Apokálipsi 18: I dinatí kravyí —2018-2030

«Épese, épese i Vavilóna i Megáli! »

«Exélthete ex aftís, laé mou…»

O Samoíl parousiázi

Exíyisé mou

ton Daniíl kai tin Apokálipsi

Prophitikés Apodíxis óti o Theós Ipárkhi -

I Telikés Tou Apokalípsis yia tous Eklektoús Tou

Se aftó to érgo: To Érgo tou - I Krísi tou

Ékdosi: 11-10-2025

(19-Phthinóporo-5996)

Epexiyimatikí simíosi exophíllou

Apó páno pros ta káto: Minímata ton trión angélon tis Apokálipsis 14.

Aftés ínai tris alíthies apó to vivlío tou Daniíl pou apokalíphthikan stous ayíous metá ti dokimasía tis ánixis tou 1843 kai metá apó aftín tis 22as Oktovríou 1844. Agnoóntas ton rólo tou Savvátou, i próti Antventistés den boroúsan na katanísoun tin pragmatikí simasía aftón ton minimáton. I Antventistés pou perímenan tin epistrophí tou Khristoú íkhan sindési tin empiría tous me tin « kravyí tou mesoniktíou » í « mesánikhta » pou anaphéretai stin paravolí ton « déka parthénon » tou Matthaíou 25: 1 éos 13, ópou anaphéretai i anangelía tis « epistrophís tou Nimphíou ».

1- To théma tis krísis anaptíkhthike sto Dan. 8: 13-14 kai to théma tou prótou angélou stin Apok. 14: 7: « Phovithíte ton Theó kai dóste dóxa se aftón, epidí írthe i óra tis krísis tou, kai proskiníste aftón pou ékane ti yi, tous ouranoús kai tis piyés ton nerón! »: i epistrophí sto Sávvato, ti móni alithiní évdomi iméra tis theïkís táxis, to evraïkó Sávvato kai tin evdomadiaía iméra anápafsis, apaitítai apó ton Theó stin tétarti apó tis déka entolés Tou.

2- I katangelía tis papikís Rómis , tou « mikroú kératos » kai tou « diaphoretikoú vasiliá » tou Daniíl 7: 8-24 kai 8: 10-23 éos 25, i opía lamváni to ónoma « Vavilóna i Megáli » sto mínima tou défterou angélou tis Apok. 14: 8: « Épese, épese, Vavilóna i Megáli! »: kiríos, lógo tis Kiriakís, próin «iméras tou íliou», pou klironomíthike apó ton aftokrátora Konstantíno A΄, o opíos tin kathiérose stis 7 Martíou 321. Allá aftí i ékphrasi « épese » dikaioloyítai apó tin apokálipsi tis kataraménis phísis tis apó ton Theó, ópos tin káni gností stous Antventistés ipirétes tou metá to 1843, to 1844, apokathistóntas tin praktikí tou engatalelimménou Savvátou. « Épese » simaíni:

«katalíphthike kai ittíthike». O Theós tis alíthias anakinóni étsi ti níki tou enántia sto stratópedo ton thriskeftikón psemáton.

3- To théma tis Telikís Krísis ópou « i photiá tou défterou thanátou » khtipá tous Khristianoús epanastátes. Aftí ínai i ikóna pou parousiázetai sto Dan. 7: 9-10, to théma anaptíssetai stin Apok. 20: 10-15, kai ínai to théma tou minímatos tou trítou angélou stin Apok. 14: 9-10: « Kai énas állos, énas trítos ángelos, tous akoloúthise, légontas me dinatí phoní: Ópios proskinísi to thirío kai tin ikóna tou, kai lávi to kháragma sto métopó tou í sto khéri tou, aftós tha pii apó to krasí tis oryís tou Theoú, to opío khínetai áthikto sto potíri tis aganáktisis tou, kai tha vasanistí me photiá kai thiáphi enópion ton ayíon angélon kai enópion tou Arníou »: Edó, i Kiriakí taftízetai me to « kháragma tou thiríou ».

Simióste tin panomiótipi antistikhía ton arithmón ton stokhevménon edaphíon ston Daniíl 7: 9-10 kai stin Apokálipsi 14: 9-10 .

O tétartos ángelos : emphanízetai móno stin Apok. 18 ópou apikonízi tin telikí diakírixi ton trión prigoúmenon minimáton ton Antventistón, ta opía epopheloúntai apó ólo to thío phos pou ékhi érthi na tous photísi apó to 1994 kai mékhri to télos tou kósmou, diladí mékhri tin ánixi tou 2030. Aftós ínai o rólos pou prépi na paíxi aftó to érgo. To phos pou ékhi érthi na ton photísi apokalípti tis diadokhikés enokhés: tis Katholikís thriskías, apó to 538• tis Protestantikís thriskías, apó to 1843• kai tou epísimou thesmoú ton Antventistón , apó to 1994. Óles aftés i pnevmatikés ptósis íkhan os aitía, stin epokhí tous: tin árnisi tou photós pou protíni to Áyio Pnévma tou Theoú en Iisoú Khristó. « En to kairó tou télous » pou anaphéretai sto Dan. 11: 40, i Katholikí Ekklisía enóni stin katára tis óles tis thriskeftikés omádes, khristianikés í mi, pou anagnorízoun ti diakonía kai tin exousía tis• aftó ipó tin aiyída tis legómenis «ikoumenikís» simmakhías tis, stin opía, metá ton Protestantismó, proskhórise o epísimos Antventismós to 1995.

V΄ Korinthíous 4: 3-4

« . . . Eán to evangélió mas ínai krimméno, ínai krimméno se ekínous pou apolesthoún, stous opíous o theós aftoú tou kósmou típhlose tis diánies ekínon pou den pistévoun, yia na min lámpsi se aftoús to phos tou éndoxou evangelíou tou Khristoú, pou ínai ikóna tou Theoú » .

«Kai an o prophitikós lógos paramíni parexiyiménos, tha paramíni étsi móno yia ekínous pou prépi na khathoún».

Epísis, sinopsízontas tis apokalípsis pou parousiázontai se aftó to éngrapho, na gnorízete óti, yia na « dikaiósete tin ayiótita »,

apó tin ánixi tou 1843, ópos kathieróthike me to diátagma tou Dimiourgoú kai Nomothéti Theoú tou Daniíl 8: 14, símphona me to « Aiónio Evangélió » tou,

se óli ti yi, káthe ándras kai yinaíka,

prépi na vaptistí sto ónoma tou Iisoú Khristoú me plíri katádisi yia na lávi ti thía khári,

prépi na tirí to Sávvato , tin évdomi iméra tis anápafsis tou Savvátou, pou ayiástike apó ton Theó sti Yénesi 2, kai 4i apó tis 10 entolés Tou pou anaphérontai stin Éxodo 20• aftó, yia na diatirísi ti khári Tou,

prépi na timoún tous theïkoús ithikoús nómous kai tous diatrophikoús nómous pou orízontai stin Avía Graphí, sti Yénesi 1: 29 kai sto Levitikó 11, (ayiótita tou sómatos)

kai den prépi na « kataphronoún ton prophitikó lógo tou », óste na min « svínoun to Pnévma tou Theoú » (Aʹ Thes. 5: 20).

Ópios den plirí aftá ta kritíria katadikázetai apó ton Theó na ipostí ton « déftero thánato » pou perigráphetai stin Apokálipsi 20.

Samoíl

MILISTE MI YIA TON DANIIL KAI TIN APOKALIPSI

Selidopíisi ton themáton pou kalíptontai

Méros Próto: Proparaskevastikés Simiósis

Khrisimopií tin aftómati anazítisi yia arithmoús selídon tou loyismikoú pou khrisimopiítai

Selída títlou

07 Parousíasi

12 O Theós kai ta dimiouryímatá Tou

13 I Vivlikí Vási tis Alíthias

16 Kentrikí omilía : 7 Martíou 321, i kataraméni iméra tis amartías

26 I martiría tou Theoú pou dóthike sti yi

28 Simíosi : Min sinkhéete to martírio me tin timoría

29 Yénesi: Mia zotikís simasías prophitikí perílipsi

30 Písti kai Apistía

33 Trophí yia tin katállili epokhí

37 I Apokalimméni Istoría tis Alithinís Pístis

39 Proparaskevastikés Simiósis yia to Vivlío tou Daniíl

41 Óla xekinoún ston Daniíl – To Vivlío tou Daniíl

42 Daniíl 1 - I áphixi tou Daniíl sti Vavilóna

45 Daniíl 2 - I ikóna tou orámatos tou vasiliá Navoukhodonósora

56 Daniíl 3 - I tris síntrophi sto kamíni

62 Daniíl 4 - o vasiliás tapinóthike kai metastráphike

69 Daniíl 5 - I krísi tou vasiliá Valtásar

74 Daniíl 6 - O Daniíl sti pholiá ton liontarión

79 Daniíl 7 - To téssera zóa kai to mikró papikó kérato

90 Daniíl 8 - Epivevaíosi tis Papikís Taftótitas – To Thío Diátagma tou Dan. 8: 14.

103 Daniíl 9 - I anangelía tou khrónou tis epíyias diakonías tou Iisoú Khristoú.

121 Daniíl 10 - Anangelía tis Megális Simphorás - Orámata Simphorás

127 Daniíl 11 - I Eptá Pólemi tis Sirías.

146 Daniíl 12 - I Pangósmia Apostolí ton Antventistón, Ikonographiméni kai Khronoloyiméni.

155 Míisi ston Prophitikó Simvolismó

158 Antventismós

163 I Próti Matiá stin Apokálipsi

167 Ta símvola tis Rómis stin prophitía

173 Phos to Sávvato

176 To Diátagma tou Theoú tou Daniíl 8: 14

179 Proetimasía yia tin Apokálipsi

183 I Apokálipsi se Sínopsi

188 Méros Déftero: I Leptomerís Meléti tis Apokálipsis

188 Apokálipsi 1 : Prólogos - I Epistrophí tou Khristoú - To Théma ton Antventistón

199 Apokálipsi 2 : I Sinélefsi tou Khristoú apó tin énarxí tis éos to 1843

199 1i períodos : Éphesos - 2i períodos: Smírni - 3i períodos : Pérgamos -

4i epokhí : Thiátira

216 Apokálipsi 3 : I Sinélefsi tou Khristoú apó to 1843 - I Apostolikí Khristianikí Písti Apokatestiméni

216 5i epokhí : Sárdis - 6i epokhí : Philadélphia -

223 To peprouméno tou Antventismoú apokalíphthike sto próto órama tis Élen Gouáit

225 7i epokhí : Laodíkia

229 Apokálipsi 4 : Ouránia Krísi

232 Simíosi : O THEÏKOS NOMOS prophitévi

239 Apokálipsi 5 : O Iiós tou Anthrópou

244 Apokálipsi 6 : Ithopií, Thíes Timoríes kai Simía ton Kairón tis Khristianikís Epokhís - I Prótes 6 Sphrayídes

251 Apokálipsi 7 : O Antventismós tis Evdómis Iméras sphrayisménos me ti « sphrayída tou Theoú »: to Sávvato kai i mistikí « évdomi sphrayída ».

259 Apokálipsi 8 : I prótes tésseris « sálpinges »

268 Apokálipsi 9 : I 5i kai 6i « sálpinga »

268 i 5i « sálpinga »

276 i 6i « sálpinga »

286 Apokálipsi 10 : To « Mikró Anikhtó Vivlío »

291 Télos tou prótou mérous tis Apokálipsis

Méros Déftero: Ta Thémata pou Anaptíkhthikan

292 Apokálipsi 11 : Papikí Vasilía - Ethnikós Atheïsmós - I 7i « Sálpinga »

305 Apokálipsi 12 : to megálo kentrikó skhédio

313 Apokálipsi 13 : I Psevdoadelphí tis Khristianikís Thriskías

322 Apokálipsi 14 : I epokhí tou Antventismoú tis Evdómis Iméras

333 Apokálipsi 15 : To télos tis dokimasías

336 Apokálipsi 16 : I Eptá Teleftaíes Pliyés tis Oryís tou Theoú

345 Apokálipsi 17 : I pórni apokalíptetai kai taftopiítai

356 Apokálipsi 18 : I pórni lamváni tin timoría tis

368 Apokálipsi 19 : I Mákhi tou Iisoú Khristoú ston Armayeddóna

375 Apokálipsi 20 : Ta Khília Khrónia tis 7is Khilietías kai i Telikí Krísi

381 Apokálipsi 21 : I doxasméni Néa Ierousalím simvolízetai

392 Apokálipsi 22 : I Atelíoti Iméra tis Aioniótitas

405 To grámma skotóni, allá to Pnévma díni zí

408 I Yíini Epokhí tou Iisoú Khristoú

410 Aviótita kai Aviasmós

424 I Diakhorismí tis Yénesis – apó ti Yénesi 1 éos tin 22 –

525 I ekplírosi ton iposkhéseon pou dóthikan ston Avraám: Yénesi 23 éos …

528 I Éxodos kai o Pistós Misís – Skhetiká me tin Avía Graphí yeniká – I Óra tis Teleftaías Epiloyís – Antventismós tis Evdómis Iméras: Énas Khorismós, éna Ónoma, mia Istoría – I Kíries Krísis tou Theoú – Thía apó to A éos to O – I Paramorphósis ton Vivlikón Kiménon – To Pnévma Apokathistá tin Alíthia.

547 I telikí aphiérosi

548 I Teleftaía Klísi

Pes mou yia ton Daniíl kai tin Apokálipsi

Parousíasi

Yenníthika kai zo se aftí tin exairetiká apotrópaia khóra, aphoú o Theós simvoliká onomázi tin protévousá tis « Sódoma kai Aíyipto » stin Apok. 11: 8. To montélo kinonías tis, dimokratikó, zilótipo, ékhi mimithí, diadothí kai iiothetithí apó polloús laoús se óli ti yi. Aftí i khóra ínai i Gallía, mia kiríarkhi monarkhikí kai epanastatikí khóra, piramatizómeni pénte Dimokratión me telóni katadikasména apó ton Theó. Me iperiphánia, diakiríssi kai epidiknii tous pínakes anthropínon dikaiomáton tis, exophreniká antíthetous me tous pínakes anthrópinon kathikónton pou ínai gramméni me ti morphí «déka entolón» apó ton ídio ton dimiourgó Theó. Apó tin arkhí tis kai tin próti tis monarkhía, ékhi iperaspistí ton ekhthró tis, ti Romaiokatholikí thriskía, tis opías i didaskalía den épapse poté na apokalí «kakó» aftó pou o Theós apokalí «kaló» kai na apokalí «kaló» aftó pou o ídios apokalí «kakó». Sinekhízontas tin adisópiti ptósi tis, i Epanástasí tis tin odíyise na iiothetísi ton atheïsmó. Étsi, os plásma, éna pílino dokhío, i Gallía ékhi emplakí se mia dielkistínda pou tin antiparathéti ston pantodínamo Theó, to afthentikó siderénio dokhío. To apotélesma ítan provlépsimo kai prophitevméno apó aftón. Tha ipostí tin tíkhi ton « Sodómon », énokhon yia tis ídies amartíes prin apó aftó. I istoría tou kósmou ta teleftaía 1700 khrónia, perípou, ékhi diamorphothí apó tin kakí tou epirrí, kiríos apó tin ipostírixi pou ékhi dósi stin exousía tou Romaiokatholikoú papikoú kathestótos, apó ton próto monárkhi tou, ton Klóvis A΄, ton próto vasiliá ton Phrángon. Vaptístike sti Rems, stis 25 Dekemvríou tou étous 498. Aftí i imerominía phéri

to simádi mias khristouyenniátikis yiortís pou prosédose i Rómi, ádika kai exophreniká, se mia psevdí imerominía yénnisis tou Iisoú Khristoú, tou ensarkoménou Theoú, dimiourgoú tou kósmou kai ólon óson zoun í ipárkhoun• o opíos dikaíos diekdikí ton títlo tou « Theoú tis alíthias » epidí apekhthánetai « to pséma tou opíou o patéras ínai o diávolos », ópos dílose o Iisoús.

Thélete adiásisti apódixi óti kanénas Romaíos pápas den ínai nómimos na iskhirízetai óti ínai ipirétis tou Iisoú Khristoú? Idoú, akrivís kai vivlikí: O Iisoús diakírixe sto Katá Matthaíon 23: 9: « Kai min onomásete kanénan patéra sas páno sti yi• epidí, énas ínai o Patéras sas, aftós pou ínai stous ouranoús » .

Pós aftoapokalítai o Pápas sti yi? Óli boroún na to doun: «Áyios Patéras » í akóma kai «Panayiótatos Patéras ». I Katholikí ierís aftoapokaloúntai epísis « patéres ». Aftí i epanastatikí stási káni plíthi ieréon na topothetoúntai os ipotithémeni aparaítiti mesázontes metaxí Theoú kai amartoloú, enó i Vívlos didáski óti ékhi eléftheri prósvasi ston Theó, nomimopiiméni apó ton Iisoú Khristó. Me aftón ton trópo, i katholikí písti paidikopií ta anthrópina ónta óste na phaínontai aparaítita kai anapóphefkta. Aftí i ektropí apó tin ámesi mesolávisi tou Iisoú Khristoú tha katangelthí apó ton Theó se mia prophitía, sto Dan. 8: 11-12. Erótisi-Apántisi : Pios borí na pistépsi óti o iskhirós Dimiourgós Theós tha boroúse na pári os ipirétes anthrópina ónta pou ton parakoúoun me tóso exophrenikí « alazonía » pou katangélletai sto Dan. 7: 8 kai 8: 25? I vivlikí apántisi se aftí tin paidikopíisi tou anthrópinou nou vrísketai se aftó to edáphio apó to Ier. 17: 5: « Táde léi o Yiakhvé: Epikatáratos o ánthropos pou empistévetai ston ánthropo , pou káni sárka vrakhíoná tou , kai tou opíou i kardiá apomakrínetai apó ton Yiakhvé ! »

Epidí i Gallía ítan aftí pou diamórphose se megálo vathmó ti thriskeftikí istoría enós megálou mérous tis khristianikís epokhís, o Theós anéthese se énan Gállo tin apostolí na apokalípsi ton kataraméno rólo tis• aftó, photízontas to kriphó nóima ton prophitikón apokalípseón tis, kriptographiménon se énan afstirá vivlikó kódika.

To 1975, élava tin anakínosi tis prophitikís mou apostolís méso enós orámatos tou opíou tin pragmatikí simasía katálava móno to 1980, metá to váptismá mou. Vaptisménos stin khristianikí písti ton Antventistón tis Evdómis Iméras, gnorízo, apó to 2018, óti ékho tethí se diakonía yia tin período enós iovilaíou (7 phorés 7 khrónia) pou tha líxi tin ánixi tou 2030 me tin epistrophí en dóxi tou Kiríou Theoú Pantodínamou, Iisoú Khristoú.

I anagnórisi tis íparxis tou Theoú í tou Iisoú Khristoú den arkí yia na apoktísoume aiónia sotiría .

Sas ipenthimízo edó óti, prin analiphthí ston ouranó, o Iisoús apífthine stous mathités tou ta lóyia aftón ton edaphíon apó to Matthaíos 28: 18 éos 20: « Proserkhómenos o Iisoús, tous mílise légontas: Dóthike se ména káthe exousía ston ouranó kai sti yi. Porefthéntes, lipón, kánte mathités óla ta éthni , vaptízontás tous sto ónoma tou Patéra kai tou Iioú kai tou Avíou Pnévmatos , didáskontás tous na tiroún óla ósa sas ékho parangíli . Kai idoú, egó ímai mazí sas óles tis iméres, mékhri ti sintélia tou aióna ». To thío Pnévma Tou enépnefse ton apóstolo Pétro me aftí tin álli epísimi kai epísimi dílosi apó tis Práxis 4: 12: « Oúte se kanénan állon ipárkhi sotiría• yiatí den ipárkhi állo ónoma káto apó ton ouranó dosméno metaxí ton anthrópon, diamésou tou opíou prépi na sothoúme ».

Sinepós, kataníste óti i thriskía pou mas simphilióni me ton Theó den vasízetai se thriskeftikí klironomiá pou ophíletai se anthrópines paradósis. I písti stin ethelontikí exilastíria thisía pou prosphéri o Theós, méso tou anthrópinou thanátou Tou en Iisoú Khristó, ínai o mónos trópos yia na epitíkhoume ti simphilíosí mas me tin télia dikaiosíni tis theïkís Tou ayiótitas. Epísis, ópios ki an ísai, ópia ki an ínai i katagoyí sou, i klironomiméni sou thriskía, o laós sou, i philí sou, to khróma sou í i glóssa sou, í akóma kai i thési sou metaxí ton anthrópon, i simphilíosí sou me ton Theó érkhetai móno méso tou Iisoú Khristoú kai tis prosílosis sti didaskalía Tou pou apefthíni stous mathités Tou mékhri to télos tou kósmou• ópos martirá aftó to éngrapho.

I ékphrasi « Patéras, Iiós kai Áyio Pnévma » ipodilóni tris diadokhikoús rólous pou katékhi o énas Theós sto skhédio sotirías tou, pou prosphéretai ston énokho amartoló ánthropo, katadikasméno ston « déftero thánato ». Aftí i «triáda» den ínai mia sínaxi trión Theón, ópos pistévoun i Mousoulmáni, dikaiologóntas étsi tin apórripsi aftoú tou khristianikoú dógmatos kai tis thriskías tou. Os « Patéras », o Theós ínai o dimiourgós mas yia ólous. Os « Iiós » édose ston eaftó tou éna sarkikó sóma yia na exileósi tis amartíes ton eklektón tou sti thési tous. Os « Áyio Pnévma », o Theós, Pnévma tou anastiménou Khristoú, érkhetai na vithísi tous eklektoús tou na epitíkhoun sti metastrophí tous, apoktóntas « ton ayiasmó khorís ton opío kanís den tha di ton Kírio », símphona me ósa didáski o apóstolos Pávlos stin Epistolí pros Evraíous 12: 14. « O ayiasmós » prépi na xekhorízetai yia kai apó ton Theó. Epivevaióni tin apodokhí ton eklektón kai emphanízetai sta érga tis pístis tou, diladí stin agápi tou yia ton Theó kai tin empnefsméni kai apokaliphthísa vivlikí tou alíthia.

I anágnosi aftoú tou engráphou ínai aparaítiti yia na katanísoume to polí ipsiló epípedo katáras pou varaíni tous laoús tis yis, tous thriskeftikoús tous thesmoús kai ekínous tou ditikoú khristianikoú kósmou, idiaítera lógo tis ídias tis khristianikís tous katagoyís • epidí i poría pou kháraxe o Iisoús Khristós apotelí ti monadikí kai apoklistikí sotíria odó tou skhedíou tou Theoú• katá sinépia, i khristianikí písti paraméni o pronomiakós stókhos epithéseon apó ton diávolo kai tous daímones.

Ston pirína tou, to skhédio sotirías pou sinélave o Dimiourgós Theós ínai apló kai loyikó. Allá i thriskía apoktá énan síntheto kharaktíra epidí ósi ti didáskoun sképhtontai móno na dikaioloyísoun ti thriskeftikí tous antílipsi kai, askóntas tin amartía, sikhná lógo ágnias, aftí i antílipsi den ínai pléon kathólou símphoni me tis apaitísis tou Theoú. Os apotélesma, tous khtipái me tin katára tou, tin opía erminévoun pros óphelós tous kai den akoún ti theïkí epíplixi.

Aftó to érgo den ékhi kamía klísi na lávi kápio logotekhnikó vravío. Yia ton Dimiourgó Theó, o monadikós tou rólos ínai na thési tous eklektoús Tou se dokimasía tis pístis pou tha tous epitrépsi na apoktísoun tin aiónia zí pou kérdise o Iisoús Khristós. Tha vríte epanalípsis ekí, allá aftó ínai to stil pou khrisimopií o Theós yia na sphirilatísi tis ídies didaskalíes pou apokalípti mésa apó diaphoretikés ikónes kai símvola. Aftés i poliárithmes epanalípsis apoteloún tis kalíteres apodíxis tis afthentikótitás tous kai martiroún ti simasía pou díni stis skhetikés ikonographiménes alíthies. I paravolés pou dídaxe o Iisoús epivevaiónoun aftí tin epimoní kai aftés tis epanalípsis.

Se aftó to érgo tha vríte apokalípsis pou dóthikan apó ton megálo dimiourgó Theó, o opíos mas episképhthike me to anthrópino ónoma Iisoús apó ti Nazarét, o opíos onomástike «khrisménos» í «messías», símphona me tin evraïkí léxi «mashiah» pou anaphéretai sto Dan. 9: 25, í «khristós», apó tin ellinikí léxi «khrístos» ton graptón tis néas diathíkis. Se aftón, o Theós írthe na prosphéri tin télia agní zí tou se ethelontikí thisía, yia na epikirósi tis teletouryíes ton thisión zóon pou priyíthikan tis élefsís tou apó tin propatorikí amartía pou diépraxan i Éva kai o Adám. O óros « khrisménos »

dilóni aftón pou lamváni to khrísma tou Avíou Pnévmatos, pou simvolízetai apó to ládi ton elaiódentron. I prophitikí apokálipsi pou dóthike apó ton Theó sto monadikó ónoma tou Iisoú Khristoú kai sto exilastírio érgo tou, érkhetai na kathodiyísi tous eklektoús tou sto monopáti pou odiyí stin aiónia zí. Dióti i sotiría móno me ti khári den empodízi tous eklektoús na pésoun se payídes yia tis opíes den tha gnórizan. Epoménos, yia na oloklirósi tin prosphorá tis kháris Tou, sto ónoma tou Iisoú Khristoú, o Theós érkhetai na apokalípsi tin íparxi ton kírion payídon pou epitrépoun stous teleftaíous ipirétes Tou tou éskhatou kairoú na analísoun, na krínoun kai na katanísoun saphós tin singekhiméni katástasi tis pangósmias khristianikís thriskías pou epikratí se aftí tin teleftaía epokhí tis epíyias sotirías.

Allá prin apó ti sporá, ínai aparaítito na xerizothí• yiatí i phísi tou Dimiourgoú Theoú diastrevlónetai apó ti didaskalía ton megálon monotheïstikón thriskión pou ínai diaskorpiséménes se óli ti yi. Óles ékhoun kinó tin epivolí tou enós Theoú me katanangasmó kai étsi martiroún ton khorismó tous kai opiadípote skhési mazí tou. I phainomenikí elefthería pou sindéetai me ti khristianikí písti ophíletai móno stis trékhouses sinthíkes tis epokhís, allá mólis o Theós aphísi tous daímones na energoún eléfthera, aftí i misallodoxía pros ekínous pou den tous akolouthoún tha epanemphanistí. An o Theós íthele na eneryísi me katanangasmó, tha tou arkoúse, aplós, na yíni oratós sta mátia tous, yia na exasphalísi apó ta plásmatá tou na ipakoúsoun se óla ta thelímatá tou. An den energoúse me aftón ton trópo, ínai epidí i epiloyí ton eklektón stirízetai, apoklistiká , stin eléftheri epiloyí na ton agapísoun í na ton aporrípsoun• mia eléftheri epiloyí pou díni se óla ta plásmatá tou. Kai an ipárkhi katanangasmós, ínai móno aftós tou phisikoú kharaktíra ton eklektón pou othoúntai kai élkontai, apó tin atomikí tous eléftheri phísi, apó ton Theó tis agápis. Kai aftó to ónoma agápi tou tairiázi kalá, epidí tin exidanikévi, prosphérontas sta plásmatá tou mia epídixi pou títhetai se drási kai tin kathistá adiamphisvítiti • prosphérontas ti zí tou yia na exileósi, sto prósopo tou Iisoú Khristoú, tis amartíes pou klironómisan kai diépraxan móno i eklektí tou katá tin epokhí tis ágnias kai tis adinamías tous. Prosokhí! Sti yi, aftí i léxi agápi paírni móno ti morphí tou sinaisthímatos kai tis adinamías tou. Aftí tou Theoú ínai iskhirí kai apólita díkaii• káti pou káni óli ti diaphorá epidí paírni ti morphí mias arkhís ópou to sinaísthima kiriarkhítai plíros. I alithiní thriskía pou engrínetai apó ton Theó vasízetai epoménos stin eléftheri prosílosi sto prósopó tou, sti sképsi tou kai stis arkhés tou pou ínai ensomatoménes se nómous. Óli i yíini zí vasízetai stous phisikoús, khimikoús, ithikoús, psikhikoús kai pnevmatikoús nómous tou. Ópos akrivós i idéa tis diaphiyís apó ton nómo tis yíinis varítitas kai tis exaphánisís tou den tha pernoúse poté apó to mialó tou anthrópou, to pnévma tou borí na anthísi armoniká móno me sevasmó kai ipakí stous nómous kai tis arkhés pou ékhi thespísi o Dimiourgós Theós. Kai aftá ta lóyia tou Apostólou Pávlou stin A' Korinthíous. . . 10: 31 dikaiologoúntai apólita: « Íte tróte íte pínete íte otidípote kánete, óla na kánete yia ti dóxa tou Theoú ». I epharmoyí aftís tis eléftheris prósklisis kathístatai dinatí apó to yegonós óti, sti Vívlo, kai móno se aftín, o Theós ékhi paradósi kai apokalípsi tis theïkés tou apópsis. Kai ínai simantikó na lamvánoume ipópsi ti gnómi tou prokiménou na epitelésoume to érgo tou « ayiasmoú khorís ton opío », símphona me to Evraíous 12: 14, « kanís den tha di ton Kírio ». Merikés phorés i gnómi tou paírni ti morphí sintayís, allá den ínai pio amphisvitísimi apó aftín pou parékhetai apó ton idikó yiatró ston opío i ánthropi spévdoun na ipakoúsoun, nomízontas óti energoún pros to simphéron tous yia ti somatikí í psikhikí tous iyía (akóma ki an kánoun láthos). O Dimiourgós Theós ínai, polí páno ap' óla, o mónos alithinós yiatrós ton psikhón pou gnorízi stis mikróteres leptoméries. Pligóni allá therapévi ópote i katástasi ínai evnoïkí. Allá sto télos, tha katastrépsi kai tha exaphanísi káthe ouránia kai epíyia zí pou ékhi apodikhthí aníkani na ton agapísi kai epoménos na ton ipakoúsi.

I thriskeftikí misallodoxía ínai epoménos o apokaliptikós karpós tis psevdoús monotheïstikís thriskías. Apotelí sphálma kai polí sovarí amartía epidí diastrevlóni ton kharaktíra tou Theoú kai, epitithémeni se Aftón, diatrékhi ton kíndino na min lávi tin evloyía, ti khári kai ti sotiría Tou. Ostóso, o Theós ti khrisimopií san mástiga yia na timorísi kai na khtipísi tin ápisti í ápisti anthropótita. Vasízomai edó se vivlikés kai istorikés martiríes. Prágmati, ta graptá tis palaiás diathíkis mas didáskoun óti yia na timorísi tin apistía tou laoú tou, tou éthnous pou onomázetai Israíl, o Theós khrisimopíise ton laó ton «Philistaíon», ton plisiéstero yítoná tou. Stin epokhí mas, aftós o laós sinekhízi aftí ti drási me to ónoma «Palaistínios». Argótera, ótan íthele na apokalípsi tin krísi tou kai tin oristikí katadíki aftoú tou yíinou sarkikoú Israíl, zítise tis ipiresíes tou Khaldaíou vasiliá Navoukhodonósora. Aftó se tris periptósis. Tin tríti, to 586 p. Kh. , to éthnos katastráphike kai i epizóntes tou laoú exorístikan sti Vavilóna yia mia período «70 etón» pou prophitéftike sto Ier. 25: 11. Argótera, epidí arníthike na anagnorísi ton Iisoú Khristó os messía tou, to éthnos katastráphike xaná apó ta romaïká stratévmata me epikephalís ton Títo, ton klironómo tou aftokrátora Vespasianoú. Katá ti khristianikí epokhí, epistréphontas epísima stin amartía to 321, i khristianikí písti paradóthike stin misallodoxía ton pápon apó to 538. Kai aftí i kiríarkhi katholikí písti anazítise diamákhes me tous laoús tis Mésis Anatolís pou íkhan yíni thriskeftiká mousoulmanikí ton ídio 6o aióna . O ápistos Khristianismós vríke ekí énan aénao tromeró antípalo. Dióti i thriskeftikí antíthesi ton dío stratopédon ínai san tous pólous, entelós antítheti mékhri to télos tou kósmou. O ápistos ínai epísis periphanos kai epidióki ti dóxa tis apoklistikótitas. Mi lamvánontas tin apó ton Theó, tin apodídi ston eaftó tou kai den dékhetai na amphisvitithí. Aftí i perigraphí tou atómou kharaktirízi epísis silloyiká ta méli pou aníkoun stis diaphoretikés sinathrísis kai singentrónontai stis diáphores psevdís thriskíes. I katadíki tis misallodoxías den simaíni óti o Theós ínai anektikós. I misallodoxía ínai mia anthrópini praktikí empnefsméni apó to daimonikó stratópedo. I léxi anektikós iponoí tin idéa tis misallodoxías kai o lógos tis alithinís pístis ínai i epidokimasía í i apodokimasía símphona me tin vivlikí arkhí «nai í ókhi». Apó tin plevrá tou, o Theós ipostirízi tin íparxi tou kakoú khorís na to anékhetai. To ipostirízi yia mia período eleftherías pou provlépetai sto skhédió tou na epiléxi tous eklektoús tou. I léxi anokhí, epoménos, iskhíi móno yia tin anthropótita kai o óros emphanístike sto Diátagma tis Nántis tou Erríkou D΄ tis 13is Aprilíou 1598. Allá metá to télos tou khrónou tis kháritos, to kakó kai ósi to diapráttoun tha katastraphoún. I anokhí íkhe antikatastísi ti thriskeftikí elefthería pou dóthike ston ánthropo apó ton Theó, apó tin arkhí.

To menoú aftoú tou érgou anakinónetai• ta stikhía tha parousiastoún kai tha epidikhthoún se óles tis selídes.

O Theós kai ta dimiouryímatá tou

To pnevmatikó lexilóyio pou khrisimopiítai apó tous anthrópous sti Latinikí Evrópi krívi ousiastiká minímata pou paradídontai apó ton Theó. Aftó simvaíni, katarkhás, me ti léxi Apokálipsi, i opía, apó aftí tin ápopsi, thimízi ti megáli katastrophí pou phovoúntai i ánthropi. Ostóso, píso apó aftón ton tromaktikó óro, krívetai i metáphrasi «Apokálipsi» pou apokalípti stous doúlous tou en Khristó aparaítita prágmata yia ti sotiría tous. Símphona me tin arkhí óti i eftikhía orisménon káni ti distikhía állon, ekínon tou antíthetou stratopédou, ta minímata se apólita antítheta ínai polí ploúsia se mathímata kai polí sikhná protínontai stin ayióteri «Apokálipsi» pou dóthike ston apóstolo Ioánni.

Énas állos óros, i léxi «ángelos», krívi simantiká mathímata. Aftí i gallikí léxi proérkhetai apó ti latinikí «anyelus», i opía proérkhetai apó tin ellinikí «angelos», pou simaíni angeliophóros. Aftí i metáphrasi mas apokalípti tin axía pou díni o Theós sta plásmatá tou, ta antístikhá tou ta opía dimioúryise eléfthera kai skhetiká anexártita. Dedoménou óti i zí dínetai apó ton Theó, aftí i anexartisía diatirí loyikoús periorismoús. Allá aftós o óros «angeliophóros» mas apokalípti óti o Theós vlépi ta eléfthera antístikhá tou os zontaná minímata. Étsi, káthe plásma antiprosopévi éna mínima pou apotelítai apó mia empiría zís pou kharaktirízetai apó prosopikés epiloyés kai thésis pou apoteloún aftó pou i Vívlos apokalí «psikhí». Káthe plásma ínai monadikó os zontaní psikhí. Yiatí aftó pou den gnórizan ta próta ouránia antístikhá tou pou dimioúryise o Theós, aftá pou paradosiaká apokaloúme «angélous», ítan óti aftós pou tous édose zí kai to dikaíoma na zísoun boroúse na tous pári makriá. Dimiouryíthikan yia na zoun aiónia kai den gnórizan kan tin énnia tis léxis thánatos. Yia na tous apokalípsi ti simaíni i léxi thánatos, o Theós dimioúryise ti yíini diástasí mas stin opía to anthrópino ídos, í o Adám, tha épaize ton rólo ton thnitón metá tin amartía tou Kípou tis Edém. To mínima pou ekprosopoúme ínai eváresto ston Theó móno an simmorphónetai me ta diká tou kritíria yia to kaló kai to sostó. An aftó to mínima simmorphónetai me ta diká tou kritíria yia to kakó kai to láthos, aftós pou to metaphéri ínai o epanastatikós típos ton opío katadikázi se aiónio thánato, diladí se telikí katastrophí kai exóntosi olókliris tis psikhís tou.

O Theós ékrine skópimo kai díkaio na apokalípsi, próta, tin proélefsi tou yíinou sistímatós mas ston Misí, óste káthe ánthropos na tin gnorízi. Ipodiknii edó mia proteraiótita tis pnevmatikís didaskalías. Se aftí tin práxi, mas parousiázi ta themélia tis alíthias tou , ta opía xekinoún me ti ríthmisi tis táxis tou khrónou. Dióti o Theós ínai o Theós tis táxis kai tis evyenoús sinokhís. Tha anakalípsoume, singrínontás tin me tous kanónes tou, tin ilíthia kai asinártiti ptikhí tis trékhousas táxis mas pou ékhi thespistí apó ton ánthropo tis amartías. Dióti ínai prágmati i amartía kai ídi i propatorikí amartía pou allázi ta pánta.

Allá ínai aparaítito na katanísoume prin apó otidípote állo, óti i « arkhí » pou anaphéri o Theós sti Vívlo, kai i próti léxi tou vivlíou pou onomázetai «Yénesi» ínai «proélefsi», den aphorá tin « arkhí » tis zís, allá móno ekíni tis dimiouryías olókliris tis yíinis diástasís mas, i opía perilamváni ta astéria tou ourániou kósmou, óla dimiouryiména tin tétarti iméra metá tin ídia ti yi. Lamvánontas aftí ti sképsi ipópsi, boroúme na katalávoume óti aftó to singekriméno yíino sístima, sto opío i níkhtes kai i méres tha diadékhontai i mía tin álli, dimiouryítai yia na yíni to periválllon ópou o Theós kai i pistí eklektí tou kai to ekhthrikó stratópedo tou diavólou tha antimetopísoun o énas ton állon. Aftí i mákhi tou thíou kaloú enántia sto kakó tou diavólou, tou prótou amartoloú stin istoría tis zís, ínai o lógos íparxís tou kai i vási olókliris tis apokálipsis tou pangósmiou kai poliepípedou sotirioloyikoú tou érgou. Katá ti diárkia aftoú tou érgou, tha anakalípsete to nóima orisménon ainigmatikón lógon pou ípe o Iisoús Khristós katá ti diárkia tis yíinis diakonías tou. Tha díte étsi póso nóima ékhoun sto megálo érgo pou éthese se kínisi o énas megálos Theós, dimiourgós ólon ton morphón zís kai ílis. Klíno edó aftí ti simantikí parénthesi kai epistrépho sto théma tis táxis tou khrónou pou kathierónetai apó aftón ton ipértato Kiríarkho tis íparxis.

Prin apó tin amartía, o Adám kai i Éva zoúsan ti zí tous diakoptómeni apó mia diadokhí eptaímeron evdomádon. Símphona me to montélo tis tétartis apó tis Déka Entolés (í Dekálogo) pou to ipenthimízi aftó , i évdomi iméra ínai mia iméra kathayiasméni yia anápafsi apó ton Theó kai ton ánthropo, kai gnorízontas símera ti prophitévi aftí i enéryia, boroúme na katalávoume yiatí o Theós epiméni na sévetai aftí tin praktikí. Sto sinolikó tou skhédio pou exiyí tous lógous yia aftí ti singekriméni epíyia dimiouryía, i evdomáda, i protinómeni monáda khrónou, prophitévi eptá khiliádes khrónia katá ta opía tha oloklirothí to megálo skhédio tis pangósmias (kai poliepípedis) epídixis tis agápis kai tis dikaiosínis tou. Se aftó to prógramma, kat' analoyía me tis prótes éxi iméres tis evdomádas, i prótes éxi khilietíes tha tethoún ipó tin epídixi tis agápis kai tis ipomonís tou. Kai ópos i évdomi iméra, i évdomi khilietía tha aphierothí stin engathídrisi tis télias dikaiosínis tou. Boró na sinopsíso aftó to prógramma os exís: éxi iméres (apó khília khrónia = éxi khiliádes khrónia) yia na sósi, kai i évdomi (= khília khrónia), yia na kríni kai na exontósi tous epíyious kai ouránious epanastátes. Aftó to sotírio érgo tha vasistí ex oloklírou stin ethelontikí exilastíria thisía stin opía sinainése o Dimiourgós Theós, stin theïkí epíyia ptikhí tou prosópou pou onomázetai, me to thío thélimá tou, Iisoús Khristós stin ellinikí ekdokhí í símphona me ta evraïká, Iisoús o Messías.

Prin apó tin amartía, stin arkhikí télia theïkí táxi, olókliri i iméra apotelítai apó dío diadokhiká ísa méri. 12 óres seliniakís níkhtas akolouthoúntai apó 12 óres iliakoú photós kai o kíklos epanalamvánetai aénaa. Stin paroúsa katástasí mas, aftí i katástasi emphanízetai móno dío iméres to khróno, katá tin período ton earinón kai phthinoporinón isimerión. Gnorízoume óti i trékhouses

epokhés ophílontai se klísi tou áxona tis yis, kai étsi boroúme na katalávoume óti aftí i klísi emphanístike os sinépia tis propatorikís amartías pou diépraxe to próto zevgári, o Adám kai i Éva. Prin apó tin amartía, khorís aftí tin klísi, i kanonikótita tis theïkís táxis ítan télia.

I plíris peristrophí tis yis yíro apó ton ílio ipodilóni tin enótita tou étous. Sti martiría tou, o Misís aphiyítai tin istoría tis Exódou ton Evraíon pou apeleftheróthikan apó ton Theó apó tin aiyiptiakí doulía. Kai tin ídia iméra aftís tis anakhórisis, o Theós ípe ston Misí, stin Éxodo 12: 2: « Aftós o mínas tha ínai yia esás i arkhí ton minón tou étous• tha ínai yia esás o prótos mínas ». Aftí i epimoní martirá ti simasía pou díni o Theós sto théma. To dodekámino seliniakó imerolóyio ton Evraíon parousíaze diakimánsis me tin párodo tou khrónou, kai péra apó tin iliakí táxi, ítan aparaítito na prostethí énas epipléon dékatos trítos mínas yia na anaktithí i simphonía metá apó arketá khrónia sissórefsis aftís tis kathistérisis. I Evraíi éphigan apó tin Aíyipto « stis 14i iméra tou prótou mína tou étous », i opía loyiká xekinoúse tin eariní isimería• éna ónoma pou simaíni akrivós «próti phorá».

Aftí i entolí pou dóthike apó ton Theó, « aftós o mínas tha ínai yia esás o prótos mínas tou khrónou », den ínai asímanti, epidí apefthínetai se ólous tous anthrópous pou tha diekdikísoun ti sotiría tou mékhri to télos tou kósmou. O Evraïkós Israíl, o apodéktis tis thías Apokálipsis, ínai móno i emprosthophilakí tou megálou pangósmiou sotíriou érgou tou thíou tou prográmmatos. I seliniakí tou epokhí tha diadekhthí i iliakí epokhí tou Khristoú, méso tis opías to sotírio érgo tou Theoú apokalíptetai se ólo tou to phos.

I télia apokatástasi aftón ton thíon protípon den tha epitefkhthí poté se mia yi pou katikítai apó anipákouous kai kakoús anthrópous. Ostóso, paraméni dinató, stin atomikí skhési pou ékhoume me ton Theó, aftó to iskhiró aórato dimiouryikó Pnévma pou megalíni tin agápi óso kai ti dikaiosíni. Kai káthe skhési mazí tou prépi na xekiná me aftín tin anazítisi ton axión tou kai, próta kai kíria, ekínon tis táxis tou khrónou tou . Aftí ínai mia práxi pístis, arketá aplí kai khorís idiaíteri axía• éna elákhisto pou boroúme na prosphéroume apó tin anthrópini plevrá mas. Kai i proséngisí mas na ínai efkháristi se aftón, i skhési agápis metaxí tou plásmatos kai tou Dimiourgoú tou yínetai dinatí. O parádisos den kerdízetai me katorthómata í thávmata, allá me simádia amivaías prosokhís, pou ekphrázoun alithiní agápi. Aftó ínai pou o kathénas borí na anakalípsi sto érgo tou Iisoú Khristoú, o opíos édose ti zí tou, ethelontiká, os simádi ékklisis, yia na sósi tous monadikoús agapiménous tou eklektoús.

Metá apó aftí tin axiothávmasti ikóna tis theïkís táxis, as doúme tin áthlia ptikhí tis anthrópinis táxis mas. Aftí i síngrisi ínai akómi pio aparaítiti epidí tha mas epitrépsi na katanísoume tis momphés pou prophítefse o Theós méso tou prophíti tou Daniíl, tis opíes o Iisoús stin óra tou epikírose os téties. Metaxí aftón ton momphón, diavázoume sto Dan. 7: 25: « Tha meletísi na alláxi kairoús kai nómous ». O Theós gnorízi móno éna kritírio yia aftá ta prágmata: aftá pou o ídios kathiérose apó ti dimiouryía tou kósmou kai sti sinékhia apokálipse ston Misí. Pios tólmise na diapráxi mia tétia anomía? Éna aftarkhikó kathestós sto opío apodídi « alazonía » kai « tin epitikhía ton tekhnasmáton tou ». Perigraphómeno epísis os « diaphoretikós vasiliás », i sínthesi aftón ton kritiríon ipodilóni mia thriskeftikí dínami. Epipléon, katigoroúmeni yia « díoxi ton ayíon », i pithanótites erminión periorízontai kai periklíoun to romaïkó papikó kathestós pou kathieróthike, mólis , apó to 538 me diátagma pou ophíletai ston aftokrátora Ioustinianó A΄. Allá i Apokálipsi me to ónoma Apokálipsi tha apokalípsi to yegonós óti aftí i imerominía 538 ínai móno i sinépia kai i proéktasi enós kakoú pou éphere enantíon « ton kairón kai tou thíou nómou» apó tis 7 Martíou 321 o Romaíos aftokrátoras Konstantínos A΄. To énglimá tou tha anakalítai sikhná se aftí ti meléti, epidí aftí i kakí imerominía

phérni tin katára stin agní kai télia khristianikí písti pou kathieróthike tin epokhí ton apostólon. Aftí i katanomí tis enokhís, se anametádosi, tis paganistikís aftokratorikís Rómis kai tis Romaiokatholikís papikís Rómis ínai éna kírio klidí tis prophitikís apokálipsis pou vasízetai stis martiríes pou égrapse o Daniíl. Yiatí o paganistís aftokrátoras kathiérose to ipólipo tis prótis iméras, allá ínai to khristianikó papikó kathestós. pou to epévalan thriskeftiká stin « allagméni », idiaíteri kai anthrópini morphí tou, ton déka entolón tou Theoú.

Kentrikí omilía: 7 Martíou 321, i kataraméni iméra tis amartías

Kai éntona kataraméno, epidí stis 7 Martíou 321, to ipólipo tis ierís évdomis iméras tou Savvátou, me entolí enós khronoloyiménou aftokratorikoú diatágmatos, antikatastáthike epísima apó tin próti iméra. Ekíni tin epokhí, aftí i próti iméra ítan aphierouméni apó tous idololátres sti latría tou Theoú Íliou, tou SOL INVICTVS, í tou exophrenikoú AKROTIRII ILII, pou ítan ídi antikímeno latrías apó tous Aiyíptious katá tin epokhí tis Exódou ton Evraíon, allá kai, stin Amerikí, apó tous Ínkas kai tous Aztékous, kai mékhri símera apó tous Iápones (yi tou «anatéllontos ilíou»). O diávolos khrisimopií pánta tis ídies sintayés yia na odiyísi tous anthrópous stin ptósi tou kai stin katadíki tou apó ton Theó. Ekmetallévetai tin epiphaniakótitá tous kai to sarkikó tous pnévma pou tous odigoún na periphronoún tin pnevmatikí zí kai ta mathímata tou istorikoú parelthóntos. Símera, 8 Martíou 2021, ótan grápho aftó to simíoma, ta trékhonta yegonóta martiroún ti simasía aftís tis prosvolís, mias alithinís theïkís lèse-majesté, kai yia álli mia phorá, o theïkós khrónos apoktá to plíres nóimá tou. Yia ton Theó, o khrónos enós étous xekiná tin ánixi kai telióni sto télos tou khimóna, diladí, sto trékhon romaïkó imerolóyió mas, apó tis 20 Martíou éos tis 20 Martíou tou epómenou. Phaínetai lipón óti i 7i Martíou 321 ítan yia ton Theó i 7i Martíou 320, diladí 13 iméres prin apó tin ánixi tou 321. Sinepós, yia ton Theó, to étos 320 simadéftike sto télos tou apó tin apotrópaia práxi pou diaprákhthike enántia ston díkaio kai ieró theïkó nómo tou. Símphona me ton khróno tou Theoú, to étos 2020 apotelí tin 17i epétio (17: arithmós krísis) se arithmó aiónon apó to étos 320. Den prokalí epoménos ékplixi to yegonós óti apó tin arkhí tou étous 2020, i theïkí katára isílthe se mia epithetikí phási me ti morphí enós metadotikoú ioú pou prokálese panikó, sti Dísi, stin kinonía ton anthrópon ton opíon i empistosíni kai i písti ítan apoklistiká topothetiménes stin epistími kai tin próodó tis. O panikós ínai i sinépia tis adinamías na parousiastí mia apotelesmatikí therapía í emvólio pará tin ipsilí tekhnikí ikanótita ton simerinón epistimónon. Dínontas se aftoús tous 17 aiónes prophitikí axía, den epinoó típota, epidí yia ton Theó i arithmí ékhoun mia pnevmatikí simasía pou apokalípti kai khrisimopií stin kataskeví ton prophitión tou, kai akrivós stin Apokálipsi, to kephálaio 17 ínai aphierouméno sto théma tis « krísis tis pórnis pou káthetai páno se pollá neá ». « Vavilóna i megáli » ínai to ónomá tis, kai « ta megála neá » pou emplékontai ipodilónoun ton « potamó Evráti » pou stokhévi o Theós sto mínima tis « éktis sálpingas » tis Apok. 9: 13, éna símvolo tou eperkhómenou Trítou Pangosmíou Polémou. Píso apó aftá ta símvola vrísketai o papikós Katholikismós kai i ápisti

khristianikí Evrópi, i piyés kai i stókhi tis oryís tou. I páli metaxí Theoú kai anthrópon mólis xekínise. to siderénio dokhío enantíon tou pílinou dokhíou. to apotélesma tis mákhis ínai provlépsimo. kalítera, ínai prophitevméno kai programmatisméno. Pós eprókito na simatodotísi o Theós tin 17i ekatontaetirída tis 7is Martíou 320 (320, yia aftón kai tous eklektoús tou• 321 yia ton psevdós thriskevómeno í vévilo kósmo)? Písteva edó kai kairó óti aftó tha sinévaine méso tis isódou se énan pangósmio pólemo, allá se énan pangósmio pólemo pou tha telíone se atomikí morphí, epidí o Theós to prophítefse, triplá, sto Dan. 11: 40 éos 45, ston Iezekiíl 38 kai 39, kai télos, stin Apok. 9: 13 éos 21. O agónas pou diexáyi o Theós enántia stin epanastatiméni anthropótita apó tin ánixi tou 2020 ínai tou ídiou típou me aftón pou diexígaye enántia ston Pharaó tis Aiyíptou tin epokhí tou Misí• kai to telikó apotélesma tha ínai to ídio• o ekhthrós tou Theoú tha khási ti zí tou, ópos o Pharaó pou, stin epokhí tou, íde ton protótoko yio tou na pethaíni kai ékhase ti dikí tou. Stis 8 Martíou 2021, simióno óti aftí i erminía den ékhi ekplirothí, allá ímoun proetimasménos yi' aftín yia perípou éna mína, ékhontas siniditopiísi me theïkí émpnefsi óti to 321 ítan to 320 yia ton Theó kai óti, katá sinépia, íkhe skhediási na katarastí, ókhi móno tin 7i Martíou 2020, allá olókliro to étos me to opío sindéetai aftí i kataraméni iméra, epharmózontas étsi, yia aftín tin timoría, tin arkhí pou anaphéretai sto Arithmí 14: 34: « Kathós exerevnoúsate ti yi saránta iméres, tha phérete tin timoría ton anomión sas saránta khrónia, éna étos yia káthe iméra». ".

Allá se aftí tin paratírisi, prostíthetai éna prágma. To psevdés imerolóyió mas den ínai móno psevdés sto epípedo tis arkhís tou étous, allá ínai epísis psevdés skhetiká me tin imerominía yénnisis tou Iisoú Khristoú. Lanthasména, ton 5o aióna , o monakhós Dionísios o Mikrós to topothétise ston thánato tou vasiliá Iródi, o opíos stin pragmatikótita élave khóra sto -4 tou imeroloyíou tou. Se aftá ta 4 khrónia, prépi na prosthésoume ta « dío khrónia » pou ipolóyise o Iródis os tin ilikía tou Messía, ton opío íthele na skotósi, símphona me to Matthaíos 2: 16: « Tóte, vlépontas o Iródis óti íkhe empaikhtí apó tous mágous, thímose ipervoliká, kai éstile kai skótose óla ta paidiá pou ítan sti Vithleém kai se óla ta óriá tis apó dío etón kai káto, símphona me ton khróno pou íkhe rotísi epimelós tous mágous ». Étsi, ótan metráme ta khrónia, o Theós prosthéti 6 khrónia stin sinithisméni mas psevdí kai paraplanitikí imerominía kai i yénnisi tou Iisoú ekpliróthike tin ánixi tou trékhontos étous – 6. Os apotélesma, to étos 320 ítan yia aftón: 326 kai i 17i kosmikí epétios tou étous 2020 ítan yia aftón to étos 2026 apó tin pragmatikí stigmí tis yénnisis tou Iisoú Khristoú. Aftós o arithmós 26 ínai o arithmós tou tetragrámmatos "NGhVKh", sta evraïká "Yiont, Khekh, Gouav, Khekh", me to opío o Theós onómase ton eaftó tou, metá tin erótisi tou Misí: " Pio ínai to ónomá sou? "• aftó, símphona me tin Éxodo 3: 14. O mégas dimiourgós Theós íkhe epoménos énan akómi lógo na simatodotísi me tin prosopikí tou vasilikí sphrayída aftí tin iméra pou simatodotítai apó tin pantodínami theïkí tou katára• kai aftó mékhri to télos tou kósmou. I mástiga tis metadotikís asthénias pou emphanístike se aftó to étos 2026 tou theïkoú khrónou mólis epivevaíose ti sinékhia aftís tis katáras, i opía tha lávi diaphoretikés morphés katá ta teleftaía khrónia tis zís ston planíti Yi. Énas Trítos Pirinikós Pangósmios Pólemos tha simatodotísi « to télos » tou « kairoú ton ethnón » pou aníngile o Iisoús Khristós sto Katá Matthaíon 24: 14: « Aftá ta kalá néa tis vasilías tha kirikhtoún se olókliro ton kósmo yia martiría se óla ta éthni. Tóte tha érthi to télos ». Aftó to « télos » tha xekinísi me to télos tou kairoú tis kháritos. I prosphorá tis sotirías tha teliósi. Mia dokimasía pístis pou vasízetai ston sevasmó tou áyiou Savvátou kápiou tha diakhorísi oristiká to stratópedo ton « prováton » apó aftó ton « eringión » tou Katá Matthaíon 25: 32-33: « Pánta ta éthni tha singentrothoún brostá tou. Tha ta khorísi éna apó to állo, ópos o piménas khorízi ta próvata apó ta eriphía. Kai tha váli ta próvata sta dexiá tou, allá ta eriphía sta aristerá tou ». To diátagma enós

nómou pou tha kathistá ipokhreotikí tin Kiriakí ton Romaíon tha katalíxi na katadikási se thánato tous alithiná eklektoús ayíous tou Iisoú Khristoú. Aftí i katástasi tha ekplirósi aftá ta lóyia tou Dan. 12: 7: « Kai ákousa ton ánthropo diméno sta liná, pou stekótan páno sta neá tou potamoú, kai síkose to dexí tou khéri kai to aristeró tou khéri pros ton ouranó, kai orkístike se Ekínon pou zi stous aiónes, óti tha ínai yia kairó, kai kairoús, kai misó kairó• kai óla aftá tha oloklirothoún, ótan i dínami tou ayíou laoú sintriví oloklirotiká ». Apó anthrópini ápopsi, i katástasí tous tha ínai apelpistikí kai o thánatós tous epikímenos. Tóte ínai pou aftá ta lóyia tou Iisoú Khristoú pou paratíthentai sto Matth. 24: 22 yínetai saphés: « Kai an den sintomévontan ekínes i iméres, kamía sárka den tha sonótan• allá yia khári ton eklektón tha sintomeftoún ekínes i iméres » . To étos 6000 tha teliósi prin apó tis 3 Aprilíou 2036 tou thíou khrónou, diladí, tis 3 Aprilíou 2030 tou psevdimeroloyíou mas, to opío érkhetai 2000 khrónia metá tin iméra tis stávrosis tou Iisoú Khristoú, i opía pragmatopiíthike tin 14i iméra metá tin énarxi tis ánixis tou étous 30. Kai aftés i « iméres » prépi na « sintomeftoún », diladí na miothoún. Aftó simaíni óti i imerominía epharmoyís tou diatágmatos tou thanátou tha priyithí aftís tis imerominías. Epidí i katástasi éktaktis anángis ínai aftí pou ipokhreóni ton Khristó na parémvi ámesa yia na sósi tous eklektoús tou . Prépi sti sinékhia na lávoume ipópsi tin proteraiótita tou Theoú, i opía sinístatai stin doxoloyía tou protípou tou « khrónou » pou édose sti yíini dimiouryía tou. Aftós ínai pou tha empnéfsi tous epanastátes ton eskháton imerón na epiléxoun mia imerominía pou tha ipervaíni katá líyes iméres tin próti iméra tis ánixis tou 2030, píso apó tin opía klínoun ta 6000 khrónia tis yíinis istorías. Dío pithanótites parousiázontai tóte: mia imerominía pou tha paramíni ágnosti mékhri to télos, í stis 3 Aprilíou 2030, i opía simatodotí to méyisto dinató kai pnevmatiká simantikóório. Skephtíte óti, pará tin exairetikí tis simasía, i 14i iméra tou étous tis stávrosis tou Iisoú Khristoú den ínai katállili yia na simatodotísi to télos ton 6. 000 etón pangósmias istorías, kai akómi ligótero tin arkhí tis 7is khilietías . Yi' aftó kai díno tin protímisí mou kai tin písti mou stin eariní imerominía tis 21is Martíou 2030, tin imerominía tou « sintomevménou » prophitikoú khrónou tis 3is Aprilíou í mia endiámesi imerominía. Simatodotiméni apó ti phísi pou dimiouryíthike apó ton Theó, i ánixi ínai kathoristikí ótan théloume na metrísoume ta 6. 000 khrónia anthrópinis istorías, káti pou kathístatai dinató apó ti stigmí pou o Adám kai i Éva amártisan. Sti vivlikí istoría tis Yénesis, i iméres pou priyíthikan aftís tis prótis ánixis ítan aiónies iméres. O khrónos pou metríthike apó ton Theó ínai aftós tis yis tis amartías kai ta 6. 000 khrónia pou i evdomáda prophitévi na xekinoún stin arkhí tis prótis ánixis kai tha teliósoun sto télos enós teleftaíou khimóna. Mia ánixi xekínise i antístrophi métrisi ton 6000 etón. Lógo tis amartías, i yi ipésti mia klísi tou áxoná tis katá 23° 26' kai i diadokhí ton epokhón bórese na xekinísi. Stis evraïkés yiortés tis palaiás diathíkis, dío yiortés kiriarkhoún: to evdomadiaío Sávvato kai to Páskha. Aftés i dío yiortés topothetoúntai káto apó ton simvolismó ton arithmón «7, 14 kai 21» ton «7is , 14is kai 21is » imerón pou antiprosopévoun tis tris phásis tou skhedíou tis theïkís sotirías: To evdomadiaío théma tou Savvátou tis Apokálipsis 7 pou prophitévi tin antamiví ton eklektón ayíon, yia tous «7»• to litrotikó érgo tou Iisoú Khristoú pou apotelí to méso prosphorás aftís tis antamivís, yia tous «14». Simióste óti sti yiortí tou Páskha, i opía diarkí 7 iméres, i 15i kai i 21i iméra ínai dío Sávvata vévilis adránias. Kai to tripló «7» í «21», dilóni to télos ton próton 7000 etón kai tin ísodo stin aioniótita tis néas thías dimiouryías stin ananeoméni yi símphona me to Apok. 21. Aftós o arithmós 21 simvolízi tin teliótita (3) tis plirótitas (7) tou érgou tis zís, pou ítan o stókhos pou epithimoúse o Theós. Stin Apokálipsi 3, ta edáphia 7 kai 14 simatodotoún antístikha tin arkhí kai to télos tou thesmoú ton Antventistón tis Evdómis Iméras . Kai páli tis dío phásis tou ídiou ayiasménou thématos. Me ton ídio trópo, i Apok. 7 askholítai me to théma tis sphráyisis ton eklektón Antventistón kai i Apok. 14 parousiázi ta minímata ton trión angélon pou sinopsízoun tin pangósmia apostolí tous. Étsi, to étos 30, to télos ton 4000

etón olokliróthike tin ánixi, kai yia kathará simvolikoús lógous, o Iisoús stavróthike 14 iméres metá tin 21i Martíou aftís tis ánixis tou étous 30, diladí tou 36 yia ton Theó. Mésa apó aftá ta paradígmata, o Theós to epivevaióni, to «7» tou Savvátou kai to «14» tis lítrosis ton amartión ton eklektón apó ton Iisoú Khristó ínai akhórista. Étsi, ótan sto télos, to «7» tou Savvátou dékhetai epíthesi, o litrotís Khristós ton «14» spévdi se víthiá tou yia na ton doxási, i 14 méyistes «iméres» pou tha khorízoun tis dío imerominíes tha « sintomeftoún », diladí tha katastaloún yia na sothoún i teleftaíi pistí eklektí tou.

Xanadiavázontas to Katá Matthaíon 24, mou phánike óti to mínima tou Khristoú apefthínetai, idiaítera, stous mathités tou sto télos tou kósmou, diladí se emás pou zoúme se aftá ta teleftaía khrónia. Ta edáphia 1 éos 14 kalíptoun tin período mékhri tin epokhí tou « télous ». O Iisoús prophitévi mia diadokhí polémon, tis emphanísis psevdoprophitón kai tin telikí pnevmatikí psíxi. Sti sinékhia, ta edáphia 15 éos 20, se diplí epharmoyí, aphoroún tóso tin katastrophí tis Ierousalím pou pragmatopiíthike apó tous Romaíous to 70 óso kai tin telikí epithetikótita ton ethnón katá tis evraïkótitas ton eklektón pou tiroún to áyio Sávvato tou Theoú. Metá apó aftó, to edáphio 21 prophitévi tin telikí tous « megáli thlípsi »: « Yiatí tóte tha ínai megáli thlípsi, tétia pou den ékhi yíni apó tin arkhí tou kósmou mékhri tou paróntos, oúte poté tha yíni ». Simióste óti aftí i akrívia « kai óti poté den tha ipárxi » apagorévi tin epharmoyí yia tin epokhí ton apostólon, epidí tha erkhótan se antíthesi me ti didaskalía tou Dan. 12: 1. Aftó simaíni óti ta dío apospásmata aphoroún tin ídia ekplírosi stin teleftaía epíyia dokimasía tis pístis. Sto Dan. 12: 1, i ékphrasi ínai panomiótipi: « Ekínon ton kairó tha sikothí o Mikhaíl, o mégas árkhontas, pou stéketai yia ta paidiá tou laoú sou• kai tha ínai kairós thlípsis, tétia pou den ékhi yíni apó tóte pou ipírxe éthnos mékhri ekínon ton kairó . Ekínon ton kairó, o laós sou tha eleftherothí, kathénas pou tha vrethí gramménos sto vivlío» . I « thlípsi » tha ínai tóso megáli pou « i iméres » tha prépi na « sintomeftoún » símphona me to edáphio 22. To edáphio 23 ipodiknií to prótipo tis alithinís pístis pou den pistévi se afthórmites emphanísis tou Khristoú sti yi: « Eán lipón sas poun: Idoú, ínai stin érimo• min vyíte éxo• idoú, ínai sta domátia, min to pistépsete ». Stin ídia telikí epokhí, o pnevmatismós tha pollaplasiási ta « thávmatá » tou kai tis apatilés kai sayineftikés emphanísis tou psevdókhristou, i opíes tha ipotáxoun kakós didakhthíses psikhés: « Dióti tha eyerthoún psevdókhristi kai psevdoprophítes, kai tha díxoun megála simía kai térata, óste na planísoun , an ínai dinatón, kai tous eklektoús »• káti pou epivevaiónetai apó tin Apok. 13: 14: « Kai exapátise aftoús pou katikoún sti yi méso ton simíon pou íkhe dínami na káni enópion tou thiríou, légontas se aftoús pou katikoún sti yi na phtiáxoun mia ikóna sto thirío, to opío íkhe tin pliyí apó spathí kai ézise ». To edáphio 27 epikalítai ti dinamikí kai nikiphóra emphánisi tou thíou Khristoú kai to edáphio 28 prophitévi « to yévma » pou prosphéretai sta arpaktiká ptiná metá tin parémvasí tou. Dióti i epanastátes pou tha ékhoun epiviósi mékhri tin élefsí tou tha exontothoún kai tha dothoún os trophí « sta pouliá tou ouranoú », ópos didáski i Apok. 19: 17-18 kai 21.

Sinopsízo edó aftí tin entelós néa katanóisi tis theïkís dimiouryías. Kathierónontas tin próti evdomáda, o Theós kathorízi tin enótita tis iméras, i opía apotelítai apó mia níkhta skótous kai mia iméra photós, o ílios tha ti photízi móno apó tin 4i iméra . I níkhta prophitévi tin engathídrisi tis amartías sti yi lógo tis mellontikís anipakís tis Évas kai tou Adám. Mékhri aftí tin práxi tis amartías, i yíini dimiouryía parousiázi aiónia kharaktiristiká . Me tin amartía pou diapráttetai, ta prágmata allázoun kai i antístrophi métrisi ton 6000 etón borí na xekinísi, epidí i yi yérni yíro apó ton áxoná tis kai energopiítai i arkhí ton epokhón. I yíini dimiouryía, kataraméni apó ton Theó, apoktá sti sinékhia to aénao kharaktiristikó tis pou gnorízoume. Ta 6000 khrónia pou xekínisan tin próti ánixi pou

simadéftike apó tin amartía, tha teliósoun tin ánixi tou 6001 me tin epistrophí me theïkí dóxa tou Iisoú Khristoú. I telikí tou élefsi tha oloklirothí « tin próti iméra tou prótou mína » tou prótou étous tis 7is khilietías .

Ostóso, i 7i Martíou 2021, sto psevdés anthrópino imerolóyió mas, mólis simadéftike thriskeftiká apó tin epískepsi tou Pápa Phrangískou stous Anatolikoús Khristianoús pou diókontai sto Irák apó mousoulmánous extremistés. Se aftí ti sinántisi, ipenthímise stous mousoulmánous óti ékhoun ton ídio Theó, aftón tou Avraám, kai tous theorí «adelphoús» tou. Aftá ta lóyia, pou enthousiázoun tous ditikoús ápistous, den apoteloún ligótero mia terástia aganáktisi yia ton Iisoú Khristó, o opíos édose ti zí tou os thisía yia ti sinkhóresi ton amartión ton eklektón tou. Kai aftí i isvolí tou iyéti ton «próin stavrophóron» Katholikón «Khristianón» stin epikrátiá tous borí móno na entíni tin oryí ton Islamistón. Aftí i irinikí enéryia tou Pápa tha epiphéri epoménos tis dramatikés sinépies pou prophitéftikan sto Dan. 11: 40, tin entatikopíisi tis «síngrousis» tou mousoulmánou «vasiliá tou nótou» enantíon tis papikís Italías kai ton Evropaíon simmákhon tis. Kai apó aftí tin optikí gonía, i ikonomikí katárrefsi tis Gallías kai ólon ton ditikón khorón khristianikís katagoyís pou proklíthike apó tous iyétes tous, lógo tou ioú Covid-19, tha alláxi tin isorropía dinámeon kai, teliká, tha epitrépsi tin anavolí tis oloklírosis tou «Trítou Pangosmíou Polémou» sto télos ton teleftaíon 9 etón pou ínai akóma brostá mas. Simperasmatiká, as thimithoúme óti prokalóntas tin epidimía lógo tou Covid-19 kai ton exelíxeón tou, o Theós ánixe ton drómo yia tin katára pou eprókito na kharaktirísi ta teleftaía déka khrónia tis anthrópinis istorías sti yi.

Ostóso, i 7i Martíou 2021 simadéftike apó práxis vías apó néous metaxí antípalon simmorión kai enantíon astinomikón arkhón se arketés gallikés pólis. Aftó epivevaíose tin exélixi pros mia yenikevméni antiparáthesi. I thésis kai ton dío plevrón ítan asimvívastes epidí ítan asimvívastes. Aftí ínai i sinépia tis síngrousis dío diametriká antítheton politismón: tis ditikís kosmikís eleftherías enantíon tis kinonías ton kakopión kai ton kapó ton nótion khorón, i opíes ínai epísis paradosiaká kai ethniká mousoulmanikés. Mia tragodía etimázetai, ópos i Covid-19, khorís therapía.

Yia na oloklirósoume tin paratírisi tis apotrópaias táxis pou nomimopíise i anthropótita, prépi na simiósoume: tin allayí tou étous metá ton 12o mína pou onomázetai 10os mínas (Dekémvrios), stin arkhí tou khimóna• tin allayí tis iméras sti mési tis níkhtas (mesánikhta)• móno i akrivís kai taktikí métrisi ton orón paraméni thetikí. Étsi, i ómorphi theïkí táxi ékhi exaphanistí lógo tis amartías, antikatastathí apó mia amartolí táxi pou tha exaphanistí me ti sirá tis, ótan o éndoxos dimiourgós Theós parousiastí, yia tin taktopíisi ton logariasmón, íte sto télos ton próton éxi khiliádon etón, tin ánixi tou 2030, yia tous planiménous anthrópous, íte tin ánixi tou 2036 tis alithinís yénnisis tou Kiríou kai Sotíra mas Iisoú Khristoú, yia tous eklektoús Tou.

I kathierouméni kai paratiroúmeni ataxía martirá ti theïkí katára pou varaíni tin anthropótita. Dióti apó tóte pou i yíini klísi állaxe, o ipoloyismós tou khrónou ékhi khási ti statherótita kai tin kanonikótitá tou, me tis óres tis níkhtas kai tis iméras na vrískontai se aénai diadokhí afxomióseon.

I sirá me tin opía o Dimiourgós Theós organóni to sotírio skhédió Tou mas apokalípti peraitéro tis pnevmatikés proteraiótites pou protíni ston ánthropo. Epélexe na apokalípsi tin ipértati agápi Tou dínontas ti zí Tou os lítro en Iisoú Khristó metá apó 4. 000 khrónia anthrópinon yíinon empirión. Me aftón ton trópo, o Theós mas léi: «Próta, díxe mou tin ipakí sou kai egó tha sou díxo tin agápi mou».

Sti Yi, i ánthropi diadékhontai o énas ton állon, anaparágontas tous ídious karpoús kharaktíra, ostóso i yeniá tis teleftaías epokhís stin opía isílthame to 2020 parousiázi mia idiaiterótita. Metá apó 75 khrónia irínis stin Evrópi kai mia apístefti prósphati exélixi tis yenetikís epistímis, polí loyiká, i Evropaíi kai i ekvlastísis tous, apó tis IPA, tin Afstralía kai to Israíl, pístevan óti boroúsan na antapokrithoún se óla ta provlímata iyías, kathós i kinoníes tous apolimaínontan ólo kai perissótero. Den ínai i epíthesi enós metadotikoú ioú pou ínai néa, ínai i simperiphorá ton iyetón ton prigménon kinonión pou ínai néa. I aitía aftís tis simperiphorás phóvou ínai i ékthesí tous stous laoús tis Yis méso tou vomvardismoú ton méson enimérosis, kai metaxí aftón ton méson enimérosis, ta néa mésa enimérosis í ta kinoniká díktia pou emphanízontai ston istó tis arákhnis apoteloún tin eléftheri diadiktiakí epikinonía, stin opía vrískoume lígo polí saphís ekpompoús. I anthropótita ínai étsi payidevméni apó tis ipervolés tis eleftherías pou péphtoun páno tis os katára. Stis IPA kai tin Evrópi, i vía stréphi tis ethnotikés kinótites i mía enantíon tis állis. Ekí, ínai i katára tis empirías tis « Vavél » pou ananeónetai. Éna akómi anamphisvítito theïkó máthima pou den ékhi matheftí, epidí katagótan apó éna móno zevgári pou miloúse anangastiká tin ídia glóssa, mékhri aftí tin énokhi empiría, tin opía vlépoume akóma kai símera, i anthropótita khorízetai apó pollaplés glósses kai dialéktous pou dimioúryise o Theós kai ínai diáspartes se olókliri ti yi. Kai nai, o Theós den stamátise na dimiouryí metá tis prótes eptá iméres tis dimiouryías. Dimioúryise akóma pollá yia na katarastí kai merikés phorés yia na evloyísi tous eklektoús Tou, to mánna pou prospherótan stin érimo, stous yious tou Israíl, ínai éna parádigma.

Ostóso, i elefthería ínai ston pirína tis éna thavmastó dóro apó ton Dimiourgó mas. Se aftín stirízetai i eléftheri désmefsí mas ston skopó tou. Kai edó, prépi na paradekhtoúme, aftí i plíris elefthería iponoí tin íparxi tis tíkhis epidí o Theós den epemvaíni se aftín me kanénan trópo. mia léxi stin opía pollí pistí den pistévoun kathólou. Kai kánoun láthos, epidí o Theós aphíni éna megálo méros tis dimiouryías tou stin tíkhi, kai próta ap 'óla, ton rólo tis diéyersis stous eklektoús, tis ektímisis ton apokaliptómenon ouránion kanónon tou. Ékhontas entopísi tous eklektoús tou, o Dimiourgós analamváni tin efthíni tous yia na tous odiyísi kai na tous didáxi tis alíthies tou pou tous proetimázoun yia tin aiónia ouránia zí. I dismorphíes kai ta teratouryímata pou paratiroúntai katá ti yénnisi ton anthrópinon plasmáton apodikníoun ti drási tis tíkhis pou paráyi sti diadikasía anaparagoyís tou ídous yenetiká sphálmata me perissótero í ligótero sovarés sinépies. O pollaplasiasmós ton idón vasízetai stin ormí ton anaparagoyikón alisídon pou parágoun katá kairoús sphálmata simmórphosis. Aftó perilamváni tin arkhí tis klironomikótitas í anexártita lógo tis tíkhis tis zís. Me líga lóyia, an ophílo tin písti mou stin efkairía tis eléftheris zís, ophílo, antítheta, tin antamiví kai tin trophí aftís tis pístis stin agápi tou Theoú kai stis protovoulíes pou ékhoun ídi liphthí kai tis opíes sinekhízi na lamváni yia na me sósi.

Stin istoría tis epíyias dimiouryías Tou , i iméra pou tha katarastí apó ton Theó érkhetai próti mésa stin evdomáda. To peprogméno tis ínai gramméno: o skopós tis tha ínai na « khorísi to phos apó to skotádi ». Epilegméni apó psevdokhristianoús yia na antikroúsi tin epiloyí tou Theoú na ayiási tin évdomi iméra, aftí i próti iméra tha ékhi ekplirósi plíros ton rólo tis os « simádi » tou anipákouou epanastatikoú stratopédou stin Apok. 13: 15. Óso i Kiriakí tis prótis iméras ínai kataraméni apó ton Theó, tóso to Sávvato tis évdomis iméras ínai evloyiméno kai ayiasméno apó aftón. Kai yia na katanísoume aftí tin antíthesi, prépi na angaliásoume ti sképsi tou Theoú, i opía ínai simádi ayiasmoú apó kai yia Aftón. To Sávvato aphorá tin évdomi iméra kai aftós o arithmós eptá, to «7», simvolízi tin plirótita. Káto apó aftón ton óro plirótita, o Theós topothetí ti sképsi tou skopoú yia ton opío dimioúryise ti yíini diástasí mas, diladí, tin epílisi tis amartías, tin katadíki tis, ton thánató tis

kai tin exaphánisí tis. Kai se aftó to skhédio, aftá ta prágmata tha epitefkhthoún plíros katá ti diárkia tis 7is khilietías pou prophitévi to evdomadiaío Sávvato. Epoménos, aftós o stókhos ínai pio simantikós yia ton Theó apó ta mésa lítrosis me ta opía tha litrósi tis zoés ton epíyion eklektón kai ta opía tha epitíkhi prosopiká, en Khristó Iisoú, me to kóstos phriktón dinón.

Na énas akómi lógos yia ton opío o Theós léi sto Ekklisiastikó 7: 8: « Kalítero to télos enós prágmatos pará i arkhí tou ». Sti Yénesi, i diadokhí sti sirá «níkhta-iméra» í « vrádi-prí » epivevaióni aftí ti theïkí sképsi. Ston Isaïa 14: 12, ipó tin kálipsi tou vasiliá tis Vavilónas, o Theós léi ston diávolo: « Pós épeses apó ton ouranó, avyerinó , yie tis avyís! Katarríphthikes sti yi, esí pou níkises ta éthni ! » I ékphrasi me tin opía o Theós ton onomázi « avyerinó », ipodilóni óti ton singríni me ton «ílio» tou yíinou sistímatós mas. Ítan to próto tou dimioúryima kai ipó tin kálipsi tou vasiliá tis Tírou, Iez. To edáphio 28: 12 anaphéri tin arkhikí tou dóxa: « Yie anthrópou, análave thríno yia ton vasiliá tis Tírou! Tha tou pis: Étsi léi o Kírios Yiakhvé: Sphráyises tin teliótita, ísoun yemátos sophía kai télios stin omorphiá . » Aftí i teliótita éprepe na exaphanistí, na antikatastathí apó mia epanastatikí simperiphorá pou ton ékane ekhthró, diávolo kai antípalo, ton Sataná pou katadikástike apó ton Theó, epidí to edáphio 15 dilóni: « Ísoun télios stous drómous sou apó tin iméra pou dimiouryíthikes mékhri pou vréthike anomía se séna ». Étsi, aftós pou theoroúntan « prinós astéras » óthise tous ápistous anthrópous na timísoun os theótita ton « prinó astéra » tis theïkís dimiouryías: ton theopiiméno «Akataníkito Ílio» tis romaïkís latrías stin opía skhedón ólos o ditikós Khristianismós apodídi paganistikí latría. O Theós gnórize, akómi kai prin apó ti dimiouryía tou, óti aftós o prótos ángelos tha epanastatoúse enantíon tou kai pará táfta ton dimioúryise. Omíos, tin paramoní tou thanátou tou, o Iisoús anakínose óti énas apó tous 12 apostólous tha ton pródide, kai málista ípe efthéos ston Ioúda: « Ó, ti prépi na kánis, káne to grígora! » «Aftó mas epitrépi na katalávoume óti o Theós den epidióki na empodísi ta plásmatá tou na ekphrásoun tis epiloyés tous, akómi kai ótan aftés ínai antíthetes me tis dikés tou. O Iisoús kálese epísis tous apostólous tou na ton engatalípsoun an aftí ítan i epithimía tous. Epitrépontas sta plásmatá tou plíri elefthería na ekphrastoún kai na apokalípsoun ti phísi tous, borí na epiléxi tous eklektoús tou yia tin apodedigméni pistótitá tous kai teliká na katastrépsi ólous tous ouránious kai epíyious ekhthroús tou, tous anáxious kai tous adiáphorous».

propatorikó amártima

To ipólipo tis prótis iméras apoktá terástia simasía sti khristianikí mas epokhí, epidí apotelí tin « amartía » pou epanidríthike apó tis 7 Martíou 321 kai yínetai to simádi tou stratopédou pou isílthe se epanástasi enántia sto ayiasméno stratópedo tou Theoú. Allá aftí i « amartía » den prépi na mas káni na xekhásoume tin arkhikí « amartía » pou katadikázi tin anthropótita se thánato klironomiká apó ton Adám kai tin Éva. Photisménos apó to Pnévma, aftó to théma me odíyise na anakalípso simantiká mathímata krimména sto vivlío tis Yénesis. Se epípedo paratírisis, to vivlío mas apokalípti tin proélefsi tis dimiouryías sta kephálaia 1, 2, 3. I simvolikí simasía aftón ton arithmón exakolouthí na ínai apólita dikaioloyiméni: 1 = enótita, 2 = atélia, 3 = teliótita. Aftó axízi mia exíyisi. I Yénesi 1 anaphéretai sti dimiouryía ton próton 6 imerón. O orismós tous « vradinó prí » tha ékhi nóima móno

metá tin amartía kai tin katára tis yis, i opía yínetai i kiriarkhía tou diavólou, i opía tha ínai to théma tis Yénesis 3, khorís tin opía i ékphrasi « vradinó prí » den ékhi nóima se yíino epípedo. Dínontas tin exíyisi, to kephálaio 3 vázi ti sphrayída tis teliótitas se aftí ti theïkí apokálipsi. Omíos, sti Yén. 2, to théma tou Savvátou tis évdomis iméras í, akrivéstera, tis anápafsis tou Theoú kai tou anthrópou tin évdomi iméra, apoktá epísis nóima móno metá tin arkhikí «amartía» pou diépraxan i Éva kai o Adám sti Yén. 3, i opía tou díni ton lógo íparxís tis. Étsi, paradóxos, khorís tin aitiolóyisí tou pou dínetai sti Yén. 3, to ayiasméno Sávvato axízi to símvoló tou «2» tis atélias. Apó óla aftá ínai saphés óti i yi dimiouryíthike apó ton Theó yia na prospherthí ston diávolo kai tous daímonés tou, óste i kakí karpí ton psikhón tous na boroún na ilopiithoún kai na emphanistoún brostá sta mátia ólon, Theoú, angélon kai anthrópon, kai óti i ángeli kai i ánthropi tha boroúsan na epiléxoun tin plevrá tous.

Aftí i análisi me odiyí na episimáno óti i kathiérosi tis évdomis iméras, pou ayiázetai apó tin anápafsi, prophitévi tin katára tis yíinis « amartías » pou kathierónetai sti Yénesi 3, epidí i ídia i yi ínai kataraméni apó ton Theó, kai epoménos móno apó ti stigmí pou o thánatos kai i diadikasía tou tin khtipoún, o khrónos ton éxi khiliádon etón kai ta khília khrónia tis évdomis khilietías apoktoún nóima, exíyisi, dikaiolóyisi. Ínai skópimo na simiothí to exís: prin apó ti yíini dimiouryía, ston ouranó, i síngrousi ídi antitíthetai sto stratópedo tou diavólou enantíon tou stratopédou tou Theoú, allá móno o thánatos tou Iisoú Khristoú tha katastísi oristikés tis atomikés epiloyés, i opíes tha yínoun oratés me tin ekdíoxi apó ton ouranó ton epanastatón pou katadikázontai apó tóte na pethánoun sti yíini dimiouryía. Ostóso, ston ouranó, o Theós den orgánose ti zí ton angélon se enallassómeno « vradinó prí », aftó epidí o ouranós antiprosopévi ton aiónio kanóna tou• aftón pou tha epikratísi kai tha sinekhistí yia tous eklektoús tou aiónia. Antimétopi me aftá ta dedoména: ti yínetai me ti yi prin apó tin amartía? Ektós apó tis enallayés « vradinó kai prinó », o kanónas tis ínai epísis aftós tou ouranoú, diladí, prophanós i zí lamváni khóra se énan aiónio kanóna. víngan zóa, víngan ánthropi kai khorís thánato pou tha ínai o misthós tis amartías, méres diadokhés imerón kai aftó tha boroúse na diarkési yia pánta.

Allá sti Yénesi 2, o Theós mas apokalípti tin táxi tis evdomádas, i opía telióni tin évdomi iméra me anápafsi yia ton Theó kai yia ton ánthropo. Aftí i léxi anápafsi proérkhetai apó to ríma «pávo» kai epharmózetai sto érgo pou epitelítai apó ton Theó kathós kai sta érga pou epiteloúntai apó tous anthrópous. Boríte na katalávete óti prin apó tin amartía, oúte o Theós oúte i ánthropi boroúsan na niósoun kóposi. To sóma tou Adám den ipéphere apó póno, kóposi í póno kanenós ídous. Tóra, i evdomádes ton eptá imerón diadékhontan i mía tin álli kai anaparágontan san énas aiónios kíklos, ektós apó to óti i diadokhí « vradiní kai priní » simatodotoúse ti diaphorá me ton ouránio kanóna tis vasilías tou Theoú. Aftí i diaphorá íkhe os apotélesma na apokalípsi prophitiká éna prógramma pou skhedíase o megálos dimiourgós Theós. Ópos akrivós i yiortí tou «Yiom Kipoúr» í «Iméra tis Exiléosis» ananeonótan káthe khróno metaxí ton Evraíon kai prophíteve to télos tis amartías méso tis exiléosís tis pou epitéfkhthike me ton thánato tou Iisoú Khristoú, étsi kai to evdomadiaío Sávvato prophitévi tin élefsi tis évdomis khilietías, ti stigmí pou o Theós kai i eklektí tou tha isélthoun se mia pragmatikí anápafsi epidí i epanastátes tha ínai nekrí kai i anomía tha ékhi nikithí. Ostóso, i eklektí exakolouthoún na askholoúntai me tin « amartía », aphoú, me ton Khristó, prépi na krínoun tis « amartíes » kai tous amartoloús, i opíi ekíni tin epokhí tha kimoúntai se thnitó ípno. Epoménos, ópos kai i éxi prigoúmenes iméres, i évdomi topothetítai káto apó to símvolo tis « amartías », i opía kalípti kai aphorá tis eptá iméres olókliris tis evdomádas. Kai móno stin arkhí tis ógdis khilietías, aphoú i amartolí ékhoun katanalothí «sti photiá tou défterou thanátou », tha xekinísi i aioniótita khorís « amartía » stin ananeoméni yi. An i eptá iméres simadévontai apó tin amartía kai prophitévoun 7000

khrónia, i métrisi aftón ton 7000 etón borí na xekiníси móno me tin kathiérosi tis amartías pou apokalíptetai sti Yénesi 3. Étsi, i yíines iméres khorís amartía den empíptoun ston kanóna kai ti loyikí tis diadokhís « vradinó prí » í « skotádi phos » kai epidí aftós o khrónos ínai khorís « amartía », den borí na isélthi sta 7000 khrónia pou ékhoun programmatistí kai prophiteftí yia tin « amartía » apó tin evdomáda ton eptá imerón.

Aftí i didaskalía ipogrammízi ti simasía aftís tis enéryias pou o Theós apodídi ston romaïkó papismó sto Dan. 7: 25: « Tha meletísi na alláxi tous kairoús kai ton nómo ». I « allayí ton kairón » pou kathiérose o Theós ékhi os apotélesma tin adinamía anakálipsis tou prophitikoú kharaktíra tou evdomadiaíou Savvátou tou « nómou » tou Theoú. Kai aftó káni i Rómi apó ton Konstantíno A΄, apó tis 7 Martíou 321, diatássontas tin evdomadiaía anápafsi tin próti iméra antí yia tin évdomi. Akolouthóntas ti romaïkí táxi, o amartolós den apeleftherónetai apó tin arkhikí « amartía » pou klironómise apó ton Adám kai tin Éva, allá epipléon analamváni mia epipléon « amartía », aftí ti phorá ekoúsia , i opía afxáni tin enokhí tou apénanti ston Theó.

I táxi tou khrónou « vrádi prí » í « skotádi phos » ínai mia énnia pou epélexe o Theós kai i ipakí se aftín tin epiloyí evnoí kai epitrépi tin prósvasi sto prophitikó mistírio tis Vívlou. Típota den anangázi ton ánthropo na iiothetísi aftín tin epiloyí kai i apódixi ínai óti i anthropótita ékhi epiléxi na simatodotísi tin allayí tis iméras ta mesánikhta, í 6 óres metá to iliovasílema tis ánixis, káti pou prophitévi to stratópedo ekínon pou xipnoún polí argá yia tin éndoxi epistrophí tou Khristoú, tou Nimphíou tis paravolís ton déka parthénon. Ta anepaísthita minímata pou díni o Theós ínai étsi péra apó tin pnevmatikí tou emvélia. Allá yia tous eklektoús tou, i táxi tou thíou khrónou photízi óles tis prophitíes tou kai idiaítera aftín tis Apokálipsis stin arkhí tis opías o Iisoús parousiázetai os « to álpha kai to oméga », « i arkhí í i arkhí kai to télos ». Káthe méra pou pernái sti zí mas prophitévi to skhédio tou Theoú, to opío sinopsízi sti Yén. 1, 2 kai 3, aphoú « i níkhta » í « skotádi » antiprosopévi tis éxi véviles iméres pou parousiázontai sti Yén. 1, enó i thía anápafsi pou kathierónetai sti Yén. 2 anangélli ton khróno tou « photós ». Símphona me aftín tin arkhí, símphona me to Dan. 8: 14, i epokhí tis khristianikís epokhís khorízetai se dío méri: mia epokhí pnevmatikoú « skótous » metaxí tou 321, ótan kathierónetai i « amartía » katá tou Savvátou, kai tou 1843, ótan xekiná mia epokhí « photós » yia tous eklektoús apó tin imerominía aftí mékhri tin epistrophí tou Iisoú Khristoú tin ánixi tou 2030, ótan, ópos sti Yén. 3, os Pantodínamos Dimiourgós Theós, érkhetai na kríni anámesa stous eklektoús kai tous epanastátes, « próvata kai katsíkia », ópos ékrine anámesa sto « phídi, ti yinaíka kai ton Adám ». Omíos, stin Apokálipsi, ta thémata ton « Epistolón pros tis Eptá Ekklisíes», ton Eptá Sphrayídon kai ton Eptá Salpingón » prophitévoun « skótous » yia ta próta éxi kai theïkó « phos » yia ton évdomo kai teleftaío vathmó kathenós apó aftá ta thémata. Aftó ínai tóso alithinó pou to 1991, i epísimi apórripsi aftoú tou teleftaíou «photós» apó ton thesmikó Antventismó, éna phos pou o Iisoús mou ékhi dósi apó to 1982, ton odíyise na tou pi, stin Epistolí pros ti « Laodíkia » stin Apok. 3: 17: « Epidí les, "Ímai ploúsios kai ploútisa kai den ékho anángi apó típota ", kai den xéris óti esí ísai o talaíporos, o distikhisménos, o phtokhós, o tiphlós kai o yimnós , . . . ». I epísimi Antventistés ékhoun xekhási aftó to apóspasma pou dínetai stin A΄ Pétrou 4: 17: « Yiatí írthe i óra na arkhísi i krísi apó ton íko tou Theoú ». Tóra, an arkhízi apó emás, pio tha ínai to télos ekínon pou den ipakoún sto evangélio tou Theoú? «O thesmós ipárkhi apó to 1863 kai o Iisoús evlóyise tin engathídrisí tou tin epokhí tis « Philadélphias », to 1873. Símphona me ti theïkí arkhí « vradinó prí » í « phos skótous », i teleftaía kai évdomi epokhí pou simvolízetai apó to ónoma « Laodíkia » eprókito na ínai mia epokhí megálou thíou « photós » kai aftó to érgo apotelí apódixi aftoú, éna megálo « phos » prágmati írthe yia na photísi ta prophitevména mistíria, se aftí tin telikí epokhí, is város tou

epísimou pangósmiou thesmoú ton Antventistón. To ónoma « Laodíkia » ínai dikaioloyiméno, kathós simaíni «krisméni ánthropi í ánthropi tis krísis». Ósi den aníkoun í den aníkoun pléon ston Kírio ínai katadikasméni na entakhthoún stous opadoús tis «kataraménis apó ton Theó iméras». Díkhnontas aníkani na mirastoún me ton Theó ti díkaii katadíki tou yia ti Romaïkí «Kiriakí», to Sávvato den tha tous phaínetai pléon tóso simantikó óso stin evloyiméni stigmí tou vaptísmatós tous. Éna mínima pou édose o Iisoús Khristós stin doúli tou Élen Gouáit, sto vivlío tou «Próta Grámmata» kai sto próto tou órama, exéphrase aftí tin katástasi os exís: «ékhasan apó ta mátia tous tóso ton stókho óso kai ton Iisoú. . . Vithístikan». ston ánomo kósmo kai den emphanístikan pia. »

I Yénesi 2 prophitévi tin epokhí tou « photós » kai aftó to kephálaio tis Yénesis xekiná me ton ayiasmó tis « évdomis iméras ». Telióni me to edáphio 25: « O ándras kai i yinaíka tou ítan kai i dío yimní, kai den drápikan ». I síndesi metaxí aftón ton dío themáton díkhni óti i anakálipsi tis phisikís tous yimnótitas tha ínai i sinépia tis apódosis tis « amartías » pou tha diapráxoun kai i opía, ópos anaphéretai sti Yénesi 3, emphanízetai étsi os i aitía mias thnitís pnevmatikís yimnótitas. Singrínontas aftí ti didaskalía me ekíni tis « Laodíkias », vrískoume to Sávvato na sindéetai me tin « amartía » pou káni kápion « yimnó ». Se aftó to telikó plaísio, i praktikí tou Savvátou den eparkí pléon yia na diatirísi ti khári tou Khristoú, epidí protínontas to plíres prophitikó tou phos stis epísimes arkhés ton Antventistón metaxí 1982 kai 1991, i apaítisi yia ton Iisoú Khristó afxíthike kai théli yia aftón ton khróno, me tin praktikí tou ayíou Savvátou tou, o eklektós pou ínai áxios tis kháris tou na dósi to endiaphéron tou, ton khróno tou, ti zí tou kai óli tou tin psikhí yia tis apokalípsis tou pou prophitéftikan ston Daniíl kai tin Apokálipsi . allá kai se olókliri tin apokaliphthísa Vívlo pou apotelí tous « dío mártirés » tou símphona me tin Apok. 11: 3.

I martiría tou Theoú pou dínetai sti yi

Óso simantikí ki an ínai, i epískepsi tou Theoú stin anthropótita me ti morphí tou Iisoú Khristoú den prépi na mas káni na xekhásoume tin prigoúmeni epískepsí tou stin epokhí tou Misí. Dióti se aftó to makrinó plaísio o Theós tou apokálipse tin proélefsi tis yíinis diástasis. Kai os apokálipsi pou dóthike apó ton Theó, i aphíyisi tis Yénesis ínai exísou simantikí me aftín tis Apokálipsis pou apokalíphthike ston Apóstolo Ioánni. I morphí pou epélexe o Theós yia na organósi ti yíini zí prophitévi to skhédió tou agápis yia ta plásmata sta opía díni plíri elefthería, óste na boroún na antapokrithoún stin agápi Tou kai na zísoun mazí Tou aiónia í na Ton aporrípsoun kai na exaphanistoún stin aniparxía tou thanátou, símphona me tous órous tis sotírias prosphorás Tou.

An o Adám dimiouryíthike mónos, katarkhás, ínai epidí parousiázetai os « ikóna Theoú (Yén. 1: 26-27)» anazitóntas agápi apó éna elefthero antístikho kat' ikóna tou, epidí ólos o khrónos tis perasménis aioniótitás tou ítan aftós tis apólitis monaxiás. Aftó éyine aphórito yi' aftón se simío pou ítan étimos na ipostí tis sinépies tis eleftherías pou eprókito na dósi sta zontaná tou plásmata. I dimiouryía tis Évas apó éna apó ta plevrá tou Adám, enó aftós vithízetai se énan ípno thanátou, prophitévi ti dimiouryía tis Ekklisías tou, tou Eklektoú pou apotelítai apó tous pistoús eklektoús tou,

karpó pou singomístike apó ton exilastírio thánató tou en Iisoú Khristó. Aftó dikaioloyí ton rólo tis « vithoú » pou o Theós apodídi sti yinaíka pou prílthe apó aftón kai tis opías to ónoma Éva simaíni « zí ». I Eklektí tha « zi » aiónia, kai sti yi, ékhi tin klísi na prosphéri ston Theó ti « víthiá » tis, na sinergastí anthrópina stin oloklírosi tou érgou tou pou stokhévi stin engathídrisi télias agápis kinís kai khorís provlímata sta aiónia símpantá tou.

I amartía tis anipakís isérkhetai stin anthropótita méso tis Évas, diladí méso tis « yinaíkas », simvólou ton eklektón tou pou tha klironomísoun aftín tin propatorikí amartía. Epísis, ópos o Adám, apó agápi yia tin Éva, ston Iisoú Khristó, o Theós yínetai ánthropos yia na mirastí kai na phéri sti thési tis Eklektís tou, tin thnití timoría pou axízoun i amartíes tis. I istoría tis Yénesis ínai epoménos tóso mia istorikí martiría pou apokalípti tin proélefsí mas kai tis sinthíkes tous, óso kai mia prophitikí martiría pou apokalípti tin sotíria arkhí tou megálou skhedíou agápis tou pantodínamou dimiourgoú Theoú.

Metá tis prótes éxi iméres tis dimiouryías pou anaphérontai sti Yénesi 1, éxi iméres pou prophitévoun ta éxi khiliádes khrónia pou epiphílaxe o Theós yia tin epiloyí ton yíinon eklektón, sti Yénesi 2, ipó tin ikóna enós aióniou Savvátou, i aperióristi évdomi iméra tha aníxi yia na kalosorísi tous dokimasménous kai epilegménous eklektoús.

O Theós gnórize apó tin arkhí tin ékvasi tou skhedíou tou, ta onómata ton eklektón tou pou tha emphanízontan se diástima éxi khiliádon etón. Íkhe óli ti dínami kai tin exousía na kríni kai na katastrépsi tous epanastatiménous angélous khorís na khriastí na dimiouryísi ti yíini diástasí mas. Allá akrivós epidí sévetai ta plásmatá tou, pou ton agapoún kai pou agapái o ídios, organóni mia pangósmia diadílosi sti yi pou dimiouryíthike yia aftón ton skopó.

O Theós ipsóni tin arkhí tis alíthias páno ap' óla. Ópos anakinónetai ston Psalmó 51: 6, o Iisoús orízi tous eklektoús tou os « anayenniménous », diladí «yenniménous apó tin alíthia», óste na simmorphónontai me to prótipo tis theïkís alíthias. Símphona me to Ioánni 18: 37, o ídios írthe yia na « dósi martiría yia tin alíthia » kai parousiázetai stin Apokálipsi 3: 14 os «o Alithinós ». Aftí i exípsosi kai i dóxa tis arkhís tis alíthias érkhetai se apóliti antíthesi me tin arkhí tou psévdous, kai i dío arkhés lamvánoun pollaplés morphés. I arkhí tou psévdous ékhi sinekhós apoplanísi tous katíkous tis yis se óli tin istoría tis. Sti sínkhroni epokhí, ta psémata ékhoun yíni o kanónas tis íparxis. Iiothetoúntai me ton óro «mplópha» sto emporikó pnévma, allá par' óla aftá ínai karpós tou diavólou, « tou patéra tou psévdous » símphona me to Ioánni 8: 44. Se thriskeftikó epípedo, ta psémata emphanízontai me ti morphí pollaplón thriskeftikón parapiíseon pou diaphéroun análoga me tous anthrópous kai tous tópous pou emplékontai sti yi. Kai i ídia i khristianikí písti ékhi yíni i télia ikóna tis «sínkhisis» (= Vavél) tóso poliárithmes ínai i skotinés parapiísis tis.

To pséma didásketai me epistimonikó trópo. Epidí, se antíthesi me tin aftarkhikí tis proséngisi, i epistimonikí sképsi ínai aníkani na paráskhi pragmatikés apodíxis yia tis exeliktikés tis theoríes perí idón kai yia ta ekatommíria kai disekatommíria khrónia pou i epistímonés tis apodídoun stin íparxi tis yis. Se antíthesi me aftín tin epistimonikí sképsi, i martiría tou Dimiourgoú Theoú prosphéri pollés apodíxis yia tin pragmatikótitá tou, epidí i istoría tis yis martirá tis práxis tou, ton opíon o kataklismós ton idáton apotelí to próto parádigma, pou epivevaiónetai apó tin parousía thalássion apolithomáton stis pediádes kai akómi kai stis koriphés ton psilóteron vounón tis yis. Se aftí ti phisikí martiría prostíthetai i martiría pou áphise i anthrópini istoría, i zí tou Nóe, i zí tou Avraám, i apelefthérosi ton Evraíon apó tin aiyiptiakí doulía kai i yénnisi tou evraïkoú laoú, zontaní aftóptes mártires tis istorías tou mékhri tin epokhí tou télous tou kósmou. Ipárkhi epísis i martiría aftoptón

martíron ton apostólon tou Iisoú Khristoú pou éyinan mártires ton thavmáton tou, tis stávrosís tou kai tis anástasís tou, se simío pou o phóvos tou thanátou tous engatélipse kai akoloúthisan sto monopáti tou martiríou ton Dáskaló tous kai to Prótipó tous Iisoú apó ti Nazarét.

Epikaloúmenos aftí ti léxi «martírio» prépi edó na xekiníso mia exíyisi.

Simíosi: min sinkhéete to martírio me tin timoría

Ta dío prágmata ékhoun tin ídia exoterikí emphánisi kai epoménos boroún éfkola na sinkhéontai. Ostóso, aftí i sínkhisi ékhi sovarés sinépies, kathós i timoritikí enéryia kindinévi na apodothí ston alithinó eklektó tou Theoú kai antístropha, sto paidí tou diavólou borí na apodothí éna polí paraplanitikó martírio yia ton Theó. Étsi, yia na doúme kathará, prépi na lávoume ipópsi tin akólouthi análisi pou xekiná apó aftín tin arkhí. Próton, as thésoume to erótima: ti ínai martírio? Aftí i léxi proérkhetai apó tin ellinikí léxi "martus" pou simaíni: mártiras. Ti ínai mártiras? Ínai aftós pou anaphéri pistá í ókhi aftó pou íde, ákouse í aftó pou katálave yia éna théma. To théma pou mas endiaphéri edó ínai thriskeftikó, allá metaxí ekínon pou martiroún yia ton Theó, ipárkhoun alithiní kai psevdomártires. Aftó pou ínai vévaio ínai óti o ídios o Theós káni ti diaphorá metaxí ton dío. I alíthia ínai gností se aftón kai tin evloyí epidí, apó tin plevrá tou, aftós o alithinós mártiras prospathí na ínai pistós epharmózontas se " érga " óli tin apokaliphthísa alíthia tou kai epiméni me aftón ton trópo mékhri tin apodokhí tou thanátou. Kai aftós o thánatos ínai to afthentikó martírio, epidí i zí

pou prosphérthike ston thánato ítan símphoni me to prótipo ayiótitas pou apaitoúse o Theós yia tin epokhí tou. An i zí pou prosphérthike den ínai se aftí ti simmórphosi, tóte den ínai martírio, ínai mia timoría pou plítti éna zontanó on pou paradídetai ston diávolo yia tin katastrophí tou, epidí den epophelítai apó tin prostasía kai tin evloyía tou Theoú. Análoga me ti simmórphosi me to prótipo alíthias pou apaití o Theós yia káthe phorá, i anagnórisi tou «martiríou» tha vasistí sti gnósi mas yia ti thía krísi pou apokalíptetai stis prophitíes tou pou stokhévoun stin epokhí tou télous• pou ínai o skopós kai to théma aftoú tou érgou.

Ínai simantikó na katanísoume óti i alíthia den ékhi kamía dínami na metastrépsi éna anipákouo mialó. I empiría tou prótou ktistoú angélou, pou diorístike apó ton Theó, tou Sataná, apó tin epokhí tis antarsías tou, to apodiknií aftó. I alíthia ínai mia arkhí pros tin opía i eklektí, ósi tin agapoún kai ínai étimi na agonistoún sto plevró tou Theoú en Iisoú Khristó, enántia sto pséma pou tin vlápti, tha niósoun phisiká élxi.

Simperasmatiká, i Thía Apokálipsi khtízetai proodeftiká páno apó éxi khiliádes khrónia empirión kai martirión pou viónontai stis kalíteres kai khiróteres sinthíkes. Énas khrónos éxi khiliádon etón borí na phaínetai síntomos, allá yia ton ánthropo pou díni pragmatikó endiaphéron móno yia ta khrónia tis dikís tou zís, ínai stin pragmatikótita énas khrónos arketá makrís yia na epitrépsi ston Theó na epektíni se aiónes, kai pio singekriména se éxi khiliádes khrónia, tis diaphoretikés phásis ton epitevgmáton tou pangósmiou skhedíou tou. Apoklistiká ston Iisoú Khristó, o Theós díni stous eklektoús tou tou éskhatou kairoú, skhetiká me ta mistíria kai ta érga tou, mia saphí katanóisi pou proorízetai yia aftón ton éskhato kairó.

Yénesi: Mia zotikís simasías prophitikí perílipsi

Me aftí tin katanóisi, i aphíyisi tis Yénesis parékhi ta themeliódi klidiá yia tis vivlikés prophitíes tou Daniíl kai tis Apokálipsis. Kai khorís aftá ta klidiá, aftí i katanóisi ínai adínati. Aftá ta prágmata tha anakaloúntai ótan ínai aparaítito, katá ti diárkia tis prophitikís melétis, allá apó tóra kai sto exís, ínai aparaítito na gnorízoume óti i léxis « ávissos, thálassa, yi, yinaíka » tha ínai i phorís mias singekriménis idéas tis theïkís sképsis stin apokálipsí tou «Apokálipsi». Sindéontai me tría diadokhiká stádia tis epíyias dimiouryías. « I ávissos » prosdiorízi ton planíti Yi pou kalíptetai ex oloklírou apó neró khorís zí. Sti sinékhia, ti défteri iméra, aftín tou diakhorismoú ton stikhíon, « i thálassa »,

sinónimi kai símvolo tou thanátou, tha katikítai móno apó thalássia zóa tin 5i iméra . To periválλon tis ínai ekhthrikó yia ton ánthropo pou dimiouryíthike yia na anapnéi aéra. « I yi » vyaini apó ti «thálassa » kai tha katikítai epísis tin pémpti iméra apó zóa kai télos, tin ékti iméra, apó « ánthropo plasméno kat' ikóna Theoú » kai « yinaíka » pou tha skhimatistoún se éna apó ta plevrá tou ándra. Mazí, o ándras kai i yinaíka tha sillávoun díο paidiá. O prótos « Ável », típos tou pnevmatikoú eklektoú (Ável = Patéras ínai Theós) tha skotothí apó zília apó ton presvítero « Káin », típo tou sarkikoú, ilistikoú anthrópou (=apóktisi), prophitévontas étsi to peprοméno tou eklektoú típou, tou Iisoú Khristoú kai ton eklektón tou, i opíi tha ipophéroun kai tha pethánoun os mártires exaitías ton «Káin», Evraíon, Katholikón kai Protestantón, ólon ton «empóron tou naoú», ton opíon i diadokhikés kai epithetikés zílies ekdilónontai kai epitinkhánontai katá ti diárkia tis yíinis istorías. To máthima pou díni to Pnévma tou Theoú ínai epoménos to exís: apó tin «ávisso » vyainoun, diadokhiká , « i thálassa kai i yi» símvola ton psevdokhristianikón thriskión pou odigoún stin apólia ton psikhón. Yia na kharaktirísi tin Eklektí tou sináthrisi, tis díni ti léxi « yinaíka », i opía ínai, an ínai pistí ston Theó tis, i « Nímphi », tou «arnioú », ikonographikó símvolo tou Khristoú pou prophitéftike o ídios me ti léxi « ándras » (o Adám). An ínai ápisti, paraméni « yinaíka », allá paírni tin ikóna mias « pórnis ». Óla aftá tha epivevaiothoún sti leptomerí meléti pou parousiázetai se aftó to érgo kai tha phaní i zotikí tous simasía. Boríte éfkola na katalávete óti to 2020, ta yegonóta pou prophitéftikan stis prophitíes tou Daniíl kai tis Apokálipsis ékhoun, os epí to plíston, ídi ekplirothí stin istoría kai ínai gnostá stous anthrópous. Allá den ékhoun prosdioristí yia ton pnevmatikó rólo pou tous édose o Theós. I istorikí katagráphoun istoriká yegonóta, allá móno i prophítes tou Theoú boroún na ta erminéfsoun.

Písti kai dispistía

Ek phíseos, i ánthropi, apó tin arkhí tous, ínai pistí. Allá i písti den ínai písti. O ánthropos anékathen písteve stin íparxi Theoú í theotíton, anóteron pnevmáton pou éprepe na ipiretí kai na efkharistí yia

na min ipostí zimiá pou prokalítai apó ton thimó tou. Aftí i phisikí písti sinekhístike apó aióna se aióna kai apó khilietíes se khilietíes mékhri ti sínkhroni epokhí, ótan i epistimonikés anakalípsis ékhoun katalávi ton engéphalo tou ditikoú anthrópou, o opíos éktote ékhi yíni díspistos kai ápistos. As simiósoume óti aftí i allayí kharaktirízi kiríos tous laoús khristianikís katagoyís. Dióti taftókhrona, stin Anatolí, tin Ápo Anatolí kai tin Aphrikí, i pepithísis se aórata pnévmata paréminan. Aftó borí na exiyithí apó iperphisikés ekdilósis pou paratiroúntai apó tous laoús pou askoún aftés tis thriskeftikés teletés. Stin Aphrikí, saphís endíxis yia tin íparxi aóraton pnevmáton apagorévoun tin apistía. Allá aftó pou den gnorízoun aftí i laí ínai óti ta pnévmata pou ekdilónontai dinamiká anámesá tous ínai stin pragmatikótita daimoniká pnévmata pou aporríphthikan apó ton Theó pou dimioúryise káthe zí kai katadikástikan se thánato me anastolí. Aftí i laí den ínai ápisti, oúte ápisti, ópos i Ditikí, allá to apotélesma ínai to ídio, aphoú ipiretoún daímones pou tous apoplanoún kai tous kratoún ipó tin tirannikí tous kiriarkhía. I thriskeftikótitá tous ínai tou idololatrikoú paganistikoú típou pou kharaktirízi tin anthropótita apó tin arkhí tis, me tin Éva na ínai to próto thíma tis.

Sti Dísi, i apistía ínai pragmatiká karpós mias epiloyís, yiatí líyi ínai i ánthropi pou den agnooún ti khristianikí tous katagoyí. Kai metaxí ton iperaspistón tis dimokratikís eleftherías, ipárkhoun ánthropi pou parathétoun lóyia apó tin Avía Graphí, martiróntas étsi óti den agnooún tin íparxí tis. Den agnooún ta éndoxa yegonóta pou martirí yia ton Theó, kai ómos, epilégoun na min ta lávoun ipópsi. Aftó to ídos apistías to Pnévma onomázi apistía kai i opía apotelí tin apóliti epanastatikí antíthesi tis alithinís pístis. Yiatí an lávi ipópsi tis apodíxis pou tou díni i zí se óli ti yi kai idiaítera stis iperphisikés ekdilósis ton aphrikanikón laón, o ánthropos den ékhi kamía dinatótita na dikaioloyísi tin apistía tou. I iperphisikés práxis pou ekteloúntai apó tous daímones katadikázoun epoménos ti ditikí apistía. O Dimiourgós Theós díni epísis apodíxis tis íparxís tou, energóntas me dínami méso phainoménon pou parágontai apó ti phísi, i opía ipókitai se aftón. Sismí, iphaistiakés ekríxis, katastrophiká palirroïká kímata, thanatiphóres epidimíes, allá óla aftá ta prágmata tóra lamvánoun epistimonikés exiyísis pou kalíptoun kai katastréphoun ti theïkí proélefsi. Sto máti, aftón ton megálo ekhthró tis pístis, prostíthetai i epistimonikí exíyisi pou píthi ton anthrópino engéphalo kai taftókhrona ton entharríni stis epiloyés tou pou ton odigoún stin katastrophí tou.

Ti periméni o Theós apó ta plásmatá Tou? Tha epiléxi apó anámesá tous ekínous pou engrínoun tis antilípsis Tou yia ti zí, diladí ekínous pou aspázontai ti sképsi Tou. I písti tha ínai to méso, allá ókhi o stókhos. Yi' aftó, i « písti khorís érga », tin opía prépi na phéri, léyetai « nekrí » sto Iákovos 2: 17. Dióti an ipárkhi alithiní písti, ipárkhi kai psevdís písti. I alithiní kai i psevdís kánoun óli ti diaphorá, kai o Theós den diskolévetai na anagnorísi tin ipakí yia na ti diakríni apó tin anipakí. Se káthe periptosi, paraméni o mónos kritís tou opíou i gnómi tha apophasísi to aiónio méllon kathenós apó ta plásmatá Tou , aphoú o stókhos tis epiloyís Tou ínai monadikós kai i prosphorá Tou yia aiónia zí epitinkhánetai apoklistiká méso tou Iisoú Khristoú. I metávasi sti yi dikaioloyítai móno yia na prosphéri ti dinatótita aftís tis epiloyís ton aiónion eklektón. I písti den ínai karpós tromerón prospathión kai thisión, allá karpós mias phisikís katástasis pou apoktátai í ókhi apó to plásma apó ti yénnisi. Allá ótan ipárkhi, prépi na tréphetai apó ton Theó, diaphoretiká, pethaíni kai exaphanízetai.

I alithiní písti ínai káti spánio. Dióti, se antíthesi me tin apatilí plevrá tis epísimis khristianikís thriskías, den arkí na vális énan stavró páno apó ton tápho enós plásmatos yia na tou aníxoun i píles tou ouranoú. Kai to episimaíno aftó epidí phaínetai na agnoítai to théma, dílose o Iisoús sto Matthaíos 7: 13-14: « Isélthete apó ti stení píli• dióti platiá ínai i píli kai evríkhori i odós pou odiyí stin apólia , kai pollí ínai aftí pou baínoun apó aftín ». Stení ómos ínai i píli kai tethlimméni i odós pou

odiyí sti zí , kai líyi ínai aftí pou ti vrískoun. » Aftí i didaskalía epivevaiónetai peraitéro sti Vívlo sto parádigma tis apélasis ton Evraíon sti Vavilóna, aphoú o Theós theorí áxious tis ekloyís tou móno ton Daniíl kai tous tris sintróphous tou kai pénte iskhiroús vasiliádes• kai ton Iezekiíl pou zi ekíni tin epokhí. Sti sinékhia diavázoume ston Iez. 14: 13 éos 20: « Iié anthrópou, an mia khóra amartísi enantíon mou kánontas apistía, kai aplóso to khéri mou enantíon tis, kai sintrípso yi' aftín to stírigma tou psomioú, kai stílo pína páno tis, kai exolothréfso apó aftín ánthropo kai ktínos, kai aftí i tris ánthropi, o Nóe, o Daniíl kai o Ióv , ínai anámesá tis , tha eleftherósoun tis psikhés tous me ti dikaiosíni tous, léi o Kírios Yiakhvé. An stílo ágria thiría mésa apó ti yi kai tin erimóso, kai yíni érimos, kai kanís den tha borí na perási mésa apó aftín exaitías tous, kai aftí i tris ánthropi ínai mésa se aftín, zo egó, léi o Kírios Yiakhvé, den tha sósoun oúte yious oúte kóres, allá móno aftí tha sothoún , kai i yi tha yíni érimos. Í an phéro spathí enantíon ekínis tis yis kai po: «Spathí na perási mésa apó ti yi», kai exolothréfso apó aftín ánthropo kai ktínos, kai aftí i tris ánthropi ínai mésa se aftín, zo egó, léi o Kírios Yiakhvé, den tha sósoun oúte yious oúte kóres, allá móno Í , an éstelna thanatikó se ekíni ti yi, kai xekhína tin oryí mou páno tis me thanatikó, yia na exolothréfso apó aftín ánthropo kai ktínos, kai ton Nóe, ton Daniíl kai ton Ióv na ínai mésa se aftín , zo egó, léi o Kírios o Theós, den tha ésozan oúte yious oúte kóres, allá móno aftí tha sónontan. léi o Kírios o Theós, den tha ésozan oúte yious oúte kóres, allá tha ésozan tis psikhés tous me ti dikaiosíni tous. «Étsi, mathaínoume óti katá ton kairó tou kataklismoú, móno o Nóe vréthike áxios sotirías anámesa stous októ anthrópous pou prostatevótan apó tin kivotó. »

O Iisoús ípe epísis sto Matthaíos 22: 14: « Dióti pollí ínai i klití, olíyi ómos i eklektí ». O lógos exiyítai aplós apó to ipsiló epípedo ayiótitas pou apaití o Theós, o opíos théli na pári tin próti thési stis kardiés mas í típota. I sinépia aftís tis apaítisis ínai antítheti me tin anthropistikí sképsi tou kósmou, i opía topothetí ton ánthropo páno apó óla. O apóstolos Iákovos mas proidopíise enántia se aftí tin antíthesi, légontas: « Mikhí! Den xérete óti i philía me ton kósmo ínai ékhthra me ton Theó ? Ópios lipón théli na ínai phílos tou kósmou, ekhthrós tou Theoú yínetai» . O Iisoús mas léi epísis sto Matthaíos 10: 37: « Ópios agapái o patéras í i mitéra tou perissótero apó eména den ínai áxiós mou , kai aftós pou agapái o yios í i kóri tou perissótero apó eména « Den ínai áxios mou ». Étsi, an, ópos egó, proskalésete énan phílo na antapokrithí se aftó to thriskeftikó kritírio pou apaití o Iisoús Khristós, min ekplayíte an sas apokalési phanatikó. Aftó sinévi kai se ména, kai tóte katálava óti íkha móno ton Iisoú os alithinó phílo . Aftós, « o Alithinós » tis Apok. 3: 7. Tha onomastíte epísis phontamentalistís, epidí díkhnete óti íste efthís apénanti ston Theó, nomikistís, epidí agapáte kai timáte me tin ipakí sas ton ayiótero nómo tou. Aftó tha ínai, en méri, to anthrópino tímima pou prépi na plirósoume yia na efkharistísoume ton Kírio Iisoú, tóso áxio tis aftothisías mas kai tis plírous aphosíosís mas pou apaití.

I písti epitrépi se kápion na lamváni apó ton Theó tis mistikés tou sképsis mékhri na anakalípsi tin éktasi tou thavmatourgoú skhedíou tou. Kai yia na katanísi to sinolikó tou skhédio, o eklektós prépi na lávi ipópsi tin ouránia zí ton angélon pou priyíthike tis yíinis empirías. Yiatí se aftín tin ouránia kinonía, i diaíresi ton plasmáton kai i epiloyí ton kalón angélon pistón ston Theó den pragmatopiíthikan me písti ston stavroméno Khristó í me tin apórripsí tou, ópos tha simví sti yi. Aftó epivevaióni óti se pangósmio epípedo, i stávrosi tou Khristoú pou parémine khorís amartía ínai yia ton Theó to méso katadíkis tou diavólou kai ton opadón tou kai óti sti yi, i písti ston Iisoú Khristó antiprosopévi to méso pou epélexe o Theós yia na káni gností tin agápi pou nióthi yia tous eklektoús tou pou ton agapoún kai ton ektimoún. O skopós aftís tis epídixis tis plírous aftoapárnisís tou ítan na borési na katadikási nómima se thánato ta epanastatiména ouránia kai yíina plásmata pou den

simmerízontai tin aísthisi tis íparxís tou. Kai anámesa sta yíina plásmatá tou, epiléyi ekínous pou angaliázoun tis sképsis tou, engrínoun tis práxis kai tis krísis tou, epidí ínai katállili na mirastoún tin aioniótitá tou. Sto télos, tha ékhi lísi to próvlima pou dimiouryíthike apó tin elefthería pou dóthike se óla ta ouránia kai yíina plásmatá tou, epidí khorís aftín tin elefthería, i agápi ton epilegménon plasmáton tou tha ítan ákhristi kai akómi kai adínati. Prágmati, khorís elefthería, to plásma den ínai típota perissótero apó éna rompót, me aftomatopiiméni simperiphorá. Allá to tímima tis eleftherías tha ínai, teliká, i exóntosi ton epanastatiménon ouránion kai yíinon plasmáton.

Aftó apodiknií óti i písti den vasízetai se káti apló: « Pístepse ston Kírio Iisoú kai tha sothís ». Aftá ta vivliká lóyia vasízontai se aftó pou iponoí to ríma «pistévo»: ipakí stous theïkoús nómous, pou kharaktirízi tin alithiní písti. Yia ton Theó, o stókhos ínai na vri plásmata pou ton ipakoún apó agápi. Ta ékhi vri anámesa stous ouránious angélous kai anámesa sta yíina anthrópina plásmatá tou. Ta ékhi epiléxi kai tha sinekhísi na ta epiléyi mékhri to télos tou khrónou tis kháritos.

Phayitó yia tin katállili stigmí

Ópos akrivós to anthrópino sóma khriázetai na tréphetai yia na paratíni ti zí tou, étsi kai i písti pou paráyetai sto pnévma tou khriázetai pnevmatikí trophí. Káthe ánthropos pou ínai evaísthitos stin epídixi agápis pou díni o Theós en Iisoú Khristó, nióthi tin epithimía na káni káti yi' aftón me ti sirá tou. Allá pós boroúme na kánoume káti pou ton efkharistí, an den gnorízoume ti periméni apó emás? I apántisi se aftó to erótima tha apotelési tin trophí tis pístis mas. Yiatí « khorís písti ínai adínaton na evarestísi kanís ton Theó » símphona me to Evraíous 11: 6. Allá aftí i písti prépi na zontanépsi kai na ton efkharistísi méso tis simmórphosís tis me tis prosdokíes tou. Yiatí o Kírios

Theós o Pantodínamos ínai o teliotís kai o Kritís tis. Plíthi Khristianón pistón lakhtaroún na diatirísoun mia kalí skhési me ton Theó tou ouranoú, allá aftí i skhési paraméni adínati epidí i písti tous den ékhi traphí sostá. I apántisi sto próvlima mas dínetai sto Matthaíos 24 kai 25. O Iisoús estiázi ti didaskalía tou stis teleftaíes mas iméres, i opíes prigoúntai lígo prin apó ti défteri emphánisí tou, aftí ti phorá sti dóxa tis theótitás tou. To perigráphi pollaplasiázontas tis ikónes stis paravolés: paravolí tis sikiás, sto Matthaíos 24: 32 éos 34• paravolí tou nikhterinoú kléphti, sto Matthaíos 24: 43 éos 51• paravolí ton déka parthénon, sto Matthaíos 25: 1 éos 12• paravolí ton talánton, sto Matthaíos 25: 13 éos 30• paravolés ton prováton kai ton eríphon, sto Matthaíos 25: 31 éos 46. Metaxí aftón ton paravolón, i anaphorá stin « trophí » emphanízetai dío phorés: stin paravolí tou nikhterinoú kléphti kai se aftín ton prováton kai ton eríphon, epidí, pará ta phainómena, ótan o Iisoús léi: « Pínasa, kai mou dósate na pháo », mas milái yia pnevmatikí trophí, khorís tin opía i písti tou anthrópou pethaíni. « Dióti o ánthropos den tha zísi móno me psomí, allá me káthe lógo pou vyaini apó to stóma tou Theoú ». Matthaíos 4: 4». I trophí tis pístis ékhi skopó na ton prostatéfsi apó ton « déftero thánato » tis Apokálipsis 20, aftón pou prokalí tin apólia tou dikaiómatos na zi aiónia.

Sto plaísio aftoú tou stokhasmoú, strépste to vlémma kai tin prosokhí sas se aftín tin paravolí tou nikhterinoú kléphti:

Edáphio 42: « Agripníte lipón, dióti den exévrete pia iméra érkhetai o Kíriós sas ».

To théma tis epistrophís tou Iisoú Khristoú orízetai kai i «prosdokía» tou tha prokalési mia pnevmatikí aphípnisi stis Inoménes Politíes tis Vórias Amerikís, metaxí 1831 kai 1844. Onomázetai «Adventismós», kathós ta méli aftoú tou kinímatos kharaktirízontai apó tous sinkhrónous tous me ton óro «Adventistés». Mia léxi pou proérkhetai apó ti latinikí léxi «adventus» pou simaíni: élefsi.

Edáphio 43: « Na xérete ómos toúto, óti an o ikodespótis íxere se pia philakí tis níkhtas tha erkhótan o kléphtis, tha agripnoúse kai den tha áphine na diarríxoun to spíti tou ».

Se aftó to edáphio, o « ikodespótis » ínai o mathitís pou periméni tin epistrophí tou Iisoú, kai o « kléphtis » anaphéretai ston ídio ton Iisoú. Me aftí ti síngrisi, o Iisoús mas díkhni to pleonéktima tis gnósis tis imerominías tis epistrophís tou. Epoménos, mas entharríni na to anakalípsoume, kai i akróasi ton simvoulón tou tha kathorísi ti skhési mas mazí tou.

Edáphio 44: « Diá toúto kai sis na ísthe étimi• dióti o Iiós tou Anthrópou érkhetai kath' óran ou periménis ».

Diórthosa ton méllonta khróno ton rimáton se aftó to edáphio epidí sta protótipa elliniká, aftá ta rímata vrískontai se enestóta khróno. Prágmati, aftá ta lóyia légontai apó ton Iisoú stous sínkhronoús tou mathités pou ton rotoún yia aftó to théma. O Kírios, ston kairó tou télous, tha khrisimopiísi aftó to théma ton «Antventistón» yia na exetási tous Khristianoús ipovállontás tous se dokimasía prophitikís pístis. Yia to skopó aftó, tha organósi diadokhiká ston khróno, tésseris «Antventistikés» prosdokíes. Káthe phorá tha dikaiónetai apó éna néo phos pou dínetai apó to Pnévma, i tris prótes aphoroún ta prophitiká kímena tou Daniíl kai tis Apokálipsis.

Edáphio 45: « Tis lipón ínai doúlos pistós kai phrónimos, ton opíon o kíriós tou katéstise árkhonta epí tou íkou aftoú, dia na dídi aftoús trophín en kairó? »

Proséxte na min kánete láthos stin krísi sas, epidí i « trophí » pou anaphéretai se aftó to edáphio vrísketai aftí ti stigmí brostá sta mátia sas. Nai, aftó to éngrapho sto opío ékho dósi to ónoma «Pes mou yia ton Daniíl kai tin Apokálipsi» apotelí aftí tin pnevmatikí « trophí » aparaítiti yia na thrépsi tin písti sas, epidí phérni apó ton Iisoú Khristó óles tis apantísis sta erotímata pou boríte nómima na thésete, kai péra apó aftés tis apantísis, aprosdókites apokalípsis, ópos i pragmatikí imerominía tis epistrophís tou Iisoú Khristoú pou mas desmévi mékhri tin ánixi tou 2030 stin tétarti kai telikí «prosdokía» ton Antventistón.

Anisikhóntas prosopiká yia aftó to edáphio, parousiázo aftó to éngrapho os karpó tis pistótitás mou ston Theó tis alíthias kai tis sínesís mou, epidí den thélo na ekplagó apó tin epistrophí tou Iisoú Khristoú. O Iisoús apokalípti edó to skhédió tou skhetiká me tin epokhí tou télous. Ékhi skhediási yia aftí tin epokhí, mia « trophí » pou ínai katállili yia na thrépsi tin písti ton eklektón tou pou periménoun me písti tin éndoxi epistrophí tou. Kai aftí i « trophí » ínai prophitikí.

Edáphio 46: « Makários o doúlos, ton opíon o kíriós tou, ótan érthi , tha ton vri na prátti étsi! »

To plaísio tis éndoxis epistrophís tou epivevaiónetai edó, ínai aftó tis tétartis «Antventistikís» prosdokías. O en lógo ipirétis ínai prágmati ídi polí kharoúmenos pou gnorízi tin apokaliphthísa sképsi tou Theoú, diladí tin krísi Tou yia tin písti ton anthrópon. Allá aftí i makariótita tha epektathí kai tha aphorá ólous ekínous pou, lamvánontas aftó to teleftaío theïkó phos, me ti sirá tous tha to diadósoun kai tha to mirastoún me tous eklektoús pou ínai diaskorpisméni se óli ti yi, mékhri tin pragmatikí epistrophí tou Iisoú Khristoú.

Edáphio 47: « Alithós sas légo, tha ton káni árkhonta páno se óla ta ipárkhontá tou » .

Ta ipárkhonta tou Kiríou tha aphoroún, mékhri tin epistrophí tou, pnevmatikés axíes. Kai o doúlos yínetai yia ton Iisoú, o phílakas tou pnevmatikoú tou thisavroú• o apoklistikós thematophílakas ton khrismón tou kai tou apokaliptómenou photós tou. Aphoú diavásete olókliro aftó to éngrapho, tha borésete na díte óti den iperválo apokalóntas tin vivlikí prophitikí apokálipsí tou «thisavró». Ti állo ónoma tha boroúsa na dóso se mia apokálipsi pou prostatévi apó ton « déftero thánato » kai aníyi ton drómo pou odiyí stin aiónia zí? Dióti dialíi kai exalíphi tin pithanótita amphivolías, miraía yia tin písti kai ti sotiría.

Edáphio 48: « Eán ómos ekínos o ponirós doúlos pi mésa tou: “O kíriós mou aryí na érthi ”».

I zí pou dimiouryíthike apó ton Theó ínai diadikoú típou. Óla ékhoun to apólito antíthetó tous. Kai o Theós parousíase stous anthrópous dío monopátia, dío trópous yia na kánoun tis epiloyés tous: zí kai kaló, thánatos kai kakó• to kaló sitári kai ta zizánia• to próvato kai to katsíki , phos kai skotádi . Se aftó to edáphio, to Pnévma stokhévi ton poniró doúlo, allá paróla aftá doúlo, káti pou prosdiorízi tin psevdí písti pou den tréphetai apó ton Theó kai, páno ap' óla, tin psevdokhristianikí písti pou katalíyi na phtási kai na aphorá tin ídia tin písti ton Antventistón, stous éskhatous kairoús mas. Mi lamvánontas pléon phos apó ton Iisoú Khristó epidí arníthike aftó pou tou parousiástike metaxí 1982 kai 1991 kai to opío anakínose tin élefsí tou yia to 1994, aftós o Antventismós ekí, paráyi énan karpó tis anomías pou íkhe os apotélesma tin aktinovolía tou angeliophórou tou Theoú ton Noémvrio tou 1991. Simióste óti o Iisoús apokalípti tis kriphés sképsis tis kardiás: « pou léi mésa tou ». Yiatí i exoterikés phainomenikés ópsis tis thriskeftikís simperiphorás ínai exairetiká apatilés• o thriskeftikós phormalismós antikathistá tin alithiní zontaní písti yemáti zílo yia tin alíthia.

Edáphio 49: «… an arkhísi na dérni tous sintróphous tou, an trói kai píni me tous methisménous, »

I ikóna ínai lígo anamenómeni se aftó to simío, allá i aktinovolía ekphrázi saphós, se periódous irínis, tin antíthesi kai ti mákhi pou ekphrázoun kai prigoúntai tou pragmatikoú diogmoú pou tha érthi. Ínai móno théma khrónou. Apó to 1995, o thesmikós Antventismós « trói kai píni me méthisous » sto vathmó pou ékhi káni simmakhía me Protestántes kai Katholikoús, iserkhómenos stin ikoumenikí simmakhía. Dióti stin Apok. 17: 2, stokhévontas stin Katholikí písti pou onomázetai « Vavilóna i Megáli » kai stin Protestantikí písti pou onomázetai « yi », to Pnévma léi: « Mazí tis pornéfsan i vasiliádes tis yis, kai i kátiki tis yis ípian apó to krasí tis pornías tis». méthise . »

Edáphio 50: « . . . o kírios ekínou tou doúlou tha érthi se iméra pou den ton periméni kai se óra pou den gnorízi ».

I sinépia tis apórripsis tou photós skhetiká me tin tríti prosdokía ton Antventistón, kai tin imerominía 1994, emphanízetai teliká me ti morphí ágnias yia ton khróno tis alithinís epistrophís tou Iisoú Khristoú, í tin tétarti prosdokía ton Antventistón yia to theïkó skhédio. Aftí i ágnia ínai sinépia tis ríxis tis skhésis me ton Iisoú Khristó, epoménos boroúme na simperánoume ta exís: I Antventistés pou vrískontai se aftí tin trayikí katástasi den ínai pléon sta mátia tou Theoú, í, katá tin krísi tou, «Antventistés».

Edáphio 51: « . . . tha ton katasparáxi kai tha tou dósi merídio me tous ipokrités • ekí tha ínai kláma kai tríximo dontión » .

I ikóna ekphrázi tin oryí pou tha epiváli o Theós stous pséftikous ipirétes pou ton ékhoun prodósi. Simióno se aftó to edáphio ton óro « ipokrités » me ton opío to Pnévma prosdiorízi tous psevdokhristianoús sto Dan. 11: 34, allá mia evríteri anágnosi ínai aparaítiti yia na katanísoume to plaísio tis epokhís pou stokhévi i prophitía, i opía perilamváni ta edáphia 33 kai 35: « Kai i sophí anámesá tous tha didáxoun polloús. Merikí tha pésoun yia kápio diástima me spathí kai me phlóga, me aikhmalosía kai me lilasía. Ston kairó pou tha pésoun, tha vithithoún lígo, kai pollí tha enothí mazí tous stin ipokrisía . Merikí apó tous sophoús tha pésoun, óste na exagnistoún, na katharistoún kai na lefkastoún, mékhri ton kairó tou télous , yiatí den tha érthi mékhri ton orisméno kairó. «O « ponirós doúlos » ínai epoménos aftós pou prodídi tin prosdokía tou Theoú, tou Kiríou tou, kai enónetai, « mékhri ton kairó tou télous », me to stratópedo ton « ipokritón ». Mirázetai, apó tóte kai sto exís, mazí tous tin oryí tou Theoú pou tous khtipá mékhri tin telikí krísi, ópou exontónontai , katanalónontai sti « límni tis photiás » pou díni « ton déftero thánato » oristikó, símphona me ton Apóstolo 20: 15: « Kai ópios den vréthike gramménos sto vivlío tis zís ríkhtike sti límni tis photiás ».

I Apokalimméni Istoría tis Alithinís Pístis

Alithiní Písti

Ipárkhoun pollá na ipothoún yia to théma tis alithinís pístis, allá tha protíno ídi aftí tin ptikhí pou mou phaínetai proteraiótita. Ópios théli na dimiouryísi mia skhési me ton Theó prépi na gnorízi óti i antílipsí tou yia ti zí sti yi kai ston ouranó ínai, sto ákro antítheto apó to sístimá mas pou ékhi edraiothí sti yi, to opío ínai khtisméno páno stis iperíphanes kai ponirés sképsis pou empnéontai apó ton diávolo• ton ekhthró tou kai tous alithinoús eklektoús tou. O Iisoús mas édose ta mésa yia na prosdiorísoume tin alithiní písti: « Apó tous karpoús tous tha tous gnorísete . Mípos mazévoun staphília apó angáthia í síka apó trivólia? (Matth. 7: 16)». Me vási aftí ti dílosi, na íste vévaii óti óli ósi diekdikoún to ónomá tou kai den parousiázoun tin evyéniá tou, tin prothimía tou na vithísi, tin aftothisía tou, to pnévma thisías tou, tin agápi tou yia tin alíthia kai ton zílo tou yia ipakí stis entolés tou Theoú, den ítan poté kai den tha ínai poté ipirétes tou. Aftó mas didáski i A΄ Korinthíous 13 orízontas to khárisma tis alithinís ayiótitas. aftó pou apaitítai apó ti díkaii krísi tou Theoú: edáphio 6: « den khaíretai yia tin adikía, allá khaíretai yia tin alíthia» ".

Pós borí kanís na pistépsi óti o diokómenos kai o dióktis krínontai apó ton Theó me ton ídio trópo? Pia ínai i omiótita metaxí tou Iisoú Khristoú, pou stavróthike ikiothelós, kai tis Romaïkís papikís Ierás Exétasis í tou Ioánni Kalvínou, pou ipévale ándres kai yinaíkes se vasanistíria, mékhri ton thánató tous? Yia na agnísi kanís ti diaphorá, prépi na agnísi ta empnefsména lóyia ton vivlikón graptón. Aftó ískhie prin diadothí i Vívlos se ólo ton kósmo, allá epidí ítan diathésimi pantoú sti yi, pies dikaioloyíes boroún na dikaioloyísoun ta anthrópina sphálmata krísis? Den ipárkhoun. Epoménos, i eperkhómeni theïkí oryí tha ínai polí megáli kai anexélengti.

Ta trisímisi khrónia katá ta opía o Iisoús ergástike stin epíyia diakonía tou mas apokalíptontai sta Evangélia, óste na gnorízoume to prótipo tis alithinís pístis katá ti gnómi tou Theoú• to móno pou ékhi simasía. I zí Tou mas prosphéretai os prótipo• éna prótipo pou prépi na mimithoúme yia na anagnoristoúme apó aftón os mathités tou. Aftí i iiothesía iponoí óti simmerizómaste tin antílipsí tou yia tin aiónia zí pou protíni. O eyismós exorízetai, ópos kai i katastrophikí kai katastrophikí iperiphánia. Den ipárkhi khóros yia varvarótita kai kakía stin aiónia zí pou prosphéretai móno stous eklektoús pou anagnorízontai apó ton ídio ton Iisoú Khristó. I simperiphorá tou ítan iriniká epanastatikí, yiatí aftós, o Didáskalos kai Kírios, éyine ipirétis ólon, khamilónontas ton eaftó tou sto simío na pléni ta pódia ton mathitón tou, prokiménou na dósi singekriméno nóima stin katadíki tou yia tis iperíphanes axíes pou ekdílonan i Evraíi thriskeftikí iyétes tis epokhís tou• prágmata pou exakolouthoún na kharaktirízoun tous Evraíous kai Khristianoús thriskeftikoús iyétes símera. Se apóliti antíthesi, to prótipo pou apokalíphthike ston Iisoú Khristó ínai to prótipo tis aiónias zís.

Díkhnontas stous doúlous Tou ton trópo na anagnorízoun tous ekhthroús tous, tous pséftikous doúlous tou Theoú, o Iisoús Khristós eníryise yia na sósi tis psikhés tous. Kai i ipóskhesí Tou na ínai,

mékhri to télos tou kósmou, « anámesa » stous eklektoús Tou, tirítai kai sinístatai sti phótisi kai tin prostasía tous se óli ti yíini zí tous. To apólito kritírio tis alithinís pístis ínai óti o Theós paraméni me tous eklektoús Tou. Den steroúntai poté to phos Tou kai to Áyio Pnévma Tou. Kai an o Theós aposirthí, ínai epidí i eklektí den ínai pléon éna• i pnevmatikí tous katástasi ékhi alláxi sti díkaii krísi tou Theoú. Yiatí i krísi Tou prosarmózetai stin anthrópini simperiphorá. Se atomikó epípedo, i allayés paraménoun dinatés kai pros tis dío katefthínsis: apó to kaló sto kakó í apó to kakó sto kaló. Allá aftó den simvaíni sto silloyikó epípedo ton thriskeftikón omádon kai thesmón, i opíi allázoun móno apó to kaló sto kakó, ótan den prosarmózontai stis allayés pou thespízi o Theós. Sti didaskalía Tou, o Iisoús mas léi : « Éna kaló déntro den borí na káni kakoús karpoús, ópos akrivós éna kakó déntro den borí na káni kaloús karpoús (Matth. 7: 18)». Mas édose étsi na katalávoume óti, lógo tou apotrópaiou karpoú tis, i Katholikí thriskía ínai éna « kakó déntro » kai óti, méso tou psevdoús dógmatós tis, tha paramíni étsi, akóma kai ótan, steriméni tis monarkhikís ipostírixis, tha pápsi na dióki tous anthrópous. Kai to ídio iskhíi kai yia tin Anglikanikí thriskía pou dimioúryise o Erríkos I΄ yia na dikaioloyísi tis mikhíes kai ta englímatá tou. Ti axía borí na dósi o Theós stous apogónous tou, tous diadókhous monárkhes? Aftó iskhíi kai yia tin Kalvinistikí Protestantikí thriskía, aphoú aftós o idritís, o Ioánnis Kalvínos, ítan phoverós, lógo tis phímis tis sklirótitas tou kharaktíra tou kai ton poliárithmon ekteléseon mékhri thanátou pou nomimopíise stin póli tou, ti Yenévi, me trópo polí parómio me tis katholikés praktikés tis epokhís tou, xepernóntas akómi kai aftés. Aftós o Protestantismós den ítan pithanó na efkharistísi ton evyenikó Kírio Iisoú Khristó kai den borí se kamía periptosi na theorithí os prótipo tis alithinís pístis. Aftó ínai tóso alithinó pou stin apokálipsí tou pou dóthike ston Daniíl, o Theós agnoí tin Protestantikí Metarríthmisi, stokhévontas móno to papikó kathestós ton 1260 etón, kai tin epokhí tis kathiérosis ton minimáton tou Antventismoú tis Evdómis Iméras, phoréon theïkón apokaliphthisón alithión, apó to 1844, mékhri to télos tou kósmou, to opío érkhetai, to 2030.

Óles i istorikés daimonikés thriskeftikés parapiísis ékhoun ptikhés pou miázoun me to montélo pou ékhi engríni o Theós, allá poté den to isodinamoún. I alithiní písti tréphetai sinekhós apó to Pnévma tou Khristoú• i psevdís písti ókhi. I alithiní písti borí na exiyísi ta mistíria ton thíon vivlikón prophitión• i psevdís písti den borí. Plíthi erminión prophitión kiklophoroún ston kósmo, i kathemía pio phantastikí apó tin prigoúmeni. Se antíthesi me aftés, i dikés mou erminíes proérkhontai apoklistiká apó parathémata apó ti Vívlo• to mínima ínai epoménos akrivés, statheró, sinektikó kai símphono me ti sképsi tou Theoú, apó tin opía den apomakrínetai poté• kai o Pantodínamos phrontízi yi' aftó.

Proparaskevastikés Simiósis yia to Vivlío tou Daniíl

To ónoma Daniíl simaíni óti o Theós ínai o Kritís mou. I gnósi tis krísis tou Theoú ínai protarkhikí vási tis pístis, dióti odiyí to plásma stin ipakí sto apokaliphthén kai katanitó thélimá tou, ti móni proïpóthesi yia na evloyítai apó aftón aná pása stigmí. O Theós anazitá agápi apó ta plásmatá tou pou tin singekrimenopioún kai tin ekdilónoun méso tis ipákois pístis tous. I krísi tou Theoú apokalíptetai epoménos méso ton prophitión tou pou khrisimopioún símvola ópos stis paravolés tou Iisoú Khristoú. I krísi tou Theoú apokalíptetai yia próti phorá apó to vivlío tou Daniíl, allá théti móno ta protarkhiká themélia yia tin krísi tou stin khristianikí thriskeftikí istoría, i opía tha apokaliphthí leptomerós sto vivlío tis Apokálipsis.

Sto vivlío tou Daniíl, o Theós apokalípti líga, allá aftó to posotikó mikró ékhi megáli piotikí simasía, epidí apotelí to themélio tis sinolikís prophitikís Apokálipsis. I arkhitéktones ktiríon gnorízoun póso apophasistikí kai kathoristikí ínai i proetimasía tou edáphous yia tin kataskeví. Stin prophitía, aftós ínai o rólos pou dínetai stis apokalípsis pou élave o prophítis Daniíl. Prágmati, ótan i énniés tous yínontai saphós katanités, o Theós epitinkháni ton dipló skopó na apodíxi tin íparxí tou kai na dósi stous eklektoús tou ta klidiá yia tin katanóisi tou minímatos pou paradídetai apó to Pnévma. Se aftó to «mikró» vrískontai ostóso: i anangelía mias diadokhís tessáron pangósmion kiríarkhon aftokratorión apó tin epokhí tou Daniíl (Daniíl 2, 7 kai 8)• i epísimi khronolóyisi tis epíyias diakonías tou Iisoú Khristoú (Daniíl 9)• i anangelía tis khristianikís apostasías to 321 (Daniíl 8), i papikí vasilía 1260 etón metaxí 538 kai 1798 (Daniíl 7 kai 8)• kai i simmakhía ton «Antventistón» (Daniíl 8 kai 12) apó to 1843 (mékhri to 2030). Prosthéto se aftó, to Dan. 11 to opío, ópos tha doúme, apokalípti ti morphí kai tin exélixi tou telikoú epíyiou pirinikoú Pangosmíou Polémou, o opíos méni na oloklirothí prin apó tin éndoxi epistrophí tou Sotíra Theoú.

Me diakritikó trópo, o Kírios Iisoús Khristós epikaléstike to ónoma tou Daniíl yia na mas ipenthimísi ti simasía tou yia ti néa diathíki. « Ótan, lipón, díte to vdéligma tis erimóseos, yia to opío mílise o prophítis Daniíl , na stéketai ston áyio tópo, ópios diavázi, as ennísi! » (Matth. 24: 15)

An o Iisoús martírise ipér tou Daniíl, aftó ophíletai sto óti o Daniíl íkhe lávi apó aftón tis didaskalíes skhetiká me tin próti tou élefsi kai tin éndoxi epistrophí tou, perissótero apó opiondípote állo prin apó aftón. Yia na yínoun saphós katanitá ta lóyia mou, ínai aparaítito na gnorízoume óti o Khristós pou írthe apó ton ouranó parousiástike prigouménos ston Daniíl me to ónoma « Mikhaíl », sto Daniíl 10: 13-21, 12: 3 kai aftó to ónoma khrisimopiítai apó ton Iisoú Khristó stin Apok. 12: 7. Aftó to ónoma « Mikhaíl » ínai perissótero gnostó sti latinokatholikí morphí tou Michel, to ónoma pou dóthike sto diásimo Mont Saint-Michel sti vretonikí Gallía. To vivlío tou Daniíl prosthéti arithmitikés leptoméries pou mas epitrépoun na gnorízoume to étos tis prótis tou élefsis. Diefkrinízo epísis óti to ónoma « Mikhaíl » simaíni: Pou ínai san ton Theó• kai to ónoma « Iisoús » metaphrázetai os:

YiaKhVEKh sózi. Kai ta dío onómata aphoroún ton megálo dimiourgó Theó, to próto ston ouránio títlo, to déftero ston epíyio títlo.

I apokálipsi tou méllontos mas parousiázetai os éna paikhnídi kataskevís pollaplón epipédon. Stis prótes méres tou kinimatográphou, yia na dimiouryísoun anáglipha ephé sta kinoúmena skhédia, i kinimatographistés khrisimopioúsan yiálines plákes ton opíon ta diaphoretiká zographisména motíva, ótan topothetoúntan páno-káto, dimiourgoúsan mia ikóna pollaplón epipédon. Étsi simvaíni kai me tin prophitía pou sinélave o Theós.

Óla xekinoún apó ton Daniíl

TO VIVLIO TI DANIIL

Esís pou diavázete aftó to vivlío, gnorízete óti o aperióristos Pantodínamos Theós ínai zontanós, an kai krívetai. Aftí i martiría tou « prophíti Daniíl » gráphtike yia na sas písi yi' aftó. Phéri ti sphrayída tis martirías tis palaiás kai tis néas diathíkis, epidí o Iisoús tin epikaléstike sta lóyia pou apefthínthikan stous mathités tou. I empiría tou apokalípti ti drási aftoú tou kaloú kai díkaiou Theoú. Kai aftó to vivlío mas epitrépi na anakalípsoume tin krísi pou ekdídi o Theós yia ti thriskeftikí istoría tou monotheïsmoú tou, evraïkó se mia próti diathíki, épita khristianikó, sti néa tou diathíki, pou khtístike páno sto aíma pou khíthike apó ton Iisoú Khristó, stis 3 Aprilíou 30 tis epokhís tou. Pios borí na apokalípsi kalítera tin krísi tou Theoú apó ton « Daniíl »? To ónomá tou simaíni «O Theós ínai o kritís mou». Aftés i vioménes empiríes den ínai míthi, allá i martiría tis theïkís evloyías tou protípou pistótitás tou. O Theós ton parousiázi anámesa stous tris anthrópous pou tha ésoze stin atikhía ston Iez. 14: 14-20. Aftí i tris típi ton eklektón ínai « Nóe, Daniíl kai Ióv ». To mínima tou Theoú mas léi xekáthara óti akómi kai en Khristó Iisoú, an den miázoume me aftá ta prótipa, i pórta tis sotirías tha paramíni klistí yia emás. Aftó to mínima epivevaióni ti stení odó, to stenó monopáti í ti stení píli apó tin opía prépi na perásoun i eklektí yia na isélthoun ston parádiso, símphona me ti didaskalía tou Iisoú Khristoú. I istoría tou « Daniíl » kai ton trión sintróphon tou mas parousiázetai os to prótipo pistótitas pou o Theós sózi se periódous distikhías.

Ipárkhi ómos kai se aftí tin istoría tis zís tou Daniíl i metastrophí trión iskhirón vasiliádon pou o Theós katáphere na arpáxi apó ton diávolo, ton opío látrevan en agnía. O Theós ékane aftoús tous aftokrátores tous pio iskhiroús ekprosópous tou skopoú tou stin anthrópini istoría, tous prótous, allá kai tous teleftaíous, epidí aftí i ánthropi-prótipa tha exaphanízontan kai i thriskía, i axíes, i ithikí tha paríkmazan sinekhós. Yia ton Theó, i arpayí mias psikhís ínai énas makrís agónas kai i periptosi tou

Vasiliá « Navoukhodonósora » ínai éna exairetiká apokaliptikó parádigma aftoú tou ídous. Epivevaióni tin paravolí tou Iisoú Khristoú, aftoú tou « Kaloú Piména » pou engatalípi to pímnió tou yia na anazitísi ta khaména próvata.

Daniíl 1

Dan 1: 1 Sto tríto étos tis vasilías tou Ioakím, vasiliá tou Ioúda, o Navoukhodonósoras, vasiliás tis Vavilónas, írthe stin Ierousalím kai tin poliórkise.

1a- Sto tríto étos tis vasilías tou Ioakím, vasiliá tou Ioúda

Vasilía tou Ioakím yia 11 khrónia apó to – 608 éos to – 597. 3o étos to – 605.

1v- Navoukhodonósoras

Aftí ínai i vaviloniakí metáphrasi tou onómatos tou vasiliá Navoukhodonósora, «O Nampoú prostatévi ton megalítero yio mou». O Nampoú ínai o Mesopotamianós theós tis gnósis kai tis graphís. Ínai ídi saphés óti o Theós skopévi na tou apokatastísi aftí ti dínami páno sti gnósi kai ti graphí.

Dan 1: 2 Kai parédose Kírios is tin khíra aftoú Ioakím ton vasiléa tou Ioúda kai meriká apó ta skévi tou íkou tou Theoú• kai metéphere o Navoukhodonósoras ta skévi is tin yin Senaár, is ton íkon tou theoú aftoú, kai éthese aftá en to thisavró tou theoú aftoú.

2a- O Kírios parédose sta khéria tou ton Ioakím, vasiliá tou Ioúda.

I engatálipsi tou Ioudaíou vasiliá apó ton Theó ínai dikaioloyiméni. 2Keph. 36: 5: O Ioakím ítan íkosi pénte etón ótan árkhise na vasilévi, kai vasílefse énteka khrónia stin Ierousalím. Épraxe to poniró enópion tou Kiríou tou Theoú tou .

2v- O Navoukhodonósoras píre ta skévi sti yi Senaár, ston íko tou theoú tou, kai ta évale sto thisavrophilákio tou theoú tou.

Aftós o vasiliás ínai idololátris• den gnorízi ton alithinó Theó pou ipiretí o Israíl, allá phrontízi na timísi ton theó tou: ton Vil. Metá ti mellontikí tou metastrophí, tha ipiretí ton alithinó Theó tou Daniíl me tin ídia pistótita.

Dan 1: 3 O vasiliás próstaxe ton Aspenáz, ton arkhigó ton evnoúkhon tou, na phéri merikoús apó tous yious Israíl, apó ti vasilikí ikoyénia kai apó tous evyenís,

Dan 1: 4 néi ándres ámomi, eváresti, sophí, sinetí kai morphoméni, ikaní na ipiretoún sto paláti tou vasiliá kai na didáskontai ti grammatía kai ti glóssa ton Khaldaíon.

4a- O vasiliás Navoukhodonósoras phaínetai philikós kai éxipnos, to móno pou epidióki ínai na vithísi ta evraiópoula na entakhthoún me epitikhía stin kinonía tou kai stis axíes tis.

Dan 1: 5 O vasiléfs órisen is aftoús merída ekástis iméras apó tin trophín tin opían íto epí tis trapézis aftoú, kai apó ton íno ton opíon épine, diá na anastíso aftoús epí tría éti, diá na ipiretoún ton vasiléa is to télos ton opíon.

5a- I kalés prothésis tou vasiliá ínai emphanís. Mirázetai me tous nearoús ándres ó, ti prosphéri o ídios, apó tous theoús tou mékhri to phayitó tou.

Dan 1: 6 Kai metaxí aftón ísan apó tous yious tou Ioúda: Daniíl, Ananías, Misaíl kai Azarías.

6a- Apó ólous tous nearoús Evraíous pou odiyíthikan sti Vavilóna, móno tésseris anámesá tous tha epidíxoun ipodigmatikí písti. Ta yegonóta pou akolouthoún organónontai apó ton Theó yia na apokalípsoun ti diaphorá ston karpó pou apophéroun ekíni pou ton ipiretoún kai tous opíous evloyí kai ekíni pou den ton ipiretoún kai tous opíous agnoí.

Dan 1: 7 Kai o arkhigós ton evnoúkhon édose s' aftoús onómata: ston Daniíl, Valtásar• ston Ananía, Setrákh• ston Misaíl, Misákh• kai ston Azaría, Avdenegó.

7a- Aftí i nearí Evraíi, i opíi simphonoún na phéroun idololatriká onómata pou epiválλontai apó ton nikití, mirázontai nimosíni. I apódosi onómatos ínai simádi anoterótitas kai arkhí pou didásketai apó ton alithinó Theó. Yén. 2: 19: Kai o Yiakhvé o Theós, pou éplase apó ti yi óla ta thiría tou agroú kai óla ta petiná tou ouranoú, ta éphere ston ánthropo yia na di pós tha ta onomási• kai ópos onómaze o ánthropos káthe zontanó plásma, aftó ítan to ónoma.

7v- O Daniíl «O Theós ínai o kritís mou» metonomázetai se Valtasásar: «O Vil tha prostatéfsi». O Vil prosdiorízi ton diávolo pou aftí i idololatrikí laí, thímata daimonikón pnevmáton, ipiretoúsan kai timoúsan se káthe ágnia.

O Ananías «Khári í Dósi apó ton Yiakhvé» yínetai «Sadrákh» empnefsménos apó ton Ákou. O Ákou ítan o theós tis selínis sti Vavilóna.

O Misaíl «pou ínai i dikaiosíni tou Theoú» yínetai Misákh «pou aníki ston Akoú».

O Azarías «O Víthima í i Víthia ínai o Yiakhvé» yínetai «Avdé-Negó» «Ipirétis tou Negó» , kai ekí ídi, o iliakós theós ton Khaldaíon.

Dan 1: 8 O Daniíl apophásise na min molinthí me to phayitó tou vasiliá oúte me to krasí pou épine o vasiliás• kai zítise apó ton arkhievnoúkho na min molinthí.

8a- To na phéri kanís éna paganistikó ónoma den apotelí próvlima ótan ékhi ittithí, allá to na molíni ton eaftó tou mékhri tou simíou na epiphéri momphí ston Theó ínai ipervolikó. I pistótita ton néon andrón tous odiyí na apékhoun apó ta krasiá kai ta phayitá tou vasiliá, epidí aftá ta prágmata paradosiaká prosphérontai stis paganistikés theótites pou timóntai sti Vavilóna. I neótitá tous ínai anórimi kai den silloyízontai akómi ópos o Pávlos, o pistós mártiras tou Khristoú pou theorí tis pséftikes theótites midaminés (Rom. 14, A΄ Kor. 8). Allá yia phóvo mípos sokári tous adínamous

stin písti, eneryí ópos aftí. An eneryísi me ton antítheto trópo, den diaprátti amartía, epidí i silloyistikí tou ínai orthí. O Theós katadikázi ti molínsi pou diapráttetai ekoúsia me plíri gnósi kai sinídisi. Se aftó to parádigma, i ekoúsia epiloyí na timithoún i paganistikí thí.

Dan 1: 9 Kai édose o Theós ston Daniíl évnia kai khári enópion tou arkhigoú ton evnoúkhon.

9a- I písti ton néon apodikníetai apó ton phóvo tous na min disarestísoun ton Theó• Ekínos borí na tous evloyísi.

Dan 1: 10 O arkhigós ton evnoúkhon ípe ston Daniíl: Phovámai ton kírió mou ton vasiliá, pou órise to phayitó sas kai to potó sas. Yiatí na di to prósopó sas pio skithropó apó ta prósopa ton néon tis ilikías sas? Tha ekthésete to kepháli mou ston vasiliá.

Dan 1: 11 Tóte o Daniíl ípe ston axiomatoúkho, ston opío o arkhievnoúkhos íkhe anathési tin epívlepsi tou Daniíl, tou Ananía, tou Misaíl kai tou Azaría:

Dan 1: 12 Dokímase tous doúlous sou déka iméres, kai as mas dósoun lakhaniká na tróme kai neró na pínoume.

Dan 1: 13 Tóte tha kitáxis ta prósopá mas kai ta prósopa ton néon pou tróne to psomí tou vasiliá, kai tha kánis stous doúlous sou símphona me ósa vlépis.

Dan 1: 14 Kai tous édose ósa zítisan, kai tous dokímase yia déka iméres.

Dan 1: 15 Kai sto télos ton déka imerón phaínontan kalíteri kai pakhíteri apó ólous tous néous pou étrogan apó to vasilikó phayitó.

15a- Mporí na yíni mia pnevmatikí síngrisi metaxí ton « déka imerón » tis empirías tou Daniíl kai ton trión sintróphon tou, me tis « déka iméres » ton prophitikón etón diogmoú sto mínima tis epokhís tis « Smírnis » tis Apok. 2: 10. Prágmati, kai stis dío empiríes, o Theós apokalípti ton krimméno karpó ekínon pou iskhirízontai óti ínai akólouthí tou.

Dan 1: 16 O ikonómos toús píre to phayitó kai to krasí kai tous édose lakhaniká.

16a- Aftí i empiría díkhni pós o Theós borí na eneryísi stis sképsis ton anthrópon étsi óste na evnooún tous ipirétes Tou símphona me to áyio thélimá Tou. Dióti to rísko pou anélave o ikonómos tou vasiliá ítan megálo kai o Theós éprepe na parémvi óste na dekhtí tis protásis pou ékane o Daniíl. I empiría tis pístis ínai mia epitikhía.

Dan 1: 17 Kai édose o Theós stous tésseris néous toútous gnósi kai sínesi se óla ta grámmata kai sophía• kai o Daniíl ermínefse óla ta orámata kai ta ónira.

17a- O Theós khárise se aftoús tous tésseris néous gnósi, katanóisi se óla ta grámmata kai sophía

Óla ínai dóro apó ton Kírio. Ósi den ton gnorízoun, den xéroun póso exartátai apó Aftón to an ínai éxipni kai sophí í adaís kai anóiti.

17 v- kai o Daniíl exíyise óla ta orámata kai óla ta ónira.

O Daniíl, prótos pou édixe tin pistótitá tou, timíthike apó ton Theó, o opíos tou édose to khárisma tis prophitías. Aftí ítan i martiría pou édose stin epokhí tou, ston pistó Iosíph, aikhmáloto ton

Aiyiptíon. Metaxí ton prosphorón tou Theoú, o Solomóntas epélexe kai ti sophía• kai yia aftí tin epiloyí, o Theós tou édose óla ta álla, dóxa kai ploúti. O Daniíl, me ti sirá tou, tha viósi aftí tin anípsosi pou ékhtise o pistós Theós tou.

Dan 1: 18 Katá ton kairó pou o vasiliás íkhe orísi na tous phéroun mésa, o arkhigós ton evnoúkhon tous parousíase ston Navoukhodonósora.

Dan 1: 19 Kai o vasiliás mílise mazí tous• kai anámesa se ólous tous néous den vréthike kanénas san ton Daniíl, ton Ananía, ton Misaíl kai ton Azaría• kai isíkhthisan stin ipiresía tou vasiliá.

Dan 1: 20 Kai se óla ta zitímata sophías kai sínesis, ósa o vasiliás tous rotoúse, tous évriske dekaplásious kalíterous apó ólous tous mágous kai tous astrológous pou ísan se ólo to vasílió tou.

20a- O Theós étsi díkhni « ti diaphorá metaxí ekínon pou ton ipiretoún kai ekínon pou den ton ipiretoún », i opía ínai gramméni sto Mal. 3: 18. Ta onómata tou Daniíl kai ekína ton sintróphon tou tha isélthoun sti martiría tis Avías Graphís, epidí i epidíxis pistótitás tous tha khrisiméfsoun os prótipa yia na entharrínoun tous eklektoús mékhri to télos tou kósmou.

Dan 1: 21 Étsi ítan o Daniíl mékhri ton próto khróno tou Kírou tou vasiliá.

Daniíl 2

Dan 2: 1 En to deftéro éti tis vasilías tou Navoukhodonósora, o Navoukhodonósoras íde ónira, kai to pnévma aftoú íto anísikho, kai den idiníthi na kimithí.

1a- Étsi, sto – 604. O Theós ekdilónetai sto mialó tou vasiliá.

Dan 2: 2 Tóte o vasiliás éstile na kalésoun tous mágous, tous astrológous, tous mágous kai tous Khaldaíous, yia na tou diiyithoún ta ónirá tou. Kai írthan kai státhikan brostá ston vasiliá.

2a- O idololátris vasiliás stréphetai sti sinékhia stous anthrópous pou mékhri tóte empistevótan, kathénas apó tous opíous ítan idikós ston toméa tou.

Dan 2: 3 O vasiliás ípe pros aftoús: Ída éna óniro, kai to pnévma mou ínai taragméno, kai thélo na mátho to óniro.

3a- O vasiliás ípe: Thélo na mátho aftó to óniro • den milái yia ti simasía tou.

Dan 2: 4 I Khaldaíi apíntisan ston vasiliá sta Aramaïká: «Vasiliá, zíse yia pánta! Pes to stous doúlous sou, kai tha phanerósoume tin erminía».

Dan 2: 5 Kai o vasiléfs ípe stous Khaldaíous: To prágma parílthe apó ména• an den mou díxete to óniro kai tin erminía tou, tha katatmithíte, kai ta spítia sas tha yínoun kopriá.

5a- I adiallaxía tou vasiliá kai ta akraía métra pou lamváni ínai exairetiká kai empnefsména apó ton Theó, o opíos dimiouryí ekí ta mésa yia na katatropósi ton paganistikó tsarlatanismó kai na apokalípsi ti dóxa Tou méso ton pistón ipiretón Tou.

Dan 2: 6 ἀllὰ ἐὰn mi ἀpokalípsete tὸ ὅniro kaὶ tὴn ἐrminían aὐtoῦ, thὰ lávete parὰ ἐmoῦ dóra kaὶ ἀmivὰ kaὶ megálin timín. ἀpokalípste mi diὰ toῦto tὸ ὅniro kaὶ tὴn ἐrminían aὐtoῦ.

6a- Aftá ta dóra, ta dóra kai tis megáles timés , o Theós etimázi yia tous pistoús eklektoús Tou.

Dan 2: 7 Apántisan deftéra phorá• As diiyithí o vasiléfs to óniron pros tous doúlous aftoú, kai imís thélomen phanerósi tin erminían.

Dan 2: 8 Kai elalisen o vasilefs kai ipen, Katalavaino oti kerdizete kairon, dioti vlepete oti to pragma mou parelave.

8a- O vasiliás zitá apó tous sophoús tou káti pou den tou ékhi zitithí poté kai aftós den to ektelí.

Dan 2: 9 An den mou phanerósete to óniro, i ídia krísi tha sas tíkhi ólous• epidí, etimázeste na mou píte psémata kai psevdí prágmata, mékhri na alláxoun i kairí. Yi' aftó, píte mou to óniro, kai tha xéro an boríte na mou to exiyísete.

9a- thélis na proetimastís na mou pis psémata kai analíthies, enó periménis na alláxoun i kairí

Me vási aftí tin arkhí, mékhri to télos tou kósmou, óli i psevdomántes kai i mántis ploutízoun.

9v- Yi' aftó, pes mou to óniro, kai tha xéro an borís na mou dósis tin erminía

Yia próti phorá, aftí i loyikí silloyistikí ekdilónetai sto mialó enós anthrópou. I tsarlatáni den diskolévontai na poun stous aphelís kai ipervoliká éfpistous pelátes tous ó, ti théloun. To aítima tou vasiliá apokalípti ta óriá tous.

Dan 2: 10 I Khaldaíi apíntisan ston vasiliá: «Den ipárkhi kanís sti yi pou na borí na mantépsi ti zitái o vasiliás• kanénas vasiliás, óso megálos kai an ínai í dinatós, den zítise poté tétio prágma apó kanénan mágo, astrológo í Khaldaío».

10a- Ta lóyia tous ínai alithiná, aphoú mékhri tóte, o Theós den íkhe parémvi yia na tous xeskepási, óste na katalávoun óti aftós ínai o mónos Theós kai óti i paganistikés theótités tous den ínai típota állo pará típota kai ídola kataskevasména apó ta khéria kai ta mialá anthrópon pou ékhoun paradothí se daimoniká pnévmata.

Dan 2: 11 Dískolo to aítima tou vasiliá• kanís den borí na to pi ston vasiliá, pará móno i thí, ton opíon i katikía den ínai mazí me tous anthrópous.

11a- I sophí ekphrázoun edó mia anamphisvítiti alíthia. Allá légontas aftó, paradékhontai óti den ékhoun kamía skhési me tous theoús , enó sinekhós tous simvoulévontai exapatiméni ánthropi pou nomízoun óti boroún na lávoun apantísis apó tis kriphés theótites méso aftón. I próklisi pou exapélise o vasiliás tous apokalípti. Kai yia na epitefkhthí aftó, khriazótan i apróvlepti kai ápiri sophía tou alithinoú Theoú, i opía íkhe ídi apokaliphthí me megaloprépia ston Solomónta, aftón ton dáskalo tis theïkís sophías.

Dan 2: 12 Tóte o vasiliás thímose kai oryístike sphódra, kai diétaxe na exontothoún óli i sophí tis Vavilónas.

Dan 2: 13 Kai i katadíki dimosiéftike, kai i sophí thanatóthikan• kai zitoúsan ton Daniíl kai tous sintróphous tou, yia na tous exolothréfsoun.

13a- Thétontas tous doúlous Tou prin apó ton thánato, o Theós tha tous anastísi en dóxi mazí me ton Vasiliá Navoukhodonósora. Aftí i stratiyikí prophitévi tin teleftaía empiría tis pístis ton Antventistón, ópou i eklektí tha periménoun ton thánato pou tha orísoun i epanastátes yia mia kathorisméni imerominía. Allá kai edó, i katástasi tha antistraphí, epidí i nekrí tha ínai aftí i epanastátes pou tha skotothoún metaxí tous ótan o iskhirós kai nikiphóros Khristós emphanistí ston ouranó yia na tous kríni kai na tous katadikási.

Dan 2: 14 Tóte o Daniíl mílise me sínesi kai sophía ston Ariókh, ton arkhigó tis vasilikís phrourás, pou íkhe vyi na thanatósi tous sophoús tis Vavilónas.

Dan. 2: 15 Tóte apántise kai ípe ston Ariókh, ton arkhigó tou vasiliá: Yiatí ínai tóso afstirí i katadíki tou vasiliá? O Ariókh exíyise to prágma ston Daniíl.

Dan 2: 16 Kai o Daniíl píye ston vasiliá kai ton parakálese na tou dósi kairó, yia na díxi ston vasiliá tin erminía.

16a- O Daniíl eneryí símphona me ti phísi tou kai ti thriskeftikí tou empiría. Gnorízi óti ta prophitiká tou kharísmata tou dínontai apó ton Theó, ston opío ékhi sinithísi na empistévetai óli tou tin empistosíni. Mathaínontas ti rotái o vasiliás, gnorízi óti o Theós ékhi tis apantísis, allá ínai sto thélimá tou na tou tis gnostopiísi?

Dan 2: 17 Tóte o Daniíl píye sto spíti tou kai ípe ston Ananía, ston Misaíl kai ston Azaría, tous sintróphous tou,

17a- I tésseris néi zoun sto spíti tou Daniíl. « Ósi ínai san ptinó, tóso polí smíni » kai antiprosopévoun tin ekklisía tou Theoú. Akóma kai prin apó ton Iisoú Khristó, « ópou dío í tris sinathrízontai sto ónomá mou, ekí ímai egó anámesá tous », léi o Kírios. I adelphikí agápi enóni aftoús tous néous pou epidikníoun éna ómorpho pnévma allilengíis.

Dan 2: 18 yia na zitíso éleos apó ton Theó tou ouranoú, óste o Daniíl kai i síntrophí tou na min katastraphoún mazí me tous ipólipous sophoús tis Vavilónas.

18a- Antimétopi me mia tóso iskhirí apilí yia ti zí tous, i énthermi prosefkhí kai i ilikrinís nistía ínai ta móna ópla ton eklektón. To gnorízoun aftó kai tha periménoun tin apántisi tou Theoú tous, o opíos tous ékhi ídi dósi tóses pollés apodíxis óti tous agapá. Sto télos tou kósmou, i teleftaíi eklektí pou stokhévontai apó to diátagma tou thanátou tha eneryísoun me ton ídio trópo.

Dan 2: 19 Póte apokalíphthike to mistírio ston Daniíl se órama ti níkhta• kai evlóyise o Daniíl ton Theó tou ouranoú.

19a- Erotithís apó tous eklektoús tou, o pistós Theós ínai ekí, epidí ékhi organósi ti dokimasía yia na martirísi tin pistótitá tou yia ton Daniíl kai tous tris sintróphous tou, prokiménou na tous anipsósi stis ipsilóteres thésis stin kivérnisi tou vasiliá. Tha tous katastísi, empiría metá apó empiría, aparaítitous yia aftón ton vasiliá, ton opío tha iyithí kai teliká tha prosilitísi. Aftí i metastrophí tha ínai o karpós tis pistís kai ámemptis simperiphorás ton tessáron nearón Evraíon pou ayiástikan apó ton Theó yia mia exairetikí apostolí.

Dan 2: 20 Póte o Daniíl apántise kai ípe: Evloyiméno to ónoma tou Theoú stous aiónes ton aiónon• dikí tou ínai i sophía kai i dínami.

20a- Énas dikaioloyiménos épainos, epidí i apódixi tis sophías tou , se aftí tin empiría, apodikníetai anamphisvítita. I dínamí tou parédose ton Ioakím ston Navoukhodonósora kai epévale tis idées tou sto mialó ton andrón pou eprókito na evnísoun to skhédió tou.

Dan 2: 21 Aftós allázi kairoús kai kairoús, apomakríni vasiliádes kai tous engathistá, díni sophía stous sophoús kai gnósi se aftoús pou ékhoun sínesi.

21a- Aftó to edáphio ekphrázi me saphínia ólous tous lógous yia tous opíous pistévoume ston Theó kai yia aftón. O Navoukhodonósoras teliká tha metastraphí ótan siniditopiísi plíros aftá ta prágmata.

Dan 2: 22 Apokalípti ta vathiá kai ta kriphá, kai gnorízi ti ipárkhi sto skotádi, kai to phos méni mazí tou.

22a- O diávolos borí epísis na apokalípsi ta vathiá kai ta krimména, allá to phos den ínai mésa tou. To káni aftó yia na apoplanísi kai na apomakríni tous anthrópous apó ton alithinó Theó, o opíos, ótan to káni aftó, eneryí yia na sósi tous eklektoús tou apokalíptontás tous tis thanatiphóres payídes pou ékhoun stísi i daímones pou ínai katadikasméni sto yíino skotádi, apó ti níki tou Iisoú Khristoú epí tis amartías kai tou thanátou.

Dan 2: 23 Theé ton patéron mou, se doxázo kai se ainó, epidí mou édoses sophía kai dínami, kai mou ékanes gnostá ósa zitísame apó eséna, kai mas phanéroses to mistikó tou vasiliá.

23a- I sophía kai i dínami ítan ston Theó, stin prosefkhí tou Daniíl, kai o Theós tou tis édose. Vlépoume se aftí tin empiría na ekplirónetai i arkhí pou dídaxe o Iisoús: « zitíste kai tha sas dothí ». Allá ínai katanitó óti yia na epitefkhthí aftó to apotélesma, i pistótita tou aitoúntos prépi na antéxi se óles tis dokimasíes. I dínami pou lamváni o Daniíl tha lávi eneryí morphí sti sképsi tou vasiliá, o opíos tha ipovlithí se mia adiamphisvítiti emphaní apódixi pou tha ton anangási na paradekhtí tin íparxi tou Theoú tou Daniíl, ágnosti se aftón kai ton laó tou mékhri póte.

Dan. 2: 24 Metá táfta, o Dan. píye ston Ariókh, ton opío o vasiliás íkhe diatáxi na exontósi tous sophoús tis Vavilónas. Píye kai tou mílise, légontas: «Mi exontósis tous sophoús tis Vavilónas. Phére me brostá ston vasiliá, kai tha díxo ston vasiliá tin erminía».

24a- I theïkí agápi phaínetai ston Daniíl, o opíos sképhtetai na apoktísi ti zí ton idololatrón sophón. Aftí ínai kai páli mia simperiphorá pou martirá tin kalosíni kai ti simpónia tou Theoú, se mia katástasi télias tapinótitas. O Theós borí na ikanopiithí• o doúlos tou ton doxázi me ta érga tis pístis tou.

Dan. 2: 25 O Ariókh éphere grígora ton Daniíl brostá ston vasiliá kai tou ípe ta exís: «Vríka énan ánthropo anámesa stous aikhmalótous tou Ioúda, pou tha phanerósi ston vasiliá tin erminía».

25a- O Theós kratá ton vasiliá se megáli agonía, kai i aplí prooptikí na lávi tin apántisi pou tóso epithimoúse tha káni ton thimó tou na katalayiási amésos.

Dan. 2: 26 O vasiléfs elálise kai ípe pros ton Daniíl, tou opíou to ónoma ítan Valtasásar: Dínasai na mou phanerósis to óniro pou ída, kai tin erminía tou?

26a- To idololatrikó ónoma pou tou dóthike den allázi típota. Ínai o Daniíl, ókhi o Valtásar, pou tha tou dósi tin anamenómeni apántisi.

Dan 2: 27 Apekríthi o Daniíl enópion tou vasiléos kai ípe• To mistírion, to opíon o vasiléfs ezítisen, den dínatai na apokaliphthí is ton vasiléa ipó sophón, astrológon, mágon kai mánteon.

27a- O Daniíl mesolaví ipér ton sophón. Aftó pou tous zítise o vasiliás ítan péra apó tis dinatótités tous.

Dan 2: 28 ἀllὰ ὑpárkhi Theòs ἐn tῷ oὐranῷ, ὸ ἀpokalípton mistíria, kaὶ ἐphanérosen tῷ vasileῖtῳ Navoukhodonósora tὰ méllonta yínῃ eὶs tὰs ἐskhátas ἡméras. Oὕtos ἐstin tὸ ὄniró sou kaὶ tὰ ὸrámata ἃ ἦn ἐpὶ tῆs klínis sou.

28a- Aftí i arkhikí exíyisi tha káni ton Navoukhodonósora na proséxi, epidí to théma tou méllontos anékathen vasánize kai stenokhoroúse tous anthrópous, kai i prooptikí lípsis apantíseon se aftó to théma ínai sinarpastikí kai parígori. O Daniíl stréphi tin prosokhí tou vasiliá ston aórato zontanó Theó, káti pou ínai ekpliktikó yia ton vasiliá pou latrévi ilopiiménes theótites.

Dan 2: 29 Kathós playiázes, vasiliá, sou írthan sképsis, ti tha yinótan metá apó aftón ton kairó• kai aftós pou apokalípti mistiká sou phanérose ti tha yinótan.

Dan 2: 30 To mistikó aftó den mou apokalíphthike epidí ékho perissóteri sophía apó ólous tous zontanoús• allá yia na gnostopiithí i erminía ston vasiliá, kai yia na gnorísis tis sképsis tis kardiás sou.

30a- Den ínai óti ékho sophía páno apó óla ta zontaná ónta, allá yia na dothí i erminía ston vasiliá.

Télia tapinótita stin práxi. O Daniíl káni stin ákri kai léi ston vasiliá óti aftós o aóratos Theós endiaphéretai yi' aftón• aftós o Theós pio iskhirós kai apotelesmatikós apó ekínous pou ékhi ipiretísi mékhri tóte. Phantastíte tin epídrasi aftón ton lógon sto mialó kai tin kardiá tou.

30v- kai yia na gnorísis tis sképsis tis kardiás sou

Stin paganistikí thriskía, ta prótipa tou alithinoú Theoú yia to kaló kai to kakó agnooúntai. I vasiliádes den amphisvitoúntai poté, epidí prokaloún phóvo kai trómo lógo tis megális dínamís tous. I anakálipsi tou alithinoú Theoú tha epitrépsi ston Navoukhodonósora na apokalípsi stadiaká ta elattómata tou kharaktíra tou. káti pou kanís apó ton laó tou den tha tolmoúse na káni. To máthima apefthínetai kai se emás: boroúme na gnorízoume tis sképsis tis kardiás mas móno an o Theós eneryí símphona me ti sinídisí mas.

Dan 2: 31 Vasiliá, ídes, kai idoú, mia megáli ikóna• i ikóna ítan terástia kai ipervoliká megaloprepís• stekótan brostá sou, kai i ópsi tis ítan tromerí.

31a- ídes éna megálo ágalma• aftó to ágalma ítan terástio kai exairetikís lamprótitas

To ágalma tha apikonízi ti diadokhí megálon yíinon aftokratorión pou tha diadékhontai i mía tin álli mékhri tin epistrophí en dóxi tou Iisoú Khristoú, ex ou kai i terástia emphánisí tou . I lamprótitá tou ínai aftí ton diadokhikón iyemónon pou kalíptontai apó ploúti, dóxa kai timés pou dínontai apó anthrópous.

31v- státhike brostá sou, kai i emphánisí tis ítan apaísia.

To méllon pou prophitévetai apó to ágalma vrísketai prágmati brostá ston vasiliá kai ókhi píso tou. I tromerí tou emphánisi prophitévi ta plíthi ton anthrópinon thanáton pou tha proklithoún apó tous polémous kai tous diogmoús pou tha kharaktirísoun tin anthrópini istoría mékhri to télos tou kósmou• i iyemónes perpatoún páno sta ptómata.

Dan 2: 32 I kephalí tis ikónas aftís ítan apó katharó khrisáphi• to stíthos kai i vrakhíones tis apó asími• i kiliá kai i mirí tis apó khalkó•

32a- To kepháli aftoú tou agálmatos ítan apó katharó khrisó

O Daniíl tha to epivevaiósi sto edáphio 38, i kephalí apó khrisó ínai o ídios o vasiliás Navoukhodonósoras. Aftó to símvolo ton kharaktirízi epidí próta, tha metastrépsi kai tha ipiretísi me písti ton alithinó dimiourgó Theó. O khrisós ínai to símvolo tis katharís pístis stin A΄ Pétrou 1: 7. I makrá vasilía tou tha simadépsi ti thriskeftikí istoría kai tha dikaioloyísi tin anaphorá tis sti Vívlo. Epipléon, apotelí tin kephalí tis kataskevís tis diadokhís ton epíyion kiríarkhon. I prophitía xekiná ton próto khróno tis vasilías tou to - 605.

32v- to stíthos kai ta khéria tou ítan apó asími

To asími axízi ligótero apó ton khrisó. Phthíretai, allá o khrisós paraméni anallíotos. Vlépoume mia ipováthmisi ton anthrópinon axión pou akolouthí tin perigraphí tou agálmatos apó páno mékhri káto. Apó to 539 p. Kh. , i aftokratoría ton Mídon kai ton Persón tha diadekhthí tin aftokratoría ton Khaldaíon.

32g- i kiliá tou kai i mirí tou ítan apó khalkó

O khalkós ékhi epísis mikróteri axía apó to asími. Ínai éna metallikó kráma me vási ton khalkó. Phthíretai tromerá kai allázi emphánisi me tin párodo tou khrónou. Ínai epísis skliróteros apó to asími, to opío kai to ídio sklirótero apó ton khrisó, o opíos apó mónos tou paraméni polí éfplastos. I sexoualikótita vrísketai sto kéntro tis ikónas pou epélexe o Theós, allá ínai epísis i ikóna

tis anthrópinis anaparagoyís. I ellinikí aftokratoría, yiatí aftí ínai prágmati, tha apodikhthí prágmati polí paragoyikí, dínontas stin anthropótita tin paganistikí tis koultoúra pou tha diarkési mékhri to télos tou kósmou. Elliniká agálmata apó khitó kai diamorphoméno broúntzo tha thavmázontai apó tous laoús mékhri to télos. I yímnia ton somáton apokalíptetai kai i diephtharméni ithikí tis ínai aperióristi. Aftá ta prágmata kathistoún tin ellinikí aftokratoría éna tipikó símvolo amartías pou tha diarkési stous aiónes kai tis khilietíes mékhri tin epistrophí tou Khristoú. Sto Dan. 11: 21 éos 31, o Éllinas vasiliás Antíokhos D΄, gnostós os Epiphanís, dióktis tou evraïkoú laoú yia «7 khrónia» metaxí 175 kai 168, tha parousiastí os énas típos tou papikoú diókti pou priyítai stin prophitikí aphíyisi aftoú tou kephalaíou. Aftó to edáphio 32 omadopíise kai epikaléstike diadokhiká tis aftokratoríes pou odíyisan sti Romaïkí Aftokratoría.

Dan 2: 33 Ta skéli tou apó sídero• ta pódia tou méros apó sídero kai méros apó piló.

33a- ta pódia tou, apó sídero

Stin tétarti prophitevméni aftokratoría, aftí tis Rómis kharaktirízetai apó méyisti sklírinsi, ópos apikonízetai apó ton sídiro. Ínai epísis to pio khidaío métallo pou oxidónetai, skouriázi kai katastréphetai. Kai edó i ipováthmisi epivevaiónetai kai tonízetai. I Romaíi ínai politheïstés. Iiothetoún tous theoús ton ittiménon ekhthrón. Étsi tha exaplothí i ellinikí amartía, méso tis epéktasís tis, se ólous tous laoús tis aftokratorías tis.

33v- ta pódia tou, en méri apó sídero kai en méri apó piló

Se aftí ti phási, éna pílino tmíma apodinamóni aftí tin sklirí kiriarkhía. I exíyisi ínai aplí kai istorikí. To 395, i Romaïkí Aftokratoría dialíthike kai metá apó aftó, ta déka dákhtila ton podión tou agálmatos tha epitíkhoun tin ídrisi déka anexártiton khristianikón vasilíon , óla ómos tha tethoún ipó ti thriskeftikí kidemonía tou Episkópou Rómis, o opíos tha yíni Pápas apó to 538. Aftí i déka vasiliádes anaphérontai sto Dan. 7: 7 kai 24.

Dan 2: 34 Parakolouthoúses mékhris ótou apokópike mia pétra khorís khéria, kai khtípise tin ikóna sta pódia tis apó sídiro kai piló, kai ta síntripse se kommátia.

34a- I ikóna tis pétras pou khtipái ínai empnefsméni apó tin praktikí tou lithovolismoú mékhri thanátou. Aftó ínai to prótipo yia tin ektélesi ton enókhon amartolón ston arkhaío Israíl. Aftí i pétra, epoménos, érkhetai na lithovolísi tous yíinous amartoloús. I telikí pliyí tis oryís tou Theoú tha ínai i khalazólithi símphona me tin Apok. 16: 21. Aftí i ikóna prophitévi ti drási tou Khristoú enantíon ton amartolón katá ti stigmí tis éndoxis theïkís epistrophís tou. Sto Zakhar. 3: 9, to Pnévma díni ston Khristó tin ikóna mias pétras, tin akrogoniaía pétra, aftí me tin opía o Theós xekiná tin kataskeví tou pnevmatikoú tou ikodomímatos: Dióti idoú, óson aphorá tin pétra pou évala brostá ston Iisoú tou Naví, ipárkhoun eptá mátia se mía pétra• idoú, egó o ídios tha kharáxo tis kharáxis páno tis, léi o Kírios ton dinámeon• kai tha aphairéso tin anomía ekínis tis yis, se mía iméra. Sti sinékhia diavázoume sto Zakhar. 4: 7: Pios ísai esí, o méga vounó, brostá ston Zorovável? Tha isopedothís. Tha váli tin kephalí en méso kravgón: Khári, khári se aftó! Sto ídio simío, sta edáphia 42 kai 47, diavázoume: Mou ípe: «Ti vlépis? » Kai ípa: «Kítaxa, kai idoú, mia likhnía olókliri apó khrisáphi, me éna kípello stin koriphí tis, kai eptá likhnária páno tis, kai eptá solínes yia tis likhníes pou ínai stin koriphí tis likhnías : … Dióti ekíni pou kataphrónisan tin iméra ton aparkhón tha kharoún ótan doun tin státhmi sto khéri tou Zorovável. Aftá ta eptá ínai ta mátia tou Kiríou, pou peritrékhoun se óli ti yi

. Yia na epivevaiósoume aftó to mínima, tha vroúme stin Apok. 5: 6, aftí tin ikóna, stin opía ta eptá mátia tis pétras kai tis likhnías apodídontai sto Arní tou Theoú, diladí ston Iisoú Khristó: Kai ída, anámesa ston thróno kai sta téssera zontaná plásmata kai anámesa stous presvitérous, éna Arní na stéketai ekí san na ítan sphagméno. Íkhe eptá kérata kai eptá mátia, pou ínai ta eptá pnévmata tou Theoú, pou apostéllontai se óli ti yi. I krísi ton amartolón laón ektelítai apó ton ídio ton Theó, kanéna anthrópino khéri den paremvaíni.

Dan 2: 35 Tóte sintríphtikan o sídiros, o pilós, o khalkós, to asími kai o khrisós mazí, kai éyinan san ákhiro apó alónia tou kalokairioú• kai o ánemos ta parésire, kai den vréthike tópos yi' aftá• i pétra ómos pou khtípise tin ikóna éyine éna megálo vounó kai yémise olókliri ti yi.

35a- Tóte to sídero, o pilós, o khalkós, to asími kai o khrisós thrimmatístikan mazí kai éyinan san ákhiro apó alóni tou kalokairioú• o ánemos ta parésire, kai den vréthike kanéna íkhnos tous.

Me tin epistrophí tou Khristoú, i apógoni ton laón pou simvolízontan apó khrisó, asími, khalkó, sídiro kai piló paréminan óli stis amartíes tous kai áxii na katastraphoún apó aftón, kai i ikóna prophitévi aftí tin exóntosi.

35v- Allá i pétra pou khtípise tin ikóna éyine éna megálo vounó kai yémise olókliri ti yi

I Apokálipsi tha apokalípsi óti aftí i anangelía den tha ekplirothí plíros pará móno metá ta khília khrónia tis ouránias krísis, me tin engatástasi ton eklektón stin ananeoméni yi, stin Apok. 4: 20, 21 kai 22.

Dan 2: 36 Toũto ἐstin tὸ ὄniron• tὴn ἐrminían aὐtoũ ἀpokalípsomen ἐnópion toũ vasiléos.

36a- O vasiliás teliká akoúi ti íkhe onireftí. Mia tétia apántisi den borí na epinithí, yiatí ítan adínato na ton exapatísoun. Aftós pou tou perigráphi aftá ta prágmata ékhi lávi lipón o ídios to ídio órama. Kai antapokrínetai epísis sto aítima tou vasiliá díkhnontas óti ínai ikanós na erminéfsi tis ikónes kai na dósi to nóimá tous.

Dan 2: 37 Vasiliá, esí ísai vasiliás vasiliádon• epidí, o Theós tou ouranoú si édose vasilía kai dínami kai iskhí kai dóxa•

37a- Ektimó pragmatiká aftó to edáphio ópou vlépoume ton Daniíl na apefthínetai ston iskhiró vasiliá anepísima, káti pou kanénas ánthropos den tha tolmoúse na káni stis diestramménes kai diephtharménes méres mas. I anepísimi khrísi tou ikíou den ínai prosvlitikí. O Daniíl nióthi sevasmó yia ton Khaldaío vasiliá. I anepísimi khrísi tou ikíou ínai móno i grammatikí morphí pou khrisimopiítai apó éna memonoméno ipokímeno pou milái se éna móno tríto prósopo. Kai «óso megálos ki an ínai o vasiliás, den ínai ligótero ánthropos», ópos ípe o ithopiós Moliéros stin epokhí tou. Kai i tási tis adikaiolóyitis epísimis khrísis yennithike stin epokhí tou me ton Loudovíko IDʹ, ton perípHano «vasiliá ílio».

37v- Vasiliá, esí ísai o vasiliás ton vasiliádon, yiatí o Theós tou ouranoú sou édose tin aftokratoría

Perissótero apó sevasmó, o Daniíl díni ston vasiliá mia ouránia anagnórisi pou den gnórize. Stin pragmatikótita, o ouránios Vasiliás ton vasiliádon vevaióni óti ékhi khtísi ton vasiliá ton epíyion vasiliádon. I vasilía páno se vasiliádes apotelí ton aftokratorikó títlo. To símvolo tis aftokratorías ínai « ta phterá tou aetoú » pou tha tin kharaktirísoun os tin próti aftokratoría sto Daniíl 7.

37c- i dínami,

Ipodilóni to dikaíoma kiriarkhías epí ton plíthous kai metriétai se posótita, diladí se máza.

Borí na zalísi énan iskhiró vasiliá kai na ton yemísi me iperiphánia. O vasiliás teliká tha endósi stin iperiphánia, kai o Theós tha ton therapéfsi apó aftín mésa apó mia sovarí dokimasía tapínosis pou apokalíptetai sto Dan. 4. Prépi na apodekhtí tin idéa óti den apéktise ti dínamí tou me ti dikí tou dínami, allá epidí tou tin édose o alithinós Theós. Sto Dan. 7, aftí i dínami tha pári ti simvolikí ikóna tis Árktou ton Mídon kai ton Persón.

Merikés phorés, i ánthropi aftoktonoún, kathós i exousía apoktátai nióthontas éna kenó mésa tous kai sti zí tous. I exousía káni kápion na phantasiónetai tin apóktisi mias megális eftikhías pou den érkhetai poté. «Kainoúria, kainoúria», léi i parimía, allá aftó to sinaísthima den diarkí polí. Sti sínkhroni zí, diásimi, thavmastí kai ploúsii kallitékhnes katalígoun na aftoktonoún pará tin phainomenikí, lamprí kai éndoxi epitikhía.

37d- dínami

Anaphéretai sti drási, tin píesi ipó tin apilí pou anangázi ton antípalo na liyísi se mia mákhi. Allá aftí i mákhi borí na diexakhthí enantíon tou eaftoú tou. Miláme tóte yia dínami kharaktíra. I dínami metriétai me piótita kai apotelesmatikótita.

Ékhi epísis to símvoló tou: to liontári símphona me tous Krités 14: 18: « Ti ínai iskhirótero apó to liontári í glikítero apó to méli ? » I dínami tou liontarioú vrísketai stous míes tou• stous míes ton podión kai ton nikhión tou, allá idiaítera stous míes tou stómatós tou, pou perikiklóni kai pníyi ta thímatá tou prin ta katavrokhthísi. I émmesi apokálipsi aftís tis apántisis sto aínigma pou éthese stous Philistaíous o Sampsón tha yíni i sinépia mias ánef prigouménou práxis vías ek mérous tou enantíon tous.

37i- kai dóxa .

Aftí i léxi allázi nóima stis yíines kai ouránies antilípsis tou. O Navoukhodonósoras ékhi apoktísi mékhri aftí tin empiría mia anthrópini dóxa. Tin efkharístisi na kiriarkhí kai na apophasízi yia tin tíkhi ólon ton plasmáton tis yis. Apoméni na anakalípsi tin ouránia dóxa pou tha apoktísi o Iisoús Khristós kánontas ton eaftó tou, ton Kírio kai Aphénti, ipiréti ton doúlon tou. Yia ti sotiría tou, tha katalíxi na apodekhtí aftí ti dóxa kai tis ouránies sinthíkes tis.

Dan 2: 38 Parédoken is tin khíra sou, ópou kai an katikoún, tous iioús ton anthrópon, ta thiría tou agroú, kai ta petiná tou ouranoú• kai se katéstise árkhonta epí pánton aftón• si ísai i kephalí tou khrisoú.

38a- Aftí i ikóna tha khrisimopiithí yia na prosdiorísi ton Navoukhodonósora sto Dan. 4: 9.

38v- Ísai to khrisó kepháli.

Aftá ta lóyia díkhnoun óti o Theós gnorízi ek ton protéron tis epiloyés pou tha káni o Navoukhodonósoras. Aftó to símvolo, i khrisí kephalí , prophitévi ton mellontikó ayiasmó kai tin ekloyí tou, yia aiónia sotiría. O khrisós ínai to símvolo tis katharís pístis símphona me tin A΄ Pétrou 1:

7: óste i dokimasía tis pístis sas, pou ínai pio polítimi apó to khrisáphi pou phthíretai (an kai dokimázetai me photiá), na odiyísi se épaino, dóxa kai timí katá tin apokálipsi tou Iisoú Khristoú . O khrisós , aftó to éfplasto métallo, ínai prágmati i ikóna aftoú tou megálou vasiliá pou epitrépi ston eaftó tou na metamorphothí apó to érgo tou dimiourgoú Theoú.

Dan 2: 39 Metá se théli eyerthí álli vasilía katóteri apó séna, kai tríti vasilía apó khalkó, i opía théli kiriéfsi pásan tin yin•

39a- Me ton kairó, i anthrópini piótita tha epidinothí. To asími tou stíthous kai ta dío khéria tou agálmatos tha ínai ligótero apó to khrisó tou kephalioú. Ópos o Navoukhodonósoras, étsi kai o Daríos o Mídos tha prosilitistí, o Kíros V' o Pérsis epísis símphona me ton Ésdra 1: 1 éos 4, óli agapóntas epísis ton Daniíl. Kai metá apó aftoús o Daríos o Pérsis kai o Artaxérxis A' símphona me ton Ésdra 6 kai 7. Stis dokimasíes, tha kharoún vlépontas ton Theó ton Ioudaíon na érkhetai se víthia ton dikón tou.

39v- épita mia tríti vasilía, i opía tha ínai apó khalkó kai i opía tha kiriarkhí se óli ti yi.

Edó, i katástasi epidinónetai sovará yia tin ellinikí aftokratoría. To khálkino, símvolo pou tin antiprosopévi, ipodilóni akatharsía, diladí amartía . I meléti ton Dan. 10 kai 11 tha mas epitrépsi na katalávoume yiatí. Allá ídi, i koultoúra tou laoú amphisvitítai os o ephevrétis tis dimokratikís eleftherías kai ólon ton diestramménon kai diephtharménon apoklíseon tis pou símphona me tin arkhí den ékhounória, yi' aftó o Theós léi stin Par. 29: 18: Ópou den ipárkhi apokálipsi, o laós ínai aperióristos. Makários an tirí ton nómo!

Dan 2: 40 Kai tha ipárkhi mia tétarti vasilía, iskhirí san sídiros• kathós o sídiros sintrívi kai diamelízi ta pánta, étsi tha sintrípsi kai tha diamelísi ta pánta, ópos o sídiros pou sintrívi ta pánta.

40a- I katástasi epidinónetai me aftó to tétarto vasílio, aftó tis Rómis, to opío tha kiriarkhísi stis prigoúmenes aftokratoríes kai tha iiothetísi óles tis theótités tous, étsi óste na sissoréfsi óla ta arnitiká tous kharaktiristiká, phérnontas mia kainotomía, mia siderénia pitharkhía adisópitis sklirótitas. Aftó to kathistá tóso apotelesmatikó pou kamía khóra den borí na tou antistathí. se tétio vathmó pou i aftokratoría tou tha ektínetai apó tin Anglía sta ditiká mékhri ti Vavilóna sta anatoliká. O sídiros ínai pragmatiká to símvoló tou, apó ta díkopa spathiá tou, tin panoplía tou kai tis aspídes tou, étsi óste stin epíthesi, o stratós na paírni tin emphánisi enós kavoukioú yemátou me aikhmés doráton, tromaktiká apotelesmatikó enántia stis átaktes kai diáspartes epithésis ton ekhthrón tou.

Dan 2: 41 Kai kathós ídes ta pódia kai ta dákhtila méros apó piló keraméa kai méros apó sídiro, étsi tha diairethí i vasilía• allá tha ipárkhi se aftín méros apó ti dínami tou sidírou, epidí ídes sídiro anamemigméno me piló.

41a- O Daniíl den to diefkrinízi, allá i ikóna milái. Ta pódia kai ta dákhtila ton podión antiprosopévoun mia kiríarkhi phási pou tha diadekhthí tin paganistikí Romaïkí Aftokratoría, pou simvolízetai apó to sídero . Diaireméni, aftí i Romaïkí Aftokratoría tha yíni to pedío tis mákhis ton mikrón vasilíon pou skhimatístikan metá ti diálisí tis. I simmakhía tou sidírou kai tou piloú den dimiouryí dínami, allá dikhónia kai adinamía. Diavázoume ton piló tou keraméa . O keraméas ínai o Theós símphona me ton Ier. 18: 6: Den boró na sas pherthó ópos toúton ton keraméa, o íkos Israíl? Léi o Kírios. Idoú, ópos o pilós ínai sto khéri tou keraméa, étsi ki esís íste sto khéri mou, o íkos Israíl!

Aftós o pilós ínai to irinikó sistatikó tis anthropótitas apó to opío o Theós epiléyi tous eklektoús tou, kánontás tous skévi timís.

Dan 2: 42 Kai kathós ta dákhtila ton podión ítan méros apó sídero kai méros apó piló, étsi i vasilía tha ínai en méri iskhirí kai en méri éfthrafsti.

42a- Simióste óti i Romaïkí Aftokratoría diírkese mékhri to télos tou kósmou, parólo pou i Romaïkí Aftokratoría íkhe khási tin enótita kai tin kiriarkhía tis to 395. I exíyisi éngitai stin anáktisi tis kiriarkhías tis méso tis thriskeftikís apoplánisis tis Romaiokatholikís pístis. Aftó ophilótan stin énopli ipostírixi pou paríkhe o Klóvis kai i Vizantiní aftokrátores ston Epískopo Rómis yíro sto 500. Aftí ékhtisan to kíros tou kai ti néa papikí tou exousía, yegonós pou ton ékane, allá móno sta mátia ton anthrópon, tin epíyia kephalí tis Khristianikís Ekklisías apó to 538.

Dan 2: 43 Ídes to sídero anamemigméno me piló• epidí, tha anamigníontai me tous sintróphous ton anthrópon• allá den tha proskollithoún o énas ston állon, ópos o sídiros den anamigníetai me piló.

43a- Ta déka dákhtila ton podión tha yínoun déka kérata sto Dan. 7: 7 kai 24. Metá to sóma kai ta pódia, antiprosopévoun ta ditiká khristianiká éthni tis Evrópis stis éskhates iméres, diladí stin epokhí mas. Katangéllontas tis ipokritikés simmakhíes ton evropaïkón ethnón, o Theós apokálipse prin apó 2600 khrónia tin efthrafstótita ton simphonión pou enónoun tous laoús tis simerinís Evrópis, akrivós enoménous vási ton «sinthikón tis Rómis».

Dan 2: 44 Kai en tais imérais ton vasiléon toúton théli anastithísi o Theós tou ouranoú vasilían, ítis is ton aióna den théli katastraphí, oudé laós théli engatalípsi aftín• kai théli sintrípsi kai kataryísi pásas táftas tas vasilías, kai théli míni is ton aióna.

44a- Stin epokhí aftón ton vasiliádon

To prágma epivevaiónetai, ta déka dákhtila ton podión ínai sínkhrona me tin éndoxi epistrophí tou Khristoú.

44v- o Theós tou ouranoú tha anastísi mia vasilía pou poté den tha katastraphí

I epiloyí ton eklektón yínetai ipó to ónoma tou Iisoú Khristoú apó tin epokhí tis diakonías Tou, katá tin próti Tou élefsi sti yi, yia na exileósi tis amartíes ekínon pou sózi. Allá katá ti diárkia ton dío khiliádon etón pou akoloúthisan aftí ti diakonía, aftí i epiloyí epitéfkhthike me tapinótita kai diogmó apó to diavolikó stratópedo. Kai apó to 1843, aftí pou sózi o Iisoús ínai líyi se arithmó, ópos tha epivevaiósi i meléti ton Dan. 8 kai 12.

Me ta 6. 000 khrónia pou aphieróthikan stin epiloyí ton eklektón na teliónoun, i 7i khilietía aníyi to Sávvato tis aioniótitas móno stous eklektoús pou litróthikan me to aíma tou Iisoú Khristoú apó tin epokhí tou Adám kai tis Évas. Óli tha ékhoun epileyí yia tin ídia tous tin písti, yiatí o Theós paírni mazí tou pistoús kai ipákouous anthrópous, paradídontas ton diávolo, tous epanastatiménous angélous tou kai tous anipákouous anthrópous stin oloklirotikí katastrophí ton psikhón tous.

44g- kai to opío den tha periélthi stin kiriarkhía állou laoú

Epidí vázi télos stin anthrópini kiriarkhía kai diadokhí sti yi.

44d- Tha sintrípsi kai tha katastrépsi óla aftá ta vasília, kai o ídios tha paramíni yia pánta

To Pnévma exiyí tin énnia pou díni sti léxi «télos». Mia apóliti énnia. Tha ipárxi exálipsi ólis tis anthropótitas. Kai i Apokálipsi 20 tha mas apokalípsi ti tha simví katá ti diárkia tis 7is khilietías . Étsi, tha anakalípsoume to prógramma pou skhedíase o Theós. Stin érimi yi, o diávolos tha kratítai philakisménos, khorís kamía ouránia í yíini sintrophiá. Kai ston ouranó, yia 1. 000 khrónia, i eklektí tha krínoun tous asevís nekroús. Sto télos aftón ton 1. 000 etón, i asevís tha anastithoún yia tin telikí krísi. I photiá pou tha tous katastrépsi tha katharísi ti yi pou o Theós tha anakainísi doxázontás tin yia na kalosorísi ton thróno tou kai tous litroménous eklektoús tou. I ikóna tou orámatos, epoménos, sinopsízi pio sínthetes enéryies pou tha apokalípsi i Apokálipsi tou Iisoú Khristoú.

Dan 2: 45 Ἡ líthos aὐtῆn ἐstin ἀpokomménin ἀpὸ toῦ ὅrou khorὶs khirὰs, kaὶ ἡ ἔspasen tὸ sídero, tὸn khalkón, tὸn pilón, tὸ ἀsími kaὶ tὸ khrisὸn• ὁ mégas Theós ἐphanérosen tῷ vasileῖs tὰ yenómena metὰ taῦta• tὸ ὅniron eἶnai vévaion, kaὶ ἡ ἑrminía aὐtoῦ vévaii.

45a- Télos, metá tin élefsí tou, me ton Khristó na simvolízetai apó tin pétra , tin ouránia krísi ton khilíon etón kai tin ektélesi tis teleftaías krísis, sti néa yi pou tha apokatastathí apó ton Theó, to megálo vounó pou anangélthike sto órama tha pári morphí kai thési yia tin aioniótita.

Dan 2: 46 Tóte o vasiliás Navoukhodonósoras épese me to prósopo sto kepháli tou kai proskínise ton Daniíl, kai próstaxe na tou prosphéroun thisíes kai thimíama.

46a- Paraménontas idololátris, o vasiliás antidrá símphona me ti phísi tou. Ékhontas lávi apó ton Daniíl óla ósa tou zítise, ipoklínetai brostá tou kai timá tis desméfsis tou. O Daniíl den antitíthetai stis idololatrikés práxis pou káni apénantí tou. Ínai akóma polí norís yia na ton antikroúsi kai na ton amphisvitísi. O khrónos, pou aníki ston Theó, tha káni ti douliá tou.

Dan 2: 47 Kai o vasiliás ípe ston Daniíl, légontas: Alithós o Theós sou ínai Theós theón kai Kírios vasiliádon, kai apokalípti mistíria• epidí, esí bóreses na anakalípsis aftó to mistírio.

47a- Aftó ítan to próto víma tou vasiliá Navoukhodonósora pros ti metastrophí tou. Den tha xekhási poté aftí tin empiría pou ton anangázi na paradekhtí óti o Daniíl vrísketai se epaphí me ton alithinó Theó, stin pragmatikótita, ton Theó ton theón kai ton Kírio ton vasiliádon . Allá i idololatrikí akolouthía pou ton vithá tha kathisterísi ti metastrophí tou. Ta lóyia tou martiroún tin apotelesmatikótita tou prophitikoú érgou. I dínami tou Theoú na léi ek ton protéron ti tha simví topothetí ton kanonikó ánthropo brostá se éna tíkhos adiásiston apodíxeon stis opíes i eklektí kai i pesméni antistékontai.

Dan. 2: 48 Tóte o vasiliás prígaye ton Dan. kai tou édose pollá megála dóra, kai ton ékane árkhonta ólis tis eparkhías tis Vavilónas, kai ton ékane arkhistrátigo ólon ton sophón tis Vavilónas.

48a- O Navoukhodonósor phérthike ston Daniíl me ton ídio trópo pou o Pharaó íkhe pherthí ston Iosíph prin apó aftón. Ótan ínai éxipni kai ókhi pismatiká klistí kai klistí, i megáli iyétes xéroun pós na ektimoún tis ipiresíes enós ipiréti pou phéri polítimes idiótites. Aftí kai o laós tous ínai dikaioúkhi ton thíon evloyión pou anapávontai stous eklektoús tou. I sophía tou alithinoú Theoú ophelí étsi ólous.

Dan. 2: 49 O Dan. zítise apó ton vasiliá na dósi tin kiverníti tis eparkhías tis Vavilónas ston Sádrakh, ton Misákh kai ton Avdenegó. O Dan. vriskótan stin avlí tou vasiliá.

49a- Aftí i tésseris néi ándres íkhan diakrithí, me tin idiaítera pistí tous stási apénanti ston Theó, apó tous állous nearoús Evraíous pou írthan mazí tous sti Vavilóna. Metá apó aftí ti dokimasía, i opía tha boroúse na yíni dramatikí yia ólous, emphanízetai i epidokimasía tou zontanoú Theoú. Vlépoume étsi ti diaphorá pou káni o Theós metaxí ekínon pou ton ipiretoún kai ekínon pou den ton ipiretoún. Exipsóni tous eklektoús tou pou ékhoun apodikhthí áxii, dimósia, sta mátia ólon ton laón.

Daniíl 3

Dan 3: 1 O vasiliás Navoukhodonósoras kataskévase mia khrisí ikóna, to ípsos tis opías ítan exínta píkhis kai to plátos tis éxi píkhis, kai tin éstise stin kiláda Dourá, stin eparkhía tis Vavilónas.

3a- O vasiliás ékhi pistí allá den ékhi akómi metastraphí apó ton zontanó Theó tou Daniíl. Kai i megalomanía exakolouthí na ton kharaktirízi. I megáli ándres pou ton periválloun ton entharrínoun me aftón ton trópo, ópos i alepoú ston mítho káni me to koráki, ton kolakévoun kai ton latrévoun os theó. Epísis, o vasiliás katalíyi na singríni ton eaftó tou me énan theó. Prépi na ipothí óti ston paganismó, i parékklisi ínai éfkoli epidí i álles pséftikes theótites ínai akínites kai pagoménes me ti morphí agalmáton, enó aftós, o vasiliás, óntas zontanós, ínai ídi anóteros apó aftés. Allá póso áskhima khrisimopiítai aftós o khrisós yia tin anéyersi enós agálmatos! Prophanós, to prigoúmeno órama den ékhi akómi karpophorísi. Ísos akómi kai i timés pou tou ékhi díxi o Theós ton theón na ékhoun simváli sti diatírisi kai akómi kai stin áfxisi tis iperiphániás tou. To khrisó símvolo tis pístis, katharisméno apó ti dokimasía símphona me tin A' Pétrou 1: 7, tha apokalípsi tin parousía aftoú tou

ídous tis exairetikís pístis stous tris sintróphous tou Daniíl, sti néa empiría pou aphiyítai se aftó to kephálaio. Aftó ínai éna máthima pou o Theós apefthíni idiaítera stous eklektoús Tou tis teleftaías dokimasías ton Antventistón, ótan éna diátagma thanátou pou prophitéftike stin Apok. 13: 15 prókitai na tous aphairési ti zí.

Dan 3: 2 Tóte o vasiliás Navoukhodonósoras éstile kai kálese tous satrápes, tous kivernítes, tous kivernítes, tous krités, tous tamíes, tous árkhontes, tous krités kai ólous tous árkhontes ton eparkhión, yia na érthoun sta engaínia tis ikónas pou íkhe stísi o vasiliás Navoukhodonósoras.

2a- Se antíthesi me ti dokimasía tou Daniíl sto Dan. 6, i empiría den ophíletai stis sinomosíes ton anthrópon pou periévallan ton vasiliá. Edó, apokalíptetai o karpós tis prosopikótitás tou.

Dan 3: 3 Tóte siníkhthisan i satrápes, i kivernítes, i kivernítes, i krités, i tamíes, i árkhontes, i krités kai óli i árkhontes ton eparkhión yia ta engaínia tis ikónas pou íkhe stísi o vasiliás Navoukhodonósoras• státhikan brostá stin ikóna pou íkhe stísi o Navoukhodonósoras.

Dan 3: 4 Kai énas kírikas phónaxe dinatá, légontas: Aftí ínai i entolí pou sas dóthike, laí, éthni kai glósses•

Dan 3: 5 Ekíni tin óra, ótan akoúsete ton íkho tis sálpingas, tou avloú, tis árpas, tis sampoúkas, tou psaltiríou, tis gáintas kai káthe ídous mousikoú orgánou, tha pésete káto kai tha proskinísete ti khrisí ikóna pou éstise o vasiliás Navoukhodonósoras.

5a- Ótan akoúsete ton íkho tis sálpingas

To sínthima yia ti dokimasía tha dothí me ton íkho tis sálpingas , ópos akrivós i epistrophí tou Iisoú Khristoú simvolízetai stin Apokálipsi 11: 15 me ton íkho tis 7is sálpingas , kai i éxi prigoúmenes timoríes simvolízontai epísis me sálpinges.

5v- tha ipoklithís

I proskínisi ínai i phisikí morphí timís. Stin Apok. 13: 16, o Theós ti simvolízi me to khéri ton anthrópon pou tha lávoun to kháragma tou thiríou, to opío sinístatai stin áskisi kai tin timí tis paganistikís iméras tou íliou, i opía ékhi antikatastísi to theïkó áyio Sávvato .

5c- kai tha to latrépsete

I latría ínai i nitikí morphí timís. Stin Apok. 13: 16, o Theós tin apikonízi sto métopo tou anthrópou pou lamváni to kháragma tou thiríou .

Aftó to edáphio mas epitrépi na anakalípsoume ta klidiá aftón ton simvólon pou anaphérontai stin Apokálipsi tou Iisoú Khristoú. To métopo kai to khéri tou anthrópou sinopsízoun tis sképsis kai ta érga tou kai metaxí ton eklektón, aftá ta símvola lamvánoun ti sphrayída tou Theoú se antíthesi me to kháragma tou thiríou , pou taftízetai me tin «Kiriakí» tou Romaiokatholikismoú, to opío éyine apodektó kai ipostiríkhthike apó tous Protestántes apó tin ísodó tous stin ikoumenikí simmakhía.

Olókliri i orgánosi aftoú tou métrou pou epivlíthike apó ton Vasiliá Navoukhodonósora tha ananeothí sto télos tou kósmou, sti dokimasía tis pístis sto Sávvato tou Dimiourgoú Theoú. Káthe Sávvato, i árnisi ton eklektón na ergastoún tha martirá tin antístasí tous ston nómo ton anthrópon.

Kai tin Kiriakí, i árnisí tous na simmetáskhoun stin epivevliméni kiní latría tha tous kharaktirísi os epanastátes pou prépi na apallagoún. Sti sinékhia, tha apangelthí i thanatikí piní. I diadikasía tha ínai epoménos apólita sinepís me aftó pou tha viósoun i tris síntrophi tou Daniíl, i opíi tha evloyithoún plíros apó ton Theó yia tin ídi apodedigméni písti tous.

Ostóso, prin apó to télos tou kósmou, aftó to máthima prosphérthike yia próti phorá stous Evraíous tis palaiás diathíkis, i opíi ipovlíthikan se mia parómia dokimasía metaxí 175 kai 168, diokómeni mékhri thanátou apó ton Éllina vasiliá Antíokho D΄, gnostó os Epiphaní. Kai to Dan. 11 tha katathési óti orisméni pistí Evraíi protímisan na thanatothoún pará na diapráxoun éna vdéligma enópion tou alithinoú Theoú tous. Dióti, ekínes tis iméres, o Theós den parenévi yia na tous sósi thavmatouryiká, ópos den ékane argótera yia tous Khristianoús pou skotóthikan apó ti Rómi.

Dan 3: 6 Ópios den pési kai den proskinísi, tha rikhtí amésos sto méso enós phlegómenou kaminioú.

6a- Yia tous sintróphous tou Daniíl, i apilí ínai to pírino kamíni . Aftí i apilí thanátou ínai i ikóna tou telikoú diatágmatos tou thanátou. Ipárkhi ómos mia diaphorá metaxí ton dío empirión tis arkhís kai ekínis tou télous, epidí sto télos, to pírino kamíni tha ínai i timoría tis teleftaías krísis ton epitithémenon pou diókoun tous eklektoús ayíous tou Theoú.

Dan 3: 7 Yi' aftó, ótan óli i laí ákousan ton íkho tis sálpingas, tou avloú, tis árpas, tis sampoúkas kai tou psaltiríou, kai káthe ídous mousikón orgánon, óli i laí, ta éthni kai i glósses épesan kai proskínisan ti khrisí ikóna pou íkhe stísi o vasiliás Navoukhodonósoras.

7a- Aftí i skhedón yenikí kai omóphoni simperiphorá ipotayís ton mazón stous anthrópinous nómous kai diatáxis exakolouthí na prophitévi ti simperiphorá tous katá ti stigmí tis teleftaías yíinis dokimasías tis pístis. I teleftaía pangósmia kivérnisi tis yis tha ipakoúetai me ton ídio phóvo.

Dan 3: 8 Ekíno ton kairó, merikí Khaldaíi plisíasan kai katigórisan tous Ioudaíous.

8a- I eklektí tou Theoú ínai i stókhi tis oryís tou diavólou, i opía kiverná óles tis psikhés pou o Theós den anagnorízi os eklektoús Tou. Sti yi, aftó to diavolikó mísos paírni ti morphí zílias kai, taftókhrona, megálou mísous. Sti sinékhia, theoroúntai ipéfthini yia óla ta kaká apó ta opía ipophéri i anthropótita, an kai to antítheto exiyí aftá ta kaká, ta opía ínai aplós i sinépies tis apousías tis prostasías tous apó ton Theó. Ósi misoún tous eklektoús skhediázoun na tous kánoun ti laïkí katadíki pou prépi na xephortothoún skotónontás tous.

Dan 3: 9 Kai elálisan kai ípan pros ton vasiléa Navoukhodonósora: Vasiliá, zíse is ton aióna•

¬9a- I práktores tou diavólou baínoun sti skiní, i plokí yínetai pio xekáthari.

Dan 3: 10 Édokas entolín, pas óstis ákoue ton íkhon tis sálpingas, tou avloú, tis árpas, tis sampoúkas, tou psaltiríou, tis gáintas kai pásis phíseos orgánon, na pési kai na proskinísi tin khrisín ikóna,

10a- Ipenthimízoun ston vasiliá ta diká tou lóyia kai tin táxi tis vasilikís tou exousías stin opía apaitítai ipakí.

Dan 3: 11 kai ópios den tha épephte kai den tha proskinoúse, tha ríkhtike sto méso enós kaiómenou pírinou kaminioú.

11a- Ipenthimízetai epísis i apilí tou thanátou• i payída klíni páno stous eklektoús ayíous.

Dan 3: 12 Ipárkhoun, lipón, merikí Ioudaíi, tous opíous étheses páno stous kivernítes tis eparkhías tis Vavilónas, ton Sádrakh, ton Misákh kai ton Avdenegó• den se sévontai, vasiliá, oúte latrévoun tous theoús sou oúte proskinoún ti khrisí ikóna pou éstises.

12a- Aftó ítan provlépsimo, kathós i ipsilés thésis anatéthikan se xénous Evraíous, i ípouli zília pou íkhe pirodotithí ítan anapóphefkto na ekdilósi ton karpó tis, to dolophonikó músos. Kai étsi, i eklektí tou Theoú xekhorízoun kai katadikázontai apó ti laïkí ekdíkisi.

Dan 3: 13 Tóte o Navoukhodonósoras, thímose kai thímose, kai diétaxe na phéroun mésa ton Sedrákh, ton Misákh kai ton Avdenegó. Kai épheran aftoús tous ándres brostá ston vasiliá.

13a- Thimithíte óti aftí i tris ándres élavan apó ton Navoukhodonósora tis ipsilóteres thésis sto vasílió tou, epidí tou phánikan sophóteri, pio éxipni apó ton laó tou. Yi' aftó to yegonós óti vréthike se katástasi « eknevrismoú kai oryís » tha exiyísi ti stigmiaía líthi ton exairetikón idiotíton tous.

Dan 3: 14 Apokrithís o Navoukhodonósoras ípe pros aftoús: Sedrákh, Misákh kai Avdenegó, den latrévete alithiná tous theoús mou oúte proskináte ti khrisí ikóna pou éstisa?

14a- Den periméni kan na apantísoun stin erótisí tou: Parakoúte skópima tis entolés mou?

Dan 3: 15 Nin lipon imaste etimi, kai en ekini tin ora otan akousete ton ikho tis salpingas, kai tou avlou, kai tis kitharas, kai tis sampoukas, kai tou psaltiriou, kai tis gaintas, kai panton ton idon ton organon, pesote kai proskiniste tin ikona pou ekana• kai ean den proskinisete aftin, thelete riphthi tin idia ora is meson kaminou piros pou kaii• kai tis theos o theos ostis theli sas eleftherosi ek tis khiros mou?

15a- Xaphniká siniditopiónta póso khrísimi ínai aftí i ántres yia aftón, o vasiliás ínai étimos na tous prosphéri mia néa efkairía ipakoúontas stin pangósmia aftokratorikí tou entolí.

To erótima pou títhetai tha lávi mia aprosdókiti apántisi apó ton alithinó Theó, ton opío o Navoukhodonósoras phaínetai na ékhi xekhási, blegménos stis drastiriótites tis aftokratorikís tou zís. Epipléon, den ipárkhi típota pou na ipodiknií tin imerominía tis ipóthesis.

Dan 3: 16 Tóte, o Sedrákh, o Misákh kai o Avdenegó apíntisan ston vasiliá Navoukhodonósora kai ípan: Den ékhoume anángi na sou apantísoume se aftó to théma.

16a- Aftá ta lóyia pou ipóthikan ston iskhirótero vasiliá tis epokhís tou phaínontai exophreniká kai aseví, allá aftí i ánthropi pou ta léne den ínai epanastatikí ánthropi. Antithétos, ínai prótipa ipakís ston zontanó Theó ston opío ékhoun apophasistí aklónita na paramínoun pistí.

Dan 3: 17 Idou, o Theos imon, ton opion latrevomen, dinatos na eleftherosi imon ek tou kaiomenou piros kaminiou, kai ek tis khiros sou, vasileos, theli eleftherosi imon.

17a- Se antíthesi me ton vasiliá, i pistí eklektí ékhoun diatirísi tis apodíxis pou tous ékhi dósi o Theós yia na díxoun óti ítan mazí tous sti dokimasía tou orámatos. Sindéontas aftí tin prosopikí empiría me tis éndoxes anamnísis tou laoú tous pou apeleftheróthike apó tous Aiyíptious kai ti doulía tous, apó ton ídio pistó Theó, ínai arketá tolmirí óste na apsiphísoun ton vasiliá. I apophasistikótitá

tous ínai apóliti, akómi kai me to kóstos tou thanátou tous. Allá, to Pnévma tous káni na prophitéfsoun tin parémvasí tou: tha mas eleftherósi apó to khéri sou, vasiliá .

Dan 3: 18 ἀλλὰ ἄn οὐκhí, ἔsto gnῶnon si, vasilé, ὅti οὐk latréfsomen toὺs theoús sou οὐdὲ proskinísomen tὴn khrisὴn eἰkóna, ἣn ἔstisas.

18a- Kai se periptosi pou i víthia tou Theoú den érthi, ínai kalítero yi' aftoús na pethánoun os pistí eklektí pará na epiviósoun os prodótes kai dilí. Aftí i pistótita tha vrethí sti dokimasía pou epévale o Éllinas dióktis to - 168. Kai metá apó aftó, se óli ti khristianikí epokhí metaxí ton alithinón Khristianón pou mékhri to télos tou kósmou den tha sinkhéoun ton nómo tou Theoú me ton nómo ton diavolikón anthrópon.

Dan 3: 19 Tóte o Navoukhodonósoras exeplíyi apó thimó, kai i ópsi tou állaxe enantíon tou Sedrákh, tou Misákh kai tou Avdenegó. Apantóntas, próstaxe na thermanthí to kamíni eptá phorés perissótero apó óso éprepe na thermanthí.

19a- Prépi na yíni katanitó óti aftós o vasiliás den ékhi di oúte akoúsi poté kanénan na antitíthetai stis apophásis tou katá ti diárkia tis zís tou, káti pou dikaioloyí tin oryí tou kai tin allayí stin emphánisi tou prosópou tou . O diávolos baíni mésa tou yia na ton odiyísi na skotósi tous eklektoús tou Theoú.

Dan 3: 20 Tóte diétaxe merikoús apó tous pio dinatoús ántres tou stratoú tou na désoun ton Sádrakh, ton Misákh kai ton Avdenegó kai na tous ríxoun sto kaiómeno pírino kamíni.

Dan 3: 21 Aftí i ándres déthikan, mazí me tis panoplíes tous, tous khitónes tous, tous mandíes tous kai ta álla endímata tous, kai ríkhtikan sto méso tou kaiómenou pírinou kaminioú.

21a- Óla aftá ta iliká pou anaphérontai ínai évlekta, ópos kai to sarkikó tous sóma.

Dan 3: 22 Kai epidí i entolí tou vasiliá ítan afstirí, kai to kamíni ítan ipervoliká kaméno, i phlóga thanátose tous ándres pou érixan mésa se aftó ton Sedrákh, ton Misákh kai ton Avdenegó.

¬22a- O thánatos aftón ton andrón martirí ti thanatiphóra apotelesmatikótita tis photiás se aftó to kamíni.

Dan 3: 23 Kai i tris aftí ándres, o Sedrákh, o Misákh kai o Avdenegó, épesan deméni sto méso tou kaiómenou pírinou kaminioú.

23a- I entolí tou vasiliá ektelítai, phonévontai akómi kai i ídii i ipirétes tou.

Dan 3: 24 Tóte o vasiliás Navoukhodonósoras phovíthike, kai sikóthike viastiká, kai mílise kai ípe stous simvoúlous tou: Den ríxame tris ándres deménous sto méso tis photiás? Kai ípan ston vasiliá: Vevaíos, vasiliá!

24a- O vasiliás ton vasiliádon tis epokhís tou den borí na pistépsi sta mátia tou. Aftó pou vlépi xeperná káthe anthrópini phantasía. Nióthi tin anángi na kathisikhási ton eaftó tou rotóntas tous yíro tou an i práxi tis rípsis trión andrón sti photiá tou kaminioú ínai pragmatikótita. Kai tou to epivevaiónoun: Ínai vévaio, vasiliá!

Dan 3: 25 Kai apekríthi kai ípe: Idoú, vlépo tésseris ándres eléftherous, perpatóntas sto méson tis photiás, kai den ékhoun kakó• kai i ópsi tou tetártou ínai ómia me iió ton theón.

25a- Phaínetai óti móno o vasiliás íkhe to órama tis tétartis morphís pou ton tromokratí. I ipodigmatikí písti ton trión andrón timátai kai parakhorítai apó ton Theó. Se aftí ti photiá, o vasiliás borí na diakríni tous ándres kai vlépi mia morphí photós kai photiás na stéketai mazí tous. Aftí i néa empiría xeperná tin próti. I pragmatikótita tou zontanoú Theoú tou apodikníetai yia álli mia phorá.

25v- kai i morphí tou tétartou miázi me aftí enós yiou ton theón

I emphánisi aftoú tou tétartou kharaktíra ínai tóso diaphoretikí apó aftí ton anthrópon pou o vasiliás ton taftízi me énan yio ton theón . I ékphrasi ínai éfstokhi epidí ínai prágmati mia ámesi parémvasi ekínou pou tha yíni yia tous anthrópous, o Iiós tou Theoú kai o Iiós tou anthrópou , diladí, o Iisoús Khristós.

Dan 3: 26 Tóte o Navoukhodonósoras plisíase sto stómio tou kaiómenou piroménou kaminioú kai mílise kai ípe: Sedrákh, Misákh kai Avdenegó, doúli tou Theoú tou ipsístou, vyíte éxo kai eláte edó. Kai o Sedrákh, o Misákh kai o Avdenegó vyíkan apó to méson tou pirós.

26a- Yia álli mia phorá, o Navoukhodonósor metamorphónetai se arní apénanti se énan vasiliá liontarión exairetiká dinatótero apó aftón. Aftí i ipenthímisi xipná ti martiría tis empirías tou prigoúmenou orámatos. O Theós tou ouranoú tou apefthíni mia défteri ékklisi.

Dan 3: 27 Kai siníkhthisan i satrápes kai i axiomatoúkhi kai i kivernítes kai i símvouli tou vasiliá, kai ídan óti i photiá den íkhe dínami páno sta sómata ton andrón, oúte i tríkhes tis kephalís tous íkhan kaí, oúte ta esóroukhá tous íkhan amavrothí, oúte i mirodiá tis photiás ítan páno tous.

27a- Se aftí tin empiría, o Theós mas díni apódixi, ópos ékane kai ston Navoukhodonósora, yia tin alithiní Tou pantodinamía. Dimioúryise yíinous nómous pou diépoun ti zí ólon ton anthrópon kai káthe zóou pou zi sto édaphós Tou kai sti diástasí Tou. Allá mólis apédixe óti oúte Aftós oúte i ángeli ipókintai se aftoús tous yíinous kanónes. Dimiourgós ton pangósmion nómon, o Theós ínai páno apó aftoús kai borí, katá ti thélisí Tou, na diatáxi thavmatouryés periptósis pou, ston kairó Tou, tha phéroun dóxa kai phími ston Iisoú Khristó.

Dan 3: 28 Tóte o Navoukhodonósoras mílise kai ípe: Evloyiménos o Theós tou Sedrákh, tou Misákh kai tou Avdenegó, pou apéstile ton ángeló tou kai ésose tous doúlous tou, pou élpisan se aftón kai parévisan tin entolí tou vasiliá kai parédosan ta sómatá tous, yia na min latrévoun oúte na proskinoún kanénan theó ektós apó ton dikó tous Theó.

28a- O thimós tou vasiliá ékhi exaphanistí. Xaná sta anthrópina pódia tou, mathaíni apó tin empiría kai ekdídi mia entolí pou tha apotrépsi tin epanálipsi aftoú tou prágmatos. Yiatí i empiría ínai pikrí. O Theós ékhi díxi stous Vavilónious óti ínai zontanós, drastírios kai yemátos dínami kai iskhí.

28v- pou éstile ton ángeló tou kai ésose tous doúlous tou pou ton empistéftikan, kai pou paravíasan tin entolí tou vasiliá kai parédosan ta sómatá tous antí na latrévoun kai na latrévoun opiondípote állo theó ektós apó ton dikó tous Theó!

Me megáli diávyia, o vasiliás siniditopií póso axiothávmasti ínai i aphosíosi ton andrón pou i anóiti iperiphániá tou íthele na skotósi. Anamphívola siniditopií óti, khári stin ídia tou ti dínami, tha ítan dinató na apophíyi aftí tin anóiti dokimasía pou prokalítai apó tin iperiphániá tou, i opía ton káni na diaprátti láthi me kíndino athóon anthrópon.

Dan 3: 29 Aὐtὴ dὲ ἐntolí dído• ὸ ὀpoῖos ἀpὸ ὀpiodípote laòn ἢ ἔthnos ἢ glῶssas ἀníki, ὸ ὀpoῖos vlasphimeῖ tòn Theòn Sádrakh, Misákh kaὶ Avdenegó, thὰ katatemakhistheῖ kaὶ tὸ oἶkón aὐtoῦ thὰ yíni ἢ kopriá, ὅti oὐk ἄllos theòs ἐx ἐlefthérosin ὡs aὐtῷ.

29a- Me aftí ti diakírixi, o vasiliás Navoukhodonósoras parékhi tin prostasía tou ston eklektó laó tou Theoú.

Taftókhrona, apilí ópion kakoloyí ton Theó tou Sádrakh, tou Misákh kai tou Avdenegó, kai diefkrinízi óti tha katatmithí kai to spíti tou tha yíni soró apó skoupídia, epidí den ipárkhi állos theós pou na borí na eleftherósi ópos aftós. Antimétopi me aftí tin apilí, ínai vévaio óti óso vasilévi o vasiliás Navoukhodonósoras, i pistí eklektí tou Theoú den tha ékhoun provlímata lógo plektanión.

Dan 3: 30 Metá táfta, o vasiliás prígaye ton Sádrakh, ton Misákh kai ton Avdenegó stin eparkhía tis Vavilónas.

30a- «Óla ósa teliónoun kalá ínai kalá» yia tous pistoús eklektoús tou zontanoú Theoú, tou dimiourgoú ólon óson zoun kai ipárkhoun. Dióti i eklektí tou tha anastithoún teleftaíi kai tha perpatísoun páno sti skóni ton nekrón, i próin ekhthrí tous, páno stin apokatestiméni yi, yia tin aioniótita.

Stin teleftaía dokimasía, tha epitefkhthí kai aftó to aísio télos. Étsi, i prótes kai i teleftaíes dokimasíes epopheloúntai apó tin ámesi parémvasi tou zontanoú Theoú ipér ton eklektón tou, tous opíous érkhetai na sósi en Iisoú Khristó, ton Sotíra, aphoú to ónomá tou Iisoús simaíni «O Yiakhvé sózi».

Daniíl 4

Dan 4: 1 Navoukhodonósora, o vasiliás, pros ólous tous laoús, ta éthni kai tis glósses, pou katikoún se óli ti yi• Iríni as sas dothí áphthona.

1a- O tónos kai i morphí to apodikníoun: o vasiliás pou milái ínai aftós pou prosilitístike ston Theó tou Daniíl. I ekphrásis tou miázoun me ta graptá ton epistolón tis néas diathíkis. Prosphéri iríni, epidí o ídios vrísketai tóra se iríni, stin anthrópini kardiá tou, me ton Theó tis agápis kai tis dikaiosínis, ton alithinó, ton éna kai monadikó.

Dan 4: 2 Mou phánike kaló na káno gnostá ta simía kai ta térata pou o ípsistos Theós ékane se ména.

2a- O vasiliás eneryí tóra ópos ípe o Iisoús stous tiphloús kai asthenís pou therapéftikan apó aftón: « Piyainete na parousiastíte sto naó kai na gnostopiísete ti ékane o Theós yia esás ». O vasiliás empnefsménos apó tin ídia epithimía pou empnéetai apó ton Theó. Epidí i metastrophés ínai dinatés káthe méra, allá o Theós den díni se ólous tous tin epídrasi aftís pou vióni énas vasiliás vasiliádon, énas iskhirós kai dinatós aftokrátoras.

Dan 4: 3 Póso megála ínai ta simía tou, póso dinatá ínai ta thávmatá tou! I vasilía tou ínai aiónia vasilía, kai i kiriarkhía tou diarkí apó yeniá se yeniá.

3a- I katanóisi kai i vevaiótita aftón ton pragmáton tou díni tin iremía kai tin alithiní eftikhía pou ínai ídi diathésimes edó káto. O vasiliás ékhi máthi kai katalávi ta pánta.

Dan 4: 4 Egó, o Navoukhodonósoras, ímoun ánetos sto spíti mou kai eftikhisménos sto paláti mou.

4a- Irinikós kai eftikhisménos? Nai, allá paróla aftá énas idololátris pou den ékhi metastraphí ston alithinó Theó.

Dan 4: 5 Ída éna óniro pou me trómaxe• i sképsis pou me katéklizan sto kreváti mou kai ta orámata tou mialoú mou me yémisan me trómo.

5a- Aftós o vasiliás Navoukhodonósoras mas parousiázetai pragmatiká os to khaméno próvato pou o Theós en Khristó érkhetai na anazitísi yia na sósi kai na sósi apó tin atikhía. Dióti metá apó aftí tin irinikí kai eftikhisméni epíyia epokhí, to méllon tou vasiliá tha ínai i apólia kai o aiónios thánatos. Yia tin aiónia sotiría tou, o Theós érkhetai na ton enokhlísi kai na ton vasanísi.

Dan 4: 6 Tóte próstaxa kai épheran enópión mou ólous tous sophoús tis Vavilónas, yia na mou díxoun tin erminía tou onírou.

6a- Prophanós, o Navoukhodonósoras ékhi sovará provlímata mnímis. Yiatí den kalí amésos ton Daniíl?

Dan 4: 7 Tóte írthan i máyi, i astrolóyi, i Khaldaíi kai i mántis• kai tous ípa to óniro, allá den me ékanan na to katalávo.

7a- Ta prágmata simvaínoun ópos sto próto órama, i idololátres mántis protimoún na anagnorísoun tin anikanótitá tous pará na poun míthous ston vasiliá pou ékhi ídi apilísi ti zí tous.

Dan 4: 8 Teleftaíos ap' ólous, o Daniíl, tou opíou to ónoma ínai Valtasásar, katá to ónoma tou theoú mou , státhike brostá mou, kai to pnévma ton ayíon theón ítan mésa tou. Tou diiyíthika to óniro:

8a- O lógos yia ti líthi dínetai. O Vil ítan akóma o theós tou vasiliá. Thimámai edó óti o Daríos o Mídos, o Kíros o Pérsis, o Daríos o Pérsis, o Artaxérxis Aʹ, símphona me ton Ésdra 1: 6 kai 7, óli stin epokhí tous tha ektimísoun tous Evraíous eklektoús kai tha latrépsoun ton énan Theó tous.

Simperilamvanoménou tou Kírou yia ton opío o Theós prophitévi ston Isaïa 44: 28, légontas: « Léo yia ton Kíro: Aftós ínai o piménas mou, kai tha ektelési ólo to thélimá mou• tha pi yia tin Ierousalím: As xanakhtistí! Kai yia ton naó: As themeliothí! » - O prophitevménos piménas tha ekplirósi to prophitikó thélima tou Theoú, ton opío anagnorízi óti ipakoúi. Aftó to állo kímeno epivevaióni tin prophitevméni metastrophí tou: Isaïas 45: 2: « Táde léyi o Kírios pros ton khrisménon aftoú, pros ton Kíron , kai sto edáphio 13: « Egó anéstisa ton Kíron en ti dikaiosíni mou, kai tha káno ísious ólous tous drómous tou• aftós tha xanakhtísi tin póli mou, kai tha eleftherósi tous aikhmalótous mou, khorís lítra í dóra», léi o Kírios ton dinámeon. Kai i oloklírosi aftoú tou érgou emphanízetai ston Ésdra. 6: 3 éos 5: Katá to próto étos tou vasiliá Kírou, o vasiliás Kíros édose aftí tin entolí skhetiká me ton íko tou Theoú stin Ierousalím: As xanakhtistí o íkos, yia na ínai tópos ópou prosphérontai thisíes, kai as ékhi yerá themélia. Tha ékhi ípsos exínta píkhis, plátos exínta píkhis, tris sirés apó pelekités pétres kai mía sirá apó kainoúryia xíla. Ta éxoda tha katavlithoún apó tin ikoyénia tou vasiliá . Epipléon, ta khrisá kai asiménia skévi tou íkou tou Theoú, ta opía o Navoukhodonósoras íkhe aphairési apó ton naó stin Ierousalím kai íkhe metaphéri sti Vavilóna, tha epistraphoún, tha metapherthoún ston naó stin Ierousalím, ston tópo ópou vrískontan, kai tha topothetithoún ston íko tou Theoú. Ta éxoda tha katavlithoún apó tin ikoyénia tou vasiliá. O Theós tou aponémi tis timés pou íkhe apodósi ston vasiliá Solomónta. Allá na íste prosektikí! Aftó to diátagma den tha epitrépsi na khrisimopiithí o ipoloyismós pou protínetai sto Dan. 9: 25 yia na ipoloyistí i imerominía tis prótis élefsis tou Messía. Tha ínai aftós tou vasiliá Artaxérxi tou Pérsi. O Kíros xanakhtízi ton naó, allá o Artaxérxis tha engríni tin anikodómisi ton tikhón tis Ierousalím kai tin epistrophí olóklirou tou evraïkoú laoú stin ethnikí tou yi.

Dan 4: 9 Valtásar, arkhiyé ton mágon, ston opío, ópos xéro, to pnévma ton ayíon theón ínai mésa sou, kai se séna kanéna mistikó den ínai dískolo, pes mou tin erminía ton oramáton pou ída sta ónirá mou.

9a- Prépi na katalávoume poú vrísketai o vasiliás. Sto mialó tou , parémene idololátris kai anagnórize ton Theó tou Daniíl móno os énan akómi theó, ektós apó to óti ítan se thési na exiyísi ónira. Den tou pérase apó to mialó na alláxi theoús. O Theós tou Daniíl ítan aplós énas theós dípla stous állous.

Dan 4: 10 Aὐtá eἶnai oἱ ὁrásis toῦ noῦ mou ἐnῷ ἐkvaínon ἐpὶ tῆs klínis mou• ἐtheórisa, kaὶ ἰdoὺ, ἐn mésῳ tῆs gῆs ἔna déndro ὐpsiloῦ polloῦ.

10a- Stis ikónes pou tha khrisimopiísi o Iisoús yia na dósi ta mathímatá tou stous pnevmatikoús anthrópous pou théli na didáxi, to déntro tha ínai i ikóna tou anthrópou, apó to kalámi pou liyízi kai kampilóni mékhri ton iskhiró kai megaloprepí kédro. Kai ópos o ánthropos borí na ektimísi ton nóstimo karpó enós déntrou, étsi kai o Theós ektimá í ókhi ton karpó pou parágoun ta plásmatá tou, apó ton pio efkháristo éos ton ligótero efkháristo, akómi kai ton apekhthí kai apokroustikó.

Dan 4: 11 Kai to déntro megálose kai dinámose, kai to ípsos tou éphtane mékhri tous ouranoús, kai i théa tou mékhri ta pérata pásis tis yis.

11a- Sto órama tou agálmatos, o Khaldaíos vasiliás paromiazótan ídi me éna déntro símphona me tin ikóna tis dínamis, tis iskhíos kai tis aftokratorías pou tou íkhe dothí apó ton alithinó Theó.

Dan 4: 12 To phíllomá tou ítan oraío, kai o karpós tou áphthonos• édine trophí se ólous• ta thiría tou agroú évriskan kataphíyio káto apó ti skiá tou, kai káthe zontanó plásma étroye apó aftó.

12a- Aftós o iskhirós vasiliás mirazótan me ólous stin aftokratoría tou ton ploúto kai ta tróphima pou parágontan ipó tin kathodíyisí tou.

12v- ta pouliá tou ouranoú ékanan ti pholiá tous anámesa sta kladiá tou,

I ékphrasi ínai mia anadiatíposi tou Dan. 2: 38. Me tin kiriolektikí énnia, aftá ta pouliá tou ouranoú simvolízoun tin iríni kai ti galíni pou vasilévoun ipó ti diakivérnisí tou. Me tin pnevmatikí énnia, ipodilónoun tous ouránious angélous tou Theoú, allá se aftí ti monadikí anaphorá sto Ekklis. 10: 20, anaphéretai o ídios o Theós, yiatí móno aftós erevná tis sképsis tou kathenós: Min katariésai ton vasiliá, oúte kan stis sképsis sou, kai min katariésai ton ploúsio sto ipnodomátió sou• yiatí to poulí tou ouranoú tha pári ti phoní sou, kai to phterotó zóo tha diakiríxi ta lóyia sou . Stin plionótita ton parathéseon, ta pouliá tou ouranoú thimízoun aetoús kai arpaktiká ptiná, pou kiriarkhoún sta phterotá ídi. Ta pouliá engathístantai ópou i trophí tous ínai áphthoni• i ikóna, epoménos, epivevaióni tin evimería kai ton koresmó tis trophís.

Dan 4: 13 En tais orásis tou nou mou, en ti kíti mou idoú, kai idoú, énas ton phrourón kai ton ayíon katévi ek tou ouranoú.

13a- Prágmati, i ouránii ángeli den ékhoun anángi na kimoúntai, epoménos vrískontai se diarkí drastiriótita. Ósi ínai áyii kai stin ipiresía tou Theoú katevaínoun apó ton ouranó yia na metaphéroun ta minímatá Tou stous epíyious ipirétes Tou.

Dan 4: 14 Kai phónaxe dinatá, kai ípe ta exís: Kópste to déntro, kai kópste ta kladiá tou• tináxte ta phílla tou, kai skorpíste ton karpó tou• as phígoun ta thiría apó káto tou, kai ta petiná apó mésa apó ta kladiá tou.

14a- To órama anangélli óti o vasiliás tha khási to vasílió tou kai tin kiriarkhía tou páno tou.

Dan 4: 15 To de koútsouro, óper estí ai rízai, áphison en ti yi, kai désai aftó me sidirá kai khálkina desmá metaxí ton phitón tou agroú• kai as vrakhísi me tin dróso tou ouranoú, kai as ékhi to khórto tis yis os ta thiría.

15a- Allá áphise ton kormó ekí pou vrískontai i rízes sto édaphos

O vasiliás tha paramíni sto vasílió tou• den tha ekdiokhthí.

15v- kai déste ton me alisídes apó sídero kai broúntzo, anámesa sto khortári ton agrón

Den ipárkhi anángi yia siderénies í khálkines alisídes, yiatí o Theós aplós tha káni to éfplasto plásma tou na khási ti loyikí kai tin kiní loyikí tou se óles tis ptikhés tis, somatikí, psikhikí kai ithikí. O iskhirós vasiliás tha perási ton eaftó tou yia thirío tou agroú. I megáli ándres tou vasilíou tou tha anangastoún epoménos na tou aphairésoun tin kiriarkhía tou sto vasílio.

15g- As ínai vregménos me ti drosiá tou ouranoú, kai as ékhi, ópos ta zóa, to khortári tis yis yia merída tou

Mporí kanís na phantastí tin katáplixi ton megalíteron se ilikía pou tha ton doun na trói to khortári apó to édaphos, san ayeláda í próvato. Tha arnithí tis stegasménes katikíes, protimóntas na zi kai na kimátai sta khoráphia.

Dan 4: 16 I kardía aftoú théli aphairethí ap' aftoú, kai kardiá thiríou théli dothí is aftón• kai eptá kairí thélousi parélthi ep' aftoú.

Se aftó to pírama , o Theós díni álli mia apódixi tis alithinís pantodinamías tou. Dióti, os Dimiourgós tis zís ólon ton plasmáton tou, borí aná pása stigmí, yia ti dóxa tou, na káni kápion nímona í, antítheta, na ton apovlakósi. Epidí paraméni aóratos sta mátia tous, i ánthropi agnooún aftí tin apilí pou tous varaíni sinekhós. Allá ínai alíthia óti epemvaíni móno spánia, kai ótan to káni, ínai yia énan singekriméno lógo kai skopó.

I timoría ínai metriméni. Tha epharmostí ston vasiliá Navoukhodonósora yia eptá phorés , diladí móno eptá khrónia. Den ipárkhi kamía nomimótita sti khrísi aftís tis diárkias yia otidípote állo ektós apó ton ídio ton vasiliá. Kai edó, epilégontas ton arithmó "7", o dimiourgós Theós arkhikopií me ti "vasilikí sphrayída" tou tin práxi pou prókitai na oloklirothí.

Dan 4: 17 Oútos ínai o lógos dia tou prostágmatos ton philákon, kai i entolí dia tou prostágmatos ton ayíon• dia na gnorísoun i zóntes óti o Ípsistos vasilévi sti vasilía ton anthrópon, kai dídi aftín is ópion théli, kai eyíri ep' aftís ton tapinó ton anthrópon.

17a- Aftí i prótasi ínai diátagma ekínon pou parakolouthoún

To Pnévma tonízi tin exairetikí phísi aftís tis theïkís parémvasis, stin opía apodídi énan rólo «diatágmatos» pou ophíletai se ekínous pou parakolouthoún . O ánthropos prépi na máthi óti pará tis apatilés emphanísis, parakolouthítai sinekhós apó ouránia ónta. O Theós théli na káni aftó to parádigma éna máthima pou apefthínetai stous anthrópous mékhri to télos tou kósmou. Anaphérontas ekínous pou parakolouthoún , apokalípti tin télia silloyikí enótita ton angélon tou stratopédou tou Theoú, o opíos tous sindéi sta skhédia kai tis práxis Tou.

17v- yia na gnorízoun i zontaní óti o Ípsistos kiverná ti vasilía ton anthrópon kai ti díni se ópion théli

O Theós katefthíni kai elénkhi ta pánta. Sikhná, xekhnóntas aftí tin kriphí pragmatikótita, o ánthropos pistévi óti ínai kírios tou peproménou tou kai ton apopháseón tou. Nomízi óti epiléyi tous iyétes tou, allá o Theós ínai aftós pou tous topothetí se axiómata, símphona me tin kalí tou thélisi kai tin krísi tou yia ta prágmata kai ta ónta.

17g- kai óti ekí anathréphi tous pio áthlious ántres

I parimía ínai alithiní: «O laós ékhi tous iyétes pou tou axízoun». Ótan o laós axízi énan áthlio iyéti, o Theós tou epiválli énan.

Dan 4: 18 Toũto eἶnai tò ὄniron ὃ ἔgo, ὁ vasiléfs Navoukhodonósoras, ἔdoka• ἐsí, Valtásar, ἀpíngilé mou tὴn ἑrminían aὐtoũ• ὅti pántes oἱ sophí tῆs vasilías mou oὐk ἔkhoun tὴn ἐxíyisin aὐtoũ• sὺ dὲ boreῖs, ὅti tò pneũma tῶn ἁyíon theῶn ἐstin ἐn sí.

18a- O Navoukhodonósoras proodévi, allá den ékhi akómi metastraphí. Par' óla aftá, ékhi diatirísi tin ápopsi óti o Daniíl ipiretí áyious theoús . O monotheïsmós den ékhi akómi katanithí apó aftón.

Dan 4: 19 Tóte o Daniíl, tou opíou to ónoma ítan Valtasásar, émine ékpliktos yia lígo, kai i sképsis tou ton tarázoun. Apokríthike o vasiliás kai ípe: Valtasásar, as min se taráxi to óniro kai i erminía tou. Kai o Valtasásar apántise: Kírié mou, as ínai to óniro stous ekhthroús sou, kai i erminía tou stous antipálous sou.

19a- O Daniíl katalavaíni to óniro kai aftó pou prókitai na simví ínai tóso tromeró yia ton vasiliá pou tha protimoúse na to di na ekplirónetai stous ekhthroús tou.

Dan 4: 20 to dendron to opion ides, to opion eyine megalon kai dinaton, to ipsos tou ilthen eos tou ouranou, kai i ora aftou is pan meros tis yis•

Dan 4: 21 Toúto to déntro, pou íkhe oraío phílloma kai polí karpó, sto opío ipírkhe trophí yia ólous, káto apó to opío kataphíyizan ta thiría tou agroú, kai sta kladiá tou katikoúsan ta pouliá tou ouranoú,

21a- to phílloma ítan ómorpho

Phisikí emphánisi kai endimasía.

21v- kai áphthona phroúta

I aphthonía tis evimerías.

21c- pou kouvaloúse phayitó yia ólous

Pou exasphálize tin episitistikí sintírisi ólou tou laoú tou.

21d- káto apó to opío vrískontan prostatevména ta thiría ton agrón

O vasiliás, prostátis ton ipiretón tou.

21i- kai anámesa sta kladiá tou opíou katikoúsan ta pouliá tou ouranoú

Ipó tin kiriarkhía tou, o laós tou zoúse me megáli asphália. Ta pouliá petoúsan makriá kai éphevgan apó to déntro me to paramikró simádi kindínou.

Dan 4: 22 Esí, vasiliá, éyines megálos kai dinatós, kai i megalosíni sou afxíthike kai ipsóthike mékhri tous ouranoús, kai i kiriarkhía sou ektínetai mékhri ta pérata tis yis.

Dan 4: 23 O vasiliás íde énan apó tous paratirités kai tous ayíous na katevaíni apó ton ouranó kai na léi: Kópste to déntro kai katastrépste to• allá aphíste to stélekhos me tis rízes sti yi, kai déste to me siderénia kai khálkina desmá anámesa sto khórto tou agroú, kai as ínai vregméno me ti dróso tou ouranoú, kai as ínai to merídió tou mazí me ta thiría tou agroú, mékhri na perásoun eptá kairí apó páno tou.

Dan 4: 24 Áfti ínai i erminía, vasiléf, toúti ínai i apóphasi tou Ipsístou, i opía tha érthi epáno ston kírió mou ton vasiliá•

Dan 4: 25 Tha se dióxoun apó tous anthrópous, kai i katikía sou tha ínai mazí me ta thiría tou agroú• kai tha se kánoun na tros khórto san ta vódia• tha vrékhis apó ti dróso tou ouranoú, kai tha perásoun eptá kairí apó páno sou, mékhris ótou gnorísis óti o Ípsistos kiverná ti vasilía ton anthrópon kai ti díni se ópion théli.

25a- mékhri na gnorísis óti o Ípsistos kiverná to vasílio ton anthrópon kai to díni se ópion théli.

O Daniíl anaphéri ton Theó anapherómenos se aftón os «ton Ípsisto». Étsi, katefthíni tis sképsis tou vasiliá stin íparxi tou enós Theoú• mia idéa pou o vasiliás diskolévetai polí na katanísi, lógo tis politheïstikís katagoyís tou pou klironómise apó patéra se yio.

Dan 4: 26 I entolí na aphísete to koútsouro ekí pou vrískontai i rízes tou déntrou simaíni óti i vasilía sas tha paramíni mazí sas ótan anagnorísete óti aftós pou kiverná ínai stous ouranoús.

26a- Ótan anagnorísi óti aftós pou kiverná vrísketai ston parádiso, i empiría tis tapínosis tha stamatísi epidí o vasiliás tha pistí kai tha metastraphí.

Dan 4: 27 Dia toúto, vasiléf, as ínai kalí i simvoulí mou pros se• vále télos stis amartíes sou kánontas dikaiosíni, kai stis anomíes sou díkhnontas simpónia stous talaiporiménous, kai i evimería sou tha sinekhistí.

27a- Ótan o vasiliás epharmósi stin práxi ósa anaphéri o Daniíl se aftó to edáphio, tha metastraphí pragmatiká. Allá aftós o kharaktíras ékhi paradothí stin iperiphánia• i adiamphisvíti dínamí tou ton ékhi káni idiótropo kai sikhná ádiko, ópos mas ékhoun didáxi i prigoúmenes empiríes pou apokalíphthikan.

Dan 4: 28 Óla aftá ekpliróthikan ston vasiliá Navoukhodonósora .

28a- Aftí i dílosi tou Daniíl apagorévi opiadípote álli erminía aftís tis prophitías, i opía katadikázi se akirótita tis prophitikés vásis pou didáskoun i Mártires tou Iekhová kai opiadípote álli thriskeftikí omáda pou tha paravíaze ton kanóna pou orízi o Daniíl. Epipléon, to periekhómeno olóklirou tou kephalaíou parékhi apódixi yi' aftó. Dióti i istoría tha mas didáxi yiatí o vasiliás khtipiétai apó mia katára stin prophitía tou déntrou.

Dan 4: 29 Kai éyinen is to télos dódeka minón, óti periepátisen en to íko tou vasiléos en Vavilóni,

29a- Parérkhontai 12 mínes, í éna étos í « énas khrónos » metaxí tou orámatos kai tis oloklírosís tou.

Dan 4: 30 O vasiléfs elálise kai ípe: Den ínai aftí i megáli Vavilóna, tin opían okodomísa diá tin vasilían en ti dinámeós mou kai diá tin dóxan tis megaliótitás mou?

30a- Aftí ínai i miraía stigmí pou o vasiliás tha ítan kalítera na siopísi. Allá boroúme na to katalávoume aftó epidí i Vavilóna tou ítan pragmatiká éna katharó thávma, pou exakolouthí na anaphéretai os éna apó ta «eptá thávmata tou kósmou». Ploúsii kremastí kípi me prásino, límnes, evríkhores platíes kai tíkhi se éna tetrágono 40 khlm. se káthe plevrá. Tíkhi stin koriphí ton opíon dío ármata boroúsan na diaskhísoun se ólo to míkos ton tikhón• o aftokinitódromos tis epokhís. Mía apó tis píles tou, pou anakataskevástike sto Verolíno, vrísketai sto kéntro dío tíkhon pou apoteloúntai apó ble emayié pétres stis opíes ínai kharagméno to émvlima tou vasiliá: éna liontári me phterá

aetoú pou anaphéri to Dan. 7: 4. Íkhe lógous na ínai periphanos. Allá o Theós den vlépi iperiphánia sta lóyia tou, vlépi iperiphánia allá páno ap' óla líthi kai periphrónisi yia tis prigoúmenes empiríes tou. Sígoura, aftós o vasiliás den ínai to móno periphano on sti yi, allá o Theós ton ékhi váli sto máti, ton théli ston parádisó tou kai tha ton ékhi. Aftó axízi exíyisi: O Theós kríni ta plásmatá tou péra apó ta phainómena. Exetázi tis kardiés kai tis sképsis tous kai anagnorízi khorís poté na káni láthos ta próvata pou ínai áxia sotirías. Aftó ton odiyí na epiméni kai na káni thávmata merikés phorés, allá i méthodos dikaioloyítai apó tin piótita tou telikoú apotelésmatos pou epitinkhánetai.

Dan 4: 31 Enó o lógos ítan akóma sto stóma tou vasiliá, phoní katévike apó ton ouranó, légontas: Vasiliá Navoukhodonósora, i vasilía aphairítai apó séna.

31a- O Navoukhodonósoras ínai thíma tis agápis tou Theoú, i opía tou éstise payída kai ton proidopíise yi' aftín sto prophitikó tou óniro. I katadíki tou Ouranoú borí na akoustí, allá as kharoúme yiatí to kakó pou prókitai na tou káni o Theós tha sósi ti zí tou kai tha tin káni aiónia.

Dan 4: 32 Tha se dióxoun apó tous anthrópous, kai i katikía sou tha ínai mazí me ta thiría tou agroú• tha se kánoun na tros khórto san vódia• kai eptá kairí tha perásoun apó páno sou, mékhris ótou gnorísis óti o Ípsistos kiverná ti vasilía ton anthrópon, kai ti díni seópion théli.

32a- Yia eptá khrónia, diladí eptá phorés , o vasiliás kháni ti diávyiá tou kai to mialó tou ton píthi óti ínai aplós éna zóo.

Dan 4: 33 Kai ekpliróthike o lógos ston Navoukhodonósora• kai ekdiókhthike apó tous anthrópous, kai étroye khórto san vódia, kai to sóma tou ítan igró apó ti dróso tou ouranoú, mékhris ótou i tríkhes tou phítrosan san phterá aetón, kai ta níkhia tou san níkhia poulión.

33a- O vasiliás katathéti óti óla ósa íkhan anakinothí sto órama prágmati ekpliróthike páno tou. Gráphontas ti martiría tou, o metastraphís vasiliás anakalí aftí tin tapinotikí empiría, milóntas yia ton eaftó tou se tríto prósopo. I dropí ton othí akóma na káni éna víma píso. Mia álli exíyisi paraméni pithaní: aftí i martiría gráphtike mazí apó ton vasiliá kai ton Daniíl, ton néo adelphó tou en alithinós Theós.

Dan 4: 34 Kai metá ton orisméno kairó, egó o Navoukhodonósoras síkosa ta mátia mou ston ouranó, kai i aisthísis mou epéstrepsan se ména, kai evlóyisa ton Ípsisto, kai aínesa kai dóxasa aftón pou zi stous aiónes, tou opíou i kiriarkhía ínai aiónia kiriarkhía, kai tou opíou i vasilía diaméni apó yeniá se yeniá.

34a- O sophós kai pantodínamos Theós apoktá tin agápi tou khaménou provátou. Aftó ékhi epanenothí me to pímnió tou kai pollaplasiázi tous epaínous tis yia ti dóxa tou.

34v- aftós tou opíou i kiriarkhía ínai aiónia kiriarkhía, kai tou opíou i vasilía diarkí apó yeniá se yeniá

O típos aphorá tin 5i vasilía , aftí ti phorá aiónia, tou orámatos tou Iioú tou Anthrópou sto Dan. 7: 14: Kai tou dóthike kiriarkhía, dóxa kai vasilía• kai óli i laí, ta éthni kai i glósses tha ton latrévoun. I kiriarkhía tou ínai aiónia kiriarkhía, i opía den tha parélthi, kai i vasilía tou i opía den tha katastraphí poté . Kai epísis sto órama tis ikónas sto Dan. 2: 44: Stis iméres aftón ton vasiliádon tha

anastísi o Theós tou ouranoú mia vasilía, i opía den tha katastraphí poté• kai i opía den tha aphethí se állous laoús• kai tha sintrípsi kai tha exalípsi óles aftés tis vasilís, kai tha paramíni yia pánta .

Dan 4: 35 Pántes i kátiki tis yis ínai san éna midén enópión tou• eneryí katá to thélimá tou sti stratiá tou ouranoú, kai anámesa stous katíkous tis yis• kai den ipárkhi kanénas pou na borí na stamatísi tin khíra tou í na tou pi: Ti kánis?

35a- Dóxa to zónti Theó! Dióti aftí ti phorá o vasiliás katálave ta pánta kai metastráphike.

Dan 4: 36 En ekino ti stigmi epanilthe i sinídisí mou, kai i dóxa tis vasilías mou, i megaliótitá mou kai i lamprótitá mou apokatastáthikan se ména• i símvoulí mou kai i meyistánes mou me zítisan xaná• kai apokatastáthika sti vasilía mou, kai i dínamí mou afxíthike.

36a- Ópos o díkaios kai efthís Ióv, ston opío o Theós epéstrepse yious, kóres kai apogónous sto télos tis dokimasías tou, o vasiliás anaktá tin empistosíni ton evyenón tou kai sinekhízi ti vasilía tou, sophós pléon anámesa stous pragmatiká sophoús, photisménos apó ton zontanó Theó. Aftí i empiría apodiknii óti o Theós díni ti vasilía se ópion epithimí. Ítan aftós pou enépnefse tous megálous Khaldaíous na zitísoun xaná ton vasiliá tous.

Dan 4: 37 Tóra egó, o Navoukhodonósoras, ainó kai ipsóno kai timó ton Vasiliá tou ouranoú, tou opíou óla ta érga ínai alíthia kai i odí tou dikaiosíni, kai ekínous pou perpatoún me iperiphánia borí na tapinósi.

37a- Mporí na to pi epidí plírose yia na borí na to pi.

Yia na apophefkhthoún ta khirótera, to trávigma enós dontioú borí na ínai polí epódino. Allá to diakívevma borí na dikaioloyísi tin talaiporía. Yia na kerdísi kanís tin aioniótita, borí na khriastí na perási apó sklirés í polí sklirés dokimasíes. I apoxénosi tis iperiphánias tha tis dikaioloyísi ótan ínai dinatón. Gnorízontas tis dinatótités tou, o Iisoús Khristós típhlose ton Pávlo sto drómo pros ti Damaskó, étsi óste o pnevmatiká tiphlós «dióktis ton adelphón tou» na yíni o pistós kai zilotís mártirás tou aphoú xanavrí tin órasi ton matión tou, allá páno ap' óla, tin órasi tou pnévmatós tou.

Daniíl 5

Dan 5: 1 O vasiliás Valtásar ékane megálo simpósio yia tous árkhontés tou, khílious, kai ípie krasí brostá tous.

1a- O vasiliás Navoukhodonósoras kimíthike en iríni Theoú ótan ítan arketá yéros, kai ton diadékhthike o yios tou Navonídis, o opíos den íkhe tin tási na kiverná, opóte áphise ton yio tou Valtásar na vasiléfsi sti thési tou. Aftó to ónoma, pou simaíni «O Vil prostatévi ton vasiliá», mia próklisi pou o Theós skopévi na analávi, den prépi na sinkhéetai me aftó pou édose o Navoukhodonósoras ston Daniíl: Valtasásar, pou simaíni «O Vil tha prostatévi». Stin proélefsi aftón ton onomáton vrísketai i latría tou Vil í Velíal, píso apó ton opío vrísketai o monadikós organotís tou politheïsmoú: o Satanás, o diávolos. Ópos tha doúme, i diádokhi tou prosilitisménou vasiliá den ton akoloúthisan pros aftí tin katéfthinsi.

Dan 5: 2 Kai aphoú o Valtásar dokímase to krasí, éphere ta khrisá kai asiménia skévi, pou o patéras tou, Navoukhodonósoras, íkhe vgáli apó ton naó tis Ierousalím, yia na pioun apó aftá o vasiliás kai i meyistánes tou, i yinaíkes tou kai i pallakídes tou.

2a- Yia aftón ton idololátri vasiliá, aftá ta khrisá kai asiménia skévi ínai aplós láphira pou aphairéthikan apó tous Evraíous. Ékhontas epiléxi na agnísi ton alithinó Theó ston opío íkhe prosilitistí o Navoukhodonósoras, den lamváni ipópsi to yegonós óti aftós o zontanós Theós kríni óles tis práxis tou. Khrisimopiónτas yia énan áthlio kai vévilo skopó, aftá ta prágmata pou ítan kathayiasména kai ayiasména stin ipiresía tou Dimiourgoú Theoú, diaprátti to teleftaío láthos tis síntomis zís tou. Stin epokhí tou, o Navoukhodonósoras íxere pós na lamváni ipópsi tin energó dínami tou Theoú ton Evraíon epidí íkhe katalávi óti i ethnikí tou thí stin pragmatikótita den ipírkhan. Óli i laí pou ipotássontan ston vasiliá tis Vavilónas íkhan akoúsi tin iskhirí martiría tou ipér tou Vasiliá tou ouranoú, póso mállon i stení tou ikoyénia. Epoménos, o Theós ékhi káthe lógo na díxi óti ínai tóra díkaios kai adístaktos.

Dan 5: 3 Tóte épheran ta khrisá skévi, ta opía íkhan liphthí apó ton naó, apó ton íko tou Theoú pou ítan stin Ierousalím• kai ípian apó aftá o vasiliás kai i meyistánes tou, i yinaíkes tou kai i pallakídes tou.

3a- O Daniíl epiméni stin proélefsi aftón ton angíon pou aphairéthikan tou naoú, tou íkou tou Theoú stin Ierousalím. Ídi, vlépontas óti o Evraïkós Theós epétrepse tin apomákrinsi aftón ton pragmáton apó ton naó tou, o nearós vasiliás tha éprepe na íkhe katalávi óti o alithinós Theós timorí kai timorí afstirá ósous ton ipiretoún áskhima. I idololatrikí thí den kánoun tétia prágmata kai i ierís tous epidiókoun móno na efkharistísoun anthrópous ton opíon tin efpistía ekmetallévontai.

Dan 5: 4 Kai ípian krasí, kai aínesan tous theoús tou khrisoú, kai tou aryírou, kai tou khálkinou, kai tou sideréniou, kai tou xílinou, kai tou líthinou.

4a- To vévilo éthimo ínai xeperasméno, ínai idololatrikó éthimo, to apokoríphoma tis vdeligmías yia ton Theó. Mia simantikí leptoméria, se mia megáli epídixi amélias, o vasiliás glentái me tous phílous tou, enó i póli tou apilítai apó tous Mídous kai tous Pérses pou tin poliorkoún.

Dan 5: 5 Kai ekíni ti stigmí phánikan ta dákhtila tis khirós enós anthrópou, pou égraphan apénanti apó ti likhnía páno sto sová tou tíkhou tou palatioú tou vasiliá. Kai o vasiliás íde to méros tou kherioú pou égraphe.

5a- Aphoú ta thávmata tis epokhís tou Navoukhodonósora periphroníthikan, aftó to néo thávma den ékhi skopó na metastrépsi, allá na katastrépsi tis zoés ton enókhon, ópos tha doúme. Enópion ton asevón katigóron pou íthelan ton thánato enós amartoloú, o Iisoús Khristós gráphi epísis stin ámmo me to dákhtiló tou tis amartíes pou diapráttoun kriphá.

Dan 5: 6 Tóte állaxe to prósopo tou vasiliá, kai i sképsis tou ton vasánisan• i arthrósis tis osphíos tou khalárosan, kai ta gónatá tou khtipoúsan to éna páno sto állo.

6a- To thávma títhetai se iskhí amésos. Pará ti méthi tou, to mialó tou antidrá• ínai tromokratiménos.

Dan 5: 7 Kai o vasiliás phónaxe dinatá na phéroun mésa tous astrológous, tous Khaldaíous kai tous mántis. Kai o vasiliás mílise kai ípe stous sophoús tis Vavilónas: Ópios diavási aftí ti graphí kai mou díxi tin erminía tis, tha dithí porphíra, kai tha ékhi khrisí alisída yíro apó ton laimó tou, kai tha ínai o tritos árkhontas tis vasilías.

7a- Yia álli mia phorá, o Daniíl agnoítai• i martiríes tou ékhoun periphronithí apó ti vasilikí diadokhí. Kai páli, mésa se akraía agonía, o nearós vasiliás ipóskhetai tis ipsilóteres timés se ópion apodikhthí ikanós na apokriptographísi to mínima pou ínai gramméno ston tíkho me iperphisikó trópo. Ópios to káni aftó tha kataktísi tin tríti thési sto vasílio, epidí o Navonídis kai o Valtásar katalamvánoun tin próti kai ti défteri thési.

Dan 5: 8 Tóte bíkan mésa óli i sophí tou vasiliá, allá den boroúsan na diavásoun ti graphí oúte na gnostopiísoun ston vasiliá tin erminía.

8a- Ópos kai ipó ton Navoukhodonósora, to prágma paraméni adínato yia tous idololátres sophoús.

Dan 5: 9 Tóte o Valtásar o vasiliás phovíthike sphódra, kai to prósopó tou állaxe, kai i árkhontés tou trómaxan.

Dan 5: 10 I vasílissa, exaitías ton lógon tou vasiliá kai ton evyenón tou, bíke stin aíthousa tou simposíou kai ípe ta exís: «Vasiliá, zíse ston aióna• as min se tarázoun i sképsis sou kai as min alliothí to prósopó sou».

Dan 5: 11 Ipárkhi ánthropos sti vasilía sou, ston opío ipárkhi to pnévma ton ayíon theón• kai stis iméres tou patéra sou vréthike se aftón phos, sínesi kai sophía san ti sophía ton theón• yi' aftó, o vasiliás Navoukhodonósoras, o patéras sou, ton ékane arkhigó ton mágon kai ton astrológon kai ton Khaldaíon kai ton mánteon•

Dan. 5: 12 dióti en aftó evréthi megálos nous, gnósis kai sínesis, erminía oníron, erminía skotinón lógon, kai lísi dískolon zitimáton, o Dan. ton opíon o vasiléfs Valtásar íkhe diorísi. As klithí o Dan. kai as phanerósi tin erminían.

12a- Aftí i martiría tis Vasílissas ínai ekpliktikí kai katadikázi olókliri ti vasilikí ikoyénia: to gnorízame aftó. . . allá epiléxame na min to lávoume ipópsi.

Dan. 5: 13 Tóte, o Dan. phérthike brostá ston vasiliá. O vasiliás, apantóntas, ípe ston Dan. «Esí ísai o Dan. , pou ítan énas apó tous aikhmalótous tou Ioúda, ton opío o vasiliás, o patéras mou, évgale apó tin Ioudaía? »

Dan 5: 14 Ákousa yia séna óti to pnévma ton theón ínai mésa sou, kai óti phos, sínesi kai sophía vrískontai mésa sou.

Dan 5: 15 Kai épheran enópión mou tous sophoús kai tous astrológous, yia na diavásoun aftí ti graphí kai na mou díxoun tin erminía tis• allá den bóresan na díxoun tin erminía ton lógon.

Dan 5: 16 Ákousa óti ísai ikanós na dínis exiyísis kai na línis dískola erotímata• tóra, an borésis na diavásis aftí ti graphí kai na mou pis tin erminía, tha dithís porphíra, kai tha ékhis khrisí alisída yíro apó ton laimó sou, kai tha ékhis tin tríti thési sti diakivérnisi tis vasilías.

16a- Tríti thési metá ton Navonídi, ton patéra tou kai ton ídio.

Dan 5: 17 Tóte o Daniíl apántise enópion tou vasiliá: Phílaxé ta dóra sou kai dóse ta adérphia sou se állon• egó ómos tha diaváso ti graphí ston vasiliá kai tha tou díxo tin erminía tis.

17a- O Daniíl ínai ilikioménos kai den díni simasía stis timés í sta agathá kai stis axíes tou aryírou kai tou khrisoú, allá i efkairía na ipenthimísi se aftón ton nearó vasiliá ta elattómatá tou, tis amartíes tou pou tha prépi na plirósi me ti zí tou, den borí na tou arnithí kai ínai o doúlos tou Theoú yia aftó to ídos drásis.

Dan 5: 18 Vasiliá, o ípsistos Theós édose ston Navoukhodonósora ton patéra sou ti vasilía, ti megalosíni, ti dóxa kai ti megaloprépia•

18a- I vasilía tou Navoukhodonósora ítan érgo kai dóro tou alithinoú Theoú, kathós kai i megaloprépiá tou , tin opía íkhe apodósi lanthasména sti dikí tou dínami , lógo iperiphánias, protoú apovlakothí apó ton Theó yia eptá khrónia.

Dan 5: 19 Kai exaitías tis megalosínis pou tou íkhe dósi, óli i laí, ta éthni kai i glósses phovóntousan kai étreman brostá tou. Ópion íthele, thanátone, kai ópion íthele, áphine zontanó• ópion íthele, ípsone, kai ópion íthele, tapínone.

19a- O vasiliás skótose ósous íthele

Singekriména, aftí i theódoti dínami ton odíyise na timorísi ton epanastatiméno evraïkó laó kai na thanatósi polloús apó tous ekprosópous tou.

19v- kai khárise ti zí se ósous íthele

O Daniíl kai i aikhmáloti Ioudaíi epophelíthikan apó aftó.

19g- megálose aftoús pou íthele

O Daniíl kai i tris pistí síntrophí tou anipsóthikan apó ton vasiliá Navoukhodonósora páno apó tous Khaldaíous.

19d- kai míose aftoús pou íthele

I evyenís tou vasilíou tou éprepe na sinainésoun na kivernóntai apó nearoús xénous apó tin evraïkí aikhmalosía. Me to iskhiró tou khéri, i evraïkí ethnikí iperiphánia tapinóthike kai katastráphike.

Dan 5: 20 ὅtan dὲ ὑperiphanéfthi ἡ kardía aὐtoῦ kaὶ ἡ psikhí aὐtoῦ ἐsklirínthi ὑpὸ ὑperiphanías, ἐngríthi ἀpὸ toῦ vasilikoῦ thrónou aὐtoῦ kaὶ ἡ dóxa aὐtoῦ ἀphairéthiken•

20a- I empiría tou vasiliá Navoukhodonósora mas epitrépi na katanísoume tin alazonía pou apodídetai ston papikó vasiliá tou Dan. 7: 8. O Daniíl katadikníi ston vasiliá óti i apóliti exousía dínetai apó ton Theó se ópion théli, símphona me to prógrammá tou. Allá, thimoúmenos tin tapínosi tou vasiliá Navoukhodonósora, tou ipenthimízi óti óso iskhirós ki an ínai, énas epíyios vasiliás exartátai apó tin aperióristi dínami tou ourániou vasiliá.

Dan 5: 21 Kai ekdiókhthike apó tous iioús ton anthrópon, kai i kardiá tou éyine san kardiá thiríon, kai i katikía tou ítan mazí me ta ágria gaïdoúria• kai tou édinan khórto na trói san vódia, kai to sóma tou ítan igró apó ti dróso tou ouranoú, mékhris ótou gnórise óti o ípsistos Theós kiriarkhí sti vasilía ton anthrópon, kai ti díni se ópion théli.

21a- Simióno, móno se aftó to edáphio, tin anaphorá se « ágria gaïdoúria ». To gaïdoúri ínai éna tipikó símvolo písmatos: «pismatáriko san gaïdoúri», idiká an ínai epísis «ágrio» kai ókhi eximeroméno. Ínai to símvolo pou antiprosopévi to pnévma tou anthrópou pou arnítai na akoúsi ta mathímata pou díni o Theós mésa apó tis empiríes tis zís tou kai mésa apó tis vivlikés apokalípsis tou.

Dan 5: 22 Kai si, Valtásar, iiós aftoú, den tapínoses tin kardiá sou, an kai gnórizes óla aftá.

22a- Stin pragmatikótita, o Valtásar ítan aftós pou simperiphérthike san «ágrio gaïdoúri» mi lamvánontas ipópsi tin empiría pou ézise o «patéras» tou (o pappoús tou).

Dan 5: 23 Ipsothíkate enántia ston Kírio tou ouranoú• ta skévi tou íkou tou épheran brostá sas, kai ípiate krasí mazí tous, esís kai i árkhontés sas, i yinaíkes sas kai i pallakídes sas• imnísate tous theoús apó asími, khrisáphi, khalkó, sídiro, xílo kai pétra, pou den vlépoun oúte akoún oúte gnorízoun• kai den dóxasate ton Theó sto khéri tou opíou ínai i pní sas kai óli i drómi sas.

23a- O Valtásar vevílose ta khrisá skévi pou ítan kathayiasména ston Dimiourgó Theó yia ti thriskeftikí litouryía tou naoú tou. Allá khrisimopióntas ta yia na doxási pséftikous idololatrikoús theoús, pétikhe to apokoríphoma tou vdéligmatos . Aftí i ikóna proetimázi to édaphos yia ekíni tis Apok. 17: 4: Aftí i yinaíka ítan diméni me porphíra kai kókkino, kai stolisméni me khrisáphi, polítimous líthous kai margaritária. Kratoúse sto khéri tis éna khrisó potíri yemáto vdéligma kai tin akatharsía tis pornías tis . Ekí lamváni to ónoma « Vavilóna i Megáli » sto edáphio 5.

Dan 5: 24 Yi' aftó, éstile to méros tis khirós pou égrapse aftí ti graphí.

24a- Me ti sirá tou, o Valtásar anakalípti polí argá tin íparxi tou alithinoú zontanoú Theoú pou eneryí kai antidrá me thavmatourgó trópo sti simperiphorá ton anthrópon.

Dan 5: 25 Aὐtὴ ἡ graphí ἡ yegramméni• Míne, Míne, Thekél, Oupharsín.

25a- Metáphrasi: metríthike, metríthike, ziyístike kai diairéthike

Dan 5: 26 Kai aftí ínai i erminía ton lógon: Arithmíthike: O Theós arithmise ti vasilía sou, kai tin éthese télos.

26a- To próto « metroúse » stokhévi stin arkhí tis vasilías kai to déftero « metroúse » to télos aftís tis vasilías.

Dan 5: 27 Ziyístikes: Ziyístikes sti zigariá kai vréthikes ellipís.

27a- I zigariá edó ínai to símvolo tis thías krísis. I ánthropi tin ékhoun iiothetísi yia na ipodíxoun tis ipiresíes tis dikaiosínis• mia polí atelís dikaiosíni. Allá i dikaiosíni tou Theoú ínai télia kai, vasisméni stin ikóna mias amphíplevris zigariás , ziyízi tis práxis tou kaloú kai tou kakoú pou ékhi diapráxi to átomo pou krínetai. An i zigariá tou kaloú ínai elaphríteri apó aftí tou kakoú, i theïkí katadíki ínai dikaioloyiméni. Kai aftí ínai i periptosi tou vasiliá Valtásar.

Dan 5: 28 Diaireméno: I vasilía sou tha diairethí kai tha dothí stous Mídous kai stous Pérses.

28a- Enó aftós endídontan se apotrópaia potá sto vasilikó tou paláti, me epikephalís ton vasiliá Darío, i Mídi isílthan sti Vavilóna apó tin kíti tou potamoú, i opía íkhe prosoriná ektrapí kai sterépsi.

Dan 5: 29 Tóte o Valtásar diétaxe kai éntisan ton Daniíl me porphíra, kai évalan mia khrisí alisída yíro apó ton laimó tou, kai anakírixan óti tha íkhe tin tríti thési sti vasilía.

Dan 5: 30 Tin ídia níkhta thanatóthike o Valtásar, o vasiliás ton Khaldaíon.

Dan 5: 31 Kai o Daríos o Mídos élave ti vasilía, se ilikía exínta dío etón.

31a- Aftí i akrivís aphíyisi aftópti mártira yia ton Daniíl den anagnorízetai apó tous istorikoús pou apodídoun aftí tin enéryia ston Pérsi vasiliá Kíro V΄ ton Méga to – 539.

Daniíl 6

I didaskalía aftoú tou kephalaíou 6 ínai panomiótipi me ekíni tou Daniíl 3. Aftí ti phorá, parousiázi ton Daniíl se mia dokimasía ipodigmatikís pistótitas , pros mímisi kai anaparagoyí yia ólous tous eklektoús pou kálese o Theós en Iisoú Khristó. Ta skhólia ínai khrísima, allá arkoún yia na diavásoun kai na thimithoún to máthima. O vasiliás Daríos eneryí ópos o Navoukhodonósoras stin epokhí tou kai, me ti sirá tou, se ilikía 62 etón , tha omoloyísi ti dóxa tou zontanoú Theoú tou Daniíl. mia metastrophí pou epitéfkhthike me ti martiría tis pistótitas tou Daniíl ótan o Theós ton prostátefse apó ta liontária . Apó tin arkhí tis skhésis tous, tréphi storyí kai endiaphéron yia ton Daniíl, o opíos ton ipiretí pistá kai ilikriná kai ston opío diakríni éna anótero mialó .

Dan 6: 1 Kai o Daríos evdókise na diorísi epí tis vasilías ekatón íkosi satrápes, i opíi tha ísan se olókliro to vasílio.

1a- O vasiliás Daríos apokalípti ti sophía tou empistevómenos ti diakivérnisi tou vasilíou se 120 kivernítes pou ékhoun engatastathí se 120 eparkhíes.

Dan 6: 2 Kai katéstise epáno tous tris arkhigoús, kai metaxí aftón ítan o Daniíl• yia na dósoun lógo i satrápes se aftoús, kai yia na min ipostí o vasiliás kamía zimía.

2a- O Daniíl exakolouthí na ínai metaxí ton kirióteron iyetón pou epivlépoun tous satrápes.

Dan 6: 3 O Daniíl ítan anóteros apó tous árkhontes kai tous satrápes, epidí ipírkhe anótero pnévma mésa tou• kai o vasiliás skópeve na ton katastísi epáno se olókliro to vasílio.

3a- O Daríos, me ti sirá tou, paratirí tin anoterótita tou Daniíl sto éxipno kai sophó tou mialó. Kai to skhédió tou na ton katastísi iperáno ólon tha prokalési zília kai mísos enantíon tou Daniíl.

Dan 6: 4 Tóte i árkhontes kai i satrápes zitoúsan aphormí yia na katigorísoun ton Daniíl skhetiká me ti vasilía• allá den bóresan na vroun aphormí oúte élenkho, epidí ítan pistós, kai den vréthike kanéna sphálma í kakó se aftón.

4a- O Daniíl ipiretí ton Theó ópou ki an ton topothetísi, étsi ipiretí ton vasiliá me tin ídia aphosíosi kai pistótita. Étsi, phaínetai ámemptos • éna kritírio pou vrísketai metaxí ton «Antventistón» ayíon ton eskháton imerón símphona me tin Apok. 14: 5.

Dan 6: 5 Kai i ándres ípan: Den tha vroúme kamía aphormí enantíon aftoú tou Daniíl, ektós an ti vroúme ston nómo tou Theoú tou.

5a- Aftá ta epikhirímata apokalíptoun ton trópo sképsis tou diavolikoú stratopédou tis teleftaías epíyias dokimasías tis pístis, katá tin opía i anápafsi tou Savvátou tis évdomis iméras tou nómou tou Theoú tha epitrépsi ti thanátosi ton pistón ipiretón Tou, ephóson den tha sinainésoun na timísoun tin anápafsi tis prótis iméras pou katésti ipokhreotikí, tis Kiriakís tou romaïkoú thriskeftikoú nómou.

Dan 6: 6 Tóte i árkhontes ekíni kai i satrápes anévikan ston vasiliá me thórivo kai tou ípan, légontas: Vasiliá Darío, zíse ston aióna.

6a- Aftí i tarakhódis katakhórisi stokhévi na ipenthimísi ston vasiliá ti dínami ton arithmón, tin ikanótitá tou na dimiouryí anatarakhí kai, os ek toútou, tin anángi tou na eniskhísi tin kiriarkhía tou.

Dan 6: 7 Pántes i árkhontes tou vasilíou, i kivernítes, i satrápes, i símvouli kai i kivernítes, sinephónisan na ekdothí vasilikó diátagma, me afstiró diátagma, óti ópios prosefkhithí entós triánta imerón se opiondípote theó í ánthropo, ektós apó eséna, vasiliá, tha rikhtí sto lákko ton leónton.

7a- Mékhri tóte, o vasiliás Daríos den íkhe prospathísi na anangási tous ándres tou vasilíou tou na ipiretoún énan theó antí yia énan állo. Ston politheïsmó, i thriskeftikí elefthería ínai plíris. Kai yia na ton písoun, i sinomótes ton kolakévoun, timóntas ton, ton vasiliá Darío, os theó. Kai edó, ópos simvaíni me ólous tous megálous iyemónes, i iperiphánia xipná kai tha ton káni na engríni aftí ti diátaxi, i opía, ostóso, den proerkhótan apó to mialó tou.

Dan 6: 8 Nin lipon, vasilef, epikiroson to diatagma kai grapson to diatagma, dia na mi allakhthi, kata ton nomon ton Midon kai Person, ton oudena allakhthin.

8a- Aftó to diátagma prophitévi me thavmasmó ekínon pou tha katastísi ipokhreotikí tin Kiriakí ton Romaíon sto télos ton imerón. Allá as simiósoume óti aftós o ametávlitos kharaktíras tou nómou ton Mídon kai ton Persón pou thespístike apó amartoloús kai amartoloús anthrópous ínai entelós adikaiolóyitos. I ametávliti phísi aníki ston alithinó zontanó Theó, ton Dimiourgó.

Dan 6: 9 Tóte o vasiliás Daríos égrapse to diátagma kai to diátagma.

9a- Aftó to víma ínai aparaítito, epidí ékhontas o ídios grápsi to diátagma kai tin iperáspisi , tha prépi na yíni sevastós o ametávlitos nómos ton Mídon kai ton Persón .

Dan. 6: 10 Ótan o Dan. émathe óti to diátagma ítan gramméno, bíke sto spíti tou, ópou ta paráthira tou anoyíou ítan anikhtá pros tin Ierousalím• kai tris phorés tin iméra gonátize kai prosefkhótan kai

doxologoúse ton Theó tou, ópos ékane stin arkhí.

10a- O Daniíl den allázi ti simperiphorá tou kai den epitrépi ston eaftó tou na epireastí apó aftó to anthrópino métro. Aníγontas to paráthiró tou, díkhni óti théli i aphosíosí tou ston Pantodínamo Theó na yíni gností se ólous. Ekíni tin epokhí, o Daniíl stréphetai pros tin Ierousalím, ópou, ésto kai katestramménos, vrísketai o naós tou Theoú. Dióti to Pnévma tou Theoú ékhi ekdilothí edó kai polí kairó se aftón ton ieró naó, ton opío íkhe káni katikía tou, epíyia katikía tou.

Dan 6: 11 Tóte, i ándres aftí bíkan mésa se phasaría kai vríkan ton Daniíl na proséfkhetai kai na epikalítai ton Theó tou.

11a- I sinomótes ton parakolouthoúsan sinekhós yia na ton piásoun ep' aftophóro na parakoúi to vasilikó diátagma • epí tou paróntos, prókitai yia «katáphoro adíkima».

Dan 6: 12 Tóte írthan brostá ston vasiliá kai tou ípan skhetiká me to vasilikó diátagma: Den égrapses diátagma, símphona me to opío ópios prosefkhithí se opiondípote theó í ánthropo mésa se triánta iméres, ektós apó eséna, vasiliá, tha rikhtí sto lákko ton liontarión? O vasiliás apántise: «Το prágma ínai alithinó, símphona me ton nómo ton Mídon kai ton Persón, o opíos den borí na alláxi».

12a- O vasiliás borí na epivevaiósi móno to diátagma pou o ídios égrapse kai ipégrapse.

Dan 6: 13 Kai elalisan palin pros ton vasilea, legontes, O Daniil, o ek tis aikhmalotou tou Iouda, den se elave ipopsin, vasile, oude tin diatayin tin opian egrapses, alla prosefkhetai tris tin imeran.

13a- Piasménos stin práxi tis prosefkhís, o Daniíl katangélletai. O vasiliás ektimá ton Daniíl yia tin pistí kai ilikriní simperiphorá tou. Tha káni amésos ti síndesi metaxí aftoú kai aftoú tou Theoú, ton opío ipiretí me tétio zílo kai pistótita, aphoú proséfkhetai se aftón taktiká tris phorés tin iméra . Aftó exiyí ton póno kai ti thlípsi pou tha tou prokalési i katadíki tou Daniíl kai tin arkhí tis metastrophís tou pou érkhetai.

Dan 6: 14 Ótan o vasiliás ákouse ta prágmata, lipíthike polí• kai évale tin kardiá tou na sósi ton Daniíl• kai kopíase mékhri ti dísi tou ilíou yia na ton sósi.

14a- O vasiliás tóte siniditopií óti ékhi khiragoyithí kai xekiná na sósi ton Daniíl, ton opío ektimá idiaítera. Allá i prospáthiés tou tha ínai mátaies kai o vasiliás anakalípti me thlípsi prin apó opiondípote állon óti: to grámma skotóni, allá to pnévma díni zí . Dínontas stous anthrópous aftí tin ékphrasi argótera, o Theós díkhni taória tou sevasmoú pros tous nómous. I zí den borí na rithmistí me vási ta grámmata ton nomikón kiménon. Sti theïkí Tou krísi, o Theós lamváni ipópsi leptoméries pou to nekró grámma tou graptoú nómou tou agnoí kai i ánthropi khorís ton Theó den ékhoun ti sophía na kánoun to ídio.

Dan 6: 15 All' oúti i ándres parótrinan ton vasiléa kai élegan pros aftón: Gnórize, vasiléf, óti o nómos ton Mídon kai ton Persón apaití káthe diátagma í apóphasi pou epikirónetai apó ton vasiliá na ínai oristikí.

15a- I sinomótes thimoúntai tin ametákliti (adikaiolóyiti) phísi ton apopháseon pou élave o vasiliás ton Mídon kai ton Persón. O ídios ínai payidevménos apó tin klironomiméni koultoúra tou. Allá katalavaíni óti ékhi pési thíma mias plektánis pou stréphetai enantíon tou Daniíl.

Dan. 6: 16 Tóte o vasiliás próstaxe kai épheran ton Daniíl kai ton érripsan ston lákko ton leónton. Kai o vasiliás ípe ston Daniíl: O Theós sou, ton opío latrévis adiákopa, as se eleftherósi.

16a- O vasiliás anangázetai na ríxi ton Daniíl sto lákko ton liontarión, allá éfkhetai me óli tou tin kardiá na epémvi o Theós pou ipiretí tóso pistá yia na ton sósi.

Dan 6: 17 Kai épheran mia pétra, kai tin évalan sto stómio tou lákkou• kai o vasiliás tin sphráyise me ti sphrayída tou, kai me ti sphrayída ton arkhónton tou, yia na min alláxi típota skhetiká me ton Daniíl.

17a- Edó, i empiría tou Daniíl parousiázi omiótites me tin taphí tou Khristoú, tou opíou i kiklikí pétrini pórta sphrayístike epísis yia na apotrapí i anthrópini parémvasi.

Dan 6: 18 Tóte o vasiliás bíke sto paláti tou kai dianiktérefse nistikós• den éphere pallakída se aftón, kai den boroúse na kimithí.

18a- Aftí i simperiphorá tou vasiliá martirá tin ilikríniá tou. Kánontas aftá ta prágmata, díkhni óti théli na efkharistísi ton Theó tou Daniíl kai na exasphalísi ti sotiría tou apó aftón. Aftí ínai i arkhí tis metastrophís tou ston énan Theó.

Dan 6: 19 Sikóthike o vasiliás norís to prí kai píye viastiká ston lákko ton leónton.

19a- Mia proetimasía agnótitas akolouthoúmeni apó mia áipni níkhta exaitías tou vasanisménou mialoú tou apó ti sképsi tou thanátou tou Daniíl kai aftí i ormí sto lákko ton liontarión tin avyí den ínai práxis pou askí énas idololátris vasiliás, allá práxis enós adelphoú pou agapá ton adelphó tou en Theó.

Dan. 6: 20 Kai plisíase ston lákko kai phónaxe ton Dan. me phoní thlimméni. Kai o vasiliás ípe ston Dan. «Dan. , doúle tou zontanoú Theoú, bórese o Theós sou, ton opío latrévis adiákopa, na se eleftherósi apó ta liontária? »

20a- Kathós plisíaze to lákko, phónaxe ton Daniíl me thlimméni phoní

O vasiliás elpízi, allá phovátai kai trémi to khirótero yia ton Daniíl. Ostóso, i elpída tou apodikníetai apó to yegonós óti ton kalí kai tou káni mia erótisi.

20v- Daniíl, doúle tou zontanoú Theoú, bórese o Theós sou, ton opío latrévis me ipomoní, na se eleftherósi apó ta liontária?

Apokalóntas ton « zontanó Theó », o Daríos martirí tin arkhí tis metastrophís tou. Ostóso, to erótimá tou « Bórese na se eleftherósi apó ta liontária? mas díkhni óti den ton gnorízi akóma. Alliós tha éleye: « Íthele na se eleftherósi apó ta liontária ? »

Dan 6: 21 Kai ípe o Daniíl ston vasiliá: Vasiliá, zíse ston aióna•

21a- Sto stóma ton sinomotón, sto edáphio 6, i ékphrasi íkhe mikrí simasía, allá se aftó tou Daniíl, prophitévi mia prósvasi stin aiónia zí pou proorízetai yia tous eklektoús tou Theoú.

Dan 6: 22 O Theós mou apéstile ton ángeló tou kai éklise ta stómata ton liontarión, óste na min mou kánoun kakó• epidí, evréthika athóos enópión tou• kai enópión sou, vasiliá, den épraxa kanéna kakó.

22a- Se aftí tin empiría, o Vasiliás Daríos siniditopií póso anóiti, adikaiolóyiti kai apodokimasméni apó ton alithinó Zontanó Theó, ton opío o Daniíl ipiretí khorís na krívetai, ínai i ametávliti antílipsi ton anthrópinon vasilikón diatagmáton.

Dan. 6: 23 Tóte o vasiliás khárike polí kai próstaxe na anevásoun ton Dan. Kai o Dan. anévike apó ton lákko, kai den vréthike kanéna trávma páno tou, epidí pístepse ston Theó tou.

23a- Tóte o vasiliás khárike polí

Aftí i antídrasi phisikís kai afthórmitis kharás apokalípti énan mellontikó eklektó tou Theoú, epidí o vasiliás ékhi pléon ti vevaiótita tis íparxís tou kai tis dínamís tou.

23v- O Daniíl anasírthike apó ton lákko kai den vréthike kamía pliyí páno tou

Ópos akrivós ta roúkha ton trión sintróphon tou Daniíl pou ríkhtikan sto iperthermasméno kamíni den káikan.

23g- epidí íkhe empisteftí ston Theó tou

Aftí i aftopepíthisí tou apokalíphthike stin apóphasí tou na min ipakoúsi sto vasilikó diátagma pou tha steroúse apó ton Theó tis prosefkhés tou• mia adínati kai adianóiti epiloyí yia aftón ton ipódigma anthrópou kathará anthrópinis pístis.

Dan. 6: 24 O vasiléfs diétaxe kai épheran tous ándres ekínous pou íkhan katigorísi ton Daniíl, kai tous érixan ston lákko ton leónton, aftoús, ta paidiá tous, kai tis yinaíkes tous• kai prin phtásoun ston pithména tou lákkou, ta liontária tous árpaxan, kai sinétripsan óla ta kókalá tous.

24a- O Theós ékhi anatrépsi ta dedoména yia tous asevís pou skhedíazan to kakó. Stin epokhí ton Persón vasiliádon pou tha érthoun, i empiría tha epanaliphthí yia ton Evraío Mardokhaío, ton opío o iyétis Amán tha théli na skotósi mazí me ton laó tou tin epokhí tis vasílissas Esthír. Kai ekí, o Amán ínai aftós pou tha katalíxi kremasménos stin ankhóni pou ékhi stithí yia ton Mardokhaío.

Dan. 6: 25 Metá táfta, o vasiliás Daríos égrapse se ólous tous laoús, ta éthni kai tis glósses pou katikoún se óli ti yi, légontas: Iríni as sas dothí áphthoni.

25a- Aftó to néo graptó tou vasiliá ínai graptó enós anthrópou pou kataktíthike apó ton zontanó Theó. Tóra pou vrísketai se télia iríni stin kardiá tou, khrisimopií tin kiríarkhi thési tou yia na apefthíni se ólo ton laó tou vasilíou tou ti martiría tis irínis tou pou ékhi lávi apó ton alithinó Theó.

Dan 6: 26 Prostázo na phovoúntai kai na trémoun se óli ti vasilía mou i ánthropi ton Theó tou Daniíl• epidí, aftós ínai o zontanós Theós kai méni ston aióna• i vasilía tou den tha katastraphí, kai i kiriarkhía tou tha diarkési mékhri télous.

26a- Diatázo, se óli tin éktasi tou vasilíou mou

O vasiliás diatázi allá den anangázi kanénan.

26v- ékhoume phóvo kai trómo yia ton Theó tou Daniíl

Allá emploutisménos apó aftí tin empiría, epiválli ton phóvo kai ton trómo tou Theoú tou Daniíl prokiménou na apotrépsi tous empnefstés mias néas plektánis pou stólize enantíon tou Daniíl.

26g- Dióti aftós ínai o zontanós Theós kai méni yia pánta

Elpízi óti aftí i martiría tha yíni dektí stis kardiés tou laoú tis vasilías, kai yi' aftó ton epainí kai ton eximní.

26d- I vasilía tou den tha katastraphí poté kai i kiriarkhía tou tha diarkési mékhri to télos

O aiónios kharaktíras tou 5ou vasilíou tou agálmatos diakiríssetai xaná.

Dan. 6: 27 Aftós ínai o eleftherotís kai o sotíras, pou káni simía kai térata ston ouranó kai sti yi• aftós ésose ton Dan. apó ti dínami ton liontarión.

27a- Aftós ínai pou eleftheróni kai sózi

O vasiliás katathéti martiría yia ósa ékhi paratirísi, allá aftí i apelefthérosi kai i sotiría aphoroún móno to phisikó sóma, ti zí tou Daniíl. Tha ínai aparaítito na periménoume tin élefsi tou Iisoú Khristoú yia na katanísoume tin epithimía tou Theoú na eleftherósi kai na sósi apó tin amartía. Allá as simiósoume óti o vasiliás éniose phisiká tin anángi na katharthí yia na efkharistísi ton zontanó Theó.

27v- o opíos eneryí simía kai térata stous ouranoús kai sti yi

To vivlío tou Daniíl martirí aftá ta simía kai ta thávmata, tis iperphisikés práxis pou ektélese o Theós, allá proséxte, o diávolos kai i daímonés tou boroún epísis na plastographísoun orisména theïká thávmata. Yia na prosdiorísoume tis día pithanés piyés, arkí na katanísoume pios ophelítai apó to mínima pou paradóthike. Odiyí se ipakí ston Dimiourgó Theó í se anipakí?

Dan 6: 28 O Daniíl evimeroúse katá ti vasilía tou Daríou kai katá ti vasilía tou Kírou tou Pérsi.

28a- Katalavaínoume óti o Daniíl den tha epistrépsi stin patrída tou, allá ta mathímata pou tou dídaxe o Theós sto Dan. 9 tha ton ékhoun káni na apodekhtí khorís na ipostí aftí ti míra pou apophásise o Theós tou.

Daniíl 7

Dan 7: 1 En to prótis éti Valtásar vasiléos Vavilónos íde o Daniíl óniron, kai orásis ílthan en to nou aftoú en to kekimiméno epí tis klínis aftoú• kai katégrapse to óniron kai diiyíthike ta kíria.

1a- To próto étos tou Valtásar, vasiliá tis Vavilónas

Diladí, to – 605. Apó to órama tou Dan. ékhoun perási 2. 50 khrónia. O megálos vasiliás Navoukhodonósoras, nekrós, antikathístatai apó ton engonó tou Valtásar.

Dan. 7: 2 O Dan. árkhise na léi: «Ída sto óramá mou ti níkhta, kai idoú, i tésseris ánemi tou ouranoú épnean páno sti megáli thálassa».

2a- i tésseris ánemi tou ouranoú xéspasan

Ínai i pangósmii pólemi pou odigoún tous kiríarkhous na epektínoun tin exousía tous pros ta téssera simía tou orízonta , pros ton Vorrá, ton Nóto, tin Anatolí kai ti Dísi.

2v- sti megáli thálassa

I ikóna den ínai kolakeftikí yia tin anthropótita, epidí i thálassa, akómi kai mia megáli, ínai símvolo thanátou. Den ínai, sto skhédio tou Theoú, to periválllon pou proetimástike yia ton ánthropo, phtiagméno kat' ikóna Tou, símphona me ti Yénesi 1. To periválllon Tou ínai i yi. Allá i anthropótita ékhi khási, apó tin propatorikí amartía, méso tis anipakís tis, ti theïkí tis ikóna kai den ínai pléon sta agná kai áyia mátia Tou típota állo pará akátharta kai adiphága thalássia zóa pou katavrokhthízoun to éna to állo ipó tin émpnefsi tou diavólou kai ton daimónon. Se aftó to órama, i thálassa simvolízi tin anónimi máza ton anthrópon.

Epipléon, i periokhí pou kalíptetai apó tin prophitía aphorá laoús pou sindéontai méso ton paráktion óngon tous pou vrékhontai apó ti Mesóyio Thálassa. Sinepós, i thálassa paízi simantikó rólo stis polemikés enéryies ton kataktíseon ton kiríarkhon.

Dan 7: 3 Kai téssera megála thiría anévainan apó ti thálassa, diaphoretiká mikrótera . o énas apó ton állon.

3a- Kai téssera megála zóa vyíkan apó ti thálassa

Se éna néo órama vrískoume ti didaskalía pou dínetai sto Daniíl 2, allá edó ta zóa antikathistoún ta méri tou sómatos tou agálmatos .

3v- diaphoretiká l e s o énas ton állon

Ópos ta iliká tou agálmatos tou Dan. 2.

Dan 7: 4 O prótos ítan san liontári , kai íkhe phteroúyes aetoú• kai ton ída mékhri pou apospástikan i phteroúyes tou, kai ipsóthike apó ti yi, kai stíthike sta pódia tou san ánthropos, kai dóthike se aftón kardiá anthrópou.

4a- To To próto ítan san liontári kai íkhe phterá aetoú

Edó to khrisó kepháli tou Khaldaíou vasiliá tou Dan. 2 yínetai liontári me phterá aetoú • émvlima kharagméno stis ble pétres tis Vavilónas, to kamári tou vasiliá Navoukhodonósora sto Dan. 4.

4v- Parakoloúthisa, mékhri pou tou éspasan ta phterá

I prophitía milái yia ta eptá khrónia í eptá phorés katá ta opía o vasiliás Navoukhodonósoras éyine ilíthios apó ton Theó. Katá ti diárkia aftón ton 7 etón (eptá phorés) tapínosis pou prophitéftikan sto Dan. 4: 16, i anthrópini kardiá tou aphairéthike kai antikatastáthike apó kardiá thiríou.

4g- Analíphthike apó ti yi kai stíthike sta pódia tou san ánthropos, kai tou dóthike kardiá anthrópou.

I metastrophí tou ston Dimiourgó Theó epivevaióne tai edó. I empiría tou mas epitrépi na katanísoume óti, yia ton Theó, o ánthropos ínai ánthropos móno ótan i kardiá tou phéri tin ikóna tis kardiás tou Theoú. Tha to apokalípsi aftó stin ensárkosí tou ston Iisoú Khristó, to télio theïkó prótipo agápis kai ipakís.

Dan 7: 5 Kai idoú, állo thirío ómio me arkoúda , kai kathótan apó ti mía plevrá• kai íkhe tría plevrá sto stóma tou anámesa sta dóntia tou• kai tou ípan: Síko, katápie polí kréas.

5a- Kai idoú, éna déftero thirío pou ítan san arkoúda , kai stekótan apó ti mía plevrá.

Metá ton Khaldaío vasiliá, to asiménio stíthos kai ta khéria ton Mídon kai ton Persón yínontai arkoúda . I akrívia « pou stekótan sti mía plevrá » katadiknii tin persikí kiriarkhía pou emphanístike défteri metá tin kiriarkhía ton Mídon, allá i kataktísis tis pou apéktise o vasiliás Kíros V΄ o Pérsis tis édosan mia dínami polí megalíteri apó aftí ton Mídon.

5v- íkhe tría plevrá sto stóma tou anámesa sta dóntia tou, kai tou ípan: Síko, pháe polí kréas

I Pérses tha kiriarkhísoun stous Mídous kai tha kataktísoun tris khóres: ti Lidía tou ploúsiou vasiliá Krísou to 546 p. Kh. , ti Vavilonía to 539 p. Kh. kai tin Aíyipto to 525 p. Kh.

Dan. 7: 6 Metá táfta, ída, kai idoú, állos san leopárdali , kai íkhe stin rákhi tou tésseris phteroúyes san ptinoú• kai to thirío íkhe téssera kephália• kai dóthike se aftó exousía.

6a- Metá apó aftó kítaxa, kai idoú, énas állos ítan san leopárdali

Omíos, i khálkini kiliá kai i mirí ton Ellínon iyemónon metatrépontai se leopárdali me téssera phterá poulioú • i kilídes tis ellinikís leopárdalis tin kathistoún símvolo tis amartías .

6v- kai íkhe stin pláti tou téssera phterá san poulioú

Ta téssera phterá poulioú pou sindéontai me ti leopárdali apikonízoun kai epivevaiónoun tin akraía takhítita ton kataktíseon tou nearoú vasiliá tis, Alexándrou tou Megálou (metaxí -336 kai -323).

6g- aftó to zóo íkhe téssera kephália, kai tou dóthike kiriarkhía

Edó, « téssera kephália », allá sto Dan. 8 tha ínai « téssera megála kérata » pou prosdiorízoun tous Éllines kiríarkhous, diadókhous tou Megálou Alexándrou: Sélefko, Ptolemaío, Lisímakho kai Kássandro.

Dan 7: 7 Metá táfta, ída sta nikhteriná orámata, kai idoú, éna tétarto thiríο, tromeró kai tromeró, kai dinató se ipervolikó vathmó• kai íkhe megála siderénia dóntia• katétroye, sinétrive, kai patoúse to ipólipo káto apó ta pódia tou• kai ítan diaphoretikó apó óla ta thiría pou ítan prin apó aftó, kai íkhe déka kérata.

7a- Metá apó aftó ída sta nikhteriná orámata, kai idoú, éna tétarto thiríο, tromeró , tromeró kai ipervoliká dinató.

Edó páli, ta siderénia pódia tis Romaïkís Aftokratorías metatrépontai se téras me siderénia dóntia kai déka kérata . Dióti, símphona me tin Apokálipsi 13: 2, móno aftí phéri ta kritíria ton 3 prigoúmenon aftokratorión: Dínami tou liontarioú , epivevaioméni se aftó to edáphio ópou prosdiorízetai: exairetiká iskhirí • i dínami tis arkoúdas kai i takhítita tis leopárdalis. me tin klironomiá tis amartías tou na simvolízetai apó tous lekédes tou.

7v- íkhe megála siderénia dóntia, étroye, éspaye se kommátia kai ó, ti íkhe apomíni to patoúse me ta pódia tou.

Aftés i leptoméries tou apodídoun sphayés kai aimatokhisíes pou diaprάttontai apó to símvolo tou romaïkoú sidírou , i opíes tha sinekhistoún mékhri to télos tou kósmou, khári stin papikí tou kiriarkhía.

7g- Ítan diaphoretikó apó óla ta prigoúmena zóa kai íkhe déka kérata.

Ta déka kérata antiprosopévoun tous Phrángous, tous Lomvardoús, tous Alamanoús, tous Anglosáxones, tous Visigótthous, tous Vourgoundoús, tous Soivoús, tous Éroulous, tous Vandálous kai tous Ostrogótthous. Aftá ínai ta déka khristianiká vasília pou tha skhimatízontan metá tin katárrefsi tis Romaïkís Aftokratorías to 395, símphona me tis exiyísis pou édose o ángelos ston Daniíl sto edáphio 24.

Dan 7: 8 Kai etheórisa ta kérata, kai idoú, anévaine állo mikró kéras apó anámesá tous• kai brostá apó to kéras ekíno tría apó ta próta kérata xerizóthikan• kai idoú, mésa se aftó ipírkhan mátia san mátia anthrópou, kai stóma laloún megála prágmata.

8a- Paratírisa ta kérata, kai idoú, éna állo mikró kéras vyíke apó anámesá tous

To mikró kéras proérkhetai apó éna apó ta déka kérata, to opío ipodilóni tin Ostrogotthikí Italía, ópou vrískontai i póli tis Rómis kai i legómeni papikí «ierí édra», sto Paláti tou Lateranoú sto Óros Kálio. To latinikó ónoma simaíni: parádisos.

8v- kai tría apó ta próta kérata xerizóthikan prin apó aftó to kérato

Ta skisména kérata ínai khronoloyiká: i tris vasiliádes mióthike apó to edáphio 24, diladí, i Érouli metaxí 493 kai 510, sti sinékhia diadokhiká, i Vándali to 533 kai i Ostrogótthi to 538, i opíi ekdiókhthikan apó ti Rómi apó ton stratigó Velisário ipó tis diatayés tou Ioustinianoú A΄ kai ittíthikan oristiká sti Ravénna to 540. Epidí prépi na simiósoume ti sinépia tis ékphrasis prin apó aftó to kéras . Aftó simaíni óti to kéras den ékhi prosopikí stratiotikí dínami kai óti epophelítai apó tin énopli dínami ton monarkhón pou to phovoúntai kai trémoun ti thriskeftikí tou dínami kai étsi protimoún na to ipostirízoun kai na to ipakoúoun. Aftí i silloyistikí tha epivevaiothí sto Dan. 8: 24 ópou tha diavásoume: i dínamí tou tha afxithí, allá ókhi me ti dikí tou dínami kai to edáphio 25 tha diefkrinísi: lógo tis evimerías tou kai tis epitikhías ton tekhnasmáton tou, tha ékhi alazonía stin kardiá tou . Étsi, apodikníetai óti i alíthia epivevaiónetai móno me tin omadopíisi parómion minimáton diásparton se óla ta diaphoretiká kephálaia tou vivlíou tou Daniíl kai, yenikótera, se olókliri tin Avía Graphí. Khorisména, ta kephálaia tou vivlíou «sphrayízoun» tin prophitía kai ta minímatá tis, ta pio anepaísthita kai simantiká paraménoun aprósita.

8g- kai idoú, íkhe mátia san mátia anthrópou

Stin Apok. 9, to Pnévma proloyízi tis perigraphés tou me ton óro san . Me aftón ton trópo, iponoí mia omiótita stin emphánisi pou den ínai pragmatikótita. Kai edó, prépi na simiósoume tin omiótita me ton ensarkoméno ánthropo stin teliótitá tou ston Iisoú Khristó, allá ékhi móno tin prospíisi. Allá ipárkhoun perissótera, epidí ta « mátia » simvolízoun ti dioratikótita ton prophitón, ton opíon o Iisoús ínai epísis to télio prótipo. Kai to Pnévma parapémpi stin prophitikí prospíisi tou papismoú pou teliká tha edraiósi tin epísimi édra tou stin Póli tou Vatikanoú, mia léxi pou simaíni: na prophitévo, apó to latinikó «vaticinare». Aftó tha epivevaiothí stin Apok. 2: 20, ótan to Pnévma singríni aftí ti Romaiokatholikí ekklisía me tin Iezável pou skótose tous prophítes tou Yiakhvé, tin xéni yinaíka pou látreve tous Váal, pantreméni me ton vasiliá Akhaáv. I síngrisi dikaioloyítai epidí o papismós thanatóni stous pirínes tis Ierás Exétasis tous alithinoús prophítes tou Theoú en Khristó.

8d- kai éna stóma, pou miloúse me alazonía.

Se aftó to kephálaio 7, o theïkós Skinothétis kai Skinothétis parousiázi se "zoom" tin khristianikí epokhí pou ton aphorá idiaítera, tin período metaxí tou télous tis Romaïkís Aftokratorías kai tis éndoxis epistrophís tou Khristoú en Mikhaíl, tou ourániou onómatós tou anámesa stous angélous. Anangélli tin élefsi enós alazóna vasiliá, diókti ton ayíon. tou Ipsístou , o opíos epitíthetai stous theïkoús thriskeftikoús kanónes, epikhiróntas na alláxi tous kairoús kai ton nómo , tis déka entolés allá kai álles theïkés diatáxis. To Pnévma anangélli tin telikí tou timoría• tha « katanalothí apó photiá » « lógo ton alazonikón tou lógon ». Epoménos, i skiní tis ouránias krísis tis évdomis khilietías parousiázetai amésos metá tin anaphorá ton alazonikón tou lógon . Enópión tis, o vasiliás Navoukhodonósoras íkhe epísis díxi alazonía , allá dékhtike tapiná to máthima tis tapínosis pou tou édose o Theós.

I Ouránia Krísi

Dan 7: 9 Ída mékhris ótou téthikan thróni, kai káthise o Palaiós ton imerón. Ta imátiá tou ítan lefká san khióni, kai i tríkhes tis kephalís tou san katharó mallí• kai o thrónos tou ítan san phlóyes photiás, kai i trokhí tou san photiá pou kaíyetai.

9a- Parakoloúthisa tin topothétisi thrónon

Aftí i skiní antiprosopévi ton kairó tis krísis pou tha ektelestí apó tous litroménous ayíous tou Iisoú Khristoú stin parousía tou, kathisménous se thrónous , ston ouranó símphona me tin Apok. 4, katá ti diárkia ton khilíon etón pou anaphérontai stin Apok. 20. Aftí i krísi proetimázi tis sinthíkes yia tin telikí krísi, i ektélesi tis opías apikonízetai sto edáphio 11.

9v- Kai o Palaiós ton Imerón káthise.

Aftós ínai o theopiiménos Khristós, o mónos dimiourgós Theós. I enéryia tou rímatos assit ipodilóni tin páfsi mias mónimis drastiriótitas• ínai i ikóna tis anápafsis. O ouranós vrísketai se apóliti iríni. Sti yi, i asevís ékhoun katastraphí me tin epistrophí tou Khristoú.

9g- Ta roúkha tou ítan lefká san to khióni, kai i tríkhes tis kephalís tou san katharó mallí

To lefkó ínai to símvolo tis télias agnótitas tou Theoú, i opía aphorá olókliri ti phísi Tou sto epípedo ton roúkhon Tou , símvola ton érgon Tou kai ta malliá tis kephalís Tou, ta opía ínai éna stémma agnís kai télias sophías apallagménis apó káthe amartía .

Aftó to edáphio ipodilóni to Isaïas 1: 18: « Eláte tóra, kai as silloyistoúme», léi o Yiakhvé. «An kai i amartíes sas ínai katakókkines, tha yínoun lefkés san to khióni• an kai ínai kókkines san to kókkino, tha yínoun san to mallí».

9d- o thrónos tou ítan san phlóyes photiás,

O thrónos ipodiknii ti thési tou megálou Krití, diladí tin krísi ton sképseon tou Theoú. Topothetítai káto apó tin ikóna ton phlogón tis photiás pou tha ínai ta mátia tou Khristoú tou ekdikití stin Apok. 1: 14 ópou vrískoume tis perigraphés aftoú tou edaphíou. I photiá katastréphi, yegonós pou díni se aftí tin krísi ton skopó tis katastrophís ton ekhthrón tou Theoú kai ton eklektón Tou. Epidí aftí ínai ídi nekrí, aftí i krísi aphorá ton déftero thánato pou tha khtipísi oristiká tous katadikasménous.

9i- kai i trokhí san photiá pou kaíi.

O thrónos ékhi trokhoús pou paromiázontai me photiá pou kaíi kai tha anápsi sti yi: Apok. 20: 14-15: o défteros thánatos ínai i límni tis photiás . I trokhí epoménos ipodilónoun tin kínisi kritón apó ton ouranó sti yi yia tin ektélesi ton etimigorión pou ekdídontai. O zontanós Theós, o mégas Kritís, kinítai kai ótan i yi ananeothí kai katharistí, tha kinithí xaná yia na engatastísi ekí ton vasilikó tou thróno símphona me tin Apok. 21: 2-3.

Dan 7: 10 Potamós pirós éree kai évyaine apó brostá tou• khiliádes khiliádes ton diakonoúsan, kai déka khiliádes phorés déka stékontan brostá tou• i krités káthisan, kai ta vivlía aníkhtikan.

10a- Potamós photiás éree kai évyaine apó brostá tou

I kathartikí photiá pou tha katévi apó ton ouranó yia na katavrokhthísi tis psikhés ton pesónton nekrón kai sti sinékhia anastiménon, símphona me tin Apok. 20: 9: Kai anévikan sto prósopo tis yis, kai perikíklosan to stratópedo ton ayíon kai tin agapiméni póli . Kai photiá katévike apó ton ouranó kai tous katéphaye .

10v- Khílies khiliádes ton ipirétisan

Diladí, éna ekatommírio psikhés, eklektí pou litróthikan apó ti yi.

10 selínia- kai déka khiliádes ekatommíria státhikan brostá tou

Déka disekatommíria yíines psikhés pou kaloúntai apó ton Theó anastaínontai kai kaloúntai enópión Tou kai ton kritón Tou yia na ipostoún ti díkaii theïkí katadíki tou défterou thanátou , káti pou epivevaiónetai sto Louká 19: 27: Télos, i ekhthrí mou , pou den íthelan na vasiléfso epáno tous, phérte tous edó kai thanatóste tous enópión mou . Me aftón ton trópo, to Pnévma epivevaióni ta lóyia pou ípe méso tou Iisoú sto Matthaíos 22: 14: Dióti pollí ínai i kalesméni, allá líyi i eklektí . Aftó tha simví idiaítera stis éskhates iméres símphona me to Louká 18: 8: … Ótan ómos érthi o Iiós tou Anthrópou, tha vri áraye písti páno sti yi?

10d- I krités káthisan, kai aníkhtikan ta vivlía

To Anótato Dikastírio tha kríni me vási tis martiríes pou epétrepsan tin krísi kai tis katigoríes, prosarmosménes xekhoristá se káthe katadikasméni psikhí. Ta vivlía tou periékhoun ti zí enós plásmatos, pou philássetai sti mnímі tou Theoú, me pistoús angélous os mártires, pou pros to parón ínai aórati stous Yíinous.

Dan 7: 11 Tóte kítaxa exaitías ton megálon lógon pou ípe to kéras• kai enó kítaza, to thiríο skotóthike.

11a- Kítaxa tóte, exaitías ton alazonikón lógon pou ípe to kéras

Ópos i óri « lógo tou « Alazoniká lóyia » ipodilónoun óti aftó to edáphio théli na mas díxi ti skhési aitías-apotelésmatos pou orízi tin krísi tou Theoú. Den kríni khorís aitía.

11v- kai enó egó parakolouthoúsa, to zóo skotóthike

An to tétarto zóo pou antiprosopévi ti diadokhí, i Aftokratorikí Rómi - déka evropaïká vasília - i Papikí Rómi, katastraphí apó pirkayiá, aftó ophíletai stin alazonikí prophorikí drastiriótita tis Papikís Rómis• drastiriótita pou tha sinekhistí mékhri tin epistrophí tou Khristoú.

11g- kai to sóma tou katastráphike , paradóthike sti photiá yia na kaí

I krísi khtipá taftókhrona to mikró kéras kai ta déka astiká kérata pou to stírizan kai simmetíkhan stis amartíes tou símphona me tin Apok. 18: 4. I límni tis photiás tou défterou thanátou tha tous katavrokhthísi kai tha tous exaphanísi .

Dan 7: 12 Ta ipólipa zóa aphairéthikan apó ti dínamí tous, allá i zí tous paratáthike yia orisméno khronikó diástima.

12a- Ta álla zóa apoyimnóthikan apó ti dínamí tous

Edó, ópos kai stin Apok. 19: 20 kai 21, to Pnévma apokalípti óti mia diaphoretikí míra epiphilássetai yia tous kinoús amartoloús tis idololatrías, óntas klironómi tis propatorikís amartías pou metadóthike apó ton Adám stis anthrópines mázes ólis tis yíinis istorías.

12v- allá tous dóthike parátasi zís mékhri éna orisméno khronikó diástima

Aftí i akrívia ékhi skopó na ipodilósi to pleonéktima ton prigoúmenon aftokratorión sto óti den íkhan viósi to télos tis kiriarkhías tous sto télos tou kósmou, ópos simvaíni me tin 4i Romaïkí Aftokratoría ipó tin teleftaía morphí pangósmias khristianikís diakivérnisis katá tin epistrophí tou Iisoú Khristoú. To télos tis 4is Aftokratorías simatodotítai apó tin plíri katastrophí tis. Metá apó aftó, i yi tha paramíni ámorphi kai ádia kat' ikóna tis avíssou tis Yén. 1: 2.

Iisoús Khristós, o iiós tou anthrópou

Dan. 7: 13 Ída en tais nikterinaís orásis, kai idoú, kápios ómios me ton Ión tou anthrópou erkhótan metá ton nephelón tou ouranoú, kai ílthe pros ton Palaión ton Imerón, kai épheran aftón kontá tou.

13a- Ída se nikhteriná orámata, kai idoú, me ta sínnepha tou ouranoú erkhótan kápios san iiós anthrópou

Aftí i emphánisi tou Iioú tou Anthrópou ríkhni phos sto nóima pou dínetai stin krísi pou mólis anaphérthike. I krísi aníki ston Khristó. Allá tin epokhí tou Daniíl, o Iisoús den íkhe akómi érthi, epoménos o Theós apikonízi ti tha epitíkhi méso tis epíyias diakonías tou katá tin próti tou élefsi sti yi ton anthrópon.

13v- plisíase ton Palaió ton Imerón, kai ton épheran kontá tou.

Metá ton thánató tou, tha anastithí, yia na parousiási tin télia dikaiosíni Tou, i opía thisiástike os prosphorá ston prosvevliméno Theó, yia na lávi sinkhóresi yia tous pistoús eklektoús Tou, pou epilékhthikan kai eklékhthikan apó ton ídio. I ikóna pou parousiázetai didáski tin arkhí tis sotirías pou epitinkhánetai méso tis pístis stin ethelontikí thisía tou Theoú en Khristó. Kai epivevaióni tin engirótitá tis enópion tou Theoú.

Dan 7: 14 Kai edóthi is aftón exousía kai dóxa kai vasilía, diá na latrévosi aftón pántas laí, éthni kai glósses• i exousía aftoú ínai aiónia exousía, i opía den théli parélthi, kai i vasilía aftoú i opía den théli katastraphí.

14a- Tou dóthike kiriarkhía, dóxa kai vasilía

Ta dedoména aftoú tou edaphíou sinopsízontai sta exís edáphia apó to Matthaíos 28: 18 éos 20, ta opía epivevaiónoun óti i krísi aníki ston Iisoú Khristó: Plisiázontas o Iisoús, tous ípe ta exís: « Dóthike se ména káthe exousía ston ouranó kai sti yi . Porefthéntes, lipón, kánte mathités óla ta éthni, vaptízontás tous sto ónoma tou Patéra kai tou Iioú kai tou Avíou Pnévmatos, kai didáskontás tous na tiroún óla ósa sas ékho parangíli. Kai idoú, egó ímai mazí sas óles tis iméres mékhri ti sintélia tou aióna» .

14v- kai óli i laí, ta éthni kai i glósses ton ipirétisan

Se apólitous órous, tha ínai sti néa yi, tin paliá pou tha ananeothí kai tha doxastí metá tin évdomi khilietía. Allá i litroméni tha ékhoun epileyí apó ólous tous laoús, ta éthni kai tous anthrópous ólon ton glossón méso tis monadikís sotirías pou apéktise o Iisoús Khristós epidí ton ipirétisan katá ti diárkia tis zís tous. Stin Apok. 10: 11 kai 17: 15 aftí i ékphrasi prosdiorízi tin Evrópi kai ton ekkhristianisméno Ditikó kósmo. Se aftín tin omáda vrískoume to ekatommírio ton sosménon eklektón pou ipiretoún ton Theó sto edáphio 10.

14g- kai i vasilía tou den tha katastraphí poté

I leptoméries pou anaphérontai sto Dan. 2: 44 skhetiká me aftón epivevaiónontai edó: i vasilía tou den tha katastraphí poté.

Dan. 7: 15 Egó, o Dan. , tarákhtika sto pnévma mou, kai ta orámata tou kephalioú mou me tarákhasan.

15a- Egó, o Daniíl, tarákhtika sto pnévma mésa mou

I talaiporía tou Daniíl ínai dikaioloyiméni, to órama anangélli énan kíndino yia tous ayíous tou Theoú.

15v- kai ta orámata tou kephalioú mou me trómaxan.

Síntoma, to óramá tou yia ton Mikhaíl tha ékhi to ídio apotélesma páno tou, símphona me ton Dan. 10: 8: Émina mónos, kai ída aftó to megálo órama• i dínamí mou me engatélipse, to prósopó mou állaxe khróma kai tarákhtike, kai ékhasa káthe dínami. Exíyisi: o yios tou anthrópou kai o Mikhaíl ínai éna kai to aftó theïkó prósopo . Phóvos tha kharaktirízi ti vasilía tis Rómis, epidí se aftés tis dío diadokhikés kiriarkhíes, den tha dósi ston laó áyious kiríarkhous ópos o Navoukhodonósoras, o Daríos o Mídos kai o Kíros 2 o Pérsis.

Dan 7: 16 Kai íltha se énan apó aftoús pou stékontan ekí, kai ton erótisa yia tin alíthia ólon aftón ton pragmáton• kai mou ípe, kai mou édose tin erminía tous•

16a- Edó arkhízoun i prósthetes exiyísis pou édose o ángelos

Dan 7: 17 Táfta ta megála thiría, ta téssera, téssares vasilís ínai, i opíi thélousi anastithí ek tis yis•

17a- Simióste óti aftós o orismós iskhíi tóso yia tis diadokhés pou apokalíptontai sto Dan. 2 apó tin ikóna tou agálmatos óso kai edó sto Dan. 7, apó aftín ton zóon .

Dan 7: 18 I áyii ómos tou Ipsístou tha pároun ti vasilía kai tha tin klironomísoun yia pánta, yia pánta kai yia pánta.

18a- To ídio skhólio ópos kai yia tis tésseris diadokhés. Kai edó, i pémpti aphorá tin aiónia vasilía ton eklektón pou o Khristós khtízi páno sti níki tou epí tis amartías kai tou thanátou.

Dan 7: 19 Tóte epithímisa na mátho tin alíthia yia to tétarto thirío, to opío ítan diaphoretikó apó óla ta álla, ipervoliká tromeró, to opío íkhe dóntia siderénia kai níkhia khálkina, to opío katétroye, sinétrive kai patoúse ta ipólipa me ta pódia tou.

19a- pou íkhe siderénia dóntia

Edó vrískoume, sta dóntia , to sídero pou ídi simvólize ti sklirótita tis Romaïkís Aftokratorías, ópos prosdiorízetai apó ta pódia tou agálmatos tou Dan. 2.

19v- kai khálkina karphiá .

Se aftés tis prósthetes plirophoríes, o ángelos kathorízi: kai karphiá apó khálkino . I klironomiá tis ellinikís amartías epivevaiónetai étsi apó aftó to akátharto ilikó, éna kráma pou simvólize tin ellinikí aftokratoría stin kiliá kai tous miroús tou agálmatos tou Dan. 2.

19g- pou éphagan, éspasan kai pátisan ó, ti íkhe apomíni

To na tróne í na epopheloúntai apó ta kataktiména prágmata, káti pou ta káni na megalónoun – na spáne í na periorízoun kai na katastréphoun – na podopatoún í na periphronoún kai na diókoun – Aftés ínai i práxis pou tha askísoun i dío diadokhikés «Rómes» kai i politikí kai thriskeftikí ipostiriktés tous mékhri tin epistrophí tou Khristoú. Stin Apok. 12: 17: to Pnévma prosdiorízi tous teleftaíous «Antventistés» me ti léxi « ipólipo ».

Dan 7: 20 kai ta déka kérata pou ítan sto kepháli tou, kai to állo pou anévike, kai brostá sto opío épesan tría, kai to kéras pou íkhe mátia, kai stóma pou miloúse megála prágmata, kai mia kalíteri emphánisi apó állous .

20a- Aftó to edáphio phérni mia antiphatikí leptoméria sto edáphio 8. Pós ennoítai edó to « mikró kéras »? Mia pio ómorphi emphánisi apó tous állous? Aftí ínai óli i diaphorá tou apó tous állous vasiliádes ton déka keratón . Ínai polí adínamo kai éfthrafsto kai ómos, me tin efpistía kai ton phóvo tou Theoú pou iskhirízetai óti antiprosopévi sti yi, tous kiriarkhí kai tous khiragoyí katá voúlisi, ektós apó spánies exairésis.

Dan 7: 21 Kai ída to ídio kéras na káni pólemo me tous ayíous, kai na iperiskhíi enantíon tous,

21a- To parádoxo sinekhízetai. Iskhirízetai óti ensarkóni tin ípsisti ayiótita kai o Theós tin katigorí óti dióki tous ayíous Tou. Ipárkhi móno mía exíyisi tóte: léi psémata kathós anapnéi. I epitikhía tis ínai aftí enós terástiou, apatiloú kai katastrophikoú psévdous , polí katastrophikoú yia tin poría pou kháraxe o Iisoús Khristós.

Dan. 7: 22 eosoú ílthen o Arkhaíos ton imerón kai ékrine tous ayíous tou Ipsístou, kai ílthen o kairós, óte i áyii katéktisan ti vasilía.

22a- Eftikhós, ta kalá néa epivevaiónontai. Metá tis skotinés enéryies tis papikís Rómis kai ton politikón kai thriskeftikón ipostiriktón tis, i telikí níki tha epistrépsi ston Khristó kai tous eklektoús tou.

Ta edáphia 23 kai 24 kathorízoun ti sirá diadokhís

Dan. 7: 23 Mou ípe ta exís: «To tétarto thirío ínai mia tétarti vasilía, pou tha ínai páno sti yi, diaphoretikí apó óla ta vasília, kai tha katavrokhthísi olókliri ti yi, kai tha tin katapatísi kai tha tin sintrípsi».

23a- I paganistikí Romaïkí Aftokratoría stin aftokratorikí tis morphí metaxí – 27 kai 395.

Dan. 7: 24 Ta déka kérata ínai déka vasiliádes pou tha anadithoún apó aftí ti vasilía• énas állos tha anadithí metá apó aftoús, diaphoretikós apó ton próto, kai tha ipotáxi tris vasiliádes.

24a- Khári se aftí tin akrívia boroúme na taftísoume aftá ta déka kérata me ta déka khristianiká vasília pou skhimatístikan sto ditikó édaphos tis katarrakoménis kai dialiménis Romaïkís Aftokratorías. Aftó to édaphos ínai aftó tis simerinís mas Evrópis: i EE (í EE).

Dan 7: 25 Kai théli lalísi lógous enantíon tou Ipsístou, kai théli kataponísi tous ayíous tou Ipsístou, kai théli skephthí na metaváli kairoús kai nómous• kai i áyii thélousi dothí is tin khíra aftoú éos kairoú kai kairón kai imíseos kairoú.

25a- Tha milísi lóyia enantíon tou Ipsístou

Se aftó to edáphio, o Theós epikentróni tin katadíki tou yia tis amartíes pou apodídi sto romaïkó papikó kathestós kai stous prokatókhous tou episkópous tis Rómis, méso ton opíon to kakó pou diaprákhthike diadóthike, dikaioloyíthike kai didákhthike sta adaí plíthi. To Pnévma aparithmí tis katigoríes, xekinóntas apó tis pio sovarés: lóyia enantíon tou ídiou tou Ipsístou . Paradóxos, i pápes iskhirízontai óti ipiretoún ton Theó kai ton ekprosopoún sti yi. Allá akrivós aftí i prospíisi apotelí to sphálma, yiatí o Theós den engríni me kanénan trópo aftí tin papikí prospíisi . Kai katá sinépia, óla ósa didáski psevdós i Rómi yia ton Theó ton epireázoun prosopiká.

25v- tha katapiési tous ayíous tou Ipsístou

O ánomos diogmós ton ayíon tou edaphíou 21 anakalítai kai epivevaiónetai edó. I apophásis ekdídontai apó thriskeftiká dikastíria pou phéroun to ónoma «Ierá Exétasi». Khrisimopioúntai vasanistíria yia na anangastoún i athói na paradekhtoún tin enokhí tous.

25c- kai tha elpízi na alláxi tous kairoús kai ton nómo

Aftí i katigoría díni ston anagnósti tin efkairía na apokatastísi tis themeliódis alíthies tis latrías tou alithinoú kai mónou zontanoú Theoú.

I ómorphi táxi pou kathiérose o Theós állaxe apó tous Romaíous thriskeftikoús. Símphona me tin Éxodo 12: 2, o Theós ípe stous Evraíous katá tin éxodo apó tin Aíyipto: « Aftós o mínas tha ínai yia esás i arkhí ton minón• tha ínai yia esás i próti ton minón tou étous» . Aftí ínai mia táxi, ókhi mia aplí prótasi. Kai epidí i sotiría proérkhetai apó tous Ioudaíous símphona me ton Iisoú Khristó, apó tin Éxodo, ópios isérkhetai sti sotiría isérkhetai epísis stin ikoyénia tou Theoú ópou i táxi Tou prépi na vasilévi kai na yínetai sevastí. I alithiní didaskalía tis sotirías ínai aftí, kai ínai apó tin epokhí ton apostólon. Ston Khristó, o Israíl tou Theoú píre mia pnevmatikí diástasi, ostóso ínai o Israíl Tou yia ton opío kathiérose tin táxi Tou kai ta dógmatá Tou. Símphona me tin Romaíous 11: 24, o prosilitiménos idololátris boliázetai stin evraïkí ríza kai ton kormó tou Avraám, kai ókhi to antístropho. O Pávlos ton proidopií yia tin apistía pou ékhi yíni miraía yia tous epanastatiménous Ioudaíous tis palaiás diathíkis kai tha ínai exísou miraía yia tous epanastatiménous Khristianoús tis néas• aftó aphorá ámesa tin Romaiokatholikí písti kai ti meléti tou Dan. 8 tha to epivevaiósi aftó, apó to 1843, yia tous Protestántes Khristianoús.

Vriskómaste móno stin arkhí mias makrás prophitikís apokálipsis ópou i theïkí katigoría pou diatipónetai se aftó to edáphio ínai pantakhoú paroúsa, tóso tromerés kai dramatikés ínai i sinépies. I kairí pou állaxan lógo tis anisikhías tis Rómis:

entolí tou Theoú . I évdomi iméra ékhi antikatastathí apó tis 7 Martíou 321, apó tin próti iméra, tin opía o Theós theorí vévili iméra kai tin arkhí tis evdomádas. Epipléon, aftí i próti iméra epivlíthike apó ton Romaío aftokrátora Konstantíno A΄ ótan aphieróthike sti latría tou «akataníkitou sevásmiou íliou», tou íliou pou theopiíthike apó tous idololátres, ídi stin Aíyipto, éna vivlikó símvolo tis amartías. To Daniíl 5 mas édixe pós o Theós timorí tis atimíes pou diapráttontai enantíon tou. O ánthropos étsi proidopiítai kai gnorízi ti ton periméni ótan o Theós ton kríni ópos ékrine kai thanátose ton vasiliá Valtásar. To Sávvato, pou ayiástike apó ton Theó apó tin katavolí tou kósmou, ékhi to dipló kharaktiristikó óti aphorá ton khróno kai ton thío nómo, ópos anaphéri to edáphió mas.

2 – I arkhí tou étous, i opía arkhiká lámvane khóra tin ánixi, mia léxi pou simaíni próti phorá, állaxe kai élave khóra stis arkhés tou khimóna.

3 – Símphona me ton Theó, i allayí tis iméras simvaíni katá ti dísi tou ilíou, katá ti sirá tis iméras kai tis níkhtas, ókhi ta mesánikhta, epidí i allayí aftí simatodotítai kai kharaktirízetai apó ta astéria pou dimioúryise yia ton skopó aftó.

I allayí ston nómo piyaini polí pio péra apó to Sávvato. I Rómi den vevílose ta khrisá skévi tou naoú. Epétrepse ston eaftó tis na alláxi to arkhikó kímeno ton lógon pou égrapse o Theós me to dákhtiló tou stis pétrines plákes pou dóthikan ston Misí. Prágmata tóso ierá pou to ángigma tis kivotoú stin opía philássontan timoroúntan apó ton Theó me ámeso thánato.

25g- kai i áyii tha paradothoún sta khéria tou yia kairó, kairoús kai misó kairó

Ti simaíni khrónos ? I empiría tou vasiliá Navoukhodonósora mas díni tin apántisi sto Dan. 4: 23: «Tha se dióxoun apó tous anthrópous, kai i katikía sou tha ínai me ta thiría tou agroú• tha se kánoun na tros khórto san vódia. Eptá kairí tha perásoun apó páno sou , mékhri na gnorísis óti o Ípsistos kiverná sti vasilía ton anthrópon kai ti díni se ópion théli». Metá apó aftí ti sklirí empiría, o vasiliás léi sto edáphio 34: « Metá ton kathorisméno kairó , egó o Navoukhodonósoras síkosa ta mátia mou ston ouranó, kai i sképsi mou epéstrepse se ména . Evlóyisa ton Ípsisto, kai aínesa kai tímisa aftón pou zi yia pánta, tou opíou i kiriarkhía ínai aiónia kiriarkhía, kai tou opíou i vasilía diarkí apó yeniá se yeniá» . Boroúme na simperánoume óti aftí i eptá kairí antiprosopévoun eptá khrónia apó tóte pou i diárkia arkhízi kai telióni sti diárkia tis zís kápiou. Aftó pou o Theós onomázi khróno ínai epoménos o khrónos pou khriázetai i yi yia na oloklirósi mia peristrophí yíro apó ton ílio. Apó aftó prokíptoun pollá minímata. O Theós simvolízetai apó ton ílio kai ótan éna plásma anatélli me iperiphánia, yia na to thési sti thési tou, o Theós tou léi: «Peráste ti theótitá mou kai máthete pios ímai». Yia ton Navoukhodonósora, eptá epanastásis ínai aparaítites allá apotelesmatikés. Éna állo máthima tha aphorá ti diárkia tis papikís vasilías, i opía prophitéftike epísis me ton óro « khrónos » se aftó to edáphio. Se síngrisi me tin empiría tou Navoukhodonósora, o Theós timorí ti khristianikí iperiphánia paradídontás tin se mia apovlákosi yia énan kairó, kairoús kai misó khróno prophitikón etón. Apó tis 7 Martíou 321, i iperiphánia kai i ágnia stin anisía kánoun tous anthrópous na simphonísoun na sevastoún tin táxi pou allázi mia entolí tou Theoú• tin opía o tapinós doúlos tou Khristoú den borí na ipakoúsi, diaphoretiká, tha apokóptontan apó ton sotíra tou Theó.

Aftó to edáphio mas odiyí stin anazítisi tis pragmatikís axías kai ton imerominión énarxis kai líxis aftís tis prophitevménis diárkias. Tha anakalípsoume óti antiprosopévi 3 khrónia kai éxi mínes. Stin pragmatikótita, aftós o típos tha epanemphanistí stin Apok. 12: 14 ópou parallilízetai me ton típo 1260 iméres tou edaphíou 6. Epharmózontas ton kódika tou Iez. 4: 5-6, mía iméra yia éna étos, tha mas epitrépsi na katalávoume óti stin pragmatikótita prókitai yia 1260 makrá kai tromerá khrónia vasánon kai thanátou.

Dan 7: 26 Tóte tha érthi i krísi, kai tha aphairésoun tin kiriarkhía tou, kai tha katastraphí kai tha aphanistí yia pánta.

2a- Simióste to endiaphéron aftís tis diefkrínisis: i krísi kai to télos tis kiriarkhías ton papón simvaínoun taftókhrona. Aftó apodiknií óti i krísi pou anaphéretai den tha xekinísi prin apó tin epistrophí tou Khristoú. To 2021, i pápes exakolouthoún na ínai energí, epoménos i krísi pou anaphéretai sto Daniíl den xekínise to 1844, adelphí Antventistés.

Dan 7: 27 Kai i vasilía kai i exousía, kai i megalosíni ton vasilíon káto apó olókliro ton ouranó, tha dothoún ston laó, stous ayíous tou Ipsístou• kai i vasilía tou ínai aiónia vasilía, kai óli i árkhontes tha ton latrévoun kai tha ton ipakoún.

27a- I krísi epoménos epharmózetai sostá metá tin epistrophí en dóxi tou Khristoú kai tin arpayí stous ouranoús ton eklektón Tou.

27v- kai óli i árkhontes tha ton ipiretoún kai tha ton ipakoúoun

Os paradígmata, o Theós mas díkhni tous tris iyemónes pou parousiázontai se aftó to vivlío: ton Khaldaío vasiliá Navoukhodonósora, ton Mído vasiliá Darío kai ton Pérsi vasiliá Kíro 2.

Dan. 7: 28 Kai edó telíosan ta lóyia• kai egó, o Dan. , ímoun ipervoliká taragménos stis sképsis mou, kai to prósopó mou állaxe, kai évala ta lóyia stin kardiá mou.

28a- I sínkhisi tou Daniíl exakolouthí na ínai dikaioloyiméni, epidí se aftó to epípedo ta stikhía yia tin taftótita tis papikís Rómis exakolouthoún na min ínai iskhirá. I taftótitá tis paraméni mia «ipóthesi» pou ínai ídi polí pistikí, allá paróla aftá, mia «ipóthesi». Allá to Daniíl 7 ínai móno i défteri apó tis eptá prophitikés plákes pou parousiázontai se aftó to vivlío tou Daniíl. Kai ídi, ékhoume kataphéri na doúme óti ta minímata pou paradídontai sto Daniíl 2 kai sto Daniíl 7 ínai panomiótipa kai simpliromatiká. Káthe néa pláka tha mas phéri próstheta stikhía ta opía, epikaliptómena stis melétes pou ékhoun ídi yíni , tha eniskhíoun kai tha endinamónoun to mínima tou Theoú, to opío étsi tha yínetai oloéna kai pio saphés.

I ipóthesi óti to « mikró kéras » aftoú tou kephalaíou 7 ínai i papikí Rómi méni na epivevaiothí. Aftó tha yíni. Allá as thimithoúme ídi aftí tin istorikí diadokhí pou aphorá ti Rómi, « to 4o teratódes zóo me ta siderénia dóntia ». Orízi ti Romaïkí Aftokratoría akolouthoúmeni apó ta « déka kérata » ton eléftheron kai anexártiton evropaïkón vasilíon, ta opía diadékhetai, to 538, to ipotithémeno papikó « mikró kéras », aftós o « diaphoretikós vasiliás », enópion tou opíou « tría kérata í tris vasiliádes », i Érouli, i Vándali kai i Ostrogótthi ipoviázontai metaxí 493 kai 538 sta edáphia 8 kai 24.

Daniíl 8

Dan 8: 1 En to tritó éti tis vasilías tou Valtásar vasiléos, opháni is emé, ton Daniíl, órama, ektós tou orámatos, to opíon íkha idí ton próton.

1a- Pérase o khrónos: 3 khrónia. O Daniíl lamváni éna néo órama. Se aftó, ipárkhoun móno dío zóa pou taftízontai saphós sta edáphia 20 kai 21 me tous Mídous kai tous Pérses kai tous Éllines pou sta prigoúmena orámata ítan i 2i kai 3i Aftokratoría ton prophitevménon diadokhón. Me tin párodo tou khrónou, sta orámata, ta zóa simmorphónontai ólo kai pio saphós me tis teletouryíes ton

Evraíon. To Dan. 8 parousiázi éna kriári kai énan trágo . Ta zóa pou prosphérthikan sti thisía tis Iméras tou Exilasmoú tis evraïkís ierotelestías. Boroúme étsi na paratirísoume to símvolo tis amartías stin ipérthesi tis ellinikís aftokratorías: i kiliá kai i khálkini mirí tou Dan. 2, i leopárdali tou Dan. 7 kai i I katsíka tou Dan. 8 .

Dan 8: 2 Ótan ída aftó to órama, mou phánike óti ímoun sta Soúsa, to paláti, stin eparkhía Elám• kai sto órama ímoun kontá ston potamó Oulaï.

2a- O Daniíl vrísketai stin Persía kontá ston potamó Karoún, pou stin epokhí tou ítan o Oulái. I persikí protévousa kai o potamós, símvolo enós laoú, ipodikníoun éna yeographikó simío anaphorás yia to órama pou tha tou dósi o Theós. Ta prophitiká minímata, epoménos, parékhoun se aftó to kephálaio polítima yeographiká dedoména pou élipan sta kephálaia 2 kai 7.

Dan 8: 3 Kai síkosa ta mátia mou kai ída, kai idoú, éna kriári stekótan brostá ston potamó, ékhontas dío kérata• kai ta kérata ítan psilá• allá to éna ítan psilótero apó to állo, kai anévaine teleftaío.

3a- Aftó to edáphio sinopsízi tin istoría tis Persías pou antiprosopévetai apó aftó to kriári tou opíou to kérato To ipsilótero to antiprosopévi epidí, arkhiká kiriarkhoúmeno apó ton símmakhó tou, ton Mído, anévike páno tou teliká me tin ánodo stin exousía tou vasiliá Kírou V' tou Pérsi, to 539, tou teleftaíou sínkhronou tou Daniíl símphona me to Dan. 10: 1. Allá edó, episimaíno éna próvlima pragmatikís khronolóyisis, epidí i istorikí agnooún entelós tin martiría aftópti mártira tou Daniíl, o opíos apodídi, sto Dan. 5: 31, tin katáktisi tis Vavilónas ston Mído vasiliá Darío, o opíos orgánose ti Vavilóna se 120 satrapíes símphona me to Dan. 6: 1. O Kíros anélave tin exousía metá ton thánato tou Daríou, epoménos ókhi to 539 allá lígo argótera, í antítheta, i katáktisi apó ton Darío tha boroúse na íkhe pragmatopiithí lígo prin apó tin imerominía - 539.

3v- Mia theïkí leptótita emphanízetai se aftó to edáphio, me ti morphí pou khrisimopiítai yia na dilósi éna mikró kai éna megálo kéras. Aftó epivevaióni óti i ékphrasi « mikró kéras », pou apophévyetai prosektiká, sindéetai idiká kai apoklistiká me tin taftótita tis Rómis.

Dan 8: 4 Ída to kriári na khtipái pros ta ditiká, pros ta vória kai pros ta nótia• kai kanéna thirío den boroúse na stathí brostá tou, kai den ipírkhe kanís na paradósi ta thímata tou• kai ékane ó, ti íthele, kai dinamóthike.

4a- I ikóna aftoú tou stíkhou apikonízi tis diadokhikés phásis ton kataktíseon ton Persón pou tous odigoún pros tin aftokratoría, tin kiriarkhía tou vasiliá ton vasiliádon.

Sti Dísi : O Kíros V' sínapse simmakhía me tous Khaldaíous kai tous Aiyíptious metaxí 549 kai 539.

Sto vorrá : I Lidía tou vasiliá Krísou kataktátai to – 546

Sto nóto : O Kíros kataktá ti Vavilonía, diadekhómenos ton Mído vasiliá Darío metá to 539 p. Kh. kai argótera o Pérsis vasiliás Kamvísis V' tha kataktísi tin Aíyipto to 525 p. Kh.

4v- kai éyine dinatós

Éphtase stin aftokratorikí dínami pou ékane tin Persía tin próti aftokratoría pou prophitéftike se aftó to kephálaio 8. Ítan i 2i aftokratoría sta orámata tou Dan. 2 kai Dan. 7. Me aftí ti dínami, i

persikí aftokratoría epektáthike sti Mesóyio Thálassa kai epitéthike stin Elláda, yegonós pou tin stamátise ston Marathóna to -490. I pólemi sinekhístikan.

Dan 8: 5 Kai kathós paratiroúsa prosektiká, idoú, énas trágos erkhótan apó ti dísi, kai perpátise epáno sto prósopo olókliris tis yis, allá den tin ángixe• kai o trágos íkhe éna megálo kéras anámesa sta mátia tou.

5a- To edáphio 21 prosdiorízi me saphínia ton trágo: O trágos ínai o vasiliás tis Iávis, To megálo kéras anámesa sta mátia tou ínai o prótos vasiliás . O Iávis ínai to arkhaío ónoma tis Elládas. Agnoóntas tous adínamous Éllines vasiliádes, to Pnévma vasízi tin apokálipsí tou ston megálo Éllina kataktití Méga Aléxandro.

5v- idoú, mia katsíka írthe apó ti dísi

Yeographikés endíxis exakolouthoún na dínontai. I katsíka proérkhetai apó ti Dísi, me tin Persikí Aftokratoría na theorítai os yeographikó simío anaphorás.

5g- kai perpátise se óli ti yi stin epiphániá tis, khorís na tin angíxi

To mínima ínai análogo me ta téssera phterá poulioú tis leopárdalis tou Dan. 7: 6. Ipogrammízi tin exairetikí takhítita ton kataktíseon aftoú tou nearoú Makedóna vasiliá pou tha epektíni tin kiriarkhía tou mékhri ton Indó potamó se déka khrónia.

5d- aftí i katsíka íkhe éna megálo kérato anámesa sta mátia tis

I taftótita dínetai sto edáphio 21: To megálo kéras anámesa sta mátia tou ínai o prótos vasiliás. Aftós o vasiliás ínai o Mégas Aléxandros (543-523). To Pnévma tou díni tin emphánisi tou Monókerou, enós mithikoú mithikoú zóou. Katangélli étsi tin anexántliti gónimi phantasía mias ellinikís kinonías pou epinóise míthous pou epharmóstikan sti thriskía kai tis opías to pnévma ékhi diaskhísi tous aiónes mékhri tin epokhí mas stin apatilá khristianikí Dísi. Ínai mia ptikhí tis amartías pou epivevaiónetai apó tin ikóna tou trágou , tou zóou pou épaixe ton rólo tis amartías stin ierí etísia teletí tis «Iméras tis Exiléosis». I stávrosi tou Messía Iisoú oloklírose sti theïkí tou teliótita aftí i teletí eprókito na stamatísi metá apó aftón. . . me ti vía, me tin katastrophí tou naoú kai tou evraïkoú éthnous apó tous Romaíous to 70.

Dan 8: 6 Kai írthe sto kriári pou íkhe dío kérata, to opío ída na stéketai brostá ston potamó, kai órmise enantíon tou me oryí.

6a- O Mégas Aléxandros exapolíi tin epíthesí tou enantíon ton Persón, ton opíon vasiliás ínai o Daríos G΄. O teleftaíos ittátai stin Issó, trépetai se phiyí aphínontas píso tou to tóxo, tin aspída kai ton mandía tou, kathós kai ti sízigó tou kai ton klironómo tou, to - 333. Tha skotothí argótera apó dío apó tous evyenís tou.

6v- kai órmise enantíon tou me óli tou tin oryí

Aftí i oryí ínai istoriká dikaioloyiméni. Priyíthike i exís antallayí metaxí tou Daríou kai tou Alexándrou: «Prin o Aléxandros sinantísi ton Darío, o Pérsis vasiliás tou stélni dóra pou aposkopoúsan na ipogrammísoun tis antístikhes thésis tous os vasiliás kai os paidí – o Aléxandros ínai akóma ekíni tin epokhí énas nearós príngipas arkhários stin tékhni tou polémou (Kládos I, stíkhos

89). O Daríos tou stélni mia bála, éna mastíyio, éna khalinári alógou kai éna asiménio sentoúki yemáto khrisó. Mia epistolí pou sinodévi ton thisavró diefkrinízi ta stikhía tou: i bála ínai étsi óste na sinekhízi na paízi san to paidí pou ínai, to khalinári yia na ton didáxi aftoélenkho, to mastíyio yia na ton diorthósi kai o khrisós antiprosopévi ton phóro ipotélias pou prépi na plirónoun i Makedónes ston Pérsi aftokrátora. »

O Aléxandros den díkhni kanéna simádi thimoú, pará ton phóvo ton angeliophóron. Antítheta, tous zitá na sinkharoún ton Darío yia tin oxidérkiá tou. O Daríos, léi, gnorízi to méllon, aphoú édose ston Aléxandro mia sphaíra pou antiprosopévi ti mellontikí tou katáktisi tou kósmou, to khalinári simaíni óti óli tha ipotakhthoún se aftón, to mastíyio tha khrisiméfsi yia na timorísi ósous tolmísoun na tou antistathoún kai to khrisó ipodilóni ton phóro ipotélias pou tha lávi apó ólous tous ipikóous tou. Mia prophitikí leptoméria: O Aléxandros íkhe éna álogo sto opío édose to ónoma «Voukephálas», pou simaíni, me afxitikó próthema, «kepháli». Se óles tis mákhes tou, tha vrísketai stin «kephalí» tou stratoú tou, me to óplo sto khéri. Kai yia «déka khrónia», tha yíni i kiríarkhi «kephalí» tou kósmou pou kalíptetai apó tin prophitía. I kakí tou phími tha proothísi ton ellinikó politismó kai tin amartía pou ton stigmatízi.

Dan 8: 7 Kai ton ída na plisiázi to kriári, kai oryístika mazí tou• kai khtípise to kriári, kai síntripse ta dío kératá tou• allá to kriári den ítan arketá dinató na tou antistathí• kai ton érixe sti yi, kai ton katapátise• kai den ipírkhe kanís na eleftherósi to kriári.

7a- O pólemos pou xekínise o Mégas Aléxandros: to – 333, stin Issó, to persikó stratópedo ittíthike.

Dan 8: 8 O trágos éyine polí dinatós• ótan ómos éyine dinatós, to megálo tou kéras sintríphtike, kai sti thési tou anévikan téssera megála kérata pros tous tésseris anémous tou ouranoú.

8a- to megálo tou kérato éspase

To 323, o nearós vasiliás (– 356 – 323) péthane khorís klironómo se ilikía 32 etón, sti Vavilóna.

8v- Téssera megála kérata ipsóthikan sti thési tou, stous tésseris anémous ton ouranón.

I antikatastátes tou nekroú vasiliá ítan i stratigí tou: i Diadókhi. Ipírkhan déka katá ton thánato tou Alexándrou kai yia 20 khrónia polemoúsan metaxí tous se simío pou sto télos ton 20 etón ipírkhan móno tésseris epizóntes. Káthe énas apó aftoús ídrise mia vasilikí dinastía sti khóra tin opía kivérnise. O spoudaióteros ítan o Sélefkos, gnostós os Nikátor, o opíos ídrise ti dinastía ton «Selefkidón» pou kivérnise to vasílio tis Sirías. O défteros ítan o Ptolemaíos Lágos, o opíos ídrise ti dinastía ton «Layidón» pou kivérnise tin Aíyipto. O trítos ítan o Kássandros pou kivérnise tin Elláda, kai o tétartos ítan o Lisímakhos (latinikó ónoma) pou kivérnise ti Thráki.

To yeographiká vasisméno prophitikó mínima sinekhízetai. Ta téssera vasiká simía ton tessáron anémon tou ouranoú epivevaiónoun tin taftótita ton khorón ton emplekómenon antimakhómenon merón.

I epistrophí tis Rómis, to mikró kéras

Dan 8: 9 Kai apó éna apó aftá vyíke éna mikró kéras , kai éyine megálo kai megálo pros nóto, kai pros anatolí, kai pros tin éndoxi yi.

9a- I ptikhí aftoú tou stíkhou perigráphi tin epéktasi enós vasilíou pou me ti sirá tou tha yíni mia kiríarkhi aftokratoría. Tóra, sta prigoúmena mathímata kai stin pangósmia istoría, to diádokho vasílio tis Elládas ínai i Rómi. Aftí i táftisi dikaioloyítai peraitéro apó tin ékphrasi «mikró kéras» i opía aftí ti phorá, se antíthesi me ó, ti éyine yia to mikrótero midikó kéras, anaphéretai saphós. Aftó mas epitrépi na poúme óti aftó to «mikró kéras» simvolízi, se aftó to plaísio, tin anaptissómeni dimokratikí Rómi. Dióti, paremvaíni pros tin Anatolí, os o pangósmios astinomikós, sikhná epidí kalítai na diefthetísi mia topikí síngrousi metaxí antipálon. Kai aftós ínai o akrivís lógos pou dikaioloyí tin akólouthi ikóna.

9v- Apó éna apó aftá vyíke éna mikró kérato

O prigoúmenos kiríarkhos ítan i Elláda, kai apó tin Elláda i Rómi kiriarkhí se aftín tin anatolikí zóni ópou vrísketai to Israíl• i Elláda, éna apó ta téssera kérata.

9c- i opía ektínetai se megálo vathmó pros ta nótia, pros ta anatoliká kai pros tin pio ómorphi khóra.

I romaïkí anáptixi xekínise apó ti yeographikí tis thési pros ta nótia próta. I istoría to epivevaióni aftó, me ti Rómi na isérkhetai stous Karkhidoniakoús Polémous enantíon tis Karkhidónas, tis simerinís Tínidas, yíro sto 250 p. Kh.

I epómeni phási epéktasis élave khóra pros ta anatoliká , paremvaínontas se éna apó ta téssera kérata : tin Elláda, yíro sto 200 p. Kh. Klíthike ekí apó tin Ellinikí Aitolikí Simpolitía yia na tin ipostiríxi enántia stin Akhaïkí Simpolitía (Aitolía enantíon Akhaïas). Mólis o romaïkós stratós éphtane se ellinikó édaphos, den tha tin engatélipe poté xaná kai olókliri i Elláda tha yinótan romaïkí apikía apó to 160 p. Kh. kai metá.

Apó tin Elláda, i Rómi sinékhise tin epéktasí tis patóntas to pódi tis stin Palaistíni kai tin Ioudaía, i opía to 63 p. Kh. éyine eparkhía tis Rómis pou kataktíthike apó ta stratévmata tou stratigoú Pompíiou. Aftín tin Ioudaía prosdiorízi to Pnévma me aftí tin ómorphi ékphrasi: I omorphóteri apó tis khóres , mia ékphrasi pou anaphéretai sto Dan. 11: 16 kai 42, kai sto Iez. 20: 6 kai 15.

I ipóthesi epivevaiónetai, to « mikró kéras » ínai i Rómi

Aftí ti phorá, den ipárkhi pléon kamía amphivolía, óti to papikó kathestós tou Dan. 7 apokalíptetai, kai étsi, parakámptontas tous ákhristous aiónes, to Pnévma mas odiyí stin trayikí óra ópou, engatalelimméni apó tous aftokrátores, i Rómi epanalamváni tin kiriarkhía tis ipó mia thriskeftikí morphí khristianikís emphánisis stin opía apodídi tis práxis pou apokalíptontai apó ta símvola tou epómenou edaphíou 10. Aftés ínai i práxis tou « diaphoretikoú » vasiliá tou Dan. 7.

I Aftokratorikí Rómi kai sti sinékhia i Papikí Rómi diókoun tous ayíous

Dío diadokhikés anagnósis yia aftón ton móno stíkho

Dan 8: 10 Kai anévike mékhri ti stratiá tou ouranoú, kai érixe sti yi meriká apó ta ástra kai apó ta ástra, kai ta katapátise.

10a- Anipsóthike ston strató tou ouranoú

Légontas « aftí », to Pnévma kratá ti Rómi os stókho tou, sti khronoloyikí akolouthía ton epektáseón tis, metá apó diáphores morphés diakivérnisis stis opíes anaphéretai stin Apok. 17: 10, i Rómi éphtase stin aftokratoría ipó ti vasilía tou Romaíou aftokrátora Oktavianoú, gnostoú os Avgoústou. Kai ítan stin epokhí tou pou o Iisoús Khristós yenníthike apó to Pnévma, sto akóma parthéno sóma tis Marías, tis nearís sizígou tou Iosíph. Kai i dío epilékhthikan móno kai móno epidí aníkan sti yenealoyía tou Vasiliá Davíd. Metá ton thánató tou, aphoú anastíthike apó ton ídio ópos íkhe anakinósi, o Iisoús empistéftike stous apostólous kai tous mathités tou tin apostolí na anangíloun ta kalá néa tis sotirías (to Evangélio) prokiménou na káni eklektoús anthrópous se óli ti yi. Ekíni tin epokhí, i Rómi antimetópise ti khristianikí evyénia kai ton irinismó. Aftí sto rólo tou khasápi, i mathités tou Khristoú se aftón ton sphagménon arnión. Me to kóstos pollís martirikís aimatokhisías, i khristianikí písti exaplóthike se ólo ton kósmo, idiaítera stin protévousa tis aftokratorías, ti Rómi. I diókousa aftokratorikí Rómi exeyíretai enantíon ton Khristianón. Sto edáphio 10, dío enéryies tis Rómis epikalíptontai. To próto aphorá to aftokratorikó kai to déftero, to papikó.

Sto aftokratorikó kathestós boroúme ídi na tou apodósoume tis enéryies pou anaphérontai:

Sikóthike enántia ston strató tou ouranoú : antimetópise tous Khristianoús. Píso apó aftí ti simvolikí ékphrasi, stratós tou ouranoú , vrísketai o Khristianós Eklektós, símphona me ton opío o Iisoús íkhe ídi onomási tous pistoús tou: polítes tis vasilías ton ouranón . Epipléon, to Dan. 12: 3 singríni tous alithinoús ayíous me ta astéria , ta opía ínai epísis i apógoni tou Avraám tou Yén. 15: 5. Stin próti anágnosi, to na tolmás na martirísis tous yious kai tis kóres tou Theoú apotelí ídi yia tin idololatrikí Rómi mia alazonikí práxi kai mia anáxia kai adikaiolóyiti anípsosi . Sti défteri anágnosi, o iskhirismós tou episkópou Rómis na iyithí os pápas tou Eklektoú tou Iisoú Khristoú apó to 538 ínai epísis mia alazonikí práxi, kai mia akómi pio anáxia kai adikaiolóyiti anípsosi .

Ékane méros aftoú tou stratoú kai ástra épesan sto édaphos, kai tous podopátise : Tous dióki kai tous thanatóni yia na apospási tin prosokhí tou plithismoú tis stis arénes tis. I dióktes ínai kiríos o Néronas, o Domitianós kai o Dioklitianós, o teleftaíos epísimos dióktis metaxí 303 kai 313. Stin próti anágnosi, aftí i dramatikí períodos kalíptetai stin Apokálipsi 2 me ta simvoliká onómata « Éphesos », i epokhí pou o Ioánnis lamváni ti theïkí tou Apokálipsi pou onomázetai «Apokálipsi» kai tis « Smírnis ». Sti défteri anágnosi, pou apodídontai stin papikí Rómi, aftés i enéryies topothetoúntai stin Apokálipsi 2 stis periódous pou onomázontai « Pérgamos » í, simmakhía pou paraviástike í mikhía kai «Thiátira» í, vdelígmata kai thánati. Légontas, kai ta pátise, to Pnévma apodídi stis dío Romaíes ton ídio típo aimatirón eneryión. To ríma katapátise kai i ékphrasí tou katapátise apodídontai stin idololatrikí Rómi sto Dan. 7: 19. Allá i drási tis katapátisis tha sinekhistí mékhri to télos tou prinoú tou 2300 tou edaphíou 14 aftoú tou kephalaíou 8, símphona me ti dílosi tou edaphíou 13: Mékhri póte tha katapatoúntai i ayiótita kai o stratós ? Aftí i drási pragmatopiítai stin epokhí tis khristianikís epokhís kai epoménos prépi na tin apodósoume stin papikí Rómi kai stous monarkhikoús ipostiriktés tis, káti pou epivevaióni i istoría. As simiósoume ostóso mia simantikí diaphorá. I paganistikí Rómi móno kiriolektiká katastréphi tous ayíous tou Iisoú Khristoú, enó i papikí Rómi, méso tis psevdoús thriskeftikís didaskalías tis, tous katastréphi pnevmatiká, prin tous dióxi me ti sirá tis kiriolektiká.

I sporadikí diogmí sinekhístikan me enallayés irínis mékhri tin áphixi tou aftokrátora Konstantínou A΄ , o opíos éthese télos stous diogmoús katá ton Khristianón me to Diátagma ton Mediolánon, tis romaïkís protévousás tou, to 313, to opío apotelí to télos tis periódou ton « dekaetón » diogmón pou kharaktirízoun tin epokhí tis « Smírnis » tis Apok. 2: 8. Me aftí tin iríni, i khristianikí písti den tha kerdísi típota, kai o ídios o Theós tha khási pollá. Dióti khorís to empódio tou diogmoú, i desméfsis ton mi prosilitisménon se aftí ti néa písti aphthonoún kai pollaplasiázontai se óli tin aftokratoría kai idiaítera sti Rómi, ópou to aíma ton martíron ékhi khithí perissótero.

Epoménos, se aftín tin período boroúme na sindésoume tin énarxi tis défteris anágnosis aftoú tou edaphíou. Aftís ópou i Rómi yínetai khristianikí ipakoúontas stis entolés tou aftokrátora Konstantínou, o opíos, to 321, mólis exédose éna diátagma pou diatázi tin allayí tis evdomadiaías iméras anápafsis: i évdomi iméra Sávvato antikathístatai apó tin próti iméra tis evdomádas, tin epokhí ekíni aphieroméni apó tous idololátres sti latría tou theoú « sevásmiou aíttitou íliou ». Aftí i enéryia ínai tóso sovarí óso to na píni kanís apó ta khrisá skévi tou naoú , allá aftí ti phorá, o Theós den tha antidrási, i óra tis telikís krísis tha ínai arketí. Me ti néa iméra anápafsís tis, i Rómi tha epektíni to khristianikó tis dógma se óli tin aftokratoría, kai i topikí tis exousía, o epískopos Rómis, tha apoktísi kíros kai ipostírixi, mékhri tin ipértati anípsosi tou papikoú títlou pou tou dóthike me diátagma, to 533, apó ton Vizantinó aftokrátora Ioustinianó A'. Tha ínai aparaítito na periménoume tin ekdíoxi ton ekhthrikón Ostrogótthon yia na engatastathí o prótos vasilévon pápas, o Viyílios, stin papikí tou édra, sti Rómi, sto Paláti tou Lateranoú pou khtístike sto óros Kálios. I imerominía 538 kai i áphixi tou prótou pápa simatodotí tin oloklírosi ton eneryión pou perigráphontai sto edáphio 11 pou akolouthí. Allá ínai epísis i arkhí ton 1260 imerón-etón vasilías ton pápon kai ólon óson tous aphoroún kai i opía apokalíphthike sto Dan. 7. Mia sinekhizómeni vasilía katá tin opía i áyii, yia álli mia phorá, podopatoúntai , allá aftí ti phorá, apó ti Romaïkí papikí thriskeftikí kiriarkhía kai tous politikoús ipostiriktés tis, tous monárkhes, kai to apokoríphomá tis. . . sto ónoma tou Khristoú.

Singekriménes enéryies tou kathieroménou papismoú to 538

Dan 8: 11 Kai megalínthike mékhri ton arkhigó tou stratoú, kai aphaírese apó aftón tin pantotiní thisía , kai katéstrepse ton tópo kai ta themélia tou ayiastiríou tou.

11a- Anílthe stin kephalí tou stratoú

Aftós o epikephalís tou stratoú ínai loyiká kai vivliká o Iisoús Khristós, símphona me tin Ephesíous 5: 23: yiatí o sízigos ínai i kephalí tis sizígou, ópos o Khristós ínai i kephalí tis Ekklisías , i opía ínai to sóma tou, kai tis opías ínai o Sotíras. To ríma « aftí anastíthike » ínai kalá epilegméno, akrivós epidí, to 538, o Iisoús vrísketai ston ouranó enó o papismós ínai sti yi. O ouranós ínai péra apó tin emvéliá tou, allá « aftí anastíthike » kánontas tous anthrópous na pistévoun óti aftí ton antikathistá sti yi. Apó ton ouranó, o Iisoús ékhi elákhistes pithanótites na apophíyi tin payída pou stíni stous anthrópous o diávolos. Epipléon, yiatí na to káni aftó, ótan o ídios tous paradídi se aftí tin payída kai se óles tis katáres tis? Dióti ékhoume diavási, sto Dan. 7: 25, « i áyii tha paradothoún sta khéria tou yia kairó, kairoús (2 phorés) kai misó kairó »• Paradídontai skópima apó ton Theó Khristó, lógo ton allagménon kairón kai tou allagménou nómou . O nómos pou tropopiíthike to 321 apó ton

Konstantíno skhetiká me to Sávvato, phisiká, allá páno ap' óla, o nómos állaxe apó ton Romaïkó papismó, metá to 538, ópou den ínai móno to Sávvato pou epireázetai kai dékhetai epíthesi, allá olókliros o nómos pou anadiatipónetai sti Romaïkí ékdosi.

11v- tou aphaírese tin aénai thisía

Episimaíno tin apousía tis léxis thisía sto protótipo evraïkó kímeno. Ostóso, i parousía tis ipodilóni to plaísio tis palaiás diathíkis, allá aftó den iskhíi, ópos mólis apédixa. Símphona me ti néa diathíki, i thisía kai i prosphorá épapsan, o thánatos tou Khristoú, sta mésa tis evdomádas pou anaphéretai sto Dan. 9: 27, ékhontas katastísi aftés tis teletés ákhristes. Ostóso, káti parémine apó tin palaiá diathíki: i diakonía tou arkhieréa kai mesolavití yia tis amartíes tou laoú, o opíos prophítefse epísis tin ouránia diakonía pou ektélese o Iisoús ipér ton monadikón eklektón tou pou litróthikan me to aíma tou apó tin anástasí tou. O Khristós analíphthike ston ouranó, ti apémine tóte na tou aphairethí? I ieratikí tou litouryía, diladí o apoklistikós tou rólos os mesolavití yia na sinkhorísi tis amartíes ton eklektón tou. Prágmati, apó to 538, i engatástasi sti yi, sti Rómi, mias kephalís tis Ekklisías tou Khristoú ékhi katastísi tin ouránia diakonía tou Iisoú mátaii kai ákhristi. I prosefkhés den pernoún pléon apó aftón, kai i amartolí paraménoun i phorís ton amartión tous kai tis enokhís tous apénanti ston Theó. Evr. To edáphio 7: 23 epivevaióni aftí tin análisi, légontas: « Allá aftós o ánthropos, epidí méni yia pánta, ékhi ametávlito ieratío ». I allayí tou iyéti sti yi dikaioloyí tous vdeliroús karpoús pou phérni aftós o ákhristos Khristianismós• karpoús pou prophitéftikan apó ton Theó ston Daniíl. Yiatí i Khristianí khtipíthikan apó aftí tin tromerí katára? To akóloutho edáphio 12 tha dósi tin apántisi: lógo tis amartías .

I taftopíisi tou aénaou pou mólis pragmatopiíthike tha khrisiméfsi os vási yia tous ipoloyismoús khrisimopiónτas tis diárkies 1290 kai 1335 iméres-éti pou tha protathoún sto Dan. 12: 11 kai 12• i kathieroméni vási ínai i imerominía 538, i stigmí pou i aénai ierosíni klápike apó ton yíino papikó arkhigó.

11c- kai anétrepse ton tópo, ta themélia tou ieroú tou

Lógo ton simphrazoménon tis néas diathíkis, metaxí ton dío pithanón simasión tis evraïkís léxis «mecon» pou metaphrázetai os «tópos», ékho diatirísi ti metáphrasí tis «vási», i opía ínai exísou nómimi kai kalítera prosarmosméni sto plaísio tis khristianikís epokhís pou stokhévi i prophitía.

sikhná anaphéretai to ayiastírio , káti pou borí na prokalési sínkhisi. Ostóso, ínai dinatón na min paraplanithí kanís apó to ríma pou dilóni tin enéryia pou yínetai sto ayiastírio .

Edó sto Dan. 7: 11: i vási tou anatrépetai apó ton papismó.

Sto Dan. 11: 30: vevilónetai apó ton Éllina vasiliá Antíokho D′ Epiphaní, diókti ton Ioudaíon to – 168.

Sto Dan. 8: 14 kai sto Dan. 9: 26 den prókitai yia ieró allá yia ayiótita . I evraïkí léxi «qodesh» metaphrázetai sistimatiká lanthasména se óles tis metaphrásis ton pio sinithisménon ekdokhón. Allá to protótipo evraïkó kímeno paraméni ametávlito yia na martirísi tin arkhikí alíthia.

Prépi na simiothí óti o óros « ayiastírio » anaphéretai apoklistiká ston tópo ópou o Theós stéketai aftoprosópos. Dedoménou óti o Iisoús anastíthike apó tous nekroús kai analíphthike ston ouranó, den ipárkhi pléon ayiastírio sti yi . I anatropí tis vásis tou ayiastiríou tou simaíni epoménos iponómefsi ton dogmatikón themelíon skhetiká me tin ouránia diakonía tou, i opía apikonízi óles tis proïpothésis tis sotirías. Prágmati, mólis vaptistí, to klitó átomo prépi na ínai se thési na epophelithí apó tin epidokimasía tou Iisoú Khristoú, o opíos kríni tin písti tou me vási ta érga tou kai sinainí í ókhi na sinkhorísi tis amartíes tou sto ónoma tis thisías tou. To váptisma simatodotí tin arkhí mias empirías pou vióne tai ipó ti díkaii krísi tou Theoú kai ókhi to télos tis. Aftó simaíni óti ótan i ámesi skhési metaxí ton epíyion eklektón kai tou ourániou mesolavití tou diakóptetai, i sotiría den ínai pléon dinatí kai i ierí diathíki spái. Prókitai yia éna tromeró pnevmatikó dráma pou agnoítai apó tis anthrópines mázes pou exapatóntai kai apoplanóntai apó tis 7 Martíou 321 kai to étos 538, katá to opío i aénai ierosíni tou Iisoú Khristoú aphairéthike apó ton Pápa pros óphelós tou. To na anatrépsoume ti vási tou ieroú tou isodinamí epísis me to na apodósoume stous 12 apostólous, i opíi antiprosopévoun ti vási í to themélio tou Eklektoú, tou pnevmatikoú íkou, mia psevdós khristianikí didaskalía pou dikaioloyí kai nomimopií tin amartía katá tou thíou nómou• káti pou kanénas apóstolos den tha íkhe káni.

Dan 8: 12 To strátevma engatalíphthike me tin kathimeriní thisía yia tin amartía• to kéras érixe tin alíthia sti yi, kai evodóthike se aftó pou ékane.

12a- O stratós paradóthike me tin aénai thisía

Se pio simvolikí glóssa, aftí i ékphrasi ékhi tin ídia simasía me aftín tou Dan. 7: 25: o stratós paradóthike . . . Allá edó to Pnévma prosthéti me to aénao

12v - lógo amartías

Diladí, símphona me to A΄ Ioánni 3: 4, lógo tis parávasis tou nómou pou állaxe sto Dan. 7: 25. Dióti o Ioánnis ípe kai égrapse: Ópios amartáni, paravaíni ton nómo, kai i amartía ínai i parávasi tou nómou . Aftí i parávasi khronoloyítai apó tis 7 Martíou 321 kai aphorá, próta ap' óla, tin engatálipsi tou ayíou Savvátou tou Theoú• tou Savvátou pou ayiástike apó aftón, apó ti dimiouryía tou kósmou, ti monadikí kai aénai « évdomi iméra ».

12g- to kéras érixe tin alíthia sto édaphos

I alíthia ínai kai páli mia pnevmatikí léxi pou prosdiorízi ton nómo símphona me ton Psalmó 119: 142-151: O nómos sou ínai alíthia. . . óles i entolés sou ínai alíthia .

12d- kai petikhaíni stis prospáthiés tou

An to Pnévma tou Dimiourgoú Theoú to ékhi anakinósi ek ton protéron, tóte min ekplayíte pou agnísate aftín tin apáti, ti megalíteri pnevmatikí apáti se olókliri tin istoría ton anthrópon, allá kai tin pio sovarí stis sinépiés tis, tin apólia anthrópinon psikhón yia ton Theó. To edáphio 24 tha epivevaiósi légontas: I dínamí tou tha afxithí, allá ókhi me ti dikí tou dínami. Tha káni apísteftes katastrophés, tha petíkhi stis epikhirísis tou , tha katastrépsi tous iskhiroús kai ton laó ton ayíon.

Proetimasía yia ton Aviasmó

Sta mathímata pou dínoun i thriskeftikés teletouryíes tis palaiás diathíkis, aftó to théma tis proetimasías yia ton ayiasmó emphanízetai sinekhós. Próton, metaxí tis epokhís tis doulías kai tis isódou sti Khanaán, o eortasmós tou Páskha ítan aparaítitos yia na ayiastí o laós pou o Theós eprókito na odiyísi stin ethnikí tous yi, ton Israíl, ti yi tis epangelías. Stin pragmatikótita, khriástikan 40 khrónia dokimasías katharismoú kai ayiasmoú yia na epitefkhthí i ísodos sti Khanaán.

Omíos, óson aphorá to Sávvato pou orizótan tin évdomi iméra apó ti dísi tou ilíou se dísi tou ilíou, ítan aparaítitos énas prigoúmenos khrónos proetimasías. I éxi iméres ton vévilon práxeon apaitoúsan plísimo tou sómatos kai allayí roúkhon, prágmata pou epiválλontan epísis ston ieréa, óste na borí, khorís kíndino yia ti zí tou, na isélthi ston ieró tópo tou naoú yia na telési tin teletouryikí tou litouryía.

I evdomáda dimiouryías ton eptá imerón kai ton 24 orón diamorphónetai símphona me ta eptá khiliádes khrónia tou skhedíou tou Theoú yia sotiría. Étsi, i prótes éxi iméres antiprosopévoun tis prótes éxi khilietíes katá tis opíes o Theós epiléyi tous eklektoús tou. Kai i évdomi kai teleftaía khilietía apotelí to megálo Sávvato katá to opío o Theós kai i eklektí tou, singentroméni ston ouranó, apolamvánoun mia alithiní kai plíri anápafsi. I amartolí ínai óli prosoriná nekrí, ektós apó ton Sataná, o opíos paraméni apomonoménos se mia akatíkiti yi katá ti diárkia aftís tis periódou ton «khiliádon etón» pou apokalíptetai stin Apokálipsi 20. Prin isélthoun ston «ouranó», i eklektí prépi na katharistoún kai na ayiastoún. O katharismós vasízetai stin písti stin ethelontikí thisía tou Khristoú, allá o ayiasmós epitinkhánetai me ti víthiá tou metá to váptisma, epidí o katharismós apodídetai, diladí, epitinkhánetai ek ton protéron sto ónoma mias arkhís píστis, allá o ayiasmós ínai o karpós pou stin pragmatikótita epitinkhánetai se olókliri tin psikhí tou apó tous eklektoús méso tis pragmatikís sinergasías tou me ton zontanó Theó Iisoú Khristó. Epitinkhánetai me mia mákhi pou diexáyi enántia ston eaftó tou, enántia stin kakí tou phísi, prokiménou na antistathí stin amartía.

To Daniíl 9: 25 tha mas didáxi óti o Iisoús Khristós írthe yia na petháni páno se énan stavró yia na exasphalísi apó tous eklektoús tou óti den tha amartánoun pia, epidí írthe yia na váli télos stin amartía . Mólis ídame sto edáphio 12, óti o Khristianós Eklektós paradóthike ston papikó despotismó exaitías tis amartías. Epoménos, énas katharismós ínai aparaítitos yia tin epítefxi ayiasmoú, khorís ton opío kanís den tha di ton Theó, símphona me ta gramména sto Evraíous 12: 14: Epidiókete iríni me ólous tous anthrópous kai ayiótita, khorís tin opía kanís den tha di ton Kírio .

Epharmosméni sta 2000 khrónia tis khristianikís epokhís apó ton thánato tou Iisoú Khristoú mékhri tin epistrophí tou to 2030, aftí i períodos proetimasías kai ayiasmoú tha apokaliphthí sta akóloutha edáphia 13 kai 14. Se antíthesi me tin arkhikí pepíthisi ton Antventistón, aftí i períodos den ínai i períodos tis krísis ópos perigráphetai sto Daniíl 7, allá i períodos tou ayiasmoú pou katésti aparaítiti lógo tis aiónias klironomiás ton amartión pou nomimopiíthikan apó tin apotrópaia didaskalía tis papikís Rómis. Tha íthela na episimáno óti to érgo tis Metarríthmisis, to opío xekínise ton 13o aióna , den pétikhe ton katharismó kai ton ayiasmó pou apaitoúse me káthe dikaiosíni o trisáyios kai télia agnós Theós o Sotíras.

Dan. 8: 13 Ákousa énan áyio na milái• kai énas állos áyios ípe se aftón pou miloúse: Mékhri póte tha ínai i órasi yia tin kathimeriní thisía kai yia tin amartía pou erimóni? Mékhri póte tha katapatítai to ayiastírio kai o stratós?

13a- Ákousa énan áyio na milái• kai énas állos áyios ípe se aftón pou miloúse

Móno i alithiní áyii siniditopioún tis amartíes pou klironomíthikan apó ti Rómi. Tha tis xanavroúme sti skiní tou orámatos pou parousiázetai sto Dan. 12.

13v- Se póso kairó tha ekplirothí to órama?

I áyii zitoún mia imerominía pou tha simatodotísi to télos ton romaïkón vdelígmaton práxeon.

13g- yia tin aénai thisía

I áyii zitoún mia imerominía pou tha simatodotí tin epanénarxi tis aiónias ierosínis apó ton Khristó.

13i iméra - kai yia tin katastrophikí amartía ?

I áyii zitoún mia imerominía pou tha simatodotí tin epistrophí tou Savvátou tis évdomis iméras, i parávasi tou opíou timorítai me romaïkés katastrophés kai polémous• kai yia tous paravátes tou, aftí i timoría tha diarkési mékhri to télos tou kósmou.

13i- Os póte tha katapatítai to ieró kai o stratós?

I áyii zitoún mia imerominía pou tha simatodotísi to télos ton papikón diogmón pou askoúntai enantíon tous, ton eklektón ayíon tou Theoú.

Dan 8: 14 Kai mou ípe: Dío khiliádes triakósies iméres• kai metá táfta to ayiastírio tha katharistí.

14a- Apó to 1991, o Theós ékhi katefthíni ti meléti mou se aftó to lanthasména metaphrasméno edáphio. Edó ínai i pistí tou metáphrasi tou evraïkoú kiménou.

Kai mou ípe: Mékhri to vrádi kai to prí dío khiliádes triakósii kai dikaioméni tha ínai ayiótita.

Ópos boríte na díte, i períodos ton 2300 vrádia kai priná stokhévi ston ayiasmó ton eklektón pou ékhi epiléxi o Theós apó tin imerominía pou tha kathoristí yia aftín tin período. I aiónia dikaiosíni pou epitinkhánetai me to váptisma mékhri tóte amphisvitítai. I apaítisi tou trisáyiou Theoú, en Patéra, Ión kai Áyio Pnévma, ékhi alláxi kai ékhi eniskhithí apó tin anángi i eklektí na min amartánoun pléon enántia sto Sávvato, oúte enántia se opiadípote álli diátaxi pou proérkhetai apó to stóma tou Theoú. I stení odós tis sotirías pou dídaxe o Iisoús apokathístatai étsi. Kai to montélo ton eklektón pou parousiázetai ston Nóe, ton Daniíl kai ton Ióv dikaioloyí to ekatommírio eklektón yia tous déka disekatommíria pesóntes tis teleftaías krísis tou Daniíl 7: 10.

Dan. 8: 15 Enó egó o Dan. évlepa aftó to órama kai prospathoúsa na to kataníso, idoú, kápios pou íkhe tin ópsi enós anthrópou státhike brostá mou.

15a- Loyiká, o Daniíl tha íthele na katanísi tin énnia tou orámatos kai aftó tha tou exasphalísi, sto Dan. 10: 12, mia dikaioloyiméni éngrisi apó ton Theó, allá poté den tha tou ekplirothí plíros i epithimía tou, ópos díkhni i apántisi tou Theoú sto Dan. 12: 9: Kai ípe: Píyaine, Daniíl• epidí, aftá ta lóyia ínai klistá kai sphrayisména mékhri ton kairó tou télous .

Dan 8: 16 Kai ákousa phonín anthrópou en méso tou Oulaï, kai ekrávgase kai ípe: Gavriíl, diiyísou s' aftón to órama.

16a- I ikóna tou Iisoú Khristoú sti mési tou Oulaï proanangélli to máthima pou dínetai sto órama tou Dan. 12. O ángelos Gavriíl, o stenós ipirétis tou Khristoú, ínai epiphortisménos me tin exíyisi tis simasías olóklirou tou orámatos apó tin arkhí tou. As parakolouthísoume lipón prosektiká tis prósthetes plirophoríes pou tha apokaliphthoún sta epómena edáphia.

Dan 8: 17 Kai plisíase ston tópo ópou ímoun• kai kathós plisíaze, phovíthika, kai épesa páno sto prósopó mou• kai mou ípe: Prósexe, yie anthrópou• epidí, to órama ínai yia kairó pou tha ínai to télos.

17a- To órama ton ouránion ónton tha ékhi pánta aftí tin epídrasi ston ánthropo tis sárkas. Allá as ímaste prosektikí kathós mas proskalí. I epokhí tou télous yia tin opía miláme tha xekinísi sto télos olóklirou tou orámatos.

Dan 8: 18 Kai kathós mou miloúse, kimómoun vathí ípno epí to prósopó mou• kai me ángixe, kai me éstise ekí pou ímoun.

18a- Se aftí tin empiría, o Theós tonízi tin katára tis sárkas i opía den isoútai me tin agnótita ton ouránion somáton ton pistón angélon.

Dan 8: 19 Kai mou ípe: Tha sou díxo ti tha simví sto télos tis oryís• epidí, o kairós ínai orisménos yia to télos .

19a- To télos tis oryís tou Theoú tha érthi, allá aftí i oryí dikaioloyítai apó tin khristianikí anipakí, mia klironomiá tou romaïkoú papikoú dógmatos. I páfsi aftís tis prophitevménis theïkís oryís tha ínai epoménos merikí, aphoú tha stamatísi pragmatiká móno metá tin plíri katastrophí tis anthropótitas katá tin éndoxi epistrophí tou Khristoú.

Dan 8: 20 To kriári pou ídes, to opío íkhe ta kérata, ínai i vasiliádes ton Mídon kai ton Persón.

20a- Skopós tou Theoú ínai na dósi ston eklektó laó Tou katefthintíries grammés, óste na katanísoun tin arkhí tis diadokhís ton simvólon pou parousiázontai. I Mídi kai i Pérses simatodotoún to istorikó plaísio tis énarxis tis apokálipsis. Sto Dan. 2 kai 7 vrískontan sti défteri thési.

Dan 8: 21 O trágos ínai o vasiliás tis Iaván, kai to megálo kéras anámesa sta mátia tou ínai o prótos vasiliás.

21a- Me ti sirá tis, i Elláda ínai i défteri diadokhí• i tríti sto Dan. 2 kai 7.

21v- To megálo kéras anámesa sta mátia tou ínai o prótos vasiliás

Ópos ídame, aftós ínai o megálos Éllinas kataktitís, o Mégas Aléxandros. To megálo kéras antiprosopévi ton epithetikó kai polemokharí kharaktíra tou, ton opío o vasiliás Daríos G΄ ékane láthos na tapinósi, kathós tou kóstise to vasílio kai ti zí tou. Topothetóntas aftó to kéras ókhi sto métopo allá anámesa sta mátia, to Pnévma díkhni tin akóresti epithimía tou yia katáktisi, tin opía móno o thánatós tou tha stamatísi. Allá ta mátia antiprosopévoun epísis tin prophitikí diórasi, kai apó ti yénnisí tou, éna exairetikó peproméno tou ékhi anakinothí apó énan mánti, kai pistévi sto prophitevméno peproméno tou se óli tou ti zí.

Dan 8: 22 Kai ta téssera kérata pou ipsóthikan sti thési tou spasménou ekínou kératos ínai téssera vasília pou tha anadithoún apó to éthnos ekíno, allá den tha ínai tóso iskhirá.

22a- Vrískoume tis tésseris ellinikés dinastíes pou idríthikan apó tous tésseris stratigoús pou diadékhtikan ton Aléxandro, na ínai akóma zontanés metá apó 20 khrónia polémon metaxí ton déka pou ítan stin arkhí.

Dan 8: 23 Kai sto télos tis kiriarkhías tous, ótan i amartolí tha ékhoun exontothí, tha sikothí énas vasiliás pou ínai afthádis kai panoúrgos.

23a- Parakámptontas tous endiámesous khrónous, o ángelos epikalítai tin khristianikí epokhí tis kiriarkhías tis papikís Rómis. Me aftón ton trópo, ipodiknií ton kírio skopó tis dedoménis apokálipsis. Allá aftí i exíyisi phérni mia álli didaskalía pou emphanízetai stin próti prótasi aftoú tou stíkhou: Sto télos tis kiriarkhías tous, ótan i amartolí tha katanalothoún. Pii ínai lipón aftí i katanaloméni amartolí pou prigoúntai tis epokhís tou papikoú kathestótos? Ínai i epanastatiméni ethnikí Evraíi pou apérripsan ton Iisoú Khristó os Messía kai sotíra, apeleftherotí, nai, allá móno apó tis amartíes pou diépraxan kai móno ipér ekínon pou anagnorízi apó tin piótita tis pístis tous. Stin pragmatikótita, katanalóthikan to 70 apó ta stratévmata tis Rómis, aftoús kai tin póli tous, tin Ierousalím, kai aftó yia défteri phorá metá tin katastrophí pou pragmatopiíthike ipó ton Navoukhodonósora to - 586. Me aftí tin enéryia, o Theós édose apódixi óti i paliá simmakhía íkhe teliósi apó ton thánato tou Iisoú Khristoú, ópou stin Ierousalím to péplo tou khorismoú tou naoú íkhe skistí sta dío, apó páno pros ta káto, díkhnontas étsi óti i enéryia prílthe apó ton ídio ton Theó.

23v- tha emphanistí énas thrasís kai panoúrgos vasiliás

Aftí ínai i perigraphí pou díni o Theós yia tin papikí exousía, i opía kharaktirízetai símphona me to Dan. 7: 8 apó tin alazonía tis kai edó apó tin anaídiá tis . Prosthéti kai tin ponirí . I dólos sinístatai sto na singalípti kanís tin alíthia kai na paírni tin ópsi aftoú pou den ínai. I dólos khrisimévi yia na exapatísi ton plisíon tou, aftó kánoun i diadokhikí pápes.

Dan 8: 24 Kai théli megáli, plin oukhí dia tis idías aftoú dinámeos• all' théli katastrépsi sphódra kai théli evodothí kai théli exolothréfsi tous iskhiroús kai ton áyion laón.

24a- I dínamí tou tha afxithí

Prágmati, perigráphetai sto Dan. 7: 8 os « mikró kéras », kai to edáphio 20 tou apodídi « megalíteri emphánisi apó ta álla ».

24v- allá ókhi me ti dikí tou dínami

Kai edó, i istoría to epivevaióni, khorís tin énopli ipostírixi ton monarkhón, to papikó kathestós den tha boroúse na epiviósi. O prótos ipostiriktís ítan o Klóvis, o Phrángos vasiliás tis dinastías ton Merovíngion kai metá apó aftón, aftós tis dinastías ton Karolíngion kai télos, aftós tis dinastías ton Kapetianón, i ipostírixi tis gallikís monarkhías spánia tin ékhi apoyitéfsi. Kai tha doúme óti aftí i ipostírixi ékhi éna tímima na plirósi. Aftó tha yíni os parádigma me ton apokephalismó tou Gállou vasiliá Loudovíkou IZ', tis vasílissas Marías-Antouanétas, ton monarkhikón avlikón kai tou Romaiokatholikoú klírou pou ítan kiríos ipéfthini, me tin gilotína pou engatastáthike sti Gallía stin protévousa kai tis eparkhiakés pólis, apó tous Gállous epanastátes metaxí 1793 kai 1794. dío epokhés «Trómon» kharagménes me grámmata aímatos sti mními tis anthropótitas. Stin Apok. 2: 22 aftí i theïkí timoría tha prophiteftí me tous exís órous: Idoú, tha tin ríxo se kreváti kai tha stílo megáli thlípsi. ékhi ósi mikhévoun mazí tis , ektós an metanísoun yia ta érga tous. Tha thanatóso ta paidiá

tis • kai tha gnorísoun óles i ekklisíes óti egó ímai aftós pou erevná tis diánies kai tis kardiés, kai tha antapodóso ston kathéna sas símphona me ta érga sas.

24c- tha prokalési apístefto kháos

Sti yi kanís den borí na tous metrísi, allá ston ouranó o Theós gnorízi ton akriví arithmó tous kai katá tin óra tis timorías tis telikís krísis óli tha exileothoún, apó ton mikrótero mékhri ton pio tromeró, apó tous dimiourgoús tous.

24i iméra - tha petíkhi stis prospáthiés tou

Pós tha boroúse na min ta kataphéri, ótan o Theós tou édose aftón ton rólo yia na timorísi tin amartía pou diépraxe o laós Tou, o opíos iskhirízetai óti i sotiría kérdise méso tou Iisoú Khristoú?

24i - tha katastrépsi tous dinatoús kai ton laó ton ayíon

Parousiázontás tous os ekprosópous tou Theoú sti yi kai apilóntas tous me aphorismó pou tha ékline tin ísodó tous ston parádiso, o papismós epitinkháni tin ipotayí ton megálon kai ton monarkhón tis ditikís khóras, kai akómi perissótero ton mikrón, plousíon í phtokhón, allá ólon adaón, lógo tis dispistías tous kai tis adiaphorías tous yia tis thíes alíthies.

Apó tin arkhí tis Metarríthmisis, pou xekínise apó ton Pétro Válnto to 1170, to papikó kathestós antédrase me oryí ipokinóntas tous pistoús ipirétes tou Theoú, tous mónous alithinoús ayíous pou ínai pánta irinikí kai ipákoi, dolophonikés katholikés enósis pou ipostirízontan apó ta dikastíria tis Ierás Exétasis tis pséftikis ayiótitás tou. I koukoulophóri dikastés pou diétaxan étsi phriktá vasanistíria ton ayíon kai állon, óli katigoroúmeni yia aíresi katá tou Theoú kai tis Rómis, tha prépi óli na logodotísoun yia tis apaitísis tous enópion tou alithinoú Theoú tin óra tis díkaiis telikís krísis pou prophitéftike sto Dan. 7: 9 kai sto Apok. 20: 9 éos 15.

Dan 8: 25 Lógo tis evimerías tou kai tis panouryías tou, tha ínai alazónas stin kardiá tou kai tha katastrépsi polloús pou ítan se iríni, kai tha epanastatísi enántia ston árkhonta ton arkhónton• allá tha sintriphthí khorís khéria.

25a- Lógo tis evimerías tou kai tis epitikhías ton kólpon tou

Aftí i evimería ipodilóni ton ploutismó tou, ton opío to edáphio sindéi me tin panouryía tou . Ínai, málista, aparaítito na khrisimopií kanís panouryía , ótan ínai mikrós kai adínamos, yia na apoktísi apó tous ploúsious khrímata kai ploúti káthe ídous, ta opía aparithmoúntai stin Apok. 18: 12 kai 13.

25v- tha ékhi alazonía stin kardiá tou

Aftó, pará to máthima pou didásketai apó tin empiría tou vasiliá Navoukhodonósora sto Dan. 4 kai tin pio trayikí empiría tou engonoú tou Valtásar sto Dan. 5.

25g- tha katastrépsi polloús ántres pou zoúsan iriniká

I iríni ínai karpós tou alithinoú Khristianismoú, allá móno mékhri to 1843. Dióti prin apó aftí tin imerominía, kai idiaítera mékhri to télos tis Gallikís Epanástasis, sto télos ton 1260 etón papikís vasilías pou prophitéftike sto Dan. 7: 25, i psevdís písti kharaktirízetai apó viaiótita pou epitíthetai í

antidrá sti viaiótita. Móno se aftés tis epokhés i praótita kai i iríni kánoun ti diaphorá. I kanónes pou éthese o Iisoús den ékhoun alláxi apó tous apostolikoús khrónous. O eklektós ínai éna próvato pou dékhetai na thisiastí, poté énas khasápis.

25i iméra - kai tha xesikothí enántia ston arkhigó ton arkhigón

Me aftí ti diefkrínisi, den ipárkhi pléon kamía amphivolía. I kephalí , pou anaphéretai sta edáphia 11 kai 12, ínai prágmati o Iisoús Khristós, o Vasiliás ton vasiliádon kai Kírios ton kiríon , o opíos emphanízetai sti dóxa tis epistrophís tou stin Apok. 19: 16. Kai apó aftón aphairéthike i nómimi aiónia ierosíni apó ton romaïkó papismó.

Dan 8: 26 Kai to órama ton espérnon kai ton prinón, yia to opío yínetai lógos, ínai alithinó• allá krátise to órama mistikó apó séna, epidí ínai apó perasména khrónia.

26a- Kai to órama ton vrádia kai ton prinón, to opío amphisvitítai, ínai alithinó

O ángelos vevaióni ti theïkí proélefsi tis prophitías tou «2300 espéras-prí» tou edaphíou 14. Epoménos, ephistá tin prosokhí, teliká, se aftó to aínigma to opío tha prépi na diefkrinistí kai na katanithí apó tous eklektoús ayíous tou Iisoú Khristoú ótan érthi i óra na to kánoun.

26v- Kráta aftó to órama mistikó apó eséna, yiatí anaphéretai se perasménes epokhés.

Prágmati, metaxí tis epokhís tou Daniíl kai tis dikís mas, ékhoun perási perípou 26 aiónes. Étsi, vriskómaste ston kairó tou télous ópou aftó to mistírio prépi na diefkrinistí. Aftó tha yíni, allá ókhi prin apó ti meléti tou Daniíl 9, to opío tha paráskhi to aparaítito klidí yia tin ektélesi ton protinómenon ipoloyismón.

Dan 8: 27 Egó, o Daniíl, ímoun pollés iméres adínamos kai árrostos• tóte sikóthika kai ékana ta prágmata tou vasiliá. Émina ékpliktos apó to órama, allá kanís den to gnórize.

27a- Aftí i leptoméria skhetiká me tin iyía tou Daniíl den ínai prosopikí. Antanaklá yia emás tin exairetikí simasía tis lípsis apó ton Theó ton plirophorión skhetiká me ta 2300 prophitevména vrádia kai priná• dióti ópos akrivós i asthénia borí na odiyísi se thánato, i ágnia tou ainígmatos tha katadikási se aiónio pnevmatikó thánato tous teleftaíous Khristianoús pou tha zísoun tin epokhí tou télous .

Dan 9: 1 En to prótis éti Daríou tou iioú tou Assoírou, ek tou spérmatos ton Mídon, óstis árkhisen na vasilévi epí tou vasilíou ton Khaldaíon,

1a- Símphona me tin martiría aftópti mártira tou Daniíl, i opía ínai epoménos anamphisvítiti, mathaínoume óti o vasiliás Daríos tou Dan. 5: 30 ínai yios tou Assoíri, apó ti philí ton Mídon• epoménos, o Pérsis vasiliás Kíros V΄ den ton ékhi antikatastísi akómi. To próto étos tis vasilías tou ínai aftó katá to opío mólis katéktise ti Vavilóna, paírnontás tin étsi apó tous Khaldaíous.

Dan 9: 2 Katá ton próto khróno tis vasilías tou, egó, o Daniíl, ída apó ta vivlía óti evdomínta khrónia tha pernoúsan stis erimósis tis Ierousalím, símphona me ton arithmó ton etón pou o Kírios íkhe pi ston prophíti Ieremía.

2a- O Daniíl anaphéretai sta prophitiká graptá tou prophíti Ieremía. Mas díni éna ómorpho parádigma pístis kai empistosínis pou enóni tous doúlous tou Theoú ipó to vlémma tou. Étsi, epivevaióni ta lóyia tis A΄ Korinthíous 14: 32: Ta pnévmata ton prophitón ipotássontai stous prophítes . O Daniíl ézise sti Vavilóna yia megálo méros ton 70 etón pou prophitéftikan yia tin ektópisi tou evraïkoú laoú. Endiaphéretai epísis yia to théma tis epistrophís tou sto Israíl, i opía símphona me ton ídio tha prépi na ínai arketá kontá. Yia na lávi apantísis apó ton Theó, apefthíni mia megaloprepí prosefkhí se Aftón tin opía tha meletísoume.

I prótipi prosefkhí tis pístis enós ayíou

To próto máthima aftoú tou kephalaíou 9 tou Daniíl ínai na katanísoume yiatí o Theós íthele na emphanistí se aftó to méros tou vivlíou tou Daniíl.

Sto Dan. 8: 23, méso tis prophitikís anangelías ton katakavménon amartolón , lávame epivevaíosi óti i Evraíi tou éthnous Israíl katadikástikan kai katastráphikan xaná me photiá apó tous Romaíous to 70, exaitías ólon ton pragmáton pou o Daniíl tha omoloyísi stin prosefkhí tou. Tóra, pios ítan aftós o Israíl pou parousiástike stin próti diathíki me ton zontanó Theó apó ton Avraám stous 12 apostólous kai mathités tou Iisoú Khristoú, o ídios óntas Evraíos? Móno éna dígma olókliris tis anthropótitas, epidí apó ton Adám, i ánthropi ínai ídii ektós apó to khróma tou dérmatós tous pou kimaínetai apó polí anikhtó éos polí skoúro. Allá anexártita apó ti philí tous, tin ethnikótitá tous, prágmata pou metadídontai yenetiká apó ton patéra kai ti mitéra stous yious kai tis kóres, i psikhikí tous simperiphorá ínai panomiótipi. Símphona me tin arkhí ton petálon tis margarítas, «Se agapó, lígo, polí, me páthos, me tréla, kathólou», i ánthropi anaparágoun aftó to évros sinaisthimáton pros ton zontanó Theó dimiourgó ton pánton ótan anakalípti tin íparxí tou. Epísis, o mégas Kritís vlépi anámesa se ekínous pou iskhirízontai óti ínai akólouthí tou, pistoús anthrópous pou ton agapoún kai ton ipakoún, állous pou iskhirízontai óti ton agapoún, allá den ton ipakoún, állous pou zoun ti thriskía tous me adiaphoría, állous pou ti zoun me sklirí kai pikrí kardiá pou tous káni phanatikoús kai se akraío vathmó, den antékhoun tis antiphásis kai akómi ligótero tis momphés kai ipostirízoun ti dolophonía tou avástakhtou antipálou. Aftés i simperiphorés entopístikan metaxí ton Evraíon, ópos

exakolouthoún na entopízontai metaxí ton anthrópon se ólo ton planíti Yi kai se óles tis thriskíes pou, ostóso, den ínai íses.

I prosefkhí tou Daniíl érkhetai na se rotísi, se pia apó aftés tis simperiphorés anagnorízis ton eaftó sou? An den ínai aftí kápiou pou agapá ton Theó kai ton ipakoúi se martiría tis pistótitás Tou, amphisvítise tin antílipsí sou yia tin písti. Metanóise kai dóse ston Theó karpó ilikrinoús kai alithinís metánias, ópos tha káni o Daniíl.

O défteros lógos yia tin parousía aftís tis prosefkhís se aftó to kephálaio 9 ínai óti i aitía tis teleftaías katastrophís tou Israíl, to étos 70 apó tous Romaíous, antimetopízetai kai anaptíssetai ekí: i próti élefsi tou Messía sti yi ton anthrópon . Kai ékhontas aporrípsi aftón ton Messía, tou opíou ta móna elattómata ítan i teliótita ton érgon tou pou tous katadíkazan, i thriskeftikí iyétes xesíkosan ton laó enantíon tou, me sikophantikés katigoríes, óles apodomiménes kai antikrouómenes apó ta yegonóta. Epísis, vásisan tin telikí tous katigoría se mia theïkí alíthia, katigorónтas ton, énan ánthropo, óti iskhirizótan óti ítan o Iiós tou Theoú. I psikhí aftón ton thriskeftikón iyetón ítan mávri san to kárvouno mias phlegómenis estías pou tha tous katanalósi se kairó díkaiis oryís. Allá to megalítero eláttoma ton Evraíon den ínai óti ton skótosan, ínai óti den ton anagnórisan metá ti theïkí tou anástasi. Antimétopi me ta thávmata kai ta kalá érga pou ékanan i dódeka apóstolí tou, sklirínthikan ópos o Pharaó stin epokhí tou kai to martiroúsan aftó skotónontas ton pistó diákono Stéphano, ton opío i ídii lithovoloúsan khorís na kataphígoun aftí ti phorá stous Romaíous.

O trítos lógos yia aftín tin prosefkhí ínai óti analamváni ton rólo mias telikís, érimis dílosis sto télos mias makrás empirías pou vióthike se skhési me ton Theó • mias martirías, enós ídous diathíkis pou áphise i evraïkí simmakhía stin ipólipi anthropótita. Dióti se aftí tin apélasi sti Vavilóna stamatá i epídixi pou proetímase o Theós. Ínai alíthia óti i Evraíi tha epistrépsoun stin ethnikí tous yi kai óti yia éna diástima o Theós tha timátai kai tha ipakoúetai, allá i písti tha exaphanistí grígora, se simío pou i epivíosí tous borí na dikaioloyithí móno yia tin teleftaía dokimasía tis pístis tous me vási tin próti élefsi tou Messía, yiatí prépi na ínai, yios tou Israíl, énas Evraíos metaxí ton Evraíon.

O tétartos lógos yia aftín tin prosefkhí ínai óti i amartíes pou dilóthikan kai exomoloyíthikan diaprákhthikan kai epanalíphthikan apó Khristianoús stin epokhí tous, apó tin engatálipsi tou Savvátou stis 7 Martíou 321, mékhri tin epokhí mas . O teleftaíos epísimos thesmós pou evloyíthike apó to 1873 kai memonoména apó to 1844 den ékhi xephíyi apó tin katára tou khrónou, apó tóte pou o Iisoús ton exémepse to 1994. I meléti ton teleftaíon kephalaíon tou Daniíl kai tou vivlíou tis Apokálipsis tha exiyísi aftés tis imerominíes kai ta teleftaía mistíria.

Tóra as akoúsoume prosektiká ton Daniíl na milái ston Pantodínamo Theó.

Dan 9: 3 Éstrepsa to prósopó mou pros Kírion ton Theón, yia na zitíso me prosefkhí kai déisi, me nistía, kai me sáko kai stákhti.

3a- O Daniíl ínai pléon ilikioménos, allá i písti tou den exasthení kai i síndesí tou me ton Theó diatirítai, tréphetai kai sintirítai. Stin periptosí tou, epidí i kardiá tou ínai vathiá ilikrinís, i nistía, i sákos kai i stákhti phéroun pragmatikó nóima. Aftés i praktikés ipodilónoun ti dínami tis epithimías

tou na akoustí kai na apantithí apó ton Theó. I nistía díkhni tin anoterótita pou dínetai stin apántisi tou Theoú se síngrisi me tis apoláfsis tou phayitoú. Se aftí tin proséngisi ipárkhi i idéa na pis ston Theó óti den thélo pléon na zo khorís tin apántisí sou, khorís na phtásis sto simío na aftoktonísis.

Dan. 9: 4 Tóte prosefkhíthika ston Kírio ton Theó mou kai omolóyisa, légontas: Kírie, o mégas kai phoverós Theós, pou philás ti diathíki kai díkhnis éleos se ósous se agapoún kai philáttoun tis entolés sou.

4a- Kírie, mégas kai phoverós Theós

To Israíl vrísketai se exoría sti Vavilóna kai étsi ékhi plirósi yia na máthi óti o Theós ínai megálos kai tromerós.

4v- Esí pou tirís ti diathíki sou kai díkhnis éleos se ekínous pou se agapoún kai tiroún tis entolés sou!

O Daniíl díkhni óti gnorízi ton Theó, kathós antlí ta epikhirímatá tou apó to kímeno tis défteris apó tis déka entolés tou Theoú, tin opía i átikhi Katholikí den gnorízoun kath' óli ti diárkia ton aiónon tou skótous, epidí kiríarkha, o papismós píre tin protovoulía na tin aphairési apó tin ekdokhí ton déka entolón, epidí prostéthike mia entolí pou epikentrónetai sti sárka yia na diatirithí o arithmós stis déka. Éna exairetikó parádigma afthádias kai apátis pou katangélthike sto prigoúmeno kephálaio.

Dan 9: 5 Amartísame, diapráxame anomía, asevísame kai stasiásame, apomakrinthíkame apó tis entolés sou kai apó tis krísis sou.

5a- Den tha boroúse na ínai pio alithinó kai saphés, epidí aftá ta láthi ítan pou odíyisan ton Israíl stin apélasi, ektós apó to óti o Daniíl kai tris apó tous sintróphous tou den ítan énokhi aftoú tou ídous ton lathón• aftó den ton empodízi na aspázetai tin ipóthesi tou laoú tou kouvalóntas mazí tou to város tis enokhís tou.

Tóte ínai pou prépi na siniditopiísoume to 2021 óti emís, i Khristianí, ipiretoúme epísis aftón ton ídio Theó pou den allázi símphona me ti dílosí tou sto Mal. 3: 6: Dióti egó ímai o Kírios, den allázo• kai esís, paidiá tou Iakóv, den katanalósate . Tha ítan skópimo na poúme «den katanalósate akómi». Dióti apó tóte pou o Malakhías égrapse aftá ta lóyia, o Khristós parousiástike, ta paidiá tou Iakóv ton apérripsan kai ton thanátosan, kai símphona me ton lógo pou prophitéftike sto Dan. 8: 23, katélixan na katanalothoún to 70 apó tous Romaíous. Kai an o Theós den alláxi, aftó simaíni óti i ápisti Khristianí pou paraviázoun tis entolés tou, simperilamvanoménou, próta kai kíria, tou ayiasménou Savvátou, tha pligoún akómi perissótero apó tous Evraíous kai tous ethnikoús Ioudaíous tis epokhís tous.

Dan 9: 6 Den akoúsame tous doúlous sou tous prophítes, pou mílisan sto ónomá sou stous vasiliádes mas, stous árkhontés mas, stous patéres mas kai se olókliro ton laó tis yis.

6a- Ínai alíthia óti i Evraíi ínai énokhi yia aftá ta prágmata, allá ti yínetai me tous Khristianoús pou, akómi kai ston teleftaío thesmó pou kathiérose, ínai énokhi yia tis ídies práxis?

Dan 9: 7 Dikí sou, Kírie, dikaiosíni, i de dikí mas símeron dropí prosópou, stous ándres tou Ioúda, stous katíkous tis Ierousalím, kai se olókliro ton Israíl, kontá kai makriá, se ólous tous tópous ópou tous édioxes exaitías ton anomión tous enantíon sou.

7a- I timoría tou Israíl ítan tromerí, ipírxan pollí thánati kai móno i epizóntes ítan arketá tikherí óste na ektopistoún sti Vavilóna kai apó ekí na diaskorpistoún se óles tis khóres tis Khaldaïkís Aftokratorías kai tis Persikís Aftokratorías pou ti diadékhtike. To evraïkó éthnos dialíthike se xénes khóres kai ómos, símphona me tin ipóskhesí tou, o Theós síntoma tha epanenósi tous Evraíous sto ethnikó tous édaphos, ti yi ton patéron tous. Ti dínami kai ti dínami den ékhi aftós o zontanós Theós! Stin prosefkhí tou, o Daniíl ekphrázi óli ti metánia pou prépi na díxi aftós o laós prin epistrépsi stin ayía tou yi, allá móno ótan o Theós ínai sto plevró tou.

O Daniíl omoloyí tin evraïkí apistía, timoroúmeni apó ton Theó, allá tóte pia timoría yia tous Khristianoús pou kánoun to ídio? Apélasi í thánatos?

Dan 9: 8 Kírie, se mas ínai i dropí tou prosópou, stous vasiliádes mas, stous árkhontés mas kai stous patéres mas, epidí amartísame se séna.

8a- Anaphéretai i tromerí léxi, i léxi «amartía». Pios borí na váli télos stin amartía pou prokalí tóso megálo póno? Aftó to kephálaio tha dósi tin apántisi. Éna máthima axízi na to pároume kai na to thimómaste: to Israíl ipéphere tis sinépies ton epilogón kai ton simperiphorón ton vasiliádon, ton iyetón kai ton patéron pou to kivernoúsan. Idoú, lipón, éna parádigma ópou i anipakí stous diephtharménous iyétes borí na entharrinthí na paramíni stin evloyía tou Theoú. Aftí ínai i epiloyí pou ékanan o Daniíl kai i tris síntrophí tou, kai ínai evloyiméni yi' aftín.

Dan 9: 9 Apó ton Kírio ton Theó mas ínai éleos kai sinkhóresi, epidí epanastatísame enantíon tou.

10a- Se mia katástasi amartías, apoméni móno mía elpída: na vasistoúme ston kaló, elímona Theó, óste na mas dósi ti sinkhóresí Tou. I diadikasía ínai aénai. O Evraíos tis palaiás diathíkis kai o Khristianós tis néas ékhoun tin ídia anángi yia sinkhóresi. Kai edó, o Theós proetimázi mia apántisi yia tin opía tha prépi na plirósi akrivá.

Dan 9: 10 Den ipakoúsamen is tin phonín Kiríou tou Theoú imón, dia na peripatómen en to nómo aftoú, óstis éthese enópión mas dia ton doúlon aftoú ton prophitón.

10a- Aftó iskhíi kai yia tous Khristianoús to étos 2021.

Dan 9: 11 Pántes o Israíl parévisan ton nómon sou kai apemakrínthisan apó tou na ipakoúoun is tin phonín sou• dia toúto ai katárai kai ai katárai ta yegramména en to nómo Misí tou doúlou tou Theoú ekkhínontai ep' imás, epidí amartísamen enantíos tou Theoú.

11a- Sto nómo tou Misí, o Theós prágmati proidopíise ton Israíl yia tin anipakí. Allá metá apó aftón, o prophítis Iezekiíl, sínkhronos tou Daniíl, exorístike 13 khrónia metá ton Daniíl, diladí 5 khrónia aphótou o vasiliás Ioakhín, adelphós tou Ioakím, ton opío diadékhthike, vréthike aikhmálotos ston potamó Khevár pou vrísketai anámesa ston Tígri kai ton Evráti. Ekí o Theós ton enépnefse kai ton évale na grápsi minímata pou vrískoume símera sti Vívlo mas. Kai ston Iez. 26 vrískoume mia diadokhí timorión ton opíon to montélo vrísketai epharmosméno pnevmatiká, allá ókhi móno, stis eptá sálpinges tis Apokálipsis stin Apokálipsi 8 kai 9. Aftí i ekpliktikí omiótita

epivevaióni óti o Theós pragmatiká den allázi. I amartíes timoroúntai sti néa diathíki ópos timoroúntan kai stin paliá.

Dan 9: 12 Kai ekplírose ta lóyia tou, ta opía elálise enantíon mas, kai enantíon ton arkhónton mas pou mas ékrinan, kai éphere epáno mas megáli simphorá , tétia pou den ipírxe stin Ierousalím káto apó olókliro ton ouranó.

12a- O Theós den ékhi apodinamothí, ekpliróni tis exangelíes tou na evloyí í na katarázetai me tin ídia prosokhí, kai i « simphorá » pou éplixe ton laó tou Daniíl ékhi skopó na proidopiísi ta éthni pou mathaínoun aftá ta prágmata. Allá ti vlépoume? Pará ti martiría pou ínai gramméni sti Vívlo, aftó to máthima paraméni agniméno akómi kai apó ekínous pou ti diavázoun. Thimithíte aftó to mínima: O Theós proetimázi yia tous Evraíous kai metá apó aftoús, yia tous Khristianoús dío álles megáles simphorés pou tha apokaliphthoún sto ipólipo vivlío tou Daniíl.

Dan 9: 13 Kathós ínai gramméno ston nómo tou Misí, ólo aftó to kakó írthe epáno mas• kai den prosefkhithíkame ston Kírio ton Theó mas, oúte epistrépsame apó tis anomíes mas, oúte ennísame tin alíthia sou.

13a- I periphrónisi yia ósa ékhi grápsi o Theós sti Vívlo ínai epísis diarkís. To 2021 i Khristianí ínai epísis énokhi aftoú tou sphálmatos kai pistévoun óti o Theós den tha tous antikroúsi. Epísis, den apostréphontai tis anomíes tous kai den ínai pio prosektikí se aftí ti vivlikí alíthia, i opía ínai tóso simantikí yia to télos tou khrónou mas, kathós i prophitikí tis alíthia apokalíptetai éntona kai katanitá, aphoú ta klidiá yia tin katanóisi vrískontai stin ídia ti Vívlo.

Dan 9: 14 O Kírios eprépi táfta kaká, kai epépheren aftá epí imás• dióti díkaios Kírios o Theós imón is pánta ósa épraxe• imís ómos den ipakoúsamen is tin phonín aftoú.

14a- Ti állo borí na ipothí? Alíthia! Allá na xérete kalá óti mia polí megalíteri simphorá ékhi etimastí apó ton Theó yia ti simeriní anthropótita, kai yia ton ídio skopó. Tha érthi, metaxí 2021 kai 2030, me ti morphí enós pirinikoú polémou pou ékhi ti theïkí apostolí na skotósi to éna tríto tis anthropótitas símphona me tin Apok. 9: 15.

Dan 9: 15 Kai tóra, Kírie o Theós mas, pou évgales ton laó tou apó ti yi tis Aiyíptou me krataió khéri, kai ékanes ónoma yia ton eaftó sou ópos símera, amartísame, diapráxame anomía.

15a- O Daniíl mas ipenthimízi yiatí i apistía katadikázetai apó ton Theó. Sti yi, i íparxi tou evraïkoú laoú martirá aftó to exairetikó yegonós lógo mias iperphisikís dínamis, tis exódou tou evraïkoú laoú apó tin Aíyipto. Olókliri i istoría tous vasízetai se aftó to thavmatourgó yegonós. Den ékhoume tin efkairía na yínoume mártires aftís tis exódou, allá kanís den borí na arnithí óti i apógoni aftís tis empirías ínai akóma anámesá mas símera. Kai yia na ekmetalleftí kalítera aftí tin íparxi, o Theós parédose aftón ton laó sto nazistikó mísos katá ti diárkia tou Deftérou Pangosmíou Polémou. I prosokhí tis anthropótitas stráphike étsi stous epizóntes pou pétikhan to 1948 tin epanengatástasí tous sto édaphos tis arkhaías patrídas tous pou íkhe khathí apó to 70. O Theós epétrepse na pésoun sta kephália tous móno ta lóyia ton patéron tous pou íkhan pi ston Romaío kiverníti Póntio Piláto yia ton Iisoú, yia na petíkhoun ton thánató tou, parathéto «to aíma tou as ínai páno mas kai páno sta paidiá mas». O Theós tous ákouse katá grámma. Allá i Khristianí ólon ton dogmáton agnóisan me dropí aftó to theïkó máthima, kai borí kanís na katalávi yiatí, aphoú óli simmerízontai tin katára

tous. I Evraíi apérripsan ton Messía, allá i Khristianí periphrónisan tous nómous tou. I katadíki kai ton dío apó ton Theó ínai epoménos apólita dikaioloyiméni.

Dan 9: 16 Kírie, katá to méga éleós sou, as apostraphí o thimós sou kai i oryí sou apó tis póleós sou Ierousalím, apó tou ayíou sou órous• dióti exaitías ton amartión mas kai ton anomión ton patéron mas, i Ierousalím kai o laós sou éyinan ónidos se ólous tous yíro mas.

16a- O Daniíl edó analamváni éna epikhírima pou íkhe parousiási o Misís ston Theó: ti tha poun i ánthropi pou tha yínoun mártires tis timorías tou laoú tou? O Theós gnorízi to próvlima, aphoú o ídios dilóni yia tous Ioudaíous, méso tou stómatos tou Pávlou stin Epistolí pros Romaíous 2: 24: « Yiatí to ónoma tou Theoú vlasphimítai anámesa sta éthni exaitías sou, ópos ínai gramméno» . Anaphéretai sto kímeno tou Iez. 16: 27: « Kai idoú, áplosa to khéri mou enantíon sou, míosa to merídio pou sou íkha anathési, se parédosa sti thélisi ton ekhthrón sou, ton thigatéron ton Philistaíon, pou drápikan yia tin englimatikí sou simperiphorá» . Mésa sti simpónia tou, o Daniíl ékhi akóma pollá na máthi yia tin krísi pou phérni o Theós stin póli tou, tin Ierousalím. Allá ótan léi: « I Ierousalím kai o laós sou ínai ónidos se ólous ósous mas periválloun », den káni láthos, yiatí an i timoría tou Israíl íkhe prokalési stous idololátres énan sotírio phóvo kai tin epithimía na ipiretísoun aftón ton alithinó Theó, i timoría tha íkhe pragmatikó endiaphéron. Allá aftí i thliverí empiría apédose lígous karpoús, ókhi asímantous yia óla aftá, aphoú se aftín ophíloume ti metastrophí tou vasiliá Navoukhodonósora kai tou vasiliá Daríou tou Mídou.

Dan 9: 17 Tóra lipón, Theé mas, isákouse tin prosefkhí kai tis dísis tou doúlou sou, kai káne to prósopó sou na lámpsi epáno sto érimo ayiastírió sou, yia khári tou Kiríou.

17a- Aftó pou zitá o Daniíl tha yíni dektó, allá ókhi epidí ton agapá o Theós, allá aplós epidí aftí i epistrophí sto Israíl kai i anikodómisi tou naoú ínai méros tou skhedíou tou. Ostóso, o Daniíl den gnorízi óti o naós, o opíos prágmati tha anikodomithí, tha katastraphí xaná to 70 apó tous Romaíous. Yi' aftó i plirophoríes pou tha lávi se aftó to kephálaio 9 tha ton therapéfsoun apó tin ídia tin evraïkí simasía pou exakolouthí na díni ston pétrino naó pou khtístike stin Ierousalím. O naós tis sárkas tou Khristoú síntoma tha ton katastísi mátaio, kai yia aftón ton lógo, tha katastraphí xaná to 70 apó ta romaïká stratévmata.

Dan 9: 18 Strépse to aftí sou, Theé mou, kai ákouse• ánixe ta mátia sou kai des ta erípiá mas, kai tin póli pou kalítai me to ónomá sou• epidí, den prosphéroume se séna tis dísis mas yia ti dikaiosíni mas, allá yia ta pollá sou eléi.

18a- Ínai alíthia óti o Theós íkhe epiléxi tin Ierousalím yia na tin káni ton tópo pou ayiázetai apó tin éndoxi parousía Tou. Allá o tópos ínai áyios móno ótan o Theós ínai ekí, kai apó to étos -586, aftó den ískhie pléon. Kai, antítheta, ta erípia tis Ierousalím kai tou naoú tis martiroúsan tin amerolipsía tis dikaiosínis Tou. Aftó to máthima ítan aparaítito óste i ánthropi na theoroún ton alithinó Theó os éna zontanó on pou vlépi, kríni kai antidrá se antíthesi me tis idololatrikés paganistikés theótites pou ékhoun skhésis móno me tous kakoús angélous tou stratopédou tou diavólou. O pistós ánthropos ipiretí ton Theó, allá o ápistos ánthropos khrisimopií ton Theó yia na dósi ston eaftó tou thriskeftikí nomimótita apénanti stous yíro tou. I simpónia tou Theoú stin opía epikalítai o Daniíl ínai pragmatikí kai síntoma tha dósi tin pio ómorphi apódixi yi' aftó, ston Iisoú Khristó.

Dan 9: 19 Ákouse, Kírie• sinkhórese, Kírie• prósekhe, Kírie• káne to, kai mi kathisterísis, yia khári sou, Theé mou• epidí, i póli sou kai o laós sou kaloúntai me to ónomá sou.

19a- I prokhoriméni ilikía tou Daniíl dikaioloyí tin epimoní tou, epidí, ópos kai o Misís, i pio agapiméni tou prosopikí epithimía ínai na borési na viósi aftí tin epistrophí stin «áyia» yi tou. Epithimí na yíni mártiras tis anástasis tou ieroú naoú, i opía tha phéri yia álli mia phorá dóxa ston Theó kai ton Israíl.

Dan 9: 20 Eno eti lalos kai prosefkhomoun kai exomologounto tin amartian mou kai tin amartian tou laou mou Israil, kai anepherna tas disas mou pros Kirion ton Theon mou iper tou orous tou ayiou tou Theou mou,

20a- Den prokalí ékplixi to yegonós óti o Theós agapá ton Daniíl. Ínai éna prótipo tapinótitas pou Ton efkharistí kai plirí to kritírio tis ayiótitas pou apaití. Káthe ánthropos ínai éfthrafstos óso zi se éna sóma apó sárka kai o Daniíl den apotelí exaíresi. Omoloyí tis amartíes tou, ékhontas epígnosi tis akraías adinamías tou, ópos óli mas prépi. Allá i prosopikí tou pnevmatikí piótita den borí na kalípsi tin amartía tou laoú, yiatí ínai móno énas ánthropos, o ídios atelís. I lísi tha proélthi apó ton Theó en Iisoú Khristó.

Dan 9: 21 Enó egó miloúsa akóma stin prosefkhí, o ánthropos Gavriíl, pou íkha di prigouménos se órama, étrexe grígora pros to méros mou tin óra tis vradinís thisías.

21a- I óra pou epélexe o Theós yia tin epískepsi tou Gavriíl ínai aftí tis vradinís prosphorás, diladí tis aénais thisías enós arnioú pou prophitévi vrádi kai prí ti mellontikí ethelontikí prosphorá tou télia ayíou kai athóou sómatos tou Iisoú Khristoú. Tha petháni stavroménos yia na exileósi tis amartíes ton monadikón eklektón tou pou apoteloún ton móno alithinó laó tou. I síndesi me tin apokálipsi pou tha dothí parakáto, ston Daniíl, epoménos kathierónetai.

Télos tis prosefkhís: I apántisi tou Theoú

Dan. 9: 22 Kai me dídaxe, kai me mílise, kai mou ípe: Daniíl, tóra írtha na se sinetíso.

22a- I ékphrasi «ánixe to mialó sou» simaíni óti mékhri tóte, to mialó ítan klistó. O ángelos milái yia to théma tou sotíriou skhedíou tou Theoú to opío kratíthike kriphó mékhri ti stigmí tis sinántisís tou me ton prophíti pou epélexe o Theós.

Dan 9: 23 Kai ote irkhisas prosefkhis, exilthen o logos, kai ego erkhomai na si anangílo• dioti isai agapitos• prosexe ton logon kai ennison tin orasi.

23a- Ótan arkhísate na proséfkheste, vyíke o lógos

O Theós tou ouranoú íkhe organósi ta pánta, ti stigmí tis sinántisis tin óra tou aióniou kai o ángelos Gavriíl onomázi ton Khristó me ton «Lógo» ópos tha káni o Ioánnis stin arkhí tou Evangelíou tou: o lógos éyine sárka . O ángelos érkhetai na tou anangíli «ton Lógo», pou simaíni óti érkhetai na tou anangíli tin élefsi tou Khristoú pou prophitéftike apó ton Misí símphona me to Defteronómio 18: 15 éos 19: « O Kírios o Theós sou tha anastísi yia séna énan Prophíti apó anámesá sou, apó tous adelphoús sou, san eména• tha ton akoúsis! Tha apantísi sto aítima pou ékanes ston Kírio ton Theó

sou sto Khorív, tin iméra tis sínaxis, ótan ípes: «As min akoúso pléon ti phoní tou Kiríou tou Theoú mou, oúte na do pléon aftí ti megáli photiá, yia na min petháno». O Kírios mou ípe: «Kaló ínai aftó pou ípan. Tha anastíso yia aftoús apó tous adelphoús tous». Prophítis san eséna , tha válo ta lóyia mou sto stóma tou, kai tha tous pi óla ósa tou prostázo . Kai ópios den akoúsi ta lóyia mou, pou léi sto ónomá mou, tha ton zitíso na logodotísi . Allá o prophítis pou tha tolmísi na pi énan lógo sto ónomá mou, ton opío den tou ékho prostáxi na pi, í pou tha milísi sto ónoma állon theón, aftós o prophítis tha thanatothí oposdípote.

Aftó to kímeno ínai themelióides yia tin katanóisi tis enokhís ton Evraíon stin apórripsi tou Messía Iisoú, epidí pliroúse óla ta prophitevména kritíria yia tin élefsí tou. Proerkhómenos apó anthrópous kai metadótis tou thíou lógou, o Iisoús antistikhoúse se aftín tin perigraphí kai ta thávmata pou pragmatopíise martiroúsan theïkí drási.

23v- yiatí ísai agapiménos/i

Yiatí o Theós agapá ton Daniíl? Aplós epidí ton agapá. I agápi ínai o lógos pou o Theós dimioúryise ti zí ton eléftheron plasmáton prin apó aftón. I anángi tou yia agápi ínai aftí pou dikaioloyí to polí ipsiló tímima pou tha prépi na plirósi yia na tin apoktísi apó meriká apó ta yíina anthrópina plásmatá tou. Kai me to tímima tou thanátou tou, ton opío tha prépi na plirósi, aftí pou tha epiléxi tha yínoun síntrophí tou stin aioniótita.

23g- Na prosékhis ton lógo kai na katanoís to órama!

Pia léxi ínai aftí: o lógos tou angélou í o thíos «Lógos» pou krívetai ston Khristó? To vévaio ínai óti kai i dío ínai dinatés kai simpliromatikés, epidí to órama tha aphorá «ton Lógo» pou tha érthi ensarkoménos en Iisoú Khristó. I katanóisi tou minímatos ínai epoménos ípsistis simasías.

I prophitía ton 70 evdomádon

Dan 9: 24 Evdomíkonta evdomádes ékhoun oristí yia ton laó sou kai yia tin áyia póli sou, yia na teliósi i parávasi, yia na termatistoún i amartíes, yia na yíni exiléosi yia tin anomía, yia na isakhthí aiónia dikaiosíni, yia na sphrayistí to órama kai i prophitía, kai yia na khristí to Áyio ton Avíon.

24a- Evdomínta evdomádes ékhoun apokopí apó ton laó sou kai apó tin áyia póli sou

To evraïkó ríma «hatac» simaíni me tin próti énnia na kóvo í na temakhízo • kai móno me ti metaphorikí énnia, «na kathorízo í na diorthóno». Diatiró tin próti énnia, epidí díni éna nóima se aftí tin práxi tou Avraám pou singekrimenopií ti simmakhía tou me ton Theó me mia thisía, sti Yén. 15: 10: O Ávram píre óla aftá ta zóa, ta ékopse sti mési kai évale káthe kommáti apénanti apó to állo• allá den khórise ta pouliá . Aftí i teletí apikónize ti simmakhía pou éyine metaxí tou Theoú kai tou doúlou tou. Yi' aftó, aftó to ríma «kóvo» tha pári tin plíri simasía tou sti «simmakhía pou éyine me polloús yia mía evdomáda» sto edáphio 27. Aftí i «pollí» ínai i ethnikí Evraíi, pros óphelos ton opíon parousiázetai próta to óphelos tis pístis ston stavroméno Khristó. To déftero endiaphéron aftoú tou rímatos «kóvo» ínai óti i 70 evdomádes etón aftoú tou kephalaíou 9 kóvontai sto «2300 vrádi-prí» tou Dan. 8: 14. Kai éna máthima prokípti apó aftí ti khronoloyía pou topothetí ti khristianikí písti páno apó tin evraïkí písti. Me aftón ton trópo, o Theós mas didáski óti en Khristó

Iisoú díni ti zí tou yia na tin prosphéri os lítro yia káthe pistó pou ínai áxios tis sotirías tou se óli tin anthropótita. I paliá diathíki eprókito epoménos na exaphanistí ótan o Iisoús ékhise to aíma tou yia na diakópsi ti néa diathíki tou me tous eklektoús olókliris tis yis.

To vivlío tou Daniíl stokhévi na didáxi aftí tin pangósmia sotiría parousiázontás mas tis metastrophés ton vasiliádon sínkhronon me ton Daniíl: Navoukhodonósora, Daríou tou Mídou kai Kírou tou Pérsi.

To mínima ínai mia sovarí proidopíisi pou apilí ton evraïkó laó kai tin áyia póli tous, tin Ierousalím, stin opía dínetai mia períodos 70 evdomádon. Kai edó, o kódikas tou Iez. 4: 5-6 díni mia iméra os étos. I diárkia antiprosopévi sinoliká 490 khrónia. O Daniíl prépi na diskolévetai na katanísi tin énnia mias apilís enantíon tis pólis tou, i opía ínai ídi erípia.

24v- na thési télos stis paravásis kai na thési télos stis amartíes

Phantastíte ti pernái apó to mialó tou Daniíl ótan akoúi aftá ta prágmata, ékhontas mólis epikalestí ton Theó prosefkhómenos na lávi sinkhóresi yia tis amartíes tou kai tis amartíes tou laoú tou. Tha katalávi grígora ti perilamvánetai. Allá emís i ídii katalavaínoume kalá tin theïkí apaítisi pou ekphrázetai. O Theós théli na exasphalísi apó tous eklektoús tou na tous sósi, na min amartánoun pia, na thésoun télos stis paravásis ton nómon tou, thétontas étsi télos stis amartíes símphona me aftó pou tha grápsi o apóstolos Ioánnis stin A΄ Ioánnou 3: 4: « Ópios amartáni paravaíni ton nómo, kai i amartía ínai i parávasi tou nómou» . Aftós o stókhos apefthínetai se anthrópous pou prépi na polemísoun tin kakí tous phísi yia na min amartánoun pia.

24g- yia na exileothí i anomía kai na phéri aiónia dikaiosíni

Yia ton Evraío Daniíl , aftó to mínima thimízi tin teletí tis «Iméras tou Exilasmoú», mias etísias yiortís pou yiortázi tin ársi ton amartión méso tis thisías enós trágou. Aftó to tipikó símvolo tis amartías antiprosópeve tin Elláda sto Dan. 8, kai i parousía tou topothétise tin prophitía stin pnevmatikí atmósphaira aftís tis «Iméras tou Exilasmoú». Allá pós borí o thánatos enós trágou na aphairési tis amartíes an i thánati állon zóon pou thisiástikan katá ti diárkia tou étous den ékhoun kataphéri na tis aphairésoun? I apántisi se aftó to dílimma dínetai sto Evr. 10: 3-7: Allá se aftés tis thisíes ipárkhi anámnisi ton amartión káthe khróno• epidí ínai adínato to aíma ton távron kai ton trágon na aphairési tis amartíes . Yi' aftó, ótan o Khristós írthe ston kósmo, ípe: Thisía kai prosphorá den epithímises, allá sóma mou etímases • se olokaftómata kai thisíes yia tin amartía den evarestíthikes. Tóte ípa: Idoú, érkhomai (ston tómo tou vivlíou ínai gramméno yia ména) yia na káno, Theé mou, to thélimá sou . I exiyísis pou díni o apóstolos Pávlos ínai polí saphís kai loyikés. Sinepós, o Theós epiphílaxe yia ton eaftó tou, ston Iisoú Khristó, to érgo tis exiléosis yia tis amartíes pou aníngile o ángelos Gavriíl ston Daniíl. Allá poú ítan o Iisoús Khristós se aftí tin teletí tis «iméras tis exiléosis»? I télia prosopikí Tou athoótita, i opía simvoliká ton ékane to paskhalinó arní tou Theoú pou aphairí tis amartíes tou kósmou, anélave epáno tou tis amartíes ton eklektón tou, pou simvolízontai apó ton trágo tis teletís tis exiléosis. To arní kríphtike apó ton trágo, étsi óste to arní na petháni yia ton trágo pou íkhe analávi o ídios. Apodekhómenos ton thánató tou ston stavró yia na exileósi tis amartíes ton eklektón tou, amartíes pou anélave o ídios, ston Khristó o Theós tous édose tin pio ómorphi apódixi tis agápis Tou yi' aftoús.

24i iméra- kai phérte aiónia dikaiosíni

Aftí ínai i eftikhís sinépia tou thanátou tou Sotíra Messía. Aftí i dikaiosíni pou o ánthropos, apó tin epokhí tou Adám, den boroúse na paráyi, apodídetai stous eklektoús, étsi óste me tin písti tous se aftí tin epídixi theïkís agápis, me tin agní khári, i télia dikaiosíni tou Iisoú Khristoú na tous apodídetai , arkhiká, mékhri o agónas tis pístis na nikísi tin amartía. Kai ótan aftí exaphanistí entelós, i dikaiosíni tou Khristoú léyetai óti apodídetai. O mathitís yínetai san ton Dáskaló tou. Páno se aftá ta dogmatiká themélia khtístike i písti ton apostólon tou Iisoú. Prin o khrónos kai i skotinés dinámis tous metamorphósoun, dievrínontas étsi to stenó monopáti pou dídaxe o Iisoús Khristós. Aftí i dikaiosíni tha ínai aiónia móno yia tous pistoús eklektoús, ekínous pou akoún kai antapokrínontai me ipakí stis díkaies apaitísis tou Theoú.

24i - yia na sphrayísi to órama kai ton prophíti

Diladí, óste to órama na ekplirothí me tin emphánisi tou anangelthéntos prophíti. To ríma «sphrayízo» parapémpi sti sphrayída tou Theoú, i opía étsi prosdídi stin prophitía kai ston prophíti pou tha parousiastí mia exousía kai mia plíri kai adiamphisvítiti theïkí nomimótita. To érgo pou tha oloklirothí sphrayízetai me ti theïkí vasilikí sphrayída tou. O simvolikós arithmós aftís tis sphrayídas ínai to «eptá: 7». Ipodilóni epísis tin plirótita pou kharaktirízi ti phísi tou dimiourgoú Theoú kai aftí tou Pnévmatos tou. Sti vási aftís tis epiloyís, ipárkhi i kataskeví tou érgou tou se diástima eptá khiliádon etón, yi' aftó kai khórise ton khróno se evdomádes ton eptá imerón ópos ta eptá khiliádes khrónia. I prophitía ton 70 evdomádon, díni étsi énan rólo ston arithmó (7) ti sphrayída tou zontanoú Theoú sto Apóstolo 7. Ta edáphia pou akolouthoún tha epivevaiósoun ti simasía aftoú tou arithmoú «7».

24f- kai na khríso ta Áyia ton Avíon

Aftó ínai to khrísma tou Avíou Pnévmatos pou tha lávi o Iisoús katá ti stigmí tou vaptísmatós tou. Allá as min kánoume láthos, to peristéri pou prosyióthike páno tou apó ton ouranó íkhe móno énan skopó, na písi ton Ioánni óti o Iisoús ítan prágmati o anakinothéntas Messías• o ouranós na díni martiría yi' aftón. Sti yi, o Iisoús ítan pánta o Khristós kai me ti morphí epilegménon erotíseon pou téthikan stous ierís, i didaskalía tou sti sinagoyí stin ilikía ton 12 etón apotelí apódixi aftoú. Yia ton laó tou, anámesa ston opío yenníthike kai megálose, i epísimi apostolí tou ítan na xekinísi me to váptismá tou to phthinóporo tou étous 26 kai na dósi ti zí tou tin ánixi tou étous 30. O títlos Áyios ton Avíon ton kharaktirízi epáxia, kathós ensarkóni me ti morphí sárkas ton zontanó Theó pou tromokratoúse tous Evraíous tin epokhí tou Misí. Allá ta zontaná Áyii ton Avíon íkhan sti yi éna ilikó símvolo: ton ayiótero tópo í ieró tou naoú tis Ierousalím. Ítan éna símvolo tou ouranoú, ekínis tis diástasis pou ítan aprósiti stin anthropótita ópou katikoún o Theós kai i ángelí tou. O Theós os Kritís, édra tis theïkís krísis kai tópos tou thrónou tou, perímene to aíma tou Khristoú yia na epikirósi ti sinkhóresi ton amartión ton eklektón pou epilékhthikan katá ti diárkia ton 6 khilietión pou orístikan yia aftín tin epiloyí. O thánatos tou Iisoú oloklírose étsi tin apóliti «yiortí tis exiléosis». I sinkhóresi epitéfkhthike kai i arkhaíes thisíes pou engríthikan apó ton Theó epikiróthikan óles. To khrísma ton Avíon ton Avíon élave khóra tin Iméra tis Exiléosis me to rántisma tou aímatos tou sphagménou trágou sto thróno tou ilastiríou, to thisiastírio topothetiméno páno apó tin kivotó pou periíkhe tis paraviasménes entolés tou Theoú. Yia aftí tin enéryia, mía phorá to khróno, o arkhieréas exousiodotoúntan na isélthi péra apó to katapétasma tou khorismoú sta Áyia ton Avíon. Étsi, metá tin anástasí tou, o Iisoús éphere ston ouranó tin exiléosi tou aímatós tou yia na lávi kiriarkhía, ti nomimótita na sósi tous eklektoús tou me tin apódosi tis dikaiosínis tou kai to dikaíoma na katadikási

tous ametanóitous amartoloús, simperilamvanoménon ton kakón angélon kai tou iyéti tous, tou Sataná, tou diavólou. Ta Áyia ton Avíon, pou ipodilónoun epísis ton ouranó, to aíma pou khíthike apó ton Iisoú sti yi, tha tou epitrépsoun, ston Mikhaíl, na dióxi ton diávolo kai tous daímonés tou apó ton ouranó, káti pou apokalíptetai stin Apok. 12: 9. Étsi, to láthos ton Ioudaíon thriskevómenon ítan óti den katanóisan ton prophitikó kharaktíra tis etísias «iméras tis exiléosis». Pístevan lanthasména óti to aíma ton zóon pou prosphérontan se aftón ton eortasmó boroúse na epikirósi mia álli zikí simasía pou khíthike katá ti diárkia tou étous. Ánthropos phtiagménos kat' ikóna Theoú• to zóo pou paráyetai apó ti yíini zí , pós boroúme na dikaioloyísoume tin isótita axías yia ta dío ídi?

Óntas Theós, o Iisoús Khristós ítan o Ídios to khristikó ládi os to Áyio Pnévma kai analamvánontas ston ouranó phérni mazí Tou to khrísma tis nomimótitás Tou pou kérdise sti yi.

To klidí yia tous ipoloyismoús

Dan. 9: 25 Gnóthi lipón kai siníthison• apó tou khrónou pou edóthi i entolí na ikodomithí i Ierousalím mékhri tou Khrisménou, tou Iyétou, tha ínai evdomádes eptá kai exínta dío• i drómi kai ta khantákia tha ikodomithoún, allá se kairoús dískolous.

25a- Gnórisé to, lipón, kai katálave!

O ángelos ékhi díkio pou epikalítai ton Daniíl, epidí askholítai me dedoména pou apaitoún megáli pnevmatikí kai dianitikí singéntrosi, dióti tha prépi na yínoun ipoloyismí.

25v- Apó tin epokhí pou ipóthike o lógos óti i Ierousalím tha anikodomoúntan mékhri ton Khrisméno, ton Iyéti

Aftó to méros tou edaphíou apó móno tou ínai ípsistis simasías epidí sinopsízi ton skopó tou orámatos. O Theós díni ston laó tou, pou periméni ton Messía tous, ta mésa na gnorízi se pio étos tha emphanistí enópión tous . Kai aftí i stigmí pou o lógos pou anangélthike óti i Ierousalím tha anikodomithí prépi na kathoristí símphona me ti diárkia ton prophitevménon 490 etón. Yia aftó to diátagma anikodómisis, sto vivlío tou Ésdra, vrískoume tría pithaná diatágmata pou diatákhthikan diadokhiká apó tris Pérses vasiliádes: ton Kíro, ton Darío kai ton Artaxérxi. Apodikníetai óti to diátagma pou thespístike apó ton teleftaío to -458, epitrépi tin oloklírosi ton 490 etón sto étos 26 tis epokhís mas. Epoménos, aftó to diátagma tou Artaxérxi tha prépi na diatirithí, lamvánontas ipópsi tin epokhí katá tin opía gráphtike: ánixi símphona me ton Ésdra 7: 9: éphiye apó ti Vavilóna tin próti iméra tou prótou mína kai éphtase stin Ierousalím tin próti iméra tou pémptou mína, me to agathó khéri tou Theoú tou na ínai páno tou . To étos tou vasilikoú diatágmatos dínetai ston Ésdra 7: 7: Kai pollí apó tous yious Israíl, ierís kai Levítes, psáltes, thirorí kai Nethiním, írthan epísis stin Ierousalím, katá to évdomo étos tou vasiliá Artaxérxi .

Dedoménou óti i anakhórisi tou diatágmatos ínai i ánixi, to Pnévma stokhévi sto earinó Páskha yia tin prophitía tou, ótan o Iisoús Khristós péthane stavroménos. I ipoloyismí tha mas odiyísoun se aftón ton stókho.

25g- ipárkhoun eptá evdomádes kai exínta dío evdomádes, i platíes kai i táphri tha apokatastathoún, allá se dískolous kairoús.

Ékhoume 70 evdomádes stin arkhí. O ángelos anaphéri 69 evdomádes, diladí 7 + 62. I prótes 7 evdomádes odigoún stin epokhí tis anáktisis tis Ierousalím kai tou naoú, se dískolous kairoús epidí i Evraíi ergázontai ipó tis mónimes antixoótites ton Arávon pou írthan na engatastathoún stin periokhí pou émine eléftheri apó tin apélasí tous. Aftó to edáphio apó to Neem. 4: 17 perigráphi kalá tin katástasi: Aftí pou ékhtisan to tíkhos kai aftí pou metépheran í phórtosan ta vári, ergázontan me to éna khéri kai kratoúsan éna óplo me to állo . Aftí ínai mia leptoméria pou prosdiorízetai, allá to kírio prágma vrísketai stin 70í evdomáda pou metriétai.

I 70í evdomáda

Dan 9: 26 Kai metá exínta dío evdomádes, o khrisménos tha ekkopí, kai den tha ékhi diádokho • kai o laós enós árkhonta pou tha érthi tha katastrépsi tin póli kai to ayiastírio , kai to télos tis tha érthi san kataklismós• kai ékhi apophasistí óti i erimósis tha sinekhistoún mékhri to télos tou polémou.

26a- Metá tis exínta dío evdomádes, énas Khrisménos tha ekkopí

Aftés i 62 evdomádes prigoúntai apó 7 evdomádes , prágma pou simaíni óti to pragmatikó mínima ínai «metá tis 69 evdomádes» énas khrisménos tha ekkopí , allá ókhi énas opiosdípote khrisménos, aftós pou anakinónetai étsi ensarkóni to ídio to theïkó khrísma. Khrisimopióntas ton típo « énas» khrisménos », o Theós proetimázi ton evraïkó laó yia ti sinántisí tou me énan ánthropo sinithisménis emphánisis, makriá apó tous theïkoús periorismoús. Símphona me tin paravolí tou yia tous ampelourgoús, o Iiós tou Anthrópou, yios tou Kiríou tou ampelóna, parousiázetai stous ampelourgoús aphoú éstile tous angeliophórous tou pou priyíthikan kai tous opíous kakometakhirístikan. Apó anthrópini ápopsi, o Iisoús ínai móno énas khrisménos pou parousiázetai metá apó állous khrisménous.

O ángelos ípe « metá » ti sinolikí diárkia ton 69 evdomádon, ipodikníontas étsi tin 70í . Étsi, víma pros víma, ta dedoména tou angélou mas katefthínoun pros to Páskha tis ánixis tou étous 30, to opío tha vrísketai sti mési aftís tis 70ís evdomádas imerón-etón.

26v- kai den tha ékhi diádokho yi' aftón

Aftí i metáphrasi ínai akómi pio paránomi, dedoménou óti o singraphéas tis, L. Segond, diefkrinízi sto perithório óti i kiriolektikí metáphrasi ínai: kanís yi' aftón . Kai yia ména i kiriolektikí metáphrasi mou tairiázi apólita epidí léi ti pragmatiká epitéfkhthike katá ti stigmí tis stávrosís tou. I Vívlos to martirá aftó: i ídii i apóstoli íkhan pápsi na pistévoun óti o Iisoús ítan o anamenómenos Messías epidí, ópos kai o ipólipos evraïkós laós, perímenan énan polemistí messía pou tha édiokhne tous Romaíous apó ti khóra.

26g- O laós enós iyéti pou tha érthi tha katastrépsi tin póli kai to ieró tin ayiótita

Aftó apotelí tin apántisi tou Theoú stin paratiroúmeni evraïkí ethnikí dispistía: kanís den ton ipostirízi . I oryí katá tou Theoú tha plirothí oristiká me tin katastrophí tis Ierousalím kai tis pséftikis ayiótitás tis • dióti apó to étos 30, den ipárkhi pléon ayiótita sto evraïkó édaphos• to ieró den ipárkhi

pléon. Yia tin enéryia aftí, o Theós khrisimopíise tous Romaíous, ekínous méso ton opíon i Evraíi thriskeftikí iyétes íkhan stavrósi ton Messía, mi tolmóntas kai mi boróntas na to kánoun i ídii, enó íxeran, khorís aftoús, pós na lithovolísoun ton diákono Stéphano «tría khrónia kai éxi mínes» argótera.

26i iméra - kai to télos tou tha érthi san kataklismós

Étsi, to 70, metá apó arketá khrónia romaïkís poliorkías, i Ierousalím épese sta khéria tous kai yemáti katastrophikó mísos, empnefsméni apó theïkó páthos, katéstrepsan maniodós, ópos íkhe anakinósi, tin póli kai tin ayiótita pou den ipírkhe pia, mékhri pou den émine oúte pétra páno se pétra, ópos íkhe anakinósi o Iisoús prin apó ton thánató tou sto Matthaíos 24: 2: «Kai tous ípe: Vlépete óla aftá? Alithós sas léo, den tha míni edó pétra páno se pétra pou na min gremistí» .

26i - apophasízetai óti i katastrophí tha diarkési mékhri to télos tou polémou

Sto Katá Matthaíon 24: 6, o Iisoús ípe: «Tha akoúsete polémous kai phímes polémon• prosékste na min tarakhthíte• epidí, aftá prépi na yínoun• allá to télos den tha ínai akóma». Metá tous Romaíous, i pólemi sinekhístikan kath' óli ti diárkia ton dío khiliádon etón tis khristianikís epokhís, kai i makrá períodos irínis pou apolamvánoume apó to télos tou V' Pangosmíou Polémou ínai exairetikí, allá programmatisméni apó ton Theó. I anthropótita borí étsi na paráyi tous karpoús tis diastrophís tis mékhri to télos ton phantasióseón tis, prin plirósi to thanásimo tímima.

, óti i papikí diadokhí tous tha paratíni ta érga tou idololátri « erimotí » kai málista mékhri to télos tou polémou pou diexáyetai enantíon ton eklektón tou Khristoú Theoú.

Dan 9: 27 Kai tha epikirósi diathíki me polloús yia mía evdomáda • kai sto méso tis evdomádas tha stamatísi ti thisía kai tin prosphorá• kai [tha ipárkhoun] páno sto phteró ta vdelígmata tis erímosis, kai málista mékhri oloklirotikís katastrophís• kai tha sintriví, [símphona] me to diatakhthén, páno stin érimi [yi] .

27a- Tha káni mia iskhirí simmakhía me polloús yia mia evdomáda

To Pnévma prophitévi tin engathídrisi tis néas diathíkis . Ínai statherí epidí yínetai i vási tis sotirías pou prosphéretai mékhri to télos tou kósmou. Me ton óro «pollí», o Theós stokhévi tous Evraíous ipikóous, tous apostólous tou kai tous prótous Evraíous mathités tou pou tha sinápsoun ti diathíki tou katá ti diárkia ton teleftaíon eptá etón tis periódou pou khoriyítai sto evraïkó éthnos yia na apodekhtí í na aporrípsi epísima ton stavroméno Messía. Aftí i diathíki « kóvetai » sto edáphio 24 metaxí tou Theoú kai ton metaniménon Evraíon amartolón. To phthinóporo tou 33, to télos aftís tis teleftaías evdomádas tha simatodotithí apó tin álli ádiki kai apekhthí práxi, ton lithovolismó tou Stephánou, tou néou diakónou. To móno tou adíkima ítan na pi stous Evraíous alíthies pou den ántekhan na akoúsoun, enó o Iisoús évaze ta lóyia tou sto stóma tou. Vlépontas énan mathití tou skopoú tou na skotónetai, o Iisoús katégrapse tin epísimi ethnikí apórripsi tis mesitías tou. Apó to phthinóporo tou 33 m. Kh. , i Evraíi epanastátes trophodótisan ti romaïkí oryí, i opía ekdilóthike maziká stin Ierousalím to 70 m. Kh.

27v- kai katá ta mésa tis evdomádas tha stamatísi ti thisía kai tin prosphorá

stigmí sta mésa tis evdomádas ínai i ánixi tou 30, stokhevméni apó tin prophitía ton 70 evdomádon. Ínai i stigmí pou epitinkhánontai óles i práxis pou anaphérontai sto edáphio 24: to télos tis amartías, i exiléosí tis, i élefsi tou prophíti pou ekpliróni to órama engathidríontas tin aiónia dikaiosíni tou kai to khrísma tou anastiménou Khristoú pou anérkhetai ston ouranó Nikiphórou kai Pantodínamou . O exilastírios thánatos tou Messía epikalítai edó me tin ptikhí mias sinépias pou phérni: tin oristikí páfsi ton thisión kai ton prosphorón zóon pou yínontan vrádi kai prí ston evraïkó naó, allá kai apó to prí mékhri to vrádi, yia tis amartíes tou laoú. O thánatos tou Iisoú Khristoú kathistá aparkhaioména ta símvola ton zóon pou ton proikónizan stin palaiá diathíki, kai aftí ínai i ousiastikí allayí pou epéphere i thisía tou. To skhísimo tou katapetásmatos tou naoú apó ton Theó ti stigmí tou thanátou tou Iisoú epivevaióni tin oristikí páfsi ton yíinon thriskeftikón teletouryión, kai i katastrophí tou naoú to 70 eniskhíi aftín tin epivevaíosi. Me ti sirá tous, i etísies evraïkés yiortés, óles prophitikés yia tin élefsí tou, eprókito na exaphanistoún. allá se kamía periptosi, i praktikí tou evdomadiaíou Savvátou, to opío lamváni tin pragmatikí tou simasía se aftón ton thánato: prophitévi tin ouránia anápafsi tis évdomis khilietías pou, me ti níki tou, o Iisoús Khristós epitinkháni yia ton Theó kai tous alithinoús eklektoús tou, stous opíous apodídi tin télia aiónia dikaiosíni tou pou anaphéretai sto edáphio 24.

I arkhí aftís tis « evdomádas » imerón-etón simvaíni to phthinóporo tou 26 me to váptisma tou Iisoú, o opíos vaptístike apó ton Ioánni ton Vaptistí.

27g- Kai [tha ipárkhoun] sta phterá vdelígmata tis erímosis

Singnómi, allá aftó to méros tou edaphíou ékhi metaphrastí lanthasména sti Néa Diethní Ékdosi epidí erminéftike lanthasména. Lamvánontas ipópsi tis apokalípsis pou dínontai stin Apokálipsi tou Ioánni, parousiázo ti dikí mou metáphrasi tou evraïkoú kiménou, tin opía epivevaiónoun kai álles metaphrásis. I ékphrasi « en phteroúga », símvolo ourániou kharaktíra kai kiriarkhías, ipodilóni mia thriskeftikí efthíni pou stokhévi ámesa tin papikí Rómi, i opía « sikónetai » sto Dan. 8: 10-11, kai tous thriskeftikoús simmákhous tis ton teleftaíon imerón. Ta phterá tou aetoú simvolízoun tin ipértati anípsosi tou aftokratorikoú títlou, yia parádigma, to liontári me ta phterá aetoú pou aphorá ton vasiliá Navoukhodonósora, í ton ídio ton Theó, o opíos metéphere me phterá aetoú ton evraïkó laó tou, ton opío apelefthérose apó tin aiyiptiakí doulía. Óles i aftokratoríes ékhoun iiothetísi aftó to símvolo tou aetoú , simperilamvanoménou, to 1806, tou Napoléonta A΄, káti pou tha epivevaiothí apó tin Apokálipsi 8: 13, sti sinékhia ton Próson kai Yermanón aftokratóron, me teleftaío ton diktátora A. Khítler. Allá apó tóte, i IPA ékhoun epísis aftón ton aftokratorikó aetó sto dolário tou ethnikoú tous nomísmatos: tou dolaríou.

Aphínontas píso to prigoúmeno théma, to Pnévma epistréphi yia na stokhéfsi ton agapiméno tou ekhthró: ti Rómi. Metá tin epíyia apostolí tou Iisoú Khristoú, o stokhevménos drástis ton vdelígmaton pou prokaloún tin telikí erímosi tis yis ínai prágmati i Rómi, tis opías i paganistikí aftokratorikí phási mólis katéstrepse tin Ierousalím to 70 sto edáphio 26. Kai i práxi tis diápraxis « vdelígmaton erimóseon » tha sinekhistí sto khróno mékhri to télos tou kósmou. Ta vdelígmata, ston plithintikó, apodídontai, próton, stin aftokratorikí Rómi, i opía tha dióxi tous pistoús eklektoús thanatónontás tous se theamatikés «skinothetiménes» parastásis yia na diaskedási ton aimodipsí romaïkó laó, prágmata pou tha stamatísoun to 313. Allá éna állo vdéligma érkhetai sti sinékhia kai sinístatai sto na tethí télos stin praktikí tou Savvátou tis évdomis iméras, stis 7 Martíou 321. Aftí i práxi apodídetai kai páli sti Romaïkí Aftokratoría kai ton aftokratorikó iyéti tis, ton Konstantíno A΄.

Mazí tou, i Romaïkí Aftokratoría téthike ipó tin kiriarkhía ton Vizantinón aftokratóron. To 538, me ti sirá tou, o Aftokrátoras Ioustinianós A΄ diépraxe éna akómi vdéligma engathidríontas to papikó kathestós tou Viyíliou A΄ sti romaïkí tou édra , kai aftí i parátasi ton vdeligmáton mékhri to télos tou kósmou prépi sti sinékhia na apodothí se aftí tin papikí phási pou o Theós katangélli apó ton Dan. 7. Thimómaste óti to ónoma « mikró kéras » prosdiorízi tis dío kiríarkhes phásis tis Rómis ston Dan. 7 kai ton Dan. 8. O Theós vlépi se aftés tis dío diadokhikés phásis móno ti sinékhia tou ídiou vdeliroú érgou.

I meléti ton prigoúmenon kephalaíon mas epétrepse na entopísoume ta diaphoretiká ídi vdeligmáton pou tou apodídi aftó to edáphio.

27d- kai mékhri exóntosis (í plírous katastrophís) kai tha sintriví , [símphona] me ó, ti ékhi diatakhthí, stin érimi [yi] .

« Tha ínai pligoméni» [símphona me] ó, ti ékhi diatakhthí «kai apokaliphthí sto Dan. 7: 9-10 kai Dan. 8: 25: Lógo tis evimerías tou kai tis epitikhías ton tekhnasmáton tou, tha ínai alazónas stin kardiá tou, kai tha katastrépsi polloús pou zoúsan iriniká, kai tha epanastatísi enántia ston árkhonta ton arkhónton• allá tha sintriphthí, khorís tin prospáthia kanenós kherioú.

To evraïkó kímeno prosphéri aftí ti theïkí sképsi diaphoretiká apó tis trékhouses metaphrásis.

Aftí i apókhrosi vasízetai sto skhédio tou Theoú na káni tin enokhí ton anthrópon na epistrépsi ston planíti Yi ston opío zoun • to opío mas didáski i Apokálipsi 20. As simiósoume to yegonós óti i psevdokhristianikí písti agnoí aftó to theïkó skhédio pou tha sinístatai stin exóntosi ton anthrópon apó tin epiphánia tis yis, katá tin éndoxi epistrophí tou Khristoú. Agnoóntas tis apokalípsis pou dínontai stin Apokálipsi 20, periménoun mátaia tin engathídrisi tis vasilías tou Khristoú sti yi. Ostóso, mia plíris katastrophí tis epiphániás tis ínai programmatisméni edó kai stin Apokálipsi 20. I éndoxi epistrophí tou nikiphórou Khristoú se óli tou ti theïkótita tha apokatastísi sti yi tin khaotikí tis emphánisi tis arkhís tis istorías tis pou perigráphetai sti Yénesi 1. Yigántii sismí tha tin tarakounísoun kai tha epistrépsi me to ónoma ávissos stin arkhikí tis khaotikí katástasi « ámorphi kai kení », «tohu wa bohu». Kanénas ánthropos den tha paramíni zontanós se aftín, allá tha ínai i philakí tou diavólou apomonoménos se aftín yia khília khrónia mékhri tin óra tou thanátou tou.

Se aftó to stádio tis melétis, prépi na dóso prósthetes plirophoríes skhetiká, próton, me tin «70í evdomáda » pou mólis meletísame. I ekplírosí tis se prophitiká éti-iméra sindiázetai me mia kiriolektikí ekplírosi. Dióti khári sti martiría enós evraïkoú imeroloyíou, gnorízoume ti diamórphosi tis evdomádas tou Páskha tou étous 30. To kéntro tis ítan mia Tetárti, i paramoní tou peristasiakoú Savvátou pou dikaioloyítai apó to evraïkó Páskha, to opío épese tin Pémpti ekínou tou étous. Étsi, boroúme na anakataskevásoume plíros tin poría aftoú tou Páskha sto opío péthane o Iisoús. Sinelíphthi to vrádi tis Trítis, kríthike katá ti diárkia tis níkhtas, o Iisoús stavróthike to prí tis Tetártis stis 9: 00. Péthane stis 3: 00. Prin apó tis 6: 00 m. m. , o Iosíph apó tin Arimathaía topothétise to sóma tou ston tápho kai kílise tin pétra pou to sphráyize. To Sávvato tou Páskha tis Pémptis pérase. To prí tis Paraskevís, i efsevís yinaíkes agórasan bakhariká pou etímasan katá ti diárkia tis iméras yia na tarikhéfsoun to sóma tou Iisoú. To vrádi tis Paraskevís stis 6 m. m. , xekiná to evdomadiaío Sávvato. mia níkhta, mia méra, pernái se anápafsi ayiasméni apó ton Theó. Kai to Sávvato vrádi stis

6 m. m. , xekiná i próti iméra tis kosmikís evdomádas. I níkhta pernái kai me to próto phos tis avyís, i yinaíkes piyainoun ston tápho elpízontas na vroun kápion na kilísi tin pétra. Vrískoun tin pétra kilisméni kai ton tápho anikhtó. Baínontas ston tápho, i María i Magdaliní kai i María, i mitéra tou Iisoú, vlépoun énan kathisméno ángelo pou tous léi óti o Iisoús anastíthike. O ángelos tous léi na páne na to poun stous adelphoús tou, tous apostólous tou. Paraménontas ston kípo, i María i Magdaliní vlépi énan ántra diméno sta lefká, ton opío pernái yia kipouró. Stin antallayí, anagnorízi ton Iisoú. Kai edó, mia polí simantikí leptoméria pou katarrípti mia polí diadedoméni pepíthisi, o Iisoús léi sti María: « Den ékho akómi analiphthí ston Patéra mou ». O listís sto stavró kai o ídios o Iisoús den bíkan ston parádiso, sti vasilía tou Theoú, tin ídia iméra tis stávrosís tous, aphoú tris olóklires iméres argótera, o Iisoús den ékhi akómi analiphthí ston ouranó. Étsi boró na po sto ónoma tou Kiríou, as siopísoun ósi den ékhoun típota na poun apó aftón! Yia na min ipostoún khlevasmó í dropí mia méra.

To déftero ínai na epophelithoúme apó tin imerominía – to 458, i opía simatodotí arkhiká tin énarxi ton 70 evdomádon imerón-etón pou íkhan kathoristí yia ton evraïkó laó, ston opío o Theós édose dío kíria anagnoristiká simádia: to Sávvato kai tin peritomí tis sárkas.

Símphona me to Romaíous 11, i prosíliti Ethnikí pou isílthan sti néa diathíki ínai boliasméni stin evraïkí kai evraïkí ríza kai kormó. Allá ta themélia tis néas diathíkis ínai kathará evraïká, kai o Iisoús íthele polí na to episimáni aftó sto Ioánni 4: 22: Esís proskináte aftó pou den gnorízete• emís proskinoúme aftó pou gnorízoume• epidí i sotiría ínai apó tous Ioudaíous. Símera, aftó to mínima apoktá zontaní simasía epidí o Iisoús to apefthíni se psevdós prosílitous Ethnikoús ólon ton epokhón. Yia na tous apophíyi kalítera, o diávolos tous óthise na misísoun tous Ioudaíous kai ti diathíki tous, káti pou tous apétrepse apó tis entolés tou Theoú kai to áyio Sávvato tou. Prépi epoménos na diorthósoume aftó to láthos kai na doúme ti néa diathíki me evraïkí taftótita . I apóstoli kai i néi prosíliti Evraíi mathités ínai aftí i « pollí » pou kánoun mia statherí simmakhía me ton Iisoú , sto Dan. 9: 27, allá i vási tous paraméni evraïkí, kai aftí anisikhoún yia tin énarxi tis periódou ton « 70 evdomádon » pou dóthike apó ton Theó sto evraïkó éthnos yia na apodekhtí í na aporrípsi to prótipo tis néas simmakhías pou vasízetai sto anthrópino aíma pou khíthike ikiothelós apó ton Iisoú Khristó. Sinágontas aftoús tous silloyismoús, i imerominía - 458 yínetai i arkhí tou «2300 espéras-prí» tou Dan. 8: 14.

Sto télos aftís tis makrás prophitikís periódou, diladí 2300 etón, tría prágmata eprókito na stamatísoun símphona me to Dan. 8: 13.

1- i aiónia ierosíni

2- i katastrophikí amartía

3- o diogmós tis ayiótitas kai tou stratoú.

Ta tría stikhía anagnorízontai:

1- i aénai epíyia ierosíni tou pápa

2- i próti iméra aryías metonomástike se Kiriakí.

3- O diogmós tis ayiótitas kai ton Khristianón ayíon, ton politón tis vasilías ton ouranón.

Aftés i allayés stókhevan:

1- Yia na apokatastísi ston Iisoú Khristó tin ayía aiónia ouránia ierosíni tou.

2- Apokatastíste olókliro ton theïkó nómo, simperilamvanoménis tis 7is iméras anápafsis tou Savvátou .

3- Yia na doúme to télos ton diogmón katá tis khristianikís ayiótitas kai ton ayíon.

O ipoloyismós pou protínetai yia to "2300 vrádi-prí" xekiná apó tin imerominía -458, to télos aftís tis diárkias líyi tin ánixi tou 1843: 2300 - 458 = 1842 +1. Se aftón ton ipoloyismó ékhoume 1842 olóklira khrónia sta opía prépi na prosthésoume +1 yia na orísoume tin ánixi tis arkhís tou étous 1843 ópou telióni to prophitevméno "2300 vrádi-prí". Aftí i imerominía simatodotí tin arkhí mias epistrophís tis parémvasis tou Theoú, o opíos théli étsi na apeleftherósi tous alithinoús ayíous tou apó ta thriskeftiká psémata pou klironómise apó ton papikó Romaiokatholikismó yia 1260 khrónia. Étsi, paírnontas tin protovoulía na dimiouryísi mia pnevmatikí anayénnisi stis IPA ópou i Protestántes íkhan vri kataphíyio, to Pnévma enépnefse ton William Miller na endiapherthí yia tin prophitía tou Daniíl 8: 14, kai dío diadokhikés protinómenes imerominíes anakínosan tin epistrophí tou Iisoú Khristoú, i próti yia tin ánixi tou 1843, i défteri yia to phthinóporo tou 1844. Yia aftón, o katharismós tou ayiastiríou símaine óti o Iisoús epéstrephe yia na katharísi ti yi. Metá apó dío apoyitéfsis stis provlepómenes imerominíes, to Pnévma édose éna simádi stous pio epímonous pou íkhan simmetáskhi stis dío dokimasíes tis pístis. Éna ouránio órama élave to prí tis 23is Oktovríou 1844 énas apó tous ayíous pou diéskhize ta khoráphia. O ouranós ánixe se mia skiní pou édikhne ton Iisoú Khristó os Arkhieréa na ierouryí sto ouránio ayiastírio. Sto órama, pérase apó ton áyio tópo ston áyio tópo. Étsi, metá apó 1. 260 khrónia skótous, o Iisoús Khristós epanélave tin epaphí me tous pistoús tou, i opíi íkhan epileyí apó tis dío diadokhikés dokimasíes.

1- I epanénarxi tou aénaou . Epoménos, méso aftoú tou orámatos, o Theós anélave epísima ton élenkho tis aénais ouránias ierosínis tou stis 23 Oktovríou 1844.

2- I Epistrophí tou Savvátou . Ton ídio mína, énas állos apó tous ayíous árkhise na tirí to Sávvato tis évdomis iméras, metá apó mia epískepsi tis kas Réitsel Óouks, i opía tou édose éna vivliaráki apó tin ekklisía tis: «Vaptistés tis Évdomis Iméras». O énas metá ton állon, me tin párodo tou khrónou, i áyii pou epilékhthikan apó tis dío dokimasíes iiothétisan epísis to Sávvato tis évdomis iméras. Étsi, o Theós évale télos stin katastrophikí amartía pou kathiérose i idololatrikí Rómi, allá nomimopíise i papikí Rómi me to ónomá tis «Kiriakí».

3- To télos ton diogmón . To tríto théma aphoroúse tin ayiótita kai tous Khristianoús pou diókontan yia 1260 khrónia. Kai páli, to 1843 kai to 1844, i thriskeftikí iríni vasíleve se ólo ton ditikó kósmo pou aphoroúse i prophitía. Aftó sinévi epidí i epanastatikí Gallía íkhe phimósi me ti gilotína tis ósous ítan ipéfthini yia tis thriskeftikés phrikaleótites pou diaprákhthikan. Étsi, metá ta teleftaía aimatirá khrónia tis timorías ton thriskeftikón mikhón símphona me tin Apok. 2: 22-23, sto télos ton 1260 etón pou xekínisan to 538, i imerominía pou sindéetai me tin katáryisi tou aióniou me tin engathídrisi tou papikoú kathestótos, diladí to 1798, vasílefse i thriskeftikí iríni. Kai i elefthería tis

sinídisis pou kathieróthike epétrepse stous ayíous na ipiretoún ton Theó símphona me tin epiloyí tous kai ti gnósi tous óti o Theós tha afxanótan. To 1843, i I ayiótita kai o stratós ton ayíon , aftí i polítes tis vasilías ton ouranón pou epilékhthikan apó ton Iisoú Khristó, den diókontai pléon, ópos íkhe anangíli i prophitía tou Daniíl 8: 13-14.

Óles aftés i empiríes organóthikan kai kathodiyíthikan apó ton Pantodínamo Theó, o opíos me plíri aoratótita kathodiyí tis diánies ton anthrópon, óste na epitíkhoun ta skhédiá tou, olókliro to prógrammá tou, mékhri to télos tou kósmou, ópou i epiloyí ton eklektón tha ékhi teliósi. Apó óla aftá prokípti óti o ánthropos den epiléyi na timísi to Sávvato kai to phos tou, allá o Theós ínai aftós pou tou díni aftá pou tou aníkoun os éndixi tis epidokimasías tou kai tis pragmatikís agápis tou yi' aftón, ópos didásketai ston Iez. 20: 12-20: « Édosa kai se aftoús ta Sávvatá mou yia na ínai simío metaxí emoú kai aftón, yia na gnorízoun óti egó ímai o Kírios pou tous ayiázo. . . Aviáste ta Sávvatá mou, kai as ínai simío metaxí emoú kai esás, yia na gnorízoun óti egó ímai o Kírios o Theós sas . Epidí aftós ínai pou anazitá ta khaména tou próvata, as ímaste sígouri óti kanénas eklektós den tha khathí.

Sto Dan. 8, sti monadikí apántisi pou díni o Theós sto edáphio 14 sto erótima tou edaphíou 13, i léxi « ayiótita » ínai apólita katállili epidí i ayiótita aphorá pangosmíos otidípote apotelí idioktisía tou Theoú kai pou ton aphorá idiaítera. Aftí ítan i periptosi tis aénais ouránias ierosínis tou , tou ayiasménou Savvátou tou apó katavolís kósmou tin iméra metá ti dimiouryía tou Adám, kai ton ayíon tou , ton pistón eklektón tou.

I empiríes pou prophitéftikan sto Daniíl 8: 13-14 ekpliróthikan metaxí tou 1843, tis imerominías énarxis iskhíos tou thíou diatágmatos, kai tou phthinopórou tou 1844, kai i dío vasisménes stin prosdokía tis epistrophís tou Iisoú Khristoú yia aftés tis imerominíes. Epísis, me vási tin idéa tis élefsis tou Iisoú Khristoú , i sínkhroni aftís tis empirías édosan stous simmetékhontes pou akoloúthisan aftés tis prosdokíes to ónoma «Antventistés», apó to latinikó «adventus» pou simaíni akrivós «élefsi». Tha vroúme aftín tin «Antventistikí» empiría sto kephálaio 12 aftoú tou vivlíou tou Daniíl, ópou to Pnévma tha érthi na ipogrammísi ti simasía aftís tis teleftaías epísimis «simmakhías».

Daniíl 10

Dan 10: 1 En to tritó éti Kírou vasiléos Persías apekalíphthi lógos pros ton Daniíl, tou opíou to ónoma ítan Valtasásar. O lógos íto alithinós kai promínie megálo kakón. Kai ákouse ton lógon kai ennooúse to órama.

1a- Sto tríto étos tou Kírou, vasiliá tis Persías, apokalíphthike lógos ston Daniíl, tou opíou to ónoma ítan Valtásar.

O Kíros V' vasílefse apó to – 539. I imerominía tou orámatos ínai epoménos – 536.

1v- Aftí i léxi, i opía ínai alithiní, proanangélli mia megáli simphorá.

Aftós o óros, megáli simphorá, proanangélli ti sphayí se megáli klímaka.

1g- Édose prosokhí se aftón ton lógo kai íkhe katanóisi tou orámatos.

An o Daniíl katálave to nóima, tha to katalávoume ki emís.

Dan 10: 2 Ekíno ton kairó egó, o Daniíl, pénthisa tris evdomádes.

Aftó to prosopikó pénthos pou epireázi ton Daniíl, epivevaióni ton nekrikó kharaktíra tis sphayís pou tha lávi khóra ótan oloklirothí i megáli simphorá pou anangélthike.

Dan 10: 3 Den éphaga kanéna eklektó phayitó, oúte kréas oúte krasí bíke sto stóma mou, oúte álipsa ton eaftó mou, mékhri na simplirothoún tris evdomádes.

Aftí i proetimasía tou Daniíl, o opíos epidióki afximéni ayiótita, prophitévi ti dramatikí katástasi pou tha prophitéfsi o ángelos sto Dan. 11: 30.

Dan 10: 4 Tin ikostí tétarti iméra tou prótou mína ímoun kontá ston megálo potamó, pou ínai o Khiddékel.

o Khiddékel onomázetai Tígris. Ínai o potamós pou pótize ti Mesopotamía me ton Evráti, o opíos diéskhize kai pótize ti Khaldaïkí póli tis Vavilónas lógo tis timoriménis iperiphánias tou vasiliá Navoukhodonósora. O Daniíl den boroúse na to katalávi, allá aftí i diefkrínisi proorizótan yia ména. Epidí móno to 1991 ékana gnostés tis alithinés exiyísis tou Daniíl 12 ópou o potamós Tígris tha paíxi ton rólo mias « tígris » pou trói anthrópines psikhés. Mia dokimasía pístis apikonízetai apó tin epikíndini diávasí tou. Móno i eklektí boroún na ton diaskhísoun kai na sinekhísoun to taxídi tous me ton Iisoú Khristó. Ínai kai páli mia ikóna pou antigráphike apó ti diávasi tis Erithrás Thálassas apó tous Evraíous, mia adínati kai thanatiphóra diávasi yia tous Aiyíptious amartoloús. Allá aftí pou epikalítai o Daniíl 12 epiléyi tous teleftaíous «Antventistés» eklektoús ton opíon i apostolí tha sinekhistí mékhri tin epistrophí tou Khristoú. I teleftaíi apó aftoús tha viósoun tin teleftaía megáli simphorá , tin akraía

tis morphí pou tha apaitísi tin parémvasi tou Khristoú se mia iskhirí kai éndoxi sotíria kai ekdikitikí epistrophí.

I próti simphorá pou anangélthike ston Daniíl anaphéretai sto Dan. 11: 30. Aphorá ton evraïkó laó tis arkhaiótitas, allá mia álli parómia simphorá tha anangelthí me mia parómia ikóna stin Apok. 1. Aftó tha epitefkhthí metá ton Tríto Pangósmio Pólemo, ston opío to éna tríto tis anthropótitas tha thanatothí . Kai aftí i síngrousi parousiázetai stin Apok. 9: 13 éos 21 me símvola, allá anaptíssetai me saphí glóssa se aftó to vivlío tou Daniíl sto télos tou kephalaíou 11 sta edáphia 40 éos 45. Étsi, tha vroúme diadokhiká, se aftó to kephálaio 11, ti megáli simphorá ton Ioudaíon, kai sti sinékhia sto Dan. 12: 1, ti megáli simphorá pou tha thési os stókhous tous eklektoús tou Khristianismoú kai tous pistoús Ioudaíous tou éskhatou kairoú pou tha metastraphoún ston Khristó. Aftí i simphorá anaphéretai ekí me tous órous «kairós thlípsis» kai o kírios stókhos tha ínai i praktikí tou Savvátou pou ayiástike apó ton Theó.

Síngrisi ton dío oraináton ton anangelthisón katastrophón

1- Pros ta paidiá tou laoú tis palaiás diathíkis tou Daniíl: Dan. 10: 5-6.

2- Pros ta paidiá tou laoú tis néas diathíkis tou Daniíl: Apok. 1: 13-14.

Yia na ektimísoume plíros ti simasía pou prépi na apodídoume se aftés tis dío simphorés, prépi na katalávoume óti, parólo pou diadékhontai i mía tin álli khroniká, i próti ínai énas típos pou prophitévi ti défteri, i opía tha stokhéfsi, katá tin epistrophí tou Iisoú Khristoú, ta teleftaía pistá paidiá tou Theoú, ópos o Daniíl kai i tris síntrophí tou. Metá apó dekaetíes irínis, akolouthoúmenes apó énan tromeró kai tromerá katastrophikó atomikó pólemo, i romaïkí Kiriakí aryías tha epivlithí apó tin pangósmia kivérnisi pou tha organothí apó tous epizóntes tis katastrophís. Apó tin álli plevrá, o thánatos tha érthi na apilísi tis zoés ton pistón eklektón, ópos stin epokhí tou Daniíl, tou Ananía, tou Misaíl kai tou Azaría• kai ópos stin epokhí ton «Makkavaíon» to -168, tous opíous stokhévi i simphorá pou anakinóthike se aftó to kephálaio tou Daniíl• kai télos, tous teleftaíous Antventistés pou paréminan pistí sto Sávvato tis évdomis iméras to 2029.

Allá prin apó aftí tin telikí dokimasía, i makrá papikí vasilía ton 1260 etón tha ékhi ídi prokalési ton thánato plíthous plasmáton sto ónoma tou Theoú.

Sinopsízontas, i katanóisi tou minímatos pou metadídetai apó aftó to órama pou dóthike ston Daniíl tha mas epitrépsi na katanísoume ti simasía aftoú pou díni ston Ioánni stin Apok. 1: 13 éos 16.

Dan 10: 5 Kai síkosa ta mátia mou kai ída, kai idoú, énas ánthropos diménos me liná, kai periezosménos yíro apó tin osphí tou me khrisí zóni apó ton Oupház.

5a- Ipírkhe énas ántras diménos sta liná

Éna érgo dikaiosínis pou simvolízetai apó to linó íphasma tha ektelestí apó ton Theó méso enós anthrópou. Stin ikóna pou perigráphetai, o Theós paírni ti morphí tou Éllina vasiliá Antíokhou

D΄, gnostoú os Epiphaní. Tha ínai o dióktis ton Evraíon metaxí 175 kai 164, katá ti diárkia tis vasilías tou.

5v- ékhontas stin osphí tou mia khrisí zóni apó tin Oupház

¬ Topothetiméni stin osphí, i zóni simvolízi tin epivevliméni alíthia. Epipléon, o khrisós apó ton opío ínai kataskevasméni proérkhetai apó tin Oupház, káti pou sto Ier. 10: 9 ipodilóni tin paganistikí idololatrikí tis khrísi.

Dan 10: 6 To sóma tou ítan san viríllio, to prósopó tou san astrapí, ta mátia tou san phlóyes photiás, ta khéria tou kai ta pódia tou san yialiménos khalkós, kai o íkhos tis phonís tou san thórivos plíthous.

6a- To sóma tou ítan san khrisólithos

O Theós ínai o singraphéas tou orámatos, allá anangélli tin élefsi enós idololatrikoú theoú, ex ou kai aftí i éndoxi iperphisikí ptikhí.

6v- to prósopó tou élampe san astrapí

I ellinikí taftótita aftoú tou theoú epivevaiónetai. Ínai o Días, o Éllinas theós tou vasiliá Antíokhou D΄. O keravnós ínai to símvolo tou Olímpiou theoú Día, tou theoú ton Olímpion theón stin ellinikí mitholoyía.

6g- ta mátia tou ítan san phlóyes photiás

Tha katastrépsi ó, ti kitázi kai den epidokimázi• ta mátia tou tha ínai stramména stous Ioudaíous símphona me to Dan. 11: 30: … tha kitáxi ekínous pou engatélipsan tin áyia diathíki. I simphorá den érkhetai khorís aitía, i apostasía molíni ton laó.

6d- ta khéria kai ta pódia tou ítan san yialiménos broúntzos

O dímios pou tha stalí apó ton Theó tha ínai tóso amartolós óso kai ta thímatá tou. I katastrophikés tou práxis, pou simvolízontai apó ta khéria kai ta pódia tou, ínai phtiagménes apó khalkó, símvolo tis ellinikís amartías sto ágalma tou Dan. 2.

6o- kai o íkhos tis phonís tou ítan san thórivos plíthous

O Éllinas vasiliás den tha drási mónos tou. Tha ékhi píso tou kai brostá tou éna plíthos stratiotón tóso idololátron óso kai o ídios yia na ipakoúoun stis entolés tou.

I koríphosi kai to apokoríphoma aftís tis prophitikís anangelías tha epitefkhthí katá tin ekplírosi tou Dan. 11: 31: Stratí tha emphanistoún katá tin entolí tou• tha vevilósoun to ieró, to phroúrio, tha stamatísoun ti sinekhí thisía kai tha stísoun to vdéligma pou erimóni. Yia lógous vivlikís ilikrínias, ékho diagrápsi ti léxi thisía pou den ínai gramméni sto evraïkó kímeno, epidí o Theós ékhi skhediási yia ti « sinekhí » dío diaphoretikoús diadokhikoús rólous stin palaiá diathíki kai sti néa. Stin palaiá sinístatai stin prosphorá enós arnioú os olokáftoma vrádi kai prí. Sti néa, ipodilóni tin ouránia mesitía tou Iisoú Khristoú pou thimízi ti thisía tou na mesitéfsi yia tis prosefkhés ton eklektón. Se aftó to plaísio tou Dan. 11: 31, aftó tis palaiás diathíkis, o Éllinas vasiliás tha stamatísi tis prosphorés tis sinekhoús prosphorás tou nómou tou Misí. Étsi, móno to plaísio tou khrónou ston opío epikalítai

aftó kathorízi tin erminía tis diakonías tis aénais mesitías enós epíyiou ieréa í tou ourániou arkhieréa: tou Iisoú Khristoú. To aénao sindéetai epoménos me mia anthrópini diakonía í, defterevóntos kai oristiká, me tin ouránia thía diakonía tou Iisoú Khristoú.

Dan 10: 7 Egó, o Daniíl, mónos ída to órama• i ándres ómos pou ítan mazí mou den to ídan, allá phovíthikan polí kai éphigan kai kríphtikan.

7- Aftós o silloyikós phóvos ínai móno mia amidrí ikóna tis ekplírosis tou orámatos. Yiatí tin iméra tis anangelthísas sphayís, i díkaii tha kánoun kalá na phígoun kai na kriphtoún, ésto kai an aftó vrísketai stin kiliá tis yis.

Dan 10: 8 Kai émina mónos, kai ída to megálo aftó órama• kai i dínamí mou exélipe, kai to prósopó mou állaxe, kai i dínamí mou exélipe.

8a- Mésa apó ta sinaisthímatá tou, o Daniíl sinekhízi na prophitévi tis sinépies tis atikhías pou tha érthi.

Dan 10: 9 ἤkousa tòn ἤkhonta tὰ lóyia tou• kaὶ ὅtan ἤkousa tòn ἤkhonta tòn ἤkhonta, ἔpesa ἔminos ἐpὶ tò prósopon mou eἰs tὴn gῆn.

9a- Tin iméra tis atikhías, i phoní tou diókti vasiliá tha prokalési ta ídia tromaktiká apotelésmata• ta gónata tha khtipísoun metaxí tous kai ta pódia tha liyísoun, aníkana na sikósoun ta sómata pou tha pésoun sti yi.

Dan 10: 10 Kai idoú, khéri me ángixe kai tínaxe ta gónatá mou kai ta khéria mou.

10a- Eftikhós yi' aftón, o Daniíl ínai aplós o prophítis pou ékhi analávi na anangíli ston laó tou tin élefsi aftís tis megális simphorás kai o ídios den yínetai stókhos tis díkaiis oryís tou Theoú.

Dan 10: 11 Kai mou ípe: Daniíl, ánthrope agapité, prósekhe ta lóyia pou sou léo, kai stásou ekí pou ísai• epidí, tóra ímai apestalménos se séna. Kai ótan mou ípe aftá, státhika trémontas.

11a- Daniíl, ánthrope agapité, prósekhe ta lóyia pou prókitai na sou po, kai stásou órthios ston tópo ópou vrískesai.

Énas agapiménos tou Theoú den ékhi kanéna lógo na phovátai tis ouránies paremvásis Tou. I oryí tou Theoú ínai enántia stous epithetikoús, poniroús kai skliroús epanastátes amartoloús. O Daniíl ínai to antítheto apó aftoús tous anthrópous. Prépi na paramíni órthios epidí ínai to ídio to simádi tis diaphorás sti míra pou teliká tha pési stous eklektoús. Akóma kai xaploméni sti skóni tou yíinou thanátou, tha xipnísoun kai tha stathoún xaná sta pódia tous. I ponirí tha paramínoun xaploméni, kai i pio ponirí tha xipnísoun yia tin telikí krísi pou tha exaliphthí yia pánta. O ángelos diefkrinízi, «ston tópo ópou ísai». Kai poú ínai? Sti phísi, stis ókhthes tou potamoú «Khiddékel», sta angliká, tou Evráti, pou tha orísi ti khristianikí Evrópi tis néas diathíkis stin Apokálipsi. To próto máthima ínai óti o ánthropos borí na sinantísi ton Theó opoudípote kai na evloyithí apó aftón. Aftó to máthima anatrépi tis idololatrikés prokatalípsis óti yia polloús anthrópous, o Theós borí na sinantithí móno se ekklisíes, ierá ktíria, naoús, vomoús, allá edó, den ipárkhi típota apó aftá. Stin epokhí tou, o Iisoús tha ananeósi aftó to máthima légontas sto Katá Ioánnin 4: 21 éos 24: « Yinaíka,

tis ípe o Iisoús, pístepsé me, érkhetai óra pou oúte se toúto to vounó oúte sta Ierosólima tha proskinísete ton Patéra• esís proskináte aftó pou den gnorízete• emís proskinoúme aftó pou gnorízoume• epidí, i sotiría proérkhetai apó tous Ioudaíous». Ἔrkhetai dὲ ὥra, kaὶ nῦn eἶnai, ὅte oἱ ἀlithiní proskinitaὶ thὰ proskinísoun tòn Patéra ἐn pnévmati kaὶ ἀlithíᾳ• gὰr oὕtos ziteῖ ὁ Patír toὺs proskinoῦntas aὐtòn. O Theós ínai Pnévma, kai ósi ton latrévoun prépi na ton latrévoun en pnévmati kai alithía.

To déftero máthima ínai pio leptó• vasízetai ston potamó Khiddékel, epidí to Pnévma ékhi skhediási na aníxi tin katanóisi tou vivlíou tou móno stous teleftaíous pistoús ipirétes tou, ton opíon i empiría kai i dokimasía me tin opía pragmatopiítai i epiloyí tous apikonízontai apó tin ikóna tis epikíndinis diávasis tou potamoú Khiddékel sta galliká, tis Tígris, ópos kai to zóo me aftó to ónoma, epísis sti dokimasía tis pístis, trógousas tis psikhés ton anthrópon.

11v- yiatí tóra ékho stalí se eséna. Ótan mou mílise, státhika trémontas.

I sinántisi den ínai pléon aplós éna órama• yínetai diálogos, mia antallayí metaxí dío plasmáton tou Theoú, to éna apó ton ouranó kai to állo apó ti yi.

Dan 10: 12 Mou ípe: Daniíl, mi phovásai• epidí, apó tin próti iméra pou évales tin kardiá sou sto na katanísis kai na tapinothís enópion tou Theoú sou, ta lóyia sou isakoústikan, kai írtha exaitías ton lógon sou .

Se ólo aftó to edáphio, ékho móno éna prágma na po. An khásete ti mními sas, toulákhiston thimithíte aftó to edáphio pou mas léi pós na efkharistísoume ton Dimiourgó mas Theó.

O stíkhos apotelí parádigma tou ídous• mia loyikí akolouthía vasisméni sto yegonós óti káthe aitía phérni to apotélesmá tis ston Theó: i dípsa yia katanóisi sinodevómeni apó alithiní tapinótita isakoúetai kai ikanopiítai.

Edó xekiná mia makrá apokálipsi pou den tha teliósi mékhri to télos tou Vivlíou tou Daniíl, aftó tou kephalaíou 12 .

Dan 10: 13 Kai o árkhontas tou vasilíou tis Persías mou antistáthike íkosi mía iméra• kai idoú, o Mikhaíl, énas apó tous kírious árkhontes, írthe na me vithísi• kai émina ekí mazí me tous vasiliádes tis Persías.

13a- kai o iyétis tou vasilíou tis Persías mou antistáthike íkosi mía iméres

O ángelos Gavriíl vithá ton Kíro V', ton Pérsi vasiliá, kai i apostolí tou yia ton Theó ínai na epireási tis apophásis tou, óste i práxis tou na min singroúontai me to megálo tou skhédio. To parádigma tis apotikhías aftoú tou angélou apodiknii óti ta plásmata tou Theoú aphínontai prágmati eléfthera kai anexártita kai epoménos ipéfthina yia óles tis epiloyés kai tis práxis tous.

13v- allá idoú, o Mikhaíl, énas apó tous kírious príngipes, írthe se víthiá mou

To apokaliptómeno parádigma mas didáski epísis óti se periptosi pragmatikís anángis, « énas apó tous kírious iyétes, o Mikhaíl », borí na parémvi yia na epiváli tin apóphasi. Aftí i anóteri víthia ínai theïkí víthia, aphoú Mikhaíl simaíni: «Pios ínai san ton Theó». Ínai aftós pou tha érthi sti yi yia na ensarkothí os Iisoús Khristós. Ston ouranó, ítan yia tous angélous i ekprosópisi tou Pnévmatos tou Theoú se aftoús. Se aftín tin periptosi, i ékphrasi « énas apó tous kírious iyétes » borí dikaioloyiména na mas ekplíxi. Lipón, aftó den prokalí ékplixi, epidí i tapinótita, i evyénia, i mirasiá kai i agápi pou tha epidíxi o Iisoús sti yi íkhan ídi epharmostí stin ouránia zí tou me tous pistoús angélous tou. I nómi tou ouranoú ínai aftí pou epédixe katá ti diárkia tis epíyias diakonías tou. Sti yi, ékane ton eaftó tou ipiréti ton ipiretón tou. Kai mathaínoume óti ston ouranó, ékane ton eaftó tou íso me állous angelikoús iyétes.

13g- kai parémina ekí me tous vasiliádes tis Persías

I kiriarkhía tis dinastías ton Persón vasiliádon tha sinekhistí epoménos yia kápio khronikó diástima mékhri tin ellinikí kiriarkhía.

Dan 10: 14 Tóra írtha na sou káno gnostó ti tha simví ston laó sou stis éskhates iméres• epidí, to órama ínai kai yia ekínes tis iméres.

14a- Mékhri to télos tou kósmou, o laós tou Daniíl tha anisikhí, tóso yia tin paliá óso kai yia ti néa simmakhía, epidí o laós tou ínai o Israíl, ton opío o Theós sózi apó tin aiyiptiakí amartía , apó tin amartía tou Adám méso tou Iisoú Khristoú kai apó tin amartía pou kathiérose i Rómi ston Khristianismó, o opíos katharístike me to aíma tou Iisoú.

O skopós tis apokálipsis pou éphere o ángelos ston Daniíl ínai na proidopiísi ton laó tou yia tis tragodíes pou tha akolouthísoun. O Daniíl borí ídi na katalávi óti aftá pou tou apokalíptontai den ton aphoroún pléon prosopiká, allá ínai epísis vévaios óti aftés i didaskalíes tha ínai ophélimes sto méllon yia tous ipirétes tou laoú tou kai epoménos yia ólous ekínous stous opíous o Theós tis apefthíni kai tous proorízi méso aftoú.

Dan 10: 15 Enó mou éleye aftá ta lóyia, egó kítaxa pros ti yi kai siópisa.

15a- O Ioánnis ékhi akóma sto mialó tou to tromeró órama tis simphorás kai prospathí na singentrothí sto na akoúsi aftá pou akoúi, den tolmá pia na sikósi to kepháli tou yia na kitáxi aftón pou tou milái.

Dan 10: 16 Kai idoú, kápios pou íkhe tin ikóna ton iión ton anthrópon ángixe ta khíli mou• kai ánixa to stóma mou, kai mílisa, kai ípa pros ton istámeno brostá mou: Kírié mou, to théama me trómaxe, kai ímai lipóthimos.

1a- Kai idoú, kápios pou íkhe tin ópsi ton yion ton anthrópon ángixe ta khíli mou

Enó to tromeró órama ítan mia exopragmatikí, phantastikí ikóna pou dimiouryíthike sto mialó tou Daniíl, o ángelos, antítheta, emphanízetai me anthrópini morphí panomiótipi me ton yíino ánthropo. Próton, ki aftós dimiouryíthike kat' ikóna Theoú, allá se éna ouránio sóma apallagméno apó tous yíinous nómous. I ouránia phísi tou toú díni prósvasi kai stis dío diastásis, ékhontas eneryí ikanótita se káthe mía. Angízi ta khíli tou Daniíl, o opíos aisthánetai aftó to ángigma.

Dan 10: 17 Pós tha milísi o doúlos tou kiríou mou ston kírió mou? Tóra i dínamí mou me engatalípi, kai den ékho anása.

17a- Yia ton kathará yíino ánthropo, i katástasi ínai polí diaphoretikí, epikratoún yíini nómi kai o phóvos ton ékhi káni na khási ti dínamí tou kai tin anása tou.

Dan 10: 18 Tóte me ángixe páli aftós pou íkhe tin ópsi anthrópou kai me enískhise.

18a- Me evyenikí epimoní, o ángelos kataphérni na apokatastísi tis dinámis tou Daniíl iremóntas ton.

Dan 10: 19 Kai mou ípe: Mi phovásai, agapité mou ánthrope• iríni se séna• na ékhis thárros, na ékhis thárros. Kai kathós mou miloúse, endinamóthika kai ípa: As milísi o kíriós mou• epidí, esí me endinámoses.

19a- Éna mínima irínis! Panomiótipo me aftó pou tha apefthíni o Iisoús stous mathités tou! Típota san aftó yia na kathisikhási éna tromokratiméno pnévma. I léxis thárros, thárros, ton vithoún na pári anása kai na anaktísi tis dinámis tou.

Dan 10: 20 Mou ípe: «Xéris yiatí írtha se séna? Tóra epistrépho yia na polemíso me ton árkhonta tis Persías• kai ótan páo, idoú, o árkhontas tis Iaván tha érthi».

20a- Tóra epistrépho yia na polemíso ton arkhigó tis Persías

Aftós o iyétis tis Persías ínai o Kíros V΄ o Mégas, ton opío o Theós theorí khrisméno tou• káti pou den ton empodízi na khriastí na polemísi enantíon tou yia na katefthíni tis apophásis tou pros tin katéfthinsí tou.

20v- kai ótan anakhoríso, idoú, o príngipas tis Iaván tha érthi

Ótan o ángelos engatalípi ton Kíro V', mia epíthesi tou Éllina iyéti tis epokhís tha pirodotísi tin afxanómeni ekhthrótita metaxí ton dío persikón kai ellinikón kiriarkhión.

Dan 10: 21 ἀllὰ ἐgὼ ἀnagnoríso si tὰ yegramména ἐn tῷ vivlíῳ tῆs ἀlithías• kaὶ oὐdís ἔstin vithós mou ἐnantíon aὐtῶn, ἐktὸs Mikhaíl ὁ ἄrkhontás sou.

21a- Aftí i apokálipsi pou tha lávi o Daniíl onomázetai vivlío tis alíthias. Símera, to 2021, boró na epivevaióso tin ekplírosi ólon óson apokalíptontai se aftó, epidí i katanóisí tou ékhi dothí plíros apó to athánato Pnévma tou Mikhaíl, tou iyéti mas, yia ton Daniíl stin palaiá diathíki kai yia ména, sti néa diathíki, aphoú o Iisoús Khristós diekdikí aftó to ónoma yia na kríni tous daímones pou ínai akóma energí mékhri tin éndoxi epistrophí tou.

Daniíl 11

Prosokhí! Pará tin allayí kephalaíou, i sizítisi metaxí tou angélou kai tou Daniíl sinekhízetai se sinékhia me to teleftaío edáphio tou kephalaíou 10 .

Dan 11: 1 Kai egó, katá to próto étos tou Daríou tou Mídou, ímoun mazí tou yia na ton vithíso kai na ton eniskhíso.

1a- Dimiouryiménos apó ton Theó yia na zi yia pánta, o ángelos pou milái ston Daniíl tou léi óti vithoúse kai ipostírize ton Daríο, ton vasiliá ton Mídon, o opíos katélave ti Vavilóna se ilikía 62 etón kai o opíos exakolouthoúse na vasilévi sto Dan. 6. Aftós o vasiliás agapoúse ton Daniíl kai ton Theó tou, allá, payidevménos, íkhe thési ti zí tou se kíndino paradídontás ton sta liontária. Étsi, ítan aftós, páli, pou parenévi yia na klísi ta stómata ton liontarión kai na sósi ti zí tou. Ítan epísis aftós pou víthise aftón ton vasiliá Daríο na katalávi óti o Theós tou Daniíl ínai o mónos alithinós Theós, dimiourgós ólon óson ipárkhoun, ólon óson zoun kai óti den ipárkhi állos san aftón.

Dan 11: 2 Tóra tha sou gnostopiíso tin alíthia: Idoú, tris vasiliádes tha ínai akóma stin Persía. O tétartos tha sissoréfsi perissótero ploúto apó ólous tous állous• kai ótan yíni dinatós méso tou ploútou tou, tha xesikósi ólous enántia sto vasílio tis Iaván.

2a- Tóra tha sou po tin alíthia

I alíthia ínai gností móno ston Alithinó Theó kai ínai to ónoma pou díni o Theós ston eaftó tou sti skhési tou me tous teleftaíous eklektoús tou en Khristó, símphona me tin Apok. 3: 14. I alíthia den ínai móno o theïkós nómos, ta diatágmatá tou kai i entolés tou. Perilamváni epísis óla ósa o Theós skhediázi kai ekplιróni skholastiká ston khróno tou. Anakalíptoume móno káthe méra tis zís mas, éna méros aftoú tou megálou prográmmatos sto opío proodévoume mékhri to télos tis zís mas kai silloyiká, mékhri to télos tou telikoú sotíriou érgou pou tha di tous eklektoús na ékhoun prósvasi stin iposkheméni aioniótita.

2v- Idoú, tha ipárxoun tris akómi vasiliádes stin Persía

1os vasiliás metá ton Kíro V΄: O Kamvísis V΄ (– 528–521) sphayiázi ton yio tou Vardía, ton opío i Éllines apokaloúsan Smérdi.

2os vasiliás: o pséftikos Smérdis, o mágos Gkaoumáta pou spheterístike to ónoma Smérdis , vasílefse móno yia mikró khronikó diástima.

3os vasiliás: Daríos A΄ o Pérsis (– 521 – 486) yios tou Istápi .

2g- O tétartos tha sissoréfsi perissótero ploúto apó ólous tous állous

4os vasiliás: Xérxis A΄ (– 486–465). Amésos metá apó aftón, o Artaxérxis A΄ tha vasiléfsi kai tha apeleftherósi ólous tous Ioudaíous aikhmalótous katá to évdomo étos tis vasilías tou, tin ánixi – 458 símphona me ton Ésdra 7: 7-9.

2d- kai ótan yíni dinatós me ton ploúto tou, tha xesikósi ta pánta enántia sto vasílio tis Iávan

O Xérxis A΄ katéstile kai irémise tin epanastatiméni Aíyipto, sti sinékhia kírixe pólemo enantíon tis Elládas, isévale stin Attikí kai katéstrepse tin Athína. Allá ittíthike sti Salamína to 480 p. Kh. I Elláda diatírise ton élenkho tis epikrátiás tis. Kai o Pérsis vasiliás parémine stin Asía, exapolíontas paróla aftá epithésis pou katédixan tin epithimía tou na kataktísi tin Elláda.

Dan 11: 3 Allá énas dinatós vasiliás tha sikothí, kai tha kivernísi me megáli dínami, kai tha káni símphona me to thélimá tou.

3a- Ittiménos stin epikrátiá tou, o Pérsis vasiliás Xérxis A΄ , katadiokómenos, tha katalíxi na vri thánato, dolophoniménos apó día apó tous evyenís tou. Ittíthike apó énan nearó ándra ton opío íkhe koroïdépsi dolíos. I Elláda epélexe ton Méga Aléxandro, énan nearó Makedóna 20 etón (yenníthike to – 356, vasílefse to – 336, – péthane to – 323), os vasiliá tis. I prophitía ton anaphéri os ton idritί tis 3is aftokratorías tou agálmatos tou Dan. 2, trítou thiríou tou Dan. 7 kai défterou thiríou tou Dan. 8.

Dan 11: 4 Kai ótan sikothí, i vasilía tou tha sintriví, kai tha diairethí pros tous tésseris anémous tou ouranoú• kai den tha ínai sto spérma tou oúte tha ínai ópos ítan• epidí, tha diaspastí, kai tha ínai yia állous ektós apó aftoús.

4a- Ekí vrískoume ton akriví orismó pou dínetai yia to megálo spasméno kéras tou ellinikoú trágou tou Dan. 8: 8 kai tin exíyisí tou sto edáphio 22: Ta téssera kérata pou ipsóthikan yia na antikatastísoun aftó to spasméno kéras, aftá ínai téssera vasília pou tha anadithoún apó aftó to éthnos, allá ta opía den tha ékhoun tósi dínami .

Sas ipenthimízo ti antiprosopévoun ta « téssera megála kérata ».

1o kéras: i ellinikí dinastía ton Selefkidón pou idríthike sti Siría apó ton Sélefko A΄ ton Nikátora .

2o kéras: i ellinikí dinastía ton Layídon pou idríthike stin Aíyipto apó ton Ptolemaío A΄ Lágo .

3o kéras: i ellinikí dinastía pou idríthike stin Thráki apó ton Lisímakho.

4o kéras: i ellinikí dinastía pou idríthike sti Makedonía apó ton Kássandro

Dan 11: 5 O vasiléfs tou nótou théli ísthai iskhirós• kai énas ton arkhónton aftoú théli iperiskhísi enantíon aftoú, kai théli vasiléfsi• i kiriarkhía aftoú théli ísthai iskhirí.

5a- O vasiliás tou nótou tha yíni dinatós

Ptolemaíos A΄ Sotíras Lágos –383–285 vasiliás tis Aiyíptou í « vasiliás tou nótou ».

5v- Allá énas apó tous árkhontés tou tha ínai iskhiróteros apó aftón kai tha kivernísi• i vasilía tou tha ínai iskhirí.

Sélefkos A΄ Nikátor –312–281 vasiliás tis Sirías í « vasiliás tou vorrá ».

Dan 11: 6 Kai metá líga khrónia tha sinomotísoun• kai i thigatéra tou vasiliá tou nótou tha érthi ston vasiliá tou vorrá yia na káni iríni• allá den tha diatirísi ti dínami tou vrakhíoná tou, oúte aftós oúte o vrakhíonás tou tha stathoún• kai tha paradothí, kai aftí pou tin épheran, kai o patéras tis, kai aftós pou tin víthise en tais imérais ekínes.

6a- I prophitía paralípi ti vasilía tou Antíokhou A΄ (–281–261), tou défterou « vasiliá tou vorrá » pou simmetíkhe ston próto «Siriakó Pólemo» (-274-271) enantíon tou « vasiliá tou nótou » Ptolemaíou V΄ Philádelphou (–282–286). Sti sinékhia érkhetai o 2os «Siriakós Pólemos» (-260–253) pou phérni antimétopo ton néo « vasiliá tou vorrá » Antíokho V΄ Theó (–261–246) me tous Aiyíptious .

6v- Metá apó líga khrónia tha skhimatísoun simmakhía, kai i kóri tou vasiliá tou nótou tha érthi ston vasiliá tou vorrá yia na apokatastísi tin armonía.

I skiódis simperiphorá xekiná. Yia na pantreftí ti Vereníki, o Antíokhos V΄ khorízi ti nómimi sízigó tou, Laodíki. O patéras sinodévi tin kóri tou kai méni mazí tis sto spíti tou gamproú tou.

6g- All' aftí den tha diatirísi ti dínami tou vrakhíoná tou, oúte aftós oúte o vrakhíonás tou tha stathoún• tha paradothí mazí me ekínous pou tin épheran, mazí me ton patéra tis, kai mazí me ekínon pou tin sintiroúse katá tis iméres ekínes.

Allá lígo prin ton thánató tou, o Antíokhos V΄ apokliróni ti Vereníki. I Laodíkia paírni ekdíkisi kai ti skotóni mazí me ton patéra tis kai tin koroúla tis (to khéri = paidí). Simíosi : stin Apok. 3: 16, o Iisoús tha diazefkhthí apó tin epísimi Antventístria sízigó tou, pou simvoliká onomázetai Laodíkia. Aftó iskhíi akómi perissótero epidí o Antíokhos V΄ aftoapokalítai «Théos», Theós. Stin Anglía, o Vasiliás Erríkos I΄ tha ta pái kalítera, tha diazefkhthí apokhorizómenos apó ti thriskeftikí exousía tis Rómis, tha dimiouryísi tin Anglikanikí ekklisía tou kai tha skotósi tis eptá yinaíkes tou ti mía metá tin álli. Sti sinékhia érkhetai o 3os « Siriakós Pólemos» (-246-241).

Dan 11: 7 Kai énas kládos tha sikothí apó tis rízes tou sti thési tou, kai tha érthi sto stratópedo, kai tha isélthi sta phroúria tou vasiliá tou vorrá, kai tha ta kivernísi ópos théli, kai tha iperiskhísi.

7a- Éna vlastári apó tis rízes tou tha phitrósi sti thési tou

Ptolemaíos G΄ Everyétis -246-222 adelphós tis Vereníkis.

7v- tha érthi ston strató, tha bi sta phroúria tou vasiliá tou vorrá

Sélefkos 2 Kallínikos -246-226

7g- tha to diathési ópos théli kai tha yíni iskhirós

I kiriarkhía aníki ston vasiliá tou nótou. Aftí i aiyiptiakí kiriarkhía ínai evnoïkí yia tous Ioudaíous, se antíthesi me tous Éllines Selefkídes. Prépi amésos na yíni katanitó óti anámesa stous dío antípalous kiríarkhous vrísketai i epikrátia tou Israíl, tin opía ta dío antimakhómena stratópeda prépi na diaskhísoun stis epithésis í tis ipokhorísis tous.

Dan 11: 8 Kai tha aphairési tous theoús tous, kai ta khitá tous ídola, kai ta polítima skévi tous apó asími kai khrisó, kai tha ta phéri stin Aíyipto• kai tha míni líga khrónia makriá apó ton vasiliá tou vorrá.

8a- Se anagnórisi, i Aiyíptii tha prosthésoun sto ónomá tou, Ptolemaíos G΄, to ónoma «Everyétis» í everyétis.

Dan 11: 9 Kai tha pái enántia sti vasilía tou vasiliá tou nótou, kai tha epistrépsi sti yi tou.

9a- I apántisi tou Sélefkou V΄ apotinkháni mékhri tin énarxi tou D΄ « Siriakoú Polémou» (-219-217), ston opío tha antiparatethoún o Antíokhos G΄ enantíon tou Ptolemaíou D΄ Philopátora.

Dan 11: 10 I iií aftoú thélousi exélthi kai thélousi sinathrísi plíthos polloú stratévmatos• kai is théli exélthi kai théli xekhilísi os khímarros, kai théli xekhilísi kai epistrépsi• kai thélousi phéri ekhthrótita is to okhirón tou vasiléos tou nótou.

10a- Antíokhos G΄ Mégas (-223 -187) enantíon Ptolemaíou D΄ Philopátora (-222-205). Ta prostithémena psevdónima apokalíptoun tin katástasi khlevasmoú tou laoú ton Layidón, epidí Philopátoras simaíni sta elliniká, agápi yia ton patéra• énan patéra pou o Ptolemaíos íkhe skotósi… Yia álli mia phorá, i epithésis ton Selefkidón apotinkhánoun. I kiriarkhía tha paramíni sto stratópedo ton Layidón.

Dan 11: 11 O vasiliás tou nótou tha oryistí, kai tha vyi kai tha polemísi enántia ston vasiliá tou vorrá, kai tha xesikósi megálo plíthos, kai ta stratévmata tou vasiliá tou vorrá tha paradothoún stin khíra tou.

11a- Aftí i pikrí ítta ton Selefkidón ínai káti kaló yia tous Evraíous pou protimoún tous Aiyiptíous epidí tous phérontai kalá.

Dan 11: 12 To plíthos toúto tha iperiphaneftí, kai i kardiá tou vasiliá tha ipsothí• khiliádes tha katatropósi, allá den tha iperiskhísi.

12a- I katástasi tha alláxi me ton 5o « Siriakó Pólemo» (-202-200) pou tha phéri antimétopous ton Antíokho G΄ me ton Ptolemaío E΄ Epiphaní (-205-181).

Dan 11: 13 Dióti o vasiléfs tou vorrá théli epistrépsi kai théli sináxi plíthos megalíteron tou prótou• kai metá apó kairó, akómi kai metá apó líga khrónia, théli elthí me megálo strató kai pollá ipárkhonta.

13a- Distikhós, yia tous Evraíous, i Éllines ton Selefkidón epéstrepsan stin epikrátiá tous yia na epitethoún stin Aíyipto.

Dan 11: 14 Ekíno ton kairó pollí tha xesikothoún enántia ston vasiliá tou nótou, kai víaii ándres apó ton laó sou tha xesikothoún yia na ekplirósoun to órama, kai tha pésoun.

14a- O néos vasiliás tou aiyiptiakoú nótou, o Ptolemaíos 5 Epiphanís - í Epiphanís (-205-181), ilikías pénte etón, antimetopízi diskolíes apó tin epíthesi tou Antíokhou 3, ipostirizómenou apó antipálous. Allá i Evraíi parékhoun tin ipostírixí tous ston Aiyíptio vasiliá polemóntas tous Selefkídes. Aftí ínai, ókhi móno ittíthikan kai skotóthikan, allá aplós ékanan tous Sírious Selefkídes Éllines thanásimous ekhthroús yia mia zí.

I evraïkí exéyersi pou apokalíptetai se aftó to edáphio dikaioloyítai apó tin protímisi ton Evraíon yia to aiyiptiakó stratópedo. Epoménos, ínai ekhthrikí pros to stratópedo ton Selefkidón, to opío anaktá ton élenkho tis katástasis. Allá, den proidopíise o Theós ton laó tou enántia stis simmakhíes me tous Aiyíptious? «Aíyiptos, aftó to kalámi pou tripá to khéri ekínou pou stirízetai se aftó», símphona me ton Isaïa 36: 6: « Idoú, to évales stin Aíyipto, ékanes aftó to sintrimméno kalámi yia stírigma, pou tripá kai tripá to khéri kathenós pou stirízetai se aftó• aftós ínai o Pharaó, o vasiliás tis Aiyíptou, se ólous ósous empistévontai se aftón» . Aftí i proidopíisi phaínetai na ékhi agnithí apó ton evraïkó laó kai i skhési tous me ton Theó ínai sto khirótero simío tis. I timoría plisiázi kai khtipá. O Antíokhos 3 tous káni na plirósoun akrivá yia tin ekhthrótitá tous.

Simíosi : aftí i evraïkí exéyersi stokhévi stin « ekplírosi tou orámatos » me tin énnia óti proetimázi kai eniskhíi to mísos ton Siríon yia ton evraïkó laó. Étsi, i megáli simphorá pou anangélletai sto Dan. 10: 1 tha érthi na tous khtipísi.

Dan 11: 15 O vasiliás tou vorrá tha érthi kai tha ipsósi okhirá kai tha katalávi tis okhiroménes pólis. Ta stratévmata tou nótou kai i eklektí tou vasiliá den tha stathoún oúte tha ínai arketá dinatí yia na stathoún.

15a- I kiriarkhía ékhi alláxi oristiká stratópedo, vrísketai sto stratópedo ton Selefkidón. Apénantí tou, o Aiyíptios vasiliás ínai mólis pénte etón.

Dan 11: 16 Ópios érthi enantíon tou, tha káni ó, ti théli• kai kanís den tha antistathí brostá tou• tha méni stin kalí yi, katastréphontas ó, ti vrethí sto khéri tou.

16a- O Antíokhos G′ exakolouthí na apotinkháni na kataktísi tin Aíyipto kai i dípsa tou yia katáktisi ton enokhlí, me apotélesma o evraïkós laós na yíni o apodiopompaíos trágos tou. Xespái to pleónasma tou thimoú tou sto martirikó evraïkó éthnos pou kharaktirízetai me tin ékphrasi « i oraióteri ton khorón » ópos sto Dan. 8: 9.

Dan 11: 17 Kai théli váli tin psikhín aftoú na elthí me pásas tas dinámis tis vasilías aftoú, kai na kámi irínin metá tou vasiléos tou nótou, kai na dósi is aftón tin thigatéra aftoú is yinaíka, dia na exolothréfsi aftón• plin den théli yíni toúto oudé théli evodósi aftón.

17a- Kathós o pólemos apotinkháni, o Antíokhos G′ dokimázi to drómo tis simmakhías me to stratópedo ton Layidón. Aftí i allayí stratiyikís ékhi aitía: i Rómi ékhi yíni prostátida tis Aiyíptou. Étsi, prospathí na diefthetísi tis diaphorés dínontas tin kóri tou Kleopátra, tin próti tou onómatos, se gámo me ton Ptolemaío E′. O gámos pragmatopiítai, allá to pantreméno zevgári théli na diatirísi tin anexartisía tou apó to stratópedo ton Selefkidón. To skhédio tou Antíokhou G′ na katalávi tin Aíyipto apotinkháni xaná.

Dan 11: 18 Tha epikentrothí sta nisiá kai tha katalávi pollá apó aftá• allá énas kivernítis tha aphairési to ónidos pou skópeve na tou epiphéri kai tha to epistrépsi se aftón.

18a- Tha kataktísi edáphi stin Asía, allá katalíyi na vri sto drómo tou ton romaïkó strató, pou edó orízetai ópos sto Dan. 9: 26 me ton óro « iyétis ». Aftó simvaíni epidí i Rómi exakolouthí na ínai mia dimokratía pou stélni ta stratévmatá tis se epikhírisi miïkís irínefsis ipó tin kathodíyisi ton Legáton pou ekprosopoún ti dínami ton singlitikón kai tou laoú, ton plivíon. I metávasi sto aftokratorikó kathestós den tha alláxi aftó to ídos stratiotikís orgánosis. Aftós o iyétis onomázetai Léfkios

Skipíonas, gnostós os Aphrikanós. O vasiliás Antíokhos píre to rísko na ton antimetopísi kai ittíthike sti mákhi tis Magnisías to 189 kai katadikástike na plirósi sti Rómi os apozimíosi yia ton pólemo éna terástio khréos 15. 000 talánton. Epipléon, o neóteros yios tou, o mellontikós Antíokhos 4 Epiphanís dióktis ton Evraíon, o opíos tha petíkhi sto edáphio 31 tin « simphorá » pou prophitéftike sto Dan. 10: 1, piánetai ómiros apó tous Romaíous.

Dan 11: 19 Tóte tha pái sta okhirá tis yis tou, kai tha skontápsi kai tha pési, kai den tha vrethí.

19a- Ta ónira tis katáktisis teliónoun me ton thánato tou vasiliá, ton opío antikathistá o megalíteros yios tou, Sélefkos D΄ (-187-175).

Dan 11: 20 Kai o antikatastátis tou tha phéri ispráktora sto kaló méros tis vasilías• allá mésa se líyes iméres tha sintriphthí, oúte se oryí oúte se pólemo.

20a- Prokiménou na exophlísi to khréos pros tous Romaíous, o vasiliás éstile ton ipourgó tou Iliódoro stin Ierousalím yia na katáskhi tous thisavroús tou naoú, allá thíma enós tromeroú orámatos ston naó, engatélipse aftó to érgo tromokratiménos. Aftós o ispráktoras ínai o Iliódoros, o opíos sti sinékhia diétaxe ti dolophonía tou Sélefkou 4, o opíos tou íkhe empisteftí tin apostolí tou stin Ierousalím. I próthesi axízi tin práxi, kai o Theós ékane aftí ti vevílosi tou ieroú naoú tou na plirósi yia ton thánato tou khirotonití tou, o opíos, aphoú dolophoníthike, den péthane oúte apó thimó oúte apó pólemo .

Antíokhos 4, o ánthropos pou apikonízetai sto órama tis megális simphorás

Dan 11: 21 ἄnthropos kataphroniménos théli lávi τὴn thésin aὐtoῦ kaὶ oὐkhὶ ἐndithí τὴn ἀxioprépian vasilías• théli ἐmphanistheῖ ἐn eἰríni kaὶ théli kiriéfsi τὴn vasilían ἐn doloplokíᾳ.

21a- Aftós ínai o Antíokhos, o neóteros apó tous yious tou Antíokhou G΄. Aikhmálotos kai ómiros ton Romaíon, borí kanís na phantastí tis epiptósis pou proklíthikan ston kharaktíra tou. Ékhontas yíni vasiliás, éprepe na pári ekdíkisi yia ti zí tou. Epipléon, i paramoní tou me tous Romaíous epétrepe mia kápia sinennóisi mazí tous. I áphixí tou sto thróno tis Sirías vasízetai se doloplokíes, epidí énas állos yios, o Dimítrios, megalíteros, íkhe proteraiótita énanti aftoú. Vlépontas óti o Dimítrios káni simphonía me ton Perséa, ton vasiliá tis Makedonías, ekhthró ton Romaíon, i teleftaíi evnoούn kai topothetoún sto thróno ton Antíokho, phílo tous.

Dan 11: 22 Ta stratévmata pou tha xekhithoún san khímarros tha kataklistoún brostá tou kai tha sintrípsoun, kai o arkhigós tis diathíkis.

22a- Ta stratévmata pou tha exaplothoún san khímarros tha vithistoún brostá tou kai tha exontothoún

I ekhthrótita epanílthe me ton 6o « Siriakó Pólemo» (-170-168) .

Aftí ti phorá i Romaíi epétrepsan ston Antíokho D΄ na sinekhísi ton pólemo tou patéra tou enantíon tou stratopédou ton Layidón stin Aíyipto. Poté den áxize perissótero to símvolo tis amartías tis, ópos akrivós kai o Theós ekíni tin epokhí. Sto stratópedo ton Layidón, o Ptolemaíos ST΄ ínai aimomiktikós

pantreménos me tin aderphí tou Kleopátra V΄. O mikróteros adelphós tous, o Ptolemaíos I΄, gnostós os Phískon, sindéetai mazí tous. Boroúme lipón na katalávoume yiatí o Theós aphíni ton Antíokho na sintrípsi ton strató tous.

22v- kathós kai iyétis tis simmakhías.

O Menélaos, sinergátis ton Selefkidón, epophthalmiá ti thési tou nómimou arkhieréa Onía, ton dolophoní o Andrónikos kai paírni ti thési tou. Ínai aftós akóma o Israíl tou Theoú? Se aftó to dráma, o Theós arkhízi na thimátai tis práxis pou tha ektelési i Rómi aná tous aiónes. Prágmati, i aftokratorikí Rómi tha skotósi ton Messía kai i papikí Rómi tha epophthalmiísi kai tha tou aphairési tin aiónia ierosíni, ópos akrivós o Menélaos skótose ton Onía yia na ton antikatastísi.

Dan 11: 23 Kai aphoú enothí, tha eneryísi dolíos, kai tha vyi éxo, kai tha iperiskhísi me lígous.

23a- O Antíokhos sinápti simmakhíes me ólous, étimos na tis dialísi an ínai pros to simphéron tou. Aftós o kharaktíras apotelí apó mónos tou mia ikóna tis istorías ton vasiliádon tis Gallías kai tis Evrópis: simmakhíes pou siníphthisan, simmakhíes pou dialíthikan kai aimatirí pólemi dianthisméni me síntomes periódous irínis.

Allá aftó to edáphio sinekhízi epísis, se diplí anágnosi, na mas dósi éna rompotikó portréto tou papikoú kathestótos pou tha katadíoke tous ayíous yia 120 khrónia. Yiatí o Éllinas vasiliás kai o papismós ínai polí parómii: apáti kai dólos kai stous dío.

Dan 11: 24 Kai tha isélthi en iríni sta karpophóra méri tis eparkhías, kai tha káni ekíno pou i patéres tou, kai i patéres ton patéron tou, den épraxan• tha diairési ta láphira, kai ta láphira, kai ta ploúti, kai tha sinomotísi enántia sta okhirá yia énan kairó.

24a- To terástio khréos pou ophíletai stous Romaíous prépi na apoplirothí. Yia ton skopó aftó, o Antíokhos D΄ phoroloyí tis eparkhíes tou kai epoménos ton evraïkó laó ton opío kiverná. Paírni ó, ti den ékhi spíri kai apoyimnóni tous ipodouloménous laoús pou ékhoun periélthi stin kiriarkhía tou apó ton ploúto tous. Den ékhi engatalípsi ton stókho tou na kataktísi tin Aíyipto me káthe méso. Kai yia na ektimithí apó tous stratiótes tou kai na kerdísi tin ipostírixí tous, mirázetai ta láphira me ta stratévmatá tou kai timá plousiopárokha tis ellinikés theótités tou, tin kirióteri apó aftés: ton Olímpio Día, ton theó ton theón stin ellinikí mitholoyía.

Se mia diplí anágnosi, to romaïkó papikó kathestós tha eneryísi me ton ídio trópo. Epidí ínai adínamo ek phíseos, prépi na sayinéfsi kai na emploutísi tous megálous ton vasilíon yia na anagnoristí kai na ipostirikhthí apó aftá kai tis énoples dinámis tous.

Dan 11: 25 Kai tha ínai dinatós kai andríos me megálo strató enántia ston vasiliá tou nótou• kai o vasiliás tou nótou tha pái se pólemo me megálo kai sphodrótato strató• allá den tha stathí, epidí tha mikhaneftoún ponirá skhédia enantíon tou.

25a- To – 170, o Antíokhos D΄ katélave to Piloúsio kai katélave olókliri tin Aíyipto ektós apó tin protévousá tis, tin Alexándria.

Dan 11: 26 I trógontes apó to trapézi tou tha ton exolothréfsoun• ta stratévmatá tou tha diaskorpistoún san khímarros, kai pollí phonevméni tha pésoun.

26a- O Ptolemaíos ST΄ árkhise sti sinékhia diapragmatéfsis me ton thío tou Antíokho D΄. Entákhthike sto stratópedo ton Selefkidón. Allá epidí i Aiyíptii ton apodokímasan, antikatastáthike stin Alexándria apó ton adelphó tou Ptolemaío I΄, o opíos prodóthike apó tin ikoyéniá tou, i opía étroye phayitó apó to trapézi tou . O pólemos sinekhístike kai i nekrí épephtan se megálous arithmoús .

Dan 11: 27 I dío vasiliádes tha zitísoun kakó stin kardiá tous, kai tha kathísoun se éna trapézi kai tha milísoun psémata. Allá den tha petíkhoun, yiatí to télos tha érthi ston orisméno kairó.

27a- Yia álli mia phorá i doloplokíes tou Antíokhou D΄ apotinkhánoun. I skhési tou me ton anipsió tou Ptolemaío ST΄, o opíos ton ékhi akolouthísi, vasízetai stin apáti.

27v- Allá aftó den tha petíkhi, epidí to télos den tha érthi mékhri ton orisméno kairó.

pio télos milái aftó to edáphio? Stin pragmatikótita, iponoí pollá téli , to próto apó ta opía ínai to télos tou polémou metaxí tou Antíokhou G΄ kai ton Aiyiptíon anipsión kai tis anipsiás tou. Aftó to télos ínai kontá. Álla téli tha aphoroún ti diárkia ton 1260 etón tis papikís vasilías sto Dan. 12: 6 kai 7 kai ton khróno tou télous tou edaphíou 40 tou paróntos kephalaíou, pou tha di tin ekplírosi tou Trítou Pangosmíou Polémou, o opíos théti to skinikó yia tin teleftaía megáli pangósmia katastrophí .

Allá se aftó to edáphio, aftí i ékphrasi den ékhi ámesi skhési me « ton kairó tou télous » pou anaphéretai sto edáphio 40, ópos tha anakalípsoume kai tha díxoume. I domí aftoú tou kephalaíou ínai évloga paraplanitikí stin ópsi.

Dan 11: 28 Tha epistrépsi sti yi tou me pollá ploúti, kai tha ínai ekhthrós tis ayías diathíkis stin kardiá tou, kai tha eneryísi enántia se aftín, kai tha epistrépsi sti yi tou.

28a- Tha epistrépsi sti khóra tou me megála ploúti

Phortoménos me ta ploúti pou árpaxe apó tous Aiyíptious, o Antíokhos D΄ epistréphi stin Antiókhia, aphínontas píso ton Ptolemaío ST΄, ton opío ékhi topothetísi vasiliá sti misí kataktiméni Aíyipto. Allá aftí i merikí níki enokhlí ton disarestiméno vasiliá.

28v- I apogítefsi tou vasiliá kathistá tous Evraíous stókhous tou thimoú tou. Étsi, kathós pernái mésa apó ta spítia tous, tha xespási se méros aftoú tou thimoú páno tous, allá den tha katevnastí.

Dan 11: 29 Se orisméno kairó tha vadísi xaná enantíon tou nótou• allá aftí tin teleftaía phorá den tha ínai ópos tin próti.

29a- Mpaínoume sto étos tis megális katastrophís.

To 168 p. Kh. , o Antíokhos émathe óti i anipsií tou íkhan simphiliothí yia álli mia phorá enantíon tou, óti o Ptolemaíos ST΄ íkhe káni iríni me ton adelphó tou Ptolemaío I΄. Ta kataktiména aiyiptiaká edáphi íkhan epistrépsi sto aiyiptiakó stratópedo. Étsi, xekínise xaná ekstratía enantíon ton anipsión tou, apophasisménos na kámpsi káthe antístasi, allá. . .

Dan 11: 30 Plía apó tin Kittím tha érthoun enantíon tou• tha apotharrinthí kai tha epistrépsi píso• tóte, mésa stin oryí tou enántia stin áyia diathíki, den tha míni adranís• ótan epistrépsi, tha

epitheorísi ekínous pou engatélipsan tin áyia diathíki.

30a- Plía apó tin Kittím tha érthoun enantíon tou

To Pnévma anaphéretai étsi ston romaïkó stólo pou íkhe vási to simerinó nisí tis Kíprou. Apó ekí, élenkhan tous laoús tis Mesoyíou kai tous paráktious laoús tis Asías. Aphoú o patéras tou, o Antíokhos G΄ antimetópise to romaïkó véto. Ipésti mia tapínosi pou tha ton exóryize. O Romaíos apestalménos Popílios Laínas skhedíase énan kíklo sto édaphos yíro apó ta pódia tou kai tou diétaxe na phíyi móno me tin apóphasi na polemísi ti Rómi í na tin ipakoúsi. O Antíokhos, o próin ómiros, íkhe máthi to máthima pou dídaxe ston patéra tou kai anangástike na engatalípsi tin katáktisi tis Aiyíptou, i opía íkhe tethí ex oloklírou ipó romaïkí prostasía. Se aftó to plaísio ekriktikoú thimoú, émathe óti, pistévontas óti ítan nekrós, i Evraíi khaírontan kai yiórtazan. Tha máthainan to tromeró kóstos tis zís tou óti ítan akóma zontanós.

Dan 11: 31 Kai me tin prostayí tou tha érthoun dinámis, kai tha vevilósoun to ayiastírio, to phroúrio, kai tha stamatísoun tin pantotiní olokáftosi , kai tha stísoun to vdéligma pou erimóni.

31a- Aftó to edáphio epivevaióni ta yegonóta pou anaphérontai stin apókriphi aphíyisi tis A΄ Makkavaíon 1: 43-44-45: Tóte o vasiliás Antíokhos égrapse se ólo to vasílió tou, óste óli na yínoun énas laós, kai o kathénas na engatalípsi ton singekriméno nómo tou. Óla ta éthni sinaínesan se aftí tin táxi tou vasiliá Antíokhou, kai pollí ston Israíl sinaínesan se aftí ti doulía, thisíasan sta ídola kai paravíasan (molínthikan) to Sávvato. Se aftí tin perigraphí vrískoume tis dokimasíes pou víosan o Daniíl kai i tris síntrophí tou sti Vavilóna. Kai o Theós mas parousiázi stin A΄ Makkavaíon, mia perigraphí tis teleftaías megális simphorás pou emís pou ímaste zontaní en Khristó tha prépi na antimetopísoume lígo prin apó tin éndoxi epistrophí tou Iisoú Khristoú. Metaxí tis epokhís mas kai tis epokhís ton Makkavaíon Ioudaíon, mia álli megáli simphorá prokálese ton thánato ton ayíon tou Iisoú Khristoú yia 120 khrónia.

31v- Tha vevilósoun to ieró, to phroúrio, tha stamatísoun ti sinekhí thisía kai tha stísoun to vdéligma tis erímosis.

Aftés i enéryies tha epivevaiothoún se aftín tin istorikí martiría pou katagráphike apó ton Evraío kai Romaío istorikó Iósipo. I simasía tou zitímatos ti dikaioloyí, opóte as exetásoume aftín ti martiría stin opía vrískoume leptoméries panomiótipes me ton Kiriakátiko nómo ton eskháton imerón pou diakiríkhthike apó to pangósmio kathestós pou diamórphosan i epizóntes tou Trítou Pangosmíou Polémou.

Edó ínai mia próimi ékdosi tou A΄ Mak. 1: 41-64:

1Ma 1: 41 Tóte o vasiliás édose entolí na yínoun óli sto vasílió tou énas laós :

1Ma 1: 42 óli éprepe na engatalípsoun ta éthimá tous. Óli i idololátres ipákousan stis diatayés tou vasiliá.

1Ma 1: 43 kai málista ston Israíl pollí ánthropi dékhtikan ti latría tou: thisíasan sta ídola kai vevílosan to Sávvato.

1Ma 1: 44 O vasiliás éstile angeliophórous stin Ierousalím kai stis pólis tou Ioúda me entolí na akolouthoún apó tóra kai sto exís éthima pou ítan xéna pros ti khóra,

1Ma 1: 45 yia na termatísoun ta olokaftómata tou naoú, tis thisíes kai tis spondés. Éprepe na vevilósoun ta sávvata kai tis yiortés,

1Ma 1: 46 molínoun to Aviastírio kai óla ta áyia,

1Ma 1: 47 na khtísoun vomoús, tópous latrías kai naoús yia ídola, na thisiásoun khírous kai akátharta zóa.

1Ma 1: 48 Éprepe na aphínoun tous yious tous aperítmitous kai étsi na yínontai apekhthís me káthe ídous akatharsía kai vevílosi.

1Ma 1: 49 Me líga lóyia, éprepe na xekhásoun ton Nómo kai na paramelísoun óles tis tirísis tou.

1Ma 1: 50 Ópios den ipákoue stis entolés tou vasiliá éprepe na thanatothí.

1Ma 1: 51 Aftá ínai ta lóyia ton epistolón tou vasiliá pros olókliro to vasílió tou: Éthese epistátes epáno se olókliro ton laó, kai próstaxe óles tis pólis tou Ioúda na prosphéroun thisíes.

1Ma 1: 52 Kai pollí apó ton laó ipákousan, óli ósi engatélipsan ton nómo• kai épraxan to kakó sti yi,

1Ma 1: 53 anangázontas ton Israíl na anazitísi kataphíyio.

1Ma 1: 54 Tin dékati pémpti iméra tou mína Khislév, to étos 145, o vasiliás éstise to vdéligma tis erímosis sto thisiastírio tou olokaftómatos, kai éstisan thisiastíria stis pólis yíro apó ton Ioúda.

1Ma 1: 55 Kai thimíama kaigótan stis pórtes ton spitión kai stous drómous,

1Ma 1: 56 Kai ótan vríkan ta vivlía tou nómou, ta éskhisan kai ta érixan sti photiá,

1Ma 1: 57 kai an kápios évriske vivlío tis diathíkis í an kápios ipákoue ston nómo tou Theoú, éprepe na thanatothí símphona me to diátagma tou vasiliá.

1Ma 1: 58 Timoroúsan tous Israilítes pou piánontan se parávasi mína me mína stis pólis tous,

1Ma 1: 59 kai tin ikostí pémpti iméra káthe mína próspheran thisíes sto thisiastírio pou íkhe stithí antí yia to thisiastírio tou olokaftómatos.

1Ma 1: 60 Símphona me aftón ton nómo, thanátonan tis yinaíkes pou peritémnan ta paidiá tous,

1Ma 1: 61 me ta vréphi tous kremasména yíro apó ton laimó tous• i singenís tous kai ósi íkhan káni peritomí thanatóthikan epísis.

1Ma 1: 62 Pará óla aftá, pollí ston Israíl paréminan pistí kai ítan arketá tharraléi óste na min tróne akátharti trophí.

1Ma 1: 63 Protímisan na pethánoun pará na molinthoún me trophés pou ítan antíthetes me tin áyia diathíki, yi' aftó kai thanatóthikan.

1Ma 1: 64 Aftí ítan mia megáli dokimasía yia ton Israíl.

Se aftí tin istoría, as simiósoume ta edáphia 45 éos 47 pou epivevaiónoun tin páfsi ton prosphorón tis aénais mesitías kai to edáphio 54 pou martirí ti vevílosi tou ieroú: O vasiliás éstise to vdéligma tis erímosis sto thisiastírio tou olokaftómatos.

Stin piyí aftón ton kakón, aftí i apostasía tou Israíl : 1Ma 1: 11 Ítan ekíni tin epokhí pou mia yeniá apoklínonton anthrópon emphanístike sto Israíl, i opía prosélkise polloús anthrópous píso tis: «As kánoume simmakhía me ta éthni yíro mas», élegan, «yiatí apó tóte pou khoristíkame apó aftá, mas ékhoun vri pollés simphorés ». I simphorés ítan ídi sinépia tis apistías tous pros ton Theó kai eprókito na phéroun akómi perissóteres simphorés ston eaftó tous me tin anipákoi stási tous.

Se aftí tin aimatirí tragodía, i ellinikí kiriarkhía dikaiolóyise kállista to pantakhoú parón símvolo tis amartías sto khálkino ágalma tou Dan. 2• ti leopárdali stígmata tou Dan. 7• kai o vromerós trágos tou Dan. 8. Allá prépi na simiothí mia akómi leptoméria. O timoritikós ierapóstolos pou éstile o Antíokhos 4 stin Ierousalím to -168 onomázetai Apollónios, kai aftó to ellinikó ónoma pou sta galliká simaíni «Katastrophéas» tha epileyí apó to Pnévma yia na katangíli sto Apok. 9: 11, tin katastrophikí khrísi tis Avías Graphís apó ton psevdí Protestantikó Khristianismó ton eskháton imerón• diladí, ekínous pou tha organósoun tin telikí megáli telikí katastrophí . O Apollónios írthe stin Ierousalím me 22. 000 stratiótes kai éna Sávvato , katá ti diárkia mias theamatikís dimósias epídixis óplon, sphayíase ólous tous Evraíous theatés. Mólinan to Sávvato me aftó to vévilo simphéron, kai o Theós tous skótose. Kai o thimós tou den ipokhorí epidí píso apó aftó to aimatiró yegonós diatássetai o exellinismós ton Evraíon. O Athinaíos Yeróntios, o vasilikós apestalménos, epévale se olókliro ton laó ton exellinismó tis latrías kai ton ithón stin Ierousalím ópos kai sti Samária . O naós tis Ierousalím aphieróthike sti sinékhia ston Olímpio Día kai aftós tou órous Garizín ston philóxeno Día. Étsi, vlépoume ton Theó na aposíri tin prostasía Tou apó ton ídio Tou ton naó, apó tin Ierousalím kai apó olókliro to éthnos. I ayía póli ínai yemáti me aiskhrótites, i kathemía pio apotrópaia apó tin prigoúmeni. Allá móno to thélima tou Theoú epharmóstike, tóso megáli ítan i ithikí kai thriskeftikí khalarótita metá tin proidopíisi pou sinistoúse i apélasi sti Vavilóna.

Dan 11: 32 Tha paraplanísi me kolakíes ekínous pou ínai enántia sti diathíki• allá o laós pou gnorízi ton Theó tou tha eneryísi me statherótita,

32a- Tha apoplanísi me kolakía tous prodótes tis simmakhías

Aftí i diefkrínisi epivevaióni óti i theïkí timoría ítan áxia kai dikaioloyiméni. Se ieroús tópous, i vevílosi íkhe yíni o kanónas.

32v- Ósi ómos apó ton laó gnorízoun ton Theó tous tha eneryísoun me statherótita,

Se aftí tin tragodía, ilikrinís kai áxii pistí diakríthikan yia tin pistótitá tous kai protímisan na pethánoun os mártires pará na aparnithoún tin timí tou Dimiourgoú Theoú kai ton ierón nómon Tou.

Yia álli mia phorá, sti défteri anágnosi, aftí i aimatirí empiría ton 1090 pragmatikón imerón miázi me tis sinthíkes tis papikís vasilías ton 1260 imerón-etón pou prophitéftikan diadokhiká me diaphoretikés morphés sta Dan. 7: 25, 12: 7 kai Apok. 12: 6-14, 11: 2-3, 13: 5.

Anadromí sta trékhonta yegonóta sto plaísio tis arkhaiótitas

Yia na katalávo ti simvaíni, tha khrisimopiíso tin ikóna enós ikonolípti pou kinimatographí mia skiní pou parakolouthoúse stená. Se aftó to simío, káni zoum éxo enó kerdízi ípsos, kai to optikó pedío yínetai oloéna kai pio evrí. Étsi, ótan epharmózetai sti thriskeftikí istoría, to vlémma tou Pnévmatos epivlépi olókliri ti thriskeftikí istoría tou Khristianismoú, apó tis prótes tou aparkhés, tis óres ton dinón tou, tin epokhí ton martíron, mékhri to éndoxo télos tou pou simatodotítai apó tin epistrophí tou anamenómenou Sotíra.

Dan 11: 33 Kai i sophí anámesá tous tha didáxoun polloús• merikí ómos tha pésoun yia kápio diástima me mákhaira, kai me phlóga, me aikhmalosía, kai me lilasía.

33a- kai i sophóteri anámesá tous tha didáxoun to plíthos

I apóstoli tou Iisoú Khristoú, kathós kai o Pávlos tis Tarsoú, ston opío ophíloume 14 epistolés tis néas diathíkis. Aftí i néa thriskeftikí didaskalía phéri éna ónoma: «to Evangélio», diladí to Evangélio tis sotirías pou prosphéretai apó ti thía khári stous eklektoús. Me aftón ton trópo, to Pnévma mas proothí ston khróno kai o néos stókhos pou exetázetai yínetai i khristianikí písti.

33v- Ipárkhoun ekíni pou tha pésoun yia éna diástima apó spathí kai apó phlóga, apó aikhmalosía kai apó lilasía.

Yia éna diástima, léi to Pnévma méso tou angélou, kai aftós o khrónos tha ínai 1260 khrónia pou ékhoun prophiteftí edó kai kairó, allá ipó orisménous Romaíous aftokrátores, ton Kaligoúla, ton Nérona, ton Domitianó kai ton Dioklitianó, to na ísai Khristianós símaine óti éprepe na pethánis os mártiras. Stin Apok. 13: 10, to Pnévma thimízi tin epokhí ton romaïkón papikón apaitíseon, légontas: « Ópios odiyí se aikhmalosía, se aikhmalosía tha pái• an kápios skotósi me spathí, me spathí prépi na thanatothí». Edó ínai i ipomoní kai i písti ton ayíon .

Dan 11: 34 Kai ótan pésoun, tha vithithoún lígo• kai pollí tha enothoún mazí tous me ipokrisía.

34a- Ítan prágmati katá ti diárkia aftís tis periódou tis sklirís kiriarkhías tou papismoú pou i ipokrités aftoú tou edaphíou emphanístikan os vithí. I anagnórisí tous vasízetai stin periphrónisí tous yia tis axíes kai tis entolés pou dídaxe o Iisoús Khristós, kai se aftín tin periptosi yia aftín tin stokhevméni epokhí, tin apagórefsi tis thanátosis me to spathí. Anatrékhontas stin istoría, boríte sti sinékhia na katalávete óti to evrí protestantikó kínima apó ton 15o aióna mékhri tin epokhí mas ékhi krithí ipokritikó apó ton díkaio Krití Iisoú Khristó. I plíris engatálipsí tous apó to 1843 tha ínai epoménos pio éfkolo na katanithí kai na yíni apodektí.

Dan 11: 35 Kai merikí apó tous sophoús tha pésoun, yia na exagnistoún, kai na katharistoún, kai na lefkanthoún, mékhri ton kairó tou télous• epidí, tha érthi akóma ston orisméno kairó.

35a- Merikí apó tous sophoús tha pésoun, óste na exagnistoún, na katharistoún kai na lefkastoún, mékhri ton kairó tou télous

Krínontas apó aftí ti dílosi, to prótipo tis khristianikís zís ínai i dokimasía kai i epiloyí , me tin ikanótita na ipoméni kai na iphístatai diogmoús mékhri to télos tou kósmou. Me aftón ton trópo, o sínkhronos ánthropos, sinithisménos stin iríni kai tin anokhí, den katalavaíni pléon típota. Den anagnorízi ti zí tou se aftá ta minímata. Yi' aftó tha dothoún exiyísis yia aftó to théma stin Apok. 7 kai 9: 5-10. Mia makrá períodos thriskeftikís irínis 150 pragmatikón etón, diladí «pénte prophitikón

minón», programmatístike apó ton Theó, allá apó to 1995 aftí i períodos ékhi teliósi kai ékhoun xekinísi xaná thriskeftikí pólemi. To Islám skotóni sti Gallía kai alloú se ólo ton kósmo kai i drási tou ínai proorisméni na entathí mékhri na pirpolísi olókliro ton kósmo.

35v- epidí tha phtási móno tin kathorisméni óra

Aftó tha ínai to télos tou kósmou, kai o ángelos mas léi óti kanéna simádi irínis í polémou den epitrépi se kanénan na to di na érkhetai. Exartátai apó énan móno parágonta: ton « khróno pou órise » o Theós, diladí to télos ton 6. 000 etón pou aphieróthikan stin epiloyí ton yíinon eklektón. Kai epidí ímaste tóra ligótero apó déka khrónia apó aftó to télos, o Theós mas ékhi dósi ti khári na gnorízoume tin imerominía: 20 Martíou tis ánixis pou priyítai tis 3is Aprilíou 2030, diladí 2. 000 khrónia metá ton exileotikó thánato tou Khristoú. Tha emphanistí iskhirós kai nikiphóros yia na sósi tous eklektoús tou kai na katastrépsi tous dolophonikoús epanastátes pou skópevan na tous skotósoun.

To Katholikó Papikó Kathestós tis «Khristianikís» Rómis: O Megálos Dióktis sti Thriskeftikí Istoría tou Ditikoú Kósmou.

Se aftón tha mas odigoúse to prótipo tou Antíokhou D'. O típos ékhi proetimási to antítipó tou, kai ti boroúme na poúme yia aftí ti síngrisi? Sígoura phainomenikoú meyéthous, o Éllinas dióktis édrase yia 1090 pragmatikés iméres, allá o papismós, apó tin plevrá tou, tha mainótan yia skhedón 1260 pragmatiká khrónia, xepernóntas étsi óla ta prótipa tis istorías.

Dan 11: 36 O vasiliás tha káni ó, ti théli• tha ipsósi ton eaftó tou kai tha megalíni ton eaftó tou páno apó ólous tous theoús, kai tha milísi thavmastá prágmata enántia ston Theó ton theón• tha evimerí mékhri na ekplirothí i oryí, epidí to apophasisméno tha ekplirothí.

36a- Ta lóyia aftoú tou edaphíou paraménoun asaphí kai boroún akóma na prosarmostoún ston Éllina vasiliá kai ston Romaío papikó vasiliá. I apokaliptikí domí tis prophitías prépi na kriphtí apó tous epiphaniakoús anagnóstes. Mia mikrí leptoméria, ostóso, kathorízi ton papikó stókho. Ínai i akrívia: yiatí aftó pou ékhi apophasistí tha ekplirothí. Aftó to apóspasma apikhí to Dan. 9: 26: Metá tis exínta dío evdomádes, o Khrisménos tha ekkopí kai den tha ékhi típota yia ton eaftó tou. O laós enós iyéti pou tha érthi tha katastrépsi tin póli kai to ieró , kai to télos tous tha érthi san kataklismós. Ínai apophasisméno óti i katastrophés (í i erimósis) tha diarkésoun mékhri to télos tou polémou .

Dan 11: 37 Den tha sevastí tous theoús ton patéron tou oúte ti theótita ton yinaikón oúte kanénan theó, allá tha megalíni ton eaftó tou páno apó ólous.

37a- Den tha ékhi kanéna sevasmó yia tous theoús ton patéron tou

Idoú, i mikrí leptoméria pou diefkrinízi tin katanóisí mas. Ékhoume edó tin epísimi apódixi óti o vasiliás pou stokhévoun ta lóyia tou den borí na ínai o Antíokhos D', o opíos étrephe sevasmó stous theoús ton patéron tou kai metaxí aftón ton megalítero, ton Día, ton theó ton theón tou

Olímpou, ston opío prósphere ton evraïkó naó tis Ierousalím. Étsi, lamvánoume tin adiamphisvítiti apódixi óti o vasiliás pou stokhévi ínai prágmati to romaïkó papikó kathestós tis khristianikís epokhís. Apó edó kai sto exís, óla ta apokaliptómena lóyia tha aphoroún epoménos aftón ton vasiliá, diaphoretikó apó to Dan. 7 kai anaidí kai poniró apó to Dan. 8. Prosthéto, aftón ton katastrophikó í erimotikó vasiliá tou Dan. 9: 27. Ta «stádia tou pirávlou» ipostirízoun óla tin kephalí. enós papikoú ándra , mikroú kai alazóna topothetiménou stin koriphí ton kiriarkhión.

Sévetai i papikí Rómi tous theoús ton patéron tis? Episímos ókhi, epidí i metastrophí tis ston Khristianismó tin odíyise stin engatálipsi ton onomáton ton paganistikón romaïkón theotíton. Ostóso, ékhi diatirísi tis morphés kai to íphos tis latrías tous: tis skalistés, gliptés í khités ikónes brostá stis opíes i pistí tis ipoklínontai kai gonatízoun stin prosefkhí. Yia na diatirísi aftí ti simperiphorá, katadikasméni apó ton Theó se ólous tous nómous Tou, ékane tin Avía Graphí aprósiti stous kinoús thnitoús kai katéstile ti défteri apó tis Déka Entolés tou Zontanoú Theoú epidí apagorévi aftín tin praktikí kai apokalípti tin timoría pou provlépetai yia tous paravátes tis. Pios tha boroúse na théli na krípsi tin timoría pou epiválletai an ókhi o diávolos? I prosopikótita tou papikoú kathestótos empípti epoménos ston orismó pou protínetai se aftó to edáphio.

37v- oúte sti theótita pou evraíni tis yinaíkes

Ékhontas katá nou tin paganistikí romaïkí thriskía pou engatalíphthike apó ton papismó, to Pnévma tou Theoú epikalítai aftó to áthlio théma. Dióti ékhi yirísi tin pláti stin aprokálipti sexoualikí tou klironomiá yia na epidíxi axíes ayiótitas. Aftí i ipotithémeni theótita ínai o Príapos, o arsenikós phallós pou timátai os theótita apó tous paganistés patéres tis Ekklisías tis Rómis. Aftí ítan akóma mia klironomiá tis ellinikís amartías. Kai yia na spási aftí ti sexoualikí klironomiá, iperaspízetai ipervoliká tin katharótita tis sárkas kai tou pnévmatos.

Dan 11: 38 ὅmos, thὰ timísi tòn theò tῶn phrouríon ἐpὶ tῶn podῶn aὐtoῦ• thὰ latrépsi aὐtòn, tòn ὀpoῖon oἱ patéres aὐtoῦ oὐk ἐgnórisan, mὲ khrisò kaὶ ἀsími, mὲ polítimous líthous kaὶ mὲ polítima prágmata.

38a- Ostóso, tha timísi ton theó ton phrouríon sto váthro tou

Énas néos paganistikós theós yenniétai: o theós ton phrouríon . To váthro tou vrísketai sta anthrópina mialá kai to ípsos tou ínai íso me tin entíposi pou lamváni.

I paganistikí Rómi ékhtise paganistikoús naoús anikhtoús se ólous tous anémous. Ta kionókrana pou stirízontan se kíones ítan arketá. Allá me tin proskhórisi ston Khristianismó, i Rómi stókheve na antikatastísi to katestramméno evraïkó montélo. I Evraíi íkhan énan klistó naó me mia iskhirí emphánisi pou ítan i dóxa kai to kíros tis. I Rómi, epoménos, tha ton mimithí kai tha khtísi me ti sirá tis romanikés ekklisíes pou miázoun me okhiroména kástra, epidí vasilévi i anasphália kai i plousióteri Árkhontes okhirónoun ta spítia tous. I Rómi káni to ídio. Khtízi tis ekklisíes tis se afstiró stil mékhri tin epokhí ton kathedrikón naón, kai ekí, óla allázoun. I strongileménes stéyes yínontai piryíski pou díkhnoun pros ton ouranó, kai aftó, ólo kai psilótera. I exoterikés prosópsis paírnoun tin emphánisi dantélas, emploutízontai me vitró ólon ton khromáton pou phérnoun éna iridízon phos sto esoterikó pou entiposiázi tous litourgoús, tous opadoús kai tous episképtes.

38v- Se aftón ton theó, ton opío i patéres tou den gnórizan, tha apotísi phóro timís me khrisó kai asími, me polítimous líthous kai polítima antikímena.

Yia na yínoun akómi pio sayineftikí, i esoterikí tíkhi ínai stolisméni me khrisó, asími, polítima margaritária kai akrivá antikímena : i pórni Vavilóna i Megáli tis Apok. 17: 5 xéri pós na epidikníetai yia na proselkísi kai na apoplanísi tous pelátes tis.

O alithinós Theós den epitrépi ston eaftó tou na parasirthí epidí aftí i megaloprépia den ton ophelí. Stin prophitía tou, katangélli aftí tin papikí Rómi me tin opía den íkhe poté tin paramikrí skhési. Yia aftón, i romanikés í gotthikés ekklisíes tis ínai aplós pio paganistikés theótites pou khrisimévoun móno yia na apoplanísoun pnevmatikoús anthrópous tous opíous apomakríni apó aftón: énas néos theós yenniétai: o theós ton phrouríon kai apoplaná plíthi pou pistévoun óti tha vroun ton Theó baínontas sta tíkhi tis káto apó disanáloga psilá tavánia.

Dan 11: 39 Me ton xéno theó tha eneryísi enántia sta okhiroména méri. Kai ékhi ergastí stis okhirósis ton phrouríon me ton xéno theó kai tha yemísi me timés ósous ton anagnorízoun, tha tous káni na kiriarkhísoun páno se polloús, tha tous mirási yi os antamiví.

39a- Kai ergástike stis okhirósis ton phrouríon me ton xéno theó

Yia ton Theó, ipárkhi móno énas energós theós brostá tou, diladí, kápios pou ínai xénos pros aftón : ínai o diávolos, o Satanás, enantíon tou opíou o Iisoús Khristós proidopíise tous apostólous kai tous mathités tou. Sto evraïkó kímeno, den prókitai yia «eneryía enantíon» allá yia «práxi enantíon». To ídio mínima tha diavastí stin Apok. 13: 3, me ti morphí: . . . o drákontas tou édose ti dínamí tou, kai ton thróno tou, kai megáli exousía . O drákontas pios ínai o diávolos stin Apok. 12: 9 allá taftókhrona kai i aftokratorikí Rómi símphona me tin Apok. 12: 3.

Epipléon, me tin prosilitismó sti khristianikí thriskía, i romaïkí exousía iiothétise ton alithinó Theó pou tis ítan xénos, kathós arkhiká ítan o Theós ton Ioudaíon, ton Evraíon, apogónon tou Avraám.

39v- kai tha timísi ósous ton anagnorízoun

Aftés i timés ínai thriskeftikés. O Papismós phérni stous vasiliádes pou ton anagnorízoun os ekprósopo tou Theoú sti yi, ti sphrayída tis theïkís exousías yia ti dikí tous exousía. I vasiliádes yínontai pragmatiká vasiliádes móno ótan i Ekklisía tous ékhi kathierósi se éna apó ta theopiiména phroúriá tis , sti Gallía, to Sen Dení kai ti Rems.

39c- tha tous káni na kiriarkhísoun se arketoús

O Papismós aponémi ton aftokratorikó títlo pou orízi énan kiríarkho vasiliá pou kiriarkhí epí állon ipotelón vasiliádon. I pio diásimi: Karlomágnos, Károlos E΄, Napoléon A΄, Khítler.

39d- Tha tous mirási yi os antamiví.

Aftí i khronikí iperdínami, tóso epíyia óso kai ouránia, taíriaze kalá stous vasiliádes tis yis, símphona me ton iskhirismó tis. Dióti diefthétise tis diaphorés tous, idiaítera óson aphorá kataktiménes í anakaliphthíses periokhés. Étsi, to 1494, o Aléxandros Voryías, o khiróteros apó tous pápes, énas dolophónos en eneryía, odiyíthike na dimiouryísi mia mesimvriní grammí prokiménou na diairési metaxí Ispanías kai Portogalías tin katanomí kai tin katokhí tis periokhís tis Nótias Amerikís, i opía íkhe anakaliphthí ek néou apó tin arkhaiótita.

G' Pangósmios Pólemos í 6i trompéta tou Apó. 9 .

Mióni tin anthropótita katá to éna tríto tou plithismoú tis kai, thétontas télos stin ethnikí anexartisía, proetimázi to pangósmio kathestós pou tha engathidrísi tin apóliti megáli katastrophí pou anakinóthike ston Apó. 1. Metaxí ton epithetikón drónton ínai to Islám ton mousoulmanikón khorón, yi' aftó sas prosphéro ti vivlikí optikí gonía se aftó to théma.

O rólos tou Islám

To Islám ipárkhi epidí o Theós to khriázetai. Ókhi yia na sósi, aftós o rólos stirízetai apoklistiká sti khári pou éphere o Iisoús Khristós, allá yia na khtipísi, na skotósi, na sphayiási tous ekhthroús tou. Ídi, stin palaiá diathíki, yia na timorísi tin apistía tou Israíl, o Theós katéphiye ston «Philistaïkó» laó. Sti néa, yia na timorísi ti khristianikí apistía, kalí tous Mousoulmánous. Stin katagoyí ton Mousoulmánon kai ton Arávon, vrísketai o Ismaíl, yios tou Avraám kai tis Ágar, i Aiyíptia doúli tis Sáras, tis sizígou tou. Kai ídi ekíni tin epokhí, o Ismaíl vriskótan se diamákhi me ton Isaák, ton nómimo yio. Aftó éphtase se simío pou, me ti simphonía tou Theoú, katópin aitímatos tis Sáras, i Ágar kai o Ismaíl ekdiókhthikan apó to stratópedo apó ton Avraám. Kai o Theós phróntise yia tous ekdiokhthéntes, ton opíon i apógoni, eterothalís adelphí, tha diatiroúsan ekhthrikí stási apénanti stous apogónous tou Avraám: i próti, Evraíi• i défteri, en Iisoú Khristó, Khristianí. Edó ínai ta lóyia me ta opía o Theós prophítefse yia ton Ismaíl kai tous Áraves apogónous tou sti Yén. 16: 12: « Tha ínai san ágrio gaïdoúri• to khéri tou tha ínai enantíon ólon, kai to khéri ólon tha ínai enantíon tou• kai tha katikí apénanti apó ólous tous adelphoús tou ». O Theós théli na gnostopiísi tis sképsis kai tin krísi Tou yia ta prágmata. I eklektí tou Khristoú prépi na gnorízoun kai na mirázontai aftó to skhédio tou Theoú pou khrisimopií tous laoús kai tis dinámis tis yis símphona me to ipértato thélimá Tou. Prépi na simiothí óti o Prophítis Moámeth , idritís tou Islám, yenníthike sta téli tou 6ou aióna metá tin engathídrisi tou Romaiokatholikoú papismoú to 538. To Islám phánike na plítti ton paganistikó Katholikismó kai tous Khristianoús yeniká ótan khtipíthikan apó tin katára tou Theoú. Kai aftó simvaíni apó tis 7 Martíou 321, ótan o aftokrátoras Konstantínos A' engatélipse tin évdomi iméra anápafsis tou Savvátou ipér tis prótis iméras aphieroménis ston «aníkito ílio» (Sol Invictvs), tin trékhousa Kiriakí mas. Ópos pollí Khristianí símera, o Konstantínos íthele lanthasména na simatodotísi éna rígma metaxí Khristianón kai Evraíon. Katigórise tous Khristianoús tis epokhís tou óti ioudaïzoun timóntas to ieró Sávvato tou Theoú. Aftí i adikaiolóyiti krísi apó énan idololátri vasiliá pliróthike kai tha sinekhísi na plirónetai mékhri to télos me tis timoríes ton « eptá salpíngon » pou apokalíphthikan stin Apokálipsi 8 kai 9, diladí, mia adiákopi diadokhí atikhión kai dramáton. I telikí timoría tha érthi me ti morphí mias tromerís apogítefsis, ótan o Iisoús Khristós emphanistí yia na apomakríni tous eklektoús tou apó ti yi. Allá to théma pou mólis sizitíthike, aftó tou «Trítou Pangosmíou Polémou», ínai to ídio i ékti apó aftés tis prophitevménes theïkés timoríes stis opíes to Islám ínai simantikós parágontas. Dióti o Theós íkhe prophitéfsi kai yia ton Ismaíl, légontas sti Yénesi 17: 20: « Óso yia ton Ismaíl, se ákousa. Idoú, tha ton evloyíso kai tha ton káno karpophóro kai tha ton plithíno ipervoliká• tha yennísi dódeka árkhontes, kai tha ton káno megálo éthnos ». Klíno aftín tin parénthesi yia na sinekhíso ti meléti sto Dan. 11: 40.

Dan 11: 40 Kai en to kairo tou telous theli epitethi o vasilefs tou notou enantion aftou• kai o vasilefs tou vorra theli elthi enantion aftou os anemostrovilos, meta armaton kai meta ippeon kai meta polon plion• kai theli elthi en ti yin, kai theli xekhilisi os khimarros, kai theli xekhilisi.

40a- Katá ti stigmí tou télous

Aftí ti phorá ínai prágmati to télos tis anthrópinis istorías• to télos tis epokhís ton simerinón ethnón tis yis. O Iisoús aníngile aftí ti phorá, légontas sto Katá Matthaíon 24: 24: Aftó to evangélio tis vasilías tha kirikhthí se olókliro ton kósmo yia martiría se óla ta éthni. Tóte tha érthi to télos.

40v- o vasiliás tou nótou tha ton khtipísi

Edó prépi na thavmásoume tin terástia theïkí leptótita pou epitrépi stous ipirétes tou na katanísoun ó, ti paraméni kriphó apó tous állous anthrópous. Epiphaniaká, allá móno epiphaniaká, i síngrousi metaxí ton Selefkón kai ton Layídon vasiléon phaínetai na epanalamvánetai kai na sinekhízetai se aftó to edáphio, káti pou den tha boroúse na ínai pio paraplanitikó. Dióti stin pragmatikótita, aphísame aftó to plaísio sta edáphia 34 éos 36, kai o khrónos tou télous aftís tis néas antiparáthesis aphorá tin khristianikí epokhí tou papikoú katholikoú kathestótos kai tou pangósmiou Protestantismoú, o opíos isílthe stin ikoumenikí tou simmakhía. Aftí i allayí plaisíou mas ipokhreóni na anadianímoume tous rólous.

Ston rólo tou « aftoú »: i papikí katholikí Evrópi kai i símmakhés tis khristianikés thriskíes.

Ston rólo tou « vasiliá tou nótou »: kataktóntas to Islám, to opío prépi na prosilitísi tous anthrópous me ti vía í na tous ipodoulósi, símphona me tis práxis tou idrití tou, tou Moámeth.

As simiósoume edó tin epiloyí tou rímatos: khtipó • sta evraïká, to «nagah» simaíni khtipáo me ta kératá mou. Os epítheto, dilóni énan maniasméno epitithémeno pou khtipái sistimatiká. Aftó to ríma prosarmózetai télia sto aravikó Islám, to opío ínai epithetikó enántia ston ditikó kósmo khorís diakopí apó to télos tou Deftérou Pangosmíou Polémou. Ta pithaná rímata « agonízomai, polemó, khtipó » ipodilónoun mia polí kontiní apóstasi, ex ou kai i idéa tis ethnikís yitoniás í tis yitoniás póleon kai drómon. Kai i dío pithanótites epivevaiónoun to Islám, to opío ínai edraioméno stin Evrópi lógo tis thriskeftikís adiaphorías ton Evropaíon. I agónes ékhoun entathí apó tin epistrophí ton Evraíon stin Palaistíni to 1948. I míra ton Palaistiníon ékhi phéri tous mousoulmanikoús laoús enantíon ton ditikón khristianón apikiokratón. Kai, to 2021, i islamistikés epithésis afxánontai kai dimiourgoún anasphália metaxí ton evropaïkón laón, próta kai kíria tis Gallías, tou próin apikiokráti ton vorioaphrikanikón kai aphrikanikón laón. Tha simví mia megalíteri ethnikí síngrousi? Ísos, allá ókhi prin i esoterikí katástasi epidinothí se simío pou na prokalési víaies singroúsis metaxí omádon sto édaphos tis ídias tis mitrópolis. I Gallía ekíni tin iméra tha vrísketai se katástasi emphilíou polémou• stin pragmatikótita, enós gnísia thriskeftikoú polémou: tou Islám enantíon tou Khristianismoú í ton átheon apíston.

40g- Kai o vasiliás tou vorrá tha érthi enantíon tou san anemostróvilos , me ármata kai ippís, kai me pollá plía

Ston Iez. 38: 1, aftós o vasiliás tou vorrá onomázetai Magóg, árkhontas tis Ros (Rosías) , tis Mesékh (Móskhas) kai tis Thouvál (Tompólsk) kai diavázoume sto edáphio 9: Kai tha anévis, tha

érthis san anemostróvilos , tha ísai san sínnepho yia na skepásis ti yi, esí kai óles i omádes sou, kai pollí laí mazí sou.

Anakatanomí rólon: Ston rólo tou « vasiliá tou vorrá », i Orthódoxi Rosía kai i mousoulmanikí símmakhí tis laí . Kai edó, i epiloyí tou rímatos « tha strovilízetai » «aftón » ipodilóni mia xaphnikí mazikí aiphnidiastikí epíthesi apó aéros. I Móskha, i protévousa tis Rosías, vrísketai prágmati se kalí apóstasi apó tis Vrixélles, tin evropaïkí protévousa, kai to Parísi, tin stratiotikí tis aikhmí tou dóratos. I evropaïkí evimería ékhi tiphlósi tous iyétes tis, se simío pou ipotimoún to stratiotikó dinamikó tis iskhirís Rosías. Tha ektoxéfsi aeroskáphi epithetikótitas kai khiliádes ármata mákhis se khersaíes diadromés kai plíthi naftikón kai ipovrikhíon polemikón plíon. Kai yia na diasphalistí óti i timoría tha ekphrastí dinamiká, aftí i Evropaíi iyétes den ékhoun stamatísi na tapinónoun ti Rosía kai tous iyétes tis, apó ton phloyeró Vlantimír Zirinóphski mékhri ton nin néo «Tsáro» tis, ton Vlantimír Poútin (Vlantimír: príngipas tou kósmou sta rosiká).

I tris emplekómeni «vasilís», i opíi tha prosdioristoún, tha anametrithoún se aftó pou tha lávi ti morphí enós 7ou « Siriakoú Polémou», ston opío tha emplakí to néo ethnikó Israíl, káti pou tha epivevaiósi kai o akólouthos stíkhos. Allá pros to parón, o «vasiliás» (aftós) pou dékhetai epíthesi apó ti Rosía ínai i Evrópi tis Sinthíkis tis Rómis.

40i iméra - tha proelási stin endokhóra, tha exaplothí san khímarros kai tha xekhilísi. I sintriptikí stratiotikí tou iperokhí epitrépi sti Rosía na isváli stin Evrópi kai na katalávi olókliri tin edaphikí tis éktasi. Apénanti se aftó, ta galliká stratévmata den ékhoun antípalo. Sintrívontai kai katastréphontai.

Dan 11: 41 Tha isélthi sti yi tis dóxas, kai pollí tha katatropothoún• o Edóm, ómos, kai o Moáv, kai i arkhigí ton yion Ammón tha eleftherothoún apó tin khíra aftoú.

41a- Tha isélthi stin pio ómorphi khóra, kai pollí tha pésoun

I rosikí epéktasi lamváni khóra pros to nóto, ópou vrísketai to Israíl , símmakhos ton ditikón khorón, to opío me ti sirá tou dékhetai isvolí apó rosiká stratévmata• i Evraíi tha pethánoun.

41v- allá o Edóm, o Moáv kai i arkhigí ton yion Ammón tha eleftherothoún apó to khéri tou

Aftó ínai sinépia ton stratiotikón simmakhión pou tha topothetísoun aftá ta onómata pou antiprosopévoun ti sínkhroni Iordanía stin rosikí plevrá. To 2021, i Rosía ínai ídi o epísimos símmakhos tis Sirías, tin opía exoplízi kai prostatévi.

Dan 11: 42 Tha aplósi to khéri tou enántia stis khóres, kai i yi tis Aiyíptou den tha diaphíyi.

42a- Móno apó to 1979 kai metá, aftí i politikí diamórphosi epivevaíose tin prophitía. Ekíni ti khroniá, sto Kab Déivint ton IPA, o Aiyíptios próedros Anouár Santát sínapse epísima simmakhía me ton Israilinó prothipourgó Menakhém Béngin. I stratiyikí kai politikí epiloyí pou éyine ekíni tin epokhí ítan na aspastí tin ipóthesi tou iskhiróterou tis óras, epidí to Israíl ipostiríkhthike dinamiká apó tis IPA. Me aftí tin énnia, to Pnévma tou Theoú tou apodídi tin protovoulía na prospathísi na « xephíyi » apó tin katastrophí kai tin katastrophí. Allá me tin párodo tou khrónou, to paikhnídi allázi khéria kai to Israíl kai i Aíyiptos vrískontai, apó to 2021, skhedón engatalelimménes apó tis IPA. Stin periokhí tis Sirías, i Rosía epiválli ton nómo tis.

Dan 11: 43 Kai tha ékhi exousía páno stous thisavroús tou khrisoú kai tou aryírou, kai páno se óla ta polítima prágmata tis Aiyíptou• kai i Lívii kai i Aithíopes tha ton akolouthísoun.

43a- Tha pári ton élenkho ton thisavrón apó khrisó kai asími, kai ólon ton polítimon pragmáton tis Aiyíptou

Khári sta ésoda apó ta diódia pou kataválλontai yia ti khrísi tis Diórigas tou Souéz, i Aíyiptos ékhi yíni exairetiká ploúsia. Allá aftós o ploútos ínai polítimos móno se periódous irínis, epidí se periódous polémou, i emporikí drómi erimónoun. I Aíyiptos ékhi yíni ploúsia méso tou tourismoú. Apó tis tésseris goniés tis yis, ánthropi érkhontai na thavmásoun tis piramídes tis, ta mousía tis emploutisména apó tis sinekhís anakalípsis aiyiptiakón táphon krimménon sto ipédaphos apó tin arkhaiótita. Se aftoús tous táphous, aftós tou nearoú vasiliá Toutankhamón ékhi apokalípsi antikímena apó simpayés khrisáphi aprosdióristis axías. I Rosía tha vri epoménos stin Aíyipto arketá yia na ikanopiísi tin epithimía tis yia láphira polémou.

Sto télos tou Savvátou tis 22as Ianouaríou 2022, to Pnévma mou éphere éna epikhírima pou epivevaióni khorís kamía amphisvítisi tin erminía pou díno sto Daniíl 11. As simiósoume sta dío edáphia 42 kai 43 ti simasía tis saphoús, ágnostis anaphorás tou onómatos « Aíyiptos », to opío se aftó to plaísio ínai mia khóra diaphoretikí apó aftín pou onomázetai « vasiliás tou nótou ». Ostóso, sta edáphia 5 éos 32, i Layidikí «Aíyiptos » ton Ptolemaíon ítan kalimméni allá taftopiiméni os « vasiliás tou nótou ». I allayí tou istorikoú plaisíou epivevaiónetai kai apodikníetai étsi adiásista . Xekinóntas apó to plaísio tis arkhaiótitas, i istoría tou Daniíl 11 telióni me « tin epokhí tou télous » tou kósmou, stin opía i « Aíyiptos », simmakhóntas me to ditikó khristianikó kai agnostikistikó stratópedo apó to 1979, ínai o stókhos tou néou « vasiliá tou nótou », diladí tou polemistí Islám, kai idiaítera tou néou « vasiliá tou vorrá », tis Rosikís Orthodoxías.

43v- I Lívii kai i Aithíopes tha ton akolouthísoun

O metaphrastís ékhi metaphrási sostá tis léxis « Pouth kai Khous » stin prophitía, i opíes prosdiorízoun yia ti «Livíi» tis mousoulmanikés khóres pou vrískontai vória tis Sakháras, tis parákties khóres ton aphrikanikón aktón, kai yia tin Aithiopía, ti mávri Aphrikí, óles tis khóres pou vrískontai nótia tis Sakháras. Énas megálos arithmós apó aftés ékhi epísis apodekhtí kai iiothetísi to Islám. Stin periptosi tis Aktís Elephantostoú, me ti sinenokhí tou Gállou Proédrou Nikolá Sarkozí, ston opío ophíloume kai to kháos sti Livíi.

Étsi, khtipiméni apó ti Rosía, i « Aíyiptos » yínetai thírama ólon ton arpaktikón, kai i mousoulmáni yípes, i adelphí tis, ormoún páno tis, yia na katharísoun to ptóma tis kai na pároun to merídió tous apó ti lía pou apoméni, metá ti rosikí lía.

Anaphérontas saphós ti « Livíi kai tin Aithiopía », to Pnévma anaphéretai se Aphrikanoús thriskeftikoús simmákhous tou « vasiliá tou nótou », i opíi tha prépi na taftistoún me tin Aravía, ópou o Prophítis Moámeth emphanístike to 632 yia na diadósi, apó ti Mékka, ti néa tou thriskía pou onomázetai Islám. Ipostirízetai apó tin iskhirí Tourkía, i opía ékhi epistrépsi, se aftó to telikó plaísio, se mia phontamentalistikí, kataktitikí kai ekdikitikí mousoulmanikí thriskeftikí désmefsi, metá tin tapínosi tis stigmiaías ipotayís tis stis ditikés kosmikés axíes. Allá kai álles mousoulmanikés khóres, pou den vrískontai sto « nóto », ópos to Irán, to Pakistán, i Indonisía, boroún na enothoún me ton « vasiliá tou nótou » yia na polemísoun tous ditikoús laoús ton opíon i ithikés axíes misoúntai apó

ólous tous mousoulmanikoús laoús. Aftó to mísos ínai stin pragmatikótita móno aftó tou alithinoú Theoú Iisoú Khristoú, pou periphronítai apó tous Ditikoús Khristianoús. Étsi, timorí méso tou Islám kai tis Orthodoxías tin evraïkí, katholikí, orthódoxi, protestantikí, akómi kai tin apistía ton Antventistón tou ditikoú kósmou• óli tin monotheïstikí písti pou ínai énokhi apénantí tou.

Dan 11: 44 Kai néa apó anatolón kai apó vorrá tha ton taráxoun• kai tha vyi me megáli oryí yia na exolothréfsi kai na exolothréfsi polloús.

44a- Néa apó tin anatolí kai ton vorrá tha érthoun yia na ton tromáxoun

Aftá ta dío vasiká simía « anatolí kai vorrás » aphoroún móno ti rosikí khóra, análoga me to an anaphéretai apó tin papikí Evrópi í apó to Israíl, epidí i prophitía tis kharaktirízi os diadokhiká epitithémenes apó ti Rosía sta edáphia 40 kai 41. Aftó simaíni óti o phóvos pou anaphéretai proérkhetai apó rosikó édaphos, allá ti borí na tromáxi énan tétio kataktití? Ti sinévi sti khóra tou pou ton tromázi mékhri edó? I apántisi den vrísketai sto vivlío tou Daniíl, allá stin Apokálipsi 9, i opía apokalípti kai stokhévi tin protestantikí thriskía tis opías to pangósmio propíryio vrísketai stis IPA. To mistírio tha diefkrinistí, lamvánontas ipópsi aftí tin íparxi ton IPA. Apó to étos 1917, ótan i epanastatiméni Rosía iiothétise to sosialistikó kai kommounistikó tis kathestós, éna khásma tin ékhi khorísi oristiká apó tis imperialistikés kapitalistikés IPA. To átomo den borí na ploutísi is város tou yítoná tou an ínai kommounistís. Yi' aftó i dío epiloyés ínai asimvívastes. Káto apó tis stákhtes tis irínis, i phlóyes tou mísous sigokaíne kai aplós periménoun na ekphrastoún. Móno o antagonismós kai i pirinikí apilí katápheran na apotrépsoun ta khirótera. Aftí ítan i isorropía tou pirinikoú trómou. Ostóso, khorís na khrisimopiísi piriniká ópla, i Rosía tha katalávi tin Evrópi, to Israíl kai tin Aíyipto. Me tis isorropíes na ékhoun diatarakhthí, i IPA tha niósoun exapatiménes kai apiliménes, opóte, yia na miósoun ton arithmó ton thanáton tous, tha boun ston pólemo, khtipóntas prótes sklirá. Mia pirinikí katastrophí tis Rosías tha prokalési trómo stous rosikoús stratoús pou ínai diaskorpisméni sta katekhómena edáphi.

44v- kai tha vyi me megáli oryí yia na katastrépsi kai na exontósi plíthi.

Mékhri tóte, i Rosía tha ékhi diáthesi yia kataktísis kai lilasíes, allá xaphniká i diáthesí tis tha alláxi, o rosikós stratós den tha ékhi pléon patrída na epistrépsi kai i apelpisía tou tha metatrapí se epithimía na « katastrépsi kai na «exolothréfsoun plíthi »• pou tha ínai to « tríto ton andrón pou tha skotothoún » tis 6is sálpingas tou Apóllona. 9. Óla ta éthni pou ínai exoplisména me piriniká ópla tha anangastoún étsi apó ta yegonóta na ta khrisimopiísoun enantíon ton pithanón prosopikón tous ekhthrón.

Dan 11: 45 Kai tha stísi tis skinés tou palatioú tou anámesa stis thálasses, sto éndoxo áyio óros• kai tha phtási sto télos tou, kai kanénas den tha ton vithísi.

45a- Tha stísi tis skinés tou palatioú tou anámesa stis thálasses, pros to éndoxo kai áyio vounó

Skinés anámesa stis thálasses , epidí ta palátia tis den ipárkhoun pléon sti yi. I apelpistikí katástasi ton rosikón stratevmáton perigráphetai saphós apó to Pnévma pou tous katadíkase se aftí ti míra. Káto apó ta pirá ton antipálon tous, apothoúntai sti yi tou Israíl. Misoúmeni apó ólous, den epopheloúntai apó kamía ipostírixi í íkto kai exontónontai stin evraïkí yi. I Rosía tha plirósi étsi éna varí tímima pou tis apodídi o Theós apó tin ipostírixí tis stous pnevmatikoús ekhthroús tou Israíl stin paliá simmakhía, katá tin epokhí tis apélasís tis sti Vavilóna. Poúlise áloga ston laó tis Tírou, mias

pólis paganistikís lagnías. O Iez. 27: 13-14 epivevaióni, o Theós léi stin Tíro: I Iaván, i Thouvál (Tompólsk) kai i Mesékh (Móskha) ékanan empório mazí sas. Édosan sklávous kai khálkina skévi se antállagma yia ta emporévmatá sas. Aftí tou íkou tou Thogarmá (Armenía) promíthefsan tis agorés sas me áloga, anavátes kai moulária. Ítan epísis éna emporikó empódio yia tous Evraíous pou epísis ékanan empório mazí tis: Iez. 27: 17: O Ioúdas kai i yi tou Israíl ékanan empório mazí sas. Antállaxan to sitári tis Minníth, to glikó, to méli, to ládi kai to válsamo, me antállagma ta emporévmatá sas. Étsi i Tíros ploútise is város tous. Epipléon, ston Iez. 28: 12, me ton títlo « vasiliás tis Tírou », o Theós milái apefthías ston Sataná. Katalavaínoume óti aftós ítan pou epophelíthike apó tin politélia kai ton ploúto pou sissoréftike stis megáles paganistikés pólis pou ton ipiretoúsan me to próskhima ton pollón paganistikón theotíton, mállon asinídita, allá pánta kai pantoú se morphés latrías pou o Theós theorí apotrópaies. Kouvalái stin kardiá tou to város mias apogítefsis pou sissoréftike, epísis, katá ti diárkia ton aiónon kai ton khilietión tis anthrópinis istorías. Aftí i apogítefsi dikaioloyí ton thimó tou, o opíos ekdilónetai en méri me ti morphí aftís tis teleftaías, tromerá katastrophikís diethnoús síngrousis.

Allá aftí i theïkí oryí enántia sto emporikó empório tis arkhaías epokhís mas proskalí na katanísoume ti tha boroúse na skephtí o Theós yia to sínkhrono diethnés empório se éna diethnés plaísio pou vasízetai ex oloklírou stin ikonomía tis agorás. Nomízo óti i katastrophí ton pírgon tou Pangósmiou Kéntrou Emporíou sti Néa Iórki stis 11 Septemvríou 2001 ínai mia apántisi. Póso mállon pou, stin Apokálipsi 18, i prophitía ipogrammízi ton epivlaví rólo tou ploutismoú lógo tou diethnoús emporíou, enópion tou opíou katarréi káthe kanónas í theïkós thriskeftikós nómos, tóso megáli ínai i asévia.

Sto télos tou Dan. 11, i klironomikí antípalos ton IPA, i Rosía, katastréphetai. Aftó tha tous dósi apóliti exousía páno se ólous tous epizóntes tis diethnoús síngrousis. Alímono stous ittiménous! Prépi na ipoklithoún kai na ipotakhthoún ston nómo tou nikití ópou ki an vrískontai sti yi, epiviónontas.

Daniíl 12

Dan 12: 1 Kai en ekino o kairos theli eyerthi Mikhail, o megas iyemon, ostis istatai iper ton iion tou laou sou• kai theli isthai kairos thliveris, oude eyine apo toute pou ipirxe ethnos mekhri ekinou tou kairou• kai en ekino o laos sou theli eleftherothi, pas ostis theli evrethi yegramménos en to vivlio.

1a- Ekíni tin óra o Mikhaíl tha sikothí,

Aftí i epokhí ínai i epokhí tou télous tou kósmou, ópou, ékhontas ton teleftaío lógo, o Iisoús Khristós epistréphi me ti dóxa kai ti dínami tis theïkótitás tou, tin opía amphisvitoún epí makrón i antagonistikés thriskíes. Tha diavásoume stin Apok. 1: 7: Idoú, érkhetai metá nephelón• kai tha ton di káthe máti, ki ekíni pou ton trípisan• kai tha thrinísoun yi' aftón óles i philés tis yis. Nai. Amín! Prépi na sinithísoume aftí tin idéa, epidí yia káthe rólo tou, o Theós édose ston eaftó tou éna diaphoretikó ónoma, yi' aftó kai ston Daniíl kai stin Apok. 12: 7 parousiázetai os Mikhaíl , o ipértatos arkhigós tis angelikís ouránias zís, i opía tou díni exousía páno ston diávolo kai tous daímones. To ónomá tou, Iisoús Khristós, to antiprosopévi móno yia tous eklektoús tis yis, tous opíous írthe na sósi me aftó to ónoma.

1v- o mégas arkhigós,

Aftós o megálos iyétis ínai epoménos o Yiakhvé Mikhaíl Iisoús Khristós kai apó aftón, me tin kharaktiristikí tou afthádia, to papikó kathestós aphaírese pros óphelós tou tin apostolí tou os aénaou ourániou mesolavití mékhri to 1843, apó to étos 538, imerominía énarxis tou papikoú kathestótos kai engatástasís tou stin póli tis Rómis, sto Paláti tou Lateranoú sto Óros Kálios. Aftó to théma exetástike sto Daniíl 8.

1g- o iperaspistís ton paidión tou laoú sou•

Énas aminómenos epemvaíni ótan ipárkhi epíthesi. Kai aftó tha simví stis teleftaíes óres tis epíyias zís ton eklektón pou paréminan pistí, akóma kai ótan katadikástikan se thánato apó tous teleftaíous epanastátes. Edó, boroúme na vroúme óla ta montéla pou protínontai stis istoríes tou Daniíl epidí epitinkhánontai se mia telikí trayikí katástasi. Se aftí tin teleftaía megáli simphorá , tha xanazísoume tis thavmatouryés paremvásis pou perigráphontai sto Dan. 3, to kamíni kai tous tésseris zontanoús kharaktíres tou, sto Dan. 5, tin katálipsi tis megális Vavilónas apó ton Theó, sto Dan. 6, ta liontária pou akíndinasan, allá kai to télos tis megális simphorás pou proanangélthike apó aftó pou éplixe tous Evraíous to - 168, stis 15 tou Kislév, diladí stis 18 Dekemvríou, iméra Sávvato.

1d- kai tha ínai kairós thlípsis, tétia pou den ékhi ipárxi apó tóte pou ipírxe éthnos mékhri ekíni tin epokhí.

Krínontas apó aftí ti dílosi, i teleftaía megáli simphorá tha xeperási aftí ton Evraíon pou organóthikan apó tous Éllines. Prágmati, i Éllines khtípisan móno tous Evraíous pou vríkan stous drómous í sta spítia tous. Sto télos tou kósmou, ta prágmata ínai polí diaphoretiká kai i sínkhroni tekhnoloyía epitrépi ton apólito élenkho ton anthrópon pou zoun sti yi. Méso anthrópinon tekhnikón aníkhnefsis, o kathénas borí na vrethí opoudípote, seópio méros ki an krívetai. Epoménos, boroún na katartistoún me akrívia lístes anthrópon pou antistékontai stis diatagménes diatáxis. Se aftó to telikó plaísio, i exálipsi ton eklektón tha katastí anthrópini dinatí. An kai yemáti písti kai elpída yia tin apelefthérosí tous, i eklektí tha zísoun odinirés óres. Yia ósous ínai akóma eléftheri, steriméni apó ta pánta, i álli tha vrískontai stis philakés ton epanastatón periménontas tin ektélesí tous. I distikhía tha vasilévi stis kardiés ton eklektón, tha kakometakhirízontai an ókhi tha skotónontai.

1on- Ekínon ton kairó, ósi apó ton laó sou tha vrethoún gramméni sto vivlío tha sothoún.

Aftó ínai to vivlío tis zís, epidí khorís ipoloyistí, o Theós éphtiaxe epísis mia lísta me óla ta plásmata pou íkhan dimiouryísi o Adám kai i Éva kai i apógoní tous. Sto télos tis zís káthe anthrópou, i telikí míra apophasízontan apó ton Theó, o opíos kratoúse dío lístes: aftí ton eklektón kai aftí ton pesónton , símphona me ta dío monopátia pou parousiástikan stin anthropótita sto Defteronómio 30: 19-20: « Kaló ton ouranó kai ti yi yia mártires enantíon sas símera óti éthesa enópión sas zí kai thánato, evloyía kai katára. Diálexe ti zí, yia na zísis esí kai i apógoní sou. » na agapás Kírion ton Theón sou, na ipakoús sti phonín aftoú, kai na proskollásai is aftón• dióti apó toúto exartátai i zí sou kai i makrozía ton imerón sou… Símphona me tin epiloyí tou yia to kakó , i telikí míra tou Romaïkoú papismoú, pou kaíyetai sti photiá , mas apokalíptetai sto Dan. 7: 9-10• aftó lógo ton alazonikón lógon tou pros ton Theó ton theón símphona me to Dan. 11: 36.

Stin Apok. 20: 5, i epistrophí tou Khristoú sinodévetai apó tin anástasi ton nekrón en Khristó, i opía onomázetai próti anástasi : Makários kai áyios ópios ékhi méros stin próti anástasi, yiatí páno tous o défteros thánatos den ékhi exousía .

Dan 12: 2 Kai pollí apó aftoús pou kimoúntai sto khóma tis yis tha xipnísoun, i men se aiónia zí, i de se dropí kai aiónia kataphrónisi.

2a- Pollí apó aftoús pou kimoúntai sto khóma tis yis tha xipnísoun, merikí se aiónia zí,

As simiósoume próta óti stin kiní kanonikótita, i nekrí kimoúntai kalá sto khóma tis yis kai ókhi se énan thavmastó parádiso í se mia pírini kólasi ópos didáskoun kai pistévoun i psevdokhristianikés í i paganistikés thriskíes. Aftí i diefkrínisi apokathistá tin pragmatikí katástasi ton nekrón ópos didásketai stin Ekklisiastí 9: 5-6-10: Yia ólous ósous zoun ipárkhi elpída• kai akómi kai énas zontanós skílos ínai kalíteros apó éna nekró liontári. Dióti i zontaní gnorízoun óti tha pethánoun• i nekrí ómos den gnorízoun típota, kai den ipárkhi pléon kamía amiví yi' aftoús, aphoú i mnímí tous ékhi xekhastí. Kai i agápi tous, kai to mísos tous, kai o phthónos tous, ékhoun ídi khathí• kai den tha ékhoun pléon méros se típota apó ósa yínontai káto apó ton ílio … Ó, ti vri to khéri sou na káni, káne to me ti dínamí sou• epidí, den ipárkhi érgo oúte loyismós oúte gnósi oúte sophía ston tápho, ópou piyainis. (Sieól , pou ínai to khóma tis yis).

Den ipárkhi sképsi metá thánaton, epidí i sképsi zi ston engéphalo tou anthrópou, móno ótan ínai akóma zontanós kai tréphetai apó to aíma pou stélnetai apó ton khtípo tis kardiás tou. Kai aftó to aíma prépi na katharistí me pnevmonikí anapní. O Theós den ípe poté típota állo, aphoú ípe ston Adám, o opíos íkhe yíni amartolós lógo anipakís, sti Yén. 3: 19: Me ton idróta tou prosópou sou tha tros psomí, mékhri na epistrépsis sti yi, apó tin opía párthikes• epidí, khóma ísai, kai sto khóma tha epistrépsis . Yia na epivevaiósoume aftí tin katástasi midenikótitas ton nekrón, diavázoume ston Psalmó 30: 9: Ti ophelí se séna pou ékhises to aíma mou, pou me katévases ston lákko? Se imní to khóma? Mípos dilóni tin pistótitá sou? Ókhi, epidí den borí, símphona me ton Psalmó 115: 17: I nekrí den imnoún ton Kírio, oúte kanénan pou katevaíni sti siopí. Allá aftó den empodízi ton Theó na borí na anastísi mia zí pou ipírkhe prigouménos kai ínai aftí i dimiouryikí dínami pou ton káni Theó kai ókhi ángelo í ánthropo.

Kai i dío odí ékhoun dío teliká apotelésmata kai i Apok. 20 mas didáski óti khorízontai apó ta khília khrónia tis évdomis khilietías. Enó káthe anthrópini zí exaphanízetai apó prosópou yis stin arkhí aftón ton khilíon etón , i pesméni den tha anastithoún pará móno metá tin krísi tous pou tha ektelestí apó tous ayíous kai ton Iisoú Khristó stin ouránia vasilía tou. Me aftó to mínima pou sindéetai me tin 7i sálpinga , i Apok. 11: 18 epivevaióni, légontas: Ta éthni thímosan, kai írthe i oryí sou , kai írthe i óra na krínis tous nekroús , na antamípsis tous doúlous sou tous prophítes, tous ayíous kai ekínous pou phovoúntai to ónomá sou, mikroús kai megálous, kai na katastrépsi ekínous pou katastréphoun ti yi . Se aftó to edáphio, i krísi ton nekrón odiyí ton Theó na anastísi, próta, tous pistoús nekroús eklektoús Tou, óste na borésoun na krínoun tous asevís pou kratoúntai se katástasi thanátou.

2v- kai i álli yia dropí, yia aiónia dropí.

I aioniótita tha aníki móno stous zontanoús. Metá tin telikí tous exóntosi katá tin Telikí Krísi , i dropí kai i katakravyí ton pesónton tha paramínoun móno stin aiónia mními ton eklektón, ton angélon kai tou Theoú.

Dan 12: 3 Kai i sophí tha lámpsoun os i lámpsi ton ouranón• kai i epanaphérontes polloús sti dikaiosíni os ta astéria stous aiónes ton aiónon.

3a- Ósi ítan éxipni tha lámpsoun san ti lamprótita tou ouranoú

I nimosíni exipsóni ton ánthropo páno apó ta zóa. Apokalíptetai apó tin ikanótitá tou na silloyízetai, na exáyi simperásmata paratiróntas yegonóta í me aplí epagoyí. An i ánthropi den ítan epanastatikí stin elefthería pou tous díni o Theós, i nimosíni tha odigoúse óli tin anthropótita pros tin ídia anagnórisi tis íparxis tou Theoú kai ton nómon Tou. Yiatí apó ton Misí, o Theós ékhi katagrápsi graptós ta pio simantiká yegonóta tis apokálipsís tou stous anthrópous. Na i poría tis silloyistikís pou prépi na akolouthísoume. I monotheïstikí písti emphanístike stin istoría tou evraïkoú laoú. I martiría kai ta graptá tis ékhoun epoménos proteraiótita énanti ólon ton állon graphón pou apodídontai se aftón ton ídio monadikó Theó. To na polemithí o laós tou Theoú paraméni mia phisioloyikí pithanótita, allá to na polemithí i Avía Graphí yínetai éna diavolikó érgo. I písti pou kathiérose o Iisoús Khristós antlí tis piyés kai tis anaphorés tis apó tis evraïkés graphés tis Palaiás Diathíkis, yegonós pou tis díni nomimótita. Allá to Romaiokatholikó dógma den sévetai aftín tin arkhí, yi' aftó oúte aftó oúte to Koráni tou Islám boroún na iskhiristoún óti ínai o zontanós Theós, dimiourgós ólon óson zoun kai ipárkhoun. O Iisoús epivevaíose tin arkhí ipenthimízontas sto Katá Ioánnin 4: 22 óti i sotiría proérkhetai apó tous Ioudaíous : Esís proskináte aftó pou den gnorízete. emís latrévoume aftó pou gnorízoume, yiatí i sotiría proérkhetai apó tous Ioudaíous .

Se aftí tin próti omáda ton eklektón, o Theós orízi anthrópous sosménous khorís idiaíteri gnósi lógo tis pistótitás tous pou epédixan me kíndino tis zís tous apó tin epokhí tou Adám kai tis Évas• kai aftó mékhri to 1843. Sózontai epidí ta érga tous ékhoun martirísi ti nimosíni tous kai tin apodokhí ton thíon nómon pou ekdilónetai me tin ipakí tous. Se aftí tin omáda, i pio pistí kai pio irinikí Protestántes ophelíthikan mékhri tin ánixi tou 1843 apó tin ipomoní tou Theoú, o opíos ékane tin praktikí tou ayíou Savvátou aparaítiti móno apó aftí tin imerominía. I Apok. 2: 24-25 tha epivevaiósi aftín tin exaíresi: Se esás, ósous vrískeste sta Thiátira, pou den ékhete aftí ti didaskalía , kai den ékhete gnorísi ta váthi tou Sataná, ópos ta apokaloún , sas léo: Den vázo kanéna állo város páno sas• móno ó, ti ékhis, kráta to mékhri na értho.

3v- kai ekíni pou ékhoun didáxi dikaiosíni sto plíthos tha lámpoun san ta astéria, yia pánta kai pánta.

Aftí i défteri omáda xekhorízi lógo tou ipsiloú epipédou ayiasmoú pou antiprosopévi sti yi apó to 1843. Epilegméni méso mias dokimasías pístis, vasisméni arkhiká stin elpída tis epistrophís tou Iisoú Khristoú, diadokhiká yia tin ánixi tou 1843 kai to phthinóporo tou 1844, i ayiopíisí tis apó ton Theó episimopiítai me tin apokatástasi tou Savvátou, to opío epharmózi xaná, metá apó aiónes skótous, líthis kai periphrónisis yi' aftó.

Se aftí ti diaíresi se dío omádes , aftó pou tis diaphoropií ínai i katástasí tous óson aphorá ti dikaiosíni tou Theoú, diladí i katástasí tous óson aphorá tis déka entolés Tou kai tis álles diatáxis Tou yia tin iyía kai álles diatáxis. Sto arkhikó tis kímeno tis Éxodos 20: 5-6, i défteri entolí pou katapníyike

apó ti Rómi, apokalípti xekáthara ti simasía pou díni o Theós stin ipakí stis entolés Tou kai ipenthimízi tis dío odoús kai tis dío antíthetes telikés míres: . . . Ímai énas zilótipos Theós pou episkeptómenos tin anomía ton patéron epí ta tékna mékhri trítis kai tetártis yeneás ekínon pou me misoún kai paravaínoun tis entolés mou, kai díkhnontas éleos se khiliádes ekínon pou me agapoún kai tiroún tis entolés mou .

Se aftó to edáphio, to Pnévma apokalípti ton lógo yia tin íparxi ton asterión sti yíini dimiouryía mas. Proorízontan na ipárkhoun móno yia na khrisiméfsoun os símvolo ton eklektón tou Theoú epíyion eklektón• kai ínai i Yénesi 1: 17 pou apokalípti to mínimá tous: O Theós ta évale sto steréoma tou ouranoú yia na photízoun ti yi. Épita, o Theós ta khrisimopií yia na díxi ston Avraám to plíthos ton apogónon tou sti Yénesi 15: 5: Métrise ta astéria tou ouranoú, an boris na ta arithmísis• étsi tha ínai i apógoní sou.

Ostóso, i katástasi aftón ton pnevmatikón asterión borí na alláxi análoga me ta érga pou ektelí o litroménos pistós. Péphtontas pnevmatiká méso anipakís, to astéri péphti , péphti apó ton ouranó . I ikóna tha epikalestí yia na apikonísi tin ptósi tis Protestantikís pístis to 1843, pou anakinóthike apó éna pragmatikó ouránio simádi to 1833, stin 6i sphrayída tis Apok. 6: 13: kai ta astéria tou ouranoú épesan sti yi, ópos i sikiá ríkhni ta áora síka tis ótan trémi apó dinató ánemo. Kai páli stin Apok. 12: 4: I ourá tou sárose to éna tríto ton asterión tou ouranoú kai ta érixe sti yi. Aftó to mínima ananeóni aftó tou Dan. 8: 10: Anévike sti stratiá tou ouranoú kai érixe meriká apó ti stratiá kai ta astéria sti yi kai ta katapátise . To Pnévma apodídi sto romaïkó papikó kathestós tin pnevmatikí ptósi tou enós trítou ton litroménon pistón. planiménous anthrópous pou tha pistépsoun mátaia sti sotiría tou Khristoú kai tha diekdikísoun ti dikaiosíni Tou.

Dan 12: 4 Ἐsí dὲ, Daniíl, ἐklísai tὰ lóyia kaὶ sphráyison tὸ vivlíon ἕos toῦ ἐskhátou kairῆs• kaὶ tóte pollí thὰ tὸ ἀnagnósoun kaὶ ἡ gnósis thὰ plithinthῇ.

4a- Aftí i períodos télous ékhi arketés diadokhikés phásis, allá xekínise, epísima, tin ánixi tou 1843, me tin énarxi iskhíos tou thíou diatágmatos pou íkhe pro-graphtí sto Dan. 8: 14: Mékhri to vrádi-prí tou 2300 kai i ayiótita tha dikaiothí . To 1994, i défteri períodos télous simadéftike apó tin katadíki tou pangósmiou thesmoú ton Antventistón. Apó to 1843, to vivlío tou Daniíl diavázetai, allá poté den ékhi ermineftí sostá prin apó aftó to érgo pou exakolouthó na proetimázo to 2021 kai aftó apó to 2020. Epoménos, aftí i imerominía simatodotí to apóyio tis gnósis tou kai, os ek toútou, tin pragmatikí telikí óra tou télous pou tha teliósi me tin alithiní epistrophí tou Iisoú Khristoú, gností kai anamenómeni, yia tin ánixi tou 2030. Vlépoume óti phétos to 2020 ékhi ídi simadeftí kalá apó ton Theó, kathós olókliri i anthropótita ékhi pliyí apó ti thnisimótita tou ioú Covid-19 pou emphanístike stin Kína to 2019, allá stin papikí Katholikí Evrópi, móno apó to 2020. To 2021, i ií metallássontai kai sinekhízoun na plíttoun tin énokhi kai epanastatikí anthropótita.

I Dokimasía tis Pístis ton Antventistón Ikonographiméni

Dan 12: 5 Kai egó o Daniíl ída, kai idoú, dío álli ándres stékontan, o énas apó tin mía plevrá tis ókhthis tou potamoú, kai o állos apó tin álli plevrá tis ókhthis tou potamoú.

5a- Thimithíte! O Daniíl vrísketai stis ókhthes tou potamoú «Khiddékel», tou Tígri, aftoú tou anthropophágou. Tóra, dío ántres vrískontai ekatérothen tou potamoú, prágma pou simaíni óti o énas bórese na ton diaskhísi kai o állos prókitai na to káni. Ídi sto Dan. 8: 13, antallákhthike mia sizítisi metaxí dío ayíon.

Dan 12: 6 Kai ípe énas apó aftoús ston ánthropo pou ítan diménos me liná, pou stekótan páno sta neá tou potamoú: Póte tha ínai to télos aftón ton thavmáton?

6a- Sto Dan. 8: 14, i erotísis ton ayíon élavan apó ton Theó tin apántisi tou 2300 to vrádi-prí, i opía kathórise tin imerominía 1843. I proséngisi epanalamvánetai edó kai to erótima aftí ti phorá aphorá to télos tou kósmou• ti stigmí pou i prophitía tha pápsi na ínai khrísimi. To erótima títhetai ston Khristó, ópos apikonízetai apó aftón ton ándra diméno sta liná, o opíos stéketai páno apó to potámi paratiróntas ti diávasí tou apó tous anthrópous. O Theós paírni tin ikóna tis diávasis tis Erithrás Thálassas, i opía ésose tous Evraíous allá épnixe tous Aiyíptious ekhthroús tous.

Dan 12: 7 Kai ákousa ton ándra, ton diméno sta liná, pou ítan páno sta neá tou potamoú, na ipsóni ti dexiá tou khíra kai tin aristerí tou pros ton ouranó, kai na orkízetai se aftón pou zi stous aiónes, óti tha ínai yia kairó, kai kairoús, kai misó kairó• kai ótan i dínami tou ayíou laoú sintriví oloklirotiká, óla aftá tha oloklirothoún.

7a- Kai ákousa ton ánthropo diméno sta liná, pou ítan páno apó ta neá tou potamoú• síkose to dexí tou khéri kai to aristeró tou khéri pros ton ouranó,

Sti thési tou Kritί-Diaititί, o Iisoús Khristós ipsóni pros ton ouranó to dexí tou khéri pou evloyí kai to aristeró tou khéri pou timorí yia na káni mia epísimi dílosi.

7v- kai orkístike se Ekínon pou zi yia pánta óti tha ínai yia kairó, kairoús kai misó kairó

Anaphérontas tin prophitikí diárkia tis papikís vasilías, o Khristós díkhni kai ipenthimízi tin krísi Tou, i opía, sto parelthón, katadíkase tin ekklisía Tou na ipostí tis apaitísis tou papikoú kathestótos kai tis katáres ton varvarikón isvolón pou priyíthikan. Aftó ophíletai stin engatálipsi tou Savvátou apó tis 7 Martíou 321. I pistí tis epokhís ton dokimasión ton Antventistón proidopioúntai étsi. Allá énas défteros lógos odiyí ton Theó na epikalestí aftí tin papikí vasilía. Ínai i imerominía énarxis tis, diladí to 538 m. Kh. I epiloyí ínai sinetí, kathós aftí i imerominía 538 tha khrisiméfsi os vási yia tous ipoloyismoús pou tha mas protíni i prophitía, parousiázontás mas nées prophitikés diárkies sta edáphia 11 kai 12.

7g- kai óti óla aftá tha teliósoun ótan i dínami tou ayíou laoú sintriví entelós

Aftí i síntomi prótasi sinopsízi kalá aftí ti phorá tin alithiní stigmí tou télous: ekíni ópou sto télos tis teleftaías megális simphorás , i eklektí tha vrethoún sto simío na exontothoún, na exaliphthoún apó tin epiphánia tis yis• proséxte tin akrívia: entelós spasméni .

Dan 12: 8 ἤkousa, ἀllὰ oὐk ἐnnóisa• kaὶ eἶpa, Kírié mou, pio thὰ eἶnai tὸ télos tῶn pragmáton toúton?

8a- Kaiméne Daniíl! An i katanóisi tou vivlíou tou exakolouthí na apotelí mistírio yia ósous zoun to 2021, póso péra apó tin emvéliá tou kai ákhristi yia ti dikí tou sotiría ítan aftí i katanóisi!

Dan 12: 9 Kai ípe: Píyaine, Daniíl• epidí, ta lóyia ínai klistá kai sphrayisména mékhri ton kairó tou télous.

9a- I apántisi tou angélou tha aphísi ton Daniíl pinasméno, allá epivevaióni tin kathisteriméni ekplírosi tis prophitías pou proorizótan yia tin epokhí tou télous tis khristianikís epokhís.

Dan 12: 10 Pollí tha katharistoún, tha lefkastoún kai tha exevyenistoún• i asevís tha kánoun asévia, kai kanénas apó tous asevís den tha katalávi• allá aftí pou ékhoun sínesi tha katalávoun.

10a- Pollí tha katharistoún, tha lefkastoún kai tha exevyenistoún

Epanalamvánontas edó to akrivés apóspasma léxi pros léxi apó to Dan. 11: 35, o ángelos epivevaióni tin papikí taftótita tou alazóna kai despotikoú vasiliá pou ipsónetai páno apó ólous tous theoús kai akómi kai ton énan alithinó Theó , sto edáphio 36.

10v- I asevís tha kánoun to kakó kai kanénas apó tous asevís den tha katalávi,

O ángelos epikalítai mia arkhí pou tha sinekhistí mékhri to télos tou kósmou, i parátasi tou kakoú apikonízetai stis prophitíes tou Daniíl apó tin parátasi tou «oríkhalkou » tis ellinikís amartías kai tou « sidírou » tis romaïkís vías mékhri tin epistrophí tou Khristoú. I asevís tha empodistoún diplá apó tin katanóisi: próton apó tin prosopikí tous adiaphoría, kai défteron, apó mia iskhirí pláni pou dínetai apó ton Theó, i opía tous epitrépi na pistépsoun to pséma símphona me to V' Thes. 2: 11-12: Yi' aftó o Theós tous stélni iskhirí pláni, yia na pistépsoun sto pséma , yia na katadikastoún óli ósi den pístepsan stin alíthia, allá evarestíthikan stin adikía .

10g- allá ósi ékhoun katanóisi tha katalávoun.

Aftó to parádigma apodiknii óti i pnevmatikí nimosíni ínai éna idiaítero dóro pou dínetai apó ton Theó, allá priyítai mia kalí khrísi tis vasikís nimosínis pou dínetai se ólous tous phisioloyikoús anthrópous. Dióti akómi kai se aftón ton kanóna, i ánthropi sinkhéoun tin ekpaídefsi kai ta ptikhía tis me ti nimosíni . Sas ipenthimízo lipón aftí ti diaphorá: i ekpaídefsi epitrépi tin isagoyí dedoménon stin anthrópini mními, allá móno i nimosíni epitrépi tin kalí kai sophí khrísi tous.

Dan 12: 11 Kai apó tou khrónou pou tha aphairethí i pantotiní olokáftosi kai tha stithí to vdéligma pou ínai erimoméno, tha ínai khílies diakósies eneníntα iméres.

11a- Apó ti stigmí pou tha stamatísi i sinekhís thisía

Prépi na to episimáno xaná, allá i léxi « thisía » den emphanízetai sto protótipo evraïkó kímeno. Kai aftí i akrívia ínai krísimi epidí aftí i diakhronikótita aphorá tin ouránia ierosíni tou Iisoú Khristoú. Anaparágontas ti mesitía tou sti yi, o papismós aphairí apó ton Iisoú Khristó ton rólo tou os mesolavití yia tis amartíes ton eklektón tou.

Aftí i spheterisméni parállili epíyia diakonía xekínise to 538, tin imerominía pou o Viyílios A΄, o prótos en eneryía pápas, engatastáthike sti Rómi, sto Paláti tou Lateranoú, sto óros Kálios (ouranós).

11v- kai ópou tha engathidrithí mia apotrópaia erímosi

Diladí, apó to 538, tin imerominía énarxis tis papikís romaïkís vasilías, pou anaphéretai sto Dan. 9: 27: kai tha ipárkhi stin ptériga tou vdelígmata erimóseos, mékhri exóntosis, kai tha sintriví [símphona me] aftó pou ékhi diatakhthí, páno stin érimi [yi] .

Se aftó to edáphio, pou stokhévi stin imerominía 538, to Pnévma anaphéretai tóra móno stin papikí Rómi, yegonós pou exiyí tin enopíisi tis léxis «vdéligma». Aftó den ískhie sto Dan. 9: 27, ópou aphoroúsan kai tis dío phásis tis Rómis, tin paganistikí kai sti sinékhia tin papikí.

As simiósoume to endiaphéron kai ti simasía tis omadopíisis se aftó to edáphio dío pragmáton: « tis apomákrinsis tou kathimerinoú » apó ton Khristó sto Dan. 8: 11 kai tis papikís «ptérigas » pou phéri « tin vdelirí erímosi » pou anaphéretai sto Dan. 9: 27. Sindéontas aftés tis dío enéryies me tin ídia imerominía 538 kai me tin ídia ontótita, to Pnévma epivevaióni kai apodiknií óti o aftourgós aftón ton adikimáton ínai prágmati o Romaïkós papismós.

Sto Dan. 11: 31, i práxi pou apodídetai ston Éllina vasiliá Antíokho D΄ mas parousíase to tipikó montélo aftoú pou o Theós apokalí « to vdéligma tis erimóseos ». O Papismós to anaparáyi, allá yia 1260 makrá, aimatirá khrónia.

11g- tha ipárkhoun khílies diakósies enenínta iméres.

Prokiménou na katastoún i prophitikés diárkies pou anaphérontai skhetiká me ton kairó tou télous adiamphisvítites, i monáda topothetítai prin apó ton arithmó se óles tis prophitíes tou Daniíl: iméres 1290 , iméres 1335 (epómeno edáphio), Dan. 8: 14: vrádi-prí 2300 , kai ídi sto Dan. 9: 24: evdomádes 70.

Ékhoume móno énan polí apló ipoloyismó na ektelésoume: 538 + 1290 = 1828.

I simasía aftís tis imerominías, tou 1828, éngitai sto óti prosdídi sto yegonós ton Antventistón énan pangósmio kharaktíra, kathós simatodotí to tríto apó ta pénte khrónia ton Antventistikón sinedríon pou pragmatopioúntai sto Álmpouri Park sto Londíno parousía tis anglikís vasilikís ikoyénias.

Dan 12: 12 Makários ὁ prosménon kaὶ ἔrkhetai eἰs tὰs khílias triakósias triákonta pénte ἡméras.

12a- Móno aftó to edáphio mas díni tin énnia aftón ton dío prophitikón diarkión. To théma ínai i prosdokía tis epistrophís tou Khristoú, allá mia singekriméni prosdokía vasisméni se arithmitikés protásis pou dínontai apó ti Vívlo. Énas néos ipoloyismós ínai aparaítitos: 538 + 1335 = 1873. O ángelos mas parousiázi dío imerominíes pou simatodotoún antístikha tin arkhí kai to télos tis dokimasías pístis ton Antventistón pou pragmatopiíthike metaxí ton etón 1828 kai 1873. Me aftón ton trópo , i prosokhí mas stréphetai stis imerominíes 1843 kai 1844, i opíes ítan akrivós i aitíes dío diadokhikón prosdokión tis éndoxis epistrophís tou Iisoú Khristoú stis IPA, epoménos se protestantikés khóres.

Stin ikóna tis diávasis tou potamoú «Tígri», i tígri pou trói anthrópines psikhés ínai aftés i imerominíes 1843-1844 pou kánoun ton áxesto Protestánti na perási apó tin pnevmatikí zí ston pnevmatikó thánato. Apó tin álli plevrá, aftós pou ékhi perási ti dokimasía vyaini zontanós kai evloyiménos apó ton Theó apó aftí tin epikíndini diávasi. Lamváni apó ton Theó mia singekriméni makariótita: « Evloyiménos ópios phtási sto 1873! »

Dan 12: 13 Kai peripatísou pros to télos sou• tha anapafthís kai tha stathís stin klironomiá sou stis éskhates iméres.

13a- O Daniíl tha anakalípsi metá tin próti anástasi stin opía anastaínetai, to nóima ólon óson mas ékhi metadósi. Allá yia tous Antventistés pou zoun akóma, i didaskalía tou tha oloklirothí peraitéro apó tis apokalípsis pou periékhontai stin Apokálipsi tou Ioánni.

To vivlío tou Daniíl krívi kalá ton terástio ploúto tou. Ékhoume simiósi ta mathímata enthárrinsis pou apefthíni o Kírios stous eklektoús tou stis éskhates iméres, epidí aftés i éskhates iméres tha epistrépsoun ston kanóna tou phóvou kai tis anasphálias pou ékhi epikratísi se óli tin anthrópini istoría sti yi. Yia álli mia phorá, allá yia teleftaía phorá, i eklektí tha xekhorísoun kai tha theorithoún ipéfthini yia tis atikhíes pou tha vroun tous epanastatiménous epizóntes tou Trítou Pangosmíou Polémou, ópos anakinóthike sto Daniíl 11: 40-45 kai stin Apokálipsi 9: 13. O Iezekiíl 14 parousiázi ta tipiká montéla pístis: ton Nóe, ton Daniíl kai ton Ióv. Ópos o Nóe, prépi na xephígoume kai na antistathoúme sto révma tis kosmikís sképsis khtízontas tin kivotó tis pístis mas ston Theó. Ópos o Daniíl, prépi na paramínoume statherá proskolliméni stin ektélesi tou kathíkontós mas os eklektí, arnoúmeni to prótipo pou ékhi thespísi i psevdís thriskía. Kai ópos o Ióv, tha prépi na dekhtoúme na ipophéroume somatiká kai psikhiká ópote to epitrépi o Theós, ékhontas éna pleonéktima énanti tou Ióv: mésa apó tin empiría tou, ékhoume máthi yiatí o Theós epitrépi aftés tis dokimasíes.

To vivlío tou Daniíl mas epétrepse epísis na katanísoume kalítera tin aórati ouránia zí. Aftó, anakalíptontas aftón ton kharaktíra pou onomázetai Gavriíl, éna ónoma pou simaíni «aftós pou vlépi to prósopo tou Theoú». Ínai parón se óles tis simantikés apostolés tou skhedíou tis theïkís sotirías. Kai prépi na siniditopiísoume óti, stin ouránia vasilía tou Theoú, aftós kai óli i kalí ángeli steríthikan tin parousía tou Mikhaíl, tis angelikís ékphrasis tou Theoú, katá ti diárkia tis yíinis ensárkosís tou, diladí 35 khrónia. Se mia megáli mirasiá agápis, o Mikhaíl mirázetai epísis tin exousía tou, apodekhómenos na ínai móno « énas apó tous kírious iyétes ». Allá o Gavriíl ton parousíase epísis ston Daniíl, ton eklektó metaxí ton eklektón, os « ton Iyéti tou laoú sou ». Kai to Daniíl 9 mas apokalípti polí kathará óla ósa o Iisoús érkhetai na epitelési yia na sósi tous pistoús eklektoús tou. To theïkó sotírio érgo anakinónetai étsi saphós kai oloklirónetai stis 3 Aprilíou 30 me ti stávrosi tou Iisoú Khristoú.

To vivlío tou Daniíl mas édixe óti i písti borí na ekdilothí móno apó énan enílika. Kai óti símphona me ton Theó, éna paidí yínetai enílikas mólis isélthi sto dékato tríto étos tis ilikías tou. Epoménos, boroúme na paratirísoume móno ton pikró karpó pou phérni o nipiovaptismós kai i thriskeftikí yenéthlia klironomiá se óles tis psevdís thriskíes. O Iisoús diakírixe sto Katá Márkon 16: 16: « Ópios pistépsi kai vaptistí tha sothí• ópios den pistépsi tha katadikastí» . Aftó simaíni epoménos óti prin apó to váptisma, i písti prépi na ínai paroúsa kai na ekdilónetai. Metá to váptisma, o Theós to dokimázi. Epísis, éna állo margaritári pou apokalíptetai sto Katá Daniíl, aftá ta lóyia tou Iisoú apó to Matthaío 7: 13 epivevaiónontai: « Isélthete apó ti stení píli . Dióti platiá ínai i píli kai evríkhori i odós pou odiyí stin katastrophí». kai pollí ínai aftí pou pernoún • kai epísis sto Matth. 22: 14: Dióti pollí ínai i klití, allá líyi i eklektí • símphona me to Dan. 7: 9, déka disekatommíria kaloúntai na logodotísoun ston Theó móno yia éna ekatommírio ton litroménon eklektón pou sózontai, epidí tha ékhoun pragmatiká ipiretísi kalá ton Dimiourgó Theó, en Khristó en Avío Pnévmati.

To Kephálaio 12 mólis éthese ta themélia tis domís tou vivlíou tis Apokálipsis, ipenthimízontas tis imerominíes 538, 1798, 1828, 1843-1844, kriphés kai ipotithémenes allá themeliódis yia tin katanomí tou khrónou stin Apokálipsi, kai 1873. Mia álli imerominía, to 1994, tha kataskevastí ekí yia tin atikhía orisménon kai tin eftikhía állon.

Isagoyí ston Prophitikó Simvolismó

Se óles tis vivlikés paravolés, to Pnévma khrisimopií yíina stikhía, meriká apó ta kritíria ton opíon boroún na simvolísoun anónimes ontótites pou parousiázoun kiná kritíria. Káthe símvolo pou khrisimopiítai prépi epoménos na exetastí apó óles tis optikés goníes, prokiménou na exakhthoún apó aftó ta mathímata pou krívi o Theós. As pároume yia parádigma ti léxi « thálassa ». Símphona me ti Yénesi 1: 20, o Theós tin katikí me zóa káthe ídous, amétrita kai anónima. To periválλon tis ínai miraío yia ton ánthropo pou zi anapnéontas ton aéra. Étsi, yínetai símvolo thanátou yia ton ánthropo pou, dikaíos, borí epísis na phovátai tin alatótitá tis pou káni ti yi ágoni. Prophanós, aftó to símvolo den ínai evnoïkó yia tin anthropótita kai, lógo tis simasías tou thanátou, o Theós tha dósi to ónomá tou stin evraïkí lekáni plísis pou proanangélli ta neá tou vaptísmatos. Tóra, to na vaptízis simaíni na vithízis, diladí na pethaínis pnigménos yia na zísis xaná en Iisoú Khristó. O paliós adikaiolóyitos ánthropos anastaínetai phérontas ti dikaiosíni tou Khristoú. Edó vlépoume ton ploúto enós móno stikhíou tis thías dimiouryías: tis thálassas . Símphona me aftí ti didaskalía, tha katanísoume kalítera tin énnia pou díni o Theós se aftó to edáphio apó to Daniíl 7: 2-3: «. . . kai idoú, i tésseris ánemi ton ouranón smínisan páno sti megáli thálassa . Kai téssera megála thiría anévainan apó ti thálassa , diaphoretiká to éna apó to állo ». Na gnorízete óti « i tésseris ánemi ton ouranón » ipodilónoun tous pangósmious polémous pou phérnoun tous nikiphórous laoús se kiríarkhi dínami. Edó, « i megáli thálassa » simvolízi tis anthrópines mázes ton idololatrikón laón pou, mi timóntas ton Theó, ínai, sta mátia tou, íses me ta zóa tis « thalássis ». Stin ékphrasi, « tésseris ánemi ton ouranón » , to « tésseris » antiprosopévi ta 4 vasiká simía ton katefthínseon Vorrá, Nótou, Anatolís kai Dísis. I « ánemi ton ouranón » phérnoun allayés stin emphánisi tou ouranoú, sprókhnontas ta sínnepha, prokaloún kataiyídes kai phérnoun vrokhí. Sprókhnontas ta sínnepha makriá, evnooún tin iliophánia. Omíos, i pólemi prokaloún megáles politikés kai kinonikés allayés, terásties anatarakhés pou dínoun kiriarkhía ston néo nikiphóro laó pou ékhi epiléxi o Theós, allá khorís na evloyithí apó aftón. Epidí kharaktirízontai os « zóa », den dikaioúntai tis evloyíes pou proorízontai na prospherthoún stous alithinoús anthrópous• tous pistoús eklektoús tou pou perpatoún sto thío phos apó ton Adám kai tin Éva, kai aftó mékhri to télos tou kósmou. Kai pii ínai i eklektí tou? Aftí stous opíous anagnorízi tin ikóna tou, aphoú o ánthropos dimiouryíthike kat' ikóna Theoú símphona me ti Yénesi 1: 26. Simióste aftí ti diaphorá: o ánthropos dimiouryítai í dimiouryítai apó ton Theó kat' ikóna Tou , enó to zóo paráyetai apó to periválλon tou, thalássio, epíyio í ouránio, me tin entolí pou dóthike apó ton Theó. I epiloyí tou rímatos simatodotí ti diaphorá stin katástasi.

Os déftero parádigma, as pároume ti léxi « yi ». Símphona me ti Yénesi 1: 9-10, aftó to ónoma « yi » dínetai sto xeró édaphos pou prílthe apó ti « thálassa ». Mia ikóna pou o Theós tha ekmetalleftí stin Apokálipsi 13, yia na simvolísi tin Protestantikí písti pou prílthe apó tin Katholikí písti. Allá as

exetásoume álles ptikhés tis « yis ». Ínai evnoïkí yia ton ánthropo ótan ton tréphi, allá dismenís ótan paírni tin ópsi mias ánidris erímou. Epoménos, exartátai apó to kaló pótisma apó ton ouranó yia na ínai evloyía yia ton ánthropo. Aftó to pótisma borí epísis na proérkhetai apó ta potámia kai ta riákia pou ti diaskhízoun. Yi' aftó o ídios o lógos tou Theoú singrínetai me « piyí zontanón nerón » sti Vívlo. Ínai i parousía í i apousía aftoú tou « neroú » pou kathorízi ti phísi tis « yis » kai, pnevmatiká, tin piótita tis pístis tou anthrópou, pou apotelítai apó 75% neró.

Os tríto parádigma, as pároume ta astéria tou ouranoú. Próton, « o ílios », apó thetikís ápopsis, photízi. Símphona me ti Yénesi 1: 16, ínai to photistikó sóma tis « iméras », thermaíni kai proáyi tin anáptixi ton phitón pou khrisimopií o ánthropos os trophí. Apó arnitikís ápopsis, kaíi tis kalliéryies lógo ipervolikís thermótitas í éllipsis vrokhís. O Galilaíos íkhe díkio, vrísketai sto kéntro tou símpantós mas kai óli i planítes sto sístimá tou peristréphontai yíro tou. Kai páno ap' óla, ínai to megalítero, i Vívlos to kharaktirízi os « to megalítero » sti Yénesi 1: 16, to pio zestó kai den ínai prositó. Óla aftá ta kritíria to kathistoún tin télia ikóna tou Theoú ston opío vrískontai óla aftá ta kharaktiristiká. Kanís den borí na di ton Theó kai na zísi, oúte borí na patísi ta pódia tou ston « ílio »• to móno arsenikó astéri, ta álla ínai óli planítes í thiliká astéria. Metá apó aftón, « i selíni », « to mikrótero »: símphona me ti Yénesi 1: 16, ínai to photistikó sóma tis níkhtas, tou skótous páno sto opío iyítai. « I selíni » epoménos ékhi móno éna arnitikó mínima yi' aftín. An kai to pio kontinó se emás, aftó to astéri ékhi kratísi yia kairó to mistírio tou krimménou prosópou tou. Den lámpi apó móno tou, allá ópos óli i álli planítes, mas stélni píso, se énan proodeftikó kíklo, éna adínamo phos pou lamváni apó ton «ílio». Me óla aftá ta kritíria, «i selíni» ínai to télio símvolo yia na anaparastísi, próton, tin ioudaïkí thriskía, kai défteron, tin psevdokhristianikí thriskía tou Romaiokatholikoú papismoú, apó to 538 éos símera, kai tou Louthiranikoú, Kalvinistikoú kai Anglikanikoú Protestantismoú, apó to 1843. Ipárkhoun epísis ston ouranó, ta « astéria » pou símphona me ti Yénesi 1: 14-15-17 ékhoun dío rólous pou mirázontai me « ton ílio kai ti selíni ». Aftón tou « simatodótisis ton epokhón, ton imerón kai ton etón » kai aftón tou « photismoú sti yi ». Lámpoun, stin plionótitá tous, móno tin óra tou skótous, ti níkhta. Ínai to idanikó símvolo yia na anaparastísi tous doúlous tou Theoú, tous alithinoús, mékhri i prophitía na tous apodósi mia ptósi. pou ipodilóni mia allayí stin pnevmatikí tous katástasi. Aftó tha ínai to mínima pou tha khrisimopiísi o Theós yia na epikalestí tin ptósi tou Khristianismoú, thímatos tou romaïkoú psévdous sto Dan. 8: 10 kai Apok. 12: 4• kai tin ptósi tou pangósmiou Protestantismoú stin Apok. 6: 13 kai 8: 12. Memonoméno, to «astéri » prosdiorízi ton katholikó papismó stin Apok. 8: 10-11, tin protestantikí písti stin Apok. 9: 1• kai enoméno se éna stémma, 12 se arithmó, ti nikiphóra Eklektí Sinélefsi, stin Apok. 12: 1. To Dan. 12: 3 tous prosdiorízi os to símvolo « ekínon pou tha ékhoun didáxi dikaiosíni sto plíthos », diladí, « ekínon pou photízoun ti yi » me to phos pou dínetai apó ton Theó.

Aftá ta pénte símvola tha diadramatísoun simantikó rólo stin prophitía tis Apokálipsis. Boríte epoménos na exaskithíte stin anakálipsi ton kriphón minimáton pou metaphérontai apó ta kritíria ton simvólon pou parousiázontai. Allá meriká tha ítan dískolo na anakaliphthoún, epísis, o ídios o Theós ipodiknií to klidí tou mistiríou, se edáphia tis Vívlou, ópos i léxis « kephalí kai ourá » pou boroún na yínoun katanitá móno apó tin énnia pou tous díni o Theós ston Isaïa 9: 14, ópou diavázoume: « o árkhontas í o presvíteros ínai i kephalí, o prophítis pou didáski psémata, ínai i ourá ». Allá to edáphio 13 protíni parállila, epoménos phérontas tis ídies énnies, « to kladí phínika kai to kalámi »• « éna kalámi » pou tha antiprosopévi ton romaïkó papismó stin Apok. 11: 1.

Ipárkhi epísis mia simvolikí simasía stous arithmoús kai ta skhímata. Katá vasikó kanóna, ékhoume se áfxousa sirá:

Yia ton arithmó «1»: monadikótita (theïkí í arithmitikí)

Yia ton arithmó «2»: atélia.

Yia ton arithmó «3»: teliótita.

Yia ton arithmó «4»: katholikótita (4 vasiká simía)

Yia ton arithmó «5»: ándras (ándras í yinaíka ánthropos).

Yia ton arithmó «6»: o ouránios ángelos (to ouránio on í angeliophóros).

Yia ton arithmó «7»: plirótita. (Epísis: sphrayída tou dimiourgoú Theoú)

Páno apó aftón ton arithmó, ékhoume sindiasmoús prosthéseon ton próton eptá vasikón arithmón• paradígmata: 8 = 6 + 2• 9 = 6 + 3• 10 = 7 + 3• 11 = 6 + 5 kai 7 + 4• 12 = 7 + 5 kai 6 + 6• 13 = 7 + 6. Aftés i epiloyés ékhoun pnevmatikí simasía se skhési me ta thémata pou pragmatévontai aftá ta kephálaia tis Apokálipsis. Sto vivlío tou Daniíl, vrískoume ta prophitiká minímata skhetiká me ti messianikí khristianikí epokhí sta kephálaia 2, 7, 8, 9, 11 kai 12.

Sto vivlío tis Apokálipsis, pou apokalíphthike ston Apóstolo Ioánni, o simvolikós kódikas ton arithmón ton kephalaíon ínai exairetiká apokaliptikós. I khristianikí epokhí khorízetai se dío kíria istoriká méri.

To próto, pou sindéetai me ton arithmó «2», kalípti to megalítero méros tis dogmatikís «atélias» tis khristianikís pístis pou ekprosopítai apó to 538 apó ton Romaiokatholikó papismó, klironómo tou thriskeftikoú kanóna pou kathieróthike apó tis 7 Martíou 321 apó ton idololátri Romaío aftokrátora Konstantíno A΄. To Kephálaio 2 kalípti olókliri tin período metaxí 94 kai 1843.

To déftero méros, pou antiprosopévetai apó ton arithmó «3», aphorá, apó to 1843, tin epokhí ton «Antventistón», mia epokhí pou o Theós apaití tin apokatestiméni apostolikí dogmatikí «teliótita» símphona me to prógramma pou prophitéftike apó to theïkó diátagma pou anaphéretai sto Dan. 8: 14. Aftí i teliótita tha epitefkhthí proodeftiká mékhri tin epistrophí tou Khristoú pou anaménetai yia tin ánixi tou 2030.

Páno apó ton arithmó 7, o arithmós 8, í 2+6, ipodilóni tin epokhí tis atélias (2) ton diavolikón érgon (6). O arithmós 9, í 3+6, ipodilóni tin epokhí tis teliótitas (3) kai ta exísou diavoliká érga (6). O arithmós 10, í 3+7, prophitévi yia tin epokhí tis teliótitas (3), tin plirótita (7) tou thíou érgou.

O arithmós «11», í kiríos 5+6, anaphéretai stin epokhí tou gallikoú atheïsmoú, katá ton opío o ánthropos (5) sindéetai me ton diávolo (6).

O arithmós «12» í 5+7, apokalípti ti síndesi tou anthrópou (5) me ton dimiourgó Theó (7 = plirótita kai i vasilikí tou sphrayída).

O arithmós «13» í 7+6, ipodilóni tin plirótita (7) tis khristianikís thriskías pou sindéetai me ton diávolo (6)• próta papikí (thálassa) kai próta Protestantikí (yi) stis éskhates iméres.

O arithmós «14» í 7+7 aphorá to érgo ton Antventistón kai ta pangósmia minímatá tou (Aiónio Evangélio).

O arithmós «15», í 5+5+5 í 3x5, ipenthimízi tin epokhí tis anthrópinis teliótitas (3) (5). Simatodotí to télos tis epokhís tis kháritos. To pnevmatikó « sitári » ínai órimo yia na singomistí kai na apothikeftí stis ouránies sitapothíkes. I proetimasía ton eklektón ínai plíris epidí ékhoun phtási sto epípedo pou apaití o Theós.

O arithmós «16» stin Apokálipsi anaphéretai stin epokhí pou o Theós tha ekkhísi « tis eptá teleftaíes koúpes tis oryís tou » stous thriskeftikoús ekhthroús tou, ton ápisto Khristianismó tou kephalaíou 13.

O arithmós «17» paírni ti simasía tou, ópos kai o prigoúmenos, sto théma pou tou díni o Theós stin prophitía tou, diladí, stin Apokálipsi 17, to símvolo tis « krísis tis megális pórnis » apó ton Theó. Sti Vívlo, i próti khrísi aftoú tou simvolikoú arithmoú aphorá tin evdomáda tou Páskha, i opía xekiná ti 10i iméra tou prótou mína tou étous kai telióni ti 17i iméra . Ekpliroméno katá grámma óson aphorá tis iméres yia ton thánato tou «Arnioú tou Theoú » Iisoú Khristoú, to Páskha prophitéftike se iméres-éti stin 70í apó tis « 70 evdomádes » ton etón tou Dan. 9: 24 éos 27. I prophitía tis 70ís evdomádas tou edaphíou 27 kalípti epoménos ton khróno ton eptá etón metaxí ton imerominión 26 kai 33. O stókhos pou ipodikníetai apó tin prophitía ínai to Páskha pou vrísketai tin ánixi, « sti mési » aftón ton eptá etón tis prophitikís evdomádas pou anaphéretai sto Dan. 9: 27.

Yia tous teleftaíous alithinoús «Antventistés», o arithmós 17 tha aphorá 17 aiónes praktikís tis Romaïkís Kiriakís, mias amartías pou kathieróthike stis 7 Martíou 321. I epétios tou télous aftón ton 17 aiónon, i 7i Martíou 2021, ánixe ton « kairó tou télous » pou prophitéftike sto Dan. 11: 40. Aftós o « kairós » ínai evnoïkós yia tin epítefxi aftís tis teleftaías proidopiitikís timorías, i opía, orízontas ton Tríto Pangósmio Pólemo, prophitéftike epísis apó ton Theó me tin « ékti sálpinga » pou apokalíphthike stin Apok. 9: 13 éos 21. I ikonomikí katastrophí pou proklíthike apó ton ió Covid-19 simatodotí to étos 2020 (20 Martíou 2020 éos 20 Martíou 2021) os to étos énarxis ton theïkón timorión.

To kephálaio 18 askholítai me tin timoría tis « Vavilónas tis Megális ».

To Kephálaio 19 estiázi sto plaísio tis éndoxis epistrophís tou Iisoú Khristoú kai tis antiparáthesís tou me tous anthrópinous epanastátes.

To kephálaio 20 milái yia tin évdomi khilietía, stin érimi yi ópou o diávolos kratítai philakisménos kai ston ouranó, ópou i eklektí prokhoroún yia na krínoun tis zoés kai ta érga ton asevón epanastatón pou péthanan aporriphthéntes apó ton Theó.

To Kephálaio «21» vríski ton simvolismó 3x7, diladí tin teliótita (3) tou thíou ayiasmoú (7) pou anaparáyetai stous eklektoús tou pou litróthikan apó ti yi.

Vlépoume lipón óti i prophitía ékhi os théma tis tous eklektoús tou Antventismoú stin Apok. 3, 7, 14 = 2x7 kai 21 = 3x7 (anáptixi pros tin teliótita tou ayiasmoú).

To kephálaio 22 engainiázi tin epokhí katá tin opía, stin anayenniméni kai ananeoméni yi, o Theós engathistá ton thróno Tou kai tous eklektoús tis aiónias vasilías Tou.

Antventismós

Pii ínai lipón aftí i yii kai i kóres tou Theoú? Prépi na ipothí amésos, epidí aftó to éngrapho tha paráskhi óles tis aparaítites apodíxis: aftí i thía Apokálipsi apefthínetai apó ton Theó stous «Antventistés» Khristianoús. Dióti íte mas arési íte ókhi, to thélima tou Theoú ínai kiríarkho, kai apó tin ánixi tou 1843, tin imerominía epharmoyís enós diatágmatos pou prophitéftike sto Daniíl 8: 14, to prótipo ton «Antventistón tis Évdomis Iméras» ínai o apoklistikós díavlos pou exakolouthí na sindéi ton Theó kai tous anthrópinous ipirétes tou. Allá proséxte! Aftó to prótipo exelíssetai sinekhós, kai i árnisi aftís tis exélixis, pou epithimí o Theós, ékhi kerdísi tin epísimi thesmikí tis ekprosópisi pou ekporévetai apó ton Iisoú Khristó apó to 1994. Ti ínai o Antventismós? Aftí i léxi proérkhetai apó to latinikó «adventus» pou simaíni: advent. Aftí tou Iisoú Khristoú, yia ti megáli telikí epistrophí tou en dóxi tou Patéra, anamenótan tin ánixi tou 1843, to phthinóporo tou 1844 kai to phthinóporo tou 1994. Aftés i psevdís prosdokíes pou provlépontan sto skhédio tou Theoú, ékhoun ostóso epiphéri trayikés pnevmatikés sinépies yia ósous periphrónisan aftés tis prophitikés anakinósis kai tis prosdokíes tous, epidí organóthikan, kiríarkha, apó ton megálo dimiourgó Theó. Étsi, ópios anagnorísi se aftó to éngrapho phóta pou prótine o Iisoús Khristós tha yíni, me ámesi sinépia, «Antventistís», «tis évdomis iméras», an ókhi me tous anthrópous, tha simví me ton Theó. Aftó, mólis engatalípsi ti thriskeftikí anápafsi tis prótis iméras, yia na askísi to ipólipo tis évdomis iméras, pou onomázetai Sávvato, ayiasméni apó ton Theó apó ti dimiouryía tou kósmou. To na aníki kanís ston Theó sinepáyetai simpliromatikés theïkés apaitísis. Me to Sávvato, o eklektós Antventistís tha prépi na siniditopiísi óti to phisikó tou sóma ínai epísis idioktisía tou Theoú, kai os tétio, tha prépi na to thrépsi kai na to phrontísi san éna polítimo theïkó apóktima, éna sarkikó ieró. Dióti o Theós ékhi orísi yia ton ánthropo, sti Yénesi 1: 29, tin idanikí diatrophí tou: « Kai ípe o Theós: Idoú, sas édosa káthe khórto pou káni spóro, to opío ínai páno sto prósopo olókliris tis yis, kai káthe déntro, sto opío ipárkhi karpós déntrou pou káni spóro• aftó tha ínai yia esás trophí ».

I sképsi ton Antventistón ínai árrikta sindedeméni me to khristianikó enkhírima pou apokálipse o Theós. I epistrophí tou Iisoú Khristoú anaphéretai se poliárithma vivliká apospásmata: Psalmós 50: 3: « Érkhetai o Theós mas , den tha siopísi• brostá tou ipárkhi photiá pou katakaíi, kai yíro tou thíella víaii »• Psalmós 96: 13: « . . . enópion tou Kiríou! Dióti érkhetai, yiatí érkhetai na kríni ti yi • tha kríni tin ikouméni me dikaiosíni, kai tous laoús me tin pistótitá tou ». Is. 35: 4: « Píte stous taragménous stin kardiá: Na ékhete thárros, mi phováste• idoú, o Theós sas! Tha érthi i ekdíkisi, i

antamiví tou Theoú• aftós o ídios tha érthi kai tha sas sósi ». Osié 6: 3: « As gnorísoume, as zitísoume na gnorísoume ton Kírio• o erkhomós tou ínai vévaios san tin avyí. Tha érthi se emás san ti vrokhí , san tin ópsimi vrokhí pou potízi ti yi ». Stis Graphés tis Kainís Diathíkis diavázoume: Matth. 21: 40: « Ótan lipón érthi o idioktítis tou ampelóna , ti tha káni se ekínous tous yeorgoús? »• 24: 50: « . . . o idioktítis ekínou tou doúlou tha érthi se iméra pou den ton periméni, kai se óra pou den xéri », • 25: 31: « Ótan érthi o Iiós tou anthrópou sti dóxa tou , kai óli i áyii ángeli mazí tou, tóte tha kathísi ston thróno tis dóxas tou ». • Ioánnis 7: 27: « Emís, ómos, gnorízoume aftón ton ánthropo apó poú ínai• ótan ómos érthi o Khristós , kanís den xéri apó poú ínai ». • 7: 31: « Pollí apó ton laó pístepsan se aftón kai élegan: Ótan érthi o Khristós , mípos tha káni perissótera thávmata apó aftá pou ékane aftós? »• Evr. 10: 37: « Éti lígo, kai tha érthi aftós pou prókitai na érthi , kai den tha aryísi ». I teleftaía martiría tou Iisoú: Iakh. 14: 3: « Kai an páo kai sas etimáso tópo , tha értho xaná kai tha sas paralávo kontá mou , yia na íste ki esís ópou ímai egó ». I martiría ton angélon: Práxis 1: 11: « Kai ípan: Ándres Galilaíi, yiatí stékeste kai atenízete ton ouranó? Aftós o Iisoús, pou analíphthike apó esás ston ouranó, tha érthi me ton ídio trópo pou ton ídate na piyaini ston ouranó ». To skhédio ton Antventistón yia ton Messía emphanízetai sto: Isaïas 61: 1-2: « To Pnévma tou Kiríou Yiakhvé ínai páno mou, epidí o Yiakhvé me ékhrise yia na kiríxo kalá néa stous thlimménous• me éstile na therapéfso tous sintetrimménous stin kardiá, na kiríxo elefthería stous aikhmalótous kai elefthería stous philakisménous• na kiríxo to étos tis évnias tou Yiakhvé, . . . » Edó, diavázontas aftó to kímeno sti sinagoyí tis Nazarét, o Iisoús stamátise na diavázi kai éklise to vivlío, epidí ta akóloutha, skhetiká me tin « iméra tou « i ekdíkisi » den eprókito na ekplirothí pará 2003 khrónia argótera, yia tin éndoxi theïkí epistrophí tou: « kai iméra ekdíkisis tou Theoú mas • yia na parigorísi ólous ósous penthoún• »

O Antventismós ékhi pollá prósopa símera, próta kai kíria tin epísimi thesmikí ptikhí pou apérripse to 1991 to teleftaío phos pou tou prósphere o Iisoús, méso tou tapinoú anthrópinou orgánou pou ímai. I leptoméries tha emphanistoún ópou ínai aparaítito se aftó to éngrapho. Pollés antiphronoúses omádes Antventistón ipárkhoun diáspartes se óli ti yi. Aftó to phos apefthínetai se aftoús os proteraiótita. Apotelí to «megálo phos» pros to opío i megalíteri pnevmatikí mas adelphí, i Élen Gouáit, íthele na odiyísi ton laó ton Antventistón. Parousíase to érgo tis os to «mikró phos» pou odiyí sto «megálo phos». Kai sto teleftaío tis dimósio mínima, kratóntas tin Avía Graphí ston aéra kai me ta dío khéria, dílose: «Adelphí, sas sistíno aftó to vivlío». I epithimía tis ékhi pléon ekplirothí. O Daniíl kai i Apokálipsi ékhoun apokriptographithí plíros me tin afstirí khrísi ton vivlikón kodíkon. Mia télia armonía apokalípti ti megáli sophía tou Theoú. Anagnósti, ópios ki an ísai, se protrépo na min kánis ta láthi tou parelthóntos. Esí ísai aftós pou prépi na prosarmostís sto theïkó skhédio, epidí o Pantodínamos den tha prosarmostí stin ápopsí sou. I árnisi tou photós ínai thanásimo amártima khorís kamía therapía. To aíma pou khíthike apó ton Iisoú Khristó den to kalípti. Klíno aftí ti simantikí parénthesi kai epistrépho stin anangelthísa « simphorá ».

Prin askholithó me tin istoría tis Apokálipsis, prépi na exiyíso yiatí, yeniká, i prophitíes pou empnéontai apó ton Theó ínai zotikís simasías yia emás tous anthrópous, aphoú i gnósi í i agnóisí tous tha odiyísi se aiónia zí í se oristikó thánato. O lógos ínai o exís: i ánthropi agapoún ti

statherótita kai os ek toútou phovoúntai tin allayí. Katá sinépia, prostatévoun aftí ti statherótita kai metatrépoun ti thriskía tous se parádosi, aporríptontas otidípote parousiázetai me mia ópsi kainotomías. Étsi eníryisan i Evraíi tis paliás theïkís diathíkis, pros katastrophí tous, próta ap 'óla, tous opíous o Iisoús den distázi na katangíli os « sinagoyí tou Sataná » stin Apokálipsi 2: 8 kai 3: 9. Proskolloúmeni stin parádosi ton patéron, pístevan óti me aftón ton trópo tha katáphernan na prostatéfsoun ti skhési tous me ton Theó. Allá ti simvaíni se aftí tin periptosi? O ánthropos den akoúi pléon ton Theó ótan tou milái, allá zitá apó ton Theó na ton akoúsi na milái. Se aftí tin periptosi, o Theós den vríski pléon ton logariasmó tou, póso mállon epidí, an ínai alíthia óti o ídios den allázi ston kharaktíra tou kai stin krísi tou pou paraméni aiónia i ídia, ínai epísis alíthia óti to skhédió tou sinekhós megalóni kai vrísketai se diarkí allayí. Éna edáphio ínai arketó yia na epivevaiósi aftí tin idéa: « I odós ton dikaíon ínai san to lamperó phos, pou lámpi ólo kai perissótero mékhri tin télia iméra. » (Parimíes 4: 18)». To « drómos » aftoú tou edaphíou isodinamí me tin « odó » pou ensarkónetai ston Iisoú Khristó. Aftó apodiknii óti i alíthia tis pístis ston Khristó exelíssetai epísis me tin párodo tou khrónou, katá tin idiotropía tou Theoú, símphona me to skhédió tou. I ipopsíphii yia tin aioniótita tha prépi na dósoun sta lóyia tou Iisoú to nóima pou tous aníki ótan tous léi: « Se aftón pou philái ta érga mou mékhri to télos, se aftón tha dóso. . . (Apok. 2: 26)». Pollí nomízoun óti arkí na diatirísoume ó, ti ékhoume apoktísi apó tin arkhí mékhri to télos. Kai aftó ítan ídi to láthos ton ethnikón Ioudaíon kai to máthima tou Iisoú stin paravolí tou yia ta tálanta. Allá aftó simaíni óti xekhnáme óti i alithiní písti ínai mia mónimi skhési me to Pnévma tou zontanoú Theoú pou diasphalízi óti aftí i trophí pou proérkhetai apó to stóma tou dínetai sta paidiá tou aná pása stigmí kai se óles tis epokhés. O lógos tou Theoú den periorízetai stis áyies graphés tis Vívlou. Metá apó aftó, paraméni mónima o zontanós «Lógos», o Lógos pou stigmiaía éyine sárka, o Khristós pou eneryí en Pnévmati Avíou yia na sinekhísi ton diálogó tou me ósous ton agapoún kai ton anazitoún me óli tous tin psikhí. Boró na martiríso yia aftá ta prágmata, kathós ékho ophelithí prosopiká apó aftí ti simvolí néou photós pou mirázomai me ósous ton agapoún óso ki egó. I kainotomía pou lamvánoume apó ton ouranó veltióni sinekhós tin katanóisí mas yia to apokalimméno skhédió tou kai prépi na gnorízoume pós na xephévgoume kai na engatalípoume tis xeperasménes erminíes ótan aftés kathístantai xeperasménes. I Vívlos mas kalí na energoúme os exís: « Pánta na dokimázete• na kratáte yerá to kaló• (A΄ Thes. 5: 21)».

I krísi tou Theoú prosarmózetai sinekhós se aftí tin proodeftikí exélixi tou empnefsménou photós pou apokalíptetai stous eklektoús, tous thematophílakes ton khrismón Tou. Étsi, i afstirí prosílosi stin parádosi prokalí apólia, epidí empodízi tous anthrópous na prosarmostoún stin exélixi tou sotirioloyikoú prográmmatos pou apokalíptetai proodeftiká mékhri to télos tou kósmou. Ipárkhi mia ékphrasi pou apoktá tin plíri axía tis ston thriskeftikó toméa: i alíthia tou paróntos khrónou í i paroúsa alíthia . Yia na katanísoume kalítera aftí ti sképsi, prépi na kitáxoume sto parelthón, ópou stin epokhí ton apostólon íkhame éna télio dógma pístis. Argótera, se prophitevménes epokhés akraíou skótous, to dógma ton apostólon antikatastáthike apó ekíno ton dío «Rómon»• tis aftokratorikís kai tis papikís, ton dío pháseon tou ídiou thíou érgou pou íkhe proetimastí yia ton diávolo. Apó tóte kai sto exís, to érgo tis metarríthmisis dikaioloyí to ónomá tou, epidí prókitai yia tin ekrízosi ton psevdón dogmáton kai tin anaphítefsi ton katestramménon kalón spóron tis apostolikís didaskalías. Me megáli ipomoní, o Theós édose khróno, polí khróno, yia na apokatastathí to phos Tou stin plíri oloklírosí tou. Se antíthesi me tous idololatrikoús theoús pou den antidroún, epidí den ipárkhoun, o Dimiourgós Theós zi aiónia kai díkhni óti ipárkhi, me tis amímites antidrásis kai práxis tou• distikhós yia ton ánthropo, me ti morphí sklirón timorión. Aftós pou diatázi

ti phísi, pou katefthíni astrapés, vrontés kai keravnoús, pou xipná iphaístia kai ta káni na phtínoun photiá stin énokhi anthropótita, pou prokalí sismoús kai prokalí katastrophiká palirroïká kímata, ínai epísis aftós pou érkhetai na psithirísi sto mialó ton eklektón tou tin próodo tou érgou tou, aftó pou etimázetai na káni, ópos íkhe proanangíli ek ton protéron, polí prin. « Dióti Kírios o Theós den káni típota, allá apokalípti to mistikó tou stous doúlous tou tous prophítes », símphona me to Amós 3: 7.

I Próti Matiá stin Apokálipsi

Stin parousíasí tou, o Ioánnis, o apóstolos tou Kiríou Iisoú Khristoú, perigráphi tis ikónes pou tou díni o Theós se orámata kai ta minímata pou akoúi. Epiphaniaká, allá móno epiphaniaká, i Apokálipsi, i metáphrasi tis ellinikís léxis «apokálipsi», den apokalípti típota, epidí diatirí ti mistiriódi ópsi tis, akatanóiti yia ta plíthi ton pistón pou ti diavázoun. To mistírio tous apotharríni kai katalígoun na agnooún ta apokaliptómena mistiká.

O Theós den eneryí me aftón ton trópo khorís lógo. Me aftón ton trópo, mas didáski póso ayía ínai i Apokálipsí Tou kai óti, os tétia, proorízetai móno yia tous eklektoús Tou. Kai edó ínai simantikó na xekatharísoume to théma: I eklektí Tou den ínai ekíni pou iskhirízontai óti ínai, allá apoklistiká ekíni pou o ídios anagnorízi os ipirétes Tou, epidí diakrínontai apó tous psevdís pistoús me tin pistótita kai tin ipakí tous.

« I apokálipsi tou Iisoú Khristoú, tin opía o Theós tou édose, yia na díxi stous doúlous tou ósa prépi na yínoun síntoma . Kai tin éstile kai tin édixe méso tou angélou tou ston doúlo tou Ioánni, o opíos édose martiría yia ton lógo tou Theoú kai yia ti martiría tou Iisoú Khristoú, yia óla ósa íde. » (Apok. 1: 1-2)

Étsi, aftós pou diakírixe sto Ioánni 14: 6, « Egó ímai i odós, i alíthia kai i zí• kanís den érkhetai ston Patéra pará móno méso emoú », érkhetai, méso tis Apokálipsís tou, tis Apokálipsís tou, yia na díxi stous doúlous tou tin odó tis alíthias pou tous epitrépi na apoktísoun aiónia zí pou prosphéretai kai protínetai sto ónomá tou. Epoménos, móno ekíni pou kríni áxious na tin lávoun tha tin apoktísoun. Aphoú díxi singekriména méso tis epíyias diakonías tou ti apotelí to prótipo tis alithinís pístis, o Iisoús tha anagnorísi ekínous pou ínai áxii aftoú kai tis ethelontikís exilastírias thisías tou, sto óti ékhoun pragmatiká aphosiothí se aftí tin odó-prótipo stin opía perpátise enópión tous. I plíris kai oloklirotikí aphosíosí tou stin ipiresía tou Theoú ínai o protinómenos kanónas. An o Kírios ípe ston Piláto: « . . .

írtha ston kósmo yia na dóso martiría yia tin alíthia. . . (Ioánnis 18: 37)», se aftón ton ídio kósmo, i eklektí tou prépi na kánoun to ídio.

Káthe mistírio ékhi tin exíyisí tou, allá yia na to apoktísi kanís, prépi na khrisimopiísi ta klidiá pou anígoun kai klínoun tin prósvasi se mistiká. Allá distikhós yia tous epiphaniaká periérgous, éna kírio klidí ínai o ídios o Theós, aftoprosópos. Ston eléfthero khróno tou kai símphona me tin aláthiti kai apólita díkaii krísi tou, aníyi í klíni tin anthrópini nimosíni. Aftó to próto empódio kathistá to apokalimméno vivlío akatanóito kai i Avía Graphí yeniká yínetai, ótan ipoválletai stin anágnosi apó psevdís pistoús, mia silloyí thriskeftikón állothi. Kai aftí i psevdís pistí ínai pára pollí, yi' aftó, sti yi, o Iisoús íkhe pollaplasiási tis proidopiísis tou yia tous psevdókhristous pou tha emphanízontan mékhri to télos tou kósmou, símphona me to Matthaíos 24: 5-11-24 kai to Matthaíos 7: 21 éos 23, ópou proidopií enántia stous psevdís iskhirismoús ekínon pou iskhirízontai phonakhtá óti ínai opadí tou.

I Apokálipsi ínai epoménos i apokálipsi tis istorías tis alithinís pístis pou anagnorízetai apó ton Iisoú Khristó os Patéra kai os Áyio Pnévma pou proérkhetai apó ton Patéra, ton éna Dimiourgó Theó. Aftí i alithiní písti kharaktirízi tous eklektoús Tou pou pernoún mésa apó tous skotinoús aiónes epokhón akraías thriskeftikís sínkhisis. Aftí i katástasi dikaioloyí to símvolo ton asterión pou o Theós apodídi stous eklektoús, tous opíous anagnorízi, ésto kai stigmiaía, epidí ópos aftí, símphona me ti Yénesi 1: 15, lámpoun sto skotádi, « yia na photízoun ti yi ».

To déftero klidí yia tin Apokálipsi ínai krimméno sto vivlío tou prophíti Daniíl, éna apó ta vivlía tis palaiás diathíkis, to opío apotelí ton próto apó tous « dío mártires » tou Theoú pou anaphérontai stin Apok. 11: 3• to déftero ínai i Apokálipsi kai ta vivlía tis néas diathíkis. Katá ti diárkia tis epíyias diakonías tou, o Iisoús epéstise tin prosokhí ton mathitón tou se aftón ton prophíti Daniíl, tou opíou i martiría katatássetai metaxí ton istorikón vivlíon stin ierí evraïkí «Torá».

I Thía Apokálipsi ékhi ti morphí dío pnevmatikón stilón. Aftó iskhíi tóso polí pou ta vivlía tou Daniíl kai i Apokálipsi pou dóthikan ston Ioánni ínai allilexartómena kai simpliromatiká yia na phéroun, san dío stíles, to kephálaio mias thías ouránias apokálipsis.

I Apokálipsi ínai epoménos i istoría tis alithinís pístis, tin opía o Theós orízi se aftó to edáphio: « Makários o anagnóstis kai i akoúontes ta lóyia aftís tis prophitías kai philáttontes ta gramména en aftí• dióti o kairós ínai plisíon » (Apok. 1: 3).

To ríma «diavázo» ékhi mia singekriméni simasía yia ton Theó, i opía to sindéi me tin katanóisi tou minímatos pou diavázetai. Aftí i sképsi ekphrázetai ston Isaïa 29: 11-12: « Káthe apokálipsi ínai yia esás san ta lóyia enós sphrayisménou vivlíou, pou dínetai se énan ánthropo pou xéri na diavázi, légontas: «Diávase aftó! » Kai léi: «Den boró, yiatí ínai sphrayisméno»• í san éna vivlío pou dínetai se énan ánthropo pou den xéri na diavázi, légontas: «Diávase aftó! » Kai léi: «Den xéro na diavázo »». Me aftés tis singrísis, to Pnévma epivevaióni tin adinamía katanóisis ton kodikopiiménon thíon minimáton yia ekínous pou « ton timoún me to stóma kai ta khíli tous, allá i kardiá tous ínai makriá apó aftón », símphona me ton Isaïa 29: 13: « O Kírios ípe: «Ótan aftós o laós plisiázi se ména, me timái me to stóma kai ta khíli tous• allá i kardiá tou ínai makriá apó ména , kai o phóvos pou ékhi yia ména ínai móno mia entolí anthrópinis parádosis». ".

Éna tríto klidí enónetai me to próto. Vrísketai epísis ston Theó, o opíos epiléyi kiríarkha apó tous eklektoús tou aftón pou tha katastísi ikanó na «diavázi» prophitíes, prokiménou na photísi tous adelphoús kai tis adelphés tou en Iisoú Khristó. Dióti o Pávlos to thimíthike aftó stin Aʹ Korinthíous 12: 28-29: « Kai o Theós éthese stin ekklisía, próton apostólous, défteron prophítes, tríton didaskálous, épita thavmatourgoús, épita kharísmata therapías, víthias, diakivérnisis kai diaphóron idón glossón. Óli ínai apóstoli? Óli ínai prophítes? Óli ínai didáskali? »

Me ti sirá pou orízi o Theós, den aftoskhediázi kanís os prophítis me prosopikí anthrópini apóphasi. Óla simvaínoun ópos dídaxe o Iisoús stin paravolí, den prépi na viazómaste na pároume tin próti thési sto brostinó méros tis skinís, allá antítheta, prépi na kathómaste sto píso méros tis aíthousas kai na periménoume, an khriastí, na mas proskalési o Theós na páme stin próti sirá. Den epithimoúsa kanénan singekriméno rólo sto érgo tou, kai íkha yia ton eaftó mou móno mia megáli órexi yia tin epithimía na kataníso tis énnies aftón ton paráxenon minimáton, ta opía diávasa stin Apokálipsi. Kai ítan o Theós pou, prin katalávo ti simasía tous, me kálese se éna órama. Min ekplayíte, lipón, apó ton exairetiká photinó kharaktíra ton érgon pou parousiázo. Ínai karpós mias afthentiká apostolikís apostolís.

I stigmiaía adinamía katanóisis ton mistikón tou pou apokalíptontai me kodikopiiméno trópo ínai epoménos phisioloyikí kai provlépetai me tin táxi pou ékhi orísi o Theós. I ágnia den apotelí sphálma, ephóson den ínai sinépia árnisis tou photós pou dínetai. Stin periptosi tis árnisis aftoú pou apokalípti méso ton prophitón pou anathéti se aftó to érgo, i theïkí katadíki ínai ámesi: ínai i ríxi tis skhésis, i prostasía kai i elpída. Étsi, énas prophítis me ierapostolí, o Ioánnis, élave éna kodikopiiméno órama apó ton Theó, tin óra tou télous, énas állos prophítis me ierapostolí sas parousiázi símera ta apokodikopiiména orámata tou Daniíl kai tis Apokálipsis, prosphérontás sas óles tis engiísis tis theïkís evloyías me tin exairetikí tous saphínia. Yia aftín tin apokodikopíisi, ipárkhi móno mía piyí: i Vívlos, típota állo pará i Vívlos, allá olókliri i Vívlos, ipó ton photismó tou Avíou Pnévmatos. I prosokhí kai i agápi tou Theoú stréphontai pros ta aploústera anthrópina plásmata, ópos ta ipákoua paidiá, pou ékhoun yíni spánia stin epokhí tou télous. I katanóisi tis theïkís sképsis borí na epitefkhthí móno méso stenís kai éntonis sinergasías metaxí tou Theoú kai tou doúlou tou. I alíthia den borí na klapí. prépi na kerdithí. To dékhontai ósi to agapoún os theïkí ekpórefsi, karpó, ousía tou agapiménou kai latreménou Kiríou.

Olókliri i domí tis megális Apokálipsis, pou parousiázetai me simpliromatikó trópo apó ta vivlía tou Daniíl kai tis Apokálipsis, ínai yigantiaía kai apatilá períploki. Dióti stin pragmatikótita, o Theós sikhná anaphéri ta ídia thémata se aftá me diaphoretikés kai simpliromatikés ptikhés kai leptoméries. Sto epípedo pou ékho katalávi to théma símera, i apokaliphthísa thriskeftikí istoría ínai stin pragmatikótita polí aplí sti sínopsi.

Apoméni éna tétarto klidí: o eaftós mas. Prépi na ímaste eklektí, yiatí i psikhí mas kai olókliri i prosopikótitá mas prépi na mirázetai me ton Theó óles tis antilípsis tou yia to kaló kai to kakó. An kápios den aníki se aftón, ínai sígouro óti tha amphisvitísi to dógma tou se kápio simío. I éndoxi Apokálipsi phaínetai xekáthari móno sta ayiasména mialá ton eklektón. I alíthia ínai tétia pou den borí na diapragmateftí, den borí na yíni antikímeno diapragmátefsis. Prépi na tin dekhtoúme ópos ínai í na tin aphísoume. Ópos dídaxe o Iisoús, óla línontai me to «nai» í to «ókhi». Kai ó, ti o ánthropos prosthéti se aftín proérkhetai apó ton Poniró.

Paraméni éna themelióides kritírio pou apaití o Theós: i apóliti tapinótita. I iperiphánia se éna érgo ínai themití, allá i iperiphánia den tha ínai poté: « O Theós antistéketai stous iperíphanous». allá díni khári stous tapinoús (Iákovos 4: 6). I iperiphánia, óntas i ríza tou kakoú, prokálese tin ptósi tou diavólou me tis teratódis sinépiés tis yia ton ídio kai yia óla ta ouránia kai yíina plásmata tou Theoú, ínai adínato yia éna iperíphano on na apoktísi ekloyí en Khristó.

I alithiní tapinótita sinístatai stin anagnórisi tis anthrópinis adinamías mas kai stin písti sta lóyia tou Khristoú ótan mas léi: « Khorís eména den boríte na kánete típota » (Ioánnis 15: 5). Se aftó to « típota » vrísketai, próta kai kíria, i dinatótita katanóisis tis simasías ton kodikopiiménon prophitikón minimáton tou. Tha sas po yiatí kai tha sas dóso tin exíyisi. Sti sophía tou , ti theïkí tou sophía, o Kírios enépnefse ton Daniíl na grápsi tis prophitíes tou se méri khorisména apó dekaetíes. Prin me empnéfsi me tin idéa na káno mia singritikí sínthesi ólon aftón ton prophitión khorisménon se kephálaia, kanís den to íkhe káni prin apó eména. Yiatí móno méso aftís tis tekhnikís i katigoríes pou parousiázi o Theós apoktoún akrívia kai saphínia. To mistikó tou photós éngitai sti sínthesi ólon ton prophitikón kiménon, stin parállili meléti ton dedoménon apó ta xekhoristá kephálaiá tous kai, páno ap' óla, stin anazítisi se óli tin Avía Graphí tis pnevmatikís simasías ton simvólon pou sinantóntai. Óso den khrisimopiíthike aftí i méthodos, to vivlío tou Daniíl, khorís to opío i prophitía tis Apokálipsis paraméni entelós akatanóiti, i theïkés katigoríes pou anaphérthikan den anisíkhisan idiaítera ekínous pou aphoroúsan. Yia na alláxi aftí i katástasi, to Áyio Pnévma tou Iisoú Khristoú me enépnefse na diefkriníso ó, ti íkhe kratithí skotinó mékhri tóte. I anagnórisi ton tessáron kírion stókhon tis thías oryís apokalíptetai étsi anamphisvítita. O Theós den anagnorízi kamía álli exousía ektós apó aftín tou graptoú lógou tou, kai aftí ínai pou katangélli kai katigorí, os « dío mártirés » tou símphona me tin Apokálipsi 11: 3, tous epíyious kai ouránious amartoloús. As doúme tóra aftí tin prophitikí istoría pou apokalíphthike sinoptiká.

Méros Próto : I Istoría tou Israíl katá tis Apelásis apó to 605

O Daniíl phtáni sti Vavilóna (-605) Dan. 1

Ta orámata tou Daniíl yia tous diadokhikoús iyemónes

1-I Khaldaïkí Aftokratoría: Dan. 2: 32-37-38? 7: 4.

2-I Midonikí kai Persikí Aftokratoría: Dan. 2: 32-39• 7: 5• 8: 20.

3-I ellinikí aftokratoría: Dan. 2: 32-39? 7: 6? 8: 21? 11: 3-4-21.

4-I Romaïkí Aftokratoría: Dan. 2: 33-40? 7: 7? 8: 9? 9: 26? 11: 18-30.

5-Ta evropaïká vasília: Dan. 2: 33• 7: 7-20-24.

6-To papikó kathestós: . . . . . Dan. 7: 8? 8: 10? 9: 27? 11: 36.

Méros Déftero : Daniíl + Apokálipsi

Prophitía yia tin próti élefsi tou Messía pou aporríphthike apó tous Ioudaíous: Daniíl 9.

Diogmí ton Evraíon apó ton Éllina vasiliá Antíokho D΄ Epiphaní (-168): anangelía mias megális simphorás : Dan. 10: 1. I ekplírosi: Dan. 11: 31. I Romaïkí diogmí (70): Dan. 9: 26.

Metá tous Khaldaíous, tous Mídous kai tous Pérses, i Éllines, i kiriarkhía tis Rómis, aftokratorikí, kai sti sinékhia papikí, apó to 538. Sti Rómi, i khristianikí písti sinantá ton thanásimo ekhthró tis stis día diadokhikés aftokratorikés kai papikés phásis tis: Dan. 2: 40 éos 43• 7: 7-8-19 éos 26• 8: 9 éos 12• 11: 36 éos 40• 12: 7• Apok. 2• 8: 8 éos 11• 11: 2• 12: 3 éos 6-13 éos 16• 13: 1 éos 10• 14: 8.

Apó to 1170 (Pier Valntó), to érgo tis Metarríthmisis mékhri tin epistrophí tou Khristoú: Apok. 2: 19-20-24 éos 29• 3: 1 éos 3• 9: 1 éos 12• 13: 11 éos 18.

Metaxí 1789 kai 1798, i timoritikí drási tou gallikoú epanastatikoú atheïsmoú: Apok. 2: 22, 8: 12, 11: 7 éos 13.

I Aftokratoría tou Napoléonta A΄ : Apok. 8: 13.

Apó to 1843, i dokimasía tis pístis ton Antventistón kai i sinépiés tis: Daniíl 8: 14• 12: 11-12• Apok. 3. Ptósi tou paradosiakoú Protestantismoú: Apok. 3: 1 éos 3• i timoría tou: Apok. 9: 1 éos 12 (i 5i sálpinga). I protopóri ton Antventistón evloyíthikan: Apok. 3: 4-6.

Apó to 1873, i epísimi evloyía tou pangósmiou thesmoú ton Antventistón tis Evdómis Iméras: Daniíl 12: 12• Apok. 3: 7• i sphrayída tou Theoú : Apok. 7• i pangósmia apostolí tou í ta minímata ton trión angélon: Apok. 14: 7 éos 13.

Apó to 1994, ipovallómeni se mia dokimasía prophitikís pístis, i thesmikí písti ton Antventistón épese: Apok. 3: 14 éos 19. I sinépia: entákhthike sto protestantikó stratópedo pou íkhe aporriphthí apó to 1844: Apok. 9: 5-10. I timoría tis: Apok. 14: 10 (tha pii ki aftós , . . .).

Metaxí 2021 kai 2029, o Trítos Pangósmios Pólemos: Daniíl 11: 40 éos 45• Apok. 9: 13 éos 19 (o 6os trompéta).

To 2029, to télos tis epokhís tis silloyikís kai atomikís kháritos: Apok. 15.

I pangósmia dokimasía tis pístis: o epivallómenos nómos tis Kiriakís: Apok. 12: 17, 13: 11-18, 17: 12-14, i eptá teleftaíes pliyés: Apok. 16.

Tin ánixi tou 2030, « Armayeddón »: diátagma thanátou kai éndoxi epistrophí tou Khristoú: Daniíl 2: 34-35-44-45• 12: 1• Apok. 13: 15• 16: 16. I évdomi sálpinga : Apok. 1: 7• 11: 15-19• 19: 11-19. I évdomi teleftaía pliyí : Apok. 16: 17. O therismós í i arpayí ton eklektón: Apok. 14: 14-16. O trígos í i timoría ton psevdothriskeftikón daskálon: Apok. 14: 17-20• 16: 19• 17• 18• 19: 20-21.

Apó tin ánixi tou 2030, tin évdomi khilietía í to megálo Sávvato yia ton Theó kai tous eklektoús Tou: ittiménos, o Satanás ínai alisodeménos stin érimi yi yia khília khrónia : Apok. 20: 1 éos 3. Ston ouranó, i eklektí krínoun tous pesóntes: Daniíl 7: 9• Apok. 4• 11: 18• 20: 4 éos 6.

Yíro sto 3030, i Telikí Krísi: i dóxa ton eklektón: Apok. 21. O défteros thánatos sti yi: Daniíl 7: 11, 20: 7 éos 15. Stin ananeoméni yi: Apok. 22, Dan. 2: 35-44, 7: 22-27.

Símvola tis Rómis stin Prophitía

I skotiní ptikhí ton prophitión éngitai sti khrísi diaphoretikón simvólon, parólo pou aphoroún tin ídia ontótita. Étsi, yínontai simpliromatiká kai ókhi amivaía apokliómena. Aftó epitrépi ston Theó na diatirísi ti mistiriódi ptikhí ton kiménon kai na kataskevási éna síntheto portréto ton diaphoretikón ptikhón tou stokhevómenou thématos. Aftí ínai i perípτosi me ton kírio stókho tou: ti Rómi.

Sto Dan. 2, sto órama tou agálmatos, ínai i tétarti aftokratoría me to símvolo « i siderénies knímes ». To « sídiro » ínai i ikóna tou skliroú kharaktíra tis kai to latinikó sínthimá tis «DVRA LEX SED LEX», pou metaphrázetai os: «o nómos ínai sklirós, allá o nómos ínai nómos». Epipléon, i « siderénies knímes » thimízoun tin emphánisi ton Romaíon leyeonárion diménon me siderénious thórakes ston kormó, to kepháli, tous ómous, ta khéria kai ta pódia , na prokhoroún pezí se makriés, organoménes kai pitharkhiménes phálanges.

Sto Dan. 7, i Rómi, stis dío paganistikés tis phásis, dimokratikí kai aftokratorikí, exakolouthí na ínai i tétarti aftokratoría pou perigráphetai os « éna tromeró téras me siderénia dóntia ». To sídero ton dontión tis ti sindéi me ta siderénia pódia tou Dan. 2. Ékhi epísis « déka kérata » pou antiprosopévoun déka anexártita evropaïká vasília pou tha skhimatistoún metá tin ptósi tis Romaïkís Aftokratorías. Aftí ínai i didaskalía pou dínetai sto Dan. 7: 24.

Dan. 7: 8 perigráphi tin emphánisi enós endékatou « kératos » to opío tha yíni, stin prophitía, o kírios stókhos ólis tis theïkís oryís. Onomázetai « mikró kéras » allá, paradóxos, to Dan. 7: 20 tou díni « mia megalíteri emphánisi apó ta álla ». I exíyisi tha dothí sto Dan. 8: 23-24, « aftós o thrasís kai panoúrgos vasiliás. . . tha petíkhi stis epikhirísis tou• tha katastrépsi tous iskhiroús kai ton laó ton ayíon ». Aftó ínai móno éna méros ton eneryión pou o Theós apodídi se aftí ti défteri romaïkí kiriarkhía, i opía olokliróneta apó to 538, me tin engathídrisi tou papikoú kathestótos pou epiválli ti Romaiokatholikí písti apó tin aftokratorikí exousía tou Ioustinianoú A΄. Tha prépi na simiósoume óles tis katigoríes pou o Theós parousiázi me diásparto trópo, se óli tin prophitía, enantíon aftoú tou aftarkhikoú kai despotikoú, allá thriskeftikoú, kathestótos pou antiprosopévi ton romaïkó papismó. An to Dan. 7: 24 ton apokalí « diaphoretikó apó to próto », ínai akrivós epidí i dínamí tou ínai thriskeftikí kai stirízetai stin efpistía ton iskhirón pou ton phovoúntai kai trémoun tin epirrí tou ston Theó. to opío to Dan. 8: 25 apodídi stin « epitikhía ton tekhnasmáton tou ». Kápii borí na theorísoun aphísiko to yegonós óti sindéo ton vasiliá tou Daniíl 7 me ton vasiliá tou Daniíl 8. Prépi epoménos na apodíxo tin aitiolóyisi aftís tis síndesis.

Sto Dan. 8, den vrískoume pléon tis tésseris aftokratorikés diadokhés tou Dan. 2 kai 7, allá móno dío apó aftés tis aftokratoríes, i opíes exállou prosdiorízontai saphós sto kímeno: i Midopersikí aftokratoría, pou orízetai apó éna « kriári » kai i ellinikí aftokratoría pou apikonízetai apó énan « trágo » kai priyítai tis Romaïkís aftokratorías. To 323, o megálos Éllinas kataktitís Mégas Aléxandros pethaíni, « to megálo kéras tou trágou sintrívetai ». Allá khorís klironómo, i aftokratoría tou diairítai metaxí ton stratigón tou. Metá apó 20 khrónia polémou metaxí tous, apoménoun móno 4 vasília « téssera kérata ipsóthikan stous tésseris anémous tou ouranoú yia na tin antikatastísoun ». Aftá ta téssera kérata ínai i Aíyiptos, i Siría, i Elláda kai i Thráki. Se aftó to kephálaio 8, to Pnévma mas parousiázi ti yénnisi aftís tis tétartis aftokratorías, i opía, stin arkhí, ínai móno mia ditikí póli, próta monarkhikí, sti sinékhia dimokratikí apó to – 510. Ínai sto dimokratikó tis kathestós pou i Rómi stadiaká apoktá dínami metatrépontas se romaïkés apikíes tous laoús pou zitoún ti víthiá tis. Étsi, sto edáphio 9, me tin onomasía « mikró kéras » pou ídi prosdiorízi to romaïkó papikó kathestós sto Dan. 7, i áphixi tis dimokratikís Rómis stin istoría tis Anatolís ópou vrísketai to Israíl, epitinkhánetai me tin parémvasí tis stin Elláda, « éna apó ta téssera kérata ». Ópos mólis ípa, singlíthike to -214 yia na diefthetísi mia diamákhi metaxí dío ellinikón simmakhión, tis Akhaïkís kai tis Aitolikís Simmakhías, kai to apotélesma ítan yia tin Elláda i apólia tis anexartisías tis kai i apikiakí ipodoúlosi stous Romaíous to -146. To edáphio 9 anaphéri tis diadokhikés kataktísis pou tha katastísoun aftí ti mikrí póli tis Italías tin tétarti aftokratoría pou apikonízetai me to « sídero » stis prigoúmenes prophitíes. I yeographikí thési tou silloyismoú ínai aftí tis Italías ópou vrísketai i Rómi. I yénnisi ton idritón tis, tou Romílou kai tou Rémou, parousiázi mia líkaina pou tha tous íkhe thilási. Sta latiniká i léxi Loúvi ínai «lupa» pou simaíni líkaina allá kai pórni. Étsi, apó ti dimiouryía tis, aftí i póli simadéftike apó ton Theó yia to dipló prophitikó tis peproméno. Tha to vroúme os líko sti stáni tou Iisoú, o opíos tha to singríni me pórni ston Apóllona 17. Sti sinékhia, i epéktasí tou pros to « nóto » epitéfkhthike me tin katáktisi tis nótias Italías (-496 éos -272), kai sti sinékhia me tin anádisi nikítrias apó tous polémous pou diexíkhthisan enantíon tis Karkhidónas, tis simerinís Tínidas, apó to 264 p. Kh. I epómeni phási

pros tin « anatolí » tou ínai aftí tis epémvasís tou stin Elláda, ópos mólis ídame. Ekí perigráphetai os « anadiómeni apó éna apó ta téssera kérata » tis katakermatisménis ellinikís aftokratorías pou klironómise apó ton Méga Aléxandro. Ólo kai pio iskhirí, to -63, i Rómi tha katalíxi na epiváli tin parousía tis kai tin apikiakí tis dínami stin Ioudaía, tin opía to Pnévma apokalí « tin pio ómorphi khóra », epidí ínai érgo tis apó ti dimiouryía tis metá tin éxodo tou laoú tis apó tin Aíyipto. Aftí i ékphrasi epanalamvánetai ston Iezekiíl 20: 6-15. Istorikí akrívia: yia álli mia phorá, i Rómi klíthike apó ton Irkanó se agóna enantíon tou adelphoú tou Aristóvoulou. I tris romaïkés kataktísis pou perigráphontai, stin ídia yeographikí morphí me ekínes tou Midopersikoú « kriarioú » sto ídio kephálaio, ínai símphones me tin istorikí martiría. O stókhos pou éthese o Theós epitinkhánetai étsi: i ékphrasi « mikró kéras » tou Dan. 7: 8 kai Dan. 8: 9 aphorá, kai stis dío anaphorés, ti romaïkí taftótita. To prágma ínai apodedigméno kai adiamphisvítito. Me aftí ti vevaiótita, to thío Pnévma tha ínai se thési na oloklirósi ti didaskalía tou kai tis katigoríes tou enantíon aftoú tou papikoú thriskeftikoú kathestótos, to opío singentróni ston eaftó tou ólous tous keravnoús tou ouranoú. I diadokhí tis papikís Rómis stin aftokratorikí Rómi, ékhontas apodikhthí sto Dan. 7, edó, sto Dan. 8, to Pnévma parakámpti tous aiónes pou tous khorízoun, kai apó to edáphio 10, paírni os stókho tou, tin papikí ontótita, ton agapiméno tou thanásimo ekhthró• kai ókhi khorís aitía. Dióti proskhorí sti khristianikí thriskía ton politón tis vasilías ton ouranón pou singéntrose o Iisoús Khristós: « anévikan sto strátevma tou ouranoú ». Aftó epitéfkhthike to 538 me to aftokratorikó diátagma tou Ioustinianoú A΄, o opíos édose ston Viyílio A΄ thriskeftikí exousía kai ton papikó thróno tou Vatikanoú. Allá oplisménos me aftí ti dínami, édrase enantíon ton ayíon tou Theoú, tous opíous katadíoxe sto ónoma tis khristianikís thriskías, ópos tha ékanan i istorikí diádokhí tou yia skhedón 1. 260 khrónia (metaxí 538 kai 1789-1793). Mia istorikí diefkrínisi epivevaióni tin akrívia aftís tis diárkias, gnorízontas óti to diátagma gráphtike to 533. Ta 1. 260 khrónia, epoménos, se aftón ton ipoloyismó, élixan to 1793, to étos katá to opío, stin epanastatikí «Tromokratikí», diatákhthike i katáryisi tis Romaïkís Ekklisías. « Ékane meriká apó ta astéria na pésoun sti yi kai ta katapátise ». I ikóna tha analithí xaná stin Apok. 12: 4: « I ourá tis parésire to éna tríto ton astéron tou ouranoú kai ta érixe sti yi ». Ta klidiá dínontai sti Vívlo. Óson aphorá ta astéria , aftá anaphérontai sti Yén. 1: 15: « O Theós ta évale sto steréoma tou ouranoú yia na photízoun ti yi ». Sti Yén. 15: 5, singrínontai me tous apogónous tou Avraám: « Kítaxe pros ton ouranó kai métrise ta astéria , an borís na ta arithmísis• étsi tha ínai i apógoní sou ». Sto Dan. 12: 3: « aftí pou tha epistrépsoun polloús sti dikaiosíni tha lámpsoun san ta astéria stous aiónes ton aiónon ». I léxi « ourá » tha apoktísi megáli simasía stin Apokálipsi tou Iisoú Khristoú, kathós simvolízi kai prosdiorízi « ton prophíti pou didáski psévdi », ópos mas apokalípti o Isaïas 9: 14, anígontas étsi tin katanóisí mas yia to theïkó kodikopiiméno mínima. To papikó kathestós tis Rómis, epoménos, kath' óli ti diárkia ton aiónon tis kiriarkhías tou kai apó tin arkhí tou, katefthínetai apó psevdoprophítes, símphona me tin áyia kai díkaii krísi pou apokálipse o Theós.

Sto Dan. 8: 11, o Theós katigorí ton papismó óti epanastátise enantíon tou Iisoú Khristoú, tou mónou « Arkhigoú ton arkhónton », ópos tha diefkrinísi to edáphio 25, pou anaphéretai epísis os « Vasiliás vasiliádon kai Kírios kiríon », stin Apok. 17: 14• 19: 16. Diavázoume: « Ipsóthike mékhri ton arkhigó tou stratoú kai tou aphaírese tin kathimeriní prosphorá kai katéstrepse ta themélia tou ayiastiríou tou ». Aftí i metáphrasi diaphéri apó tis kinés metaphrásis, allá ékhi to pleonéktima óti sévetai afstirá to protótipo evraïkó kímeno. Kai me aftí ti morphí, to mínima tou Theoú apoktá sinépia kai akrívia. O óros « kathimerinós » edó den anaphéretai se «thisía», epidí aftí i léxi den ínai gramméni sto evraïkó kímeno, i parousía tis ínai paránomi kai adikaiolóyiti. Epipléon, diastrevlóni to

nóima tis prophitías. Prágmati, i prophitía stokhévi sti khristianikí epokhí stin opía, símphona me to Dan. 9: 26, i thisíes kai i prosphorés kataryíthikan. Aftós o óros « aiónios » aphorá mia apoklistikí idiótita tou Iisoú Khristoú, i opía ínai i ierosíni tou, diladí i dínami mesolávisís tou ipér ton mónon eklektón tou, tous opíous prosdiorízi kai epiléyi. Tóra, arpázontas aftón ton iskhirismó, to papikó kathestós evloyí tous kataraménous kai katariétai tous evloyiménous tou Theoú, tous opíous katigorí psevdós yia aíresi, kathierónontas ton eaftó tou os prótipo theïkís pístis. Énas iskhirismós pou amphisvitítai plíros apó ton Theó stin prophitikí tou apokálipsi, i opía ton katigorí, sto Dan. 7: 25, óti « diamórphose to skhédio yia na alláxi tous kairoús kai ton nómo ». I aíresi, epoménos, vrísketai se olókliro to érgo tou papikoú kathestótos, kathístatai étsi anáxia na phéri í na ekdósi opiadípote thriskeftikí krísi. To aiónio ínai epoménos, símphona me tis didaskalíes tou Evr. 7: 24, to « ametávlito ieratío » tou Iisoú Khristoú. Epoménos, o Papismós den borí na iskhiristí óti i dínami kai i exousía tou metavivástikan apó ton Theó en Iisoú Khristó. Tha boroúse móno paránoma na tin klépsi apó aftón, me óles tis sinépies pou tha ékhi mia tétia klopí yia ton eaftó tou kai yia ósous apoplaná. Aftés i sinépies apokalíptontai sto Dan. 7: 11. Katá tin Telikí Krísi, tha ipostí ton « déftero thánato, riptómeno zontanó sti límni tis photiás kai tou thiaphioú », me ton opío apilí edó kai kairó tous monárkhes kai ólous tous anthrópous, óste na to ipiretoún kai na to phovoúntai: « Kai ída, exaitías ton megálon lógon pou mílise to kéras, kai enó évlepa, to thirío thanatóthike, kai to sóma tou katastráphike, paradóthike sti photiá yia na kaí ». Me ti sirá tou, i Apokálipsi tis Apokálipsis tha epivevaiósi aftí tin prótasi tis díkaiis krísis tou alithinoú Theoú, oryisménou kai apoyitevménou, stin Apok. 17: 16, 18: 8, 19: 20. Epélexa na metaphráso os « kai anétrepse ti vási tou ayiastiríou tou » lógo tis pnevmatikís phísis ton katigorión katá tou papikoú kathestótos. Prágmati, i evraïkí léxi «mecon» borí na metaphrastí os: tópos í vási . Kai stin prokiméni periptosi, ínai prágmati i vási tou pnevmatikoú ayiastiríou pou anatrépetai. Aftós o óros « vásimo » aphorá, símphona me tin Ephes. 2: 20-21, o ídios o Iisoús Khristós, « akrogoniaíos líthos », allá kai olókliro to apostolikó themélio se síngrisi me éna pnevmatikó ktírio, diladí, éna « ieró » pou aníki ston Iisoú Khristó, khtisméno apó ton Theó páno se aftón. I ipotithémeni klironomiá tou Avíou Pétrou antikroúetai epoménos apó ton ídio ton Theó. Yia ton papismó, i móni klironomiá tou Pétrou ínai i sinékhisi tou érgou ton dimíon tou pou ton stávrosan metá ton theïkó Kírió tou. To kathestós tis Ierás Exétasis anaparígaye pistá to arkhikó paganistikó montélo. Ékhontas « alláxi tous kairoús kai ton nómo » pou kathiérose o Theós, aftó to misallódoxo kai skliró kathestós, merikí apó tous papikoús epikephalís tou opíou ítan dolophóni, diavóiti englimatíes, ópos o Aléxandros ST΄ Voryías kai o yios tou Kaísaras, dímios kai kardinálios, martirá tin olokliroméni diavolikí phísi tou Romaiokatholikoú papikoú thesmoú. Terásties sphayés irinikón anthrópon exapolíthikan apó aftí ti thriskeftikí arkhí, me anangastikés metastrophés, ipó tin piní tou thanátou, kai ta thriskeftiká tágmata ton stavrophorión pou diexíkhthisan enantíon ton Mousoulmánon pou katíkhan ti yi tou Israíl. Mia yi kataraméni apó ton Theó apó to étos 70, ópou i Romaíi írthan yia na katastrépsoun « tin póli kai tin ayiótita », símphona me ósa anakinónontai sto Dan. 9: 26, os sinépia tis apórripsis tou Messía apó tous Ioudaíous. To « themélio tou ayiastiríou tou » aphorá óles tis dogmatikés alíthies pou élavan i apóstoli, i opíi tis metédosan stis mellontikés yeniés méso ton graphón tis néas diathíkis• tou défterou apó tous « dío mártires » tou Theoú, símphona me tin Apok. 11: 3. Apó aftí ti siopilí martiría, o papismós ékhi diatirísi móno ta onómata ton iróon tis vivlikís pístis, tous opíous latrévi kai ipiretí katá plíthi ta plíthi ton opadón tou. I alíthia símphona me ti Rómi katagráphetai, en méri, sto «missal» tis (ton odigó yia ti Litouryía), to opío antikathistá tous « dío mártires » tou Theoú• ta graptá tis palaiás kai tis néas diathíkis, ta opía mazí apoteloún tin Avía Graphí, tin opía ékhi polemísi thanatónontas tous pistoús opadoús tis.

To edáphio 12 tou Dan. 8 tha mas apokalípsi yiatí o ídios o Theós anangástike na eyíri aftí tin apekhthí kai apekhthí thriskía. « O stratós paradóthike me tin kathimeriní exaitías tis amartías ». Étsi, i phriktés kai apotrópaies práxis aftoú tou kathestótos ipírkhan, me tin epithimía tou Theoú, yia na timorísoun tin « amartía », i opía, símphona me tin Aʹ Ioánni 3: 4, ínai i parávasi tou nómou. Kai ínai mia práxi pou apodídetai ídi sti Rómi, allá stin paganistikí aftokratorikí tis phási, epidí i tóso sovarí amartía, pou axízi tétia timoría, ángixe ton Theó se dío exairetiká evaísthita simía: ti dóxa Tou os Theoú dimiourgoú kai os Nikití en Khristó. Tha doúme stin Apok. 8: 7-8, óti i engathídrisi tou papikoú kathestótos, to 538, apotelí ti défteri timoría, pou epivlíthike apó ton Theó kai prophitéftike apó to proidopiitikó símvolo tis « défteris sálpingas ». Mia álli timoría priyítai, pou pragmatopiíthike apó tis varvarikés isvolés stin Evrópi, i opía íkhe yíni ápista khristianikí. Aftés i enéryies ektínontai metaxí 395 kai 476, i aitía ton timorión pou epivlíthikan vrísketai akóma prin apó to 395. Étsi, epivevaiónetai i imerominía 7 Martíou 321, katá tin opía o idololátris Romaíos aftokrátoras, Konstantínos Aʹ, me ton opío prosphérthike iríni stous Khristianoús tis aftokratorías, diétaxe me diátagma tin engatálipsi tis praktikís tou Savvátou, tin opía antikatéstise me to ipólipo tis prótis iméras. Tóra, aftí i próti iméra ítan aphieroméni stin idololatrikí latría tou adoúlotou theopiiménou íliou. O Theós ipésti diplí prosvolí: tin apólia tou Savvátou tou, anámnisis tou érgou tou os dimiourgoú kai tis telikís tou níkis epí ólon ton ekhthrón tou, allá kai, sti thési tou, tin epéktasi tis idololatrikís timís pou dóthike stin próti iméra, stis ídies tis táxis ton mathitón tou Iisoú Khristoú. Líyi ánthropi tha katalávoun ti simasía tou sphálmatos, epidí prépi na siniditopiísoume óti o Theós den ínai móno o dimiourgós tis zís, ínai epísis o dimiourgós kai o organotís tou khrónou, kai móno yia aftón ton skopó dimioúryise ta astéria tou ouranoú. O ílios emphanízetai tin tétarti iméra yia na simatodotísi tis iméres, i selíni yia na simatodotísi ti níkhta, kai xaná o ílios kai ta astéria yia na simatodotísoun ta khrónia. Allá i evdomáda den simatodotítai apó ta astéria, vasízetai apoklistiká se mia kiríarkhi apóphasi tou dimiourgoú Theoú. Epoménos, tha antiprosopévi to simádi tis exousías Tou kai o Theós tha phrontísi yi' aftó.

Phos to Sávvato

I esoterikí orgánosi tis evdomádas ínai epísis i ékphrasi tou thíou thelímatós Tou kai o Theós tha sas to ipenthimísi aftó ston éftheto khróno sto kímeno tis tétartis entolís Tou: « Na thimásai tin iméra tou Savvátou yia na tin ayiázis. Éxi iméres ékhis yia na kánis óli tin ergasía sou, allá i évdomi ínai i iméra tou Yiakhvé, tou Theoú sou. Se aftín den tha kánis kamía ergasía, oúte esí, oúte i yinaíka sou, oúte ta paidiá sou, oúte ta zóa sou, oúte o xénos pou ínai mésa stis píles sou• epidí, o Yiakhvé dimioúryise ton ouranó kai ti yi, ti thálassa kai óla ósa ipárkhoun mésa se aftá se éxi iméres• yi' aftó evlóyise tin évdomi iméra kai tin ayíase ». ".

Kitáxte prosektiká, se aftó to apóspasma, prókitai móno yia tous arithmoús « éxi kai eptá ». I léxi Sávvato den anaphéretai kan. Kai sti morphí tis « évdomo », énas taktikós arithmós, o Dimiourgós-Nomothétis epiméni sti thési óti aftó to évdomo iméra katalamváni. Yiatí aftí i epimoní? Tha sas

dóso énan lógo yia na alláxete, an khriastí, tin ápopsí sas yia aftí tin entolí. O Theós íthele na ananeósi tin táxi tou khrónou pou kathiérose apó tin katavolí tou kósmou. Kai an epiméni tóso polí, ínai epidí i evdomáda kataskevázetai kat' ikóna tou plírous khrónou tou sotíriou skhedíou tou: 7000 khrónia í, akrivéstera, 6000 + 1000 khrónia. Epidí diastrévlose to skhédio sotirías tou, khtipóntas dío phorés ton vrákho tou Khorív, o Misís empodístike na isélthi sti yíini Khanaán. Aftó ítan to máthima pou íthele na didáxi o Theós yia tin anipakí tou. Apó to 1843-44, to ipólipo tis prótis iméras phéri tis ídies sinépies, allá aftí ti phorá, empodízi tin ísodo stin ouránia Khanaán, tin antamiví tis pístis ton eklektón pou prosphéretai apó ton exileotikó thánato tou Iisoú Khristoú. Aftí i thía krísi péphti stous epanastátes, epidí, ópos kai i práxi tou Misí, to ipólipo tis prótis iméras den ínai símphono me to skhédio pou ékhi programmatísi o Theós. Ta onómata boroún na alláxoun khorís pollés sinépies, allá o kharaktíras ton arithmón ínai i ametávliti phísi tous. Yia ton Dimiourgó Theó, o opíos epivlépi ti dimiouryía Tou, i proodeftikí exélixi tou khrónou lamváni khóra mésa apó mia diadokhí eptaímeron evdomádon. Ametávlita, i próti iméra tha paramíni i próti iméra kai i « évdomi » tha paramíni i « évdomi ». Káthe iméra tha diatirí diarkós tin axía pou tis édose o Theós, apó tin arkhí. Kai i Yénesi mas didáski, sto kephálaio 2, óti i évdomi iméra ínai to antikímeno mias idikís míras: ínai « ayiasméni », diladí, xekhorisméni. Mékhri tóra, i anthropótita agnóise tin pragmatikí aitía aftís tis idikís axías, allá símera, sto ónomá Tou, díno tin exíyisi tou Theoú. Ipó to phos tis, i epiloyí tou Theoú yínetai saphís kai dikaioloyiméni: i évdomi iméra prophitévi tin évdomi khilietía tou theïkoú pangósmiou érgou ton 7. 000 iliakón etón, ek ton opíon ta teleftaía « khília khrónia » pou anaphérontai stin Apok. 20, tha doun tous eklektoús tou Iisoú Khristoú na isérkhontai sti khará kai tin parousía tou agapiménou tous Daskálou. Kai aftí i antamiví tha ékhi epitefkhthí khári sti níki tou Iisoú epí tis amartías kai tou thanátou. To ayiasméno Sávvato den ínai pléon móno i anámnisi tis dimiouryías tou yíinou símpantós mas apó ton Theó, allá simatodotí epísis káthe evdomáda tin próodo pros tin ísodo sti vasilía ton ouranón ópou, símphona me to Ioánni 14: 2-3, o Iisoús « etimázi tópo » yia tous agapiménous tou eklektoús. Na énas polí kalós lógos yia na agapáme kai na timoúme aftí tin áyia évdomi iméra, ótan parousiázetai yia na simatodotísi to télos ton evdomádon mas, katá ti dísi tou ilíou, sto télos tis 6is iméras .

Apó tóra kai sto exís, ótan diavázete í akoúte ta lóyia aftís tis tétartis entolís, prépi na akoúte píso apó ta lóyia tou kiménou, ton Theó na léi ston ánthropo: «Ékhis 6000 khrónia yia na kánis ta érga tis pístis ton eklektón, yiatí ótan érthi to télos aftoú tou khrónou, o khrónos ton 1000 etón tis évdomis khilietías den tha aníki pléon se eséna. Tha paratathí móno yia tous eklektoús mou pou ékhoun isélthi stin ouránia aioniótitá mou, méso tis alithinís pístis pou anagnorízetai apó ton Iisoú Khristó».

Étsi, to Sávvato emphanízetai os éna simvolikó kai prophitikó simádi aiónias zís pou proorízetai yia tous litroménous tis yis. Epísis, o Iisoús to apikónise me «to polítimo margaritári » stin paravolí tou pou anaphéretai sto Matthaíos 13: 45-46: « Páli, i vasilía ton ouranón ínai san énas émporos pou zitái ómorpha margaritária. Vríke éna polítimo margaritári kai píye kai poúlise óla ósa íkhe kai to agórase ». Aftó to edáphio borí na lávi dío antístrophes exiyísis. I ékphrasi « vasilía ton ouranón » ipodilóni to sotírio skhédio tou Theoú. Phantazómenos to skhédió tou, o Iisoús Khristós singríni ton eaftó tou me énan « émporo » « margaritarión » pou anazitá to margaritári , to pio ómorpho, to pio télio kai epoménos, katá sinépia, aftó pou apaití tin ipsilóteri timí. Yia na vri aftó to spánio kai epoménos polítimo margaritári , o Iisoús áphise ton ouranó kai ti dóxa tou kai sti yi me to kóstos tou tromeroú thanátou tou, exagórase aftá ta pnevmatiká margaritária, óste na yínoun idioktisía tou yia tin aioniótita. Allá antístropha, o émporos ínai o eklektós pou dipsá yia to apólito, yia ti theïkí teliótita pou tha ínai i antamiví tis alithinís pístis. Kai edó, yia na kerdísi aftó to vravío tis ouránias

klísis, engatalípi tis mátaies kai ádikes yíines axíes yia na aphierothí stin apódosi ston Dimiourgó Theó mias latrías pou ton efkharistí. Se aftí tin ekdokhí, to polítimo margaritári ínai i aiónia zí pou prosphéri o Iisoús Khristós stous eklektoús tou tin ánixi tou étous 2030.

Aftó to polítimo margaritári borí epoménos na aphorá móno tin teleftaía epokhí tou Antventismoú• ekíni tis opías i teleftaíi ekprósopi tha zísoun mékhri tin alithiní epistrophí tou Iisoú Khristoú. Yi' aftó to polítimo margaritári sindiázi to Sávvato, tin epistrophí tou Khristoú kai tin ayiótita ton teleftaíon eklektón. I dogmatikí teliótita pou vrísketai se aftí tin teleftaía epokhí díni stous ayíous tin ikóna tou margaritarioú . I singekriméni empiría tous na isérkhontai zontaní stin aioniótita epivevaióni aftí tin ikóna tou margaritarioú . Kai i proskóllisí tous sto Sávvato tis évdomis iméras, to opío gnorízoun óti prophitévi tin évdomi khilietía, díni sto Sávvato kai tin évdomi khilietía tin ikóna enós monadikoú polítimou petradioú me to opío típota den borí na singrithí ektós apó éna « polítimo margaritári ». Aftí i idéa tha emphanistí stin Apok. 21: 21: « I dódeka píles ítan dódeka margaritária • káthe píli ítan apó éna móno margaritári . I platía tis pólis ítan apó katharó khrisáphi, san diaphanés yialí ». Aftó to edáphio ipogrammízi ti monadikótita tou protípou ayiasmoú pou apaití o Theós kai, taftókhrona, ti monadikí antamiví tis apóktisis aiónias zís me tin ísodó tous sto Sávvato tis évdomis khilietías méso simvolikón « pilón » pou apikonízoun tis dokimasíes pístis ton Antventistón. I teleftaíi litroméni den ínai kalíteri apó ekínous pou priyíthikan. Móno i dogmatikí alíthia pou o Theós tous ékhi gnostopiísi dikaioloyí tin ikóna tous os margaritária , i opía diadékhetai aftín ton komménon polítimon líthon . O Theós den káni poté exairésis yia tous anthrópous, allá, análoga me tin epokhí pou exetázetai, ékhi diatirísi to dikaíoma na káni exairésis sto epípedo ayiótitas pou apaitítai yia ti sotiría. I khristianikí epokhí pou exetázetai aphorá kiríos tin epokhí pou kharaktirízetai apó tin epistrophí tis thriskeftiká epísimis amartías apó tin engathídrisi tou romaïkoú papikoú kathestótos, diladí apó to 538. Epísis, i arkhés tis Metarríthmisis kalíptontai apó ti simpónia kai to éleós tou, kai i parávasi tou Savvátou den kataloyístike prin apó to diátagma tou Dan. 8: 14 téthike se iskhí, diladí apó tin ánixi tou 1843. Se mia diakritikí níxi, i agorá tou margaritarioú protínetai apó ton Iisoú stin Apok. 3: 18: « Se simvoulévo na agorásis apó ména khrisáphi dokimasméno sti photiá, yia na yínis ploúsios, kai lefká imátia, yia na dithís kai na min phaní i dropí tis yimnótitás sou, kai kollírio yia na alípsis ta mátia sou, yia na vlépis ». Aftá ta prágmata, pou prosphéri o Iisoús se ósous ta steroúntai, apoteloún ta stikhía pou dínoun ston eklektó ti simvolikí tou emphánisi os « margaritári » sta mátia kai tin krísi tou Kiríou Iisoú Khristoú. To « margaritári » prépi na « agorastí » apó Aftón• den apoktátai doreán. To tímima ínai aftó tis aftoapárnisis, i vási tou agóna tis pístis. Me tin antístikhi sirá, o Iisoús prosphéri na poulísi mia písti dokimasméni apó dokimasíes pou díni ston eklektó ton pnevmatikó tou ploúto• tin agní kai áspili dikaiosíni tou pou kalípti tin pnevmatikí yimnótita tou sinkhoreménou amartoloú• i víthia tou Avíou Pnévmatos pou aníyi ta mátia kai ti nimosíni tou amartoloú anthrópou sto skhédio pou apokálipse o Theós stis áyies Graphés Tou, tin Avía Graphí.

Katá ti diárkia ton 6. 000 etón tis khristianikís epokhís, o Theós perímene mékhri to télos aftoú tou yíinou kíklou yia na apokalípsi stous teleftaíous eklektoús Tou ti megaloprépia tis áyias évdomis iméras Tou í tou ayiasménou Savvátou yia tin anápafsí tous. I eklektí pou katanooún ti simasía tis ékhoun tóra káthe lógo na tin agapoún kai na tin timoún os dóro apó ton Iisoú Khristó. Óso yia ekínous pou den tin agapoún kai mákhontai enantíon tis, ékhoun kai tha ékhoun káthe lógo na tin misoún epidí tha simatodotísi to télos tis zikís yíinis íparxís tous.

To Diátagma tou Daniíl 8: 14

To Dan. 8: 12 sinekhízi, légontas: « To kéras érixe tin alíthia kai evimérise se aftó pou ékane ». I « alíthia » ínai, símphona me ton Psalmó 119: 142, « o nómos ». Allá ínai epísis to apólito antítheto tou « psévdous » pou, símphona me ton Isaïa 9: 14, kharaktirízi ton papikó « psevdoprophíti » me ton óro « ourá » pou ton katigorí ámesa stin Apok. 12: 4. Stin pragmatikótita, érixe tin alíthia yia na engatastísi ta thriskeftiká tis « psévdi » sti thési tis. I « epikhirísis » tis boroúsan móno na « epitíkhoun », aphoú o ídios o Theós prokálese tin emphánisí tis yia na timorísi ti khristianikí apistía pou askítai apó tis 7 Martíou 321.

Ta edáphia 13 kai 14 tha apoktísoun zotikí simasía mékhri to télos tou kósmou. Sto edáphio 13, i áyii anarotioúntai yia to khronikó diástima pou tha diarkési i ekvíasi tis « kathimerinís » kai tis « katastrophikís amartías »• prágmata pou mólis entopísame. Allá as stathoúme lígo se aftí tin « katastrophikí amartía ». I katastrophí pou ennooúme ínai aftí ton anthrópinon psikhón í zoón. Teliká, olókliri i apodekatisméni anthropótita tha aphísi, katá ti diárkia ton « khiliádon etón » tis évdomis khilietías, ton planíti Yi stin arkhikí tou morphí « ámorpho kai kenó », káti pou tha tou apodósi, stin Apok. 9: 2-11, 11: 7, 17: 8 kai 20: 1-3, to ónoma « ávissos » tis Yén. 1: 2.

I « áyii » rotoún epísis yia póso kairó tha «katapatítai» i khristianikí « ayiótita kai o stratós » ? Se aftí ti skiní, aftí i « áyii » simperiphérontai os pistí ipirétes tou Theoú, empnefsméni ópos o Daniíl, o opíos dínetai os parádigma sto Daniíl 10: 12, apó tin évloyi epithimía « na katanísoun «to theïkó skhédio». Lamvánoun yia ta tría thémata pou eyírontai, mía móno apántisi pou dínetai sto edáphio 14.

Símphona me tis diorthósis kai tis veltiósis pou o Theós me odíyise na káno apó to protótipo evraïkó kímeno, i apántisi pou dínetai ínai: « Mékhri to vrádi kai to prí, dío khiliádes triakósia, kai i ayiótita tha dikaiothí ». Aftó den ínai pléon to skotinó kímeno tis parádosis: « Mékhri dío khiliádes triakósia vrádia kai priná kai to ieró tha katharistí ». Den prókitai pléon yia ieró allá yia ayiótita . Epipléon, to ríma « katharisménos » antikathístatai apó to « dikaióno». «, kai i tríti allayí aphorá tin ékphrasi « vradinó prí » pou ínai prágmati enikós sto evraïkó kímeno. Me aftón ton trópo, o Theós aphairí káthe dikaiolóyisi apó ekínous pou prospathoún na alláxoun ton sinolikó arithmó diairóntas ton me to dío, iskhirizómeni óti diakhorízoun ta vrádia apó ta priná. I proséngisí Tou sinístatai stin parousíasi tis monádas ipoloyismoú « vradinó prí » pou orízi mia 24ori iméra sti Yénesi 1. Móno tóte to Pnévma apokalípti ton arithmó aftís tis monádas: «2300». O sinolikós arithmós ton prophitikón imerón pou anaphérontai prostatévetai étsi. To ríma « dikaióno » ékhi os ríza tou, sta evraïká, ti léxi «dikaiosíni» «tsedeq». I metáphrasi pou protíno ínai epoménos i ídia dikaioloyiméni. Sti sinékhia, éna sphálma skhetiká me tin evraïkí léxi «qodesh» apodídi aftón ton óro os « ieró » pou sta evraïká ínai «miqdash». I léxi « ieró » metaphrázetai sostá sto edáphio 11 tou Daniíl 8, allá den ékhi thési sta edáphia 13 kai 14 ópou to Pnévma khrisimopií ti léxi «qodesh» pou tha éprepe na metaphrastí os « ayiótita ».

Ótan gnorízoume óti i « katastrophikí amartía » stokhévi singekriména stin engatálipsi tou Savvátou, to opío apotelí to ídio antikímeno enós singekriménou theïkoú ayiasmoú , aftí i léxi « ayiótita » photízi simantiká tin énnia tou prophitikoú minímatos. O Theós anangélli óti, sto télos ton « 2300 vradinón prinón » pou anaphérontai, tha apaitithí sevasmós yia to ipólipo tis alithinís « évdomis iméras » tou, apó káthe átomo pou diekdikí tin ayiótita kai tin « aiónia dikaiosíni » pou epitéfkhthike apó ton Iisoú Khristó. To télos tis « katastrophikís amartías » sinepáyetai tin apokírixi tis thriskeftikís latrías tis Kiriakís, iméras tou íliou pou kathiérose o Konstantínos A' , o idololátris aftokrátoras. O Theós étsi apokathistá, me ti sirá tou, tous dogmatikoús kanónes tis sotirías pou epikratoúsan tin epokhí ton apostólon. Aftós o óros « ayiótita » apó mónos tou perilamváni óles tis dogmatikés alíthies ton themelíon tis khristianikís pístis. Ékhontas os prótipo kai proélefsi ti didaskalía pou dóthike stous Evraíous, i khristianikí písti den phérni típota kainoúryio, ektós apó tin antikatástasi ton thisión zóon, me to aíma pou khíthike apó ton Iisoú Khristó sto ilastírio, krimméno se mia ipóyia spiliá pou vriskótan káto apó ta pódia tou ston Golgothá, ópos evarestíthike o Sotíras mas na apokalípsi kai na díxi ston doúlo tou, Ron Gouáiat, to 1982. I anakálipsi ton themáton pou aphorá i léxi « ayiótita » ínai proodeftikí kai ektínetai se óli ti diárkia mias zís, allá apó to 2018, aftós o

khrónos metriétai kai periorízetai, kai símera, to 2020, apoménoun móno 9 khrónia yia na apokatastathoún óles i ptikhés.

To Daniíl 8: 14 ínai éna diátagma pou skotóni tis psikhés, dióti i allayí stin krísi tou Theoú ékhi os apotélesma tin apólia tis prosphorás sotirías tou Khristoú yia ólous tous askoúntes Romaiokatholikoús Khristianoús tis Kiriakís. To pnévma tis klironomiménis parádosis tha prokalési étsi ton aiónio thánato plíthous, pou sikhná den gnorízoun tin katadíki tous apó ton Theó. Edó ínai pou i epídixi tis agápis yia tin alíthia epitrépi ston Theó na episimáni « ti diaphorá » skhetiká me ti míra pou epireázi « ekínous pou ton ipiretoún kai ekínous pou den ton ipiretoún» (Mal. 3: 18).

Meriká epanastatiká pnévmata tha thelísoun na amphisvitísoun tin ídia tin idéa mias allayís pou apodídetai ston Theó, o opíos o ídios dilóni: « Den allázo », sto Mal. 3: 6. Tóte prépi na siniditopiísoume óti i allayí pou pragmatopiíthike to 1843-44 sinístatai móno stin epanaphorá enós arkhikoú kanóna pou íkhe apó kairó paramorphothí kai metamorphothí . Yi' aftó i evloyía ton eklektón tis Metarríthmisis, pou apodídetai pará ta atelí érga tous, parousiázi énan exairetikó kharaktíra, tou opíou i dogmatikí ptikhí den borí na parousiastí os to montélo tis alithinís pístis. Aftí i singekriméni krísi yia tous prótous metarrithmistés ínai tóso exairetikí pou o Theós tin simióni kai tin apokalípti stin Apok. 2: 24 ópou léi stous Protestántes, prin apó to 1843, « Den vázo kanéna állo város páno sas, pará móno aftó pou ékhete na philáxete mékhri na értho ».

I « ouaí » pou sindéetai me tin énarxi iskhíos aftoú tou diatágmatos tou Dan. 8: 14 ínai tóso « megáli » pou o Theós to simatodotí anakinónontas tría « megála ouaí » stin Apok. 8: 13. Kai me tóso sovarés sinépies, ínai epígon na gnorízoume tin imerominía énarxis iskhíos tou. Aftí akrivós ítan i anisikhía ton « ayíon » tou Dan. 8: 13. I diárkia apokalíptetai tóra os « 2300 prophitikés iméres » í 2300 pragmatiká iliaká éti, símphona me ton kódika pou dóthike ston Iezekiíl, énan sínkhrono prophíti tou Daniíl (Iezekiíl 4: 5-6). Aftó to kephálaio 8, tou opíou to théma ínai na thési télos stin romaïkí « amartía », tha vri ta stikhía pou tou lípoun sto Dan. 9 ópou, ki ekí, tha prókitai yia « télos stin amartía », allá aftí ti phorá, stin arkhikí « amartía » pou prokálese tin apólia tis aiónias zís, apó tin epokhí tou Adám kai tis Évas. I epikhírisi tha vasistí stin epíyia diakonía tou Messía Iisoú kai stin ethelontikí prosphorá tis télias zís tou os thisía, yia tin lítrosi ton amartión ton eklektón tou, kai to tonízo, móno aftón. O khrónos tis élefsís tou anámesa stous anthrópous kathorízetai apó tin prophitía se prophitikés iméres. To mínima aphorá ton evraïkó laó os proteraiótita, kathós vrísketai se simmakhía me ton Theó. Díni ston evraïkó laó, yia na « váli télos stin amartía », mia período « evdomínta evdomádon » pou antiprosopévi 490 pragmatikés iméres-éti. Allá ipodiknii epísis ton trópo khronolóyisis tou simíou énarxis tou ipoloyismoú. « Apó ti stigmí pou anakinóthike i léxi óti i Ierousalím tha anikodomoúntan, mékhri ton khrisméno, ipárkhoun . . . (7 + 62 = 69 evdomádes)». Tris Pérses vasiliádes édosan aftí tin exousiodótisi, allá móno o tritos, o Artaxérxis A' , tin ekplírose plíros símphona me ton Ésdra 7: 7. To vasilikó tou diátagma ekdóthike tin ánixi tou 458 p. Kh. O óros ton 69 evdomádon topothetí tin énarxi tis diakonías tou Iisoú Khristoú sto étos 26. Stokhévontas idiaítera sta teleftaía «eptá khrónia» pou proorízontai yia to érgo tou Iisoú, o opíos themelióni, me ton exilastírio thánató tou, ta themélia tis néas diathíkis, to Pnévma parousiázi sto edáphio 27 tou Dan. 9, aftí tin « evdomáda » imerón-etón « sto méso » ton opíon, me ton ekoúsio thánató tou, « kataryí ti thisía kai tin prosphorá »• ta prágmata pou prosphérontai ston Iisoú Khristó, yia tin exiléosi ton amartión. Allá o thánatós tou érkhetai prin apó óla yia na « váli télos stin amartía ». Pós prépi na katanísoume aftó to mínima? O Theós prosphéri mia epídixi tis agápis tou pou tha aikhmalotísi tis kardiés ton eklektón tou, i opíi, se antállagma agápis kai evgnomosínis, tha agonistoún me ti víthiá

tou enántia stin amartía. I A΄ Ioánni 3: 6 epivevaióni, légontas: « Ópios méni enoménos me aftón den amartáni• ópios amartáni den ton ékhi di oúte ton ékhi gnorísi ». Kai eniskhíi to mínimá tou me pollá álla apospásmata.

Se dogmatikó epípedo, i néa diathíki pou dimioúryise o Iisoús Khristós antikathistá móno tin paliá. Étsi, kai i dío diathíkes vasízontai stin ídia prophitikí vási pou apokalíptetai sto Dan. 9: 25. I imerominía - 458 borí epoménos na khrisiméfsi os vási yia ton ipoloyismó ton 70 evdomádon pou ékhoun kathoristí yia ton evraïkó laó, allá kai yia tis 2300 pragmatikés iméres-éti tou Dan. 8: 14 pou aphoroún ti khristianikí písti. Khári se aftín tin akriví imerominía, boroúme na diapistósoume ton thánato tou Messía sto étos 30 kai tin énarxi iskhíos tou diatágmatos tou Dan. 8: 14 to étos 1843. Kai ta dío minímata érkhontai na « váloun télos stin amartía » me aiónies thnités sinépies yia ósous epiménoun na ta agnooún, to éna ópos kai to állo, mékhri na tous khtipísi o thánatos í metá to télos tou khrónou tis silloyikís kai atomikís kháritos pou tha priyithí tis éndoxis epistrophís tou Iisoú Khristoú. Mékhri aftó to simío, i zí epitrépi ilikrinís metastrophés pou epitrépoun tin prósvasi stin katástasi tou eklektoú.

Episkeví yia tin Apokálipsi

I singraphí tou vivlíou yínetai ex oloklírou apó ton Theó. Aftós ínai pou epiléyi ta lóyia kai stin Apok. 22: 18-19, proidopií tous metaphrastés kai tous grammatís pou tha ínai ipéfthini yia ti metádosi í ti metagraphí tis arkhikís istorías, apó yeniá se yeniá, óti i paramikrí allayí sta lóyia tha tous káni na khásoun ti sotiría tous. Ékhoume lipón edó éna polí idiaítero érgo polí ipsilís ayiótitas. Boró na to singríno me éna yigántio «pazl» tou opíou i sinarmolóyisi den tha boroúse na oloklirothí an tropopioúntan to paramikró arkhikó kommáti. To érgo ínai epoménos theïká kolossiaío kai símphona me ti phísi tou, óla ósa léi o Theós se aftó ínai alithiná, allá alithiná yia to apotélesma tou sotíriou érgou tou• epidí apefthíni aftí tin prophitía stous «ipirétes» tou, pio singekriména, « tous doúlous tou », yia to télos tou kósmou. I prophitía tha ínai erminéfsimi móno ótan ta prophitevména stikhía prókitai na ekplirothoún í, os epí to plíston, na ekplirothoún.

I sinolikí diárkia tou thíou sotirioloyikoú érgou agnooúntan pánta apó tous anthrópous. Étsi, aná pása stigmí, o doúlos tou Theoú boroúse na elpízi na di to télos tou kósmou, kai o Pávlos to martirí aftó me ta lóyia tou: « Toúto légo, adelphí, óti o kairós ínai síntomos • apó tóra kai sto exís, ósi ékhoun yinaíkes as ínai san na min ékhoun• ósi klaíne san na min klaíne• ósi khaírontai san na min khaírontai• ósi agorázoun san na min ékhoun, kai ósi khrisimopioún ton kósmo san na min ton khrisimopioún• yiatí i morphí aftoú tou kósmou parérkhetai (A΄ Korinthíous 7: 29-31). »

Ékhoume to pleonéktima énanti tou Pávlou óti vriskómaste se aftí tin epokhí pou o Theós prókitai na termatísi tin epiloyí ton aiónion eklektón. Kai símera, i empnefsméni simvoulí tou tha prépi na epharmostí apó tous alithinoús eklektoús tis teleftaías mas epokhís. O kósmos tha parélthi kai móno i aiónia zí ton eklektón tha paratathí. Epísis, ta lóyia tou Theoú en Khristó, « Érkhomai takhéos », stin Apok. 1: 3, ínai alithiná, apólita dikaioloyiména kai katállila yia aftí tin teleftaía mas epokhí• ennéa khrónia apó tin epistrophí tou, kathós gráphο aftó to kímeno.

Ídame sto Dan. 7: 25 óti i Rómi skópeve na « alláxi tous kairoús kai ton thío nómo». I katanóisi ton mistiríon tis Apokálipsis tou Iisoú Khristoú, pou dóthike ston apóstolo Ioánni pou kratoúntan sto nisí tis Pátmou, vasízetai ousiastiká sti gnósi tou alithinoú khrónou pou kathórise o Theós. To théma tou khrónou ínai epoménos themelióδes yia tin katanóisi tis Apokálipsis, tin opía o Theós domí páno se aftí tin énnia tou khrónou. Tha ekmetalleftí epoménos tin anakrívia aftón ton dedoménon, étsi óste to vivlío na diatirísi ton akíndino mistiriódi kharaktíra tou, o opíos tha tou epitrépsi na diaskhísi tous 20 aiónes tis epokhís mas khorís na katastraphí apó tis ontótites pou katigoroúntai kai katadikázontai. I allagméni kairí, kai idiaítera to imerolóyio pou kathórise i Rómi se mia psevdí imerominía pou sindéetai me ti yénnisi tou Iisoú, den epétrepse stous eklektoús na exapatithoún ótan erminévoun tis theïkés prophitíes. Aftó simvaíni epidí o Theós parousiázi stis prophitíes tou diárkies ton opíon i arkhí kai to télos vasízontai se istorikés enéryies pou éfkola anagnorízontai kai khronologoúntai apó idikoús istorikoús.

Allá stin Apokálipsi, i énnia tou khrónou ínai arkhégoni, epidí olókliri i domí tou vivlíou vasízetai se aftín. Étsi, katá sinépia, i katanóisí tou exartiótan apó tin orthí erminía tou Savvátou pou apaitíthike kai apokatastáthike apó ton Theó to 1844. I diakonía mou, pou xekínise to 1980, íkhe os stókho na apokalípsi ti simasía tou prophitikoú rólou tou Savvátou , to opío prophitévi ti megáli anápafsi tis évdomis khilietías, tou Theoú kai ton eklektón tou, to théma tis Apokálipsis 20. Símphona me to V' Pétrou 3: 8, « mía iméra ínai san khília khrónia, kai khília khrónia ínai san mía iméra », o síndesmos pou dimiouryíthike metaxí tis ikónas ton eptá imerón tis dimiouryías pou apokalíphthike sti Yénesi 1 kai 2 kai ton eptá khiliádon etón tou sinolikoú khrónou tou thíou érgou, mónos tou katéstise dinatí tin katanóisi tis sinarmolóyisis tis domís tou vivlíou. Me aftí ti gnósi, i prophitía photízetai kai apokalípti, margaritári pros margaritári, óla ta mistiká tis.

Étsi, i prophitía yínetai zontaní kai apotelesmatikí móno an to mínima borí na sindethí me mia imerominía stin istoría tis khristianikís epokhís. Aftó akrivós mou ékhi epitrépsi na petíkho i émpnefsi tou Avíou Pnévmatos tou Theoú en Iisoú Khristó. Epoménos, boró na diakiríxo óti aftó to « mikró vivlío ínai anikhtó », epivevaiónontas tin ekplírosi tou thíou skhedíou pou anakinóthike stin Apok. 5: 5 kai 10: 2.

Óson aphorá tin arkhitektonikí tou, to órama tis Apokálipsis kalípti tin período tis khristianikís epokhís metaxí tou télous tis apostolikís epokhís, yíro sto 94, kai tou télous tis évdomis khilietías pou tha akolouthísi tin telikí epistrophí tou Iisoú Khristoú to 2030. Sinepós, mirázetai me ta kephálaia 2, 7, 8, 9, 11 kai 12 tou Daniíl tin episkópisi tis khristianikís epokhís. Yia tous Khristianoús, i kíria didaskalía pou apoktátai apó ti meléti aftoú tou vivlíou ínai i kathoristikí imerominía tis ánixis tou 1843 pou kathieróthike apó to Daniíl 8: 14, allá kai tou phthinopórou tou 1844, katá tin opía élixe i dokimasía tis pístis. Ítan epísis apó to phthinóporo tou 1844 pou o Theós éthese ta themélia tis pístis ton Antventistón tis Evdómis Iméras. Aftés i dío imerominíes ínai tóso simantikés pou o Theós tha tis khrisimopiísi yia na domísi to óramá tou yia tin Apokálipsi. Yia na katanísoume plíros ti simasía aftón ton dío khronoloyión pou érkhontai kontá, prépi na sindésoume to 1843 me tin énarxi mias dokimasías pístis ston prophitikó lógo. Ta próta pnevmatiká thímata épesan se aftín tin imerominía méso tis periphronitikís apórripsis tis prótis Antventistikís diakírixis tou William Miller. Allá i períodos tis dokimasías tous prósphere mia défteri efkairía me ti défteri diakírixi tis epistrophís tou Iisoú stis 22 Oktovríou 1844. Stis 23 Oktovríou, i dokimasía telíose kai i krísi tou Theoú boroúse étsi na diatipothí kai na apokaliphthí. I silloyikí dokimasía íkhe teliósi, allá i atomikí metastrophí ítan akóma dinatí. Epipléon, stin práxi, óli i Antventistés tiroúsan tin anápafsi tis Romaïkís Kiriakís, i opía den íkhe akómi anagnoristí os amartía. Kai to Sávvato iiothetíthike stadiaká apó tous Antventistés atomiká, khorís na ékhi ilopiithí o kírios rólos tou apó ólous tous Antventistés. Aftí i silloyistikí me odiyí na protimíso tin ánixi tou 1843 os tin imerominía yia to télos tis psevdoús protestantikís pístis kai tin phthinoporiní imerominía tis 23is Oktovríou 1844 yia tin énarxi tou Antventismoú pou evloyíthike apó ton Theó. Ídi, metaxí ton Evraíon, i ánixi kai to phthinóporo sindéontan dimiourgóntas yiortés pou yiórtazan simpliromatiká, diametriká antítheta thémata: tin aiónia dikaiosíni tou thisiasménou « arnioú » tou earinoú «Páskha», aphenós, kai to télos tis amartías tou « trágou » pou sphazótan yia tin «iméra tis exiléosis» ton amartión, to phthinóporo, aphetérou. Kai i dío thriskeftikés yiortés vríkan tin ekplírosí tous sto Páskha tou étous 30, katá to opío o Messías Iisoús édose ti zí tou. I ánixi tou 1843 kai i 22a Oktovríou 1844 sindéontai epoménos kai nimatiká, kathós o skopós tis dokimasías tis pístis ínai prágmati na « váli télos stin amartía » símphona me to Dan. 7: 24• aftó pou apotelí tin apekhthí praktikí tis evdomadiaías anápafsis tin próti iméra, enó o Theós tin diétaxe yia tin évdomi, tin opía málista ayíase yia aftí ti khrísi , apó to télos tis prótis evdomádas tis yíinis dimiouryías• to 2021, 5991 khrónia prin apó emás.

Boroúme epísis na ipostiríxoume tin imerominía tou diatágmatos tou Daniíl 8: 14, to opío orízi tin imerominía tis ánixis tou 1843. Yia na dikaioloyísoume aftín tin epiloyí, prépi na lávoume ipópsi óti aftí i stigmí diakópti óles tis skhésis pou íkhan kathierothí mékhri tóte metaxí tou Theoú kai ton dimiouryimáton tou• o Theós pou analamváni, apó aftí tin imerominía, mia telikí epiloyí vasisméni se dío diadokhikés anakinósis ton Antventistón. Apó tin ánixi tou 1843, to Sávvato ínai ipokhreotikó, allá o Theós tha to dósi stous nikités tis dokimasías móno apó to phthinóporo tou 1844, os evloyiméno kai ayiasméno simádi óti aníkoun se Aftón, símphona me ti vivlikí didaskalía tou Iez. 20: 12-20, ópos ídame norítera.

Se aftó to vivlío, to kephálaio 5 stokhévi na mas ipenthimísi óti, khorís ti níki pou plírose tóso akrivá o Iisoús Khristós, « to Arní tou Theoú », káthe theïkí víthia, káthe apokaliptómeno phos tha ítan adínato, kai os ek toútou, kamía anthrópini psikhí den tha boroúse na sothí. To prophitikó Tou phos sózi tous eklektoús Tou óso kai i ethelontiká apodektí stávrosí Tou. I písti sti thisía Tou mas apodídi tin « aiónia dikaiosíni » Tou símphona me to Dan. 7: 24, allá i Apokálipsí Tou photízi ton drómo mas

kai mas díkhni tis pnevmatikés payídes pou stíni o diávolos, yia na mas káni na mirastoúme tin tromerí tou míra. Se aftí tin periptosi, i sotiría paírni mia singekriméni morphí.

Idoú éna parádigma aftón ton ípoulon payídon. I Vívlos dikaíos theorítai kai theorítai o graptós Lógos tou Theoú. Ostóso, aftós o lógos gráphtike apó anthrópous pou ítan vithisméni sto plaísio tis epokhís tous. Tóra, an o Theós den alláxi, o ekhthrós tou, o diávolos, o Satanás, allázi kairoskopiká ti stratiyikí kai ti simperiphorá tou apénanti stous eklektoús tou Theoú, me tin párodo tou khrónou. Yi' aftó o diávolos, pou energoúse os « drákos », ikóna tou anikhtoú polémou diogmoú tou, stin epokhí tou, allá móno yia aftí tin epokhí, boroúse na dilósi o Ioánnis stin A' Ioánni 4: 1 éos 3: « Agapití, mi pistévete se káthe pnévma, allá dokimázete ta pnévmata an ínai apó ton Theó• epidí pollí psevdoprophítes ékhoun vyi ston kósmo. Apó aftó gnorízete to Pnévma tou Theoú: káthe pnévma pou omoloyí óti o Iisoús Khristós írthe en sarkí, ínai apó ton Theó• kai káthe pnévma pou den omoloyí ton Iisoú den ínai apó ton Theó• aftó ínai to pnévma tou antíkhristou, tou opíou tin élefsi akoúsate, kai pou tóra ínai ídi ston kósmo. » Me ta lóyia tou, o Ioánnis prosdiorízi to « írthe en sarkí » móno yia na prosdiorísi ton Khristó tis martirías tou os aftópti mártira. Allá i dílosí tou « káthe pnévma pou omoloyí óti o Iisoús Khristós írthe en sarkí ínai apó ton Theó » ékhi khási tin axía tou apó tóte pou i khristianikí thriskía épese stin apostasía kai tin amartía apó tis 7 Martíou 321, engatalípontas tin praktikí tou alithinoú Savvátou tis alithinís évdomis iméras pou ayiástike apó ton Theó. I praktikí tis amartías, mékhri to 1843, míose tin axía tis « exomolóyisis ». «O Iisoús Khristós írthe en sarkí » kai apó tin ídia imerominía, ékhi aphairési óli tin axía tou. I teleftaíi ekhthrí tou Iisoú Khristoú diekdikoún to « ónomá » tou , ópos anakínose sto Matthaíos 7: 21 éos 23: « Den tha bi sti vasilía ton ouranón kathénas pou mou léi: «Kírie, Kírie», allá aftós pou káni to thélima tou Patéra mou pou ínai stous ouranoús. Pollí tha mou poun ekíni tin iméra: «Kírie, Kírie, den prophitéfsame sto ónomá sou ? » «Den ekválame daimónia sto ónomá sou ? Kai den káname pollá thávmata sto ónomá sou ? Tóte tha omoloyíso se aftoús: Poté den sas gnórisa • phíyete apó ména esís pou práttete tin anomía . « Poté den gnórisa »! Aftá ta « thávmata » éyinan, epoménos, apó ton diávolo kai tous daímonés tou.

I Apokálipsi me líga lóyia

Ston prólogo tou kephalaíou 1, tin arkhí tis éndoxis Apokálipsís tou, to Pnévma mas parousiázi to menoú tis yiortís étimo. Ekí vrískoume to théma tis anangelías tis éndoxis epistrophís tou Iisoú Khristoú, organoméno ídi apó to 1843 kai to 1844, yia na dokimási tin pangósmia kai kiríos amerikanikí protestantikí písti. Aftó to théma ínai pantakhoú parón: stíkhos 3, Dióti o kairós ínai kontá • stíkhos 7, Idoú, érkhetai me ta sínnepha… • stíkhos 10, Me árpaxe to Pnévma tin iméra tou

Kiríou kai ákousa píso mou mia dinatí phoní san íkho sálpingas . Metapherómenos apó to Pnévma, o Ioánnis vrísketai stin iméra tis éndoxis epistrophís tou Iisoú, tin Iméra tou Kiríou , « mia megáli kai tromerí iméra » símphona me to Mal. 4: 5, kai ékhi píso tou to istorikó parelthón tis khristianikís epokhís pou parousiázetai káto apó to símvolo eptá onomáton danisménon apó eptá pólis tis Asías (simeriní Tourkía). Sti sinékhia, ópos kai ston Daniíl, ta tría thémata , i epistolés, i sphrayídes kai i sálpinges, tha kalípsoun parállila olókliri ti khristianikí epokhí, allá to kathéna apó aftá khorízetai se dío kephálaia. Mia leptomerís meléti tha apokalípsi óti aftí i diaíresi pragmatopiítai stin kathoristikí imerominía tou 1843 pou orízetai sto Daniíl 8: 14. Mésa se káthe théma, minímata prosarmosména stous pnevmatikoús kanónes pou orízontai ston Daniíl, yia tis stokhevménes epokhés, érkhontai na simatodotísoun 7 stigmés tou kaliptómenou khrónou: 7, ton arithmó tou thíou ayiasmoú pou khrisimévi os « sphrayída » tou kai pou tha ínai to théma tis Apok. 7.

I akólouthi exíyisi den éyine poté apotelesmatikí epidí i énnia tou khrónou apokalíptetai móno apó tin énnia ton onomáton ton «eptá ekklisión» pou anaphérontai sto próto kephálaio. Sto théma ton epistolón, apó tin Apok. 2 kai 3, den vrískoume kamía akrívia sti morphí: «o prótos ángelos, o défteros ángelos. . . k. lp. »• ópos tha simví kai me « tis sphrayídes, tis sálpinges kai tis eptá teleftaíes pliyés tis oryís tou Theoú ». Étsi, orisméni bóresan na pistépsoun óti ta minímata apefthínontan, pragmatiká kai kiriolektiká, stous Khristianoús pou zoúsan se aftés tis pólis tis arkhaías Kappadokías, sti simeriní Tourkía. I sirá me tin opía i prophitía parousiázi aftá ta onómata póleon, akolouthí khronoloyiká ti sirá me tin opía ekpliróthikan ta thriskeftiká istoriká yegonóta se óli ti khristianikí epokhí. Kai símphona me tis apokalípsis pou ékhoun ídi liphthí apó to vivlío tou Daniíl, o Theós orízi ton kharaktíra pou díni se káthe epokhí me tin énnia tou onómatos tis pólis tou. Diadokhiká, i apokaliphthísa sirá metaphrázetai os exís:

1- Éphesos : énnia: énarxi (tis Sinélefsis í tou ieroú tou Theoú).

2- Smírni : énnia: míro (efkháristi mirodiá kai taríkhefsi ton nekrón yia ton Theó• Romaïkí diogmí ton pistón eklektón metaxí 303 kai 313).

3- Pérgamos : énnia: mikhía (apó tin engatálipsi tou Savvátou, 7 Martíou 321. To 538, to papikó kathestós kathiérose thriskeftiká tin ipólipi iméra metonomasméni se Kiriakí).

4- Thiátira : énnia: vdéligma kai thanásimo vásano (ipodilóni tin epokhí tis Protestantikís Metarríthmisis, i opía katíngile anikhtá ti diavolikí phísi tis Katholikís pístis• epokhí pou aphorá ton 16o aióna , ópou khári sti mikhanikí ektíposi, entharrínthike i diasporá tis Vívlou).

5- Sárdis : diplés kai antíthetes énnies: spasmodikós kai polítimos líthos. (Apokalípti tin krísi pou ekdídi o Theós sti dokimasía tis pístis tou 1843-1844 : i spasmodikí énnia aphorá tin aporriphthísa protestantikí písti: « Ísai nekrós », kai o polítimos líthos prosdiorízi tous eklektoús pou kérdisan ti dokimasía: « tha perpatísoun mazí mou me lefká roúkha epidí ínai áxii yi' aftó ».)

6- Philadélphia : énnia: Adelphikí agápi (i polítimi líthi ton Sárdeon ékhoun singentrothí sto ídrima ton Antventistón tis Evdómis Iméras apó to 1863• to mínima aponémetai yia to étos 1873 ópos orízetai apó ton Dan. 12: 12. Evloyiméni ekíni tin epokhí, ostóso, proidopiítai yia ton kíndino na « aphairethí to stémma tis »).

7- Laodíkia : pou simaíni: i ánthropi krínontai: « oúte krío oúte zestó allá khliaró » (ínai i Philadélphia pou ékhi « pári to stémma tis »: « Ísai áthlios, distikhisménos, phtokhós, tiphlós kai

yimnós ». To ídrima den íkhe phantastí óti tha dokimastí kai tha dokimastí, metaxí 1980 kai 1994, apó mia dokimasía pístis panomiótipi me aftín pou kharise stous protopórous tou tou 1844 ti theïkí tous evloyía: to 1994, to ídrima katérrefse, allá to mínima sinekhístike méso ton diásparton Antventistón, tous opíous o Theós anagnórise kai epélexe apó tin agápi tous yia to apokaliptómeno prophitikó phos tou kai apó tin evyenikí kai ipotaktikí phísi pou kharaktirízi tous alithinoús mathités tou Iisoú Khristoú se óles tis epokhés).

« Sti sinékhia » tou yíinou khrónou pou élixe me tin éndoxi epistrophí tou Khristoú Theoú, i Apok. 4 tha apikonísi me to símvolo ton «24 thrónon», mia skiní tis ouránias krísis (ston ouranó) ópou o Theós tha singentrósi tous eklektoús tou óste na krínoun tous asevís nekroús. Parállila me tin Apok. 20, aftó to kephálaio kalípti ta «khília khrónia» tis évdomis khilietías. Diefkrínisi: yiatí 24, kai ókhi 12, thróni? Lógo tis diaíresis tis khristianikís epokhís se dío méri stis imerominíes 1843-1844 tis énarxis kai tou télous tis dokimasías tis pístis tis epokhís.

Sti sinékhia, os simantikí parénthesi, i Apok. 5 tha tonísi ti simasía tis katanóisis tou vivlíou ton prophitión, i opía tha katastí dinatí móno khári sti níki pou tha epitíkhi o theïkós Kírios kai Sotíras mas Iisoús Khristós.

I epokhí tis khristianikís epokhís tha epanexetastí stin Apok. 6 kai 7 ipó to prísma enós néou thématos: aftoú ton «eptá sphrayídon». I prótes éxi tha parousiásoun tous kírious ithopioús pou parousiázontai sti skiní kai ta simádia ton kairón pou kharaktirízoun ta dío méri tis diaíresis tis khristianikís epokhís: mékhri to 1844, yia tin Apok. 6 kai apó to 1844, yia tin Apok. 7.

Épita érkhetai to théma ton « salpíngon » pou simvolízoun proidopiitikés timoríes yia ta próta éxi tis Apok. 8 kai 9, kai oristikí timoría, yia tin «évdomi sálpinga », pou pánta xekhorízetai, stin Apok. 11: 15 éos 19.

Metá tin Apok. 9, i Apok. 10 epikentrónetai sto télos tou kósmou, ipenthimízontas tin pnevmatikí katástasi ton dío megálon ekhthrón tou Iisoú Khristoú pou iskhirízontai óti ínai opadí tou: tis Katholikís pístis kai tis Protestantikís pístis, stis opíes prostíthetai o epísimos Antventismós, o opíos ékhi parakmási apó to 1994. To Kephálaio 10 olokliróni to próto méros ton apokalípseon tou vivlíou. Allá simantiká kíria thémata tha exetastoún kai tha anaptikhthoún sta kephálaia pou akolouthoún.

Étsi, i Apok. 11 tha epanexetási tin episkópisi tis khristianikís epokhís kai tha anaptíxi, kiríos, ton simantikó rólo tis Gallikís Epanástasis, tis opías o kathieroménos ethnikós atheïsmós khrisimopiítai apó ton Theó, ipó to simvolikó ónoma « to thirío pou anadíetai apó tin ávisso », yia na katastrépsi ti dínami tou katholikoú kathestótos « tou thiríou pou anadíetai apó ti thálassa », stin Apok. 13: 1. I pangósmia thriskeftikí iríni, pou anaphéretai stin Apok. 7, tha epitefkhthí kai tha simiothí to 1844. Sti sinékhia, lamvánontas aftó to epanastatikó kathestós os ikóna tou epikímenou Trítou Pangosmíou Polémou í « 6is sálpingas » tis Apok. 9: 13, i opía apotelí to pragmatikó « déftero ouaí » me tin anangelía tis Apok. 8: 13, parousiázetai to telikó théma tis « évdomis sálpingas », i opía ekpliróneta me tin epistrophí en dóxi tou Iisoú Khristoú.

Stin Apok. 12, to Pnévma mas díni mia álli episkópisi tis khristianikís epokhís. Prosthéti stis plirophoríes tou, idiaítera óson aphorá tin katástasi tou diavólou kai ton angelikón akoloúthon tou. Mas léi óti metá ti níki tou ston stavró, sto ouránio ónoma tou Mikhaíl , pou ídi anaphéretai sto Dan. 10: 13, 12: 1, to ónoma pou éphere ston ouranó prin apó tin anthrópini ensárkosí tou ston Iisoú, o

Kíriós mas kathárise ton ouranó apó tin kakí tous parousía kai óti ékhasan yia pánta tin prósvasi stis ouránies diastásis pou dimioúryise o Theós. Aftá ínai kalá néa! I níki tou Iisoú íkhe eftikhís ouránies sinépies yia tous ouránious adelphoús mas, i opíi eleftheróthikan apó tous pirasmoús kai tis sképsis ton daimónon. Apó aftí tin ekdíoxi, ékhoun perioristí sti yíini diástasí mas, ópou tha thanatothoún me tous yíinous ekhthroús tou Theoú to 2030 katá tin éndoxi epistrophí tou Khristoú Theoú. Se aftí tin episkópisi, to Pnévma apikonízi ti diadokhí tou « drákonta » kai tou « phidioú », pou prosdiorízoun, antístikha, tis dío stratiyikés tis mákhis tou diavólou: ton anikhtó pólemo , tis katangelménis aftokratorikís í papikís Rómis, kai tin paraplanitikí thriskeftikí apoplánisi tis akáliptis, skhedón oumanistikís romaïkís paposínis tou Vatikanoú. Me anepaísthites ikónes danisménes apó tis empiríes ton Evraíon, « i yi aníyi to stóma tis » yia na katapií tin papikí epithetikótita ton Katholikón enóseon. Ópos mólis ídame, to érgo tha ektelestí apó tous átheous Gállous epanastátes. Allá tha xekinísi epísis apó ta protestantiká stratévmata enós pséftikou, epithetikoú, polemokharoús Khristianismoú. I episkópisi tha oloklirothí me tin epíklisi tou « ipolípou tou spérmatos tis yinaíkas ». To Pnévma sti sinékhia díni ton orismó tou yia tous alithinoús ayíous tou éskhatou kairoú: « Edó ínai i ipomoní ton ayíon, pou tiroún tis entolés tou Theoú kai kratoún yerá ti martiría tou Iisoú ». Me aftoús tous órous, to Pnévma prosdiorízi ekínous pou, ópos egó, proskollóntai stin prophitikí tou Apokálipsi kai den epitrépoun na tous apospastí apó kanénan, mazévontas mékhri to télos ta margaritária pou díni o ouranós.

To Kephálaio 13 parousiázi tous dío epithetikoús thriskeftikoús ekhthroús pou ínai phorís tis khristianikís pístis. Os ek toútou, tous apikonízi os dío « thiría », to déftero ek ton opíon proékipse apó to próto, ópos ipodilóni i skhési metaxí ton léxeon « thálassa kai steriá » stin aphíyisi tis Yénesis, i opíes tis orízoun se aftó to kephálaio 13. To próto édrase prin apó to 1844 kai to déftero tha emphanistí móno katá to teleftaío étos tis epokhís tis Yis, simatodotóntas étsi to télos tis epokhís tis kháritos pou prosphéretai stous anthrópous. Aftá ta dío « thiría » ínai, yia to próto, i Katholikí, i mitéra ekklisía, kai yia to déftero, i Protestantikés Metarrithmisménes ekklisíes pou proékipsan apó aftín, i kóres tis.

Kalíptontas móno to déftero méros tis khristianikís epokhís apó to 1844, i Apok. 14 epikalítai ta tría minímata ton alithión ton Antventistón tis Evdómis Iméras me aiónies proïpothésis: ti dóxa tou Theoú pou apaití tin apokatástasi tis praktikís tou ieroú Savvátou Tou, tin katadíki tou Romaiokatholikismoú kai tin katadíki tou Protestantismoú pou timá tin Kiriakí tou, tin opía orízi os « simádi » tis anthrópinis kai diavolikís exousías tóso tis aftokratorikís óso kai tis papikís Rómis. Ótan o khrónos tis proparaskevastikís apostolís teliósi, diadokhiká, me tin arpayí ton eklektón ayíon pou apikonízontai apó ton «therismó », kai tin katastrophí ton epanastatiménon daskálon kai ólon ton apíston, práxis pou apikonízontai apó ton «trígo », i yi tha yíni xaná « i ávissos » tis prótis iméras tis dimiouryías, steriméni apó káthe morphí yíinis zís. Tha diatirísi zontanó, ostóso, yia « khília khrónia », énan eklektó kátiko, ton Sataná, ton ídio ton diávolo, pou periméni tin katastrophí tou stin telikí krísi, kathós kai ólous tous állous epanastatiménous anthrópous kai angélous.

I Apok. 15 estiázi ston khróno tou télous tis dokimasías.

I Apokálipsi 16 apokalípti « tis eptá teleftaíes pliyés tis oryís tou Theoú » i opíes, metá to télos tis dokimasías, khtipoún tous teleftaíous ápistous epanastátes pou yínontai ólo kai pio epithetikí, se simío pou diatássoun ton thánato ton tiritón tou thíou Savvátou lígo prin tin évdomi pliyí.

I Apok. 17 ínai aphieroméni ex oloklírou stin anagnórisi tis «megális pórnis» pou onomázetai « Vavilóna i Megáli ». Étsi anaphéretai to Pnévma stin aftokratorikí kai papikí « megáli póli », ti Rómi. I krísi tou Theoú enantíon tis apokalíptetai étsi xekáthara. To kephálaio anangélli epísis ti mellontikí krísi kai katastrophí tis me photiá, epidí to Arní kai i pistí eklektí tou tha tin nikísoun.

I Apok. 18 stokhévi stin epokhí tou « trígou » í tis timorías tis « Vavilónas tis Megális ».

I Apok. 19 apikonízi tin éndoxi epistrophí tou Iisoú Khristoú kai tin antiparáthesí tou me tis tromokratiménes epanastatikés dinámis sti yi.

I Apok. 20 estiázi stin khilietí período tis évdomis khilietías, i opía viónetai polí diaphoretiká: ston ouranó apó tous eklektoús kai stin érimi yi, se apomónosi apó ton Sataná. Sto télos ton khilíon etón, o Theós tha organósi tin telikí krísi: tin exóntosi apó ouránio kai ipóyio yíino pir ólon ton yíinon anthrópon kai ton ouránion angelikón epanastatón.

I Apok. 21 apikonízi ti dóxa tis sináthrisis pou skhimatístike apó ti sínaxi ton eklektón pou litróthikan me to aíma tou Iisoú Khristoú. I teliótita ton eklektón katadikníetai apó singrísis me ta pio polítima prágmata sti yi: khrisó, asími, margaritária kai polítimous líthous.

I Apok. 22 epikalítai kat' ikóna tin epistrophí stin khaméni Edém, i opía vréthike kai engatastáthike yia tin aioniótita sti yi tis amartías, anayenniméni kai metamorphoméni yia na yíni o pangósmios thrónos tou enós kai monadikoú megálou Theoú, dimiourgoú, nomothéti kai litrotí pou kiriarkhí se óla ta símpantá tou me tous yíinous litroménous tou.

Edó oloklirónetai aftí i síntomi episkópisi tou vivlíou tis Apokálipsis, i leptomerís meléti tou opíou tha epivevaiósi kai tha eniskhísi ósa mólis ipóthikan.

Prosthéto aftín tin exairetiká pnevmatikí exíyisi pou apokalípti tin kriphí silloyistikí tou nou tou Theoú. Paradídi anipopsíasta minímata méso anepaísthiton níxeon pou i Vívlos tha mas photísi. Akolouthóntas, katá tin kataskeví tis Apokálipsis, tis ídies diadikasíes pou khrisimopíise yia tin kataskeví ton apokalípseón tou pou dóthikan ston Daniíl, o Theós epivevaióni óti « den allázi » kai óti tha ínai « aioníos o ídios ». Epísis, vríka stin Apokálipsi tin ídia méthodo parallilismoú trión themáton, pou ínai i « epistolés pros tis Sináxis », i « sphrayídes » kai i « sálpinges ». Símphona me to Apóstolo 5, ópou i Apokálipsi apikonízetai apó éna vivlío klistó me « eptá sphrayídes », móno to ánigma tis « évdomis sphrayídas » tha epitrépsi tin prósvasi sta stikhía pou tha epivevaiósoun sta kephálaia 8 éos 22 tis erminíes kai tis ipopsíes pou eyírontai apó ti meléti ton kephalaíon 1 éos 6. To Kephálaio 7 ínai epoménos to klidí yia tin katanóisi ton apokaliptómenon mistiríon. Kai min ekplayíte, yiatí to théma tou ínai akrivós to Sávvato, to opío káni óli ti diaphorá metaxí alithinís kai pséftikis ayiótitas apó to 1843. Epoménos, vrískoume sto Apóspasma 7 ti megáli alíthia pou diapérase tin Protestantikí thriskía tin ánixi tou 1843. I Apokálipsi tha epivevaiósi móno aftí ti themeliódi didaskalía pou apokalíphthike ston Daniíl. Allá, yia ton Antventismó, pou anadíthike apó aftín ekíni tin imerominía, nikiphóros, i Apokálipsi tha apokalípsi yia to 1994 mia dokimasía pou tha ton diaperási me ti sirá tou. Aftó to néo phos, yia álli mia phorá, « xaná », tha káni « ti diaphorá metaxí ekínon pou ipiretoún ton Theó kai ekínon pou den ton ipiretoún », í kai perissótero.

Méros Déftero: I Leptomerís Meléti tis Apokálipsis

Apokálipsi 1: Prólogos – I Epistrophí tou Khristoú –

to théma ton Antventistón

I parousíasi

Stíkhos 1: « I apokálipsi tou Iisoú Khristoú, tin opía o Theós tou édose, yia na díxi stous doúlous tou ósa prépi na yínoun grígora • kai tin éstile kai tin édixe méso tou angélou tou ston doúlo tou Ioánni, … »

O Ioánnis, o apóstolos pou agapoúse o Iisoús, ínai o thematophílakas aftís tis thías Apokálipsis pou lamváni apó ton Patéra sto ónoma tou Iisoú Khristoú. Ioánnis, sta evraïká «Ioánnis», simaíni: O Theós ékhi dósi• kai ínai epísis to mikró mou ónoma. Den ípe o Iisoús: « se aftón pou ékhi, tha tou dothoún perissótera »? Aftó to mínima « dínetai » apó ton « Theó » Patéra, epoménos me aperióristo periekhómeno. Dióti apó tin anástasí tou, o Iisoús Khristós ékhi lávi ta theïká tou kharaktiristiká, kai os ouránios Patéras borí, apó ton ouranó, na eneryí ipér ton doúlon tou í, pio singekriména, ton « doúlon » tou. Símphona me to ritó, «o proidopiiménos ínai oplisménos». O Theós ékhi aftí tin ápopsi kai to apodiknii, apefthínontas apokalípsis yia to méllon stous doúlous tou. I ékphrasi « aftó pou prépi na simví grígora » borí na mas ekplíxi ótan gnorízoume óti to mínima dóthike to 94 m. Kh. kai óti símera vriskómaste sto 2020-2021, tin epokhí pou gráphtike aftó to éngrapho. Allá anakalíptontas ta minímatá tou, tha katalávoume óti aftó « éngaira » » apoktá kiriolektikí simasía, epidí i paralíptes tous tha ínai sínkhroni me tin éndoxi epistrophí tou Iisoú Khristoú. Aftó to théma tha ínai pantakhoú parón stin Apokálipsi, epidí i Apokálipsi apefthínetai stous teleftaíous «Antventistés» pou epélexe o Theós, méso pístis pou apodikníetai se mia telikí dokimasía vasisméni sta dedoména tis Apokálipsis 9: 1 éos 12, ta opía askholoúntai me to théma tis « pémptis sálpingas ». Se aftó to kephálaio, ta edáphia 5 kai 10 anaphéroun mia prophitikí período « pénte minón » pou parerminéftike mékhri eména. Sti meléti mou yia to théma, aftí i diárkia kathórise mia néa imerominía pou ipotíthetai óti tha aníngile tin epistrophí tou Iisoú yia to 1994, to pragmatikó étos 2000 tis alithinís yénnisis tou Khristoú. Aftí i dokimasía tis pístis éplixe, yia teleftaía phorá, ton epísimo Antventismó, o opíos íkhe yíni khliarós kai tipikós, kai o opíos etimazótan na sinápsi simphonía me ekínous pou o Theós apokalípti os ekhthroús tou stin Apokálipsí tou. Apó to 2018, gnorízo tin imerominía tis alithinís epistrophís tou Iisoú Khristoú, kai den vasízetai se kanéna dedoméno apó tis prophitíes tou Daniíl kai tis Apokálipsis, ton opíon i arithmitikés diárkies ekpliróthikan óles ekplirónontas ton rólo tous os koskinistí stous kathorisménous khrónous. I alithiní epistrophí tou Iisoú borí na yíni katanití apó tin aphíyisi tis Yénesis, pistévontas óti i eptá iméres ton evdomádon mas vasízontai stin ikóna ton 7. 000 etón olóklirou tou érgou pou sinélave o Theós, yia na exalípsi tin amartía kai tous amartoloús, kai na phéri stin aioniótitá tou tous agapiménous tou eklektoús pou epilékhthikan katá ti diárkia ton próton 6. 000 etón. Ópos i analoyíes tou evraïkoú ieroú í skinís, o khrónos ton 6. 000 etón apotelítai apó ta tría tríta ton 2. 000 etón. I arkhí tou teleftaíou trítou simatodotíthike, stis 3 Aprilíou 30, apó ton exilastírio thánato tou Sotíra mas Iisoú Khristoú. Éna evraïkó imerolóyio epivevaióni aftín tin imerominía. I epistrophí tou orízetai epoménos yia tin ánixi tou 2030, diladí, 2000 khrónia argótera. Gnorízontas óti i epistrophí tou Khristoú ínai brostá mas, tóso kontá, i léxi « ámesa» «Ton lógon tou Iisoú ínai apólita dikaioloyiméno. Étsi, an kai parémine gnostó kai diavasméno aná tous aiónes, to vivlío tis Apokálipsis parémine klistó, pagoméno, sphrayisméno, mékhri ton kairó tou télous, pou aphorá ti yeniá mas. »

Stíkhos 2: «… o opíos édose martiría yia ton lógo tou Theoú kai yia ti martiría tou Iisoú Khristoú, kai yia óla ósa íde ».

O Ioánnis martirí óti élave to óramá tou apó ton Theó. Éna órama pou apotelí ti martiría tou Iisoú Khristoú, tin opía i Apokálipsi 19: 10 orízi os « to pnévma tis prophitías ». To mínima vasízetai se ikónes « oraménes » kai lóyia pou akoústikan. O Ioánnis arpákhtike apó tis yíines apróoptes katastásis apó to Pnévma tou Theoú, to opío tou apokálipse me ikónes ta megála thémata tis thriskeftikís istorías tis khristianikís epokhís• aftó tha teliósi me tin éndoxi kai tromerí epistrophí tou yia tous ekhthroús tou.

Stíkhos 3: « Makários o anagnóstis kai i akoúontes ta lóyia aftís tis prophitías kai philáttontes ta gramména en aftí• dióti o kairós ínai kontá ».

Paírno yia ton eaftó mou to merídio pou mou aníki, tin evloyía yia « aftón pou diavázi » ta lóyia tis prophitías, epidí o Kírios díni sto ríma diavázo mia akriví loyikí simasía. To exiyí ston Isaïa 29: 11-12: « Óli i apokálipsi ínai yia esás san ta lóyia enós sphrayisménou vivlíou, pou dínetai se ánthropo pou xéri na diavázi, légontas: «Diávase aftó! » Kai apantá: «Den boró, epidí ínai sphrayisméno»• í san éna vivlío pou dínetai se ánthropo pou den xéri na diavázi, légontas: «Diávase aftó! » Kai apantá: «Den xéro na diavázo»». To edáphio 13, pou akolouthí, apokalípti tin aitía aftís tis adinamías: « O Kírios ípe: Ótan aftós o laós plisiázi se ména, me timái me to stóma tou kai me ta khíli tou, allá i kardiá tou ínai makriá apó ména, kai o phóvos pou ékhoun yia ména ínai móno mia entolí anthrópinis parádosis» . O óros « sphrayisménos » í «sphrayisménos» perigráphi tin ptikhí tis Apokálipsis, disanágnosti epidí sphrayisméni. Yi' aftó, yia na to aníxo kai na to xesphrayíso entelós, egó, énas állos Ioánnis tis teleftaías epokhís, ékho klithí apó ton Theó. Aftó yínetai yia na « akoúsoun kai na tirísoun » óli i alithiní eklektí Tou tis alíthies pou apokalíptontai sta lóyia kai tis ikónes tis prophitías. Aftá ta rímata simaínoun «katanoó kai epharmózo». Se aftó to edáphio, o Theós proidopií tous eklektoús Tou óti tha lávoun, apó énan apó tous adelphoús tous en Khristó, « aftón pou diavázi », to phos pou exiyí ta mistíria tis prophitías, óste aftí, me ti sirá tous, na boroún na khaírontai me aftín kai na epharmózoun ti didaskalía Tou stin práxi. Ópos kai stin epokhí tou Iisoú, i písti, i empistosíni kai i tapinótita tha ínai epoménos polí aparaítites. Me aftí ti méthodo, o Theós koskinízi kai apomakríni tous anthrópous pou ínai polí iperíphani yia na didakhthoún. Étsi léo stous eklektoús: «Xekháste ton ánthropo, aftón ton mikró dimósio ipiréti metaphrastí kai pompó, kai kitáxte ton alithinó Singraphéa: ton Pantodínamo Theó Iisoú Khristó».

Stíkhos 4: « Ioánnis pros tas eptá ekklisías tas en Asía• kháris imín kai iríni apó tou óntos kai tou inós kai tou érkhontos• kai ek ton eptá Pnevmáton ta enópion tou thrónou aftoú …»

I epíklisi ton « eptá Sineléfseon » ínai ípopti, epidí i Sinélefsi me kephalaío A ínai, éna, aénao. Epoménos, to « eptá Sineléfsis » dilóni anangastiká tin enopiiméni Sinélefsi tou Iisoú Khristoú se eptá kharaktirisménes kai diadokhikés epokhés. Aftó tha epivevaiothí kai ídi gnorízoume óti o Theós diairí ti khristianikí epokhí se 7 singekriménes epokhés. I anaphorá stin Asía ínai khrísimi kai dikaioloyiméni , aphoú ta onómata pou parousiázontai sto edáphio 11 ínai aftá ton póleon pou ipárkhoun sti Mikrá Asía, stin arkhaía Anatolía pou vrísketai ditiká tis simerinís Tourkías. To Pnévma ídi epivevaióni toório tis Evrópis kai tin arkhí tis asiatikís ipírou. Allá i léxi Asía, ópos kai i léxi Anatolía, krívi éna pnevmatikó mínima. Ennooún: anatéllon ílios sta Akkadiká kai ta Elliniká, kai étsi ipodilónoun to stratópedo tou Theoú pou episképhthike o Iisoús Khristós, ton « anatéllon ílio », sto Louká 1: 78-79: « Mésa apó ta splákhna tou eléous tou Theoú mas, dia tou opíou o anatéllon ílios apó psilá mas

episképhthike, yia na photísi ekínous pou káthontai sto skotádi kai sti skiá tou thanátou, yia na katefthíni ta pódia mas stin odó tis irínis ». Ínai epísis o « ílios tis dikaiosínis » tou Mal. 4: 2: « Allá se esás pou phováste to ónomá mou tha anatíli o ílios tis dikaiosínis me therapía stis phteroúyes tou• kai tha vyíte kai tha pidíxete san moskhária apó to stávlo ». O típos tou khairetismoú ínai símphonos me tis epistolés pou antállaxan i Khristianí tin epokhí tou Ioánni. Ostóso, o Theós orízetai me mia néa, mékhri tóra ágnosti ékphrasi: « apó aftón pou ínai, kai pou ítan, kai pou prókitai na érthi ». Aftí i ékphrasi apodídi móno, stin protótipi ellinikí glóssa kai se álles metaphrásis, tin énnia tou evraïkoú onómatos tou Theoú: «Yiakhvé». Ínai to ríma «ínai» kliméno sto tríto enikó prósopo tou paratatikoú khrónou ton Evraíon. Aftós o khrónos, pou onomázetai paratatikós, ekphrázi to tetelesméno pou ektínetai ston khróno, epidí o enestótas den ipárkhi sti siziyía ton Evraïkón. To « kai to opío érkhetai », epivevaióni peraitéro to théma tis epistrophís tou Iisoú Khristoú, ton Antventismó. To ánigma tis khristianikís pístis stous idololátres epivevaiónetai étsi• yia aftoús o Theós prosarmózi to ónomá tou. Sti sinékhia, emphanízetai mia álli kainotomía pou prosdiorízi to Áyio Pnévma: « ta eptá Pnévmata pou ínai enópion tou thrónou tou ». Aftó to apóspasma tha emphanistí stin Apok. 5: 6. O arithmós 7 dilóni ton ayiasmó, se aftí tin periptosi, aftón tou thíou Pnévmatos pou ekkhínetai sta plásmatá tou, epoménos, « enópion tou thrónou tou ». Stin Apok. 5: 6, « to sphagméno arní » sindéetai me aftá ta símvola, i prophitía epivevaióni étsi ti theïkí pantodinamía tou Iisoú Khristoú. Ta « eptá Pnévmata tou Theoú » simvolízontai apó « tin eptákladi likhnía » tis Evraïkís skinís tou martiríou, i opía prophitévi to skhédio sotirías tou érgou tou Theoú. To prógrammá Tou skiagraphíthike étsi saphós. Apó ton Adám, 4000 khrónia, kai me ton thánató tou o Iisoús exileónetai yia tis amartíes ton eklektón stis 3 Aprilíou 30, étsi skízi to péplo tis amartías kai aníyi tin prósvasi ston parádiso stous litroménous eklektoús katá ti diárkia ton teleftaíon dío khiliádon apó ta éxi khiliádes khrónia pou ékhoun programmatistí yia tin epiloyí ton eklektón pou ínai diaskorpisméni, mékhri to télos tou kósmou, anámesa sta éthni olókliris tis yis.

Stíkhos 5: « . . . kai apó ton Iisoú Khristó, ton pistó mártira, ton protótoko ek nekrón kai ton árkhonta ton vasiléon tis yis, se aftón pou mas agápise kai mas élouse apó tis amartíes mas sto ídio tou to aíma » .

To ónoma « Iisoús Khristós » sindéetai me tin epíyia diakonía pou o Theós írthe na epitelési sti yi. Aftó to edáphio mas ipenthimízi ta epitevgména érga Tou yia na apoktísi ti sotiría méso tis kháris pou prosphéri móno stous eklektoús Tou. Stin télia pistótitá Tou ston Theó kai stis axíes Tou, o Iisoús ítan « o pistós mártiras » pou protáthike os to prótipo pou éprepe na mimithoún i apóstoli kai i mathités Tou ólon ton epokhón, simperilamvanoménon kai ton dikón mas. O thánatós Tou prophitéftike me ton thánato tou prótou zóou pou thanatóthike yia na dísi ton Adám kai tin Éva me ti yímnia tous metá tin amartía tous. Méso aftoú, ítan epoménos pragmatiká o « protótokos ek ton nekrón ». Allá epísis, lógo tis theïkís tou simasías, o thánatós Tou mónos tou íkhe tin apotelesmatikótita kai ti dínami na katadikási ton diávolo, tin amartía kai tous amartoloús. Paraméni o « protótokos » páno ap' óla o «protótokos» tis thriskeftikís istorías. Ékhontas katá nou ton thánató Tou, pou katésti aparaítitos yia na exileósi tin amartía ton eklektón Tou, o Theós thanátose óla ta anthrópina kai ziká « protótoka » tis epanastatiménis Aiyíptou, tin ikóna tis amartías, yia na « eleftherósi » ton evraïkó laó Tou apó ti doulía, pou ítan ídi to símvolo kai i ikóna tis « amartías ». Os « protótokos », to pnevmatikó dikaíoma tis yénnisis aníki se aftón. Parousiázontas ton eaftó tou os « príngipa ton vasiliádon tis yis », o Iisoús yínetai ipirétis ton litroménon tou. I « vasilís tis yis » ínai ekíni pou isérkhontai sti vasilía tou, litroméni me to aíma tou. Tha klironomísoun tin ananeoméni yi. Ínai ekpliktikó na anakalípti kanís to epípedo tapinótitas, simpónias, philías, adelphosínis kai agápis

ton ouránion ónton pou paréminan pistí sta theïká prótipa tis ouránias zís. Sti yi, o Iisoús épline ta pódia ton apostólon tou, epivevaiónontas parállila óti ínai « o Kírios kai o Kírios ». Ston ouranó, tha ínai aiónia « o príngipas » ton « vasiliádon» tou . Allá i « vasiliádes » tha ínai epísis ipirétes ton adelphón tous. Epísis, dínontas ston eaftó tou ton títlo tou « príngipa », o Iisoús topothetí ton eaftó tou sto ídio epípedo me ton diávolo, ton ittiméno antípalo kai antagonistí tou, ton opío apokalí « príngipa aftoú tou kósmou ». I ensárkosi tou Theoú ston Iisoú ipokiníthike apó tin prósopo me prósopo sinántisi ton dío « príngipon ». I míra tou kósmou kai aftí ton plasmáton tou exartóntai apó ti dínami tou megálou nikití, tou Iisoú Mikhaíl Yiakhvé. Allá o Iisoús ophíli ti níki tou móno en méri sti theïkótitá tou, dióti polémise ton diávolo epí ísis óris, se éna sóma apó sárka panomiótipo me to dikó mas, 4. 000 khrónia metá ti mákhi pou ékhase o prótos Adám. I psikhikí tou katástasi kai i apophasistikótitá tou na nikísi yia na sósi móno tous eklektoús tou, tou édosan ti níki. Ánixe ton drómo yia tous eklektoús tou, díkhnontas óti éna ipákouo « arní » borí na nikísi tous « líkous » pou katavrokhthízoun sárka kai pnévmata, me ti víthia tou pistoú kai alithinoú Theoú.

Stíkhos 6: « Kai mas ékane vasilía kai ierís ston Theó kai Patéra tou• se aftón as ínai i dóxa kai i kiriarkhía stous aiónes ton aiónon. Amín! »

O Ioánnis ínai aftós pou orízi ti apotelí ti Sinélefsi ton Eklektón. Ston Iisoú Khristó, o arkhaíos Israíl sinekhízi stis pnevmatikés morphés pou prophitéftikan stis teletés tis palaiás diathíkis. Ipiretóntas ton « Vasiliá ton vasiliádon kai Kírio ton kiríon », i pragmatiká eklektí mirázontai ti vasilía tou kai mazí tou apoteloún tous polítes tis vasilías ton ouranón. Ínai epísis pnevmatikí « ierís », dióti ierourgoún ston naó tou sómatós tous, ston opío ipiretoún ton Theó, prosphérontas ton eaftó tous me ayiótita yia tin ipiresía tou. Kai méso ton prosefkhón tous ston Theó, metaphéroun to thimíama pou prosphéretai sto thisiastírio tou thimiámatos ston arkhaío naó tis Ierousalím. O diakhorismós metaxí Iisoú kai Patéra ínai paraplanitikós, allá antistikhí stin antílipsi pou ékhoun pollí psevdokhristianí yia to théma. Aftó phtáni sto simío na iskhirízetai óti «timá» ton Iió is város tou Patéra. Aftó ínai to sphálma í i amartía tis khristianikís pístis apó tis 7 Martíou 321. Yia polloús, i anápafsi tou Savvátou ínai mia diátaxi pou aphoroúse móno tous Evraíous tis palaiás diathíkis, tis ikonomías tou Patéra. Ephóson o Patéras kai o Iisoús ínai éna prósopo, tha ipostoún tin oryí tou Iisoú, ton opío nómizan óti timoúsan. Sti theïkí tou phísi os Patéras, o Iisoús katékhi, kai yia pánta, « ti dóxa kai ti dínami stous aiónes ton aiónon! Amín! » « Amín » pou simaíni: ínai alíthia! Alithiná!

To Théma ton Antventistón

Stíkhos 7: « Idoú, érkhetai metá nephelón• kai théli idí aftón pas ophthalmós, kai ekíni ítines lónkhisan aftón• kai thélousi thrinísi ep' aftón pásai ai philaí tis yis. Nai, amín! »

Akrivós ótan epistrépsi, o Iisoús tha epidíxi ti dóxa kai ti dínamí tou. Símphona me tis Práxis 1: 11, tha epistrépsi « me ton ídio trópo pou anévike ston ouranó », allá i epistrophí tou tha ínai se mia akraía ouránia dóxa pou tha tromokratísi tous ekhthroús tou• « ekínous pou ton kéntisan » antitithémeni sto pragmatikó tou skhédio. Dióti aftí i ékphrasi aphorá móno tous anthrópous sínkhronous me tin élefsí tou. Ótan i ipirétes tou apiloúntai me thánato í thanatónontai, o Iisoús mirázetai ti míra tous epidí taftízetai mazí tous: « Kai o vasiliás tha tous apantísi: "Alithós sas léo,

ephóson to kánate se énan apó tous elákhistous aftoús adelphoús mou, to kánate se ména "» (Matth. 25: 40). I Evraíi kai i Romaíi stratiótes pou ton stávrosan den askholoúntai me aftó to mínima. To Pnévma tou Theoú apodídi aftí tin enéryia se ólous tous anthrópous pou empodízoun to érgo Tou tis sotirías kai mataiónoun yia ton eaftó tous kai tous állous tin prosphorá Tou yia khári kai aiónia sotiría. Anaphérontas « tis philés tis yis », o Iisoús stokhévi tous psevdokhristianoús apó tous opíous i philés tou Israíl ipotíthetai óti tha sinekhistoún sti néa diathíki. Anakalíptontas katá tin epistrophí Tou óti etimázontan na skotósoun tous alithinoús eklektoús Tou, tha ékhoun vásimo lógo na thrinísoun, anakalíptontas óti ínai ekhthrí tou Theoú pou tha tous ésoze. I leptoméries tou prográmmatos ton éskhaton imerón tha apokaliphthoún diáspartes se óla ta kephálaia tou vivlíou tis Apokálipsis. Allá boró na po óti i Apokálipsi 6: 15-16 perigráphi ti skiní me aftá ta lóyia: « I vasiliádes tis yis, i evyenís, i stratigí, i ploúsii, i dinatí, káthe doúlos kai káthe eléftheros, kríphtikan stis spiliés kai stous vrákhous ton vounón. Kai ípan sta vouná kai stous vrákhous: Péste páno mas kai krípste mas apó to prósopo ekínou pou káthetai ston thróno kai apó tin oryí tou Arnioú ».

Stíkhos 8: « Egó ímai to Álpha kai to Oméga, léi Kírios o Theós, o on kai o in kai o erkhómenos, o Pantodínamos » .

Aftós pou milái étsi ínai o evyenikós Iisoús pou vríke ti theïkí tou dóxa ston ouranó, ínai « o Pantodínamos ». Arkí na sindésoume aftó to edáphio me ekína tis Apok. 22: 13-16 yia na ékhoume tin apódixi: « Egó ímai to Álpha kai to Oméga, o prótos kai o éskhatos, i arkhí kai to télos. . . /. . . Egó, o Iisoús, apéstila ton ángeló mou yia na sas martirísi aftá ta prágmata stis ekklisíes. Egó ímai i ríza kai to yénos tou Davíd, to lampró kai prinó astéri ». Ópos sto edáphio 4, o Iisoús parousiázetai káto apó ta kharaktiristiká tou dimiourgoú Theoú, tou phílou tou Misí, tou opíou to evraïkó ónoma ínai «Yiakhvé» símphona me tin Éxodo 3: 14. Allá diefkrinízo óti to ónoma tou Theoú allázi análoga me to an aftós ínai pou onomázi ton eaftó tou í an i ánthropi ton onomázoun: «Egó ímai» yínetai «Aftós ínai» me ti morphí «Yiakhvé».

Simíosi pou prostéthike to 2022: I ékphrasi « álpha kai oméga » sinopsízi olókliri tin apokálipsi pou prosphéri o Theós sti Vívlo tou, apó ti Yénesi 1 éos tin Apokálipsi 22. Ostóso, apó to 2018, i prophitikí simasía ton «éxi khiliádon» etón pou dínetai stis éxi iméres tis evdomádas ékhi epivevaiothí khorís na amphisvitithí i axía tis os éxi pragmatikés iméres, katá tis opíes o Theós dimioúryise ti yi kai ti zí pou eprókito na phéri. Allá, diatiróntas tin prophitikí tous simasía, aftés i éxi iméres í «6000» khrónia ékhoun katastísi dinató na oristí yia tin ánixi tou 2030 i telikí nikiphóra epistrophí tou Iisoú Khristoú kai i arpayí ton pistón ayíon tou. Me tin ékphrasi « álpha kai oméga », o Iisoús díni stous Avíous ton Teleftaíon Imerón tou éna klidí pou tha tous epitrépsi na anakalípsoun ton pragmatikó khróno tis défteris parousías tou. Allá mólis tin ánixi tou 2018 katalávame pós na khrisimopiísoume aftá ta 6. 000 khrónia, kai mékhri tis 28 Ianouaríou 2022, na ta sindésoume me aftés tis ekphrásis: « to álpha kai to oméga », « i arkhí kai to télos ».

Stíkhos 9: « Egó o Ioánnis, o adelphós sas kai síntrophós sas sti thlípsi kai sti vasilía kai stin ipomoní tou Iisoú, ímoun sto nisí pou onomázetai Pátmos yia ton lógo tou Theoú kai yia ti martiría tou Iisoú » .

Yia énan alithinó doúlo tou Iisoú Khristoú, aftá ta tría prágmata sindéontai: i simmetokhí sti thlípsi, i simmetokhí sti vasilía kai i simmetokhí stin ipomoní ston Iisoú. O Ioánnis martirí to plaísio sto opío élave to theïkó tou órama. Vrískontás ton phainomeniká áphtharto, i Romaíi teliká ton apomónosan, ton exórisan sto nisí tis Pátmou, prokiménou na periorísoun ti martiría tou stous anthrópous. Se óli

tou ti zí, den épapse poté na díni martiría yia ton lógo tou Theoú prokiménou na doxási ton Iisoú Khristó. Allá boroúme epísis na katalávoume óti o Ioánnis odiyíthike stin Pátmo yia na lávi, me iremía, ti martiría tou Iisoú pou apotelí tin Apokálipsi, tin opía élave ekí apó ton Theó.

As simiósoume parempiptóntos óti i dío singraphís ton dío prophitión, tou Daniíl kai tis Apokálipsis, prostatéftikan thavmatouryiká apó ton Theó. O Daniíl sóthike apó ta dóntia ton liontarión kai o Ioánnis sóos apó mia dexamení me vrastó ládi. I empiría tous mas didáski éna máthima: O Theós diaphoropií metaxí ton ipiretón tou prostatévontas me énan iskhiró kai iperphisikó trópo ekínous pou ton doxázoun perissótero kai parousiázoun tin emphánisi enós protípou pou epithimí idiaítera na entharríni. I prophitikí diakonía orízetai étsi stin A' Korinthíous 12: 31 os i « exairetikóteri odós ». Ipárkhoun ómos prophítes kai prophítes. Den kaloúntai óli i prophítes na lávoun orámata í prophitíes apó ton Theó. Allá óli i eklektí protrépontai na prophitévoun, diladí na dínoun martiría, yia tis alíthies tou Kiríou stous plisíon tous, prokiménou na tous odiyísoun sti sotiría.

To Órama tou Ioánni yia tin Epokhí ton Antventistón

Stíkhos 10: « Ímoun en Pnévmati en ti iméra tou Kiríou, kai ákousa píso mou mia dinatí phoní, san sálpingas ,

I ékphrasi « iméra tou Kiríou » tha entharríni trayikés erminíes. Sti metáphrasí tou tis Vívlou, o JN Darby den distázi na tin metaphrási me ti léxi «Kiriakí», tin opía o Theós theorí os to maraméno « simádi » tou « thiríou » pou kathodiyítai apó ton diávolo stin Apok. 13: 16• aftó érkhetai se ámesi antíthesi me ti vasilikí tou « sphrayída », tin évdomi iméra tis ayiasménis anápafsís tou. Etimoloyiká, i léxi «Kiriakí» prágmati simaíni «iméra tou Kiríou», allá to próvlima proérkhetai apó to yegonós óti aphieróni tin próti iméra tis evdomádas stin anápafsi, káti pou o Theós poté den próstaxe, ékhontas apó tin plevrá tou ayiási diarkós tin évdomi iméra yia aftón ton skopó. Ti simaíni lipón pragmatiká i « iméra tou Kiríou » pou anaphéretai se aftó to edáphio? Allá i apántisi ékhi ídi dothí sto edáphio 7 ótan léi: « Idoú, érkhetai me sínnepha». » Edó ínai i « iméra tou Kiríou » pou stokhévi o Theós: « Idoú, tha sas stílo ton Ilía ton prophíti prin apó tin élefsi tis megális kai tromerís iméras tou Yiakhvé . (Mal. 3: 5)». Aftós pou dimioúryise ton Antventismó kai tis tris «prosdokíes» tou yia tin epistrophí tou Iisoú, i opíes ékhoun ídi ekplirothí me óles tis kalés kai kakés sinépies pou épheran aftés i tris dokimasíes, to 1843, to 1844 kai to 1994. Étsi, zóntas sto 94, o Ioánnis metaphéretai apó to Pnévma stin arkhí tis évdomis khilietías, ópou o Iisoús epistréphi me ti theïkí tou dóxa. Ti ékhi lipón « píso » tou? Olókliro to istorikó parelthón tis khristianikís epokhís• apó ton thánato tou Iisoú, 2000 khrónia khristianikís thriskías• 2000 khrónia katá ta opía o Iisoús státhike anámesa stous eklektoús tou, vithóntas tous, en Avío Pnévmati, na nikísoun to kakó ópos o ídios íkhe nikísi ton diávolo, tin amartía kai ton thánato. I « dinatí phoní » pou akoúyetai « píso » tou ínai aftí tou Iisoú pou paremvaíni san « sálpinga » yia na proidopiísi tous eklektoús tou kai na tous apokalípsi ti phísi ton diavolikón thriskeftikón payídon pou tha sinantísoun sti zí tous se óles tis «eptá» epokhés pou tha onomási to epómeno edáphio.

Stíkhos 11: « O opíos ípe: Ó, ti vlépis, grápse to se vivlío kai stíle to stis eptá ekklisíes: stin Épheso kai sti Smírni kai stin Pérgamo kai sta Thiátira kai stis Sárdis kai sti Philadélphia kai sti Laodíkia» .

I phainomenikí morphí tou kiménou phainótan na parousiázi os kiriolektikoús apodéktes tis epónimes pólis tis Asías tis epokhís tou Ioánni. I kathemía me to dikó tis mínima. Allá aftó ítan móno mia paraplanitikí ptikhí pou aposkopoúse stin apókripsi tou alithinoú nímatos pou díni o Iisoús sta minímatá tou. Se óli tin Avía Graphí, ta kíria onómata pou apodídontai se anthrópous ékhoun éna kriphó nóima sti ríza tous, íte evraïkí, khaldaïkí íte ellinikí. Aftí i arkhí iskhíi kai yia ta elliniká onómata aftón ton eptá póleon. Káthe ónoma apokalípti ton kharaktíra tis epokhís pou antiprosopévi. Kai i sirá me tin opía parousiázontai aftá ta onómata antistikhí sti sirá proódou sto khróno pou ékhi programmatistí apó ton Theó. Tha doúme sti meléti tis Apokálipsis 2 kai 3, ópou i sirá aftón ton onomáton yínetai sevastí kai epivevaiónetai, ti simasía aftón ton eptá onomáton, allá aftá tou prótou kai tou teleftaíou, « Éphesos kai Laodíkia », apó móna tous apokalíptoun ti khrísi pou tous káni to Pnévma. Me tin énnia, antístikha, «na ríkhno» kai «na kríno anthrópous», vrískoume « to Álpha kai to Oméga, tin arkhí kai to télos », tis epokhís tis khristianikís kháris. Den prokalí ékplixi to yegonós óti o Iisoús parousíase ton eaftó tou sto edáphio 8, me aftón ton orismó: « Egó ímai to Álpha kai to Oméga ». Étsi, engráphi tin parousía tou me tous pistoús doúlous tou, se óli tin período tis khristianikís epokhís.

Stíkhos 12: « Stráphika na do ti phoní pou mou miloúse. Kai ótan stráphika, ída eptá likhníes khrisés » .

I práxi tis « strophís » odiyí ton Ioánni na exetási olókliri ti khristianikí epokhí apó tóte pou o ídios metaphérthike sti stigmí tis éndoxis epistrophís tou Iisoú. Metá tin akrívia « píso », ékhoume edó « yírisa » , kai xaná, « kai, ékhontas yirísi »• to Pnévma epiméni éntona se aftó to vlémma pros to parelthón, óste na to akolouthísoume sti loyikí tou. Kai ti vlépi tóte o Ioánnis? « Eptá khrisés likhníes ». Kai edó to prágma ínai ípopto, ópos i « eptá Sináxis» . Yiatí to ipódigma « likhnía » vriskótan stin evraïkí skiní tou martiríou kai íkhe eptá kladiá pou ídi simvólizan, mazí, ton ayiasmó tou Pnévmatos tou Theoú kai to phos tou. Aftí i paratírisi simaíni óti, ópos kai i « eptá Sináxis », i « eptá likhníes » simvolízoun ton ayiasmó tou photós tou Theoú, allá se eptá simantikés stigmés katá ti diárkia olókliris tis khristianikís epokhís. I likhnía antiprosopévi tous eklektoús mias epokhís , lamváni to ládi tou Pnévmatos tou Theoú sto opío vasízetai yia na photísi tous eklektoús me to phos tou.

Anakínosi megális katastrophís

Stíkhos 13: « Kai en méso ton eptá likhnión, kápios ómios me ton Ió tou anthrópou, diménos me imátio pou éphtane mékhri ta pódia, kai periezosménos me khrisí zóni yíro apó tous mastoús » .

Edó xekiná i simvolikí perigraphí tou Kiríou Iisoú Khristoú. Aftí i skiní apikonízi tis iposkhésis tou Iisoú: Loukás 17: 21: « Den tha poun: «Díte edó» í «ekí». Dióti, idoú, i vasilía tou Theoú ínai mésa sas » . Matthaíos 28: 20: « Kai didáxte tous na tiroún óla ósa sas ékho prostáxi. Kai, idoú, egó ímai mazí sas óles tis iméres, mékhri ti sintélia tou aióna ». Aftó to órama ínai polí parómio me aftó tou Daniíl 10, ópou to edáphio 1 to parousiázi os tin anangelía mias « megális simphorás » yia ton evraïkó laó tou. Aftó tis Apokálipsis 1, epoménos, anangélli epísis mia « megáli simphorá », allá aftí ti phorá yia ti Khristianikí Sinélefsi. I síngrisi ton dío oramáton ínai polí epikodomitikí, epidí i leptoméries

prosarmózontai se kathéna apó ta dío polí diaphoretiká istoriká plaísia. I simvolikés perigraphés pou tha parousiastoún aphoroún ton Iisoú Khristó sto plaísio tis telikís éndoxis epistrophís tou. I dío « simphorés » ékhoun kinó óti ekplirónontai sto télos ton dío diathikón pou thespístikan diadokhiká apó ton Theó. As singrínoume tóra ta dío orámata: «. . . énas yios anthrópou » se aftó to edáphio ítan « énas ánthropos » ston Daniíl, epidí o Theós den íkhe akómi ensarkothí ston Iisoú. Antítheta, ston « yio tou anthrópou », vrískoume ton « yio tou anthrópou » pou o Iisoús katonomázi sinekhós ótan milái yia ton eaftó tou sta Evangélia. An o Theós epémene tóso polí se aftí tin ékphrasi, ínai epidí nomimopií tin ikanótitá tou na sózi tous anthrópous. Ínai edó «ntiménos me makrí khitóna» , « diménos me linó » ston Daniíl. To klidí yia tin énnia aftoú tou makrioú khitóna dínetai stin Apok. 7: 13-14. Phoriétai apó ekínous pou pethaínoun os mártires yia tin alithiní písti: « Kai énas apó tous presvitérous apokríthike kai mou ípe: «Ti ínai aftí pou ínai diméni me lefkés stolés? Kai apó poú írthan? » Tou ípa: «Kírié mou, esí xéris». Kai mou ípe: «Oúti ínai aftí pou írthan apó ti megáli thlípsi, kai éplinan tis stolés tous kai tis ékanan lefkés sto aíma tou Arníou». O Iisoús phorái khrisí zóni yíro apó to stíthos tou , diladí páno apó tin kardiá tou, allá kai páno apó tin osphí tou , símvola dínamis, ston Daniíl. Kai i khrisí zóni simvolízi tin alíthia símphona me to Ephesíous 6: 14: « Stathíte lipón, perizosméni tin osphí sas me alíthia , kai diméni ton thóraka tis dikaiosínis» . Ópos o Iisoús, i alíthia timátai móno apó ekínous pou tin agapoún».

Stíkhos 14: « To kepháli tou kai ta malliá tou ítan lefká san mallí, lefká san khióni, ta mátia tou san phlóga photiás » .

To lefkó, to símvolo tis télias agnótitas, kharaktirízi ton Theó Iisoú Khristó, o opíos, katá sinépia, apekhthánetai tin amartía. Tóra, i anangelía mias « megális simphorás » borí na ékhi móno skopó tin timoría ton amartolón. Aftí i aitía aphorá kai tis dío simphorés, étsi vrískoume, edó kai ston Daniíl, ton Theó, ton megálo Krití, tou opíou ta « mátia ínai san phlóyes photiás ». To vlémma Tou katavrokhthízi tin amartía í ton amartoló, allá o eklektós tou Iisoú epiléyi na aparnithí tin amartía, se antíthesi me ton psevdoevraío kai ton psevdoepanastáti Khristianó, tous opíous i krísi tou Iisoú Khristoú teliká tha katavrokhthísi. Kai to telikó plaísio aftís tis « simphorás » prosdiorízi tous istorikoús ekhthroús tou, óli prosdiorízontai sta kephálaia aftoú tou vivlíou, kai se aftó tou Daniíl. I Apok. 13 mas tous parousiázi me tin ópsi dío « thiríon » pou prosdiorízontai me ta onómatá tous « thálassa kai yi », pou prosdiorízi tin katholikí písti kai tin protestantikí písti pou proékipse apó aftín, ópos ipodilónoun ta onómatá tous símphona me ti Yén. 1: 9-10. Me tin epistrophí tou, ta dío simmakhiká thiría yínontai éna, enoména yia na polemísoun to Sávvato kai tous pistoús tou. I ekhthrí tou tha tromokratithoún, símphona me tin Apok. 6: 16, kai den tha stathoún.

Stíkhos 15: « Ta pódia tou ítan san leptokoménos khalkós, san na kaígontan se kamíni• kai i phoní tou ítan san íkhos pollón nerón » .

Ta pódia tou Iisoú ínai tóso agná óso kai to ipólipo sóma tou, allá se aftí tin ikóna molínontai patóntas to aíma ton epanastatiménon amartolón. Ópos sto Dan. 2: 32, o « khalkós », éna akátharto metallikó kráma, simvolízi tin amartía. Stin Apok. 10: 2 diavázoume: « Íkhe sto khéri tou éna mikró vivlío anikhtó• kai évale to dexí tou pódi sti thálassa , kai to aristeró tou pódi sti yi » . I Apok. 14: 17-20 díni se aftí tin enéryia to ónoma « trígos », éna théma pou anaptíssetai ston Isaïa 63. Ta « pollá nerá » simvolízoun, stin Apok. 17: 15, « laoús, plíthi, éthni kai glósses » pou kánoun simmakhía me « tin pórni Vavilóna ti Megáli », éna ónoma pou anaphéretai stin papikí Romaiokatholikí Ekklisía. Aftí i simmakhía tis teleftaías stigmís tha tous enósi se antíthesi me to

Sávvato pou ayiástike apó ton Theó. Tha apophasísoun akómi kai na skotósoun tous pistoús paratirités tou. Étsi boroúme na katanísoume ta símvola tis díkaiis oryís tou. Sto órama, o Iisoús díkhni stous eklektoús tou óti i prosopikí tou theïkí « phoní » apó móni tis ínai pio iskhirí apó aftí ólon ton laón tis yis mazí.

Stíkhos 16: « En ti dexiá aftoú khíra íkhe eptá astéria• kai ek tou stómatós aftoú évyaine makhaíri kophteró dístomo• kai i ópsi aftoú ítan san ton ílio pou élampe me ti dínamí tou » .

To símvolo ton « eptá astéron » pou kratoúse « sto dexí tou khéri » ipenthimízi ti mónimi kiriarkhía tou, i opía móni tis boroúse na dósi tin evloyía tou Theoú• tóso sikhná kai maziká lanthasména diekdikítai apó tous ápistous ekhthroús tou. To astéri ínai to símvolo tou thriskeftikoú angeliophórou, aphoú ópos to astéri tis Yénesis 1: 15, o rólos tou ínai « na photísi ti yi », stin perípstosí tou, me theïkí dikaiosíni. Tin iméra tis epistrophís tou, o Iisoús tha anastísi (tha anastísi xaná í tha anastísi metá apó mia oloklirotikí stigmiaía exóntosi pou onomázetai thánatos) tous eklektoús tou apó óles tis epokhés, pou simvolízontai apó ta onómata ton eptá Sináxeon . Se aftó to éndoxo plaísio, yia aftón kai tous pistoús eklektoús tou, parousiázetai os « Lógos tou Theoú », tou opíou to símvolo « mias kophterís díkopis mákhairas » anaphéretai stin Evraíous 4: 12. Aftí ínai i óra pou aftí i mákhaira tha dósi zí kai thánato, símphona me tin písti pou díkhnetai se aftón ton thío lógo pou ínai gramménos sti Vívlo, ton opío i Apokálipsi 11: 3 simvolízi os « tous dío mártires » tou Theoú. Stous anthrópous, móno i emphánisi tou prosópou tous anagnorízi kai tous epitrépi na diaphoropiithoún. Ínai epoménos to stikhío tis katexokhín táftisis. Se aftó to órama, o Theós prosarmózi epísis to prósopó tou sto stokhevméno plaísio. Ston Daniíl, sto órama, o Theós simvolízi to prósopó tou me « ton keravnó », tipikó símvolo tou Éllina theoú Día, epidí o ekhthrós tis prophitías tha ínai o ellinikós laós ton Selefkidón tou vasiliá Antíokhou D΄, o opíos ekplírose tin prophitía to 168. Sto órama tis Apokálipsis, to prósopo tou Iisoú paírni epísis tin ópsi tou ekhthroú tou, pou aftí ti phorá ínai « o ílios ótan lámpi me ti dínamí tou ». Ínai alíthia óti aftí i teleftaía prospáthia exálipsis apó ti yi káthe paratiritί tou ieroú thíou Savvátou apotelí to apóyio tou epanastatikoú agóna ipér tou sevasmoú tis «iméras tou aíttitou íliou» pou kathieróthike stis 7 Martíou 321 apó ton aftokrátora Konstantíno A΄. Aftó to epanastatikó stratópedo tha vri brostá tou « ton ílio tis thías dikaiosínis » se óli tou ti theïkí dínami, kai aftó, tin próti iméra tis ánixis tou 2030.

Stíkhos 17: « Ótan ton ída, épesa sta pódia tou san nekrós. Évale to dexí tou khéri páno mou kai mou ípe: “Mi phovásai! ”»

Antidróntas me aftón ton trópo, o Ioánnis aplós provlépi tin tíkhi ekínon pou tha ton antimetopísoun katá tin epistrophí tou. O Daniíl íkhe simperipherthí me ton ídio trópo, kai kai stis dío periptósis, o Iisoús kathisikházi kai endinamóni ton doúlo tou, ton pistó tou doúlo. « To dexí tou khéri » epivevaióni tin evloyía tou kai stin pistótitá tou, se antíthesi me tous epanastátes tou állou stratopédou, o eklektós den ékhi kanéna lógo na phovátai ton Theó pou érkhetai na ton sósi apó agápi. I ékphrasi « mi phováste » epivevaióni to telikó plaísio pou kharaktirízetai apó to 1843 apó aftó to mínima ton Antventistón tou prótou angélou tis Apok. 14: 7: « Kai ípe me dinatí phoní: Phovithíte ton Theó kai dóste dóxa se aftón , yiatí írthe i óra tis krísis tou• kai proskiníste aftón pou ékane ton ouranó kai ti yi, ti thálassa kai tis piyés ton nerón ». diladí, ton Dimiourgó Theó.

Stíkhos 18: « Egó ímai o prótos kai o éskhatos kai o zontanós. Ímoun nekrós, kai idoú, ímai zontanós stous aiónes ton aiónon. Egó ékho ta klidiá tou thanátou kai tou Ádi » .

Ínai prágmati o Iisoús, o nikitís epí tou diavólou, tis amartías kai tou thanátou, pou milái me aftoús tous órous. Ta lóyia tou « o prótos kai o éskhatos » epivevaiónoun to mínima tis arkhís kai tou télous tou khrónou pou kalíptetai apó tin prophitía, allá taftókhrona, o Iisoús epivevaióni ti theótitá tou, i opía édose zí apó to próto mékhri to teleftaío apó ta anthrópina plásmatá tou. Aftós pou « kratá ta klidiá tou thanátou » ékhi ti dínami na apophasísi pios prépi na zísi kai pios prépi na petháni. I óra tis epistrophís tou ínai ótan i áyií tou tha anastithoún stin « próti anástasi » pou proorízetai yia tous « makárious nekroús en Khristó » símphona me tin Apok. 20: 6. As apováloume ólous tous míthous ton paradóseon tou psevdoús Khristianismoú ellinikís kai romaïkís klironomiás kai as katalávoume óti « i katikía ton nekrón » ínai aplós to édaphos tis yis pou ékhi singentrósi tous nekroús metamorphoménous se khóma, símphona me ta gramména sti Yén. 3: 19: « Me ton idróta tou prosópou sou tha tros psomí, mékhri na epistrépsis sti yi apó tin opía párthikes• epidí, ísai khóma, kai sto khóma tha epistrépsis ». Aftá ta lípsana den tha ékhoun poté xaná kamía khrisimótita, epidí o Dimiourgós tous tha ta anastísi me olókliri tin prosopikótitá tous kharagméni sti theïkí tou mnímí, se éna áphtharto ouránio sóma (A΄ Korinthíous 15: 42) panomiótipo me aftó ton angélon pou paréminan pistí ston Theó: « Yiatí stin anástasi oúte pantrévontai oúte pantrévontai, allá ínai san tous angélous tou Theoú ston ouranó. Matth. 22: 30».

To prophitikó mínima yia to méllon epivevaiónetai

Stíkhos 19: « Grápse lipón ósa ídes kai ósa ipárkhoun kai ósa tha yínoun metá táfta » .

Se aftón ton orismó, o Iisoús epivevaióni tin prophitikí kálipsi olókliris tis khristianikís epokhís, i opía tha teliósi me tin epistrophí tou en dóxi. I apostolikí epokhí kalíptetai apó tin ékphrasi « tin opía ídes », kai étsi o Theós kharaktirízi ton Ioánni os afthentikó aftópti mártira tis apostolikís diakonías. Aftós éyine mártiras tis « prótis agápis » tou Eklektoú pou anaphéretai stin Apok. 2: 4. «. . . aftá pou ínai » aphorá to télos aftís tis apostolikís epokhís stin opía o Ioánnis paraméni zontanós kai energós. «. . . kai aftá pou prókitai na érthoun metá apó aftá » prosdiorízi ta thriskeftiká yegonóta pou tha ekplirothoún mékhri tin epokhí tis epistrophís tou Iisoú Khristoú kai metá, mékhri to télos tis évdomis khilietías.

Stíkhos 20: « To mistírio ton eptá astéron pou ídes sto dexí mou khéri, kai ton eptá khrisón likhnión. Ta eptá astéria ínai i ángeli ton eptá ekklisión, kai i eptá likhníes ínai i eptá ekklisíes » .

« I ángeli ton eptá Sináxeon » ínai i eklektí kai ton eptá aftón epokhón. Epidí i léxi « ángelos », apó tin ellinikí léxi «ángelos», simaíni angeliophóros kai prosdiorízi tous ouránious angélous móno eán i léxi «ouránios» tin prosdiorízi. Omíos, i « eptá likhníes » kai i « eptá Sináxis » pou ipopsiázomai sto skhólió mou ínai edó enoménes. To Pnévma, epoménos, epivevaióni tin erminía mou: i « eptá likhníes » antiprosopévoun ton ayiasmó tou photós tou Theoú stis eptá epokhés pou prosdiorízontai apó ta onómata ton « eptá Sináxeon ».

Apokálipsi 2: I Sináthrisi tou Khristoú

apó tin énarxí tou mékhri to 1843

Sto théma ton epistolón , vrískoume stin Apok. 2, téssera minímata pou stokhévoun stin período metaxí 94 kai 1843, kai stin Apok. 3, tría minímata pou kalíptoun tin período apó to 1843-44 éos to 2030. As simiósoume me endiaphéron aftí tin apokaliptikí akrívia skhetiká me ta onómata tis prótis kai tis teleftaías epistolís : « Éphesos kai Laodíkia » pou simaínoun, antístikha: na ektoxéfso kai na kríno tous anthrópous• tin arkhí kai to télos tis epokhís tis khristianikís kháris. Stin Apok. 2, sto télos tou kephalaíou, to Pnévma epikalítai tin arkhí tou «thématos ton Antventistón yia tin epistrophí tou Khristoú» pou stokhévi stin imerominía 1828 pou prokathorízetai sto Dan. 12: 11. Epísis,

diadokhiká, i arkhí tou kephalaíou 3 tis Apokálipsis borí nómima na sindethí me tin imerominía 1843 pou simatodótise tin énarxi tis dokimasías tis pístis ton Antventistón. Éna prosarmosméno mínima érkhetai na epikirósi tin dokimasméni protestantikí písti: « Ísai nekrós ». Aftés i exiyísis ítan aparaítites yia na epivevaiósoun ti síndesi ton minimáton me tis imerominíes pou kathorízontai sto Daniíl. Allá to órama tis Apokálipsis phérni apokalípsis yia tin arkhí tis khristianikís epokhís pou o Daniíl den anéptixe. I epistolés í ta minímata pou apefthíni o Iisoús stous ipirétes tou se óli tin epokhí mas dialíoun tin thriskeftikí parexíyisi ton psevdón kai paraplanitikón psevdaisthíseon pou apaskholoún plíthi khristianón pistón. Ekí vrískoume ton alithinó Iisoú me tis nómimes apaitísis tou kai tis pánta dikaioloyiménes epiplíxis tou. I tésseris epistolés tis Apokálipsis 2 stokhévoun diadokhiká se tésseris periódous pou vrískontai metaxí 94 kai 1843.

1i períodos : Éphesos

To 94, o teleftaíos mártiras tis énarxis tis Sináxeos tou Khristoú

Stíkhos 1: « Kai pros ton ángelo tis ekklisías stin Épheso grápse : Aftá léi aftós pou kratái ta eptá astéria sto dexí tou khéri, aftós pou perpatái sto méso ton eptá khrisón likhnión: »

Me to ónoma Éphesos , apó tin próti metáphrasi tis ellinikís léxis «Éphesos» pou simaíni «ekkinó», o Theós milái stous doúlous Tou katá tin énarxi tis Sináxeos tou Khristoú, tin epokhí tou Romaíou aftokrátora Domitianoú (81-96). To Pnévma stokhévi étsi stin epokhí pou o Ioánnis lamváni apó ton Theó tin apokálipsi pou mas perigráphi. Ínai o teleftaíos apóstolos pou paraméni thavmatouryiká zontanós kai antiprosopévi, o ídios, ton teleftaío aftópti mártira tis énarxis tis Sináxeos tou Iisoú Khristoú. O Theós anakalí ti theïkí tou dínami. Aftós mónos « kratái sto dexí tou khéri », símvolo tis evloyías tou, ti zí ton eklektón tou, ta « ástra », ton opíon ta érga kríni, karpoús tis pístis tous. Análoga me tin periptosi, evloyí í katariétai. O Theós « peripatí », kataníste óti proodévi ston kairó tou érgou tou sinodévontas, yeniá me yeniá, ti zí ton eklektón tou kai ta yegonóta tou kósmou pou organóni í polemá: « kai didáxte tous na tiroún óla ósa sas ékho prostáxi. Kai idoú, egó ímai mazí sas óles tis iméres, mékhri ti sintélia tou aióna». Matth. 28: 20. Mékhri ti sintélia tou aióna, i eklektí tou tha prépi na oloklirósoun ta érga pou ékhi proetimási yi' aftoús: « Dióti dimioúryimá tou ímaste, ktisméni en Khristó Iisoú yia kalá érga, ta opía o Theós proetímase, yia na perpatísoume se aftá». Ephes. 2: 10». Kai tha prépi na prosarmostoún stis idiaíteres sinthíkes pou apaitoúntai se kathemía apó tis eptá epokhés. Dióti to máthima pou dínetai stin « Épheso » iskhíi yia tis eptá epokhés• ta « eptá astéria pou kratioúntai sto dexí tou khéri » borí na ta aphísi na pésoun kai na pésoun sto édaphos, aftá pou aphoroún tous epanastatiménous Khristianoús. Lávete ipópsi tin idéa óti éna « likhnári » ínai khrísimo móno ótan anávi, kai yia na anápsi, prépi na ínai yemáto me ládi, símvolo tou thíou Pnévmatos.

Stíkhos 2: « Xéro ta érga sou, ton kópo sou kai tin ipomoní sou• xéro óti den borís na ipophéris tous poniroús• óti dokímases ekínous pou léne óti ínai apóstoli kai den ínai, kai tous dokímases». vríke pséftes• »

Prosokhí! I khróni ton rimáton ínai exairetiká simantikí epidí kathorízoun ton khróno-stókho stin apostolikí epokhí. Se aftó to edáphio, to rima pou klínetai se enestóta khróno anaphéretai sto étos

94, enó aftá pou klínontai se paratatikó khróno anaphérontai stin epokhí tou diogmoú apó ton Romaío aftokrátora Nérona, metaxí ton etón 65 kai 68.

To 94, i Khristianí agapoún tin alíthia pou ínai akóma áthikti kai anóthefti, kai misoún tous « poniroús » idololátres, idiká anámesá tous tous aftarkhikoús Romaíous tis epokhís. Ipárkhi lógos yi' aftó: o apóstolos Ioánnis ínai akóma zontanós, ópos kai pollí álli arkhaíi mártires tis alíthias pou dídaxe o Iisoús Khristós. I « pséftes » étsi apokalíptontai éfkola. Yiatí se káthe epokhí, ta mi metastraphénta zizánia prospathoún na anamikhthoún me to kaló sitári, epidí o phóvos tou Theoú ínai akóma megálos kai to mínima tis sotirías ínai sayineftikó kai elkistikó. Iságoun psevdís idées sto dógma. Allá sti dokimasía tis agápis tis alíthias, apotinkhánoun kai apokalíptontai apó tous pragmatiká photisménous eklektoús. Omíos, óson aphorá to parelthón tis apostolikís epokhís, « dokímases », to Pnévma thimátai pós i dokimasía tou thanátou érixe tis apatilés máskes ton psevdokhristianón, ton alithinón « pseftón » pou stokhévontai se aftó to edáphio, metaxí 65 kai 68, ótan o Néronas parédose tous eklektoús tou Khristoú sta ágria thiría sto Kolossaío tou, yia na prosphéroun éna aimatiró théama stous katíkous tis Rómis. Allá as simiósoume óti o Iisoús anakalí aftón ton zílo mias perasménis epokhís.

Stíkhos 3: « óti ékhis ipomoní, óti ékhis ipophéri yia khári tou onómatós mou kai den ékhis apokámi » .

Edó páli, dóste prosokhí stous khrónous ton siziyión ton rimáton!

An i martiría tis epimonís diatirítai akóma, aftí tou pónou den ipárkhi pia. Kai o Theós ínai ipokhreoménos na thimithí tin apodokhí tou pónou pou ekdilóthike kai timíthike me megaloprépia perípou 30 khrónia norítera, metaxí 65 kai 68, ótan o aimodipsís Romaíos Néronas parédose tous Khristianoús se thánato, prospherómenous os théama, ston diestramméno kai diephtharméno laó tou. Móno ekíni tin epokhí to stratópedo ton Eklektón « ipéphere » sto « ónomá » tou kai «den kourástike ».

Stíkhos 4: « Par' óla aftá ékho enantíon sou káti, óti áphises tin próti sou agápi » .

I protathísa apilí yínetai pio akrivís kai epivevaiónetai. Aftí tin epokhí, i Khristianí ínai pistí, allá o zílos pou epidíkhthike ipó ton Nérona ékhi exasthenísi í den ipárkhi pléon• aftó pou o Iisoús apokalí « apólia tis prótis agápis », ipodilónontas étsi yia tin epokhí 94, tin íparxi mias défteris agápis, polí katóteris apó tin próti.

Stíkhos 5: « Thimísou lipón apó poú épeses, kai metanóise, kai káne ta próta érga• alliós tha értho se séna, kai tha metakiníso ti likhnía sou apó ton tópo tis, ektós an metanísis » .

O aplós sevasmós í i anagnórisi tis alíthias den phérni sotiría. O Theós apaití perissótera apó ekínous pou sózi yia na tous káni sintróphous tou stin aioniótita. I písti stin aiónia zí iponoí tin ipotímisi tis prótis zís. To mínima tou Iisoú paraméni diarkós to ídio símphona me to Katá Matthaíon 16: 24-26: « Tóte o Iisoús ípe stous mathités tou: «An kápios théli na me akolouthísi, as aparnithí ton eaftó tou kai as sikósi ton stavró tou kai as me akolouthísi. Yiatí ópios théli na sósi ti zí tou tha ti khási, allá ópios khási ti zí tou yia khári mou tha ti vri. Yiatí ti tha ophelísi ton ánthropo an kerdísi olókliro ton kósmo kai khási tin psikhí tou? Í ti tha dósi o ánthropos se antállagma yia tin psikhí tou? » I apilí na tou aphairésoun to Pnévma, pou simvolízetai apó to « likhnári », díkhni óti, yia ton Theó, i alithiní písti apékhi polí apó to na ínai mia aplí etikéta kolliméni se mia psikhí. Tin epokhí tis Ephésou, i

simvolikí likhnía tou Pnévmatos tou Theoú vriskótan stin Anatolí, stin Ierousalím ópou yenníthike i khristianikí písti, kai stis ekklisíes pou ídrise o Pávlos stin Elláda kai ti simeriní Tourkía. To thriskeftikó kéntro síntoma tha metapherótan sti Dísi, kiríos sti Rómi tis Italías.

Stíkhos 6: « Toúto ómos ékhis, óti misís ta érga ton Nikolaïtón, ta opía érga misó ki egó » .

Se aftín tin epistolí, i Romaíi onomázontai simvoliká, apó tous « poniroús »: « Nikolaïtes », pou simaíni nikiphóros laós í laós tis Níkis, diladí i kiríarkhi tis epokhís. Sta elliniká, o óros «Níki» ínai to prosopopiiméno ónoma tis níkis. Pia ínai lipón « ta érga ton Nikolaïtón » pou misoúntai apó ton Theó kai tous eklektoús Tou? Idololatría kai thriskeftikós singritismós. Timoún plíthos idololatrikón theotíton, i megalíteres apó tis opíes ékhoun mia iméra tis evdomádas aphieroméni se aftés. To trékhon imerolóyió mas, to opío apodídi stis eptá iméres tis evdomádas ta onómata ton eptá asterión, planitón í tou asterioú tou iliakoú mas sistímatos, ínai mia ámesi klironomiá tis romaïkís thriskías. Kai i latría tis prótis iméras aphieroménis ston «aníkito ílio» tha dósi me ton kairó, apó to 321, énan singekriméno lógo ston dimiourgó Theó na misísi ta thriskeftiká «érga » ton Romaíon.

Stíkhos 7: « Ópios ékhi otíon, as akoúsi ti léi to Pnévma stis ekklisíes• se aftón pou niká tha dóso na phái apó to déntro tis zís, to opío ínai sto méso tou paradísou tou Theoú » .

Dío minímata se aftó to edáphio miloún yia tin epíyia epokhí tis níkis, « aftós pou niká » kai tin ouránia epokhí tis antamivís tou.

Aftós o típos ínai to teleftaío mínima pou apefthíni o Iisoús stous ipirétes tou mias apó tis eptá epokhés pou stokhévi i prophitía. To Pnévma ton prosarmózi stis idiaíteres sinthíkes káthe epokhís. I epokhí tis Ephésou simatodotí tin arkhí tou khrónou pou kalíptetai apó tin prophitía, étsi o Theós tou parousiázi aiónia sotiría me ti morphí tis énarxis tis yíinis istorías. I ikóna tou Iisoú epiklíthike ekí káto apó aftín tou déntrou tis zís tou yíinou kípou pou íkhe dimiouryísi o Theós yia na topothetísi ekí athóo kai agnó ánthropo. I Apokálipsi 22 prophitévi aftí tin apokatástasi mias ananeoménis Edém yia tin eftikhía ton nikiphóron eklektón sti néa yi. O típos pou parousiázetai aphorá káthe phorá mia ptikhí tis aiónias zís pou prosphéretai apó ton Iisoú Khristó móno stous eklektoús tou.

2i períodos : Smírni

Metaxí 303 kai 313, o teleftaíos romaïkós «aftokratorikós» diogmós

Stíkhos 8: « Kai pros ton ángelo tis ekklisías tis Smírnis grápse : Aftá léi o prótos kai o éskhatos, pou ítan nekrós kai xanaézise: »

Me to ónoma « Smírni » tis défteris epistolís, pou metaphrázetai apó tin ellinikí léxi «smírna» pou simaíni « mírno », o Theós stokhévi stin epokhí enós tromeroú diogmoú ipó tin iyesía tou Romaíou aftokrátora Dioklitianoú. To « mírno » ínai éna ároma pou aromátise ta pódia tou Iisoú lígo prin ton thánató tou kai to opío tou épheran os prosphorá katá ti yénnisí tou i Máyi apó tin Anatolí. O Iisoús anakalípti xaná se aftí ti dokimasía ton zílo tis pragmatikís pístis pou den évriske pia sto 94. Ósi simphonoún na pethánoun sto ónomá tou prépi na gnorízoun óti o Iisoús ékhi nikísi ton thánato kai óti, zontanós xaná, tha borési na tous anastísi ópos ékane kai yia ton eaftó tou. I prophitía apefthínetai móno stous Khristianoús, ton opíon o ídios o Iisoús ínai o « prótos » ekprósopos.

Aphomiónontas to prósopó tou me ti zí ton ipiretón tou, tha ekprosopítai epísis apó ton «teleftaío » Khristianó.

Stíkhos 9: « Xéro ti thlípsi kai ti phtókhia sou (an kai ísai ploúsios), kai ti vlasphimía ekínon pou léne óti ínai Ioudaíi kai den ínai, allá ínai sinagoyí tou Sataná » .

Diokómeni apó tous Romaíous, i Khristianí steroúntan ta ipárkhontá tous kai tis perissóteres phorés katadikázontan se thánato. Allá aftí i ilikí kai sarkikí phtókhia tous ékane pnevmatiká ploúsious sta kritíria tis pístis stin krísi tou Theoú. Apó tin álli plevrá, den ékripse tin krísi tou kai apokálipse, me polí saphís órous, tin axía pou édine stin evraïkí thriskía, i opía íkhe aporrípsi to theïkó prótipo tis sotirías mi anagnorízontas ton Iisoú Khristó os ton Messía pou prophitéftike apó tis Áyies Graphés. Engatalelimméni apó ton Theó, i Evraíi katalíphthikan apó ton diávolo kai tous daímonés tou kai éyinan, yia ton Theó kai tous alithinoús eklektoús tou, « sinagoyí tou Sataná ».

Stíkhos 10: « Mi phováste apó ósa prókitai na páthete. Idoú, o diávolos tha ríxi merikoús apó esás sti philakí, yia na dokimastíte• kai tha ékhete thlípsi déka imerón. Yínete pistí mékhri thanátou, kai tha sas dóso to stepháni tis zís » .

Se aftó to edáphio, o diávolos onomázetai Dioklitianós, aftós o sklirós Romaíos aftokrátoras, me tous sindedeménous «tetrárkhes» tou, i opíi étrephan ágrio mísos yia tous Khristianoús, tous opíous íthelan na exontósoun. O exangelthís diogmós í « thlípsi » diírkese « déka iméres », diladí «déka khrónia» metaxí 303 kai 313. Se merikoús apó aftoús pou ítan « pistí mékhri thanátou » os idiaítera evloyiméni mártires, o Iisoús tha dósi « to stémma tis zís »• tin aiónia zí, to simádi tis níkis tous.

Stíkhos 11: « Ópios ékhi aftí, as akoúsi ti léi to Pnévma stis ekklisíes• Ópios nikái den tha vlápsi apó ton déftero thánato » .

To théma tou minímatos tou télous tis epokhís ínai o thánatos. Aftí ti phorá, to Pnévma epikalítai ti sotiría ipenthimízontás mas óti ósi den apodékhontai ton próto thánato tou martiríou yia ton Theó tha prépi na ipophéroun, khorís na borésoun na ton xephígoun, « ton déftero thánato » tis «límnis tis photiás » tis éskhatis krísis. Énan « déftero thánato » pou den tha angíxi tous eklektoús epidí tha ékhoun isélthi stin aiónia zí yia pánta.

3i períodos : Pérgamos

To 538, i engathídrisi tou papikoú kathestótos sti Rómi

Stíkhos 12: « Pros ton ángelo tis ekklisías stin Pérgamo grápse : Aftá ínai ta lóyia ekínou pou ékhi to kophteró, díkopo spathí :

Me to ónoma Pérgamos , o Theós epikalítai tin epokhí tis pnevmatikís mikhías . Sto ónoma Pérgamos , dío ellinikés rízes, «péraos» kai «gámos», metaphrázontai os «parávasi gámou». Ínai i miraía óra tis énarxis ton distikhión pou tha plíxoun tous khristianikoús laoús mékhri to télos tou kósmou. Stokhévontas stin imerominía 313, i prigoúmeni epokhí ipodílone tin prósvasi stin exousía kai tin paganistikí vasilía tou aftokrátora Konstantínou A΄, yiou tou tetrárkhi Konstántiou Khloroú, kai nikití enantíon tou Maxentíou. Me aftokratorikó diátagma tis 7is Martíou 321, engatélipse tin evdomadiaía anápafsi tou ieroú Savvátou tis évdomis theïkís iméras, tou simerinoú mas Savvátou,

protimóntas ant' aftoú tin próti iméra aphieroméni, ekíni tin epokhí, stin paganistikí latría tou iliakoú theoú, tou «Sol Invictus», tou Akataníkitou Íliou. Ipakoúontas se aftón, i Khristianí diépraxan «pnevmatikí mikhía», i opía tha ínai apó to 538, to epísimo prótipo tou romaïkoú papismoú pou sindéetai me tin epokhí tis Pergámou . I ápisti Khristianí akolouthoún ton Viyílio, ton néo thriskeftikó iyéti pou engathídrise o aftokrátoras Ioustinianós A΄. Aftós o radioúrgos ekmetalléftike ti skhési tou me ti Theodóra, tin pórni pou pantréftike o aftokrátoras, yia na apoktísi aftí tin papikí thési dievriméni apó ti néa tou pangósmia thriskeftikí exousía, diladí tin Katholikí. Étsi, me to ónoma Pérgamos , o Theós katangélli tin praktikí tis «Kiriakís», enós néou onómatos kai aitías pnevmatikís mikhías , ipó tin opía i próin «iméra tou íliou» pou klironómise apó ton Konstantíno sinekhízi na timátai apó mia romaïkí khristianikí ekklisía. Iskhirízetai óti ínai o Iisoús Khristós kai tin diekdikí, me ton títlo tou papikoú iyéti tis, «antikatastátis tou Iioú tou Theoú» (Antikatastátis í ipokatástato tou Iioú tou Theoú), sta latiniká «VICARIVS VILII DI», tou opíou o arithmós grammáton ínai « 666 ». énas arithmós pou sinádi me aftón pou i Apok. 13: 18 apodídi sto thriskeftikó stikhío tou « thiríou ». I epokhí pou onomázetai Pérgamos xekiná étsi me tin misallódoxi kai spheteristikí papikí vasilía, i opía aphairí apó ton Iisoú Khristó, ton pantodínamo Theó pou ensarkóthike, ton títlo tou os Kephalí tis Sináxeos, símphona me to Dan. 8: 11• Ephes. 5: 23: « dióti o ándras ínai i kephalí tis yinaíkas, ópos o Khristós ínai i kephalí tis ekklisías, i opía ínai to sóma tou, kai tis opías ínai o Sotíras ». Allá proséxte! Aftí i enéryia empnéetai apó ton ídio ton Theó. Stin pragmatikótita, aftós ínai pou aposíri kai paradídi sto papikó kathestós ti khristianikí písti pou ékhi yíni epísima ápisti. I afthádia aftoú tou kathestótos, pou katangélletai sto Dan. 8: 23, phtáni sto simío na to káni na analávi tin protovoulía na « alláxi tous kairoús kai ton nómo » pou kathiérose o Theós, aftoprosópos, símphona me to Dan. 7: 25. Kai epipléon, periphronóntas tin proidopíisí tou na min apokalí pnevmatiká kanéna anthrópino on «patéra», ékhi latrépsi ton eaftó tou os «Páter Panayiótaton», ipsónontas étsi ton eaftó tou páno apó ton dimiourgó-nomothéti Theó, kai mia méra tha to anakalípsi, antamívontas: «Kai patéra mi onomásete kanénan epí tis yis• dióti is ínai o Patír sas, o en tis ouranís. » (Matth. 23: 9)». Aftós o anthrópinos vasiliás ékhi diadókhous méso ton opíon to kathestós kai i ipervolés tou tha sinekhistoún mékhri tin iméra tis krísis, programmatisméni apó ton méyisto, ton iskhirótero kai ton pio díkaio, ton alithinó «Páter Panayiótaton Ouránion».

O aftokrátoras Ioustinianós A΄, lipón, engathídrise aftó to thriskeftikó kathestós pou o Theós theoroúse «mikhikó» apénantí tou. I simasía tis oryís eprókito epoménos na simadeftí kai na kharakhthí stin istoría. To 535 kai to 536, katá ti diárkia tis vasilías tou, katagráphikan dío yigánties iphaistiakés ekríxis, i opíes skíasan tin atmósphaira kai prokálesan mia thanatiphóra epidimía panólis to 541, i opía den exasthénise mékhri to 767, me koríphosi tis epíthesis to 592. I theïkí katára den tha boroúse na íkhe pári pio tromerí morphí, kai leptoméries skhetiká me aftó to théma tha paraskhethoún sto epómeno edáphio.

Stíkhos 13: « Xéro poú katikís, óti ekí ínai o thrónos tou Sataná. Kratás to ónomá mou kai den arníthikes tin písti mou, oúte stis iméres tou Antípa, tou pistoú mou mártira, pou thanatóthike anámesá sas, ópou katikí o Satanás » .

I prophitía díni émphasi ston « thróno » kai tin topothesía tou lógo tis phímis tou kai ton timón pou i amartolí exakolouthoún na tou apodídoun símera. Ínai yia álli mia phorá i «Rómi» pou anaktá tin kiriarkhía tis, aftí ti phorá ipó aftí tin psevdós khristianikí kai entelós paganistikí thriskeftikí ptikhí. Aftós pou iskhirízetai óti ínai o «antikatastátis» tis (í o vikários), o pápas, den lamváni kan apó ton Theó na tou apefthinthí prosopiká. O paralíptis tis prophitías ínai énas eklektós, ókhi énas

pesménos, oúte énas spheteristís pou doxázi paganistikés teletouryíes. Aftí i ipsilí thési tis Romaiokatholikís pístis ékhi ton papikó thróno tis sti Rómi, sto Paláti tou Lateranoú pou o Konstantínos A' proséphere yennaiódora ston Epískopo Rómis. Aftó to Paláti tou Lateranoú vrísketai sto óros Kailía, énan apó tous «eptá lóphous tis Rómis» pou vrísketai notioanatoliká tis pólis. To ónoma Kailía simaíni: ouranós. Aftós o lóphos ínai o makríteros kai megalíteros apó tous eptá, apó ápopsi éktasis. Kontá stin Ekklisía tou Lateranoú, i opía exakolouthí na antiprosopévi símera, yia ton papismó kai ton klíro tou, tin pio simantikí katholikí ekklisía ston kósmo, vrísketai o megalíteros ovelískos sti Rómi, ópou ipárkhoun 13, phtánontas se ípsos 47 métron. Anakalíphthike káto apó 7 métra khómatos kai spástike se tría méri, kai topothetíthike to 1588 apó ton Pápa Síxto E΄, o opíos taftókhrona tha orgánone tin kiriarkhía tou Krátous tou Vatikanoú stin epómeni prophitikí epokhí pou onomázetai Thiátira . Aftó to símvolo tis aiyiptiakís iliakís latrías ékhi sti stíli pou to phéri mia megáli epigraphí pou thimízi tin prosphorá tou Konstantínou. Stin pragmatikótita, ítan o yios tou Konstántios V΄ pou, metá ton thánato tou patéra tou, to éphere apó tin Aíyipto sti Rómi, yia na ekplirósi en méri mia epithimía tou patéra tou pou íthele na to phéri stin Konstantinoúpoli. Aftí i aphiérosi sti dóxa tou Konstantínou A΄ ophíletai perissótero stin epithimía tou Theoú pará ston yio tou Konstantínou. Epidí olókliros o ovelískos me to psiló váthro tou epivevaióni ton prophitevméno síndesmo, pou kathistá ton Konstantíno A΄ tin politikí arkhí pou kathieróni to ipólipo tis «iméras tou íliou», kai ton pápa, ekíni tin epokhí énan apló epískopo tis khristianikís ekklisías tis Rómis, ti thriskeftikí arkhí, pou tha epiváli, thriskeftiká, aftí tin paganistikí iméra me to ónoma «Kiriakí» í, iméra tou Kiríou. Stin koriphí aftoú tou ovelískou ipárkhoun téssera apokaliptiká símvola pou diadékhontai to éna to állo se áfxousa sirá: 4 liontária káthontai stin aikhmí tou, prosanatolisména pros ta téssera vasiká simía, páno apó ta opía vrískontai téssera vouná pou stephanónontai apó iliakés aktínes, kai páno apó aftó to sínolo despózi énas khristianikós stavrós. Katefthinómeno pros ta téssera vasiká simía, to símvolo ton liontarión ipodilóni ti vasilikí exousía stin pangósmia dínamí tis, yegonós pou epivevaióni tin perigraphí tou pou apokalíphthike sto Dan. 7 kai 8. I Apok. 17: 18 tha epivevaiósi ti phrási yia ti Rómi: « Kai i yinaíka pou ídes ínai i megáli póli pou ékhi ti vasilía páno stous vasiliádes tis yis ». Epipléon, to aiyiptiakó plaísio kharagméno ston ovelísko thimízi «ton akátharto órko pou énas vasiliás apefthíni ston Ámona», ton iliakó theó. Óla aftá apokalíptoun tin pragmatikí phísi tis khristianikís pístis pou kiriarkhí sti Rómi apó ton Konstantíno A΄, diladí apó to 313, tin imerominía tis níkis tou. Aftós o ovelískos kai ta símvola pou phéri, martiroún tin « epitikhía » tou doúlou tou diavólou pou prophitéftike sto Dan. 8: 25, o opíos, méso tou Konstantínou A΄, katáphere na dósi sti khristianikí písti tin emphánisi enós thriskeftikoú singritismoú pou katadikázetai afstirá apó ton Theó en Khristó Iisoú. Sinopsízo to mínima aftón ton simvólon: «stavrós»: khristianikí písti• «iliakés aktínes»: iliakí latría• «óri»: yíini dínami• «téssera liontária»: pangósmia vasilikí exousía kai dínami• «ovelískos»: Aíyiptos, amartía, apó tin exéyersi tou Pharaó tis Exódou, kai yia tin amartía pou apotelí tin idololatrikí latría tou theoú íliou Ámmona. O Theós apodídi aftá ta kritíria stin Romaiokatholikí písti pou anéptixe o Konstantínos A΄. Kai se aftá ta símvola, méso tou aiyiptiakoú kartoús, prosthéti tin krísi tou yia ti thriskeftikí désmefsi ton episkópon tis Rómis, tous opíous theorí kai tous dío akáthartous• ídi onomázontai «pápes» apó tous thriskeftikoús adelphoús tis pólis. I síndesi tis khristianikís pístis me tin iliakí latría pou ídi askítai kai timátai apó ton ídio ton Konstantíno, vrísketai stin arkhí mias tromerís katáras pou i anthropótita tha pliróni, sinekhós, mékhri to télos tou kósmou. Aftós o thrónos tou Lateranoú den antagonízetai tous Romaíous aftokrátores, epidí apó ton Konstantíno A΄, den katikoún pléon sti Rómi, allá stin Anatolí tis aftokratorías, stin Konstantinoúpoli. Étsi, agnoóntas tin prophitikí apokálipsi pou édose o Iisoús Khristós ston Ioánni, plíthi anthrópon ínai thímata tis megalíteris thriskeftikís apátis ólon ton

epokhón. Allá i ágniá tous ínai énokhi epidí den agapoún tin alíthia kai étsi, apó ton ídio ton Theó, paradídontai se psémata kai pséftes káthe ídous. I éllipsi ekpaídefsis ton plithismón tis epokhís tis Pergámou exiyí tin epitikhía tou papikoú kathestótos pou epivlíthike kai ipostiríkhthike apó tous diadokhikoús Romaíous aftokrátores tis epokhís. Aftó den empodízi orisménous alithinoús eklektoús na arnithoún kai na aporrípsoun aftí ti néa paránomi exousía, yegonós pou odiyí ton Iisoú na tous anagnorísi os alithinoús ipirétes tou. Ékhontas yíni i romaïkí topothétisi ton eklektón, simióste óti to Pnévma vríski ekí se 538 ipirétes pou diatírisan tin písti sto ónoma tou Iisoú, enó timoúsan tin Kiriakí. Ostóso, se aftó to méros sti Rómi, i teleftaíi mártires í «pistí mártires» emphanístikan móno tin epokhí tou Nérona, to 65-68, kai tou Dioklitianoú metaxí 303 kai 313. Stokhévontas stin póli tis Rómis, to Pnévma ipenthimízi tin pistótita tou « Antípa », tou « pistoú mártirá » tou ton perasménon epokhón. Aftó to ellinikó ónoma simaíni: enantíon ólon. Phaínetai na prosdiorízi ton apóstolo Pávlo, ton próto kírika tou Evangelíou tou Iisoú Khristoú se aftí tin póli ópou péthane martiriká, apokephalisménos, to 65, ipó ton aftokrátora Nérona. O Theós amphisvití étsi ton psevdí kai paraplanitikó títlo tou «antiprosópou tou Iioú tou Theoú» ton pápon. O alithinós antiprósopos ítan o pistós Pávlos, kai ókhi o ápistos Viyílios, oúte kanénas apó tous diadókhous tou.

O pantodínamos Dimiourgós Theós ékhi kharáxi sti phísi tis simantikés stigmés tis thriskeftikís istorías tis khristianikís epokhís. Stigmés ópou i katára apoktá éntono kharaktíra me sovarés sinépies yia ton khristianikó laó. Ídi katá ti diárkia tis epíyias diakonías tou, o Iisoús Khristós édose stous dódeka ékpliktous kai ékpliktous apostólous tou apódixi tis kiriarkhías tou se mia kataiyída sti Thálassa tis Galilaías. Mia kataiyída tin opía irémise se mia stigmí, me dikí tou entolí. Katá ti dikí mas epokhí, i períodos metaxí 533 kai 538 píre aftón ton idiaítera kataraméno kharaktíra, aphoú engathidríontas to papikó kathestós apó ton aftokrátora Ioustinianó A΄, o Theós íthele na timorísi tous Khristianoús pou ipákouan sto diátagma pou exédose o aftokrátoras Konstantínos A΄, to opío kathistoúse ipokhreotikí tin ipólipi «iméra tou Aíttitou Íliou» tis prótis iméras tis evdomádas, apó tis 7 Martíou 321. Se aftí tin período pou katarástike apó aftón, o Theós prokálese tin aphípnisi dío iphaistíon pou asphiktíasan to vório imisphaírio tou planíti kai áphisan íkhni sto nótio imisphaírio mékhri kai tin Antarktikí. Me diaphorá lígon minón, se antíthesi metaxí tous ston isimerinó, i diákhisi tou skótous ítan polí apotelesmatikí kai polí thanatiphóra. Disekatommíria tóni skónis exaplóthikan stin atmósphaira, steróntas apó tous anthrópous to phos kai tis siníthis kalliéryiés tous. O ílios sto zeníth tou proséphere to ídio phos me tin pansélino, i opía exaphanístike entelós. I istorikí ékhoun simiósi aftí ti martiría, símphona me tin opía , i stratí tou Ioustinianoú anakatélavan ti Rómi apó tous Ostrogótthous khári se mia khionothíella sta mésa Ioulíou. To próto iphaístio, me to ónoma «Krakatóa», vrísketai stin Indonisía kai xípnise ton Októvrio tou 535 me éna asíllipto méyethos, metatrépontas mia oriní periokhí 50 khlm. se thalássia zóni. Kai to déftero, me to ónoma «Ilopánngo», vrísketai stin Kentrikí Amerikí kai exerráyi ton Phevrouário tou 536.

Stíkhos 14: « Ékho ómos meriká prágmata enantíon sou, epidí ékhis ekí ekínous pou kratoún ti didaskalía tou Valaám, o opíos dídaxe ton Valák na váli próskomma brostá stous yious Israíl, na tróne idolothisiasména kai na pornévoun » .

To Pnévma perigráphi tin pnevmatikí katástasi sti Rómi. Apó to 538, i pistí eklektí tis epokhís ékhoun yíni mártires tis engathídrisis mias thriskeftikís exousías pou o Theós singríni me ton prophíti « Valaám ». Aftós o ánthropos ipirétise ton Theó, allá epétrepse ston eaftó tou na parasirthí apó ti yitía tou kérdous kai ton yíinon agathón• óla ta prágmata pou mirázontan to romaïkó papikó kathestós. Epipléon, o « Valaám » prokálese tin ptósi tou Israíl apokalíptontas ston « Valák » ta

mésa me ta opía boroúse na to ríxi: to móno pou éprepe na káni ítan na ton piési na dekhtí gámous metaxí Evraíon kai idololatrón• prágmata pou o Theós katadíkaze afstirá. Singrínontás ton me ton « Valaám », o Theós mas díni éna síntheto portréto tou papikoú kathestótos. I eklektí katanooún sti sinékhia tin énnia ton práxeon pou o ídios o Theós vázi ton diávolo kai tous ouránious kai yíinous sinergátes tou na ektelésoun. I katára tis khristianikís ekklisías stirízetai stin iiothétisi tis paganistikís «iméras tou akataníkitou íliou», pou paratirítai apó to 321 apó tous ápistous Khristianoús. Kai to papikó kathestós, ópos kai o « Valaám », tha ergastí yia tin ptósi tous kai tha entíni ti theïkí tous katára. « Ta kréata pou thisiázontai sta ídola » ínai aplós i ikóna se síngrisi me tin paganistikí «iméra tou íliou». I Rómi isáyi tin paganistikí thriskía sti khristianikí thriskía. Allá aftó pou prépi na katalávete ínai óti ínai tis ídias phísis kai phéroun ipó tin krísi tou Theoú tis ídies sovarés sinépies. . . . Póso mállon epidí i katáres pou proklíthikan apó ton « Valaám » tis khristianikís epokhís tha sinekhistoún mékhri to télos tou kósmou, pou tha simadeftí apó tin éndoxi epistrophí tou Iisoú Khristoú. I apistía ton Khristianón singrínetai epísis me ekíni ton Evraíon pou paradóthikan stin « akatharsía » aphoú o Theós tous ékane na akoúsoun tis déka entolés tou. Metaxí 321 kai 538, i ápisti Khristianí eníryisan ópos aftí. Kai aftí i práxi sinekhízetai akómi kai símera.

Stíkhos 15: « Omíos ékhis kai ekínous pou kratoún ti didaskalía ton Nikolaïtón » .

Se aftó to mínima, to ónoma ton « Nikolaïtón » pou anaphérontai stin Épheso epanemphanízetai se aftín tin epistolí. Allá « ta érga » pou tous aphoroún stin Épheso edó yínontai « to dógma ». Merikí Romaíi ékhoun stin pragmatikótita, apó tin Épheso , yíni Khristianí, épita ápisti Khristianí apó to 321, kai aftó, me epísimo thriskeftikó trópo apó to 538, timóntas « to dógma » tou Romaiokatholikoú papismoú.

Stíkhos 16: « Metanóise lipón• i midén érkhomai takhéos pros se , kai polemíso enantíon tous me ti mákhaira tou stómatós mou » .

Milóntas yia « ti mákhi » pou diexáyetai me ton «Lógo» tou, « ti mákhaira tou stómatós tou », to Pnévma proetimázi to plaísio yia to tétarto mínima pou tha érthi. Aftó tha ínai aftó tou 16ou aióna , ópou i Vívlos, o áyios graptós lógos tou, i « dío mártires » tou símphona me tin Apokálipsi 11: 3, tha diadósoun ti theïkí alíthia kai tha apokalípsoun tin psevdí Romaiokatholikí písti.

Stíkhos 17: « Ópios ékhi aftí, as akoúsi ti léi to Pnévma stis ekklisíes: Se aftón pou niká tha dóso apó to krimméno mánna kai tha tou dóso mia lefkí pétra, kai stin pétra éna néo ónoma gramméno, to opío kanís den xéri pará móno aftós pou to lamváni » .

Ópos pánta, to Pnévma epikalítai mia ptikhí tis aiónias zís. Edó mas tin parousiázi me tin ikóna pou prophitéftike apó to mánna pou dóthike stous pinasménous Evraíous stin ánidri, ágoni kai ánidri érimo. O Theós dídaxe sti sinékhia óti boroúse na prostatéfsi kai na paratíni ti zí ton eklektón tou me ti dimiouryikí Tou dínami. Aftó tha to petíkhi dínontas aiónia zí stous litroménous eklektoús tou. Aftó tha ínai to apokoríphoma olóklirou tou sotíriou skhedíou Tou.

O eklektós tis epokhís tha antamiphthí me aiónia zí, tin opía to Pnévma perigráphi me ikónes. « To mánna », i ikóna tis ouránias trophís, ínai krimméno sti vasilía ton ouranón, me ton ídio ton Theó na ínai o paragogós tis. Ston arkhaío simvolismó, to mánna vriskótan ston áyio tópo, o opíos simvólize ídi ton ouranó ópou o Theós vasilévi kiríarkha ston thróno tou. Sti romaïkí praktikí, i « lefkí pétra » antiprosópeve tin psípho tou «nai», i mávri pétra simvólize to «ókhi». I « lefkí pétra » dilóni epísis

tin agnótita tis zís tou eklektoú pou ékhi yíni aiónios. I aiónia zí tou ínai éna theïkó nai, to opío metaphrázi mia enthousiódi kai mazikí ipodokhí apó ton Theó. Epidí o eklektós anastaínetai se éna ouránio sóma, i néa tou katástasi singrínetai me éna « néo ónoma ». Kai aftí i ouránia phísi ínai, yia tous eklektoús tou, diarkós mistiriódis kai atomikí: « kanís den to gnorízi ». Epoménos, tha ínai aparaítito na klironomísi kai na isélthi se aftí ti phísi yia na anakalípsi ti ínai.

4i epokhí : Thiátira

Metaxí 1500 kai 1800, i thriskeftikí pólemi

Stíkhos 18: « Kai pros ton ángelo tis ekklisías sta Thiátira grápse : Aftá léi o Iiós tou Theoú, pou ékhi mátia san phlóga photiás kai pódia san lampró khalkó: »

I tétarti epistolí, me to ónoma « Thiátira », thimízi mia epokhí pou i khristianikí písti ton Katholikón kai Protestantikón enóseon prosphéri éna apotrópaio théama mésa apó tis aimatirés singroúsis tous. Allá aftó to mínima epiphilássi terásties ekplíxis. Sto ónoma Thiátira , dío ellinikés rízes «thouáo, tíro» metaphrázontai «apostrophí kai thánatos me vásano». O ellinikós óros pou dikaioloyí aftí tin erminía tou vdéligmatos prosdiorízi, sto ellinikó lexikó Bailly, to gouroúni í to agriogoúrouno ótan vrískontai se éxarsi. Kai edó, i diefkrinísis ínai aparaítites. O 16os aiónas simatodotítai apó tin aphípnisi ton Protestantón pou amphisvitoún tin exousía tou romaïkoú papikoú kathestótos. Epísis, prokiménou na eniskhísi tin kosmikí tou exousía, o papismós pou ekprosopítai apó ton Pápa Síxto E΄ idríi to krátos tou Vatikanoú, to opío tha tou prosdósi mia politikí nomimótita pou sindéetai me ti thriskeftikí tou exousía. Yi' aftó, apó ton 16o aióna , to papikó kathestós ékhi metaphéri tin édra tou, pou mékhri tóte vriskótan sto Paláti tou Lateranoú, stin idioktisía tou sto Vatikanó, to opío ídi apoteloúse anexártito papikó krátos. Allá aftí i metaphorá ínai móno apáti, epidí aftós pou iskhirízetai óti ínai méros tou Krátous tou Vatikanoú exakolouthí na káthetai sto Paláti tou Lateranoú. Yiatí ekí, sto Lateranó, i pápes kalosorízoun tous apestalménous xénon kratón pou to episképtontai. Étsi, to 1587, o episkevasménos ovelískos, pou íkhe anastilothí kontá sto Paláti tou Lateranoú apó tis 3 Avgoústou 1588, anakalíphthike káto apó 7 métra khómatos kai se tría kommátia. To Krátos tou Vatikanoú vrísketai éxo apó ti Rómi, ston lópho tou Vatikanoú, sti ditikí ókhthi tou Tíveri, pou sinorévi me tin póli apó vorrá pros nóto. Kathós exetázame to skhédio aftís tis pólis tou Vatikanoú, émina ékpliktos ótan anakálipsa to skhíma enós kephalioú khírou, me ta aftiá tou pros ta vória kai to rínkhos tou pros ta notioditiká. To mínima tou ellinikoú «thouáo» epivevaiónetai kai dikaioloyítai étsi diplá apó ton Theó, ton organotí aftón ton pragmáton. I katholikí písti pou klironomíthike apó tin Pérgamo phtáni sto apóyio ton vdeligmáton tis. Antidrá víaia me mísos kai sklirótita enantíon ekínon pou, photisméni apó ti Vívlo, teliká diadídontas khári sto tipographío, katangélloun tis amartíes kai tis apaitísis tis. Akóma kalítera, mékhri tóte, phílakas ton Avíon Graphón pou évale tous monakhoús tis na anaparágoun se monastíria kai monastíria, dióki ti Vívlo pou katangélli tin anomía tis. Kai vázi tous katangéllontes na thanatónontai me ti dínami tiphlón kai aftáreskon monarkhón• ton ipákouon ektelestón tis thélisís tis. I ekphrásis me tis opíes parousiázetai o Iisoús, anaphérontas, « aftós pou ékhi mátia san phlóga photiás» kai tou opíou ta pódia ínai san leptepíleptos khalkós », apokalíptoun tin timoritikí tou drási apénanti stous thriskeftikoús ekhthroús tou, tous opíous tha katastrépsi katá tin epistrophí tou sti yi. Aftés ínai akrivós i dío khristianikés ideoloyíes pou polémisan mékhri thanátou «me spathí» kai pirovóla ópla se aftó to istorikó plaísio tis epokhís ton Thiatíron . « Ta pódia tou » tha stathoún tóte «páno sti thálassa kai páno sti yi », éna símvolo tis katholikís pístis kai

tis protestantikís pístis stin Apok. 10: 5 kai Apok. 13: 1-11. O Katholikismós kai o Protestantismós, kai i dío amartolí (amartía = khalkós), ametanóiti, perigráphontai os « leptós khalkós » pou proselkíi tin oryí tis krísis tou Theoú Iisoú Khristoú. Khrisimopiónτas aftín tin ikóna me tin opía anakinóni ti megáli « simphorá » stin Apok. 1: 15, o Theós apokalípti tin óra pou i teleftaíi dióktes enóthikan enantíon ton pistón paidión tou polémisan mékhri thanátou san ágria «thiría» pou tha ta simvolízoun se óli tin prophitía. Apó ton Phrangísko A' éos ton Loudovíko ID', i thriskeftikí pólemi diadékhontan o énas ton állon. Kai ínai aparaítito na simiothí pós o Theós apokalípti tin katára tou gallikoú laoú, énoplon ipostiriktón tou papismoú apó ton Klóvis, ton próto vasiliá tou Phrángi. Yia na simatodotísi to apóyio aftís tis katáras, o Theós topothétise ton nearó Loudovíko IDʹ, se ilikía «pénte etón», ston thróno tis Gallías. Aftó to edáphio apó ti Vívlo, Ekklisiastís 10: 16, ekphrázi to mínimá tou: « Alímono se séna, yi pou o vasiliás tis ínai éna paidí, kai i príngipes tis tróne to prí! » O Loudovíkos IDʹ katéstrepse ti Gallía me tis spatalités tou sto Paláti ton Versallión kai tous dapaniroús polémous tou. Áphise píso tou mia Gallía vithisméni sti phtókhia, kai o diádokhós tou, Loudovíkos IEʹ, zoúse móno yia tin eleftheriótita pou mirazótan me ton akhóristo síntrophó tou stin akólasi, ton Kardinálio Dimpouá. Énas apotrópaios kharaktíras, o Loudovíkos IEʹ ítan entelós adiáphoros yia tin tíkhi tou laoú tou, kai i laïkí oryí pou proklíthike eprókito na pési ston diádokhó tou, ton ergáti vasiliá, ton irinikó Loudovíko ISTʹ. Stokhévontas énan evyenikó kai irinikó ánthropo me aftón ton thimó, o Theós apokálipse tin próthesí tou na khtipísi to klironomikó monarkhikó kathestós yia tin tiphlí empistosíni pou íkhe ádika enapothési stis papikés thriskeftikés axiósis apó tin epokhí tou Klóvis.

Stíkhos 19: « Xéro ta érga sou, tin agápi sou, tin písti sou, tin pistótitá sou, tin ipomoní sou, kai ta éskhatá sou érga, óti ínai perissótera apó ta próta » .

Aftá ta lóyia, o Theós ta apefthíni stous doúlous tou « pistoús mékhri thanátou », prosphérontas ton eaftó tous na thisiastoún kat' ikóna tou Kiríou tous. Ta « érga » tous yínontai dektá apó ton Theó epidí martiroún tin afthentikí « agápi » tous yia ton Sotíra tous. I « písti » tous tha dikaiothí kathós sinodévetai apó mia « pistí ipiresía ». I léxi « statherótita », pou anaphéretai edó, apoktá mia axióloyi istorikí simasía. Ston «pírgo tis Konstantías» tis pólis Aigues-Mortes ézise i Marie Durand, os prótipo pístis, tin aikhmalosía tis yia 40 makrá kai dískola khrónia. Pollí álli Khristianí édosan tin ídia martiría, sikhná ágnosti stin istoría. Aftó simvaíni epidí o arithmós ton martíron afxíthike me tin párodo tou khrónou. Ta teleftaía érga aphoroún tin epokhí tis vasilías (1643 éos 1715) tou vasiliá Loudovíkou IDʹ, ipó ton opío i «dragonádes» tou sómatos pou singrotíthikan yia aftí ti drási, katadíoxan tous pistoús Protestántes Khristianoús pou íkhan aposirthí sta dási kai sta erimiká méri. Simióste kalá ton apokaliptikó rólo tou onómatos « drákos » pou dilóni «ton diávolo» kai tin anikhtí epithetikí drási tis aftokratorikís Rómis kai tis papikís Rómis sto Apóstolos 12: 9-4-13-16. Aftós pou aftoapokaloúntan «vasiliás ílios» éphere sto apokoríphomá tis tin páli tou Katholikismoú, iperaspistí tis «iméras tou íliou» pou klironomíthike apó ton Konstantíno Aʹ. Ostóso , yia na katathési enantíon tou, o Theós víthise olókliri ti makrá vasilía tou sto skotádi, arnoúmenos ti zésti kai to plíres phos tou alithinoú íliou me sovarés sinépies yia tin trophí tou gallikoú laoú.

Stíkhos 20: « Par’ óla aftá, ékho meriká prágmata enantíon sou, epidí epitrépis sti yinaíka Iezável, i opía aftoapokalítai prophítissa, na didáski kai na apoplaná tous doúlous mou na pornévoun kai na tróne idolothisiasména prágmata » .

To 1170, o Theós diétaxe ti metáphrasi tis Vívlou stin provingianí glóssa apó ton Pierre Vaudès. Ítan o prótos Khristianós pou anakálipse xaná to dógma tis akéraiis apostolikís alíthias,

simperilamvanoménou tou sevasmoú yia to alithinó Sávvato kai tis iiothétisis tis khortophayías. Gnostós os Pierre Valdo, ínai i proélefsi ton «Vadis» pou engatastáthikan sto italikó alpikó Piemónte. To érgo tis Metarríthmisis pou antiprosópevan antitákhthike ston papismó kai to mínima exaphanístike. Se tétio vathmó pou o Theós parédose óli tin Evrópi se mia dolophonikí mongolikí isvolí akolouthoúmeni apó mia tromerí epidimía panólis pou proklíthike apó tous Mongólous, i opía katéstrepse, apó to 1348, to éna tríto kai skhedón to misó tou plithismoú tis. To mínima aftoú tou stíkhou, « aphínete ti yinaíka Iezável. . . », ínai mia momphí pou apefthínetai stous metarrithmistés pou den édosan sto érgo tou Pierre Valdo ti simasía pou tou áxize, epidí ítan télio. Metaxí 1170 kai 1517, agnóisan to télio dógma tis alíthias tis khristianikís sotirías kai i Metarríthmisí tous pou pragmatopiíthike sto télos aftís tis periódou ínai merikí kai polí atelís.

Simíosi : I dogmatikí teliótita pou kataníthike kai epharmóstike apó ton Píter Gouólnto díkhni óti se aftón, o Theós parousíase to plíres prógramma tis Metarríthmisis pou eprókito na pragmatopiithí. Stin pragmatikótita, ta prágmata epitéfkhthikan se dío stádia, me tin apaítisi tou Savvátou na xekiná mólis to 1843-1844, símphona me ton khróno pou simatodotíthike apó to diátagma tou Dan. 8: 14.

Yia na apikonísi tin papikí Romaiokatholikí písti, o Theós tin singríni me tin xéni sízigo tou vasiliá Akhaáv, tin tromerí « Iezável », i opía skótose tous prophítes tou Theoú kai ékhise athóo aíma. To antígrapho ínai pistó sto montélo kai ékhi epísis to mionéktima óti diarkí polí perissótero se drastiriótita. Onomázontás tin « prophítissa », o Theós stokhévi sto ónoma tis néas topothesías tou «thrónou» tou: Vatikanó, pou simaíni sta palaiá galliká kai latiniká, «vaticinare»: na prophitévo. Istorikés leptoméries skhetiká me tin topothesía ínai exairetiká apokaliptikés. Arkhiká, aftó to méros kharaktirizótan apó tin parousía enós romaïkoú naoú aphieroménou ston « phídi » theó Asklipió. Aftó to símvolo tha ipodilóni ton diávolo kai to papikó kathestós stin Apok. 12: 9-14-15. O aftokrátoras Néronas topothétise ekí tis armatodromíes tou kai o «Símon o Mágos» tháphtike se éna nekrotaphío ekí. Phaínetai óti ínai ta lípsaná tou, ta opía tha timoúntan ópos aftá tou Apostólou Pétrou pou stavróthike sti Rómi. Kai edó, mia vasilikí pou prosphérthike apó ton Konstantíno yiórtaze ti khristianikí dóxa. I periokhí ítan arkhiká valtódis. To pséma pou kataskevázetai étsi tha dikaioloyísi to néo ónoma aftís tis vasilikís tou Vatikanoú, i opía, aphoú dievrínthike kai diakosmíthike ton 15o aióna, tha lávi to paraplanitikó ónoma «Vasilikí tou Avíou Pétrou tis Rómis». Aftí i timí, pou stin pragmatikótita apodídetai se énan mágo kai ston «phídi» Asklipió, tha dikaioloyísi to ónoma « mayía » pou to Pnévma apodídi stis Romaiokatholikés thriskeftikés teletés stin Apok. 18: 23, ópou i vivlikí ekdokhí tou Darby mas léi: « Kai to phos tou likhnarioú den tha lámpsi pléon se séna• kai i phoní tou gamproú kai tis níphis den tha akoustí pléon se séna• epidí, i émporí sou ítan i megáli tis yis• epidí, me ti mayía sou óla ta éthni ékhoun paraplanithí ». Akrivós, i oloklírosi ton ergasión se aftí ti vasilikí «Áyios Pétros tis Rómis», i opía apaitoúse terástia khrimatiká posá, tha odiyísi ton ierárkhi Tétsel na poulísi ta «sinkhorokhártia» tou. Vlépontas ti sinkhóresi ton amartión na polítai énanti khrimáton, o monakhós dáskalos Martínos Loúthiros anakálipse tin alithiní phísi tis Romaiokatholikís ekklisías tou. Étsi, tha katangíli ti diavolikí tis phísi kai orisména apó ta láthi tis, anartóntas to 1517 tis diásimes 95 thésis tou stin pórta tis yermanikís ekklisías tou Áoungsmpourng. Étsi, episimopíise to érgo tis Metarríthmisis pou íkhe protíni o Theós ston Pétro Válnto apó to 1170.

Milóntas apefthías stous metarrithmisménous ipirétes tou tis epokhís, ta alithiná, paraitiména iriniká thímata, to Pnévma tous epiplítti pou epétrepsan stin Iezável na didáski kai na apoplaní tous ipirétes tis . Boroúme na diavásoume se aftí tin momphí óli ti dogmatikí atélia aftís tis arkhís tis

metarríthmisis. « Didáski kai apoplaná » tous « ipirétes » tis , aftoús tou Iisoú, yegonós pou tin kathistá khristianikí ekklisía. Allá i didaskalía tis ínai aftí tis epokhís tis Pergámou , ópou i katigoría yia « akatharsía » kai i ikóna ton « kreáton » «thisiasména sta ídola » íkhan ídi katangelthí. Pará tis apatilés emphanísis, se aftó to edáphio i simantikí ontótita den ínai « i yinaíka Iezável » allá o ídios o Protestántis Khristianós. Apó tin arkhí, légontás tou « áphise ti yinaíka Iezável. . . » to Pnévma ipodilóni elattómata pou mirázontan i próti Protestántes. Sti sinékhia apokalípti ton kharaktíra aftoú tou elattómatos: tin paganistikí idololatría. Me aftón ton trópo, apokalípti ti phísi tou « várous » pou den tou epiválli akómi ekíni tin epokhí, allá pou tha apaitísi apó to 1843 kai metá. Kai se aftó to mínima, o dimiourgós Theós stokhévi ti Romaïkí «Kiriakí», tis opías i praktikí ínai sta mátia tou éna paganistikó idololatrikó érgo pou timá mia pséftiki iliakí theótita tou palaióterou paganismoú stin anthrópini istoría. Apó to 1843 kai metá, tha prépi na aparnithí tin «Kiriakí» í ti skhési tou me ton Iisoú Khristó, ton móno Sotíra ton yíinon amartolón.

Stíkhos 21: « Édosa se aftín khróno na metanísi, kai den metanóise yia tin pornía tis » .

Aftós o khrónos ékhi apokaliphthí apó to Dan. 7: 25 kai epivevaiónetai me tris morphés stin Apokálipsi sta kephálaia 11, 12 kai 13. Aftés ínai i ekphrásis: « kairós kairón kai misós kairós• 1260 iméres í 42 mínes » pou óles ipodilónoun tin misallódoxi papikí vasilía se drási metaxí 538 kai 1798. I diádosi tis alíthias méso tis Vívlou kai to kírigma ton alithinón metarrithmistón prósphere stin Katholikí písti tin teleftaía tis efkairía na metanísi kai na engatalípsi tis amartíes tis. Den ékane típota, kai díoxe kai vasánise, sto ónoma tis erevnitikís tis dínamis, tous irinikoús angeliophórous tou zontanoú Theoú. Étsi, anaparígaye ta epanastatiká érga tou evraïkoú laoú, dínontas stin paravolí tou Iisoú mia défteri ekplírosi: ínai i paravolí ton ampelourgón pou skotónoun tous prótous apestalménous tou Theoú kai sti sinékhia skotónoun, ótan emphanízetai enópión tous, ton yio tou Kiríou tou ampelóna yia na klépsoun tin klironomiá tou.

Stíkhos 22: « Idoú, tha tin ríxo se kreváti, kai ekínous pou mikhévoun mazí tis se megáli thlípsi, ektós an metanísoun yia ta érga tous » .

O Theós tha tin antimetopísi os « pórni » « rigméni se kreváti », káti pou mas epitrépi na sindésoume « ti yinaíka Iezável » aftoú tou thématos me « tin pórni Vavilóna ti megáli » tis Apok. 17: 1. I anangelthísa « megáli thlípsi » tha érthi metá tin apotikhía tis vivlikís diakírixis. To ídio aftó mínima tha epivevaiósi tin táftisi aftís tis « megális thlípsis » me « to thirío pou anevaíni apó tin ávisso » stin Apok. 11: 7. Prokípti metá to érgo ton « dío martíron » tou Theoú, pou ínai ta graptá tis palaiás kai tis néas theïkís diathíkis tis Avías Graphís. I pnevmatikí « mikhía » epivevaiónetai kai katonomázetai, kai « ekíni » pou o Theós katigorí óti tin diépraxan me tin « Iezável » ínai i Gálli monárkhes kai i monarkhikí. Mazí me tous Katholikoús ierís, i monarkhikí tha yínoun i kírii stókhi tis oryís tou epanastatikoú ethnikoú atheïsmoú, pou ítan móno i ékphrasi tis oryís tou Pantodínamou Theoú Iisoú Khristoú. Den metanóisan, étsi i diplí oryí tous khtípise tin óra pou órise o Theós sto télos tis papikís vasilías metaxí 1793 kai 1798.

I léxi « thlípsi » anaphéretai stis sinépies tis theïkís katáras símphona me to Romaíous 2: 19: « Thlípsi kai agonía páno se káthe psikhí anthrópou pou prátti to kakó , tou Ioudaíou próta, kai tou Éllina! » Allá i « thlípsi » pou timorí tis amartíes tis Katholikís monarkhías kai tou simmákhou tis, tis Romaiokatholikís Ekklisías, pou simvolízetai stin Apok. 17: 5, me to ónoma « Vavilóna i megáli », ínai, loyiká, mia « megáli thlípsi ».

Stíkhos 23: « Tha skotóso ta paidiá tis me thánato• kai tha gnorísoun óles i ekklisíes óti egó ímai aftós pou erevná tis diánies kai tis kardiés, kai tha antamípso ton kathéna sas símphona me ta érga sas » .

« Na pethánis apó thánato » ínai i ékphrasi pou khrisimopií to Pnévma yia na epikalestí tous dío «trómous» tou epanastatikoú kathestótos tou 1793 kai tou 1794. Me aftín tin ékphrasi, aporrípti káthe idéa aploú pnevmatikoú thanátou pou tha apaskholoúse tous Protestántes to 1843 sto mínima pou paradóthike ston ángelo tis epokhís « Sárdis » sto Apóstolo 3: 1. I anthropótita den ékhi gnorísi poté tóso aimatiró érgo pou na ektelítai apó phonikés mikhanés, pou ephívre o Dóktor Loudovíkos, allá ektimíthike apó ton Dóktor Gkiyiotén, tou opíou to ónoma dóthike sto ídio to órgano, pou apó tóte onomázetai: gilotína. I sinoptikés krísis sti sinékhia exédosan plíthos entolón ektélesis , me epipléon tin arkhí tou khtipímatos me thánato ton kritón kai ton katigóron tis prigoúmenis iméras. Símphona me aftín tin arkhí, i anthropótita phainótan na prépi na exaphanistí kai yi' aftón ton lógo o Theós onómase aftó to exolothreftikó epanastatikó kathestós « ávisso ». Teliká, tha íkhe káni ti yi « ávisso » khorís kamía morphí zís tin próti iméra tis Dimiouryías, símphona me ti Yénesi 1: 2. Allá móno ston ouranó, katá ti diárkia tis ouránias krísis pou askítai apó tous singentroménous eklektoús, « óles i Ekklisíes (í i Sineléfsis)», diladí i eklektí ton eptá epokhón, tha anakalípsoun aftá ta istoriká yegonóta me tin énnia pou tous édose o Theós. I dikaiosíni tou Theoú ínai télia. Ósi ékrinan psevdós khtipíthikan apó ti dikaiosíni Tou, « símphona me ta «diká» tous érga ». Prokálesan thánato ádika kai khtipíthikan me ti sirá tous me thánato apó télia theïkí dikaiosíni: « kai tha antamípso ton kathéna sas símphona me ta érga sas ».

Stíkhos 24: « Sas de, ósous ísthe en Thiátira, i opíi den ékhoun aftí ti didaskalía kai den gnórisan ta váthi tou Sataná, kathós légoun, légo, den sas epiválllo állo város •

Ósi katangélloun tin Katholikí písti kai apokaloún tis thriskeftikés tis teletés « váthi tou Sataná » den boroún pará na ínai i metarrithmistés pou emphanístikan apó perípou to 1200 mékhri ti Gallikí Epanástasi tou 1789. Ópia kai an ítan i simperiphorá tous, to dógma tous apíkhe polí apó tin katharí alíthia pou dídaxe to Pnévma stous apostólous kai mathités tou Iisoú Khristoú. Móno tría thetiká prágmata simiónontai pros óphelós tous: i písti sti monadikí thisía tou Iisoú, i empistosíni móno sti Vívlo kai to dóro tou prosópou kai tis zís tous. Óla ta álla dogmatiká simía klironomíthikan apó ton Katholikismó kai epoménos ipókintai se amphisvítisi. Étsi, an kai atelís sti didaskalía tis alíthias tis khristianikís pístis, i eklegméni metarrithmistés gnórizan pós na paradósoun ti zí tous prospherómeni ston Theó os zontanés thisíes kai enó perímenan to 1844, tin imerominía énarxis iskhíos tou diatágmatos tou Dan. 8: 14, o Theós dékhtike prosoriná tin ipiresía tous. Aftó ekphrázi polí kathará ótan léi: « Den sas vázo kanéna állo város ». I katástasi mias exairetikís thías krísis ínai saphós emphanís se aftá ta lóyia.

Stíkhos 25: « Móno ó, ti ékhis, krátise mékhri na értho » .

I lóyi pou epitrépoun ston Theó na evloyí tin atelí protestantikí písti prépi na diatirithoún kai na epharmostoún apó tous eklektoús mékhri tin epistrophí tou Iisoú Khristoú.

Stíkhos 26: « Kai se aftón pou niká kai philái ta érga mou mékhri télous, se aftón tha dóso exousía páno sta éthni » .

Aftó to edáphio apokalípti ti tha prokalési tin apólia tis sotirías apó aftí tin epokhí tis Metarríthmisis mékhri tin epistrophí tou Khristoú. I eklektí tha prépi na tirísoun mékhri to télos ta érga pou proetímase kai apokálipse o Iisoús Khristós sinekhós mékhri to télos tou kósmou. I klití péphtoun arnoúmeni tis nées apaitísis tou Theoú. Ostóso, poté den ékripse tin próthesí tou na afxísi stadiaká to phos tou mékhri tin epokhí tis éndoxis élefsís tou. « I odós ton dikaíon ínai san to lamperó phos, pou lámpi ólo kai perissótero mékhri tin télia iméra (Parimíes 4: 18)»• aftó to edáphio tis Vívlou to apodiknii. Kai epoménos, sto plaísio tou skhedíou tou, apó to 1844, i theïkés apaitísis tha emphanistoún stis imerominíes pou provléphthikan kai prophitéftikan apó ton monadiká vivlikó prophitikó lógo tou. Móno os ouránios kritís i eklektí tha lávoun apó ton Theó «exousía páno sta éthni».

Stíkhos 27: « Tha tous kivernísi me siderénia rávdo, ópos sintrívontai ta skévi enós keraméa, ópos egó élava exousía apó ton Patéra mou » .

Aftí i ékphrasi ipodilóni to dikaíoma katadíkis se thánato. Éna dikaíoma pou i eklektí tha mirastoún me ton Iisoú Khristó stin krísi ton asevón pou thespístike yia tin Telikí Krísi, katá ti diárkia ton « khiliádon etón » tou megálou Savvátou tis évdomis khilietías.

Stíkhos 28: « Kai tha tou dóso to prinó astéri » .

O Theós tha tou dósi to plíres theïkó tou phos, pou simvolízetai sti simeriní yi mas apó aftó tou íliou. Allá o Iisoús ípe: «Egó ímai to phos». Étsi, anangélli to phos tis ouránias zís, ópou o ídios o Theós ínai i piyí tou photós, to opío den exartátai pléon apó éna ouránio astéri ópos o ílios mas.

Stíkhos 29: « Ópios ékhi otíon, as akoúsi ti léi to Pnévma pros tis ekklisíes » .

I kataskeví tis Apokálipsis ínai parómia me énan pírgo pou apotelítai apó eptá oróphous, o évdomos tha ínai i epokhí tis sinántisis me ton Theó. Se aftín tin kataskeví, ta kephálaia 2 kai 3 apoteloún to vasikó plaísio olókliris tis khristianikís epokhís metaxí tou 94 kai tou 2030. Óla ta thémata pou anaphérontai stin Apokálipsi vrískoun ti thési tous se aftó to vasikó plaísio. Allá se aftó to plaísio, i próti órophi paízoun móno ton rólo skálas pou odiyí ston epáno óropho. I simasía tis apokálipsis emphanízetai sto epípedo 3 pou onomázetai Pérgamos . Aftí i simasía eniskhíetai peraitéro sto epípedo 4 pou onomázetai Thiátira . Se aftín tin epokhí i khristianikí písti yínetai singekhiméni kai paraplanitikí. I krísi tou Theoú yia tin pnevmatikí katástasi aftís tis epokhís tha ékhi sinépies mékhri to télos tou kósmou. Epoménos, yia na edraióso tin katanóisí sas yia aftín tin krísi, tha sinopsíso aftó to mínima pou apífthine o Theós stous Protestántes eklektoús tou katá ti diárkia tis vasilías tou Loudovíkou IDʹ.

Sínopsi : Katá ti Metarríthmisi, i khristianikés simperiphorés ítan pikíles. Ipírkhan alithiní áyii pou diókontan, allá pánta irinikí, kai ánthropi pou bérdevan ti thriskía me tin politikí, pou oplízontan kai antapédidan plígma sto plígma sta vasiliká katholiká stratévmata. Sto Daniíl 11: 34, to Pnévma tous kharaktírise «ipokrités». Líyi thriskevómeni ánthropi katálavan óti to na ísai Khristianós símaine na mimísai ton Iisoú se óla, na ipakoús stis entolés tou kai na ipotássesai stis apagoréfsis tou. I khrísi óplon ítan éna apó aftá, kai ítan to teleftaío máthimá tou katá ti síllipsí tou. I momphí tou Iisoú dikaiologoúntan apó to yegonós óti, sinekhízontas na epharmózoun tis katholikés klironomiés, i ídii i Protestántes evnooúsan, me to parádigmá tous, ti didaskalía kai tin apoplánisi pou aníke stin Katholikí Iezável . I atelís thriskeftikí tous praktikí tous disphímise stin krísi tou Theoú, tin opía

atimástikan enópion ton ekhthrón tou. Aftí i phási tis próimis Metarríthmisis ton odiyí na káni exairetikés krísis, tis opíes tonízi légontas: « Den sas vázo kanéna állo város, móno, ó, ti ékhete, kratíste to mékhri na értho ». Allá i dogmatikí atélia ínai themití se aftí tin arkhí kai o Theós dékhetai tin ipiresía ekínon pou dékhontai diogmó kai thánato sto ónomá tou. Den boroúsan na dósoun perissótera, dínontas to méyisto: ti zí tous. O Theós tonízi aftó to pnévma thisías to opío kharaktirízi os « érga poliplithéstera apó ta próta (stíkhos 19)». O paganismós tou Romaiokatholikismoú ékhi singrithí me kréata pou thisiázontai sta ídola . I katangelía tis romaïkís apátis xekínise me ta télia photisména érga tou Pierre Waldo (Vaudés), o opíos, ídi apó to 1170, égrapse mia ékdosi tis Vívlou se mia glóssa diaphoretikí apó ti latinikí, tin provingianí. I gnósi kai i katanóisí tou yia tis theïkés apaitísis ítan ekpliktiká oloklirouménes kai metá apó aftón, i protestantikí písti epidinóthike. Ipó tin émpnefsi tou Ioánni Kalvínou, i protestantikí písti sklírine akómi kai, paírnontas tin ikóna tou katholikoú antipálou tis. Kai i ékphrasi «Pólemi tis Thriskías» martirá éna vdéligma yia ton Theó, epidí i eklektí tou Iisoú Khristoú, i alithiní, den antapodídoun ta khtipímata pou tous dékhtikan. I ekdíkisí tous tha érthi apó ton ídio ton Kírio. Oplizómeni, i Protestántes, ton opíon to sínthima ítan «sola scriptura», «Móno i Avía Graphí», epédixan periphrónisi yia tin Avía Graphí, i opía apagóreve ti vía tous. O Iisoús prokhórise polí makriá se aftón ton toméa didáskontas stous mathités tou óti prépi na yirízoun «kai to állo mágoulo» se aftón pou tous khtipái.

Aftí i epokhí, katá tin opía o diogmós ton Katholikón prokálese ton thánato ton pistón ipiretón tou Iisoú, tonízetai triplá stin Apokálipsi, edó se aftí tin período ton Thiatíron , allá kai stin 5i. . . sphrayída tou kephalaíou 6 kai sto 3o sálpinga tou kephalaíou 8. Edó, sto edáphio 22, o Iisoús entharríni tous martirikoús ipirétes tou, anakinónontás tous tin próthesí tou na ekdikithí ton thánató tous í ta vásaná tous pou tous prokálesan i Rómi kai i vasilikí ipirétes tis. I léxi-klidí pou krívetai sto ónoma Pérgamos emphanízetai xekáthara, i Katholikí thriskía ínai énokhi mikhías enantíon tou Theoú, kai ósi to diapráttoun mazí tis, i Katholikí monárkhes, i simmakhíes tous kai i pséftiki aristokratía tous, tha plirósoun, káto apó ti gilotína ton Gállon epanastatón, to ádika khiméno aíma. Apok. 2: 22-23: « Idoú, tha tin ríxo se kreváti, kai ósous mikhévoun mazí tis se megáli thlípsi , ektós an metanísoun yia ta érga tous. Tha skotóso ta paidiá tis me thánato • kai óles i ekklisíes tha gnorísoun óti egó ímai aftós pou erevná ta inía kai tis kardiés, kai tha antamípso ton kathéna sas símphona me ta érga sas ». Allá na íste prosektikí! Yiatí metá to 1843, « ósi mikhévoun mazí tis » tha ínai epísis Protestántes , opóte o Theós tha proetimási me ton pirinikó «tríto pangósmio pólemo», mia néa timoría tis Katholikís, Orthódoxis, Anglikanikís, Protestantikís kai Antventistikís mikhías. Parállila, to Pnévma léi stin 5i sphrayída : Apokálipsi 6: 9-11: « Ótan ánixe tin pémpti sphrayída, ída káto apó to thisiastírio tis psikhés ekínon pou íkhan sphayí yia ton lógo tou Theoú kai yia ti martiría pou íkhan. Kai ékraxan me dinatí phoní, légontas: “Éos póte, Kírie, áyie kai alithinó, den tha krínis kai den tha ekdikithís to aíma mas apó ekínous pou katikoún sti yi? ” Dóthikan lefkés stolés se kathénan apó aftoús, kai tous ipóthike na anapafthoún akóma lígo kairó, mékhri na ekplirothoún i síndouli tous kai i adelphí tous, pou eprókito na thanatothoún ópos ki aftí. ”

Aftí i skiní apó tin 5i sphrayída borí na prokalési sínkhisi kai paraplánisi se éna mi photisméno mialó. As ínai saphés óti aftí i ikóna mas apokalípti tin mistikí sképsi tou Theoú, epidí símphona me tin Ekklisiastikí Ekklisía 9: 5-6-10, i nekrí en Khristó kimoúntai se mia katástasi ópou i mními tous ékhi xekhastí, mi simmetékhontas se típota apó ósa yínontai káto apó ton ílio . I Vívlos díni ston próto thánato tin énnia tis exóntosis olókliris tis íparxis. I nekrí ínai san na min ipírxan poté, me aftí ti diaphorá óti, ékhontas ipárxi, olókliri i íparxí tous paraméni kharagméni sti sképsi tou Theoú. Epoménos, stous zontanoús ipirétes tou o Theós apefthíni aftó to mínima parigoriás yia na tous

entharríni. Tous ipenthimízi óti, símphona me tis iposkhésis tou, metá ton ípno tou thanátou, ipárkhi énas khrónos pou provlépetai yia tin aphípnisí tous , ótan tha anastithoún apó aftón. Tóte tha ékhoun tin efkairía na krínoun, ipó to vlémma kai tin krísi tou Theoú en Iisoú Khristó, tous vasanistés tous pou ékhoun epísis anastithí, allá sto télos ton khilíon etón . Sto mínima ton Thiatíron , o thánatos pou anakinóthike yia ósous mikhévoun me tin Katholikí Iezável tha ékhi dipló epítevgma. Sti yi, to érgo ton epanastatón ínai i próti phási, allá metá apó aftó, tha érthi, ston kairó tou kai sti défteri phási, o défteros thánatos tis teleftaías krísis, i óra pou « óles i Sináxis » ton Khristianón, ápiston í pistón, ólon ton periódon tis khristianikís epokhís tha doun ti díkaii krísi tou Theoú na epharmózetai katá tis pnevmatikís mikhías .

Sti simvolikí tou ikóna, i 4i I sálpinga tou kephalaíou 8 epivevaióni ti drási tis « megális thlípsis » pou ékhi programmatistí na timorísi ti mikhía tou papismoú kai tous monarkhikoús pou tin ipostírizan. O ílios , to thío phos, i selíni , i skotiní katholikí thriskía kai ta astéria , i thriskevómeni ánthropi, khtipioúntai katá tríta í en méri apó ton diogmó tou atheïsmoú apó tous Gállous epanastátes to 1793 kai to 1794.

Sto télos tou minímatos pou apefthínetai stous irinikoús Protestántes, to Pnévma epivevaióni tin katadíki tou yia ti khrísi óplon ipenthimízontas óti móno yia tin teleftaía krísi pou proetimázetai katá tin ouránia krísi tis évdomis khilietías tha ekdikithí o eklektós. Epoménos, den ínai exousiodotiménos na ekdikithí ton eaftó tou, prin apó aftín tin ouránia krísi, ópou sti sinékhia tha kríni tous dióktes tou, me ton Iisoú Khristó, kai tha simmetáskhi stin etimigoría tis katadíkis tous se thánato. « Tha tous kivernísi me siderénia rávdo, ópos ta skévi enós keraméa sintrívontai se kommátia ». O skopós aftís tis krísis tha ínai na kathorísi ton khróno ton pathimáton ton enókhon pou katadikázontai ston déftero thánato tis teleftaías krísis. To edáphio 29 anaphéri: ton prinó astéra . « Kai tha tou dóso ton prinó astéra ». Aftí i ékphrasi dilóni ton ílio, ikóna tou thíou photós. O nikitís tha isélthi yia tin aioniótita sto thío phos. Allá prin apó aftó to aiónio plaísio, aftós o óros proetimázi to pémpto grámma pou érkhetai. O prinós astéras anaphéretai sto 2 Pétr. 1: 19-20-21: « Kai ékhoume ton prophitikó lógo pio vévaio , ston opío kánete kalá na prosékhete, san se phos pou lámpi se skotinó tópo, mékhri na kharáxi i iméra kai na anatíli o prinós astéras stis kardiés sas. Gnorízontas próta aftó, óti kamía prophitía tis Graphís den ékhi prosopikí erminía, yiatí i prophitía den írthe poté apó thélima anthrópou, allá áyii ánthropi tou Theoú mílisan kathós kinoúntan apó to Áyio Pnévma ». Aftó to edáphio ipogrammízi ti simasía tou prophitikoú lógou epidí to plaísio tis eperkhómenis epokhís tha exartithí pnevmatiká apó tin epharmoyí tou thíou diatágmatos pou prophitéftike sto Dan. 8: 14. « Mékhri to vrádi kai to prí, kai i ayiótita tha dikaiothí ». Allá ekíni tin epokhí, aftó to edáphio ítan gnostó móno sti metáphrasi: « Mékhri to vrádi kai to prí, kai to ayiastírio tha katharistí ». Akóma kai se aftí ti metáphrasi, to mínima tou Theoú ítan to ídio, allá ligótero akrivés. Se aftí ti morphí, tha boroúse na ermineftí os anangelía tou télous tou kósmou me tin éndoxi epistrophí tou Kiríou kai Sotíra mas Iisoú Khristoú. O Theós khrisimopíise ton Amerikanó Protestánti Goíliam Míler yia na pragmatopiísi tis día dokimasíes pístis ton Antventistón tin ánixi tou 1843 kai to phthinóporo tou 1844. Ópos mas dídaxe to Daniíl 12: 11-12, metaxí aftón ton día imerominión, to 1843, to theïkó diátagma aphaírese apó tous pesménous Protestántes ti sotíria dikaiosíni pou proséphere o Iisoús Khristós, epidí den pliroúsan pléon to prótipo tis néas ayiótitas pou apaitoúse o Theós. I dikaiosíni tou Iisoú ínai aiónia, allá ophelí móno tous alithinoús eklektoús pou epélexe o ídios o Iisoús, kai aftó, se óles tis epokhés kai mékhri to télos tou kósmou.

Edó, anámesa sta Thiátira kai tis Sárdis , tin próti iméra tis ánixis tou 1843, títhetai se iskhí to diátagma tou Dan. 8: 14 kai tha anakalípsoume tis sinépiés tou sta minímata pou apefthínontai apó to Pnévma stous Khristianoús ekínis tis imerominías.

Apokálipsi 3: I Sinélefsi apó to 1843 –

i apokatestiméni apostolikí khristianikí písti

5i epokhí : Sárdis

I krísi pou exíngile o Iisoús Khristós metá tis díkes ton Antventistón tin ánixi tou 1843 kai tin 22a Oktovríou 1844

Stíkhos 1: « Kai pros ton ángelo tis ekklisías stis Sárdis grápse : Aftá léi aftós pou ékhi ta eptá pnévmata tou Theoú kai ta eptá astéria: Gnorízo ta érga sou, óti phaínesai zontanós, kai ísai nekrós » .

epokhí ton « Sárdeon » , to théma tis pémptis epistolís, tha anadíxi dío antíthetes protestantikés khristianikés simperiphorés pou apodídontai se aftoús: tous pesóntes, stous opíous o Iisoús dilóni: « Theorísai zontanós kai ísai nekrós »• kai tous eklektoús, sto edáphio 4: « tha perpatísoun mazí mou me lefká endímata, epidí ínai áxii ». Ópos kai to periekhómeno ton dío minimáton tou, to ónoma « Sárdis » phéri diplí énnia, tis opías i énnies ínai apolítos antíthetes. Diatiró tis kíries idées aftís tis ellinikís rízas: spasmodikós kai polítimos líthos, diladí thánatos kai zí. I óri grimátses kai spasmodikós orízoun éna sardónio yélio• sta elliniká, to sardónio ínai to páno skhiní enós kiniyetikoú dikhtioú• i sardéla ínai psári• kai me tin antítheti énnia, to sardónio kai o sardónix ínai polítimi líthi• o sardónix ínai mia pikilía kaphé khalkidóniou. Stin arkhí aftís tis epistolís, o Iisoús parousiázetai os « aftós pou ékhi ta eptá pnévmata tou Theoú kai ta eptá astéria », diladí, ton ayiasmó tou Pnévmatos kai tin krísi stous doúlous tou ton eptá epokhón. Ópos sto Dan. 12, stéketai páno apó ton potamó-phoniá, ti dokimasía tis pístis ton Antventistón, kai ekphéri tin etimigoría tou edó. Simióste ti khrísi tis gnostís morphís prosphónisis, i opía ipodilóni óti o sinomilitís tou ínai énas me ti silloyikí énnia. Aphorá olókliro ton protestantikó kanóna. O Iisoús théti télos stin protestantikí exaíresi pou simiónetai sto mínima ton Thiatíron . To néo « város » (símphona me tin antílipsi ton epanastatiménon pistón) epiválletai kai apaitítai tóra. I praktikí tis Romaïkís Kiriakís prépi na engataliphthí kai na antikatastathí apó to Sávvato tou Savvátou. Aftó to diátagma tou Dan. To edáphio 8: 14 antistréphi tin katástasi pou íkhe kathierothí apó tis 7 Martíou 321 apó ton Aftokrátora Konstantíno A΄. To 1833, 11 khrónia prin apó to 1844, méso mias sinekhoús vrokhís pephtastérion, pou diírkese apó ta mesánikhta éos tis 5 p. m. , kai ítan oratí se óli tin amerikanikí epikrátia, o Theós apikónise kai prophítefse ti mazikí ptósi ton Protestantón Khristianón. Yia na sas písi yia aftí tin erminía, o Theós édixe ta astéria tou ouranoú ston Avraám, légontás tou: « Étsi tha ínai to spérma sou ». I ptósi ton asterión tou 1833 prophítefse epoménos mia mazikí ptósi aftoú tou spérmatos tou Avraám. Aftó to ouránio simádi anaphéretai sto théma tis 6is sphrayídas . stin Apok. 6: 13. O Iisoús léi: « Léyetai óti zis kai ísai nekrós ». Aftós yia ton opío milái ékhi epoménos ti phími óti ekprosopí

ton Theó, kai aftí i leptoméria antistikhí ston Protestantismó, o opíos, pistévontas sti Metarríthmisí tou, nomízi óti ékhi simphiliothí me ton Theó. I theïkí etimigoría katalíyi: « Gnorízo ta érga sou », « kai ísai nekrós ». Aftí i krísi érkhetai apó ton ídio ton Theó, ton megálo Krití. O Protestántis borí na agnísi aftín tin krísi, allá den borí na xephíyi apó tis sinépiés tis. To 1843, téthike se iskhí to diátagma tou Daniíl 8: 14 kai kanénas Khristianós den ipotíthetai óti agnoí ton nómo tou zontanoú Theoú. Aftí i ágnia ophíletai stin periphrónisi tou vivlikoú prophitikoú lógou ston opío o apóstolos Pétros mas protrépi na dósoume tin plíri prosokhí mas sto 2 Pétr. 1: 19-20: « Kai ékhoume ton prophitikó lógo pio vévaio, ston opío kánete kalá na prosékhete, san se phos pou lámpi se skotinó tópo, mékhri na kharáxi i iméra kai na anatíli o prinós astéras stis kardiés sas. Gnorízontas próta aftó, óti kamía prophitía tis Graphís den ékhi prosopikí erminía ». Pernóntas aparatírita anámesa se óla ta kímena tis Vívlou tis néas diathíkis, aftá ta edáphia kánoun, idiká apó to 1843 kai metá, ti diaphorá metaxí zís kai thanátou.

Stíkhos 2: « Yíne ágripnos kai stírixe ta ipólipa, pou ínai étima na pethánoun• epidí, den vríka ta érga sou télia enópion tou Theoú mou » .

An den isélthoun sto néo prótipo ayiótitas, « i ipólipi » tou Protestantismoú tha « pethánoun ». Dióti o Theós ton katadikázi yia dío lógous. O prótos ínai i praktikí tis Romaïkís Kiriakís, i opía katadikázetai apó tin epharmoyí tou diatágmatos tou Dan. 8: 14• o défteros ínai i adiaphoría yia ton prophitikó lógo, epidí mi lamvánontas ipópsi to máthima pou édose o Theós méso tis empirías ton Antventistón, i Protestántes apógoni tha epomistoún tin enokhí pou klironómisan apó tous patéres tous. Kai sta dío simía, o Iisoús léi: « Den vríka ta érga sou télia enópion tou Theoú mou ». Légontas « enópion tou Theoú mou », o Iisoús ipenthimízi stous Protestántes to prótipo ton Déka Entolón pou gráphtikan apó to dákhtilo tou Theoú, tou Patéra, ton opío periphronoún ipér tou Iioú pou ipotíthetai óti tous sózi. I télia ipákoi písti tou, tin opía édose os prótipo, den ékhi típota kinó me tin Protestantikí písti, klironómo pollón katholikón amartión, simperilamvanoménis, próta kai kíria, tis evdomadiaías anápafsis tin próti iméra. I pórta tis sotirías klíni yia pánta sto silloyikó protestantikó thriskeftikó prótipo, ta « astéria » tis « éktis sphrayídas » péphtoun.

Stíkhos 3: « Thimísou lipón pós élaves kai ákouses, kai krátise yerá kai metanóise• an den agripnísis, tha értho enantíon sou san kléptis, kai den tha xéris pia óra tha értho enantíon sou » .

Aftó to ríma, « thimísou », iponoí énan kritikó stokhasmó páno sta érga tou parelthóntos. Allá móno i pragmatiká eklektí ínai arketá tapiní óste na epikrínoun ta diká tous érga. Epipléon, aftí i entolí « thimísou » thimízi to « thimísou » stin arkhí tis tétartis entolís, i opía diatázi tin ayiasméni anápafsi tis évdomis iméras. Kai edó, diplá, o epísimos Protestantismós kalítai na epanexetási tin ipodokhí ton prophitikón minimáton pou xekínise o Goíliam Míler tin ánixi tou 1843 kai to phthinóporo tou 1844, allá kai tou kiménou tis 4is apó tis 10 entolés tou Theoú, tin opía paravaíni se thanásimi amartía apó to 1843. I pio sovarí sinépia tis ríxis tou me ton Iisoú Khristó diatipónetai: « An den agripnísis, tha értho san kléphtis, kai den tha xéris pia óra tha értho enantíon sou » . Tha doúme pós, apó to 2018, aftó to mínima ékhi apoktísi mia zontaní pragmatikótita. Khorís agripnía, metánia kai ton karpó tis metánias, i Protestantikí písti ínai oristiká nekrí.

Stíkhos 4: « Ékhis ómos lígous ándres stis Sárdis, i opíi den ékhoun molíni ta imátiá tous• tha perpatísoun mazí mou diméni sta lefká, epidí ínai áxii » .

Mia néa ayiótita tha anadithí. Se aftó to mínima, o Iisoús arkítai sto na martirísi tin íparxi « lígon andrón ». Símphona me tis leptoméries pou apokalíphthikan stin Élen Gouáit, i opía ítan anámesá tous, móno 50 ándres élavan tin éngrisi tou Theoú. Aftí i « líyi ándres » anaphérontai se ándres kai yinaíkes pou ínai engekriméni kai evloyiméni, atomiká, yia ti martiría tis pístis tous símphona me tis prosdokíes tou Kiríou. O Iisoús léi: « Par' óla aftá, ékhis lígous ándres stis Sárdis, i opíi den ékhoun molíni ta endímatá tous• kai tha perpatísoun mazí mou diméni sta lefká, yiatí ínai áxii ». Pios borí na amphisvitísi mia axioprépia pou anagnorízetai apó ton ídio ton Iisoú Khristó? Stous nikités ton dokimasión tis pístis tou 1843 kai tou 1844, o Iisoús ipóskhetai aiónia zí kai mia plíri epíyia anagnórisi pou tha lávi epísimi morphí sto eperkhómeno mínima tis Philadélphias . I molínsi tou « endímatos » apodídetai stin eléftheri simperiphorá ton anthrópon. To « éndima » ínai i dikaiosíni pou apodídetai apó ton Iisoú Khristó, stin periptosi aftí « lefkó », i molínsí tou ipodilóni tin apólia aftís tis dikaiosínis yia to paradosiakó protestantikó stratópedo. Edó, antítheta, i apousía molismatikótitas ipodilóni tin parátasi tis apódosis tis « aiónias dikaiosínis » tou Iisoú Khristoú símphona me to Dan. 9: 24. Síntoma, i gnósi kai i praktikí tou Savvátou tha tous dósi mia pragmatikí ayiótita, karpó kai simádi tis dikaiosínis pou metadídi o Iisoús Khristós. Aftí i sinetí kai éxipni epiloyí síntoma tha tous katastísi aiónious se ayiasmó kai ouránia dóxa, ópos apikonízetai apó ta « lefká imátia » tou epómenou edaphíou 5. To Pnévma tha tous anakiríxi « ámempous »: « kai sto stóma tous den vréthike pséma, yiatí ínai ámempti (Apok. 14: 5). » Tha vroun « iríni me ólous kai ayiótita, khorís tin opía kamía sárka den tha di ton Kírio », símphona me ton Pávlo, sto Evr. 12: 14. Singekriména, aftá ta « lefká imátia » tha lávoun ti morphí tis apomákrinsis tis amartías pou apotelí tin praktikí tis Romaïkís Kiriakís. Epidí to ékhoun periméni pistá dío phorés, sti thési tou, os simádi tis epidokimasías tou, i sphrayída tou Theoú tous dínetai apó to Sávvato, to opío érkhetai na lefkáni tous eklektoús tou Kiríou pou philáne ti dikaiosíni tou. Étsi epitinkhánetai o «katharismós tou ayiastiríou», i morphí me tin opía metaphrástike tóte to Daniíl 8: 14. Apó aftí tin ápopsi, apó tis 23 Oktovríou 1844, o Iisoús édose se éna ouránio órama stous nikiphórous eklektoús tin ikóna tis metávasís tou apó ton áyio tópo ston áyiotato tópo tou epíyiou ayiastiríou. Étsi, thimíthike me parádigma ti stigmí pou, pethaínontas ston stavró, i amartía ton eklektón tou exileóthike, ekplirónontas étsi tin « Iméra tou Exilasmoú », to evraïkó « Yiom Kipoúr ». Ékhontas ídi lávi khóra aftó to yegonós, i ananéosi tis drásis sto órama íkhe móno skopó na amphisvitísi tin próti apóktisi aiónias dikaiosínis pou apoktíthike me ton thánato tou Iisoú. Aftó ekplirónetai kiriolektiká yia tous pesóntes ton Sárdeon, ton opíon i apodedigméni písti den ínai ikanopiitikí yia ton Dimiourgó Theó. Yia dío lógous, o Theós borí na tous aporrípsi lógo éllipsis agápis yia tin diakirigméni prophitikí alíthia tou kai yia tin parávasi tou Savvátou, i opía ékhi katastí ektelestí apó to 1843 me tin énarxi iskhíos tou diatágmatos tou Daniíl 8: 14.

Stíkhos 5: « Ópios niká tha dithí me lefká imátia• den tha svíso to ónomá tou apó to vivlío tis zís, allá tha omoloyíso to ónomá tou enópion tou Patéra mou kai enópion ton angélon tou .

O eklektós pou litróthike apó ton Iisoú Khristó ínai éna ipákouo on, pou ékhi epígnosi óti ophíli ti zí kai tin aioniótitá tou ston Dimiourgó Theó, agathó, sophó kai díkaio. Aftó ínai to mistikó tis níkis tou. Den borí na érthi se antiparáthesi mazí tou, epidí engríni óla ósa léi kai káni. Epísis, o ídios ínai i khará tou Sotíra tou pou ton anagnorízi kai ton apokalí me to ónomá tou, apó tin ídrisi tou kósmou ópou ton íde me tin prógnosí tou. Aftó to edáphio díkhni póso mátaii kai apatilí ínai i psevdís iskhirismí ton psevdothriskevómenon, akómi kai yia ekínous pou tous diatipónoun. O teleftaíos lógos tha aníki ston Iisoú Khristó pou léi se ólous: « Gnorízo ta érga sou ». Símphona me aftá ta érga, diairí to pímnió tou, topothetóntas sta dexiá tou ta próvatá tou kai sta aristerá tou ta apítharkha

katsíkia kai tous arpaktikoús líkous pou proorízontai yia ti photiá tou défterou thanátou tis éskhatis krísis .

Stíkhos 6: « Óstis ékhi otíon, as akoúsi ti léyi to Pnévma pros tas ekklisías » .

Enó kiriolektiká óli boroún na akoúsoun ta prophitiká lóyia tou Pnévmatos, móno i eklektí Tou, tous opíous empnéi kai ekpaidévi, boroún na katanísoun to nóimá tous. To Pnévma anaphéretai se singekriména yegonóta, pou élavan khóra se istorikó khróno, epoménos o eklektós prépi na endiaphéretai yia ti thriskeftikí kai kosmikí istoría, kai yia olókliri tin Avía Graphí, pou apotelítai apó aphiyísis martirión, epaínon kai prophitión.

Simíosi : Sto edáphio 3, o Iisoús Khristós ípe ston pesméno Protestánti: « Thimísou lipón pós élaves kai ákouses, kai krátise yerá kai metanóise• an den agripnísis, tha értho san kléptis, kai den tha xéris pia óra tha értho se séna ». Antítheta, yia tous klironómous ton nikitón, apó tin ánixi tou 2018, aftó to mínima ékhi metamorphothí se: «An agripnísis, den tha értho san kléptis, kai tha xéris pia óra tha értho se séna». Kai o Kírios tírise tis iposkhésis tou, aphoú símera to 2020, i eklektí tou íkhan gnósi tis imerominías tis alithinís epistrophís tou pou apokalíphthike yia tin ánixi tou 2030. Allá, i Protestantikí písti ínai katadikasméni na agnísi aftí tin akrívia, pou epiphilákhthike, móno, apó ton Iisoú, yia tous eklektoús tou. Yiatí se antíthesi me ti simperiphorá tou apénanti stous poniroús doúlous, « o Kírios den káni típota khorís na proidopiísi tous doúlous tou tous prophítes » Am. 3: 7.

6i epokhí : Philadélphia

O Antventismós isérkhetai se pangósmia apostolí

Metaxí 1843 kai 1873, to thío Sávvato tou Savvátou, i alithiní évdomi iméra pou orístike apó ton Theó, apokatastáthike kai iiothetíthike apó tous protopórous tou Antventismoú tis Evdómis Iméras, o opíos píre ti morphí enós epísimou amerikanikoú khristianikoú thriskeftikoú thesmoú pou onomázetai apó to 1863: «i Ekklisía ton Antventistón tis Evdómis Iméras». Símphona me ti didaskalía pou proetimástike sto Dan. 12: 12, to mínima tou Iisoú apefthínetai stous eklektoús tou pou ayiástikan apó tin anápafsi tou Savvátou, katá tin imerominía tou étous 1873. Taftókhrona, aftí i eklektí epopheloúntai apó tin makariótita tou Dan. 12: 12: « Makários ópios periméni mékhri 1335 iméres! »

Ta néa prótipa pou íkhan thespistí apó to 1843 éyinan katholiká to 1873

Stíkhos 7: « Kai pros ton ángelo tis ekklisías tis Philadélphias grápse : Aftá léi o áyios, o alithinós, aftós pou ékhi to klidí tou Davíd, aftós pou aníyi kai kanís den klíni, aftós pou klíni kai kanís den aníyi». : »

Me to ónoma « Philadélphia », o Iisoús díkhni ton Eklektó Tou. Dílose: « Apó aftó tha gnorísoun óli óti íste mathités mou, an ékhete agápi o énas yia ton állon. Ioánnis 13: 35». Kai aftí ínai i periptosi tis Philadélphias , tis opías i ellinikés rízes simaínoun: adelphikí agápi. Epélexe tous eklektoús pou tin apoteloún, thétontas se dokimí tin písti tous, kai yia aftoús tous nikités, i agápi tou xekhilízi. Parousiázetai se aftó to mínima, légontas: « aftó léi o Áyios, o Alithinós ». O Áyios , epidí ínai mia

epokhí pou o ayiasmós tou Savvátou kai ton eklektón apaitítai apó to diátagma tou Dan. 8: 14 téthike se iskhí apó tin ánixi tou 1843. O Alithinós , epidí se aftí tin prophitikí óra, o nómos tis alíthias apokathístatai. O Theós vríski tin ayiótita tis 4is entolís tou katapatiméni apó tous Khristianoús apó tis 7 Martíou 321. Léi epísis: « aftós pou ékhi to klidí tou Davíd ». Aftá den ínai ta klidiá tou Avíou Pétrou pou diekdikoúntai os katokhí tis Rómis. « To klidí tou Davíd » aníki ston « yio tou Davíd », ton ídio ton Iisoú, aftoprosópos. Kanís állos den borí na kharísi aiónia sotiría, dióti apéktise aftó to klidí kouvalóntas to « ston ómo tou » me ti morphí tou stavroú tou, símphona me ton Isaïa 22: 22: « Tha válo ston ómo tou to klidí tou íkou tou Davíd• ótan aníxi, kanís den tha klísi• ótan klísi, kanís den tha aníxi ». Aftó to klidí pou ipodilóni ton stavró tou vasanistiríou tou, se ekplírosi aftoú tou edaphíou, diavázoume edó: « aftós pou aníyi, kai kanís den tha klísi• aftós pou klíni, kai kanís den tha aníxi ». I pórta tis sotirías ánixe yia ton ipó kataskeví Antventismó tis Evdómis Iméras kai éklise yia tous opadoús tis thriskeftikís Romaïkís Kiriakís apó tin ánixi tou 1843. Epidí simphónisan na ipotakhthoún stis dogmatikés alíthies pou parousiástikan kai tímisan ton prophitikó lógo tou me tin písti tous, to Pnévma tou Iisoú ípe stous ayíous tis Philadélphias epokhís : « Gnorízo ta érga sas. Idoú, epidí ékhete líyi dínami kai philáxate ton lógo mou kai den arnithíkate to ónomá mou, éthesa brostá sas mia anikhtí pórta, tin opía kanís den borí na klísi ». Aftí i mikrí thriskeftikí omáda ítan epísima móno amerikanikí apó to 1863. Allá to 1873, katá ti diárkia mias yenikís sindiáskepsis pou pragmatopiíthike sto Battle Creek, to Pnévma ánixe mia pangósmia ierapostolikí pórta yi' aftín, i opía tha sinekhizótan mékhri tin alithiní epistrophí tou Iisoú Khristoú. Kanís den tha to empódize kai o Theós tha phróntize yi' aftó. Ínai simantikó na simiothí óti óla ta kalá pou episimaíni o Iisoús stous alithinoús ayíous orízoun epísis tis aitíes yia tis opíes i protestantikí písti épese to 1843. Aftó to mínima ínai akrivós to antítheto apó aftó pou apefthíni o Iisoús stous pesóntes ton Sárdeon sto edáphio 3, epidí ta stokhevména érga ínai ta ídia antístropha.

I 12 philés tis Apok. 7 afxánontai

Stíkhos 8: « Xéro ta érga sou. Idoú, epidí ékhis líyi dínami, kai phílaxes ton lógo mou, kai den arníthikes to ónomá mou, évala brostá sou mia anikhtí pórta, kai kanénas den borí na tin klísi » .

O eklektós tis epokhís krínetai evnoïká yia ta érga tou, ta opía o Iisoús tou apodídi os dikaiosíni. I « mikrí tou dínami » epivevaióni ti yénnisi tis omádas pou vasízetai stous « lígous anthrópous » tou edaphíou 4. To 1873, o Iisoús anakinóni stous Antventistés tin próodó tous pros tin epistrophí tou me to símvolo tis ouránias anikhtís pórtas pou tha aníxi tin ánixi tou 2030, diladí se 157 khrónia. Sto mínima pou tha akolouthísi, aftó pou apefthínetai sti Laodíkia, o Iisoús tha stathí brostá se aftín tin pórta, ipodikníontas étsi tin ámesi engítita tis epistrophís tou: « Idoú, stékomai stin pórta kai kroúo. An kápios akoúsi ti phoní mou kai aníxi tin pórta, tha bo mésa se aftón kai tha dipníso mazí tou, kai aftós mazí mou ». Apok. 3: 20

I prósvasi sti khristianikí písti epitrépetai stous Evraíous

Stíkhos 9: « Idoú, tha káno aftoús apó ti sinagoyí tou Sataná, pou léne óti ínai Ioudaíi, kai den ínai, allá psévdontai• idoú, tha tous káno na érthoun kai na proskinísoun brostá sta pódia sou, kai na gnorísoun óti se agápisa » .

Anaphérontas tin ísodo ton alithinón Evraíon katá philí kai sárka stin omáda ton Antventistón, aftó to edáphio epivevaióni tin apokatástasi tis anápafsis tou Savvátou. I Kiriakí den apotelí pléon empódio yia ti metastrophí tous. Dióti apó to 321, i engatálipsí tis ékhi epísis odiyísi stin apotropí ton ilikrinón Evraíon apó to na iiothetísoun ti khristianikí písti. I krísi tou yia tous Evraíous tis philís den ítan prosopikí gnómi tou Pávlou, tou pistoú mártira. Ítan aftí tou Iisoú Khristoú pou tin epivevaióni se aftín tin Apokálipsi, ídi stin Apok. 2: 9, sto mínima pou apefthínetai stous doúlous tou pou sikophantíthikan apó tous Evraíous kai diókontan apó tous Romaíous tis epokhís tis Smírnis . As simiósoume óti i Evraíi tis philís tha prépi na anagnorísoun ti khristianikí sotiría ston kanóna ton Antventistón yia na epophelithoún apó ti khári tou Theoú. Móno o Pangósmios Antventismós phéri to thío phos tou opíou ékhi yíni o apoklistikós epísimos thematophílakas apó to 1873. Allá na íste prosektikí! Aftó to phos, i didaskalía tou kai ta minímatá tou ínai apoklistikí idioktisía tou Iisoú Khristoú. Kanénas ánthropos kai kanénas thesmós den borí na arnithí tin exélixí tou khorís na thési se kíndino ti sotiría tou. Télos, se aftó to edáphio, o Iisoús diefkrinízi « óti sas ékho agapísi ». Tha símaine aftó óti metá apó aftí tin período evloyías, den tha boroúse pléon na tin agapá? Nai, kai aftó tha ínai to nóima tou minímatos pou tha aponemithí sti « Laodíkia ».

I Entolés tou Theoú kai i Písti tou Iisoú

Stíkhos 10: « Epidí phílaxes ton lógo tis ipomonís mou, ki egó tha se philáxo apó tin óra tis dokimasías pou mélli na érthi páno sti gností yi, yia na dokimási aftoús pou katikoún páno sti yi » .

O óros ipomoní epivevaióni to plaísio tis anamonís ton Antventistón pou anaphéretai sto Daniíl 12: 12: « Makários ópios periméni kai phtási stis khílies triakósies triánta pénte iméres! » I dokimasía aphorá tin písti ton « katíkon tis yis », ekínon pou katikoún sti « gností yi », diladí, pou anagnorízontai apó ton Iisoú Khristó, ton Dimiourgó Theó. Érkhetai yia na dokimási tin anthrópini thélisi kai na apokalípsi to anipákouo pnévma tou «ikoumenikoú» stratopédou, to opío prosdiorízi me tin ellinikí léxi «ikomení» ti « gností yi » aftoú tou edaphíou.

Aftí i ipóskhesi desmévi ton Iisoú móno me tin proïpóthesi óti o thesmós diatirí tin piótita tis pístis tis arkhís. An to mínima ton Antventistón prókitai na sinekhistí mékhri tin epokhí tis apólitis pangósmias dokimasías tis pístis pou prophitéftike se aftó to edáphio, den tha ínai aparaítita se thesmikí morphí. Dióti i apilí aiorítai páno apó aftó to mínima sto edáphio 11 pou akolouthí, mékhri tóte entelós thetikí kai evloyiméni apó ton Theó. I ipóskhesi tou Iisoú tha aphorá tin paramoní ton apogónon tou sti zí to 2030. Ekíni tin epokhí, i alithiní eklektí tou 1873 tha ékhoun kimithí « en Kiríο » símphona me tin Apok. 14: 13: « Kai ákousa phoní apó ton ouranó na léi: Grápse: Makárii i nekrí pou pethaínoun en Kiríο apó tóra! Nai, léi to Pnévma, yia na anapafthoún apó tous kópous tous, yiatí ta érga tous tous akolouthoún ». Aftí ínai epoménos mia défteri makariótita pou aponémetai apó ton Iisoú Khristó se aftón ton ipodigmatikó Eklektó. Allá aftó pou evloyí o Iisoús ínai i simperiphorá pou apodikníetai me érga. I klironómi tis « Philadélphias » tha anaparágoun pistá, to 2030, ta érga tou, tin písti tou, tin apodokhí ton alithión pou dóthikan apó ton Theó tou ouranoú stis teleftaíes morphés pou tha tous ékhi dósi• epidí tha ipostoún simantikés allayés mékhri to télos, ótan i katanóisi tou thíou skhedíou tha ínai télia.

I Ipóskhesi ton Antventistón yia ton Iisoú Khristó kai i Proidopíisí Tou

Stíkhos 11: « Érkhomai grígora . Kráta yerá aftó pou ékhis, yia na min pári kanís to stémma sou » .

To mínima « Érkhomai grígora » ínai típou Antventistón. O Iisoús epivevaióni étsi tin engatálipsi ólon ton állon thriskeftikón dogmáton. I prosdokía tis epistrophís tou en dóxi tha paramíni mékhri to télos tou kósmou, éna apó ta kíria kritíria pou prosdiorízoun tous alithinoús eklektoús tou. Allá to ipólipo mínima varíni mia variá apilí: « Kráta aftó pou ékhis, yia na min pári kanís to stémma sou ». Kai pios borí na pári to stémma tou an ókhi i ekhthrí tou? I apógoní tou tha prépi epoménos na tous anagnorísoun próta, kai epidí den tha to ékhoun káni, thímata tou anthropistikoú tous pnévmatos, tha kánoun simmakhía mazí tous, xekinóntas apó to 1966.

Stíkhos 12: « Ópios nikísi, tha ton káno stílo ston naó tou Theoú mou, kai den tha vyi pléon éxo. Tha grápso páno tou to ónoma tou Theoú mou, kai to ónoma tis pólis tou Theoú mou, tis néas Ierousalím, tis katevaínontas apó ton ouranó apó ton Theó mou, kai to néo mou ónoma » .

Sta teleftaía tou lóyia evloyías, aphierouména stous nikités, o Iisoús singentróni óles tis ikónes tis sotirías pou apoktíthikan. « Stíli sto naó tou Theoú mou» simaíni: éna stéreo stírigma yia na phéri tin alíthia mou sti Sinélefsí mou, tou Eklektoú. « . . . kai den tha tin engatalípsi». perissótera »: i sotiría tou tha ínai aiónia. « . . . tha grápso páno tou to ónoma tou Theoú mou »: tha kharáxo mésa tou tin ikóna tou kharaktíra tou Theoú pou kháthike stin Edém. « . . . kai to ónoma tis pólis tou Theoú mou »: tha simmetáskhi sti doxasía tou Eklektoú pou perigráphetai stin Apok. 21. «. . . tis néas Ierousalím pou katevaíni apó ton ouranó apó ton Theó mou », i « néa Ierousalím » ínai to ónoma tis sináthrisis ton doxasménon eklektón pou ékhoun yíni entelós ouránii ópos i ouránii ángeli tou Theoú. I Apok. 21 tin perigráphi me mia simvolikí ikóna polítimon líthon kai margaritarión pou martirá ti dínami tis agápis pou nióthi o Theós yia tous litroménous tis apó ti yi. Aftí katevaíni stin ananeoméni yi yia na zísi ekí aiónia stin parousía tou Theoú pou engathistá ekí ton thróno tou. «. . . kai to néo mou ónoma »: O Iisoús sindéi tin allayí tou onómatós tou me to pérasmá tou apó tin yíini phísi stin ouránia phísi. I sosméni eklektí, íte zontaní íte anastiméni, tha zísoun tin ídia empiría kai tha lávoun éna ouránio, doxasméno, áphtharto kai aiónio sóma.

Se aftó to edáphio, i epimoní sti síngrisi me ton Theó dikaioloyítai apó to yegonós óti o ídios o Iisoús vrísketai apó tous eklektoús sti theïkí tou ópsi.

Stíkhos 13: « Óstis ékhi otíon, as akoúsi ti léyi to Pnévma pros tas ekklisías » .

O eklektós ékhi katanísi to máthima, allá ínai o mónos pou borí na to katalávi. Ínai alíthia óti aftó to mínima íkhe proetimastí móno yia aftón. Aftó to mínima epivevaióni to yegonós óti i erminía kai i katanóisi ton apokaliptómenon mistiríon exartátai apoklistiká apó ton Theó, o opíos dokimázi kai epiléyi tous ipirétes tou.

O epísimos Antventismós tou éskhatou kairoú den ékhi didakhthí kai krithí apó ton Iisoú, allá ékhi xespási metá tin árnisí tou sto mínima tis prosdokías tis 3is Antventistikís Ekklisías.

« Érkhomai grígora . Kráta yerá aftó pou ékhis, yia na min pári kanís to stémma sou ». Distikhós, yia ton epísimo Antventismó tis epokhís, to télos ítan akóma makriá, kai me ti phthorá tou khrónou,

150 khrónia argótera, i písti den tha ítan pia i ídia. I proidopíisi tou Iisoú ítan dikaioloyiméni, allá oúte isakoústike oúte kataníthike. Kai to 1994, o thesmós ton Antventistón tha ékhane prágmati to « stémma » tou, aporríptontas to teleftaío «megálo phos» pou prophítefse i Élen Tz. Gouáit, i angeliophóros tou Iisoú Khristoú sto vivlío tis «Próta Grámmata» sto kephálaio «To Próto mou Órama», stis selídes 14 kai 15: To akóloutho kímeno ínai éna apóspasma apó aftés tis selídes. Tha íthela epísis na episimáno óti prophitévi to peproméno tou érgou ton Antventistón kai sinopsízi óles tis didaskalíes pou parousiázontai apó tis tris Sineléfsis tis Apok. 3: 1843-44 Sárdis , 1873 Philadélphia , 1994 Laodíkia .

To peproméno tou Antventismoú

apokalíphthike sto próto órama tis Élen Tz. Gouáit

«Enó prosefkhómoun stin ikoyeniakí litouryía, to Áyio Pnévma émine páno mou kai phainómoun na anevaíno ólo kai pio psilá páno apó aftón ton skotinó kósmo. Yírisa kai ída tous adelphoús mou Antventistés na vrískontai akóma se aftón ton kósmo, allá den boroúsa na tous anakalípso. Tóte mia phoní mou ípe: «Kíta xaná, allá lígo pio psilá». Kítaxa psilá kai ída éna apótomo kai stenó monopáti, psilá páno apó aftón ton kósmo. Ekí i Antventistés prokhoroúsan pros tin ierí póli. Píso tous, stin arkhí tou monopatioú, ipírkhe éna lampró phos, to opío o ángelos mou ípe óti ítan i kravyí tou mesoniktíou. Aftó to phos phótize to monopáti se ólo tou to míkos, óste ta pódia tous na min skontápsoun. O Iisoús proporevótan apó aftoús yia na tous kathodiyísi. Kai óso ton kitoúsan, ítan asphalís.

Síntoma ómos merikí kourástikan kai ípan óti i póli ítan akóma polí makriá kai óti nómizan óti tha éphtanan ekí norítera. Tóte o Iisoús tous enthárrine sikónontas to éndoxo dexí tou khéri apó to opío proerkhótan éna phos pou xekhíthike páno stous Antventistés. Phónaxan, «Alliloúia! » Allá merikí apó aftoús apérripsan me thrásos aftó to phos, légontas óti den ítan o Theós pou tous íkhe odiyísi. To phos pou ítan píso tous teliká ésvise kai vréthikan se vathí skotádi. Skóntapsan kai ékhasan apó ta mátia tous tóso ton stókho óso kai ton Iisoú, épita épesan apó to monopáti kai vithístikan ston poniró kósmo apó káto.

I aphíyisi aftoú tou prótou orámatos pou dóthike apó ton Theó sti nearí Élen Gkoulnt-Khármon apotelí mia kodikopiiméni prophitía tóso polítimi óso aftés tou Daniíl í tis Apokálipsis. Allá yia na epophelithoúme apó aftín, prépi na tin erminéfsoume sostá. Tha tin exiyíso lipón.

I ékphrasi «kravyí mesoniktíou» anaphéretai stin anangelía tis élefsis tou gamproú stin «paravolí ton déka parthénon» tou Matthaíou 25: 1 éos 13. I dokimasía tis anamonís yia tin epistrophí tou Khristoú tin ánixi tou 1843 kai aftí tou phthinopórou tou 1844 apotélesan tin próti kai ti défteri ekplírosi. Mazí, aftés i dío prosdokíes antiprosopévoun to «próto phos» tis istorías pou topothetítai «píso» apó tin omáda ton «Antventistón tis Évdomis Iméras» pou prokhoroúsan ston khróno, sto monopáti í tin

odó pou evlóyise o Iisoús Khristós. Yia tous protopórous ton Antventistón, to 1844 antiprosópeve tin imerominía tou télous tou kósmou kai tin teleftaía vivlikí imerominía pou o prophitikós lógos boroúse na protíni stous eklektoús ekínis tis epokhís. Ékhontas perási aftí tin telikí imerominía, perímenan tin epistrophí tou Iisoú, nomízontas óti ítan epikímeni. Allá o khrónos pérase kai o Iisoús den epéstrepse akóma. Aftó pou thimízi to órama légontas: «diapístosan óti i póli ítan polí makriá kai óti íkhan skephtí na phtásoun ekí norítera» diladí, to 1844 í lígo metá apó aftín tin imerominía. Epísis, i apothárrinsi tous katéklise mékhri perípou to étos 1980, ótan írtha sto proskínio, lamvánontas aftó to néo kai éndoxo phos pou khtízi tin tríti prosdokía ton Antventistón . Aftí ti phorá i epistrophí tou Iisoú ékhi oristí yia to phthinóporo tou 1994. Sígoura, i diakírixi aftoú tou minímatos aphoroúse móno énan mikrókosmo tou pangósmiou Antventismoú pou vrísketai sti Gallía, sto Valence-sur-Rhône. I epiloyí tou Theoú yia aftí ti mikrí póli sta notioanatoliká tis Gallías ékhi tin exíyisí tis. Ekí péthane o Pápas Píos ST΄ ipó krátisi, to 1799, ekplirónontas to yegonós pou prophitéftike stin Apok. 13: 3. Epipléon, i Valence ítan i póli ópou o Theós ídrise tin próti tou Antventistikí ekklisía sti yi tis Gallías. Ekí éphere to theïkó éndoxo teleftaío phos tou kai sto télos tou 2020, epivevaióno óti élava sinekhós kai pistá apó aftón tis teleftaíes, polítimes apokalípsis tou pou parousiázo se aftó to éngrapho. O mikrókosmos ton Antventistón tis Valénthia khrisímefse os mia pangósmia skiní yia na ekplirósi to méros pou aphorá to teleftaío éndoxo phos sto órama tis adelphís mas Elénis. Aftó to órama mas apokalípti tin krísi pou ekphéri o Iisoús yia tin empiría pou ézise sti Valénthia, diladí, mia tríti ekplírosi tis paravolís ton déka parthénon. O Iisoús anagnorízi ton alithinó Antventistí apó ti simperiphorá tou apénanti sto phos pou parousiázetai. O alithinós Antventistís ekphrázi ti khará tou me to «Allilloúia! ». Evloyiménos apó to Pnévma, yémise to dokhío tou me ládi. Antítheta, i psevdís Antventistés «aporríptoun me thrásos aftó to phos». Aftí i apórripsi tou thíou photós ínai miraía yi' aftoús, epidí o Theós tous proidopíise yia aftí tin arnitikí antídrasi se empnefsména minímata, pou proorízontai yia aftoús, pros ton angeliophóro tou. Tha yínoun ádia dokhía pou steroúntai to ládi pou paráyi «to phos» tou likhnarioú. I anapóphefkti sinépia anakinónetai: «to phos pou ítan píso tous teliká tha svísi»• arnoúntai ta vasiká tis vásis tou Antventismoú. O Iisoús epharmózi tin arkhí tou: « Yiatí ópios ékhi tha tou dothí, kai tha ékhi perissia• ópios ómos den ékhi, akómi kai aftó pou ékhi tha tou aphairethí. Matth. 25: 29». «. . . katélixan na khásoun apó ta mátia tous tóso ton stókho óso kai ton Iisoú», yínontai anaísthiti sta minímata ton Antventistón pou anangélloun tin epistrophí tou Khristoú í arnoúntai ton stókho tou kinímatos ton Antventistón pou ínai gramménos me to ídio to ónoma «Antventistés». «tóte épesan apó to monopáti kai vithístikan ston poniró kósmo apó káto», to 1995, desméftikan epísima stin Protestantikí simmakhía kai ton ikoumenismó. Étsi ékhasan ton Iisoú kai tin ísodo ston parádiso, pou ítan o stókhos tis pístis ton Antventistón. Entákhthikan, símphona me to Dan. 11: 29, « stous ipokrités » kai « stous methisménous », ópos anakínose o Iisoús sto Matth. 24: 50. Ta prágmata phánikan stin arkhí tou érgou.

Símera, aftá ta prophitiká lóyia ekplirónontai. Ekpliróthikan metaxí tou 1844, tis imerominías tou prótou photós «píso tous», kai tou 1994, tis imerominías tou megálou prophitikoú photós pou aporríphthike apó tin próti ekklisía ton Antventistón pou idríthike sti Gallía, stin póli Valéns-sir-Ron, tin opía o Theós khrisimopíise yia tin epídixí tou. Símera, o epísimos Antventismós vrísketai sto «vathí skotádi» tou ikoumenismoú me tous ekhthroús tis alíthias, tous Protestántes kai tous Katholikoús.

7i epokhí : Laodíkia

To télos tou thesmikoú Antventismoú – I apórripsi tis prosdokías ton Tríton Antventistón.

Stíkhos 14: « Kai pros ton ángelo tis ekklisías tis Laodíkias grápse : Táfta léyi o Amín, o pistós kai alithinós mártiras, i arkhí tis ktísis tou Theoú » :

Laodíkia ínai to ónoma tis évdomis kai teleftaías epokhís• aftó tou télous tis evloyías tou thesmikoú Antventismoú. Aftó to ónoma ékhi dío ellinikés rízes «laós, dikaiosíni» pou simaínoun: «krisméni ánthropi». Prin apó eména, i Antventistés to metéphrasan: «laós tis krísis», allá o thesmós den gnórize óti aftí i krísi tha xekinoúse me aftón, ópos didáski i A΄ Pétrou 4: 17: « Dióti írthe o kairós na arkhísi i krísi apó ton íko tou Theoú. An ómos arkhísi próta apó emás, pio tha ínai to télos ekínon pou den ipakoún sto evangélio tou Theoú? » O Iisoús parousiázetai légontas: « Aftá ínai ta lóyia tou Amín, tou pistoú kai alithinoú mártira, tis arkhís tis ktísis tou Theoú: » I léxi Amín sta evraïká simaíni: stin alíthia. Símphona me ti martiría tou apostólou Ioánni, o Iisoús ti khrisimopíise sikhná (25 phorés), epanalamvánontas tin dío phorés, stin arkhí, prin apó tis dilósis tou. Allá stin paradosiakí thriskeftikí praktikí, ékhi yíni o óros stíxis yia to télos ton prosefkhón í ton dilóseon. Sti sinékhia, sikhná erminévetai me tin énnia tou «as ínai» pou klironomíthike apó ton Katholikismó. Kai to Pnévma khrisimopií aftí tin énnia « en alithía » yia na dósi sti léxi Amín tin apólita dikaioloyiméni diplí tis simasía. I Laodíkia ínai i epokhí pou o Iisoús prosphéri éna megálo phos yia na photísi plíros tis prophitíes pou ékhoun proetimastí yia ton éskhato kairó. To vivlío pou diavázete ínai apódixi aftoú. Aftó pou tha prokalési ti ríxi metaxí tou Iisoú kai tou epísimou thesmoú ton Antventistón ínai i apórripsi tou photós tou. Se mia loyikí kai dikaioloyiméni epiloyí, o Theós ipévale ton Antventismó, metaxí 1980 kai 1994, se mia dokimasía pístis pou diamorphóthike sto montélo pou íkhe odiyísi stin apólia ton Protestantón kai stin evloyía ton protopóron ton Antventistón. I dokimasía vasizótan ídi stin písti stin epistrophí tou Iisoú pou anakinóthike yia tin ánixi tou 1843, kai sti sinékhia yia to phthinóporo tou 1844. Me ti sirá mou, apó to 1983, árkhisa na mirázomai mia anakínosi tis epistrophís tou Iisoú yia to 1994, ékhontas khrisimopiísi tous « pénte mínes » pou anaphérontai sto mínima tis « pémptis sálpingas » stin Apok. 9: 5-10. Apodídontas aftó to théma stin katára tou Protestantismoú to 1844, i períodos ton « pénte minón » pou anaphérthike, diladí 150 pragmatiká khrónia, odíyise sto 1994. Vlépontas móno tin epistrophí tou Iisoú Khristoú na simatodotí to télos aftís tis periódou, kai merikós tiphloménos apó ton Theó se mia leptoméria tou kiménou, iperaspístika aftó pou theoroúsa theïkí alíthia. Metá apó epísimes proidopiísis, to ídrima anakínose tin apovolí mou ton Noémvrio tou 1991. Aftó, enó apémenan akómi tría khrónia yia na apodíxo kai na diapséfso tis anakinósis mou. Móno argótera, yíro sto 1996, to pragmatikó nóima aftís tis empirías mou éyine saphés. Ta lóyia pou ípe o Iisoús stin epistolí tou pros ti « Laodíkia » mólis íkhan ekplirothí kai tóra apéktisan akrivés nóima. To 1991, i Antventistés, pou íkhan yíni khliarí, den agapoúsan pléon tin alíthia tóso polí óso to 1873. O sínkhronos kósmos tous íkhe epísis apodinamósi apoplanóntas tous kai kerdízontas tis kardiés tous. Ópos kai stin epokhí tis « Ephésou », o epísimos Antventismós íkhe khási tin « próti tou agápi ». Kai o Iisoús « aphaírese to kiropíyió tou kai to stémma tou », epidí ki aftó den ítan pléon áxio. Ipó to phos aftón ton yegonóton, to mínima yínetai photinó me saphínia. I léxi « Amín» epivevaióni tin apaítisi yia plíri alíthia kai to télos mias evloyiménis skhésis. I « mártiras » « pistós kai alithinós » aporrípti ton ápisto kai pséfti Eklektó. « I arkhí tis dimiouryías tou Theoú », epoménos o dimiourgós, érkhetai na klísi silloyiká ti nimosíni ton

anáxion kai na aníxi atomiká aftí ton eklektón tou stis alíthies pou periékhontai kai krívontai stin istoría tis Yénesis. Taftókhrona, epikaloúmenos « tin arkhí tis dimiouryías tou Theoú » to opío sindéi me ti léxi « Amín », to Pnévma epivevaióni mia telikí epistrophí tou Iisoú Khristoú polí kontá: « ámesa ». Ostóso, tha perásoun akómi 36 khrónia metaxí tou 1994 kai tou 2030, tis imerominías tou télous tis anthropótitas sti yi.

I thanatiphóra khliarótita

Stíkhos 15: « Xéro ta érga sou• xéro óti den ísai oúte psikhrós oúte zestós. Makári na ísoun psikhrós í zestós! »

I khrísi tou átipou «tu» apefthínetai ston thesmó. Aftós ínai o karpós ton thriskión pou klironomoúntai apó patéra se yio kai kóri, ópou i písti yínetai paradosiakí, phormalistikí, routína kai phovátai otidípote néo• i katástasi stin opía o Iisoús den borí pléon na tin evloyísi ótan ékhi tóso polí néo phos na mirastí mazí tis.

Stíkhos 16: « Epidí, lipón, ísai khliarós, kai oúte kríos oúte zestós, tha se xeráso apó to stóma mou » .

Aftí i paratírisi éyine apó ton Iisoú ton Noémvrio tou 1991, ótan o prophítis pou metéphere to mínimá tou ekdiókhthike apó ton epísimo thesmó. Tin ánixi tou 1994, tha tin ékanan emetó, ópos íkhe anakinósi o Iisoús. Tha paríkhe i ídia tin apódixi aftoú, simmetékhontas, to 1995, stin ikoumenikí simmakhía pou orgánose i Katholikí Ekklisía, ópou tha entassótan stous epanastátes Protestántes, kathós pléon mirazótan tin katára tous.

Paraplanitikés psevdaisthísis vasisménes stin pnevmatikí klironomiá

Stíkhos 17: « Epidí les: “Ímai ploúsios kai ploútisa kai den ékho anángi apó típota”, kai den xéris óti ísai o talaíporos, o talaíporos, o phtokhós, o tiphlós kai o yimnós » .

«. . . ploúsia », ítan i Eklektí ton Antventistón to 1873, kai i pollés apokalípsis pou dóthikan stin Élen Gouáit tin emploútisan peraitéro pnevmatiká. Allá se prophitikó epípedo, i erminíes tis epokhís grígora xeperástikan, ópos orthós sképhtike o Tzéims Gouáit, o sízigos tou angeliophórou tou Kiríou. O Iisoús Khristós, o zontanós Theós, skhedíase tis prophitíes tou yia tin telikí, télia kai ámempti ekplírosí tous. Yi' aftó to pérasma tou khrónou, phérnontas terásties allayés ston kósmo, dikaioloyí mia sinekhí amphisvítisi ton erminión pou lamvánontai kai didáskontai. I evloyía tou Kiríou epiphilássetai. O Iisoús ípe: « se aftón pou philái ta érga mou mékhri to télos ». Ostóso, to 1991, tin imerominía tis apórripsis tou photós apó tin plevrá tis, to télos ítan akóma makriá. Epoménos, éprepe na ínai prosektikí se káthe néo phos pou prótine o Kírios méso ton méson pou o ídios epélexe. Ti antíthesi metaxí ton psevdaisthíseon tou thesmoú kai tis katástasis stin opía o Iisoús to vlépi kai to kríni! Apó ólous tous órous pou anaphérontai, i léxi « yimnós » ínai i pio sovarí yia énan thesmó, epidí simaíni óti o Iisoús ékhi aposíri tin aiónia dikaiosíni tou apó aftón, vrísketai sto stóma tou, mia katadíki se thánato kai ston déftero thánato tis éskhatis krísis• símphona me ta gramména stin V′ Korinthíous 5: 3: « Yi' aftó stenázoume se aftí ti skiní, lakhtaróntas na dithoúme tin epouránia katikía mas, an prágmati vrethíme diméni kai ókhi yimní » .

I simvoulí tou pistoú kai alithinoú mártira

Stíkhos 18: « Se simvoulévo na agorásis apó ména khrisáphi dokimasméno sti photiá, yia na ploutísis• kai imátia lefká, yia na dithís, kai yia na min phaní i dropí tis yímnias sou• kai na alípsis ta mátia sou me ophthalmikó válsamo, yia na vlépis » .

Metá tin axiolóyisi tou 1991, to ídrima íkhe akómi tría khrónia yia na tropopiithí kai na paráyi karpoús metánias pou den írthan. Antítheta, i desmí tou me tous amartoloús Protestántes sphíkhtikan se simío pou na dimiouryithí mia epísimi simmakhía pou dimosiéftike to 1995. O Iisoús parousiázetai os o apoklistikós émporos tis alithinís pístis, « tou khrisoú pou dokimázetai apó ti photiá » tis dokimasías. I apódixi tis katadíkis tis ekklisías apó mérous tou emphanízetai apousía ton « lefkón endimáton » ton opíon i protopóri tou ítan « áxii » stin Apok. 3: 4. Me aftí ti síngrisi, o Iisoús díkhni to yegonós óti prágmati ipováli, prin apó to 1994, tous Antventistés tis « Laodíkias » se mia Antventistikí prosdokía panomiótipi me ekínes pou priyíthikan ton imerominión 1843 kai 1844, prokiménou na dokimási tin písti stis tris empiríes, ópos didásketai sto mínima pou apefthínthike to 1844 stous Antventistés ton « Sárdeon ». Se mia klistí, epanastatikí stási, to ídrima den boroúse na katalávi yia ti to katigoroúse o Iisoús. Ítan « tiphló », ópos i Pharisaíi tis epíyias diakonías tou Iisoú. Den boroúse, epoménos, na katanísi tin prósklisi tou Khristoú na agorási « to polítimo margaritári » stin paravolí tou Matth. 13: 45-46, i opía orízi tin ikóna tou protípou tis aiónias zís pou apaitítai apó ton Theó, ópos apokalíptetai se aftó to edáphio 18 tis Apok. 3.

To Elímon Kálesma

Stíkhos 19: « Ósous agapó, aftoús elénkho kai paidévo. Yíne lipón zilotís kai metanóise » .

I timoría ínai yia ekínous pou o Iisoús agapái mékhri tou simíou na tous xernái. I klísi yia metánia den ékhi isakoustí. Kai i agápi den klironomítai• kerdízetai méso tis axioprépias. Ékhontas skliríni ton thesmó, o Iisoús apefthíni mia atomikí ékklisi, légontas stous ipopsiphíous yia tin ouránia klísi:

I katholikí klísi

Stíkhos 20: « Idoú, ístamai stin pórta kai kroúo. An kápios akoúsi ti phoní mou kai aníxi tin pórta, tha bo mésa se aftón kai tha dipníso mazí tou, kai aftós mazí mou ».

Stin Apokálipsi, i léxi « pórta » emphanízetai stin Apokálipsi 3: 8, edó stin Apokálipsi 3: 20, stin Apokálipsi 4: 1 kai stin Apokálipsi 21: 21. I Apokálipsi 3: 8 mas ipenthimízi óti i pórtes anígoun kai klínoun tin prósvasi. Étsi, yínontai simvolikés ton dokimasión tis pístis pou anígoun í klínoun tin prósvasi ston Khristó, ti dikaiosíni Tou kai ti khári Tou.

Se aftó to edáphio 20, i léxi « pórta » apoktá tris diaphoretikés allá simpliromatikés simasíes. Ipodilóni ton ídio ton Iisoú: « Egó ímai i pórta . Ioánnis 10: 9»• i pórta tou ouranoú ánixe stin Apokálipsi 4: 1: « Pórta aníkhtike ston ouranó ». • kai i pórta tis anthrópinis kardiás stin opía o Iisoús

érkhetai na khtipísi yia na proskalési ton eklektó na tou aníxi tin kardiá tou yia na dósi apódixi tis agápis tou.

To móno pou khriázetai na káni to plásma Tou ínai na aníxi tin kardiá tou stin apokekalimméni alíthia Tou, óste na katastí dinatí mia stení kinonía metaxí aftoú kai tou thíou dimiourgoú tou. To dípno mirázetai to vrádi, ótan érkhetai i níkhta yia na váli télos sta érga tis iméras. I anthropótita síntoma tha isélthi se aftó to ídos níkhtas « ópou kanís den borí na ergastí». (Ioánnis 9: 4)». To télos tou khrónou tis dokimasías tha pagósi yia pánta tis teleftaíes thriskeftikés epiloyés ton anthrópon, andrón kai yinaikón exísou ipéfthinon kai afstirá simpliromatikón sto epípedo tis sárkas.

Se síngrisi me to mínima tis Philadélphias, o eklektós vrísketai stin epokhí tis Laodíkias , stin epikímeni epistrophí tou Iisoú Khristoú. I « anikhtí pórta» « en ouranó » tha xekinísi se sinékhia me aftó to mínima stin Apok. 4: 1.

I Teleftaía Paraínesi tou Pnévmatos

Ston nikití, o Iisoús dilóni:

Stíkhos 21: « Se ópion nikísi tha dóso na kathísi mazí mou ston thróno mou, ópos ki egó níkisa kai káthisa mazí me ton Patéra mou ston thróno tou » .

Étsi, anangélli ti drási tis ouránias krísis pou akolouthí aftó to mínima kai i opía tha ínai to théma tou Apóstolou. 4. Allá aftí i ipóskhesi ton desmévi móno se énan pragmatiká eklektó nikití.

Stíkhos 22: « Ópios ékhi otíon, as akoúsi ti léi to Pnévma pros tis ekklisíes » .

To théma ton « epistolón » telióni me aftí ti néa thesmikí apotikhía. I teleftaía, epidí apó tóra kai sto exís, to phos tha metaphéretai apó énan empnefsméno ánthropo, épita apó mia mikrí omáda. Tha metadídetai atomiká apó átomo se átomo kai méso tou diadiktíou pou o ídios o Iisoús tha katefthíni odigóntas tous eklektoús tou stin piyí diádosis ton teleftaíon alithión tou, tóso ierón óso kai to theïkó tou prósopo. Me aftón ton trópo, ópou ki an vrísketai sti yi: « Ópios ékhi aftí, as akoúsi ti léi to Pnévma stis ekklisíes! »

To epómeno théma tha topothetithí stin ouránia khilietía tis krísis ton asevón apó tous ayíous. Olókliro to théma vasízetai se didaskalíes diáspartes se óli tin Apok. 4, 11 kai 20. Allá i Apok. 4 epivevaióni saphós to ouránio plaísio aftís tis drastiriótitas, i opía akolouthí khronoloyiká tin telikí epokhí tou epíyiou Eklektoú.

Apokálipsi 4 : Ouránia Krísi

Stíkhos 1: « Metá táfta, ída, kai idoú, mia pórta anikhtí ston ouranó . I próti phoní pou ákousa, san sálpinga , na milái mazí mou, ípe: Anéva edó , kai tha sou díxo ósa prépi na yínoun metá thánaton ».

Légontas, « I próti phoní pou ákousa ítan san íkhos sálpingas », to Pnévma orízi to mínima aftís tis « laodikiakís » epokhís os ekíni stin opía metéphere ton Ioánni stin Apok. 1: 10: « Ímoun en Pnévmati tin iméra tou Kiríou, kai ákousa píso mou mia dinatí phoní, san íkho sálpingas ». I Laodíkia ínai epoménos i epokhí tis opías to télos simatodotítai apó tin « iméra tou Kiríou », aftín tis megális éndoxis epistrophís tou.

Símphona me ta lóyia tou, to Pnévma ipostirízi sthenará tin idéa tis diadokhís aftoú tou thématos me to mínima tis Laodíkias . Aftí i akrívia ínai simantikí, epidí o thesmós den bórese poté na apodíxi stous antipálous tou tis didaskalíes tou yia tin ouránia krísi. Símera, phérno apódixi aftoú, pou katésti dinatí khári ston sostó orismó ton imerominión pou sindéontai me ta minímata ton epistolón tis Apokálipsis 2 kai 3. Metaxí Laodíkias kai Apokálipsis 4, me tin « évdomi sálpinga » tis Apokálipsis 11, o Iisoús píre apó ton diávolo kai tous epanastátes anthrópous tin « kiriarkhía tis vasilías tou kósmou » sti yi. Me « ton therismó » tis Apokálipsis 14, píre tous eklektoús tou ston ouranó kai tous empistéftike to érgo na krínoun mazí tou tin perasméni epíyia zí ton asevón nekrón. Tóte « aftós pou niká tha kivernísi ta éthni me siderénia rávdo », ópos anakinóthike stin Apokálipsi 2: 27. An i dióktes íkhan, ópos egó, ti vevaiótita tis míras pou tous epiphilássetai, den ipárkhi amphivolía óti tha állazan ti simperiphorá tous. Allá akrivós i éntoni thélisí tous na agnooún opiadípote proidopíisi tous odiyí stis khiróteres práxis kai étsi proetimázoun yia ton eaftó tous ti khiróteri timoría pou den borí na anaparakhthí stis trékhouses yíines sinthíkes. As epistrépsoume sto kímeno aftoú tou kephalaíou 4. « I próti phoní pou ákousa, san íkho sálpingas, na milái mazí mou, ípe: “Anéva edó, kai tha sou díxo ti prépi na yíni metá thánaton ”». O Ioánnis anaphéretai sto edáphio 10 tis Apokálipsis 1: « Ímoun en Pnévmati tin iméra tou Kiríou, kai ákousa píso mou mia dinatí phoní, san íkho sálpingas ». Aftó to théma tis epistrophís tou Khristoú en dóxi ékhi ídi anapherthí sto edáphio 7 ópou ínai gramméno: « Idoú, érkhetai metá nephelón• kai théli idí aftón pas ophthalmós, kai ekíni ítines ton ekéntisan• kai thélousi thrinísi pásai ai philaí tis yis di' aftón. Nai, Amín! » I ipotithémeni síndesi aftón ton trión kiménon epivevaióni to telikó éndoxo plaísio tis iméras tis epistrophís tou Kiríou Iisoú, o opíos apokalítai epísis Mikhaíl apó tous miiménous eklektoús tou kai tous pistoús angélous tou. An i phoní tou Iisoú singrithí me sálpinga , ínai epidí, ópos aftó to ikhiró órgano ton stratevmáton, epikephalís ton ouránion angelikón stratón tou, o Iisoús salpízi ta stratévmatá tou yia na xekinísoun ti mákhi. Epipléon, san sálpinga , i phoní tou den ékhi pápsi na proidopií tous eklektoús tou na tous thésoun se epiphilakí prokiménou na tous proetimási na nikísoun ópos o ídios níkise tin amartía kai ton thánato. Epikaloúmenos aftí ti léxi « sálpinga », o Iisoús mas díkhni to pio mistiriódes kai simantikó théma ólis tis Apokálipsís tou. Kai ínai alíthia óti yia tous teleftaíous ipirétes tou, aftó to théma ékrive mia dokimasía exálipsis. Edó, stin Apok. 4: 1, i skiní pou perigráphetai ínai atelís epidí stokhévi móno stous dikoús tou. eklektoús, tous opíous érkhetai na sósi apó ton thánato. I simperiphorá ton asevón sto ídio aftó plaísio tha perigraphí stin Apok. 6: 16 me tous exís apokaliptikoús órous: « Kai ípan sta vouná kai stous vrákhous: Péste epáno mas kai krípste mas apó to prósopo ekínou pou káthetai ston thróno, kai apó tin oryí tou Arníou• epidí, írthe i megáli iméra tis oryís tou, kai pios tha borési na stathí? » Se aftó to erótima, pou prophanós anastélletai khorís apántisi, o Theós tha parousiási sto kephálaio 7, to opío akolouthí ekínous pou boroún na antistathoún: tous sphrayisménous eklektoús pou simvolízontai apó ton arithmó 144. 000, éna plíthos 12 sto tetrágono, í 144. Allá aftí ínai móno i eklektí pou paréminan zontaní katá tin epistrophí

tou Khristoú. Tóra, se aftó to plaísio tis Apok. 4, i arpayí ston ouranó aphorá epísis tous eklektoús pou ékhoun petháni apó tin epokhí tou Ável, ton opío o Iisoús anastaíni yia na tous dósi kai aftoús tin iposkheméni antamiví yia tin písti tous: tin aiónia zí. Epísis, ótan o Iisoús léi ston Ioánni: « Anéva edó! » «To Pnévma prominíi móno, méso aftís tis ikónas, tin ánodo stin ouránia vasilía tou Theoú ólon ton eklektón pou litróthikan me to aíma tou Iisoú Khristoú. Aftí i ánodos ston ouranó simatodotí to télos tis yíinis anthrópinis phísis, i eklektí anastaínontai ópos i pistí ángeli tou Theoú, símphona me ti didaskalía tou Iisoú sto Matthaíos 22: 30. I sárka kai i katára tis teliónoun, tous aphínoun píso khorís lípi. Aftí i stigmí stin anthrópini istoría ínai tóso epithimití pou o Iisoús tin anakalí sinekhós stin apokálipsí tou apó ton Daniíl. Ópos i yi, kataraméni exaitías tou anthrópou, i pragmatiká eklektí lakhtaroún tin apelefthérosí tous. To edáphio 2 phaínetai na ékhi antigraphí apó tin Apokálipsi 1: 10. Stin pragmatikótita, to Pnévma epivevaióni pio éntona ti síndesi metaxí ton dío pou anaphérontai sto ídio yegonós stin istoría tou skhedíou tou Theoú, tin epistrophí tou sti « megáli iméra » tou pou prophitéftike stin Apokálipsi 16: 16.

Stíkhos 2: « Efthís íltha en Pnévmati• kai idoú, thrónos éstinen en to ouranó, kai kápios kathótan epí tou thrónou ».

Ópos stin empiría tou Ioánni, i ánodos ton eklektón ston « ouranó » « tous arpázi pnevmatiká » kai provállontai stin ouránia diástasi, i opía paraméni diarkós aprósiti stous anthrópous, epidí ekí vasilévi o Theós kai ínai oratós.

Stíkhos 3: « Kai aftós pou kathótan émiaze me íaspi kai sárkio• kai yíro apó ton thróno ipírkhe ouránio tóxo, san smarágdi ».

Ekí, vrískontai antimétopi me ton thróno tou Theoú, ston opío káthetai éndoxa o énas Dimiourgós Theós. Aftí i aperígrapti ouránia dóxa ekphrázetai, ostóso, apó polítimous líthous stous opíous i ánthropi ínai evaísthiti. I « líthi íaspis » apoktoún polí diaphoretikés ptikhés kai khrómata, antiprosopévontas étsi tin pollaplótita tis theïkís phísis. Me kókkino khróma, to « sárdio » miázi me aftó. « To ouránio tóxo » ínai éna phisikó phainómeno pou pánta entiposíaze tous anthrópous, allá prépi na thimómaste tin proélefsí tou. Ítan to simádi tis diathíkis me tin opía o Theós iposkhéthike stin anthropótita na min tin katastrépsi poté xaná me ta neá tou kataklismoú, símphona me ti Yénesi 9: 9 éos 17. Epísis, káthe phorá pou i vrokhí sinantá ton ílio, mia simvolikí ikóna tou Theoú, to ouránio tóxo, emphanízetai yia na kathisikhási ta yíina plásmatá tou. Allá epikaloúmenos ton kataklismó ton idáton, o Pétros mas ipenthimízi óti énas «kataklismós photiás kai thiaphioú » vrísketai sto theïkó skhédio (V' Pétrou 3: 7). Akrivós enópsi aftoú tou exolothreftikoú « kataklismoú photiás » o Theós organóni, ston parádisó Tou, mia krísi ton asevón, tis opías krités tha ínai i litroméni eklektí kai o Iisoús, o Litrotís tous.

Stíkhos 4: « Yíro apó ton thróno ída íkosi tésseris thrónous , kai páno stous thrónous íkosi tésseris presvíterous kathisménous, diménous me lefká imátia, kai páno sta kephália tous stémmata khrisá ».

Edó, lipón, simvolizómeni apó 24 presvíterous , vrískontai i litroméni ton dío prophitikón epokhón pou apokalíphthikan símphona me tin akólouthi arkhí: metaxí 94 kai 1843, i ídrisi ton 12 apostólon• metaxí 1843 kai 2030, o «Antventistikós» pnevmatikós Israíl ton « 12 philón » sphrayisménos me ti « sphrayída tou Theoú », to Sávvato tis 7is iméras , stin Apokálipsi 7. Aftí i diamórphosi tha epivevaiothí, stin Apokálipsi 21, stin perigraphí tis « Néas Ierousalím pou katevaíni apó ton ouranó »

yia na engatastathí stin ananeoméni yi• i « 12 philés » apikonízontai ekí apó « 12 píles » ipó tin ópsi 12 « margaritária ». To théma tis krísis orízetai stin Apok. 20: 4, ópou diavázoume: « Kai ída thrónous• kai se ekínous pou káthontan epáno tous dóthike exousía na krínoun . Kai ída tis psikhés ekínon pou íkhan apokephalistí exaitías tis martirías tou Iisoú kai exaitías tou lógou tou Theoú, kai ekínon pou den íkhan proskinísi to thirío oúte tin ikóna tou, kai pou den íkhan lávi to kháragma sta métopá tous oúte sta khéria tous. Ézisan kai vasílefsan mazí me ton Khristó khília khrónia . I vasilía ton eklektón ínai vasilía kritón. Allá pios kríinetai? I Apok. 11: 18 mas díni tin apántisi: « Ta éthni oryístikan, kai írthe i oryí sou, kai írthe i óra na krínis tous nekroús , na antamípsis tous doúlous sou tous prophítes, tous ayíous kai ekínous pou phovoúntai to ónomá sou, mikroús kai megálous, kai na katastrépsis ekínous pou katastréphoun ti yi ». Se aftó to edáphio, to Pnévma ipenthimízi ti diadokhí trión themáton pou apokalíphthikan yia ton kairó tou télous: «i ékti sálpinga » yia « ta éthni pou ínai thimoména », o kairós ton « eptá teleftaíon pligón » yiatí « írthe o thimós sou » kai i ouránia krísi ton « khiliádon etón » yiatí « írthe o kairós na krínis tous nekroús ». To télos tou edaphíou kathorízi to telikó prógramma pou tha oloklirothí me tin teleftaía krísi tis límnis tis photiás kai tou thiaphioú pou tha exalípsi tous asevís. Óli tha simmetáskhoun sto déftero prótine anástasi , sto télos ton « khiliádon etón », símphona me tin Apok. 20: 5: « I ipólipi nekrí den ézisan mékhri na simplirothoún ta khília khrónia ». To Pnévma mas díni ton orismó tou yia tous asevís: « aftoús pou katastréphoun ti yi ». Píso apó aftí tin enéryia vrísketai « i katastrophikí í erimotikí amartía » pou anaphéretai sto Dan. 8: 13• i amartía pou prokalí thánato kai erímosi tis yis• i opía odíyise ton Theó na paradósi ton Khristianismó sto skliró romaïkó papikó kathestós metaxí 538 kai 1798• i opía paradídi to éna tríto tis anthropótitas se pirinikí photiá metá í to 2021. Kanís den tha phantazótan óti, apó tis 7 Martíou 321, i parávasi tou ieroú Savvátou tis alithinís évdomis iméras tha épherne tóses pollés tromerés kai trayikés sinépies. I 24 presvíteri diaphoropioúntai móno sto epípedo tou diatágmatos tou Daniíl 8: 14, epidí ékhoun kinó óti sózontai me to ídio aíma tou Iisoú Khristoú. Epoménos, ótan krithoún áxii, símphona me tin Apok. 3: 5, óli phoroún ta « lefká imátia » kai to « stepháni tis zís » pou iposkhéthikan stous nikités tou agóna tis pístis, stin Apok. 2: 10. To «khrisó » ton stephánon simvolízi tin písti pou katharístike méso tis dokimasías símphona me tin A′ Pétr. 1: 7.

Se aftó to kephálaio 4, o óros « kathímenos » emphanízetai 3 phorés. Kathós o arithmós 3 ínai símvolo teliótitas, to Pnévma topothetí aftó to théma tis krísis tis évdomis khilietías káto apó to simádi tis télias anápafsis ton nikitón, símphona me ta gramména: « Káthise sta dexiá mou, mékhris ótou théso tous ekhthroús sou ipopódio ton podión sou ». Psalmós 110: 1 kai Matthaíos 22: 44. Aftós kai ósi káthontai anapávontai kai me aftí tin ikóna, to Pnévma parousiázi tin évdomi khilietía os to megálo Sávvato í anápafsi pou prophitéftike, apó ti dimiouryía, apó tin ayiasméni anápafsi tis évdomis iméras ton evdomádon mas.

Stíkhos 5: «Kai ek tou thrónou exírkhonto astrapés kai phonés kai vrontés• kai enópion tou thrónou kaigóntousan eptá lampádes pirós, i opíes ínai ta eptá pnévmata tou Theoú ».

I ekdilósis pou « proérkhontai apó ton thróno » apodídontai ámesa ston ídio ton Dimiourgó Theó. Símphona me tin Éxodo 19: 16, aftá ta phainómena íkhan ídi simatodotísi, mésa ston trómo tou evraïkoú laoú, tin parousía tou Theoú sto Óros Siná. Aftí i ipódixi ipenthimízi epoménos ton rólo pou tha diadramatísoun i Déka Entolés tou Theoú se aftí tin práxi tis krísis ton asevón nekrón. Aftí i ipenthímisi ipenthimízi epísis to yegonós óti aóratos ston kíndino tou anapóphefktou thanátou yia ta plásmatá tou sto parelthón, o Theós, pou den ékhi alláxi ti phísi tou, phaínetai khorís kíndino apó tous litroménous eklektoús tou, anastiménos kai doxasménos. Prosokhí! Aftí i síntomi prótasi,

erminevméni tóra, tha yíni orósimo sti domí tou vivlíou tis Apokálipsis. Káthe phorá pou emphanízetai, o anagnóstis prépi na katalávi óti i prophitía thimízi to plaísio tis énarxis tis krísis tis évdomis khilietías, i opía tha simatodotithí apó tin ámesi kai oratí parémvasi tou Theoú ston Mikhaíl, ton Iisoú Khristó. Me aftón ton trópo, i domí olóklirou tou vivlíou tha mas prosphéri diadokhikés episkopísis tis khristianikís epokhís káto apó diaphoretiká thémata pou khorízontai apó aftín tin vasikí ékphrasi: « ipírxan lámpsis astrapís, phonés kai vrontés ». Tha to vroúme xaná stin Apok. 8: 5 ópou prostíthetai « énas sismós » sto klidí. Tha diakhorísi to théma tis aénais ouránias mesitías tou Iisoú Khristoú apó to théma ton salpíngon . Sti sinékhia, stin Apok. 11: 19, tha prostethí « éna megálo khalázi » sto klidí. I exíyisi tha emphanistí stin Apok. 16: 21 ópou aftó to « megálo khalázi » klíni to théma tis évdomis apó tis eptá teleftaíes pliyés tou Theoú . Omíos, « o sismós » yínetai, stin Apok. 16: 18, « énas megálos sismós ». Aftó to klidí ínai themelióides yia na máthoume na diakhirizómaste tis didaskalíes tou vivlíou tis Apokálipsis kai na katanooúme tin arkhí tis domís tou .

Epistréphontas sto edáphio 5, simiónoume óti, topothetiménes aftí ti phorá « enópion tou thrónou », vrískontai « eptá likhnária pou kaígontai ». Simvolízoun ta « eptá pnévmata tou Theoú ». O arithmós « eptá» » simvolízi ton ayiasmó, edó, aftón tou Pnévmatos tou Theoú. Me to Pnévma Tou, to opío periékhi káthe zí, o Theós elénkhi óla ta plásmatá Tou. Ínai mésa se aftá kai ta topothetí « brostá ston thróno Tou », epidí ta dimioúryise eléfthera, apénantí Tou. I ikóna ton « eptá kaiómenon likhnarión » simvolízi ton ayiasmó tou thíou photós. To télio kai éntono phos tou exalíphi káthe pithanótita skótous. Dióti den ipárkhi thési yia to skotádi stin aiónia zí ton litroménon.

Stíkhos 6: « Kai enópion tou thrónou ipírkhe thálassa apó yialí san krístallo. Kai sto méson tou thrónou kai yíro apó ton thróno ipírkhan téssera zontaná plásmata yemáta mátia apó brostá kai apó píso ».

To Pnévma mas milái sti simvolikí tou glóssa. Ti ipárkhi « prin apó to O óros « thrónos » anaphéretai sta ouránia plásmatá tou pou parevrískontai allá den simmetékhoun stin krísi. Se megálous arithmoús, aftá paírnoun tin emphánisi mias thálassas tis opías i katharótita tou kharaktíra ínai tóso agní pou ti singríni me krístallo . Aftós ínai o vasikós kharaktíras ton ouránion kai epíyion plasmáton pou ékhoun paramíni pistá ston dimiourgó Theó. Sti sinékhia, to Pnévma epikalítai éna állo símvolo pou aphorá ton Theó, sti mési tou thrónou , kai ta ouránia plásmatá tou apó állous kósmous kai álles diastásis, yíro apó ton thróno . O óros « yíro » anaphéretai se plásmata diásparta káto apó to vlémma tou Theoú pou káthetai ston thróno . I ékphrasi « téssera zontaná plásmata » anaphéretai sto pangósmio prótipo ton zontanón ónton. To plíthos ton matión dikaioloyítai apó ti léxi plíthos, kai i thési tous « brostá kai píso » simvolízi pollá prágmata. Próton, díni se aftá ta zontaná ónta éna polikatefthintikó í polidiástato vlémma. Allá pio pnevmatiká, i ékphrasi « brostá kai píso » anaphéretai ston thío nómo pou kharákhthike apó to dákhtilo tou Theoú sto Óros Siná, stis tésseris ópsis ton dío pétrinon plakón. To Pnévma singríni tin pangósmia zí me ton pangósmio nómo. Kai ta dío ínai érgo tou Theoú, pou kharázi stin pétra, sti sárka í se ta mialá, to prótipo tis télias zís yia tin eftikhía ton plasmáton tou pou ton katanooún kai ton agapoún. Aftá ta plíthi ton matión parakolouthoún kai akolouthoún me páthos kai simpónia ó, ti simvaíni sti yi. Stin A΄ Korinthíous 4: 9, o Pávlos dilóni: « Dióti mou phaínetai óti o Theós mas ékane apostólous teleftaíous apó ólous, katadikasménous se thánato san na yíname théama ston kósmo, stous angélous kai stous anthrópous» . I léxi « kósmos » se aftó to edáphio ínai i ellinikí léxi «kósmos». Aftós o kósmos ínai pou orízo os polidiástatous kósmous. Sti yi, i eklektí kai i agónes tous akolouthoúntai apó aóratous theatés pou tous agapoún me tin ídia theïkí agápi pou apokálipse o Iisoús Khristós. Khaírontai sti

khará tous kai klaíne me ekínous pou klaíne epidí o agónas ínai tóso sklirós kai odinirós. Allá aftós o kósmos prosdiorízi epísis ton ápisto kósmo ópos ton romaïkó laó, theatés tis dolophonías pistón Khristianón stis arénes tous.

I Apokálipsi 5 tha mas parousiási aftés tis tris omádes ouránion theatón: ta téssera zontaná ónta, tous angélous kai tous presvíterous , óli nikités, enoméni káto apó to storyikó vlémma tou megálou dimiourgoú Theoú yia tin aioniótita.

O síndesmos pou sindéi to « plíthos ton ophthalmón » me ton thío nómo vrísketai sto ónoma « martiría » pou díni o Theós ston nómo ton déka entolón tou. Thimómaste óti aftós o nómos philassótan «ston áyio tópo» apoklistiká yia ton Theó kai apagorevménos stous anthrópous ektós apó tin eortí tis «Iméras tou Exilasmoú». O nómos parémine ston Theó os «martiría» kai i « dío plákes » tou tha dósoun mia défteri simasía stous simvolikoús « dío mártires » pou anaphérontai stin Apok. 11: 3. Se aftó to máthima, to « plíthos ton ophthalmón » apokalípti tin íparxi enós plíthous aóraton martíron pou éyinan mártires yíinon yegonóton. Sti theïkí sképsi, i léxi martiría ínai akhóristi apó ti léxi pistótita. I ellinikí léxi «mártiras», pou metaphrázetai os «mártiras», tin orízi télia, epidí i pistótita pou apaití o Theós den ékhiória. Kai toulákhiston, énas «mártiras» tou Iisoú prépi na timá ton thío nómo ton déka entolón tou, me ton opío o Theós ton singríni kai ton kríni.

O THEÏKOS NOMOS prophitévi

Edó, anígo mia parénthesi, yia na epikalestó to thío phos pou élava tin ánixi tou 2018. Aphorá ton nómo ton déka entolón tou Theoú. To Pnévma me odíyise na siniditopiíso ti simasía tis akólouthis akrívias: « O Misís epéstrepse kai katévike apó to vounó, kratóntas sto khéri tou tis dío plákes tis martirías• i plákes ítan gramménes kai apó tis dío plevrés , ítan gramménes kai apó ti mía plevrá kai apó tin álli . I plákes ítan érgo tou Theoú, kai i graphí ítan i graphí tou Theoú, kharagméni stis plákes (Éxodos 32: 15-16)». Arkhiká exepláyin pou kanís den íkhe lávi poté ipópsi aftí tin akrívia, símphona me tin opía i arkhikés plákes tou nómou ítan gramménes stis tésseris ópsis tous, diladí, « emprós kai píso » san « ta mátia ton tessáron zontanón plasmáton » tou prigoúmenou edaphíou pou meletísame. Aftí i akrívia, pou anaphérthike epímona, íkhe énan lógo pou to Pnévma mou epétrepse na anakalípso. Olókliro to kímeno ítan arkhiká katanemiméno me kanonikó kai isorropiméno trópo stis tésseris ópsis ton dío pétrinon plakón. I brostiní plevrá tis prótis plákas emphánize tin próti entolí kai ti misí tis défteris. I píso ópsi tou éphere to déftero méros tis défteris kai olókliri tin tríti. Sto déftero trapézi, i brostiní ópsi emphánize olókliri tin tétarti entolí. I píso ópsi tou éphere tis teleftaíes éxi entolés. Se aftí ti diamórphosi, i dío oratés prosópsis mas parousiázoun tin próti entolí kai ti défteri, katá to ímisi, kai tin tétarti, i opía aphorá tin ayiasméni ipólipi évdomi iméra. Mia matiá se aftá ta prágmata anadiknii aftés tis tris entolés, i opíes ítan simádia ayiótitas to 1843, ótan to Sávvato apokatastáthike kai apaitíthike apó ton Theó. Ekíni tin epokhí, i Protestántes épesan thímata tis klironomiménis Romaïkís Kiriakís. I sinépies tis epiloyís ton Antventistón kai tis epiloyís ton Protestantón tha emphanistoún étsi sto píso méros kai ton dío trapezión. Phaínetai óti, khorís sevasmó yia to Sávvato, apó to 1843, i tríti entolí ékhi epísis paraviastí: « To ónoma tou

Theoú khrisimopiítai mátaia », kiriolektiká « psevdós », apó ekínous pou to epikaloúntai khorís ti dikaiosíni tou Khristoú í aphoú to ékhoun khási. Epanalamvánoun étsi to sphálma pou diépraxan i Evraíi, ton opíon o iskhirismós óti aníkoun ston Theó apokalíptetai os pséma apó ton Iisoú Khristó stin Apok. 3: 9: « ekíni tis sinagoyís tou Sataná, pou léne óti ínai Ioudaíi kai den ínai, allá psévdontai ». To 1843, aftí ítan i periptosi ton Protestantón klironómon ton Katholikón. Allá prin apó tin tríti entolí, to déftero méros tis défteris apokalípti tin krísi pou epiválli o Theós sta dío kíria antípala stratópeda. Stous Protestántes klironómous tou Romaiokatholikismoú, o Theós léi: « Ímai Theós zilótipos, pou episképtomai tin anomía ton patéron sta paidiá mékhri tin tríti kai tétarti yeniá ekínon pou me misoún », distikhós yi' aftón, o epísimos Antventismós pou « ékopse » to 1994 tha mirastí ti míra tous• allá léi epísis, antístropha, stous ayíous pou tha tirísoun to áyio Sávvato tou kai to prophitikó tou phos apó to 1843 éos to 2030: « kai pou díkhni éleos se khiliádes yeneés se ekínous pou me agapoún kai tiroún tis entolés mou ». O arithmós « khília » pou anaphéretai thimízi diakritiká ta « khília khrónia » tis évdomis khilietías tis Apok. 20, i opía tha ínai i antamiví ton nikiphóron eklektón pou ékhoun isélthi stin aioniótita. Éna állo máthima prokípti. Steriméni apó ti víthia tou Avíou Pnévmatos tou Iisoú Khristoú, os apotélesma, i Protestántes kai i Antventistés pou engatalíphthikan apó ton Theó diadokhiká to 1843 kai to 1994 den tha borésoun na timísoun tis teleftaíes éxi entolés pou ínai gramménes sto píso méros tou pínaka 2, to brostinó méros tou opíou ínai aphieroméno sti theïkí anápafsi tis évdomis iméras. Antítheta, ósi tiroún aftín tin anápafsi tha lávoun víthia apó ton Iisoú Khristó yia na ipakoúsoun se aftés tis entolés pou aphoroún ta kathíkonta tou anthrópou apénanti stous sinanthrópous tou. Ta érga tou Theoú, ídi apó tin parádosi ton plakón tou nómou ston Misí, apoktoún mia ekpliktikí kai aprosdókiti simasía, rólo kai khrísi ston éskhato kairó tou 2018. Kai to mínima tis apokatástasis tou Savvátou eniskhíetai kai epivevaiónetai étsi apó ton Pantodínamo Theó Iisoú Khristó.

Edó ínai tóra i morphí me tin opía emphanízontai i Déka Entolés.

Pínakas 1 – Brostiní ópsi: i sintayés

O Theós parousiázetai

« Egó ímai o Yiakhvé o Theós sou, pou se évgala apó ti yi tis Aiyíptou, apó ton íko tis doulías . » (Aftó perilamváni ólous tous eklektoús pou sóthikan apó tin amartía kai sóthikan me to exilastírio aíma pou khíthike apó ton Iisoú Khristó• o íkos tis doulías ínai i amartía• o mimoúmenos karpós tou diavólou).

1i Entolí: Katholikí amartía apó to 538, Protestantikí apó to 1843 kai Antventistikí apó to 1994) .

« Min ékhis állous theoús ektós apó ména ».

2i Entolí: 1o méros : I katholikí amartía apó to 538.

« Min phtiáxis yia ton eaftó sou gliptí ikóna oúte omíoma opioudípote prágmatos pou ínai ston ouranó páno í pou ínai sti yi káto í pou ínai sta neá káto apó ti yi. Min ta proskinísis oúte na ta latrévis . »

Pínakas 1 – Píso: I sinépies

2i Entolí: 2o Méros .

«. . . dióti egó, o Yiakhvé, o Theós sou, ímai Theós zilótipos, pou episképtomai tin anomía ton patéron sta paidiá mékhri tin tríti kai tétarti yeniá ekínon pou me misoún (Katholikí apó to 538• Protestántes apó to 1843• Antventistés apó to 1994) kai díkhno éleos se khiliádes apó ekínous pou me agapoún kai tiroún tis entolés mou . (Antventistés tis Evdómis Iméras, apó to 1843• i teleftaíi, apó to 1994). »

3i entolí: paraviázetai apó tous Katholikoús apó to 538, tous Protestántes apó to 1843 kai tous Antventistés apó to 1994) .

« Min psévdesai me to ónoma tou Kiríou tou Theoú sou• epidí, o Kiríou den tha athoósi ópion psévdetai me to ónomá tou ».

Pínakas 2 – Emprós: sintayí

4i Entolí: I paravíasí tis apó ti Khristianikí Sinélefsi apó to 321 tin kathistá tin « katastrophikí amartía » tou Dan. 8: 13. Ékhi paraviastí apó tin Katholikí písti apó to 538 kai tin Protestantikí písti apó to 1843. Allá ékhi timithí apó tin písti ton Antventistón tis Evdómis Iméras apó to 1843 kai to 1873.

« Na thimásai tin iméra tou Savvátou, yia na tin ayiázis. Éxi iméres tha ergázesai kai tha kánis óli tin ergasía sou. I évdomi ómos iméra ínai to Sávvato tou Kiríou tou Theoú sou. Min kánis kamía ergasía, oúte esí, oúte o yios sou, oúte i kóri sou, oúte o doúlos sou, oúte i doúli sou, oúte ta zóa sou, oúte o xénos pou ínai mésa stis píles sou. Yiatí se éxi iméres o Kírios dimioúryise ton ouranó kai ti yi, ti thálassa kai óla ósa ipárkhoun se aftá, kai tin évdomi iméra anapáfthike. Yi' aftó, o Kírios evlóyise tin iméra tou Savvátou kai tin ayíase . »

Pínakas 2: Píso ópsi: I sinépies : Aftés i éxi teleftaíes entolés ékhoun paraviastí apó ti khristianikí písti apó to 321, apó tin katholikí písti apó to 538, apó tin protestantikí písti apó to 1843 kai apó tin Antventistikí písti pou « exémese » to 1994. Allá yínontai sevastés stin písti ton Antventistón tis Evdómis Iméras, evloyiméni apó to Áyio Pnévma tou Iisoú Khristoú, apó to 1843 kai to 1873, enó i «teleftaíes» apó to 1994 éos to 2030.

5i Entolí

« Tíma ton patéra sou kai ti mitéra sou, yia na makrimeréfsis sti yi pou sou díni o Kírios o Theós sou » .

6i Entolí

« Ou phonéfsis . Ou phonéfsis . » (tou ídous tou apotrópaiou englímatos, phónos í sto ónoma tis pséftikis thriskías)

7i Entolí

« Mi mikhéfsis. »

8i Entolí

« Min klévis. »

9i Entolí

« Min psevdomartirís enantíon tou plisíon sou ».

10i Entolí

« Min epithimísis to spíti tou plisíon sou• min epithimísis ti yinaíka tou plisíon sou, oúte ton doúlo tou, oúte ti doúli tou, oúte to vódi tou, oúte to gaïdoúri tou, oúte otidípote ínai tou plisíon sou » .

Klíno edó aftí tin exairetikí kai zotikís simasías parénthesi.

Stíkhos 7: « To próto zontanó on ítan san liontári, to déftero zontanó on ítan san moskhári, to tríto zontanó on íkhe prósopo san ánthropo, kai to tétarto zontanó on ítan san aetós pou petoúse ».

As to poúme amésos, aftá ínai móno símvola. To ídio mínima parousiázetai ston Iez. 1: 6 me parallayés stin perigraphí. Ekí vrískoume téssera panomiótipa zóa, to kathéna me téssera diaphoretiká prósopa. Edó, ékhoume akóma téssera zóa, allá to kathéna ékhi móno éna prósopo, diaphoretikó sta téssera zóa. Aftá ta térata den ínai epoménos pragmatiká, allá to simvolikó tous mínima ínai ípsisto. Káthe éna apó aftá parousiázi éna prótipo aiónias pangósmias zís pou aphorá, ópos ídame, ton ídio ton Theó kai ta polidiástata pangósmia plásmatá tou. Aftós pou ensarkóthike sti theïkí tou teliótita, aftá ta téssera kritíria tis pangósmias zís, ínai o Iisoús Khristós, ston opío vrískontai i vasilikí exousía kai i dínami tou liontarioú símphona me to Krit. 14: 18• to pnévma tis thisías kai tis ipiresías tou moskharioú • i ikóna tou Theoú tou anthrópou• kai i kiriarkhía tis ipértatis ouránias anípsosis tou iptámenou aetoú . Aftá ta téssera kritíria vrískontai se óli tin aiónia pangósmia ouránia zí. Apoteloún to prótipo pou exiyí tin epitikhía tou thíou érgou sto opío antitíthentai ta epanastatiká pnévmata. Kai o Iisoús parousíase to télio montélo stous apostólous kai tous mathités tou katá ti síntomi epíyia diakonía tou. phtánontas sto simío na plíni ta pódia ton mathitón tou, prin paradósi to sóma tou sto martírio tis stávrosis, yia na exileothí, sti thési tous, san « moskhári », yia tis amartíes ólon ton eklektón tou. Epísis, as exetási o kathénas ton eaftó tou yia na máthi an i apárnisi aftoú tou protípou tis aiónias zís ínai símphoni me ti phísi tou, tis philodoxíes tou kai tis epithimíes tou. Aftó ínai to prótipo tis prosphorás sotirías pou prépi na arpáxi í na aporrípsi.

Stíkhos 8: « Ta téssera zontaná plásmata íkhan éxi phteroúyes to kathéna, kai ítan yemáta mátia olóyira kai apó mésa. Den anapávontan méra kai níkhta, légontas: “Áyios, áyios, áyios Kírios o Theós o Pantokrátoras, o in kai o on kai o erkhómenos! ” »

Me phónto tin ouránia krísi, aftí i skiní apikonízi arkhés pou epharmózontai diarkós ston ouranó kai sti yi apó ónta pou paraménoun pistá ston Theó.

Ta ouránia sómata ton plasmáton apó állous kósmous den khriázontai phterá yia na kinithoún, epidí den ipókintai stous nómous tis yíinis diástasis. Allá to Pnévma iiothetí yíina símvola pou o ánthropos borí na katalávi. Apodídontás tous « éxi phterá », mas apokalípti ti simvolikí axía tou arithmoú 6, o

opíos yínetai o arithmós tou ourániou kharaktíra kai aftós ton angélon. Aphorá tous kósmous pou ékhoun paramíni khorís amartía kai tous angélous, apó tous opíous o Satanás, o epanastátis ángelos, ítan o prótos pou dimiouryíthike. Dedoménou óti o Theós ékhi apodósi ton arithmó «eptá» ston eaftó tou os tin prosopikí tou vasilikí «sphrayída», o arithmós 6 borí na theorithí i «sphrayída» í, stin períptosi tou diavólou, to «simádi» tis prosopikótitás tou, allá mirázetai aftón ton arithmó 6 me tous kósmous pou ékhoun paramíni agní kai ólous tous angélous pou dimioúryise o Theós, tous kaloús kai tous kakoús. Káto apó ton ángelo érkhetai o ánthropos, tou opíou o arithmós tha ínai «5», o opíos dikaiónetai apó tis 5 aisthísis tou, ta 5 dákhtila tou kherioú tou kai ta 5 dákhtila tou podioú tou. Káto apó aftón vrísketai o arithmós 4 tou pangósmiou kharaktíra pou orízetai apó ta téssera vasiká simía, Vorrá, Nóto, Anatolí kai Dísi. Káto apó aftón vrísketai o arithmós 3 tis teliótitas, épita o arithmós 2 tis atélias kai o arithmós 1 tis enótitas í tis télias énosis. Ta mátia ton tessáron zontanón ónton ínai « olóyira kai mésa » kai, epipléon, « brostá kai píso ». Típota den borí na xephíyi apó to vlémma aftís tis ouránias polidiástatis pangósmias zís, tin opía to thío Pnévma dierevná sto sínoló tis epidí i proélefsí tis ínai mésa tou. Aftí i didaskalía ínai khrísimi epidí, stin paroúsa yi, lógo tis amartías kai tis anomías ton amartolón, kratóntas tous « mésa » tou, o ánthropos borí na krípsi apó tous állous anthrópous tis mistikés tou sképsis kai ta ponirá tou skhédia pou stréphontai enantíon tou plisíon tou. Stin ouránia zí, tétia prágmata ínai adínata. I ouránia zí ínai tóso diaphanís óso to krístallo, aphoú i anomía ekdiókhthike apó aftín, mazí me ton diávolo kai tous kakoús angélous tou, ríkhtikan sti yi, símphona me tin Apokálipsi 12: 9, metá ti níki tou Iisoú epí tis amartías kai tou thanátou. I diakírixi tis ayiótitas tou Theoú epitinkhánetai stin teliótitá tis (3 phorés: áyia) apó tous katíkous aftón ton agnón kósmon. Allá aftí i diakírixi den epitinkhánetai me lóyia. Ínai i teliótita tis atomikís kai silloyikís tous ayiótitas pou diakirítti se mónima érga tin teliótita tis ayiótitas tou Theoú pou tous dimioúryise. O Theós apokalípti ti phísi tou kai to ónomá tou me ti morphí pou anaphéretai stin Apok. 1: 8: « Egó ímai to Álpha kai to Oméga, léi Kírios o Theós, aftós pou ínai, aftós pou ítan kai aftós pou prókitai na érthi, o Pantodínamos ». I ékphrasi « aftós pou ínai, aftós pou ítan kai aftós pou prókitai na érthi » orízi télia tin aiónia phísi tou dimiourgoú Theoú. Arnoúmeni na ton apokaloún me to ónoma pou édose ston eaftó tou, «Yiakhvé», i ánthropi ton apokaloún «o Aiónios». Ínai alíthia óti o Theós den khriazótan ónoma, aphoú óntas monadikós kai khorís theïkó antagonistí, den khriázetai ónoma yia na ton diakríni apó állous theoús pou den ipárkhoun. O Theós par' óla aftá simphónise na antapokrithí sto aítima tou Misí, ton opío agapoúse kai pou ton agapoúse. Étsi édose ston eaftó tou to ónoma «Yiakhvé», to opío metaphrázetai apó to ríma «ímai», sizevgméno sto tríto enikó prósopo tou evraïkoú paratatikoú. Aftós o «atelís» khrónos ipodilóni éna tetelesméno pou ektínetai ston khróno, epoménos, énan khróno evrítero apó to méllon mas, i morphí «o on, o in kai o thélon ésetai» metaphrázi télia tin énnia aftoú tou evraïkoú ateloús. O típos « aftós pou on, o in kai o érkhon » ínai epoménos o trópos tou Theoú na metaphrási to evraïkó tou ónoma «Yiakhvé», ótan prépi na to prosarmósi stis ditikés glósses í se opiadípote álli ektós apó tin evraïkí. To méros «kai o érkhon» ipodilóni tin telikí phási ton Antventistón tis khristianikís pístis, pou kathieróthike sto skhédio tou Theoú me to diátagma tou Dan. 8: 14 apó to 1843. Epoménos, sti sárka ton eklektón Antventistón oloklirónetai i diakírixi tis triplís ayiótitas tou Theoú. I thiótita tou Iisoú Khristoú ékhi sikhná amphisvitithí, allá ínai anamphisvítiti. I Vívlos léi skhetiká me aftó to théma stin Evr. 1: 8: « Pros de ton Iió ípe: O thrónos sou, Theé, ínai stous aiónes ton aiónon• skíptro dikaiosínis ínai to skíptro tis vasilías sou ». Kai ston Phílippo, pou zitá apó ton Iisoú na tou díxi ton Patéra, o Iisoús apantá: « Tóso kairó ímai mazí sas kai den me ékhete gnorísi, Phílippe? Aftós pou ékhi di eména, ékhi di ton Patéra • pós esí les: “Díxe mas ton Patéra? ” » (Ioánnis 14: 9).

Stíkhi 9-10-11: « Ótan ta zontaná ónta apodídoun dóxa kai timí kai efkharistía se aftón pou káthetai ston thróno, se aftón pou zi stous aiónes ton aiónon, i íkosi tésseris presvíteri péphtoun brostá se aftón pou káthetai ston thróno kai proskinoún kai latrévoun aftón pou zi stous aiónes ton aiónon, kai ríkhnoun ta stémmatá tous brostá ston thróno, légontas: Áxios ísai, Kírié mas kai Theós mas, na lávis ti dóxa kai tin timí kai ti dínami• epidí, esí dimioúryises ta pánta, kai me to thélimá sou ipárkhoun kai dimiouryíthikan ».

To kephálaio 4 telióni me mia skiní doxoloyías tou Dimiourgoú Theoú. Aftí i skiní díkhni óti i theïkí apaítisi, « phovithíte ton Theó kai dóste tou dóxa . . . », pou ekphrázetai sto próto angelikó mínima tis Apokálipsis 14: 7, akoústike kai kataníthike kalá apó tous teleftaíous eklektoús apó to 1843, allá páno ap' óla, apó tous eklektoús pou paréminan zontaní katá tin epokhí tis éndoxis epistrophís tou Iisoú Khristoú, epidí móno yi' aftoús i Apokálipsi tis Apokálipsis proetimástike kai photístike plíros tin epokhí pou epélexe o Theós, diladí apó tin ánixi tou 2018. I litroméni ekphrázoun étsi me latría kai aíno óli tous tin evgnomosíni ston Iisoú Khristó, ti morphí me tin opía o Pantodínamos tous episképhtike yia na tous sósi apó tin amartía kai ton thánato, ton misthó Tou. I ápisti anthropótita pistévi móno ó, ti vlépi, ópos o apóstolos Thomás, kai epidí o Theós ínai aóratos, ínai katadikasméni na agnoí tin akraía tis adinamía, yegonós pou tin kathistá aplós éna paikhnídi pou khirízetai símphona me to theïkó tou thélima. Ékhi toulákhiston tin dikaioloyía, i opía den tha ti dikaioloyísi, óti den gnórize ton Theó, mia dikaioloyía pou o Satanás den ékhi, aphoú gnorízontas ton Theó, epélexe na bi se mákhi enantíon tou. Ínai dískola pisteftó, allá alithinó, kai aphorá epísis tous kakoús angélous pou ton akoloúthisan. Paradóxos, i pollí diaphoretikí kai akómi kai antítheti karpí tis eléftheris epiloyís martiroún tin afthentikí kai apóliti elefthería pou ékhi dósi o Theós sta ouránia kai yíina plásmatá tou.

Apokálipsi 5: O Iiós tou Anthrópou

Ótan parousíase ton Iisoú sto plíthos, o Pilátos ípe: « Idoú o Ánthropos ». Ítan aparaítito o ídios o Theós na érthi kai na pári morphí sárkas, óste na emphanistí « o Ánthropos » símphona me tin kardiá kai tis epithimíes tou. O thánatos íkhe khtipísi to próto zevgári ton anthrópon, lógo tis amartías tis anipakís ston Theó. Os simádi tis néas tous epaískhintis katástasis, o Theós tous ékane na anakalípsoun ti somatikí tous yimnótita, i opía ítan móno éna exoterikó simádi tis esoterikís pnevmatikís tous yimnótitas. Apó aftí tin arkhí, i próti anakínosi tis lítrosís tous éyine dínontás tous roúkha phtiagména apó dérmata zóon. Étsi skotóthike to próto zóo stin anthrópini istoría. Tha

boroúse kanís na skephtí óti ítan éna nearó kriári í éna arní lógo tou simvolismoú. 4. 000 khrónia argótera, to Arní tou Theoú, pou aphairí tis amartíes tou kósmou, írthe na prosphéri tin nomiká télia zí tou yia na litrósi tous eklektoús metaxí tis anthropótitas. Aftí i sotiría pou prosphéretai me agní khári apó ton Theó vasízetai epoménos ex oloklírou ston thánato tou Iisoú, o opíos epitrépi stous eklektoús tou na epophelithoún apó tin télia dikaiosíni tou. Kai taftókhrona, o thánatós tou exileóni tis amartíes tous, ton opíon ékane ton eaftó tou ethelontí phoréa. Apó tóte, o Iisoús Khristós ékhi yíni to móno ónoma pou borí na sósi énan amartoló se olókliri ti yi mas, kai i sotiría tou epharmózetai apó tin epokhí tou Adám kai tis Évas.

Yia ólous aftoús tous lógous, aftó to kephálaio 5, to opío topothetítai káto apó ton arithmó « Ánthropos », ínai aphieroméno se aftón. O Iisoús ókhi móno sózi tous eklektoús tou me ton exilastírio thánató tou, allá tous sózi prostatévontás tous se ólo to yíino taxídi tous. Kai yia aftón ton skopó tous proidopií yia tous pnevmatikoús kindínous pou ékhi thési o diávolos sto drómo tous. I tekhnikí tou den ékhi alláxi: ópos stin epokhí ton apostólon, o Iisoús tous milái me paravolés, étsi óste o kósmos na akoúi allá na min katalavaíni• káti pou den iskhíi yia tous eklektoús tou, i opíi, ópos kai i apóstoli, lamvánoun tis exiyísis tou apefthías apó aftón. I apokálipsí tou «Apokálipsi» paraméni me aftó to ametáphrasto ellinikó ónoma, aftí tin yigántia paravolí pou o kósmos den prépi na katalávi. Allá yia tous eklektoús tou, aftí i prophitía ínai prágmati i « Apokálipsí » tou.

Stíkhos 1: « Kai ída sto dexí khéri ekínou pou kathótan ston thróno éna vivlío gramméno apó mésa kai apó píso, sphrayisméno me eptá sphrayídes ».

Sto thróno stéketai o Theós, kai sto dexí tou khéri, kai epoménos ipó tin evloyía tou, kratái éna vivlío gramméno « entós kai ektós ». Aftó pou ínai gramméno « entós » ínai to apokriptographiméno mínima pou proorízetai yia tous eklektoús tou, to opío paraméni klistó kai parexiyiméno apó tous anthrópous tou kósmou pou ínai ekhthrí tou Theoú. Aftó pou ínai gramméno « entós » ínai to kriptographiméno kímeno, orató allá akatanóito sto anthrópino plíthos. To vivlío tis Apokálipsis ínai sphrayisméno me « eptá sphrayídes ». Se aftí ti diefkrínisi, o Theós mas léi óti móno to ánigma tis « évdomis sphrayídas » tha epitrépsi na anikhtí plíros. Yia óso diástima ipárkhi mia sphrayída yia na to sphrayísi, to vivlío den borí na anikhtí. Olókliro to ánigma tou vivlíou tha exartithí étsi apó ton khróno pou ékhi orísi o Theós yia to théma tis « évdomis sphrayídas ». Tha anaphéretai os i « sphrayída tou zontanoú Theoú » stin Apokálipsi 7, ópou, orízontas to ipólipo tis évdomis iméras, to áyio Sávvato tou, i apokatástasí tou tha sindethí me tin imerominía 1843, i opía epoménos tha ínai kai i epokhí tou anígmatos tis « évdomis sphrayídas », i opía phérni, stin paidagoyikí tou vivlíou, to théma ton « eptá salpíngon », tóso simantikón yia emás, tous eklektoús tou.

Stíkhos 2: « Kai ída énan iskhiró ángelo na kirítti me dinatí phoní: Pios ínai áxios na aníxi to vivlío kai na lísi tis sphrayídes tou? »

Aftí i skiní ínai mia parénthesi sto montáz tis prophitías. Den ínai ston parádiso, sto plaísio tou prigoúmenou kephalaíou 4, pou tha prépi na anikhtí to vivlío tis Apokálipsis. I eklektí to khriázontai prin apó tin epistrophí tou Iisoú Khristoú, enó ínai ektethiméni stis payídes tou diavólou. I dínami vrísketai sto stratópedo tou Theoú, kai o iskhirós ángelos ínai o ángelos tou Yiakhvé, diladí o Theós stin angelikí tou morphí tou Mikhaíl. To sphrayisméno vivlío ínai exairetiká simantikó kai ieró, kathós apaití polí ipsilí axioprépia yia na spási tis sphrayídes tou kai na to aníxi.

Stíkhos 3: « Kai oudís dinísetai en ouranó midé epí yis midé ipó yis na aníxi to vivlíon midé na to kitáxi. »

Gramméno apó ton ídio ton Theó, to vivlío den borí na anikhtí apó kanéna apó ta ouránia í epíyia plásmatá tou.

Stíkhos 4: « Kai éklapsa polí, epidí den vréthike kanís áxios na aníxi kai na diavási to vivlío, oúte na to kitáxi » .

O Ioánnis ínai, ópos ki emís, éna yíino plásma, kai ta dákriá tou ekphrázoun tin apogítefsi tis anthropótitas pou antimetopízi tis payídes pou stíni o diávolos. Phaínetai na mas léi: «Khorís apokálipsi, pios borí na sothí? » Apokalípti étsi ton ipsiló trayikó vathmó ágnias tou periekhoménou tis, kai ti miraía sinépiá tis: ton dipló thánato.

Stíkhos 5: « Kai énas apó tous presvitérous mou ípe: Mi klais• idoú, to liontári tis philís Ioúda, i ríza tou Davíd, iperískhise sto na aníxi to vivlío kai na lísi tis eptá sphrayídes tou » .

I « presvíteri » pou litróthikan apó ti yi apó ton Iisoú vrískontai se pleonektikí thési yia na ipsósoun to ónoma tou Iisoú Khristoú páno apó óla ta zontaná ónta. Anagnorízoun se aftón tin kiriarkhía pou o ídios dílose óti élave apó ton Patéra kai ta ouránia ónta sto Matth. 28: 18: « O Iisoús írthe kai tous mílise, légontas: «Dóthike seména káthe exousía ston ouranó kai sti yi ». Stokhévontas stin ensárkosí tou ston Iisoú, o Theós enépnefse ton Iakóv, o opíos, prophitévontas yia tous yious tou, ípe yia ton Ioúda: « O Ioúdas ínai éna nearó liontári. Epéstrepses apó ti sphayí, yie mou! Liyízi ta gónatá tou, xaplóni san liontári, san léaina• pios tha ton sikósi? To skíptro den tha apomakrinthí apó ton Ioúda, oúte i rávdos iyemóna apó anámesa sta pódia tou, mékhri na érthi o Siló, kai i laí ton ipakoúsoun. Déni to gaïdoúri tou sto ampéli, kai to poulári tou gaïdourioú tou sto kalítero klíma• pléni ta roúkha tou se krasí, kai ta roúkha tou sto aíma ton staphilión. Ta mátia tou ínai kókkina apó to krasí, kai ta dóntia tou lefká apó to gála (Yén. 49: 8-12). To aíma ton staphilión tha ínai to théma tou « triyitoú » pou anakinónetai stin Apok. 14: 17-20, to opío prophitéftike epísis ston Isaïa 63. Skhetiká me ti « Ríza tou Davíd », emís Diaváste ston Isaïa 11: 1-5: « Tóte tha vyi vlastós apó ton kormó tou Iessaí, kai kladí tha káni karpó apó tis rízes tou. To Pnévma tou Kiríou tha anapafthí páno tou, to Pnévma tis sophías kai tis sínesis, to Pnévma tis voulís kai tis iskhíos, to Pnévma tis gnósis kai tou phóvou tou Kiríou. Tha pnéi phóvo Kiríou• den tha kríni katá tin emphánisi oúte tha apantísi katá tis phímes. Allá me dikaiosíni tha kríni tous phtokhoús kai tha kríni me efthítita yia tous práous tis yis. Tha khtipísi ti yi me ton lógo tou san me rávdo, kai me tin pní ton khilión tou tha thanatósi tous asevís. » « I dikaiosíni tha ínai i zóni tis osphíos tou, kai i písti i zóni tis osphíos tou ». I níki tou Iisoú epí tis amartías kai tou thanátou, o misthós tou, tou díni to nómimo kai themitó dikaíoma na aníxi to vivlío tis Apokálipsis, óste i eklektí tou na proidopiithoún kai na prostatefthoún apó tis thanatiphóres thriskeftikés payídes pou ékhi stísi, méso tou diavólou, yia na apoplanísi tous ápistous. To vivlío tha ínai epoménos plíros anikhtó ti stigmí pou tha tethí se iskhí to diátagma tou Daniíl 8: 14, diladí tin próti iméra tis ánixis tou étous 1843• akómi kai an i atelís katanóisí tou tha apaitísi epanektímisi me tin párodo tou khrónou, mékhri to 2018.

Stíkhos 6: « Kai ída, en méso tou thrónou kai ton tessáron zóon kai en méso ton presvitéron, éna Arní na stéketai san sphagméno. Íkhe kérata eptá kai mátia eptá, pou ínai ta eptá pnévmata tou Theoú, ta apostalména se óli ti yi » .

Arníou « en méso tou thrónou » prépi na simiothí , dióti ínai o Theós ston polímorpho ayiasmó tou, óntas taftókhrona o énas Dimiourgós Theós, o Arkhángelos Mikhaíl, o Iisoús Khristós to Arní tou Theoú kai to Áyio Pnévma í « eptá pnévmata tou Theoú apestalména se óli ti yi ». Ta « eptá kératá » tou simvolízoun ton ayiasmó tis dínamís tou kai ta « eptá mátia » tou ton ayiasmó tou vlémmatós tou, to opío exetázi se váthos tis sképsis kai tis práxis ton plasmáton tou.

Stíkhos 7: « Kai írthe kai píre to vivlío apó to dexí khéri ekínou pou kathótan ston thróno » .

Aftí i skiní apikonízi ta lóyia tis Apokálipsis 1: 1: « I Apokálipsi tou Iisoú Khristoú, tin opía o Theós tou édose yia na díxi stous doúlous tou ósa prépi na yínoun síntoma . Kai to ékane gnostó stélnontas ton ángeló tou ston doúlo tou Ioánni ». Aftó to mínima ékhi skopó na mas pi óti to periekhómeno tis Apokálipsis tha ínai aperióristo, aphoú dínetai apó ton ídio ton Theó, ton Patéra, kai aftó me to na ékhi topothetísi páno tis óli tin evloyía tou, ópos ipodikníetai apó to « dexí tou khéri ».

Stíkhos 8: « Kai ótan píre to vivlío, ta téssera zontaná plásmata kai i íkosi tésseris presvíteri épesan brostá sto Arní, ékhontas ékastos mia árpa kai khrisés phiáles yemátes arómata, i opíes ínai i prosefkhés ton ayíon » .

As thimithoúme apó aftó to edáphio aftó to simvolikó klidí: « khrisés koúpes yemátes thimíama, pou ínai i prosefkhés ton ayíon ». Óla ta ouránia kai yíina plásmata, epilegména apó tin pistótitá tous, proskinoún to «Arní » Iisoú Khristó yia na ton latrépsoun. I « árpes » simvolízoun tin pangósmia armonía tou aínou kai tis silloyikís latrías.

Stíkhos 9: « Kai épsalan ímno kainoúryio, légontas: Áxios ísai na páris to vivlío kai na aníxis tis sphrayídes tou• epidí, esphayís, kai lítroses emás ston Theó me to aíma sou apó káthe philí kai glóssa kai laó kai éthnos » .

Aftó to « néo tragoúdi » yiortázi tin apelefthérosi apó tin amartía kai, prosoriná, tin exaphánisi ton ipokinitón tis exéyersis. Dióti tha exaphanistoún yia pánta móno metá tin telikí krísi. I litroméni tou Iisoú Khristoú proérkhontai apó káthe katagoyí, apó óla ta khrómata kai tis anthrópines philés, « apó káthe philí, glóssa, laó kai éthnos », yegonós pou apodikníi óti to sotírio érgo protínetai apoklistiká sto ónoma tou Iisoú Khristoú , símphona me ósa dilóni to edáphio Práxis 4: 11-12: « O Iisoús ínai i pétra pou aporríphthike apó esás tous ikodómous, i opía éyine i kephalí tis gonías. Oúte se kanénan állon ipárkhi sotiría• yiatí den ipárkhi állo ónoma káto apó ton ouranó dosméno metaxí ton anthrópon, me to opío prépi na sothoúme » . Óles i álles thriskíes ínai epoménos paránomes kai diavolikés apatilés apátes. Se antíthesi me tis psevdís thriskíes, i alithiní khristianikí písti ínai organoméni apó ton Theó me loyiká sinektikó trópo. Ínai gramméno óti o Theós den káni diákrisi metaxí prosópon. I apaitísis Tou ínai i ídies yia óla ta plásmatá Tou, kai i sotiría pou prósphere íkhe éna tímima pou o ídios írthe na plirósi. Ékhontas ipophéri yia aftí ti lítrosi, tha sósi móno ekínous tous anthrópous pou kríni áxious na epophelithoún apó to martírió tou.

Stíkhos 10: « Tous ékanes vasilía kai ierís ston Theó mas, kai tha vasiléfsoun páno sti yi ».

I vasilía ton ouranón pou kírixe o Iisoús píre morphí. Lamvánontas « to dikaíoma na «Krítis », i eklektí singrínontai me vasiliádes símphona me tin Apok. 20: 4. Stis drastiriótités tous stin palaiá diathíki, i « ierís » próspheran simvoliká ziká thímata yia tin amartía. Katá ti diárkia ton « khiliádon etón » tis ouránias krísis, i eklektí tha proetimásoun epísis, méso tis krísis tous, ta teleftaía thímata mias megális pangósmias thisías, i opía tha katastrépsi, kápote, óla ta pesména ouránia kai yíina

plásmata. I photiá tis «límnis tis photiás tou défterou thanátou » tha tous exalípsi tin iméra tis teleftaías krísis. Móno metá apó aftí tin katastrophí, anayenniméni apó ton Theó, i ananeoméni yi tha dekhtí tous litroménous eklektoús. Móno tóte, me ton Iisoú Khristó, ton Vasiliá ton vasiliádon kai Kírio ton kiríon tis Apok. 19: 16, « tha vasiléfsoun sti yi ».

Stíkhos 11: « Kai ída, kai ákousa ti phoní pollón angélon kíklo tou thrónou kai ton zontanón ónton kai ton presvitéron, kai o arithmós tous ítan miriádes miriádes kai khiliádes khiliádes ».

Aftó to edáphio mas parousiázi, mazí, tis tris omádes theatón pou parakolouthoún tis epíyies pnevmatikés mákhes. Aftí ti phorá to Pnévma anaphéri saphós tous angélous os mia idiaíteri omáda tis opías o arithmós ínai polí megálos: « miriádes miriádon kai khiliádes khiliádes ». I ángeli tou Kiríou ínai epí tou paróntos makhités sthenará, topothetiméni stin ipiresía ton litroménon Tou, ton epíyion eklektón Tou, tous opíous philáne, prostatévoun kai didáskoun sto ónomá Tou. Stin próti grammí, aftí i próti mártires tou Theoú katagráphoun tin atomikí kai silloyikí istoría tis zís sti yi.

Stíkhos 12: « Légontas me dinatí phoní: Áxio ínai to Arnío pou sphákhtike na lávi dínami kai ploúto kai sophía kai iskhí kai timí kai dóxa kai evloyía ».

I ángeli víthisan sti yi sti diakonía tou iyéti tous Mikhaíl, o opíos apoyimnóthike apó óles tis theïkés tou dinámis yia na yíni o télios Ánthropos pou proséphere ton eaftó tou sto télos tis diakonías tou, os ethelontikí thisía, prokiménou na exileósi tis amartíes pou diépraxan i eklektí tou. Sto télos tis prosphorás tis kháris tou, i eklektí anastíthikan kai ékhontas isélthi stin iposkheméni aioniótita, i ángeli apokathistoún ston thío Khristó tou Theoú óla ta kharaktiristiká pou íkhe ston Mikhaíl: « dínami, ploúto, sophía, iskhí, timí, dóxa kai épaino » .

Stíkhos 13: « Kai káthe ktísma pou ínai ston ouranó kai sti yi kai káto apó ti yi kai sti thálassa, kai óla ósa ínai mésa se aftá, ákousa na léi: Evloyía kai timí kai dóxa kai kiriarkhía se aftón pou káthetai ston thróno kai sto Arní, stous aiónes ton aiónon! »

Ta plásmata tou Theoú ínai omóphona. Óla agápisan tin epídixi tis agápis Tou pou ekdilóthike me to dóro tou eaftoú Tou en Iisoú Khristó. To skhédio tou Theoú ínai mia éndoxi epitikhía. I epiloyí Tou apó storyiká ónta olokliróthike. To edáphio paírni ti morphí tou prótou angélou stin Apok. 14: 7: « Kai ípe me dinatí phoní: Phovithíte ton Theó kai dóste dóxa se aftón• epidí, írthe i óra tis krísis tou• kai proskiníste aftón pou ékane ton ouranó kai ti yi, ti thálassa kai tis piyés ton nerón ». I teleftaía epiloyí pou éyine apó to 1843 vasístike stin katanóisi aftoú tou edaphíou. Kai i eklektí ákousan kai antapokríthikan apokathistóntas sti khristianikí písti tin praktikí tis evdómis anápafsis pou ephármozan i apóstoli kai i mathités tou Iisoú mékhri tin engatálipsí tis apó tis 7 Martíou 321. O Dimiourgós Theós timíthike apó ton sevasmó tis tétartis entolís, i opía ínai agapití stin kardiá tou. To apotélesma ínai mia skiní ouránias dóxas ópou óla ta plásmatá tou, akolouthóntas katá grámma to mínima tou prótou angélou tis Apok. 14: 7, léne: « Se aftón pou káthetai ston thróno, kai sto Arní, as ínai o épainos kai i timí kai i dóxa kai i dínami stous aiónes ton aiónon! » Simióste óti ta lóyia epanalamvánoun, me antístrophi sirá, ta lóyia pou paratíthentai apó tous angélous sto edáphio 13 parapáno. Apó tin anástasí tou, o Iisoús ékhi anaktísi tin ouránia zí tou: « ti dínamí tou, ton ploúto tou kai ti theïkí tou sophía». Sti yi, i teleftaíi ekhthrí tou toú arníthikan « ton épaino, tin timí, ti dóxa kai ti dínami » pou tou ophílontan os dimiourgoú Theoú. Epikaloúmenos « ti dínamí tou », teliká tous katéktise ólous kai tous sinétripse káto apó ta pódia tou. Epísis, yemáti agápi kai evgnomosíni, mazí, ta áyia kai agná plásmatá tou toú apodídoun nómima tous ipikóous tis dóxas tou.

Stíkhos 14: « Kai ta téssera zontaná ónta élegan: Amín! Kai i presvíteri prosílthan kai proskínisan ».

I kátiki ton agnón kósmon engrínoun aftí tin apokatástasi, légontas: «Alithiná! Ínai alíthia! » Kai i yíini eklektí, litroméni apó tin exipsoméni agápi, proskinoún ton Pantodínamo Dimiourgó Theó tous, pou ensarkónetai ston Iisoú Khristó.

Apokálipsi 6: Ithopií, Thíes Timoríes

kai simádia ton khrónon tis khristianikís epokhís

Thimámai to máthima pou dínetai stin Apok. 5: to vivlío borí na anikhtí móno ótan aphairethí i « évdomi sphrayída ». Yia na pragmatopiithí aftó to ánigma, o eklektós tou Khristoú prépi na engríni apólita tin praktikí tou Savvátou tis évdomis iméras. Kai aftí i pnevmatikí epiloyí ton kathistá katállilo yia na lávi apó ton Theó pou tin engríni, ti sophía tou kai tin pnevmatikí kai prophitikí tou diákrisi. Étsi, khorís to ídio to kímeno na to prosdiorízi, o eklektós tha taftísi ti « sphrayída tou Theoú » pou

anaphéretai stin Apok. 7: 2, me tin « évdomi sphrayída », i opía exakolouthí na klíni to vivlío tis Apokálipsis, kai tha sindési, me aftés tis día « sphrayídes », tin évdomi iméra pou ayiástike yia na anapafthí apó ton Theó. I písti érkhetai na káni ti diaphorá metaxí photós kai skótous. Étsi, yia ópion den engríni to ayiasméno Sávvato, i prophitía tha paramíni éna klistó, ermitikó vivlío. Borí kállista na anagnorísi orisména prophaní thémata, allá tis zotikés kai kophterés apokalípsis pou kánoun ti diaphorá metaxí zís kai thanátou, den tha tis katalávi. I simasía tis « évdomis sphrayídas » tha emphanistí stin Apok. 8: 1-2 ópou to Pnévma tis díni ton rólo tou anígmatos tou thématos ton « eptá salpíngon ». Tóra, akrivós sta minímata aftón ton « eptá salpíngon » tha yíni saphés to skhédio tou Theoú. Dióti to théma ton salpíngon tis Apokálipsis 8 kai 9 érkhetai, parállila, na oloklirósi tis alíthies pou prophitéftikan sta thémata ton « epistolón » tis Apokálipsis 2 kai 3 kai ton « sphrayídon » tis Apokálipsis 6 kai 7. I theïkí stratiyikí ínai panomiótipi me aftín pou khrisimopíise yia na kataskevási tin prophitikí tou apokálipsi pou dóthike ston Daniíl. Ékhontas apoktísi ta prosónta yia aftí ti litouryía me tin apodokhí mou tis praktikís tou ayiasménou Savvátou kai me tin kiríarkhi epiloyí tou, to Pnévma ánixe to vivlío ton Apokalípseón tou se ména aposphrayízontas tin « évdomi sphrayída » . As anakalípsoume tóra tin taftótita ton « sphrayídon » tou.

Stíkhos 1: « Ída ótan to Arní ánixe mía apó tis eptá sphrayídes, kai ákousa éna apó ta téssera zontaná plásmata na léi san me phoní vrontís: Éla! »

Aftó to próto « zontanó plásma » ipodilóni ti vasilikí exousía kai ti dínami tou « liontarioú » tis Apok. 4: 7, símphona me to Krit. 14: 18. Aftí i phoní tis vrontís ínai theïkí kai proérkhetai apó ton thróno tou Theoú stin Apok. 4: 5. Epoménos, o Pantodínamos Theós ínai aftós pou milái. To ánigma káthe « sphrayídas » ínai mia prósklisi pou mou apefthíni o Theós, óste na do kai na kataníso to mínima tou orámatos. O Iisoús íkhe ídi pi ston Phílippo: « Éla kai des » yia na ton entharríni na ton akolouthísi.

Stíkhos 2: « Ída, kai idoú, éna áspro álogo. Kai aftós pou kathótan páno tou íkhe tóxo, kai tou dóthike stémma, kai vyíke nikitís kai yia na nikísi ».

To lefkó ipodilóni tin télia agnótitá tou. To álogo ínai i ikóna tou eklektoú laoú pou iyítai kai didáski símphona me to Iak. 3: 3: « An váloume to stómio sto stóma ton alógon yia na mas ipakoúsoun, kivernáme kai olókliro to sóma tous ». To « tóxo » tou simvolízi ta véli tou thíou lógou tou. To « stémma » tou ínai « to stémma tis zís » pou apoktíthike me to martírió tou, to opío dékhtike ikiothelós apó aftón. I níki tou kríthike apó ti dimiouryía tou prótou prosópou me prósopo. Anamphívola, aftí i perigraphí ínai tou Pantodínamou Theoú Iisoú Khristoú. I telikí tou níki ínai vévaii epidí ékhi ídi, ston Golgothá, nikísi ton diávolo, tin amartía kai ton thánato. O Zakharías 10: 3-4 epivevaióni aftés tis ikónes légontas: « O thimós mou ánapse enántia stous piménes, kai tha timoríso ta katsíkia• epidí, o Yiakhvé ton dinámeon episképtetai to pímnió tou, ton íko tou Ioúda, kai tha tous káni san to éndoxo álogó tou sti mákhi• apó aftón tha proélthi i gonía, apó aftón to karphí, apó aftón to polemikó tóxo • apó aftón tha proélthoun óli i árkhontes mazí ». I níki tou thíou Khristoú diakiríkhthike me ton « ayiasmó tis évdomis iméras » ton evdomádon mas, apó ti dimiouryía tou kósmou• to Sávvato, pou prophitévi to ipólipo tis « évdomis » khilietías, pou onomázetai « khília khrónia » stin Apokálipsi 20: 4-6-7, stin opía, me ti níki tou, o Iisoús tha phéri tous eklektoús tou yia tin aioniótita. I kathiérosi tou Savvátou apó tin ídrisi tou yíinou kósmou epivevaióni aftí tin ékphrasi: « exílthe nikóntas ». To Sávvato ínai to prophitikó simádi pou anangélli aftí ti theïkí kai anthrópini níki enántia stin amartía kai ton diávolo kai os ek toútou, se aftó vasízi o

Theós olókliro to prógramma tou « ayiasmoú », diladí aftoú pou tou aníki kai to opío arpázi apó ton diávolo.

Stíkhos 3: « Ótan ánixe ti défteri sphrayída, ákousa to déftero zontanó plásma na léi: "Éla! "»

To « déftero zontanó plásma » anaphéretai sto «móskho » ton thisión tis Apok. 4: 7. To pnévma tis thisías enépnefse ton Iisoú Khristó kai tous alithinoús mathités tou, stous opíous diakírixe: « Ópios théli na me akolouthísi, as aparnithí ton eaftó tou kai as sikósi ton stavró tou kai as me akolouthísi ».

Stíkhos 4: « Kai exílthe állo álogo, kókkino• kai dóthike exousía se aftón pou kathótan páno se aftó na aphairési tin iríni apó ti yi, kai na alliloskotothoún• kai dóthike se aftón mia megáli mákhaira ».

To « kókkino » í « pírino kókkino » ipodilóni tin amartía pou entharrínetai apó ton kírio Katastrophéa, ton Sataná, kat' ikóna tou «Avvadón Apollíon » tis Apok. 9: 11• i « photiá » ínai to méso kai to símvolo tis katastrophís. Ki aftós iyítai tou stratopédou tou kakoú pou apotelítai apó kakoús pesménous angélous kai apoplaniménes kai khiragoyiménes yíines dinámis. Ínai móno éna plásma pou « lamváni » apó ton Theó « dínami na aphairési tin iríni apó ti yi, óste na alliloskotothoún ». Aftí i enéryia tha apodothí sti Rómi, « tin pórni Vavilóna ti megáli » stin Apok. 18: 24: « kai epidí se aftín vréthike to aíma prophitón kai ayíon kai ólon óson ékhoun skotothí sti yi ». O « Katastrophéas » ton pistón Khristianón anagnorízetai étsi, kathós kai ta thímatá tou. To « spathí » pou lamváni ipodilóni tin próti apó tis tésseris tromerés theïkés timoríes pou anaphérontai ston Iez. 14: 21-22: « Nai, étsi léi o Kírios Yiakhvé: An kai stílo enantíon tis Ierousalím tis tésseris tromerés mou timoríes , ti mákhaira, tin pína, ta thiría kai tin epidimía, yia na exontóso apó aftín ánthropo kai thirío, ostóso tha ipárkhi éna ipólipo pou tha diasothí, pou tha vyi apó aftín, yii kai kóres . . . ».

Stíkhos 5: « Kai ótan ánixe tin tríti sphrayída, ákousa to tríto zontanó plásma na léi: «Éla kai des». Kai ída, kai idoú, éna mávro álogo, kai o anavátis tou íkhe mia zigariá sto khéri tou ».

To « tríto zontanó plásma » ínai o « ánthropos » plasménos kat' ikóna Theoú stin Apok. 4: 7. Aftós o kharaktíras ínai phantastikós, allá apotelí ti défteri theïkí timoría yia tin amartía símphona me ton Iez. 14: 20. Energóntas enántia stin trophí ton anthrópon, aftí ti phorá ínai i pína . Katá tin epokhí mas, tha epivlithí tóso kiriolektiká óso kai pnevmatiká. Kai stis dío epharmoyés, phéri thnités sinépies, allá me tin pnevmatikí tou énnia tis stérisis tou thíou photós, i ámesi sinépiá tou ínai o thánatos tou « défterou thanátou » pou proorízetai yia tous pesóntes, stin telikí krísi. To mínima aftoú tou trítou ippéa borí na sinopsistí os exís: aphoú o ánthropos den ínai pléon kat' ikóna Theoú, allá kat' ikóna zóon, ton steró apó aftó pou ton káni na zi: tin sarkikí tou trophí kai tin pnevmatikí tou trophí. I zigariá ínai to símvolo tis dikaiosínis, edó aftís tou Theoú pou kríni ta érga pístis ton Khristianón.

Stíkhos 6: « Kai ákousa phonín en méso ton tessáron zóon légousa• Métron sítou dia dekáras, kai tría métra krithariou dia dekáras• to de ládi kai to krasí mi vlápsis ».

Aftí i phoní ínai tou Khristoú, periphroniméni kai apoyitevméni apó tin apistía ton psevdón pistón. Stin ídia timí, vlépoume mikróteri posótita sitariou apó krithári . Píso apó aftí ti yennaiódori prosphorá krithariou krívetai éna mínima polí ipsiloú pnevmatikoú epipédou. Prágmati, stous Arithmoús 5: 15, o nómos parousiázi mia prosphorá « krithariou » yia na lísi éna próvlima zílias pou nióthi énas sízigos pros ti sízigó tou. Diaváste lipón leptomerós, sto sínoló tis, aftí ti diadikasía pou perigráphetai sta edáphia 12 éos 31, an thélete na katalávete. Ipó to phos tis, katálava óti o ídios o

Theós, o Nimphíos en Iisoú Khristó tis Sináxeos, i níphi tou , ipoválli edó éna parápono yia « ipopsía zílias », to opío tha epivevaiothí apó tin anaphorá ton « pikrón nerón » pou anaphérontai stin « tríti sálpinga » stin Apokálipsi 8: 11. Sti diadikasía ton Arithmón 5, i yinaíka éprepe na pii khontró neró, khorís sinépies, an ítan athóa, allá, pikraméni an ítan énokhi, tha tin khtipísi mia katára. I mikhía tis Níphis katangélthike stin Apokálipsi 2: 12 (kalimméni me to ónoma Pérgamos: paravíasi tou gámou) kai stin Apokálipsi 2: 22, kai étsi tha epivevaiothí xaná apó énan síndesmo pou dimiouryítai metaxí tis 3is sphrayídas kai tis 3is sálpingas . Ídi, ston Daniíl, i ídia proséngisi «epivevaióni» apó ton Daniíl 8, ti romaïkí taftótita tou « mikroú kératos » tou Daniíl 7 pou parousiázetai os «ipóthesi». Aftí i parallilía ton Daniíl 2, 7 kai 8 ítan i kainotomía pou mou epétrepse na apodíxo ti romaïkí taftótita. Aftó yia próti phorá apó tin íparxi tou Antventismoú. Edó, stin Apokálipsi, ta prágmata parousiázontai me ton ídio trópo. Díkhno tin parállili khristianikí epokhí me mia episkópisi ton trión kírion themáton, ton epistolón, ton sphrayídon kai ton salpíngon. Kai stin Apokálipsi, to théma ton « salpíngon » ekpliróni ton ídio rólo me ton Daniíl 8 yia to vivlío tou Daniíl. Aftá ta dío stikhía parékhoun stikhía khorís ta opía i prophitía tha proséphere móno tin « ipopsía » pou onómasa «ipóthesi» sti meléti tou Daniíl. Étsi, aftá ta lóyia, « ipopsía zílias » pou apokalíptontai sto Arithmí 5: 14, iskhíoun yia ton Theó kai ti Sinélefsi apó tin Apokálipsi 1 éos tin Apokálipsi 6. Sti sinékhia, me to ánigma tou vivlíou pou kathístatai dinató khári stin táftisi tis « évdomis sphrayídas » me to Sávvato tis évdomis iméras, to théma tis Apokálipsis 7, i « ipopsía mikhías » tis Sinélefsis tha «epivevaiothí» sto théma ton « salpíngon » kai sta kephálaia 10 éos 22 pou to akolouthoún. To Pnévma díni étsi, sto kephálaio 7, ton rólo enós teloniakoú stathmoú, ópou prépi na liphthí ádia isódou. Stin periptosi tis Apokálipsis, aftí i exousía ínai o ídios o Iisoús Khristós, o Pantodínamos Theós kai Áyio Pnévma. I pórta isódou ínai anikhtí se ekínon, léi, pou « akoúi ti phoní mou » pou mou aníyi ótan khtipó tin pórta tou (tin pórta tis kardiás), kai pou dipní mazí mou kai egó mazí tou », símphona me tin Apok. 3: 20. « To krasí kai to ládi » ínai ta antístikha símvola tou aímatos pou khíthike apó ton Iisoú Khristó kai tou Pnévmatos tou Theoú. Epipléon, kai ta dío khrisimopioúntai yia tin epoúlosi pligón. I entolí pou dínetai « na min tous vlápsoun » simaíni óti o Theós timorí, allá exakolouthí na to káni me éna mígma eléous. Aftó den tha simví yia tis « eptá teleftaíes pliyés » tis « oryís » tou ton teleftaíon yíinon imerón símphona me tin Apok. 16: 1 kai 14: 10.

Stíkhos 7: « Ótan ánixe tin tétarti sphrayída, ákousa ti phoní tou tétartou zontanoú plásmatos na léi: «Éla! » »

To « tétarto zontanó plásma » ínai o «aetós » tis ipértatis ouránias anípsosis. Anangélli tin emphánisi tis tétartis timorías tou Theoú: tis thnitótitas.

Stíkhos 8: « Kai ída, kai idoú, éna álogo khlomó• kai to ónoma aftoú pou kathótan epáno tou ítan Thánatos, kai o Ádis akolouthoúse aftón• kai dóthike se aftoús exousía páno sto éna tétarto tis yis, na skotósoun me mákhaira kai me pína kai me thánato, kai me ta thiría tis yis ».

I anakínosi epivevaiónetai, ínai prágmati « thánatos », allá me tin énnia tis thnitótitas pou epiválletai se peristasiakés timoríes. O thánatos ékhi epireási olókliri tin anthropótita apó tin epokhí tou propatorikoú amartímatos, allá edó móno « to éna tétarto tis yis » khtipiétai apó aftón, « apó to spathí, tin pína, ti thnisimótita » lógo epidimikón asthenión kai « ágria thiría » tóso ziká óso kai anthrópina. Aftó to « tétarto tis yis » stokhévi tin ápista khristianikí Evrópi kai ta iskhirá éthni pou tha anadithoún apó aftín yíro ston 16o aióna : tis dío amerikanikés ipírous kai tin Afstralía.

Stíkhos 9: « Ótan ánixe tin pémpti sphrayída, ída káto apó to thisiastírio tis psikhés ekínon pou íkhan sphayiastí exaitías tou lógou tou Theoú kai exaitías tis martirías pou íkhan kratísi ».

Aftá ínai ta thímata ton «ktinodón» práxeon pou diapráttontai sto ónoma tis psevdokhristianikís pístis. Didásketai apó to Romaiokatholikó papikó kathestós, pou simvolízetai ídi stin Apok. 2: 20, apó ti yinaíka Iezável stin opía to Pnévma apodídi tin práxi tis didaskalías ton doúlon tis í kiriolektiká: « ton sklávon tis ». Topothetoúntai « ipó to thisiastírio », epoménos ipó tin aiyída tou stavroú tou Khristoú, pou tous káni na epopheloúntai apó tin « aiónia dikaiosíni » tou (vl. Dan. 9: 24). Ópos tha díxi i Apok. 13: 10, i eklektí ínai thímata martíron kai poté dímii, oúte phonís anthrópon. I eklektí pou anaphérontai se aftó to edáphio, anagnorisméni apó ton Iisoú, ton mimíthikan akómi kai ston thánato os mártires: « yia ton lógo tou Theoú kai yia ti martiría pou íkhan dósi »• epidí i alithiní písti ínai eneryí, poté mia aplí psevdós kathisikhastikí etikéta. I « martiría » tous sinístato akrivós sto na dósoun ti zí tous yia ti dóxa tou Theoú.

Stíkhos 10: « Kai ékraxan me dinatí phoní, légontas: Mékhri póte, Kírie, áyie kai alithinó, den tha krínis kai den tha ekdikithís to aíma mas apó ekínous pou katikoún sti yi? »

As min sas xeyelái aftí i ikóna, yiatí móno to aíma tous, pou khíthike sti yi, kravgázi yia ekdíkisi sta aftiá tou Theoú, ópos to aíma tou Ável pou skotóthike apó ton adelphó tou ton Káin símphona me ti Yénesi 4: 10: « Kai ípe o Theós: Ti ékanes? I phoní tou aímatos tou adelphoú sou kravgázi pros eména apó ti yi ». I alithiní katástasi ton nekrón apokalíptetai stin Ekklisiastí 9: 5-6-10. Ektós apó ton Enókh, ton Misí, ton Ilía kai tous ayíous pou anastíthikan katá ton kairó tou thanátou tou Iisoú Khristoú, i álli « den ékhoun kamía simmetokhí se típota apó ósa yínontai káto apó ton ílio, yiatí o nous tous kai i mnímí tous kháthikan ». « Den ipárkhi sophía oúte loyismós oúte gnósi ston tápho ». « dióti i mnímí tous ékhi xekhastí ». Aftá ínai ta kritíria pou empnéi o Theós skhetiká me ton thánato . I psevdís pistí ínai thímata ton psevdón didaskalión pou klironómisan apó tin idololatría tou Éllina philosóphou Plátona, tou opíou i gnómi yia ton thánato den ékhi thési sti khristianikí písti pou ínai pistí ston Theó tis alíthias. As epistrépsoume ston Plátona ó, ti tou aníki kai ston Theó ó, ti tou aníki: tin alíthia yia óla ta prágmata, kai as ímaste loyikí, epidí o thánatos ínai to apólito antítheto tis zís kai ókhi mia néa morphí íparxis.

Stíkhos 11: « Dóthike ston kathéna tous mia lefkí stolí, kai tous ipóthike na anapafthoún yia lígo kairó akóma, mékhri na simplirothoún i síndouli tous kai i adelphí tous, pou tha thanatothoún ópos ki aftí ».

I « lefkí rómpa » ínai to símvolo tis agnótitas ton martíron pou o Iisoús phórese yia próti phorá stin Apok. 1: 13. I « lefkí rómpa » ínai i ikóna tis apodidómenis dikaiosínis tou katá tin epokhí tou thriskeftikoú diogmoú. I epokhí ton martíron ektínetai apó tin epokhí tou Iisoú mékhri to 1798. Sto télos aftís tis periódou, símphona me tin Apok. 11: 7, « to thirío pou anevaíni apó tin ávisso », símvolo tis Gallikís Epanástasis kai ton atheïstikón trómon tou 1793 kai 1794, tha thési télos stous diogmoús pou organóthikan apó ti monarkhía kai ton katholikó papismó, i opíi onomázontai « to thirío pou anevaíni apó ti thálassa » stin Apok. 13: 1. Metá tin epanastatikí sphayí, tha edraiothí thriskeftikí iríni ston khristianikó kósmo. Diavázoume xaná: « Kai tous ipóthike na anapafthoún akóma yia lígo kairó, mékhri na ekplirothoún i síndouli tous kai i adelphí tous, pou tha thanatothoún ópos kai aftí ». I anápafsi ton nekrón en Khristó tha sinekhistí mékhri tin telikí éndoxi epistrophí tou. Ipothétontas óti to mínima aftís tis « pémptis sphrayídas » apefthínetai se Protestántes pou

diókontai apó tin Katholikí papikí Ierá Exétasi tis epokhís ton « Thiatíron », i epokhí tis thanátosis ton eklektón tha stamatísi lógo tis gallikís epanastatikís drásis pou síntoma, metaxí 1789 kai 1798, tha katastrépsi tin epithetikí dínami tou sinaspismoú tou papismoú kai tis gallikís monarkhías. I « ékti sphrayída » pou tha aníxi tha aphorá epoménos aftó to gallikó epanastatikó kathestós pou i Apok. 2: 22 kai 7: 14 apokalí « megáli thlípsi ». Lógo tis dogmatikís atélias pou ti kharaktirízi, i protestantikí písti tha ínai epísis thíma tis misallodoxías tou atheïstikoú epanastatikoú kathestótos. Me ti drási tis tha epitefkhthí o arithmós ekínon pou tha thanatothoún.

Stíkhos 12: « Ída ótan ánixe tin ékti sphrayída, kai éyine megálos sismós• kai o ílios éyine mávros san tríkhino sáko, kai olókliri i selíni éyine san aíma » .

O « sismós » pou dínetai os simádi tis óras tis « 6is sphrayídas » mas epitrépi na topothetísoume ti drási to Sávvato, 1 Noemvríou 1755 , yíro stis 10 p. m. To yeographikó tou kéntro ítan i ákros katholikí póli tis Lisavónas, stin opía vrískontan 120 katholikés ekklisíes. O Theós étsi ipédixe tous stókhous tis oryís tou, óti aftós o « sismós » prophítefse epísis me pnevmatikí ikóna. I prophitevméni drási tha ekplirothí to 1789 me tin exéyersi tou gallikoú laoú enántia sti monarkhía tou. O Theós tin katadíkase, kathós kai ton símmakhó tis, ton Romaiokatholikó papismó, i opíi khtipíthikan thanásima to 1793 kai to 1794. I imerominíes ton epanastatikón «dío Trómon». Stin Apok. 11: 13 i gallikí epanastatikí drási singrínetai me énan « sismó ». Me to na boroúme na khronoloyísoume tis anapherómenes drásis, i prophitía yínetai pio akrivís. «. . . o ílios éyine mávros san sákos apó tríkhes ». «, stis 19 Maïou 1780, kai aftó to phainómeno pou vióthike sti Vória Amerikí onomástike «skotiní méra». Ítan mia méra khorís iliakó phos, i opía prophítefse epísis ti drási pou pragmatopíise o gallikós epanastatikós atheïsmós enántia sto phos tou graptoú lógou tou Theoú pou simvolízetai edó apó ton « ílio ». I Avía Graphí káike se aftó-nta-phé. « Olókliri i selíni éyine san aíma », sto télos aftís tis skotinís iméras, ta pikná sínnepha apokálipsan ti selíni se éntono kókkino khróma. Me aftín tin ikóna, o Theós epivevaíose ti míra pou epiphilákhthike yia to papikó-vasilikó stratópedo tou skótous, metaxí 1793 kai 1794. To aíma tous tha khinótan áphthona apó tin kophterí lepída tis epanastatikís gilotínas.

Simíosi : Stin Apok. 8: 12, khtipóntas « to éna tríto tou íliou, to éna tríto tis selínis kai to éna tríto ton astéron », to mínima tis « tétartis sálpingas » tha epivevaiósi to yegonós óti ta thímata ton epanastatón tha ínai i alithiní eklektí kai i pesóntes pou aporríphthikan apó ton Theó en Iisoú Khristó. Aftó epivevaióni epísis tin énnia tou minímatos tis « pémptis sphrayídas » pou mólis ídame. Ínai prágmati méso tis drásis tou atheïsmoú pou tha epitefkhthoún i telikés dolophoníes ton pistón eklektón.

Stíkhos 13: « Kai ta astéria tou ouranoú épesan sti yi, ópos i sikiá ríkhni ta áora síka tis ótan tin kounái dinatós ánemos » .

Aftó to tríto simádi ton kairón, aftí ti phorá ouránio, ekpliróthike kiriolektiká stis 13 Noemvríou 1833, orató apó óles tis IPA metaxí mesánikhton kai 5 p. m. Allá ópos kai to prigoúmeno simádi, aníngile éna pnevmatikó yegonós adianóitou meyéthous. Pios tha boroúse na metrísi ton arithmó aftón ton asterión pou épesan se skhíma omprélas se olókliro to kenó tou ouranoú apó ta mesánikhta éos tis 5 p. m. ? Aftí ínai i ikóna pou mas díni o Theós yia tin ptósi ton Protestantón pistón to 1843, tin imerominía pou épesan thímata tou diatágmatos tou Dan. 8: 14 pou téthike se iskhí. Metaxí 1828 kai 1873, i drási tou potamoú «Tígri» (Dan. 10: 4), to ónoma tou thiríou pou skotóni tous anthrópous, epivevaiónetai étsi sto Dan. 12: 5 éos 12. Se aftó to edáphio i « sikiá »

antiprosopévi tin pistótita tou laoú tou Theoú, ektós apó to óti aftí i pistótita amphisvitítai apó tin ikóna ton « prásinon síkon » pou ríkhtikan sti yi. Omíos, i Protestantikí písti éyine dektí apó ton Theó me epiphiláxis kai prosorinoús órous, allá i periphrónisi yia ta prophitiká minímata tou William Miller kai i apórripsi tis apokatástasis tou Savvátou prokálesan tin ptósi tis to 1843. Méso aftís tis árnisis to « síko » parémine « prásino », arnoúmeno na orimási apodekhómeno to phos tou Theoú, tha petháni. Tha paramíni se aftí tin katástasi, xepesméno apó ti khári tou Kiríou mékhri tin epokhí tis éndoxis epistrophís tou to 2030. Allá proséxte, méso tis apórripsis ton teleftaíon phóton, apó to 1994, o epísimos Antventismós ékhi yíni, « kai aftós », éna « prásino síko » proorisméno na petháni dío phorés.

Stíkhos 14: « I ouraní éphigan san tiligménos kílindros• kai káthe vounó kai nisí metakiníthikan apó tous tópous tous » .

Aftós o sismós ínai aftí ti phorá pangósmios. Tin óra tis éndoxis emphánisís tou, o Theós tha sísi ti yi kai óla ósa periékhi, anthrópous kai zóa. Aftí i enéryia tha simví katá tin « évdomi apó tis eptá teleftaíes pliyés tis oryís tou Theoú », símphona me tin Apok. 16: 18. Aftí tha ínai i óra tis anástasis ton pragmatiká eklektón, « tis prótis », ton « makárion », símphona me tin Apok. 20: 6.

Stíkhos 15: « I vasiliádes tis yis, i evyenís, i stratigí, i ploúsii, i iskhirí, káthe doúlos kai káthe eléftheros, kríphtikan stis spiliés kai stous vrákhous ton vounón » .

Ótan o Dimiourgós Theós emphanízetai se óli Tou ti dóxa kai ti dínamí Tou, kamía anthrópini dínami den borí na stathí kai kanéna kataphíyio den borí na prostatéfsi tous ekhthroús Tou apó ti díkaii oryí Tou. Aftó to edáphio ipodiknii: I dikaiosíni tou Theoú tromokratí óles tis énokhes katigoríes tis anthropótitas.

Stíkhos 16: « Kai ípan sta vouná kai stous vrákhous: Péste epáno mas kai krípste mas apó to prósopo ekínou pou káthetai ston thróno, kai apó tin oryí tou Arníou » .

Ínai to ídio to Arní pou káthetai ston theïkó thróno, allá aftí tin óra den ínai pléon to sphagméno Arní pou parousiázetai se aftoús, allá o « Vasiliás ton vasiliádon kai Kírios ton kiríon » pou érkhetai na sintrípsi tous ekhthroús tou ton eskháton imerón.

Stíkhos 17: « Yiatí írthe i megáli iméra tis oryís tou, kai pios tha borési na stathí? »

I próklisi ínai na « epiviósoume », diladí na epiviósoume metá ti díkaii parémvasi tou Theoú.

Ósi boroún na « stathoún » se aftí tin tromerí óra ínai ekíni pou eprókito na pethánoun, símphona me to skhédio tou Kiriakátikou diatágmatos pou anaphéretai stin Apok. 13: 15, símphona me to opío, i tirités tou ayíou thíou Savvátou eprókito na exaliphthoún sti yi. O trómos ekínon pou eprókito na tous skotósoun, pou apokalíphthike sto prigoúmeno edáphio, exiyítai. Kai étsi ósi tha borésoun na stathoún tin iméra tis éndoxis epistrophís tou Iisoú Khristoú tha ínai to théma tis Apok. 7, sto opío o Theós tha mas apokalípsi méros tou skhedíou Tou skhetiká me aftoús.

Antventismós tis Evdómis Iméras

sphrayisménos me ti sphrayída tou Theoú: to Sávvato

Stíkhos 1: « Metá táfta, ída tésseris angélous na stékontai stis tésseris goníes tis yis, kratóntas tous tésseris anémous tis yis, yia na min pnéi o ánemos sti yi oúte sti thálassa oúte se kanéna déntro » .

Aftí i « tésseris ángeli » ínai i ouránii ángeli tou Theoú pou simmetékhoun se mia pangósmia drási pou simvolízetai apó tis « tésseris goniés tis yis» . I « tésseris ánemi » simvolízoun pangósmious polémous, singroúsis. Étsi, « singratoúntai », empodízontai, blokárontai, me apotélesma tin pangósmia thriskeftikí iríni. « I thálassa », símvolo tou Katholikismoú, kai « i yi », símvolo tis Metarrithmisménis pístis, vrískontai se iríni metaxí tous. Kai aftí i iríni aphorá epísis « to déntro », tin ikóna tou anthrópou os atómou. I istoría mas didáski óti aftí i iríni epivlíthike apó tin apodinámosi tis papikís exousías, pou sinthlíphtike apó ton gallikó ethnikó atheïsmó, metaxí 1793 kai 1799, tin imerominía pou o Pápas Píos ST' péthane enó ítan philakisménos sti philakí Citadel sti Valence-sur-Rhône, ópou yenníthika kai katikó. Aftí i drási apodídetai sto « thirío pou anevaíni apó tin ávisso » stin Apok. 11: 7. Onomázetai epísis « 4i sálpinga » stin Apok. 8: 12. Metá apó aftó, sti Gallía, to

aftokratorikó kathestós tou Napoléonta A΄ , pou simvolízetai apó « énan aetó » stin Apok. 8: 13, tha diatirísi tin exousía tou páno stin Katholikí thriskía pou apokatéstise to Konkordáto.

Stíkhos 2: « Kai ída állon ángelo na anevaíni apó anatolón, ékhontas ti sphrayída tou zontanoú Theoú. Kai phónaxe me dinatí phoní stous tésseris angélous, stous opíous dóthike na vlápsoun ti yi kai ti thálassa, kai ípe :

O « anatéllon ílios » anapherótan stin epískepsi tou Theoú, en onómati tou Iisoú Khristoú, sto epíyio pímnió tou sto Louká 1: 78. I « sphrayída tou zontanoú Theoú » emphanízetai sto ouránio stratópedo tou Iisoú Khristoú. Me « dinatí phoní » pou epivevaióni tin exousía tou, o ángelos ekdídi mia entolí stis pangósmies daimonikés angelikés dinámis pou ékhoun lávi tin exousiodótisi tou Theoú « na kánoun kakó », sti « yi » kai « sti thálassa », diladí stin protestantikí písti kai ti Romaiokatholikí písti. Aftés i pnevmatikés erminíes den apoklíoun mia kiriolektikí epharmoyí pou tha aphorá « ti yi, ti thálassa kai ta déntra » tis dimiouryías mas, káti pou tha ítan dískolo na apophefkhthí me ti khrísi pirinikón óplon katá ti stigmí tis « éktis sálpingas » tis Apok. 9: 13-21.

Stíkhos 3: « Mi vlápsete ti yi oúte ti thálassa oúte ta déntra, mékhri na sphrayísoume tous doúlous tou Theoú mas sta métopá tous » .

Aftí i leptoméria mas epitrépi na topothetísoume tin énarxi tis sphráyisis ton eklektón apó tin ánixi tou 1843 éos to phthinóporo tou 1844. Metá tis 22 Oktovríou 1844, o prótos Antventistís, o Lokhagós Tzózeph Béits, sphrayístike iiothetóntas atomiká tin évdomi iméra anápafsis tou Savvátou. Síntoma tha ton mimoúntan, proodeftiká, óli i Antventistés adelphí kai adelphés tou tis epokhís. I sphráyisi xekínise metá tis 22 Oktovríou 1844 kai tha sinekhizótan yia tous « pénte mínes » pou prophitéftikan stin Apok. 9: 5-10• « pénte mínes » í 150 pragmatiká khrónia símphona me ton kódika iméras-étos tou Iez. 4: 5-6. Aftá ta 150 khrónia prophitéftikan yia thriskeftikí iríni. I iríni pou epikrátise evnóise ti diakírixi kai tin pangósmia anáptixi tou minímatos ton «Antventistón tis Évdomis Iméras», pou ekprosopítai símera se óles tis ditikés khóres kai pantoú ópou ítan dinató. I apostolí ton Antventistón ínai pangósmia kai, os tétia, exartátai apoklistiká apó ton Theó. Sinepós, den ékhi típota na lávi apó álla khristianiká dógmata kai, yia na evloyithí, prépi na vasízetai apoklistiká stin émpnefsi pou dóthike apó ton Iisoú Khristó, tin ouránia Kephalí ton kephalón tis, o opíos díni tin katanóisi tis anágnosis tis «ayías Vívlou»• tis Vívlou, tou graptoú lógou tou Theoú pou antiprosopévi tous « dío mártirés » tou stin Apok. 11: 3. Xekinóntas to 1844, o kairós tis irínis pou engiátai o Theós tha termatistí to phthinóporo tou 1994, ópos tha díxi i meléti tis Apok. 9.

Simantikí simíosi skhetiká me ti «sphrayída tou Theoú»: To Sávvato apó móno tou den eparkí yia na dikaioloyísi ton rólo tou os « sphrayída tou Theoú ». I sphráyisi iponoí óti sinodévetai apó ta érga pou proetímase o Iisoús yia tous ayíous tou: tin agápi tis alíthias kai tin prophitikí alíthia , kai ti martiría tou karpoú pou parousiázetai stin A΄ Korinthíous 13. Pollí pou tiroún to Sávvato khorís na pliroún aftá ta kritíria tha to engatalípsoun ótan emphanistí i apilí tou thanátou yia tin tírisí tou. To Sávvato den klironomítai. O Theós ínai aftós pou to díni stous eklektoús, os simádi óti tous aníki . Símphona me ton Iez. 20: 12-20: « Kai édosa se aftoús ta Sávvatá mou, yia na ínai simádi metaxí emoú kai aftón, yia na gnorízoun óti egó ímai o Kírios pou tous ayiázo. . . /. . . Aviáste ta Sávvatá mou, kai as ínai simádi metaxí emoú kai esás, yia na gnorízoun óti egó ímai o Kírios o Theós sas ». Khorís na antikroúoume ósa mólis ipóthikan, allá mállon yia na ta epivevaiósoume, diavázoume stin V΄ Tim. 2: 19: « Par’ óla aftá, to stereó themélio tou Theoú stéki, ékhontas aftí ti sphrayída : O Kírios gnorízi

aftoús pou ínai dikí tou • kai: Ópios epikalítai to ónoma tou Kiríou, as apomakrinthí apó tin anomía » .

Stíkhos 4: « Kai ákousa ton arithmó ton sphrayisménon: ekatón saránta tésseris khiliádes, apó óles tis philés ton yion Israíl » .

O apóstolos Pávlos katédixe stin Epistolí pros Romaíous 11, me mia ikóna, óti i prosíliti idololátres ínai boliasméni sti ríza tou patriárkhi Avraám, apó ton opío i Evraíi iskhirízontai óti katágontai. Sozómeni méso tis pístis, ópos aftós, aftí i prosíliti idololátres epektínoun pnevmatiká tis 12 philés tou Israíl. O sarkikós Israíl, tou opíou to simádi ítan i peritomí, épese, paradóthike ston diávolo, epidí apérripse ton Messía Iisoú. I khristianikí písti, i opía épese se apostasía apó tis 7 Martíou 321, ínai epísis énas pnevmatikós Israíl pou ékhi pési apó ekíni tin imerominía. Edó, o Theós mas parousiázi énan afthentikó pnevmatikó Israíl evloyiméno apó aftón apó to 1843. Aftós ínai pou phéri tin pangósmia apostolí tou Antventismoú tis Evdómis Iméras. Kai ídi, o arithmós, « 144. 000 », pou anaphéretai, axízi mia exíyisi. Den borí na liphthí kiriolektiká, epidí singrínontas tous apogónous tou Avraám me ta « astéria tou ouranoú », o arithmós phaínetai polí mikrós. Yia ton Dimiourgó Theó, i arithmí miloún óso kai ta grámmata. Tóte prépi na katalávoume óti o óros « arithmós » se aftó to edáphio den prépi na erminévetai os arithmitikí posótita, allá os pnevmatikós kódikas pou ipodilóni mia thriskeftikí simperiphorá pou o Theós evloyí kai xekhorízi (pou ayiázi). Étsi, to « 144. 000 » exiyítai os exís: 144 = 12 x 12, kai 12 = 7, o arithmós tou Theoú + 5, o arithmós tou anthrópou = diathíki metaxí Theoú kai anthrópou. O kívos aftoú tou arithmoú ínai to símvolo tis teliótitas kai to tetrágonó tou, aftó tis epiphániás tou. Aftés i analoyíes tha ínai ekínes tis Néas Ierousalím pou perigráphetai stin Apok. 21: 16 se énan pnevmatikó kódika. O óros « khílii » pou akolouthí simvolízi éna amétrito plíthos. Stin pragmatikótita, to « 144. 000 » simaíni éna plíthos télion litroménon anthrópon pou sináptoun diathíki me ton Theó. Aftí i anaphorá stis philés tou Israíl den prépi na mas ekplíssi, epidí o Theós den engatélipse to skhédió tou pará tis diadokhikés apotikhíes ton simmakhión tou me tous anthrópous. To evraïkó montélo pou parousiástike apó tin éxodo apó tin Aíyipto den epektáthike ston Khristó khorís lógo. Kai méso tis khristianikís alíthias kai tou sevasmoú yia óles tis entolés tou, simperilamvanoménis kai aftís tou Savvátou idikótera, kai ton apokatestiménon ithikón, iyionomikón kai állon diatáxeon, o Theós vríski, ston pistó antiphronoúnta Antventismó ton eskháton imerón, to montélo tou Israíl pou simmorphónetai me to idanikó tou. As prosthésoume óti sto kímeno tis 4is entolís , o Theós léi yia to Sávvato ston Eklektó tou: « Ékhis éxi iméres yia na kánis óli tin ergasía sou . . . allá i 7i ínai i iméra tou Yiakhvé, tou Theoú sou». Apodikníetai óti 6 iméres ton 24 orón sinoliká 144 óres. Boroúme étsi na simperánoume óti i 144. 000 sphrayisméni ínai pistí paratirités aftís tis thías diátaxis. I zí tous diakóptetai apó aftón ton sevasmó yia tis éxi iméres pou ékhoun exousiodotithí yia ta kosmiká tous érga. Allá tin 7i iméra timoún tin ayiasméni anápafsi pou apotelí antikímeno aftís tis entolís. O pnevmatikós kharaktíras aftoú tou «Antventistikoú» Israíl tha katadikhthí sta edáphia 5 éos 8 pou akolouthoún. Ta onómata ton Evraíon patriarkhón pou anaphérontai den ínai ekína pou sinéthesan ton sarkikó Israíl. Aftí pou o Theós ékhi epiléxi vrískontai ekí móno yia na phéroun éna kriphó mínima stin aitiolóyisi tis proélefsís tous. Ópos kai me ta onómata ton « eptá sináxeon », aftá ton « dódeka philón » phéroun éna dipló mínima. To aploústero apokalíptetai apó ti metáphrasí tous. Allá to plousiótero kai pio síntheto vasízetai stis dilósis pou káni káthe mitéra ótan dikaioloyí tin onomatodosía sto paidí tis.

Stíkhos 5: « Ek philís Ioúda dódeka khiliádes sphrayisméni• ek philís Rouvín dódeka khiliádes• ek philís Gad dódeka khiliádes » .

Yia káthe ónoma, o arithmós « dódeka khiliádes sphrayisméni » simaíni: éna plíthos andrón simmákhon me ton Theó, sphrayisménon apó to Sávvato.

Ioúdas : Dóxa ston Yiakhvé• mitriká lóyia tis Yénesis 29: 35: « Tha doxázo ton Yiakhvé ».

Rouvín : Vlépo énan yio• mitriká lóyia apó ti Yénesi 29: 32: « O Yiakhvé íde tin tapínosí mou »

Gad : Eftikhía• mitriká lóyia apó ti Yénesi 30: 11: « Ti eftikhía! »

Stíkhos 6: « ek tis philís Asír, dódeka khiliádes• ek tis philís Nephthalí, dódeka khiliádes• ek tis philís Manassí, dódeka khiliádes »

Yia káthe ónoma, o arithmós « dódeka khiliádes sphrayisméni » simaíni: éna plíthos andrón simmákhon me ton Theó, sphrayisménon apó to Sávvato.

Áser : Kharoúmenos: mitriká lóyia tou Yén. 30: 13: « Póso kharoúmenos ímai! »

Nephthalí : Agónas: mitriká lóyia apó ti Yénesi 30: 8: « Polémisa theïká enántia stin adelphí mou kai níkisa ».

Manassís : Xékhna: patriká lóyia tis Yénesis 41: 51: « O Theós me ékane na xekháso óla ta provlímatá mou ».

Stíkhos 7: « apó ti philí Simeón, dódeka khiliádes• apó ti philí Leví, dódeka khiliádes• apó ti philí Issákhar, dódeka khiliádes• » Yia káthe ónoma, o arithmós « dódeka khiliádes sphrayisméni » simaíni: éna plíthos andrón pou ékhoun simmakhísi me ton Theó, sphrayisméni mékhri to Sávvato.

Simeón : Akoúste: Mitriká lóyia apó ti Yénesi 29: 33: « O Yiakhvé ákouse óti den ímoun agapitós ».

Leví : Sinimména: mitriká lóyia apó ti Yénesi 29: 34: « Aftí ti phorá o ántras mou tha proskollithí seména ».

Issákhar : Misthós: mitriká lóyia tis Yénesis 30: 18: « O Theós mou édose ton misthó mou ».

Stíkhos 8: « Ek philís Zavoulón dódeka khiliádes• ek philís Iosíph dódeka khiliádes• ek philís Veniamín dódeka khiliádes sphrayisméni » .

Yia káthe ónoma, o arithmós « dódeka khiliádes sphrayisméni » simaíni: éna plíthos andrón simmákhon me ton Theó, sphrayisménon apó to Sávvato.

Zavoulón : Katikía: mitriká lóyia tou Yén. 30: 20: « Aftí ti phorá o ántras mou tha zísi mazí mou ».

Iosíph : Aphairí (í prosthéti): mitriká lóyia apó ti Yénesi 30: 23-24: « O Theós aphaírese toónidós mou… / (… íthe o Yiakhvé na mou prosthési énan akómi yio) »

Veniamín : Yios tis Dexiás: mitriká kai patriká lóyia tis Yénesis 35: 18: « Kai ótan eprókito na paradósi tin psikhí tis, epidí péthaine, ton onómase Ven-oní (Yios tis lípis mou) • o patéras tou ómos ton onómase Veniamín (Yios tis Dexiás).

Aftá ta 12 onómata, kathós kai i mitrikés kai patrikés léxis, ekphrázoun tin empiría pou ézise i teleftaía sináthrisi ton Antventistón pou epilékhthikan apó ton Theó• « i níphi etímase » yia ton sízigó tis Khristó stin Apok. 19: 7. Me to teleftaío ónoma pou parousiázetai, aftó tou « Veniamín », o Theós prophitévi tin telikí katástasi tou Eklektoú Tou pou apilítai me thánato apó stasiastés ándres. I allayí onómatos pou epiválletai apó ton patéra, Israíl, prophitévi tin parémvasi tou Theoú ipér ton eklektón Tou. I éndoxi epistrophí Tou antistréphi tin katástasi. Ósi eprókito na pethánoun doxázontai kai analamvánontai ston ouranó ópou enónontai me ton Iisoú Khristó, ton pantodínamo kai éndoxo Dimiourgó Theó. I ékphrasi «Iií tis dexiás khirós» paírni tin plíri prophitikí tis simasía: i dexiá khir ítan o Eklektós, í o teleftaíos pnevmatikós Israíl, kai i yii tis, i litroméni eklektí pou tin apoteloún. Epísis, ínai ta próvata pou topothetoúntai sta dexiá tou Kiríou (Matth. 25: 33).

Stíkhos 9: « Metá táfta, ída, kai idoú, éna megálo plíthos, to opío kanénas ánthropos den boroúse na arithmísi, apó káthe éthnos, kai apó káthe philí, kai apó káthe laó, kai apó káthe glóssa, pou stékontan brostá ston thróno kai brostá sto Arní, diméni me lefkés stolés, kai kladiá phínika sta khéria tous » .

Aftó to « megálo plíthos, to opío kanís den boroúse na arithmísi » epivevaióni ton pnevmatiká kodikopiiméno simvolikó kharaktíra ton « arithmón » «144. 000» kai «12. 000» pou anaphérontai sta prigoúmena edáphia. Epipléon, yínetai mia níxi stous apogónous tou Avraám me tin ékphrasi: « kanís den boroúse na tous arithmísi »• ópos kai me « ta astéria tou ouranoú » pou tou íkhe díxi o Theós, légontas: « étsi tha ínai i apógoní sou ». I proélefsí tous ínai pollaplí, apó káthe éthnos, káthe philí, káthe laó kai káthe glóssa, kai apó káthe epokhí. Ostóso, to théma aftoú tou kephalaíou stokhévi idiaítera sto teleftaío mínima ton Antventistón me ton pangósmio kharaktíra tou pou tou dóthike apó ton Theó. Phoroún « lefkés stolés » epidí ítan étimi na pethánoun os mártires, katadikasméni se thánato me diátagma pou ekdóthike apó tous teleftaíous epanastátes símphona me tin Apok. 13: 15. Ta « kladiá phínika » pou kratoún sta khéria tous simvolízoun ti níki tous enántia sto stratópedo ton amartolón.

Stíkhos 10: « Kai ékrazan me dinatí phoní, légontas: I sotiría ínai ston Theó mas pou káthetai ston thróno, kai sto Arní » .

I drási thimízi to plaísio tis éndoxis epistrophís tou Iisoú Khristoú, parállila me tin perigraphí ton antidráseon tou epanastatikoú stratopédou pou perigráphetai stin Apok. 6: 15-16. Edó, ta lóyia pou ekphonoúntai apó tous sosménous eklektoús ínai to apolítos antítheto apó aftá ton epanastatón. I epistrophí tou Khristoú, antí na tous tromázi, tous kharopií, tous kathisikházi kai tous sózi. To erótima pou thétoun i epanastátes « Pios borí na stathí? » vríski tin apántisí tou edó: tous Antventistés pou ékhoun paramíni pistí stin apostolí pou tous ékhi empisteftí o Theós mékhri to télos tou kósmou, me kíndino tis zís tous, an khriastí. Aftí i pistótita vasízetai stin proskóllisí tous ston sevasmó tou ieroú Savvátou, pou ayiástike apó ton Theó apó tin katavolí tou kósmou, kai stin agápi pou díkhnoun yia ton prophitikó tou lógo. Aftó iskhíi akómi perissótero epidí tóra gnorízoun óti to Sávvato prophitévi ti megáli anápavla tis évdomis khilietías stin opía, nikités metá ton Iisoú Khristó, tha borésoun na isélthoun lamvánontas tin aiónia zí pou tous ékhi iposkhethí sto ónomá tou.

Stíkhos 11: « Kai pántes i ángeli státhikan kíklo tou thrónou kai ton presvitéron kai ton tessáron zontanón ónton, kai épesan me ta prósopá tous brostá ston thróno enópion tou Theoú » .

I skiní pou mas parousiázetai thimízi tin ísodo sti megáli ouránia anápafsi tou Theoú. Vrískoume tis ikónes ton kephalaíon 4 kai 5 pou askholoúntai me aftó to théma.

Stíkhos 12: « Légontas, Amín! Evloyía kai dóxa kai sophía kai efkharistía kai timí kai dínami kai iskhís as ínai ston Theó mas stous aiónes ton aiónon. Amín! »

Efkharistiméni me aftó to ómorpho télos tis empirías tis epíyias sotirías, i ángeli ekphrázoun ti khará kai tin evgnomosíni tous ston Theó tis kalosínis pou ínai o Dimiourgós mas, dikós tous, dikós mas, aftós pou píre tin protovoulía na litrósi tis amartíes ton epíyion eklektón, ensarkónontas tin adinamía tis anthrópinis sárkas, yia na ipostoún ekí énan phriktó thánato pou apaití i dikaiosíni Tou. Aftá ta plíthi ton aóraton mation ékhoun akolouthísi óles tis phásis aftoú tou skhedíou sotirías kai ékhoun thavmási tin ipérokhi epídixi tis agápis tou Theoú. I próti léxi pou prophéroun ínai « Amín! Alithiná! Ínai alíthia! Dióti o Theós ínai o Theós tis alíthias, as ínai Alithinós». I défteri léxi ínai « o « aínos » ítan epísis to próto ónoma ton 12 philón: « Ioúdas » = Épainos. I tríti léxi ínai « o « dóxa » kai o Theós ínai dikaíos proskolliménos sti dóxa Tou epidí tha tin anakalési stin Apok. 14: 7 yia na tin apaitísi, os o monadikós dimiourgós Theós, apó ekínous pou ékhoun diekdikísi ti sotiría Tou apó to 1843. I tétarti léxi ínai « sophía ». I meléti aftoú tou engráphou stokhévi na to katastísi anakalípsimo apó ólous tous eklektoús Tou. Aftí i theïkí sophía ipervaíni ti phantasía mas. Leptótita, paikhnídia mialoú, óla vrískontai ekí se theïkí morphí. Stin pémpti érkhetai i « efkharistía ». Aftí ínai i thriskeftikí morphí tis efkharistías pou epitinkhánetai me ierá lóyia kai érga. Stin ékti érkhetai i «timí». Aftó ínai pou i epanastátes ékhoun apoyitéfsi perissótero ton Theó. Ton antimetópisan me periphrónisi amphisvitóntas to apokalimméno thélimá Tou. Antítheta, i eklektí tou édosan, sto métro ton dinatotíton tous, tin timí pou tou ophíletai nómima. Stin évdomi kai ógdi érkhetai i « dínami kai i iskhís ». Aftá ta día sinarpastiká prágmata ítan aparaítita yia na anatrapoún i tíranni tis yis, na sintrípsoun tous alazónes epanastátes enó akóma kivernoúsan ti yi. Khorís aftí ti dínami kai ti dínami , i teleftaíi eklektí tha íkhan petháni ópos tósi álli mártires katá ti diárkia tis khristianikís epokhís.

Stíkhos 13: « Kai énas apó tous presvitérous apokríthike kai mou ípe: «Ti ínai aftí pou ínai diméni me lefkés stolés? Kai apó poú írthan? »

To erótima pou títhetai stokhévi na mas apokalípsi tin idiaiterótita tou simvólou ton « lefkón stolón » se skhési me ta « lefká » endímata tis Apok. 3: 4 kai to « leptó linó » pou prosdiorízi, stin Apok. 19: 8, « ta díkaia érga ton ayíon » tis «etimasménis níphis » ton eskháton kairón, diladí, ton pistó Antventismó ton eskháton kairón étimo yia tin arpayí tou ston ouranó.

Stíkhos 14: « Ípa pros aftón• Kírié mou, esí xéris• kai mou ípe• Outí ínai i exelthóntes ek megális thlípseos, kai éplinan tas stolás aftón kai eléfkanan aftás en to aímati tou Arníou » .

Me tis « lefkés stolés » pou phoroún orisméni ilikioméni, o Ioánnis borí, stin pragmatikótita, na elpízi se mia apántisi apó énan apó aftoús. Kai i anamenómeni apántisi érkhetai: « Aftí ínai ósi érkhontai apó ti megáli thlípsi », diladí, i eklektí, thímata kai mártires thriskeftikón polémon kai atheïsmoú ópos mas apokálipse i « 5i sphrayída », Stin Apok. 6: 9-11: « Dóthike ston kathéna tous mia lefkí stolí, kai tous ipóthike na anapafthoún yia lígo akóma, mékhri na ekplirothoún i síndoulí tous kai i adelphí tous, pou eprókito na thanatothoún ópos kai aftí ». Stin Apok. 2: 22, i « megáli thlípsi » anaphéretai sti sphayí tou atheïstikoú gallikoú epanastatikoú kathestótos pou pragmatopiíthike metaxí 1793 kai 1794. Se epivevaíosi, stin Apok. 11: 13, diavázoume: « . . . eptá

khiliádes ándres skotóthikan ston sismó ». « Eptá » yia thriskevómenous kai « khílii » yia plíthos. I Gallikí Epanástasi ínai san sismós pou skotóni kai doúlous tou Theoú. Allá aftí i « megáli thlípsi » ítan móno mia próti morphí aftoú tou epitévgmatos. I défteri morphí tis tha epitefkhthí me tin « 6i sálpinga » tis Apok. 9, mia leptótita tou montáz stin Apok. 11 tha apokalípsi aftó to yegonós. Plíthi ápiston Khristianón tha thanatothoún katá ti diárkia tou Trítou Pangosmíou Polémou, ton opío i « 6i sálpinga » simvolízi kai epivevaióni. Allá apó to 1843, o Theós epiléyi tous eklektoús tous opíous ayiázi, kai i teleftaíi pou xekhorízi ínai polítimi sta mátia tou yia na katastraphoún. Tous proetimázi yia tin telikí martiría stin istoría tis epíyias sotirías. Mia martiría pístis pou tha tou dósoun paraménontas pistí sto Sávvato tis évdomis iméras, akómi kai ótan apiloúntai me thánato apó to stratópedo ton epanastatón. Aftí i telikí dokimasía tou skhediou tou Theoú apokalíptetai sto mínima pou paradóthike sti « Philadélphia » stin Apok. 3: 10 kai Apok. 13: 15 (diátagma thanátou). Yia ton Theó, i próthesi axízi drási, kai sto vathmó pou, ótan tethoún se dokimasía, apodékhontai ton kíndino tou thanátou, aphomiónontai apó aftón stin omáda ton martíron kai étsi tous dínetai i « lefkí rómpa » ton alithinón martíron. Tha glitósoun ton thánato móno khári sti sotíria parémvasi tou Iisoú Khristoú. Se aftí tin telikí dokimasía, metá ti défteri « megáli thlípsi », méso tis martirías tis pistótitás tous, aftí, me ti sirá tous, «tha plínoun tis rómpes tous kai tha tis kánoun lefkés sto aíma tou Arníou » paraménontas pistí mékhri ton thánato me ton opío tha apilithoún. Sto télos aftís tis telikís dokimasías tis pístis, o arithmós ekínon pou eprókito na pethánoun os mártires tha simplirothí kai i thnití « anápafsi » ton martirikón ayíon tis « pémptis sphrayídas » tha teliósi me tin anástasí tous. Apó to 1843 kai idiaítera apó to 1994, to érgo tou ayiasmoú pou anélave o Theós ékhi katastísi ákhristo ton thánato ton alithinón eklektón pou paréminan zontaní kai pistí mékhri tin óra tis epistrophís tou kai to télos tou khrónou tis kháritos pou priyítai aftoú ton kathistá akómi pio ákhristo.

Stíkhos 15: « Yi' aftó, ínai enópion tou thrónou tou Theoú kai ton latrévoun iméra kai níkhta ston naó tou• kai aftós pou káthetai ston thróno tha katikísi anámesá tous » .

Katalavaínoume óti yia ton Theó, aftó to ídos ton eklektón antiprosopévi mia idiaítera ipsilí elít. Tha tous aponími idikés timés. Se aftó to edáphio, to Pnévma khrisimopií dío khrónous, ton enestóta kai ton méllonta. Ta rímata pou klínontai ston enestóta « ínai » kai « ton ipiretoún » apokalíptoun ti sinékhia tis simperiphorás tous sto sarkikó tous sóma, pou ínai o naós tou Theoú pou katikí mésa tous. Kai aftí i drási tha epektathí ston ouranó metá tin arpayí tous apó ton Iisoú Khristó. Ston méllonta khróno, o Theós díni tin apántisí tou stin pistótitá tous: « Aftós pou ínai ston thróno tha stísi ti skiní tou páno tous » yia tin aioniótita.

Stíkhos 16: « Den tha pinásoun pléon, oúte tha dipsásoun pléon, oúte o ílios tha tous photísi oúte kanéna káfsona » .

Aftá ta lóyia simaínoun yia tous eklektoús Antventistés tou télous óti «pínazan » epidí steroúntan trophís kai « dipsoúsan » epidí steroúntan neró apó tous vasanistés kai tous desmophílakes tous. « I photiá tou íliou» , tis opías i « thermótita » entínetai stin tétarti apó tis eptá teleftaíes pliyés tou Theoú, tha tous ékhi kápsi kai tha tous ékhi káni na ipophéroun. Allá ítan epísis apó ti photiá ton pirón tis papikís Ierás Exétasis, to állo ídos « thermótitas », pou i mártires tis « pémptis sphrayídas » katanalóthikan í vasanístikan. I léxi « thermótita » aphorá epísis ti photiá ton simvatikón kai atomikón óplon pou khrisimopiíthikan sto plaísio tis éktis sálpingas . I epizóntes aftís tis teleftaías síngrousis tha ékhoun perási mésa apó ti photiá. Aftá ta prágmata den tha xanasimvoún poté stin aiónia zí stin opía tha isélthoun móno i eklektí.

Stíkhos 17: « Dióti to Arníon, to en méso tou thrónou, théli pimáni aftoús kai théli odiyísi aftoús is zósas pigás idáton, kai théli exalípsi o Theós pan dákrion apó ton ophthalmón aftón » .

« To Arní » ínai, stin pragmatikótita, kai o Kalós Piménas pou tha pimáni ta agapiména tou próvata. I theïkótitá tou epivevaiónetai kai páli edó apó ti thési tou « en méso tou thrónou ». I theïkí tou dínami odiyí tous eklektoús tou « stis piyés ton nerón tis zís », mia simvolikí ikóna tis aiónias zís. Kai stokhévontas sto telikó plaísio sto opío, katá tin epistrophí tou, i teleftaíi eklektí tou tha dakrízoun, « tha exalípsi káthe dákri apó ta mátia tous ». Allá dákria ékhoun plíxi kai ólous tous kakometakhirisménous kai diokómenous eklektoús tou se óli tin istoría tis khristianikís epokhís, sikhná mékhri tin teleftaía tous pní.

Simíosi : Pará tis apatilés emphanísis pou paratiroúntai stin epokhí mas tou 2020, katá tin opía i alithiní písti phaínetai na ékhi exaphanistí, o Theós prophitévi ti metastrophí kai ti sotiría «plíthous» pou proérkhontai apó óles tis philetikés, ethnotikés kai glossikés proeléfsis tis yis. Ínai éna pragmatikó pronómio pou díni stous eklektoús tou na gnorízoun óti, símphona me tin Apok. 9: 5-10, o khrónos tis pangósmias thriskeftikís katanóisis kai irínis ékhi programmatistí apó aftón móno yia «150» khrónia (í pénte prophitikoús mínes) metaxí 1844 kai 1994. Aftó to diakritikó kritírio ton alithinón eklektón anaphéretai apó to Pnévma sto mínimá tou stin Apok. 17: 8: « To thirío pou ídes, ítan kai den ínai. Prépi na anévi apó tin ávisso kai na pái stin apólia. Kai ósi katikoún sti yi, ton opíon ta onómata den ékhoun graphtí sto vivlío tis zís apó katavolís kósmou, tha ekplagoún ótan doun to thirío , epidí ítan kai den ínai kai tha ínai. I pragmatiká eklektí den tha ekplagoún ótan doun ta prágmata pou o Theós tous aníngile méso tou prophitikoú tou lógou na yínontai . »

Apokálipsi 8: I prótes tésseris sálpinges

I tésseris prótes timoríes tou Theoú

Stíkhos 1: « Ótan ánixe tin évdomi sphrayída, éyine siyí ston ouranó yia perípou misí óra » .

To ánigma tis « évdomis sphrayídas » ínai exairetiká simantikó, epidí exousiodotí to plíres ánigma tou vivlíou tis Apokálipsis, « sphrayisméno me eptá sphrayídes » símphona me tin Apok. 5: 1. I siopí

pou simatodotí aftó to ánigma díni stin práxi mia exairetikí sovarótita. Ékhi dío dikaioloyíes. I próti ínai i idéa tis ríxis tis skhésis metaxí ouranoú kai yis, pou proklíthike apó tin engatálipsi tou Savvátou stis 7 Martíou 321. I défteri exiyítai os exís: me tin písti, taftízo aftí tin « évdomi sphrayída » me ti « sphrayída tou zontanoú Theoú » tou kephalaíou 7, i opía prosdiorízi, katá ti gnómi mou, to áyio Sávvato pou ayiástike apó ton Theó apó tin katavolí tou kósmou. Ipenthímise ti simasía tou kathistóntas to théma tis tétartis apó tis déka entolés tou. Kai ekí, anakálipsa, apodíxis pou apokalíptoun tin exairetikí tou simasía yia ton Theó, ton ípsisto Dimiourgó mas. Allá ídi stin aphíyisi tis Yénesis, paratírisa óti i évdomi iméra parousiástike xekhoristá sto kephálaio 2. I prótes éxi iméres exetázontai sto kephálaio 1. Epipléon, i évdomi iméra den klíni, ópos i prigoúmenes, me ton típo « éyine vrádi kai prí ». Aftí i idiaiterótita dikaioloyítai apó ton prophitikó tis rólo stin évdomi khilietía tou sotíriou skhedíou tou Theoú. Topothetiméni káto apó to símvolo tis aioniótitas ton eklektón pou litróthikan me to aíma tou Iisoú Khristoú, i évdomi khilietía ínai i ídia san mia iméra khorís télos. Se epivevaíosi aftón ton pragmáton, stin parousíasí tis stin Evraïkí Vívlo, tin Torá, to kímeno tis tétartis entolís diakhorízetai apó ta álla kai priyítai apó éna simádi pou apaití khróno sevasmoú siopís. Aftó to simádi ínai to evraïkó grámma "Pe" kai étsi apomonoméno, simatodotóntas éna diálimma sto kímeno, paírni to ónoma "petoukhót". I anápafsi tou Savvátou tis évdomis iméras ékhi epoménos káthe dikaioloyía na kharaktirízetai apó ton Theó me énan singekriméno trópo. Apó tin ánixi tou 1843, ékhi prokalési tin apólia tis paradosiakís protestantikís pístis, klironómou tis Katholikís "Kiriakís". Kai apó tin ídia dokimasía, allá to phthinóporo tou 1844, ékhi yíni xaná to simádi tou aníkin ston Theó pou Iez. 20: 12-20 to anaphéri: « Tous édosa epísis ta Sávvatá mou os simío anámesa se eména kai se aftoús, yia na gnorízoun óti egó ímai o Yiakhvé pou tous ayiázo. . . /. . . Aviáste ta Sávvatá mou, kai as ínai simádi anámesa se eména kai se esás, yia na gnorízoun óti egó ímai o Yiakhvé, o Theós sas ». Móno méso aftoú borí o eklektós na isélthi sto mistikó tou Theoú kai na anakalípsi to akrivés prógramma tou apokaliphthéntos érgou tou.

Ostóso, sto kephálaio 8, o Theós epikalítai alisídes minimáton katáras. Aftó me odiyí na exetáso tin alíthia tou Savvátou apó tin plevrá ton katáron pou i engatálipsí tou, apó tous Khristianoús apó tis 7 Martíou 321, ékhi prokalési alisídes katá ti diárkia tis khristianikís epokhís. Aftó tha epivevaiósi to akóloutho edáphio sindéontas to théma tou Savvátou me tis « eptá sálpinges », símvola ton «eptá thíon timorión» pou tha khtipísoun ti khristianikí apistía tis 7is Martíou 321.

Stíkhos 2: « Kai ída tous eptá angélous pou stékontan enópion tou Theoú, kai tous dóthikan eptá sálpinges » .

To próto apó ta pronómia pou apoktóntai apó ton ayiasmó tis évdomis iméras tou Savvátou , i opía kathayiástike apó ton Theó, ínai i katanóisi tis simasías pou díni sto théma ton « eptá salpíngon ». Me ti morphí tis proséngisis pou tou dínetai, aftó to théma aníyi plíros ti nimosíni ton eklektón. Dióti parékhi apódixi tis katigorías tis « amartías » pou anaphéretai sto Dan. 8: 12 enantíon tis Khristianikís Sináthrisis, apó ton Theó. Prágmati, aftés i «eptá timoríes» den tha epivállontan apó ton Theó an aftí i amartía den ipírkhe. Epipléon, ipó to phos tou Levitikoú 26, aftés i timoríes dikaiologoúntai apó to mísos yia tis entolés tou. Stin palaiá diathíki, o Theós íkhe ídi iiothetísi tin ídia arkhí, yia na timorísi tin anomía tou ápistou kai diephtharménou sarkikoú Israíl. O dimiourgós kai nomothétis Theós pou den allázi, mas díni edó mia ómorphi apódixi. I dío diathíkes ipókintai stis ídies apaitísis ipakís kai pistótitas.

I prósvasi sto théma ton « salpíngon » tha mas epitrépsi na katadíxoume tis diadokhikés katadíkes ólon ton khristianikón thriskión: Katholikón, Orthódoxon, Protestantikón apó to 1843, allá kai Antventistón apó to 1994. Apokalípti epísis tin pangósmia timoría tis « éktis sálpingas » pou tha tis khtipísi mazí prin apó to télos tou khrónou tis kháritos. Étsi boroúme na metrísoume ti simasía tis. I « évdomi sálpinga » pou sindéetai me tin epistrophí tou Khristoú, diladí tin ámesi drási tou Theoú, tha exetastí xekhoristá, ópos to Sávvato, sto kephálaio 11, kai sti sinékhia tha anaptikhthí se megálo vathmó sta kephálaia 18 kai 19.

Apó tous teleftaíous 17 aiónes apó to 321, í akrivéstera apó ta 1709 khrónia, ta 1522 khrónia simadéftikan apó katáres pou proklíthikan apó tin paravíasi tou Savvátou mékhri tin apokatástasí tou pou íkhe programmatistí yia to étos 1843 sto diátagma tou Dan. 8: 14. Kai apó aftí tin imerominía apokatástasís tou mékhri tin epistrophí tou Iisoú Khristoú to 2030, to Sávvato proséphere tin evloyía tou móno yia 187 khrónia. Epoménos, to Sávvato ékane perissótero kakó stous ápistous anthrópous pará kaló stous pistoús eklektoús. I katára epikratí kai epoménos aftó to théma ékhi ti thési tou se aftó to kephálaio 8, to opío parousiázi tis theïkés katáres.

Stíkhos 3: « Kai állos ángelos írthe kai státhike sto thisiastírio, ékhontas éna khrisó thimiatíri• kai tou dóthike polí thimíama, yia na to prosphéri mazí me tis prosefkhés ólon ton ayíon epáno sto khrisó thisiastírio pou ítan brostá ston thróno » .

Sto Daniíl 8: 13, aphoú anépheran « tin erimotikí amartía », i áyii sto órama anaphérthikan stin « kathimeriní » pou aphoroúse tin « ametávliti » ouránia « ierosíni » tou Iisoú Khristoú, símphona me to Evraíous 7: 23. Sti yi, apó to 538, to papikó kathestós tou tin ékhi aphairési símphona me to Dan. 8: 11. To 1843, i simphilíosi me ton Iisoú Khristó apaití tin apokatástasí tis. Aftós ínai o skopós tou thématos pou exetázoume se aftó to edáphio 3 pou aníyi ton ouranó kai mas díkhni ton Iisoú Khristó ston simvolikó tou rólo os ourániou arkhieréa mesolavití yia tis amartíes ton eklektón tou, kai móno aftón. Lávete ipópsi óti sti yi, metaxí 538 kai 1843, aftí i skiní kai aftós o rólos diakomodoúntai kai spheterízontai apó ti drastiriótita ton Romaiokatholikón pápon pou diadékhontai o énas ton állon sto khróno, exapatóntas sinekhós ton Theó apó to nómimo ipértato kiríarkho dikaíomá tou.

Epidí parousiázetai se aftó to kephálaio 8 kai epidí épapse taftókhrona me tin engatálipsi tou Savvátou, aftó to théma tis mesitías tou Iisoú Khristoú mas parousiázetai epísis ipó tin ópsi tis katáras tis páfsis aftís tis mesitías yia ta khristianiká plíthi pou ítan asinídita thímata tis idololatrikís romaïkís «iméras tou íliou»• aftí, akómi kai kai idiaítera , metá tin paraplanitikí kai sayineftikí allayí tou onómatós tis: «Kiriakí»: iméra tou Kiríou. Nai, allá piou kiríou? Alímono! Aftós pou vrísketai apó káto.

Stíkhos 4: « O kapnós tou thimiámatos anévike apó to khéri tou angélou mazí me tis prosefkhés ton ayíon enópion tou Theoú » .

I « evodíes » pou sinodévoun « tis prosefkhés ton ayíon » simvolízoun tin efkháristi osmí tis thisías tou Iisoú Khristoú. Ínai i epídixi agápis kai pistótitas pou káni tis prosefkhés ton eklektón tou evárestes sti theïkí krísi tou. Ínai simantikó na simiothí se aftó to edáphio i simasía tis síndesis ton léxeon « kapnós » kai « prosefkhés ton ayíon ». Aftí i leptoméria tha khrisimopiithí stin Apokálipsi 9: 2 yia na prosdiorísi tis prosefkhés ton psevdoprotestantón Khristianón, apó ti néa katástasi pou dimiouryíthike to 1843.

Aftó sto opío anaphéretai o Theós se aftó to edáphio ínai i katástasi pou epikratoúse metaxí tis apostolikís epokhís kai tis kataraménis imerominías tis 7is Martíou 321. Prin apó tin engatálipsi tou Savvátou, o Iisoús dekhótan tis prosefkhés ton eklektón kai mesolávise ipér aftoú. Aftí ínai mia paidagoyikí ikóna pou ipodilóni óti i kátheti skhési metaxí Theoú kai ton eklektón Tou diatirítai. Tha ínai étsi ephóson martiroún písti sto prósopó Tou kai sti didaskalía Tou yia tin alíthia, diladí mékhri to 321. To 1843, i ierosíni tou Iisoú tha epanalávi óli tin evloyiméni tis drastiriótita ipér ton eklektón ayíon ton Antventistón. Ostóso, metaxí 321 kai 1843, i metarrithmistés ophelíthikan apó ti khári Tou, ópos ekíni tis epokhís ton Thiatíron .

Stíkhos 5: « Kai élave o ángelos to thimiatíri, kai to yémise me photiá apó to thisiastírio, kai to érixe sti yi. Kai éyinan phonés, kai vrontés, kai astrapés, kai sismós. »

I drási pou perigráphetai ínai emphanós víaii. Ínai aftí tou Iisoú Khristoú sto télos tis mesitikís tou diakonías, ótan telióni o khrónos tis kháritos. O rólos tou « thisiastiríou » telióni kai i « photiá », mia ikóna tou exilastíriou thanátou tou Iisoú Khristoú, « ríkhnetai sti yi », epivállontas timoría se ekínous pou ton ipotímisan kai, yia merikoús, ton periphrónisan. To télos tou kósmou, pou kharaktirízetai apó tin ámesi parémvasi tou Theoú, epikalítai edó o vasikós típos pou apokalíptetai stin Apok. 4: 5 kai tin Éxodo 19: 16. I episkópisi tis khristianikís epokhís telióni me aftín tin «Antventistikí» élefsi tou Iisoú Khristoú.

Ópos kai me to Sávvato, to théma tis ouránias mesitías tou Iisoú Khristoú parousiázetai me vási tin katára tis krísis tou metaxí 321 kai 1843. I áyii pou amphisvitoún to Pnévma yi' aftón sto Dan. 8: 13 íkhan vásimo lógo na théloun na máthoun ton kairó pou i « aiónia » ierosíni tha analamvanótan apó ton Iisoú Khristó.

Simíosi : Khorís na amphisvitítai i prigoúmeni erminía, mia défteri exíyisi ékhi apólito nóima. Se aftí ti défteri erminía, to télos tou thématos tis mesitías tou Iisoú Khristoú borí na sindethí me tin imerominía tis 7is Martíou 321, ti stigmí pou i engatálipsi tou Savvátou apó tous Khristianoús odíyise ton Theó na isélthi se mia oryí pou tha exileonótan apó ton Ditikó Khristianismó, méso ton « eptá salpíngon » pou proérkhontai apó to edáphio 6 pou akolouthí. Aftí i diplí exíyisi ínai akómi pio dikaioloyiméni, kathós i engatálipsi tou Savvátou ékhi sinépies mékhri to télos tou kósmou, to 2030, to étos katá to opío, me tin éndoxi oratí epistrophí tou, o Iisoús Khristós tha apomakríni yia pánta apó to romaïkó papikó kathestós kai ton teleftaío Amerikanó Protestánti ipostiriktí tou, ton psevdí iskhirismó tous óti ton ipiretoún kai ton ekprosopoún. O Iisoús tha anaktísi sti sinékhia ton títlo tou « Kephalí » tis Ekklisías pou spheterístike o papismós. Prágmati, se antíthesi me tous pistoús eklektoús, i pesméni ápisti Khristianí tha agnísoun to diátagma tou Dan. 8: 14 kai tis sinépiés tou mékhri to télos tou kósmou, yegonós pou dikaioloyí ton trómo tous ótan o Iisoús epistrépsi símphona me ti didaskalía tis Apok. 6: 15-16. Prin apó to 2030, i prótes éxi « sálpinges » tha ekplirothoún metaxí 321 kai 2029. Me tin « ékti sálpinga », tin teleftaía proidopiitikí timoría prin apó tin telikí exóntosi, o Theós timorí tous epanastatiménous Khristianoús polí afstirá. Metá apó aftín tin ékti timoría, tha organósi tis sinthíkes tis teleftaías pangósmias dokimasías tis pístis kai se aftó to plaísio, to apokaliptómeno phos tha diakirikhthí kai tha yíni gnostó se ólous tous epizóntes. Ínai brostá se mia apodedigméni alíthia pou i eklektí kai i pesméni tha prokhorísoun sti sinékhia, me tin eléftheri epiloyí tous, brostá stin apilí tou thanátou pros tin telikí tous míra, i opía tha ínai: aiónia zí yia tous eklektoús, oristikós kai apólitos thánatos yia tous pesóntes.

Stíkhos 6: « Kai i eptá ángeli pou íkhan tis eptá sálpinges, etímasan na salpísoun » .

Apó aftó to edáphio, to Pnévma mas prosphéri mia néa episkópisi tis khristianikís epokhís, lamvánontas os théma tou tis « eptá sálpinges » í «eptá diadokhikés timoríes» pou katanémontai se óli ti khristianikí epokhí apó tis 7 Martíou 321, to étos katá to opío i « amartía » kathieróthike epísima kai politistiká . Thimámai óti ston prólogo tis Apokálipsis 1, « i phoní » tou Khristoú singrínetai ídi me ton íkho mias « salpíngas ». Aftó to órgano pou khrisimopiítai yia na proidopiísi ton laó tou Israíl phéri mésa tou óli tin énnia tis apokálipsis tis Apokálipsis. I proidopíisi proidopií yia tis payídes pou stíni o ekhthrós.

Stíkhos 7: « O prótos sálpise, kai éyine khalázi kai photiá anakateména me aíma, kai ríkhtikan páno sti yi• kai to éna tríto tis yis káike, kai to éna tríto ton déntron káike, kai káthe khloró khórto káike » .

Próti timoría : ekteléstike metaxí 321 kai 538, apó diáphores isvolés sti Romaïkí Aftokratoría apó tous legómenous «varvárous» laoús. Thimámai idiaítera ton laó ton «Oúnnon», ton opíon o iyétis Attílas dikaíos aftoapokaloúntan «mástiga tou Theoú». Mia mástiga pou évale photiá se éna méros tis Evrópis: ti vória Galatía, ti vória Italía kai tin Pannonía (Kroatía kai ditikí Oungaría). To sínthimá tou, póso diásimo! «Ópou piyaini to álogó mou, to khortári den xanaphitróni». I práxis tou sinopsízontai télia se aftó to edáphio 7. típota den lípi, óla ínai ekí. To « Khaíre » ínai to símvolo tis katastrophís ton kallieryión kai i « photiá » aftí tis katastrophís ton analósimon ilikón. Kai phisiká, to « aíma pou ríkhnetai sti yi » ínai to símvolo ton anthrópinon zoón pou skotónontai me vía. To ríma « ríkhno » ipodilóni tin oryí tou dimiourgoú, nomothéti kai sotíra Theoú pou empnéi kai katefthíni ti drási metá to « rípsimo photiás apó to thisiastírio » sto edáphio 5.

Parállila, sto Levitikó 26: 14-17, diavázoume: « Eán ómos den me akoúsete kai den ektelésete óles aftés tis entolés, allá kataphronísete ta diatágmatá mou kai apostrephthíte tis krísis mou, óste na min ektelésete óles tis entolés mou, allá paraviásete ti diathíki mou, tóte na ti tha káno se esás: Tha stílo trómo, panóli kai piretó páno sas, óste ta mátia sas na maraínontai kai i psikhí sas na ponái. Kai tha spírete ton spóro sas mátaia, kai i ekhthrí sas tha ton pháne. Tha strépso to prósopó mou enantíon sas, kai tha nikithíte brostá stous ekhthroús sas• aftí pou sas misoún tha sas kivernoún, kai tha phévyete khorís na sas katadióki kanís » .

Stíkhos 8: « Kai o défteros sálpise, kai káti san megálo vounó pou kaigótan apó photiá ríkhtike sti thálassa• kai to éna tríto tis thálassas éyine aíma » .

Défteri timoría : to klidí yia aftés tis ikónes vrísketai sto Ier. 51: 24-25: « Tha antapodóso sti Vavilóna kai se ólous tous katíkous tis Khaldaías óli tin kakía pou épraxan sti Sión brostá sta mátia sas», léi o Yiakhvé. «Díte, egó ímai enantíon sou, vounó pou katastréphi», léi o Yiakhvé, «esís pou katastréphete olókliri ti yi! Tha aplóso to khéri mou enantíon sou, tha se kilíso káto apó tous vrákhous kai tha se káno phlegómeno vounó ». Se aftó to edáphio 8 to Pnévma epikalítai to romaïkó papikó kathestós me to simvolikó tou ónoma « Vavilóna », to opío tha emphanistí me ti morphí « Vavilóna i « megálo » stin Apok. 14: 8, 17: 5 kai 18: 2. «I photiá» tairiázi stin prosopikótitá tis, epikaloúmeni tóso aftín pou tha tin katanalósi katá tin epistrophí tou Khristoú kai tin telikí krísi, óso kai aftín pou khrisimopií yia na pirodotísi me mísos ósous tin engrínoun kai tin ipostirízoun: tous Evropaíous monárkhes kai tous katholikoús laoús tous. Edó, ópos kai ston Daniíl, « i thálassa » antiprosopévi tin anthropótita pou aphorá i prophitikí kálipsi• tin anthropótita anónimon laón pou ousiastiká paréminan idololátres pará tis phainomenikés khristianikés metastrophés pou epitéfkhthikan. I próti sinépia tis engathídrisis tou papikoú kathestótos, to 538, ínai i epíthesi se

laoús me skopó tin prosilitismó tous me énopli stratiotikí dínami. I léxi « vounó » ipodilóni mia iskhirí yeographikí diskolía. Ínai aftí pou ínai katállili yia na orísi to papikó kathestós to opío, ekhthrós tou Theoú, paróla aftá eyíretai apó to theïkó tou thélima• aftó yia na dósi mia sklírinsi sti thriskeftikí zí ton ápiston Khristianón pou metaphrázetai apó diogmoús, vásana kai thanátous metaxí aftón kai ton exoterikón laón diaphoretikón thriskión. I anangastikí thriskía ínai mia kainotomía lógo tis paravíasis tou ieroú Savvátou tou Theoú. Ínai ipéfthini yia tis perittés sphayés ton anangastikón prosilitismón pou pragmatopíise o Karlomágnos kai tis diatayés yia tis Stavrophoríes enantíon ton mousoulmanikón laón pou exapélise o Pápas Ourvanós V' • óla ta prágmata prophitéftikan se aftí ti « défteri sálpinga ».

Stíkhos 9: « Kai to éna tríto ton zontanón plasmáton pou ísan sti thálassa, péthanan, kai to éna tríto ton plíon katastráphike » .

I sinépies ínai katholikés kai tha diarkésoun mékhri to télos tou kósmou. I léxis « thálassa » kai « plía » tha vroun to nóimá tous stis singroúsis me tous Mousoulmánous tis Mesoyíou, allá kai me tous aphrikanikoús kai notioamerikanikoús laoús, ópou i epivallómeni kataktitikí katholikí písti tha prokalési phriktés sphayés ton ithayenón plithismón.

Taftókhrona, diavázoume sto Levitikó 26: 18-20: « Eán, pará táfta, den me akoúsete, tha sas timoríso eptaplásia yia tis amartíes sas. Tha sintrípso tin iperiphánia tis dínamís sas, tha káno ton ouranó sas san sídero kai ti yi sas san khalkó. I dínamí sas tha exantlithí mátaia, i yi sas den tha dósi ton karpó tis, kai ta déntra tis yis den tha dósoun ton karpó tous». Se aftó to edáphio, o Theós anangélli mia thriskeftikí sklírinsi, i opía sti khristianikí epokhí epitinkhánetai me to pérasma tis Rómis apó ton paganismó ston papismó. As simiósoume to endiaphéron óti me tin efkairía aftís tis allayís, i romaïkí kiriarkhía engatalípi to «Kapitólio» yia na engatastísi ton papismó sto Lateranó Paláti pou vrísketai akrivós ston «Kaílio», diladí ston ouranó. To skliró papikó kathestós epivevaióni tin prophitevméni thriskeftikí sklírinsi. O karpós tis khristianikís pístis allázi. I praótita tou Khristoú antikathístatai apó tin epithetikótita kai ti sklirótita kai i písti stin alíthia metatrépetai se apistía kai zílo yia ta thriskeftiká psévdi.

Stíkhos 10: « O trítos sálpise, kai épese apó ton ouranó éna megálo astéri pou kaigótan san dáda, kai épese sto éna tríto ton potamón kai stis piyés ton nerón » .

Tríti timoría : To kakó pou yenniétai entínetai kai phtáni sto apokoríphomá tou pros to télos tou Mesaíona. I próodos tis mikhanikís ektíposis evnoí tin ékdosi tis Avías Graphís. Diavázontás tin, i eklektí anakalíptoun tis alíthies pou didáski. Étsi, dikaioloyí ton rólo ton « dío martíron » pou tis díni o Theós stin Apok. 11: 3: « Tha dóso stous dío mártirés mou tin exousía na prophitévoun, diménous me sáko, yia khílies diakósies exínta iméres ». Evnoóntas ta diká tis thriskeftiká dógmata, i Katholikí písti vasízetai sti Vívlo móno yia na dikaioloyísi ta onómata ton ayíon pou latrévi i ipíkoí tis. Dióti i katokhí mias Vívlou katadikázetai apó aftín kai ekthéti ton kátokhó tis se vasanistíria kai thánato. Ínai i anakálipsi tis vivlikís alíthias pou dikaioloyí tin ikóna pou dínetai se aftó to edáphio: « Kai épese éna megálo astéri apó ton ouranó, pou ékaiye san dáda ». I photiá exakolouthí na kollái stin ikóna tis Rómis, pou simvolízetai aftí ti phorá apó éna « megálo phlegómeno astéri » san to « megálo phlegómeno vounó ». I léxi « astéri » apokalípti ton iskhirismó tis óti « photízi ti yi » thriskeftiká símphona me ti Yén. 1: 15. kai aftó sto ónoma tou Iisoú Khristoú, me ton opío iskhirízetai óti ínai i

ikóna tou alithinoú « pirsoú », tou photodóti me ton opío singrínetai stin Apok. 21: 23. Ínai akóma tóso « megálo » óso kai stis arkhés tou, allá to pir dioktikoú tou ékhi afxithí, pernóntas apó tin katástasi tou « kaímatos » se aftí tou « kaímatos ». I exíyisi ínai aplí, katangelméni apó ti Vívlo, o thimós tou ínai akómi megalíteros kathós anangázetai na antitakhthí anikhtá stous eklektoús tou Theoú. Káti pou símphona me tin Apok. 12: 15-16 to anangázi na metakinithí apó ti stratiyikí tou poniroú kai apatiloú « phidioú », se aftí tou anikhtá diókti « drákonta ». I antípalí tis den ínai móno i irinikí kai ipákoi eklektí tou Theoú, ipárkhi epísis kai páno ap' óla brostá tis, énas psevdís Protestantismós, perissótero politikós pará thriskeftikós, epidí agnoí tis entolés pou édose o Iisoús Khristós kai paírnontas ta ópla, skotóni, sphayiázi óso kai to katholikó stratópedo. To « tríto ton potamón », diladí éna méros ton plithismón tis khristianikís Evrópis, iphístatai tin katholikí epithetikótita kathós kai « tis piyés ton nerón ». To prótipo aftón ton pigón neroú ínai o ídios o Theós símphona me ton Ier. 2: 13: « Dióti dío amartíes épraxe o laós mou• engatélipsan eména, tin piyí ton zontanón nerón, kai éskapsan yia ton eaftó tous dexamenés, rayisménes dexamenés, pou den boroún na kratísoun neró ». Ston plithintikó, se aftó to edáphio, to Pnévma prosdiorízi me « tis piyés ton nerón » tous eklektoús pou plástikan kat' ikóna Theoú. To Ioánnis 7: 38 epivevaióni, légontas: « Ópios pistévi se ména, ópos ípe i Graphí, potámia zontanoú neroú tha réfsoun apó tin kiliá tou». Aftí i ékphrasi ipodiknii epísis tin praktikí tou vaptísmatos ton vrephón, o opíos apó ti yénnisí tou, khorís na zitithí i gnómi tou, lamváni mia thriskeftikí etikéta pou tha tous katastísi ipokímena mias mi eklektís thriskeftikís ipóthesis. Kathós megalónoun, mia méra tha pároun ópla kai tha skotósoun antipálous epidí i thriskeftikí tous etikéta to apaití apó aftoús. I Vívlos katadikázi aftín tin arkhí epidí dilóni: « Ópios pistépsi kai vaptistí tha sothí, ópios ómos den pistépsi tha katadikastí (Márkos 16: 16)».

Stíkhos 11: « To ónoma ekínou tou astéra ínai Apsithiá• kai to éna tríto ton nerón éyine apsithiá• kai pollí ánthropi péthanan apó ta nerá, epidí pikráthikan » .

Se antíthesi me to katharó, dipsastikó neró pou kharaktirízi ti Vívlo, ton graptó lógo tou Theoú, i Katholikí didaskalía singrínetai me tin « apsithiá », éna pikró, toxikó, akómi kai thanatiphóro potó. Aftó dikaioloyítai aphoú to telikó apotélesma aftís tis didaskalías tha ínai i photiá tou « défterou thanátou tis éskhatis krísis» . Éna méros, « to éna tríto » ton anthrópon, metamorphónetai apó tin Katholikí í psevdós Protestantikí didaskalía pou élave. « Ta nerá » ínai kai ánthropi kai vivlikí didaskalía. Ton 16o aióna , énoples Protestantikés omádes katakhrástikan ti Vívlo kai ti didaskalía tis, kai katá tin ikóna aftoú tou edaphíou, i ánthropi skotónontai apó anthrópous kai apó psevdós thriskeftikí didaskalía. Aftó simvaíni epidí kai i ánthropi kai i thriskeftikí didaskalía ékhoun yíni pikrés. Dilónontas óti «ta nerá íkhan yíni pikrá », o Theós parékhi mia apántisi se mia katigoría yia « ipopsía zílias » pou paraméni ekkremís apó tin Apokálipsi 6: 6 stin 3i sphrayída . Epivevaióni, ti stigmí pou o graptós lógos tou érkhetai na to káni, tin katigoría tis mikhías pou ékhi phéri enantíon tis Sinélefsis apó tis 7 Martíou 321, i opía priyíthike tis epokhís tis thriskeftiká epísimis mikhías pou onomázetai Pérgamos stin Apok. 2: 12 yia to 538.

Taftókhrona, diavázoume sto Levitikó 26: 21-22: « An mou antistathíte kai arnithíte na me akoúsete, tha sas timoríso eptá phorés perissótero símphona me tis amartíes sas. Tha stílo ágria thiría anámesá sas, ta opía tha sas listépsoun ta paidiá sas kai tha katastrépsoun ta zóa sas kai tha sas kánoun lígous se arithmó• kai i drómi sas tha erimósoun ». I parállili meléti tou Levitikoú 26 kai tis trítis sálpingas tis Apokálipsis apokalípti tin krísi pou epiválli o Theós stin arkhí tis epokhís tis Metarríthmisis. I alithiní eklektí Tou paraménoun irinikí kai paraitiméni, apodekhómeni ton thánato í tin aikhmalosía

os alithiní mártires. Allá ektós apó to ipérokho parádigmá tous, vlépi móno sklirá « thiría » pou antimetopízoun to éna to állo, tis perissóteres phorés apó prosopikí iperiphánia, kai pou skotónoun anthrópous me tin agriótita ton sarkovóron ágrion thiríon. Aftí i idéa tha diamorphothí stin Apok. 13: 1 kai 11. Aftó ínai to apokoríphoma tis epokhís ópou, ston kanóna tis thlípsis, o Eklektós odiyítai « stin érimo » (= dokimasía) stin Apok. 12: 6-14 me tous vivlikoús « dío mártires » pou gráphontai yia ton Theó stin Apok. 11: 3. I misallódoxi vasilía tou papismoú pou prophitéftike yia 1260 khrónia tha phtási sto télos tis.

Stíkhos 12: « O tétartos sálpise, kai khtipíthike to éna tríto tou íliou, kai to éna tríto tis selínis, kai to éna tríto ton astéron, óste to éna tríto aftón skotíniase, kai i iméra den élampe yia to éna tríto tis diárkiás tis, kai i níkhta omíos » .

Tétarti timoría : To Pnévma edó apikonízi ti « megáli thlípsi » pou anakinónetai stin Apok. 2: 22. Me símvola, mas apokalípti tis epiptósis tis: en méri, khtipiétai « o ílios », símvolo tou photós tou Theoú. Epísis, en méri, khtipiétai kai « i selíni », símvolo tou thriskeftikoú stratopédou tou skótous, pou to 1793 aphoroúse ipokrités Katholikoús kai Protestántes. Káto apó to símvolo « astéria », khtipiétai epísis atomiká éna méros ton Khristianón pou kaloúntai na photísoun ti yi . Pios lipón borí na khtipísi étsi to alithinó kai to psevdokhristianikó thriskeftikó phos? Apántisi: i ideoloyía tou atheïsmoú, pou theorítai to megálo phos tis epokhís. To phos tou episkiázi ólous tous állous. I singraphís pou gráphoun vivlía yia aftó to théma khaíroun megális ektímisis kai i ídii onomázontai «photismós », ópos o Voltaíros kai o Monteskié. Ostóso, aftó to phos katastréphi próta anthrópines zoés se mia alisída, khínontas aíma se khímarrous. Metá ta kephália tou vasiliá Loudovíkou IST′ kai tis sizígou tou Marías-Antouanétas, ekína ton askoúmenon Katholikón kai Protestantón épesan me ti sirá tous káto apó tis gilotínes ton epanastatón. Aftí i práxi theïkís dikaiosínis den dikaioloyí ton atheïsmó. Allá o skopós ayiázi ta mésa, kai o Theós borí na ríxi tous tiránnous móno antitassómenos se aftoús me mia anóteri tirannía, pio iskhirí kai pio dinatí. I « dínami kai i iskhís » aníkoun ston Kírio stin Apok. 7: 12.

Taftókhrona, diavázoume sto Levitikó 26: 23-25: « Eán aftés i timoríes den sas diorthósoun kai mou antistathíte, tha sas antistathó ki egó kai tha sas khtipíso eptá phorés perissótero yia tis amartíes sas. Tha phéro enantíon sas ti mákhaira, pou tha ekdikithí ti diathíki mou • ótan singentrothíte stis pólis sas, tha stílo anámesá sas ton limó, kai tha paradothíte sta khéria tou ekhthroú ». « I mákhaira pou tha ekdikithí ti diathíki mou » ínai prágmati o rólos pou édose o Theós sto gallikó ethnikó atheïstikó kathestós, paradídontás tou ta kephália pou ítan énokhi yia pnevmatikí mikhía pou diépraxan enantíon tou. Ópos i panoúkla sto edáphio, aftó to atheïstikó kathestós éthese se epharmoyí mia arkhí mazikís ektélesis, étsi óste i dímii tis prigoúmenis iméras na yínoun ta thímata tis epómenis iméras. Símphona me aftín tin arkhí, aftó to kolasméno kathestós phainótan na prépi na katapií óli tin anthropótita ston thánato. Yi' aftó o Theós tha tou dósi to ónoma « ávissos », to « thirío pou anevaíni apó tin ávisso », stin Apok. 11: 7 ópou anaptíssi to théma tou. Aftó simvaíni epidí sti Yén. 1: 2, aftó to ónoma prosdiorízi ti yi khorís zí, khorís morphí, khaotikí kai tin opía makropróthesma, i sistimatikí katastrophí pou analíphthike apó to atheïstikó kathestós tha anaparáyi. Yia parádigma, vrískoume tin tíkhi tis Katholikís kai monarkhikís Vandéas pou metonomástike se «Ekdikiméni» apó tous epanastátes ton opíon to skhédio ítan na tin kánoun mia érimi kai akatíkiti yi.

Stíkhos 13: « Kai kítaxa, kai ákousa énan aetó na petái sto méson tou ouranoú, légontas me dinatí phoní: Ouaí, ouaí, ouaí stous katíkous tis yis, exaitías ton állon phonón tis sálpingas ton trión angélon pou prókitai na salpísoun! »

I Gallikí Epanástasi íkhe ta phoniká tis apotelésmata, allá pétikhe ton stókho pou epithimoúse o Theós. Éthese télos sti thriskeftikí tirannía kai metá apó aftín, epivlíthike i anokhí. Aftí ínai i stigmí pou, símphona me tin Apok. 13: 3, to Katholikó «thirío tis thálassas » « travmatístike thanásima allá therapéftike » lógo tis iskhirís exousías tou Napoleóntiou «aetoú », pou parousiázetai se aftó to edáphio, o opíos to apokatéstise me to Konkordáto tou. «. . . énas aetós pou petái sti mési tou ouranoú » simvolízi to apóyio tis kiriarkhías tou Aftokrátora Napoléonta A΄. Epéktine tin kiriarkhía tou se ólous tous evropaïkoús laoús kai apétikhe enantíon tis Rosías. Aftí i epiloyí mas prosphéri megáli akrívia sti khronolóyisi ton yegonóton, étsi ipodilónetai i períodos 1800 éos 1814. I terásties sinépies aftís tis vasilías apoteloún éna statheró simío anaphorás pou dikaioloyí étsi tin áphixi stin krísimi imerominía tou Daniíl 8: 14, 1843. Aftó to simantikó kathestós stin istoría tis khóras tis Gallías yínetai, yia ton Theó, o phoréas mias tromerís anangelías, aphoú metá apó aftín, i pangósmia khristianikí písti tha isélthi stin epokhí pou tha khtipithí apó ton Theó apó tris megálous « ouaí ». Epanalamvanómeni tris phorés, ínai i teliótita tou « ouaí ». Aftó simvaíni epidí, baínontas sto étos 1843, ópos didáski i Apok. 3: 2, o Theós apaití apó tous Khristianoús, i opíi diekdikoún ti sotiría tou Iisoú Khristoú, na oloklirósoun teliká ti Metarríthmisi pou xekínise to 1170, tin imerominía pou o Pierre Valdo apokatéstise plíros tin vivlikí alíthia, kai na parágoun « télia érga ». Aftí i teliótita apaitítai stin Apok. 3: 2 kai me to diátagma tou Daniíl 8: 14. I sinépies tis énarxis iskhíos tis emphanízontai edó me ti morphí trión megálon « ouaí » pou tha meletísoume tóra xekhoristá. Tha íthela epísis na episimáno óti aftó pou kathistá aftí tin período thriskeftikís irínis, paradóxos, mia megáli « ouaí » ínai i klironomiá tou gallikoú ethnikoú atheïsmoú pou diaperná kai tha diaperná, mékhri to télos tou kósmou, ta ditiká anthrópina mialá. Aftó den tha tous vithísi na oloklirósoun tis metarrithmísis pou apaitoúse o Theós apó to 1843. Allá ídi, i « ékti sphrayída » tis Apok. 6: 13 íkhe apikonísi tin próti apó aftés tis « simphorés » me tin ikóna mias « ptósis asterión » se síngrisi me « prásina síka », mi ékhontas étsi apodekhtí tin plíri pnevmatikí orímansi pou apaitoúse o Theós apó to 1843. Kai to ouránio simádi tis proidopíisis tou Theoú dóthike stis 13 Noemvríou 1833, parállila me tin protinómeni óra tis anakínosis ton trión megálon « Distikhíes » tou edaphíou pou meletíthike.

Stin apokálipsí tou, to Pnévma epikalítai tin ékphrasi « kátiki tis yis » yia na kharaktirísi tous anthrópous pou stokhévoun i tris megáli prophítefse « ouaí ». Óntas apokomméni apó ton Theó kai khorisméni apó tin apistía kai tin amartía tous, to Pnévma tous déni « sti yi ». Antítheta, o Iisoús anaphéretai stous alithinoús, pistoús eklektoús tou os « polítes tis vasilías ton ouranón ». I patrída tous den ínai « i yi » allá « o ouranós », ópou o Iisoús « etímase tópo » yi' aftoús, símphona me to Ioánnis 14: 2-3. Étsi, káthe phorá pou khrisimopiítai i ékphrasi « kátiki tis yis » stin Apokálipsi, anaphéretai stin epanastatikí anthropótita pou ékhi khoristí apó ton Theó en Khristó Iisoú.

Apokálipsi 9: I 5i kai i 6i sálpinga

I « próti » kai i « défteri megáli atikhía »

I 5i Sálpinga : I « Próti Megáli Alímono »

yia Protestántes (1843) kai Antventistés (1994)

Simíosi : Se próti anágnosi, aftó to théma tis « 5is sálpingas » parousiázi me simvolikés ikónes tin krísi pou epiphéri o Theós stis protestantikés thriskíes pou ékhoun periélthi se dropí apó tin ánixi tou 1843. Allá phérni prósthetes didaskalíes pou epivevaiónoun tis prophitikés anakinósis pou dóthikan stin adelphí mas ton Antventistón tis Evdómis Iméras, ka. Élen Gkoulnt Gouáit, tin opía o Iisoús íkhe epiléxi os angeliophóro tou. To prophitikó tis érgo phótise idiaítera tin epokhí tis teleftaías telikís dokimasías tis pístis. I provlépsis tis tha epivevaiothoún se aftó to mínima. Allá aftó pou den gnórize i adelphí mas ínai óti mia tríti períodos anamonís ton Antventistón íkhe programmatistí apó ton Theó yia na dokimási tin ídia tin Ekklisía ton Antventistón tis Evdómis Iméras. Sígoura, aftí i tríti períodos anamonís den élave ti dimósia anáptixi ton dío prigoúmenon, allá to méyethos ton néon

apokaliptómenon alithión pou sindéontai me aftín antistathmízi aftí tin phainomenikí adinamía. Yi' aftó, ékhontas dokimastí apó ton Iisoú Khristó metaxí 1983 kai 1991 sti Valéns-sir-Ron tis Gallías kai sto nisí tou Mavrikíou, metá tin apórripsi ton teleftaíon prophitikón phóton tou, i epísimi thesmikí didaskalía tou Antventismoú « exémese » apó ton Sotíra ton psikhón to 1994, mia imerominía pou kataskevástike me ti khrísi ton prophitikón « pénte minón » ton stíkhon 5 kai 10 aftoú tou kephalaíou 9. Yi' aftó, se défteri anágnosi, aftí i metaphorikí krísi pou ékane o Kírios enantíon ton diaphóron ptikhón tis protestantikís pístis iskhíi yia ton thesmikó Antventismó tis Evdómis Iméras, o opíos me ti sirá tou épese se apostasía lógo tis árnisis tou thíou prophitikoú photós• aftó, pará tis proidopiísis pou édose i Élen Tz. Gouáit sto kephálaio «i árnisi tou photós» tou vivlíou tis pou apefthínetai stous Antventistés daskálous «I Evangelikí Diakonía». To 1995, i epísimi simmakhía tou Antventismoú me ton Protestantismó epivevaíose ti díkaii krísi pou prophitéftike apó ton Theó. Axízi na simiothí óti kai i dío ptósis ékhoun tin ídia aitía: tin apórripsi kai tin periphrónisi tou prophitikoú lógou pou prótine o Theós, apó énan ipiréti pou epélexe yia aftó to érgo.

« Alímono » ínai i óra tou kakoú, tou opíou o ipokinitís kai empnefstís ínai o Satanás, o ekhthrós tou Iisoú kai ton eklektón ayíon tou. To Pnévma tha mas apokalípsi me ikónes ti simvaíni me énan mathití tou Iisoú Khristoú ótan aporriphthí apó aftón yia na paradothí ston diávolo, káti pou tóte apotelí mia pragmatiká megáli « alímono ».

Stíkhos 1: « O pémptos sálpise, kai ída éna astéri na péphti apó ton ouranó sti yi• kai tou dóthike to klidí tis avíssou » .

Mia « pémpti », allá megáli proidopíisi apefthínetai stous eklektoús tou Khristoú pou ékhoun xekhoristí apó to 1844. « To astéri pou épese apó ton ouranó » den ínai « to astéri Apsénti " apó to prigoúmeno kephálaio pou den " épese ", " ekí yi ", allá" se O potámia Kai O piyés ton idáton ». Ínai aftí tis epokhís ton « Sárdeon » ópou o Iisoús thimátai óti « kratái ta eptá astéria sta khéria tou ». Epidí ta « érga » tou kharaktirístikan « atelí », o Iisoús pétaxe sto édaphos to «astéri » tou Protestánti angeliophórou.

I dokimasía ton Antventistón simadéftike tin ánixi tou 1843 apó to télos mias prótis prosdokías yia tin epistrophí tou Iisoú Khristoú. Mia défteri prosdokía aftís tis epistrophís élixe stis 22 Oktovríou 1844. Móno sto télos aftís tis défteris dokimasías o Theós édose stous nikités ti gnósi kai tin praktikí tou ayíou Savvátou Tou. Aftó to Sávvato anélave sti sinékhia ton rólo tis « sphrayídas tou Theoú », i opía anaphéretai sto edáphio 4 aftoú tou kephalaíou 9. I sphráyisi ton ipiretón Tou xekínise epoménos metá to télos tis défteris dokimasías, to phthinóporo tou 1844. I idéa ínai i exís: i ékphrasi « pou íkhe pési » stokhévi stin imerominía tis ánixis tou 1843, to télos tou diatágmatos tou Dan. 8: 14 kai to télos tis prótis díkis ton Antventistón, se antíthesi me ekíni tou phthinopórou tou 1844 pou simatodotí tin énarxi tis sphráyisis ton nikiphóron eklektón kai ekíni tou thématos aftís tis « 5is sálpingas », tis opías o skopós yia ton Theó ínai na apokalípsi tin ptósi tis Protestantikís pístis kai ekínis tou Antventismoú pou tha káni simmakhía mazí tou metá to 1994, to télos ton « pénte minón » pou prophitéftikan sta edáphia 5 kai 10. Étsi, enó i «pénte mínes» aftoú tou thématos xekinoún to phthinóporo tou 1844, to plaísio tis énarxis tis sphráyisis, os kírio théma, i písti pou o Protestantismós « íkhe pési » prin apó aftín tin imerominía, tin ánixi tou 1843. Boroúme sti sinékhia na doúme pós akrivós i thía apokálipsi sévetai ta tetelesména istoriká yegonóta. I dío imerominíes 1843 kai 1844 ékhoun i kathemía énan singekriméno rólo pou tous sindéetai.

Engatalelimméni apó ton Iisoú, o opíos tin paradídi ston diávolo, i protestantikí písti épese sto katholikó « lákko » í « váthi tou Sataná » pou i ídii i Metarrithmistés katíngilan katá tin epokhí tis Metarríthmisis stin Apok. 2: 24. Me diakritikó trópo, légontas óti péphti « sti yi », to Pnévma epivevaióni tin taftótita tis protestantikís pístis pou simvolízetai apó ti léxi « yi » i opía ipenthimízi tin éxodó tis apó ton Katholikismó pou onomázetai « thálassa » stin Apok. 13 kai 10: 2. Sto mínima tis « Philadélphias », o Iisoús parousiázi « pórtes » pou ínai anikhtés í klistés. Edó, éna klidí aníyi éna polí diaphoretikó monopáti yia aftoús, kathós tous díni prósvasi stin « ávisso », simvolízontas tin exaphánisi tis zís. Ínai i óra pou, yia aftoús, « to phos yínetai skotádi » kai « to skotádi yínetai phos ». Iiothetóntas os klironomiá tous tis arkhés tis repoumplikanikís philosophikís sképsis, khánoun tin pragmatikí ayiótita tis pístis pou katharístike apó to aíma tou Iisoú Khristoú. As simiósoume tin akrívia « tou dóthike ». Aftós pou díni étsi ston kathéna símphona me ta érga tou ínai o Iisoús Khristós, o thíos Kritís. Dióti aftós ínai epísis o phílakas ton klidión• « to klidí tou Davíd » yia tous evloyiménous eklektoús to 1873 kai to 1994, símphona me tin Apokálipsi 3: 7, kai « to klidí tis avíssou » yia tous pesóntes tou 1843 kai tou 1994.

Stíkhos 2: « Kai ánixe tin ávisso. Kai anévike kapnós apó to lákko, san kapnós apó megálo kamíni• kai skotíniase o ílios kai o aéras apó ton kapnó tou lákkou » .

I Protestantikí písti allázi aphénti kai proorismó, kai ta érga tis epísis allázoun. Étsi, apodékhetai tin adisópiti míra na ipostí tin katastrophí tis teleftaías krísis apó to « pir » tou « défterou thanátou », to opío tha anapherthí stin Apok. 19: 20 kai 20: 10. Lamvánontas tin ikóna «límnis photiás kai thiaphioú », aftí i « photiá » tis teleftaías krísis tha ínai éna « megálo kamíni » pou apilí tous paravátes ton entolón tou Theoú apó tin anakírixí tous sto Óros Siná símphona me tin Éxodo 19: 18: « To óros Siná ítan entelós kapnisméno, epidí o Kírios katévike páno tou en pirí• aftós o kapnós anévaine san kapnós kaminioú , kai ólo to óros sizótan víaia». To Pnévma khrisimopií sti sinékhia tin kinimatographikí tekhnikí pou onomázetai «anadromí sto parelthón», tin epistrophí ston khróno, i opía apokalípti ta érga pou éyinan enó, akóma zontaní, i pesóntes ipiretoúsan ton diávolo. I léxi « kapnós » edó ékhi diplí simasía: aftí tis photiás « tou megálou kaminioú » yia tin opía diavázoume stin Apok. 14: 11: « Kai o kapnós tou vasanismoú tous anevaíni stous aiónes ton aiónon• kai den ékhoun anápafsi iméra í níkhta ósi proskinoún to thirío kai tin ikóna tou, kai ópios lamváni to kháragma tou onómatós tou », allá kai aftí ton « prosefkhón ton ayíon » símphona me tin Apok. 5: 8, edó, ekínon ton psevdoayíon. Dióti i áphthoni thriskeftikí drastiriótita pou ekdilónetai me prosefkhés dikaioloyí aftá ta lóyia pou tou apefthíni o Iisoús stis Sárdis , to 1843: « Periphéresai yia zontanós• kai ísai nekrós ». Nekrós, kai dío phorés nekrós, aphoú o thánatos pou protínetai ínai « o défteros thánatos » tis « éskhatis krísis » . Aftí i thriskeftikí drastiriótita exapatá tous pántes ektós apó ton Theó kai tous eklektoús tou, tous opíous photízi. Aftí i ektetaméni apáti ínai «méthi», ópos léi o sínkhronos kósmos. Kai ínai prágmati i idéa tis méthis pou protíni to Pnévma me tin ikóna tou « kapnoú » pou exaplónetai «ston aéra » mékhri tou simíou na krívi « ton ílio ». An to teleftaío ínai to símvolo tou alithinoú thíou photós, aftó tou « aéra » ipodilóni tin apoklistikí epikrátia tou diavólou, pou onomázetai « o árkhontas tis exousías tou aéra » stin Ephesíous 2: 2, kai ton opío o Iisoús apokalí « o árkhontas aftoú tou kósmou » ston Ioánni 12: 31 kai 16: 11. Ston kósmo, o skopós tis méthis ínai na singalípsi alíthies pou prépi na paramínoun mistikés. Se thriskeftikó epípedo, ínai to ídio prágma: i alíthia ínai móno yia tous eklektoús. O pollaplasiasmós ton protestantikón omádon íkhe prágmati tin apotelesmatikótita tis singálipsis tis íparxis tis pístis ton Antventistón tis Evdómis Iméras. Aftó mékhri to 1995, ótan tin kalosórisan stis táxis tous yia ti « megáli tis simphorá ». Se aftí ti néa pnevmatikí katástasi, tha ínai thímata tou défterou thanátou pou tha metatrépsi tin epiphánia

tis yis se éna phlegómeno kamíni . To mínima ínai tromaktikó kai ínai katanitó óti o Theós den to prósphere me aplí glóssa. Ínai apoklistiká yia tous eklektoús, óste na katanísoun ti míra pou ékhoun diaphíyi.

Stíkhos 3: « Kai apó ton kapnó vyíkan akrídes sti yi• kai dóthike se aftés dínami, ópos ékhoun dínami i skorpií tis yis » .

pou simvolízontai me « kapnó » proérkhontai apó to stóma kai to mialó ton pesónton Protestantón, epoménos ándres kai yinaíkes simvolízontai me « akrídes » lógo tou megálou arithmoú tous. Ítan prágmati plíthi anthrópinon plasmáton pou épesan to 1843 kai sas ipenthimízo óti to 1833, déka khrónia norítera, o Kírios íkhe dósi mia idéa yia aftó to plíthos apó tin «ptósi ton ástron» pou pragmatopiíthike ti níkhta tis 13is Noemvríou 1833 metaxí mesánikhton kai 5 p. m. , símphona me istorikés martiríes aftópton martíron. Yia álli mia phorá, i ékphrasi « sti yi » phéri ti diplí énnia tis yíinis epéktasis kai tis protestantikís taftótitas. Pios ektimá tis katastrophikés kai katastrophikés « akrídes »? Ókhi tous agrótes, kai o Theós den ektimá tous pistoús pou ton prodídoun kai sinergázontai me ton antípalo yia na katastrépsoun ti sodiá ton eklektón, yi' aftó kai aftó to símvolo epharmózetai se aftoús. Sti sinékhia, ston Iezekiíl 2, aftó to síntomo kephálaio ton 10 stíkhon, i léxi « epanastátis » anaphéretai 6 phorés yia na kharaktirísi tous Evraíous « epanastátes » tous opíous o Theós antimetopízi os « angáthia, trivólia kai skorpioús ». Edó, o óros « skorpiós » aphorá tous Protestántes epanastátes. Sto edáphio 3, i anaphorá sti dínamí tou proetimázi ti khrísi enós polí simantikoú anepaísthitou simvólou. I dínami ton « skorpión » ínai na tsimpísoun thanásima ta thímatá tous me to tsímpima tis « ourás » tous . Kai aftí i léxi « ourá » apoktá sti theïkí sképsi mia themeliódi énnia pou apokalíptetai ston Isaïa 9: 14: « o prophítis pou didáski psémata ínai i ourá ». Ta zóa khrisimopioún tis « ourés » tous yia na kinigoún kai na mastigónoun míyes kai álla parasitiká éntoma pou ta enokhloún. Edó vrískoume tin ikóna tis psevdoprophítissas Iezável . pou xodévi ton khróno tou timoróntas kai kánontas ton Theó kai tous paraplaniménous ápistous doúlous Tou na ipophéroun. I praktikí tis ekoúsias mastígosis yia tin exiléosi tis amartías ínai, epipléon, méros ton didaskalión tis Katholikís pístis. Stin Apok. 11: 1, to Pnévma epivevaióni aftí ti síngrisi khrisimopiónτas ti léxi « kalámi » stin opía to klidí Isaïas 9: 14 díni tin ídia simasía me ti léxi « ourá ». Aftí i ikóna tis papikís ekklisías iskhíi epísis, apó to 1844, yia tous pesménous Protestántes pistoús pou ékhoun yíni prophítes yia ton Theó pou didáskoun psémata, diladí psevdoprophítes. I protinómeni léxi « ourá » tha anapherthí saphós sto edáphio 10.

I kataskeví tis aíthousas anamonís tis 3is Ekklisías ton Antventistón

(aftí ti phorá, apó tin évdomi méra)

Stíkhos 4: « Kai tous dóthike entolí na min vlápsoun to khortári tis yis oúte kanéna prásino oúte kanéna déntro, allá móno tous anthrópous pou den ékhoun ti sphrayída tou Theoú sta métopá tous » .

Aftés i « akrídes » den katavrokhthízoun to prásino, allá ínai epivlavís yia tous anthrópous pou den prostatévontai apó ti « sphrayída tou Theoú» . Aftí i anaphorá sti « sphrayída tou Theoú » epivevaióni to plaísio tis periódou pou kalíptetai ídi stin Apok. 7. Ta minímata ínai epoménos parállila, to kephálaio 7 skhetiká me tous sphrayisménous eklektoús kai to kephálaio 9, tous engatalelimménous pesóntes. Thimámai óti símphona me to Matth. 24: 24, ínai adínato na apoplanísi kanís énan gnísio eklektó. I psevdoprophítes epoménos apoplanoún o énas ton állon.

I akrívia, « i sphrayída tou Theoú sto métopo », ipodilóni tin énarxi tis sphráyisis ton eklektón ipiretón ton Antventistón tou Theoú, diladí, stis 23 Oktovríou 1844. I leptoméria anaphéretai lígo prin apó tin paráthesi tis prophitikís periódou ton « pénte minón » sto epómeno edáphio. Mia diárkia 150 pragmatikón etón pou tha vasízetai se aftín tin imerominía.

Stíkhos 5: « Kai tous dóthike exousía na min tous thanatósoun, allá na tous vasanísoun pénte mínes • kai o vasanismós tous ítan san vasanismós skorpioú, ótan khtipísi ánthropo » .

To mínima tou Theoú singentróni stin ikóna tou práxis pou pragmatopiíthikan se diaphoretikés epokhés, yegonós pou sinkhéi kai diskheraíni tin ikonistikí erminía. Allá ótan aftí i tekhnikí katanithí kai yíni dektí, to mínima yínetai polí saphés. Aftó to edáphio 5 ítan i vási tis anakínosís mou yia tin epistrophí tou Iisoú Khristoú to 1994. Ekí vrískoume tous polítimous prophitikoús « pénte mínes » pou, xekinóntas apó to 1844, kathistoún dinatí tin imerominía 1994. Ostóso, yia na pragmatopiíso to skhédio tou Theoú, éprepe oposdípote na sindéso me aftín tin imerominía tin éndoxi epistrophí tou Iisoú Khristoú. Étsi, merikós tiphloménos apó mia akrívia tou kiménou pou tha kathistoúse adínati aftí tin elpída, epémina stin katéfthinsi pou skópeve o Dimiourgós mou. Prágmati, to kímeno diefkrinízi: « tous dóthike ókhi na tous skotósoun, allá na tous vasanísoun yia pénte mínes» . I akrívia « na min tous skotósoun » den epétrepse na simperiliphthí to théma tou « 6ou trompéta », énas teratódis phonikós pólemos, stin epokhí pou kalíptetai apó ton « 5o sálpinga "• o khrónos ton 150 pragmatikón etón. Allá stin epokhí tou, o Goíliam Míler ítan ídi en méri tiphloménos yia na oloklirósi mia práxi pou íthele o Theós: na anakalípsi éna sphálma pou epétrepse na anaviósi tin elpída tis epistrophís tou Khristoú yia to phthinóporo tou 1844• éna psevdés sphálma, aphoú i arkhikí ipoloyismí pou kathórizan tin ánixi tou 1843 epivevaiónontai símera stous teleftaíous ipoloyismoús mas. I thélisi kai i dínami tou Theoú ínai kiríarkhes kai eftikhós yia tous eklektoús tou, típota kai kanís den borí na empodísi to érgo tou. To yegonós ínai óti aftó to sphálma anakínosis odíyise ton epísimo Antventismó na katathési, to 1991, mia stási periphrónisis apénanti stin elpída tis epistrophís tou Iisoú Khristoú pou anakinóthike yia to 1994. Kai to khirótero yia tous Antventistés ínai óti steríthikan to teleftaío prophitikó phos pou photízi, sto sínoló tou, ta 34 kephálaia ton vivlíon Daniíl kai Apokálipsi, ópos óli boroún na ékhoun apodíxis símera diavázontas aftó to éngrapho. Me aftón ton trópo, steroúntai epísis tis álles nées gnósis pou mou ékhi dósi o Theós apó tin ánixi tou 2018 skhetiká me ton nómo tou kai skhetiká me tin epistrophí tou Khristoú, o opíos tha epistrépsi, ópos gnorízoume tóra, tin ánixi tou 2030• kai aftó se nées vásis xekhoristés apó tin prophitikí erminía tou Daniíl kai tis Apokálipsis. Metaxí 1982 kai 1991, yia ména, i pénte mínes sindéontan me ti drastiriótita ton psevdoprophitón pou tha sinekhizótan mékhri tin epistrophí tou Iisoú Khristoú. Pepisménos apó aftí ti silloyistikí, i opía ínai epipléon dikaioloyiméni, den ída ton khronikó

periorismó pou epiválletai apó tin apagórefsi « tis thanátosis ». Kai ekíni tin epokhí, i imerominía 1994 antiprosópeve to étos 2000 tis alithinís yénnisis tou Iisoú Khristoú. Prosthéto óti kanís prin apó eména den ékhi entopísi tin aitía tou láthous mou• káti pou epivevaióni éna epítevgma símphona me to thélima tou Theoú. As strépsoume tóra tin prosokhí mas stin akrívia « allá na tous vasanísoume yia pénte mínes ». O típos ínai exairetiká paraplanitikós epidí to « vasanistírio » pou anaphéretai den iphístatai ta thímata katá ti diárkia ton prophitevménon « pénte minón» . To « vasanistírio » sto opío anaphéretai to Pnévma tha epivlithí stous pesóntes stin telikí krísi, ópou tha proklithí apó tis káfsis tis «límnis tis photiás », tin timoría tou « défterou thanátou ». Aftó to « vasanistírio » anangélletai sto to mínima tou trítou angélou tis Apok. 14: 10-11, to opío to prigoúmeno edáphio epikaléstike anaphérontas « ton kapnó » tou «vasanismoú tous ». Éna mínima pou i Antventistés gnorízoun kalá, kathós apotelí stikhío tis pangósmias apostolís tous. Gnorízontas ek ton protéron tin ptósi aftoú tou epísimou Antventismoú, diakritiká, to Pnévma léi se aftó to mínima: « Kai aftós tha pii apó to krasí tis oryís tou Theoú, pou khínetai áthikto sto potíri tis aganáktisís tou, kai tha vasanistí me photiá kai thiáphi enópion ton ayíon angélon kai tou Arníou» . Aftí i akrívia « kai aftós » stokhévi, diadokhiká, tin Protestantikí písti, sti sinékhia ton epísimo ápisto Antventismó pou aporríphthike to 1994 apó ton ídio ton Iisoú Khristó. Apó ekíni tin imerominía, se epivevaíosi tis katáras tou, aftós o néos « epanastátis » ékhi entakhthí stin ikoumenikí simmakhía pou phérni kontá Katholikoús kai Protestántes pou ékhoun ídi apokopí apó ton Theó. Allá prin apó tin ptósi tou epísimou Antventismoú, o típos « kai aftós » ískhie yia tous pesménous Protestántes, epidí ékhontas pési to 1844, tha mirázontan pléon ti míra ton Katholikón, ton Orthodóxon kai ton psevdo- Evraíous. Stin pragmatikótita, to « kai aftós » aphorá ólous tous mi Katholikoús pou timoún tin Katholikí Ekklisía tis Rómis, iserkhómeni stin ikoumenikí tis simmakhía kai timóntas ta diatágmata tou Konstantínou A΄: tin Kiriakí kai ti yenéthlia «iméra tou íliou» (Khristoúyenna stis 25 Dekemvríou). Epilégontas ton enikó « kai aftós » antí yia ton plithintikó «kai aftí», to Pnévma mas ipenthimízi óti i thriskeftikí epiloyí ínai mia atomikí epiloyí pou kathistá to átomo ipéfthino, dikaioloyiméno í énokho apénanti ston Theó kai ókhi stin kinótita• ópos « o Nóe, o Daniíl kai o Ióv pou den ésosan oúte yious oúte kóres » símphona me ton Iez. 14: 18.

Ta vasanistíria tou défterou thanátou tis teleftaías krísis

Stíkhos 6: « Ekínes tis iméres i ánthropi tha zitoún ton thánato, allá den tha ton vrískoun• tha epithimoún na pethánoun, allá o thánatos tha phévyi apó aftoús » .

I idées akolouthoún i mía tin álli polí loyiká. Ékhontas mólis anaphéri ta « vasanistíria tou défterou thanátou », to Pnévma prophitévi se aftó to edáphio 6, yia tis iméres epharmoyís tou, i opíes tha érthoun sto télos tis 7is khilietías , stokhevménes apó tin ékphrasi « en ekínes tis iméres ». Sti sinékhia, mas apokalípti tis idiaiterótites aftís tis telikís timorías, tromaktikís ston méyisto vathmó. « I ánthropi tha zitísoun ton thánato, allá den tha ton vroun• tha epithimísoun na pethánoun, kai o thánatos tha phíyi apó aftoús ». Aftó pou i ánthropi den gnorízoun ínai óti to anastiméno sóma ton asevón tha ékhi kharaktiristiká polí diaphoretiká apó aftá ton simerinón sarkikón somáton. Yia tin telikí tous timoría, o Dimiourgós Theós tha anadimiouryísi ti zí tous kathistóntas tin ikaní na sinekhistí se siniditi katástasi mékhri tin katastrophí tou teleftaíou tous atómou. Epipléon, i diárkia tou khrónou tou pónou tha prosarmostí xekhoristá yia káthe átomo, símphona me tin etimigoría pou tha ekdothí yia tin atomikí tou enokhí. To Katá Márkon 9: 47-48 to epivevaióni aftó me tous exís

órous: «. . . na rikhtoún stin kólasi, ópou to skoulíki tous den pethaíni, kai i photiá den svíni ». Prépi epísis na simiothí óti i Protestantikí písti mirázetai me tin Katholikí Ekklisía pollá psevdí thriskeftiká dógmata. Ektós apó tin Kiriakí, tin próti iméra aphieroméni stin anápafsi, ipárkhi i písti stin athanasía tis psikhís, i opía odiyí tous Protestántes na pistévoun stin íparxi tis kólasis pou didáskoun i Katholikí. Étsi, i katholikí apilí tis kólasis ópou, aiónia, i kataraméni vasanízontai sti photiá, mia apilí pou ipévale ólous tous monárkhes ton khristianikón khorón se aftín, íkhe kápia alíthia, allá páno ap' óla polí pséma. Yiatí, próton, i kólasi pou proetímase o Theós tha diamorphothí móno sto télos ton « khiliádon etón » tis ouránias krísis ton asevón apó tous ayíous. Kai défteron, ta vásana den tha ínai aiónia, an kai paratetaména, se síngrisi me tis trékhouses yíines sinthíkes. Metaxí ekínon pou tha doun ton thánato na phévyi apó aftoús tha ínai i opadí kai i énthermi iperaspistés tou paganistikoú ellinikoú dógmatos tis athanasías tis psikhís. O Theós tha tous prosphéri étsi tin empiría na phantastoún pia tha ítan i míra tous an i psikhí tous ítan pragmatiká athánati. Allá páno ap' óla i látris tis «iméras tou akataníkitou íliou» ínai aftí pou tha sinantísoun ti theïkótitá tous• tin ídia ti yi pou tous éphere, ékhontas yíni «ílios» me ti síntixi tou mágmatos tis photiás kai tou thíou.

I thanatiphóra paraplanitikí emphánisi

Stíkhos 7: « I akrídes ítan san áloga etimasména yia mákhi• kai sta kephália tous ítan stémmata san khrisá, kai ta prósopá tous ítan san prósopa anthrópon » .

Me ta símvolá tou, to edáphio 7 apikonízi to skhédio drásis tou pesménou protestantikoú stratopédou. I thriskeftikés omádes (áloga) singentrónontai yia mia pnevmatikí « mákhi » pou tha epitefkhthí móno sto télos tis dokimasías, allá o telikós stókhos ínai ekí. Aftí i mákhi onomázetai « Armayeddón » stin Apok. 16: 16 . Sti sinékhia, ínai skópimo na simiothí i epimoní tou Pnévmatos sti síngrisí tou me tin pragmatikótita ton pragmáton, káti pou káni pollaplasiázontas ti khrísi tou órou « os ». Aftós ínai o trópos tou na arnithí tous psevdís iskhirismoús ton emplekómenon thriskevómenon anthrópon. Óla ínai móno mia apatilí emphánisi: to « stepháni » pou iposkhéthike ston nikití tis pístis, kai i ídia i písti (khrisós), i opía ékhi móno mia « omiótita » me tin alithiní písti. Ta « prósopa » aftón ton psevdón pistón ínai ta ídia apatilá, aphoú tous ékhi apomíni móno mia anthrópini emphánisi. Aftós pou ekphrázi aftí tin krísi erevná ta inía kai tis kardiés. Gnorízi tis mistikés sképsis ton anthrópon kai mirázetai to óramá tou yia tin pragmatikótita me tous eklektoús tou.

Stíkhos 8: « Íkhan tríkhes san tríkhes yinaikón, kai ta dóntia tous ítan san dóntia liontarión » .

Símphona me tin Aʹ Korinthíous 11: 15, Ta malliá ton yinaikón khrisimévoun os péplo yi' aftés. Kai o rólos enós péplou ínai na krívi to prósopo, diladí tin taftótita tou atómou pou phorái to péplo. Aftó to edáphio 8 katangélli me ta símvolá tou tin apatilí emphánisi ton khristianikón thriskeftikón omádon. Epoménos, ékhoun tin exoterikí emphánisi (malliá) ekklisión (yinaíkes , stin Ephesíous 5: 23-32), allá to pnévma tous zontanévi apó tin agriótita (dóntia) ton « liontarión ». Katalavaínoume kalítera yiatí ta prósopá tous ékhoun móno anthrópini emphánisi. Den ínai ádiko pou o Iisoús ta singríni me liontária. Étsi, thimátai tin psikhikí katástasi tou romaïkoú laoú pou íkhe tous prótous Khristianoús na katavrokhthízontai apó liontária stis arénes tous. Kai aftí i síngrisi ínai dikaioloyiméni, aphoú sto télos tou kósmou, tha thelísoun, xaná, na skotósoun tous teleftaíous alithinoús eklektoús tou Iisoú Khristoú.

Stíkhos 9: « Íkhan thórakes san siderénious thórakes, kai o íkhos ton phterón tous ítan san íkhos armáton me pollá áloga pou étrekhan sti mákhi » .

Aftó to edáphio stokhévi stin pséftiki panoplía tou alithinoú stratióti tou Iisoú Khristoú pou phorái ton « thóraka » tis dikaiosínis (Ephes. 6: 14), allá edó, aftí i dikaiosíni ínai tóso sklirí óso to « sídiro », ídi símvolo tis Romaïkís Aftokratorías ston Daniíl. I « akrídes » kánoun thórivo me « ta phterá tous » ótan ínai eneryés. I síngrisi pou akolouthí aphorá epoménos ti drási. I diefkrínisi pou akolouthí epivevaióni ti síndesi me ti Rómi, tis opías i armatodromíes me « pollá áloga » enthousíazan tous Romaíous stis periphériés tous. Se aftí tin ikóna, « pollá áloga » simaíni: arketés thriskeftikés omádes singentróthikan yia na travíxoun to romaïkó « árma », diladí, yia na doxásoun tin exousía tis Rómis• Rómi, i opía íxere pós na khiragoyí állous thriskeftikoús iyétes yia na tous ipotáxi méso ton apoplaníseón tis. Étsi sinopsízi to Pnévma ti drási tou epanastatikoú stratopédou. Kai aftí i sispírosi ipér tis Rómis tous proetimázi yia tin telikí « mákhi tou Armayeddóna » pou stréphetai enantíon ton antipálon tis Kiriakís, pistón tiritón tou Savvátou pou ayiástike apó ton Theó, kai asinídita, enantíon tou Khristoú, tou Iperaspistí Prostáti tous.

Stíkhos 10: « Íkhan ourés san skorpioús kai kentriá, kai stis ourés tous ipírkhe dínami na vláptoun tous anthrópous pénte mínes » .

Aftó to edáphio anasikóni to péplo apó to edáphio 3, ópou i léxi « ourá » protáthike os «dínami ton skorpión ». Paratíthetai me saphínia, an kai i simasía tis den ínai saphís se ósous den tin anazitoún ston Isaïa 9: 14. Den ínai aftí i periptosí mou, opóte thimámai aftó to simantikó klidí: « o prophítis pou didáski psémata ínai i ourá ». Diefkrinízo to kodikopiiméno mínima me tous exís órous: aftés i omádes íkhan pséftes prophítes (ourés) kai epanastátes (skorpioús) kai pséftikes glósses (kentrísmata), kai ítan se aftoús tous psevdoprophítes (ourés) pou vriskótan i dínami na vlápsi tous anthrópous , diladí na tous apoplanísi kai na tous písi na timoún tin Kiriakí ton Romaíon yia 150 khrónia (pénte mínes) thriskeftikís irínis pou engiátai o Theós• i opía tous ekthéti anepanórthota sta « vasanistíria tou défterou thanátou » tis teleftaías krísis sto télos tis 7is khilietías . Ótan sképhtomai óti ta plíthi den vlépoun ti simasía tis iméras tis anápafsis! An pístevan se aftó to apokodikopiiméno apokaliptómeno mínima, tha állazan gnómi.

Stíkhos 11: « Kai íkhan vasiliá tous ton ángelo tis avíssou, tou opíou to ónoma sta evraïká ítan Avaddón, kai sta elliniká Apollíon » .

Ólo kai pio akrivís, i theïkí katigoría phtáni sto apokoríphomá tis: aftés i thriskeftikés omádes ékhoun os vasiliá tous, ton Sataná, « ton ángelo tis avíssou ». pou tha ínai deménos stin érimi yi yia « khília khrónia » símphona me tin Apok. 20: 3. I léxi « ávissos » sti Yén. 1: 2 anaphéretai sti yi prin aftí dósi opiodípote simádi zís. Aftós o óros anaphéretai étsi sti yi pou erimónetai, óles i morphés zís pou exaphanízontai apó tin éndoxi epistrophí tou Khristoú. Tha vrísketai se aftí tin katástasi yia « khília khrónia », me ton móno kátikó tis, ton ángelo Sataná pou kratái philakisméno se aftín. Aftós pou o Theós apokalí stin Apok. 12, « drákonta », kai to phídi , ton diávolo kai Satanás », edó lamváni to ónoma Katastrophéas, pou simaíni tis léxis « Evraíi kai Éllines , Avaddón kai Apollíon ». Me diakritikó trópo, to Pnévma mas díkhni pós aftós o ángelos periphéretai katastréphontas to érgo tou Theoú pou polemá. « Evraïká kai Elliniká » ínai i glósses tis arkhikís vivlikís graphís. Étsi, apó tóte pou i protestantikí písti épese, to 1844, i arkhí tou thématos aftoú tou " 5ou « sálpinga », o diávolos tin ékhi anaktísi me to gnostó tou endiaphéron yia tin Avía Graphí. Allá se antíthesi me tis éndoxes arkhés tis Metarríthmisis, tóra khrisimopiítai yia na katastrépsi to skhédio tou Theoú. O Satanás

epharmózi stin pesméni Metarrithmisméni písti, aftí ti phorá me epitikhía, aftó pou íkhe mátaia prospathísi na ríxi ton ídio ton Khristó, tin óra tis dokimasías tis antístasís tou.

Stíkhos 12: « To próto ouaí pérase• idoú, érkhontai álla dío ouaí metá apó aftó ».

Edó telióni, sto edáphio 12, aftó to polí idiaítero théma tou « 5ou trompéta . " Aftí i stigmí díkhni óti i anthropótita ékhi isélthi sto étos 1994 tou sinithisménou imeroloyíou tis. Mékhri tóte, i thriskeftikí iríni epikratoúse metaxí ólon ton monotheïstikón thriskión. Kanís den ékhi skotothí yia pnevmatikó lógo thriskeftikís désmefsis. I apagórefsi tis thanátosis sto edáphio 5 ékhi epoménos tirithí kai ekplirothí ópos íkhe anangíli o Theós.

Allá stis 3 Avgoústou 1994, i próti mousoulmanikí thriskeftikí epíthesi apó tin YIA skótose pénte Gállous axiomatoúkhous kontá sti gallikí presvía sto Alyéri, akolouthoúmeni tin paramoní ton Khristouyénnon, 24 Dekemvríou 1994, apó mia epíthesi se gallikó aeropláno pou skótose tría átoma sto Alyéri, simperilamvanoménou enós Gállou ipikóou. To epómeno kalokaíri, i alyerinés islamistikés énoples omádes tis YIA exapélisan thanatiphóres epithésis ston RER sto Parísi, ti gallikí protévousa. Kai to 1996, eptá Gálli katholikí ierís apokephalístikan stin Timpirín tis Alyerías. Aftés i martiríes parékhoun étsi apódixi óti i prophitevméni « pénte mínes » ékhoun xeperastí. I thriskeftikí pólemi boroún epoménos na sinekhistoún kai na sinekhistoún mékhri to télos tou kósmou, pou tha simatodotithí apó tin epistrophí tou doxasménou Khristoú.

I 6i Sálpinga : I Défteri Megáli « atikhía »

Ékti timoría káthe psevdokhristianikís ayiótitas

Trítos Pangósmios Pólemos

Stíkhos 13: « O éktos sálpise. Kai ákousa phoní apó ta téssera kérata tou khrisoú thisiastiríou pou ínai enópion tou Theoú » .

Aftí i ékti proidopiitikí timoría apotelí ti «défteri» megáli « ouaí » pou anakinónetai stin Apok. 8: 13. Priyítai tou télous tou khrónou tis silloyikís kai atomikís kháritos kai étsi tha oloklirothí metaxí 2021 kai 2029. Me aftó to edáphio 13, i ísodos sto théma tou « 6ou sálpinga «tha epivevaiósi tin epistrophí tou polémou kai tin exousiodótisi « na skotósi ». Aftó to néo théma aphorá tis ídies thriskeftikés omádes me ekínes tou « 5ou trompéta "prigoúmeno. Ta símvola pou khrisimopioúntai ínai panomiótipa. Étsi, ta prágmata exigoúntai os exís: i laí tou " 5ou trompéta «ékhoun sinithísi na « min skotónoun », phtánontas sto simío na apagorévoun ti thanatikí piní stin Evrópi kai se orisménes politíes ton IPA. Ékhoun vri énan trópo na litourgoún kerdophóra to diethnés empório

pou tous ékhi ploutísi. Epoménos, den ínai pléon látris tou polémou, allá iperaspistés tis irínis me káthe kóstos. O pólemos metaxí khristianikón laón phaínetai epoménos apoklisménos, allá distikhós mia tríti monotheïstikí thriskía ínai polí ligótero irinikí, ínai to Islám pou perpatái me dío pódia: aftó ton tromokratón pou droun kai aftó ton állon opadón pou khirokrotoún tis dolophonikés tous práxis. Aftós o sinomilitís kathistá epoménos adínati tin prooptikí mias diarkoús irínis, kai tha ínai arketó yia ton dimiourgó Theó na « ikhísi » tin exousiodótisí tou yia na simví síngrousi politismón kai thriskión me simantikés thanatiphóres sinépies. Stin ipólipi yi, káthe laós tha ékhi epísis ton paradosiakó tou ekhthró, tis diairésis pou proetimázontai apó ton diávolo kai tous daímonés tou skhetiká me olókliro ton planíti.

Ostóso, edó i prophitía stokhévi se mia singekriméni periokhí, tin ápisti khristianikí Dísi.

I teleftaía timoría, prin apó tis « eptá teleftaíes pliyés » pou prigoúntai tis epistrophís tou Khristoú, érkhetai sto ónoma tis « 6is sálpinga ". Ídi, prin boúme stis leptoméries tou thématos, gnorízoume óti aftó to théma ínai prágmati to déftero apó ta " megála diná " pou aníngile o " aetós " tis napoleóntias aftokratorías stin Apok. 8: 13. Tóra, se éna montáz prosarmosméno yia aftón ton skopó, i prophitía tis Apok. 11 apodídi aftó to ónoma " déftero diná " sti Gallikí Epanástasi pou onomázetai " to thirío pou anevaíni apó tin ávisso ". Ínai epísis to théma tis "4is sálpingas " tis Apok. 8. To Pnévma epoménos mas ipodilóni tin íparxi mias stenís skhésis metaxí ton yegonóton pou aphoroún to "4o kai to 6o trompéta . " Tha anakalípsoume pies ínai aftés i skhésis.

Ótan i « 6i » «íkhi sálpingas », i phoní tou Khristoú, mesitévontos enópion tou thisiastiríou tou thimiámatos, ekphrázi mia entolí. (Símphona me tin ikóna tis epíyias skinís pou prophítefse ton mellontikó ouránio rólo tou os mesitévontos yia tis prosefkhés ton eklektón).

I Ditikí Evrópi, stókhos tis oryís tou Iisoú Khristoú

Stíkhos 14: « Kai légontas ston ékto ángelo pou íkhe ti sálpinga: Líse tous tésseris angélous pou ínai deméni ston megálo potamó Evráti » .

O Iisoús Khristós diakirítti: « Líste tous tésseris angélous» pou ínai deméni ston megálo potamó Evráti »: apeleftheróni tis pangósmies daimonikés dinámis pou epikentrónontai stin Evrópi, i opía simvolízetai me to ónoma Evrátis• ti Ditikí Evrópi kai tis amerikanikés kai afstralianés epektásis tis, ópou kratoúntai apó to 1844, símphona me tin Apok. 7: 2• aftí ínai i tésseris ángeli stous opíous ékhi dothí na vlápsoun ti yi kai ti thálassa . Ta klidiá tis erminías ínai aplá kai loyiká. «O Evrátis» ínai o potamós pou pótize tin arkhaía Vavilóna tou Daniíl. Stin Apok. 17, « i pórni» pou onomázetai « Vavilóna i megáli » káthetai « páno se pollá nerá », símvola «laón, ethnón kai glossón ». « Vavilóna » pou dilóni ti Rómi, i endiapherómeni laí ínai i evropaïkí laí. Orízontas tin Evrópi os ton kírio stókho tis dolophonikís oryís tou, o Khristós Theós skopévi na timorísi ósous ton prodídoun kai na ipovathmísi tóso polí ta vásana pou ipémine ston odiniró stavró tou, ta opía mólis ipenthímise to prigoúmeno edáphio, parathétontas ti léxi « thisiastírio », i opía tin prophítefse stis simvolikés teletés tis palaiás diathíkis.

Stokhévontas stin Evrópi, to Pnévma stréphi tin ekdíkisí tou enantíon dío khorón pou epikentrónoun tin enokhí tous se aftó. Aftés ínai i Katholikí písti, i mitéra ekklisía kai i megalíteri kóri, ópos apokalí

Gallía, i opía tin ékhi ipostiríxi tóso polí aná tous aiónes, apó tin ídrisí tis, me ton Klóvis, ton próto vasiliá ton Phrángon.

O prótos síndesmos me to « 4o emphanízetai i « trompéta », ínai i Gallía, énas epanastatikós laós pou éspire ton spóro tis apistías tou se óla ta khristianiká éthni tis yis, diadídontas ta graptá ton philosóphon tous, átheon eléfthera stokhastón. Allá ínai epísis i papikí Rómi, tin opía i Gallikí Epanástasi eprókito na katastrépsi kai na phimósi. Mia singritikí meléti ton salpíngon me tis proidopiitikés timoríes pou parousiástikan stous Evraíous sto Levitikó 26 díni stin tétarti ton rólo enós theïkoú « spathioú » pou « ekdikítai ti diathíki tou ». Aftí ti phorá, apó tin « 6i «O Iisoús tha ekdikithí o ídios ti simmakhía tou khtipóntas tous dío énokhous laoús kai tous Evropaíous simmákhous tous. Dióti, símphona me tin Apok. 11, o gallikós atheïsmós íkhe « agallísi » kai íkhe vithísi tous yíro laoús se « evrosíni »: « tha stíloun dóra o énas ston állon », diavázoume stin Apok. 11: 10. Me ti sirá tou, o thíos Khristós tha tous phéri ta dóra tou: simvatikés kai atomikés vómves. Óles priyíthikan apó énan thanatiphóro metadotikó ió pou emphanístike stin Evrópi sta téli tou 2019. Metaxí ton dóron pou prépi na simiothí ínai i prosphorá tou Agálmatos tis Eleftherías apó ti Gallía stin póli tis Néas Iórkis stis IPA. To montélo ítan tóso thavmastó pou metá ti Gallía, álles evropaïkés khóres éyinan dimokratíes. To 1917, i Rosía tha epanalávi to montélo me tin ídia ekatómvi.

Pangósmios Pirinikós Pólemos

Stíkhos 15: « Kai líthikan i tésseris ángeli, i opíi ítan étimi yia mia óra kai mia iméra kai énan mína kai énan khróno, yia na thanatósoun to éna tríto ton anthrópon » .

Proetimasméni na « vlápsoun ti yi kai ti thálassa » símphona me tin Apok. 7: 2, « i tésseris ángeli línontai yia na skotósoun to éna tríto tis anthropótitas » kai i drási skhediázetai kai anaménetai edó kai polí kairó, ópos ipodilóni aftí i leptoméria: « i opíi ítan étimi yia tin óra, tin iméra, ton mína kai to étos ». Tóra, apó póte ékhi katastí aparaítiti aftí i timoría? Apó tis 7 Martíou 321, tin imerominía katá tin opía ekpliróthike i iiothétisi tis iméras tou íliou pou epivlíthike apó ton Konstantíno A΄. Símphona me tin Apok. 17, tis opías to théma ínai « i krísi tis pórnis» «Vavilóna i Megáli », o arithmós 17 simvolízi ti theïkí krísi. Epharmosménos se arithmó aiónon apó tis 7 Martíou 321, aftós o arithmós 17 ékhi os apotélesma tin 7i Martíou 2021. Apó aftín tin imerominía, ta teleftaía 9 khrónia tis theïkís katáras tha epitrépsoun tin oloklírosi tou « 6ou sálpinga » tis Apok. 9: 13.

As simiósoume tin anaphorá sto « éna tríto tis anthropótitas » pou mas ipenthimízi óti, óso tromerí ki an ínai, aftí i tríti katastrophikí pangósmia síngrousi diatirí énan merikó kharaktíra (éna tríto) proidopíisis• ínai epoménos khrísimi yia na prokalési thriskeftikés metastrophés kai na odiyísi tous eklektoús na aphosiothoún plíros sto érgo ton Antventistón pou kathodiyítai apó ton Iisoú Khristó. Aftí i katastrophí érkhetai yia na timorísi kai na proskalési se metánia tin anthropótita pou ékhi epophelithí apó «150 pragmatiká khrónia» thriskeftikís irínis, ópos prophitéftike apó tous « pénte mínes » tis « pémptis sálpingas ».

Yia na katanísoume plíros tin énnia aftís tis timorías, tou tritou apó tous pangósmious polémous apó to 1914, prépi na kánoume mia parállili síngrisi me tin tríti apélasi ton Evraíon sti Vavilóna. Se aftí tin teleftaía polemikí epémvasi, to 586 p. Kh. , o vasiliás Navoukhodonósoras katéstrepse to vasílio tou Ioúda, to teleftaío ipólimma tou éthnous tou Israíl. I Ierousalím kai o ierós naós tis éyinan erípia. Ta

erípia pou áphise o trítos pangósmios pólemos tha apotelésoun apódixi óti i khristianikí simmakhía ékhi apostatísi óso kai i evraïkí simmakhía tou evraïkoú laoú . Étsi, metá apó aftí tin epídixi, i ápisti í thriskevómeni epizóntes tha ipovlithoún stin teleftaía pangósmia dokimasía tis pístis, i opía díni mia teleftaía efkairía sotirías stous pistoús ólon ton monotheïstikón thriskión. Allá o dimiourgós Theós didáski móno mía alíthia pou aphorá ton Iisoú Khristó kai to ieró Sávvato tou Savvátou, ti móni alithiní évdomi iméra.

I sphayí pou anakinóthike yia aftón ton pangósmio pólemo apotelí mia álli ptikhí tou « défterou alímono » pou ti sindéi me ekíni tou gallikoú epanastatikoú atheïsmoú tis « tétartis sálpingas ». I Gallía kai idiaítera i protévousá tis, to Parísi, vrísketai sto stókhastro tou pantodínamou Theoú. Stin Apok. 11: 8, tis apodídi ta onómata « Sódoma kai Aíyiptos », onómata ton arkhaíon ekhthrón pou katastráphikan os parádigma me énan axékhasto trópo apó ton Theó, o énas me photiá apó ton ouranó, o állos me tin ektiphlotikí tou dínami. Aftó mas epitrépi na katalávoume óti tha eneryísi enantíon tis me ton ídio tromeró kai oristikó trópo. Prépi na siniditopiísoume tin terástia efthíni tis stin exaphánisi tis alithinís pístis. Aphoú apéktise mísos yia ti thriskía, to dimokratikó kathestós épese sta despotiká khéria tou Napoléonta A′. yia ton opío i thriskía ítan móno éna khrísimo antikroustikó stikhío yia tin prosopikí tou dóxa. Stin iperiphánia kai ton oportounismó tou ophíli i katholikí písti tin epivíosí tis méso tis kathiérosis tou Konkordátou, to opío ítan o katastrophéas tis arkhís tis thías alíthias.

Mia dimographikí akrívia: diakósia ekatommíria makhités

Stíkhos 16: « O arithmós tou stratoú ton ippéon ítan dío miriádes miriádon• ákousa ton arithmó tous » .

To edáphio 16 mas díni mia simantikí diefkrínisi skhetiká me ton arithmó ton makhitón pou simmetékhoun sti síngrousi: « dío miriádes miriádon » í diakósia ekatommíria stratiótes. Mékhri to 2021, ótan égrapsa aftó to éngrapho, kanénas pólemos den íkhe phtási aftón ton arithmó stis singroúsis tou. Ostóso, símera, me énan pangósmio plithismó eptámisi disekatommiríon anthrópon, i prophitía borí na ekplirothí. I akrívia pou parékhetai apó aftó to edáphio katadikázi óles tis erminíes pou ékhoun apodósi aftí ti síngrousi se prigoúmenes enéryies .

Énas ideoloyikós pólemos

Stíkhos 17: « Kai ída ta áloga sto órama, kai ekínous pou káthontan páno tous, ékhontas thórakes apó photiá, iákintho kai thiáphi. Ta kephália ton alógon ítan san kephália liontarión, kai apó ta stómatá tous évyaine photiá, kapnós kai thiáphi. »

Se aftó to edáphio 17, to skhíma tis thías krísis, vrískoume ta símvola tis «5is sálpingas » : tis omádes (áloga) kai ekínous pou ta diikoún (tous anavátes). I móni tous dikaiosíni (thórakas) ínai i drási tis káfsis me photiá, kai ti photiá! Pirinikí photiá singrísimi me ti photiá tou ipóyiou mágmatos tis yis. To Pnévma tous apodídi ta kharaktiristiká tou lákinthou pou antistikhí stin epanálipsi tis ékphrasis sto télos tou edaphíou yia kapnó . Aftó simvolízi ídi tis prosefkhés ton ayíon sto prigoúmeno théma, ínai o kharaktíras tou arómatós tou pou prépi na thimómaste, kai ekí,

katalavaínoume ti simaíni i anaphorá tou. Aftó to phitó ínai toxikó, erethistikó yia to dérma, kai i mirodiá tou prokalí ponoképhalo. Aftó to sínolo kritiríon orízi aftó ton prosefkhón ton emplekómenon makhitón. Kamía apó aftés tis prosefkhés den lamvánetai apó ton dimiourgó Theó. Ton prokaloún naftía kai tou empnéoun vathiá aidía. Prépi na yíni katanitó óti se aftí tin ousiastiká thriskeftikí kai ideoloyikí síngrousi, emplékontai móno thriskíes pou ínai entelós apokomménes apó aftín, allá paróla aftá kiríos monotheïstikés: Ioudaïsmós, Katholikismós, Protestantismós, Orthodoxía, Islám. Éna néo vasikó símvolo apó ton Isaïa 9: 14 anaphéretai edó: « i kephalí ínai o árkhon í o presvíteros ». Étsi, epikephalís ton omádon pou mákhontai vrískontai árkhontes pou onomázontai símera «próedri» stis dimokratíes. Kai aftí i próedri ínai prikisméni me ti dínami tou « liontarioú », tou vasiliá ton zóon kai vasiliá tis zoúnglas. I énnia tis dínamis tou dínetai stous Krités 14: 18. Sto mínimá tou, to Pnévma prophitévi mia polemikí emplokí pou tha kathodiyítai ex apostáseos apó polí iskhiroús, aftarkhikoús kai thriskeftiká aphosioménous arkhigoús kratón, aphoú proérkhetai apó ta « stómatá » tous. óti i prosefkhés tous vyainoun, simvolisménes me ti léxi « kapnós ». Apó ta ídia tous ta « stómata » proérkhontai entolés yia katastrophí me « photiá », prosefkhés me « kapnó » kai tin exóntosi plíthous, diatássontas ti khrísi pirinikón vomvón pou simvolízontai me « thío ». Saphós, to Pnévma théli na tonísi ti simasía aftís tis pirinikís dínamis pou vrísketai sti diáthesi enós móno anthrópou. Poté stin istoría tis yis den exartiótan tétia katastrophikí dínami apó tin apóphasi enós móno atómou. Aftó ínai prágmati axiosimíoto kai áxio na tonistí. Allá yia emás pou zoúme se aftó to ídos politikís orgánosis, aftá ta teratouryímata den mas sokároun pléon. Ímaste óli thímata enós ídous silloyikís trélas.

Stíkhos 18: « Apó aftés tis tris pliyés thanatóthike to éna tríto ton anthrópon, apó ti photiá, apó ton kapnó kai apó to thiáphi, pou évyaine apó ta stómatá tous » .

To edáphio 18 tonízi aftó to yegonós apó to prigoúmeno edáphio, diefkrinízontas óti « photiá , kapnós kai thiáphi » apoteloún pliyés pou epithimí o Theós• káti pou to edáphio epivevaíose apodídontas ston ekdikití Khristó tin entolí na skotósi to éna tríto ton anthrópon.

I pirinikí dínami ton iyetón ton ethnón

Stíkhos 19: « Dióti i dínamis ton alógon íto en to stómati aftón kai en to ouraí aftón• kai ai ouraí aftón ísan os phídia, kai íkhon kephália, kai me aftá évlapton. »

To edáphio 19 epivevaióni ton thriskeftikó ideoloyikó kharaktíra tis síngrousis légontas: Dióti i dínami ton makhitikón omádon (ton alógon) ítan sta lóyia tous (sta stómatá tous) kai stous psevdoprophítes tous (tis ourés), i opíi ítan stin ópsi apoplanités (phídia) pou epiréazan tous arkhigoús ton kratón, tous árkhontes (ta kephália) me ta opía aftí (i makhités) ékanan kakó. I arkhí pou orízetai étsi antistikhí akrivós stin orgánosi ton laón pou epikratí símera ston kairó tou télous.

Aftós o Trítos Pangósmios Pólemos pios érkhetai To klísimo tou thématos ton « salpíngon » í proidopiitikón timorión ínai tóso simantikó pou o Theós to anakínose próta stous Ioudaíous tis palaiás diathíkis, diadokhiká sto Dan. 11: 40-45 kai Iezekiíl 38 kai 39, kai sti sinékhia stous Khristianoús tis néas diathíkis, se aftó to vivlío tis Apokálipsis os tin « ékti sálpinga », os tin teleftaía theïkí proidopíisi prin apó to télos tou khrónou tis kháritos. As vroúme lipón edó aftés tis ploúsies simpliromatikés didaskalíes.

Daniíl 11: 40-45

I ékphrasi « kairós tou télous » mas odiyí sti meléti aftís tis teleftaías síngrousis ethnón, pou apokalíptetai kai anaptíssetai stin prophitía tou Dan. 11: 40 éos 45. Anakalíptoume tis kíries phásis tis orgánosís tou. Arkhiká, edraioméno se megálo vathmó stin epikrátia tis Ditikís Evrópis, to epithetikó Islám pou onomázetai « vasiliás tou nótou » singroúetai me ton evropaïkó laó, i sintriptikí pliopsiphía tou opíou ínai Katholikí. I Romaiopapikí Katholikí písti ínai to théma pou ékhi stokhéfsi i prophitía apó to Dan. 11: 36. O Romaíos papikós iyétis pou stokhopiíthike mékhri tóte parousiázetai me ton óro « aftós ». Me ton títlo « vasiliás », dékhetai epíthesi apó ton « vasiliá tou nótou» , to Islám, to opío tha « singroustí mazí tou ». I epiloyí tou rímatos « singroúomai » ínai akrivís kai sinetí, epidí móno ósi vrískontai stin ídia epikrátia « singroúontai » metaxí tous. Tóte, ekmetallevómenos tin efkairía pou tou prosphérthike, kathós i katástasi íkhe vithísi ti Ditikí Evrópi se plíri ataxía kai panikó, o « vasiliás tou vorrá » (í vorrás) « tha strovilizótan san kataiyída » páno apó aftó to thírama pou vriskótan se dískoli thési, yia na to katalávi kai na to katalávi. Khrisimopíise « pollá plía» , « ármata » kai polemistés pou den ítan típota perissótero apó « ippís » kai zoúsan sto vorrá, kai ókhi sto vorrá tis Ditikís Evrópis, allá sto vorrá tis Evroasiatikís ipírou. Kai pio singekriména sto vorrá tou Israíl, káti pou ipodilóni to edáphio 41 apokalóntas to « tin pio ómorphi khóra ». I en lógo Rosía ítan énas laós « ippéon » (ton Kozákon), ektrophéon kai promitheftón alógon stous istorikoús ekhthroús tou Israíl. Aftí ti phorá, me vási óla aftá ta dedoména, yínetai éfkolo na taftistí aftós o « vasiliás tou vorrá » me tin iskhirí Orthódoxi Rosía, ton anatolikó thriskeftikó antípalo tou ditikoú papikoú Romaiokatholismoú apó to epísimo khristianikó thriskeftikó skhísma tou 1054.

Mólis epanenothíkame me merikoús apó tous empólemous parágontes ston Tríto Pangósmio Pólemo. Allá i Evrópi ékhi iskhiroús simmákhous pou tin ékhoun kápos paramelísi lógo tou ikonomikoú antagonismoú pou ékhi yíni katastrophikós apó tin áphixi enós ioú, tou koronoïoú COVID-19. Stérees dinámis, i ikonomíes agonízontai yia tin epivíosí tous, me káthe éthnos na klínetai ólo kai perissótero ston eaftó tou. Ostóso, ótan xekinísi i síngrousi stin Evrópi, o Amerikanós símmakhos tha periméni tin óra tou yia na drási.

Stin Evrópi, ta rosiká stratévmata sinantoún mikrí antístasi. O énas metá ton állon, i vórii evropaïkí laí vrískontai ipó katokhí. I Gallía apó móni tis prosphéri mikrí stratiotikí antístasi kai i rosikí stratí singratoúntai sto vório tmíma tis khóras. To nótio tmíma antimetopízi sovará provlímata me to Islám pou ékhi ídi edraiothí se megálous arithmoús se aftín tin periokhí. Éna ídos simphonías kinoú simphérontos sindéi tous mousoulmánous makhités kai tous Rósous. Kai i dío ínai próthimi yia lilasía, kai i Gallía ínai mia ploúsia khóra, akómi kai an ínai ikonomiká katestramméni. I Áraves ínai lilátes lógo paradosiakís klironomiás.

Apó tin israiliní plevrá, i katástasi ínai katastrophikí. I khóra ínai katekhómeni. I yíro Áraves mousoulmanikí laí ékhoun glitósi: Edóm, Moáv, ta paidiá tou Ammón: i simeriní Iordanía.

Káti pou den tha boroúse na íkhe epitefkhthí prin apó tin imerominía 1979, katá tin opía i Aíyiptos engatélipse to aravikó stratópedo yia na skhimatísi simmakhía me to Israíl, i epiloyí pou éyine tóte, me tin iskhirí ipostírixi ton IPA, stráphike enantíon tis• katelíphthi apó tous Rósous. Kai diefkrinízontas « den tha xephíyi », to Pnévma apokalípti ton oportounistikó kharaktíra tis epiloyís pou éyine to 1979. Tassómeno me tous iskhiróterous tis epokhís, písteve óti boroúse na xephíyi apó

tin atikhía pou tin épiane. Kai i atikhía ítan megáli, apoyimnóthike apó ton ploúto tis apó tous Rósous kataktités. Kai san na min éphtane aftó, i Lívii kai i Aithíopes tin lilátisan epísis, akolouthóntas tous Rósous.

I pirinikí phási tis pangósmias síngrousis

To edáphio 44 simatodotí mia simantikí allayí stin katástasi. Enó katékhoun ti Ditikí Evrópi, to Israíl kai tin Aíyipto, ta rosiká stratévmata phovoúntai apó « idísis » skhetiká me ti dikí tous rosikí epikrátia. To Pnévma anaphéri « tin anatolí » se skhési me tin katokhí tis Ditikís Evrópis, allá kai «ton vorrá » se skhési me tin katokhí tou Israíl. I Rosía vrísketai «anatoliká » tis prótis kai «vória » tis défteris. Ta néa ínai tóso sovará pou pirodotoún mia dolophonikí tréla. Edó i Inoménes Politíes baínoun sti mákhi, epilégontas na exalípsoun ti rosikí epikrátia me piriniká pirá . Sti sinékhia, empléketai i pirinikí phási tis síngrousis. Thanatiphóra sínnepha manitarión ipsónontai se pollá méri, yia na exaphanísoun kai na « exolothréfsoun ». plíthi «anthrópinon kai zikón zoón». Se aftí tin enéryia « to éna tríto ton andrón skotónetai » símphona me tin anakínosi tis « 6is sálpingas ». Apothiména sta « óri » tou Israíl, ta rosiká stratévmata tou « vasiliá tou vorrá » exontónontai khorís na lávoun tin paramikrí víthia: « khorís kanís na ékhi spéfsi se víthiá tou ».

Iezekiíl 38 kai 39

Ta kephálaia 38 kai 39 tou Iezekiíl anakaloún epísis aftí tin telikí síngrousi stin istoría me ton dikó tous trópo. Ipárkhoun endiaphérouses leptoméries, ópos aftí i leptoméria pou apokalípti tin próthesi tou Theoú na « váli mia pórpi sto sagóni » tou Rósou vasiliá yia na ton parasíri sti síngrousi. Aftí i ikóna apikonízi mia deleastikí efkairía na ploutísi mazí me ton laó tou, stin opía den tha borési na antistathí.

Se aftí ti makrá prophitía, to Pnévma mas díni onómata os simía anaphorás: Gog, Magóg, Ros (Rosiká), Mesékh (Móskha), Thouvál (Tompólsk). To plaísio ton eskháton imerón epivevaiónetai apó mia leptoméria skhetiká me tous laoús pou dékhtikan epíthesi: « Tha pis: Tha anévo se akálipti yi, tha értho enantíon anthrópon pou ínai áneti, pou katikoún me asphália stis katikíes tous, óli se katikíes khorís tíkhous , kai khorís klidariá oúte píles (Iez. 38: 11). I sínkhrones pólis ínai prágmati entelós anikhtés . Kai i antípales dinámis ínai trayiká ánises. To Pnévma edó vázi sto stóma tou « vasiliá tou vorrá » tou Daniíl aftí ti phorá to ríma « tha értho » pou ipodilóni mia mazikí, grígori kai enaéria epithetikótita símphona me to ríma kai tin ikóna « tha strovilízetai san kataiyída » tou Dan. 11: 40, apó éna mállon makrinó méros. Se aftí tin prophitía tou Iezekiíl, den ipárkhi mistírio yia tis en lógo khóres. I Rosía kai to Israíl prosdiorízontai saphós. To mistírio ítan móno sto Dan. 11: 36 éos 45 ópou aphoroúse ton Romaïkó papismó kai tin evropaïkí tou epikrátia. Kai dínontas to ónoma « vasiliás tou vorrá » sti Rosía pou epitíthetai stin papikí Katholikí Evrópi, o Theós anaphéretai stin apokálipsí tou pou dóthike ston Iezekiíl. Yiatí sas ipenthimízo óti i Rosía vrísketai kiríos se skhési me ti yeographikí thési tou Israíl sto « vorrá ». Stin pragmatikótita, vrísketai «anatoliká » tis thésis tis Romaiokatholikís papikís Ditikís Evrópis. Epoménos, yia na epivevaiósi ti thési ton rosikón stratevmáton se aftín tin papikí Evrópi pou katalamvánoun kai kiriarkhoún, to Pnévma topothetí tin áphixi ton kakón néon apó tin « anatolí ». « Tha vréxo photiá kai thiáphi páno tou kai páno sta

stratévmatá tou » (Iez. 38: 22)• « Tha stílo photiá ston Magóg », diavázoume ston Iez. 39: 6. Aftí, lipón, ínai i aitía ton kakón néon pou exoryízoun ton « vasiliá tou vorrá » tou Dan. 11: 44. Ópos ston Daniíl, o Rósos epitithémenos tha strimokhtí kai tha katastraphí sta vouná tou Israíl: « Tha pésis sta vouná tou Israíl, esí kai óla ta stratévmatá sou» (Iez. 39: 4)». Allá i taftótita ton IPA píso apó aftí tin enéryia paraméni mistírio. Vrísko mia polí endiaphérousa leptoméria ston Iezekiíl 39: 9. To kímeno anaphéri tin pithanótita na anávoun photiá yia « eptá khrónia » kaígontas ta ópla pou khrisimopioúntai se aftí tin tromerí pangósmia síngrousi. To xílo den ínai pléon i próti íli yia ta sínkhrona ópla, allá ta « eptá khrónia » pou anaphérontai antikatoptrízoun tin éntasi aftoú tou polémou kai tin posótita ton óplon. Apó tis 7 Martíou 2021, apoménoun móno ennéa khrónia mékhri tin epistrophí tou Khristoú. Ta teleftaía 9 khrónia tis katáras tou Theoú, katá ta opía tha ekplirothí i teleftaía diethnís síngrousi. Énas pólemos tromerá katastrophikós yia zoés kai periousíes. Símphona me to edáphio 12, ta rosiká ptómata tha thaphtoún yia « eptá mínes ».

I tromerí kai adisópiti theïkí dikaiosíni

Ta ptómata tha ínai poliárithma kai o Theós mas parousiázi ston Iezekiíl 9 mia idéa yia tin agriótita tis sphayís pou tha organósi. Epidí o trítos pangósmios pólemos pou anaménetai yia tin período metaxí 2021 kai 2029 ínai to antítipo tou trítou polémou pou iyíthike o Navoukhodonósoras enantíon tou arkhaíou Israíl to - 586. Na ti diatázi o mégas dimiourgós Theós, apoyitevménos kai periphroniménos apó ton laó tou, ston Iezekiíl 9: 1 éos 11:

«Iez. 9: 1 Tóte phónaxe sta aftiá mou me dinatí phoní: Plisiáste, esís pou tha timorísete tin póli, o kathénas me to katastrophikó tou órgano sto khéri tou! »

Iez. 9: 2 Kai idoú, éxi ándres érkhontan apó ton drómo tis áno pílis pou évlepe pros ton vorrá, kathénas me to katastrophikó tou órgano sto khéri tou• kai anámesá tous ítan énas ánthropos diménos me liná, kai me éna graphío sto plevró tou. Kai írthan kai státhikan kontá sto khálkino thisiastírio.

Iez. 9: 3 Kai i dóxa tou Theoú tou Israíl anévike apó to kheroúv, sto opío kathótan, kai píye sto katóphli tou íkou• kai phónaxe ton ánthropo pou ítan diménos sta liná, pou íkhe to melanodokhío stin osphí tou.

Iez. 9: 4 Kai ípe Kírios pros aftón• Porévou dia mésou tis póleos, dia mésou tis Ierousalím, kai thése simíon epí ta métopa ton andrón ton stenazónton kai ton voónton ipér pásan tin vdeligmían tin yínisan en méso aftís.

Iez. 9: 5 Kai enó ákouga, ípe stous állous: Piyainete píso tou stin póli kai khtipíste• as min lipithí to máti sas kai as min ékhete elimosíni.

Iez. 9: 6 Sphayiáste kai exolothréfste tous yérontes, tous néous, tis parthénes, ta mikrá paidiá kai tis yinaíkes• allá min plisiásete kanénan pou ékhi to simádi epáno tou• kai arkhíste apó to ayiastírió mou. Árkhisan apó tous presvíterous pou ítan brostá ston naó.

Iez. 9: 7 Kai ípe pros aftoús: Vevilóste ton íko, kai yemíste tis avlés me tous phonevménous• vyíte éxo. Kai vyíkan éxo, kai pátaxan stin póli.

Iez. 9: 8 Kai kathós epátazan, enó egó akómi ímin, épesa epí to prósopó mou kai anaphónisa: O, Kírie Theé, mípos tha exolothréfsis pánta ósa ékhoun apomíni apó ton Israíl, ótan ekkhéis tin oryí sou epí tin Ierousalím?

Iez. 9: 9 Kai mou ípe: I anomía tou íkou Israíl kai tou Ioúda ínai megáli kai ipervolikí• i yi ínai yemáti aímata, kai i póli yemáti anomía• epidí, léne: O Kírios engatélipse ti yi, kai o Kírios den vlépi.

Iez. 9: 10 Oúte egó tha ékho íkto oúte tha elíso• tha antapodóso tis práxis tous epáno sta ídia tous ta kephália.

Iez. 9: 11 Kai idoú, o ánthropos, diménos sta liná, pou íkhe to melanodokhío stin osphí tou, apántise: Ékana ópos mou próstaxes .

Den ínai óli ósi skotónontai yia thriskeftikoús lógous mártires yia tin písti. Ipárkhoun se aftí tin katigoría pollí phanatikí étimi na dósoun ti zí tous , endekhoménos, yia ti thriskía tous, allá kai yia opiadípote politikí í álli ideoloyía. O alithinós mártiras yia tin písti ínai, próton, apoklistiká, en Khristó Iisoú. Défteron, ínai, anangastiká, énas eklektós tou opíou i zí pou prosphéretai os thisía ínai eváresti ston Dimiourgó Theó móno eán o thánatós tou ékhi priyithí apó mia zí símphona me tis apokaliphthíses apaitísis tou yia tin epokhí tou.

As vrethoúme lipón tóra sto théma tou « 6ou trompéta «i epíklisi tou ithikoú plaisíou tis epokhís pou akoloúthise ton pólemo».

I ametanisía ton epizónton

Se antíthesi me ó, ti pistévoun kai phovoúntai i perissóteri ánthropi, ta piriniká ópla, óso katastrophiká ki an ínai, den tha exalípsoun tin anthropótita• yiatí tha ipárxoun epizóntes metá to télos tis síngrousis. Skhetiká me tous polémous, o Iisoús ípe sto Katá Matthaíon 24: 6: « Tha akoúsete polémous kai phímes polémon• proséxte na min tarakhthíte• yiatí aftá prépi na yínoun• allá to télos den ínai akóma ». I exóntosi tis anthropótitas tha ophíletai sti drási tou Dimiourgoú Theoú metá tin éndoxi epistrophí tou sto prósopo tou Iisoú Khristoú. Yiatí i epizóntes prépi na ipovlithoún se mia telikí dokimasía písti. Apó to 1945, tin imerominía tis prótis khrísis atomikón óplon, ékhoun lávi khóra perissóteres apó dío khiliádes ekríxis pou pragmatopiíthikan yia dokimés apó tis yíines dinámis pou ta katékhoun. Ínai alíthia, diadokhiká, se diástima 75 etón kai i yi ínai apéranti, an kai periorisméni, antékhi kai ipostirízi ta khtipímata pou tis prokalí i anthropótita. Ston eperkhómeno pirinikó pólemo, antítheta, tha simvoún plíthi ekríxeon se síntomo khronikó diástima kai i diasporá tis radienéryias tha katastísi adínati tin parátasi tis zís sti yi. Me tin epistrophí tou, o theïkós Khristós tha thési télos sta vásana tis agoniódous epanastatiménis anthropótitas.

Stíkhos 20: « I ipólipi ánthropi, pou den thanatóthikan apó aftés tis pliyés, den metanóisan yia ta érga ton kherión tous, óste na min proskinísoun daímones kai ídola apó khrisá, asiménia, khálkina, líthina kai xílina, ta opía den boroún na doun oúte na akoúsoun oúte na perpatísoun » .

Sto edáphio 20, to Pnévma prophitévi ti sklírinsi ton epizónton laón. « I ipólipi ánthropi pou den thanatóthikan apó aftés tis pliyés den metanóisan yia ta érga ton kherión tous» . I « défteri ouaí » pou anakinóthike tin epokhí tis aftokratorías ínai prágmati mia theïkí « pliyí », allá priyítai ton «

teleftaíon eptá » pou tha pésoun páno stous énokhous amartoloús metá to télos tou khrónou tis kháritos tis Apok. 15. Axízi na ipenthimísoume edó óti óles aftés i « pliyés » timoroún tin romaïkí epithetikótita enántia stin táxi tou khrónou pou dimioúryise o Pantodínamos Dimiourgós Theós.

«. . . den épafsan na latrévoun daímones kai ídola apó khrisá, asiménia, khálkina, líthina kai xílina, ta opía den boroún na doun oúte na akoúsoun oúte na perpatísoun ».

Se aftín tin aparíthmisi, to Pnévma stokhévi stis latreftikés ikónes tis Katholikís pístis pou apoteloún antikímena latrías apó tous opadoús aftís tis idololatrikís thriskías. Aftá ta omiómata antiprosopévoun, próta, tin «Panayía» kai píso tis, se megálous arithmoús, lígo polí anónimous ayíous, epidí aphíni se ólous megáli elefthería na epiléxoun ton agapiméno tous áyio. I megáli agorá ínai anikhtí 24 óres tin iméra. Prosphérontai epithémata yia óles tis maskháles, ólon ton stil kai meyethón. Kai aftó to ídos praktikís enokhlí idiaítera aftón pou ipéphere ston stavró tou Golgothá. Epoménos, i ekdíkisí tou tha ínai tromerí. Kai ídi, aphoú ékane gností to 2018 stous eklektoús tou tin iskhirí kai éndoxi epistrophí tou yia to étos 2030, apó to 2019, khtipá tous amartoloús tis yis me énan thanatiphóro metadotikó ió. Aftó ínai móno éna mikró simádi tis eperkhómenis oryís tou, allá ékhi ídi apotelesmatikótita me to méros tou, aphoú ídi tou ophíloume mia ikonomikí katastrophí khorís prigoúmeno stin istoría tis khristianikís Dísis. Kai ótan katastréphontai, ta éthni malónoun, metá polemoún kai polemoún metaxí tous.

I momphí pou apífthine o Theós ínai akómi pio dikaioloyiméni epidí ipó tin emphánisi tou Iisoú Khristoú, o alithinós Theós írthe ensarkoménos, anámesa stous anthrópous kai ekí os énas apó aftoús, « íde, ákouse kai perpátise », se antíthesi me ta skalistá í khitá ídola pou den boroún na to kánoun aftó.

Stíkhos 21: « Kai den metanóisan apó tous phónous tous oúte apó tis mayíes tous oúte apó tin pornía tous oúte apó tis klopés tous » .

Me to edáphio 21, to théma klíni. Epikaloúmeno « tous phónous tous », to Pnévma apikonízi ton thanatiphóro nómo tis Kiriakís pou teliká tha apaitísi ton thánato ton pistón tiritón tou ieroú Savvátou pou ayiástike apó ton Theó. Epikaloúmeno « tis mayíes tous », stokhévi tis katholikés mázes pou timóntai apó ekínous pou dikaiologoún tin «Kiriakí» tou, aftí tin psevdí iméra tou Kiríou kai tin afthentikí paganistikí «iméra tou íliou». Ipenthimízontas « tin pornía tous », to Pnévma díkhni me to dákhtilo tin protestantikí písti, klironómo tis katholikís « pornías » tis psevdoús « prophítissas Iezável » tis Apok. 2: 20. Kai apodídontás tous « tis klopés tous », iponoí tis pnevmatikés klopés pou diaprákhthikan, próta, enantíon tou ídiou tou Iisoú Khristoú, apó ton opío, símphona me to Dan. 8: 11, o papikós vasiliás « aphaírese tin aiónia » ierosíni kai ton nómimo kai dikaioloyiméno títlo tou « Kephalí tis Ekklisías », tou Ephes. 5: 23• allá kai tin táxi tou « khrónou kai tou nómou tou », símphona me to Dan. 7: 25. Aftés i exairetiká pnevmatikés erminíes den apoklíoun tis sinithisménes kiriolektikés epharmoyés, allá tis xepernoún katá polí stin krísi tou Theoú kai stis sinépiés tis yia tous énokhous drástes.

Apokálipsi 10 : To Mikró Anikhtó Vivlío

I epistrophí tou Khristoú kai i timoría ton epanastatón

To Mikró Anikhtó Vivlío kai i Sinépiés tou

I epistrophí tou Khristoú sto télos tis tétartis periódou anamonís ton Antventistón

Stíkhos 1: « Kai ída énan állo iskhiró ángelo na katevaíni apó ton ouranó, diméno me nephéli• kai ouránio tóxo páno stin kephalí tou• kai to prósopó tou ítan san ton ílio, kai ta pódia tou san pírines kolónes » .

To Kephálaio 10 aplós epivevaióni tin pnevmatikí katástasi pou íkhe diamorphothí mékhri tóte. O Khristós emphanízetai me tin ópsi tou Theoú tis ayías theïkís diathíkis, me tin ikóna tou «ourániou tóxou » pou dóthike metá ton kataklismó ston Nóe kai tous apogónous tou. Ítan to simádi tis ipóskhesis tou Theoú na min katastrépsi poté xaná ti zí sti yi me katarraktódi neá. O Theós tha tirísi tin ipóskhesí tou, allá méso tou stómatos tou Pétrou, anakínose óti i yi tou paróntos « philássetai yia

photiá ». énan kataklismó photiás. Aftó tha epitefkhthí móno yia tin telikí krísi tis évdomis khilietías. I photiá den ékhi teliósi na katastréphi zoés, ostóso, epidí ínai éna óplo pou o Theós ékhi ídi khrisimopiísi enantíon ton póleon tis kiládas ton Sodómon kai ton Gomórron. Se aftó to síntomo kephálaio, to Pnévma parousiázi sinoptiká ta yegonóta pou akolouthoún to « 6o trompéta . " To kephálaio xekiná me tin ikóna tis éndoxis epistrophís tou ekdikití Khristoú.

I prophitía aposphrayístike plíros

Stíkhos 2: « Kai íkhe sto khéri tou éna mikró vivlío anikhtó • kai évale to dexí tou pódi páno sti thálassa, kai to aristeró tou pódi páno sti yi » .

Apó tin arkhí tou vivlíou, símphona me tin Apok. 1: 16, o Iisoús érkhetai na polemísi tous látris tou theopiiménou « íliou ». O rólos ton simvólon yínetai saphís: « to prósopó tou ítan san ton ílio », kai ti tha apoyínoun i ekhthrí tou, i látris tou « íliou »? Apántisi: ta ipopódiá tou, kai alímono se aftoús! Epidí « ta pódia tou ínai san pírines kolónes ». Aftó to edáphio apó ti Vívlo tha ekplirothí tóte: « Káthise sta dexiá mou, mékhris ótou théso tous ekhthroús sou ipopódio ton podión sou » (Psalmós 110: 1• Matthaíos 22: 44). » I enokhí tous afxíthike epidí prin apó tin epistrophí tou, o Iisoús « ánixe to mikró vivlío » tis Apokálipsis aposphrayízontas, apó to 1844, tin « évdomi sphrayída » pou tin kratoúse akóma klistí stin Apokálipsi 5: 1 éos 7. Metaxí 1844 kai 2030, to étos ton simphrazoménon pou anaphérontai se aftó to kephálaio 10, i katanóisi kai i simasía tou Savvátou exelíkhthikan se plíres phos. Étsi, i ánthropi ekínis tis epokhís den ékhoun dikaioloyía ótan epilégoun na min to timísoun. To « mikró vivlío » tóte « ánixe » apó to Áyio Pnévma tou Khristoú kai i látris tou íliou den to khrisimopioún. Sto edáphio 2, apikonízetai i míra tous. Yia na katanísoume tin énnia ton simvólon « thálassas kai xirás » pou vrískontai se aftó to edáphio, prépi na meletísoume tin Apokálipsi 13, stin opía o Theós tous sindéi me día pnevmatiká « thiría » pou tha emphanistoún sta 2000 khrónia tis khristianikís epokhís. To próto To « thiríο, pou anadíetai apó ti thálassa », simvolízi to apánthropo, epoménos ktinódes, kathestós tou sinaspismoú politikón kai thriskeftikón dinámeon, stin próti istorikí morphí monarkhión kai Romaiokatholikoú papismoú. Aftés i monarkhíes simvolízontai apó ta « déka kérata » pou sindéontai me to símvolo pou prosdiorízi ti Rómi sto Dan. 7 me « to mikró kérato » kai tin Apok. 12, 13 kai 17 me « ta eptá kephália ». Aftó to « thiríο », símphona me tin krísi ton theïkón axión, emphanízi ta símvola pou anaphérontai sto Dan. 7: i prokátokhes aftokratoríes tis Romaïkís Aftokratorías, se antístrophi sirá apó aftín tou Dan. 7: leopárdali, arkoúda, liontári . « To thiríο » ínai epoménos to ídio to romaïkó téras tou Dan. 7: 7. Allá edó, stin Apok. 13, to símvolo tou papikoú « mikroú kératos », pou diadékhetai ta « déka kérata », antikathístatai apó aftó ton « eptá kephalón » tis romaïkís taftótitas. Kai to Pnévma tou apodídi « vlasphimíes », diladí thriskeftiká psémata. I parousía « stephánon » sta « déka kérata » ipodilóni tin epokhí pou ta « déka kérata » tou Dan. 7: 24 téthike se vasilía. Ínai epoménos epísis i epokhí pou to « mikró kéras » í « diaphoretikós vasiliás » vrísketai se drási. « To thiríο » pou prosdiorízetai, ta akóloutha anakinónoun to méllon tou. Tha eneryísi eléfthera yia « énan kairó, kairoús (2 kairoús) kai misó kairó ». Aftí i ékphrasi prosdiorízi 3, 5 prophitiká khrónia, í 1260 pragmatiká khrónia, sto Dan. 7: 25 kai stin Apok. 12: 14. ti vrískoume me ti morphí « 1260 imerón » - etón. í « 42 mínes » prophitikó stin Apok. 11: 2-3, 12: 6 kai Apok. 13: 5. Allá sto edáphio 3 aftoú tou kephalaíou 13, to Pnévma anangélli óti tha khtipithí kai « san na travmatistí thanásima », akrivós apó ton gallikó atheïsmó metaxí 1789 kai 1798. Kai khári sto Konkordáto tou Napoléonta A′ , «i

thanásimi pliyí tou tha yiatreftí ». Étsi, ósi den agapoún ti thía alíthia tha boroún na sinekhísoun me tin isikhía tous na timoún ta psémata pou skotónoun tin psikhí kai to sóma.

Sto télos ton imerón, tha emphanistí mia ikóna tou prótou « thiríou pou anévaine apó ti thálassa ». Aftó to néo thirío diakrínetai apó to yegonós óti aftí ti phorá tha « anévi apó ti yi ». Antlóntas émpnefsi apó tin ikóna apó ti Yénesi, ópou « i yi » vyaini apó ti « thálassa» , to Pnévma mas léi diakritiká óti aftó to déftero « thiríο » vyíke apó to próto, prosdiorízontas étsi ti legómeni Metarrithmisméni Katholikí Ekklisía• ton akriví orismó tis Protestantikís Metarrithmisménis pístis. To 2021, antiprosopévi ídi ti megalíteri stratiotikí dínami ston planíti Yi kai ínai éngiri apó ti níki tis enantíon tis Iaponías kai tis Nazistikís Yermanías to 1944-45. Aftés ínai, phisiká, i IPA, arkhiká kiríos Protestantikés, allá símera se megálo vathmó Katholikés, lógo tis megális ispanóphonis metanástefsis pou ékhoun ipodekhtí. Katigorόntas tes óti « to próto thiríο latrévetai enópión tous », to Pnévma katangélli tin klironomiá tou apó tin Kiriakí ton Romaíon. Diladí, póso paraplanitikés ínai i thriskeftikés etikétes. I sínkhroni protestantikí písti ínai tóso proskolliméni se aftí ti romaïkí klironomiá pou phtáni sto simío na ekdósi énan desmeftikó nómo, kathistόntas tin Kiriakí ipokhreotikí ipó tin piní kiróseon: arkhiká emporikó boïkotáz kai makropróthesma thanatikí katadíki. I Kiriakí orízetai os to « simádi » tis exousías tou romaïkoú «thiríou» , tou prótou « thiríou ». Kai o arithmós « 666 » ínai to áthrisma pou prokípti me ta grámmata tou títlou «VICARIVS VILII DI», aftó pou to Pnévma apokalí « arithmó tou thiríou ». Kánte tous ipoloyismoús, o arithmós ínai ekí:

VIKIVILIIDI

5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501

112 + 53 + 501 = 666

Mia simantikí diefkrínisi : To simádi yínetai dektó « sto khéri » í « sto métopo » móno sto vathmó pou « to khéri » simvolízi to érgo, tin práxi, kai « to métopo » ipodilóni tin prosopikí voúlisi káthe plásmatos eléftherou apó tis epiloyés tou, ópos mas ipodiknίi o Iez. 3: 8: « Tha skliríno to métopó sou óste na to antiparathésis sto métopó tous ».

Edó lipón prosdiorízontai saphós ta mellontiká « ipopódia » tou Iisoú Khristoú, tou Dikaíou Thíou Kritί. Kai diakritiká, ipodikníontas tin proteraiótita « dexí pódi » í « aristeró pódi », to Pnévma ipodiknίi pion theorí pio énokho. To phlegómeno « dexí pódi » ínai yia tin papikí Romaiokatholikí písti stin opía o Theós apodídi tin ékkhisi tou aímatos « ólon ekínon pou ékhoun sphayí sti yi », símphona me tin Apok. 18: 24. I proteraiótita tis yia oryí ínai epoménos áxia. Épita, exísou énokhi, epidí me ti sirá tis ti mimíthike, dimiourgόntas tin «ikóna » tou prótou Katholikoú « thiríou » , i Protestantikí písti, pou onomázetai « yi », dékhetai ti photiá tou « aristeroú podioú » tou Iisoú Khristoú, o opíos étsi ekdikítai to aíma ton teleftaíon eklektón ayíon pou tha íkhe khithí khorís ti sotíria parémvasí tou.

Stíkhos 3: « Kai ékraxe me dinatí phoní, san vrikhómeno liontári. Kai ótan ékraxe, i eptá vrontés exíngilan tis phonés tous » .

To mistikó pou ínai krimméno í sphrayisméno sta edáphia 4 éos 7, pou diakiríssetai apó « ti phoní ton eptá vrontón », anipsónetai símera. « I phoní » tou Theoú singrínetai étsi me ton thórivo tis «

vrontís » pou skhetízetai me ton arithmó « eptá » pou simvolízi ton ayiasmó tou. Aftí i phoní diakirítti éna mínima pou ítan krimméno kai agniméno apó tous anthrópous yia polí kairó. Ínai to étos tis epistrophís en dóxi tou thíou kai ipsiloú Kiríou mas Iisoú Khristoú. I imerominía apokalíphthike stous eklektoús tou to 2018. Ínai i ánixi tou 2030, i opía tha teliósi, apó ton exilastírio thánato tou Iisoú stis 30 Aprilíou, to tríto tríto ton 2000 etón apó ta 6000 khrónia pou ékhi programmatísi o Theós yia tin epiloyí ton eklektón.

Stíkhos 4: « Kai ótan i eptá vrontés ékanan ti phoní tous, ímoun étimos na grápso• kai ákousa phoní apó ton ouranó na léi: Sphráyise ta ósa ípan i eptá vrontés, kai mi grápsis aftá » .

Se aftí ti skiní, o Theós ékhi dío skopoús. O prótos ínai na gnorízoun i eklektí Tou óti o Theós ékhi prágmati orísi mia óra yia to télos tou kósmou. Den ínai pragmatiká krimméni, aphoú exartátai apó tin písti mas sto prógramma ton 6. 000 etón pou prophitéftike apó tis éxi véviles iméres ton evdomádon mas. O défteros skopós ínai na apotharríni tin anazítisi aftís tis imerominías mékhri ti stigmí pou o ídios tha aníxi ton drómo pros tin katanóisi. Aftó epitéfkhthike, yia káthe mía apó tis tris dokimasíes ton Antventistón, khrísimes yia to koskínisma kai tin epiloyí ton eklektón pou kríthikan áxii na epophelithoún apó tin aiónia dikaiosíni pou proséphere o Iisoús Khristós, to 1843, to 1844 kai to 1994.

Stíkhos 5: « Kai o ángelos pou ída na stéketai páno sti thálassa kai páno sti yi síkose to dexí tou khéri pros ton ouranó » .

Me aftí ti stási enós megálou nikiphórou Kritί, me ta pódia tou topothetiména páno stous ekhthroús tou, o Iisoús Khristós tha diatipósi énan epísimo órko pou ton desmévi theïká.

Stíkhos 6: « Kai orkístike se Ekínon pou zi stous aiónes ton aiónon, pou dimioúryise ton ouranó kai ta ósa ipárkhoun se aftón, kai ti yi kai ta ósa ipárkhoun se aftín, kai ti thálassa kai ta ósa ipárkhoun se aftín, óti den tha ipárkhi pléon khrónos » .

O órkos tou Iisoú Khristoú dínetai sto ónoma tou Dimiourgoú Theoú kai apefthínetai stous eklektoús Tou pou timoún tin entolí tou prótou angélou tis Apok. 14: 7• aftó, apodikníontas me tin ipakí tous, ton « phóvo » tous yia ton Theó, me tin tírisi tis tétartis entolís Tou pou doxázi ti dimiouryikí Tou práxi. I diakírixi « óti den tha ipárkhi pléon khrónos » epivevaióni óti sto prógrammá Tou, o Theós íkhe provlépsi tis tris mátaies prosdokíes ton Antventistón tou 1843, tou 1844 kai tou 1994. Ópos ékho ídi ekphrási, aftés i mátaies prosdokíes ítan khrísimes yia na koskinísoun tous Khristianoús pistoús. Dióti, enó ítan mátaies, i sinépiés tous ítan yia ekínous pou dokímazan, dramatikés kai pnevmatiká thanatiphóres í, yia tous eklektoús, aitíes tis evloyías kai tou ayiasmoú tous apó ton Theó.

Anangelía tou 3ou megálou «ouaí» pou prophitéftike stin Apok. 8: 13.

Stíkhos 7: « En tais imérais de tis phonís tou évdomou angélou, ótan salpísi, tha telesthí to mistírion tou Theoú, kathós aníngile is tous doúlous aftoú tous prophítas. »

O kairós yia tin kataskeví prophitikón imerominión ékhi teliósi. Aftés pou kathorístikan apó prophitevména dedoména ékhoun ekplirósi ton rólo tous, na dokimásoun, diadokhiká, tin písti ton

Protestantón to 1843-44 kai ton Antventistón to 1994. Epoménos, den tha ipárkhoun pléon psevdís imerominíes, oúte psevdís prosdokíes. I néa, pou xekínise apó to 2018, tha ínai i sostí kai i eklektí tha akoúsoun, yia ti sotiría tous, ton íkho tis « évdomis sálpingas » pou tha simatodotísi tin parémvasi tou Khristoú tis thías Dikaiosínis. Tin óra pou, símphona me tin Apok. 11: 15: « i vasilía tou kósmou dóthike ston Kírió mas kai ston Khristó tou », kai étsi aphairéthike apó ton diávolo.

I Sinépies kai o Khrónos tis Prophitikís Diakonías

Stíkhos 8: « Kai i phoní pou ákousa apó ton ouranó mílise xaná se ména kai ípe: Píyaine kai páre to mikró vivlío pou ínai anikhtó sto khéri tou angélou pou stéketai páno sti thálassa kai páno sti yi » .

Ta edáphia 8-11 apikonízoun tin empiría tis apostolís tou ipiréti pou ítan epiphortisménos me tin parousíasi tis kodikopiiménis prophitías me saphí glóssa.

Stíkhos 9: « Kai píga ston ángelo kai tou ípa: Dóse mou to mikró vivlío. Kai mou ípe: Páre aftó kai pháye to• tha ínai pikró stin kiliá sou, allá sto stóma sou tha ínai glikó san méli » .

Arkhiká, « i póni ton entéron » apikonízoun polí kalá ta vásana kai tis thlípsis pou prokaloúntai apó tin apórripsi tou protinómenou photós apó tin plevrá ton epanastatiménon Khristianón. Aftá ta vásana tha phtásoun sto apokoríphomá tous yia tin teleftaía dokimasía tis pístis, katá tin epokhí tou Kiriakátikou nómou, ótan i zí ton eklektón tha apilithí me thánato. Yiatí mékhri to télos, to phos kai i phílakes tou tha polemithoún apó ton diávolo kai tous ouránious kai epíyious daímonés tou, siniditoús í asiníditous simmákhous aftoú tou «Katastrophéa», tou « Avaddóna í Apollíona » tis Apok. 9: 11. « I glikítita tou To « méli » antiprosopévi epísis télia ti khará tis katanóisis ton mistiríon tou Theoú, ta opía mirázetai me tous alithinoús eklektoús Tou, dipsóntas yia tin alíthia. Kanéna állo proïón sti yi den singentróni ti phisiká glikiá glikítitá tou ópos aftó. Kanoniká, i ánthropi ektimoún kai anazitoún aftí ti glikiá yéfsi pou tous ínai efkháristi. Omíos, i eklektí tou Khristoú anazitoún ston Theó ti glikítita mias storyikís kai irinikís skhésis, kathós kai tis odiyíes Tou.

Dínontas stin apokálipsí tou «Apokálipsi» (= Apokálipsi) « ti glikítita tou melioú» , to Pnévma tou Theoú ti singríni me « to ouránio mánna » pou íkhe « ti yéfsi tou melioú » kai to opío éthrepse tous Evraíous stin érimo katá ti diárkia ton 40 etón pou priyíthikan tis isódou tous sti yi tis epangelías, tin opía íkhan pári apó tous Khananaíous. Ópos akrivós énas Evraíos den tha boroúse na epiviósi khorís na katanalósi aftó to « mánna », apó to 1994, to télos ton « pénte minón » pou prophitéftikan stin Apokálipsi 9: 5-10, i písti ton Antventistón epivióni móno trephómeni me aftí tin teleftaía prophitikí pnevmatikí « trophí » (Matth. 24: 45) « etimasméni yia ton orisméno kairó tis éndoxis parousías» tou Iisoú Khristoú. Aftí i didaskalía pou o Theós tis alíthias mou díni na siniditopiíso móno aftó to Sávvato prí, tin 4i óra tis 16is Ianouaríou 2021 (allá to 2026 yia ton Theó) tha ítan khrísimi yia na apantísi se aftón pou me rótise mia méra yia ti meléti ton prophitión «Ti borí na mou phéri aftó? ». I apántisi tou Iisoú ínai síntomi kai aplí: pnevmatikí zí yia na xephígo apó ton pnevmatikó thánato. An to Pnévma den paírni tin ikóna enós « kéik », allá móno « ti glikítita tou melioú », aftó simvaíni epidí i phisikí zí ton Evraíon askholoúntan me aftí tin trophí tou « mánna ». Óson aphorá tin Apokálipsi, i trophí ínai móno yia to pnévma ton eklektón. Allá, se aftí ti síngrisi, emphanízetai os aparaítiti, aparaítiti kai apaitoúmeni apó ton zontanó Theó os proïpóthesi yia ti diatírisi tis pnevmatikís zís. Kai

aftí i apaítisi ínai loyikí, epidí o Theós den etímase aftí tin trophí yia na agnithí kai na periphronithí apó tous doúlous tou ton eskháton imerón. Apotelí to pio ayiasméno stikhío apó ti thisía tou Iisoú Khristoú kai tin teleftaía morphí kai telikí oloklírosi tou «Ieroú Dípnou»• o Iisoús díni stous eklektoús tou yia trophí, to sóma tou kai tin prophitikí tou didaskalía.

Stíkhos 10: « Élava to mikró vivlío apó to khéri tou angélou kai to éphaga• kai ítan sto stóma mou glikó san méli• allá ótan to éphaga, pikráthike i kiliá mou » .

Stin vioméni empiría, o ipirétis anakálipse sti monaxiá to ekthamvotikó phos pou prophítefse o Iisoús kai stin pragmatikótita, prótos, vríke « ti glikítita tou melioú », mia efkháristi apólafsi singrísimi me ti glikítita tou melioú. Allá, i psikhrótita pou édixan ta méli kai i dáskali ton Antventistón stous opíous íthela na tin parousiáso prokálese sto sóma mou afthentikoús kiliakoús pónous pou onomázontai kolítida. Sinepós, martiró tin pnevmatikí kai kiriolektikí ekplírosi aftón ton pragmáton.

Ostóso, mia álli exíyisi aphorá tin telikí stigmí katá tin opía photízetai to prophitikó phos. Xekiná se kairó irínis, allá tha teliósi se kairó polémou kai dolophonikoú trómou. To Dan. 12: 1 to prophítefse os « kairó thlípsis, tétia pou den ipírxe apó tóte pou ipírxe éthnos mékhri ekíni tin epokhí ». Aftó ínai arketó yia na prokalési « póno sta splákhna ». Idiká epidí diavázoume sto Thrínos 1: 20, « Yiakhvé, des tin agonía mou! Ta splákhna mou vrázoun, i kardiá mou ínai se anatarakhí mésa mou, epidí ímoun stasiastikós. Khorís to spathí na ékhi erimósi, mésa ston thánato ». Epísis sto Ier. 4: 19: « Splákhna mou ! Splákhna mou ! Ponáo mésa stin kardiá mou, i kardiá mou khtipái mésa mou, den boró na siopíso• yiatí esí, psikhí mou, ákouses ton íkho tis sálpingas, tin kravyí tou polémou ». I pikría ton « splákhnon » káni mia síngrisi metaxí tis telikís apostolís ton Antventistón kai aftís pou anatéthike ston prophíti Ieremía. Kai stis dío empiríes, i eklektí ergázontai en méso tou ekhthrikoú perivállontos ton stasiastikón iyemónon tis epokhís tous. O Ieremías kai i metayenésteri alithiní Antventistés katangélloun tis amartíes pou diépraxan i politikí kai thriskeftikí iyétes tis epokhís tous, kai me aftón ton trópo, i oryí ton enókhon stréphetai enantíon tous, mékhri to télos tou kósmou pou tha simatodotithí apó tin éndoxi epistrophí tou Iisoú Khristoú, tou « Vasiliá vasiliádon kai Kiríou kiríon » tis Apok. 19: 16.

To télos tou prótou mérous tis Apokálipsis

Se aftó to próto méros vríkame ton prólogo kai ta tría parállila thémata, tis Epistolés pou apefthínontai stous angélous ton eptá Ekklisión, tis eptá sphrayídes í simía ton kairón, kai tis éxi sálpinges í proidopiitikés timoríes pou epiphéri i aganáktisi tou Theoú.

Stíkhos 11: « Tóte mou ípan: “Prépi na prophitéfsis xaná brostá se polloús laoús, éthni, glósses kai vasiliádes ”» .

To edáphio 11 epivevaióni tin plíri kálipsi ton teleftaíon 2. 000 etón tou 6. 000etoús prográmmatos tou Theoú. Ótan phtási i éndoxi epistrophí tou Iisoú Khristoú, i prophitía sinekhízi tin episkópisi tis

khristianikís epokhís sto kephálaio 11 me éna diaphoretikó théma: « Prépi na prophitéfsis xaná enópion pollón laón, ethnón, glossón kai vasiliádon ».

Énarxi tou défterou mérous tis Apokálipsis

Se aftó to déftero méros, mia parállili episkópisi tis khristianikís epokhís, to Pnévma tha stokhéfsi se simantiká yegonóta pou ékhoun ídi anapherthí sto próto méros tou vivlíou, allá edó, sto déftero méros, tha mas apokalípsi tin krísi tou me pio aneptigméno trópo yia kathéna apó aftá ta thémata. Kai edó, káthe kephálaio tha khrisimopií diaphoretiká allá pánta simpliromatiká símvola kai ikónes. Sindiázontas óles aftés tis didaskalíes, i prophitía prosdiorízi ta stokhevómena thémata. Apó to vivlío tou Daniíl, aftí i arkhí tis parállilis topothétisis ton kephalaíon tis prophitías ékhi epharmostí apó to apokaliptikó Pnévma, ópos boríte na díte.

Apokálipsi 11, 12 kai 13

Aftá ta tría kephálaia kalíptoun parállila ti khristianikí epokhí, episimaínontas diaphoretiká yegonóta pou exakolouthoún na allilosimplirónontai. Tha sinopsíso kai sti sinékhia tha analíso leptomerós ta thémata.

Apokálipsi 11

I Papikí Vasilía – Ethnikós Atheïsmós – I Évdomi Sálpinga

Stíkhi 1-2: I vasilía tou psevdokatholikoú papikoú prophíti ton 1260 etón: O dióktis.

Stíkhi 3-6: Katá ti diárkia aftís tis misallódoxis kai dioktikís vasilías, « i dío mártires » tou Theoú, i áyies graphés ton dío diathikón, tha ipostoún talaiporía kai dióxis apó « to thirío », ton romaïkó thriskeftikó sinaspismó pou simmákhise me tis monarkhíes tis Ditikís Evrópis.

I stíkhi 7 éos 13 aphoroún « to thirío pou anadíetai apó tin ávisso », diladí ti «Gallikí Epanástasi» kai ton ethnikó atheïsmó tis pou emphanízetai yia próti phorá stin anthrópini istoría.

Ta edáphia 15 éos 19 tha ékhoun os théma tous mia merikí anáptixi tis « évdomis sálpingas ».

O rólos tis ikonographikís papikís vasilías

Stíkhos 1: « Kai mou dóthike éna kalámi san rávdos, pou éleye: Síko kai métrise ton naó tou Theoú kai to thisiastírio kai aftoús pou proskinoún mésa se aftón » .

I stokhevméni epokhí ínai mia epokhí timorías pou apokalíptetai apó ti léxi « rávdos ». I timoría dikaioloyítai « lógo tis amartías », apokathístatai politiká apó to 321 kai thriskeftiká apó to 538. Apó aftí ti défteri imerominía, i amartía ékhi epivlithí apó to papikó kathestós, pou simvolízetai edó apó « to kalámi », pou prosdiorízi « ton psevdoprophíti pou didáski psévdi » ston Isaïa 9: 13-14. Aftó to mínima antikatoptrízi aftó tou Dan. 8: 12: « o stratós paradóthike me tin kathimeriní lógo tis amartías », ópou « o stratós » prosdiorízi ti Khristianikí Sinélefsi, « tin kathimeriní », tin ierosíni tou Iisoú pou aphairéthike apó to papikó kathestós, kai « amartía », tin engatálipsi tou Savvátou apó to 321. Aftí ínai móno mia epanálipsi enós minímatos pou epanalamvánetai pollés phorés apó diaphoretikés ptikhés kai símvola. Epivevaióni ton timoritikó rólo pou díni o Theós stin engathídrisi tou romaïkoú papikoú kathestótos. To ríma « metró » simaíni «kríno». I timoría ínai epoménos to apotélesma mias krísis tou Theoú pou askíthike enantíon « tou naoú». tou Theoú », i silloyikí Sínaxi tou Khristoú, « to thisiastírio » símvolo tou stavroú tis thisías tou, kai « aftí pou latrévoun ekí », diladí i Khristianí pou diekdikoún ti sotiría tou.

Stíkhos 2: « Tin exoterikí avlí ómos tou naoú, aphíste tin mésa». éxo, kai min to metrísis• epidí, dóthike sta éthni, kai tin áyia póli tha tin patísoun saránta dío mínes .

I simantikí léxi se aftó to edáphio ínai i « exoterikí ». Aftí kai móno i léxi ipodilóni tin epiphaniakí písti tou Romaiokatholikismoú, i opía anaphéretai stin ikóna tis vasilías tou ton 1260 imerón-etón, i opía parousiázetai edó me ti morphí « 42 minón ». « I áyia póli» , ikóna ton alithinón eklektón, « tha katapatithí apó ta éthni » pou simmákhisan me to papikó despotikó kathestós, diladí tous vasiliádes ton evropaïkón vasilíon» pou diapráttoun mikhía me tin «Katholikí» Iezável katá ti diárkia tis makrás misallódoxis vasilías tis ton 1260 pragmatikón etón metaxí 538 kai 1798. Se aftó to edáphio, o Theós simatodotí ti diaphorá metaxí alithinís kai psevdoús pístis vasizómenos ston simvolismó tou evraïkoú ieroú: ti skiní tou Misí kai ton naó pou ékhtise o Solomón. Kai stis dío periptósis, stin « avlí, éxo apó ton naó », vrískoume sarkikés thriskeftikés teletouryíes: to thisiastírio ton thisión kai ti lekáni ton niptíron. I alithiní pnevmatikí ayiótita vrísketai mésa ston naó: ston ieró tópo ópou ipárkhoun: i likhnía me tis eptá likhníes, i trápeza ton 12 árton tis próthesis kai to thisiastírio tou thimiámatos topothetiméno brostá sto katapétasma pou krívi ta Áyia ton Avíon, mia ikóna tou ouranoú ópou o Theós káthetai ston vasilikó tou thróno. I ilikrínia ton ipopsiphíon yia khristianikí sotiría ínai gností móno ston Theó, kai sti yi, i anthropótita exapatátai apó tin « exoterikí » thriskía-prósopsi pou i Romaiokatholikí písti antiprosopévi yia próti phorá stin istoría tis khristianikís thriskías tis epokhís mas.

I Avía Graphí, o Lógos tou Theoú, Diokómeni

Stíkhos 3: « Tha dóso exousía stous dío mártirés mou, kai tha prophitéfsoun khílies diakósies exínta iméres, diméni me sáko » .

Katá ti diárkia aftís tis makrás vasilías, pou epivevaiónetai edó me ti morphí « 1260 imerón », i Vívlos pou simvolízetai apó tous « dío mártires » tha agnithí en méri mékhri tin epokhí tis Metarríthmisis, ótan tha dióketai akómi kai apó katholikés enósis pou evnooún tous pápes, tous opíous ipostirízoun me spathiá. I ikóna « diméni me sáko » ipodilóni mia katástasi thlípsis pou i Vívlos tha diarkési mékhri to 1798. Epidí sto télos aftís tis periódou, o gallikós epanastatikós atheïsmós tha tin kápsi se dimósious khórous, prospathóntas epísis na tin exaphanísi entelós.

Stíkhos 4: « Aftés ínai i dío eliés kai i dío likhníes pou stékontai enópion tou Kiríou tis yis » .

Aftés i « dío eliés kai dío likhníes » ínai ta símvola ton dío diadokhikón diathikón pou orgánose o Theós sto skhédio sotirías tou. Dío diadokhikés thriskeftikés només pou phéroun to Pnévma Tou, klironomiá ton opíon ínai i Vívlos kai ta kímená tis ton dío diathikón. To skhédio ton dío diathikón prophitéftike sto Zakharía 4: 11 éos 14, apó « dío eliés topothetiménes dexiá kai aristerá tis likhnías ». Kai ídi, prin apó « tous dío mártires » tou edaphíou 3, o Theós ípe yi' aftoús sti martiría tou Zakharía: « Aftí ínai i dío yii tou ladioú pou stékontai enópion tou Kiríou ólis tis yis». Se aftón ton simvolismó, to « ládi » ipodilóni to thío Pnévma. « I likhnía » prophitévi ton Iisoú Khristó, o opíos se anthrópino sóma tha phéri to phos tou Pnévmatos ston ayiasmó Tou (= 7) kai tha diadósi ti gnósi tou stous anthrópous, ópos akrivós i simvolikí likhnía diakhéi to phos kaígontas to ládi pou periékhetai sta « eptá » dokhía tis.

Simíosi : « To kiropíyio » me « eptá » likhnária vrísketai sto kéntro tou mesaíou skévous. Aftó, ópos kai to méso tis evdomádas, kathistá tin 4i iméra tis evdomádas tou Páskha tin iméra pou, me ton exilastírio thánató tou, o Iisoús Khristós « stamátise ti thisía kai tin prosphorá », tin evraïkí thriskeftikí teletí, símphona me to theïkó skhédio pou prophitéftike sto Dan. 9: 27. To « kiropíyio » me ta eptá likhnária metéphere epoménos kai éna prophitikó mínima.

Stíkhos 5: « An kápios théli na tous vlápsi, photiá vyaini apó to stóma tous kai katatrói tous ekhthroús tous• kai an kápios théli na tous vlápsi, étsi prépi na thanatothí » .

Edó, ópos kai stin Apok. 13: 10, o Theós epivevaióni stous alithinoús eklektoús Tou tin apagórefsí Tou na timoroún i ídii ti vlávi pou prokalítai sti Vívlo kai stin aitía tis. Aftí ínai mia enéryia pou epiphilássi apoklistiká yia ton eaftó tou. Ta kaká tha proérkhontai apó to stóma tou Dimiourgoú Theoú. O Theós taftízi ton eaftó tou me ti Vívlo, i opía onomázetai « o lógos tou Theoú », étsi óste ópios ton vlápti na tou epitíthetai ámesa.

Stíkhos 6: « Aftí ékhoun exousía na klísoun ton ouranó, yia na min vrékhi stis iméres tis prophitías tous• kai ékhoun exousía páno sta neá na ta metatrépsoun se aíma, kai na patáxoun ti yi me káthe ídous pliyí, óses phorés théloun » .

To Pnévma parathéti yegonóta pou anaphérontai sti Vívlo. Stin epokhí tou, o prophítis Ilías élave apó ton Theó óti den tha évrekhe pará móno me ton lógo tou. Prin apó aftón, o Misís élave apó ton Theó ti dínami na metatrépsi ta neá se aíma kai na khtipísi ti yi me 10 pliyés. Aftés i vivlikés martiríes ínai akómi pio simantikés epidí stis éskhates iméres, i periphrónisi tou graptoú kai empnefsménou lógou tou Theoú tha timorithí me pliyés tou ídiou típou, símphona me tin Apok. 16.

Ethnikós Atheïsmós tis Gallikís Epanástasis

Ta Skotiná Phóta

Stíkhos 7: « Ótan teliósoun ti martiría tous, to thirío pou anevaíni apó tin ávisso tha káni pólemo enantíon tous, tha tous nikísi kai tha tous thanatósi » .

To Pnévma mas apokalípti edó káti simantikó pou prépi na simiothí. I imerominía 1793 simatodotí to télos tis vivlikís martirías, allá yia pion? Yia tous ekhthroús tis epokhís pou íkhan katadióxi ti Vívlo,

aporríptontas ti theïkí tis exousía os vási yia tin písti. Singekriména, tous monárkhes, tous monarkhikoús aristokrátes, to Romaiokatholikó papikó kathestós kai ólo ton klíro tou. Se aftí tin imerominía, o Theós katadikázi epísis tous psevdoprotestántes pistoús pou stin práxi ídi den lamvánoun ipópsi tis didaskalíes tou. Sto Dan. 11: 34, stin krísi tou, o Theós tous apodídi « ipokrisía »: « Ston kairó pou tha pésoun, tha vithithoún lígo, kai pollí tha enothoún mazí tous stin ipokrisía » . Aftó ínai móno to próto méros tis martirías tis Vívlou pou telióni, epidí to 1843, o rólos tis tha apoktísi xaná zotikí simasía, proskalóntas tous eklektoús na anakalípsoun tis prophitíes ton Antventistón. I engathídrisi tou ethnikoú atheïsmoú sti Gallía tha stokhéfsi ti Vívlo kai tha prospathísi na tin exaphanísi. I áphthoni aimatirí khrísi tis «ngilotínis tou» tin kathistá éna néo « thirío » pou, aftí ti phorá, tha « anévi apó tin ávisso ». Me aftón ton óro danisméno apó tin istoría tis dimiouryías sti Yénesi 1: 2, to Pnévma mas ipenthimízi óti an o Theós, o Dimiourgós tis, den ipírkhe, kamía zí den tha íkhe anaptikhthí sti yi. « I ávissos » ínai to símvolo tis yis pou sterítai katíkou, ótan ínai « ámorphi kai kení ». Ítan étsi « stin arkhí », símphona me ti Yénesi 1: 2, kai tha yíni xaná étsi yia « khília khrónia », sto télos tou kósmou, metá tin éndoxi epistrophí tou Iisoú Khristoú, pou ínai to théma pou akolouthí aftó se aftó to kephálaio 11. Aftí i síngrisi me to arkhikó kháos ínai apolítos dikaioloyiméni yia éna dimokratikó kathestós pou yenníthike mésa sto politikó kháos kai ti megalíteri ataxía. Epidí i epanastatiméni ánthropi xéroun pós na enónontai yia na katastrépsoun, allá ínai polí dikhasméni os pros tis morphés pou prépi na dothoún stin anikodómisi. Aftí i martiría prosphéri, metá apó aftón, tin epídixi tou karpoú pou borí na apophéri i anthropótita ótan ínai entelós apokomméni apó ton Theó• steriméni apó tin everyetikí tou drási.

Allá apokalóntas to « ávisso », to Pnévma tou Dimiourgoú Theoú ipodilóni epísis to plaísio kai tin katástasi tis arkhikís dimiouryías tis yis mas. Étsi, stokhévontas stin próti iméra aftís tis dimiouryías, mas díkhni mia yi vithisméni sto apólito « skotádi », aphoú ekíni tin epokhí, o Theós den íkhe akómi dósi sti yi to phos kanenós asterioú. Kai aftí i idéa sindéi pnevmatiká aftó to « thirío pou anatélli apó tin ávisso » me tin « tétarti sphrayída » tis Apok. 6: 12 pou perigráphetai os « ílios mávros san sákos ». I síndesi yínetai epísis me tin « 4i sálpinga » tis Apok. 8: 12 pou perigráphetai apó ta « khtipímata tou enós tritou tou íliou, tou enós tritou tis selínis kai tou enós tritou ton asterión ». Mésa apó aftés tis ikónes, to Pnévma tou apodídi énan idiaítera « skotinó » kharaktíra . Ostóso, se aftí ti « skotiní» ópsi kai katástasi i Gallía tha doxási tous eléftherous stokhastés tis apodídontás tous ton títlo « phóta ». Thimómaste sti sinékhia ta lóyia tou Iisoú Khristoú pou anaphérontai sto Matthaíos 6: 23: « Eán ómos to máti sou ínai poniró, ólo to sóma sou tha ínai yemáto skotádi. Eἰ ὅthen tὸ phῶs tὸ ἐn sí ἔstin skotádi, póso megálo eἶnai tὸ skotádi? » Étsi, i skotiní eléftheri sképsi kirítti pólemo enántia sto thriskeftikó pnévma kai aftó to néo eleftheriakó pnévma tha sinekhistí me ton kairó kai tha exaplothí ston Ditikó kósmo. . . pou onomázetai Khristianikós kai tha diatirísi tin kakí tou epirrí mékhri to télos tou kósmou. Me ti Gallikí Epanástasi, to «skotádi» engathístatai sto diinekés me tin amartía. Dióti, mazí me aftín, emphanízontai ta vivlía pou gráphtikan apó tous philosóphous tis eléftheris sképsis, ta opía ti sindéoun me tin «amartía» pou kharaktirízi tin Elláda stis prophitíes tou Daniíl 2-7-8. Aftá ta néa vivlía tha antagonistoún tin Avía Graphí kai tha kataphéroun na tin katapníxoun, se terástio pososto. O « pólemos » pou katangélletai ínai epoménos páno ap' óla ideoloyikós. Metá tin Epanástasi kai metá ton Déftero Pangósmio Pólemo, aftó to skotádi tha lávi tin ópsi tou ipsilóterou oumanismoú, se antíthesi kai étsi se ríxi me tin arkhikí misallodoxía, allá o ideoloyikós « pólemos » sinekhízetai. I Ditikí ánthropi tha ínai étimi na thisiásoun ta pánta yia aftín tin «elefthería». Stin pragmatikótita, tha thisiásoun ta éthni tous, tin aspháliá tous kai den tha xephígoun apó ton thánato pou ékhi programmatísi o Theós.

Stíkhos 8: « Kai ta ptómatá tous tha vrískontai stin platía tis megális pólis, i opía pnevmatiká onomázetai Sódoma kai Aíyiptos, ópou kai o Kíriós mas stavróthike » .

Ta « ptómata » pou anaphérontai ínai aftá ton « dío martíron » ton opíon i próti epitithémeni ekteloúntai epísis stin « platía » tis ídias « pólis» . Aftí i « póli » ínai to Parísi, kai i « platía » pou anaphéretai onomazótan, diadokhiká, «Platía Loudovíkou IDʹ», «Platía Loudovíkou IEʹ», «Platía tis Epanástasis» kai orízi tin trékhousa «Platía tis Omónias». O atheïsmós den evnoí kamía thriskeftikí morphí. Ta thímata tis gilotínas khtipioúntai akrivós yia ti thriskeftikí tous pepíthisi. Kai ópos didáski to mínima tis « 4is sálpingas », i stókhi ínai to alithinó phos (ílios), to silloyikó psevdés phos (selíni) kai káthe memonoménos thriskeftikós angeliophóros (ástro). Epipléon, orisménes diephtharménes thriskeftikés morphés yínontai apodektés me tin proïpóthesi óti simmorphónontai me tous kanónes tou kiríarkhou atheïsmoú. Se orisménous ierís dínetai étsi to ónoma «kathaireméni» khlevastiká. To Pnévma singríni to Parísi, ti gallikí protévousa, me ta « Sódoma » kai tin « Aíyipto ». I próti karpí tis eleftherías ítan i sexoualikés ipervolés pou sinodévontan apó tin katárrefsi ton paradosiakón kinonikón kai ikoyeniakón simváseon. Aftí i síngrisi tha ékhi trayikés sinépies me tin párodo tou khrónou. To Pnévma mas ipodiknií óti aftí i póli tha ipostí tin tíkhi ton « Sodómon » kai tis « Aiyíptou », i opía ékhi yíni yia ton Theó to tipikó símvolo tis amartías kai tis exéyersis enantíon tou. I síndesi pou dimiouryíthike parapáno me tin « ellinikí» philosophikí « amartía » pou katangélletai sto Daniíl 2: 7-8 epivevaiónetai edó. Yia na katanísoume plíros aftón ton theïkó stigmatismó tis ellinikís amartías, as exetásoume to yegonós óti, prospathóntas na khrisimopiísi philosophikés léxis yia na parousiási to Evangélio stous katíkous tis Athínas, o apóstolos Pávlos apétikhe kai ekdiókhthike apó ton tópo. Aftós ínai o lógos yia ton opío i philosophikí sképsi tha paramíni yia pánta o ekhthrós tou Dimiourgoú Theoú. Me tin párodo tou khrónou kai mékhri to télos tis, aftí i póli pou onomázetai «Parísi» tha diatirísi kai tha martirísi méso ton práxeón tis tin akrívia tis síngrisís tis me aftá ta dío onómata, símvola sexoualikís kai thriskeftikís amartías. Píso apó to ónomá tis «Parísi» vrísketai i klironomiá ton «Parisíon», mias léxis tis opías i keltikí proélefsi simaíni «aftí tou kazanioú», éna dramatiká prophitikó ónoma. Katá tous Romaïkoús khrónous, to méros ítan okhiró paganistón látreon tis Ísidas, tis theás ton Aiyiptíon, akrivós, allá kai tis graphikís kai kinikís ikónas tou Pári, tou yiou tou vasiliá tis Trías, tou yérou Priámou. Dimiourgós mias mikhías me tin ómorphi Eléni, sízigo tou Éllina vasiliá Menélaou, tha ítan ipéfthinos yia énan pólemo me tin Elláda. Metá apó mia anepitikhí poliorkía, i Éllines ipokhórisan, aphínontas stin paralía éna terástio xílino álogo. Nomízontas óti ítan Éllinas theós, i Tróes épheran to álogo stin póli. Kai sti mési tis níkhtas, ótan telíose to krasí kai to glénti, Éllines stratiótes katévikan apó to álogo kai ánixan tis píles sta elliniká stratévmata pou íkhan epistrépsi siopilá. Kai óli i kátiki tis pólis sphayiástikan, apó ton vasiliá mékhri ton katótero ton ipikóon. Aftí i trikí enéryia tha prokalési tin apólia tou Parisioú tis éskhates iméres, epidí, agnoóntas to máthima, tha epanalávi ta láthi tou engathistóntas sto édaphós tou tous ekhthroús tou, tous opíous íkhe apikísi. Prin pári to ónoma Parísi, i póli onomazótan «Loutétia» pou simaíni «vromerós váltos». Ólo to prógramma tou thliveroú pepreménou tis. I síngrisi me tin « Aíyipto » ínai dikaioloyiméni, kathós me tin iiothétisi tou dimokratikoú kathestótos, i Gallía yínetai epísima to próto kathestós amartías ston Ditikó kósmo. Aftí i erminía tha epivevaiothí stin Apok. 17: 3 apó to « kókkino » khróma tou « thiríou », ikónas ton monarkhikón kai dimokratikón sinaspismón ton eskháton imerón, khtisménou sto montélo tis Gallías. Légontas: « ekí ópou stavróthike o Kíriós tous », to Pnévma kathieróni ti síngrisi metaxí tis apórripsis tis khristianikís pístis tou gallikoú atheïsmoú kai tis evraïkís ethnikís apórripsis tou Messía Iisoú Khristoú• dióti i dío katastásis ínai panomiótipes

kai tha phéroun tis ídies sinépies kai tous ídious karpoús tis asévias kai tis anomías. Aftí i síngrisi tha sinekhistí sta edáphia pou akolouthoún.

Apokalóntas tin protévousá tis « Aíyipto », o Theós singríni ti Gallía me ton Pharaó, to prótipo anthrópinis antístasis pou antitíthetai sto thélimá tou. Tha diatirísi aftí tin epanastatikí stási mékhri tin katastrophí tis. Den tha ipárxi poté metánia ek mérous tis. Apokalóntas « to kakó kaló kai to kaló kakó », tha diapráxi tis khiróteres amartíes pou ékhi katadikási o Theós• aftó apokalóntas «photiá», tous «skotinoús» idrités stokhastés ton «anthrópinon dikaiomáton tis», pou antitíthentai sta dikaiómata tou Theoú. Kai apó polloús laoús, to prótipó tis tha mimithí, akómi kai to 1917, i iskhirí Rosía, i opía tha tin katastrépsi me atomikí vómva tin epokhí tis « éktis sálpingas », i opía prophitéftike me to ónomá tis «Parísii» stin keltikí glóssa, pou simaíni «aftí tou kazanioú». Epoménos, tha paramíni mékhri to télos tis aníkani na di ton Theó stis dokimasíes pou tha tin katastrépsoun mékhri tou simíou na tin katastrépsoun. Yiatí tin ékhi pári os stókho kai den tha tin aphísi na phíyi mékhri na min ipárkhi pia.

Stíkhos 9: « Kai ánthropi apó ólous tous laoús, tis philés, tis glósses kai ta éthni tha vlépoun ta ptómatá tous yia tris kai misí iméra, kai den tha aphísoun na taphoún ta ptómatá tous » .

Sti Gallía, o laós isílthe stin Epanástasi to 1789 kai to 1793 ektélese ton vasiliá tou kai sti sinékhia ti vasílissá tou, i opíi apokephalístikan dimósia sti megáli kentrikí platía tis pólis, i opía onomázetai diadokhiká "Place Lois XV", "Place de la Révolution" kai símera "Place de la Concorde". Apodídontas " trisímisi iméres " ston khróno tis katastrophikís drásis, to Pnévma phaínetai na perilamváni ti Mákhi tou Valmí, ópou to 1792, i epanastátes antimetópisan kai níkisan tous vasilikoús stratoús ton evropaïkón vasilíon pou epitéthikan sti dimokratikí Gallía, simperilamvanoménis tis Afstrías, tis khóras katagoyís tis ikoyénias tis Vasílissas Marías-Antouanétas. Yia na katanísoume tin proélefsi aftoú tou mísous, prépi na ékhoume katá nou óti 1260 khrónia káthe ídous apaitíseon apó ton papikó-vasilikó sinaspismó katélixan na enokhlísoun ton ekmetallevómeno, kakometakhirisméno, diokómeno kai entelós katestramméno gallikó laó. I dío teleftaíes vasilíes tou Loudovíkou IDʹ, me tin apekhthí megaloprépiá tou, kai tou Loudovíkou IEʹ, tou diephtharménou, akólastou vasiliá, katélixan na yemísoun to potíri tis ipomonís tou Theoú kai ton anthrópon. Prosokhí! I Dimokratía den ínai kai den tha ínai evloyía yia ti Gallía. Mékhri to télos tis, stin pémpti tis morphí, tha phéri tis katáres tou Theoú kai i ídia tha diapráxi ta láthi pou tha prokalésoun tin ptósi tis. Aftó to aimatiró kathestós, stin arkhí tou, tha yíni i khóra ton «anthropínon dikaiomáton» kai tou anthropismoú pou tha katalíxi na iperaspízetai tous enókhous kai na apoyitévi, me tin adikía tou, to thíma. Tha kalosorízi akómi kai tous ekhthroús tis kai tha tous engathistá sto édaphós tis, mimoúmeni, sto khirótero, to periphimo parádigma tis trikís pólis pou ínai diásimi yia tin isagoyí tou xílinou alógou pou áphisan i Éllines, ópos ídame prigouménos.

Stíkhos 10: « Kai i katikoúntes epí tis yis tha kharoún kai tha agalliásoun yi' aftoús, kai tha stíloun dóra o énas ston állon• epidí, aftí i dío prophítes vasánisan tous katikoúntes epí tis yis » .

Se aftó to edáphio, to Pnévma stokhévi stin epokhí pou, ópos i gángraina í o karkínos, to gallikó philosophikó kakó tha exaplothí kai tha exaplothí san panoúkla se álla ditiká éthni. Simatodotí «to simádi ton kairón» tis « 6is sphrayídas » • ekínis ópou «o ílios yínetai mávros san tríkhino íphasma »: to phos tis Vívlou exaphanízetai, pnigméno apó ta philosophiká vivlía ton eléftheron stokhastón.

Stin pnevmatikí anágnosi, se antíthesi me tous «polítes tis vasilías ton ouranón » pou orízi tous eklektoús tou Iisoú, i «kátiki tis yis » kharaktirízoun tous Amerikanoús Protestántes kai yenikótera, tous anthrópous pou epanastatoún enántia ston Theó kai tin alíthia Tou. I laí ton evropaïkón vasilíon kai akómi perissótero ton amerikanikón stréphontai pros ti Gallía. Ekí, énas laós sintrívi ti monarkhía tou kai tin katholikí khristianikí thriskía pou apilí tous laoús pou diavázoun ti Vívlo, tous « dío mártires », me ta « vasanistíria » tis «kólasís» tou. pragmatiká « vasanistíria » pou ómos proorízontai móno yia tin telikí krísi, yia na exalípsoun tous psevdothriskevómenous pou i ídii khrisimopioún apatilá aftó to ídos apilís, símphona me tin Apok. 14: 10-11. Kai i xéni, thímata ton ídion katanangasmón ektós Gallías, arkhízoun na elpízoun óti tha borésoun na epophelithoún apó aftí tin protovoulía. Aftó iskhíi akómi perissótero epidí, me ti gallikí ipostírixi pou paríkhe o Loudovíkos IST΄, líga khrónia norítera, i nées Inoménes Politíes tis Vórias Amerikís íkhan vri tin anexartisía tous, apeleftheroménes apó tin kiriarkhía tis Anglías. I elefthería vriskótan se exélixi kai síntoma tha kérdize polloús laoús. Os éndixi aftís tis philías, « tha stélnoun dóra o énas ston állon ». Éna apó aftá ta dóra ítan to gallikó dóro stous Amerikanoús tou «Agálmatos tis Eleftherías», pou aneyérthike to 1886 se éna nisí apénanti apó ti Néa Iórki. I Amerikaní antapédosan tin khironomía prosphérontas éna antígrapho, to opío, aneyérthike to 1889, vrísketai sto Parísi se éna nisí sti mési tou Sikouána, kontá ston Pírgo tou Áiphel. O Theós stokhévi se aftó to ídos dórou, to opío apokalípti tin antallayí kai tin antallayí pou apoteloún tin katára tis ipervolikís eleftherías , i opía stokhévi na agnísi tous pnevmatikoús tis nómous.

Stíkhos 11: « Kai metá trisímisi iméres isílthe mésa tous pnévma zís apó ton Theó, kai státhikan sta pódia tous• kai megálos phóvos épese páno se ósous tous évlepan » .

Stis 20 Aprilíou 1792, i Gallía apilíthike apó tin Afstría kai tin Prosía kai anétrepse ton vasiliá tis, Loudovíko IST΄, stis 10 Avgoústou 1792. I Epanastátes níkisan sto Valmí stis 20 Septemvríou 1792. O vasiliás Loudovíkos IST΄ ekteléstike me ti gilotína stis 21 Ianouaríou 1793. O diktátoras Rovespiéros kai i phíli tou ekteléstikan me ti sirá tous me ti gilotína stis 28 Ioulíou 1794. I «Sinélefsi» antikatastáthike apó to «Enkhirídio» stis 25 Oktovríou 1795. I dío «Trómi» tou 1793 kai tou 1794 diírkesan mazí móno éna khróno. Metaxí 20 Aprilíou 1792 kai 25 Oktovríou 1795, diapístosa me megáli akrívia óti aftí i períodos ton « trisímisi imerón » íkhe prophiteftí í «trisímisi etón» íkhe yíni pragmatikí. Allá nomízo óti i diárkia phéri kai éna pnevmatikó mínima. Aftí i períodos antiprosopévi misí evdomáda, i opía borí na parapémpi stin epíyia diakonía tou Iisoú Khristoú, i opía diírkese akrivós «trisímisi prophitikés iméres» kai élixe me ton thánato tou Messía Iisoú Khristoú. To Pnévma singríni ti drási tou me ekíni tis Vívlou, ton « dío martíron » tou, i opíi epísis édrasan kai dídaxan prin kaoún stin Platía tis Epanástasis sto Parísi. Me aftí ti síngrisi, i Vívlos, aftí i písti, taftízetai me ton Iisoú Khristó, o opíos, se aftín, stavrónetai kai « tripiétai », ópos ipodiknií i Apok. 1: 7. I plimmíra tis aimatokhisías katélixe na tromokratísi ton gallikó laó. Epísis, metá tin ektélesi tou iyéti tis Aimatirís Sinélefsis, Maximilianoú Rovespiérou, kai ton phílon tou Koutón kai Sen-Zist, i sinoptikés kai sistimatikés ektelésis stamátisan. To Pnévma tou Theoú xípnise xaná tin pnevmatikí dípsa ton anthrópon kai i áskisi tis thriskías éyine nómimi kai, páno ap' óla, eléftheri. O ophélimos «phóvos tou Theoú» ékhi epanemphanistí kai to endiaphéron yia ti Vívlo ékhi anazopirothí, allá mékhri to télos tou kósmou tha ton polemoún kai tha ton antagonízontai ta philosophiká vivlía pou ékhoun graphtí apó eléftherous stokhastés ton opíon to ellinikó montélo ínai i piyí ólon ton diaphóron morphón tou.

Stíkhos 12: « Kai ákousan phonín ek tou ouranoú légousa pros aftoús• Anevíte edó• kai anévikan is ton ouranón en nephéli• kai ídon aftoús i ekhthrí aftón » .

Aftí i theïkí dílosi iskhíi yia tous vivlikoús « dío mártires » metá to 1798.

I síngrisi me ton Iisoú sinekhízetai, epidí aftós ítan pou i eklektí tou ídan (metá ton prophíti Ilía) na anevaíni ston ouranó brostá sta mátia tous. Allá, me ti sirá tous, i eklektí tou tis éskhatis epokhís tha kánoun to ídio. I ekhthrí tous tha tous doun epísis na anevaínoun ston ouranó sto sínnephoópou o Iisoús tha tous proselkísi kontá tou. I ipostírixi pou díni o Theós ston skopó tou ínai i ídia, yia ton Iisoú Khristó, tous eklektoús tou, kai se aftó to plaísio tis Gallikís Epanástasis, tin Avía Graphí metá to 1798. Yia na epivevaiósi to télos tis prophitevménis diárkias ton « 1260 imerón » - etón, to 1799, o Pápas Píos ST΄ péthane ipó krátisi sti Valéns-sir-Ron, kathistóntas étsi dinatí, metaxí 1843-44 kai 1994, mia makrá período irínis 150 etón pou prophitéftike me ti morphí « pénte minón » stin Apok. 9: 5-10. O thánatos tou Loudovíkou IST΄, to télos tis monarkhías kai o thánatos enós aikhmálotou pápa prokaloún éna thanásimo plígma sti thriskeftikí misallodoxía tou « thiríou pou anatélli apó ti thálassa » stin Apok. 13: 1-3. To Konkordáto tou Diefthintiríou yiatrévi tin pliyí tou, allá den epophelítai pléon apó tin katestramméni vasilikí ipostírixi, den tha dióki pléon mékhri ton kairó tou télous, ótan i Protestantikí misallodoxía tha emphanistí me to ónoma « to thirío pou anatélli apó ti yi » stin Apok. 13: 11.

Stíkhos 13: « Ekíni tin óra éyine megálos sismós, kai to éna dékato tis pólis épese• kai ston sismó skotóthikan eptá khiliádes ándres• kai i ipólipi phovíthikan kai dóxasan ton Theó tou ouranoú » .

Se aftí tin epokhí (ekíni tin óra) ekpliróthike, se pnevmatikí morphí, o « sismós » pou íkhe ídi prophiteftí apó tin ekplírosi aftoú tis Lisavónas to 1755, pou aphorá to théma tis « éktis sphrayídas » tou Apost. 6: 12. Símphona me to Pnévma tou Theoú, i póli tou Parisioú ékhase « to éna dékato » tou plithismoú tis. Allá mia álli énnia borí na aphorá, símphona me ton Dan. 7: 24 kai ton Apost. 13: 1, to dékato ton « déka keratón » í ton ditikón khristianikón vasilíon pou ipókintai ston papikó Romaiokatholikismó. I Gallía, pou theorítai apó ti Rómi os «i megalíteri kóri» tis Romaiokatholikís Ekklisías, péphti ston atheïsmó, tis sterí tin ipostírixí tis kai phtáni sto simío na katastrépsi tin exousía tis. I 4i sálpinga to apokálipse, « to éna tríto tou íliou khtipíthike »• to mínima « eptá khiliádes ándres skotóthikan se aftón ton sismó » to epivevaióni légontas: éna plíthos (khílii) thriskevómenon « andrón » (eptá: thriskeftikós ayiasmós tis epokhís), skotóthikan se aftón ton politikó kai kinonikó sismó.

Stíkhos 14: « To déftero ouáin pérase• idoú, to tríto ouáin érkhetai grígora». ".

Étsi, i éntoni aimatokhisía anazopírose ton phóvo tou Theoú kai o «Trómos» stamátise , antikatastathís apó tin aftokratoría tou Napoléonta A΄, ton « aetó » pou anangélli tis tris teleftaíes « salpíngous », tría « megála diná » yia tous katíkous tis yis. Dedoménou óti i anangelía akolouthí ti Gallikí Epanástasi tou 1789 éos 1798, « to déftero diná » pou tis apodídetai sto edáphio 14 den borí na tin aphorá ámesa. Allá yia to Pnévma, ínai to méso pou mas léi óti mia néa morphí tis Gallikís Epanástasis tha emphanistí lígo prin tin epistrophí en dóxi tou Iisoú Khristoú. Tóra, símphona me tin Apok. 8: 13, to « déftero diná » aphorá saphós to théma tis 6is sálpinga tis Apok. 9: 13 i opía, akrivós, tha « thanatósi to éna tríto ton anthrópon » prin epistrépsi o Iisoús Khristós yia na ekdikithí tin ádiki katadíki ton pistón ipiretón tou exontónontas tous thanásimous ekhthroús tous, tous teleftaíous epanastátes. Boroúme na katalávoume óti, ópos kai i sphayí pou prokálesan i Gálli

Epanastátes, o Theós organóni ti sphayí tou Trítou Pangosmíou Polémou, aftí ti phorá pirinikí, i opía tha miósi simantiká ton arithmó ton katíkon tis yis, prin apó tin plíri exálipsí tis, i opía tha apokatastísi tin arkhikí tis « avissomorphikí » ópsi, metá tin telikí katastrophikí parémvasi tou Iisoú Khristoú.

I diplí simasía tou « défterou alímono » sindéi tin tétarti sálpinga me tin ékti yia énan pnevmatikó lógo. I domí tis Apokálipsis khorízi tin epokhí tis khristianikís epokhís se dío méri. Sto próto, to « alímono » timorí tous enókhous pou timoríthikan prin apó to 1844, kai sto déftero, ekínous pou timoríthikan metá to 1844, lígo prin to télos tou kósmou. Tóra, i dío timoritikés enéryies mirázontai tin énnia pou díni o Theós stin tétarti timoría tou sto Levitikó 26: 25: « Tha stílo to spathí pou tha ekdikithí ti diathíki mou ». I próti timoría éplixe ekínous pou den élavan to mínima tis Metarríthmisis, to érgo pou proetímase o Iisoús yia tous eklektoús tou, kai i défteri, ekínous pou den antapokríthikan stin apaítisi tou Theoú na oloklirósoun aftí ti Metarríthmisi apó to 1843 kai metá. To apokaliphthén phos me to opío o Theós ikodomí aftí ti mónimi Metarríthmisi tha parousiastí mékhri tin óra pou tha teliósi o khrónos tis dokimasías.

Anaskopóntas ta prágmata kai tis práxis pou o Theós apédose stous ándres tis Gallikís Epanástasis apó to 1789 éos to 1795, vrískoume ekínes pou borí na apodósi stous Ditikoús anthrópous ton eskháton imerón. Vrískoume tin ídia periphrónisi, tin ídia asévia kai músos yia tis thriskeftikés diatáxis kai yia ekínous pou tis didáskoun• simperiphorá pou aftí ti phorá prokípti apó tin exairetikí anáptixi tis epistímis kai tis tekhnoloyías. Katá ti diárkia ton etón irínis, o atheïsmós kai i psevdís thriskía katéktisan ton Ditikó kósmo. O Theós, epoménos, ékhi énan kaló lógo na mas prosphéri, yia aftó to théma, mia diplí anágnosi• i simperiphorá ton « epizónton » káni tin kíria diaphorá metaxí tis epanastatikís epokhís kai tis epistimonikís epokhís ton eskháton imerón tis anthropótitas. Yia na ímaste pio saphís, símphona me tin Apok. 11: 11-13, « i epizóntes » tis prótis anágnosis pou aphorá tin « tétarti sálpinga » « metánisan », enó « i epizóntes » tis défteris pou aphorá tin « ékti sálpinga » « den metanóisan », símphona me tin Apok. 9: 20-21.

To tríto « megálo ouaí » (yia tous amartoloús): I éndoxi epistrophí tou Khristoú tou ekdikití

Stíkhos 15: « O évdomos ángelos sálpise. Kai akoústikan dinatés phonés ston ouranó, pou élegan: «Ai vasilíai tou kósmou toútou éyinan tou Kiríou mas kai tou Khristoú aftoú, kai aftós tha vasiléfsi stous aiónes ton aiónon ».

To teleftaío théma tou kephalaíou ínai aftó tis « évdomis sálpingas » pou ipodilóni, sas ipenthimízo, ti stigmí pou o aóratos dimiourgós Theós yínetai oratós sta mátia ton ekhthrón tou, epivevaiónontas tin Apok. 1: 7: « Idoú, érkhetai metá nephelón kai tha ton di káthe máti, akómi kai ekíni pou ton kéntisan ». « Aftí pou ton kéntisan », pou kéntisan ton Iisoú, ínai i ekhthrí tou ólon ton epokhón tis khristianikís epokhís, simperilamvanoménon kai ekínon tis teleftaías. Ton kéntisan diókontas tous pistoús mathités tou, yia tous opíous dílose: « Óses phorés to kánate se énan apó aftoús tous adelphoús mou tous elákhistous, to kánate se ména» (Matth. 25: 40). » Apó ton ouranó, dinatés phonés ipsónontai yia na yiortásoun to yegonós. Aftí ínai i kátiki tou ouranoú pou ékhoun ídi ekphrási tin epithimía na yiortásoun tin ekdíoxi apó ton ouranó tou diavólou kai ton daimónon tou apó ton nikiphóro Khristó, pou onomázetai « Mikhaíl » stin Apok. 12: 7 éos 12. Simmetékhoun sti khará ton eklektón, i opíi me ti sirá tous apeleftheróthikan kai nikíthikan apó ton Iisoú Khristó. I

istoría tis yíinis amartías tha stamatísi lógo éllipsis amartolón pou tha katastraphoún apó to stóma tou thíou Khristoú. O diávolos, « árkhontas aftoú tou kósmou » símphona me ton Iisoú, kháni tin katokhí tou ston amartoló kósmo pou exolothréftike apó ton Theó. Tha paramíni yia álla khília khrónia stin érimi yi khorís na vlápsi kanénan, periménontas tin oloklirotikí tou exálipsi stin telikí krísi mazí me ólous tous állous amartoloús pou o Theós tha anastísi yia ton skopó aftó.

I Megáli Ouránia Eftikhía ton Eklektón pou Litrothíkan apó to Aíma tou Iisoú Khristoú

Stíkhos 16: « Kai i ikositésseris presvíteri, pou káthontan enópion tou Theoú stous thrónous tous, épesan me to prósopo páno sto prósopó tous kai proskínisan ton Theó ».

I eklektí ékhoun isélthi stin ouránia vasilía tou Theoú, kathisméni se thrónous enópion tou Theoú, tha vasiléfsoun í tha krínoun tous asevís símphona me tin Apok. 20: 4. Aftó to edáphio thimízi to plaísio tis ouránias arkhís ton litroménon tis Apok. 4. Aftó to edáphio parousiázi ti morphí pou prépi na lávi i alithiní latría tou Theoú. I proskínisi, sta gónata, me to prósopo sti yi, ínai i morphí pou nomimopiítai apó ton Theó.

Stíkhos 17: « Légontas: Se efkharistoúme, Kírie Theé Pantokrátora, pou ísai kai pou ísoun, epidí píres ti megáli sou dínami kai vasílefses » .

I litroméni ananeónoun tis efkharistíes tous kai proskinoún ton Iisoú Khristó, « ton Pantodínamo Theó pou ínai kai pou ítan » kai pou írthe », ópos aníngile i Apok. 1: 4. « Élaves stin katokhí sou ti megáli sou dínami » tin opía íkhes aparnithí yia na sósis tous eklektoús sou kai exiléoses tis amartíes tous me ton thánató sou sti diakonía sou os « to Arní »• « to Arní tou Theoú pou aíri tis amartíes tou kósmou ». Ékhis « pári stin katokhí sou ti vasilía sou »• to protinómeno plaísio ínai prágmati óti ekí pou to Pnévma píre ton Ioánni stin Apok. 1: 10• i istoría tis Sináthrisis tou Khristoú sti yi vrísketai sto parelthón. Se aftó to stádio, i « eptá sinathrísis » vrískontai píso apó tous eklektoús. I vasilía tou Iisoú, to antikímeno tis elpídas tis pístis ton eklektón, ékhi yíni pragmatikótita.

Stíkhos 18: « Ta éthni thímosan• kai írthe i oryí sou, kai írthe i óra na krínis tous nekroús, na antamípsis tous doúlous sou tous prophítes, tous ayíous kai ekínous pou phovoúntai to ónomá sou, mikroús kai megálous, kai na katastrépsis ekínous pou katastréphoun ti yi » .

vrískoume polí khrísimes plirophoríes skhetiká me tin akolouthía ton prophitevménon yegonóton . To 6o trompéta skotóthike to éna tríto tis anthropótitas , diladí, « ta éthni thímosan », kai brostá sta mátia mas, to 2020-2021, yinómaste mártires ton aitión aftoú tou eknevrismoú: ton Covid-19 kai tin ikonomikí katastrophí pou prokálese, tin islamikí epithetikótita kai amésos metá, ti rosikí epíthesi me tous simmákhous tou. Metá apó aftí tin tromerí kai katastrophikí síngrousi, metá tin ékdosi tou nómou tis Kiriakís apó to « thirío tis yis », diladí ton Protestantikó kai Katholikó sinaspismó Amerikanón kai Evropaíon epizónton, o Theós exékhise páno tous « tis eptá teleftaíes pliyés tis oryís tou » pou perigráphontai stin Apok. 16. Tin epokhí tis évdomis, o Iisoús emphanístike yia na sósi tous eklektoús tou kai na katastrépsi tous pesóntes. Sti sinékhia érkhetai to prógramma pou ékhi proetimastí yia ta « khília khrónia » tis évdomis khilietías. Ston ouranó, símphona me tin Apok. 4: 1, tha lávi khóra i krísi ton asevón: « kai írthe i óra na krínoume tous nekroús ». I áyii lamvánoun tin antamiví tous: tin aiónia zí pou iposkhéthike o Iisoús Khristós stous eklektoús tou. Teliká lamvánoun to prinó astéri kai to stémma pou iposkhéthike stous eklektoús pou vréthikan

nikités ston agóna tis pístis: « yia na antamípsis tous doúlous sou tous prophítes ». O Theós edó ipenthimízi ti simasía tis prophitías yia óles tis epokhés (Símphona me to V΄ Pétrou 1: 19) kai pio singekriména stis éskhates iméres. «I áyii kai i phovoúmeni to ónomá sou », diladí, ekíni pou ékhoun antapokrithí thetiká sta minímata ton trión angélon tis Apok. 14: 7 éos 13. I próti apó tis opíes ipenthimízi ti sophía pou sinístatai sto na ton phovómaste, na ton ipakoúme kai na min amphisvitoúme tis entolés tou, légontas: « Phovithíte ton Theó kai dóste dóxa se aftón », stin ópsi tou Theoú tou dimiourgoú, « yiatí írthe i óra tis krísis tou, kai proskiníste aftón pou ékane tous ouranoús, ti thálassa, ti yi kai tis piyés ton nerón ».

Stíkhos 19: « Kai aníkhtike o naós tou Theoú ston ouranó, kai phánike i kivotós tis diathíkis tou ston naó tou. Kai éyinan astrapés, phonés, vrontés, sismós kai megálo khalázi » .

Óla ta thémata pou sizitoúntai se aftó to vivlío tis Apokálipsis singlínoun se aftí tin istorikí stigmí tis megális éndoxis epistrophís tou thíou Kiríou mas Iisoú Khristoú. Aftó to edáphio stokhévi sto plaísio ópou ekplirónontai kai oloklirónontai ta akóloutha thémata:

Anath. 1: Antventismós:

Stíkhos 4: « Ioánnis pros tas eptá ekklisías tas en Asía• kháris imín kai iríni apó tou óntos kai tou inós kai tou érkhontos , kai ek ton eptá pnevmáton ta enantíon tou thrónou aftoú. »

Stíkhos 7: « Idoú, érkhetai metá ton nephelón • kai théli idí aftón pas ophthalmós, kai ekíni ítines lónkhisan aftón• kai thélousi thrinísi pásai ai philaí tis yis ep' aftón• nai, amín! »

Stíkhos 8: « Egó ímai to Álpha kai to Oméga, léi Kírios o Theós, o on kai o in kai o erkhómenos , o Pantodínamos » .

Stíkhos 10: « Ímoun en Pnévmati en ti iméra tou Kiríou , kai ákousa píso mou mia dinatí phoní, san sálpingas, »

Apok. 3: I évdomi sínaxi: télos tis « Laodikías » epokhís (= kríthike o laós).

Apok. 6: 17: I megáli iméra tis oryís tou Theoú enantíon ton apitharkhikón anthrópon « dióti írthe i megáli iméra tis oryís tou , kai pios tha borési na stathí? »

Apok. 13: « to thirío pou anevaíni apó ti yi » (Protestantikós kai Katholikós sinaspismós) kai o Kiriakátikos nómos tou• edáphio 15: « Kai tou dóthike exousía na dósi zí stin ikóna tou thiríou, óste i ikóna tou thiríou kai na milísi, kai na káni ósous den tha proskinísoun tin ikóna tou thiríou na thanatothoún » .

Apok. 14: Ta dío thémata tou « therismoú » (télos tou kósmou kai arpayí ton eklektón) kai tou «trígou » (sphayés ton psevdopiménon apó tous paraplaniménous kai exapatiménous opadoús tous).

Apok. 16: Stíkhos 16: « i megáli iméra tis mákhis tou Armayeddóna »

ámesis kai oratís parémvasis tou Theoú , « kai éyinan astrapés, phonés, vrontés kai sismós », pou ídi anaphéretai stin Apok. 4: 5 kai 8: 5. Allá edó to Pnévma prosthéti « kai megálo khalázi »• éna « khalázi » me to opío oloklirónetai to théma tis évdomis apó tis « eptá teleftaíes pliyés » stin Apok. 16: 21.

To plaísio tis epistrophís tou Iisoú Khristoú kharaktirízetai epoménos apó to teleftaío théma ton Antventistón, to opío phérni aftí ti phorá , tin ánixi tou 2030, tin alithiní sotiría pou prosphéretai stous eklektoús, tin opía apéktise o Iisoús Khristós me to aíma pou khíthike. Ínai i óra tis antiparáthesís tou me tous epanastátes pou etimázontai na skotósoun tous eklektoús tou pou arnoúntai tin Kiriakí ton Romaíon kai diatiroún tin pistótitá tous sto Sávvato, to opío o Theós ayíase apó tin próti evdomáda tis dimiouryías tou kósmou. I « ékti sphrayída » tis Apokálipsis 6 apikonízi ti simperiphorá kai tin apogítefsi aftón ton epanastatón pou piástikan apó ton Kírio ep' aftophóro yia skópimi yenoktonía ton evloyiménon kai agapiménon eklektón tou. To théma tis diaphonías anaphéretai se aftó to edáphio 19. Ínai o theïkós nómos pou philássetai stin «kivotó tis martirías » sta áyia ton ayíon tis skinís tou martiríou kai tou evraïkoú « naoú ». I kivotós ophíli to kíros kai tin polí ipsilí ierótitá tis móno sto yegonós óti periékhi tis plákes tou nómou kharagménes apó to dákhtilo tou ídiou tou Theoú, aftoprosópos, parousía tou Misí, tou pistoú ipiréti tou. I Vívlos mas epitrépi na katanísoume ti prokalí ton trómo ton epanastatón katá tin epokhí tis epistrophís tou Iisoú Khristoú. Dióti aftó diakiríttoun ta edáphia 1 éos 6 tou Psalmoú 50:

« Psalmós tou Asáph. O Theós, o Theós, o Yiakhvé, milái kai kalí ti yi, apó tin anatolí tou íliou mékhri ti dísi tou íliou. Apó ti Sión, tin teliótita tis omorphiás, lámpi o Theós. O Theós mas érkhetai, den tha míni siopilós• brostá tou ínai photiá pou katakaíi, kai yíro tou mia víaii thíella . Víthise tous ouranoús apó páno, kai ti yi, yia na kríni ton laó tou : Singentróste tous ayíous mou kontá mou, pou ékanan diathíki mazí mou me thisía! - Kai i ouraní tha diakiríxoun ti dikaiosíni tou , epidí o Theós ínai kritís . »

Se éna plaísio trómou, i epanastátes tha doun to kímeno tis tétartis apó tis Déka Entolés tou Theoú na emphanízetai ston ouranó me pírina grámmata. Kai me aftí ti theïkí enéryia, tha gnorízoun óti o Theós tous katadikázi ston próto kai ston « déftero thánato ».

Aftó to teleftaío edáphio tou thématos tis « évdomis sálpingas » apokalípti kai epivevaióni ti simasía pou díni o Theós ston nómo Tou, ton opío amphisvití o epanastatikós psevdís Khristianismós. O thíos nómos ékhi ipotimithí me to próskhima mias ipotithémenis antíthesis metaxí nómou kai kháris. Aftó to sphálma prokípti apó mia esphalméni erminía ton lógon pou ípe o apóstolos Pávlos stis epistolés tou. Epoménos, tha dialíso edó káthe amphivolía parékhontas saphís kai aplés exiyísis. Stin pros Romaíous epistolí 6, o Pávlos antiparaválli ekínous pou ínai « ipó ton nómo » me ekínous pou ínai « ipó ti khári », apoklistiká lógo ton simphrazoménon tis epokhís tou, ótan xekiná i néa diathíki. Me ton típo « ipó ton nómo », anaphéretai stous Evraíous tis palaiás diathíkis pou aporríptoun ti néa diathíki pou vasízetai stin télia dikaiosíni tou Iisoú Khristoú. Kai anaphéretai stous eklektoús pou isérkhontai se aftí ti néa diathíki me ton típo « me ton nómo ». Dióti aftó ínai to óphelos pou phérni i khári, sto ónoma tou opíou o Iisoús Khristós, en Avío Pnévmati, vithá tous eklektoús Tou kai tous didáski na agapoún kai na ipakoún ston áyio thío nómo. Ipakoúontás ton, tóte ínai « me ton nómo » kai óntas « ipó khári », den ínai oúte « ipó ton nómo ». Thimámai xaná óti o Pávlos léi yia ton thío nómo óti ínai « áyios kai óti i entolí ínai díkaii kai agathí », káti pou simmerízomai mazí tou en Khristó Iisoú. Enó o Pávlos katadikázi tin amartía, epidiókontas na písi

tous anagnóstes tou óti den prépi pléon na amartánoun óntas en Khristó, i sínkhroni epanastátes khrisimopioún ta kímená tou yia na ton antikroúsoun, kathistóntas ton Iisoú Khristó, ton opío iskhirízontai, « diákono tis amartías » pou kathieróthike apó ti Rómi stis 7 Martíou 321. Enó o Pávlos diakírixe sti Gal. 2: 17: « Eán ómos zitoúme na dikaiothoúme méso tou Khristoú, an kai emís i ídii vriskómaste amartolí , mípos o Khristós ínai diákonos tis amartías? » Káthe állo ! » As simiósoume ti simasía tis akrívias, « káthe állo «, to opío katadikázi ti thriskeftikí antílipsi tis psevdoús, epanastatikís sínkhronis khristianikís pístis, kai aftó apó tis 7 Martíou 321, tin imerominía pou i romaïkí « amartía » isílthe sti ditikí kai anatolikí khristianikí písti me tin exousía enós idololátri Romaíou aftokrátora, tou Konstantínou A΄.

Se aftó to plaísio tis « évdomis sálpingas », ta próta éxi khiliádes khrónia pou ékhi diathési o Theós yia tin epiloyí ton epíyion eklektón, sto sinolikó tou érgo ton eptá khiliádon etón, phtánoun sto télos tous. Sti sinékhia, aníyi i évdomi khilietía, í « khília khrónia » tis Apok. 20, aphieroméni stin ouránia krísi ton epanastatón apó tous eklektoús pou litróthikan apó ton Iisoú Khristó, to théma tis Apok. 4.

I Yinaíka – I Romaía Epidroméas – I Yinaíka stin Érimo – Parénthesi: Mia Mákhi ston Parádiso – I Yinaíka stin Érimo – I Metarríthmisi – Atheïsmós-

To Ipólipo ton Antventistón

I nikítria yinaíka, i níphi tou Khristoú, to Arní tou Theoú

Stíkhos 1: « Éna megálo simádi phánike ston ouranó: mia yinaíka diméni ton ílio, me ti selíni káto apó ta pódia tis, kai sto kepháli tis éna stepháni apó dódeka astéria » .

Kai edó, pollá thémata diadékhontai to éna to állo se diáphorous pínakes í skinés. O prótos pínakas apikonízi tin Eklektí Sinélefsi pou tha ophelithí apó ti níki tou Iisoú Khristoú, tis mónis Kephalís tis, símphona me to Ephesíous 5: 23. Káto apó to símvolo mias « yinaíkas », i «Níphi » tou Khristoú periválletai apó ton « ílio tis dikaiosínis » pou prophitéftike sto Mal. 4: 2. Se diplí epharmoyí, « i selíni », símvolo tou skótous, ínai « káto apó ta pódia tis ». Aftí i ekhthrí ínai istoriká kai khronoloyiká, i Evraíi tis palaiás diathíkis, kai i pesméni Khristianí, Katholikí, Orthódoxi, Protestántes kai Antventistés, tis néas. Sto kepháli tis, « éna stémma apó dódeka astéria » simvolízi ti níki tis sti diathíki tou Theoú, to 7, me ton ánthropo, to 5, pou simaíni ton arithmó 12.

I katadiokómeni yinaíka prin apó tin telikí níki

Stíkhos 2: « Ítan éngios kai éklaiye, kathós odinóne kai ipéphere apó tous pónous tis yénnas .

Sto edáphio 2, i « póni tou toketoú » anaphérontai ston epíyio diogmó pou priyíthike tis epokhís tis ouránias dóxas. Aftí i ikóna khrisimopiíthike apó ton Iisoú sto Katá Ioánnin 16: 21-22: « I yinaíka pou yennái ékhi lípi, epidí írthe i óra tis• allá ótan yennísi, den thimátai pléon ton póno, apó khará pou yenníthike ánthropos ston kósmo». Étsi ki esís tóra ékhete lípi• allá tha sas xanadó, kai tha kharí i kardiá sas, kai ti khará sas kanénas den tha sas tin aphairési .

O Idololátris Dióktis ton Yinaikón: Rómi, i Megáli Aftokratorikí Póli

Stíkhos 3: « Kai állo simío phánike ston ouranó• kai idoú, énas megálos kókkinos drákontas, pou íkhe eptá kephália kai déka kérata, kai sta kephália tou eptá stémmata » .

To edáphio 3 prosdiorízi ton diókti tou: ton diávolo, phisiká, allá eneryí méso yíinon sarkikón dinámeon pou diókoun tous eklektoús, símphona me to thélimá tou. Sti drási tou, khrisimopií dío diadokhikés stratiyikés: aftí tou « drákonta » kai aftí tou « phidioú» . I próti, aftí tou « drákonta », ínai i anikhtí epíthesi pou khrisimopiítai apó tin paganistikí aftokratorikí Rómi. Étsi, vrískoume ta símvola pou ídi vlépoume sto Dan. 7: 7 ópou i Rómi emphanístike me ti morphí enós tétartou teratódous zóou me « déka kérata ». To paganistikó plaísio epivevaiónetai apó tin parousía ton « diadimáton » pou topothetoúntai edó sta « eptá kephália », to símvolo tis romaïkís pólis símphona me tin Apok. 17. Aftí i akrívia axízi tin plíri prosokhí mas, epidí mas ipodiknií, káthe phorá pou parousiázetai aftí i ikóna, me tin topothétisi ton « diadimáton », to prophitevméno istorikó plaísio.

O Thriskeftikós Dióktis ton Yinaikón: I Papikí Katholikí Rómi

Stíkhos 4: « I ourá tou ésire to éna tríto ton astéron tou ouranoú kai ta érixe sti yi. Kai o drákos státhike brostá sti yinaíka pou eprókito na yennísi, yia na katavrokhthísi to paidí tis ótan yennísi » .

Aftó to edáphio epanalamváni, ipó néa símvola, to mínima tis Apok. 11: 1 éos 3 ópou i papikí Rómi exousiodotítai apó ton Theó, ipó ton títlo « rávdos », na « katapatísi tin áyia póli yia 42 mínes ».

Sto Daniíl, ta « déka kérata » tis Romaïkís Aftokratorías tha diadekhótan to papikó « mikró kéras » (apó to 538 éos to 1798). Aftí i diadokhí epivevaiónetai edó stin Apokálipsi 12, edáphio 4.

O óros « ourá » pou stokhévi to pséftiko prophítis I « Iezável » tis Apok. 2: 20, apikonízi aftí ti diadokhí tis psevdós khristianikís papikís thriskeftikís Rómis. I katigoría pou anaphéretai sto Dan. 8: 10 ananeónetai edó. Ta thímata ton tekhnasmáton kai ton apoplaníseón tis, áxia tou « phidioú » tis Yénesis, podopatoúntai káto apó to símvolo ton « astéron tou ouranoú », diladí, ipó ton títlo « polítes tis vasilías ton ouranón » pou o Iisoús apodídi stous mathités tou. « Éna tríto parasíretai stin ptósi tis ». To tríto den anaphéretai yia tin kiriolektikí tou simasía, allá, ópos pantoú stin prophitía, os éna simantikó méros tou sinolikoú arithmoú ton Khristianón pou dokimástikan. Ta thímata boroún akómi kai na ipervoún aftó to pososto tou kiriolektikoú enós trítou.

Stíkhos 5: « Kai yénnise yio, pou émelle na pimáni óla ta éthni me siderénia rávdo. Kai to paidí tis arpákhtike pros ton Theó kai ton thróno tou » .

Se diplí epharmoyí, i prophitía ipenthimízi pós o diávolos polémise tin ipóthesi tou Messía apó ti yénnisí tou mékhri ton nikiphóro thánató tou. Allá aftí i níki ínai aftí tou protótokou, metá ton opío óli i eklektí tou tha epitíkhoun, yia na sinekhísoun ton ídio agóna mékhri tin telikí níki. Ekíni ti stigmí, lamvánontas éna ouránio sóma, tha mirastoún mazí tou tin krísi tou yia tous asevís kai ekí, mazí, « tha kivernísoun ta éthni me siderénia rávdo » pou tha dósi tin etimigoría ton « vasanistiríon tou défterou thanátou » tis teleftaías krísis. I empiría tou Khristoú kai aftí ton eklektón tou sinkhonévontai se mia eniaía kiní empiría, kai i ikóna « tou paidioú pou arpákhtike ston Theó kai ston thróno tou », epoménos ston ouranó, ínai aftí tis yíinis «apelefthérosis» ton eklektón pou tha epitefkhthí to 2030, katá tin epistrophí tou ekdikití Khristoú. Tha eleftherothoún apó tous « pónous tou «toketós ». To paidí ínai to símvolo mias afthentikís, epitikhiménis kai nikiphóras khristianikís metastrophís.

Stíkhos 6: « Kai i yinaíka éphiye stin érimo, ópou íkhe tópo etimasméno apó ton Theó yia aftín, yia na tin thrépsoun ekí khílies diakósies exínta iméres » .

I diokómeni Sinélefsi ínai irinikí kai áopli, me to móno tis óplo na ínai i Vívlos, o Lógos tou Theoú, i mákhaira tou Pnévmatos, borí móno na trapí se phiyí brostá stous epitithémenous tis. To edáphio 6 thimízi tin epokhí tis diókousas papikís vasilías katá ti diárkia ton « 1260 prophitikón imerón» í, 1260 pragmatikón etón símphona me ton kódika tou Iez. 4: 5-6. Aftí i epokhí ínai yia ti khristianikí písti mia epokhí odinirís dokimasías pou ipodilónetai apó tin anaphorá tis léxis « érimos » ópou «odiyítai apó ton Theó». Étsi, mirázetai ti thlípsi ton « dío martíron » tis Apok. 11: 3. Sto Dan. 8: 12, aftí i theïkí prótasi diatipóthike os exís: « o stratós paradóthike me tin aiónia khári stin amartía »• tin

amartía pou epitéfkhthike me tin engatálipsi tou sevasmoú tis iméras anápafsis tou Savvátou apó tis 7 Martíou 321.

Ánigma parénthesis: mia mákhi ston ouranó

Stíkhos 7: « Kai éyine pólemos ston ouranó. O Mikhaíl kai i ángelí tou polémisan enántia ston drákonta. Kai o drákontas polémise kai i ángelí tou ».

I anangelthísa arpayí ton ayíon axízi mia exíyisi pou mas parousiázi to Pnévma se éna ídos parénthesis. Tha katastí dinatí khári sti níki tou Iisoú Khristoú epí tis amartías kai tou thanátou. Aftí i níki epivevaióthike metá tin anástasí tou, allá to Pnévma mas apokalípti edó tis sinépies pou íkhe yia tous katíkous tou ouranoú pou íkhan érthi se epaphí me daímones kai ton ídio ton Sataná mékhri ekíni ti stigmí.

Polí simantikó : aftí i ouránia síngrousi, aórati sta anthrópina mátia, ríkhni phos sto nóima ton ainigmatikón lógon pou ípe o Iisoús ótan ítan sti yi. Sto Katá Ioánnin 14: 1-3, o Iisoús ípe: « As min tarázetai i kardiá sas. Pistépste ston Theó kai pistépste seména. Sto spíti tou Patéra mou ipárkhoun pollá ikímata. An den ítan étsi, tha sas élega: Piyaino na sas etimáso tópo . Kai aphoú páo kai sas etimáso tópo , tha értho xaná kai tha sas paralávo kontá mou, yia na íste ki esís ópou ímai egó». I simasía pou dínetai stin « proetimasía » aftoú tou « tópou » tha emphanistí sto edáphio pou akolouthí.

Stíkhos 8: « Allá den iperískhisan, oúte vréthike pléon tópos tous ston ouranó » .

Aftós o ouránios pólemos den ékhi típota kinó me tous epíyious polémous mas. Den prokalí amésos thanátous kai ta dío antípala stratópeda den ínai ísa. O mégas dimiourgós Theós, pou parousiázetai me tin tapiní kai adelphikí ópsi tou arkhangélou « Mikhaíl », exakolouthí na ínai o pantodínamos Theós enópion tou opíou óla ta plásmatá tou prépi na ipoklínontai kai na ipakoúoun. O Satanás kai i daímonés tou ínai metaxí aftón ton epanastatikón plasmáton, pou ipakoúoun móno ipó píesi kai, télos, den boroún na antistathoún kai anangázontai na ipakoúsoun, ótan o mégas Theós tous diókhni apó ton ouranó me tin pantodinamía tou. Katá ti diárkia tis epíyias diakonías tou, o Iisoús phovótan tous kakoús angélous pou ton ipákouan kai martiroúsan óti ítan prágmati o « Iiós tou Theoú » tou thíou skhedíou, kharaktirízontás ton étsi.

Se aftó to edáphio to Pnévma diefkrinízi: « den ipírkhe pléon i thési tous ston ouranó ». Aftí i « thési » pou katalámvanan i ouránii epanastátes sti vasilía tou Theoú éprepe na eleftherothí, óste aftí i ouránia vasilía na borí na « katharistí » kai na « proetimastí » yia na dekhtí tous eklektoús tou Khristoú tin iméra tis teleftaías mákhis tou enantíon ton yíinon epanastatón katá tin élefsí tou en dóxi. Tóte, paírnontas tous eklektoús tou mazí tou, « tha ínai pánta mazí tou, ópou ki an vrísketai », diladí, ston katharisméno ouranó, étsi « proetimasméno » yia na tous dekhtí. To méros tis yis tha ínai tóte i erímosi tou típou pou prophitéftike me ti léxi « ávissos » apó ti Yén. 1: 2. Ipó to phos aftís tis mákhis, to theïkó sotírio érgo photízetai kai káthe léxi-klidí tou skhedíou tou apokalípti to nóimá tis. Aftí ínai i periptosi me aftá ta edáphia pou paratíthentai stin Evr. 9: 23: « Ítan lipón aparaítito, aphoú i ikónes Ta ouránia éprepe na katharistoún me aftón ton trópo, óste ta ídia ta ouránia na katharistoún me thisíes anóteres apó aftés. » Étsi, i aparaítiti « exairetikóteri thisía » ítan aftí tou ekoúsiou thanátou tou Messía pou onomazótan Iisoús, pou prosphérthike yia na exileósi tis amartíes

ton eklektón tou, allá páno ap' óla, yia na apoktísi yia ta plásmatá tou kai yia ton eaftó tou to nómimo nómimo dikaíoma na katadikási se thánato tous ouránious kai yíinous stasiastés. Me aftón ton trópo « katharístike » próta to «ouránio ayiastírio tou Theoú » kai sti sinékhia, katá tin epistrophí tou nikiphórou Khristoú, tha érthi i sirá tis yis, tin opía orízi os « ipopódio» ton podión tou , allá ókhi os «ayiastírio» tou ston Isaïa 66: 1-2: « Táde léyi Kírios• O ouranós ínai o thrónos mou, kai i yi ínai to ipopódio ton podión mou . Tin íko boríte na mou khtísete í ti tópo boríte na me kánete na katikíso? Óla aftá ékhoun yíni apó to khéri mou, kai óla aftá ékhoun dimiouryithí, léi o Yiakhvé. Se aftón tha kitáxo: se aftón pou ínai tapinós kai metameliménos sto pnévma, se aftón pou phovátai ton lógo mou». «• í, símphona me ton Iez. 9: 4, skhetiká me « aftoús pou stenázoun kai klaíne exaitías ton vdelígmaton » pou diaprákhthikan.

Stíkhos 9: « Kai ekdiókhthike o megálos drákontas, to arkhaío phídi, pou onomázetai Diávolos kai Satanás, o planón tin ikouméni olókliri• ekdiókhthike sti yi, kai i ángelí tou ekdiókhthikan mazí tou » .

Ta ouránia ónta ítan ta próta pou ophelíthikan apó ton pnevmatikó katharismó pou anélave o nikiphóros Khristós. Aftós édioxe ton diávolo kai tous angelikoús tou daímones apó ton ouranó, i opíi « ríkhthikan » sti yi yia dío khiliádes khrónia. Étsi, o diávolos gnorízi ton «khróno » pou apoméni se aftón prosopiká kai stous daímonés tou yia na eneryísoun enántia stous eklektoús ayíous kai ti theïkí alíthia.

Simíosi : O Iisoús ókhi móno apokálipse ton kharaktíra tou Theoú stin anthropótita, allá tous sístise epísis se aftón ton tromeró kharaktíra, ton diávolo, yia ton opío i Palaiá Diathíki éleye líga, aphínontás ton skhedón adaí. Apó ti níki tou Iisoú epí tou diavólou, i mákhi metaxí ton dío stratopédon ékhi entathí lógo tou ídiou tou periorismoú ton daimónon pou tóra zoun aórata anámesa stous anthrópous sti yi kai se olókliri ti yíini diástasí mas, i opía perilamváni tous planítes kai ta astéria ston ouranó. Aftí ínai i móni exoyíini sti yíini diástasí mas.

Prépi edó na ipenthimíso óti i sostí katanóisi tou sinolikoú sotíriou érgou tou prográmmatos pou sinélave o Theós ínai éna apoklistikó pronómio pou proorízetai yia tous eklektoús Tou. Dióti, i psevdís písti anagnorízetai apó to yegonós óti pánta káni láthos stis erminíes tou érgou Tou. Aftó ékhi apodikhthí apó tóte pou i Evraíi pou édosan ston Messía prophítefsan stis Avíes Graphés ton rólo tis sarkikís apelefthérosis, enó o Theós íkhe skhediási móno mia pnevmatikí apelefthérosi• aftín tis amartías. Omíos, símera, i psevdís khristianikí písti periméni me tin epistrophí tou Iisoú Khristoú, tin engathídrisi tis vasilías Tou kai tis dínamís Tou sti yi• prágmata pou o Theós den ékhi thési sto prógrammá Tou, ópos mas didáski i prophitikí Tou Apokálipsi. Antítheta, i éndoxi élefsí Tou tha simatodotísi to télos tis zís tous, i opía parémine phoréas ton amartión tous kai ólis tis enokhís tous apénantí Tou.

O eklektós tou Khristoú gnorízi óti i eléftheri zí xekínise ston ouranó kai óti metá to epíyio diálimma pou katésti aparaítito yia tin télia epídixi tis agápis kai tis dikaiosínis Tou, o Dimiourgós Theós tha paratíni ti zí ton plasmáton Tou pou paréminan pistá ston ouranó kai sti yi, aiónia stin ouránia morphí Tou. I ouránii kai yíini epanastátes tha ékhoun tóte krithí, katastraphí kai exaliphthí.

I vasilía ton ouranón eleftherónetai

Stíkhos 10: « Kai ákousa mia dinatí phoní na léi ston ouranó: Tóra írthe i sotiría kai i dínami kai i vasilía tou Theoú mas kai i dínami tou Khristoú tou• epidí, katarríphthike o katígoros ton adelphón mas, o katigorón aftoús enópion tou Theoú mas iméra kai níkhta » .

Aftó to « Tóra » stokhévi stin imerominía 7 Aprilíou, 30 Aprilíou, tin próti iméra tis evdomádas pou akolouthí tin Tetárti 3 Aprilíou, katá tin opía, dekhómenos ton stavró, o Iisoús níkise ton diávolo, tin amartía kai ton thánato. Ekíni tin próti iméra tis evdomádas, dílose sti María: « Mi me angíxis• den ékho akómi analiphthí pros ton Patéra mou ». I níki tou éprepe akómi na episimopiithí ston ouranó, kai apó tóte kai sto exís, me ti theïkí tou pantodinamía, ipó to anakaliphthén angelikó tou ónoma « Mikhaíl », édioxe ton diávolo kai tous daímonés tou apó ton ouranó. Ínai simantikó na simiothí i phrási « o katígoros ton adelphón mas, pou tous katigoroúse enópion tou Theoú mas iméra kai níkhta ». Mas apokalípti tin apéranti pangósmia adelphótita tou stratopédou tou Theoú, i opía mirázetai tin apórripsi tou stratopédou ton epanastatón me tous eklektoús tis yis. Pii ínai aftí i « adelphí »? Aftí ston ouranó kai aftí sti yi, ópos o Ióv, o opíos paradídetai en méri ston diávolo yia na tou apodíxi óti i « katigoríes » tou ínai avásimes.

Stíkhos 11: « Kai aftí ton níkisan me to aíma tou Arníou kai me ton lógo tis martirías tous, kai den agápisan tin psikhí tous mékhri thanátou » .

To prótipo pou anaphéretai se aftó to edáphio vrísketai sto mínima tis epokhís tis « Smírnis », kai aftó to mínima ipodiknií to prótipo pístis pou apaitoúse o Iisoús Khristós yia óles tis prophitevménes epokhés mékhri tin éndoxi epistrophí Tou.

I níki tou « Mikhaíl », tou ourániou thíou onómatos tou Sotíra mas Iisoú Khristoú, dikaioloyí tis epísimes dilósis tou pou éyinan sto Matthaíos 28: 18-20: «Kai o Iisoús, aphoú írthe, tous ípe: « Dóthike se ména káthe exousía ston ouranó kai sti yi . Porefthéntes, lipón, kánte mathités óla ta éthni, vaptízontás tous sto ónoma tou Patéra kai tou Iioú kai tou Avíou Pnévmatos, didáskontás tous na tiroún óla ósa sas ékho parangíli. Kai idoú, egó ímai mazí sas óles tis iméres mékhri ti sintélia tou aióna » .

Étsi, katá tin ídrisi tis prótis diathíkis tou, o Theós apokálipse ston Misí tin istoría tis proélefsis tis yíinis diástasís mas, allá móno se emás pou zoúme stis teleftaíes iméres tis anthropótitas apokalípti tin katanóisi tou pangósmiou sotirioloyikoú tou skhedíou, klínontas tin parénthesi tis empirías tis yíinis amartías pou tha diarkési sto télos, éxi khiliádes khrónia. Sinepós, mirazómaste me ton Theó tin prosdokía mias aiónias epanénosis ólon ton pistón ouránion kai yíinon eklektón tou. Ínai epoménos pronómio ton eklektón na strépsoun tin prosokhí mas me ti sirá tous ston ouranó kai tous katíkous tou. Dióti apó tin plevrá tous, den ékhoun pápsi na endiaphérontai yia tin tíkhi ton eklektón kai tin yíini istoría mas, apó ti Dimiouryía mékhri to télos tou kósmou, ópos ínai gramméno stin A΄ Korinthíous 4: 9: « Dióti mou phaínetai óti o Theós mas ékane apostólous teleftaíous, katadikasménous se thánato katá kápio trópo, aphoú ékhoume yíni théama ston kósmo, se angélous kai se anthrópous » .

I katástasi tis yis epidinónetai

Stíkhos 12: « Yi' aftó, khaírete, ouraní, kai ósi katikíte se aftoús• ouaí is tin yin kai is tin thálassan• dióti katévi o diávolos pros esás, ékhontas thimón mégan, epidí gnorízi óti olígon kairón ékhi » .

I « kátiki tou ouranoú » ítan i próti pou « khárikan » yia ti níki tou Khristoú. Allá to antístikho aftís tis kharás ínai i entatikopíisi tis « ouaí » yia tous «katíkous tis yis ». Dióti o diávolos gnorízi óti ínai katadikasménos se thánato me anastolí kai óti ékhi « lígo khróno » na eneryísi enántia sto skhédio sotirías tou. I práxis pou pragmatopioúntai yia 2000 khrónia apó to daimonikó stratópedo pou periorízetai sti yi apokalíptontai óles apó ton Iisoú Khristó stin Apokálipsí tou. Aftó ínai to théma aftoú tou érgou pou grápho yia esás. Kai apó to 2018, i eklektí tou Iisoú Khristoú mirázontai aftí ti gnósi yia to télos tou khrónou pou proorízetai yia ton diávolo yia to érgo tis apoplánisis. Tha teliósi tin ánixi tou 2030 me tin éndoxi epistrophí tou thíou Daskálou tous. I parénthesi aftoú tou thématos klíni me to edáphio 12.

Klínontas tin parénthesi tis mákhis ston ouranó

Epanálipsi tou thématos tis yinaíkas pou kathodiyítai stin érimo

Stíkhos 13: « Ótan íde o drákos óti ríkhtike sti yi, katadíoxe ti yinaíka pou íkhe yennísi to arsenikó paidí » .

Aftí i parénthesi epitrépi sto Pnévma na epistrépsi sto théma tis papikís vasilías tou edaphíou 6. O óros « drákon » se aftó to edáphio exakolouthí na anaphéretai ston ídio ton diávolo, ton Sataná. Allá i mákhi tou enantíon « tis yinaíkas » diexáyetai me romaïkí drási, diadokhiká aftokratorikí kai sti sinékhia papikí.

Stíkhos 14: « Kai dóthikan sti yinaíka dío phteroúyes megálou aetoú, yia na petáxi stin érimo, ston tópo tis, ópou tréphetai yia kairó, kai kairoús, kai misó kairó, makriá apó to prósopo tou phidioú » .

Se aftó to edáphio 14, sinekhízi to mínima ipodikníontas ti diárkia tis papikís vasilías me ti morphí «trisímisi etón», « kairoú, kairón kai misoú kairoú », pou khrisimopiítai ídi sto Dan. 7: 25. Se aftí tin epanálipsi, tha apokaliphthoún nées leptoméries se khronoloyikí akolouthía yegonóton. Mia leptoméria prépi na simiothí: « o drákontas » tou edaphíou 4 antikathístatai apó to « phídi » me ton ídio trópo pou o « drákontas » tou edaphíou 3 antikathístatai apó tin « ourá » . I óri « phídi kai ourá » mas apokalíptoun mia allayí eneryitikís taktikís pou o Theós, o « megálos aetós », empnéi ston diávolo kai tous daímonés tou. Metá tin anikhtí epithetikótita tou « drákonta », diadékhetai to poniró kai thriskeftikó pséma tou « phidioú », to opío ekpliró netai apó tin papikí vasilía ton 1260 prophitevménon etón. I anaphorá tou « phidioú » epitrépi ston Theó na mas protíni mia síngrisi me tis sinthíkes tou propatorikoú amartímatos. Akrivós ópos i Éva apoplaníthike apó « to phídi » méso tou opíou ekphrástike o diávolos• « I yinaíka », « i níphi » tou Khristoú, ipókitai sti dokimasía ton psevdón lógon pou tis parousiázi o diávolos méso « tou stómatos » ton praktóron tou tou papikoú Romaiokatholikismoú.

Stíkhos 15: « Kai to phídi évgale apó to stóma tou neró san khímarro píso apó ti yinaíka, yia na tin parasíri o khímarros » .

To edáphio 15 apikonízi ton katholikó diogmó ston opío ipókitai i ápisti khristianikí písti. San «ta neá enós potamoú » pou « sérnoun makriá » ó, ti vrísketai stin emvéliá tou. To Romaiokatholikó papikó « stóma » ékhi exapolísi tis katholikés, phanatikés kai sklirés enósis tou enantíon ton thriskeftikón antipálon tous. To télio epítevgma aftís tis drásis ínai i dimiouryía tou sómatos ton «drákon» apó ton Loudovíko ID', ipó tin kathodíyisi tou Episkópou Le Telié. Aftó to stratiotikó sóma, pou dimiouryíthike yia na epidióxi irinikí protestantikí antístasi , íkhe os stókho na « sérni makriá » ólous tous adínamous kai tapinoús eklektoús tou Khristoú sta dógmatá tou, anangázontás tous na epiléxoun metaxí tis metastrophís ston Katholikismó í tis odíyisis se aikhmalosía í tou thanátou metá apó phriktés kakopiísis kai vasanistíria.

Stíkhos 16: « Kai i yi víthise ti yinaíka, kai i yi ánixe to stóma tis kai katápie to potámi pou érixe o drákos apó to stóma tou » .

To Pnévma mas prosphéri dío alliloepikaliptómenes erminíes yia aftó to monadikó edáphio. Simióste óti « i yinaíka » kai « i yi » ínai edó dío xekhoristés ontótites kai óti « i yi » borí na simvolízi tin Protestantikí písti í tin kiriolektikí yi, to édaphos tou planíti mas. Aftó tha dósi se aftó to edáphio dío erminíes pou diadékhontai i mía tin álli khronoloyiká sti thía Apokálipsi.

1o mínima: o psevdís ktinódis Protestantismós : Me khronoloyikí sirá, próton, « i yinaíka » antistikhí stin ikonographikí perigraphí ton irinikón Protestantón tis Metarríthmisis, ton opíon to epísimo « stóma » (aftó tou Martínou Loúthirou to 1517) katíngile tis katholikés amartíes• káti pou dikaiologoúse to ónomá tous: «Protestántis» í, ósi diamartírontai katá tis katholikís thriskeftikís adikías pou amartáni katá tou Theoú kai skotóni tous alithinoús ipirétes tou. Éna állo ipokritikó stikhío tou Protestantismoú, pou simvolízetai apó ti léxi « yi », ánixe epísis to « stóma » tou yia na katangíli tin katholikí písti, allá píre ta ópla kai ta víaia khtipímatá tou « katápian » éna simantikó méros ton makhitón ton Katholikón enóseon. I léxi « yi » edó simvolízi tous diásimous «Ouyenótous», Protestántes makhités ton Sevén kai ekínous ton stratiotikón okhirón ópos i La Rosél katá ti diárkia ton «thriskeftikón polémon» stous opíous o Theós oúte ipiretíthike oúte timíthike apó tis dío antípales omádes makhitón.

2o mínima: to ekdikitikó spathí tou gallikoú ethnikoú atheïsmoú . Se défteri anágnosi, kai me khronoloyikí sirá, aftó to edáphio 16 apokalípti pós i Gallikí Epanástasi tha kataklísi plíros tin papikí epithetikótita ton Katholikón monarkhión. Aftó ínai to kírio mínima aftoú tou edaphíou. Kai ínai aftó pou o Theós díni ston rólo tou " 4ou sálpinga «tis Apokálipsis 8: 12, kai « thirío pou anevaíni apó tin ávisso » tis Apokálipsis 11: 7, se analoyía me to Levit. 26: 25, érkhetai, léi o Theós, san « spathí, yia na ekdikithí ti diathíki mou » pou prodóthike apó tous epanastátes Katholikoús amartoloús. Aftí i ikóna vasízetai stin timoría tou epanastáti « Koré » sto Arith. 16: 32: « I yi ánixe to stóma tis kai tous katápie, aftoús kai ta spítia tous, mazí me ólo ton laó tou Koré kai óla ta agathá tous ». Se apóliti armonía me ti thía Apokálipsi kai tin istorikí ekplírosi, aftí i singritikí ikóna ipenthimízi tin apórripsi tou thíou nómou apó tous epanastátes kai stis dío periptósis.

Teleftaíos Ekhthrós tou Drákou : To Ipólipo ton Antventistón apó Yinaikía

Stíkhos 17: « Kai oryístike o drákos enántia sti yinaíka, kai píye na káni pólemo enántia sto ipólipo tou spérmatos tis, pou tirí tis entolés tou Theoú, kai ékhi ti martiría tou Iisoú Khristoú » .

Paravlépontas siopilá ta 150 khrónia drastiriótitas ton Protestantón pou khtipíthikan apó ti theïkí katára, to théma tis « 5is sálpingas », to Pnévma epikalítai tin teleftaía epíyia mákhi tou diavólou kai ton ouránion kai yíinon ipiretón tou, kai mas díkhni tous stókhous tou kinoú tous mísous. Aftí i teleftaíi stókhi tha ínai i Eklektí, i teleftaíi apógoni kai klironómi ton Antventistón protopóron tou 1873 stous opíous anakinóthike aftí i teleftaía dokimasía símphona me tin Apok. 3: 10 . Protopóri ton opíon tin apostolí tha oloklirósoun, phérontas tin ídia theïkí evloyía tous. Tha prépi na ipostiríxoun statherá kai pistá to érgo pou tous empistéftike o Iisoús: arnoúmeni na timísoun me opiondípote trópo « to kháragma tou thiríou », diladí tin Kiriakí ton Romaíon, tiróntas, pistá kai ópio ki an ínai to tímima, tin praktikí tis anápafsis tou Savvátou, katá ti diárkia tou Savvátou, tis alithinís évdomis iméras tis evdomádas, tou khrónou pou organóthike kai kathieróthike apó ton megálo kai pantodínamo dimiourgó Theó. Aftí ínai i alíthia pou emphanízetai se aftín tin perigraphí tou « ipolípou tou spérmatos tis yinaíkas » se aftó to edáphio: « aftí pou tiroún tis entolés tou Theoú », i déka kai ókhi i ennéa. « kai i opíi kratoún yerá ti martiría tou Iisoú », epidí den aphínoun kanénan na tous tin aphairési• oúte « drákontes » oúte « phídia ». Kai aftí i « martiría tou Iisoú » ínai to pio polítimo prágma stin íparxi, aphoú, símphona me tin Apok. 19: 10, « i martiría tou Iisoú ínai to pnévma tis prophitías ». Aftí i prophitikí martiría ínai pou kathistá « adínato yia ton diávolo na apoplanísi tous eklektoús » tou Khristoú, tou Theoú tis alíthias, ópos didáski to Matth. 24: 24: « Dióti tha eyerthoún psevdókhristi kai psevdoprophítes, kai tha díxoun megála simía kai térata, óste na apoplanísoun, an ínai dinatón , kai tous eklektoús » .

Mia níki tou Sataná skhedón… oloklirouméni

Stíkhos 18: « Kai státhike páno stin ámmo tis thálassas » .

Aftó to teleftaío edáphio mas díkhni énan thriamveftikó diávolo pou ékhi kataphéri na síri stin ptósi kai ti thnití tou katadíki ólous tous khristianikoús thriskeftikoús thesmoús pou kiriarkhí kai kratá ipó tin exousía tou. Ston Isaïa 10: 22, o Theós dilóni: « An o laós sou Israíl ínai san tin ámmo tis thálassas, móno éna ipólipo tha epistrépsi• i katastrophí ínai apophasisméni, tha xekhilísi apó dikaiosíni ». Étsi, símphona me aftí tin prophitía, sto télos tou kósmou, móno i diaphonoúntes Antventistés, pou apoteloún « to ipólipo tis yinaíkas », « ton Eklektó, ti Nímphi tou Khristoú » kai ton pnevmatikó «Israíl » tou Theoú, diaphévgoun apó aftí ti satanikí kiriarkhía. Sas ipenthimízo óti me to ónoma «Antventistés», to Pnévma orízi to prótipo pístis yia ti sotiría ton teleftaíon eklektón apó to 1843• to 2020, ínai mia thriskeftikí simperiphorá, allá ókhi pléon énas thesmós pou o Theós ékrine, katadíkase kai apérripse (« ékane emetó ») to 1994.

Apokálipsi 13 : I Psevdoadelphí tis Khristianikís Thriskías

To Thiríο apó ti Thálassa – To Thiríο apó ti Yi

O arithmós 13 antiprosopévi yia tous disidaímones idololátres éna tikheró í éna átikho philakhtó, análoga me tis apópsis tou káthe atómou kai tis khóras. Edó, stin éndoxi Apokálipsí Tou, o Theós mas apokalípti ton dikó tou kódika arithmón, vasisméno stous arithmoús 1 éos 7 kai tous diaphoretikoús sindiasmoús tous. O arithmós 13 prokípti apó tin prosthíki tou arithmoú "6" - tou arithmoú tou angélou Sataná - kai tou arithmoú "7", tou arithmoú tou Theoú kai epoménos tis nómimis thriskías pou epistréphetai ston Dimiourgó Theó en Iisoú Khristó. Étsi, se aftó to kephálaio tha vroúme tous "pséftikous adelphoús tis khristianikís thriskías" allá alithinoús thanásimous ekhthroús ton alithinón eklektón. Aftí i " zákhari " krívetai anámesa sto " kaló sitári " káto apó apatilés thriskeftikés emphanísis pou aftó to kephálaio apokalípti.

To próto thiríο : pou anevaíni apó ti thálassa

I Próti Mákhi tou Drákou-Phidioú

Stíkhos 1: « Kai ída éna thiríο na anevaíni apó ti thálassa, ékhontas déka kérata kai eptá kephália , kai sta kératá tou déka stémmata , kai sta kephália tou onómata vlasphimías . "

Ópos ídame sti meléti tis Apok. 10, se aftó to kephálaio vrískoume ta díο legómena khristianiká « thiría » tis epokhís mas. To próto, « pou anadíetai apó ti thálassa », ópos sto Dan. 7: 2, aphorá tin Katholikí písti kai ti dioktikí vasilía tis ton « 42 prophitikón minón » í 1260 pragmatikón etón. Analamvánontas ta símvola ton aftokratorión pou prigoúntai aftís sto Dan. 7, vrískoume ti vasilía tou « mikroú kératos » pou eprókito na emphanistí aphoú ta « déka kérata » élavan ta vasíliá tous símphona me to Dan. 7: 24. Ta « diadímata » pou topothetoúntai sta « déka kérata » díkhnoun óti aftó to istorikó plaísio ínai to stokhevméno. Edó, i papikí Rómi simvolízetai apó « eptá kephália » pou tin kharaktirízoun idiaítera me diplí énnia. I pio kiriolektikí ínai aftí ton « eptá lóphon » stous opíous ínai khtisméni i Rómi símphona me tin Apok. 17: 9. To állo, pio pnevmatikó, ékhi proteraiótita. I ékphrasi « eptá kephália » ipodilóni ton ayiasmó tis exousías: « eptá » ínai o arithmós

tou ayiasmoú, kai « kephalés » ipodilónoun ton árkhonta í ton presvítero ston Isaïa 9: 14. Aftí i anóteri exousía apodídetai stin papikí Rómi epidí parousiázetai me ti morphí enós anexártitou krátous, tóso politikoú óso kai thriskeftikoú, tou opíou i kephalí ínai o pápas. To Pnévma orízi: « kai sta kephália tou onómata vlasphimías ». I léxi « vlasphimía » ínai ston enikó kai prépi na metaphrásoume os: « onómata psévdous », símphona me tin énnia tis léxis « vlasphimía» . O Iisoús Khristós apodídi « psémata » sto romaïkó papikó kathestós. Os ek toútou, tou apodídi ton títlo « patéras tou psévdous », me ton opío onómase ton diávolo, ton ídio ton Sataná sto Ioánni 8: 44: « Esís íste apó ton patéra sas ton diávolo , kai tis epithimíes tou patéra sas thélete na kánete. Aftós ítan anthropoktónos apó tin arkhí, kai den méni stin alíthia, epidí den ipárkhi alíthia se aftón. Ótan léi psémata, milái apó tis dikés tou• yiatí ínai pséftis kai o patéras tou psévdous .

Stíkhos 2: « To thirío pou ída ítan san leopárdali , kai ta pódia tou san pódia arkoúdas , kai to stóma tou san stóma liontarioú . Kai o drákontas édose se aftó ti dínamí tou, kai ton thróno tou, kai megáli exousía. »

To « tétarto thirío » tou Dan. 7: 7, pou onomázetai « tromeró, tromeró kai exairetiká iskhiró », lamváni mia pio akriví perigraphí edó. Stin pragmatikótita, móno tou parousiázi ta kritíria ton trión aftokratorión pou priyíthikan apó tin Aftokratoría ton Khaldaíon. Diathéti tin efkinisía tis « leopárdalis », ti sintriptikí dínami tis « arkoúdas » kai tin sklirí sarkovóra dínami tou « liontarioú ». Stin Apok. 12: 3, « o drákontas » tou edaphíou 3, ópou « diadímata » ipírkhan sta « eptá kephália », antiprosópeve ti Rómi stin paganistikí aftokratorikí tis phási, pou dióki tous prótous Khristianoús. Étsi, ópos akrivós to « mikró kéras » tou Dan. 7: 8-24 diadékhetai aftó tou Dan. 8: 9, edó, o papismós lamváni tin exousía tou apó ti Romaïkí Aftokratoría, káti pou i istoría epivevaióni me to aftokratorikó diátagma pou ekdóthike ston Ioustinianó A΄ to 533 (graphí) kai to 538 (epharmoyí). Allá, na íste prosektikí! O « drákos » anaphéretai epísis ston « diávolo » stin Apok. 12: 9, pou simaíni óti o papismós lamváni ti dínamí tou, « ti dínamí tou, ton thróno tou kai ti megáli tou exousía » apó ton ídio ton diávolo. Boroúme na katalávoume yiatí o Theós kathistá kai tis dío ontótites « patéres tou psévdous » sto prigoúmeno edáphio.

Simíosi : Se stratiotikó epípedo, i papikí Rómi diatirí ti dínami kai tin iskhí tis aftokratorikís tis morphís, epidí i evropaïkí vasilikí stratí tin ipiretoún kai ikanopioún tis apophásis tis. Ópos didáski to Dan. 8: 23 éos 25, i dínamí tis stirízetai stin « epitikhía ton tekhnasmáton tis », ta opía sinístantai sto na iskhirízetai óti ekprosopí ton Theó sti yi kai, os ek toútou, na ínai se thési na aníyi í na klíni tin prósvasi stin aiónia zí pou protínetai sto Evangélio tou Khristoú: « Sto télos tis kiriarkhías tous, ótan i amartolí tha katanalothoún, tha anadithí énas vasiliás afthádis kai panoúrgos . I dínamí tou tha afxithí, allá ókhi me ti dikí tou dínami . Tha káni apísteftes katastrophés, tha petíkhi stis epikhirísis tou , tha katastrépsi tous iskhiroús kai ton laó ton ayíon. Lógo tis evimerías tou kai tis epitikhías ton tekhnasmáton tou , tha ékhi alazonía stin kardiá tou, tha katastrépsi polloús anthrópous pou zoúsan iriniká kai tha xesikothí enántia ston árkhonta ton arkhónton. Allá tha sintriví, khorís tin prospáthia kanenós kherioú» .

Sta téli tis dekaetías tou 1260, o atheïsmós tis Gallikís Epanástasis éthese télos stin despotikí exousía pou íkhe edraiothí apó to 538 .

Stíkhos 3: « Kai ída éna apó ta kephália tou san na ítan travmatisméno mékhri thanátou• kai i thanatiphóra pliyí tou therapéftike• kai thávmase óli i yi píso apó to thiríο » .

Khorís poté na metanísi se óli tin istoría tis, i papikí exousía eprókito na apokiríxi ti dioktikí tis exousía me ti vía. Aftó eprókito na epitefkhthí apó to 1792, ótan i monarkhía, i énopli ipostírixí tis, anatrápike kai apokephalístike apó ton gallikó atheïsmó. Ópos anakinóthike stin Apok. 2: 22, aftí i atheïstikí « megáli thlípsi » íthele na exalípsi ti romaïkí thriskeftikí dínami tis « yinaíkas Iezável » kai i stókhi tis ítan « ósi mikhévoun mazí tis »: monárkhes, monarkhikí kai Katholikí ierís. Étsi eprókito na « pligothí thanásima ». Allá yia kairoskopikoús lógous, o aftokrátoras Napoléon A΄ tha tin epanéphere to 1801 sto ónoma tou Konkordátou tou. Den tha tin katadíoke poté xaná ámesa. Allá i sayineftikí tis dínami tha sinekhistí yia plíthi Katholikón pistón pou tha pistépsoun óli ta psématá tis kai tous iskhirismoús tis mékhri tin éndoxi epistrophí tou Iisoú Khristoú: « Kai olókliri i yi thávmaze píso apó to thiríο ». « Plíris i yi akoloúthise to thiríο », kai aftí i léxi yi , me diplí énnia, aphorá ton planíti, allá kai tin metarrithmisméni protestantikí písti pou proékipse apó aftón. I ikoumenikí simmakhía (= epíyia, sta elliniká) pou éyine éktote epivevaióni aftí tin anakínosi. An to Pnévma íthele na ekphrási aftó to mínima me saphí glóssa, tha diavázame: « olókliri i protestantikí thriskía akoloúthise to misallódoxi Katholikí thriskía . " Aftí i dílosi tha epivevaiothí apó ti meléti tou défterou « thiríou » pou aftí ti phorá « anevaíni apó ti yi » sto edáphio 11 aftoú tou kephalaíou 13.

Stíkhos 4: « Kai proskínisan ton drákonta, epidí édose exousía sto thiríο• kai proskínisan to thiríο, légontas: Pios ínai ómios me to thiríο? Kai pios borí na polemísi mazí tou? »

Ipodikníontas tóso tin aftokratorikí Rómi óso kai ton Sataná, símphona me tin Apok. 12: 9, o drákos, ára o ídios o diávolos , latrévetai apó ekínous pou timoún to papikó kathestós. Aftó iponoítai kai en agnía, aphoú aftós ínai pou « édose ti dínamí tou sto thiríο ». Étsi, i papikí « epitikhía tis epikhírisis » pou prophitéftike sto Dan. 8: 24 epivevaiónetai apó tin istoría. Vasilévi páno apó tous vasiliádes me ti thriskeftikí tou dínami, me apólito trópo, yia polí kairó adiamphisvítito. Katanémi yaies kai timá me títlous ósous tin ipiretoún yia na tous antamípsi, ópos boroúme na diavásoume sto Dan. 11: 39: « Me ton xéno theó tha eneryísi enántia sta okhiroména méri• kai tha yemísi me timí ósous ton anagnorízoun, tha tous káni na kivernoún polloús, tha tous dianími yaies os antamiví ». Aftó epitéfkhthike kiriolektiká me énan gnostó trópo ótan o Pápas Aléxandros ST΄ Voryías (énas diavóitos dolophónos) mírase ti yi to 1494 kai édose to anatolikó ákro tis Vrazilías kai tis Indías stin Portogalía, kai óles tis ipólipes neoanakaliphthíses khóres stin Ispanía. To Pnévma epiméni. I eklektí tou Iisoú Khristoú prépi na ínai plíros pepisméni óti i Katholikí písti ínai diavolikí kai óti óles i epithetikés í anthropistikés tou práxis katefthínontai apó ton Sataná, ton antípalo tou Theoú kai ton eklektón. Aftí i epimoní ínai dikaioloyiméni, kathós prophitévi sto Dan. 8: 25, « tin epitikhía ton epikhiríseón tou kai tin epitikhía ton tekhnasmáton tou ». I thriskeftikí tou exousía, pou anagnorízetai apó vasiliádes, iskhiroús kai khristianoús laoús tis Evrópis, tou díni éna kíros pou vasízetai stin empistosíni kai epoménos stin pragmatikótita ínai exairetiká éfthrafsto. Allá ótan o Theós kai o diávolos enónoun tis dinámis tous yia timoritikí drási, ta plíthi, i anthrópines mázes ton laón akolouthoún ipákoua to pséftiko monopáti pou kharássetai kai, páno ap' óla, epiválletai. Sti yi, i exousía apaití exousía, epidí i ánthropi aréskontai na aisthánontai iskhirí, kai se aftón ton toméa, to papikó kathestós, pou iskhirízetai óti ekprosopí ton Theó, ínai mástoras tou ídous. Ópos kai stin Apok. 6, to théma théti éna erótima: « Pios ínai san to thiríο, kai pios borí na polemísi enantíon tou? » Ta kephálaia 11 kai 12 édosan tin apántisi: O Theós en Khristó, o opíos to 1793 tha xesíkone ton gallikó epanastatikó atheïsmó pou tha ton katapíeze se éna loutró aímatos. Allá mékhri tin

emphánisi aftoú tou « ekdikitikoú spathioú » (rólos pou apodídetai stin 4i timoría sto Lef. 26: 25), énopli Protestántes ídi ton polemoúsan, khorís na boroún na ton nikísoun. Ándres, Protestántes, Gálli kai Yermaní, kai Anglikaní, óli tóso sklirí óso aftó, tha to polemoúsan apó ton 16o aióna kai metá , antapodídontas ta thanatiphóra khtipímatá tou, epidí i písti tous ítan, páno ap' óla, politikí.

Stíkhos 5: « Kai tou dóthike stóma laloún megála prágmata kai vlasphimíes• kai tou dóthike exousía na paramíni saránta dío mínes » .

Aftá ta lóyia ínai panomiótipa me aftá pou diavázoume sto Dan. 7: 8 skhetiká me to Romaïkó papikó « mikró kéras » pou anatélli metá ta « déka kérata » ton evropaïkón vasilíon. Edó vrískoume tin « alazonía » tou, allá edó to Pnévma tou prosthéti « vlasphimíes », diladí psevdís iskhirismoús kai thriskeftiká psémata páno sta opía khtístike « i epitikhía tou ». O Theós epivevaióni ti vasilía tou ton « 1260 » pragmatikón etón pou parousiázontai me ti vivlikí prophitikí morphí « saránta dío mínes », símphona me ton kódika « mía iméra antí enós étous » tou Iez. 4: 5-6.

Stíkhos 6: « Kai ánixe to stóma tis vlasphimóntas ton Theó , yia na vlasphimísi to ónomá tou, kai ti skiní tou, kai aftoús pou katikoún ston ouranó » .

Prépi edó na epistíso tin prosokhí stin kiní énnia pou díni i anthropótita sti léxi « vlasphimía », diladí stin prosvolí. Aftí i antílipsi ínai paraplanitikí epidí, kharaktirízontas ta psémata, i « vlasphimíes » den lamvánoun kathólou ti morphí prosvolís, kai óso yia ekínes pou o Theós apodídi stin papikí Rómi, ékhoun antítheta tin emphánisi mias psevdoús kai apatilís ierótitas.

To papikó stóma « vgázi vlasphimíes enantíon tou Theoú », káti pou epivevaióni tin taftótitá tou sto Dan. 11: 36 ópou boroúme na diavásoume: « O vasiliás tha káni ó, ti théli• tha ipsósi ton eaftó tou kai tha megalíni ton eaftó tou páno apó ólous tous theoús, kai tha pi apístefta prágmata enantíon tou Theoú ton theón • tha evimerí mékhri na ekplirothí i oryí, yiatí aftó pou ínai apophasisméno tha ekplirothí ». To Pnévma apodídi sto papikó kathestós psémata í « vlasphimíes », pou kharaktirízoun óla ta thriskeftiká tou dógmata• « enantíon tou Theoú, yia na vlasphimísi to ónomá tou », paírni to ónoma tou Theoú mátaia, diastrevlóni ton kharaktíra tou, apodídontás tou tis diavolikés dolophonikés tou práxis• « ti skiní tou », diladí to pnevmatikó tou ieró pou ínai i Sinélefsí tou, o Eklektós tou• « kai ekínous pou katikoún ston ouranó », epidí parousiázi ton ouranó kai tous katíkous tou me ton dikó tou psevdí trópo, epikaloúmeno sta dógmatá tou tis ouránies kolásis, mia klironomiá ton Ellínon pou tis topothétisan káto apó ti yi, ton parádiso kai to kathartírio. « I kátiki tou ouranoú », agní kai áyii, ipophéroun kai aganaktoún me to yegonós óti tous apodídetai ádika to prótipo tis kakías kai tis sklirótitas pou empnéetai stous anthrópous apó to yíino daimonikó stratópedo.

Stíkhos 7: « Kai edóthi is aftón na kámi pólemon metá ton ayíon, kai na nikísi aftoús• kai edóthi is aftón exousía epí pásis philís kai laoú kai glóssas kai éthnous » .

Aftó to edáphio epivevaióni to mínima tou Dan. 7: 21: « Ída to ídio kéras na káni pólemo me tous ayíous kai na iperiskhíi enantíon tous ». O evropaïkós kai pangósmios Khristianismós ínai prágmati o stókhos, aphoú i Romaiokatholikí písti epivlíthike se ólous tous evropaïkoús laoús, apoteloúmeni, stin pragmatikótita, apó «philés, laoús, glósses kai éthni » anexártita apó tin kinonía. I « exousía» tis páno se káthe philí, laó, glóssa kai éthnos » epivevaióni tin ikóna tis « pórnis Vavilónas tis megális », tis Apok. 17: 1, i opía tin parousiázi « kathisméni páno se pollá nerá »• « nerá » pou simvolízoun

« laoús, plíthi, éthni kai glósses » símphona me tin Apok. 17: 15. Ínai endiaphéron na simiothí i apousía tis léxis « philí » se aftó to kephálaio 17. O lógos ínai to telikó plaísio tis stokhevménis epokhís pou aphorá tin Evrópi kai ton Ditikó Khristianismó, stin opía i philetikí morphí antikatastáthike apó tis diáphores ethnikés morphés.

Apó tin álli plevrá, sto plaísio tis énarxis tis engathídrisis tou papikoú kathestótos, i evropaïkí plithismí ínai ousiastiká organoméni se « philés » ópos i Romaïkí Galatía, diaireménes kai diaireménes apó diaphoretikés « glósses » kai dialéktous. Khronoloyiká, i Evrópi katikoúntan apó « philés », sti sinékhia apó « laoús » ipotagménous se vasiliádes kai, télos, ton 18o aióna , apó dimokratiká « éthni », ópos i Inoménes Politíes tis Vórias Amerikís, i opíes apoteloún to simantikó tous apóktima. I singrótisi ton «laón» ophíletai stin ipotayí sto romaïkó papikó kathestós, epidí aftó anagnorízi kai kathistá tin exousía ton vasiliádon tis khristianikís Evrópis, apó ton Klóvis A΄ kai metá, vasiliá ton Phrángon.

Stíkhos 8: « Kai tha ton proskinísoun óli ósi katikoún sti yi, ton opíon ta onómata den ékhoun graphtí sto vivlío tis zís tou Arníou tou sphagménou apó katavolís kósmou » .

Stous éskhatous kairoús, ópou to símvolo « yi » ipodilóni tin protestantikí písti, aftó to mínima apoktá éna akrivés nóima: óli i Protestántes tha latrévoun tin katholikí písti• óli, ektós apó tous eklektoús stous opíous to Pnévma díni diakritiká aftón ton orismó: « ekíni ton opíon ta onómata den ékhoun graphtí apó katavolís kósmou sto vivlío tis zís tou Arníou pou sphayiástike ». Kai sas ipenthimízo edó óti i eklektí tou ínai i « polítes tis vasilías ton ouranón » se antíthesi me tous epanastátes pou ínai i ídii i « kátiki tis yis ». Ta yegonóta martiroún tin alíthia aftís tis prophitikís anakínosis pou diatipóthike apó to Pnévma tou Theoú. Dióti apó tin arkhí tis Metarríthmisis, ektós apó tin periptosi tou Pétrou Válnto to 1170, i Protestántes latrévoun tin katholikí písti timóntas tin «Kiriakí» tis pou klironómise apó ton idololátri aftokrátora Konstantíno A΄ apó tis 7 Martíou 321. Aftí i katigoría proetimázi to théma tou défterou « thiríou » pou parousiázetai sto edáphio 11.

Stíkhos 9: « Ópios ékhi aftiá, as akoúsi! »

Aftós pou ékhi to « aftí » tis diákrisis anikhtó apó ton Theó, tha katalávi to mínima pou protíni to Pnévma.

Anakínosi tis timorías pou epivlíthike apó to ekdikitikó spathí tou gallikoú ethnikoú atheïsmoú

Stíkhos 10: « Ópios odiyí se aikhmalosía, se aikhmalosía tha pái• ópios skotóni me mákhaira, me mákhaira prépi na thanatothí. Edó ínai i ipomoní kai i písti ton ayíon » .

O Iisoús Khristós thimátai tin irinikí ipakí pou apaití apó tous eklektoús Tou se óles tis epokhés. Ópos i próti mártires, i eklektí tis sklirís papikís vasilías prépi na apodekhtoún ti míra pou o Theós ékhi proetimási yi' aftoús. Allá anakinóni pia tha ínai i dikaiosíni Tou pou tha timorísi ston éftheto khróno tis thriskeftikés epitayés ton vasiliádon kai ton papón, kathós kai tou klírou tous. Ékhontas « odiyísi » tous eklektoús stin aikhmalosía, tha páne i ídii stis philakés ton Gállon epanastatón. Kai aphoú « skotósoun me to spathí » tous eklektoús pou agapoúse o Iisoús, tha skotothoún i ídii apó to ekdikitikó «spathí » tou Theoú, tou opíou o rólos tha ekplirothí apó tin gilotína ton ídion Gállon epanastatón. Méso tis Gallikís Epanástasis, o Theós tha antapokrithí stin epithimía yia ekdíkisi pou

ekphrázetai apó to aíma ton martíron stin Apok. 6: 10: « Kai ékraxan me dinatí phoní, légontas: Mékhri póte, Kírie, áyie kai alithinó, den tha krínis kai den tha ekdikithís to aíma mas apó ekínous pou katikoún sti yi? » Kai i epanastatikí gilotína tha « khtipísi me thánato ta paidiá » tis Katholikís monarkhías kai tou Romaïkoú papikoú klírou, ópos anakinóthike stin Apok. 2: 22. Allá anámesa sta thímatá tis tha vrethoún kai ipokrités Protestántes pou bérdepsan tin písti me tis politikés apópsis kai iperaspístikan, me « spathí » sto khéri, tis prosopikés tous apópsis kai ti thriskeftikí kai ilikí tous klironomiá. Aftí i simperiphorá ítan aftí tou Ioánni Kalvínou kai ton skotinón kai aimatirón sinergatón tou sti Yenévi. Epikaloúmeni tis práxis pou epitéfkhthikan to 1793 kai to 1794, i prophitía mas phérni sto plaísio tis makrás thriskeftikís irínis pou kathieróthike yia ta «150» khrónia pou prophitéftikan apó tous prophitikoús « pénte mínes » tis Apok. 9: 5-10. Allá metá to 1994, to télos aftís tis periódou, apó to 1995, to dikaíoma « na skotónis » yia thriskeftikoús lógous epanidríthike. O pithanós ekhthrós yínetai tóte saphós i islamikí thriskía mékhri tin polemikí tis epéktasi, i opía tha odiyísi ston «Tríto Pangósmio Pólemo» metaxí 2021 kai 2029. Lígo prin apó tin epistrophí tou Khristoú pou anaménetai yia tin ánixi tou 2030, tha emphanistí to déftero « thirío » pou parousiázetai se aftó to kephálaio 13.

To déftero thirío: pou anevaíni apó ti yi

I Teleftaía Mákhi tou Arnioú-Drákou

Stíkhos 11: « Kai ída éna állo thirío na anevaíni apó ti yi, kai íkhe dío kérata san arnioú, kai miloúse san drákos » .

To klidí yia tin anagnórisi tis léxis « yi » vrísketai sti Yénesi 1: 9-10: « Kai ípe o Theós: As singentrothoún ta neá pou ínai káto apó ton ouranó se énan tópo, kai as phaní i xirá. Kai éyine étsi. Kai onómase o Theós tin xirá Yi, kai ti singéntrosi ton nerón tin onómase Thálasses. Kai íde o Theós óti ítan kaló » .

Étsi, ópos akrivós i xerí «yi » vyíke apó ti « thálassa » ti défteri iméra tis yíinis dimiouryías, étsi kai aftó to déftero « thirío » vyíke apó to próto. Aftó to próto « thirío » ipodilóni tin Katholikí thriskía, enó to déftero, pou vyaini apó aftín, aphorá tin Protestantikí thriskía, diladí tin Metarrithmisméni Ekklisía. Aftí i ekpliktikí apokálipsi den tha prépi pléon na mas ekplíssi, ostóso, aphoú i melétes ton prigoúmenon kephalaíon mas ékhoun apokalípsi, me simpliromatikó trópo, tin pnevmatikí katástasi pou díni o Theós stin theïkí Tou krísi se aftí tin Protestantikí thriskía, i opía, metá tin período pou onomázetai « Thiátira », den sinainí na oloklirósi tin Metarríthmisi pou ékhi analávi. Ostóso, aftí i oloklírosi apaitoúntan apó to diátagma tou Dan. 8: 14, sto opío ophíli to mínima tou Theoú tis Apok. 3: 1: « Periplanásai yia zontanós, kai ísai nekrós ». Aftós o pnevmatikós thánatos ton ríkhni sta khéria tou diavólou, o opíos ton proetimázi me tin émpnefsí tou yia ti « mákhi tou Armayeddóna », tis Apok. 16: 16, tis teleftaías óras tis yíinis amartías. Ínai stin óra aftís tis teleftaías dokimasías tis pístis, pou prophitéftike sto mínima pou apefthínetai stous Antventistés ipirétes tis epokhís tis Philadélphias , pou tha analávi misallódoxes protovoulíes pou tha tin katastísoun to « thirío pou anatélli apó ti yi ». Ékhi « dío kérata » pou to epómeno edáphio 12 tha dikaioloyísi kai tha taftopiísi. Dióti enoménes stin ikoumenikí simmakhía, i Protestantikés kai Katholikés thriskíes ínai enoménes ston agóna tous enántia stin iméra tis anápafsis pou ayiástike apó ton Theó tin afthentikí évdomi iméra tis evdomádas• to Sávvato í Sávvato ton Evraíon, allá kai tou Adám, tou Nóe, tou Misí kai tou

Iisoú Khristoú, i opíi den tin amphisvítisan katá ti diárkia tis diakonías kai tis didaskalías tou sti yi, epidí i katigoríes yia paravíasi tou Savvátou pou apangélthikan enantíon tou Iisoú apó tous epanastatiménous Evraíous ítan avásimes kai adikaiolóyites. Ektelóntas skópima thávmata to Sávvato, to kínitró tou stókheve na epanaprosdiorísi tin pragmatikí theïkí antílipsi tis anápafsis tou Savvátou. Aftés i dío thriskíes, i opíes iskhirízontai óti i sotiría epitéfkhthike apó « to arní pou aíri tis amartíes tou kósmou », axízoun, yia ta perigraphiká tous kritíria, tin ikóna enós « arnioú pou milái san ton dráko ». Dióti, ipostirízontas ti misallodoxía apénanti stous tirités tou Savvátou, tous opíous tha phtásoun sto simío na katadikásoun se thánato, prókitai prágmati yia anikhtó pólemo, ti stratiyikí tou « drákou », pou epanemphanízetai.

Stíkhos 12: « Kai áskise óli ti dínami tou prótou thiríou brostá tou, kai ékane ti yi kai tous katikoúntes se aftín na proskinísoun to próto thirío, tou opíou i thanatiphóra pliyí therapéftike » .

Ímaste mártires enós ídous skitalodromías, i katholikí písti den kiriarkhí pléon, allá i prigoúmeni exousía tis dínetai stin protestantikí thriskía. Aftó simvaíni epidí aftí i protestantikí thriskía ínai epísima aftí tis pio iskhirís khóras sti yi: ton Inoménon Politión tis Vórias Amerikís í IPA. I sinkhónefsi evropaïkón kai amerikanikón protestantikón thriskión ékhi ídi epitefkhthí, simperilamvanoménou akómi kai tou thesmoú ton Antventistón tis Evdómis Iméras, apó to 1995. I nées « Vavél » tis yis anangázontai se thriskeftikí anámixi kathós khtízontai kalosorízontas metanástes diaphóron thriskeftikón dogmáton. An i ánthropi vrískoun aftá ta prágmata phisioloyiká, lógo tou epiphaniakoú tous pnévmatos kai tis thriskeftikís tous adiaphorías, apó tin plevrá tou, o Dimiourgós Theós pou den allázi, den allázi oúte gnómi kai timorí aftí tin anipakí pou agnoí ta istoriká tou didágmata pou katatíthentai sti Vívlo. Iperaspizómenos me ti sirá tou tin Romaïkí Kiriakí tis prótis iméras, mia iméra anápafsis pou kathiérose o Konstantínos A΄, to déftero protestantikó « thiríο » « káni to próto katholikó thiríο latría», to opío ékhi anagnorísi tin epísimi thriskeftikí tou ipóstasi kai tou ékhi dósi to paraplanitikó tou ónoma «Kiriakí». To Pnévma ipenthimízi óti aftí i teleftaía simmakhía metaxí Protestantón kai Katholikón katésti dinatí epidí « i thanásimi pliyí » pou proklíthike apó to « thiríο pou anevaíni apó tin ávisso » ékhi « therapeftí ». To ipenthimízi aftó epidí to déftero thiríο den tha ékhi aftí tin efkairía na therapeftí. Tha katastraphí apó tin éndoxi élefsi tou Iisoú Khristoú.

Stíkhos 13: « Kai ékane megála thávmata, óste photiá na katevaíni apó ton ouranó sti yi brostá stous anthrópous » .

Apó ti níki tis enantíon tis Iaponías to 1945, i Protestantikí Amerikí ékhi yíni i koriphaía pirinikí dínami ston kósmo. I polí ipsilí tekhnoloyía tis mimítai sinekhós, allá poté den isopharízetai. Ínai pánta éna víma brostá apó tous antagonistés í tous antipálous tis. Aftí i protokathedría tha epivevaiothí sto plaísio tou «Tritou Pangosmíou Polémou», ópou, símphona me to Dan. 11: 44, tha katastrépsi ton ekhthró tis, ti Rosía, ti khóra tou «vasiliá tou vorrá» se aftí tin prophitía. To kíros tis tha ínai tóte terástio kai i epizóntes tis síngrousis, ékplikti kai thavmastés, tha empisteftoún ti zí tous se aftín kai tha anagnorísoun tin exousía tis páno se óli tin anthrópini zí. « I photiá apó ton ouranó » aníke móno ston Theó, allá apó to 1945, i Amerikí tin katékhi kai tin kiriarkhí. Se aftín ophíli ti níki tis kai ólo to trékhon kíros tis, to opío tha afxithí akómi perissótero me ti níki tis ston eperkhómeno pirinikó pólemo.

Stíkhos 14: « Kai planái tous katíkous tis yis me ta thávmata pou tou dóthike i dínami na káni brostá sto thiríο, légontas stous katíkous tis yis na kánoun ikóna tou thiríou, to opío íkhe tin pliyí apó mákhaira kai ézise » .

Ta tekhniká « thávmata » pou ékhoun yíni ínai amétrita. I « kátiki tis yis » ékhoun ethistí se óles aftés tis ephevrésis pou aporrophoún ti zí kai tis sképsis tous. Óso i Amerikí den tous zitá na sterísoun apó ton eaftó tous aftá ta gadyets pou apaskholoún tis psikhés tous, ópos i narkomanís, i « kátiki tis yis » ínai étimi na nomimopiísoun ti thriskeftikí misallodoxía pros mia «polí mikrí omáda», to « ipólipo tis yinaíkas » tis Apok. 12: 17. «. . . i kataskeví ikónas tou thiríou » sinístatai stin antigraphí ton práxeon tis Katholikís thriskías kai stin anaparagoyí tous ipó tin protestantikí exousía. Aftí i epistrophí sti sklirótita tou nou tha vasízetai se día práxis. I « epizóntes » tha ékhoun epiviósi apó phriktoús polémous kai o Theós tha tous khtipísi sinekhós kai stadiaká me tis « eptá teleftaíes pliyés tis oryís tou », pou perigráphontai stin Apok. 16.

To diátagma thanátou tis Kiriakís

Stíkhos 15: « Kai tou dóthike exousía na dósi zí stin ikóna tou thiríou, óste i ikóna tou thiríou kai na milísi, kai na káni ólous ósous den tha proskinísoun tin ikóna tou thiríou na thanatothoún » .

To skhédio tou diavólou, empnefsméno apó ton Theó, tha pári morphí kai tha pragmatopiithí. To Pnévma apokalípti ti morphí tou akraíou métrou pou tha liphthí katá ti diárkia tis éktis apó tis «eptá teleftaíes pliyés». Me epísimo diátagma pou tha yíni dektó apó ólous tous epizóntes epanastátes sti yi, tha apophasistí óti se mia imerominía metaxí ton arkhón tis ánixis kai tis 3is Aprilíou 2030, i teleftaíi Antventistés pou tiroún to Sávvato tis Evdómis Iméras tha thanatothoún. Loyiká, aftí i imerominía simatodotí to étos tis éndoxis epistrophís tou Iisoú Khristoú. I ánixi tou trékhontos étous 2030 ínai anangastiká i stigmí pou paremvaíni yia na apotrépsi tin ilopíisi tou tromeroú skhedíou ton epanastatón enantíon ton eklektón tou, tous opíous érkhetai na sósi « sintomévontas tis iméres » tis « megális thlípsis » tous (Matth. 24: 22).

Stíkhos 16: « Kai káni ólous, mikroús kai megálous, ploúsious kai phtokhoús, eléftherous kai doúlous, na dékhontai kháragma sto dexí tous khéri í sto métopó tous ».

To métro pou iiothetíthike khorízi tous epizóntes tis epokhís se día stratópeda. I epanastátes aftoprosdiorízontai me « éna simádi » anthrópinis exousías pou prosdiorízi tin Katholikí «Kiriakí», tin arkhaía «iméra tou akataníkitou íliou» pou epivlíthike apó énan apó tous látris tou, ton Romaío Aftokrátora Konstantíno A΄, apó tis 7 Martíou 321. To « simádi » lamvánetai « sto khéri », epidí apotelí éna anthrópino «érgo» pou o Iisoús kríni kai katadikázi. Lamvánetai epísis « sto métopo », to opío simvolízi tin prosopikí voúlisi káthe anthrópinou plásmatos tou opíou i efthíni empléketai étsi plíros ipó ti díkaii krísi tou Dimiourgoú Theoú. Yia na epikirothí apó ti Vívlo aftí i erminía tou simvolismoú tou « kherioú » kai tou « metópou », ipárkhi aftó to edáphio apó to Defteronómio 6: 8, ópou o Theós léi yia tis entolés tou: « Tha tis désis os simádi sta khéria sou , kai tha ínai san métopa anámesa sta mátia sou » .

Prigoúmena antípina

Stíkhos 17: « kai ína midís dinithí na agorási í na poulísi, pará mónon oútos óstis ékhi to kháragma í to ónoma tou thiríou í ton arithmó tou onómatós tou » .

Píso apó aftí ti léxi « prósopo » vrísketai to stratópedo ton ayíon ton Antventistón pou paréminan pistí sto Sávvato pou ayiástike apó ton Theó. Epidí arníthikan na timísoun « to kháragma », tin Kiriakí, tis ipólipis prótis paganistikís iméras, paramerístikan . Arkhiká, péphtoun thímata enós «mpoïkotáz» gnostoú sta amerikaniká métra enantíon ton antipálon pou tous antistékontai. Yia na ékhi kanís to dikaíoma sto empório, ínai aparaítito na timái « to kháragma », tin Kiriakí, pou aphorá tous Protestántes, « to ónoma tou thiríou », «ton antiprósopo tou Iioú tou Theoú», pou aphorá tous Katholikoús, í « ton arithmó tou onómatós tou », diladí ton arithmó 666.

Stíkhos 18: « Edó ínai i sophía• ópios ékhi sínesi as logariási ton arithmó tou thiríou• epidí, arithmós anthrópou ínai, kai o arithmós tou ínai exakósia exínta éxi » .

I anthrópini sophía den ínai arketí yia na katanísi kanís to mínima tou Pnévmatos tou Theoú. Ínai aparaítito na tin klironomísi kanís apó Aftón, ópos stin periptosi tou Solomónta, tou opíou i sophía xepérase aftí ólon ton anthrópon kai ékane ti phími tou gností se óli ti gností yi. Prin apó tin iiothétisi ton aravikón arithmón, metaxí ton Evraíon, ton Ellínon kai ton Romaíon, ta grámmata tou alphavítou tous íkhan epísis tin axía enós arithmoú, étsi óste i prósthesi ton timón ton grammáton pou apoteloún mia léxi na kathorízi ton arithmó tis. Aftó lamvánetai me énan «ipoloyismó» ópos orízi to edáphio. «. . . o arithmós tou onómatós tou » ínai « 666 », diladí o arithmós pou prokípti apó tin prósthesi tis arithmitikís axías ton romaïkón grammáton pou periékhontai sto latinikó tou ónoma «VICARIVS VILII DI»• káti pou apodíkhthike sti meléti tou kephalaíou 10. Aftó to ónoma apotelí apó móno tou ti megalíteri « vlasphimía » í « pséma » ton iskhirismón tou, epidí se kamía periptosi o Iisoús den édose ston eaftó tou énan «ipokatástato», diladí ti léxi «vikários».

Apokálipsi 14 : I epokhí tou Antventismoú tis Evdómis Iméras

Ta minímata ton trión angélon – o therismós – o trígos

Aftó ínai éna kephálaio pou stokhévi stin período metaxí 1843 kai 2030.

To 1843, i idiaíteri khrísi tis prophitías tou Dan. 8: 14 odíyise tous «Antventistés» na periménoun tin epistrophí tou Iisoú Khristoú pou íkhe oristí yia tin ánixi ekínis tis imerominías. Aftí ítan i arkhí mias sirás dokimasión pístis ópou to endiaphéron yia to pnévma tis prophitías, í « ti martiría tou Iisoú » símphona me tin Apok. 19: 10, tha ekdilonótan atomiká apó Khristianoús pou iskhirízontan ti sotiría tou Iisoú Khristoú ipó pollaplés thriskeftikés etikétes. Ta apodedigména « érga » apó móna tous epétrepan tin epiloyí í ókhi. Aftá ta érga boroún na sinopsistoún se dío pithanés epiloyés: apodokhí í apórripsi tou photós pou élave kai ton thíon apaitíseón tou.

To 1844, metá apó mia néa prosdokía pou téthike yia to phthinóporo tou 1844, o Iisoús tha odiyísi tous eklektoús tou pros mia apostolí oloklírosis tou érgou tis Metarríthmisis, i opía xekiná me tin apokatástasi tis praktikís tou Savvátou, pou ayiástike apó ton Theó apó ti dimiouryía tou kósmou. Aftó ínai to pio simantikó théma tis « ayiótitas », i opía « dikaiónetai » apó to 1844, tin imerominía katá tin opía aftí i parávasi anakalítai sti gnósi ton ipiretón tou. Aftí i metáphrasi tou Dan. 8: 14, pou metaphrástike mékhri ti diakonía mou os: « dío khiliádes triakósia vrádi kai prí kai to ayiastírio tha katharistí », ínai afthentiká, símphona me to protótipo evraïkó kímeno: « dío khiliádes triakósia vrádi kai prí kai i ayiótita tha dikaiothí ». O kathénas borí na anakalípsi óti i parávasi tou thíou Savvátou apó to 321, sinodévetai apó pollés álles engatalípsis dogmatikón alithión pou kathiérose o Theós tin epokhí ton apostólon. Metá apó 1260 khrónia psevdodiadókhon pou vasilévoun katastréphontas tin písti, o papismós áphise stin protestantikí didaskalía pollá psémata aphórita yia ton Theó tis alíthias. Yi' aftó, se aftó to kephálaio 14, to Pnévma parousiázi tría kíria thémata ta opía ínai, diadokhiká: i apostolí í to mínima ton Antventistón ton « trión angélon »• « o trígos » tou

télous tou kósmou, i dialoyí kai i arpayí ton eklektón• « o trígos » ton staphilión tis oryís, i telikí timoría ton psevdopiménon, psevdothriskeftikón daskálon tou Khristianismoú.

Didásketai apó to 1844 yia na prostatévi tous eklektoús apó ti theïkí oryí, i telikí dokimasía proorízetai yia to télos tou khrónou pou dínetai stin anthropótita yia na topothetithí anámesa sto apokaliptómeno theïkó thélima kai tin epanastatikí anthrópini apaítisi pou ékhi periélthi stin pio oloklirotikí apostasía. Allá, i epiloyí pou yínetai ékhi sinépies yia ólous ósous pethaínoun apó to 1844. Móno i photisméni kai pistí eklektí « pethaínoun en Kiríο » símphona me ti didaskalía tou edaphíou 13 ópou anakiríssontai « makárii », diladí dikaioúkhi tis kháris tou Khristoú, me óli tin evloyía Tou na ékhi ídi epivevaiothí sto mínima pou apefthínetai ston ángelo tis « Philadélphias » pou tous aphorá, epidí den arkí na vaptistí kanís «Antventistís» yia na theorithí, apó ton Theó, eklektós.

Enó i leptoméries ton engatalípseon ménoun na anakaliphthoún, ta ousiódi simía ipogrammízontai kai sinopsízontai apó to Pnévma me ti morphí ton «minimáton ton trión angélon» ton stíkhon 7 éos 11. Aftá ta minímata sindéontai me mia diadokhí sinepión.

Ipenthimízo edó, metá ti simíosi sto exóphillo sti selída 2 aftoú tou érgou, óti aftá ta tría minímata episimaínoun tría minímata pou ékhoun ídi apokaliphthí se simvolikés ikónes sto vivlío tou Daniíl sto Dan. 7 kai 8. I ipenthímisí tous, se aftó to kephálaio 14 tis Apokálipsis, ipogrammízi kai epivevaióni tin exairetikí simasía pou tous díni o Theós.

I litroméni Antventistés nikités

Stíkhos 1: « Kai ída, kai idoú, to Arní stekótan páno sto óros Sión, kai mazí tou ekatón saránta tésseris khiliádes [ánthropi], pou íkhan to ónomá tou kai to ónoma tou Patéra tou gramména sta métopá tous » .

« Óros Sión » anaphéretai sto méros sto Israíl ópou khtístike i Ierousalím. Simvolízi tin elpída tis sotirías kai ti morphí pou tha lávi aftí i sotiría sto télos ton dokimasión tis epíyias kai tis ouránias pístis. Aftó to érgo tha oloklirothí plíros katá tin ananéosi ólon ton pragmáton, pou aphoroún ti yi kai ton ouranó, símphona me tin Apok. 21: 1. I « 144. 000 [ánthropi] » simvolízoun tous eklektoús tou Khristoú pou epilékhthikan metaxí 1843 kai 2030, diladí tous Antventistés Khristianoús pou dokimástikan, dokimástikan kai engríthikan apó ton Iisoú Khristó, i krísi tou opíou iskhíi silloyiká kai atomiká. I silloyikí krísi kríni ton thesmó kai i atomikí krísi aphorá káthe plásma. I « 144. 000 [ánthropi] » antiprosopévoun tous eklektoús pou epélexe o Iisoús Khristós metaxí ton opadón tis Antventistikís pístis. Aftós o arithmós ínai afstirá simvolikós kai o pragmatikós arithmós ton epilegménon eklektón ínai éna mistikó gnostó kai philagméno apó ton Theó. O lógos yia tin epiloyí tous borí na yíni katanitós apó ton orismó tis protinómenis ikónas. « Epí ton metópon aftón », simvolízontas ti thélisí tous kai ti sképsi tous, ínai kharagména « to ónoma tou Arníou », o Iisoús kai « to ónoma tou Patéra aftoú », o Theós pou apokalíphthike stin palaiá diathíki. Aftó simaíni óti ékhoun vri kai anaparáyi tin ikóna tou Theoú pou o Dimiourgós Theós íkhe dósi ston próto ánthropo prin apó tin amartía, ótan ton éplase kai tou édose zí• kai aftí i ikóna ínai aftí tou kharaktíra tou. Apoteloún ton karpó pou íthele na apoktísi o Theós litrónontas en Khristó Iisoú tis amartíes móno ton pistón eklektón tou. Phaínetai óti sta métopa ton eklektón, íte, sto mialó tous, stis sképsis tous kai sto thélimá tous, vrísketai i sphrayída tou Theoú tis Apok. 7: 3, íte, to Sávvato tis tétartis entolís tou Dekalógou kai o akhóristos kharaktíras tou Arníou Iisoú Khristoú kai aftós tis apokálipsís tou stin palaiá diathíki os Patéra, í, Theós Dimiourgós. Étsi, i alithiní khristianikí písti den antitíthetai stous

thriskeftikoús kanónes pou sindéontai me ton Iió kai ton Patéra, ópos iskhirízontai i opadí tis Romaïkís Kiriakís, an ókhi me lóyia, toulákhiston me práxis.

Stíkhos 2: « Kai ákousa phoní apó ton ouranó, san phoní pollón nerón, kai san phoní megális vrontís• kai i phoní pou ákousa ítan san kitharístes pou paízoun tis kitháres tous » .

I antiphatikí kharaktíres pou anaphérontai se aftó to edáphio ínai stin pragmatikótita simpliromatikí. Ta « pollá nerá » simvolízoun plíthi zontanón plasmáton pou, ekphrazómena, paírnoun tin emphánisi mias « megális vrontís ». Antítheta, méso tis ikónas tis « árpas », o Theós apokalípti tin télia armonía pou enóni ta nikiphóra plásmatá tou.

Stíkhos 3: « Kai épsalan ímno kainoúryio enópion tou thrónou kai enópion ton tessáron zóon kai ton presvitéron• kai oudís idínato na máthi ton ímno pará mónon i ekatón saránta tésseris khiliádes, i litroméni apó ti yi » .

O Theós epivevaióni kai ipogrammízi edó ton polí ipsiló ayiasmó tis «Antventistikís» pístis pou kathieróthike apó to 1843-44. I eklektí Tou diakrínontai apó tis álles simvolisménes omádes: « o thrónos, ta téssera zontaná plásmata kai i presvíteri ». I teleftaíi orízoun ólous ósous litrothíkan apó tin empiría pou ézisan sti yi. Allá i thía Apokálipsi pou onomázetai Apokálipsi stokhévi móno sta dío khiliádes khrónia tis khristianikís pístis, ta opía to diátagma tou Dan. 8: 14 khorízi se dío diadokhikés phásis. Mékhri to 1843-44, i eklektí simvolízontai apó 12 « presvíterous » apó tous « 24 » pou anaphérontai stin Apok. 4: 4. I álli 12 « presvíteri » ínai i Antventistikés « 12 philés » pou « sphrayístikan » stin Apok. 7: 3 éos 8 apó to 1843-44.

Stíkhos 4: « Oúti ínai i mi molisméni me yinaíkes• dióti parthéni ínai• kai akolouthoún to Arníon ópou ki an ipáyi. Oúti litrothíkan ek ton anthrópon, aparkhí to Theó kai to Arnío. »

Ta lóyia aftoú tou edaphíou iskhíoun móno me pnevmatikí énnia. I léxi « yinaíkes » prosdiorízi khristianikés ekklisíes pou ékhoun periélthi se apostasía apó tin arkhí tous, ópos i Romaiokatholikí písti, í apó to 1843-44, yia tin Protestantikí písti, kai apó to 1994, yia tin Antventistikí thesmikí písti. I « mólisma » pou anaphéretai stokhévi stin amartía pou prokípti apó tin parávasi tou thíou nómou kai tis opías o « misthós ínai thánatos », símphona me to Romaíous 6: 23. Yia na tis apospási apó tin práxi tis amartías, o Iisoús Khristós ayíase, diladí, xekhórise, tous simvolikoús « 144. 000 [anthrópous]» . I « parthenía » tous ínai epísis pnevmatikí kai tis prosdiorízi os «kathará» ónta ton opíon i dikaiosíni ékhi lefkastí apó to aíma pou khíthike apó ton Iisoú Khristó ipér tous. Klironómi tis amartías kai tou molínmatós tis, ópos óli i apógoni tou Adám kai tis Évas, i písti tous pou anagnorístike apó ton Iisoú Khristó tis ékhi «katharísi» télia. Allá yia na anagnoristí pragmatiká aftí i písti apó ton Iisoú Khristó, aftós o katharismós prépi na ínai pragmatikós kai na singekrimenopiithí sta « érga » tous. Aftó epoménos iponoí tin engatálipsi ton amartión pou klironomíthikan apó psevdokhristianikés í evraïkés thriskíes, í yenikótera, monotheïstikés. Kai stin prophitikí tou apokálipsi, o Theós stokhévi idiaítera sto yegonós tis mi tírisis tis khronikís táxis pou kathiérose apó tin próti evdomáda tis dimiouryías tis yis kai tou ourániou sistímatós tou.

Píso apó tin ikóna tou « tragoudísmatos enós néou tragoudioú » krívetai mia singekriméni empiría pou viónoun móno i sphrayisméni « 144. 000 » . Metá to «ásma tou Misí » pou yiórtaze tin éndoxi éxodo apó tin Aíyipto, símvolo tis amartías, « to tragoúdi » ton « 144. 000 » eklektón yiortázi tin apelefthérosí tous apó tin amartía epidí ipákousan sto diátagma tou Dan. 8: 14 kai sinergástikan ston

ayiasmó tous pou thélise, akómi kai apaitoúse, o Theós apó to 1843-44. Ekíni tin imerominía, éna ouránio órama ipenthímise ton katharismó ton amartión pou epitéfkhthike ston stavró tou Golgothá me ton thánato tou Iisoú Khristoú. Aftó to mínima apoteloúse tóso mia epíplixi óso kai mia didaskalía pou o Theós parousíase se énan típo Protestánti pistoú pou ítan klironómos tis Romaïkís Kiriakís kai orisménon apó tis álles pséftikes amartíes tis. Stin tipoloyía ton evraïkón teletouryión, aftós o « katharismós ton amartión » ítan mia thriskeftikí yiortí to phthinóporo katá tin opía to aíma tou sphagménou trágou metaphérthike sta Áyia ton Avíon sto ilastírio pou topothetíthike se aftó to aprósito kai apagorevméno méros katá ti diárkia tou ipólipou étous. To aíma aftoú tou trágou, mia simvolikí ikóna tis amartías, prophítefse to aíma tou Iisoú Khristoú, o opíos o ídios éyine o phoréas ton amartión ton eklektón tou, prokiménou na exileothí sti thési tous tin timoría pou tous áxize. O ídios o Iisoús éyine amartía. Se aftí tin teletí, o trágos antiprosopévi tin amartía kai ókhi ton Khristó pou tin phéri. Se aftí ti phisikí metatópisi tou arkhieréa, o opíos pernái apó ton exousiodotiméno ieró tópo ston áyio tópo, o opíos apagorévetai to ipólipo tou étous, anaphéretai aftó to edáphio légontas: « akolouthoún to arní ópou ki an pái ». Ipenthimízontas aftí ti skiní sto órama tis 23is Oktovríou 1844, to Pnévma tou Khristoú ipenthímise stous eklektoús, asiníditous klironómous tou, ta dogmatiká psévdi, tin apagórefsi tis amartías. Étsi, apó to 1844, i askoúmeni ekoúsia amartía proélefsis , pou ínai i periptosi tis Romaïkís Kiriakís, kathistá adínati ti skhési me ton Theó , kai i engatalelimméni amartía epitrépi tin parátasi aftís tis skhésis, i opía odiyí ton eklektó pou endiaphéretai stin plirótita tou ayiasmoú tou méso tis ipodokhís, tis katanóisis kai tis epharmoyís se práxi tis apokaliphthísas thías alíthias.

Theoroúmeni « próti karpí yia ton Theó kai yia to Arní », apoteloún to kalítero pou vríke o Theós stin epiloyí ton yíinon eklektón. Stis evraïkés teletouryíes, « i próti karpí » anakiríssontan « áyii» . I prosphorés aftón ton zikón í phitikón próton karpón proorízontan yia ton Theó yia na ton timísoun kai na simatodotísoun tin anthrópini evgnomosíni yia tin kalosíni kai ti yennaiodoría Tou. Énas állos lógos, málista, yia tous « áyious prótous karpoús » ínai i lípsi tou thíou photós pou tous apokalíphthike sto sínoló tou, epidí zoun stin epokhí tou télous, ótan to apokaliphthén phos phtáni sto apóyió tou, sto pnevmatikó tou zeníth.

Stíkhos 5: « Kai sto stóma tous den vréthike dólos, epidí ínai ámempti » .

O pragmatiká eklektós, aftós pou yenníthike apó tin alíthia méso tis néas yénnisis, borí móno na misísi to « pséma », sto opío den vríski kamía efkharístisi. To pséma ínai apekhthés epidí phérni móno epivlavís sinépies kai káni tous kaloús anthrópous na ipophéroun. Ópios pistévi to « pséma », tóte gnorízi ton póno tis apogítefsis, tin pikría tis exapátisis. Kanís pou ékhi ekleyí apó ton Khristó den borí na khaíretai pou apoplaná kai exapatá tous sinanthrópous tou. Antítheta, i alíthia kathisikházi• khtízi thetiká skhésis me alithinoús adelphoús kai adelphés, allá páno ap' óla, me ton Dimiourgó kai Litrotí Theó tis sotirías mas, o opíos diekdikí kai exipsóni to ónomá tou os « Theós tis alíthias ». Étsi, khorís pléon na askí dogmatikí amartía, ipakoúontas stin apokaliphthísa alíthia, o eklektós krínetai « ámemptos » apó ton ídio ton Theó tis alíthias.

To Mínima tou Prótou Angélou

Stíkhos 6: « Kai ída állon ángelo na petái sto méson tou ouranoú, ékhontas aiónio evangélio, yia na kiríxi se aftoús pou katikoún páno sti yi, kai se káthe éthnos kai philí kai glóssa kai laó » .

« Énas állos ángelos » í énas állos angeliophóros diakiríssi éna plíres theïkó phos pou simvolízetai apó « to méso tou ouranoú » í to zeníth tou íliou. Aftó to phos skhetízetai me « to Evangélio » í « ta kalá néa » tis sotirías pou éphere o Iisoús Khristós. Onomázetai « aiónio » epidí to mínimá tou ínai afthentikó kai den gnorízi kamía metavolí me tin párodo tou khrónou. Me aftón ton trópo, o Theós to pistopií os símphono me aftó pou didákhthike stous apostólous tou Iisoú Khristoú. Aftí i epistrophí stin alíthia érkhetai apó to 1843 metá tis poliárithmes diastrevlósis pou klironomíthikan apó ti Romaiokatholikí písti. I diakírixi ínai pangósmia se analoyía me to mínima pou parousiázetai sto Daniíl 12: 12, to opío apokalípti ti theïkí evloyía tou érgou ton Antventistón. « To aiónio Evangélio » epikalítai edó me tin ptikhí tou alithinoú karpoú tis pístis, akolouthóntas ti theïkí apaítisi pou apokalíphthike apó to diátagma tou Daniíl 8: 14. To endiaphéron yia ton prophitikó lógo ínai énas nómimos karpós tou protípou tou «to aiónio evangélio ».

Stíkhos 7: « Kai ípe me dinatí phoní: Phovithíte ton Theó kai dóste dóxa se aftón• epidí, írthe i óra tis krísis tou• kai proskiníste aftón pou ékane ton ouranó kai ti yi kai ti thálassa kai tis piyés ton nerón » .

Sto edáphio 7, o prótos ángelos katangélli tin parávasi tou Savvátou, to opío doxázi, ston thío dekálogo, ti dóxa tou Dimiourgoú Theoú. Apaití étsi tin apokatástasí tou apó ton Októvrio tou 1844, allá apodídi tin parávasí tou stous Protestántes, apó tin ánixi tou 1843.

Mínima tou Défterou Angélou

Stíkhos 8: « Kai állos ángelos tin akoloúthise, légontas: Épese Vavilóna, épese i megáli, epidí apó to krasí tis oryís tis pornías tis pótise óla ta éthni! »

Sto edáphio 8, o défteros ángelos apokalípti tin terástia enokhí tis papikís Romaiokatholikís Ekklisías, i opía apoplánise kai exapátise tous anthrópous metonomázontas tin paganistikí «iméra tou íliou» tou Konstantínou A΄ se « iméra tou Kiríou», mia metáphrasi tou latinikoú montáz pou vrísketai stin arkhí tis «Kiriakís» tou: dies dominica. Epanalamvanómeni dío phorés, i ékphrasi « Épese, épese, i Vavilóna i Megáli », epivevaióni óti yia aftín kai yia ósous tin klironomísoun, o kairós tis thías ipomonís ékhi oristiká teliósi. Atomiká, i metastrophí paraméni dinatí, allá me to kóstos tis paragoyís karpón, diladí móno « érgon » metánias.

Ipenthímisi: « épese » simaíni: sillamvánetai kai ittátai apó ton Theó tis alíthias ópos mia póli péphti sta khéria tou ekhthroú tis. Aftós eyíri kai photízi metá to 1843, metaxí 1844 kai 1873, yia tous pistoús ipirétes tou ton Antventistón tis Evdómis Iméras, to « mistírio » pou tin kharaktirízi stin Apok. 17: 5. I apoplánisi ton psemáton tis kháni tin apotelesmatikótitá tis.

Sto edáphio 8, i krísi pou ekdóthike sta prigoúmena minímata epivevaiónetai, me mia tromerí proidopíisi. I siniditi kai ekoúsia epiloyí tis iméras anápafsis pou kathiérose o Konstantínos A΄ to 321, apó to 1844, kathistá tous epanastátes pou ti dikaiologoún, pathitikoús apénanti sti theïkí katadíki ton vasanistiríon tou défterou thanátou tis teleftaías krísis. Yia na kalípsi tin katigoría tou katá tis Kiriakís, o Theós tin krívi káto apó to ónoma tou diavóitou « simadioú » pou antitíthetai sti dikí tou theïkí « sphrayída ». Aftó to simádi mias anthrópinis exousías, pou amphisvití tin táxi tou khrónou tou, apotelí mia terástia prosvolí áxia timorías apó Aftón. Kai i anangelthísa timoría tha ínai,

prágmati, tromerí: « tha vasanistí me photiá kai thiáphi » pou tha exontósi tous epanastátes, allá móno katá tin óra tis teleftaías krísis.

To Mínima tou Trítou Angélou

Stíkhos 9: « Kai énas állos, énas trítos ángelos, tous akoloúthise, légontas me dinatí phoní: Ópios proskinísi to thirío kai tin ikóna tou, kai lávi to kháragma sto métopó tou í sto khéri tou, »

I simpliromatikí kai diadokhikí phísi aftoú tou trítou minímatos me ta dío prigoúmena prosdiorízetai apó ton típo « ta akoloúthise ». I « dinatí phoní » epivevaióni tin polí ipsilí theïkí exousía ekínou pou to diakirítti.

I apilí apefthínetai stous anthrópinous epanastátes pou ipostirízoun kai engrínoun to kathestós tou « thiríou pou anevaíni apó ti yi » kai pou iiothetoún kai timoún, me tin ipakí tous, tin Kiriakí, to « simádi » tis exousías tou, pou anaphéretai stin Apok. 13: 16, diladí, símera, olókliro ton khristianikó plithismó.

I ámesi antíthesi aftoú tou « simadioú » me ti « sphrayída tou Theoú », diladí apó tin próti iméra tis Kiriakís éos tin évdomi iméra tou Savvátou, epivevaiónetai apó to yegonós óti kai ta dío yínontai dektá « sto métopo », tin édra tis thélisis, símphona me tin Apok. 7: 3 kai 13: 16. As simiósoume óti i « sphrayída tou Theoú » tis Apok. 7: 3 yínetai stin Apok. 14: 1: « to ónoma tou Arníou kai to ónoma tou Patéra tou ». I ipodokhí « sto khéri » diefkrinízetai apó aftá ta edáphia apó to Defteronómio 6: 4 éos 9:

« Ákou, Israíl! O Yiakhvé o Theós mas ínai énas Yiakhvé . Tha agapás ton Yiakhvé ton Theó sou me óli sou tin kardiá, me óli sou tin psikhí, kai me óli sou ti dínami . Kai aftés i entolés, pou sou prostázo símera, tha ínai stin kardiá sou . Tha tis didáskis epimelós sta paidiá sou kai tha milás yi' aftés ótan káthesai sto spíti sou, kai ótan perpatás ston drómo, kai ótan xaplónis, kai ótan sikónesai. Tha tis dénis os simádi sta khéria sou , kai tha ínai san metopiká anámesa sta mátia sou . Tha tis gráphis stous parastátes tou spitioú sou kai stis píles sou ». To « khéri » anaphéretai sti drási, stin práxi, kai to « métopo » anaphéretai sti thélisi tis sképsis. Se aftó to edáphio, to Pnévma léi: « Tha agapás ton Yiakhvé ton Theó sou me óli sou tin kardiá, me óli sou tin psikhí, kai me óli sou ti dínami ». Aftó pou anaphéri o Iisoús sto Matthaíos 22: 37 kai to opío parousiázi os tin « próti kai megalíteri entolí ». I eklektí pou phéroun ti « sphrayída tou Theoú » prépi epoménos na pliroún aftá ta tría kritíria: « Na agapoún ton Theó me óli tous tin kardiá », na timoún epharmózontas tin anápafsi tou Savvátou tis ayiasménis évdomis iméras tou kai na ékhoun « to ónoma tou Arnioú » Iisoú Khristó » kai aftó tou Patéra tou » Yiakhvé sto nou tous. Kathorízontas « kai to ónoma tou Patéra tou », to Pnévma epivevaióni tin anangaiótita tis ipakís stis déka entolés tou Theoú kai stis entolés kai ta diatágmata pou proágoun tin ayiótita ton eklektón stin palaiá diathíki. Ídi stin epokhí tou, o apóstolos Ioánnis epivevaíose aftá ta prágmata légontas stin A΄ Ioánnou 5: 3-4:

« Dióti áfti estí i agápi tou Theoú, to na philáttomen tas entolás aftoú• kai ai entolaí aftoú den ínai varís• dióti pan to yenniménon ek Theoú niká ton kósmon• kai áfti estí i níki i nikísasa ton kósmon, i pístis imón » .

Stíkhos 10: « Aftós tha pii apó to krasí tis oryís tou Theoú, to opío khínetai ákhromo sto potíri tis oryís tou, kai tha vasanistí me photiá kai thiáphi enópion ton ayíon angélon kai enópion tou Arníou » .

I oryí tou Theoú tha ínai apolítos dikaioloyiméni epidí ósi lamvánoun to « kháragma tou thiríou » timoún tin anthrópini amartía, enó parállila diekdikoún ti dikaiosíni tou Iisoú Khristoú. Stin Apok. 6: 15-17, to Pnévma apikónise tis sinépies tis telikís tous antiparáthesis me tin katastrophikí díkaii oryí tou Iisoú Khristoú.

Exairetiká simantikí simíosi : Yia na katanísoume kalítera aftón ton theïkó thimó, prépi na siniditopiísoume yiatí i periphrónisi yia to ieró Sávvato prokalí tóso megálo méros tis oryís tou Theoú. Ipárkhoun mikrés amartíes, allá i Vívlos mas proidopií yia tin amartía katá tou Avíou Pnévmatos, diefkrinízontas óti den ipárkhi pléon thisía yia na lávoume theïkí sinkhóresi. Tin epokhí ton apostólon, to móno parádigma pou mas dínetai yia aftó to ídos amartías ínai i apórripsi tou Khristoú apó énan Khristianó pou ékhi metastraphí. Allá aftó ínai móno éna parádigma, epidí stin pragmatikótita i vlasphimía katá tou Avíou Pnévmatos sinístatai stin árnisi kai tin árnisi mias martirías pou dínetai apó to Pnévma tou Theoú. Yia na písi kai na didáxi tous anthrópous, to Pnévma enépnefse tis ierés graphés tis Vívlou. Epoménos, ópios amphisvití ti martiría pou dínetai apó to Pnévma sti Vívlo ídi diaprátti vlasphimía katá tou Pnévmatos tou Theoú. Borí o Theós na káni kalítera, na gnostopiísi to thélimá tou, apó to na odiyísi ósous kaloúntai sti Vívlo kai ta graptá tis? Borí na ekphrási to thélimá tou, ti sképsi tou kai tin kiríarkhi krísi tou pio kathará? Ton 16o aióna , aftí i periphrónisi yia ti Vívlo, enantíon tis opías kírixe pólemo, simatodótise to oristikó télos tis ipomonís tou Theoú me ti Romaiokatholikí thriskía. to télos tis ipomonís tou me éna dógma pou den anagnórise poté. Sti sinékhia, to 1843, i periphrónisi yia ton prophitikó lógo simatodótise to télos tis apodokhís tis Protestantikís pístis se óles tis pollaplés morphés tis, klironómi tis Romaïkís Kiriakís, diladí tou « kharagménou tou thiríou ». Kai télos, me ti sirá tou, o Antventismós diépraxe vlasphimía katá tou Avíou Pnévmatos aporríptontas tin apóliti prophitikí apokálipsi pou tou parousíase o Iisoús méso tou tapinoú doúlou tou, ton opío ensarkóno• vlasphimía pou ékhi epivevaiothí kai eniskhithí apó ti simmakhía tous me tous tirités tis Kiriakís apó to 1995. I vlasphimía katá tou Pnévmatos lamváni káthe phorá apó ton Theó ti díkaii apántisi pou tis axízi• mia díkaii piní katadíkis ston próto kai ston « déftero thánato » pou epivevaiónetai se aftó to edáphio 10.

Stíkhos 11: « Kai o kapnós tou vasanismoú tous anevaíni stous aiónes ton aiónon• kai den ékhoun anápafsi oúte iméra oúte níkhta ósi proskinoún to thirío kai tin ikóna tou, kai ópios lamváni to kháragma tou onómatós tou » .

O « kapnós » tha ipárkhi móno katá tin óra tis teleftaías krísis, tin óra pou i pesméni epanastátes tha « vasanistoún se photiá kai thiáphi » sti «límni tis photiás » tis Apok. 19: 20 kai 20: 14• aftó, sto télos tis évdomis khilietías. Allá ídi prin apó aftí tin tromerí stigmí, i óra tis éndoxis epistrophís tou Iisoú Khristoú tha epivevaiósi tin telikí tous míra. To mínima aftoú tou edaphíou eyíri to théma tis « anápafsis ». Apó tin plevrá tous, i eklektí ínai prosektikí ston khróno tis anápafsis pou ayiástike apó ton Theó, allá i pesméni, antítheta, den ékhoun tin ídia anisikhía, epidí den dínoun stis theïkés

dilósis ti simasía kai ti sovarótita pou tous axízi. Yi' aftó, se apántisi stin periphrónisí tous, tin óra tis telikís tous timorías, o Theós den tha tous dósi anápafsi yia na apalíni ta vásaná tous.

Stíkhos 12: « Edó ínai i ipomoní ton ayíon• edó ínai i philáttontes tas entolás tou Theoú kai tin pístin tou Iisoú » .

I léxis « epimoní í ipomoní » kharaktirízoun tous alithinoús ayíous tou thíou Messía Iisoú apó to 1843-44 mékhri tin epistrophí tou en dóxi. Se aftó to edáphio, « to ónoma tou Patéra » tou edaphíou 1 yínetai « i entolés tou Theoú » kai « to ónoma tou Arnioú » antikathístatai apó « tin písti tou Iisoú ». I sirá ton proteraiotíton allázi epísis. Se aftó to edáphio, to Pnévma parathéti « tis entolés tou Theoú » prótes kai « tin písti tou Iisoú » défteres . Aftí ínai istoriká kai apó ápopsi axías i sirá pou enékrine o Theós sto skhédio sotirías tou. To edáphio 1 édose proteraiótita «sto ónoma tou to Arní » yia na sindési tous « 144. 000 » eklektoús me ti khristianikí písti.

Stíkhos 13: « Kai ákousa phoní apó ton ouranó na léi: Grápse: Makárii i nekrí pou apothnískoun en Kirío apó tóra. Nai, léi to Pnévma, yia na anapafthoún apó tous kópous tous, epidí ta érga tous tous akolouthoún » .

I phrási « apó tóra kai sto exís » axízi mia leptomerí exíyisi epidí ínai tóso simantikí. Dióti anaphéretai stis imerominíes tin ánixi tou 1843 kai to phthinóporo tou 1844, ótan, antístikha, téthike se iskhí to diátagma tou Daniíl 8: 14 kai élixan i dío díkes ton Antventistón pou orgánose o Goíliam Míler.

Me tin párodo tou khrónou, o epísimos thesmikós Antventismós ékhase apó ta mátia tou tis epiptósis aftís tis phórmoulas « apó edó kai sto exís ». Móno i idrités protopóri tis Antventistikís pístis katálavan tis sinépies tis apaítisis tou Theoú yia to Sávvato ídi apó to 1843. Yia na iiothetísoun aftín tin praktikí tis évdomis iméras, odiyíthikan sto na siniditopiísoun óti i Kiriakí pou epharmozótan mékhri tóte ítan kataraméni apó ton Theó. Metá apó aftoús, o klironomiménos Antventismós éyine paradosiakós kai tipikós, kai yia ti sintriptikí pliopsiphía ton opadón kai ton daskálon, i Kiriakí kai to Sávvato topothetíthikan ádika se epípedo isótitas. Aftí i apólia tis aísthisis tis ierís kai alithinís ayiótitas íkhe os apotélesma tin éllipsi endiaphérontos yia ton prophitikó lógo kai to tríto mínima ton Antventistón pou édosa metaxí 1983 kai 1994. Dedoménou óti aftí i periphrónisi ekdilóthike ston Antventismó sti Gallía, o pangósmios Antventistikós thesmós sínapse simmakhía me tin ikoumenikí philí to 1995, me apotélesma ti megalíteri katára tou. I apilí ton « vasanistiríon » tou edaphíou 10 ton aphorá me ti sirá tou, me tin ipódixi tis ékphrasis « tha pii ki aftós ». Apó to 1994, o thesmikós Antventismós, metá tin Protestantikí písti, krínetai kai katadikázetai apó to 1843.

Ópos ipodilóni aftó to edáphio, to diátagma tou Daniíl 8: 14 prokalí ton diakhorismó ton Protestantón Khristianón tou 1843 se dío stratópeda, simperilamvanoménis tis omádas ton Antventistón, dikaioúkhou tis makariótitas pou diakiríkhthike: « Makárii i nekrí pou pethaínoun en Kirío apó tóra kai sto exís! ». Ínai aftonóito óti o Iisoús, anakinónontas sti « Laodíkia » óti eprókito na tin « emetísi », to ídrima ton Antventistón, epísimos angeliophóros tou Khristoú to 1991, tin imerominía tis epísimis apórripsis tou photós, pou onomázetai « yimnós », den borí pléon na epophelithí apó aftín tin makariótita.

Óra singomidís

Stíkhos 14: «Kai ída, kai idoú, éna lefkó sínnepho, kai páno sto sínnepho kathótan kápios ómios me ton Iió tou anthrópou, ékhontas sto kepháli tou khrisó stémma, kai sto khéri tou kophteró drepáni » .

Aftí i perigraphí thimízi ton Iisoú Khristó katá ti stigmí tis éndoxis epistrophís tou. To « lefkó sínnepho » thimízi tis sinthíkes tis anakhórisís tou kai tis análipsís tou ston ouranó, ópos vióthikan dío khiliádes khrónia norítera. To « lefkó sínnepho » ipodilóni tin agnótitá tou, to « khrisó stémma » tou simvolízi ti nikiphóra písti tou kai to «kophteró drepáni » apikonízi ton « kophteró lógo » tou Theoú stin Epistolí pros Evraíous 4: 12, pou epharmózetai «apó to khéri tou ».

Stíkhos 15: « Kai állos ángelos vyíke apó ton naó, krázontas me dinatí phoní se aftón pou kathótan páno sti nephéli: Strépse to drepáni sou kai therísou• epidí, írthe i óra na therísis, epidí o therismós tis yis ínai órimos » .

Ipó tin énnia tou « therismoú », ópos stin paravolí tou, o Iisoús mas ipenthimízi óti se aftó tha erkhótan i óra na diakhoristí oristiká « to kaló sitári apó to ákhiro ». Méso tis Apokálipsís tou, mas káni na anakalípsoume aftó to théma pou khorízi ta dío stratópeda: to Sávvato ton eklektón kai tin Kiriakí ton pesónton, epidí píso apó aftó to thriskeftikó ónoma krívetai i latría kai i exousía mias paganistikís iliakís theótitas. Kai pará tis exelíxis tou anthrópinou khrónou, o Theós sinekhízi na ton vlépi ópos pragmatiká ínai yia aftón. I diaphoretikés apópsis ton anthrópon den epireázoun tin krísi tou. Sti dikí tou khronikí táxi, i próti iméra ínai vévili, den borí se kamía períptosi na apoktísi theïkí ayiótita. Aftó sindéetai apoklistiká me tin évdomi iméra pou ayiástike sti dikí tou khronikí táxi, kharagméni apó tin arkhí tou aénaou yíinou khrónou. Aftó yia mia diárkia 6000 iliakón etón.

Stíkhos 16: « Kai aftós pou kathótan páno sto sínnepho éstrepse to drepáni tou páno sti yi, kai i yi therístike » .

To Pnévma epivevaióni ti mellontikí ekplírosi tou « therismoú tis yis ». O Khristós, o Sotíras kai Ekdikitís, tha phrontísi yia aftó kai tha to oloklirósi símphona me tin anangelía pou ékane me paravolí stous apostólous tou sto Katá Matthaíon 13: 30-43. O « therismós » aphorá kiríos tin arpayí ston ouranó ton eklektón ayíon pou paréminan pistí ston Dimiourgó Theó.

I epokhí tis singomidís (kai tis ekdíkisis)

Stíkhos 17: « Kai állos ángelos vyíke apó ton naó pou ínai ston ouranó, kratóntas ki aftós kophteró drepáni » .

An o prigoúmenos « ángelos » íkhe mia apostolí evnoïkí yia tous eklektoús, antítheta, aftós o « állos ángelos» ékhi mia timoritikí apostolí pou stréphetai enantíon ton pesónton epanastatón. Aftó to déftero « drepáni» simvolízi epísis ton « oxí lógo tou Theoú » pou títhetai se epharmoyí me ti thélisí tou, allá ókhi me to khéri tou, aphoú, se antíthesi me ti singomidí, yia ton trígo, i ékphrasi « sto khéri tou » apousiázi. I timoritikí drási tha anatethí epoménos se práktores pou ekteloún to theïkó thélima• stin pragmatikótita, sta thímata ton apoplaníseón tou.

Stíkhos 18: « Kai állos ángelos vyíke apó to thisiastírio, pou íkhe exousía páno sti photiá, kai mílise me dinatí phoní se aftón pou íkhe to kophteró drepáni, légontas: «Vále to kophteró sou drepáni kai tríyise ta tsampiá tis ampélou tis yis, yiatí ta staphília tis yis ínai órima » .

Épita, metá tin arpayí ton eklektón ston ouranó, érkhetai i stigmí tou « triyitoú ». Ston Isaïa 63: 1 éos 6, to Pnévma anaptíssi tin enéryia pou stokhévi aftós o simvolikós óros. Sti Vívlo, o khimós tou kókkinou staphilioú singrínetai me anthrópino aíma. I khrísi tou apó ton Iisoú, sto Áyio Dípno, epivevaióni aftí tin idéa. Allá « o trígos » sindéetai me « tin oryí tou Theoú » kai tha aphorá ekínous pou ékhoun ergastí anáxia me to próskhima ton doúlon tou, epidí to aíma pou khíthike ikiothelós apó ton Khristó den áxize tis pollés prodosíes tous. Dióti o Iisoús borí na niósi prodoménos apó ekínous pou diastrevlónoun to sotírio skhédió tou se simío pou na dikaiologoún tin amartía yia tin opía édose ti zí tou kai ipémine talaiporía, óste na stamatísi i epharmoyí tis. I ekoúsii paravátes tou nómou tou ékhoun epoménos lógo na tou dósoun. Stin tiphlí tous tréla, tha phtásoun sto simío na théloun na skotósoun tous alithinoús eklektoús tou, prokiménou na exalípsoun apó ti yi tin praktikí tou Savvátou tis évdomis iméras, pou ayiástike kai apaitítai apó ton Theó apó to 1843-44. I eklektí den íkhan tin exousiodótisi tou Theoú na khrisimopiísoun vía enantíon ton thriskeftikón ekhthrón tous. O Theós íkhe epiphiláxi aftí tin enéryia apoklistiká yia ton eaftó tou. « I ekdíkisi ínai dikí mou, i timoría ínai dikí mou », dílose stous eklektoús tou, kai írthe i óra na pragmatopiithí aftí i ekdíkisi.

Se aftó to kephálaio 14, ta edáphia 17 éos 20 anaphéroun aftó to théma tou « triyitoú ». Ta amartolá staphília kharaktirízontai órima epidí ékhoun apodíxi plíros me ta érga tous tin alithiní tous phísi. To aíma tous tha réi san khimós staphilión se mia varéli ótan ta podopatoún ta pódia ton triyitón staphilión.

Stíkhos 19: « Kai o ángelos évale to drepáni tou sti yi, kai étrexe to ampéli tis yis, kai to érixe sto megálo patitíri tis oryís tou Theoú » .

I drási epivevaiónetai apó tin anakínosi pou apokalíptetai apó aftí ti skiní. O Theós prophitévi me vevaiótita tin timoría tis katholikís kai protestantikís alazonías. Tha ipostoún tis sinépies tis oryís tou Theoú, ópos apikonízetai apó tin dexamení stin opía ta triyiména staphília sinthlívontai apó ta pódia ton spastíron.

Stíkhos 20: « Kai patíthike to patitíri éxo apó tin póli, kai aíma étrekhe apó to patitíri mékhri ta khalinária ton alógon, se apóstasi khilíon exakosíon stadíon » .

To Isaïas 63: 3 diefkrinízi: « Pátisa mónos to patitíri• kanís den ítan mazí mou. . . ». O trígos ekpliróni tin timoría tis Vavilónas, tis Megális Pólis, stin Apok. 16: 19. Ékhi yemísi to potíri tis theïkís oryís pou prépi tóra na pii mékhri ta katakáthia. « To patitíri patíthike éxo apó tin póli », diladí, khorís tin parousía ton eklektón pou íkhan ídi metapherthí ston ouranó. Stin Ierousalím, i ektelésis óson katadikástikan se thánato pragmatopioúntan éxo apó ta tíkhi tis ayías pólis, óste na min molinthí. Aftí ítan i periptosi tis stávrosis tou Iisoú Khristoú, o opíos ipenthimízi, me aftó to mínima, to tímima pou prépi na plirothí yia ósous ipotímisan ton dikó tou thánato. Írthe i óra i ekhthrí tou na khísoun to aíma tous me ti sirá tous yia na exileothoún yia tis pollés amartíes tous. « Kai aíma vyíke apó to patitíri mékhri ta khalinária ton alógon ». I stókhi tis oryís ínai i Khristianí thriskeftikí dáskali, kai o Theós tous prosdiorízi me tin ikóna tou « dexioú » pou vázoun i anavátes « sto stóma ton alógon » yia na tous kathodiyí. Aftí i ikóna protínetai sto Iákovo 3: 3, to théma tou opíou ínai akrivós: thriskeftikí dáskali. O Iákovos diefkrinízi apó tin arkhí tou kephalaíou 3: « Adelphí mou, as min

yínontai pollí apó esás dáskali, yiatí xérete óti tha krithoúme afstirótera ». I drási tou « trígou » dikaioloyí aftí ti sophí proidopíisi. Diefkrinízontas « mékhri kai ta khalinária ton alógon », to Pnévma iponoí óti to patitíri aphorá, próta ap 'óla, ton Romaiokatholikó klíro tis « Vavilónas tis Megális » , allá óti epektínetai kai stous Protestántes daskálous pou, apó to 1843, kánoun «katastrophikí» khrísi tis Avías Graphís, símphona me tin katigoría tou Pnévmatos stin Apok. 9: 11. Edó vrískoume tin epharmoyí tis proidopíisis pou dínetai stin Apok. 14: 10: « Aftós tha pii apó to krasí tis oryís tou Theoú, pou khínetai áthikto sto potíri tis aganáktisis tou. . . ».

Yia to mínima « se apóstasi khilíon exakosíon stadíon », se sinékhia me to prigoúmeno mínima, i timoría epektínetai stin metarrithmisméni písti apó ton 16o aióna , stin opía parapémpi o arithmós 1600. Aftí ínai i epokhí pou o Martínos Loúthiros episimopíise tin katigoría katá tis Katholikís pístis to 1517. Allá ínai epísis se aftón ton 16o aióna pou diamorphóthikan i Protestantikés didaskalíes ton « psevdókhriston » kai ton psevdokhristianón , i opíi nomimopíisan ti vía kai to spathí pou apagórefse o Iisoús Khristós. I Apokálipsi prosphéri ta diká tis klidiá erminías, kai aftós o 16os aiónas orízetai stin Apok. 2: 18 éos 29 me to simvolikó ónoma tis epokhís « Thiátira ». I léxi « stádio » apokalípti ti thriskeftikí tous drastiriótita, ti simmetokhí tous ston agóna drómou, me to épathlo pou diakivévetai na ínai to stémma tis níkis pou iposkhéthike ston nikití. Aftí ínai i didaskalía tou Pávlou stin A' Korinthíous. 9: 24: « Den xérete óti óli ósi trékhoun ston agóna trékhoun, allá énas lamváni to vravío? Tréxte me tétio trópo óste na to kerdísete ». To vravío tis ouránias klísis den kerdízetai epoménos me opiondípote trópo. I pistótita kai i epimoní stin ipakí ínai o mónos trópos yia na kerdísi kanís ston agóna tis pístis. Epivevaióni sta Philippisíous 3: 14 légontas: « Prokhoró pros ton stókho yia na kerdíso to vravío tis ouránias klísis tou Theoú en Khristó Iisoú ». Tin epokhí tou « trígou », aftá ta lóyia tou Iisoú tha epalitheftoún: « Dióti pollí ínai klití, allá líyi ínai eklektí» (Matth. 22: 14). »

Apokálipsi 15: To télos tis dokimasías

Prin oloklirothí o « therismós kai o trígos », érkhetai i tromerí stigmí tou télous tis dokimasías. I stigmí pou i anthrópines epiloyés ínai kathorisménes, khorís dinatótita anatropís aftón ton epilogón. Ekíni ti stigmí, i prosphorá tis sotirías en Khristó telióni. Aftó ínai to théma aftoú tou polí síntomou kephalaíou 15 tis Apokálipsis tou Iisoú Khristoú. To télos tis dokimasías érkhetai metá tis prótes éxi « salpínges » ton kephalaíon 8 kai 9, kai prin apó « tis eptá teleftaíes pliyés tou Theoú » tou kephalaíou 16. Ínai aftonóito óti akolouthí tin telikí epiloyí tou monopatioú pou o Theós díni ston ánthropo na akolouthísi. Ipó tin aftarkhikí aiyída « tou thiríou pou anevaíni apó ti yi » tis Apok. 13: 11 éos 18, ta dío teleftaía monopátia odigoún, to éna, sto Sávvato í to ayiasméno Sávvato tou Theoú, to állo, stin Kiriakí, tis romaïkís papikís exousías. Poté i epiloyés metaxí zís kai kaloú, thanátou kai kakoú den ítan tóso saphís. Pion phovátai perissótero o ánthropos? Ton Theó í ton ánthropo? Aftó ínai to dedoméno tis katástasis. Allá boró epísis na po: Pion agapái perissótero o ánthropos? Ton Theó í ton ánthropo? I eklektí tha apantísoun kai stis dío periptósis: o Theós, gnorízontas méso tis

prophitikís tou apokálipsis tis leptoméries tou télous tou skhedíou tou. I aiónia zí tha ínai tóte polí kontá, sta khéria tous.

Stíkhos 1: « Kai ída állo simío ston ouranó, megálo kai thavmastó: eptá angélous pou íkhan tis eptá éskhates pliyés, epidí se aftés telióni i oryí tou Theoú » .

Aftó to edáphio parousiázi tis « eptá teleftaíes pliyés » pou tha khtipísoun tous psevdís pistoús yia tin epiloyí tis Kiriakís ton Romaíon. To théma aftoú tou kephalaíou, to télos tis dokimasías, aníyi tin epokhí ton « eptá teleftaíon pligón tis oryís tou Theoú ».

Stíkhos 2: «Kai ída san thálassa apó yialí anakateméni me photiá• kai aftí pou níkisan to thirío, kai tin ikóna tou, kai ton arithmó tou onómatós tou, stékontan páno sti thálassa apó yialí, ékhontas tis árpes tou Theoú » .

Yia na entharríni tous doúlous Tou, tous eklektoús Tou, o Kírios parousiázi sti sinékhia mia skiní pou thimízi tin epikímeni níki tous méso diaphóron ikónon parménon apó álla apospásmata prophitías. « Epáno se yiálini thálassa, anakateméni me photiá, stékontai », yiatí ékhoun perási apó mia dokimasía pístis stin opía diókhthikan (mákhi sóma me sóma me photiá) kai ékhoun anadikhthí nikités. I « yiálini thálassa » dilóni tin agnótita tou eklektoú laoú, ópos stin Apok. 4: 1.

Stíkhos 3: « Kai psálloun tin odí tou Misí, tou doúlou tou Theoú, kai tin odí tou Arníou, légontas: Megála kai thavmastá ta érga sou, Kírie Theé Pantokrátora! Díkaies kai alithinés i odí sou, Vasiliá ton ethnón! »

« To Ásma tou Misí » yiórtase tin éndoxi éxodo tou Israíl apó tin Aíyipto, ti yi kai to tipikó símvolo tis amartías. I ísodos sti yíini Khanaán pou akoloúthise 40 khrónia argótera promínie tin ísodo ton teleftaíon eklektón stin ouránia Khanaán. Me ti sirá tou, aphoú édose ti zí tou yia na exileothí yia tis amartíes ton eklektón, o Iisoús, « to Arní », anévike ston ouranó, sti dóxa kai tin ouránia theïkí tou dínami. I teleftaíi pistí mártires tou Iisoú, óli i Antventistés stin písti kai to érgo, viónoun me ti sirá tous tin análipsi ston ouranó ótan o Iisoús epistréphi yia na tous sósi. Ipsónontas ta « megála kai thavmastá érga » tou, i eklektí doxázoun ton Dimiourgó Theó pou ensárkose tis axíes tou ston Iisoú Khristó: tin télia « dikaiosíni » tou kai tin « alíthia » tou . I epíklisi tis léxis « alithinós » sindéi to plaísio tis drásis me to télos tis « laodikías » epokhís stin opía parousíase ton eaftó tou os « o Amín kai o Alithinós» . Tóte ínai i epokhí tis « apelefthérosis » pou simatodotí to télos tis epokhís tis « yénnisis tis yinaíkas » tis Apok. 12: 2. « To paidí » érkhetai ston kósmo me ti morphí tis agnótitas tou ourániou kharaktíra pou apokalíphthike ston Iisoú Khristó kai apó aftón. I eklektí boroún na doxásoun ton Theó yia tin « pantodínami » katástasí tou, epidí se aftí ti theïkí dínami ophíloun ti sotiría kai tin apelefthérosí tous. Ékhontas singentrósi kai epiléxi tous litroménous tou anámesa apó óla ta yíina éthni, o Iisoús Khristós ínai pragmatiká o « Vasiliás ton ethnón ». Ósi enantióthikan se aftón kai stous eklektoús tou den ipárkhoun pia.

Stíkhos 4: « Pios den tha phovithí, Kírie, kai den tha doxási to ónomá sou? Yiatí esí ísai mónos áyios. Kai óla ta éthni tha érthoun kai tha proskinísoun brostá sou, epidí i krísis sou apokalíphthikan. »

Me aplá lóyia, aftó simaíni: Pios tha arnithí na se phovithí, Theé Dimiouryé, kai tha tolmísi na se sterísi apó ti díkaii dóxa sou arnoúmenos na timísi to áyio Sávvato tis évdomis iméras sou? Dióti

móno esí ísai áyios , kai móno esí ékhis ayiási tin évdomi iméra sou kai ekínous stous opíous tin édoses, os éndixi tis epidokimasías tous kai tis simmetokhís tous stin ayiótitá sou. Prágmati, milóntas yia « phóvo tou », to Pnévma anaphéretai sto mínima tou prótou « angélou » tis Apok. 14: 7: « Phovithíte ton Theó kai dóste dóxa se aftón, yiatí írthe i óra tis krísis tou• kai proskiníste (proskiníste) aftón pou ékane ton ouranó kai ti yi kai ti thálassa kai tis piyés ton nerón ». Sto skhédio tou Theoú, ta katestramména epanastatiména éthni tha anastithoún yia dipló skopó: na tapinothoún enópion tou Theoú kai na tou dósoun dóxa, kai na ipostoún ti díkaii teleftaía timoría tou pou tha ta exalípsi oristiká, sti « límni tis photiás kai tou thiaphioú » tis teleftaías krísis, pou anakinóthike sto mínima tou « trítou angélou » tis Apok. 14: 10. Prin epitefkhthoún aftá ta prágmata, i eklektí tha prépi na perásoun apó tin epokhí ton thíon kríseon pou tha ekdilothoún me tin drási ton « eptá pligón » pou anakinóthikan ston próto stíkho.

Stíkhos 5: « Metá táfta ída, kai idoú, aníkhtike o naós tis skinís tou martiríou ston ouranó » .

Aftó to ánigma tou ourániou « naoú » simatodotí tin páfsi tis mesitías tou Iisoú Khristoú, epidí o khrónos tis klísis tis sotirías telióni. « I martiría » ipodilóni tis déka entolés tou Theoú pou topothetíthikan stin ierí kivotó. Étsi, apó aftí ti stigmí, o khorismós metaxí ton eklektón kai ton khaménon ínai oristikós. Sti yi, i epanastátes mólis apophásisan, me diátagma nómou, tin ipokhréosi sevasmoú tis evdomadiaías anápafsis tis prótis iméras, i opía kathieróthike politiká kai epivevaióthike thriskeftiká, diadokhiká, apó tous Romaíous aftokrátores, ton Konstantíno A΄ kai ton Ioustinianó A΄, i opíi ékanan ton Viyílio A΄ ton próto pápa, kosmikó epikephalís tis pangósmias khristianikís pístis, diladí tis katholikís, to 538. To teleftaío diátagma tou thanátou prophitéftike stin Apok. 13: 15 éos 17 kai téthike ipó tin kiríarkhi drási tis amerikanikís protestantikís pístis, ipostirizómenis apó tin evropaïkí katholikí písti.

Stíkhos 6: «Kai i eptá ángeli pou íkhan tis eptá pliyés vyíkan apó ton naó, diméni me katharó kai lefkó linó, kai perizosméni me khrisés zónes yíro apó to stíthos tous » .

Ston simvolismó tis prophitías , i « eptá ángeli » antiprosopévoun móno ton Iisoú Khristó í « eptá angélous » pistoús sto stratópedó tou ópos aftós. « To leptó linó, katharó kai lamperó » antiprosopévi « ta díkaia érga ton ayíon » stin Apok. 19: 8. I « khrisí zóni yíro apó to stíthos », epoménos sto epípedo tis kardiás, prokalí tin agápi tis alíthias pou ídi anaphéretai stin ikóna tou Khristoú pou parousiázetai stin Apok. 1: 13. O Theós tis alíthias etimázetai na timorísi to stratópedo tou psévdous. Me aftí tin ipenthímisi, to Pnévma iponoí « ti megáli simphorá » tis opías i morphí apokalíphthike apó to prósopó tou se síngrisi me « ton ílio ótan lámpi me ti dínamí tou ». I óra tis telikís antiparáthesis metaxí tou Iisoú Khristoú kai ton epanastatiménon paganistón látris tou íliou ékhi phtási.

Stíkhos 7: « Kai éna apó ta téssera zóa édose stous eptá angélous eptá khrisés phiáles yemátes me tin oryí tou Theoú tou zóntos stous aiónes ton aiónon » .

O ídios o Iisoús ítan to prótipo pou apikonízetai apó ta « téssera zontaná plásmata » tis Apok. 4. Ínai epísis « o Theós pou zi stous aiónes ton aiónon « oryisménos ». I theïkótitá tou, lipón, tou anathéti ólous tous rólous: Dimiourgós, Litrotís, Mesolavitís kai mónima Kritís. Sti sinékhia, vázontas télos sti mesitía tou, yínetai o Theós tis dikaiosínis pou khtipá kai timorí me thánato tous epanastatiménous antipálous tou, epidí ékhoun yemísi « to potíri » tou díkaiou « oryismoú » tou . «

To potíri » ínai tóra yemáto, kai aftós o thimós tha lávi ti morphí ton « eptá teleftaíon » timorión stis opíes to theïkó éleos den tha ékhi pléon ti thési tou.

Stíkhos 8: « Kai yémise o naós kapnó apó ti dóxa tou Theoú kai apó ti dínamí tou• kai kanénas den boroúse na bi ston naó, mékhri na simplirothoún i eptá pliyés ton eptá angélon » .

Yia na epexiyísi aftó to théma tis páfsis tis kháritos, to Pnévma parousiázi se aftó to edáphio tin ikóna enós « naoú yemátou kapnó exaitías » tis parousías « tou Theoú » kai diefkrinízi: « kai kanís den boroúse na isélthi ston naó mékhri na oloklirothoún i eptá pliyés ton eptá angélon» . O Theós proidopií étsi tous eklektoús tou óti tha paramínoun sti yi katá ti diárkia ton « eptá teleftaíon pligón » tis oryís tou. I teleftaíi eklektí tha xanazísoun tin empiría ton Evraíon tin epokhí ton « déka pligón » pou éplixan tin epanastatiméni Aíyipto. I pliyés den ínai yi' aftoús, allá yia tous epanastátes, stókhous tis theïkís oryís. Allá i epikímeni ísodós tous ston « naó » epivevaiónetai étsi, i dinatótita tha dothí, mólis teliósoun i « eptá teleftaíes pliyés ».

Apokálipsi 16 : I Eptá Teleftaíes Pliyés

tis oryís tou Theoú

To kephálaio 16 parousiázi tin ékkhisi aftón ton « eptá teleftaíon pligón » me tis opíes ekphrázetai « i oryí tou Theoú ».

I meléti olóklirou tou kephalaíou tha to epivevaiósi aftó, allá prépi na simiothí óti i stókhi tis « oryís tou Theoú » tha ínai ídii me ekínous pou khtipíthikan apó tis timoríes ton próton éxi « salpíngon ». To Pnévma apokalípti étsi óti i timoríes ton « eptá teleftaíon pligón » kai ekínes ton « eptá salpíngon » timoroún tin ídia amartía: tin paravíasi tis anápafsis tou Savvátou tis « évdomis iméras». ayiasméni » apó ton Theó apó katavolís kósmou.

Anígo mia parénthesi edó, kathisteriména. Simióste ti diaphorá pou kharaktirízi tis theïkés « salpínges » kai tis « pliyés í pliyés» . I « sálpinges » ínai óles anthrópines dolophoníes pou títhentai se enéryia apó anthrópous allá diatássontai apó ton Theó, me tin pémpti na ínai pnevmatikís phísis. I « pliyés » ínai disárestes enéryies pou epiválλontai apefthías apó ton Theó méso ton phisikón méson tis zontanís dimiouryías tou. I Apokálipsi 16 mas parousiázi tis « eptá teleftaíes pliyés », i opíes ipodilónoun diakritiká óti priyíthikan állon « pligón » pou ipéstisan i ánthropi prin apó to télos tou khrónou tis kháritos, i opía khorízi pnevmatiká « ton kairó tou télous » pou anaphéretai sto Dan. 11: 40 se dío méri. Sto próto, aftó to télos ínai aftó tis epokhís ton ethnón, kai sto déftero, aftó tis epokhís tis pangósmias kivérnisis pou organónetai ipó tin kidemonía kai tin protovoulía ton IPA. Se aftín tin enimérosi, pou pragmatopiíthike to Sávvato 18 Dekemvríou 2021, boró na epivevaióso aftín tin exíyisi, kathós apó tis arkhés tou 2020, olókliri i anthropótita ékhi pliyí apó ikonomikí katastrophí

exaitías enós metadotikoú ioú, tou Koronoïoú Covid-19, o opíos emphanístike yia próti phorá stin Kína. Se éna plaísio pangosmiopiiménon antallagón kai gnóseon, pou eniskhíoun nitiká tis pragmatikés tis epiptósis, panikovliméni, i iyétes ton laón ékhoun stamatísi tin anáptixi kai ti sinekhí meyéthinsi olókliris tis ditikoevropaïkís kai amerikanikís ikonomías. Theoroúmeni, ádika, os pandimía, i Dísi, i opía nómize óti mia méra tha nikoúse ton thánato, ínai apoyitevméni kai avíthiti. Panikóvliti, i áthi ékhoun paradothí sóma te kai psikhí sti néa thriskía pou tin antikathistá: tin pantodínami iatrikí epistími. Kai i khóra ton apateónon, i plousióteri sti yi, ekmetalléftike tin efkairía na káni tous anthrópous aikhmalótous kai sklávous stis diagnósis tous, ta emvóliá tous, ta phármaká tous kai tis etairikés tous apophásis. Taftókhrona, akoúme odiyíes sti Gallía, yia na min po káti parádoxo, tis opíes sinopsízo os exís: «sinistátai na aerízontai ta diamerísmata kai na phoriétai i prostateftikí máska yia óres píso apó tis opíes aftós pou ti phorái asphiktiá». Aftó ipogrammízi tin «kiní loyikí» ton néon iyemónon tis Gallías kai állon khorón pou mimoúntai. Ínai endiaphéron na simiothí óti i khóra pou iyíthike aftís tis katastrophikís simperiphorás ítan próta to Israíl. I próti khóra pou katarástike apó ton Theó stin thriskeftikí istoría. I khrísi máskas, arkhiká apagorevméni ótan den ítan diathésimi, sti sinékhia katésti ipokhreotikí yia tin prostasía apó mia asthénia pou epireázi to anapnefstikó sístima. I katára tou Theoú apophéri aprosdókitous karpoús , allá katastrophiká polí apotelesmatikoús. Ímai pepisménos óti metaxí tou 2021 kai tis énarxis tis « éktis sálpingas », tou Trítou Pangosmíou Polémou, álles « pliyés tou Theoú » tha khtipísoun tin énokhi anthropótita se diáphora méri tis yis, kai idiaítera stin katestramméni Dísi. «pliyés» ópos o « pína » kai álles pragmatikés pangósmies pandimíes, ídi gnostés os panóli kai kholéra. O Theós diekdikí aftó to ídos timorías ston Iez. 14: 21: «Nai, étsi léi o Kírios Yiakhvé: An kai tha stílo enantíon tis Ierousalím tis tésseris tromerés mou timoríes, to spathí, tin pína, ta ágria thiría kai ton limó, yia na exontóso apó aftín ánthropo kai thirío ». Simióste óti aftí i lísta den ínai exantlitikí, epidí sti sínkhroni epokhí, i theïkés timoríes lamvánoun pollaplés morphés: Karkínos, AIDS, Chikungunya, Altskháimer. . . k. lp. . . Simióno epísis tin emphánisi enós phóvou lógo tis iperthérmansis tou planíti. Mázes tis anthropótitas tromokratoúntai kai panikovállontai sti sképsi tou liosímatos ton págon kai ton plimmirón pou tha boroúsan na prokípsoun. Énas akómi karpós tis theïkís katáras pou khtipá ta anthrópina mialá kai khtízi tíkhi khorismoú kai mísous. Klíno aftín tin parénthesi yia na sinekhíso ti meléti se aftó to plaísio ton sinepión tou télous tis kháris pou kharaktirízi tis « eptá teleftaíes pliyés tis oryís tou Theoú ».

Énas állos lógos dikaioloyí tin epiloyí ton stókhon. I « eptá éskhates pliyés » epitinkhánoun tin katastrophí tis dimiouryías sto télos tou kósmou. Yia ton Theó, ton Dimiourgó, ékhi érthi i óra yia tin katastrophí tou érgou tou. Étsi, akolouthí ti diadikasía tis dimiouryías, allá antí na dimiouryí, katastréphi. Me tin « évdomi éskhati pliyí », i anthrópini zí sti yi tha svísi, aphínontas píso tis ti yi yia álli mia phorá mia « ávisso » se khaotikí katástasi, me ton móno kátikó tis, ton Sataná, ton aftourgó tis amartías. I érimi yi tha ínai i philakí tou yia « khília khrónia » mékhri tin telikí krísi, ótan, mazí me ólous tous állous epanastátes, tha exontothí símphona me tin Apok. 20.

Stíkhos 1: « Kai ákousa mia dinatí phoní apó ton naó na léi stous eptá angélous: Piyainete kai ekkhíste tis eptá phiáles tou thimoú tou Theoú sti yi » .

Aftí i « dinatí phoní apó ton naó » ínai aftí tou Dimiourgoú Theoú, o opíos ékhi athetísi to pio nómimo dikaíomá tou. Os Dimiourgós Theós, i exousía tou ékhi énan ipértato kharaktíra kai den ínai oúte díkaio oúte sophó na amphisvitísi tin epithimía tou na latrévetai kai na doxázetai me tin tírisi tis iméras anápafsis tin opía ékhi « ayiási » yia ton skopó aftó. Me ti megáli kai theïkí Tou sophía, o

Theós ékhi diasphalísi óti ópios amphisvití ta dikaiómata kai tin exousía tou tha agnísi ta pio simantiká mistiká tou prin exileothí ston « déftero thánato » to tímima ton prosvolón tou enantíon tou Pantodínamou Theoú.

Stíkhos 2: « O prótos píye kai ékhise ti phiáli tou sti yi. Kai épese mia pliyí odinirí kai variá páno stous anthrópous pou íkhan to kháragma tou thiríou kai se ekínous pou proskinoúsan tin ikóna tou. »

Os i kiríarkhi dínami kai iyetikí arkhí tis teleftaías exéyersis, o stókhos proteraiótitas se aftó to plaísio ínai « i yi », símvolo tis pesménis protestantikís pístis.

I próti pliyí ínai « éna kakóithes élkos » pou prokalí somatikí talaiporía sta sómata ton epanastatón pou ékhoun epiléxi na ipakoúsoun stin iméra anápafsis pou epiválletai apó tous anthrópous. I stókhi ínai i Katholikí kai i Protestántes pou epézisan apó tin pirinikí síngrousi kai i opíi, me aftí tin epiloyí tis prótis iméras, tis Kiriakís ton Romaíon, ékhoun « to to kháragma tou thiríou . »

Stíkhos 3: « O défteros ánthropos ékhise tin koúpa tou sti thálassa, kai éyine aíma san aíma nekroú• kai péthane káthe zontanó plásma, óla ósa ítan sti thálassa » .

To « déftero » khtipá « ti thálassa » tin opía metamorphóni se « aíma », ópos ékane yia ton aiyiptiakó Nílo tin epokhí tou Misí• « ti thálassa », símvolo tou Romaiokatholikismoú, pou stokhévi ti Mesóyio Thálassa. Aftí ti stigmí, o Theós exolothrévi káthe zikí zí sti « thálassa ». Xekiná ti diadikasía tis dimiouryías antístropha, sto télos, « i yi » tha yíni xaná « ámorphi kai kení »• tha epistrépsi stin arkhikí tis katástasi tis « avíssou » .

Stíkhos 4: « O trítos exékhee tin phiálin aftoú epí tous potamoús kai tas pigás ton idáton, kai éyinon aíma » .

To « tríto » khtipá to glikó « neró » ton « potamión kai ton pigón neroú », ta opía xaphniká yínontai, me ti sirá tous, « aíma ». Télos to neró yia na xedipsásoun. I timoría ínai sklirí kai áxia epidí etimázontan na khísoun to «aíma» ton eklektón. Aftí i timoría ítan i próti pou epévale o Theós me to ravdí tou Misí stous Aiyíptious, «potoús aímatos » ton Evraíon pou tous phérontan san zóa sti sklirí doulía ópou pollí péthainan.

Stíkhos 5: « Kai ákousa ton ángelo ton idáton na léi: Díkaios ísai esí pou ísai kai pou ísoun• áyios ísai, epidí ektéleses aftí tin krísi » .

Simióste ídi se aftó to edáphio tous órous « díkaio » kai « áyio » pou epivevaiónoun tin orthí mou metáphrasi tou kiménou tou diatágmatos tou Dan. 8: 14: « 2300 espéra kai prí kai ayiótita tha dikaiothí ». « ayiótita » pou perilamváni óla ósa o Theós theorí ierá. Se aftó to telikó plaísio, i epíthesi sto « ayiasméno » Sávvato tou axízi me káthe dikaiosíni tin krísi tou Theoú pou metatrépi to « ídor » se « aíma ». I léxi « ídata » simvoliká kai diplá prosdiorízi tis anthrópines litouryíes kai ti thriskeftikí didaskalía. Diastrevloméni apó tin papikí Rómi, stin Apok. 8: 11, kai ta dío ékhoun metatrapí se « apsithiá ». Légontas « ísai díkaios. . . epidí áskises aftí tin krísi », o ángelos dikaioloyí to métro pou apaitítai apó tin alithiní télia dikaiosíni pou móno o Theós borí na epitíkhi. Me diakritikó trópo kai me megáli akrívia, to Pnévma exaphanízi apó to ónoma tou Theoú ti morphí « kai pou érkhetai », epidí ékhi érthi. kai i emphánisí tou aníyi éna mónimo parón yia aftón kai tous

litroménous tou, khorís na xekhná tous kósmous pou paréminan agní kai tous ayíous angélous pou paréminan pistí se aftón.

Stíkhos 6: « Dióti aíma ayíon kai prophitón ékhisan, kai aíma édoses se aftoús na pioun• ínai áxii » .

Dedoménou óti i epanastátes ítan étimi na skotósoun tous eklektoús, i opíi óphilan ti sotiría tous móno stin parémvasi tou Iisoú, o Theós tous katalóyise kai ta englímata pou eprókito na diapráxoun. Yia tous ídious lógous, antimetopístikan ópos i Aiyíptii tis Exódou. Aftí ínai i défteri phorá pou o Theós ípe: « Ínai áxii ». Se aftí tin telikí phási, vrískoume os epitithémeno ton eklektón ton Antventistón ton angeliophóro ton Sárdeon, ston opío o Iisoús íkhe pi: « Theorísai zontanós kai ísai nekrós ». Allá taftókhrona, ípe yia tous eklektoús tou 1843-1844: « Tha perpatísoun mazí mou me lefká endímata, epidí ínai áxii ». Étsi, ston kathéna i axioprépia pou tou ophíletai símphona me ta érga tis pístis tou: « lefká endímata » yia tous pistoús eklektoús, « aíma » yia na pii yia tous ápistous pesóntes epanastátes.

Stíkhos 7: « Kai ákousa énan állo ángelo apó to thisiastírio na léi: «Nai, Kírie Theé Pantokrátora, alithinés kai díkaies ínai i krísis sou » .

Aftí i phoní pou proérkhetai apó to «thisiastírio », to símvolo tou stavroú, ínai aftí tou stavroménou Khristoú, o opíos ékhi singekriménous lógous na engríni aftí tin krísi. Dióti ekíni pou timorí aftí ti stigmí tólmisan na diekdikísoun ti sotiría tou, enó dikaiologoún mia idekhthí amartía, protimóntas na ipakoúsoun stin entolí enós anthrópou• aftó pará tis proidopiísis ton Avíon Graphón: ston Isaïa 29: 13 « O Kírios ípe: Ótan aftós o laós plisiázi se ména, me timái me to stóma kai me ta khíli tou, allá i kardiá tous ínai makriá apó ména, kai o phóvos tous apó ména ínai móno mia entolí anthrópinis parádosis » . Matth. 15: 19: « Mátaia ómos me latrévoun , didáskontas didaskalíes tis entolés ton anthrópon » .

Stíkhos 8: « O tétartos exékhee tin phiálin aftoú epí ton ílion, kai edóthi is aftón na kápsi tous anthrópous me photiá » .

To tétarto dra « páno ston ílio » kai ton káni na thermaínetai perissótero apó to sinithisméno. I sárka ton epanastatón « kaíyetai » apó aftí tin éntoni thermótita. Aphoú timórise tin parávasi tis « ayiótitas », o Theós tha timorísi tóra tin idololatría tis «iméras tou íliou» pou klironómise apó ton Konstantíno A΄. « O ílios » pou pollí timoún en agnía tous símera arkhízi na « kaíi » to dérma ton epanastatón. O Theós stréphi to ídolo enantíon ton idololatrón. Aftí ínai i koríphosi tis « megális simphorás » pou anakinóthike stin Apok. 1. I stigmí pou aftós pou diatázi ton « ílio » ton khrisimopií yia na timorísi tous látris tou.

Stíkhos 9: « Kai i ánthropi káikan apó megáli zésti, kai vlasphímisan to ónoma tou Theoú pou ékhi exousía páno se aftés tis pliyés, kai den metanóisan na tou dósoun dóxa » .

Sto epípedo sklírinsis pou ékhoun phtási, i epanastátes den metanooún yia tin amartía tous kai den tapinónoun tous eaftoús tous enópion tou Theoú, allá ton prosválloun « vlasphimóntas » to « ónomá

» tou . Aftó ítan ídi sti phísi tous, mia siníthis simperiphorá, i opía sinantátai metaxí epiphaniakón pistón. Den epidiókoun na gnorísoun tin alíthia tou kai erminévoun tin periphronitikí siopí tou pros óphelós tous. Kai ótan prokíptoun diskolíes, katarioúntai to « ónomá » tou . I adinamía « metánias » epivevaióni to plaísio ton « epizónton » tis « éktis sálpingas » tis Apok. 9: 20-21. I epanastátes ápisti ínai thriskevómeni ánthropi í ókhi pou den pistévoun ston Pantodínamo Dimiourgó Theó. Ta mátia tous ékhoun yíni payída thanátou yi' aftoús.

Stíkhos 10: « O pémptos vasiliás ékhise tin koúpa tou páno ston thróno tou thiríou. Kai skotádi sképase ti vasilía tou, kai i ánthropi dángosan tis glósses tous apó ton póno » .

To « pémpto » stokhévi singekriména « ton thróno tou thiríou », diladí tin periokhí tis Rómis ópou vrísketai to Vatikanó, mia mikrí thriskeftikí politía papismoú ópou vrísketai i Vasilikí tou Avíou Pétrou. Ostóso, ópos ídame, o pragmatikós « thrónos » tou pápa vrísketai stin arkhaía Rómi, sto óros Kailía, sti mitéra ekklisía ólon ton ekklision tou kósmou, ti Vasilikí tou Avíou Ioánni tou Lateranoú. O Theós ton vithízi se éna melanó « skotádi » pou topothetí káthe vléponta stin katástasi enós tiphloú. To apotélesma ínai tromerá odiniró, allá yia aftó to simío ekkínisis tou thriskeftikoú psévdous pou parousiázetai os to phos tou enós Theoú kai sto ónoma tou Iisoú Khristoú, ínai apolítos áxio kai dikaioloyiméno. I « metánia » den ínai pléon dinatí, allá o Theós ipogrammízi ti sklírinsi ton mialón ton zontanón stókhon tou.

Stíkhos 11: « Kai vlasphimoúsan ton Theó tou ouranoú exaitías ton pónon tous kai ton pligón tous, kai den metanóisan yia ta érga tous » .

Aftó to edáphio mas vithá na katalávoume óti i pliyés sinekhízoun na érkhontai kai den stamatoún poté. Allá tonízontas tin apousía « metánias » kai ti sinékhisi ton « vlasphimión », to Pnévma mas vithá na katalávoume óti o thimós kai i kakía ton epanastatón móno afxánontai. Ínai o stókhos tou Theoú pou tous othí sta óriá tous, étsi óste na diatázoun ton thánato ton eklektón.

Stíkhos 12: « O éktos ékhise tin phiáli tou ston megálo potamó Evráti, kai xeráthikan ta neá tou, yia na etimastí i odós yia tous vasiliádes pou írthan apó tin anatolí » .

O « éktos » stokhévi tin Evrópi, pou orízetai apó to simvolikó ónoma tou « potamoú Evráti », o opíos étsi prosdiorízi, ipó to phos tis ikónas tis Apok. 17: 1-15, tous laoús pou latrévoun « tin pórni Vavilóna ti Megáli », tin katholikí papikí Rómi. I « xíransi ton idáton tis » tha boroúse na ipodilóni tin exóntosi tou plithismoú tis, i opía, epipléon, ínai epikímeni, allá ínai akómi polí norís yia na simví aftó. Stin pragmatikótita, to théma ínai mia istorikí ipenthímisi, aphoú me ti merikí xíransi tou « potamoú Evráti » o Mídos vasiliás Daríos katélave ti Khaldaïkí « Vavilóna ». To mínima tou Pnévmatos ínai epoménos i anangelía tis epikímenis plírous íttas tis Romaiokatholikís « Vavilónas », i opía exakolouthí na diatirí ipostiriktés kai iperaspistés, allá yia mikró khronikó diástima. « I Vavilóna i Megáli » aftí ti phorá tha « pési » pragmatiká , nikiméni apó ton Pantodínamo Theó Iisoú Khristó.

I simvoulí ton trión akátharton pnevmáton

Stíkhos 13: « Kai ída tría akátharta pnévmata san vatrákhous na vyainoun apó to stóma tou drákonta, kai apó to stóma tou thiríou, kai apó to stóma tou psevdoprophíti » .

Ta edáphia 13 éos 16 apikonízoun tis proetimasíes yia ti « mákhi tou Armayeddóna », i opía simvolízi tin apóphasi na thanatothoún i anipákoi tirités tou Savvátou pou ínai aklónita pistí ston Dimiourgó Theó. Arkhiká, méso tou pnevmatismoú, o diávolos, prosomiónontas to prósopo tou Iisoú Khristoú, emphanízetai na píthi tous epanastátes óti i epiloyí tis Kiriakís ínai dikaioloyiméni. Os ek toútou, tous entharríni na aphairésoun tis zoés ton pistón antistasiakón pou timoún to Sávvato. To diavolikó trío phérni étsi kontá stin ídia mákhi ton diávolo, tin katholikí písti kai tin protestantikí písti, diladí « ton drákonta, to thirío kai ton psevdoprophíti ». Edó i « mákhi » pou anaphéretai stin Apok. 9: 7-9 ekplirónetai. I anaphorá ton « stomáton » epivevaióni tis lektikés antallayés ton diavouléfseon pou odigoún sto diátagma tis thanátosis ton alithinón eklektón• káti pou agnooún í amphisvitoún entelós. I « vátrakhi » ínai anamphívola, yia ton Theó, zóa pou kharaktirízontai os akátharta, allá se aftó to mínima, to Pnévma anaphéretai sta megála álmata pou ínai ikanó na káni aftó to zóo. Anámesa sto evropaïkó « thirío » kai ton Amerikanó «psevdoprophíti» ipárkhi o apérantos Atlantikós Okeanós kai i sinántisi ton dío sinepáyetai megála álmata. Metaxí ton Ánglon kai ton Amerikanón, i Gálli parousiázontai os «vátrakhi» kai «vatrakhopháyi». To akátharto ínai mia idikótita tis Gallías, tis opías i ithikés axíes ékhoun katarréfsi me tin párodo tou khrónou, apó tin Epanástasi tou 1789, ótan éthese tin elefthería páno ap' óla . To akátharto pnévma pou empsikhóni to trío ínai aftó tis eleftherías pou den théli «oúte Theó oúte Kírio». Óli ékhoun antistathí sti theïkí thélisi kai tin exousía tis kai os ek toútou ínai enoméni se aftó to théma. Enónontai epidí ínai ómii.

Stíkhos 14: « Dióti ínai pnévmata daimónon, pou kánoun thávmata, ta opía vyainoun pros tous vasiliádes tis yis, yia na tous sináxoun ston pólemo tis megális iméras ekínis tou Theoú tou Pantodínamou » .

Apó tin katára tou diatágmatos tou Dan. 8: 14, daimoniká pnévmata ékhoun ekdilothí me megáli epitikhía stin Anglía kai tis IPA. O pnevmatismós ítan i móda tis stigmís kai i ánthropi siníthisan se aftó to ídos skhésis me aórata, allá energá, pnévmata. Stin protestantikí písti, pára pollés thriskeftikés omádes diatiroún skhésis me daímones, pistévontas óti ékhoun skhési me ton Iisoú kai tous angélous tou. I daímones ékhoun megáli efkolía sto na exapatoún tous Khristianoús pou ékhoun aporriphthí apó ton Theó kai tha boroún akóma éfkola na tous písoun na singentrothoún yia na skotósoun, mékhri ton teleftaío ánthropo, efsevís Khristianoús kai Evraíous pou tiroún to Sávvato. Aftó to akraío métro, pou apilí kai tis dío omádes me thánato, tha tis enósi stin evloyía tou Iisoú Khristoú. Yia ton Theó, aftí i singéntrosi ékhi skopó na singentrósi tous epanastátes « yia ti mákhi tis megális iméras tou Pantodínamou Theoú ». Aftí i singéntrosi stokhévi na dósi stous epanastátes mia próthesi na skotósoun pou tha tous káni tous ídious áxious na ipostoún thánato sta khéria ekínon pou ékhoun parasirthí kai exapatithí apó ta thriskeftiká tous psémata. O kírios lógos yia ti mákhi ítan, akrivós, i epiloyí tis iméras anápafsis kai, diakritiká, to Pnévma episimaíni óti i protinómenes iméres den ínai íses. Dióti aftó pou aphorá to ayiasméno Sávvato den ínai típota ligótero apó « ti megáli iméra tou Pantodínamou Theoú ». I iméres den ínai íses, oúte kai i antípales dinámis. Ópos akrivós édioxe ton diávolo kai tous daímonés tou apó ton ouranó, étsi kai o Iisoús Khristós, os o iskhirós « Mikhaíl », tha epiváli ti níki tou stous ekhthroús tou.

Stíkhos 15: « Idoú, érkhomai os kléptis. Makários ópios agripní kai philái ta imátiá tou, yia na min perpatísi yimnós kai doun tin dropí tou » .

To stratópedo pou mákhetai enántia stous tirités tou thíou Savvátou ínai aftó ton psevdoápiston Khristianón, simperilamvanoménon kai ekínon tou Protestantismoú, stous opíous o Iisoús ípe stin Apok. 3: 3: « Thimísou lipón pós élaves kai ákouses, kai phílaxe kai metanóise• an den agripnísis, tha értho os kléptis, kai den tha xéris pia óra tha értho páno sou» . Apó tin álli plevrá, to Pnévma dilóni stous eklektoús Antventistés pou epopheloúntai apó to plíres prophitikó tou phos stin telikí epokhí tis « Laodíkias »: « Makários ópios agripní kai philái ta endímatá tou », kai anapherómenos ston thesmó ton Antventistón pou ékhi emetísi apó to 1994, léi epísis: « yia na min perpatísi yimnós kai na min phaní i dropí tous! ». Diloméni kai paraménontas «yimní», katá tin epistrophí tou Khristoú, tha vrísketai sto stratópedo tis dropís kai tis apórripsis, símphona me to V' Kor. 5: 2-3: « Yi' aftó stenázoume se aftí ti skiní, lakhtaróntas na dithoúme tin ouránia katikía mas, an prágmati vrethoúme diméni kai ókhi yimní ».

Stíkhos 16: « Tous singéntrosan ston tópo pou onomazótan sta evraïká Armayeddónas » .

I en lógo «sináthrisi» den aphorá yeographikí topothesía, dióti prókitai yia mia pnevmatikí «sináthrisi» pou singentróni sto thanatiphóro skhédió tis to stratópedo ton ekhthrón tou Theoú. Epipléon, i léxi «khar» simaíni vounó kai tikhaíni na ipárkhi prágmati mia kiláda tis Meyiddó sto Israíl, allá ókhi vounó me aftó to ónoma.

To ónoma « Armayeddón » simaíni «polítimo vounó», éna ónoma pou prosdiorízi, yia ton Iisoú Khristó, ti Sinélefsí tou, ton Eklektó tou pou singentróni ólous tous eklektoús tou. Kai to edáphio 14 mas ékhi apokalípsi skhedón xekáthara apó ti apotelítai i mákhi tou « Armayeddóna ». Yia tous epanastátes, o stókhos ínai to thío Sávvato kai i tirités tou. Allá yia ton Theó, o stókhos ínai i ekhthrí ton pistón eklektón tou.

Aftó to «polítimo óros» prosdiorízi, taftókhrona, to «óros Siná» apó to opío o Theós diakírixe ton nómo Tou ston Israíl yia próti phorá metá tin éxodo apó tin Aíyipto. Dióti o stókhos ton epanastatón ínai prágmati, taftókhrona, to ayiasméno Sávvato tis évdomis iméras tis tétartis entolís Tou kai i pistí tirités tou. Yia ton Theó, o «polítimos» kharaktíras aftoú tou «orinoú» ínai adiamphisvítitos, dióti den ékhi isáxió tou se óli tin anthrópini istoría. Yia na to prostatéfsi apó tin anthrópini idololatría, o Theós áphise tous anthrópous na agnooún tin pragmatikí tou thési. Psevdós topothetiméno sta nótia tis aiyiptiakís khersonísou stin parádosi, stin pragmatikótita vrísketai vorioanatoliká tis « Madiám », ópou ézise o « Iothór », o patéras tis « Sephóras », tis sizígou tou Misí, diladí, sta vória tis simerinís Saoudikís Aravías. I kátikí tou dínoun sto pragmatikó Óros Siná to ónoma «al Laoúz», pou simaíni «o Nómos». Éna dikaioloyiméno ónoma pou martirá ipér tis vivlikís istorías pou égrapse o Misís. Allá den ínai se aftó to yeographikó « tópo » pou i epanastátes tha antimetopísoun ton éndoxo kai theïkó nikiphóro Khristó. Dióti aftí i léxi « tópos » ínai paraplanitikí kai stin pragmatikótita apoktá mia pangósmia diástasi, aphoú i eklektí ínai, aftí ti stigmí, akómi diaskorpisméni se óli ti yi. I zontaní eklektí kai ósi ékhoun anastithí tha «sinakhthoún» apó tous kaloús angélous tou Iisoú Khristoú yia na enothoún me ton Iisoú sta sínnepha tou ouranoú.

Stíkhos 17: « O évdomos exékhee tin phiáli tou ston aéra. Kai phoní megáli vyíke apó ton naó, apó ton thróno, légontas: «Tetélestai! »»

Káto apó to simádi tis « évdomis pliyís pou ekkhínetai ston aéra », prin i epanastátes ilopiísoun to englimatikó tous skhédio, o Iisoús Khristós, o alithinós, emphanízetai pantodínamos kai éndoxos, se mia aparámilli ouránia dóxa, sinodevómenos apó miriádes angélon. Vriskómaste xaná ti stigmí tis

« évdomis sálpingas » ópou, símphona me tin Apok. 11: 15, o Iisoús Khristós, o Pantodínamos Theós, aphairí ti vasilía tou kósmou apó ton diávolo. Stin Ephes. 2: 2, o Pávlos onomázi ton Sataná me ton títlo « árkhontas tis exousías tou aéra ». « O aéras » ínai to stikhío pou mirázetai óli i yíini anthropótita, to opío kiverná mékhri tin éndoxi epistrophí tou Iisoú Khristoú. I stigmí tis éndoxis parousías tou ínai ótan i theïkí tou dínami aphairí apó ton diávolo aftí tin kiriarkhía kai dínami páno stous anthrópous kai vázi télos se aftín.

Siniditopiíste tin ipomoní tou Theoú pou periméni 6. 000 khrónia ti stigmí pou tha pi: « Éyine! » kai sti sinékhia kataníste tin axía pou díni stin «ayiasméni évdomi iméra», i opía prophitévi ton erkhomó aftís tis stigmís, ótan i elefthería pou aphínetai sta ápista plásmatá tou tha stamatísi. Ta epanastatiká plásmata tha pápsoun na ton apoyitévoun, na ton enokhloún, na ton periphronoún kai na ton atimázoun epidí tha katastraphoún. Sto Dan. 12: 1 to Pnévma prophítefse aftí tin éndoxi élefsi, tin opía apodídi ston « Mikhaíl », to ouránio angelikó ónoma tou Iisoú Khristoú: « Ekínon ton kairó tha sikothí o Mikhaíl , o mégas Árkhontas, pou stéketai yia ta paidiá tou laoú sou• kai tha ínai kairós thlípsis, tétia pou den ékhi yíni apó tóte pou ipírxe éthnos mékhri ekínon ton kairó. Ekínon ton kairó, o laós sou tha eleftherothí, kathénas pou tha vrethí gramménos sto vivlío ». O Theós den diefkolíni tin katanóisi tou sotíriou skhedíou Tou, epidí i Vívlos den anaphéri to ónoma «Iisoús» yia na prosdiorísi ton Messía kai tou díni simvoliká onómata pou apokalíptoun tin krimméni theïkótitá tou: « Emmanoíl » (O Theós mazí mas) Is. 7: 14: « Yi' aftó o ídios o Kírios tha sas dósi éna simádi: Idoú, i parthénos tha sillávi kai tha yennísi énan yio, kai tha kalési to ónomá tou Emmanoíl »• « Aiónios Patéras » ston Is. 9: 5: « Dióti yenníthike se emás éna paidí, dóthike se emás énas yios• kai i exousía tha ínai ston ómo tou• kai to ónomá tou tha klithí Thavmastós, Símvoulos, O dinatós Theós, O aiónios Patéras , O Árkhontas tis Irínis ».

Stíkhos 18: « Kai éyinan astrapés, phonés kai vrontés, kai sismós megálos, tétios pou den íkhe yíni apó tóte pou ipírxan ánthropi páno sti yi, tóso megálos sismós » .

Edó vrískoume ti phrási tou vasikoú edaphíou anaphorás tis Apok. 4: 5 ananeoméni stin Apok. 8: 5. O Theós ékhi vyi apó tin aoratótitá tou, i ápisti kai ápisti pistí, allá kai i pistí eklektí Antventistés, boroún na doun ton Dimiourgó Theó Iisoú Khristó sti dóxa tis epistrophís tou. I Apok. 6 kai 7 mas ékhoun apokalípsi tis antíthetes simperiphorés ton dío stratopédon se aftó to tromeró kai éndoxo plaísio.

Kai ipophérontas apó énan iskhiró sismó, yínontai mártires, tromokratiméni, tis prótis anástasis pou epiphilássetai yia tous eklektoús tou Khristoú, símphona me tin Apok. 20: 5, kai tis arpayís tous ston ouranó ópou enónontai me ton Iisoú. Ta prágmata simvaínoun ópos anakinóthikan stin A΄ Thes. 4: 15 éos 17: « Dióti toúto sas léme dia tou lógou tou Kiríou • imís i zóntes kai apoménontes mékhri tin parousía tou Kiríou den tha priyithoúme ton kekimiménon• dióti o ídios o Kírios tha katévi apó ton ouranó me kravyí, me phoní arkhangélou kai me sálpinga Theoú• kai i nekrí en Khristó tha anastithoún próti• épita, imís i zóntes kai apoménontes tha arpakhthoúme mazí tous sta sínnepha yia na sinantísoume ton Kírio ston aéra , kai étsi tha ímaste pánta mazí me ton Kírio ». Epopheloúmai apó aftó to edáphio yia na toníso tin apostolikí antílipsi yia tin katástasi ton « nekrón »: « imís i zontaní, pou apoménoume mékhri tin parousía tou Kiríou, den tha priyithoúme». «O Pávlos kai i sínkhroní tou den pístevan, ópos i psevdokhristianí símera, óti i « nekrí » eklektí vrískontan stin parousía tou Khristoú, dióti i sképsi tou díkhni óti, antítheta, óli pístevan óti i « zontaní » eklektí tha isérkhontan ston parádiso prin apó tous « nekroús ».

Stíkhos 19: « Kai i megáli póli diairéthike se tría méri, kai i pólis ton ethnón épesan. Kai i megáli Vavilóna írthe se anámnisi enópion tou Theoú yia na dósi se aftín to potírio tou krasioú tis oryís tou thimoú tou. »

Ta « tría méri » aphoroún « ton drákonta, to thirío kai ton psevdoprophíti » pou singentrónontai sto edáphio 13 aftoú tou kephalaíou. Mia défteri erminía vasízetai se aftó to kímeno apó to Zakharías 11: 8: « Tha exolothréfso tous tris piménes se énan mína• i psikhí mou ítan anipómoni yi' aftoús, kai i psikhí tous me apekhthánthike ». Se aftín tin periptosi, i « tris piménes » antiprosopévoun ta tría sistatiká tou laoú tou Israíl: ton vasiliá, ton klíro kai tous prophítes. Lamvánontas ipópsi to telikó plaísio, sto opío i protestantikí kai i katholikí písti ínai símmakhes kai enoménes, « ta tría méri » prosdiorízontai apó: « o drákontas » = o diávolos• « to thirío » = i apoplaniméni katholikí kai protestantikí laí• « o psevdoprophítis » = o katholikós kai protestantikós klíros.

Sto ittiméno stratópedo, i kalí katanóisi pávi, « i megáli póli diairéthike se tría méri ». Metaxí ton exapatiménon kai apoplaniménon thimáton, ton stratopédon tou thiríou kai tou psevdoprophíti, to mísos kai i disaréskia empnéoun ekdíkisi enántia stous dólious apoplanités pou ínai ipéfthini yia tin apólia tis sotirías tous. Tóte ínai pou to théma tou « trígou » ekplirónetai me éna aimatiró xekathárisma logariasmón, ton opíon i kírii stókhi ínai, loyiká kai díkaia, i thriskeftikí dáskali. Aftí i proidopíisi apó to Iak. 3: 1 apoktá sti sinékhia to plíres nóimá tis: « Adelphí mou, as min yínoun pollí apó esás dáskali, yiatí xérete óti tha krithoúme afstirótera ». Se aftón ton kairó ton « pligón », aftí i enéryia prokalítai apó aftó to apóspasma: « Kai o Theós thimíthike ti Vavilóna ti Megáli yia na tis dósi to potírio tou krasioú tou ágriou thimoú tou ». I Apok. 18 tha aphierothí ex oloklírou stin epíklisi aftís tis timorías ton asevón thriskevómenon.

Stíkhos 20: « Kai óla ta nisiá éphigan, kai ta vouná den vréthikan » .

Aftó to edáphio sinopsízi tin allayí tis yis i opía, ipokímeni se terástious kradasmoús, apoktá mia ópsi pangósmiou kháous, ídi « ámorphis » kai síntoma « kenís » í « érimis ». Ínai to apotélesma, i sinépia tis « amartías ». « erimotís » pou katangélletai sto Daniíl 8: 13 kai tou opíou i telikí timoría prophitéftike sto Daniíl 9: 27.

Stíkhos 21: « Kai épese apó ton ouranó éna megálo khalázi, várous enós talántou , epáno stous anthrópous• kai vlasphimoúsan ton Theó exaitías tis pliyís tou khalazioú, epidí i pliyí ítan polí megáli » .

Aphoú oloklirothí to disíono érgo tous, i kátiki tis yis tha exaliphthoún me ti sirá tous apó mia panóli apó tin opía tha ínai adínato na xephígoun: khalázi tha pési páno tous. To Pnévma tous apodídi to város « enós talántou » í 44, 8 kilón. Allá aftí i léxi « tálanto » ínai perissótero mia pnevmatikí apántisi vasisméni stin «paravolí ton talánton ». Me aftón ton trópo, apodídi stous pesóntes ton rólo ekínon pou den ékhoun káni to « tálanto » í ta kharísmata pou tous édose o Theós stin paravolí na karpophorísoun. Kai aftí i kakí simperiphorá katalíyi na tous kostísi ti zí tous, tin próti kai ti défteri, i opía ítan prosvásimi móno stous pragmatiká eklektoús. Mékhri tin teleftaía tous pní zís, sinekhízoun na « vlasphimoún » (na prosválloun) ton « Theó » tou ouranoú pou tous timorí.

«I paravolí ton talánton » tha ékhi tóte kiriolektiká ekplirothí. O Theós tha dósi ston kathéna, símphona me ti martiría ton érgon tis pístis tou• stous ápistous Khristianoús, tha dósi thánato kai tha ínai tóso sklirós kai adístaktos óso ton nómizan kai ton ékrinan. Kai stous pistoús eklektoús, tha dósi

aiónia zí símphona me tin písti pou íkhan enapothési stin agápi kai tin télia pistótitá Tou, pou megálose ston Iisoú Khristó yi' aftoús• óla aftá símphona me tin arkhí pou anéphere o Iisoús sto Katá Matthaíon 8: 13: « As yíni is esás katá tin písti sas ».

Metá apó aftí tin teleftaía pliyí, i yi erimónetai, sterítai káthe morphís anthrópinis zís. Étsi, anaktá tin kharaktiristikí « ávisso » tis Yén. 1: 2.

Kephálaio 17: I pórni apokalíptetai kai taftopiítai

Stíkhos 1: « Tóte írthe énas apó tous eptá angélous pou íkhan tis eptá phiáles kai mílise mazí mou, légontas: "Éla, tha sou díxo tin krísi tis megális pórnis pou káthetai páno se pollá nerá "».

Apó aftó to próto edáphio, to Pnévma ipodiknií ton skopó aftoú tou kephalaíou 17: tin « krísi » tis « megális pórnis ». i opía « káthetai páno se pollá nerá » í, i opía kiverná, símphona me to edáphio 15, « laoús, plíthi, éthni kai glósses » pou, ipó to símvolo « Evrátis », ídi órizan tin Evrópi kai tis planitikés epektásis tis khristianikís thriskías stin « ékti sálpinga » tis Apok. 9: 14: tis IPA, ti Nótia Amerikí, tin Aphrikí kai tin Afstralía. To érgo tis krísis sindéetai me to plaísio ton « eptá teleftaíon pligón » í « eptá phialón » pou khíthikan apó tous « eptá angélous » sto prigoúmeno kephálaio 16.

Aftí i énnia tou arithmoú 17 os « krísi » epivevaiónetai apó to Daniíl 4: 17: « Aftí i katadíki ínai diátagma ekínon pou agripnoún , apóphasi» . ínai táxi ton ayíon, yia na gnorízoun i zóntes óti o Ípsistos kiverná sti vasilía ton anthrópon , kai ti díni seópion théli , kai topothetí páno se aftín ton pio tapinó ton anthrópon .

I en lógo « krísi » ínai aftí pou phéri o Pantodínamos Theós, ston opío káthe plásma ston ouranó kai sti yi prépi kai tha prépi na logodotísi. Aftó díkhni póso simantikó ínai aftó to kephálaio. Ídame sto mínima tou 3ou angélou sto kephálaio 14 óti aftí i táftisi ékhi os apotélesma tin aiónia zí í ton thánato. To plaísio aftís tis « krísis » ínai epoménos aftó tou « thiríou pou anevaíni apó ti yi » sto kephálaio 13.

Pará tis istorikés kai prophitikés proidopiísis, me ti sirá tous, i Protestantikí písti to 1843 kai i epísimi Antventistikí písti to 1994 kríthikan apó ton Theó anáxies tis sotirías pou proséphere o Iisoús Khristós. Se epivevaíosi aftís tis krísis, kai i dío sinípsan tin ikoumenikí simmakhía pou prótine i Romaiokatholikí písti, parólo pou i protopóri kai ton dío omádon íkhan katangíli ti diavolikí tis phísi.

Yia na apophefkhthí aftó to sphálma, o eklektós prépi oposdípote na pistí yia tin taftótita tou kíriou ekhthroú tou Iisoú Khristoú: tis Rómis, se óli tin paganistikí kai papikí istoría tis. I enokhí ton Protestantikón kai Antventistikón thriskión ínai akómi megalíteri epidí i protopóri kai ton dío katíngilan kai dídaxan aftí ti diavolikí phísi tou Romaiokatholikismoú. Aftí i antistrophí kai ton dío apotelí práxi prodosías pros ton Iisoú Khristó, ton móno Sotíra kai megálo Krití. Pós éyine aftó dinató? Kai i dío thriskíes ékhoun dósi simasía móno stin epíyia iríni kai tin kalí katanóisi metaxí ton anthrópon. Epísis, epidí i Katholikí písti den dióki pléon, yínetai yi' aftés, sikhní í akóma kalítera, sinaphís se simío simphonías kai simmakhías mazí tis. I gnómi kai i díkaii krísi tou Theoú pou apokalíphthike periphronoúntai kai katapatoúntai étsi. To láthos ítan na pistépsoume óti o Theós ousiastiká epidióki tin iríni metaxí ton anthrópon, epidí stin pragmatikótita katadikázi ta adikímata pou yínontai is város tou prosópou tou, tou nómou tou kai ton arkhón tou kaloú pou apokalíphthikan stis diatáxis tou. To yegonós ínai akómi pio sovaró apó tóte pou o Iisoús ekphrástike polí kathará epí tou thématos légontas sto Matthaíos 10: 34 éos 36: " Mi nomísete óti írtha na phéro iríni sti yi• den írtha na phéro iríni, allá mákhaira• epidí, írtha na dikháso ánthropo enántia ston patéra tou, kai thigatéra enántia sti mitéra tis, kai níphi enántia stin petherá tis• « kai ekhthrí tou anthrópou tha ínai i ídii i íki tou ». Apó tin plevrá tou, o epísimos Antventismós den ákouse to Pnévma tou Theoú, to opío, apokathistóntas to Sávvato tis évdomis iméras metaxí 1843 kai 1873, tou édixe tin Kiriakí ton Romaíon pou apokalí « kháragma tou thiríou » apó tin kathiérosí tou stis 7 Martíou 321. I apostolí tou thesmikoú Antventismoú apétikhe epidí, me tin párodo tou khrónou, i krísi tou yia tin Kiriakí ton Romaíon éyine philikí kai adelphikí, se antíthesi me aftín tou Theoú, i opía paraméni ametávlita i ídia . I khristianikí Kiriakí pou klironómise apó ton iliakó paganismó apotelí tin kíria aitía tou thimoú tou. I móni krísi pou ékhi simasía ínai i krísi tou Theoú, kai i prophitikí Tou apokálipsi ékhi skopó na mas empléxi stin krísi Tou. Os apotélesma, i iríni den prépi na kalípti ton évlogo erethismó tou zontanoú Theoú. Kai prépi na krínoume ópos Aftós kríni kai na prosdiorízoume ta politiká í thriskeftiká kathestóta símphona me to theïkó Tou vlémma. Os apotélesma aftís tis proséngisis, vlépoume « to thirío » kai tis práxis tou, akómi kai se periódous apatilís irínis.

Stíkhos 2: « Mazí tis pornéfsan i vasiliádes tis yis, kai i kátiki tis yis méthisan apó to krasí tis pornías tis » .

Se aftó to edáphio, yínetai mia síndesi me tis práxis tis « yinaíkas Iezável » pou katigoríthike apó ton Iisoú Khristó óti ékane tous doúlous tis na pínoun pnevmatikó « krasí pornías (í asotías) » stin Apok. 2: 20• prágmata pou epivevaiónontai stin Apok. 18: 3. Aftés i práxis sindéoun epísis « tin pórni » me to «ástro tis apsithiás » tis Apok. 8: 10-11• i apsithiá ínai to dilitirióides krasí tis me to opío to Pnévma singríni ti Romaiokatholikí thriskeftikí didaskalía tis.

Se aftó to edáphio, i momphí tou Theoú katá tis Katholikís thriskías dikaioloyítai akómi kai se kairó irínis, epidí to momphómeno sphálma prosválli ti theïkí tou exousía. Ta graptá tis Avías Graphís, pou apoteloún tous « dío mártires » tou, katathétoun katá tis psevdoús thriskeftikís didaskalías aftís tis romaïkís thriskías. Allá ínai alíthia óti i psevdís didaskalía tis tha ékhi tis khiróteres sinépies yia ta paraplaniména thímatá tis: aiónio thánato, o opíos tha dikaioloyísi tin ekdikitikí tous práxi tou « trígou » tis Apok. 14: 18 éos 20.

Stíkhos 3: « Me éphere en pnévmati is tin érimon. Kai ídon yiní kathímenin epí thiríon kókkinon, yemáton onómata vlasphimías, ékhontos kephalás eptá kai kérata déka. »

« . . . se mia érimo », simvolízontas ti dokimasía tis pístis allá kai to «ánidro» pnevmatikó klíma tou plaisíou tou « éskhatou kairoú » mas (Dan. 11: 40), aftí ti phorá, tin teleftaía dokimasía tis pístis stin yíini istoría, to Pnévma apikonízi tin pnevmatikí katástasi pou epikratí se aftó to telikó plaísio. « I yinaíka kiverná éna kókkino thirío ». Se aftín tin ikóna, i Rómi kiverná to « thirío pou anatélli apó ti yi », káti pou prosdiorízi tis Protestantikés IPA ti stigmí pou « latrévoun to kháragma tou thiríou » apó tous Katholikoús epiválλontas tin iméra anápafsís tous pou klironómise apó ton Aftokrátora Konstantíno A΄. Se aftó to telikó plaísio, den ipárkhoun pléon diadímata, oúte sta « eptá kephália » tis thriskeftikís Rómis, oúte sta « déka kérata », símvola, se aftí tin periptosi, ton politikón kiriarkhoúnton ton evropaïkón kai pangósmion khristianikón laón pou khiragoyí. Allá óli aftí i siskhétisi ínai to khróma tis amartías: « kókkino ».

Stin Apok. 13: 3 diavázoume: « Kai ída éna apó ta kephália tou san na ítan thanásima travmatisméno• kai i thanásimi pliyí tou therapéftike. Kai óli i ikouméni thávmase píso apó to thiríο ». Gnorízoume óti aftí i therapía ophíletai sto Konkordáto tou Napoléonta A΄. Apó aftí ti stigmí kai metá, o Romaiokatholikós papismós den dióki pléon, ostóso, as simiósoume ti simasía, o Theós sinekhízi na to apokalí « thiríο »: « Kai óli i yi thávmase píso apó to thiríο ». Aftó epivevaióni tin exíyisi pou dóthike parapáno. O ekhthrós tou Theoú paraméni ekhthrós tou epidí i amartíes tou katá tou nómou tou den stamatoún, se kairó irínis ópos kai se kairó polémou. Kai o ekhthrós tou Theoú ínai epoménos kai aftós ton pistón eklektón tou se kairó irínis í polémou.

Stíkhos 4: « I yinaíka ítan diméni me porphíra kai kókkino, kai stolisméni me khrisáphi, polítimes pétres kai margaritária. Íkhe sto khéri tis éna khrisó potíri yemáto vdelígmata kai tin akatharsía tis pornías tis » .

Kai edó, i perigraphí pou parousiázetai stokhévi se dogmatiká pnevmatiká sphálmata. O Theós katadikázi tis thriskeftikés tis teletés, tis litouryíes tis kai tis apekhthés efkharistíes tis kai, próta ap' óla, tin protímisí tis yia politélia kai ploúto pou tin odigoún stous simvivasmoús pou epithimoún i vasiliádes, i evyenís kai óli i ploúsii tis yis. I « pórni » prépi na ikanopiísi tous «pelátes» tis í tous erastés tis.

kókkino » khróma ékhi tin proélefsí tou stin ídia tin « pórni »: « porphiró kai kókkino» . O óros « yinaíka » prosdiorízi mia « ekklisía », mia thriskeftikí sínaxi, símphona me to Ephesíous 5: 23, allá kai « ti megáli póli pou ékhi ti vasilía páno stous vasiliádes tis yis », ópos didáski to edáphio 18 aftoú tou kephalaíou 17. Sinopsízontas, boroúme na anagnorísoume ta khrómata ton stolón «ton kardinalíon kai ton episkópon» tou Romaïkoú Vatikanoú. O Theós vázi tis katholikés litouryíes se ikónes, me ti khrísi tou « khrisoú » diskopótirou sto opío éna alkooloúkho krasí ipotíthetai óti antiprosopévi to aíma tou Iisoú Khristoú. Allá ti pistévi o Kírios yi' aftó? Mas léi: antí yia to litrotikó aíma tis, vlépi móno ta « vdéligmata kai tis akatharsíes tis pornías tis ». Sto Dan. 11: 38, o « khrisós » anaphérthike os to stolídi ton ekklisión tis pou to Pnévma apodídi ston « theó ton phrouríon ».

Stíkhos 5: « Kai epáno sto métopó tis ítan gramméno éna ónoma: Mistírio : Vavilóna i megáli, i mitéra ton pornón kai ton vdeligmáton tis yis » .

To « mistírio » pou anaphéretai se aftó to edáphio ínai éna « mistírio » móno yia ekínous pou to Pnévma tou Iisoú Khristoú den photízi. Aftí ínai epísis, distikhós, i pio poliárithmi. Dióti, « i epitikhía kai i epitikhía ton tekhnasmáton » tou papikoú kathestótos pou anakinóthike apó to Dan. 8: 24-25 tha epivevaiothí mékhri tin óra tis krísis tou, sto télos tou kósmou. Yia ton Theó, ínai to «

mistírio tis anomías » pou anakinóthike kai ídi epharmóstike apó ton diávolo tin epokhí ton apostólon, símphona me to V' Thes. 2: 7: « Dióti to mistírio tis anomías ídi eneryítai• móno ópios to kratái akóma prépi na aphairethí ». To « mistírio » sindéetai me to ídio to ónoma « Vavilóna », káti pou ínai loyikó, aphoú i arkhaía póli me aftó to ónoma den ipárkhi pia. Allá o Pétros édose ídi aftó to ónoma, pnevmatiká, sti Rómi, sto A' Pétr. 5: 13 kai distikhós yia ta exapatiména plíthi, móno i eklektí ínai prosektikí se aftí tin akrívia pou prosphéri i Vívlos. Prosékte ti diplí simasía tis léxis « yi » pou edó ipodilóni kai tin protestantikí ipakí, epidí óso eniaía ínai i katholikí písti, tóso pollaplí ínai i protestantikí písti, pou kharaktirízetai os « pórnes », kóres tis katholikís « mitéras » tous. I kóres mirázontai ta « apotrópaia » tis « mitéras » tous. Kai to kírio apó aftá ta « apotrópaia » ínai i Kiriakí, « to simádi » tis thriskeftikís tis exousías pou tis sindéetai.

I kiriolektikí simasía tis léxis « yi » dikaioloyítai epísis epidí i katholikí thriskeftikí misallodoxía ínai o ipokinitís ton megálon diethnón thriskeftikón epithéseon. Móline kai ékane ti khristianikí písti misití ipokinóntas vasiliádes na prosilitísoun tous laoús tis yis stin ipakí tis. Allá aphoú ékhase ti dínamí tis, ta « vdelígmatá » tis sinékhisan, evlogóntas ekínous pou katariétai o Theós kai katariómeni ekínous pou evloyí. I paganistikí tis phísi apokalíptetai ótan apokalí «adelphoús» tous Mousoulmánous ton opíon i thriskía parousiázi ton Iisoú Khristó os énan apó tous elákhistous prophítes.

Stíkhos 6: « Kai ída ti yinaíka methisméni apó to aíma ton ayíon kai apó to aíma ton martíron tou Iisoú. Kai ótan tin ída, thávmasa me megálo thavmasmó » .

Aftó to edáphio paírni éna apóspasma apó to Dan. 7: 21, diefkrinízontas edó óti « i áyii » pou polemá kai kiriarkhí ínai prágmati i « mártires tou Iisoú ». Aftó photízi se megálo vathmó to mistírio tis « Vavilónas tis Megális» . I romaïkí thriskía píni « to aíma » ton eklektón mékhri simíou méthis. Pios tha ipopsiazótan óti mia khristianikí ekklisía, ópos i papikí Rómi tis sínkhronis epokhís, ínai aftí i « pórni » pou « methái me to aíma pou khínetai apó tous mártires tou Iisoú »? I eklektí, allá móno aftí. Yiatí, méso tis prophitías, to Pnévma tous ékhi gnostopiísi ta dolophoniká skhédia tou ekhthroú tous. Aftí i epistrophí stin ponirí kai sklirí phísi tou tha ínai i oratí sinépia tou télous tou khrónou tis kháritos. Allá aftí i poniría tha ínai páno ap 'óla, akómi pio ekpliktiká, i phísi tis kiríarkhis protestantikís pístis aftís tis epokhís tou télous tou kósmou. To Pnévma anaphéri xekhoristá «tous ayíous » kai « tous mártires tou Iisoú» . I próti « áyii » ipéstisan dimokratikoús kai aftokratorikoús paganistikoús romaïkoús diogmoús. « I mártires tou Iisoú », apó tin plevrá tous, khtipíthikan apó tin aftokratorikí kai papikí paganistikí Rómi. Dióti i pórni ínai mia póli: i Rómi• « i megáli póli pou vasílefse páno stous vasiliádes tis yis » apó tin áphixí tis sto Israíl, stin Ioudaía to -63, símphona me ton Dan. 8: 9: « i oraióteri apó tis khóres ». I istoría tis sotirías tha teliósi me mia dokimasía pístis stin opía « i mártires tou Iisoú » tha emphanistoún kai tha eneryísoun yia na dikaioloyísoun aftí tin ékphrasi• tha dósoun étsi ston Theó énan kaló lógo na parémvi yia na tous sósi apó ton programmatisméno thánato. Stin epokhí tou, o Ioánnis íkhe vásimo lógo na ekplayí apó to « mistírio » pou aphoroúse tin póli tis Rómis. To gnórize móno stin sklirí kai aneléiti paganistikí aftokratorikí tou ópsi pou ton íkhe stíli se krátisi sto nisí tis Pátmou. Thriskeftiká símvola ópos to « khrisó potíri » pou kratoúse i « pórni » boroúsan epoménos dikaíos na ton ekplíxoun.

Stíkhos 7: « Kai o ángelos mou ípe: Yiatí thavmázis? Tha sou po to mistírio tis yinaíkas kai tou thiríou pou tin vastázi, to opío ékhi ta eptá kephália kai ta déka kérata » .

To « mistírio » den proorízetai na diarkési yia pánta, kai apó to edáphio 7 kai metá, to Pnévma tha dósi leptoméries pou tha epitrépsoun ston Ioánni kai se emás na apokalípsoume to « mistírio » kai na

prosdiorísoume me saphínia tin póli tis Rómis kai ton rólo tis stin ikóna tou edaphíou 3, ta símvola tis opías, yia álli mia phorá, anaphérontai.

« yinaíka » anaphéretai sti thriskeftikí phísi tis papikís Rómis, ston iskhirismó tis óti ínai « i níphi tou Arnioú », tou Iisoú Khristoú. Allá o Theós arnítai aftón ton iskhirismó apokalóntas tin « pórni ».

« To thirío pou to kouvalái » antiprosopévi ta kathestóta kai tous laoús pou anagnorízoun kai nomimopioún tis thriskeftikés tou axiósis. I istorikí tous proélefsi ínai ta « déka kérata » ton vasilíon pou skhimatístikan stin Evrópi metá tin apelefthérosí tous apó tin kiriarkhía tis aftokratorikís Rómis símphona me tin ikóna pou dínetai sto Dan. 7: 24. Diadékhontai tin aftokratorikí Rómi tou « tetártou thiríou ». Kai aftá ta edáphi paraménoun ta ídia mékhri to télos. Ta sínora metakinoúntai, ta kathestóta allázoun, pernóntas apó ti monarkhía stis dimokratíes, allá o kanónas tou psevdoús romaïkoú papikoú khristianismoú ta enóni pros to khirótero. Katá ti diárkia tou 20oú aióna , aftí i énosi ipó romaïkí aiyída singekrimenopiíthike apó tin Evropaïkí Énosi pou thespístike me tis «Sinthíkes tis Rómis» tis 25is Martíou 1957 kai tou 2004.

Stíkhos 8: « To thirío pou ídes, ítan kai den ínai. Mélli na anaví apó tin ávisso kai na pái stin apólia. Kai thavmásoun ósi katikoún sti yi, ton opíon ta onómata den ékhoun graphtí sto vivlío tis zís apó katavolís kósmou, ótan doun to thirío• epidí, ítan kai den ínai, kai prókitai na érthi » .

« To thirío pou ídes, ipírkhe kai den ipárkhi ». Metáphrasi: I khristianikí thriskeftikí misallodoxía ipírkhe apó to 538 kai den ipárkhi pia apó to 1798. To Pnévma ipodilóni ti diárkia pou prophitéftike me diaphoretikés morphés yia tin misallódoxi papikí vasilía apó to Dan. 7: 25: « kairós, kairí kai misós kairós• 42 mínes• 1260 iméres ». An kai i misallodoxía tou termatístike me ti drási « tou thiríou pou anevaíni apó tin ávisso », pou anaphéretai sti Gallikí Epanástasi kai ton ethnikó atheïsmó tis stin Apok. 11: 7, edó o óros « ávissos » parousiázetai os mia drastiriótita pou sindéetai me ton diávolo, ton « Katastrophéa », pou katastréphi zoés kai apanthropopií ton planíti Yi, kai ton opío i Apok. 9: 11 apokalí « ángelo tis ávissou ». I Apok. 20: 1 tha dósi tin exíyisi: o « diávolos » tha ínai deménos yia « khília khrónia » stin apanthropopiiméni yi pou onomázetai « ávissos ». Apodídontas tin proélefsí tis stin « ávisso », o Theós apokalípti óti aftí i póli den íkhe poté kamía skhési mazí tou• íte katá ti diárkia tis paganistikís kiriarkhías tis, káti pou ínai polí loyikó, allá kai kath' óli ti diárkia tis papikís thriskeftikís tis drastiriótitas, se antíthesi me aftó pou pistévoun plíthi exapatiménon anthrópon yia tin apóliá tous , aphoú tha mirastoún mazí tis tin telikí « apóliá » tis pou apokalíptetai edó. Ékhontas periphronísi ton prophitikó lógo, ta thímata ton apoplaníseon tis Rómis tha ekplagoún epidí i thriskeftikí misallodoxía tha « epanemphanistí » se aftó to telikó plaísio pou anakinóthike kai apokalíphthike. O Theós étsi ipenthimízi óti gnorízi ta onómata ton eklektón, apó « tin ídrisi tou kósmou ». Ta « onómatá » tous gráphtikan «sto vivlío tis zís tou Arníou » Iisoú Khristoú. Kai yia na tous sósi, ánixe ti nimosíni tous sta mistíria ton vivlikón prophitión tou.

Protíno edó mia défteri análisi aftoú tou edaphíou skhetiká me ti léxi « ávissos ». Se aftón ton stokhasmó, lamváno ipópsi to telikó plaísio sto opío stokhévi to Pnévma símphona me tin perigraphí tou yia to « kókkino thirío » sto edáphio 3. Ópos ídame, i apousía ton « diadimáton » sta « déka kérata » kai stis « eptá kephalés » to topothetí ston « kairó tou télous »• se aftón tis epokhís mas. Ékho apó kairó skephtí óti i énnia « thirío » tha boroúse na aphorá móno mia misallódoxi kai despotikí práxi, kai i opía katá sinépia tha boroúse na apodothí móno sto misallódoxo kathestós ton eskháton imerón pou simadéftikan apó tin teleftaía dokimasía tis pangósmias pístis. Allá stin pragmatikótita, sto télos aftoú tou khimóna tou 2020 se theïkó khróno, mia álli idéa empnéetai

mésa mou. To « thirío » stin pragmatikótita skotóni sinekhós anthrópines psikhés, kai ta thímata ton epidinoménon kai exophrenikón anthropistikón didaskalión tou ínai polí pio poliárithma apó ekína pou prokaloúntai apó ti misallodoxía tou. Apó poú proérkhetai aftí i néa, sayineftikí kai paraplanitikí anthropistikí simperiphorá? Ínai o karpós tis elefthera skeptómenis klironomiás ton epanastatikón philosóphon, tous opíous o Theós stokhévi stin Apok. 11: 7 me to ónoma tou « thiríou pou anevaíni apó tin ávisso» . To « kókkino » khróma pou sindéetai me to « thirío » tis epokhís mas, sto edáphio 3 aftoú tou kephalaíou, katangélli tin amartía pou prokalítai apó tin ipervolikí elefthería pou ékhi parakhorísi o ánthropos ston eaftó tou. Pion antiprosopévi? Tis kiríarkhes ditikés dinámis khristianikís proélefsis, ton opíon ta thriskeftiká themélia klironomoúntai apó ton evropaïkó katholikismó: tis IPA kai tin Evrópi, plíros parasirménes apó tin katholikí thriskía. To « thirío » pou mas díkhni o Theós ínai to telikó apotélesma ton práxeon pou prophitéftikan sto mínima tis « pémptis sálpingas ». I protestantikí písti, parasirméni apó tin katholikí písti pou éyine irinikí, enóni ton Protestantismó kai ton Katholikismó pou katarástike apó ton Theó, enóthikan apó ton epísimo thesmikó Antventismó to 1994, yia « tin proetimasía yia ti mákhi » tis Apok. 9: 7-9, « tou Armayeddóna », símphona me tin Apok. 16: 16, tin opía mazí, metá tin « ékti sálpinga », tha odiyísoun enántia stous teleftaíous pistoús ipirétes tou Theoú, i opíi tiroún kai epharmózoun to Sávvato Tou. To ipólipo tis évdomis iméras diatássetai apó tin tétarti apó tis déka entolés tou. Se kairó irínis, i lóyi tous eximnoún tin adelphikí agápi kai tin elefthería tis sinídisis. Allá aftí i exophrenikí kai pséftiki elefthería pou yínetai eleftheriakí odiyí ston « déftero thánato » ta plíthi pou katikoún ston Ditikó kósmo. O opíos kharaktirízetai, en méri, apó atheïsmó, en méri apó adiaphoría kai, se mikrótero vathmó, apó thriskeftikés desméfsis pou kathístantai ákhristes, epidí katadikázontai apó ton Theó, lógo ton psevdón thriskeftikón didaskalión tous. Me aftón ton trópo, aftó to anthropistikó « thirío » ékhi prágmati tin proélefsí tou stin « ávisso », ópos apokalípti to Pnévma se aftó to edáphio, me tin énnia óti i khristianikí thriskía ékhi yíni i ikóna kai i epharmoyí tis anthropistikís sképsis ton philosóphon, ton Ellínon, ton Gállon í ton xénon epanastatón. San to philí tou Ioúda yia ton Iisoú, I pséftiki, sayineftikí oumanistikí agápi yia tin iríni skotóni perissótero apó to spathí . To « thirío » tis irínis mas klironomí epísis ton kharaktíra « skótous » pou tou díni i léxi « ávissos » sti Yénesi 1: 2: « I yi ítan ámorphi kai érimi, kai skotádi ítan páno apó tin ávisso , kai Pnévma Theoú aioroúntan páno apó tin epiphánia ton idáton ». Kai aftós o kharaktíras « skótous » ton kinonión khristianikís proélefsis klironomítai paradóxos apó ton « diaphotismó », to ónoma pou dóthike stous Gállous epanastátes eléftherous stokhastés.

Prosphérontas aftí ti sínthesi, to Pnévma epitinkháni ton stókho tou, pou ínai na apokalípsi stous pistoús ipirétes tou tin krísi tou yia ton Ditikó kósmo mas kai tis epiplíxis pou tou apefthíni. Katangélli étsi tis pollés amartíes tou kai tis prodosíes tou pros ton Iisoú Khristó, ton móno Sotíra pou i práxis tous atimázoun.

Stíkhos 9: « Edó ínai o nous pou ékhi sophía• i eptá kephalés ínai eptá vouná, páno sta opía káthetai i yinaíka » .

Aftó to edáphio epivevaióni tin ékphrasi me tin opía i Rómi kharaktirizótan edó kai kairó: « Rómi, i póli ton eptá lóphon ». Vríka aftín tin onomasía na anaphéretai se énan yeographikó átlanta paliás skholís tou étous 1958. Allá to théma den amphisvitítai. To « eptá « Vouná » pou onomázontai «lóphi» exakolouthoún na ipárkhoun símera kai phéroun ta onómata: Kapitólio, Palatíno, Kailikó, Aventíno, Viminál, Eskoilíno kai Kirinálio. Stin paganistikí tous phási, aftí i «ipsilí tópi» lóphi íkhan óli naoús aphieroménous sta theopiiména ídola pou katadikástikan apó ton Theó. Kai yia na timísi « ton

theó ton phrouríon », i katholikí písti me ti sirá tis aníyire ti vasilikí tis, páno sto Kailikó pou ipodilóni ton «ouranó» símphona me ti Rómi. Sto Kapitólio, tin «kephalí», ipsónetai to Dimarkhío, i politikí ptikhí tis exousías. As diefkrinísoume óti o símmakhos ton eskháton imerón, i Amerikí, kiriarkhí epísis apó éna «Kapitólio» pou vrísketai stin Ouásinngton. Kai edó, to símvolo «kephalí» dikaioloyítai apó aftí tin ipsilí exousía pou tha antikatastísi ti Rómi kai tha kiriarkhísi, me ti sirá tis, stous katíkous tis yis, « stin parousía tis » símphona me tin Apokálipsi 13: 12.

Stíkhos 10: « Kai eptá vasilís ínai• i pénte épesan, o énas ínai, o állos den ékhi érthi akóma• kai ótan érthi, lígo kairó prépi na míni » .

Se aftó to edáphio, me tin ékphrasi « eptá vasiliádes », to Pnévma apodídi sti Rómi « eptá » kathestóta diakivérnisis ta opía ínai diadokhiká, yia ta próta éxi: i monarkhía apó to -753 éos to -510• i Dimokratía, to Ipaktorío, i Diktatoría, i Triandría, i Aftokratoría apó ton Oktavianó, o Kaísaras Ávgoustos ipó ton opío yenníthike o Iisoús, kai i Tetrarkhía (4 sindedeméni aftokrátores) stin évdomi thési metaxí 284 kai 324, yegonós pou epivevaióni tin akrívia « prépi na diarkési lígo kairó »• stin pragmatikótita 30 khrónia. O néos aftokrátoras Konstantínos A' tha engatalípsi grígora ti Rómi kai tha engatastathí stin Anatolí sto Vizántio (i Konstantinoúpoli metonomástike se Konstantinoúpoli apó tous Toúrkous). Allá apó to 476, i ditikí aftokratoría tis Rómis dialíetai kai ta « déka kérata » tou Daniíl kai tis Apokálipsis apoktoún tin anexartisía tous skhimatízontas ta vasília tis Ditikís Evrópis. Apó to 476, i Rómi parémine ipó tin katokhí ton Ostrogótthon varváron, apó tous opíous apeleftheróthike to 538 apó ton stratigó Velisário, pou stálthike me ta stratévmatá tou apó ton aftokrátora Ioustinianó, o opíos katikoúse stin Anatolí stin Konstantinoúpoli.

Stíkhos 11: « Kai to thirío pou ítan kai den ínai, ínai aftós ógdoos vasiliás kai ínai apó tous eptá kai piyaini stin apólia » .

O «ógdoos vasiliás» ínai i papikí thriskeftikí diakivérnisi pou kathieróthike to 538 me to evnoïkó aftokratorikó diátagma tou aftokrátora Ioustinianoú A΄. Étsi, antapokríthike se aítima tis sizígou tou Theodóras, mias próin «pórnis», i opía parenévi yia logariasmó tou Viyíliou, enós apó tous phílous tou. Ópos diefkrinízi to edáphio 11, to papikó kathestós emphanízetai katá tin epokhí ton «eptá» diakiverníseon pou anaphérontai, enó parállila apotelí mia néa, protophaní morphí pou o Daniíl ipédixe os « diaphoretikó » vasiliá. Aftó pou proïpárkhi katá tin epokhí ton «eptá» prigoúmenon vasiliádon ínai o títlos tou Romaíou thriskeftikoú iyéti pou apodídetai ídi stous aftokrátorés tou kai apó tin proélefsí tou: «Pontivex Maximus», mia latinikí ékphrasi pou metaphrázetai os «Anótatos Pontíphikas», o opíos ínai epísis, apó to 538, o epísimos títlos tou Romaiokatholikoú Pápa. To romaïkó kathestós pou ipárkhi katá tin epokhí pou o Ioánnis lamváni to órama ínai i Aftokratoría, diladí i ékti romaïkí diakivérnisi. Kai stin epokhí tou, o títlos tou «kiríarkhou pontíphika» phéri o ídios o aftokrátoras.

I epistrophí tis Rómis stin istorikí skiní ophíletai ston Phrángo vasiliá Klóvis A΄, o opíos «prosilitístike» stin psevdokhristianikí písti tis epokhís, to 496. diladí, ston Romaiokatholikismó pou íkhe ipakoúsi ston Konstantíno A΄ kai o opíos íkhe ídi pliyí apó tin katára tou Theoú apó tis 7 Martíou 321. Metá tin aftokratorikí kiriarkhía, i Rómi dékhthike isvolí kai kiriarkhía xénon laón pou éphtanan se mazikés metanastéfsis. I akatanisía diaphoretikón glossón kai politismón vrísketai sti ríza ton provlimáton kai ton esoterikón agónon pou katéstrepsan ti romaïkí enótita kai dínami. Aftí i enéryia epharmózetai apó ton Theó stis méres mas stin Evrópi yia na tin apodinamósi kai na tin paradósi stous ekhthroús tis. I katára tis empirías tou «Pírgou tis Vavél» diatirí étsi mésa stous aiónes kai tis khilietíes óla ta

apotelésmatá tis kai tin apotelesmatikótitá tis sto na odiyí tin anthropótita stin atikhía. Óso yia ti Rómi, télos, periílthe stin kiriarkhía ton Aríon Ostrogótthon, i opíi ítan dogmatiká antítheti me ti Romaiokatholikí písti pou ipostírizan i Vizantiní aftokrátores. Éprepe na apeleftherothí apó aftí tin kiriarkhía, óste na katastí dinatí i engathídrisi tou romaïkoú papikoú kathestótos to 538 sto édaphós tis. Yia na epitefkhthí aftó, símphona me to Dan. 7: 8-20, « tría kérata tapinóthikan «enópion tou papismoú (to mikró kéras)». ínai i anísikhi laí pou ínai ekhthrikí pros ton Romaiokatholikismó ton Episkópon tis Rómis, diadokhiká, to 476, i Érouli, to 534, i Vándali, kai stis 10 Ioulíou 538, «apó mia khionothíella», apeleftheroméni apó tin katokhí ton Ostrogótthon apó ton stratigó Velisário pou éstile o Ioustinianós A΄, i Rómi bórese na isélthi sto apoklistikó, kiríarkho kai misallódoxo papikó kathestós tis, pou thespístike apó aftón ton aftokrátora, katópin aitímatos tou radioúrgou Viyíliou, tou prótou en eneryía pápa. Apó ekíni ti stigmí, i Rómi éyine xaná « i megáli póli pou ékhi ti vasilía páno stous vasiliádes tis yis », tou edaphíou 18, i opía piyaini stin « apólia » , ópos orízi to Pnévma, edó, yia défteri phorá, metá to edáphio 8.

I papikí exousía, epoménos, den khronoloyítai apó ton Áyio Pétro ópos iskhirízetai, allá apó to diátagma tou Ioustinianoú A΄, tou Vizantinoú aftokrátora, o opíos tis édose ton títlo kai ti thriskeftikí tou exousía. Étsi, i Kiriakí diatákhthike apó ton Romaío aftokrátora Konstantíno A΄ stis 7 Martíou 321, kai i papikí exousía pou ti dikaioloyí kathieróthike apó ton Vizantinó aftokrátora Ioustinianó A΄ to étos 538. Dío imerominíes me tis pio tromerés sinépies yia óli tin anthropótita. Ítan epísis to 538 pou o Episkopos Rómis píre ton títlo tou Pápa yia próti phorá.

Stíkhos 12: « Ta déka kérata pou ídes ínai déka vasiliádes, i opíi den ékhoun lávi akóma vasilía, allá lamvánoun exousía os vasiliádes yia mía óra mazí me to thirío » .

Edó, se antíthesi me to Dan. 7: 24, to mínima stokhévi se mia polí síntomi khronikí período pou vrísketai sto télos tou « kairoú tou télous ».

Ópos kai stin epokhí tou Daniíl, étsi kai stin epokhí tou Ioánni, ta « déka kérata » tis Romaïkís Aftokratorías den íkhan akómi apoktísi í anaktísi tin anexartisía tous. Ostóso, epidí to plaísio pou exetázetai se aftó to kephálaio 17 ínai to télos tou kósmou, o rólos pou katékhoun ta « déka kérata » se aftó to singekriméno plaísio ínai aftós pou epikalítai to Pnévma, ópos tha epivevaiósoun ta edáphia pou akolouthoún. I prophitevméni «óra » orízi ton khróno tis teleftaías dokimasías tis pístis pou anakinóthike, stin Apok. 3: 10, stous pistoús protopórous tou Antventismoú tis Evdómis Iméras tou 1873. To mínima apefthinótan se emás, tous klironómous tous, tous pistoús tou Antventistikoú photós pou dóthike apó ton Iisoú Khristó stous eklektoús tou, to 2020.

Símphona me ton prophitikó kódika pou dóthike ston prophíti Iezekiíl (Iez. 4: 5-6), mia prophitikí « iméra » axízi éna pragmatikó « étos », kai epoménos, mia prophitikí « óra » axízi 15 pragmatikés iméres. I megáli epimoní tou minímatos tou Pnévmatos, to opío tha anaphéri tris phorés tin ékphrasi « se mía móno óra » sto kephálaio 18, me odiyí sto simpérasma óti aftí i « óra » stokhévi ston khróno metaxí tis énarxis tis 6is apó tis « eptá teleftaíes pliyés » kai tis epistrophís en dóxi tou thíou Kiríou mas Iisoú, o opíos epistréphi en dóxi tou Arkhangélou « Mikhaíl » yia na arpáxi tous eklektoús tou apó ton programmatisméno thánato. Aftí i « óra » ínai epoménos aftí pou diarkí ti « mákhi tou Armayeddóna ».

Stíkhos 1 : 3 « Oúti ékhoun éna skopó, kai tha dósoun ti dínami kai tin exousía tous sto thirío » .

Stokhévontas ston khróno aftís tis telikís dokimasías, to Pnévma léi yia ta « déka kérata »: « Ékhoun éna phrónima, kai dínoun ti dínami kai tin exousía tous sto thirío ». Aftós o kinós skopós ínai na diasphalistí óti óli i epizóntes tou trítou pirinikoú pangósmiou polémou tha tiroún tin Kiriakí anápafsi. I katastrophí ékhi miósi simantiká ti stratiotikí dínami ton arkhaíon evropaïkón ethnón. Allá i nikités tis síngrousis, i Amerikaní Protestántes, epitinkhánoun apó tous epizóntes mia plíri paraítisi tis kiriarkhías tous. To kínitro ínai diavolikó, allá i pesóntes den to gnorízoun, kai ta pnévmatá tous, paradoména ston Sataná, boroún móno na ekplirósoun to thélimá tou.

Móno apó ti simmakhía tou « drákou », tou « thiríou » kai tou « psevdoprophíti », ta « déka kérata » engatalípoun tin exousía tous sto « thirío ». Kai aftí i apopíisi prokalítai apó tin éntasi ton pathimáton pou tous kánoun na ipostoún i pliyés tou Theoú. Metaxí tis diakírixis tou diatágmatos tou thanátou kai tis epharmoyís tou, dínetai mia períodos 15 imerón stous tirités tou Savvátou yia na iiothetísoun « to kháragma tou thiríou », tin romaïkí «Kiriakí» tou pou ékhi molinthí apó tin paganistikí iliakí latría. I epistrophí tou Iisoú Khristoú ékhi programmatistí yia tin ánixi pou priyítai tis 3is Aprilíou 2030, ektós eán ipárkhi sphálma stin erminía tou órou « óra », to diátagma tou thanátou tha prépi na ekdothí yia aftín tin imerominía í yia mia imerominía pou vrísketai metaxí aftís kai tis earinís iméras tou 2030 tou trékhontos siníthous imeroloyíou mas.

Yia na katanísete plíros pós tha ínai i katástasi tis éskhates iméres, lávete ipópsi ta akóloutha yegonóta. To télos tou khrónou tis kháritos ínai anagnorísimo móno apó tous eklektoús, i opíi to sindéoun me tin ékdosi tou nómou tis Kiriakís• pio singekriména, metá apó aftín. Yia tin eteróklíti omáda ton ápiston kai epanastatikón laón pou ínai akóma zontaní, i ékdosi tou nómou tis Kiriakís emphanízetai móno os métro yenikoú simphérontos khorís sinépies yi' aftoús. Kai móno aphoú ipostoún tis prótes pénte pliyés, o ekdikitikós thimós tous odiyí na engrínoun plíros tin apóphasi na « skotósoun » ósous tous parousiázontai os ipéfthini yia tin ouránia timoría tous.

Stíkhos 14: « Oúti thélousi polemísi me to Arníon, kai to Arníon théli nikísi aftoús, dióti Kírios kiríon ínai kai Vasiléfs vasiléon• kai i met' aftoú klití, eklektí kai pistí thélousi nikísi aftoús » .

« Tha kánoun pólemo me to Arní, kai to Arní tha tous nikísi . . . », epidí ínai o pantodínamos Theós ston opío kamía dínami den borí na antistathí. « O Vasiliás ton vasiliádon kai Kírios ton kiríon » tha epiváli ti theïkí tou dínami stous pio iskhiroús vasiliádes kai árkhontes tis yis. Kai i eklektí pou to ékhoun katalávi aftó tha nikísoun mazí tou. To Pnévma edó ipenthimízi ta tría kritíria pou apaití o Theós apó ekínous pou sózi kai pou ékhoun xekinísi tin poría tis sotirías, i opía xekiná yi' aftoús me tin pnevmatikí katástasi tou « klitoú » kai i opía sti sinékhia metamorphónetai, ótan simvaíni aftó, se katástasi « eklektoú », me tin « písti » pou díkhnetai ston Dimiourgó Theó kai se ólo to vivlikó tou phos. I mákhi pou exetázetai ínai i mákhi tou « Armayeddóna », tis Apok. 16: 16• « i óra » pou i « písti » ton « eklektón » « kliménon » títhetai se dokimí. Stin Apok. 9: 7-9, to Pnévma apokálipse tin proetimasía tis Protestantikís pístis yia aftón ton pnevmatikó « pólemo ». Katadikasméni se thánato lógo tis pistótitás tous sto Sávvato, i eklektí martiroún tin empistosíni pou ékhoun stis iposkhésis pou prophítefse o Theós, kai aftí i martiría pou tou dóthike tou díni ti « dóxa » pou apaití sto próto angelikó mínima tis Apok. 14: 7. I iperaspistés kai i ipostiriktés tis ipokhreotikís Kiriakís tha vroun, se aftí tin empiría, ton thánato pou etimázontai na dósoun stous eklektoús tou Iisoú Khristoú. Ipenthimízo edó, se ósous ínai skeptikí kai amphiválloun óti o Theós díni tósi simasía stis iméres anápafsis, óti i anthropótitá mas ékhi khási tin aioniótitá tis lógo tis simasías pou íkhe dósi sta «dío déntra» tou epíyiou kípou. O « Armayeddón » vasízetai stin ídia arkhí. Antí yia ta «dío déntra»,

ékhoume símera «tin iméra tis gnósis tou kaloú kai tou kakoú», tin Kiriakí, kai «tin iméra tis ayiasménis zís», to Sávvato í Sávvato.

Stíkhos 15: « Kai mou ípe: Ta neá pou ídes, ópou káthetai i pórni, ínai laí kai plíthi, éthni kai glósses » .

To edáphio 15 mas díni to klidí pou mas epitrépi na apodósoume sta « ídata » sta opía « káthetai i pórni » tin taftótita ton evropaïkón laón pou onomázontai «khristianí», allá páno ap' óla, psevdós kai apatilá «khristianí». I Evrópi ékhi to kharaktiristikó na phérni kontá laoús pou miloún diaphoretikés « glósses », káti pou apodinamóni tis enósis kai tis simmakhíes pou ékhoun dimiouryithí. Allá ta teleftaía khrónia, i anglikí glóssa khrisimévi os yéphira kai proothí tis diethnís antallayés. I ektetaméni ekpaídefsi ton anthrópon mióni tin apotelesmatikótita tou óplou tis theïkís katáras kai antitíthetai sto skhédio tou Dimiourgoú tis. I apántisí Tou tha ínai epoménos pio tromerí: thánatos apó pólemo kai, teliká, apó ti lamprótita tis éndoxis parousías tou.

Stíkhos 16: « Ta déka kérata pou ídes kai to thirío tha misísoun tin pórni, tha tin xeyimnósoun, tha pháne tis sárkes tis kai tha tin katanalósoun me photiá » .

To edáphio 16 anangélli to prógramma tou epómenou kephalaíou 18. Epivevaióni tin antistrophí ton « déka keratón » kai to thirío «pou, aphoú to ékhoun ipostiríxi kai to ékhoun engríni, katalígoun na katastréphoun « tin pórni ». Ipenthimízo edó óti « to thirío » ínai to kathestós tis énosis politikón kai thriskeftikón dinámeon kai óti ipodilóni se aftó to plaísio, tin exousía tou epísima protestantikoú amerikanikoú laoú kai ton katholikón kai protestantikón evropaïkón laón, enó « i pórni » ipodilóni ton klíro, diladí tis didaktikés arkhés tis katholikís thriskeftikís exousías: tous monakhoús, tous ierís, tous episkópous, tous kardinálious kai ton Pápa. Étsi, se antistrophí, i katholikí evropaïkí laí kai o protestantikós amerikanikós laós, diladí ta dío thímata tou romaïkoú psévdous, exeyírontai enántia ston klíro tou papikoú Romaiokatholikismoú. Kai tha ton «katanalósoun me photiá » ótan, méso tis éndoxis parémvasís tou, o Iisoús tha gremísi tin apatilí, diavolikí sayineftikí máska tou. Ta « déka kérata » tha tin «yimnósoun kai tha tin yimnósoun » epidí ézise stin politélia, tha apoyimnothí, kai epidí díthike me mia emphánisi ayiótitas, tha emphanistí « yimní » diladí, me pnevmatikí dropí, khorís kamía ouránia dikaiosíni na tin dísi. I akrívia, « tha pháne ti sárka tis », ekphrázi tin aimatirí agriótita tis timorías tis. Aftó to edáphio epivevaióni to théma tou « triyitoú » tis Apok. 14: 18 éos 20: Alímono sta staphília tis oryís!

Stíkhos 17: « Dióti o Theós évale stis kardiés tous na ekplirósoun to thélimá tou, kai na simphonísoun, kai na dósoun ti vasilía tous sto thirío, mékhris ótou ekplirothoún ta lóyia tou Theoú » .

To edáphio 17, káto apó ton arithmó tis krísis, mas apokalípti mia simantikí sképsi tou ourániou Theoú pou i ánthropi kánoun láthos na periphronoún í na antimetopízoun me adiaphoría. O Theós epiméni edó, óste na pistoún i eklektí tou, óti ínai o mónos Kírios tou «tromeroú paikhnidioú» pou tha tethí se epharmoyí tin kathorisméni óra. To prógramma den skhediástike apó ton diávolo, allá apó ton ídio ton Theó. Óla ósa anakínose sti megáli kai ipérokhi Apokálipsí tou skhetiká me ton Daniíl kai tin Apokálipsi íte ékhoun ídi oloklirothí íte méni na oloklirothoún. Kai epidí « to télos enós prágmatos ínai kalítero apó tin arkhí tou » símphona me tin Ekklisiastikí 7: 8, o Theós stokhévi yia emás aftí tin teleftaía dokimasía pístis pou tha mas khorísi apó tous psevdokhristianoús kai tha mas káni áxious na isélthoume stin ouránia aioniótitá tou metá tin pirinikí katastrophí tou Trítou

Pangosmíou Polémou. Epoménos, den ékhoume pará na periménoume me empistosíni, aphoú óla ósa tha organothoún sti yi ínai éna « skhédio » pou epiníthike apó ton ídio ton Theó. Kai an o Theós ínai me to méros mas, pios tha ínai enantíon mas, ektós apó ekínous ton opíon ta dolophoniká « skhédia » tha straphoún enantíon tous?

Ti simaíni i akrívia « mékhri na ekplirothoún ta lóyia tou Theoú »? To Pnévma anaphéretai stin telikí míra pou epiphilákhthike yia to papikó « mikró kéras » ópos ékhi ídi prophiteftí, sto Dan. 7: 11: « Ída tóte exaitías ton alazonikón lógon pou mílise to kéras• kai enó kítaza, thanatóthike, kai to sóma tou katastráphike, dóthike sti photiá yia na kaí »• sto Dan. 7: 26: « Tóte tha érthi i krísi, kai i kiriarkhía tous tha aphairethí, kai tha katastraphí kai tha aphanistí yia pánta »• kai sto Dan. 8: 25: « Lógo tis evimerías tou kai tis epitikhías ton tekhnasmáton tou, tha ínai alazónas stin kardiá tou, kai tha katastrépsi polloús pou zoúsan iriniká, kai tha ipsothí enántia ston Árkhonta ton arkhónton• allá tha sintriphthí khorís tin prospáthia kherión ». Ta ipólipa « lóyia tou Theoú » skhetiká me to télos tis Rómis tha parousiastoún stin Apok. 18, 19 kai 20.

Stíkhos 18: « Kai i yinaíka pou ídes ínai i megáli póli, i opía vasilévi páno stous vasiliádes tis yis » .

To edáphio 18 mas prosphéri tin pio pistikí apódixi óti « i megáli póli » ínai prágmati i Rómi. As katalávoume óti o ángelos apefthínetai prosopiká ston Ioánni. Étsi, légontás tou: « Kai i yinaíka pou ídes ínai i megáli póli pou vasilévi páno stous vasiliádes tis yis », o Ioánnis odiyítai sto na katalávi óti o ángelos milái yia ti Rómi, «tin póli ton eptá lóphon», i opía, stin epokhí tou, kiriarkhoúse me aftokratorikó trópo sta diáphora vasília tis apérantis apikiakís aftokratorías tis. Me tin aftokratorikí tis morphí, ékhi ídi « ti vasilía páno stous vasiliádes tis yis » kai tha ti diatirísi ipó tin papikí tis kiriarkhía.

Se aftó to kephálaio 17, boríte na díte óti o Theós ékhi singentrósi tis apokalípsis Tou epitrépontás mas na anagnorísoume me vevaiótita tin « pórni », ton ekhthró Tou tis khristianikís «megális tragodías». Étsi, díni ston arithmó 17 mia afthentikí énnia tis krísis Tou. Aftí i paratírisi me odíyise na ektimíso tin epétio tis 17is ekatontaetirídas apó tin engathídrisi tis amartías, i opía apotelí tin iiothétisi tis iméras tou íliou tis 7is Martíou 321 (epísimi imerominía allá 320 yia ton Theó) pou viósame se aftó to étos 2020, pou pléon ékhi perási. Boroúme na doúme óti o Theós prágmati tin ékhi simadépsi me mia katára ánef prigouménou stin istoría tis khristianikís epokhís (Covid-19) i opía prokálese mia pangósmia ikonomikí katárrefsi pio katastrophikí apó ton Déftero Pangósmio Pólemo. I álles katáres tis theïkís díkaiis krísis érkhontai sti sinékhia, tha tis anakalípsoume, méra me ti méra.

Apokálipsi 18: I pórni lamváni tin timoría tis

Aphoú apokalípsi tis leptoméries pou epitrépoun tin anagnórisi tis pórnis, to kephálaio 18 tha mas odiyísi sto polí singekriméno plaísio tou télous tis « mákhis tou Armayeddóna ». I léxis apokalíptoun to periekhómenó tou: « i óra tis timorías tis Vavilónas tis megális, tis mitéras ton pornón tis yis »• i óra tou aimatiroú « trígou ».

Stíkhos 1: « Metá táfta ída állon ángelo na katevaíni apó ton ouranó, ékhontas megáli exousía• kai i yi photístike apó ti dóxa tou » .

O ángelos pou phéri megáli exousía ínai sto plevró tou Theoú, stin pragmatikótita, tou ídiou tou Theoú. O Mikhaíl, arkhigós ton angélon, ínai éna állo ónoma pou o Iisoús Khristós éphere ston ouranó prin apó tin epíyia diakonía tou. Me aftó to ónoma, kai me tin exousía pou tou dóthike apó tous ayíous angélous, édioxe ton diávolo kai tous daímonés tou apó ton ouranó, metá ti níki tou ston stavró. Epoménos, me aftá ta dío onómata epistréphi sti yi, sti dóxa tou Patéra, yia na aposíri tous polítimous eklektoús tou. Polítimous epidí ínai pistí kai epidí aftí i pistótita, dokimasméni, ékhi apodikhthí. Se aftó to plaísio érkhetai na timísi me tin pistótitá tou ósous ékhoun ipakoúsi sophá, dínontás tou ti « dóxa » pou ékhi apaitísi apó to 1844 símphona me tin Apokálipsi 14: 7. Tiróntas to Sávvato, i eklektí tou ton dóxasan me ton títlo tou Dimiourgoú Theoú, ton opío móno aftós katékhi nómima apó ti dimiouryía tis ouránias kai tis epíyias zís.

Stíkhos 2: « Kai ékraxe me dinatí phoní, légontas: Épese, épese Vavilóna i megáli, kai éyine katikía daimónon, kai philakí káthe akáthartou pnévmatos, kai klouví káthe akáthartou kai misitoú ptinoú » .

" Aftí Épese, épese i megáli Vavilóna! Vrískoume to apóspasma apó tin Apok. 14: 8 se aftó to edáphio 2, allá aftí ti phorá den léyetai prophitiká, allá epidí i apódixi tis ptósis tis dínetai stous anthrópinous epizóntes aftís tis teleftaías stigmís tis apatilís kai sayineftikís tis drásis. I máska tis ayiótitas tis Romaïkís papikís Vavilónas péphti epísis. Ínai stin pragmatikótita « katikía daimónon, krisphíyeto káthe akáthartou pnévmatos, klouví káthe akáthartou kai misitoú poulioú ». I anaphorá «tou poulioú » mas ipenthimízi óti píso apó tis yíines práxis vrískontai i ouránies empnéfsis ton kakón angélon tou stratopédou tou Sataná, tou iyéti tous kai prótou epanastáti tis thías dimiouryías.

Stíkhos 3: « Epidí, apó to krasí tis oryís tis pornías tis ípian óla ta éthni, kai i vasiliádes tis yis pornéfsan mazí tis, kai i émpori tis yis ploútisan apó tin aphthonía ton likhoudión tis » .

«. . . epidí óla ta éthni ípian apó to krasí tis oryís tis pornías tis. . . » I thriskeftikí epithetikótita anadíthike me tin ipokínisi tis Romaiokatholikís papikís exousías, i opía, iskhirizómeni óti ítan stin ipiresía tou Iisoú Khristoú, epédixe apóliti periphrónisi yia ta mathímata simperiphorás pou dídaxe stous mathités kai tous apostólous tou sti yi. O Iisoús yemátos praótita, i pápes yemáti oryí. O Iisoús, to prótipo tis tapinótitas, i pápes, prótipa mataiodoxías kai iperiphánias, o Iisoús zoúse se ilikí phtókhia, i pápes zoúsan se politélia kai ploúto. O Iisoús ésose zoés, i pápes ádika kai áskopa prokálesan ton thánato amétriton anthrópinon zoón. Aftós o Romaiokatholikós papikós Khristianismós, epoménos, den íkhe kamía omiótita me tin písti pou édose to prótipo tou Iisoú. Ston Daniíl, o Theós prophítefse « tin epitikhía ton tekhnasmáton tou », allá yiatí epitéfkhthike aftí i epitikhía? I apántisi ínai aplí: epidí o Theós tou tin édose. Dióti prépi na thimómaste óti ipó ton títlo tis timorías tis « défteris sálpingas » tis Apok. 8: 8, éthese aftó to skliró kai skliró kathestós yia na timorísi tin paravíasi tou Savvátou pou íkhe engataliphthí apó tis 7 Martíou 321. Se mia singritikí meléti me tis pliyés pou eprókito na khtipísoun ton Israíl yia tin apistía tou stis entolés tou Theoú, sto Lef. 26: 19, o Theós ípe: « Tha sintrípso tin iperiphánia tis dínamís sou, tha káno ton parádisó sou san sídero , kai i yi sou san oríkhalkos . " Sti néa diathíki, to papikó kathestós anipsóthike yia na ekplirósi aftés tis ídies katáres. Sto skhédió tou, o Theós ínai taftókhrona Thíma, Kritís kai Ektelestís yia na ikanopiísi tis apaitísis tou nómou tis agápis kai tis télias dikaiosínis tou. I paravíasi tou Savvátou ékhi kostísi akrivá stin anthropótita apó to 321, i opía ékhi plirósi ton phóro timís tis se ákhristous

polémous kai sphayés, kai se katastrophikés thanatiphóres epidimíes pou dimioúryise o dimiourgós Theós. Se aftó to edáphio, i « akatharsía » (í « akólasti ») ínai pnevmatikí kai kharaktirízi mia anáxia thriskeftikí simperiphorá. To « krasí » simvolízi ti didaskalía tou pou apostázi, sto ónoma tou Khristoú, diavolikí « oryí » kai mísos metaxí ólon ton laón pou ékhoun yíni, exaitías tis, thímata epithetikótitas í epitithémeni.

I enokhí tis katholikís didaskalías den prépi na krívi tin enokhí olókliris tis anthropótitas, i opía, skhedón sto sínoló tis, den simmerízetai tis axíes pou exípsose o Iisoús Khristós. An i vasiliádes tis yis épinan « to krasí tis pornías » (akólasis) tis « Vavilónas », ínai epidí, os « pórni », i móni tis anisikhía ítan na efkharistísi tous pelátes. Ínai o kanónas, o pelátis prépi na ínai ikanopiiménos, alliós den epistréphi. Kai o Katholikismós ékhi exipsósi sto ipsilótero epípedo tin aplistía, akómi kai sto simío tou englímatos, kai tin agápi yia ton ploúto kai tin politelí zí. Ópos dídaxe o Iisoús, ta pouliá enós phteroú sinostízontai. I kakí kai periphani ánthropi tha íkhan khathí oútos í állos me aftó í khorís aftó. Ipenthímisi: i kakía isílthe stin anthrópini zí méso tou Káin, tou dolophónou tou adelphoú tou Ável apó tin arkhí tis yíinis istorías. « I émpori tis yis ploútisan apó ti dínami tis politéliás tis ». Aftó exiyí tin epitikhía tou Romaiokatholikoú papikoú kathestótos. I émpori yis pistévoun móno sto khríma. Den ínai thriskeftikí phanatikí, allá an i thriskía tous ploutízi, yínetai énas apodektós, akómi kai epithimitós, síntrophos. To telikó plaísio tou thématos me odiyí na prosdioríso kiríos tous Amerikanoús Protestántes empórous, kathós i yi prosdiorízi pnevmatiká tin protestantikí písti. Apó ton 16o aióna , i Vória Amerikí, ousiastiká protestantikí stin proélefsí tis, ékhi kalosorísi tous Ispanóphonous Katholikoús kai apó tóte, i katholikí písti ekprosopítai ópos kai i protestantikí písti. Yia aftí ti khóra, ópou móno i «epikhírisi» ékhi simasía, i thriskeftikés diaphorés den ékhoun pléon simasía. Kerdisméni apó tin efkharístisi tou ploutismoú tous, entharriméni apó ton metarrithmistí tis Yenévis, Ioánni Kalvíno, i Protestántes émpori vrískoun stin katholikí písti éna méso ploutismoú pou den proséphere o arkhikós protestantikós kanónas. I protestantikés ekklisíes ínai ádies me yimnoús tíkhous, enó i katholikés ekklisíes ínai iperphortoménes me kimília phtiagména apó polítima iliká, khrisó, asími, elephantódonto, óla ta iliká pou aftó to théma aparithmí sto edáphio 12. O ploútos tis katholikís latrías ínai epoménos, yia ton Kírio Theó, i exíyisi yia tin apodinámosi tis amerikanikís protestantikís pístis. To dolário, o néos Mamonás, ékhi érthi na antikatastísi ton Theó stis kardiés kai to théma ton dogmáton ékhi khási káthe endiaphéron. I antíthesi ipárkhi allá móno me politikí morphí.

Stíkhos 4: « Kai ákousa álli phoní apó ton ouranó na léi: Exélthete ap' aftín, laé mou, yia na min yínete kinoní ton amartión tis, kai na min lávete apó tis pliyés tis » .

To edáphio 4 thimízi ti stigmí tou telikoú khorismoú: « Exélthete ex aftís, laé mou ». Ínai i óra pou i eklektí tha arpakhthoún ston ouranó, yia na sinantísoun ton Iisoú. Aftó pou apikonízi aftó to edáphio ínai i stigmí tou « therismoú », to théma tis Apok. 14: 14 éos 16. Arpázontai epidí, ópos orízi to edáphio, den prépi na «ékhoun méros» stis «pliyés» pou tha khtipísoun tin papikí Rómi kai ton klíro tis. Allá, to kímeno orízi óti yia na ínai kanís anámesa stous eklektoús pou arpázontai, den prépi na ékhi « simmetáskhi stis amartíes tis ». Kai epidí i kíria amartía ínai i Kiriakátiki anápafsi, to « kháragma tou thiríou » pou timátai apó tous Katholikoús kai tous Protestántes stin telikí dokimasía tis pístis, i pistí se aftés tis dío kíries thriskeftikés omádes den boroún na simmetáskhoun stin arpayí ton eklektón. I anángi na «exélthoun apó ti Vavilóna» ínai sinekhís , ostóso se aftó to edáphio to Pnévma stokhévi sti stigmí pou prokípti i teleftaía efkairía na ipakoúsoun se aftín tin entolí tou Theoú, epidí i diakírixi tou nómou tis Kiriakís simatodotí to télos tis periódou tis dokimasías. Aftí i diakírixi proothí

tin evaisthitopíisi ólon ton epizónton tis « éktis sálpingas » (Trítos Pangósmios Pólemos), yegonós pou kathistá tin epiloyí tous ipéfthini ipó to ágripno vlémma tou dimiourgoú Theoú.

Stíkhos 5: « Dióti ai amartíai aftís éphtasan mékhri ton ouranón, kai o Theós enthimíthi tas anomías aftís » .

Me ta lóyia tou, to Pnévma ipodilóni tin ikóna tou «Pírgou tis Vavél», tou opíou to ónoma ékhi tis rízes tou se aftó tis «Vavilónas». Apó to 321 kai to 538, i Rómi, « i megáli póli »ópou i « pórni » íkhe ton « thróno » tis , tin «áyia» papikí tis édra apó to 538, ékhi pollaplasiási tis amartíes tis enantíon tou Theoú. Apó ton ouranó, ékhi metrísi kai katagrápsi tis sissorevménes amartíes tis yia 1. 709 khrónia (apó to 321). Me tin éndoxi epistrophí tou, o Iisoús apokálipse to papikó kathestós, kai yia ti Rómi kai tin pséftiki ayiótitá tis, ínai kairós na plirósoun yia ta englímatá tous.

Stíkhos 6: « Apódote ó, ti plírose, kai dóste tis diplásia katá ta érga tis• sto potírio pou ékhise, dóste tis diplásia » .

Akolouthóntas tin exélixi ton themáton tis Apok. 14, metá ti singomidí érkhetai o trígos . Kai sta pio aseví apó ta Katholiká kai Protestántes thímata ton psemáton tou Katholikismoú apefthíni o Theós ta lóyia tou: « Apódosé tis ópos plírose, kai dóse tis diplásio símphona me ta érga tis ». Thimómaste apó tin istoría óti ta érga tis ítan i pirés kai ta vasanistíria ton anakritikón dikastiríon tis. Epoménos, aftó to ídos míras tha ipostoún i Katholikí thriskeftikí dáskali diplá, an ínai dinatón. To ídio mínima epanalamvánetai me ti morphí: « Sto potíri ópou ékhise, ríxe diplásio ». I ikóna tou potirioú khrisimopiíthike apó ton Iisoú, yia na ipodilósi ta vasanistíria pou tha ipésti to sóma tou, mékhri tin telikí agonía se énan stavró, pou íkhe ídi aneyerthí apó ti Rómi, stous própodes tou Golgothá. Me aftón ton trópo, o Iisoús mas ipenthimízi óti i Katholikí písti ékhi díxi mia apekhthí periphrónisi yia ta vásana pou ékhi simphonísi na ipomíni, opóte tóra ínai i sirá tou na ta viósi. Mia paliá parimía tha apoktísi tin plíri axía tis aftí ti stigmí: poté min kánis stous állous aftó pou den tha ítheles na sou kánoun. Me aftí tin enéryia, o Theós ekpliróni ton nómo tis antapódosis: ophthalmós antí ophthalmoú, odónto antí odóntou• énan apólita díkaio nómo tou opíou tin atomikí khrísi epiphílaxe yia ton eaftó tou. Allá se silloyikó epípedo, i epharmoyí tou epitrápike stous anthrópous, i opíi paróla aftá ton katadíkasan, nomízontas óti tha boroúsan na ínai pio díkaii kai kalí apó ton Theó. I sinépia ínai katastrophikí: to kakó kai to epanastatikó tou pnévma ékhoun epidinothí kai ékhoun kiriarkhísi stous ditikoús laoús khristianikís katagoyís.

Stin Apok. 17: 5, « i Vavilóna i megáli », « i pórni », « íkhe éna khrisó potíri yemáto me ta vdelígmatá tis ». Aftí i diefkrínisi stokhévi sti thriskeftikí tis drastiriótita kai stin idiaíteri khrísi tou potirioú tis Thías Efkharistías. I asévia tis yia aftí tin ierí teletí pou dídaxe kai ayiopíise o Iisoús Khristós tis kharízi mia exísou idikí timoría. O Theós tis agápis díni ti thési tou ston Theó tis dikaiosínis, kai i sképsi tis krísis Tou apokalíptetai xekáthara stous anthrópous.

Stíkhos 7: « Óso dóxase ton eaftó tis kai ézise se megáli politélia, tóso vasanistírio kai thlípsi dóste tis• yiatí léi stin kardiá tis: “Káthomai vasílissa, khíra den ímai kai den tha do thlípsi” ».

Sto edáphio 7, to Pnévma tonízi tin antíthesi metaxí zís kai thanátou. I zí, anéngikhti apó ti distikhía tou thanátou, ínai kharoúmeni, xégniasti, epipólaii, se anazítisi néon apoláfseon. I papikí Romaïkí «Vavilóna» anazitoúse ton ploúto pou agorázi mia politelí zí. Kai yia na ton apoktísi apó tous iskhiroús kai apó tous vasiliádes, khrisimopíise kai exakolouthí na khrisimopií to ónoma tou Iisoú

Khristoú yia na poulísi ti sinkhóresi ton amartión os «epiíkia». Aftí ínai mia leptoméria pou varaíni polí stin plástinga tis krísis tou Theoú, tin opía tóra prépi na exileothí psikholoyiká kai somatiká. I momphí aftoú tou ploútou kai tis politélias éngitai sto yegonós óti o Iisoús kai i apóstolí tou ézisan phtokhá, ikanopiiméni me ta apolítos aparaítita. Ta « vasanistíria » kai to « pénthos » antikathistoún étsi ton «ploúto kai tin politélia » tou papikoú Romaiokatholikoú klírou.

Katá ti diárkia tis apatilís tis drásis, i Vavilóna léi stin kardiá tis: « Káthomai os vasílissa », káti pou epivevaióni « ti vasilía tis páno stous vasiliádes tis yis » tis Apok. 17: 18. Kai símphona me tin Apok. 2: 7 kai 20, o « thrónos » tis vrísketai sto Vatikanó (vaticinate = prophitía), sti Rómi. « Den ímai khíra »• o sízigós tis, o Khristós, tou opíou iskhirízetai óti ínai i níphi, zi. « Kai den tha do pénthos ». Éxo apó tin Ekklisía den ipárkhi sotiría, léi se ólous tous antipálous tis. To ékhi epanalávi tóses pollés phorés pou teliká to pístepse. Kai ínai pragmatiká pepisméni óti i vasilía tis tha diarkési yia pánta. Apó tóte pou katikí ekí, den ékhi dothí sti Rómi to ónoma «aiónia póli»? Epipléon, ipostirizómeni apó tis ditikés dinámis tis yis, íkhe vásimous lógous na pistévi ton eaftó tis anthrópina átroto kai átroto. Oúte phovótan ti dínami tou Theoú, aphoú iskhirizótan óti ton ipiretí kai ton ekprosopí sti yi.

Stíkhos 8: « Yi' aftó, se mía iméra tha érthoun i pliyés tis, thánatos kai pénthos kai pína• kai tha katanalothí me photiá• epidí, dinatós ínai Kírios o Theós, o opíos tin ékrine » .

Aftó to edáphio vázi télos se óles tis psevdaisthísis tou: « epoménos, se mía iméra »• tin iméra pou o Iisoús epistréphi me dóxa, « tha érthoun i pliyés tou », diladí, i timoría apó ton Theó tha érthi• « thánatos, pénthos kai pína ». Stin pragmatikótita, ta prágmata epitinkhánontai me tin antístrophi sirá. Den pethaínoume apó tin pína se mía móno iméra, opóte, próton, i pnevmatikí « pína » ínai i apólia tou psomioú tis zís, pou apotelí ti vási tis khristianikís thriskeftikís pístis. Sti sinékhia, to « pénthos » phoriétai yia na simatodotísi ton thánato anthrópon pou ínai kontá mas, me tous opíous mirazómaste ikoyeniaká sinaisthímata. Kai télos, o « thánatos » khtipá ton énokho amartoló, aphoú « o misthós tis amartías ínai thánatos », símphona me to Rom. 6: 23. « Kai tha katanalothí me photiá », símphona me tis prophitikés anakinósis pou epanalamvánontai ston Daniíl kai tin Apokálipsi. Aftí i ídia ékhi káni tósa pollá plásmata na kaoún stin pirá, ádika, óste me télia theïkí dikaiosíni na khathí i ídia sti photiá. « Dióti dinatós ínai o Kírios, pou tin ékrine ». Katá ti diárkia tis sayineftikís tis drásis, i Katholikí písti látrepse ti María, ti mitéra tou Iisoú, i opía emphanístike móno me ti morphí tou mikroú paidioú pou kratoúse stin angaliá tis. Aftí i ópsi sayínefse ta anthrópina mialá pou ítan epirrepí ston sinaisthimatismó. Mia yinaíka, kalítera, mia mitéra, póso kathisikhastikí éyine i thriskía! Allá ínai i óra tis alíthias, kai o Khristós pou tin kríni mólis emphanístike sti dóxa tou Pantodínamou Theoú• kai aftí i theïkí dínami tou Iisoú Khristoú, pou tin apokálipse, tin katastréphi, paradídontás tin stin ekdikitikí oryí ton exapatiménon thimáton tis.

Stíkhos 9: « Kai óli i vasiliádes tis yis, ósi pornéfsan kai ézisan mazí tis se khlidí, tha klápsoun kai tha thrinísoun yi' aftín, ótan doun ton kapnó tis káfsis tis » .

Aftó to edáphio apokalípti ti simperiphorá ton « vasiléon tis yis pou ékhoun diapráxi pornía kai ékhoun zísi politelí mazí tis ». Aftó perilamváni vasiliádes, proédrous, diktátores, ólous tous iyétes ton ethnón pou ékhoun entharríni tin epitikhía kai ti drastiriótita tis Katholikís pístis kai i opíi, stin telikí díki, enékrinan tin apóphasi na thanatothoún ósi tiroún to Sávvato. «Tha klápsoun kai tha thrinísoun yi' aftín, ótan doun ton kapnó tis káfsis tis ». Saphós, i vasiliádes tis yis vlépoun tin katástasi na tous xephévyi. Den kivernoún pléon kanénan kai móno parakolouthoún tin káfsi tis Rómis na pirpolítai apó ta exapatiména thímata, ta ektelestiká órgana tis theïkís ekdíkisis. To kláma

kai o thrínos tous dikaiologoúntai apó to yegonós óti i engósmies axíes, pou tous odíyisan stin ípsisti dínami, katarréoun xaphniká.

Stíkhos 10: « Stathómeni makriá apó phóvo yia to martírio tis, tha poun: "Alímono, alímono, i megáli póli, i Vavilóna, i dinatí póli! Se mía óra írthe i krísi sou! " »

I «aiónia póli» pethaíni, kaíyetai kai i vasiliádes tis yis kratoún apóstasi apó ti Rómi. Phovoúntai tóra óti tha prépi na mirastoún ti míra tis. Aftó pou simvaíni apotelí, yia aftoús , mia terástia atikhía : « Alímono! Alímono! I megáli póli, i Vavilóna » , epanalamvánetai dío phorés, « épese, épese, i megáli Vavilóna ». « I iskhirí póli! ». tóso iskhirí pou kivérnise ton kósmo me tin epirrí tis stous iyétes ton khristianikón ethnón. Akrivós lógo aftís tis síndesis pou katadikástike apó ton Theó, o vasiliás Loudovíkos IST΄ kai i Afstriakí sízigós tou María-Antouanéta pígan sti gilotína, mazí me tous ipostiriktés tous, thímata tis « megális thlípsis », ópos íkhe anangíli to Pnévma, stin Apok. 2: 22-23. « Se mía óra érkhetai i krísi sou! ». i epistrophí tou Iisoú érkhetai yia na simatodotísi tin óra tou télous tou kósmou. I teleftaía dokimasía simatodótise ti simvolikí « mía óra » pou prophitéftike stin Apok. 3: 10, allá tha ínai arketó na emphanistí o Iisoús Khristós, yia na antistraphí óli i trékhousa katástasi, kai aftí ti phorá, « mía óra » me tin kiriolektikí énnia tha ínai arketí yia na epiphéri aftí tin ekpliktikí allayí.

Stíkhos 11: « Kai i émpori tis yis klaíne kai thrinoún yi' aftín, epidí kanénas den agorázi pléon to phortío tous » .

To Pnévma aftí ti phorá stokhévi « tous empórous tis yis », stokhévontas idiaítera sto amerikanikó emporikó pnévma pou iiothétisan i epizóntes se óli ti yi, ópos sizitíthike sti meléti tou kephalaíou 17 parapáno. Ki aftí epísis « klaíne kai thrinoún yi' aftín, epidí kanís den agorázi pia to phortío tous • . . . ». Aftó to edáphio ipogrammízi tin enokhí tis agápis ton Protestantón yia tin katholikí písti, yia tin opía thrinoún , martiróntas étsi tin prosopikí tous proskóllisi se aftín apó ikonomikó simphéron. Enó, se apóliti antíthesi, to érgo tis metarríthmisis anadíkhthike apó ton Theó yia na katangíli tin papikí enokhí tis Romaiokatholikís Ekklisías kai na apokatastísi tis alíthies pou kataníthikan• káti pou éyine stin epokhí tous apó tous alithinoús metarrithmistés ópos o Píter Gouólnto, o Tzon Goíkliph kai o Martínos Loúthiros. Kai i émpori vlépoun me thlípsi tis axíes pou agapoún na katarréoun brostá sta mátia tous, aphoú zoun móno yia tin efkharístisi tou ploutismoú tous méso ton emporikón tous drastiriotíton• i epikhirimatikí drastiriótita sinopsízi tis kharés tis íparxís tous.

Stíkhos 12: « phortío apó khrisó, asími, polítimous líthous, margaritária, leptó linó, porphíra, metáxi, kókkino, káthe ídous glikó xílo, káthe ídous elephantódonto, káthe ídous polítimo xílo, oríkhalko, sídero kai mármaro » ,

Prin aparithmíso ta diáphora iliká pou apoteloún ti vási tis Romaiokatholikís idololatrikís thriskías, ipenthimízo edó aftó to singekriméno simío tis alithinís pístis pou dídaxe o Iisoús Khristós. Íkhe dilósi sti Samarítissa: « Yínai», tis ípe o Iisoús, «pistépste me, érkhetai óra pou den tha proskinísete ton Patéra oúte se aftó to vounó oúte sta Ierosólima. Esís proskináte aftó pou den gnorízete• emís proskinoúme aftó pou gnorízoume• epidí, i sotiría ínai apó tous Ioudaíous . Allá érkhetai óra, kai tóra ínai, pou i alithiní proskinités tha proskinísoun ton Patéra en pnévmati kai alithía• epidí, o Patír tétious zitái na ton proskinoún. O Theós ínai Pnévma, kai ósi ton proskinoún prépi na ton proskinoún en pnévmati kai alithía . (Ioánnis 4: 21-23)». Étsi, i alithiní písti den khriázetai kanéna ilikó í ilikó, epidí vasízetai apoklistiká se mia katástasi tou nou. Kai os apotélesma, aftí i alithiní písti

den endiaphéri idiaítera ton áplisto kai kléphti kósmo, epidí den ploutízi kanénan, ektós apó pnevmatiká, tous eklektoús. I eklektí latrévoun ton Theó en pnévmati, epoménos stis sképsis tous, allá kai en alithía , prágma pou simaíni óti i sképsis tous prépi na vasízontai sto prótipo pou ipodiknií o Theós. Ó, ti den perilamvánetai se aftó to prótipo ínai mia morphí idololatrikoú paganismoú ópou o alithinós Theós ipiretí os ídolo. Katá ti diárkia ton kataktíseón tis, i Repoumplikanikí Rómi iiothétise tis thriskíes ton kataktiménon khorón. Kai éna megálo méros ton thriskeftikón tis dogmáton ítan ellinikís proélefsis, o prótos megálos politismós tis arkhaiótitas. Stin epokhí mas, me papikí morphí, vrískoume óli aftí tin klironomiá enoméni me tous néous «khristianoús» «ayíous» xekinóntas apó tous 12 apostólous tou Kiríou. Allá, ékhontas phtási sto simío na katastíli ti défteri entolí tou Theoú pou katadikázi aftí tin idololatrikí praktikí, i Katholikí písti diaionízi ti latría ikónon skalisménon, zographisménon í emphanizómenon se daimoniká orámata. Epoménos, stis teletés ton latrión tou vrískoume aftá ta skalistá ídola pou apaitoún iliká yia na pároun morphí. iliká apó ta opía o ídios o Theós parousiázi ti lísta: «. . . ? . . . phortío apó khrisó, asími, polítimous líthous, margaritária, leptó linó, porphíra, metáxi, kókkino, káthe ídous glikó xílo, káthe ídous antikímena apó elephantódonto, káthe ídous polítimo xílo, oríkhalko, sídiro kai mármaro, . . . ». « Khrisós, asími, polítimi líthi kai akrivá antikímena » « apotíoun phóro timís ston theó ton phrouríon » tou papikoú vasiliá tou Dan. 11: 38. Sti sinékhia, « porphiró kai kókkino » dínoun tin pórni Vavilóna ti Megáli stin Apok. 17: 4• « khrisós, polítimi líthi kai margaritária » ínai ta stolídia tis • « leptó linó » anaphéretai stin axíosí tis yia ayiótita, símphona me tin Apok. 19: 8: « Dióti to leptó linó ínai ta díkaia érga ton ayíon ». Ta álla iliká pou anaphérontai ínai aftá apó ta opía phtiákhni ta skalistá ídolá tis. Aftá ta politelí iliká ekphrázoun to ipsiló epípedo aphosíosis tou Katholikoú idololátri.

Stíkhos 13: « kanéla, bakhariká, míra, smírna, liváni, krasí, ládi, leptó alévri, sitári, vódia, próvata, áloga, ármata, kai sómata kai psikhés anthrópon » .

Ta « arómata», «smírna, liváni, krasí kai ládi », pou anaphérontai ipodilónoun tis thriskeftikés tis teletés. Ta álla prágmata ínai threptiká sistatiká kai agathá pou parapémpoun sti vasilía tou Solomónta, tou yiou tou Davíd, kataskevastí tou prótou naoú pou khtístike yia ton Theó, símphona me tin A΄ Vasiléon 4: 20-28. Me aftón ton trópo, to Pnévma katangélli tin paránomi prospáthiá tis na anaparáyi tin kataskeví tou « naoú tou Theoú », ton opío « vlasphimí » stin Apok. 13: 6 kai « anatrépi » sto Dan. 8: 11. I telikí akrívia tou edaphíou, skhetiká me « ta sómata kai tis psikhés ton anthrópon », katangélli ti sinergasía tis me tous monárkhes me tous opíous mirázetai, paránoma, tin engósmia exousía. Sto ónoma tou Khristoú, ékhi dikaioloyísi thriskeftiká apotrópaies práxis, ópos i doulía, ta vasanistíria kai i thanátosi ton plasmáton tou Theoú• káti pou o Theós epiphilássi yia ton eaftó tou ston thriskeftikó toméa• se simío pou sinopsízi tis práxis tou me tous exís órous: « to aíma ólon óson ékhoun sphayí sti yi vréthike se aftín », sto edáphio 18 aftoú tou kephalaíou 18. Anaphérontas « «i psikhés ton anthrópon », o Theós tou apodídi tin apólia ton « psikhón » pou paradóthikan ston diávolo lógo tis drastiriótitás tou kai ton psevdón thriskeftikón tou iskhirismón.

Ipenthímisi : Sti Vívlo kai sti theïkí sképsi, i léxi « psikhí » prosdiorízi éna átomo se óles tis ptikhés tou, to phisikó tou sóma kai ti nitikí í psikhikí tou sképsi, ti diániá tou kai ta sinaisthímatá tou. I theoría pou parousiázi tin «psikhí » os stikhío tis zís, i opía apospátai apó to sóma katá ton thánato kai epivióni apó aftón, ínai kathará paganistikís ellinikís proélefsis. Stin palaiá diathíki, o Theós taftízi tin «psikhí me to aíma» ton anthrópinon í zikón plasmáton tou: Levit. 17: 14: « Dióti i zí káthe sárkas ínai to aíma tis, pou vrísketai se aftín. Yi' aftó ípa stous yious Israíl: Den tha pháte to aíma opiasdípote sárkas• dióti i zí káthe sárkas ínai to aíma tis • ópios to phái tha apokopí ». Étsi, iiothetí

tin antítheti ápopsi apó tis mellontikés ellinikés theoríes kai proetimázi mia vivlikí apántisi stis philosophikés sképsis pou tha yennithoún metaxí ton idololatrikón laón. I anthrópini kai zikí zí vasízetai sti litouryía tou aímatos. Khiméno í molisméno apó asphixía, to aíma den parékhi pléon oxigóno sta stikhía tou phisikoú sómatos, simperilamvanoménou tou engephálou , tou stirígmatos tis sképsis. Kai an to teleftaío den oxigonothí, i arkhí tis sképsis stamatá kai típota den paraméni zontanó metá apó aftó to telikó stádio• ektós apó ti mnímí tis sínthesis tis nekrís « psikhís » stin aiónia sképsi tou Theoú me skopó ti mellontikí «anástasí» tis, ótan aftós tha tin «anastísi» í, ótan tha tin «anastísi», análoga me tin periptosi, yia aiónia zí í yia tin oristikí katastrophí tou « défterou thanátou ».

Stíkhos 14: « I karpí pou lakhtaroúse i psikhí sou éphigan apó séna• kai óla ta oraía kai ta oraía kháthikan apó séna, kai den tha ta xanavrís » .

Se epivevaíosi ton óson exiyíthikan sto prigoúmeno edáphio, to Pnévma apodídi tis « epithimíes » tis papikís Rómis stin « psikhí » tis , stin sayineftikí kai apatilí prosopikótitá tis. Klironómos ton ellinikón philosophión, i Katholikí písti ítan i próti pou éthese to zítima tis apódosis tis psikhís sta zóa kai tous anthrópous pou anakalíphthikan stis nées khóres. Stin pragmatikótita, to erótima ékhi tin apántisí tou• vasízetai stin epiloyí tou sostoú vithitikoú rímatos: o ánthropos den ékhi psikhí, epidí ínai psikhí.

To Pnévma sinopsízi tis sinépies tou alithinoú thanátou pou kathiérose kai apokálipse stin Ekklisiastí 9: 5-6-10. Aftés i leptoméries den tha epanaliphthoún sta graptá tis néas diathíkis. Vlépoume, epoménos, ti simasía tis melétis olókliris tis Vívlou. Katastramméni, i « Vavilóna » tha ékhi « khási » yia pánta tous karpoús pou epithimoúse i psikhí tis » kai « óla ta leptá kai ómorpha prágmata » pou ektimoúse kai anazitoúse. Allá to Pnévma kathorízi epísis: « yia esás »• epidí i eklektí, se antíthesi me aftín, tha boroún na paratínoun, aiónia, tin ektímisi ton thavmáton pou o Theós tha tous prosphéri yia na mirastoún.

Stíkhos 15: « I émpori aftón ton pragmáton, pou ploútisan apó aftín, tha stathoún makriá apó phóvo yia to martírio tis• tha klápsoun kai tha thrinísoun ».

Sta edáphia 15-19, to Pnévma stokhévi « tous empórous pou ékhoun ploutísi méso aftís ». I epanalípsis apokalíptoun mia émphasi sti phrási « se mía óra », pou epanalamvánetai tris phorés se aftó to kephálaio, ópos kai i kravyí « Alímono! Alímono! ». O arithmós 3 simvolízi tin teliótita. O Theós, epoménos, epiméni, na epivevaiósi tin ametákliti phísi tis prophitikís anangelías• aftí i timoría tha ekplirothí se óli tis ti theïkí teliótita. I kravyí « Alímono! Alímono! », pou exapolíetai apó tous empórous, antikhí tin proidopiitikí kravyí pou exapélisan i eklektí tou stin Apok. 14: 8: « Épese i Vavilóna i Megáli! Épese ». Aftí i émpori parakolouthoún tin katastrophí tis apó makriá, « phovoúmeni ta vasánistrá tis ». Kai ékhoun díkio na phovoúntai aftón ton karpó tis díkaiis oryís tou zontanoú Theoú, yiatí metaniónontas yia tin katastrophí tis, topothetoúntai sto stratópedó tis kai me ti sirá tous tha katastraphoún apó ti dolophonikí anthrópini oryí ton aparigóriton thimáton tis thriskeftikís apátis. Aftó to edáphio mas káni na siniditopiísoume tin terástia efthíni ton emporikón simpherónton stin epitikhía pou pétikhe i Romaiokatholikí Ekklisía. I « émpori » ipostírixan tin pórni kai tis khiróteres sklirés kai despotikés apophásis tis, apoklistiká apó epithimía yia ikonomikó kai ilikó ploutismó. Éklisan ta mátia se óles tis exairetiká apotrópaies apaitísis tis kai axízoun na mirastoún tin telikí tis míra. Éna istorikó parádigma aphorá tous Pariziánous pou tákhthikan me tin Katholikí písti

enantíon tis Metarrithmisménis pístis apó tin arkhí tis Metarríthmisis tin epokhí tou vasiliá Phrangískou A΄ kai metá apó aftón.

Stíkhos 16: « Kai tha poun: Alímono! Alímono! I megáli póli, i diméni me linó, porphíra kai kókkino, kai stolisméni me khrisáphi, polítimes pétres kai margaritária! Se mía óra tósos ploútos katastráphike! »

Aftó to edáphio epivevaióni ton stókho• « i megáli Vavilóna, diméni me leptó linó, porphíra kai kókkino »• ta khrómata ton mandíon ton vasiliádon, aphoú me aftí tin idiótita i khlevastés Romaíi stratiótes kálipsan tous ómous tou Iisoú me énan « porphiró » mandía. Den boroúsan na phantastoún to nóima pou édose o Theós stin práxi tous: os exilastírio thíma, o Iisoús éyine o phoréas ton amartión ton eklektón tou pou kharaktirízontan apó aftá ta khrómata, porphiró í porphiró , símphona me ton Isaïa 1: 18. « Mía óra » tha ínai arketí yia na katastrépsi ti Rómi, ton pápa tis kai ton klíro tis, metá tin éndoxi epistrophí tou Iisoú Khristoú, o opíos érkhetai yia na apotrépsi ton thánato ton eklektón tou. Se aftí tin telikí dokimasía, i pistótitá tous tha káni óli ti diaphorá, étsi boroúme na katalávoume yiatí o Theós epiméni idiaítera stin enískhisi tis pístis tous kai tis apólitis empistosínis pou prépi na sinithísoun na ékhoun se aftón. Yia polí kairó, o ánthropos boroúse na ínai pepisménos móno óti mia tétia katastrophí « se mía móno óra » ítan éna thávma kai epoménos mia ámesi parémvasi tou Theoú, ópos me ta Sódoma kai ta Gómorra. Stin epokhí mas, pou o ánthropos ékhi kiriarkhísi stin pirinikí photiá, to prágma ínai ligótero ekpliktikó.

Stíkhos 17: « Kai óli i kivernítes, óli ósi pléoun pros ekínon ton tópo, i naftikí kai óli ósi emporévontai sti thálassa, státhikan makriá » .

Aftó to edáphio stokhévi singekriména « se aftoús pou ekmetallévontai ti thálassa, tous pilótous, tous naftikoús pou pléoun se aftó to méros, óli krátisan tis apostásis tous ». Ekmetallevómeni tin epithimía ton vasiliádon na ploutísoun, i papikí ekklisía ploútise. Ipostírixe kai dikaiolóyise tin katáktisi edaphón ágnoston stous anthrópous mékhri tin epokhí tis anakálipsís tous, ótan i Katholikí ipirétes tis diépraxan phriktés sphayés plithismón sto ónoma tou Iisoú Khristoú. Aftó sinévi kiríos sti Nótia Amerikí kai stis aimatirés ekstratíes me epikephalís ton Stratigó Kortés. O khrisós pou apospástike apó aftá ta edáphi epéstrepse stin Evrópi yia na ploutísi tous Katholikoús vasiliádes kai ton sinergó papismó. Epipléon, i émphasi sti thalássia ptikhí ipenthimízi óti os kathestós tou « thiríou pou anadíetai apó ti thálassa » eniskhíthike o desmós tou me « tous naftikoús » yia ton kinó tous ploutismó.

Stíkhos 18: « Kai ótan ídan ton kapnó apó tin káfsi tis, ékraxan, légontas: Pia póli ítan ómia me aftí ti megáli póli? »

« Pia póli ítan san ti megáli póli? » phónaxan i naftikí vlépontas « ton kapnó apó tin káfsi tis ». I apántisi ítan aplí kai grígori: kamía. Yiatí kamía póli den íkhe singentrósi tósi dínami, astikí óso mia aftokratorikí póli, tóte thriskeftikí apó to 538. O Katholikismós ékhi exaplothí se káthe yi tou planíti ektós apó ti Rosía, ópou i Anatolikí Orthódoxi písti ton apérripse. Aphoú ton kalosórise, i Kína ton polémise kai ton katadíoxe. Allá exakolouthí na kiriarkhí se olókliri ti Dísi kai ta parakládia tis stin Amerikí, tin Aphrikí kai tin Afstralía. Ínai o koriphaíos thriskeftikós touristikós proorismós ston kósmo, proselkíontas episképtes apó ólo ton kósmo. Kápii érkhontai yia na doun «arkhaía erípia», álli piyainoun ekí yia na doun ton tópo ópou katikí o Pápas kai i kardinálií tou.

Stíkhos 1: 9: « Érixan khóma sta kephália tous, éklaigan kai thrinoúsan, kai ékrazan, légontas: “Alímono! Alímono! I megáli póli, stin opía óli ósi íkhan plía sti thálassa ploútisan apó ton ploúto tis, katastráphike se mía óra! ” »

Aftí ínai i tríti epanálipsiópou singentrónontai óles i prigoúmenes ekphrásis, kathós kai i akrívia « se mia móno óra, katastráphike » . « I megáli póli ópou óli ósi ékhoun plía sti thálassa ékhoun yíni ploúsii apó tin politéliá tis ». I katigoría yínetai polí saphís, prágmati méso tis politélias tou papikoú kathestótos i ephoplistés ékhoun ploutísi phérnontas sti Rómi ta ploúti tou kósmou. I Rómi antlí ton ploutismó tis apó to mírasma ton agathón ton antipálon tis pou skotóthikan apó ton aiónio símmakhó tis, tin politikí monarkhikí exousía, tin énopli ptérigá tis. Os istorikó parádigma, ékhoume ton thánato ton «Naïtón», ton opíon ta agathá mirástikan metaxí tou stémmatos tou Philíppou tou Oraíou kai tou Romaiokatholikoú klírou. Argótera, aftó tha simví kai me tous «Protestántes».

Stíkhos 20: « Khaírete yi’ aftín, ouraní! Kai áyii apóstoli kai prophítes, khaírete ki esís! Yiatí o Theós sas ekdíkise krínontás tin » .

To Pnévma proskalí tous katíkous tou ouranoú kai tous alithinoús ayíous, tous apostólous kai prophítes tis yis, na kharoún yia tin katastrophí tis Romaïkís Vavilónas. I khará, epoménos, tha ínai análoyi me tous pónous kai ta vásana pou ékhi káni í íthele na káni na ipomínoun i doúli tou Theoú tis alíthias, óson aphorá tous teleftaíous eklektoús pou ínai pistí sto ayiasméno Sávvato.

Stíkhos 21: « Tóte énas iskhirós ángelos síkose mia pétra san megáli milópetra kai tin érixe sti thálassa, légontas: “Oúto me vía tha katarriphthí i Vavilóna, i megáli póli, kai den tha vrethí pléon ”».

I síngrisi tis Rómis me mia « pétra » ipodilóni tris idées. Próton, i Paposíni antagonízetai ton Iisoú Khristó, o opíos o ídios simvolízetai me mia « pétra » sto Dan. 2: 34: « Paratiroúses mékhri pou apokópike mia pétra khorís khéria, kai khtípise tin ikóna sta pódia tis apó sídero kai piló, kai ta éspase se kommátia ». Álla edáphia sti Vívlo apodídoun epísis aftó to símvolo tis « pétras » se aftín sto Zakhar. 4: 7• « akrogoniaíos líthos » ston Psalmó 118: 22• Matth. 21: 42• kai Práxis 4: 11: « O Iisoús ínai i pétra pou aporríphthike apó esás tous ikodómous , allá pou éyine o akrogoniaíos líthos ». I défteri idéa ínai i níxi stin papikí axíosi na diadekhthí ton apóstolo « Pétro »• tin kíria aitía « tis epitikhías ton érgon tou kai tis epitikhías ton tekhnasmáton tou », prágmata pou katíngile o Theós sto Dan. 8: 25. Aftó iskhíi akómi perissótero apó tóte pou o Apóstolos Pétros den ítan poté i kephalí tis Khristianikís Ekklisías, kathós aftós o títlos aníki ston ídio ton Iisoú Khristó. To papikó « kólpo » ínai epoménos epísis éna « pséma ». I tríti prótasi aphorá to ónoma tou papikoú thriskeftikoú okhiroú, tis periphimis vasilikís tou pou onomázetai «Áyios Pétros tis Rómis», tis opías i polí akriví kataskeví odíyise stin iiothétisi tis pólisis «sinkhorokhartión», káti pou ton apokálipse sta mátia tou metarrithmistí monakhoú Martínou Loúthirou. Aftí i exíyisi paraméni stená sindedeméni me ti défteri idéa. I topothesía tou Vatikanoú khrisímeve os nekrotaphío, allá o ipotithémenos táphos tou Pétrou tou Apostólou tou Kiríou ítan stin pragmatikótita aftós tou «Símona Pétrou tou Mágou», enós látri kai ieréa tou theoú ton phidión pou onomazótan Asklipiós.

Epistréphontas stin epokhí mas, to Pnévma prophitévi katá tis romaïkís « Vavilónas ». Singríni ti mellontikí katastrophí tis me tin ikóna mias « megális milópetras » apó « pétra » pou énas « ángelos ríkhni sti thálassa ». Me aftó to parádigma, phéri enantíon tis Rómis mia katigoría pou prosdiorízetai sto Matthaíos 18: 6: « Ópios ómos skandalísi énan apó aftoús tous mikroús pou pistévoun se ména,

tha ítan kalítero yi' aftón na kremastí mia milópetra yíro apó ton laimó tou kai na pniyí sto váthos tis thálassas ». Kai stin periptosí tou, den skándale móno énan apó aftoús tous mikroús pou pistévoun se aftón, allá plíthi. Éna prágma paraméni vévaio: mólis « katastraphí, den tha xanavrethí ». Den tha xanavlápsi poté kanénan.

Stíkhos 22: « Kai íkhos arpistón, mousikón, avlitón kai salpingtón den tha akoustí pléon se séna• kanénas pou na askí opiadípote tékhni den tha vrethí se séna• íkhos milópetras den tha akoustí pléon se séna » .

To Pnévma sti sinékhia epikalítai tous mousikoús íkhous pou exéphrazan tin xegniasiá kai ti khará ton katíkon tis Rómis. Mólis katastraphoún, den tha akoúgontai pléon ekí. Me pnevmatikí énnia, anaphéretai stous angeliophórous tou Theoú, ton opíon ta lóyia akoúgontan me to ídio apotélesma ópos i mousikí íkhi ton « avlitón í ton salpingtón ». mia ikóna pou dínetai se paravolí sto Matthaíos 11: 17. Epikalítai epísis tous « thorívous » pou ékanan i tekhnítes iperphortoméni me entolés ergasías, epidí apó mia arkhaía póli proérkhontan móno « thórivi » epangelmatikón drastiriotíton, metaxí ton opíon « o thórivos tis milópetras » pou yírize yia na alési ton kókko ton dimitriakón í yia na akonísi ergalía kopís ópos to drepáni kai to drepáni, ta makhaíria kai ta spathiá. Aftó, ídi stin arkhaía Khaldaïkí Vavilóna, símphona me to Ier. 25: 10.

Stíkhos 23: « To phos tou likhnarioú den tha lámpsi mésa sou, oúte i phoní tou gamproú kai tis níphis tha akoustí mésa sou• epidí, i émporí sou ítan i megáli tis yis, kai óla ta éthni planíthikan apó tis mayíes sou » .

« To phos tou likhnarioú den tha lámpsi pléon mésa sou ». Se pnevmatikí glóssa, to Pnévma proidopií ti Rómi óti to phos tis Vívlou den tha érkhetai pléon yia na tis prosphéri tin efkairía na photistí yia na gnorísi tin alíthia símphona me ton Theó. I ikónes tou Ier. 25: 10 epanalamvánontai, allá « ta tragoúdia tou gamproú kai tis níphis » edó yínontai « i phoní tou gamproú kai tis níphis, i opía den tha akoustí pléon mésa sou ». Pnevmatiká, aftés ínai i phonés ton klíseon pou ékane o Khristós kai i Eklektí Sinélefsí tou pros tis khaménes psikhés, óste na metastraphoún kai na sothoún. Aftí i dinatótita tha khathí yia pánta, metá tin katastrophí tis. « Dióti i émporí sas ítan i megáli tis yis ». Méso tis apoplánisis ton megálon tis yis, i Rómi bórese na epektíni tin katholikí thriskía tis se polloús laoús tis yis. Tous khrisimopíise os ekprosópous tou thriskeftikoú tis emporíou. Kai to apotélesma ínai óti « óla ta éthni ékhoun exapatithí apó tis mayíes sas ». Edó, o Theós perigráphi tis Katholikés Litouryíes os « mayíes » pou kharaktirízoun tis paganistikés latríes ton diavolikón mágon kai mayissón. Ínai alíthia óti khrisimopióntas phormalistikés, epanalamvanómenes phórmoules kai mátaies epanalípsis, i Katholikí thriskía aphíni lígo khóro ston Dimiourgó Theó na ekphrastí. Den epikhirí kan na to káni, epidí tou apodídi énan « xéno theó » sto Dan. 11: 39 kai poté den tin anagnórise os ipirétria. O «antiprósopos tou Iioú tou Theoú», o títlos tou Pápa, den ínai epoménos o antiprósopós tou. To akóloutho edáphio tha dósi ton lógo yi' aftó.

Stíkhos 24: « Kai epidí se aftín vréthike aíma prophitón kai ayíon kai ólon ton sphayiasménon sti yi » .

«. . . kai epidí vréthike se aftín aíma prophitón kai ayíon »: Sklirí, ákampti, anaísthiti kai sklirí se óli tin istoría tis, i Rómi ékhi kharáxi éna monopáti mésa apó to aíma ton thimáton tis. Aftó ískhie yia tin idololatrikí Rómi, allá kai yia tin papikí Rómi, i opía íkhe tous antipálous tis na skotónontai apó vasiliádes, tous photisménous ipirétes tou Theoú pou tólmisan na katangíloun ti diavolikí tis phísi. Merikí prostatévontan apó ton Theó, ópos o Váldos, o Goíkliph kai o Loúthiros. álli ókhi, kai

telíosan ti zí tous os mártires tis pístis, se pirés, tetrágona, stílous í ankhónes. I prophitikí prooptikí na doúme ti drási tis na pávi oristiká borí móno na kharopiísi tous katíkous tou ouranoú kai tous alithinoús ayíous tis yis. «. . . kai ólon ekínon pou ékhoun sphayiastí sti yi »: Ópios káni aftí tin krísi xéri yia ti milái, yiatí ékhi parakolouthísi tis enéryies tis Rómis apó tin ídrisí tis to 747 p. Kh. I pangósmia katástasi ton eskháton imerón ínai o teleftaíos karpós pou éphere i kataktítria kai kiríarkhi Dísi énanti ton állon laón tis yis. I monarkhikí kai sti sinékhia dimokratikí Rómi katavrókhthise tous laoús tis yis pou ipétaxe. To montélo aftís tis kinonías parémine aftó ton 2. 000 etón alithinoú kai psevdoús Khristianismoú. Metá tin idololatrikí Rómi, i papikí Rómi katéstrepse tin ikóna tis irínis tou Khristoú kai aphaírese apó tin anthropótita to montélo pou tha épherne tin eftikhía stous laoús. Dikaiologóntas ti sphayí ton alithinón arnión, ton mathitón tou Iisoú Khristoú, ánixe to drómo yia thriskeftikés singroúsis pou odigoún tin anthropótita se énan tromaktikó, yenoktonikó tríto pangósmio pólemo. Den ínai ádiko pou o kanónas tis sphayís ekdilónetai dimósia apó énoples islamikés omádes. Aftó to mísos yia to Islám ínai mia kathisteriméni apántisi stous polémous ton Stavrophorión pou exapélise o Ourvanós V' apó to Klermón-Pherán stis 27 Noemvríou 1095.

Stíkhos 1: « Metá táfta ákousa dinatí phoní apó megálo plíthos ston ouranó na léi: «Alliloúia! I sotiría kai i dóxa kai i dínami aníkoun ston Theó mas ».

Sinekhízontas apó to prigoúmeno kephálaio 18, i litroméni kai sosméni eklektí vrískontai ston ouranó, phérontas to « néo ónoma » pou dilóni ti néa ouránia phísi tous. Khará kai agallíasi vasilévoun kai i pistí ouránii ángeli eximnoún ton sotíra Theó. Aftó to « plíthos » To « megálo plíthos » diaphéri apó to « ókhlo pou kanénas ánthropos den boroúse na arithmísi » pou anaphéretai stin Apok. 7: 9. Antiprosopévi mia singéntrosi ton ayíon ouránion angélon tou Theoú pou exipsónoun ti « dóxa » tou, epidí sto edáphio 4, i epíyii eklektí pou simvolízontai apó tous « 24 presvíterous » tha antapokrithoún kai tha epivevaiósoun tin prosílosí tous sta lóyia pou ipóthikan, légontas: « Amín! » Pou simaíni: Alithós!

I sirá ton óron « sotiría, dóxa, dínami » ékhi ti loyikí tis. I « sotiría » dóthike stous yíinous eklektoús kai stous ayíous angélous pou édosan « dóxa » ston Dimiourgó Theó, o opíos, yia na tous sósi, epikaléstike ti theïkí tou « dínami » yia na katastrépsi tous kinoús ekhthroús.

Stíkhos 2: « Yiatí alithinés kai díkaies ínai i krísis tou• epidí, ékrine ti megáli pórni, i opía diéphthire ti yi me tin pornía tis, kai ekdikíthike to aíma ton doúlon tou apó to khéri tis » .

I eklektí, pou mirázontan mia dípsa yia alíthia kai alithiní dikaiosíni, ínai tóra plíros ikanopiiméni kai ekpliroméni. Stin tiphlí tis anisía, i anthropótita, apokomméni apó ton Theó, nómize óti tha boroúse na phéri eftikhía stous teleftaíous laoús malakónontas to prótipo tis dikaiosínis tis. Móno to kakó epophelíthike apó aftí tin epiloyí kai, ópos i gángraina, isévale se olókliro to sóma tis anthropótitas. O kalós kai elímon Theós díkhni stin krísi tou yia ti « Vavilóna ti Megáli » óti aftós pou epiválli ton thánato prépi na ipostí thánato. Den ínai práxi anomías, allá práxi dikaiosínis. Étsi, ótan den xéri pléon pós na timorísi tous enókhous, i dikaiosíni yínetai adikía.

Stíkhos 3: « Kai ípan yia défteri phorá: Alliloúia! . . . kai o kapnós aftoú anevaíni stous aiónes ton aiónon » .

I ikóna ínai paraplanitikí, epidí « o kapnós » apó ti photiá pou katastréphi ti Rómi tha exaphanistí metá tin katastrophí tis. I « aiónes ton aiónon » ipodilónoun tin arkhí tis aioniótitas, i opía aphorá móno tous nikités ton pangósmion ouránion kai epíyion dokimasión. Se aftín tin ékphrasi, i léxi « kapnós » ipodilóni katastrophí, kai i ékphrasi « aiónes ton aiónon » tis díni éna aiónio apotélesma, diladí mia oristikí katastrophí• den tha xanasikothí poté. Stin pragmatikótita, sti khiróteri períptosi, « o kapnós » borí na anévi sto mialó ton zontanón os anámnisi mias éndoxis theïkís enéryias pou pragmatopíise o Theós enantíon tis Rómis, tou aimatiroú ekhthroú.

Stíkhos 4: « Kai épesan i íkosi tésseris presvíteri kai ta téssera zontaná ónta kai proskínisan ton Theó pou kathótan ston thróno, légontas: Amín, Alliloúia! »

Alithiná! Dóxa to Yiakhvé! . . . léne mazí i litroméni tis yis kai i kósmi pou ékhoun paramíni agní. I latría tou Theoú kharaktirízetai apó proskínisi• mia nómimi morphí pou proorízetai apoklistiká yia Aftón.

Stíkhos 5: « Kai phoní írthe apó ton thróno, légontas: Ainíte ton Theó mas, óli i doúli tou, esís pou ton phováste, mikrí kai megáli! »

Aftí i phoní ínai tou « Mikhaíl », tou Iisoú Khristoú, i dío ouránies kai epíyies ekphrásis ipó tis opíes o Theós apokalíptetai sta plásmatá Tou. O Iisoús léi: « esís pou ton phovósastan », ipenthimízontas étsi ton « phóvo » tou Theoú pou apaitítai sto próto mínima tou angélou stin Apok. 14: 7. O « phóvos tou Theoú » sinopsízi móno tin nímona stási enós ktísmatos apénanti ston Dimiourgó tou, o opíos ékhi tin exousía tis zís kai tou thanátou páno tou. Ópos didáski i Vívlos stin A΄ Ioánni 4: 17-18: « i télia agápi diókhni ton phóvo »: « Ópos ínai aftós, étsi ímaste kai emís se aftón ton kósmo. Se aftón, i agápi teliopiítai mésa mas, óste na ékhoume parrisía stin iméra tis krísis. Den ipárkhi phóvos stin agápi, allá i télia agápi diókhni ton phóvo• epidí, o phóvos sinepáyetai timoría, kai aftós pou phovátai den teliopiítai stin agápi ». Étsi, óso perissótero agapá o eklektós ton Theó, tóso perissótero ton ipakoúi kai tóso ligótero lógo ékhi na ton phovátai. I eklektí epilégontai apó ton Theó anámesa stous tapinoús, ópos i apóstoli kai i tapiní mathités, allá kai anámesa stous megálous, ópos o megálos vasiliás Navoukhodonósoras. Aftós o vasiliás ton vasiliádon tis epokhís tou ínai éna télio parádigma tou pós, óso spoudaíos ki an ínai anámesa stous anthrópous, énas vasiliás den ínai pará éna adínamo plásma enópion tou Pantodínamou Dimiourgoú Theoú.

Stíkhos 6: « Kai ákousa san phoní plíthous megálou, kai san phoní pollón nerón, kai san phoní dinatón vrontón, légontas: Alliloúia, yiatí vasilévi Kírios o Theós mas o Pantokrátoras » .

Aftó to edáphio singentróni ekphrásis pou ékhoun ídi phaní. To « megálo plíthos » se síngrisi me ton « thórivo pollón nerón » antiprosopévetai apó ton Dimiourgó tou stin Apok. 1: 15. I « phonés » pou miloún ínai tóso « pollés » pou boroún na singrithoún móno me tous vrontoús, ton « thórivo ton vrontí . " " Alliloúia! Dióti vasilévi Kírios o Theós mas o Pantodínamos. " Aftó to mínima simatodótise tin enéryia tis " évdomis sálpingas " stin Apok. 11: 17: " légontas: Se efkharistoúme, Kírie Theé Pantodíname, pou ísai kai pou ísoun, epidí élaves ti megáli sou dínami kai vasílefses . "

Stíkhos 7: « As kharoúme kai as agalliásoume, kai as dósoume timí se aftón• epidí, írthe o gámos tou Arníou, kai i yinaíka tou etímase ton eaftó tis » .

I « khará » kai i « evrosíni » ínai plíros dikaioloyiménes, epidí o kairós tis « mákhis » telíose. Stin ouránia « dóxa », i «níphi », i Sinélefsi ton litroménon eklektón tis yis ékhi enothí me ton « Nimphío » tis, ton Khristó, ton zontanó Theó « Mikhaíl », ton Yiakhvé. Parousía ólon ton ouránion phílon tous, i litroméni kai o Iisoús Khristós tha yiortásoun to « gamílio » yévma pou tous enóni. « I níphi ékhi proetimastí » apokathistóntas óles tis theïkés alíthies pou i katholikí písti ékhi exaphanísi stin ekdokhí tis khristianikís pístis. I « proetimasía » ítan makrá, khtisméni se 17 aiónes thriskeftikís istorías, allá idiaítera apó to 1843, tin imerominía énarxis tis theïkís apaítisis ton diaphóron apokatastáseon pou ékhoun yíni aparaítites, diladí, óles tis alíthies pou den ékhoun apokatastathí apó tous diokómenous Protestántes metarrithmistés. I oloklírosi aftís tis proetimasías pragmatopiíthike apó tous teleftaíous antiphronoúntes Antventistés tis Evdómis Iméras, i opíi paréminan stin éngrisi tou Theoú kai sto phos pou tous édose o Iisoús mékhri to télos kai ídi mékhri tis arkhés tou 2021, ótan gráphο aftín tin ekdokhí ton phóton tou.

Stíkhos 8: « Kai dóthike se aftín na dithí me leptó linó, katharó kai lefkó• epidí, to leptó linó ínai ta díkaia érga ton ayíon » .

« To leptó linó » anaphéretai « sta díkaia érga ton «teleftaíon alithinón» ayíon» . Aftá ta « érga » pou o Theós apokalí « díkaia » ínai o karpós ton thíon apokalípseon pou írthan diadokhiká apó to 1843 kai to 1994. Aftó to érgo ínai o teleftaíos karpós pou apokalípti tis theïkés empnéfsis pou dóthikan apó to 2018 se ekínous pou agapá kai evloyí kai « proetimázi » yia ton « gámo » pou anaphéretai se aftó to edáphio. An o Theós evloyí ta « díkaia érga » ton alithinón « ayíon » tou, antítheta, katarástike kai polémise, mékhri na to katastrépsi, to stratópedo ton psevdoayíon ton opíon ta « érga » ítan «ádika».

Stíkhos 9: « Kai o ángelos mou ípe: Grápse: Makárii ósi ínai kalesméni sto dípno tou gámou tou Arníou! Kai mou ípe: Aftá ínai ta alithiná lóyia tou Theoú ».

Aftí i makariótita aponémetai stous ayíous pou litróthikan me to aíma tou Iisoú Khristoú, tou opíou i protopóri anisikhoúsan yia ekíni tou Dan. 12: 12 (Makárii ósi periménoun mékhri tis 1335 iméres) ton protopóron pou tha simvolízontai akrivós apó tous « 144. 000 » í 12 X 12 X 1000 tis Apok. 7. I ísodos ston parádiso yia tin aioniótita ínai prágmati énas lógos yia megáli eftikhía pou tha káni theïká « eftikhisménous » ósous tha ékhoun aftí tin efkairía. I tíkhi den ínai o mónos parágontas yia na epophelithoúme apó aftó to pronómio, allá i prosphorá tis sotirías mas prosphéretai apó ton Theó os «défteri efkairía» metá tin klironomiá kai tin katadíki tou propatorikoú amartímatos. I ipóskhesi tis sotirías kai ton mellontikón ouránion kharón pistopiítai os aftí tis prophorikís désmefsis tou Theoú áxia tis pístis mas, epidí tirí mónima tis desméfsis tou. I dokimasíes ton eskháton imerón tha apaitoún vevaiótites stis opíes i amphivolía den tha ékhi pléon thési. I eklektí tha prépi na vasízontai stin písti pou vasízetai stis apokaliphthíses iposkhésis tou Theoú, epidí aftó pou ínai gramméno ékhi próta ipothí. Yi' aftó i Avía Graphí, i Avía Graphí, onomázetai: Lógos tou Theoú.

Stíkhos 10: « Kai épesa sta pódia tou yia na ton proskiníso. Allá mou ípe: “Prósekhe na min to kánis aftó! Egó ímai síndoulós sou kai ton adelphón sou pou ékhoun ti martiría tou Iisoú. Ton Theó proskínise• epidí, i martiría tou Iisoú ínai to pnévma tis prophitías ”» .

O Theós ekmetallévetai to láthos tou Ioánni yia na mas apokalípsi tin katadíki tou yia tin Katholikí písti, i opía didáski sta méli tis aftó to ídos latrías plasmáton. Allá stokhévi epísis tin Protestantikí písti, i opía epísis diaprátti aftó to láthos timóntas tin paganistikí «iméra tou íliou» pou klironómise apó ti Rómi. O ángelos pou tou milái ínai anamphívola o «Gavriíl», aftós pou ínai ipéfthinos yia mia theïkí apostolí kontá ston Theó kai ékhi ídi emphanistí ston Daniíl kai ti María, tin «anaplirótria» mitéra tou Iisoú. Óso ipsilóvathmos ki an ínai, o «Gavriíl» martirí tin ídia tapinótita me ton Iisoú. Diekdikí móno ton títlo tou « sindoúlou » tou Ioánni mékhri ton teleftaío antiphronoúnta eklektó ton Antventistón tou éskhatou kairoú. Apó to 1843, i eklektí ékhoun mazí tous « ti martiría tou Iisoú », i opía, símphona me aftó to edáphio, prosdiorízi «to pnévma tis prophitías». Merikí Antventistés, is város tous, ékhoun periorísi aftó to « pnévma tis prophitías » sto érgo pou epitélese i Élen Tz. Gouáit, i angeliophóros tou Kiríou, metaxí 1843 kai 1915. Étsi, i ídii ékhoun thési énaório sto phos pou édose o Iisoús. Ostóso, to « pnévma tis prophitías» ínai éna mónimo dóro pou prokípti apó mia gnísia skhési metaxí tou Iisoú kai ton mathitón tou kai to opío vasízetai páno ap' óla stin apóphasí tou na empisteftí mia apostolí se énan ipiréti pou epiléyi me óli tin exousía tis theïkótitás tou. Aftó to érgo to martirá: to «pnévma tis prophitías » ínai akóma polí energó kai borí na sinekhistí mékhri to télos tou kósmou.

Stíkhos 11: « Kai ída ton ouranó anikhtó, kai idoú, éna lefkó álogo. Kai aftós pou kathótan epáno tou onomazótan Pistós kai Alithinós, kai me dikaiosíni kríni kai polemái » .

Se aftí ti skiní, to Pnévma mas epistréphi sti yi, prin apó tin telikí níki kai katastrophí tis « Vavilónas tis Megális ». To Pnévma apikonízi ti stigmí pou, katá tin epistrophí tou, o éndoxos Khristós antimetopízi tous epíyious epanastátes. Ston doxasméno Iisoú Khristó, o Theós anadíetai apó tin aoratótitá tou: « aníyetai o ouranós ». Emphanízetai stin ikóna tis « prótis sphrayídas » tis Apok. 6: 2, os anavátis, diladí, énas Iyétis, pou ékhi xekinísi « nikóntas kai yia na nikísi » kavaliménos se éna « áspro álogo », mia ikóna tou stratopédou tou pou kharaktirízetai apó agnótita kai ayiótita. To ónoma « pistós kai alithinós » pou díni ston eaftó tou se aftí ti skiní topothetí ti drási sti sinékhia tou teleftaíou kairoú pou prophitéftike me to ónoma « Laodíkia » stin Apok. 3: 14. Aftó to ónoma simaíni «krímenos laós», káti pou epivevaiónetai edó apó tin akrívia: « Kríni ». Diefkrinízontas óti « mákhetai me dikaiosíni », to Pnévma epikalítai ti stigmí tis « mákhis tou Armayeddóna » tis Apok. 16: 16, stin opía mákhetai enántia sto stratópedo tis adikías pou kathodiyítai apó ton diávolo kai enónetai apó tin timí pou dóthike stin «iméra tou íliou» pou klironomíthike apó ton Konstantíno A΄ kai tous Romaiokatholikoús pápes.

Stíkhos 12: « Ta mátia tou ítan san phlóga photiás, kai sto kepháli tou pollá stémmata, kai íkhe éna ónoma gramméno, pou kanís den to gnórize pará móno aftós » .

Gnorízontas to plaísio tis skinís, boroúme na katalávoume óti « ta mátia tou » se síngrisi me « phlóga photiás » kitázoun tous stókhous tou thimoú tou, tous enoménous epanastátes « etimasménous yia mákhi » apó tin Apok. 9: 7-9, diladí apó to 1843. I énnia ton « pollón diadimáton » pou phorioúntai «sto kepháli tou » tha dothí sto edáphio 16 aftoú tou kephalaíou: ínai o « Vasiliás vasiliádon kai Kírios kiríon ». To « gramméno ónomá tou pou kanís den gnorízi ektós apó ton ídio » dilóni tin aiónia theïkí tou phísi.

Stíkhos 13: « Kai ítan diménos me éndima vamméno sto aíma• to ónomá tou onomázetai Lógos tou Theoú » .

Aftó to « éndima voutigméno sto aíma » ipodilóni dío prágmata. To próto ínai i dikaiosíni Tou, tin opía apéktise khínontas to dikó Tou « aíma » yia ti lítrosi ton eklektón Tou. Allá aftí i thisía, pou ékane ikiothelós yia na sósi tous eklektoús Tou, apaití ton thánato ton epitithémenon kai ton dioktón tous. To « éndimá » Tou tha ínai kai páli kalimméno me « aíma », allá aftí ti phorá tha ínai aftó ton ekhthrón Tou « patiménon sto patitíri ton staphilión tis oryís tou Theoú » símphona me ton Isaïa 63 kai tin Apok. 14: 17-20. Aftó to ónoma « o Lógos tou Theoú » apokalípti ti zotikí simasía tis epíyias diakonías tou Iisoú kai ton apokalípseón Tou pou dóthikan diadokhiká sti yi kai apó ton ouranó metá tin anástasí Tou. O Sotíras mas ítan o ídios o Theós krimménos se mia epíyia emphánisi. I sinekhís didaskalía Tou pou élavan i eklektí Tou tha káni óli ti diaphorá metaxí tou sosménou kai tou khaménou stratopédou.

Stíkhos 14: « Ta stratévmata ston ouranó ton akolouthoúsan páno se lefká álogа, diméni me leptó linó, lefkó kai katharó » .

I ikóna ínai éndoxi, to « lefkó » tis agnótitas kharaktirízi tin ayiótita tou stratopédou tou Theoú kai ta plíthi ton pistón angélon Tou. To « leptó linó » apokalípti ta « díkaia » kai agná érga tous.

Stíkhos 15: « Kai apó to stóma tou évyaine mia kophterí mákhaira, yia na patáxi me aftín ta éthni• kai tha ta pimáni me siderénia rávdo• kai tha patísi to patitíri tis oryís kai tis oryís tou Pantodínamou Theoú ».

O « Lógos tou Theoú » anapherótan sti Vívlo, ton áyio « lógo » Tou, o opíos singéntrone tis didaskalíes Tou pou kathodíyisan tous eklektoús sti theïkí Tou alíthia. Tin iméra tis epistrophís Tou, o « Lógos tou Theoú » érkhetai san « kophterí mákhaira » yia na dósi thánato stous epanastatiménous, eristikoús kai eristikoús ekhthroús Tou, étimous na khísoun to aíma ton teleftaíon eklektón Tou. I katastrophí ton ekhthrón Tou photízi tin ékphrasi « tha tous kivernísi me siderénia rávdo », i opía epísis ipodilóni to érgo tis krísis pou tha ektelestí apó tous eklektoús pou tha nikísoun símphona me tin Apok. 2: 27. To skhédio tis theïkís ekdíkisis pou onomázetai « palaioméno » stin Apok. 14: 17 éos 20 epivevaiónetai kai páli edó. Aftó to théma anaptíssetai ston Isaïa 63, ópou to Pnévma diefkrinízi óti o Theós eneryí mónos tou khorís kanénan ánthropo mazí tou. O lógos ínai óti i eklektí pou ékhoun ídi odiyithí ston ouranó den yínontai mártires tou drámatos pou khtipá tous epanastátes.

Stíkhos 16: « Kai íkhe epáno sto éndimá tou kai ston miró tou ónoma gramméno: Vasiliás vasiliádon kai Kírios kiríon » .

To « éndima » anaphéretai sta érga enós zontanoú óntos kai o « mirós tou » ipodilóni ti dínami kai ti dínamí tou, epidí mia simantikí leptoméria ínai óti emphanízetai os anavátis, kai yia na stathí páno se éna álogo, i míes ton « mirón », ton megalíteron ston ánthropo, dokimázontai kai kathistoún dinatí í ókhi tin enéryia. I ikóna tou os anaváti ítan simantikí sto parelthón, kathós aftí ítan i emphánisi pou épairnan i polemistés-makhités. Símera, mas méni o simvolismós aftís tis ikónas pou mas léi óti o anavátis ínai énas dáskalos pou kiriarkhí se mia omáda anthrópon pou simvolízontai apó to éphippo « álogo ». Aftó pou ippévi o Iisoús aphorá tous eklektoús tou pou ínai símera diaskorpisméni se óli ti yi. To ónomá tou « Vasiliás vasiliádon kai Kírios kiríon » apotelí to théma tis alithinís parigoriás yia tous agapiménous tou eklektoús pou ipókintai stin ádiki epitayí ton vasiliádon kai kiríon tis yis. Aftó to théma khrízi diefkrínisis. To montélo tis yíinis vasilías den skhediástike me vási tis arkhés pou enékrine o Theós. Prágmati, o Theós édose ston Israíl, símphona me to aítimá tou , na kivernátai sti yi apó énan vasiliá, parathéto, «ópos ta álla éthni» idololátres pou ipírkhan ekíni tin epokhí. O Theós apántise móno sto aítima ton ponirón kardión tous. Yiatí sti yi, o kalíteros vasiliás ínai móno éna «aidiastikó» on pou « therízi ópou den ékhi spíri » kai aftós pou gnorízi ton Theó den periméni na anatrapí apó ton laó tou yia na anamorphothí. To montélo pou parousiázi o Iisoús katadikázi to montélo pou metadídetai sti yi apó yeniá se yeniá apó ilíthious, adaís kai poniroús laoús. Ston ouránio kósmo tou Theoú, o iyétis ínai o ipirétis tou laoú tou kai antlí óli tou ti dóxa apó aftón. To klidí yia tin télia eftikhía vrísketai ekí, epidí kanéna zontanó on den ipophéri exaitías tou sinanthrópou tou. Stin éndoxi epistrophí tou, o Iisoús érkhetai na katastrépsi tous poniroús vasiliádes kai árkhontes kai tin kakía tous, tin opía tou apodídoun iskhirizómeni óti i vasilía tous ínai theïkó dikaíoma. O Iisoús tha tous didáxi óti aftó den iskhíi• ókhi móno se aftoús, allá kai stis mázes tis anthropótitas pou dikaiologoún tin adikía tous. Aftí ínai i exíyisi tis «paravolís ton talánton» i opía sti sinékhia ekplirónetai kai epharmózetai.

Metá tin antiparáthesi

Stíkhos 17: « Kai ída énan ángelo na stéketai ston ílio. Kai phónaxe me dinatí phoní, légontas se óla ta petiná pou petoún sto méso tou ouranoú: Eláte, sinathristíte sto megálo dípno tou Theoú » .

O Iisoús Khristós « Mikhaíl » érkhetai kat' ikóna íliou, símvolo tou thíou photós, yia na polemísi tous psevdokhristianoús pou latrévoun ton theó ílio, o opíos dikaioloyí tin allayí tis iméras anápafsis pou ékane o aftokrátoras Konstantínos A'. Stin antiparáthesí tous me ton Khristó Theó, tha anakalípsoun

óti o zontanós Theós ínai pio tromerós apó ton theó ílio tous. Me dinatí phoní, o Iisoús Khristós kalí mia omáda sarkovóron ptinón.

Simíosi : Prépi na episimáno edó yia álli mia phorá óti i epanastátes den epithimoún siniditá kai ikiothelós na latrépsoun tin iliakí theótita, allá ipotimoún to yegonós óti yia ton Theó, i próti iméra pou timoún yia tin evdomadiaía anápafsí tous diatirí to stígma tis parelthoúsas paganistikís khrísis tis. Omíos, i epiloyí tous apokalípti megáli periphrónisi yia tin táxi tou khrónou pou kathiérose apó tin arkhí tis dimiouryías tis yis. O Theós metrái tis iméres pou simatodotoúntai apó tin peristrophí tis yis yíro apó ton áxoná tis. Stis paremvásis tou yia ton laó tou Israíl, ipenthímise tin táxi tis evdomádas ipodikníontas, onomázontás tin, tin évdomi iméra pou onomázetai «Sávvato». Pollí pistévoun óti boroún na dikaiothoún apó ton Theó lógo tis ilikríniás tous. Oúte i ilikrínia oúte i pepíthisi ékhoun kamía axía yia ósous amphisvitoún tin alíthia pou ekphrázetai saphós apó ton Theó. I alíthia Tou ínai to móno kritírio pou epitrépi ti simphilíosi méso tis pístis stin ethelontikí thisía tou Iisoú Khristoú. I prosopikés apópsis den akoúgontai oúte anagnorízontai apó ton Dimiourgó Theó, i Vívlos epivevaióni aftín tin arkhí me aftó to edáphio apó ton Isaïa 8: 20: « Sto nómo kai sti martiría! An den milísoun étsi, den tha ipárxi avyí yia ton laó ».

Dío « yiortés » etimázontai apó ton Theó: to « gamílio glénti tou Arnioú », tou opíou i kalesméni ínai i ídii i eklektí atomiká, aphoú, silloyiká, antiprosopévoun « ti Níphi ». To déftero « glénti » ínai makávrio kai i dikaioúkhi tou ínai móno « arpaktiká pouliá », yípes, kóndores, khartaetí kai álla ídi tou yénous.

Stíkhos 18: « Yia na pháo sárka vasiliádon, kai sárka kapetánion, kai sárka iskhirón, kai sárka alógon, kai ekínon pou káthontai páno tous, kai sárka ólon ton anthrópon, eléftheron kai doúlon, kai mikrón kai megálon » .

Metá tin katastrophí ólis tis anthropótitas, den tha míni kanís yia na váli ta sómata káto apó ti yi kai símphona me to Ier. 16: 4, « tha skorpistoún san kopriá sti yi ». As vroúme olókliro to edáphio pou mas didáski tin tíkhi pou epiphilássi o Theós yia ósous katarázetai: « Tha pethánoun katavrokhthisméni apó asthénia• den tha tous dothoún dákria oúte taphí• tha ínai san kopriá sti yi• tha khathoún apó spathí kai apó pína• kai ta nekrá sómatá tous tha ínai trophí yia ta pouliá tou ouranoú kai ta thiría tis yis ». Símphona me tin aparíthmisi pou parousiázi to Pnévma se aftó to edáphio 18, kanénas ánthropos den diaphévyi ton thánato. Thimámai óti ta « áloga » simvolízoun tous laoús pou kathodigoúntai apó tous politikoús kai thriskeftikoús iyétes tous símphona me to Iak. 3: 3: « An váloume to stómio sto stóma ton alógon yia na mas ipakoúsoun, katefthínoume kai olókliro to sóma tous » .

Stíkhos 19: « Kai ída to thirío, kai tous vasiliádes tis yis, kai ta stratévmatá tous, singentroména yia na kánoun pólemo enántia se aftón pou kathótan sto álogo, kai enántia sto strátevmá tou » .

Ékhoume di óti i « mákhi tou Armayeddóna » ítan pnevmatikí kai óti sti yi, i ptikhí tis sinístato stin epivolí tou thanátou ólon ton teleftaíon alithinón doúlon tou Iisoú Khristoú. Aftí i apóphasi elíphthi prin apó tin epistrophí tou Iisoú Khristoú kai i epanastátes ítan sígouri yia tin epiloyí tous. Allá ti stigmí pou téthike se iskhí, i ouraní ánixan apokalíptontas ton theïkó ekdikití Khristó kai ta angeliká tou stratévmata. Apó tóte kai sto exís, den ipírkhe pléon kamía pithaní mákhi. Kanís den borí na polemísi ton Theó ótan emphanízetai kai to apotélesma ínai aftó pou mas apokálipse i Apok. 6: 15 éos 17: « I vasiliádes tis yis, i megáli, i stratigí, i ploúsii, i dinatí, káthe doúlos kai káthe eléftheros,

kríphtikan stis spiliés kai stous vrákhous ton vounón. Kai ípan sta vouná kai stous vrákhous: Péste páno mas kai krípste mas apó to prósopo ekínou pou káthetai ston thróno kai apó tin oryí tou Arnioú. Yiatí írthe i megáli iméra tis oryís tou, kai pios tha borési na stathí? » Sto teleftaío erótima, i apántisi ínai: i eklektí pou eprókito na thanatothoún apó tous stasiastés• eklektí ayiasméni me tin pistótitá tous sto áyio Sávvato pou prophítefse ti níki tou Iisoú epí ólon ton ekhthrón tou kai ekínon ton litroménon tou.

Stíkhos 20: « Kai piástike to thirío, kai mazí tou o psevdoprophítis, pou ékane simía brostá tou, me ta opía planoúse ekínous pou íkhan lávi to kháragma tou thiríou kai ekínous pou íkhan proskiníси tin ikóna tou. Kai i dío ríkhtikan zontaní sti límni tis photiás pou kaigótan me thiáphi. »

Prosokhí! To Pnévma mas apokalípti tin telikí míra tis Teleftaías Krísis, kathós o Theós tin proetimázi yia « to thirío kai ton psevdoprophíti », diladí tin Katholikí písti kai tin Protestantikí písti, stin opía prostéthikan i psevdís Antventistés apó to 1994. Dióti « i límni pou kaíyetai me photiá kai thiáphi » tha kalípsi ti yi móno sto télos tis évdomis khilietías yia na katastrépsi kai na exalípsi tous amartoloús, oristiká, metá tin Teleftaía Krísi. Aftó to edáphio mas apokalípti ti thavmastí énnia tis télias dikaiosínis tou Dimiourgoú mas Theoú. Kathieróni ti diaphorá metaxí ton pragmatiká ipéfthinon kai ton exapatiménon allá énokhon thimáton, epidí ínai ipéfthina yia tin epiloyí tous. I thriskeftikí kiríarkhi « ríkhnontai zontaní sti límni tis photiás » epidí, símphona me tin Apok. 14: 9, ékhoun ipokiníси tous ándres kai tis yinaíkes tis yis na timísoun « to kháragma tou thiríou », tou opíou i timoría anakinóthike.

Stíkhos 21: « Kai i ipólipi thanatóthikan me ti mákhaira ekínou pou kathótan páno sto álogo, tin opía évyaine apó to stóma tou• kai óla ta ptiná khórtasan apó tis sárkes tous » .

Aftí i « álli » ínai mi Khristianí í mi pistí ánthropi pou akoloúthisan to diethnés kínima kai ipákousan sti yenikí táxi khorís prosopikí emplokí sti drási pou pragmatopíisan i Khristianí thriskeftikí epanastátes. Mi kalimméni apó ti dikaiosíni tou aímatos pou khíthike apó ton Iisoú Khristó, den epiviónoun apó tin epistrophí tou Khristoú, allá par' óla aftá thanatónontai apó ton lógo tou, pou simvolízetai apó « to spathí pou vyíke apó to stóma tou ». Aftá ta pesména ónta, aftóptes mártires tis emphánisis tou alithinoú Theoú, tha érthoun stin Telikí Krísi, allá den tha ipostoún ta vásana tou paratetaménou thanátou sti «límni tis photiás » pou proorízetai yia tous megálous thriskeftikoús enókhous pou drastiriopioúntai stin exéyersi. Aphoú érthoun antimétopi me ti dóxa tou megálou Dimiourgoú Theoú, tou Megálou Krití, tha exontothoún xaphniká.

Apokálipsi 20:

ta khília khrónia tis évdomis khilietías

kai i teleftaía krísi

I timoría tou diavólou

Stíkhos 1: « Kai ída énan ángelo na katevaíni apó ton ouranó, ékhontas sto khéri tou to klidí tis avíssou kai mia megáli alisída » .

« Énas ángelos » í angeliophóros tou Theoú « katevaíni apó ton ouranó » sti yi, i opía, steriméni apó káthe morphí epíyias zís, anthrópinis kai zikís, edó paírni to ónomá tis « ávissos » pou tin prosdiorízi sti Yénesi 1: 2. « To klidí » aníyi í klíni tin prósvasi se aftí tin érimi yi. Kai « i megáli alisída » pou kratá «sto khéri tou » ipodilóni óti éna zontanó on tha alisodethí stin érimi yi, i opía tha yíni i philakí tou.

Stíkhos 2: « Kai épiase ton drákonta, to arkhaío phídi, pou ínai o Diávolos kai o Satanás, kai ton édese yia khília khrónia » .

I ekphrásis pou prosdiorízoun ton « Sataná », ton epanastatiméno ángelo, stin Apok. 12: 9 paratíthentai kai páli edó. Mas ipenthimízoun tin polí ipsilí efthíni tou sta vásana pou proklíthikan apó ton epanastatikó kharaktíra tou• vásana kai somatikoús kai ithikoús pónous pou epivlíthikan stous anthrópous apó tous kiríarkhous pou ipovlíthikan stis empnéfsis kai tis epirroés tou epidí ítan tóso ponirí óso ki aftós. Os « drákos » kivérnise tin paganistikí aftokratorikí Rómi, kai os « phídi », tin papikí khristianikí Rómi, allá apokalimménos tin epokhí tis Metarríthmisis, simperiphérthike xaná os « drákos » pou ipiretíthike apó tis énoples Katholikés kai Protestantikés enósis kai tis «dragonádes» tou Loudovíkou IDʹ. Apó to stratópedo ton daimonikón angélon, o « Satanás » ínai o mónos epizón, pou periméni ton exilastírio thánató tou stin Telikí Krísi, tha paramíni zontanós yia álla « khília khrónia » apomonoménos, khorís kamía epaphí me kanéna plásma, sti yi pou ékhi yíni mia ámorphi kai ádia philakí stin érimo, katikiméni móno apó aposintithémena ptómata kai ostá anthrópon kai zóon.

O ángelos tis avíssou stin érimi yi: o Katastrophéas tis Apok. 9: 11 .

Stíkhos 3: « Kai érixe aftón stin ávisso, kai ton éklise, kai évale sphráyisma epáno tou, yia na min planísi pléon ta éthni, mékhri na simplirothoún ta khília khrónia• kai metá apó aftó prépi na lithí yia lígo kairó » .

I ikóna pou dínetai ínai akrivís, o Satanás topothetítai stin érimi yi káto apó éna kálimma pou ton empodízi na ékhi prósvasi ston parádiso• étsi óste na vrethí ipó tin epiphílaxi ton periorismón tou anthrópinou kanóna, tou opíou tin apólia prokálese í enthárrine. Ta álla zontaná ónta, i ouránii ángeli kai i ánthropi pou ékhoun yíni ángeli me ti sirá tous, vrískontai páno apó aftón, diladí ston parádiso ston opío den ékhi pléon prósvasi apó ti níki tou Iisoú Khristoú epí tis amartías kai tou thanátou. Allá i katástasí tou ékhi epidinothí epidí den ékhi pléon kamía sintrophiá, oúte ángelo oúte ánthropo. Ston parádiso vrískontai « ta éthni » pou anaphéri aftó to edáphio khorís na anaphéretai «i yi». Aftó simvaíni yia ton lógo óti i litroméni aftón ton ethnón vrískontai óli ston parádiso sti vasilía tou Theoú. O rólos tis « alisídas » apokalíptetai étsi• ton anangázi na paramíni mónos kai apomonoménos sti yi. Sto prógramma tou Theoú, o diávolos tha paramíni philakisménos yia « khília khrónia », sto télos ton opíon tha apeleftherothí, ékhontas prósvasi kai epaphí me tous asevís nekroús pou tha anastithoún se mia défteri anástasi, yia ton « déftero thánato » tis telikís krísis, sti yi, i opía sti sinékhia, stigmiaía, tha xanakatikithí. Tha ipotáxi xaná ta katadikasména epanastatiména éthni se mia mátaii prospáthia na polemísi enántia stous litroménous ayíous angélous kai ston Iisoú Khristó, ton megálo Krití.

O litroménos kríni tous asevís

Stíkhos 4: « Kai ída thrónous, kai se aftoús pou káthontan epáno tous dóthike exousía na krínoun. Kai ída tis psikhés ekínon pou apokephalístikan yia ti martiría tou Iisoú kai yia ton lógo tou Theoú, kai i opíi den proskínisan to thirío oúte tin ikóna tou oúte élavan to kháragma tou sta métopá tous oúte sta khéria tous. Kai ézisan kai vasílefsan mazí me ton Khristó khília khrónia . »

« Aftí pou káthontai se thrónous ékhoun ti vasilikí « exousía » na krínoun » . Aftó ínai éna simantikó klidí yia tin katanóisi tis simasías pou díni o Theós sti léxi « vasiliás» . Tóra, sti vasilía Tou, en Iisoú Khristó « Mikhaíl », o Theós mirázetai tin krísi Tou me óla ta anthrópina plásmatá Tou pou ékhoun litrothí apó ti yi. I krísi ton asevón sti yi kai ston ouranó tha ínai silloyikí kai tha mirázetai me ton Theó. Aftí ínai i móni ptikhí tis vasilías ton litroménon eklektón. I kiriarkhía den proorízetai yia mía katigoría eklektón, allá yia ólous, kai to Pnévma mas ipenthimízi óti ston khróno pou ékhi perási sti yi, ipírxan i próti tromerí dolophonikí diogmí pou epikalítai parathétontas: « i psikhés ekínon pou íkhan apokephalistí exaitías tis martirías tou Iisoú kai exaitías tou lógou tou Theoú ». O Pávlos ítan énas apó aftoús. To Pnévma étsi epikalítai ta khristianiká thímata tou romaïkoú paganismoú kai tis misallódoxis romaïkís papikís pístis pou drastiriopiíthike metaxí tou étous 30 kai tou 1843. Sti sinékhia, stokhévi tous teleftaíous eklektoús pou apiloúntai me thánato apó to « thirío pou anatélli apó ti yi » tis Apok. 13: 11-15, tin teleftaía óra tou yíinou khrónou• katá ti diárkia tou étous 2029 mékhri tin próti iméra tis ánixis pou priyítai tou Páskha to étos 2030.

Símphona me tin anangelía tis « évdomis sálpingas » stin Apok. 11: 18, « írthe i óra na krithoún i nekrí », kai aftós ínai o skopós tou khrónou ton « khiliádon etón » pou anaphéretai se aftó to edáphio 4. Aftí tha ínai i apaskhólisi ton litroménon pou ékhoun iselthi stin ouránia aioniótita tou Theoú. Tha prépi na « krínoun » tous asevís anthrópous kai tous pesménous ouránious angélous. O Pávlos dilóni stin A΄ Kor. 6: 3: « Den xérete óti tha krínoume angélous? Póso mállon ta tis zís aftís? »

I Défteri Anástasi yia tous Pesóntes Epanastátes

Stíkhos 5: « I ipólipi nekrí den anastíthikan mékhri na simplirothoún ta khília khrónia. Aftí ínai i próti anástasi. »

Prosokhí stin payída! I prótasi « I ipólipi nekrí den epanílthan sti zí mékhri na simplirothoún ta khília khrónia » apotelí parénthesi kai i ékphrasi pou tin akolouthí « Aftí ínai i próti anástasi » aphorá tous prótous nekroús en Khristó pou anastíthikan stin arkhí ton « khiliádon etón » pou anaphérontai. I parénthesi epikalítai, khorís na tin katonomázi, tin anangelía mias défteris « anástasis » pou proorízetai yia tous asevís nekroús pou tha anastithoún sto télos ton « khiliádon etón » yia tin telikí krísi kai ti thnití timoría « tis límnis tis photiás kai tou thiaphioú », i opía olokliróni ton « déftero thánato ».

Stíkhos 6: « Makários kai áyios ópios ékhi méros stin próti anástasi! Páno se tétious o défteros thánatos den ékhi exousía, allá tha ínai ierís tou Theoú kai tou Khristoú, kai tha vasiléfsoun mazí tou khília khrónia » .

Aftó to edáphio sinopsízi polí aplá tin apokaliphthísa díkaii krísi tou Theoú. I makariótita apefthínetai stous alithinoús eklektoús pou simmetékhoun stin arkhí ton « khiliádon etón » stin « anástasi ton nekrón en Khristó ». Den tha érthoun se krísi, allá tha ínai i ídii i krités stin krísi pou organóni o Theós, ston ouranó, yia « khília khrónia» . I anangelthísa « vasilía » ton « khiliádon etón » ínai móno mia « vasilía » krísimis drastiriótitas kai periorízetai se aftá ta « khília khrónia ». Ékhontas isélthi stin aioniótita, i eklektí den khriázetai na phovoúntai í na ipophéroun « ton déftero thánato », epidí, antítheta, aftí ínai pou tha ton epiváloun stous krinómenous asevís nekroús. Kai gnorízoume óti aftí ínai i megalíteri kai pio ponirí, sklirí kai dolophonikí thriskeftikí énokhi. I eklegméni krités tha prépi na kathorísoun ti diárkia tou khrónou talaiporías pou prépi na viósi káthe éna apó ta krinómena ónta atomiká, sti diadikasía tis katastrophís tous apó « ton déftero thánato », o opíos den ékhi típota kinó me ton trékhonta próto epíyio thánato. Dióti o Dimiourgós Theós ínai aftós pou díni sti photiá ti morphí tis katastrophikís tis drásis. I photiá den ékhi kamía epídrasi sta ouránia kai ta yíina sómata pou prostatévontai apó ton Theó, ópos apodiknii i empiría ton trión sintróphon tou Daniíl sto Daniíl 3. Yia tin Telikí Krísi, to sóma tis anástasis tha antidrási diaphoretiká apó to trékhon yíino sóma. Sto Katá Márkon 9: 48, o Iisoús apokalípti tin idiaiterótitá tou, légontas: « ópou to skoulíki tous den pethaíni kai i photiá den svíni ». Akrivós ópos i spíres tou sómatos enós yeoskólika paraménoun atomiká zontanés, ta sómata ton kataraménon tha ékhoun zí mékhri to teleftaío tous átomo. I takhítita tis katanálosís tous tha exartithí epoménos apó ti diárkia tou khrónou ton pathón pou tha apophasistí apó tous ayíous krités kai ton Iisoú Khristó.

I telikí anamétrisi

Stíkhos 7: « Kai ótan simplirothoún ta khília khrónia, o Satanás tha eleftherothí apó ti philakí tou » .

Sto télos ton «khiliádon etón», tha vri xaná yia lígo paréa. Aftí ínai i epokhí tis défteris « anástasis » pou proorízetai yia tous epíyious stasiastés.

Stíkhos 8: « Kai tha vyi na planísi ta éthni pou ínai sta téssera ákra tis yis, ton Gog kai ton Magóg, yia na tous singentrósi se pólemo, ton opíon o arithmós ínai san tin ámmo tis thálassas » .

Aftí i omáda ínai aftí ton « ethnón » pou anastíthikan se olókliri ti yi, ópos ipodikníetai apó ton típo ton « tessáron gonión». tis yis » í téssera vasiká simía pou dínoun sti drási énan pangósmio kharaktíra. Mia tétia singéntrosi den ékhi típota singrísimo, ektós apó to epípedo tis polemikís stratiyikís mia omiótita me ti síngrousi tou Trítou Pangosmíou Polémou tis « éktis sálpingas » tis Apok. 9: 13. Aftí i síngrisi ínai pou odiyí ton Theó na dósi stous singentroménous tis teleftaías krísis ta onómata «Gog kai Magóg» pou anaphérthikan arkhiká ston Iezekiíl 38: 2, kai prin apó aftó sti Yén. 10: 2 ópou o «Magóg» ínai o défteros yios tou Iápheth. allá mia mikrí leptoméria apokalípti móno ti singritikí ptikhí aftís tis epíklisis, epidí ston Iezekiíl, o Magóg ínai i yi tou Gog, kai prosdiorízi ti Rosía i opía tha thési se drási, katá ti diárkia tou trítou pangósmiou polémou, ton megalítero arithmó stratiotón se óli tin anthrópini polemikí istoría. yegonós pou dikaioloyí tin terástia epéktasí tis kai tin takhía katáktisi ton edaphón tis ditikoevropaïkís ipírou.

To Pnévma tous singríni me tin « ámmo tis thálassas », tonízontas étsi ti simasía tou arithmoú ton thimáton tis Telikís Krísis. Ínai epísis mia níxi stin ipotayí tous ston diávolo kai tous anthrópinous

práktorés tou, ópos apokalíptetai stin Apok. 12: 18 í 13: 1 (análoga me ti vivlikí ekdokhí): milóntas yia ton « drákonta », diavázoume: « Kai státhike páno stin ámmo tis thálassas » .

Énas adiórthotos epanastátis, o Satanás arkhízi na elpízi óti borí na nikísi ton strató tou Theoú kai parasíri tous állous katadikasménous ándres óste na emplakoún se mákhi enantíon tou Theoú kai ton eklektón Tou.

Stíkhos 9: « Kai anévikan sto prósopo tis yis kai perikíklosan to stratópedo ton ayíon kai tin agapiméni póli. Allá photiá katévike apó ton ouranó kai tous katéphaye ». Allá i katáktisi edáphous den simaíni pléon típota ótan kanís den borí na katalávi ton antípalo epidí ékhi yíni átrotos. Ópos i síntrophi tou Daniíl, oúte photiá oúte típota állo borí na tous vlápsi. Kai antítheta, « photiá apó ton ouranó » tous khtipá akómi kai sto « stratópedo ton ayíon » sto opío den ékhi kamía epídrasi. Allá aftí i photiá « katavrokhthízi » tous ekhthroús tou Theoú kai ton eklektón tou. Ston Zakharía 14, to Pnévma prophitévi tous dío polémous pou khorízontai apó ta « khília khrónia» . Aftós pou priyítai kai ekplirónetai apó tin «ékti sálpinga» parousiázetai sta edáphia 1 éos 3, ta ipólipa aphoroún ton déftero pólemo pou diexáyetai tin óra tis telikís krísis kai metá apó aftón, tin pangósmia táxi pou engathidríetai sti néa yi. Sto edáphio 4, i prophitía milái yia tin káthodo tou Khristoú kai ton eklektón tou sti yi me tous exís órous: « Kai ta pódia tou tha stathoún ekíni tin iméra páno sto Óros ton Elaión, pou ínai brostá stin Ierousalím apó tin anatolí• kai to Óros ton Elaión tha khoristí se dío, anatoliká kai ditiká, kai tha ipárxi mia polí megáli kiláda• to misó tou vounoú tha kinithí pros ton vorrá, kai to misó pros ton nóto ». To stratópedo ton ayíon tis Telikís Krísis prosdiorízetai kai entopízetai étsi. As simiósoume óti móno sto télos ton ouránion « khiliádon etón » ta « pódia » tou Iisoú « tha stathoún «páno sti yi», páno sto Óros ton Elaión, pou ínai brostá stin Ierousalím apó tin anatolí ». Erminevméno parerminevméno, aftó to edáphio ékhi odiyísi stin esphalméni písti stin epíyia vasilía tou Iisoú Khristoú katá ti diárkia tis «khilietías».

Stíkhos 10: « Kai o diávolos pou tous planoúse ríkhtike sti límni tis photiás kai tou thiaphioú, ópou ínai to thirío kai o psevdoprophítis. Kai tha vasanízontai iméra kai níkhta stous aiónes ton aiónon. »

Írthe i óra na epharmostí i krísi ton thriskeftikón epanastatón pou apokalíptetai stin Apok. 19: 20. Símphona me tin anakínosi aftoú tou edaphíou, « o diávolos, to thirío kai o psevdoprophítis » ríkhnontai mazí « zontaní sti límni tis photiás kai tou thiaphioú », i opía prokípti apó ti drási tis « photiás apó ton ouranó », stin opía prostíthetai to lioméno ipóyio mágma pou apeleftheró netai apó ta rígmata tou phlioú tis yis se olókliri tin epiphánia tou planíti. I yi tóte paírni tin emphánisi tou «íliou» tou opíou i «photiá» katavrokhthízi ti sárka ton epanastatón, i opíi ínai i ídii látris (asiníditi allá énokhi) tou íliou pou dimioúryise o Theós. Se aftí ti drási, i epíyii kai ouránii énokhi ipophéroun ta « vasanistíria » tou « défterou thanátou » pou prophitéftike apó tin Apok. 9: 5-6. I ipostírixi pou dínetai ádika stin pséftiki iméra tis anápafsis ékhi prokalési aftó to tromeró télos. Yiatí eftikhós yia tous katadikasménous, óso ki an aryísi, o « défteros thánatos » ékhi epísis éna télos. Kai i ékphrasi « yia pánta » den epharmózetai sta ídia ta « vasanistíria » allá stis katastrophikés sinépies tis « photiás » pou ta prokalí, dióti aftés ínai i sinépies pou tha ínai oristikés kai aiónies.

I arkhés tis Telikís Krísis

Stíkhos 11: « Kai ída thróno megálo lefkó kai aftón pou kathótan epáno se aftón. Apó brostá tou éphigan i yi kai o ouranós, kai den vréthike tópos yi' aftá ».

« Lefkós » me télia agnótita, o « megálos thrónos » tou ínai i ikóna tou télia agnoú kai ieroú kharaktíra tou Theoú dimiourgoú ólis tis zís kai ton pragmáton. I teliótitá Tou den borí na anekhthí tin parousía « tis yis » stin eripoméni kai katanaloméni ópsi tis pou tis édose i telikí krísi. Epipléon, i asevís ólon ton proeléfseon ékhoun katastraphí, o khrónos ton simvólon ékhi teliósi kai to ouránio símpan kai ta disekatommíria astéria tou den ékhoun pléon kanéna lógo íparxis. « O ouranós » tis yíinis diástasís mas kai óla ósa periékhi ékhoun epoménos exaliphthí, exaphanistí sto típota. Írthe i óra yia aiónia zí se mia aiónia iméra.

Stíkhos 12: « Kai ída tous nekroús, mikroús kai megálous, na stékontai brostá ston thróno• kai aníkhtikan ta vivlía• kai aníkhtike éna állo vivlío, pou ínai to vivlío tis zís• kai kríthikan i nekrí apó ta gramména sta vivlía, símphona me ta érga tous » .

Aftí i énokhi « nekrí » anastíthikan yia tin telikí krísi. Ephóson o Theós den káni kamía exaíresi, i díkaii krísi Tou epireázi tous « megálous » kai tous « mikroús », tous ploúsious kai tous phtokhoús, kai tous epiválli tin ídia míra, ton thánato, yia próti phorá sti zí tous, mia ísi míra.

Ta akóloutha edáphia parékhoun leptoméries skhetiká me ti drási tis Telikís Krísis. Ídi prophitevména sto Dan. 7: 10, ta « vivlía » ton martirión ton angélon « aníkhtikan » kai aftí i aórati mártires katégrapsan ta sphálmata kai ta englímata pou diépraxan i katadikasméni kai metá tin krísi káthe ipóthesis apó tous eklektoús kai ton Iisoú Khristó, iiothetíthike omóphona mia telikí, oristikí kai ametákliti etimigoría. Katá ti stigmí tis Telikís Krísis, i ekphoniméni etimigoría tha ektelestí.

Stíkhos 13: « I thálassa édose tous nekroús pou ítan mésa se aftín, kai o thánatos kai o Ádis parédosan tous nekroús pou ítan mésa se aftoús• kai kríthikan káthe énas símphona me ta érga tou » .

I arkhí pou orízetai se aftó to edáphio iskhíi kai yia tis dío anastásis. I « nekrí » exaphanízontai sti « thálassa » í sti «yi». Aftés ínai i dío pithanótites pou orízontai se aftó to edáphio. As simiósoume ti morphí « katikía ton nekrón » me tin opía epikalítai i ontótita «yi». Dióti prágmati, aftó to ónoma ínai dikaioloyiméno, kathós o Theós ékhi dilósi ston amartoló ánthropo: « Ísai khóma kai sto khóma tha epistrépsis » sti Yén. 3: 19. I « katikía ton nekrón » ínai epoménos i « skóni » tis «yis». O thánatos ékhi merikés phorés katanalósi me photiá anthrópous pou epoménos den ékhoun « epistrépsi sto khóma » símphona me tin kanonikí taphikí teletí. Yi' aftó, khorís na apoklíi aftí tin periptosi, to Pnévma orízi óti o ídios o « thánatos » tha epistrépsi aftoús pou ékhi khtipísi me opiadípote morphí• simperilamvanoménis tis aposínthesis pou prokalítai apó pirinikí photiá pou den aphíni íkhnos enós plíros aposintethiménou anthrópinou sómatos.

Stíkhos 14: « Kai o thánatos kai o Ádis ríkhtikan sti límni tis photiás. Aftós ínai o défteros thánatos, i límni tis photiás » .

« thánatos » ítan mia arkhí antítheti me apólitous órous apó ekíni tis zís kai skopós tis ítan na exalípsi ta plásmata ton opíon i empiría zís kríthike kai katadikástike apó ton Theó. I zí den ékhi állo skopó apó to na parousiási ston Theó énan néo ipopsíphio yia tin epiloyí ton aiónion phílon tou. Aphoú aftí i epiloyí élave khóra kai i asevís katastráphikan, o « thánatos » kai «i yi», « i katikía ton nekrón », den ékhoun pléon kanéna lógo íparxis. I katastrophikés arkhés aftón ton dío pragmáton

katastréphontai i ídies apó ton Theó. Metá « ti límni tis photiás », dimiouryítai thési yia ti zí kai to thío phos pou photízi ta plásmatá Tou.

Stíkhos 15: « Kai ópios den vréthike gramménos sto vivlío tis zís, ríkhtike sti límni tis photiás » .

Aftó to edáphio epivevaióni óti o Theós ékhi pragmatiká thési enópion tou anthrópou móno dío drómous, dío epiloyés, dío míres, dío peproména (Deft. 30: 19). Ta onómata ton eklektón ínai gnostá ston Theó apó tin ídrisi tou kósmou, í akóma kai pio píso, apó ton skhediasmó tou skhedíou tou na parékhi ston eaftó tou eléfthera kai anexártita plásmata. Aftí i epiloyí tha tou kóstize tromerá vásana se éna sóma apó sárka, allá i epithimía tou yia agápi ítan megalíteri apó ton phóvo tou, yi' aftó xekínise to skhédió tou kai gnórize ek ton protéron tin leptomerí ekplírosi tis istorías mas tis ouránias zís kai tis yíinis zís. Gnórize óti to próto tou plásma tha yinótan mia méra thanásimos ekhthrós tou. Allá pará aftí ti gnósi, tou édose káthe efkairía na aparnithí to skhédió tou. Gnórize óti to prágma ítan adínato, allá to áphise na simví. Étsi gnórize ta onómata ton eklektón, tis práxis tous, ti martiría olókliris tis zís tous, kai tous kathodíyise kai tous odíyise se Aftón, ton kathéna stin epokhí tou kai ton khróno tou. Móno éna prágma ínai adínato yia ton Theó: i ékplixi.

Gnórize epísis ta onómata ton plíthous ton adiáphoron, epanastatikón, idololatrikón anthrópinon plasmáton pou dimioúryise i diadikasía tis anthrópinis anaparagoyís. I diaphorá stin krísi tou Theoú pou apokalíptetai stin Apok. 19: 19-20 iskhíi yia óla ta plásmatá Tou. Meriká apó aftá, ligótero énokha, tha thanatothoún apó « ton lógo tou Theoú » khorís na viósoun « ta vasanistíria tis photiás tou défterou thanátou », ta opía proorízontai apoklistiká yia tous énokhous khristianoús kai evraíous thriskevómenous. Allá i défteri « anástasi » aphorá óla ta anthrópina plásmatá Tou pou yenníthikan sti yi kai ta angeliká plásmata pou dimiouryíthikan ston ouranó, yiatí o Theós diakírixe stin Romaíous 14: 11: « Yiatí ínai gramméno: Zo egó, léi o Kírios, káthe gónato tha liyísi se ména, kai káthe glóssa tha omoloyísi ston Theó ».

Apokálipsi 21: I doxasméni Néa Ierousalím simvolízetai

Stíkhos 1: « Tóte ída énan néo ouranó kai mia néa yi• epidí, o prótos ouranós kai i próti yi parílthan, kai i thálassa den ipírkhe pléon » .

To Pnévma mirázetai mazí mas ta sinaisthímata pou empnéontai apó tin engathídrisi tis néas polidiástatis táxis metá to télos tis 7is khilietías . Apó ekíni ti stigmí kai metá, o khrónos den tha metriétai pléon, óla ósa zoun isérkhontai stin atelíoti aioniótita. Óla ínai kainoúryia í, akrivéstera, ananeónontai. O « ouranós kai i yi » tis epokhís tis amartías ékhoun exaphanistí kai i « thálassa », símvolo tou « thanátou », den ipárkhi pia. Os Dimiourgós, o Theós állaxe tin emphánisi tou planíti Yi, exaphanízontas óla ósa antiprosópevan énan kíndino, énan kíndino, yia tous katíkous tou. Epoménos, télos i okeaní, télos ta vouná me tis apótomes vrakhódis koriphés. Ékhi yíni énas megálos kípos ópos i próti « Edém » ópou óla ínai dóxa kai iríni• káti pou tha epivevaiothí stin Apokálipsi 22.

Stíkhos 2: « Kai ída tin áyia póli, ti néa Ierousalím, na katevaíni apó ton ouranó apó ton Theó, etimasméni san níphi stolisméni yia ton ándra tis » .

Aftí i néa anadimiouryía tha kalosorísi ti sináthrisi ton litroménon eklektón ayíon tis yis, pou se aftó to edáphio onomázetai « áyia póli », ópos stin Apok. 11: 2, « Néa Ierousalím» , i «níphi » tou Iisoú Khristoú, o « sízigós » tis . Aftí « katevaíni apó ton ouranó », apó ti vasilía tou Theoú, stin opía isílthe katá tin éndoxi epistrophí tou Sotíra tis. Sti sinékhia katévike sti yi yia próti phorá sto télos ton « khiliádon etón » tis ouránias krísis yia tin telikí krísi. Metá tin opía, aphoú anílthe píso ston ouranó, perímene mékhri o « néos ouranós kai i néa yi » na ínai étimi na tin dekhtoún. Simióste óti i léxi « ouranós » ínai enikós, epidí prokalí télia enótita, se antíthesi me ton plithintikó, « ouraní », pou ipodilóni sti Yén. 1: 1, ti diaíresi ton ouránion ónton se dío antítheta stratópeda.

Stíkhos 3: « Kai ákousa mia dinatí phoní apó ton ouranó na léi: Idoú, i skiní tou Theoú metá ton anthrópon, kai tha katikísi mazí tous, kai aftí tha ínai laós tou, kai o ídios o Theós tha ínai mazí tous » .

I « néa yi » kalosorízi énan diakekriméno kalesméno, aphoú « o ídios o Theós », engatalípontas ton prigoúmeno ouránio thróno tou, érkhetai na engatastísi ton néo tou thróno sti yi ópou ékhi nikísi ton diávolo, tin amartía kai ton thánato. « I skiní tou Theoú » dilóni to ouránio sóma tou Theoú Iisoú Khristoú « Mikhaíl » (= pou ínai san ton Theó). Allá ínai epísis to símvolo tis Sináthrisis ton eklektón páno stin opía vasilévi to Pnévma tou Iisoú Khristoú. « Skiní, naós, sinagoyí, ekklisía », óli aftí i óri ínai símvola tou litroménou laoú ton ayíon prin yínoun ktíria pou kataskevástikan apó ton ánthropo. Káthe énas apó aftoús simatodotí éna stádio stin próodo tou thíou érgou. Kai próton, « i skiní » dilóni tin éxodo apó tin Aíyipto ton Evraíon pou kathodiyíthikan kai odiyíthikan stin érimo apó ton Theó, phaneroméni oratá apó to sínnepho pou katévike san stílos stin ierí skiní. Ítan tóte ídi « me tous anthrópous », yegonós pou dikaioloyí ti khrísi aftoú tou órou se aftó to edáphio. Sti sinékhia, o « naós » simatodotí ti mónimi kataskeví tis « skinís ». éna érgo pou diatákhthike kai ekteléstike ipó ton vasiliá Solomónta. Sta evraïká, apoklistiká, i léxi « sinagoyí » simaíni: sináthrisi. Stin Apok. 2: 9 kai 3: 9, to Pnévma tou Khristoú prosdiorízi to epanastatikó evraïkó éthnos me tin ékphrasi « sinagoyí tou Sataná ». I teleftaía léxi « ekklisía » prosdiorízi tin ekklisía sta elliniká, ti glóssa diádosis tis khristianikís didaskalías tis Vívlou. O Iisoús sinékrine « tin sóma » ston « naó » tis « Ierousalím », kai símphona me tin Ephesíous 5: 23, i Sinélefsi, i « Ekklisía » tou, ínai « to sóma tou »: « dióti o

sízigos ínai i kephalí tis yinaíkas, ópos o Khristós ínai i kephalí tis ekklisías, i opía ínai to sóma tou, tis opías aftós ínai o Sotíras ». Thimómaste ti lípi pou éniosan i apóstoli tou Iisoú ótan tous áphise yia na analiphthí ston ouranó. Aftí ti phorá, «o sízigós mou tha katikísi mazí mou » borí na pi i Eklektí stin engatástasí tis sti « néa yi ». Se aftó to plaísio, ta minímata ton dódeka onomáton ton « dódeka philón » tis Apok. 7 boroún na ekphrásoun tin amiyí khará kai eftikhía tis níkis tous.

Stíkhos 4: « Tha exalípsi káthe dákri apó ta mátia tous, kai o thánatos den tha ipárkhi pléon, oúte pénthos oúte kravyí oúte pónos den tha ipárkhoun pléon, yiatí ta próta parílthan » .

I síndesi me tin Apok. 7: 17 epivevaióne tai apó tin évresi edó tis theïkís ipóskhesis me tin opía telióni i Apok. 7: « Tha exalípsi káthe dákri apó ta mátia tous ». To phármako yia ta dákria ínai i khará kai i agallíasi. Miláme yia ton kairó pou i iposkhésis tou Theoú tha tirithoún kai tha ekplirothoún. Kitáxte prosektiká aftó to ipérokho méllon, yiatí brostá mas ínai o programmatisménos khrónos yia « thánato, pénthos, kravyí, pónous », pou den tha ínai pléon móno stin ananéosi ton pánton apó ton ipérokho kai thavmastó dimiourgó mas Theó. Diefkrinízo óti aftá ta tromerá prágmata tha exaphanistoún móno metá tin telikí krísi pou tha pragmatopiithí sto télos ton «khiliádon etón». Yia tous eklektoús, allá móno yia aftoús, i sinépies tou kakoú tha stamatísoun stin éndoxi epistrophí tou Kiríou Theoú tou Pantodínamou.

Stíkhos 5: « Kai o kathímenos epí tou thrónou ípe: Idoú, káno ta pánta kainoúryia. Kai ípe: Grápse, epidí aftá ta lóyia ínai pistá kai alithiná. »

O Dimiourgós Theós, aftoprosópos, desmévetai me ipóskhesi kai vevaióni aftón ton prophitikó lógo: « Idoú, káno ta pánta néa ». Den ékhi nóima na anazitoúme mia ikóna stin yíini pragmatikótitá mas yia na prospathísoume na pároume mia idéa yia to ti etimázi o Theós, epidí to néo den borí na perigraphí. Kai mékhri tóra, o Theós mas ipenthímise móno ta odinirá prágmata tis epokhís mas légontás mas óti den tha vrískontai pléon sti « néa yi kai ston néo ouranó », pou étsi diatiroún ólo to mistírio kai tis ekplíxis tous. O ángelos prosthéti se aftí ti dílosi: « dióti aftá ta lóyia ínai pistá kai alithiná ». To kálesma tis kháris pou xekínise o Theós en Iisoú Khristó apaití aklóniti písti yia na lávoume tin antamiví ton theïkón iposkhéseon. Ínai éna dískolo monopáti pou antivaíni stous kanónes tou kósmou. Apaití éna megálo pnévma thisías, aftoapárnisis, stin tapinótita enós sklávou pou ipotássetai ston Kírió tou. I prospáthies tou Theoú na eniskhísi tin empistosíni mas ínai epoménos dikaioloyiménes: «i vevaiótita stin apokaliphthísa kai ekphrasméni alíthia» ínai to prótipo tis alithinís pístis.

Stíkhos 6: « Kai mou ípe: “Tetélestai! Egó ímai to Álpha kai to Oméga, i arkhí kai to télos. Se ópion dipsái tha dóso na pii doreán apó tin piyí tou neroú tis zís . ”»

O Dimiourgós Theós Iisoús Khristós dimiouryí « ta pánta kainoúryia ». « Éyine! ». Psalmós 33: 9: « Dióti elálise, kai éyine• próstaxe, kai státhike ». O dimiouryikós Tou lógos ekpliróthike mólis ta lóyia vyíkan apó to stóma Tou. Apó to étos 30, píso mas, to prógramma tis khristianikís epokhís pou apokalíphthike ston Daniíl kai tin Apokálipsi ékhi ekplirothí mékhri kai tis pio mikrés leptoméries. O Theós mas proskalí na kitáxoume xaná sto méllon pou ékhi etimási yia tous eklektoús Tou • ta prágmata pou anangélthikan tha ekplirothoún me ton ídio trópo, me apóliti vevaiótita. O Iisoús mas léi, ópos stin Apok. 1: 8: « Egó ímai to Álpha kai to Oméga, i arkhí kai to télos ». I idéa tis « arkhís kai tou télous » ékhi nóima móno stin empiría mas tis yíinis amartías, i opía tha oloklirothí plíros sto « télos » tis évdomis khilietías metá tin katastrophí ton amartolón kai tou thanátou. Stous yious tou

Theoú pou ínai diaskorpisméni se mia emporikí yi, o Iisoús prosphéri, « doreán », « apó tin piyí tou neroú tis zís ». Aftós o ídios ínai « i piyí » aftoú tou « neroú tis zís », pou simvolízi tin aiónia zí. To dóro tou Theoú ínai doreán• aftí i akrívia katadikázi tin pólisi Romaiokatholikón «sinkhorokhartión», ta opía orízoun mia khári pou lamvánetai énanti khrimáton apó ton papismó.

Stíkhos 7: « Ópios niká tha klironomísi ta pánta• egó tha ímai Theós tou, ki aftós tha ínai yios mou ».

I eklektí tou Theoú ínai singlironómi me ton Iisoú Khristó. Próton, me ti dikí tou « níki » , o Iisoús « klironómise » mia vasilikí dóxa pou anagnorízetai apó óla ta ouránia plásmatá tou. Metá apó aftón, i eklektí tou, epísis « nikités », allá me ti « níki » tou, « tha klironomísoun aftá ta néa prágmata » pou dimiouryíthikan idiká apó ton Theó yi' aftoús. O Iisoús epivevaíose ti theïkótitá tou ston apóstolo Phílippo sto Ioánni 14: 9: « Léyi pros aftón o Iisoús• Tóso kairó ímai mazí sas, kai den me ékhete gnorísi, Phílippe? Aftós pou ékhi di eména, ékhi di ton Patéra• pós les, “Díxe mas ton Patéra” ? » O ánthropos Messías parousíase ton eaftó tou os ton « aiónio Patéra », epivevaiónontas étsi tin prophitía pou prophitéftike ston Isaïa 9: 6 (í 5) skhetiká me aftón. O Iisoús Khristós ínai epoménos yia tous eklektoús tou, tóso adelphós tous óso kai Patéras tous. Kai aftí i ídii ínai adelphí tou kai yii tou. Allá i klísi ínai atomikí, étsi léi to Pnévma, ópos sto télos ton 7 epokhón tou thématos ton «Epistolón»: « se aftón pou niká », « tha ínai yios mou ». I níki epí tis amartías ínai aparaítiti yia na epophelithí kanís apó tin idiótita tou « iioú » tou zontanoú Theoú.

Stíkhos 8: « I de dilí kai i ápisti kai i vdeliktí kai i phoniádes kai i pórni kai i máyi kai i idololátres kai óli i pséftes tha ékhoun ti merída tous sti límni pou kaíyetai me photiá kai thiáphi• aftós ínai o défteros thánatos » .

Aftá ta kritíria anthrópinou kharaktíra vrískontai se óli tin idololatrikí anthropótita, ostóso, to Pnévma edó stokhévi tous karpoús tis psevdokhristianikís thriskías. I katadíki tis evraïkís thriskías ekphrázetai kai apokalíptetai saphós apó ton Iisoú stin Apok. 2: 9 kai 3: 9.

Símphona me tin Apok. 19: 20, «. . . i límni pou kaíyetai me photiá kai thiáphi » tha ínai, stin telikí krísi, i merída pou proorízetai yia to « thirío kai ton psevdoprophíti »: tin Katholikí písti kai tin Protestantikí písti. I psevdokhristianikí thriskía den diaphéri apó tin psevdoevraïkí thriskía. I axíes proteraiótitás tis ínai to antítheto apó ekínes tou Theoú. Étsi, enó i Pharisaíi Ioudaíi epéplittan tous mathités tou Iisoú epidí den éplenan ta khéria tous prin pháne (Matth. 15: 2), o Iisoús den tous íkhe poté epiplíxi kai sti sinékhia ípe, sto Matth. 15: 17 éos 20: « Den katalavaínete óti ó, ti baíni sto stóma, baíni stin kiliá kai ríkhnetai sta kriphá méri? Allá ó, ti vyaini apó to stóma vyaini apó tin kardiá, kai aftó molíni ton ánthropo. Dióti apó tin kardiá vyainoun i ponirí loyismí, i phóni, i mikhíes, i porníes, i klopés, i psevdomartiríes, i sikophantíes ». Aftá ínai pou molínoun ton ánthropo• to na trói ómos me áplita khéria den molíni ton ánthropo. «Omíos, i psevdís khristianikí thriskía kalípti tis amartíes tis katá tou Pnévmatos, timorónta próta tis amartíes tis sárkas. O Iisoús exéphrase ti gnómi tou légontas stous Ioudaíous sto Katá Matthaíon 21: 3: « i telónes kai i pórnes tha boun sti vasilía ton ouranón prin apó esás »• prophanós, me tin proïpóthesi óti óli tha metanísoun kai tha straphoún ston Theó kai tin agnótitá Tou. Ínai i psevdís thriskía pou o Iisoús apokalí « tiphloús odigoús » pou epiplítti sto Katá Matthaíon 23: 24, epidí « sourízoun to kounoúpi kai katapínoun tin kamíla » í epidí « vlépoun tin akída sto máti tou plisíon tous khorís na vlépoun to dokári pou ínai sto dikó tous» símphona me to Katá Loukán 6: 42 kai to Katá Matthaíon 7: 3 éos 5.

Ipárkhi mikrí elpída yia ópion taftízetai me óla aftá ta kharaktiristiká tis prosopikótitas pou aparithmí o Iisoús. An ésto kai énas kharaktíras tairiázi sti phísi sas, tha prépi na ton polemísete kai na xeperásete to eláttomá sas. I próti mákhi tis pístis ínai enántia ston eaftó sas• kai aftí ínai i pio dískoli antixoótita pou prépi na xeperastí.

Se aftín tin aparíthmisi, dínontas proteraiótita stin pnevmatikí tous simasía, o Iisoús Khristós, o mégas theïkós kritís, anaphéri ta elattómata pou apodídontai stin psevdokhristianikí písti tou típou tou papikoú Romaiokatholikismoú. Stokhévontas «stous diloús», kharaktirízi ekínous pou arnoúntai na kerdísoun ston agóna tis pístis tous, epidí i iposkhésis tou philássontai óles « se aftón pou nikái ». Tóra, den ipárkhi níki dinatí yia aftón pou arnítai na polemísi. O « pistós mártiras » prépi na ínai tharraléos• vyíte o dilós. « Khorís písti adínaton ínai na evarestísi kanís ton Theó » (Evr. 11: 6)• vyíte, « o ápistos ». Kai i písti pou den ínai símphoni me tin písti tou Iisoú pou dóthike os prótipo pros mímisi, ínai móno apistía. « Ta vdelígmata » ínai vdelígmata ston Theó kai paraménoun karpí ton idololatrón• vyíte, « to vdelígma ». Aftó ínai éna énglima pou apodídetai «sti megáli Vavilóna, ti mitéra ton pornón kai ton vdelígmatos tis yis » símphona me tin Apok. 17: 4-5. « I phoniádes » paraviázoun tin ékti entolí• Éxodos, « o phoniás ». O phónos apodídetai stin Katholikí písti kai stin Protestantikí písti ton « ipokritón » símphona me to Dan. 11: 34. I « pórni » boroún na alláxoun tous trópous tous kai na xeperásoun to kakó tous, diaphoretiká• éxodos, « o pórnos ». Allá i pnevmatikí « pornía » pou apodídetai stin Katholikí písti se síngrisi me mia « pórni » klíni entelós tin pórta tou ouranoú se aftín. Epipléon, o Theós katadikázi se aftín tin « pornía » pou odiyí se pnevmatikí « mikhía »: empório me ton diávolo. « Máyi » ínai Katholikí ierís kai Protestántes pou ínai epidéxii ston daimonikó pnevmatismó• éxodos, « o mágos »• aftí i enéryia apodídetai sti « Vavilóna ti megáli » stin Apok. 18: 23. « Idolatrís » anaphéretai epísis stin Katholikí písti, sta skalistá ídolá tis os antikímena latrías kai prosefkhís• éxodos, « o idololátris ». Kai télos, o Iisoús anaphéri « tous pséftes » ton opíon o pnevmatikós patéras ínai « o diávolos, pséftis kai phoniás apó tin arkhí kai o patéras tou psévdous » símphona me to Ioánni 8: 44• éxodos, « o pséftis ».

Stíkhos 9: « Tóte írthe énas apó tous eptá angélous pou íkhan tis eptá phiáles, tis yemátes me tis eptá teleftaíes pliyés, kai mílise mazí mou, légontas: «Éla, tha sou díxo ti níphi, ti yinaíka tou Arníou ».

Se aftó to edáphio, to Pnévma apefthíni éna mínima enthárrinsis stous eklektoús pou tha perásoun nikiphóra apó tin trayikí kai tromerí epokhí ton theïkón « eptá teleftaíon pligón» . I antamiví tous tha ínai na doun (« tha sas díxo ») ti dóxa pou epiphilássetai yia tous nikiphórous eklektoús pou apoteloún kai antiprosopévoun, se aftí tin teleftaía istorikí phási tis yis tis amartías, « ti níphi, ti yinaíka tou Arnioú », ton Iisoú Khristó.

I « eptá ángeli pou íkhan tis eptá phiáles yemátes me tis eptá teleftaíes pliyés » stókhevan anthrópous pou pliroúsan ta kritíria tis psevdokhristianikís thriskías pou anaphérthikan sto prigoúmeno edáphio. Aftés i « eptá teleftaíes pliyés » ítan to merídio pou o Theós tha édine síntoma sto pesméno stratópedo. Tóra tha mas díxi, me simvolikés ikónes, to merídio pou tha epistrépsi stous nikiphórous litroménous eklektoús. Se énan simvolismó pou apokalípti ta sinaisthímata pou ékhi o Theós yi' aftoús, o ángelos tha díxi tous eklektoús ton opíon i sináthrisi silloyiká apotelí « ti níphi tou Arnioú ». Kathorízontas « ti yinaíka tou Arnioú », to Pnévma epivevaióni ti didaskalía pou dínetai stin Ephesíous 5: 22 éos 32. O apóstolos Pávlos perigráphi mia idanikí skhési sizígou kai sizígou pou, distikhós, tha vri tin ekplírosí tis móno sti skhési tou Eklektoú me ton Khristó. Kai prépi

na máthoume na xanadiavázoume tin istoría tis Yénesis, ipó to phos aftoú tou mathímatos pou dínetai apó to Pnévma tou zontanoú Theoú, dimiourgoú káthe zís kai lamproú ephevréti ton télion axión tis. I léxi « yinaíka » sindéi ti «níphi» , tin « Eklektí » tou Khristoú me tin ikóna tis « yinaíkas » pou parousiázetai stin Apokálipsi 12.

I yenikí perigraphí tou doxasménou Eklektoú

Stíkhos 10: « Kai me metéphere en pnévmati is óros méga kai psilón, kai mou édixe tin pólin tin ayían Ierousalím, katavaínousa ek tou ouranoú apó tou Theoú, ékhousa dóxan Theoú » .

Pnevmatiká, o Ioánnis metaphéretai sti stigmí pou o Iisoús Khristós kai i eklektí tou katevaínoun apó ton ouranó metá tin ouránia krísi ton « khiliádon etón » tis évdomis khilietías. Stin Apok. 14: 1, i « 144. 000 » « sphrayisméni » Antventistés ton khristianikón pnevmatikón « dódeka philón » emphanístikan sto « Óros Sión» . Metá ta « khília khrónia », to prophitevméno prágma ekpliróneta stin pragmatikótita tis « néas yis ». Apó tin epistrophí tou Iisoú Khristoú, i eklektí ékhoun lávi apó ton Theó éna doxasméno ouránio sóma pou éyine aiónio. Étsi antanakloún « ti dóxa tou Theoú ». Aftí i metamórphosi proléyetai apó ton apóstolo Pávlo stin A΄ Kor. 15: 40-44: « Ipárkhoun kai ouránia sómata kai epíyia sómata. Mia ómos ínai i dóxa ton ouraníon somáton, kai álli ton epíyion somáton. Mia ínai i dóxa tou íliou, kai álli i dóxa tis selínis, kai álli i dóxa ton astéron• epidí, éna astéri diaphéri apó állo astéri se dóxa». Étsi simvaíni kai me tin anástasi ton nekrón. To sóma spérnetai se phthorá, anastaínetai se aphtharsía. Spíretai en periphronísi, anastaínetai en dóxi• spíretai en adinamía, anastaínetai en dínamis• spíretai sóma phisikón, anastaínetai sóma pnevmatikón• eán ipárkhi sóma phisikón, ipárkhi kai sóma pnevmatikón .

Stíkhos 11: « Kai i lámpsi tou ítan san polítimi pétra, san pétra íaspi, katharí san krístallo » .

Ópos anaphéretai sto prigoúmeno edáphio, i «dóxa tou Theoú » pou tin kharaktirízi epivevaiónetai, kathós i « líthos íaspis » ipodilóni epísis tin ópsi « Ekínou pou káthetai ston thróno » stin Apok. 4: 3. Metaxí ton dío edaphíon, paratiroúme mia diaphorá, kathós stin Apok. 4, yia to plaísio tis krísis, aftí i « líthos íaspis » pou simvolízi ton Theó ékhi epísis tin ópsi enós « sardíou ». Edó, ékhontas lithí to próvlima tis amartías, i Eklektí parousiázetai me mia ópsi télias agnótitas « diaphanís san krístallo ».

Stíkhos 12: « Kai íkhe tíkhos megálo kai psiló, kai íkhe dódeka píles, kai stis píles dódeka ángeli, kai onómata gramména páno se aftés, ta onómata ton dódeka philón ton yion Israíl » .

I ikóna pou protíni to Pnévma tou Iisoú Khristoú vasízetai ston simvolismó tou « naoú » Pnevmatikós « áyios » anaphéretai stin Ephesíous 2: 20 éos 22: « Epikodomíste páno sto themélio ton apostólon kai ton prophitón, me akrogoniaío lítho ton ídio ton Iisoú Khristó. Se aftón óli i ikodomí, armoniká sinarmoloyiméni, anaptíssetai se áyio naó en Kiríο. Se aftón kai esís sinikodomíste yia katikía tou Theoú en Pnévmati ». Allá aftós o orismós aphoroúse móno ton Eklektó tis apostolikís epokhís. To « psiló tíkhos » apikonízi tin exélixi tis khristianikís pístis apó to étos 30 éos to étos 1843. As simiósoume óti mékhri aftí tin imerominía, to prótipo tis alíthias pou katanooúsan kai dídaxan i apóstoli parémene ametávlito. Yi' aftó i allayí tis iméras anápafsis pou kathieróthike to 321 paraviázi tin ayía diathíki pou éyine me ton Theó dia tou aímatos tou Iisoú Khristoú. Óson aphorá tous alithinoús apodéktes tis Apokálipsis aftís tis prophitías, ta símvola pou apikonízoun tin písti ton Antventistón, pou ékhi xekhorísi o Theós apó to 1843, apikonízontai apó « dódeka pórtes », «

anikhtés » enópion ton eklektón tis « Philadélphias » (Apok. 3: 7) kai « klistés » enópion ton pesónton « zontanón nekrón » ton « Sárdeon » (Apok. 3: 1). Aftá « phéroun ta onómata ton 12 philón pou sphrayístikan me ti sphrayída tou Theoú » stin Apok. 7.

Stíkhos 13: « apó tin anatolí tris píles, apó ton vorrá tris píles, apó ton nóto tris píles kai apó ti dísi tris píles » .

Aftós o prosanatolismós ton « pilón » pros ta téssera vasiká simía katadiknii ton pangósmio kharaktíra tou, o opíos katadikázi kai kathistá paránomi ti thriskía pou iskhirízetai óti ínai pangósmia, metaphrasméni apó tin ellinikí ríza «katholikós» í «katholikí». Étsi, apó to 1843, yia ton Theó, o Antventismós ínai i móni khristianikí thriskía stin opía ékhi empisteftí to « aiónio Evangélió » tou (Apok. 14: 6) yia mia pangósmia apostolí didaskalías ton plithismón tis yis. Ektós apó tin alíthia pou apokalípti ston pnevmatikó tou Eklektó mékhri to télos tou kósmou, den ipárkhi sotiría . O Antventismós yenníthike me ti morphí enós kinímatos thriskeftikís anavíosis pou ipokiníthike apó tin anakínosi tis epistrophís tou Iisoú Khristoú pou anaménetai, yia próti phorá, yia tin ánixi tou 1843, kai prépi na diatirísi aftón ton kharaktíra mékhri tin alithiní telikí epistrophí tou Iisoú Khristoú pou ékhi programmatistí yia tin ánixi tou 2030. Epidí éna «kínima» ínai mia drastiriótita se sinekhí exélixi, diaphoretiká den ínai pléon «kínima», allá énas «mplokarisménos thesmós» kai nekrós, pou evnoí tin parádosi kai ton thriskeftikó phormalismó, diladí óla ósa misí kai katadikázi o Theós. kai ékhi ídi katadikási stous epanastatiménous Ioudaíous, tous prótous ápistous.

I leptomerís perigraphí me khronoloyikí sirá

Ta vasiká tis khristianikís pístis

Stíkhos 14: « To tíkhos tis pólis íkhe dódeka themélia, kai páno se aftá ta dódeka onómata ton dódeka apostólon tou Arníou » .

Aftó to edáphio apikonízi tin apostolikí khristianikí písti i opía, ópos ídame, kalípti tin khronikí período metaxí 30 kai 1843, kai tis opías i didaskalía diastrevlóthike apó ti Rómi to 321 kai to 538. To « psiló tíkhos » skhimatízetai apó tin aiónia sináthrisi ton « zontanón líthon » símphona me tin A' Pétr. 2: 4-5: « Proserkhthíte se aftón, ton zontanó lítho , aporriphthénta apó tous anthrópous, allá eklektó kai polítimo enópion tou Theoú• kai esís, os zontaní líthi , ikodomíste se pnevmatikó íko , áyio ieratío , yia na prosphérete pnevmatikés thisíes efprósdektes ston Theó méso tou Iisoú Khristoú ».

Stíkhos 15: « Aftós pou mou miloúse íkhe éna khrisó kalámi yia métro, yia na metrísi tin póli, tis píles tis kai to tíkhos tis » .

Edó, ópos kai stin Apok. 11: 1, prókitai yia « métrisi » í, yia krísi, skhetiká me tin axía tou doxasménou Eklektoú, tin epokhí ton Antventistón (tis 12 píles) kai tin apostolikí písti (to themélio kai to tíkhos). An to « kalámi » tis Apok. 11: 1 ítan « san rávdos », éna órgano timorías, to apólito antítheto, aftó aftoú tou edaphíou ínai éna « khrisó kalámi »• « o khrisós » ínai to símvolo tis « pístis pou katharízetai me dokimí », símphona me tin A΄ Pétr. 1: 7: « óste i dokimasía tis pístis sas, pou

ínai pio polítimi apó to khrisáphi pou phthíretai (an kai dokimázetai me photiá), na katalíxi se épaino kai dóxa kai timí katá tin apokálipsi tou Iisoú Khristoú ». I písti ínai epoménos to métro tis krísis tou Theoú.

Stíkhos 16: « I póli íkhe skhíma tetrágonou, kai to míkos tis ítan íso me to plátos tis. Métrise tin póli me to kalámi kai vríke óti ítan dódeka khiliádes stádia• to míkos tis, to plátos tis kai to ípsos tis ítan ísa» .

To « tetrágono » ínai epiphaniaká i télia idanikí morphí. Arkhiká vrísketai stin ópsi ton «áyion ton ayíon» í «ayiotáton tópon» tis skinís tou martiríou pou khtístike tin epokhí tou Misí. To skhíma tou « tetrágonou » apotelí apódixi mias nímonos sinépias, i phísi den parousiázi kanéna télio « tetrágono ». I nimosíni tou Theoú emphanízetai stis diastásis tou evraïkoú ieroú, to opío skhimatístike apó mia efthigrámmisi trión « tetragónon ». Dío khrisimopiíthikan yia ton « áyio tópo » kai to tríto, yia ton «áyio ton ayíon » í « ayiotáton tópon », o opíos proorizótan apoklistiká yia tin parousía tou Theoú kai, katá sinépia, khorizótan apó « éna péplo », ikóna tis amartías yia tin opía o Iisoús tha exileothí stin óra tou. Aftés i analoyíes ton trión tríton ítan stin ikóna ton 6000 í tris phorés 2000 etón pou aphieróthikan stin epiloyí ton eklektón sto sotírio érgo pou sinélave o Theós. Sto télos aftís tis epiloyís, i eklektí apikonízontai étsi apó to « tetrágono » tou « ayiotáton tópon » pou prophítefse tin koríphosi tou érgou tis sotirías. Aftó to pnevmatikó méros yínetai prosvásimo khári sti simphilíosi pou epiphéri i diathíki en Khristó. Kai to pnevmatikó « tetrágono » tou naoú pou perigráphetai étsi élave tin ídrisí tou stis 3 Aprilíou 30, ótan xekínise i sotiría me ton ekoúsio exilastírio thánato tou Litrotí mas Iisoú Khristoú. I ikóna tou « tetrágonou » den ínai arketí yia na teliopiísi aftón ton orismó tis alithinís teliótitas, tis opías o simvolikós arithmós ínai «tría». Epísis, ínai aftós enós «kívou» pou mas parousiázetai. Ékhontas to ídio métro, se « míkos, plátos kai ípsos », ékhoume aftí ti phorá to símvolo «tría» tis télias «kivikís» teliótitas, tis sináthrisis ton eklektón pou litróthikan apó ton Iisoú Khristó. To 2030, i kataskeví tis « tetrágonis pólis » (kai málista kivikís: «to ípsos tis »), ton themelíon tis kai ton dódeka pilón tis » tha oloklirothí. Apodídontás tis kivikí morphí, to Pnévma apagorévi tin kiriolektikí erminía tis «pólis» pou tis dínoun ta plíthi.

O metriménos arithmós, « 12. 000 stádia », ékhi tin ídia simasía me tous « 12. 000 sphrayisménous » tis Apok. 7. Os ipenthímisi: 5 + 7 x 1000, diladí, ánthropos (5) + Theós (7) x se plíthos (1000). I léxi « stádia » ipodilóni ti simmetokhí tous ston agóna drómou tou opíou o stókhos ínai na « kerdísoun to vravío tis epouránias klísis » símphona me ti didaskalía tou Pávlou, stous Philippisíous 3: 14: « Trékho pros ton stókho, yia na kerdíso to vravío tis epouránias klísis tou Theoú en Khristó Iisoú ». kai stin A΄ Korinthíous 9: 24: « Den xérete óti ósi trékhoun sto stádio óli trékhoun, allá énas lamváni to vravío? Tréxte me tétio trópo óste na to kerdísete ». I nikiphóri Eklektí étrexan kai kérdisan to vravío pou tous aponemíthike apó ton Theó en Iisoú Khristó.

Stíkhos 17: « Kai métrise ton tíkho, kai ton vríke ekatón saránta tésseris píkhis, símphona me to métro enós anthrópou, to opío ítan to métro enós angélou » .

Píso apó tous « píkhis », ta apatilá métra, o Theós mas apokalípti tin krísi Tou kai mas apokalípti óti móno i ándres pou simvolízontai apó ton arithmó «5» kai ékhoun káni simmakhía me ton Theó, tou opíou o arithmós ínai «7», isérkhontai sti sínthesi tou Eklektoú. To áthrisma aftón ton dío arithmón díni «12», to opío, «anámesa sto tetrágono», díni ton arithmó «144». To akrivés « métro tou anthrópou » epivevaióni tin krísi ton « anthrópon » pou ékhoun ekleyí kai ékhoun litrothí me to aíma pou khíthike apó ton Iisoú Khristó. O arithmós «12» ínai étsi parón se óles tis phásis tou érgou tis

ierís simmakhías pou siníphthi me ton Theó: 12 Evraíi patriárkhes, 12 apóstoli tou Iisoú Khristoú kai 12 philés yia na apikonísoun tin písti ton Antventistón pou kathieróthike apó to 1843-1844.

Stíkhos 18: « To tíkhos ítan khtisméno apó íaspi, kai i póli ítan apó katharó khrisáphi, san katharó yialí » .

Mésa apó aftá ta símvola, o Theós apokalípti tin ektímisí Tou yia tin písti pou epédixan i eklektí Tou mékhri to 1843. Sikhná íkhan lígo phos, allá i martiría tous yia ton Theó ton apozimíone kai ton yémize me agápi. To «katharó khrisáphi kai to katharó yialí » aftoú tou edaphíou apikonízoun tin agnótita ton psikhón tous. Sikhná édinan ti zí tous sto ónoma tis empistosínis pou éthesan stis iposkhésis tou Theoú pou apokalíphthikan apó ton Iisoú Khristó. I empistosíni pou dóthike se Aftón den tha apoyiteftí. Tha tous kalosorísi o ídios stin « próti anástasi », aftí ton pragmatiká « nekrón en Khristó », tin ánixi tou 2030.

To apostolikó themélio

Stíkhos 19: « Ta themélia tou tíkhous tis pólis ítan stolisména me káthe ídous polítimes pétres• to próto themélio ítan apó íaspi, to déftero apó zaphíri, to tríto apó khalkidónio kai to tétarto apó smarágdi » .

Stíkhos 20: « To pémpto apó sardónix, to ékto apó sardónio, to évdomo apó khrisolíti, to ógdoo apó viríllio, to énato apó topázi, to dékato apó khrisoprásio, to endékato apó iákintho, to dodékato apó améthisto » .

O Theós gnorízi tis sképsis ton anthrópon kai ti aisthánontai ótan thavmázoun tin omorphiá ton polítimon líthon ótan kóvontai í yialízontai. Yia na apoktísoun aftá ta prágmata, kápii xodévoun periousíes se simío na katastrépsoun ton eaftó tous, tóso megáli ínai i agápi tous yi' aftá. Me ton ídio trópo, o Theós tha khrisimopiísi aftó to anthrópino sinaísthima yia na ekphrási ta sinaisthímata pou ékhi yia tous agapiménous kai evloyiménous eklektoús tou.

Aftés i diaphoretikés « polítimes pétres » mas didáskoun óti i eklektí den ínai panomiótipi klóni, epidí káthe átomo ékhi ti dikí tou prosopikótita, se phisikó epípedo, prophanós, allá idiaítera se pnevmatikó epípedo, sto epípedo tou kharaktíra tou. To parádigma pou dínoun i « dódeka apóstoli » tou Iisoú epivevaióni aftí ti sképsi. Metaxí tou Ioánni kai tou Pétrou, ti diaphorá! Ostóso, o Iisoús tous agápise kai tous dío me kai yia ti diaphoretikótitá tous. O alithinós ploútos tis zís pou dimioúryise o Theós éngitai se aftés tis pikilomorphíes prosopikótitas, i opíes óles íxeran pós na tou dósoun tin próti thési stis kardiés tous kai se olókliri tin psikhí tous.

Antventismós

Stíkhos 21: « I dódeka píles ítan dódeka margaritária• káthe píli ítan apó éna móno margaritári• i platía tis pólis ítan apó katharó khrisáphi, san diaphanés yialí » .

Apó to 1843, i epilegméni eklektí den ékhoun díxi písti anóteri apó ekíni ekínon pou priyíthikan aftón stin krísi tou Sotíra Krití. To símvolo tou « enós margaritarioú » ophíletai stin prósvasi tou evloyiménou Antventismoú stin plíri katanóisi tou skhedíou tis theïkís sotirías. Yia ton Theó, apó to 1843, i epilegméni eklektí Antventistés ékhoun apodikhthí áxii na lávoun ólo to phos Tou. Allá aftó, kathós parékhetai se sinekhí áfxisi, móno i teleftaíi diaphonoúntes Antventistés lamvánoun tin teleftaía télia morphí prophitikón exiyíseon. Aftó pou ennoó ínai óti o teleftaíos epilegménos Antventistís den tha ékhi megalíteri axía apó tous állous litroménous ton apostolikón khrónon. To « margaritári » simatodotí tin koríphosi tou sotíriou skhedíou pou éthese se kínisi o Theós. Apokalípti mia singekriméni empiría pou sinístato stin apokatástasi ólon ton dogmatikón alithión pou íkhan diastrevlothí kai epitethí apó tin papikí Romaiokatholikí písti kai tin Protestantikí písti pou periépese se apostasía. Kai télos, mas apokalípti tin terástia simasía pou díni o Theós stin epharmoyí tou diatágmatos tou Daniíl 8: 14 tin ánixi tou 1843: « Mékhri día khiliádes triakósia espéra kai prí, kai i ayiótita tha dikaiothí ». « To margaritári » ínai i ikóna aftís tis « dikaioménis ayiótitas » i opía, se antíthesi me álles polítimes pétres, den prépi na kopí yia na apokalípsi tin omorphiá tis. Se aftó to telikó plaísio, i sináthrisi ton ayiasménon eklektón emphanízetai armonikí, « ámempti » símphona me tin Apok. 14: 5, dínontas ston Theó óli ti dóxa pou tou axízi. To prophitikó Sávvato kai i évdomi khilietía pou prophitéftikan apó aftón sindiázontai kai ekplirónontai se óli tin teliótita tou sotíriou érgou pou sinélave o megálos dimiourgós Theós. To « polítimo margaritári » tou sto Matth. 13: 45-46 ekphrázi óli ti lamprótita pou íthele na tis dósi.

I Megáles Allayés tis Néas Ierousalím

To Pnévma diefkrinízi: « i odós tis pólis ítan apó katharó khrisáphi, san diaphanés yialí ». Anaphérontas aftín tin « odó apó katharó khrisáphi » í katharí písti, protíni mia síngrisi me ekíni tou Parisioú, i opía phéri tin ikóna tis amartías lamvánontas ta onómata « Sódoma kai Aíyiptos » stin Apokálipsi 11: 8.

Stíkhos 22: « Naó den ída mésa se aftín• dióti naós aftís ínai o Kírios o Theós o Pantokrátoras, kai to Arní » .

O kairós ton simvólon telíose, i eklektí ékhoun isélthi stin alithiní oloklírosi tou theïkoú sotíriou érgou. Ópos to antilamvanómaste símera sti yi, « o naós » tis sináthrisis den tha ékhi pléon kamía khrísi. I ísodos stin aioniótita kai tin pragmatikótita tha katastísi ákhristes « tis skiés » pou tis prophítefsan símphona me tin Kol. 2: 16-17: « Midís lipón as sas kríni yia phayitó í potó í yia yiortí í yia néa selíni í yia sávvata• aftá ínai skiá ton mellontikón pragmáton, allá to sóma ínai en Khristó ». Prosokhí! Se aftó to edáphio, o típos « ton savváton » anaphéretai sta « sávvata » pou prokaloúntai apó thriskeftikés yiortés kai ókhi « sto evdomadiaío Sávvato » pou kathieróthike kai ayiástike apó ton Theó tin évdomi iméra apó ti dimiouryía tou kósmou. Ópos akrivós i próti élefsi tou Khristoú ákhriste tis eortastikés teletouryíes pou ton prophítevan stin palaiá diathíki, i ísodos stin aioniótita tha katastísi ta yíina símvola parokhiména kai tha epitrépsi stous eklektoús na doun, na akoúsoun kai na akolouthísoun to Arní, diladí ton Iisoú Khristó, ton alithinó áyio theïkó « naó » pou tha ínai, aiónia, i oratí ékphrasi tou dimiouryikoú Pnévmatos.

Stíkhos 23: « Kai i póli den íkhe anángi apó ton ílio oúte apó ti selíni yia na lámpoun mésa se aftín• epidí, i dóxa tou Theoú phótize aftín, kai to Arní ítan to likhnári tis » .

Sti theïkí aioniótita, i eklektí zoun se éna mónimo phos khorís piyí photós ópos o torinós mas ílios, tou opíou i íparxi dikaioloyítai móno apó tin enallayí « iméras kai níkhtas »• « níkhtas í skótous » pou dikaioloyítai lógo tis amartías. Mólis i amartía epilithí kai exaphanistí, ipárkhi móno khóros yia « to phos » pou o Theós anakírixe « kaló » sti Yénesi 1: 4.

To Pnévma tou Theoú paraméni aórato, kai o Iisoús Khristós ínai i ópsi me tin opía ta plásmatá Tou boroún na ton doun. Me aftí tin idiótita parousiázetai os « o pirsós » tou aóratou Theoú.

Allá i pnevmatikí erminía apokalípti mia megáli allayí. Aphoú isélthoun ston parádiso, i eklektí tha didakhthoún apefthías apó ton Iisoú, den tha khriázontai pléon ton « ílio », símvolo tis néas diathíkis, oúte ti « selíni », símvolo tis paliás evraïkís diathíkis. Kai ta dío, símphona me tin Apokálipsi 11: 3, stin Avía Graphí, ínai i vivlikí « dío mártires » tou Theoú, khrísimi yia na diaphotísoun tous anthrópous stin anakálipsi kai tin katanóisi tou sotíriou skhedíou Tou. Me líga lóyia, i eklektí den tha khriázontai pléon tin Avía Graphí.

Stíkhos 24: « Ta éthni tha perpatísoun sto phos tis, kai i vasiliádes tis yis tha phéroun ti dóxa tous se aftín » .

« éthni » ínai ta « éthni » pou ínai ouránia í ékhoun yíni ouránia. I « néa yi », ékhontas epísis yíni i néa vasilía tou Theoú, ekí káthe zontanó plásma borí na vri ton dimiourgó Theó. « I vasiliádes tis yis » pou apoteloún tous eklektoús tha « phéroun ti dóxa » tis agnótitas tis psikhís tous se aftí tin aiónia zí pou engathidríetai sti « néa yi» . Aftí i ékphrasi « vasilís tis yis », i opía tis perissóteres phorés stokhévi ipotimitiká stis epanastatikés yíines arkhés, prosdiorízi diakritiká tous eklektoús stin Apok. 4: 4 kai 20: 4 ópou parousiázontai « kathisméni » se « thrónous » . Omíos, diavázoume stin Apok. 5: 10: « Tous ékanes vasilía kai ierís ston Theó mas, kai tha vasiléfsoun sti yi ».

Stíkhos 25: « I píles tou den tha klínontai tin iméra, yiatí níkhta den tha ipárkhi ekí » .

To mínima ipogrammízi tin exaphánisi tis trékhousas anasphálias. I iríni kai i asphália tha ínai télies sto phos mias aiónias, atelíotis iméras. Stin istoría tis zís, i ikóna tou skótous dimiouryíthike sti yi móno lógo tis mákhis pou tha éthete to theïkó « phos » enantíon tou « skotadioú » tou stratopédou tou diavólou.

Stíkhos 26: « I dóxa kai i timí ton ethnón tha pherthoún se aftín » .

Yia 6. 000 khrónia, i laí organónontan se philés, laoús kai éthni. Katá ti diárkia tis khristianikís epokhís, sti Dísi, i laí metétrepsan ta vasíliá tous se éthni kai i eklektí Khristianí epilékhthikan apó anámesá tous lógo tis «dóxas kai tis timís » pou apédidan ston Theó en Iisoú Khristó.

Stíkhos 27: « Kanéna vévilo prágma den tha isélthi se aftín, oúte ópios prátti vdéligma í psévdos, pará móno ósi ínai gramméni sto vivlío tis zís tou Arníou ».

O Theós epivevaióni óti i sotiría apotelí antikímeno megális apaítisis ek mérous Tou. Móno télia agnés psikhés, pou martiroún agápi yia ti theïkí alíthia, boroún na epilegoún yia na apoktísoun aiónia zí. Yia álli mia phorá, to Pnévma ananeóni tin apórripsí Tou yia tous « molisménous » pou kharaktirízoun tin pesméni protestantikí písti sto mínima ton « Sárdeon » stin Apokálipsi 3: 4, kai tin katholikí písti tis opías o opadós « aphieró netai sto vdéligma kai sto pséma », thriskeftiká kai politiká.

Dióti, ósi den aníkoun ston Theó epitrépoun ston eaftó tous na khiragoyítai apó ton diávolo kai tous daímonés tou.

Yia álli mia phorá, to Pnévma mas ipenthimízi óti i ekplíxis epiphilássontai yia tous anthrópous epidí o Theós, apó tin katavolí tou kósmou, gnorízi ta onómata ton eklektón tou epidí ínai «gramména sto vivlío tis zís tou ». Kai kathorízontas « sto vivlío tis zís tou Arníou », o Theós apoklíi óles tis mi khristianikés thriskíes apó to skhédio sotirías tou . Ékhontas apokalípsi stin Apokálipsí Tou ton apoklismó ton psevdokhristianikón thriskión, i odós tis sotirías emphanízetai « stení kai stení » ópos diakírixe o Iisoús sto Katá Matthaíon 7: 13-14: « Isélthete apó ti stení píli• dióti platiá ínai i píli kai evríkhori i odós pou odiyí stin apólia, kai pollí ínai aftí pou baínoun apó aftín• stení ómos ínai i píli kai stenókhori i odós pou odiyí sti zí, kai líyi ínai aftí pou tin vrískoun ».

Apokálipsi 22 : I Atelíoti Iméra tis Aioniótitas

I teliótita tou yíinou khrónou tis theïkís epiloyís oloklióthike me tin Apok. 21: 7 x 3. O arithmós 22 paradóxos simatodotí tin arkhí mias istorías, an kai se aftó to vivlío apotelí ton epílogó tis. Aftí i ananéosi, i opía aphorá « ta pánta » símphona me ton Theó, sindéetai me ti « néa yi kai ton néo ouranó », kai ta dío aiónia.

Stíkhos 1: « Kai édixe mi potamón katharón ídatos zís, katharón os krístallon, ekporevómenon ek tou thrónou tou Theoú kai tou Arníou » .

Se aftí tin ipérokhi, zoogóno ikóna phreskádas, to Pnévma mas ipenthimízi óti i sináthrisi ton eklektón pou ékhi yíni aiónia, apikonisméni apó ton « potamó neroú zís », ínai mia dimiouryía, éna érgo tou Theoú pou anadimiouryítai pnevmatiká en Khristó, tou opíou i oratí parousía ipodilónetai apó ton « thróno » tou• kai aftó, méso tis thisías tou «arnioú », tou Iisoú Khristoú• i aioniótita ínai o karpós tis néas yénnisis pou aftí i thisía parígaye stous eklektoús.

« O potamós » ínai mia rí glikoú neroú me iskhiró rithmó. Antiprosopévi ti zí, i opía, ópos kai aftó, vrísketai se sinekhí drastiriótita. To glikó neró apotelí to 75% tou anthrópinou yíinou sómatós mas. Aftó díkhni póso aparaítito ínai to glikó neró yia aftó, kai aftós ínai o lógos yia ton opío o Theós singríni ton lógo tou, exísou aparaítito yia tin apóktisi aiónias zís, me « piyí idáton zís » símphona me tin Apokálipsi 7: 17, óntas o ídios aftí i « piyí zontanoú neroú » símphona me ton Ier. 2: 13. Stin Apokálipsí tou, ídame stin Apokálipsi 17: 15 óti ta « ídata » simvolízoun tous « laoús ». Edó, o « potamós » ínai símvolo ton litroménon eklektón pou ékhoun yíni aiónii.

Stíkhos 2: « En méso tis odoú aftís, kai ekatérothen tou potamoú, ítan to déntro tis zís, pou ékane dódeka karpoús, apodídontas ton karpó tou káthe mína, kai ta phílla tou ítan yia therapía ton ethnón » .

Se aftí ti défteri ikóna, o Iisoús Khristós, to «déntro tis zís », vrísketai « sto méso » tis sináthrisis ton eklektón tou, singentroménon yíro tou, sto « tetrágono » tis singéntrosis. Ínai « sto méso » tous, allá kai sta plevrá tous, antiprosopevómenos apó tis « dío ókhthes tou potamoú ». Dióti to thío Pnévma tou Iisoú Khristoú ínai pantakhoú parón• parón pantoú kai se ólous. O karpós aftoú tou « déndrou » ínai i « zí », i opía ananeónetai sinekhós, aphoú « o karpós tis » lamvánetai se káthe énan apó tous « 12 mínes » tou yíinou étous mas. Aftí ínai mia álli ómorphi ikóna tis aiónias zís kai mia ipenthímisi óti diatirítai aiónia me to thélima tou Theoú.

O Iisoús sikhná sinékrine ton ánthropo me karpophóra « déntra » pou « krínontai apó tous karpoús tous ». Apédose ston eaftó tou, apó tin arkhí sti Yénesi 2: 9, ti simvolikí ikóna enós « déndrou tis zís ». Tóra, ta déntra ékhoun yia « endimasía », to stolídi ton « phíllon » tous . Yia ton Iisoú, i « endimasía » tou simvolízi ta díkaia érga tou kai epoménos ti lítrosí tou apó tis amartíes ton eklektón tou pou tou ophíloun ti sotiría tous. Étsi, ópos ta « phílla » ton « déntron » therapévoun asthénies, ta díkaia érga pou epitélese o Iisoús Khristós « therapévoun » ti thanatiphóra asthénia tis propatorikís amartías pou klironómisan i eklektí apó tin epokhí tou Adám kai tis Évas, i opíi íkhan khrisimopiísi « phílla » déntron yia na kalípsoun ti somatikí kai pnevmatikí tous yímnia pou anakalíphthike apó tin empiría tis amartías.

Stíkhos 3: « Kamía katára den tha ipárkhi pléon• o thrónos tou Theoú kai tou Arníou tha ínai mésa se aftín• i doúli tou tha ton latrévoun kai tha vlépoun to prósopó tou » .

Apó aftó to edáphio kai metá, to Pnévma milái se méllonta khróno, dínontas sto mínimá tou tin énnia tis enthárrinsis yia tous eklektoús pou tha prépi akóma na polemísoun to kakó kai tis sinépiés tou mékhri tin epistrophí tou Khristoú kai tin apomákrinsí tous apó ti yi tis amartías.

Ítan to « anáthema », i katára tis amartías pou diépraxan i Éva kai o Adám, pou ékane ton Theó aórato sta anthrópina mátia. I dimiouryía tou Israíl tis paliás diathíkis den íkhe alláxi típota, yiatí i amartía exakolouthoúse na káni ton Theó aórato. Éprepe akóma na krívetai káto apó tin ópsi enós sínnephou tin iméra pou phlegótan ti níkhta. O áyios tópos tou ayiastiríou proorizótan apoklistiká yia aftón, ipó tin piní tou thanátou yia ton paraváti. Allá aftés i yíines sinthíkes den ipárkhoun pia. Sti néa yi, o Theós ínai oratós se ólous tous ipirétes tou. pia tha ínai i ipiresía tous paraméni mistírio, allá tha ékhoun epaphí mazí tou kathós i apóstoli sinanastréphontan me ton Iisoú Khristó kai sinomiloúsan mazí tou prósopo me prósopo.

Stíkhos 4: « kai to ónomá tou tha ínai sta métopá tous » .

To ónoma tou Theoú apotelí tin alithiní « sphrayída tou zontanoú Theoú» . I anápafsi tou Savvátou ínai móno to exoterikó tis «simádi». Dióti to « ónoma » tou Theoú prosdiorízi ton kharaktíra tou, ton opío simvolízi me ta prósopa ton « tessáron zóon »: « to liontári, to moskhári, o ánthropos kai o aetós », ta opía apikonízoun télia tis armonikés antithésis tou kharaktíra tou Theoú: vasilikós kai dinatós, allá étimos yia thisía, anthrópinos stin emphánisi, allá ouránios sti phísi. Ta lóyia tou Iisoú ékhoun ekplirothí. Ósi ékhoun parómio phrónima sirréoun mazí. Epísis, ósi mirázontai theïkés axíes ékhoun epileyí apó ton Theó yia aiónia zí kai singentrónontai se aftón. To « métopo » stegázi ton engéphalo tou anthrópou, to kinitírio kéntro tis sképsis kai tis prosopikótitás tou. Kai aftós o zontanós engéphalos meletá, analoyízetai kai engríni í aporrípti to prótipo alíthias pou tou parousiázi o Theós yia ti sotiría tou. Ta mialá ton eklektón agapoúsan tin epídixi agápis pou orgánose o Theós en Iisoú Khristó kai agonístikan, símphona me tous kathieroménous kanónes, yia na nikísoun to kakó me ti víthiá tou, prokiménou na apoktísoun to dikaíoma na zísoun mazí tou.

Teliká, óli ósi mirázontai ton kharaktíra tou Theoú pou apokalíphthike apó ton Iisoú Khristó vrískontai mazí Tou yia na Ton ipiretoún aiónia. I parousía tou « onómatos » tou Theoú « gramméno sta métopá tous » exiyí ti níki tous• kai aftó, idiaítera, stin teleftaía dokimasía pístis ton Antventistón, stin opía i ánthropi íkhan tin epiloyí na kharáxoun «sta métopá tous » « to ónoma tou Theoú » í aftó tou epanastatikoú « thiríou ».

Stíkhos 5: « Kai níkhta den tha ipárkhi pléon, kai den tha ékhoun anángi apó likhnári oúte apó phos, yiatí Kírios o Theós tha tous photísi. Kai tha vasiléfsoun stous aiónes ton aiónon » .

Símphona me ti Yén. 1: 5, píso apó ti léxi « níkhta » vrísketai i léxi « skotádi », símvolo tis amartías kai tou kakoú. To « likhnári » anaphéretai stin Avía Graphí, ton áyio graptó lógo tou Theoú pou apokalípti to prótipo tou « photós tou », tou kaloú kai tou orthoú. Den tha ínai pléon khrísimo. I eklektí tha ékhoun ámesi prósvasi sti theïkí tou émpnefsi, allá aftí diatirí pros to parón, sti yi tis amartías, ton aparaítito « photistikó » tis rólo, o opíos mónos tou odiyí stin aiónia zí.

Stíkhos 6: « Kai mou ípe: Pistí kai alithiní ínai aftí i lóyi• kai o Kírios o Theós ton ayíon prophitón apéstile ton ángeló tou yia na díxi stous doúlous tou ta prágmata pou prépi na yínoun grígora ». ".

Yia défteri phorá, vrískoume aftí ti theïkí epivevaíosi: « Aftá ta lóyia ínai pistá kai alithiná ». O Theós prospathí na písi ton anagnósti yia tin prophitía, dióti i aiónia zí tou diakivévetai stis epiloyés tou.

Antimétopi me aftés tis theïkés vevaiósis, i ánthropi exartóntai apó tis pénte aisthísis pou tous dóthikan apó ton Dimiourgó tous. I pirasmí ínai pollaplí kai apotelesmatikí sto na tous apomakrínoun apó tin pnevmatikótita. I epimoní tou Theoú ínai epoménos plíros dikaioloyiméni. O kíndinos yia tis psikhés ínai pragmatikós kai pantakhoú parón.

Ínai skópimo na enimerósoume tin anágnosí mas aftoú tou edaphíou, to opío parousiázi énan spánio kiriolektikó kharaktíra se aftín tin prophitía. Den ipárkhi símvolo se aftó to edáphio, pará móno i epivevaíosi óti o Theós ínai o empnefstís ton prophitón pou égrapsan ta vivlía tis Vívlou kai óti stin telikí tou apokálipsi, éstile ton «Gavriíl» ston Ioánni, óste na tou apokalípsi me ikónes ti, to 2020, tha simví « ámesa » í ékhi ídi epitefkhthí, se polí megálo vathmó. Allá metaxí 2020 kai 2030, tha prépi na diaskhísoume tis pio tromerés epokhés. Tromerés epokhés pou simadévontai apó thánato, pirinikí katastrophí kai tis tromerés « eptá teleftaíes pliyés tis oryís tou Theoú ». O ánthropos kai i phísi tha ipophéroun tromerá mékhri simíou exaphánisis.

Stíkhos 7: « Kai idoú, érkhomai takhéos . Makários ópios philái ta lóyia tis prophitías aftoú tou vivlíou! »

I epistrophí tou Iisoú anakinónetai yia tin ánixi tou 2030. I evloyía ínai yia emás, sto vathmó pou « tiroúme », mékhri to télos , « ta lóyia tis prophitías aftoú tou vivlíou », tis Apokálipsis.

To epírrima « éngaira » orízi tin xaphnikí emphánisi tou Khristoú katá ti stigmí tis epistrophís tou, epidí o khrónos réi kanoniká khorís na epitakhínetai í na epivradínetai. Apó to Daniíl 8: 19, o Theós mas ipenthimízi: « ipárkhi kairós pou ékhi oristí yia to télos »: « Tóte mou ípe: Tha sou po ti tha simví sto télos tis oryís, ston kairó pou ékhi oristí yia to télos ». Borí na simví móno sto télos ton 6. 000 etón pou ékhi programmatísi o Theós yia tin epiloyí ton eklektón, diladí tin próti iméra tis ánixis pou priyítai tis 3is Aprilíou 2030.

Stíkhos 8: « Egó, o Ioánnis, ákousa kai ída aftá ta prágmata. Kai ótan ákousa kai ída, épesa yia na proskiníso kai na proskiníso brostá ston ángelo pou mou ta édixe aftá . »

Yia défteri phorá, to Pnévma érkhetai na mas apefthíni tin proidopíisí tou. Sta protótipa elliniká kímena, to ríma «proskounéo» metaphrázetai os «proskinó brostá». To ríma «latrévo» ínai mia klironomiá tis latinikís ékdosis pou onomázetai «Voulgáta». Aftí i lanthasméni metáphrasi phainomeniká ánixe to drómo yia tin engatálipsi tis somatikís proskínisis sti thriskeftikí praktikí tou apostáti Khristianismoú, mékhri to simío tis prosefkhís «órthios», lógo mias állis lanthasménis metáphrasis tou ellinikoú rímatos «istémi» sto Márko 11: 25. Sto kímeno, i morphí tou «stékété» ékhi tin énnia tou «paraméno statherós í epiméno», allá i metáphrasi Oltramare, pou iiothetítai stin ékdosi L. Segond, to metéphrase os «stási», pou kiriolektiká simaíni «órthios». Mia lanthasméni metáphrasi tis Vívlou nomimopií étsi paraplanitiká mia anáxia, alazonikí kai exophrenikí stási apénanti ston megálo Dimiourgó Theó, ton Pantodínamo, ek mérous anthrópon pou khánoun tin aísthisi tou ti ínai pragmatiká ieró . Kai den ínai i móni. . . Yi' aftó i stási mas apénanti stis vivlikés metaphrásis prépi na ínai kakhípopti kai prosektikí, idiká epidí stin Apok. 9: 11, o Theós apokalípti tin «katastrophikí» khrísi (Avaddón-Apollíon) tis Vívlou pou ínai gramméni « sta evraïká kai ta elliniká ». I alíthia vrísketai móno sta protótipa kímena, pou diatiríthikan sta evraïká allá exaphanístikan kai antikatastáthikan apó ta elliniká graptá tis néas diathíkis. Kai ekí, prépi na anagnoristí, i «órthia» prosefkhí emphanístike metaxí ton Protestantón pistón, stokhevménon apó ta theïká lóyia tou « 5i sálpinga . Dióti, paradóxos, i goniklisía ékhi diarkési perissótero metaxí ton

Katholikón, allá aftó den prépi na prokalí ékplixi, epidí se aftín tin katholikí thriskía o diávolos odiyí tous opadoús kai ta thímatá tou na proskinoún ta skalistá ídola pou apagorévontai apó ti défteri apó tis déka entolés tou Theoú• mia entolí pou i Katholikí agnooún, aphoú sti romaïkí ekdokhí, aphairítai kai antikathístatai.

Stíkhos 9: « Allá mou ípe: "Prósekhe na min to kánis aftó! Egó ímai síndoulós sou kai ton adelphón sou ton prophitón kai ekínon pou tiroún ta lóyia aftoú tou vivlíou. Proskínise ton Theó, proskínise "».

To sphálma pou diépraxe o Ioánnis protínetai apó ton Theó os proidopíisi pros tous eklektoús tou: «proséxte min pésete stin idololatría! », to opío apotelí to kírio sphálma ton khristianikón thriskión pou apérripse o Theós en Iisoú Khristó. Organóni aftí ti skiní me ton ídio trópo pou orgánose to teleftaío tou máthima diatázontas tous apostólous tou na pároun ta ópla tous yia tin óra tis síllipsís tou. Ótan írthe i óra, tous apagórefse na ta khrisimopiísoun. To máthima dóthike kai éleye: « Proséxte na to kánete ». Se aftó to edáphio, o Ioánnis lamváni tin exíyisi: « Ímai o síndoulós sas ». I « ángeli », simperilamvanoménou tou « Gavriíl », ínai, ópos i ánthropi, plásmata tou dimiourgoú Theoú pou apagórefse sti défteri apó tis déka entolés tou na proskináme ta plásmatá tou, brostá sta skalistá ídola í tis zographisménes ikónes• óles tis morphés pou borí na pári to ídolo. Boroúme étsi na pároume éna máthima apó aftó to edáphio simiónontas tis antíthetes simperiphorés ton angélon. Edó o Gavriíl, to pio áxio ouránio plásma metá ton Mikhaíl, apagorévi tin proskínisi brostá tou. Apó tin álli plevrá, o Satanás, stis sayineftikés tou emphanísis, me to próskhima tis «Parthénou», apaití na aneyerthoún mnimía kai khóri latrías yia na tin latrévoun kai na tin ipiretoún. . . péphti i photiní máska tou skótous.

O ángelos diefkrinízi peraitéro « kai ton adelphón sas, ton prophitón kai ekínon pou tiroún ta lóyia aftoú tou vivlíou ». Metaxí aftís tis prótasis kai aftís tis Apokálipsis 1: 3 paratiroúme ti diaphorá pou ophíletai ston khróno pou mesolávise metaxí tis énarxis tis epokhís tis apokriptográphisis, tou 1980, kai tis trékhousas ékdosis tou 2020. Metaxí aftón ton dío imerominión, « aftós pou diavázi » mirástike to apokriptographiméno phos me álla paidiá tou Theoú kai aftá me ti sirá tous isílthan sto érgo ton « prophitón ». Aftós o pollaplasiasmós epitrépi se akómi perissóterous állous pou kaloúntai na ékhoun prósvasi stin ekloyí akoúgontas tin apokalimméni alíthia kai epharmózontás tin stin práxi.

Stíkhos 10: « Kai mou ípe: Mi sphrayísis ta lóyia tis prophitías aftoú tou vivlíou, epidí o kairós ínai kontá ».

To mínima ínai paraplanitikó epidí apefthínetai ston Ioánni, ton opío o Theós ékhi metaphéri stin teleftaía mas epokhí apó tin arkhí tou vivlíou, símphona me tin Apok. 1: 10. Epísis, prépi na katalávoume óti i entolí na min sphrayistoún ta lóyia tou vivlíou apefthínetai ámesa se eména ti stigmí pou to vivlío aposphrayízetai entelós. Tóte yínetai to « mikró anikhtó vivlío » tis Apok. 10: 5. Kai ótan « anikhtí » me ti víthia kai tin exousiodótisi tou Theoú, den ipárkhi pléon théma na klísi me «sphrayídes». Kai aftó, « yiatí o kairós ínai kontá ». Tin ánixi tou 2021, apoménoun 9 khrónia prin apó tin éndoxi epistrophí tou Kiríou Theoú Iisoú Khristoú.

Ostóso, to próto ánigma tou « mikroú vivlíou » xekínise metá to diátagma tou Dan. 8: 14, diladí metá to 1843 kai to 1844• dióti i simantikí katanóisi tou thématos tis teleftaías dokimasías tis pístis ton Antventistón ophíletai stis apokalípsis pou dóthikan apefthías apó ton ídio ton Iisoú Khristó, í apó ton ángeló tou, stin adelphí mas Élen Gouáit, katá ti diárkia tis diakonías tis.

Stíkhos 11: « Ópios ínai ádikos, as ínai akóma ádikos• kai ópios ínai vrómikos, as ínai akóma vrómikos• kai ópios ínai díkaios, as ínai akóma díkaios• kai ópios ínai áyios, as ínai akóma áyios » .

Se próti anágnosi, aftó to edáphio epivevaióni tin epharmoyí tou diatágmatos tou Dan. 8: 14. O diakhorismós ton Antventistón pou epélexe o Theós metaxí 1843 kai 1844 epivevaióni to mínima ton « Sárdeon », ópou vrískoume tous Protestántes « zontanoús » allá « nekroús » kai « molisménous » pnevmatiká, kai tous protopórous Antventistés « áxious lefkótitas » apokaloún se aftó to edáphio « dikaiosíni kai ayiasmó ». Allá to ánigma tou « mikroú vivlíou » ínai proodeftikó ópos « i odós ton dikaíon pou sinekhízi na afxánetai san to phos tis iméras, apó tin avyí mékhri to zeníth tis ». Kai i protopóri Antventistés den gnórizan óti mia dokimasía pístis tha tous vasánize metaxí 1991 kai 1994, ópos mas apokálipse i meléti tis « 5is sálpingas » . Xaphniká yínontai dinatés kai álles anagnósis aftoú tou edaphíou.

O khrónos tou sphráyisma plisiázi sto télos tou, kathós diavázoume stin Apok. 7: 3: « Mi vlápsete ti yi oúte ti thálassa oúte ta déntra, mékhri na sphrayísoume tous doúlous tou Theoú mas sta métopá tous ». Poú tha prépi na topothetísoume tin exousiodótisi na vlápsoume ti yi, ti thálassa kai ta déntra? Ipárkhoun dío pithanótites. Prin apó tin « ékti sálpinga » í prin apó tis « eptá teleftaíes pliyés »? I « ékti sálpinga » pou apotelí mia ékti proidopiitikí timoría pou dínetai apó ton Theó stous epíyious amartoloús, mou phaínetai loyikó se aftí tin períptosi na diatirísoume ti défteri pithanótita. Epidí i « eptá teleftaíes pliyés tis oryís tou Theoú » ékhoun os stókho tous tin Protestantikí « yi » kai tin Katholikí «thálassa ». As skephtoúme óti i katastrophés pou epitinkhánontai apó tin « ékti sálpinga » den empodízoun, allá proágoun ti metastrophí ton eklektón pou onomázontai litroméni apó to aíma tou Iisoú Khristoú.

Epoménos, metá tin « ékti sálpinga » kai lígo prin apó tis « eptá teleftaíes pliyés », kai katá ti stigmí tou termatismoú tis sphráyisis pou simatodotí to télos tis epokhís tis silloyikís kai atomikís kháritos, boroúme akóma na topothetísoume ta lóyia aftoú tou edaphíou: « Ópios ínai ádikos, as ínai akóma ádikos, kai ópios ínai molisménos, as ínai akóma molisménos• kai ópios ínai díkaios, as ínai akóma díkaios, kai ópios ínai áyios, as ínai akóma áyios». Óli tha boroún na doun edó ton trópo me ton opío to Pnévma érkhetai na epivevaiósi se aftó to edáphio tin kalí metáphrasi pou parousíasa yia to themeliódes «Antventistikó» edáphio, pou ínai to Daniíl 8: 14: «. . . i ayiótita tha dikaiothí ». I léxis « dikaiosíni kai áyios » ipostirízontai éntona kai epoménos epivevaiónontai apó ton Theó. Aftó to mínima epoménos provlépi tin epokhí tou télous tis epokhís tis kháritos, allá mia álli exíyisi ínai i akólouthi. Phtánontas sto télos tou vivlíou, to Pnévma stokhévi sti stigmí pou to plíros apokriptographiméno vivlío yínetai to « mikró anikhtó vivlío » kai apó ekíni ti stigmí kai metá, i apodokhí í i árnisí tou tha káni ti diaphorá metaxí « tou dikaíou kai tou molisménou » kai o Kíriós mas proskalí « ton áyio na ayiási xaná ton eaftó tou ». Thimámai xaná óti i « mólisma » apodóthike ston Protestantismó sto mínima ton « Sárdeon ». To Pnévma stokhévi me ta lóyia tou aftón ton Protestantismó kai ton thesmikó Antventismó, o opíos mirázetai tin katára tou apó to 1994, tin imerominía pou entákhthike se aftón iserkhómenos stin ikoumenikí simmakhía. I apodokhí tou apokriptographiménou minímatos aftoú tou vivlíou tha « yia álli mia phorá , allá teleftaía, káni ti diaphorá metaxí aftoú pou ipiretí ton Theó kai aftoú pou den ton ipiretí » símphona me to Mal. 3: 18.

Sinopsízo lipón ta didágmata aftoú tou edaphíou. Próton, epivevaióni ton diakhorismó ton Antventistón apó ton Protestantismó metaxí 1843 kai 1844. Sti défteri anágnosi, epharmózetai katá

tou epísimou Antventismoú, o opíos epéstrepse stin Protestantikí kai ikoumenikí simmakhía metá to 1994. Kai protíno mia tríti anágnosi pou tha iskhíi yia to télos tis dokimasías to 2029 prin apó tin epistrophí tou Iisoú Khristoú, pou orízetai yia tin arkhí tis ánixis, i opía érkhetai prin apó tis 3 Aprilíou, to Páskha tou 2030.

Metá apó aftés tis exiyísis, méni na katalávoume óti i aitía tis ptósis tou thesmikoú Antventismoú, i opía ton odíyise na « emetísi » apó ton Iisoú Khristó sto mínimá tou sti Laodíkia, den ínai tóso i árnisi na pistépsoume stin epistrophí tou yia to 1994, óso i árnisi na lávoume ipópsi ti simvolí tou photós pou írthe na photísi tin alithiní metáphrasi tou Daniíl 8: 14. Éna phos pou katadíkhthike me adiamphisvítito trópo apó to ídio to protótipo evraïkó vivlikó kímeno. Aftí i amartía boroúse na katadikastí móno apó ton Theó tis dikaiosínis, o opíos den theorí tous enókhous athóous.

Stíkhos 12: « Idoú, érkhomai grígora , kai o misthós mou ínai mazí mou, yia na apodóso se káthe énan símphona me to érgo tou ».

Se 9 khrónia, o Iisoús tha epistrépsi me aperígrapti theïkí dóxa. Stin Apok. 16-20, o Theós mas apokálipse ti phísi tou mérous tis antapódosís Tou pou proorízetai yia tous amartoloús Katholikoús, Protestántes kai ádikous kai misallódoxous Antventistés epanastátes. Mas parousíase epísis to méros pou proorízetai yia tous pistoús Antventistés eklektoús Tou pou timoún ton prophitikó lógo Tou kai to áyio Sávvato tis évdomis iméras, stin Apok. 7: 14, 21 kai 22. « I antapódosi » tha « apodósi ston kathéna símphona me to érgo tou », káti pou aphíni lígo perithório stous enókhous na dikaioloyísoun ton eaftó tous sta mátia tou Khristoú. Ta lóyia aftodikaíosis kathístantai ákhrista epidí tóte tha ínai polí argá yia na metamorphothoún ta láthi ton prigoúmenon epilogón.

Stíkhos 13: « Egó ímai to Álpha kai to Oméga, o prótos kai o éskhatos, i arkhí kai to télos » .

Ó, ti ékhi arkhí ékhi kai télos. Aftí i arkhí iskhíi yia ti diárkia tou yíinou khrónou pou ékhi programmatísi o Theós yia tin epiloyí ton eklektón. Metaxí tou álpha kai tou oméga, tha ékhoun perási 6. 000 khrónia. Sto étos 30, stis 3 Aprilíou, o ekoúsios exilastírios thánatos tou Iisoú Khristoú tha ékhi epísis simatodotísi tin epokhí álpha tis 2. 000 etón khristianikís diathíkis. I ánixi tou 2030 tha simáni dinamiká tin epokhí oméga.

Allá to álpha ínai epísis to 1844 me to oméga tou 1994. Kai télos, to álpha ínai yia ména kai tous teleftaíous eklektoús, to 1995 me to oméga tou, to 2030.

Stíkhos 14: « Makárii ósi tiroún tis entolés tou (kai ókhi plínete tis stolés tous) , yia na ékhoun dikaíoma sto déntro tis zís kai na boun stin póli apó tis píles !

I défteri morphí tis « megális thlípsis » ínai brostá mas, me to epakólouthó tis ton thanáton se plíthi. Epoménos, kathístatai epígon na lávoume tin prostasía kai ti víthia tou Theoú méso tou Iisoú Khristoú. Ópos ipodilóni i ikóna, o amartolós prépi na « tirí tis entolés tou». »• aftá tou Theoú kai aftá tou Iisoú, « tou Arnioú tou Theoú », pou simaíni óti prépi na aparnithí óles tis morphés pou borí na pári i amartía. I singalimméni metáphrasi aftoú tou edaphíou pou diatirítai stis trékhouses Vívlous mas ophíletai ston Romaiokatholikismó pou katefthínetai apó to Vatikanó. Ta álla khirógrapha, ta palaiótera kai epoménos pio pistá, protínoun: « Makárii ósi tiroún tis entolés tou ». Kai epidí i amartía ínai i parávasi tou nómou, to mínima diastrevlónetai kai antikathistá tin aparaítiti kai zotikí ipakí me tin aplí axíosi tis khristianikís éntaxis. Pios ophelítai apó to énglima? Ósi tha polemísoun to Sávvato mékhri tin éndoxi epistrophí tou Iisoú Khristoú. To alithinó mínima sinopsízetai os exís:

«Makários ópios ipakoúi ston Dimiourgó tou». Aftó to mínima epanalamváni móno aftó pou anaphéretai stin Apokálipsi 12: 17 kai 14: 12, diladí: « ósi tiroún tis entolés tou Theoú kai tin písti tou Iisoú ». Aftí ínai i paralíptes tou teleftaíou minímatos pou apífthine o Iisoús. O kritís tou apotelésmatos ínai o ídios o Iisoús Khristós kai i apaitísis tou ínai análoyes me ta vásana pou ipémine sto martírió tou. I antamiví ton eklektón tha ínai polí megáli. tha apoktísoun athanasía kai tha isélthoun stin aiónia zí méso tis odoú ton Antventistón, pou simvolízetai apó tis « dódeka píles » tis simvolikís « néas Ierousalím ».

Stíkhos 15: « Éxo i skíli, i máyi, i pórni, i dolophóni, i idololátres kai ópios agapái kai prátti to psévdos! »

Pii ínai aftí pou o Iisoús apokalí étsi? Aftí i kriphí katigoría aphorá olókliri ti khristianikí písti pou ékhi apostatísi• tin katholikí písti, tin políplevri protestantikí písti, simperilamvanoménis tis Antventistikís pístis pou proskhórise sti simmakhía tou apó to 1994• tin Antventistikí písti pou tóso ploúsia evloyíthike apó aftón stin arkhí tis íparxís tis, kai akómi perissótero óson aphorá tous teleftaíous ekprosópous tis pou exanangástikan se diaphonía. Ta « skiliá » ínai i idololátres allá kai, kai páno ap' óla, ekíni pou iskhirízontai óti ínai adelphí tou kai ton prodídoun . Aftós o óros « skiliá » ínai, paradóxos, yia tous sínkhronous ditikoús anthrópous, aftós tou zóou pou theorítai símvolo pístis, allá yia tous Anatolítes i ídia i ikóna tis katadíkis. Kai edó, o Iisoús amphisvití akómi kai tin anthrópini phísi tous kai ta theorí áxesta zóa. I álli óri epivevaiónoun aftín tin krísi. O Iisoús epivevaióni ta lóyia pou ipóthikan stin Apok. 21: 8 kai edó, i prosthíki tou órou « skiliá » ekphrázi tin prosopikí tou krísi. Metá tin ipérokhi epídixi agápis pou édose stous anthrópous, típota den ínai pio tromeró apó to na prodothís apó ekínous pou iskhirízontai óti ínai dikí tou kai thisía tou.

O Iisoús tous apokalí sti sinékhia « mágous » lógo ton sinallagón tous me kakoús angélous, ton pnevmatismó, o opíos arkhiká apoplánise tin Katholikí písti me tis emphanísis tis «Panayías», káti vivliká adínato. Allá ta thávmata pou ekteloúntai apó tous daímones ínai parómia me ekína pou ekteloúntai apó tous « mágous » tou Pharaó prin apó ton Misí kai ton Aarón.

Apokalóntas tous « asevís », o Iisoús katadikázi tin apelefthérosi ton ithón, allá páno ap' óla tis aphísikes thriskeftikés simmakhíes pou sináptoun i Protestantikés ekklisíes me tin Katholikí písti, i opía katangélletai apó tous prophítes tou Theoú os ipirétis tou diavólou. Anaparágoun, «os kóres», tin «aseví » tis «pórnis mitéras tous , tis Vavilónas tis Megális », i opía katangélletai stin Apok. 17: 5.

I apostátes ínai epísis « dolophóni » pou tha etimastoún na skotósoun tous eklektoús tou Iisoú an den parémvi yia na tous apotrépsi me tin éndoxi élefsí Tou.

Ínai « idololátres » epidí dínoun megalíteri simasía stin ilikí zí pará stin pnevmatikí. Paraménoun adiáphori ótan o Theós tous prosphéri to phos Tou, to opío aporríptoun aprokálipta daimonopiónтas tous alithinoús angeliophórous Tou.

Kai yia na oloklirósi aftó to edáphio, diefkrinízi: « kai ópios agapá kai epharmózi to pséma! » Me aftón ton trópo, katangélli ekínous ton opíon i phísi ínai proskolliméni sto pséma, se simío pou ínai entelós anaísthiti stin alíthia. Ékhi ipothí óti i yéfsis kai ta khrómata den ínai amphisvitísima. To ídio iskhíi kai yia tin agápi yia tin alíthia í to pséma. Allá yia tin aioniótitá tou, o Theós epiléyi, apoklistiká, anámesa sta plásmatá tou pou dieyíri i anthrópini anaparagoyí, ekínous pou ékhoun aftí tin agápi yia tin alíthia.

To telikó apotélesma tou skhedíou sotirías tou Theoú ínai tromeró. Ekdiókhthikan, o énas metá ton állon, i skliragoyiméni, ametanóiti prokataklismiaíi amartolí, i ápisti evraïkí palaiá diathíki, i apekhthís papikí Romaiokatholikí písti, i idololatrikí orthódoxi písti, i kalvinistikí protestantikí písti kai, télos, i thesmikí písti ton Antventistón, to telikó thíma tou pnévmatos tis parádosis pou óli i prigoúmeni ékhoun exísou evnísi.

To mínima ton «Antventistón» íkhe miraíes sinépies, próton, yia tous Evraíous, i opíi épesan exaitías tis árnisís tous na pistépsoun stin próti élefsi tou Messía pou anakinóthike sto Dan. 9: 24 éos 27. Défteron, i Khristianí pou ekdiókhthikan apó ton Iisoú, i opíi óli mirázontai tin enokhí tis adiaphorías yia to teleftaío mínima ton «Antventistón», to opío anakinóni ti défteri élefsí tou . I éllipsi agápis tous yia tin alíthia tou ínai miraía yi' aftoús. To 2020, óles aftés i megáles epísimes thriskíes mirázontai aftó to tromeró mínima pou apífthine o Iisoús to 1843 ston Protestantismó tis epokhís ton « Sárdeon » stin Apok. 3: 1: « Léyetai óti ísai zontanós, kai ísai nekrós ».

Stíkhos 16: « Egó, o Iisoús, apéstila ton ángeló mou na sas martirísi aftá ta prágmata stis ekklisíes. Egó ímai i ríza kai to yénos tou Davíd, o astéras o lamprós kai o prinós » .

O Iisoús éstile ton ángeló tou Gavriíl ston Ioánni kai méso tou Ioánni se emás, tous pistoús ipirétes tou ton eskháton imerón. Yiatí móno símera aftó to plíros apokriptographiméno mínima mas epitrépi na katanísoume ta minímata pou apefthíni stous ipirétes kai tous mathités tou ton eptá epokhón í eptá Sináxeon. O Iisoús apomakríni tin amphivolía skhetiká me ti simvolikí tou epíklisi tis Apok. 5: « i ríza kai i apógoni tou Davíd ». Prosthéti: « to lampró kai prinó astéri ». Aftó to astéri ínai o ílios, allá taftízetai me aftón móno os símvolo. Yiatí, asinídita, ilikriní ónta pou agapoún ton Iisoú Khristó yia ti thisía Tou timoún ton ílio mas, aftó to astéri pou theopiíthike apó tous idololátres. An pollí den to gnorízoun, plíthi, akómi kai ekíni pou ínai photisméni sto théma, den ínai étima í ikaná na katanísoun ti sovarótita aftís tis paganistikís idololatrikís práxis. O ánthropos prépi na xekhási ton eaftó tou, na váli ton eaftó tou sti thési tou Theoú, o opíos aisthánetai ta prágmata polí diaphoretiká epidí to mialó tou ékhi parakolouthísi tis práxis ton anthrópon yia skhedón 6. 000 khrónia ídi. Prosdiorízi káthe práxi yia aftó pou pragmatiká antiprosopévi. Aftó den iskhíi yia tous ándres ton opíon i síntomi zí askholítai páno ap' óla me tin ikanopíisi ton epithimión tous, kiríos sarkikón kai yíinon, allá iskhíi kai yia ekínous pou ínai pnevmatikí kai polí thriskevómeni kai paraménoun blokarisméni apó ton sevasmó pros tis paradósis ton patéron.

Sto télos tou minímatos ton Thiatíron , to Pnévma ípe se « aftón pou niká »: « Kai tha tou dóso to prinó astéri ». Edó o Iisoús parousiázetai os « to prinó astéri ». O nikitís tha apoktísi epoménos ton Iisoú kai mazí tou ólo to phos tis zís pou ékhi tin piyí tou se aftón. I ipenthímisi aftoú tou órou ipodilóni óli tin prosokhí ton alithinón teleftaíon «Antventistón» se aftá ta edáphia tis A΄ Pétrou 2: 19-20-21: « Kai ékhoume ton prophitikó lógo pio vévaio, ston opío kánete kalá na prosékhete, san se phos pou lámpi se skotinó tópo, mékhri na avyísi i iméra kai na anatíli to prinó astéri stis kardiés sas• gnorízontas próta aftó, óti kamía prophitía tis Graphís den ékhi prosopikí erminía, yiatí i prophitía den írthe poté apó thélima anthrópou, allá áyii ánthropi tou Theoú mílisan kathós parasírontan apó to Áyio Pnévma ». Den tha boroúse na ipothí kalítera. Aphoú ákouse aftá ta lóyia, o eklektós ta metatrépi se érga pou élave ipópsi tou o Iisoús Khristós.

Stíkhos 17: « Kai to Pnévma kai i níphi léne: Éla• kai ópios akoúi as pi: Éla• kai ópios dipsái as érthi• ópios théli, as pári doreán to neró tis zís » .

Apó tin arkhí tis epíyias diakonías Tou, o Iisoús ékhi apefthíni aftó to kálesma: « Eláte ». Allá khrisimopiónτas tin ikóna tis « dípsas », gnorízi óti ósi den « dipsoún » den tha érthoun na pioun. To kálesmá Tou tha akoustí móno apó ekínous pou « dipsoún » yia aftí tin aiónia zí pou mas prosphéri i télia dikaiosíni Tou móno me ti khári Tou, os défteri efkairía. Móno o Iisoús plírose to tímima• epoménos, to prosphéri « doreán ». Kamía katholikí í theïkí «epiíkia» den borí na to apoktísi me khrímata. Aftó to pangósmio kálesma proetimázi mia singéntrosi ton eklektón apó óla ta éthni kai óles tis proeléfsis. To kálesma « Eláte » yínetai to klidí yia aftí ti singéntrosi ton eklektón pou tha dimiouryísi i dokimasía tis pístis ton eskháton imerón. Allá tha viósoun ti dokimasía diásparti se óli ti yi kai den tha epanenothoún mékhri na epistrépsi o Iisoús Khristós sti dóxa Tou yia na tous apomakríni apó ti yi tis amartías.

Stíkhos 18: « Díno martiría se kathénan pou akoúi ta lóyia tis prophitías aftoú tou vivlíou: An kápios prosthési se aftá, o Theós tha prosthési se aftón tis pliyés pou ínai gramménes se aftó to vivlío » .

I Apokálipsi den ínai éna sinithisméno vivlikó vivlío. Ínai éna logotekhnikó érgo theïká kodikopiiméno se vivlikí glóssa pou borí na anagnoristí apó ósous anazitoún olókliri tin Avía Graphí apó tin arkhí mékhri to télos. I ekphrásis yínontai exikioménes me epanalamvanómenes anagnósis. Kai i «vivlikés simphoníes» mas epitrépoun na vroúme parómies ekphrásis. Allá akrivós epidí o kódikás tis ínai tóso akrivís, i metaphrastés kai i metagraphís proidopioúntai: « An kápios prosthési káti se aftó, o Theós tha phéri páno tou tis pliyés pou perigráphontai se aftó to vivlío ».

Stíkhos 19: « Kai an kápios aphairési apó ta lóyia tou vivlíou aftís tis prophitías, o Theós tha aphairési to merídió tou apó to déntro tis zís kai apó tin áyia póli, ta opía ínai gramména se aftó to vivlío » .

Yia tous ídious lógous, o Theós apilí ópion « aphairí otidípote apó ta lóyia tou vivlíou aftís tis prophitías ». Ópios analamváni aftó to rísko proidopiítai epísis: « O Theós tha aphairési to merídió tou apó to déntro tis zís kai apó tin áyia póli, pou perigráphontai se aftó to vivlío ». I allayés pou simiónontai tha ékhoun epoménos tromerés sinépies yia ósous tis diapráttoun.

Ephistó tin prosokhí sas se aftó to máthima. An i allíosi aftoú tou akatanóitou kodikopiiménou vivlíou timorithí apó ton Iisoú Khristó me aftoús tous dío afstiroús trópous, ti tha simví se aftón pou tha aporrípsi to apólita katanitó apokodikopiiméno mínimá tou?

O Theós ékhi vásimo lógo na parousiási aftí tin proidopíisi me saphínia, epidí aftí i Apokálipsi, tis opías ta lóyia epilégontai apó aftón, ékhi tin ídia axía me to kímeno ton «déka entolón» tou «kharagménon me to dákhtiló tou se pétrines plákes». Tóra, sto Dan. 7: 25, prophítefse óti o vasilikós tou « nómos » tha « allassótan » kathós kai i « kairí ». I práxi oloklirόthike, ópos ídame, apó ti Romaïkí exousía diadokhiká aftokratorikí to 321 kai sti sinékhia papikí, to 538. Aftí i práxi, tin opía ékrine « alazonikí », tha timorithí me thánato, kai o Theós mas protrépi na min epanalávoume, pros tin prophitía, aftó to ídos sphálmatos to opío katadikázi katigorimatiká.

To érgo tou Theoú paraméni dikó tou, anexártita apó ton khróno pou ektelítai. I apokriptográphisi tis prophitías tou ínai adínati khorís tin kathodíyisí tou. Aftó simaíni óti to apokriptographiméno érgo ékhi tin ídia axía me to kriptographiméno. Epoménos, siniditopiíste óti aftó to érgo, ópou i sképsi tou Theoú apokalíptetai me aplí glóssa, ínai polí ipsilís « ayiótitas ». Apotelí tin apóliti « martiría tou Iisoú » pou o Theós apefthíni stous teleftaíous antiphronoúntes ipirétes tou, tous Antventistés tis Evdómis Iméras. Taftókhrona, me tin praktikí tou alithinoú Savvátou, to 2021 ínai i teleftaía «

dikaioloyiméni ayiótita » pou ékhi programmatistí apó tin énarxi iskhíos tou diatágmatos tou Dan. 8: 14 to 1843.

Stíkhos 20: « Aftós pou martirí yi' aftá léi: «Nai, érkhomai grígora ». Amín! Éla, Kírie Iisoú! »

Epidí periékhi ta teleftaía lóyia pou apífthine o Iisoús Khristós stous mathités tou, aftó to vivlío tis Apokálipsis ínai polí ayiasméno. Se aftó, vrískoume to antístikho ton plakón tou nómou, kharagménes me to dákhtilo tou Theoú kai dóthikan ston Misí. O Iisoús vevaióni• pios tha tolmísi na amphisvitísi aftí ti theïkí vevaíosi? Óla légontai, óla apokalíptontai, den ékhi típota állo na pi ektós apó: « Nai, érkhomai grígora ». Éna apló « Nai » pou empléki olókliro to theïkó tou prósopo, ínai na pi an i epikímeni élefsí tou ínai vévaii, epidí ananeóni tin ipóskhesí tou: « Érkhomai grígora ». éna « ámesa ». » khronoloyítai, i opía apoktá tin plíri simasía tis: tin ánixi tou 2030. Kai epivevaióni ti dílosí tou légontas « Amín », pou simaíni: «Alithiná».

Pios léi lipón, « Éla, Kírie Iisoú »? Símphona me to edáphio 17 aftoú tou kephalaíou, ínai « to Pnévma kai i níphi ».

Stíkhos 21: « I khári tou Kiríou Iisoú as ínai mazí me ólous tous ayíous! »

Aftó to teleftaío edáphio tis Apokálipsis klíni to vivlío epikaloúmeno « ti khári tou Kiríou Iisoú ». Aftó ínai éna théma pou sikhná antitítheto ston nómo stin próimi khristianikí sináthrisi. Ekíni tin epokhí, i khári antitítheto ston nómo apó ekínous pou arnoúntan tin prosphorá tou Khristoú. I klironomiá tou nómou apó tous Ioudaíous símaine óti évlepan ti theïkí dikaiosíni móno méso aftoú. O Iisoús den íthele na tous apeleftherósi apó tin ipakí ston nómo, allá írthe yia na « ekplirósi » ó, ti íkhan prophitéfsi mékhri ekínon i thisíes zóon. Yi' aftó ípe sto Matthaío 5: 17: « Mi nomísete óti írtha na kataryíso ton nómo í tous prophítes• den írtha na kataryíso, allá na ekpliróso ».

To pio ekpliktikó ínai na akoús tous Khristianoús na antiparaválloun ton nómo me ti khári. Dióti, ópos exiyí o apóstolos Pávlos, i khári ékhi skopó na vithísi ton ánthropo na ekplirósi ton nómo, se simío pou o Iisoús dilóni sto Katá Ioánnin 15: 5: « Egó ímai i ámpelos, esís ta klímata. Aftós pou méni enoménos mazí mou kai egó mazí tou káni polí karpó• yiatí khorís eména den boríte na kánete típota ». Yia pies «práxis » milái kai se pion « karpó » anaphéretai? Stin tírisi tou nómou, tin opía i khári Tou kathistá dinatí méso tis víthiás Tou en Avío Pnévmati.

Tha ítan epithimitó kai sotírio « i khári tou Kiríou Iisoú na ítan », kai na boroúse na íkhe eneryísi, « se ólous ». Allá aftó to diastrevloméno edáphio ekphrázi móno mia apragmatopíiti epithimía. As efkhithoúme óli na ínai poliárithmi• óso to dinatón perissóteri• o axiothávmastos Theós mas, Dimiourgós kai Sotíras to axízi• ínai apólita áxios yi' aftó. Kathorízontas « me ólous tous ayíous », to arkhikó kímeno aphairí káthe asáphia• i khári tou Kiríou borí na ophelísi móno aftoús apoklistiká, ekínous « tous opíous ayiázi me tin alíthia tou » (Ioánnis 17: 17). Kai se ekínous pou nomízoun óti tha epitíkhoun tin aiónia zí akolouthóntas to monopáti pou diekdíkise o Iisoús Khristós, sas ipenthimízo óti metaxí « odoú » kai « zís », ipárkhi i anapóphefkti « alíthia », símphona me to Ioánnis 14: 6. Me ólo ton sevasmó stous epanastátes pou diekdikoún tin evloyía aftoú tou edaphíou, apó to 1843, i khári tou Kiríou ophelí móno ekínous pou ayiázi me tin apokatástasi tis anápafsís tou to áyio Sávvato to Sávvato. Aftí akrivós i práxi, se sindiasmó me ti martiría agápis yia tin « alíthia » tou, kathistá tous eklektoús ayíous áxious tis en lógo kháris. Epoménos, i khári den borí na aphierothí se «ólous».

Prosokhí, lipón, stis paraplanitikés kakés metaphrásis tis Vívlou, i opíes odigoún se mia tromerí telikí apogítefsi yia ósous, pros megáli tous atikhía, vasízontai se aftés!

I thía Apokálipsi pou parousiázetai se aftó to érgo epivevaíose ta mathímata pou prophitéftikan stin aphíyisi tis Yénesis, ti zotikí simasía ton opíon kataphérame na episimánoume. Sto télos aftoú tou érgou, mou phaínetai khrísimo na ipenthimíso aftá ta kíria mathímata. Aftó ínai dikaioloyiméno kai tha íthela na episimáno óti ston sínkhrono kósmo mas, i khristianikí písti parousiázetai maziká se mia diastrevloméni morphí lógo tis latreftikís klironomiás tou Romaiokatholikismoú. I alíthia pou apaití o Theós ékhi paramíni stin aplí kai loyikí katástasi pou katanooúsan i próti apóstoli tou Iisoú Khristoú, allá aftí i aplótita, pou sikhná agnoítai, yínetai períploki yia tous amíitous lógo tis miopsiphikís tis phísis. Prágmati, yia na anagnoristoún i teleftaíi áyii tou Iisoú Khristoú ton eskháton imerón kai i pnevmatikí domí tis Apokálipsis, to diátagma tou Daniíl 8: 14 ínai aparaítito. Allá yia na anagnoristí aftó to diátagma, i meléti olóklirou tou vivlíou tou Daniíl kai i apokriptográphisi ton prophitión tou ínai epísis aparaítites. Aphoú katanithoún aftá ta prágmata, i Apokálipsi mas apokalípti ta mistiká tis. Aftés i aparaítites melétes exigoún ti diskolía pou sinantátai ótan prospathí kanís na písi ton díspisto ánthropo tis epokhís mas sti Dísi, kai idiaítera sti Gallía.

O Iisoús ípe óti kanís den borí na érthi se aftón pará móno o Patéras pou ton odiyí, kai ípe epísis, skhetiká me tous eklektoús tou , óti prépi na yennithoún apó neró kai Pnévma. Aftés i dío didaskalíes simaínoun me simpliromatikó trópo óti o Theós gnorízi tin pnevmatikí phísi ton eklektón tou anámesa se óla ta plásmatá tou. Katá sinépia, to kathéna apó aftá tha antidrási símphona me aftí ti phísi pou ínai singekriméni yia aftó. Étsi, kápios pou ékhi prokatalípsis ipér tou Savvátou, i opía ídi epharmózetai apó tous Evraíous, tha dekhtí khorís megáli diskolía tis prophitikés apokalípsis pou díkhnoun óti apaitítai apó ton Theó apó to 1843. Antítheta, kápios pou ékhi dismenís prokatalípsis yi' aftó tha aporrípsi óla ta vivliká epikhirímata pou parousiázontai kai tha vri kaloús lógous yia na dikaioloyísi tin árnisí tou. I katanóisi aftís tis arkhís mas prostatévi apó opiadípote apogítefsi skhetiká me ekínous stous opíous parousiázoume tin alíthia tou Khristoú. Apokalíptontas tin alíthia tis sképsis tou Theoú, i prophitía díni óli tis ti dínami sto « aiónio Evangélio » to opío i mathités tou Iisoú prépi na « didáxoun sta éthni mékhri to télos tou kósmou ».

Ta « thiría » tis Apokálipsis

Khronoloyiká kai diadokhiká i ekhthrí tou Theoú kai ton eklektón Tou emphanístikan kat' ikóna « thiríon ».

To próto prosdiorízi tin aftokratorikí Rómi, i opía antiprosopévetai apó ton « drákonta me ta déka kérata kai ta eptá kephália pou phoroún diadímata » stin Apok. 12: 3• « tous Nikolaïtés » stin Apok. 2: 6• « ton diávolo » stin Apok. 2: 10.

To déftero aphorá tin papikí Katholikí Rómi, pou apikonízetai apó « to thirío pou anevaíni apó ti thálassa, me déka kérata kai diadímata kai eptá kephália » tis Apok. 13: 1• « ton thróno tou Sataná » stin Apok. 2: 13• « ti yinaíka Iezável » stin Apok. 2: 20• « ti selíni vamméni me aíma » stin Apok. 6: 12• « to khtipiméno tríto tis selínis » tis « tétartis sálpingas » stin Apok. 8: 12• « ti thálassa » stin Apok. 10: 2• « to kalámi san rávdo » stin Apok. 11: 1• « tin ourá » tou « drákonta » stin Apok. 12: 4• « to phídi » stin Apok. 12: 14• kai « drákonta » ton edaphíon 13, 16 kai 17• «ti Vavilóna ti megáli » stin Apok. 14: 8 kai 17: 5.

To tríto stokhévi ston gallikó epanastatikó atheïsmó, pou apikonízetai apó to « thirío pou anevaíni apó tin ávisso » stin Apok. 11: 7• ti « megáli thlípsi » stin Apok. 2: 22• tin « tétarti sálpinga » stin Apok. 8: 12• « to stóma pou katapíni ton potamó » pou simvolízi ton Katholikó laó, stin Apok. 12: 16. Aftó aphorá tin próti morphí tou « défterou alímono » pou anaphéretai stin Apok. 11: 14. I défteri morphí tou tha oloklirothí me tin « ékti sálpinga » tis Apok. 9: 13, diladí, símphona me tin Apok. 8: 13 ipó ton títlo « déftero alímono », metaxí 7 Martíou 2021 kai 2029, ipó tin pragmatikí ptikhí enós Trítou Pangosmíou Polémou pou tha katalíxi se pirinikó pólemo. I anthrópini yenoktonía pou erimóni ti yi (i ávissos) ínai o síndesmos pou dimiouryítai metaxí « tis tétartis kai tis éktis sálpingas ». Leptoméries yia tin exélixi aftoú tou polémou apokalíptontai sto Dan. 11: 40-45.

To tétarto « thirío » anaphéretai stin protestantikí písti kai tin katholikí písti, ton símmakhó tis, stin telikí dokimasía tis pístis stin epíyia istoría. « Anevaíni apó ti yi » stin Apok. 13: 11, pou simaíni óti to ídio prílthe apó tin katholikí písti pou simvolízetai apó « ti thálassa ». I epokhí tis Metarríthmisis kathiérose sintriptiká mia protestantikí thriskía, me pollaplés ptikhés, pou kharaktirístikan apó apostasía, martiróntas sta érga tou Ioánni Kalvínou énan polemokharí, skliró, skliró kai dioktikó kharaktíra. I énarxi iskhíos tou diatágmatos tou Dan. 8: 14 to katadíkase pangosmíos apó tin ánixi tou 1843.

I thesmikí písti ton Antventistón, i opía anadíthike zontaná apó ti dokimasía tis protestantikís pístis tou 1843-1844, ékhi ipokhorísi kai ékhi epistrépsi stin katástasi tis protestantikís pístis kai tis theïkís tis katáras apó to phthinóporo tou 1994. Aftó ophíletai stin epísimi apórripsi tou thíou prophitikoú photós pou apokalíphthike se aftó to érgo apó to 1991. Aftós o pnevmatikós thánatos tis thesmikís morphís prophitéftike stin Apok. 3: 16: « Tha se exeméso apó to stóma mou ».

I telikés ekplirósis ton prophitión vrískontai brostá mas kai i písti ólon tha dokimastí. O Kírios Iisoús Khristós tha anagnorísi, anámesa se ólous tous anthrópous, ekínous pou aníkoun se aftón, diladí ekínous pou kalosorízoun tis zotikés apokalípsis tou, ton karpó tis theïkís agápis, me khará kai evgnómona písti.

Katá ti stigmí tis teleftaías epiloyís, i eklektí tha diakrithoún apó to yegonós óti tha gnorízoun yiatí i pesméni péphtoun. I thía Apokálipsi tha káni étsi ti diaphorá metaxí ton sosménon kai ton khaménon, stous opíous, apó tin apostolikí epokhí « Éphesos », stin Apok. 2: 5, o Theós ípe: « thimísou lipón apó poú ékhis pési ». Kai to 1843, stin epokhí ton « Sárdeon », ípe epísis stous Protestántes, stin Apok. 3: 3: « thimísou pós élaves kai ákouses• kai phílaxe kai metanóise ». Aftó iskhíi kai yia tous Antventistés pou ékhoun pési apó to 1994, i opíi, an kai tiroún to Sávvato, lamvánoun apó ton Iisoú aftó to mínima tis Apok. 3: 19: « Ósous agapó, aftoús elénkho kai paidévo• yi' aftó na íste zilotés kai na metanoíte ».

Katá tin proetimasía aftís tis prophitikís Apokálipsis, o Dimiourgós Theós, pou sinantíthike sto prósopo tou Iisoú Khristoú, éthese ton stókho tou na epitrépsi stous eklektoús tou na anagnorísoun me saphínia tous ekhthroús tous. To prágma telíose kai o stókhos tou Theoú epitéfkhthike. Étsi, pnevmatiká emploutisménos, o Eklektós tou yínetai « i Nímphi pou etimástike yia to Gamílio Dípno tou Arníou ». Tin « éntise me leptó lefkó linó, pou ínai ta díkaia érga ton ayíon » stin Apok. 19: 7. Esís pou ékhete diavási to periekhómeno aftoú tou érgou, an íste tikherí kai evloyiméni na íste anámesa se aftoús, « etimastíte na sinantísete ton Theó sas » (Amós 4: 12), stin alíthia Tou!

Enó i apokriptográphisi ton mistiriodón prophitión tou Daniíl kai tis Apokálipsis ékhi oloklirothí plíros kai o khrónos tis alithinís epistrophís tou Khristoú mas ínai pléon gnostós, aftó to erótima yia ton Iisoú Khristó pou anaphéretai sto Louká 18: 8 aphíni mia kápos anisikhitikí amphivolía na aiorítai: « Sas léo, tha tous ekdikithí grígora. Ótan ómos érthi o Iiós tou Anthrópou, tha vri áraye písti sti yi? » Yiatí i aphthonía tis dianitikís gnósis tis alíthias den borí na antistathmísi tin adinamía tis piótitas aftís tis písti. I anthropótita pou tha antimetopísi tin epistrophí tou Iisoú Khristoú ékhi anaptikhthí se éna klíma evnoïkó yia óles tis morphés éntona entharrintikoú eyismoú. I atomikí epitikhía ékhi yíni o stókhos pou prépi na epitefkhthí me káthe kóstos, akómi kai sintrívontas ton plisíon, kai aftó katá ti diárkia mias makrás periódou pangósmias irínis pou diarkí perissótera apó 70 khrónia. Ótan gnorízoume óti i axíes tou ouranoú pou prótine o Iisoús Khristós ínai se apóliti antíthesi me aftó to prótipo tis epokhís mas, to erótimá tou phaínetai trayiká dikaioloyiméno, epidí borí na aphorá anthrópous pou pístevan óti ítan «eklektí», allá distikhós tha paramínoun móno «klití». Yiatí o Iisoús den tha ékhi vri se aftoús tin piótita tis pístis pou apaitítai yia na ínai áxii tis kháris tou.

To grámma skotóni, allá to Pnévma díni zí

Aftó to teleftaío kephálaio olokliróni tin apokriptográphisi tis Apokálipsis. Prágmati, mólis parousíasa tous vivlikoús kódikes pou mas epitrépoun na anagnorísoume ta símvola pou khrisimopií o Theós stis prophitíes tou, allá enó o skopós tous ínai na apokalípsoun tin apaítisí tou yia tin epistrophí tou Savvátou apó to 1843-1844, i léxi Sávvato den emphanízetai oúte mía phorá se aftá ta prophitiká kímena tou Daniíl í tis Apokálipsis. Pánta protínetai allá den anaphéretai saphós. O lógos pou den katonomázetai saphós ínai óti i praktikí tou Savvátou ínai mia vasikí kanonikótita tis apostolikís khristianikís písti, epidí óli boroún na doun óti to théma tou Savvátou den apotélese poté antikímeno diamákhis metaxí ton Evraíon kai ton próton apostólon, mathitón tou Iisoú Khristoú.

Ostóso, o diávolos den stamátise na to epitíthetai, próta ipokinóntas tous Evraíous na to «molínoun», kai sti sinékhia tous Khristianoús, kánontás tous na to «agnísoun» entelós. Yia na epitíkhi aftó to apotélesma, enépnefse psevdís metaphrásis ton protótipon kiménon pou ton anépheran. Epísis, aftí i parousíasi tis thías alíthias den tha ítan plíris khorís tin katadíki aftón ton apekhthón kakouryimáton, ton opíon ta thímata ínai, próta, o Theós en Iisoú Khristó, kai sti sinékhia ekíni stous opíous o exilastírios thánatós tou tha boroúse na prosphéri aiónia zí.

oúte éna edáphio sta graptá tis palaiás kai tis néas diathíkis, diladí se olókliri tin Avía Graphí, pou na didáski mia allayí stin katástasi tou Savvátou apó tin tétarti apó tis Déka Entolés Tou• epipléon, ayiasméno apó ton Theó, apó tin arkhí tis dimiouryías Tou tou yíinou kósmou mas.

Apó tin Protestantikí apostasía lógo tis epharmoyís tou diatágmatos tou Daniíl 8: 14, tin ánixi tou 1843 mékhri símera, i anágnosi tis Vívlou skotóni. Diefkrinízo, den ínai i Vívlos pou skotóni ekoúsia, ínai i khrísi pou yínetai apó láthi metáphrasis pou emphanízontai stis metaphrasménes ekdósis ton protótipon kiménon « Evraïká kai Elliniká »• allá páno ap' óla ínai kai éna próvlima lógo kakón erminión. O ídios o Theós to epivevaióni, kat' ikóna, stin Apok. 9: 11: « Íkhan epáno tous vasiliá ton ángelo tis avíssou, pou onomazótan sta evraïká Avaddón kai sta elliniká Apollíon. «Thimámai edó to kriphó mínima se aftó to edáphio: « Avvadón kai Apollíon » simaínoun, « sta evraïká kai ta elliniká »: Katastrophéas. « O ángelos tis avíssou » katastréphi tin písti khrisimopiónтas tous vivlikoús « dío mártires » tis Apok. 11: 3.

Epísis, apó to 1843, i psevdopísti ékhoun káni dío láthi stin anágnosi tis istorikís martirías tis Vívlou. To próto ínai óti ékhoun dósi megalíteri simasía sti yénnisi tou Iisoú Khristoú pará ston thánató tou kai to déftero eniskhíi aftó to láthos, dínontas megalíteri simasía stin anástasí tou pará ston thánató tou. Aftó to dipló láthos katathéti enantíon tous, epidí i epídixi tis agápis tou Theoú yia ta plásmatá tou stirízetai, ousiastiká, stin ekoúsia apóphasí tou na dósi, en Khristó, ti zí tou yia ti lítrosi ton eklektón tou. I apódosi proteraiótitas stin anástasi tou Iisoú sinístatai sti diastrévlosi tou sotíriou skhedíou tou Theoú, kai aftó sinepáyetai yia tous enókhous tin sinépia tis apokopís tous apó aftón kai tis paravíasis tis ayías, díkaiis kai agathís diathíkis tou. I níki tou Khristoú stirízetai stin apodokhí tou thanátou, i anástasí tou ínai móno i eftikhís kai díkaii sinépia tis theïkís tou teliótitas.

Kolossaís 2: 16-17: « Midís lipón as sas kríni yia phayitó í potó í yia aryía í néa selíni í Sávvato. Aftá ínai skiá ton mellontikón pragmáton, to de sóma ínai tou Khristoú. »

Aftó to edáphio khrisimopiítai sikhná yia na dikaioloyísi tin páfsi tis praktikís tou evdomadiaíou « Savvátou ». Dío lóyi katadikázoun aftín tin epiloyí. O prótos ínai óti i ékphrasi « ton Savváton » prosdiorízi « ta Sávvata » pou prokaloúntai apó tis etísies thriskeftikés « yiortés » pou ékhi orísi o Theós sto Levitikó 23. Aftá ínai kinoúmena « Sávvata » pou topothetoúntai stin arkhí kai merikés phorés sto télos tis periódou ton thriskeftikón « yiortón ». Anaphérontai apó tin ékphrasi « den tha kánis kamía douloprepí ergasía ekíni tin iméra ». I móni tous síndesi me to evdomadiaío «Sávvato » ínai to ónomá tous « Sávvato », pou simaíni «na stamatíso, na anapafthó» kai to opío emphanízetai yia próti phorá sti Yén. 2: 2: « O Theós anapáfthike ». Tha prépi epísis na simiothí óti i léxi « Sávvato » pou anaphéretai sto evraïkó kímeno tis tétartis entolís den emphanízetai sti metáphrasi L. Segond, i opía tin prosdiorízi móno me tin onomasía « iméra anápafsis » í « évdomi iméra ». Ostóso, i ríza

tou proérkhetai apó to ríma pou anaphéretai sti Yén. 2: 2: « anápafsi » í « to Sávvato », to opío katonomázetai saphós stin ékdosi JNDarby tis Vívlou.

O défteros lógos ínai o exís: O Pávlos ípe yia « tis yiortés kai ta Sávvata » óti ínai « skiés ton mellontikón pragmáton », diladí, prágmata pou prophitévoun mia pragmatikótita pou ítan í tha érthi. Ipothétontas óti to « Sávvato tis évdomis iméras » anaphéretai se aftó to edáphio, paraméni mia « skiá pou tha érthi » mékhri tin áphixi tis évdomis khilietías pou prophitévi. O thánatos tou Iisoú Khristoú apokálipse tin énnia tou « Savvátou tis évdomis iméras », to opío prophitévi, lógo tis níkis tou epí tis amartías kai tou thanátou, ta ouránia « khília khrónia » katá ta opía i eklektí tou tha krínoun tous pesóntes epíyious kai ouránious nekroús.

Se aftó to edáphio, « i yiortés, i nées selínes » kai ta « sávvatá » tous sindéontan me tin íparxi tis ethnikís morphís tou Israíl tis paliás diathíkis. Thespízontas, méso tou thanátou tou, ti néa diathíki, o Iisoús Khristós katéstise aftá ta prophitiká prágmata ákhrista. Éprepe na stamatísoun kai na exaphanistoún san « skiá » pou xethoriázi brostá stin pragmatikótita tis olokliroménis epíyias diakonías tou. Enó to evdomadiaío «sávvato» periméni tin élefsi tis évdomis khilietías yia na sinantísi tin prophitevméni pragmatikótitá tou kai na khási ti khrisimótitá tou.

O Pávlos anaphéri epísis to « phayitó kai to potó ». Os pistós ipirétis, gnorízi óti o Theós ékhi milísi yia aftá ta prágmata sto Levitikó 11 kai sto Defteronómio 14, ópou orízi pies katharés trophés epitrépontai kai pies akáthartes trophés apagorévontai. Ta lóyia tou Pávlou den ékhoun skopó na amphisvitísoun aftés tis theïkés diatáxis, allá móno tis anthrópines apópsis (tis opíes kanís. . .) pou ekphrázontai páno se aftó to théma, tis opíes tha anaptíxi stin Epistolí pros Romaíous 14 kai stin Epistolí pros Romaíous Aʹ Korinthíous 8, ópou i sképsis tou emphanízontai pio kathará. To théma aphorá trophés pou thisiázontai se ídola kai pséftikes theótites. Ipenthimízi stous eklektoús, pou apoteloún ton pnevmatikó Israíl tou Theoú, ta kathíkontá tous apénantí tou, légontas stin Epistolí pros Romaíous Aʹ Korinthíous 10: 31: « Íte tróte íte pínete íte otidípote kánete, óla na kánete yia ti dóxa tou Theoú ». Doxázetai o Theós apó ekínous pou agnooún kai periphronoún tis apokalimménes diatáxis tou páno se aftá ta thémata?

Ínai o Iákovos, o adelphós tou Iisoú, pou milái ek mérous ton apostólon yia tin peritomí , stis Práxis 15: 19-20-21: « Di' aftó, parakaló na min enokhlíte aftoús pou apó ta éthni epistréphoun ston Theó, allá na tous grápsete na apékhoun apó molísmata idólon kai apó pornía kai apó pnigména kai apó aíma. Dióti o Misís apó tin arkhaiótita ékhi se káthe póli kiríttontes aftón, diavázontas stis sinagoyés káthe Sávvato ».

Sikhná khrisimopioúntai yia na dikaioloyísoun tin elefthería ton prosilitisménon idololatrón apó to Sávvato, allá aftá ta edáphia apoteloún, antítheta, tin kalíteri apódixi tis praktikís tou pou entharrínthike kai dídaxan i apóstoli. Prágmati, o Iákovos theorí óti den ínai khrísimo na tous epiválletai i peritomí kai sinopsízi tis vasikés arkhés epidí i is váthos thriskeftikí didaskalía tha tous parousiastí ótan piyainoun « káthe Sávvato » stis evraïkés sinagoyés ton periokhón tous.

Éna állo próskhima pou khrisimopiítai yia na dikaioloyísi tin páfsi tis taxinómisis ton trophón se kathará kai akátharta: to órama pou dínetai ston Pétro stis Práxis 10. I exíyisí tou anaptíssetai stis

Práxis 11 ópou taftízi ta «akátharta zóa» tou orámatos me tous idololátres «ándres» pou írthan na tou zitísoun na pái ston Romaío ekatóntarkho «Kornílio». Se aftó to órama, o Theós apikonízi tin akátharti phísi ton idololatrón pou den ton ipiretoún kai ipiretoún pséftikes theótites. Ostóso, o thánatos kai i anástasi tou Iisoú Khristoú phérni mia megáli allayí yi' aftoús, epidí i pórta tis kháritos aníyetai se aftoús méso tis pístis stin exilastíria thisía tou Iisoú Khristoú. Méso aftoú tou orámatos o Theós didáski ston Pétro aftí tin kainotomía. Katá sinépia, i taxinómisi katharón kai akátharton pou kathiérose o Theós, sto Levitikó 11, paraméni kai sinekhízetai mékhri to télos tou kósmou. Ektós apó to óti, apó to 1843, me to diátagma tou Dan. 8: 14, i diatrophí ton anthrópon epanalamváni to prótipo tou arkhikoú « ayiasmoú » pou kathieróthike kai diatákhthike sti Yén. 1: 29: « Kai ípe o Theós: Idoú, sas édosa káthe phitó pou káni spóro, pou ínai páno sto prósopo olókliris tis yis, kai káthe déntro pou ékhi karpó déntrou pou káni spóro• aftó tha ínai yia trophí sas ».

O Iisoús édose ti zí tou me somatiká kai psikhiká vasanistíria yia na sósi tous eklektoús tou. Min amphiválletе yia to polí ipsiló epípedo ayiótitas pou apaití aftós o pathiasménos thánatos se antállagma apó aftón pou sózi. Alithiná!

I epíyia epokhí tou Iisoú Khristoú

To margaritári tou Savvátou tis 20ís Martíou 2021

Apó tin arkhí tis diakonías mou, ímoun pepisménos, kai to épsalla, óti «O Iisoús yenníthike tin ánixi». Aftó to Sávvato, stis 20 Martíou 2021, i eariní isimería sinévi stis 10: 37 p. m. stin arkhí mias evlavikís sinántisis. To Pnévma me odíyise sti sinékhia na anazitíso stikhía yia aftó pou mékhri tóte ítan mia aplí pepíthisi pístis. Éna evraïkó imerolóyio mas epétrepse na topothetísoume tin óra tis

earinís isimerías tou étous - 6 prin apó tin epísimi khristianikí khronolóyisi tis yénnisis tou Sotíra mas - sto «Sávvato» tis 21is Martíou.

Yiatí i khroniá –6?

Epidí i epísimi khronolóyisi tis yénnisis tou Iisoú Khristoú vasístike se dío láthi. Mólis ton 6o aióna m. Kh. o Katholikós monakhós Dionísios o Mikrós árkhise na kathieróni éna imerolóyio. Ellípsi vivlikís í istorikís akrívias, topothétise aftí ti yénnisi stin imerominía thanátou tou vasiliá Iródi, tin opía topothétise to 753 m. Kh. metá tin ídrisi tis Rómis. Éktote, i istorikí ékhoun epivevaiósi éna sphálma 4 etón ston ipoloyismó tou, to opío topothetí ton thánato tou Iródi to 749 m. Kh. metá tin ídrisi tis Rómis. Allá o Iisoús yenníthike prin apó ton thánato tou Iródi, kai to Katá Matthaíon 2: 16 mas parékhi mia diefkrínisi pou topothetí tin ilikía tou Iisoú sta « dío khrónia » katá ti stigmí tis «sphayís ton athóon» pou diétaxe o thimoménos vasiliás Iródis, epidí ipéphere kai éniothe ton thánato pou tha ton apospoúse apó tis kharés tis exousías na plisiázi. I leptoméria ínai simantikí, epidí to kímeno kathorízi « dío khrónia, símphona me tin imerominía pou íkhe rotísi prosektiká tous Mágous ». Prostithémeno sta téssera khrónia tou prigoúmenou sphálmatos, to étos -6, í 747 apó tin ídrisi tis Rómis, ínai vivliká kathieroméno.

I eariní isimería tou étous – 6

Péphtontas Sávvato, phétos – 6, i Vívlos mas didáski óti énas ángelos emphanístike se « piménes pou phílagan ta pímniá tous ». To Sávvato apagorévi to empório, allá ókhi ti phílaxi kai ti phrontída ton zóon. O Iisoús to epivevaíose aftó légontas: « Pios apó esás, an ékhi éna próvato pou pési se lákko, den érkhetai na to sósi, oúte tin iméra tou Savvátou? ? ». Étsi, apó énan ángelo, i yénnisi tou « Kaloú Piména », sotíra kai odigoú ton anthrópinon prováton, anangélthike, próta, stous anthrópinous piménes, phílakes kai prostátes ton zóon prováton. O ángelos diefkrínise: « . . . yiatí símera yenniétai se esás stin póli tou Davíd énas sotíras, pou ínai o Khristós, o Kírios ». Aftó to « símera » ítan epoménos i iméra tou Savvátou kai, ephóson i anangelía éyine ti níkhta, i yénnisi tou Iisoú ínai metaxí ton 6 m. m. , tis arkhís tou Savvátou, kai tis nikhterinís óras tou evangelismoú pou éyine apó ton ángelo stous piménes. Prépi tóra na prosdiorísoume tin akriví óra pou, sto khronómetro tou Israíl, simpliróthike i eariní isimería tou étous - 6. Allá aftó den ínai akómi dinató, epidí den ékhoume plirophoríes yia aftín tin óra.

I yénnisi tou Iisoú to Sávvato kathistá to skhédio sotirías tou Theoú saphés kai apólita loyikó. O Iisoús aftoanakiríkhthike « Iiós tou Anthrópou » , « Kírios tou Savvátou ». Dióti to Sávvato ínai prosorinó kai i khrisimótitá tou ektínetai mékhri tin iméra tis Deftéras Parousías Tou, aftí ti phorá iskhirís kai éndoxis. O Iisoús díni sto Sávvato to plíres nóimá tou, kathós prophitévi tin ipólipi évdomi khilietía pou tha kerdithí móno yia tous eklektoús Tou méso tis níkis Tou epí tis amartías kai tou thanátou.

Yia na simatodotísi tin ísodó tou stin enilikíosi, stin ilikía ton «dódeka», o Iisoús paremvaíni pnevmatiká stous thriskevómenous anthrópous tous opíous rotái yia ton Messía pou anangélletai stis Áyies Graphés. Khorisménos apó tous gonís tou pou ton anazitoún yia tris iméres, martirí ti theïkí tou anexartisía kai tin epígnosí tou yia tin apostolí tou ipér ton yíinon anthrópon.

érkhetai i óra tis energoú kai epísimis epíyias diakonías tou. I didaskalíes tou Daniíl 9: 27 tin parousiázoun me ti morphí mias « diathíkis » enós evdomáda » pou simvolízi eptá khrónia metaxí tou phthinopórou tou 26 kai tou phthinopórou tou 33. Anámesa se aftá ta dío phthinopóra, se kentrikí

thési, vrísketai i ánixi kai i yiortí tou Páskha tou étous 30, ópou, stis 3 m. m. , «sti mési tis evdomádas» tou Páskha, tin Tetárti 3 Aprilíou 30, o Iisoús Khristós stamátise « ti thisía kai tin prosphorá ton zóon » tis evraïkís ierotelestías, prosphérontas ti zí tou yia na exileósi móno tis amartíes ton eklektón tou. Tin iméra tou thanátou tou, o Iisoús ítan 35 etón kai 13 imerón. Pethaínontas nikitís epí tis amartías kai tou thanátou, o Iisoús boroúse na dósi to pnévma tou ston Theó, légontas: « Tetélestai ». I níki tou epí tou thanátou epivevaióthike sti sinékhia me tin anástasí tou. Étsi sinódefse kai dídaxe tous apostólous kai tous mathités tou mékhri pou, brostá sta mátia tous, analíphthike ston ouranó prin apó tin eortí tis Pentikostís, símphona me ti martiría pou dínetai stis Práxis 1: 1 éos 11. Allá i ángeli se aftí tin periptosi proetímasan tin anangelía tis éndoxis epistrophís tou, légontas: « Ándres Galilaías, yiatí stékeste edó kitázontas ston ouranó? » Aftós o Iisoús , pou analíphthike apó esás ston ouranó, tha érthi me ton ídio trópo pou ton ídate na piyaini ston ouranó. «Tin Pentikostí, xekínise tin ouránia diakonía tou os to «Áyio Pnévma», to opío tou epitrépi na eneryí mékhri to télos tou kósmou, taftókhrona, me to pnévma kathenós apó tous eklektoús tou pou ínai diaskorpisméni se óli ti yi. Tóte ínai pou to ónomá tou, ópos prophitéftike ston Isaïa 7: 14, 8: 8 kai sto Matthaío 1: 23, « Emmanoíl », pou simaíni «o Theós mazí mas», apoktá akómi perissótero tin alithiní tou simasía.

I leptoméries pou parékhontai se aftó to éngrapho apoteloún antamivés pou o Iisoús díni stous eklektoús tou os éndixi ektímisis yia tin epídixi pístis tous. Me aftón ton trópo, i imerominía tou thanátou tou mas epitrépi na gnorízoume kai na mirazómaste mazí tou tin imerominía tis telikís éndoxis epistrophís tou, tin opía ékhi programmatísi yia tin próti iméra tis ánixis to étos 2030, diladí 2000 khrónia metá tin ánixi tis stávrosís tou stis 30 Aprilíou.

Aviótita kai ayiasmós

I ayiótita kai o ayiasmós ínai akhóristi kai proïpothésis tis sotirías pou prosphéri o Theós en Iisoú Khristó. O Pávlos mas to ipenthimízi aftó stin Epistolí pros Evraíous 12: 14: « Epidiókete tin iríni me ólous, kai ton ayiasmó, khorís ton opío kanís den tha di ton Kírio ».

Aftí i theïkí énnia tou « ayiasmoú » prépi na yíni plíros katanití epidí aphorá «óla ósa aníkoun ston Theó» kai ópos óli i idioktítes, den epitrépi ston eaftó tou na ektopistí khorís sinépies yia ósous tolmoún na to kánoun. Tóra, ínai ákhristo na katagráphoume kai na katartízoume ton katálogo ton pragmáton pou tou aníkoun. Dimiourgós tis zís kai ólon óson periékhi, óla tou aníkoun. Epoménos, ékhi to dikaíoma tis zís kai tou thanátou páno se óla ta zontaná tou plásmata. Ostóso, aphínontas se ólous to dikaíoma na zísoun mazí tou í na pethánoun khorís aftón, i eklektí tou enónontai mazí tou me mia eléftheri kai ethelontikí epiloyí na tou aníkoun aiónia. Aftí i simphilíosi mazí tou kathistá tous eklektoús tou idioktisía tou. Ósi kalosorízi kai anagnorízi isérkhontai stin antílipsí tou yia ton ayiasmó , i opía ídi aphoroúse ólous tous nómous stous opíous ipókitai i zí sti yi. O ayiasmós epoménos sinístatai sti simphonía na ipotakhthí stous phisikoús kai ithikoús nómous pou ékhoun thespistí kai, epoménos, engrithí apó ton Theó. Me aftí ti diplí idiótita, to Sávvato kai i Déka Entolés ekphrázoun singekriména aftón ton thío ayiasmó, i parávasi tou opíou tha apaitísi ton thánato tou Messía Iisoú.

Aftí i énnia tou ayiasmoú ínai tóso themeliódis pou o Theós ékrine skópimo na tin orísi apó tin arkhí tis Vívlou sti Yén. 2: 3, ayiázontas tin évdomi iméra. Den prokalí epoménos ékplixi to yegonós óti aftós o arithmós eptá yínetai i «vasilikí sphrayída» tou se óli tin Avía Graphí kai pio singekriména stin Apok. 7: 2: « Kai ída énan állo ángelo na anevaíni apó tin anatolí , ékhontas ti sphrayída tou zontanoú Theoú» . Kai phónaxe me dinatí phoní stous tésseris angélous, stous opíous dóthike na vlápsoun ti yi kai ti thálassa, kai ípe : «Ósi ékhoun aftiá yia na akoúsoun tin ipódixi tou leptophioús Pnévmatos tou Theoú tha ékhoun paratirísi óti aftí i « sphrayída tou zontanoú Theoú » anaphéretai se aftó to kephálaio «7» tis Apokálipsis».

Se aftó to Páskha kai Sávvato tis 3is Aprilíou 2021, tin epétio tou thanátou tou Sotíra mas Iisoú Khristoú, to Pnévma tou Theoú katéfthine tis sképsis mou sto evraïkó ieró tou Misí kai ston Naó pou ékhtise o Vasiliás Solomón stin Ierousalím. Simíosa mia leptoméria ekí pou epivevaióni éntona tin erminía pou ékho dósi yia aftó to ieró• diladí, énan prophitikó rólo sto megálo sotírio érgo pou ékhi proetimastí yia tous eklektoús pou litróthikan apó ton Theó.

Apó to 1948, kouvalóntas akóma ti theïkí katára lógo tis árnisís tous na anagnorísoun ton Iisoú Khristó os ton «Messía» pou éstile o Theós, i Evraíi ékhoun anaktísi tin ethnikí tous yi. Apó tóte, mia idéa, mia sképsi tous ékhi kiriéfsi: na xanakhtísoun ton Naó tis Ierousalím. Alímonó tous, aftó den tha simví poté, epidí o Theós ékhi énan kaló lógo na to apotrépsi. O rólos tou olokliróthike me ton thánato kai tin anástasi tou Iisoú Khristoú. I ayiótita tou naoú vríke tin plíri ekplírosí tis stin psikhí tou «Messía», sti sárka kai to pnévma tou, télia kai khorís kanéna psegádi. O Iisoús apokálipse aftó to máthima légontas sto Ioánnis 2: 14, milóntas yia to sóma tou: « Gkremíste aftón ton naó, kai se tris iméres tha ton aneyíro ».

To télos tis khrisimótitas tou Naoú epivevaióthike apó ton Theó me diáphorous trópous. Próton, ton katéstrepse to 70 m. Kh. apó ta romaïká stratévmata tou Títou, símphona me tin prophitía pou prophitéftike sto Daniíl 9: 26. Sti sinékhia, aphoú ekdíoxe tous Evraíous, parédose tin topothesía tou Naoú sti thriskía tou Islám, i opía ékhtise ekí dío tzamiá: to palaiótero, to «Al-Áksa» kai ton

Thólo tou Vrákhou. Epoménos, to Israíl den ékhi oúte ti dinatótita oúte tin exousiodótisi apó ton Theó na anikodomísi ton Naó tou. Epidí aftí i anikodómisi tha diastrévlone to prophitevméno skhédio sotirías tou.

I engirótita tou naoú stin Ierousalím ítan kharagméni sti morphí tis kataskevís tou. Allá yia na to doúme aftó pio kathará, prépi próta na exetásoume tis apokaliphthíses leptoméries aftoú tou thriskeftikoú ktiríou, phoréa ayiótitas. As simiósoume óti o naós eprókito na khtistí apó ton Vasiliá Davíd, o opíos exéphrase tin epithimía yi' aftón kai íkhe epiléxi tin Ierousalím yia na ton philoxenísi. O Theós simphónise. Yia na to káni aftó, íkhe exoraïsi kai okhirósi aftí tin arkhaía póli pou onomazótan «Ievoús» tin epokhí tou Avraám. Étsi, metaxí tou Davíd kai «tou yiou tou Davíd», tou «Messía», pérasan «khília khrónia». Allá o Theós den tou epétrepse na to káni aftó, kai tou gnostopíise ton lógo: íkhe yíni ánthropos tou aímatos vázontas ton pistó doúlo tou «Ouría ton Khettaío» na thanatothí yia na pári ti sízigó tou, «Vithsaveé», i opía argótera éyine i mitéra tou vasiliá Solomónta. Étsi, o Davíd éphere to tímima tou sphálmatós tou, timoriménos me ton thánato tou prótou yiou tou, pou yenníthike apó ti Vithsaveé, kai sti sinékhia, aphoú ékane khorís tin entolí tou Theoú tin apographí tou laoú tou, timoríthike kai o Theós tou prósphere na epiléxi tin timoría tou anámesa se tris epiloyés. Símphona me to V΄ Sam. 24: 15, epélexe ti thnisimótita tis epidimikís panólis, i opía se tris iméres prokálese ton thánato 70. 000 thimáton.

Sto A' Vasiléon 6, vrískoume mia perigraphí tou naoú pou ékhtise o Solomón. Ton apokalí «íko tou Yiakhvé». Aftós o óros «íkos» ipodilóni énan tópo ikoyeniakís singéntrosis. O khtisménos íkos prophitévi tin ikoyénia tou litrotí dimiourgoú Theoú. Apotelítai apó dío sinekhómena stikhía: to ieró kai ton naó.

Sti yi, i thriskeftikés teletés teloúntai stin periokhí pou ékhi exousiodotithí yia tous anthrópous. O Solomón tin apokalí naó. Ektinómeni apó ton áyio tópo, ton opío onomázi ieró, kai apó ton opío khorízetai móno me éna péplo, i aíthousa tou naoú ékhi míkos saránta píkhis, í diplásio apó to ieró. Étsi, o naós kalípti ta dío tríta olóklirou tou íkou.

An kai ikodomíthike argótera, stin epokhí tou Misí, i evraïkí diathíki títhetai ex oloklírou ipó tin aiyída tis diathíkis pou siníphthi metaxí Theoú kai Avraám stis arkhés tis trítis khilietías apó tin epokhí tou Adám. O «Messías» tha parousiastí ston evraïkó laó stis arkhés tis pémptis khilietías, diladí 2000 khrónia argótera. Tóra, o khrónos pou dóthike apó ton Theó sti yi yia tin epiloyí ton eklektón ínai 6000 khrónia. Étsi, vrískoume yia ton khróno tin analoyía 2/3 + 1/3 tou íkou tou Yiakhvé. Kai se aftí ti síngrisi, ta 2/3 tis diathíkis tou Avraám antistikhoún sta 2/3 tou íkou tou Yiakhvé, ta opía katalígoun sto diakhoristikó péplo. Aftó to péplo paízi kírio rólo, kathós simatodotí to pérasma apó to epíyio sto ouránio. Gnorízontas aftó, aftí i allayí simatodotí tin oloklírosi tou prophitikoú rólou tou epíyiou naoú. Aftés i énnies dínoun sto diakhoristikó péplo tin énnia tis amartías pou khorízi ton télio ouránio Theó apó ton atelí kai amartoló epíyio ánthropo apó tin epokhí tou Adám kai tis Évas. To diakhoristikó péplo ékhi dipló kharaktíra, yiatí prépi na simmorphónetai me tin ouránia teliótita kai ti yíini atélia ton dío enoménon kommatión. Tóte emphanízetai o rólos tou Messía, epidí ensarkóni télia aftó to kharaktiristikó. Sti theïkí tou teliótita, o Iisoús Khristós éyine amartía kouvalóntas ekína ton eklektón tou. sti thési tous yia na tous exileósi kai na plirósi to thanásimo tímima.

Aftí i análisi mas odiyí na doúme sto ieró tin ikóna mias prophitikís diadokhís ton megálon pnevmatikón pháseon pou simiónontai káthe 2000 khrónia: 1i thisía pou proséphere o Adám – Thisía pou proséphere o Avraám sto Óros Moriá, mellontikós Golgothás – Thisía tou Khristoú stous

própodes tou Órous Golgothá – Thisía ton teleftaíon eklektón pou apotrápike apó tin éndoxi epistrophí tou sotíra Iisoú Khristoú en Mikhaíl.

Yia ton Theó, yia ton opío, símphona me to edáphio 2 Pétrou 3: 8, « mía iméra ínai san khília khrónia, kai khília khrónia san mía iméra » (vl. epísis Psalmós 90: 4), to yíino prógramma vasízetai stin ikóna tis evdomádas se mia diadokhí: 2 iméres + 2 iméres + 2 iméres. Kai píso apó aftí ti diadokhí aníyetai mia aiónia « évdomi iméra ».

To periekhómeno ton dío domatíon tou ieroú íkou ínai exairetiká apokaliptikó.

To ieró í o pio áyios tópos

Ta dío kherouvím me aploména phterá

To ieró pou onomázetai Áyia ton Avíon ékhi míkos 20 píkhis kai plátos 20 píkhis. Ínai éna télio tetrágono. Kai to ípsos tou ínai epísis 20 píkhis, yegonós pou to kathistá kívo• i triplí ikóna tis teliótitas (= 3 : M = P = I). Aftó miázi me tin perigraphí tis « néas Ierousalím pou katevaíni apó ton ouranó apó ton Theó » stin Apokálipsi 20. Aftós o Áyios Tópos apagorévetai apó ton Theó ston ánthropo epí piní thanátou. O lógos ínai aplós kai loyikós• aftós o tópos borí na philoxenísi ton Theó móno epidí simvolízi ton ouranó kai apikonízi ton ouránio kharaktíra tou Theoú. Sti sképsi tou vrísketai to skhédio sotirías tou, sto opío óla ta simvoliká stikhía pou ínai engatestiména se aftó to ieró paízoun ton rólo tous. I pragmatikótita ínai ston Theó stin ouránia diástasi, kai sti yi, díni me símvola tin apikónisi aftís tis pragmatikótitas. Érkhomai étsi sto théma aftís tis singekriménis anakálipsis aftoú tou Páskha tou 2021. Diavázoume stin A΄ Vasiléon 6: 23 éos 27: « Katástise sto ayiastírio dío kherouvím apó xílo agrieliás, déka píkhis ípsos. Káthe mía apó tis dío phteroúyes tou enós apó ta kherouvím ítan pénte píkhis, étsi óste apó tin ákri tis mías phteroúgas tou mékhri tin ákri tis állis ítan déka píkhis. To déftero kherouvím ítan epísis déka píkhis. To métro kai to skhíma ítan to ídio kai yia ta dío kherouvím. To ípsos kathenós apó ta dío kherouvím ítan déka píkhis. O Solomóntas topothétise ta kherouvím sti mési tou íkou, mésa. Ta phterá tous ítan anikhtá: i phteroúga tou prótou éphtane ston énan tíkho, kai i phteroúga tou défterou éphtane ston állo tíkho• kai ta álla phterá tous sinantióntousan sta ákra sti mési tou íkou ».

Aftá ta kherouvím den ipírkhan sti skiní tou Misí, allá topothetóntas ta ston naó tou Solomónta, o Theós diefkrinízi tin énnia aftoú tou ayiotátou tópou. Me tin énnia tou plátous tou, to domátio diaskhízetai apó ta dío zévyi phterón ton dío kherouvím, dínontás tou étsi éna ouránio símvolo, ousiastiká aprósito ston ánthropo pou zi móno sti yi. Drátto tis efkairías edó yia na katangílo kai na apokatastíso mia alíthia skhetiká me aftá ta kherouvím sta opía, se éna mistikistikó paganistikó paralírima, zográphi tóso diásimi óso o «Mikhaíl Ángelos» édosan tin emphánisi phterotón morón pou paízoun mousiká órgana í ríkhnoun véli apó tóxo. Den ipárkhoun morá ston ouranó. Kai yia ton Theó, símphona me ton Psalmó 51: 5 í 7: « Idoú, yenníthika stin anomía, kai stin amartía me sinélave i mitéra mou » kai Rom. 3: 23: « Yiatí óli amártisan kai steroúntai tis dóxas tou Theoú », den ipárkhi káti tétio ópos éna athóo í agnó moró, epidí apó ton Adám, o ánthropos yenniétai amartolós klironomiká. I ouránii ángeli dimiouryíthikan óli stin katástasi ton néon andrón, ópos kai o Adám sti yi. Den yernoún kai paraménoun diarkós i ídii. Ta yiratiá ínai éna monadiká yíino

kharaktiristikó, sinépia tis amartías kai tou thanátou, o telikós misthós tis, símphona me to Rom. 6: 23.

I Kivotós tis Avías Diathíkis

A΄ Vasiléon 8: 9: « Den ipírkhe típota stin kivotó ektós apó tis dío pétrines plákes , pou o Misís topothétise ekí sto Khorív, ótan o Kírios ékane diathíki me tous yious Israíl, ótan vyíkan apó ti yi tis Aiyíptou ».

Sto ieró í ston pio áyio tópo ipárkhoun dío terástia kherouvím me aploména phterá, símvola tou energoú ourániou kharaktíra, allá epísis kai páno ap' óla, i Kivotós tis Diathíkis, i opía topothetítai sto kéntro tou domatíou anámesa sta dío megála kherouvím. Yiatí yia na to prostatéfsi khtízetai o íkos. Me ti sirá pou o Theós parousiázi ston Misí ta thriskeftiká prágmata pou tha prépi na ektelési, i próti ínai i Kivotós tis Diathíkis. Allá aftó to dokhío ínai ligótero polítimo apó to periekhómenó tou: tis dío pétrines plákes stis opíes o Theós kháraxe me to dákhtiló tou ton iperáyio nómo tou ton Déka Entolón. Ínai i antanáklasi tis sképsis tou, to prótipó tou, o ametávlitos kharaktíras tou. Se mia xekhoristí meléti (2018-2030, i apóliti prosdokía ton Antventistón), ékho ídi katadíxi ton prophitikó tou kharaktíra yia ti khristianikí epokhí. Sto ieró, diavázoume ti mistikí sképsi tou Theoú. Vrískoume ekí ta stikhía pou evnooún kai kathistoún dinatí tin kinonía mazí tou. Arkí na poúme óti o amartolós pou paraméni énas ekoúsios paravátis ton Déka Entolón Tou exapatá ton eaftó tou an pistévi óti borí na diekdikísi ti sotiría. I skhési vasízetai apoklistiká stin písti pou enapotíthetai stis simvolisménes pragmatikótites pou vrískontai se aftón ton Áyio Tópo. Stis Déka Entolés, o Theós sinopsízi to prokathorisméno prótipo zís yia tous anthrópous pou ékhoun plastí kat' ikóna Tou• prágma pou simaíni óti o Ídios o Theós timá kai epharmózi tis entolés Tou stin práxi. I zí pou dínetai ston ánthropo stirízetai stin tírisi aftón ton entolón. Kai i parávasí tous prokalí tin amartía, i opía timorítai me ton thánato tou enókhou. Kai apó ton Adám kai tin Éva, i anipakí ékhi thési óli tin anthropótita ipó aftí ti thnití katástasi. O thánatos ékhi étsi pési páno stous anthrópous san mia asthénia khorís therapía.

To Thróno tou Eléous

Sto ieró, páno apó to ilastírio, mia simvolikí ikóna tou thisiastiríou páno sto opío tha thisiastí to Arní tou Theoú, dío álli mikróteri ángeli kitázoun pros ta káto sto thisiastírio kai ta phterá tous sinantóntai sti mési. Se aftí tin ikóna, o Theós díkhni to endiaphéron pou díkhnoun i pistí ángeli sto skhédio tis sotirías pou vasízetai ston exilastírio thánato tou Iisoú Khristoú. Dióti, o Iisoús, katévike apó ton ouranó yia na pári ti morphí enós anthrópinou moroú. Aftós pou édose ti zí tou ston stavró tou Golgothá ítan próta o ouránios phílos tous «Mikhaíl», iyétis ton angélon kai oratí ouránia ékphrasi tou Theoú Dimiourgoú Pnévmatos kai i ángeli dikaíos aftoapokaloúntai « sindoúli » ton eklektón tou.

Sta Áyia ton Avíon, i kivotós pou kalíptetai apó to ilastírio topothetítai káto apó tis phteroúyes ton dío megalíteron kai mikróteron kherouvím. Se aftín tin ikóna, vrískoume tin apikónisi aftoú tou edaphíou apó to Mal. 4: 2: « Se esás ómos pou phováste to ónomá mou, tha anatíli o ílios tis dikaiosínis me therapía stis phteroúyes tou • esís tha vyíte kai tha pidíxete san moskhária apó to stávlo ». To ilastírio, éna símvolo pou proanangélli ton stavró ston opío stavróthike o Iisoús, tha

phéri prágmati therapía apó ti thanatiphóra asthénia tis amartías. O Iisoús péthane yia na eleftherósi apó tin amartía kai anastíthike yia na eleftherósi tous eklektoús tou apó ta ponirá khéria ton ametanóiton kai epanastatón amartolón. I paravíasi tou nómou pou periékhetai stin kivotó éphere thánato se óla ta yíina anthrópina plásmata. Kai yia tous eklektoús pou epilékhthikan apó ton Theó en Khristó, móno yia aftoús, to ilastírio pou topothetíthike páno apó tin kivotó pou periékhi ton paraviasméno nómo ékhi phéri ton thríamvo tis aiónias zís stin opía tha isélthoun tin óra tis prótis anástasis• aftí ton ayíon pou litróthikan me to aíma pou khíthike apó ton Iisoú Khristó se aftó to ilastírio. I therapía tous apó ton thánato tha ínai tóte plíris. Símphona me to Mal. 4: 2, ta kherouvím ínai i ikóna tou ourániou Pnévmatos Theoú pou i Apokálipsi 4 prosdiorízi me to símvolo ton « tessáron zontanón plasmáton ». Dióti i therapía pou sindéetai me to ilastírio prágmati topothetítai káto apó tis día kentrikés phteroúyes ton día megálon kherouvím.

Ópos akrivós stin etísia evraïkí teletí tis «Iméras tou Exilasmoú», to aíma tou zóou tou trágou rantizótan sto brostinó méros kai sto ilastírio, pros tin Anatolí, ítan aparaítito to aíma tou Iisoú Khristoú na réi kai aftó sto ídio ilastírio. Yia ton skopó aftó, o Theós den zítise tin ipiresía enós anthrópinou ieréa. Íkhe provlépsi kai organósi ta pánta ek ton protéron, metaphérontas tin kivotó kai ta ierá prágmata, tin epokhí tou prophíti Ieremía, apó ta Áyia ton Avíon kai ta Áyia se mia spiliá pou vriskótan ipóyia stous própodes tou órous Golgothá, káto apó éna vrakhódes dápedo, váthous éxi métron, akrivós káto apó tin kivikí kilótita ton 50 ekatostón, skamméni stin epiphánia tou vrákhou, stin opía i Romaíi stratiótes éstisan ton stavró páno ston opío stavróthike o Iisoús. Mésa apó éna makrí kai vathí rígma pou dimiouryíthike apó ton sismó pou anaphéretai sti Vívlo, to aíma tou kiriolektiká érrefse stin aristerí plevrá tou ilastiríou, diladí sti dexiá plevrá tou stavroménou Khristoú. Den ínai lipón ádiko óti to Katá Matthaíon 27: 51 martirí ta exís: « Kai idoú, to katapétasma tou naoú skhístike sta día apó páno mékhri káto, kai i yi sístike, kai i vrákhi skhístikan , . . . ». To 1982, mia epistimonikí exétasi apokálipse óti to apoxiraméno aíma pou sinélexe o Ron Gouáiat apoteloúntan asiníthista apó 23 khromosómata Kh kai éna móno khromósoma I. O theïkós dimiourgós íthele na aphísi píso tou mia apódixi tis theïkís tou phísis, i opía prostíthetai sto ieró tou sávano, sto opío i ikóna tou prosópou kai tou sómatós tou emphanízontai arnitiká. Étsi, o paraviasménos nómos pou periékhetai stin kivotó élave tin plíri apokatástasí tou lamvánontas sto vomó tis to pragmatiká katharó aíma tou Sotíra mas Iisoú Khristoú apó káthe amartía. Dióti, apokalíptontas aftá ta prágmata ston Ron Gouáiat, o Theós den epidíoxe na ikanopiísi tin anthrópini periéryia, allá íthele na eniskhísi to dógma tou ayiasmoú tis theótitás tou ston Iisoú Khristó. Epidí to na ékhi aíma diaphoretikó apó tous állous anthrópous, díni énan lógo na pistévoume stin télia kai agní phísi Tou, apallagméni apó káthe morphí amartías. Epivevaióni étsi óti írthe yia na ensarkósi énan néo í « éskhato Adám », ópos léi o Pávlos stin A΄ Korinthíous 15: 45, dióti an kai ton ídan, ton ákousan kai ton thanátisan se éna sóma sárkas parómio me to dikó mas, den íkhe kamía yenetikí síndesi me to anthrópino ídos. Aftí i prosokhí sti leptoméria stin epítefxi tou sotíriou skhedíou tou apokalípti ti simasía pou díni o Theós sta símvola tis didaskalías tou. Kai katalavaínoume kalítera yiatí o Misís timoríthike epidí diastrévlose aftó to theïkó sotírio skhédio khtipóntas ton vrákho tou Khorív día phorés. Ti défteri phorá, símphona me tin entolí pou édose o Theós, éprepe móno na milísi se aftón yia na pári neró.

I rávdos tou Misí, to mánna, o kílindros tou Misí

Arithmí 17: 10: «Tóte ípe o Kírios ston Misí: Phére píso ti rávdo tou Aarón brostá sto martírio , yia na philássetai os simío yia tous yious tis anipakís, yia na stamatísoun i gongismí tous apó brostá mou, óste na min pethánoun ».

Éxodos 16: 33-34: « Kai ípe o Misís ston Aarón: Páre mia stámna, kai vále mésa éna gomór yemáto mánna, kai vále tin enópion tou Kiríou, yia na philássetai stis yeneés sas. Kathós o Kírios íkhe prostáxi ston Misí, étsi o Aarón tin évale brostá sto martírio , yia na philássetai . »

Deft. 31: 26: « Páre toúto to vivlío tou nómou kai vále to dípla stin kivotó tis diathíkis tou Yiakhvé, tou Theoú sou, kai tha ínai ekí os mártiras enantíon sou ».

Me vási aftá ta edáphia, as sinkhorísoume ton apóstolo Pávlo yia to láthos tou na topothetísi aftá ta stikhía stin kivotó kai ókhi dípla í brostá apó aftín, stin Evr. 9: 3-4: « Píso apó to déftero katapétasma ítan to méros tis skinís tou martiríou pou onomazótan Áyia ton Avíon , pou periíkhe to khrisó thisiastírio tou thimiámatos kai tin kivotó tis diathíkis epikalimméni olókliri me khrisó. Kai brostá apó tin kivotó ipírkhe mia khrisí stámna pou periíkhe to mánna, ti rávdo tou Aarón pou vlástise kai tis plákes tis diathíkis . » Omíos, to thisiastírio tou thimiámatos den vriskótan sto ieró allá stin plevrá tou naoú, brostá apó to katapétasma. Allá ta stikhía pou topothetíthikan dípla stin kivotó ítan ekí yia na martirísoun ta thávmata pou ékane o Theós yia ton evraïkó laó tou, o opíos íkhe yíni Israíl, éna eléfthero kai ipéfthino éthnos.

Dípla stin kivotó, i rávdos tou Misí kai tou Aarón apaití empistosíni stous alithinoús prophítes tou Theoú. Símphona me to Defteronómio 8: 3, to mánna ipenthimízi stous eklektoús enópion tou Iisoú óti « o ánthropos den tha zísi móno me psomí kai neró, allá me káthe lógo pou vyaini apó to stóma tou Yiakhvé ». Kai aftós o lógos antiprosopévetai epísis me ti morphí tou ilitaríou pou gráphtike apó ton Misí, ipó tin ipagórefsi tou Theoú. Páno apó tin kivotó , to vomó tou ilastiríou didáski óti khorís písti stin ethelontikí thisía tis zís tou Iisoú Khristoú, i síndesi me ton Theó ínai adínati. Aftó to sínolo pragmáton apotelí ti theoloyikí vási tis néas diathíkis pou thespístike me vási to anthrópino aíma pou khíthike apó ton Iisoú Khristó. Kai polí loyiká, tin iméra pou, se aftón, to skhédio tou Theoú epitéfkhthike kai oloklirόthike, o rólos ton simvólon kai tis yiortís tou «Yiom Kipoúr» í «Iméras tis Exiléosis» pou to prophítefse éyine parokhiménos kai ákhristos. Brostá stin pragmatikótita, i skiés exasthenízoun. Epoménos, o naós, ston opío askoúntan i prophitikés teletés, eprókito na exaphanistí kai na min emphanistí poté xaná. Ópos dídaxe o Iisoús, o látris tou Theoú prépi na ton latrévi « en pnévmati kai alithía », ékhontas « eléftheri prósvasi » sto ouránio Pnévma tou méso tis mesolávisis tou Iisoú Khristoú. Kai aftí i latría den sindéetai me kanénan epíyio tópo, oúte sti Samária, oúte stin Ierousalím, kai akómi ligótero sti Rómi, to Santiágo de Kompostéla, ti Loúrdi í ti Mékka.

An kai den ínai sindedeméni me énan epíyio tópo, i písti apodikníetai apó érga pou o Theós ékhi proetimási ek ton protéron yia tous eklektoús Tou enó zoun sti yi. O simvolismós tou ayiastiríou épapse stis arkhés tis pémptis khilietías metá apó 4. 000 khrónia amartoloú khrónou. Kai an to skhédio tou Theoú íkhe kataskevastí se diástima 4. 000 etón, i eklektí tha íkhan isélthi stin anápafsi tou Theoú, ópos prophitéftike apó to evdomadiaío Sávvato. Allá aftó den sinévi, yiatí apó tin epokhí tou Zakharía, o Theós prophitévi dío diathíkes. Epexergázetai ti défteri, légontas sto Zakharía 2: 11: « Pollá éthni tha proskollithoún ston Yiakhvé ekíni tin iméra kai tha ínai laós mou• kai tha katikíso anámesá sas, kai tha gnorísete óti o Yiakhvé ton dinámeon me éstile se esás». I dío diathíkes antiprosopévontai apó « dío eliés » sto Zakharía. 4: 11 éos 14: « Apantóntas tou ípa: Ti ínai aftés i

dío eliés sta dexiá kai sta aristerá tis likhnías? Apántisa yia défteri phorá kai tou ípa: Ti ínai i dío kládi eliás pou ínai kontá stous dío khrisoús solínes apó tous opíous réi to khrisó? » Mou apántise: Den xéris ti simaínoun? Ípa: Ókhi, kírié mou . Kai ípe: Aftí ínai i dío khrisméni pou stékontai enópion tou Kiríou ólis tis yis ». Diavázontas aftá ta edáphia, anakalípto mia exairetikí leptótita tou dimiourgoú Theoú, tou Avíou Pnévmatos, empnefstí tou vivlikoú lógou. O Zakharías ínai ipokhreoménos na rotísi dío phorés ti simaínoun i « dío eliés » yia na tou apantísi o Theós. Aftó simvaíni epidí to érgo tis theïkís diathíkis tha viósi dío diadokhikés phásis, allá i défteri phási didásketai apó ta mathímata tis prótis. Ínai dío, allá stin pragmatikótita ínai móno mía, epidí i défteri ínai móno i koríphosi tis prótis. Prágmati, ti axía ékhi i paliá diathíki khorís ton exilastírio thánato tou Messía Iisoú? Típota, oúte kan i ourá enós akhladioú, ópos tha éleye o monakhós Martínos Loúthiros. Kai aftí ínai i aitía tis tragodías pou exakolouthí na epireázi tous ethnikoús Evraíous símera. Se aftá ta edáphia, o Theós prophitévi epísis tin apórripsi tis néas diathíkis apó mérous tous me tin apántisi pou díni o Zakharías stin erótisi « Den xérete ti simaínoun aftá? Léo: Ókhi, kírié mou ». Dióti prágmati, i ethnikí Evraíi tha agnísoun aftí tin énnia mékhri ti stigmí tis teleftaías dokimasías pou priyítai tis epistrophís tou Iisoú Khristoú, ótan tha prosilitistoún í tha epivevaiósoun tin apórripsí tous me kóstos tin íparxí tous.

Saphós, i khristianikí metastrophí ton idololatrikón laón apédixe óti to theïkó skhédio ékhi prágmati oloklirothí sto prósopo tou Iisoú Khristoú, kai aftó ínai to móno simádi pou o Theós prosphéri akóma stous ethnikoús Evraíous yia na paramínoun stin ayía diathíki tou. Étsi, epivevaioménos, aftí i défteri í néa diathíki eprókito na ektínetai sto teleftaío tríto ton 6. 000 etón tis epíyias amartías. Kai móno me tin telikí éndoxi epistrophí tou o Iisoús Khristós tha simatodotísi tin óra tis oloklírosis tis défteris diathíkis. Yiatí mékhri aftí tin epistrophí, i didaskalía pou prophitéftike apó ta símvola paraméni khrísimi yia tin katanóisi tou sinolikoú skhedíou pou etímase o Theós, aphoú tou ophíloume ti gnósi tis epokhís tis éndoxis epistrophís tou: tin arkhí tis ánixis tou 2030. Étsi, to 1844, dínontas to Sávvato stous eklektoús tou, o Theós vasízetai sta mathímata pou ínai kharagména ston simvolismó tou evraïkoú ieroú kai tou naoú tou Solomónta. Katangélli tin amartía tis Katholikís Kiriakís pou klironómise apó ton Aftokrátora Konstantíno apó tis 7 Martíou 321, ipodilónontas tin anángi yia énan néo «katharismó tou ieroú» pou pragmatiká epitéfkhthike mia yia pánta ston stavroméno kai anastiméno Iisoú Khristó. O Theós stin pragmatikótita perímene mékhri to étos 1844 yia na katadikási pio kathará tin katadíki tou yia tin «Kiriakí ton Romaíon». Dióti i iiothétisí tis éthese tin arkhiká agní khristianikí písti káto apó tin katára tis amartías, i opía diaspá ti skhési me ton Theó símphona me tin anakínosi pou dínetai sto Dan. 8: 12.

Epoménos, o ayiasmós sinepáyetai aparaítita sevasmó yia to áyio Sávvato, to opío kathayiástike apó ton Theó apó to télos tis prótis evdomádas tis dimiouryías tou yíinou sistímatos. Póso mállon epidí prophitévi tin ísodo ton eklektón stin anápafsi pou apoktíthike me ti níki tou Iisoú kai ínai paroúsa stin tétarti apó tis déka entolés tou Theoú pou periékhontai stin kivotó tis martirías ston áyio tópo, to ieró, símvolo tou Pnévmatos tou ourániou Theoú tris ayíou, áyiou stin teliótita ton trión diadokhikón rólon tou Patéra, tou Iioú kai tou Avíou Pnévmatos. Óla ta prágmata pou vrískontai ekí ínai agapitá stin kardiá tou Theoú kai prépi na ínai exísou agapitá stis sképsis kai tis kardiés ton eklektón tou, ton paidión tou, ton anthrópon tou «spitioú» tou. I epiloyí tis afthentikís ayiótitas ton eklektón étsi kathieró netai kai prosdiorízetai.

Se antíthesi me ton nómo tou Misí, o opíos iphístatai prosarmoyés stin próodo tou skhedíou tou Theoú, ó, ti ínai kharagméno stis pétres apoktá mia diarkí axía mékhri to télos tou kósmou. Kai aftó simvaíni me tis déka entolés tou, kamía apó tis opíes den borí na tropopiithí, póso mállon na

aphairethí, ópos tólmise na káni i papikí Rómi me ti défteri apó aftés tis déka entolés. I diavolikí próthesi na exapatísi tous ipopsiphíous yia tin aioniótita emphanízetai stin prosthíki mias entolís prokiménou na diatirithí o arithmós ton déka. Allá i theïkí apagórefsi na proskináme plásmata, skalistá ídola í anaparastásis ékhi prágmati aphairethí. Boroúme na metaniósoume yia káti tétio, allá paróla aftá mas epitrépi na apokalípsoume tin psevdí písti. Ósi den epidiókoun na katanísoun kai paraménoun epiphaniakí loyiká ipophéroun tis sinépies tis simperiphorás tous. Agnooún tis leptoméries tis krísis tous mékhri tin katadíki tous apó ton Theó.

O naós í o ierós tópos

As aphísoume tin ouránia thriskeftikí ptikhí pou phaínetai apó ton ouranó yia na tin exetásoume apó tin optikí gonía pou tis prosdídi i thriskeftikí ayiótita sti yi. Tin anakalíptoume sta stikhía pou topothetoúntai sto méros tou «naoú» tou «íkou tou Yiakhvé». Sti skiní tis martirías tis epokhís tou Misí, aftó to domátio ítan i skiní tou martiríou. Ipárkhoun tría apó aftá ta stikhía, kai aphoroún tin trápeza ton psomión tis próthesis, ti likhnía me eptá agogoús kai eptá líkhnous, kai to thisiastírio tou thimiámatos topothetiméno akrivós brostá apó to katapétasma sti mési tou domatíou. Apó éxo, i trápeza tou psomioú vrísketai sta aristerá, vória, kai i likhnía vrísketai sta dexiá, nótia. Aftá ta símvola ínai aftá mias pragmatikótitas pou diamorphónetai stis zoés ton eklektón pou litróthikan me to aíma pou khíthike apó ton Iisoú Khristó. Ínai télia simpliromatiká kai akhórista.

To khrisó kiropíyio me eptá lámpes

Éxodos 26: 35: « Tha stísis to trapézi éxo apó to katapétasma, kai ti likhnía apénanti apó to trapézi, sti nótia plevrá tis skinís• kai tha stísis to trapézi sti vória plevrá ».

Sto naó, topothetítai sta aristerá, sti nótia plevrá. I anágnosi ton simvólon yínetai khroniká, apó nóto pros vorrá. I likhnía antiprosopévi to Pnévma kai to phos tou Theoú apó tin arkhí tis palaiás diathíkis. I ayía diathíki vasízetai ídi sti thisía tou paskhalinoú «arnioú tou Theoú », pou simvolízetai kai priyítai apó arniá í neará kriária pou prosphérontai se thisía apó tin epokhí tou Adám. Stin Apok. 5: 6 ta símvola tis likhnías ínai sindedeména me aftín: « eptá mátia, pou ínai ta eptá pnévmata tou Theoú, pou apostéllontai se óli ti yi » kai « eptá kérata » pou tis apodídoun ton ayiasmó tis dínamis.

I likhnía ipárkhi yia na kalípsi tin anángi ton eklektón yia phos. To apoktoún sto ónoma tou Iisoú Khristoú, ston opío tirítai o ayiasmós (= 7) tou thíou photós. Aftós o ayiasmós simvolízetai apó ton arithmó «eptá» pou ipárkhi sti vivlikí apokálipsi apó tin arkhí tis dimiouryías tis evdomádas ton eptá imerón. Ston Zakharía, to Pnévma apodídi « eptá mátia » stin kíria pétra páno stin opía o Zorovável tha xanakhtísi ton naó tou Solomónta, pou katastráphike apó tous Vavilónious. Kai léi yia aftá ta « eptá mátia »: « Aftá ta eptá ínai ta mátia tou Yiakhvé, pou peritrékhoun óli ti yi ». Stin Apok. 5: 6, aftó to mínima apodídetai ston Iisoú Khristó, « to Arní tou Theoú »: « Kai ída, anámesa ston thróno kai sta téssera zontaná plásmata kai anámesa stous presvitérous, éna Arní na stéketai ekí san na ítan sphagméno. Íkhe eptá kérata kai eptá mátia, pou ínai ta eptá Pnévmata tou Theoú pou stálthikan se óli ti yi ». Aftó to edáphio epivevaióni emphatiká ton ayiasmó tis theótitas tou Messía Iisoú. O mégas Dimiourgós Theós éstile ton eaftó tou sti yi yia na oloklirósi tin ethelontikí exilastíria thisía Tou en Iisoú. Sti drási aftoú tou thíou Pnévmatos ophílo tis exiyísis pou parousiázontai sta érga mou. To

phos ínai proodeftikó kai i gnósi afxánetai me tin párodo tou khrónou. Se Aftón ophíloume óli mas tin katanóisi ton prophitikón tou lógon.

O vomós ton aromáton

Prosphérontas to phisikó tou sóma ston thánato, ston télio kanóna tou pnévmatós tou kai olókliris tis psikhís tou, o Iisoús Khristós phérni enópion tou Theoú mia efkháristi osmí pou i evraïkí ierotelestía simvolízi me ta arómata. O Khristós ekprosopítai se aftá ta arómata allá kai ston rólo tou litourgoú pou ta prosphéri.

Akrivós brostá apó to katapétasma, kai apénanti apó tin Kivotó tis Martirías kai to ilastírio tis, ipárkhi to thisiastírio tou thimiámatos pou aponémi ston litourgó, ton arkhieréa, ton rólo tou os mesolavití yia ta láthi pou diapráttoun móno i eklektí tou. Dióti o Iisoús den anélave páno tou tis amartíes ólou tou kósmou, allá móno ekínon ton eklektón tou stous opíous díni simádia tis evgnomosínis tou. Sti yi, o arkhieréas ékhi móno simvolikí prophitikí axía, epidí to dikaíoma tis mesitías aníki móno ston Khristó Sotíra. I mesitía ínai to apoklistikó tou dikaíoma kai ékhi « aiónio » kharaktíra símphona me tin táxi tou Melkhisedék, ópos diefkrinízetai peraitéro sto Dan. 8: 11-12: « Kai ípsose ton eaftó tou mékhri ton arkhigó tou stratoú, kai aphaírese apó aftón tin adiálipti thisía , kai katéstrepse ton tópo tou ieroú tou. To stratópedo engatalíphthike me tin adiálipti thisía lógo tis amartías• to kéras érixe tin alíthia sto édaphos, kai evimérise stis prospáthiés tou »• kai sto Evr. 7: 23. I diagramménes léxis « thisía » den anaphérontai sto protótipo evraïkó kímeno. Se aftó to edáphio, o Theós katangélli tis sinépies tis romaïkís papikís kiriarkhías. I ámesi skhési tou Khristianoú me ton Iisoú ektrépetai pros óphelos tou papikoú iyéti. O Theós kháni tous ipirétes tou pou khánoun tis psikhés tous. Sti theïkí tou teliótita, móno o Theós en Khristó borí na nomimopiísi ti mesitía tou, epidí prosphéri, os lítro yia ekínous yia tous opíous mesitévi, tin ethelontikí simponetikí thisía tou, i opía phéri mia glikiá osmí ston Theó krití Agápi kai Dikaiosíni, tous opíous ekprosopí taftókhrona. I mesitía tou den ínai aftómati, tin askí í ókhi, análoga me to an o ikétis tin axízi í ókhi. I mesitía tou Iisoú Khristoú ipokinítai apó ti simpónia tou yia tis phisikés sarkikés adinamíes ton eklektón tou, allá kanís den borí na ton exapatísi, kríni kai mákhetai me dikaiosíni kai dikaiosíni kai anagnorízi tous alithinoús látris kai doúlous tou, i opíi ínai i alithiní mathités tou. Sto teletouryikó, ta arómata simvolízoun tin efkháristi osmí tou Iisoú, o opíos borí étsi na prosphéri tis prosefkhés ton pistón ayíon tou me to prosopikó tou ároma pou evarestí ton Theó. I arkhí ínai parómia me to karíkevma enós piátou pou prókitai na katanalothí. Prophitikí ikóna tou nikiphórou Khristoú, o epíyios Arkhieréas kathístatai parokhiménos kai prépi na exaphanistí, ópos kai o naós ston opío askí tis thriskeftikés tou teletouryíes. I arkhí tis mesitías paraméni kai metá apó aftó, epidí i prosefkhés pou apefthínontai ston Theó apó tous ayíous parousiázontai sto ónoma kai me tis axíes tou Iisoú Khristoú, tou ourániou mesolavití kai Theoú en plirótita taftókhrona.

To Trapézi ton Árton tis Prothéseos

Ston naó, topothetítai sta dexiá, sti vória plevrá. To psomí tis próthesis antiprosopévi tin pnevmatikí trophí pou apotelí ti zí tou Iisoú Khristoú, éna alithinó ouránio mánna pou dínetai stous eklektoús. Ipárkhoun dódeka árti, ópos akrivós ipárkhoun dódeka philés sti theïkí kai anthrópini diathíki pou

olokliróthike ston Iisoú Khristó, plíros Theó (= 7) kai plíros Ánthropo (= 5). O arithmós dódeka ínai o arithmós aftís tis diathíkis metaxí Theoú kai anthrópou, o Iisoús Khristós ínai i epharmoyí kai to télio prótipó tis. Páno se aftón o Theós khtízi tis diathíkes tou stous 12 patriárkhes, tous 12 apostólous tou Iisoú, tis 12 philés pou sphrayístikan stin Apok. 7. Katá tin anágnosi tou prosanatolismoú tou pros ta vória tou «naoú», aftó to trapézi vrísketai stin plevrá tis néas diathíkis kai stin plevrá tou megálou Kherouvím pou topothetítai sta aristerá sto ieró.

To proávlio

To vomó ton thisión

Stin Apokálipsi 11: 2, to Pnévma apodídi mia idiaíteri míra stin « avlí » tou ayiastiríou: « Tin exoterikí avlí ómos tou naoú, aphíste tin ísikhi». éxo, kai min to metrísis• yiatí ékhi dothí sta éthni, kai tin áyia póli tha tin patísoun saránta dío mínes» . I « avlí » ipodilóni tin exoterikí avlí pou vrísketai prin apó tin ísodo tou ieroú tópou í tou skepasménou naoú. Ekí vrískoume stikhía tis thriskeftikís teletouryías pou aphoroún ti phisikí ópsi ton ónton. Próton, ipárkhi to thisiastírio ton thisión, páno sto opío kaígontai ta thisiasména zóa. Apó tin élefsi tou Iisoú Khristoú, o opíos írthe yia na oloklirósi tin télia thisía, aftí i teletouryía ékhi katastí parokhiméni kai ékhi termatistí símphona me tin prophitía tou Dan. 9: 27: « Tha káni mia statherí diathíki me polloús yia mía evdomáda, kai yia to misó tis evdomádas tha stamatísi ti thisía kai tin prosphorá • o erimotís tha diapráxi ta pio vdelirá prágmata, mékhri na érthi i katastrophí kai to kathorisméno páno ston erimotí ». Stin Evr. 10: 6 éos 9, to prágma epivevaiónetai: « Den evarestíthikes me olokaftómata kai thisíes yia tin amartía . Tóte ípa: «Na, érkhomai (sto vivlío ínai gramméno yia ména) yia na káno to thélimá sou, Theé». Aphoú ípe próta: «Thisíes kai prosphorés, olokaftómata kai thisíes yia tin amartía (pou prosphérontai símphona me ton nómo), den epithímises oúte evarestíthikes se aftá», léi sti sinékhia: «Idoú, érkhomai na káno to thélimá sou». Étsi kataryí to próto prágma yia na edraiósi to déftero. Me aftó to thélima ékhoume ayiastí méso tis prosphorás tou sómatos tou Iisoú Khristoú ápax yia pánta ». Phaínetai óti o Pávlos, o ipotithémenos singraphéas aftís tis epistolís pou apefthínetai stous «Evraíous», tin égrapse ipó tin ipagórefsi tou Iisoú Khristoú, yegonós pou dikaioloyí to terástio phos kai tin asíngriti akríviá tis. Prágmati, móno o ídios o Iisoús Khristós tha boroúse na tou pi: «(Sto vivlío tou vivlíou ínai gramméno yia ména) ». Allá to edáphio 8 tou kiménou tou Psalmoú 40 léi: « me to vivlío tou vivlíou pou gráphtike yia ména ». Aftí i tropopíisi borí epoménos na dikaioloyithí apó aftí tin prosopikí drási tou Khristoú me ton Pávlo, o opíos parémine apomonoménos yia tría khrónia stin Aravía, proetimasménos kai ekpaidevménos apefthías apó to Pnévma. Kai sas ipenthimízo óti aftó ískhie ídi me to vivlío pou gráphtike apó ton Misí, o opíos to égrapse ipó tin ipagórefsi tou Theoú.

I thálassa, mia lekáni me loutrá

To déftero stikhío tis avlís ínai i lekáni ton loutrón, mia proikónisi tis vaptistikís teletouryías. O Theós tis díni to ónoma «thálassa». Stin anthrópini empiría, i thálassa ínai sinónimi me ton «thánato». Katépline tous prokataklismiaíous me tin plimmíra tis kai prokálese ton thánato apó pnigmó ólou tou ippikoú tou Pharaó pou katadíoke ton Misí kai ton evraïkó laó tou. Sto váptisma, to opío prépi na

vithistí plíros, o paliós amartolós ánthropos ipotíthetai óti pethaíni yia na anadithí apó to neró os néo plásma, litroméno kai anayenniméno apó ton Iisoú Khristó, o opíos tou apodídi tin télia dikaiosíni tou. Allá aftí ínai móno mia theoritikí arkhí, i epharmoyí tis opías tha exartithí apó ti phísi tou ipopsiphíou pou parousiázetai. Érkhetai, ópos o Iisoús, sto váptisma yia na káni to thélima tou Theoú? I apántisi ínai atomikí, kai o Iisoús apodídi í den apodídi ti dikaiosíni tou, análoga me tin períptosi. To sígouro ínai óti ópios théli na káni to thélimá tou tha sevastí me khará kai evgnomosíni ton ieró theïkó nómo, i parávasi tou opíou apotelí amartía. An prépi na petháni sto neró tou vaptísmatos, den títhetai théma anayénnisís tou stin ipiresía tou Khristoú, ektós apó tikhaía lógo tis sarkikís adinamías tou anthrópinou óntos.

Étsi, pliménos apó tis amartíes tou kai diménos me tin kataloyizómeni dikaiosíni tou Iisoú Khristoú, ópos o ieréas tis palaiás diathíkis, o Khristianós eklektós borí na isélthi ston áyio tópo í naó yia na ipiretísi ton Theó en Iisoú Khristó. I odós tis alithinís theïkís thriskías apokalíptetai étsi apó aftí tin ikonistikí kataskeví, epidí aftá ínai móno símvola, i pragmatikótita tha emphanistí sta érga pou i dikaioméni eklektí tha phéroun enópion ton anthrópon, ton angélon kai tou dimiourgoú Theoú.

To skhédio tou Theoú prophitevméno se ikónes

Sto skhédió tou, o Theós aphaírese tin amartía ton eklektón méso tou aímatos tou Iisoú Khristoú pou metaphérthike sto ilastírio tou ieroú í tou ayiótatou tópou. Ékhontas lávi ádia yia exairetikés anaskaphés stin topothesía tou Órous Golgothá stin Ierousalím mékhri to 1982, o Antventistís arkhaiológos Ron Gouáiat apokálipse óti to aíma tou Iisoú éree stin aristerí plevrá tou ilastiríou pou vriskótan se mia ipóyia spiliá éxi métra káto apó ton stavró tis stávrosis tou Khristoú. Aftó élave khóra stous própodes tou Órous Golgothá. Stin ieratikí teletí, o ieréas pou topothetítai ston ieró tópo vlépi to ilastírio kai ta ouránia prágmata pou ínai engatestiména ston ayiótato tópo, to ieró. Os apotélesma, aftó pou vrísketai sta aristerá tou anthrópou ínai sta dexiá tou Theoú. Omíos, i evraïkí graphí yínetai apó dexiá pros ta aristerá tou anthrópou, akolouthóntas tin katéfthinsi Vorrá-Nótou, epoménos, apó aristerá pros ta dexiá tou Theoú. Étsi, to skhédio ton dío diathikón gráphetai stin anágnosi aftoú tou ayiótatou tópou, apó ta dexiá tou anthrópou pros ta aristerá tou. diladí, to antítheto yia ton Theó. I Evraíi tis palaiás diathíkis ipiretoúsan ton Theó káto apó ti simvolikí ikóna tou kherouvím pou vriskótan sto ieró sta dexiá tous. Katá ti diárkia tis diathíkis tous, to aíma tou trágou pou sphazótan tin «Iméra tis Exiléosis» erkhótan me rantismó sto brostinó méros kai sto ilastírio. To rantismó yinótan eptá phorés me to dákhtiló tou apó ton arkhieréa pros tin katéfthinsi tis Anatolís. Ínai alíthia óti i palaiá diathíki ítan i anatolikí phási tou sotíriou skhedíou tou. I amartolí pou éprepe na sinkhorethoún vrískontan i ídii stin Anatolí, stin Ierousalím. Tin iméra pou o Iisoús ékhise to aíma tou, aftó épese páno se aftó to ídio ilastírio, kai i néa diathíki pou thespístike me to aíma tou kai ti dikaiosíni tou xekínise káto apó to simádi tou défterou kherouvím pou vriskótan sta aristerá, sti nótia plevrá. Étsi, vlépontas ton Theó, aftí i próodos yinótan apó ta aristerá tou pros ta « dexiá » tou , tin plevrá tis evloyías tou, ópos ínai gramméno stous Psalmoús 110: 1: « Tou Davíd. Psalmós. Lógos tou Yiakhvé pros ton Kírió mou: Káthise sta dexiá mou , mékhris ótou théso tous ekhthroús sou ipopódio ton podión sou ». Kai epivevaiónontas to Evr. 7: 17, ta edáphia 4 éos 7 diefkrinízoun: « Orkístike o Yiakhvé, kai den tha metanísi• esí ísai ieréas yia pánta, ópos o Melkhisedék• o Kírios, sta dexiá sou, sintrívi vasiliádes tin iméra tis oryís tou• askí dikaiosíni

anámesa sta éthni• óla ínai yemáta ptómata• sintrívi kephália se óli ti yi• píni apó to khímarro enó vadízi• yi' aftó sikóni to kepháli tou ». Étsi, o evyenikós allá díkaios Iisoús Khristós káni tous khlevastés kai tous stasiastés na plirósoun to tímima yia tin periphrónisí tous yia tin ipérokhi martiría tis simponetikís agápis tou yia tous litroménous eklektoús tou.

Étsi óste ótan émpainan stin avlí í ton naó, i Evraíi na stréphoun tin pláti tous ston «anatéllonta ílio» pou latrévontan se óli tin istoría apó tous idololátres se diáphora méri tis yis, o Theós íthele na kataskevastí to ieró, katá míkos tou, se énan áxona Anatolís-Dísis. Katá to plátos tou, o dexiós tíkhos ton Avíon ton Avíon vriskótan epoménos sti «Vória» plevrá kai o aristerós tíkhos sti «Nótia» plevrá.

Sto Katá Matthaíon 23: 37, o Iisoús édose ston eaftó tou tin ikóna mias « kótas pou krívi ta neossá tis káto apó tis phteroúyes tis »: « Ierousalím, Ierousalím, esí pou skotónis tous prophítes kai lithovolís aftoús pou sou ékhoun stalí, póses phorés íthela na singentróso ta paidiá sou, ópos i kóta mazévi ta kotópoulá tis káto apó tis phteroúyes tis, kai den to kánate! » Aftó didáskoun i aploménes phteroúyes ton dío kherouvím yia kathemía apó tis dío diadokhikés diathíkes. Símphona me tin Éxodo 19: 4, o Theós singríni ton eaftó tou me énan « aetó »: « Ídate ti ékana stin Aíyipto, kai pós sas síkosa páno se phteroúyes aetoú kai sas éphera kontá mou ». Stin Apok. 12: 14, prosdiorízi ton « megálo aetó »: « Kai sti yinaíka dóthikan dío phteroúyes enós megálou aetoú, yia na petáxi stin érimo, ston tópo tis, ópou tréphetai yia kairó, kai kairoús, kai misó kairó, makriá apó to prósopo tou phidioú ». Aftés i ikónes apikonízoun tin ídia pragmatikótita: O Theós prostatévi aftoús pou agapá epidí ton agapoún, stis dío diadokhikés diathíkes, prin kai metá ton Iisoú Khristó.

Télos, simvoliká, o evraïkós naós antiprosópeve to sóma tou Khristoú, aftó tou eklektoú kai silloyiká, ti Nímphi tou Khristoú, tin Eklektí Tou, ti sináthrisi ton eklektón. Yia ólous aftoús tous lógous, o Theós théspise kanónes iyiinís diatrophís, óste aftés i diáphores morphés tou naoú na ayiázontai kai na yínontai sevastés• A΄ Korinthíous 6: 19: « Den xérete óti to sóma sas ínai naós tou Avíou Pnévmatos pou ínai mésa sas, to opío ékhete apó ton Theó, kai óti den íste dikí sas? »

Khrisós, típota állo pará khrisós

Prépi epísis na tonistí i simasía aftoú tou kritiríou: óla ta épipla kai ta skévi, ta kherouvím kai i ídii i esoterikí tíkhi ínai kataskevasména apó khrisó í kalimména me sphirílato khrisó. To kharaktiristikó tou khrisoú ínai o anallíotos kharaktíras tou• aftí ínai i móni axía pou tou díni o Theós. Den prokalí ékplixi to yegonós óti ékane ton khrisó símvolo tis télias pístis, to monadikó kai télio prótipo tis opías ítan o Iisoús Khristós. To esoterikó tou naoú kai tou ieroú apikonízoun tin esoterikí ópsi tou pnévmatos tou Iisoú Khristoú pou katikítai apó ton ayiasmó, tin agnótita tou Avíou Pnévmatos tou Theoú• o kharaktíras tou ítan anallíotos kai aftí ítan i aitía tis níkis tou epí tis amartías kai tou thanátou. To parádigma pou édose o Iisoús parousiázetai apó ton Theó os to prótipo pou prépi na mimithoún óli i eklektí Tou• ínai i apaítisí Tou, i móni proïpóthesi yia na yínoume atomiká kai silloyiká simvatí me tin aiónia ouránia zí, ton misthó kai tin antamiví ton nikitón. I axíes pou ítan dikés tou prépi na yínoun dikés mas, prépi na tou miásoume san klóni, ópos ínai gramméno stin A΄ Ioánni 2: 6: « Aftós pou léi óti méni enoménos me aftón ophíli kai o ídios na perpatái ópos ekínos perpátise ». I énnia tou khrisoú mas dínetai stin A΄ Pétrou 1: 7: « yia na vrethí i dokimasía tis pístis sas, pou ínai pio polítimi apó to khrisáphi pou phthíretai, an kai dokimázetai me photiá, se épaino, dóxa kai timí katá tin apokálipsi tou Iisoú Khristoú ». O Theós dokimázi tin písti ton eklektón tou. An kai anallíotos, o khrisós borí na periékhi íkhni akátharton ilikón, kai yia na apallayí apó aftá, prépi na

thermanthí kai na liósi. I skoría í i akatharsíes anevaínoun sti sinékhia stin epiphániá tou kai boroún na aphairethoún. Aftí ínai i ikóna tis empirías ton litroménon mathitón apó tin epíyia zí, katá tin opía o Khristós apokópti to kakó kai tous katharízi, ipovállontás tous se diáphores dokimasíes. Kai móno ipó tin proïpóthesi tis níkis tous sti dokimasía, sto télos tis zís tous, i aiónia míra tous apophasízetai apó ton megálo Krití Iisoú Khristó. Aftí i níki borí na epitefkhthí móno méso tis ipostírixis kai tis víthiás tou, ópos dílose sto Katá Ioánnin 15: 5-6 kai 10 éos 14: « Egó ímai i ámpelos, esís ta klímata. Ópios méni enoménos mazí mou kai egó mazí tou káni polí karpó• yiatí khorís eména den boríte na kánete típota. An kápios den méni enoménos mazí mou, ríkhnetai éxo san kladí kai xeraínetai• tóte ta kladiá mazévontai kai ríkhnontai sti photiá kai kaígontai ». Apaitítai ipakí stis theïkés entolés: « An tirísete tis entolés mou, tha mínete stin agápi mou, ópos egó phílaxa tis entolés tou Patéra mou kai méno stin agápi tou». To na petháni yia tous phílous tou yínetai i télia koríphosi tou protípou tis exipsoménis agápis tou: « Aftí ínai i entolí mou: Na agapáte o énas ton állon, ópos egó sas agápisa. Megalíteri agápi den ékhi kanís apó aftín, na thisiási kápios ti zí tou yia tous phílous tou ». Allá aftí i anagnórisi apó ton Iisoú ínai ipó órous: « Esís íste phíli mou, an kánete ó, ti sas prostázo ».

Apó tin plevrá tou, to kiropíyio me tis eptá lámpsis ítan phtiagméno apó simpayés khrisó. Tóte boroúse móno na simvolízi tin teliótita tou Iisoú Khristoú. O khrisós pou vriskótan tóte stis ekklisíes tou Romaiokatholikismoú ínai i ikóna tou iskhirismoú tis psevdoús pístis tou. Yi' aftó, antítheta, i protestantikí naí apoyimnóthikan apó óla ta stolídia, tapiná kai afstirá. Ston simvolismó tou ieroú kai tou naoú, i parousía khrisoú apodikníi óti to ieró borí na antiprosopévi móno ton thío Iisoú Khristó. Allá kat' epéktasi, ínai gramméno óti aftós ínai i Kephalí, i kephalí tis Ekklisías, i opía ínai to sóma tou, stin Ephesíous 5: 23-24: « Dióti o sízigos ínai i kephalí tis yinaíkas, ópos o Khristós ínai i kephalí tis ekklisías, i opía ínai to sóma tou , tis opías aftós ínai o Sotíras». Kathós lipón i ekklisía ipotássetai ston Khristó, étsi kai i yinaíkes as ipotássontai stous ándres tous se óla ». Allá tóte to Pnévma diefkrinízi: « I ándres, agapáte tis yinaíkes sas, ópos kai o Khristós agápise tin ekklisía kai parédose ton eaftó tou yia aftín, yia na tin ayiási, aphoú tin kathárise me to loutró tou neroú diamésou tou lógou , óste na tin parousiási ston eaftó tou me dóxa, khorís kilída í ritída í káti tétio, allá yia na ínai áyia kai amólinti». «Aftó, lipón, ekphrázetai saphós, se ti sinístatai i alithiní khristianikí thriskía. To prótipó tis den ínai aplós theoritikó, allá mia praktikí pou epharmózetai se óli tis tin pragmatikótita. Apaitítai simphonía me to prótipo tou apokaliptómenou « lógou » Tou. Aftó sinepáyetai sevasmó stis entolés kai ta diatágmata tou Theoú kai gnósi ton mistiríon pou apokalíptontai stis prophitíes Tou sti Vívlo. Aftó to kritírio, « ámemptos í ámemptos » ton eklektón, ipenthimízetai kai epivevaiónetai stin Apok. 14: 5 ópou apodídetai stous «Antventistés» ayíous tis alithinís telikís epistrophís tou Khristoú. Aftí prosdiorízontai apó to símvolo ton « 144. 000 » pou sphrayístikan me ti « sphrayída tou Theoú » stin Apok. 7. I empiría tous ínai aftí olóklirou tou ayiasmós . Aftí i meléti díkhni óti i skiní tou martiríou, to ieró, o naós kai óla ta símvolá tous prophítefsan to megálo sotírio skhédio tou Theoú. Vríkan ton skopó kai tin ekplírosí tous stin ekdílosi tis epíyias diakonías tou Iisoú Khristoú pou apokalíphthike stous anthrópous. Étsi, i skhési pou ékhoun i eklektí mazí Tou ínai prophitikí sti phísi kai ton kharaktíra tou. O adaís ánthropos vasízetai ston pantognósti Dimiourgó Theó, o opíos khtízi to méllon tou kai tou to apokalípti.

I meléti tou naoú pou ékhtise o Vasiliás Solomón mas édixe óti den prépi na sinkhéoume to méros tou «naoú» pou ínai prosvásimo stous anthrópous me to «ieró» pou proorízetai apoklistiká yia ton ouránio Theó. Os apotélesma aftoú, i léxi «ieró» pou khrisimopiítai sti thési tis léxis «ayiótita» sto Dan. 8: 14 kháni aftí ti phorá káthe nomimótita , epidí aphorá énan ouránio tópo ópou den apaitítai

katharismós to 1843. Kai antítheta, i léxi «ayiótita» aphorá tous ayíous pou prépi na spásoun tin praktikí tis amartías sti yi yia na ayiastoún, diladí na epilegoún yia ekloyí apó ton Theó.

Me ton thánato tou Iisoú Khristoú, to katapétasma pou khórize ton «naó» apó to «ieró» skhístike apó ton Theó, allá móno i prosefkhés ton ayíon tha apoktoúsan pnevmatikí prósvasi sto ouránio ieró ópou o Iisoús tha mesolavoúse yi' aftoús. Το méros tou naoú eprókito na sinekhísi ton rólo tou os o íkos singéntrosis ton eklektón sti yi. Το ídio sinévi kai to 1843, i arkhí ananeóthike. O «naós» ton ayíon parémine sti yi, kai sto «ieró», to opío ítan monadiká ouránio, i mesitía tou Khristoú epanalíphthike epísima móno yia logariasmó ton epilegménon eklektón ton Antventistón. Epoménos, den ipárkhi pléon «ieró» sti yi sti néa diathíki, ópou to símvoló tou exaphanízetai. Apoméni móno o pnevmatikós «naós» ton litroménon eklektón.

Ta móna molismatiká stikhía pou apaitoúsan katharismó ítan i amartíes ton anthrópon sti yi, dióti kamía apó tis amartíes tous den írthe na molíni ton ouranó. Móno i parousía tou diavólou kai ton epanastatikón daimónon tou boroúse na to káni aftó, kai yi' aftó, nikiphóros, en Mikhaíl, o Iisoús Khristós tous édioxe apó ton ouranó kai tous érixe káto sti yi tis amartías ópou éprepe na paramínoun mékhri ton thánató tous.

Éna prágma méni na katanithí aphoú sizitísoume ton simvolismó tis ayiótitas. Óso áyia ki an ínai aftá ta símvola, ínai móno iliká prágmata. I alithiní ayiótita vrísketai stous zontanoús, yi' aftó kai o Iisoús Khristós ítan káti perissótero apó ton naó, o opíos ipírkhe apoklistiká yia na stegási ton nómo tou Theoú, mia ikóna tou kharaktíra tou kai tis dikaiosínis tou pou prosvlíthike apó ton epíyio amartoló. Ítan apoklistiká yia na khrisiméfsi os ipostírixi yia ti didaskalía ton eklektón tou óti o Theós íkhe oloklirósi aftá ta prágmata méso tou Misí kai ton ergatón tou. Ítan yia na apophefkhthí i idololatrikí simperiphorá pou o Theós exousiodótise énan ánthropo, ton ipiréti tou, ton Ron Gouáiat, na vri kai na angíxi tin kivotó tis martirías tou to 1982. Dióti i « martiría tou Iisoú », i opía « ínai to pnévma tis prophitías », ínai polí anóteri kai pio khrísimi yi' aftón, aphoú írthe aftoprosópos yia na apokalípsi tin énnia tou sotíriou skhedíou pou íkhe proetimastí yia tous eklektoús tou eklektoús sti yi. Ston Ron Gouáiat epetrápi na kinimatographísi tis Déka Entolés pou exíkhthisan apó tin kivotó apó angélous, allá arníthike na kratísi tin tainía. Aftá ta yegonóta apodikníoun óti o Theós gnórize ek ton protéron tin árnisí tou, allá aftí i epiloyí mas prostatévi apó tin idololatría pou mia tétia katagraphí tha boroúse na íkhe prokalési se merikoús apó tous pio eválotous eklektoús Tou. Aftí i pragmatikótita mas ékhi apokaliphthí, óste na boroúme na tin kratísoume stis sképsis tis kardiás mas os éna glikó pronómio pou mas dóthike apó ton Storyikó mas Theó.

I Diakhorismí tis Yénesis

Tóra pou i meléti aftoú tou vivlíou mas apokálipse ta mistiká pou krívontai stis prophitíes tou Daniíl kai tis Apokálipsis, prépi tóra na sas parousiáso tis prophitíes pou apokalíptontai sto vivlío tis Yénesis, mia léxi pou simaíni «arkhí».

Prosokhí! ! ! I martiría pou tha exetásoume se aftí ti meléti tou vivlíou tis Yénesis prílthe apefthías apó to stóma tou Theoú, o opíos tin ipagórefse ston doúlo tou, ton Misí. I mi písti se aftí tin aphíyisi apotelí ti megalíteri prosvolí pou borí na yíni apefthías ston Theó, mia prosvolí pou klíni oristiká tin

pórta tou ouranoú, epidí apokalípti tin plíri apousía « pístis, khorís tin opía ínai adínato na evarestísi kanís ston Theó », símphona me tin Epistolí pros Evraíous 11: 6.

Ston prólogo tis Apokálipsís tou, o Iisoús tónise éntona aftí tin ékphrasi: « Egó ímai to Álpha kai to Oméga, i arkhí kai to télos », tin opía parathéti xaná sto télos tis Apokálipsís tou stin Apok. 22: 13. Ékhoume ídi simiósi ton prophitikó kharaktíra tou vivlíou tis Yénesis, idiaítera se skhési me tin evdomáda ton eptá imerón pou prophitévi eptá khiliádes khrónia. Edó, prosengízo aftó to vivlío tis Yénesis apó tin optikí gonía tou thématos tou « khorismoú », to opío to kharaktirízi idiaítera, ópos tha doúme.

Yénesi 1

I 1i méra

Yénesi 1: 1: « En arkhí epíisen o Theós tous ouranoús kai ti yi ».

ipodilóni i léxi « arkhí », i « yi » prágmati dimiouryíthike apó ton Theó os to kéntro kai i vási mias néas diástasis, parállilis me tis morphés tis ouránias zís pou priyíthikan. Yia na khrisimopiísoume tin ikóna enós zográphou, ínai dikí tou efthíni na dimiouryísi kai na epharmósi tin ilopíisi enós néou pínaka. Allá as simiósoume ídi óti, apó tin proélefsí tous, « i ouraní kai i yi » ínai khorisméni . I « ouraní » prosdiorízoun ton ádio, skotinó kai ápiro diastrikó kósmo• kai i « yi » emphanízetai sti sinékhia me ti morphí mias bálas kalimménis apó neró. I « yi » den íkhe prigoúmeni íparxi apó tin evdomáda tis dimiouryías, kathós dimiouryítai stin arkhí í tin « énarxi » tis dimiouryías aftís tis singekriménis yíinis diástasis. Proérkhetai apó to midén kai paírni morphí kat' entolí tou Theoú yia na ekplirósi énan rólo pou ékhi katastí aparaítitos lógo tis eleftherías pou vrísketai stin arkhí tis amartías pou diépraxe ston ouranó to próto kiólas plásma tou• aftós pou o Isaïas 14: 12 apokalí « to prinó astéri » kai « ton yio tis avyís » ékhi yíni Satanás apó tóte pou amphisvítise tin exousía tou Theoú. Éktote ínai o iyétis tou ipárkhontos ourániou stratopédou ton epanastatón kai tou mellontikoú yíinou stratopédou.

Yén. 1: 2: «I yi ítan ámorphi kai érimi, kai skotádi epáno apó tin ávisso, kai Pnévma Theoú aioroúntan epáno apó tin epiphánia ton idáton ».

Ópos akrivós énas zográphos xekiná epharmózontas to vasikó khróma ston kamvá, o Theós parousiázi tin katástasi pou epikratí stin ídi dimiouryiméni ouránia zí kai tin epíyia zí pou tha dimiouryísi. Étsi, me ti léxi « skotádi » prosdiorízi óla ósa den ínai stin éngrisí tou , ta opía tha onomási « phos » se apóliti antíthesi. As simiósoume ti síndesi pou dimiouryí aftó to edáphio metaxí tis léxis « skotádi », pánta ston plithintikó epidí i ptikhés tis ínai tóso pollaplés, kai tis léxis « ávissos », i opía prosdiorízi ti yi pou den ékhi morphí zís. O Theós khrisimopíise aftó to símvolo yia na prosdiorísi tous ekhthroús tou: tous «átheous» epanastátes kai eléftherous stokhastés stin Apok. 11: 7 kai tous epanastátes tou papikoú Katholikismoú stin Apok. 17: 8. Allá, i epanastátes

Protestántes enóthikan mazí tous to 1843, pernóntas me ti sirá tous ipó tin kiriarkhía tou Sataná, « tou angélou tis avíssou » tis Apok. 9: 11, stous opíous enóthike o ápistos Antventismós to 1995.

Stin ikóna pou dínetai se aftó to edáphio, vlépoume óti to « skotádi » khorízi « to Pnévma tou Theoú » apó « ta neá » pou tha prophitéfsoun simvoliká, ston Daniíl kai tin Apokálipsi, mázes « laón, ethnón kai glossón » káto apó ta símvola « thálassa » sto Dan. 7: 2-3 kai Apok. 13: 1, kai káto apó aftá ton « potamón » stin Apok. 8: 10, 9: 14, 16: 12, 17: 1-15. O khorismós síntoma tha apodothí stin arkhikí « amartía » pou tha diaprakhthí apó tin Éva kai ton Adám. Ópos stin ikóna pou dínetai, o Theós sinanastréphetai me ton kósmo tou skótous pou sindéetai me tous epanastatiménous angélous pou akolouthoún ton Sataná stin epiloyí tou na amphisvitísi tin exousía tou Theoú.

Yén. 1: 3: « Kai ípe o Theós: Yennithíto phos! » Kai éyine phos .

O Theós orízi to kritírió tou yia to « kaló » símphona me tin kiríarkhi krísi tou. Aftí i epiloyí tou « kaloú » sindéetai me ti léxi « phos » lógo tis éndoxis ópsis tis, oratís se ólous kai apó ólous, epidí to kaló den prokalí tin « dropí » pou odiyí ton ánthropo na krívetai yia na epitelési ta ponirá tou érga. Aftí tin «ntropí» tha niósi o Adám metá tin amartía símphona me ti Yén. 3, se síngrisi me ti Yén. 2: 25.

Yén. 1: 4: « Kai íden o Theós óti to phos íto kalón• kai diekhórisen o Theós to phos apó tou skótous ».

Aftí ínai i próti krísi pou ekphrázi o Theós. Apokalípti tin epiloyí tou kaloú , pou epikalítai i léxi « phos », kai tin katadíki tou kakoú , pou orízetai apó ti léxi « skotádi ».

O Theós mas apokalípti ton skopó tis epíyias dimiouryías Tou kai epoménos to telikó apotélesma pou tha epitíkhi to skhédió Tou: ton oristikó diakhorismó ekínon pou agapoún to « phos » Tou apó ekínous pou protimoún to « skotádi» . « Phos kai skotádi » ínai i dío epiloyés pou katéstisan dinatés khári stin arkhí tis eleftherías pou o Theós íthele na dósi se óla ta ouránia kai yíina plásmatá Tou. Aftá ta dío antípala stratópeda ékhoun teliká dío iyétes: ton Iisoú Khristó yia to « phos » kai ton Sataná yia to « skotádi ». Kai aftá ta dío antípala stratópeda, ópos kai i dío póli tis yis, tha ékhoun epísis dío diaphoretikoús apólitous skopoús. I eklektí tha zoun aiónia sto phos tou Theoú símphona me tin Apok. 21: 23. Kai katastraphéntes apó tin epistrophí tou Khristoú, i epanastátes tha katalíxoun se mia katástasi « skónis » stin érimi yi pou ékhi yíni yia álli mia phorá i «ávissos » tis Yén. 1: 2. Anastiméni yia krísi, tha exaliphthoún oristiká, katanaloúmeni sti «límni tis photiás » tou « défterou thanátou » símphona me tin Apok. 20: 15.

Yén. 1: 5: «Kai onómase o Theós to phos Iméra, kai to skotádi onómase Níkhta. Kai éyine espéra kai éyine prí, iméra próti ».

Aftí i « próti iméra » tis Dimiouryías ínai aphieroméni ston oristikó diakhorismó ton dío stratopédon pou skhimatízontai apó tis epiloyés tou « photós kai tou skótous » pou tha antimetopísoun to éna to állo sti yi mékhri tin telikí níki tou Iisoú Khristoú kai tin ananéosi tis yíinis dimiouryías. I « próti iméra » « simadévetai » étsi apó tin exousiodótisi pou díni o Theós stous epanastátes na ton polemísoun katá ti diárkia ton «eptá khiliádon» etón pou prophitéftikan apó olókliri tin evdomáda. Ínai étsi apólita katállili yia na yíni to simádi , diladí to « simádi » tis pséftikis theïkís latrías pou sinantátai katá ti diárkia éxi khilietión metaxí ton idololatrikón laón í ton ápiston Evraíon, allá idiaítera sti khristianikí epokhí, apó tin iiothétisi tis «iméras tou Akataníkitou Íliou» os evdomadiaías iméras anápafsis pou epivlíthike apó tin aftokratorikí exousía tou Konstantínou A΄ , stis 7 Martíou 321. Étsi, apó aftí tin

imerominía, i simeriní «khristianikí» Kiriakí ékhi yíni to « simádi tou thiríou » metá ti thriskeftikí ipostírixi pou tis dóthike apó tin papikí Romaiokatholikí písti apó to 538. Saphós, to «álpha » tis Yénesis íkhe pollá na prosphéri stous pistoús ipirétes tou Iisoú Khristoú tis epokhís tou « oméga ». Kai den ékhi teliósi.

I 2i méra

Yén. 1: 6: « Kai ípe o Theós: Yíne steréoma en méso ton idáton, kai as khorízi ta ídata apó ta ídata ».

Kai edó, prókitai yia khorismó : « ta neá apó ta neá ». I drási prophitévi ton khorismó ton plasmáton tou Theoú pou simvolízontai apó ta « ídata ». Aftó to edáphio epivevaióni ton phisikó khorismó tis ouránias zís apó tin epíyia zí kai, kai sta dío, ton khorismó ton «iión tou Theoú» apó tous «iioús tou diavólou» pou kaloúntai paróla aftá na sinipárkhoun mékhri tin krísi pou simatodotítai apó ton thánato tou Iisoú Khristoú yia tous kakoús epanastátes angélous, kai mékhri tin epistrophí en dóxi tou Iisoú Khristoú yia tous Yíinous. Aftós o khorismós tha dikaioloyísi to yegonós óti o ánthropos tha dimiouryithí lígo katóteros apó tous ouránious angélous, aphoú i ouránia diástasi tha ínai aprósiti se aftón. I istoría tis yis tha ínai aftí mias makrás dialoyís mékhri to télos tis. I amartía ékhi engathidrísi ataxía kai o Theós organóni aftín tin ataxía me epilektikí dialoyí.

Yén. 1: 7: « Kai epíisen o Theós to steréoma, kai diekhórisen ta ídata ta ipokáto tou stereómatos apó ta ídata ta iperáno tou stereómatos. Kai éyinen oútos . »

I ikóna pou dínetai diakhorízi tin epíyia zí pou prophitéftike apó ta « ídata pou ínai apó káto » apó tin ouránia zí pou ínai « páno apó to steréoma ».

Yén. 1: 8: « Kai onómase o Theós to steréoma Ouranó• kai éyine espéra kai éyine prí, iméra défteri ».

Aftós o ouranós, ipodilóni to atmosphairikó stróma to opío, skhimatisméno apó ta 2 aéria (idrogóno kai oxigóno) pou apoteloún to neró, periválli olókliri tin epiphánia tis yis kai to opío den ínai phisiká prosvásimo ston ánthropo. O Theós to sindéi me tin parousía mias aóratis ouránias zís, káti pou simvaíni aphoú o ídios o diávolos tha lávi to ónoma « árkhontas tis exousías tou aéra » stin Ephesíous 2: 2: «. . . sto opío pernoúsate katá tin poría aftoú tou kósmou, katá ton árkhonta tis exousías tou aéra, to pnévma pou tóra eneryí stous yious tis apitharkhías »• stási pou íkhe ídi ston ouránio kósmo.

I 3i méra

Yén. 1: 9: «Kai ípe o Theós: As sinakhthoún ta neá pou ínai káto apó ton ouranó se énan tópo, kai as phaní i xirá. Kai éyine étsi …»

Mékhri ekíni ti stigmí, « ta neá » káliptan olókliri ti yi, allá den periíkhan akómi kamía morphí thalássias zikís zís pou tha dimiourgoúntan tin 5i iméra . Aftí i akrívia tha dósi óli tis tin afthentikótita sti drási tou kataklismoú tis Yénesis 6, o opíos tha borési na diadósi ti morphí tis thalássias zikís zís sti vithisméni yi, yegonós pou tha dikaioloyísi tin epakólouthi évresi thalássion apolithomáton kai keliphón ekí.

Yén. 1: 10: « Onómase o Theós tin xirá Yi, kai to sináthrisma ton nerón onómase Thálasses. Kai íde o Theós óti ítan kaló ».

Aftós o néos diakhorismós krínetai « kalós » apó ton Theó epidí, péra apó tous okeanoús kai tis ipírous, díni se aftoús tous dío órous « thálassa kai steriá » ton rólo dío simvólon pou tha orísoun antístikha tin Katholikí Khristianikí Ekklisía kai tin Protestantikí Khristianikí Ekklisía, i opía proékipse apó tin próti me to ónoma Metarrithmisméni Ekklisía. O diakhorismós tous , pou pragmatopiíthike metaxí 1170 kai 1843, krínetai epoménos « kalós » apó ton Theó. Kai i enthárrinsí tou yia tous pistoús ipirétes tou tis epokhís tis Metarríthmisis apokalíphthike stin Apok. 2: 18 éos 29. Se aftá ta edáphia, vrískoume aftí ti simantikí diefkrínisi ton edaphíon 24 kai 25, i opía martirá mia exairetikí prosoriní katástasi: « Sas, ósous íste sta Thiátira, pou den ékhete aftí ti didaskalía, kai den ékhete gnorísi ta váthi tou Sataná, ópos ta apokaloún, sas léo: Den vázo kanéna állo város páno sas . « móno, ó, ti ékhis, kráta to mékhri na értho ». Yia álli mia phorá, me aftí tin omadopíisi, o Theós vázi táxi stin ataxía pou dimiouryíthike apó ta epanastatiká angeliká kai anthrópina pnévmata. As simiósoume aftí tin álli didaskalía, i « yi » tha dósi to ónomá tis se olókliro ton planíti epidí i « xirí » ínai proetimasméni na ínai to phisikó perivállon tis zís tou anthrópou yia ton opío aftí i dimiouryía dimiouryíthike apó ton Theó. Kathós i thalássia epiphánia ínai tésseris phorés megalíteri apó tin epiphánia tis xirás, o planítis tha boroúse na íkhe pári to ónoma « thálassa » pou tou axízi kalítera allá den dikaioloyítai sto theïkó skhédio. Ta lóyia aftoú tou «lógou»: «ta pouliá tou phteroú sinathrízontai kai ta pouliá tou phteroú sinathrízontai», vrískontai se aftés tis omadopiísis. Étsi, metaxí 1170 kai 1843, pistí kai irinikí Protestántes sóthikan apó ti dikaiosíni tou Khristoú, i opía tous kataloyístike kat' exaíresi khorís ipakí stin anápafsi tou Savvátou tis alithinís évdomis iméras: tou Savvátou. Kai ínai i apaítisi yia aftí tin anápafsi pou káni ti « yi » símvolo mias psevdoús khristianikís pístis apó to 1843, símphona me to Dan. 8: 14. I apódixi aftís tis thías krísis emphanízetai sto Apok. 10: 5, aphoú o Iisoús vázi « ta pódia tou » páno sti « thálassa kai ti steriá » yia na tous sintrípsi me ton thimó tou.

Yén. 1: 11: « Kai ípe o Theós: As vgáli i yi khórto, khórto pou káni spóro, kai karpophóra déntra pou kánoun karpó katá to ídos tous, pou ínai o spóros tous mésa tous, páno sti yi. Kai éyine étsi . »

I proteraiótita pou díni o Theós stin xirá epivevaiónetai: próton, lamváni ti dínami na « paráyi » vlástisi, phitá pou apodídoun spórous, oporophóra déntra pou apodídoun karpoús katá ídos ». Óla ta prágmata parágontai próta yia tis anánges tou anthrópou kai defterevóntos yia ta epíyia kai ouránia zóa pou tha ton periválloun. Aftá ta proïónta tis yis tha khrisimopiithoún apó ton Theó os simvolikés ikónes yia na apokalípsoun ta mathímatá tou stous ipirétes tou. O ánthropos, ópos « to déntro », tha apophéri karpoús, kaloús í kakoús.

Yén. 1: 12: « Kai i yi évgale vlástisi, khórta pou kánoun spóro katá to ídos tous, kai déntra pou kánoun karpó, pou ékhoun ton spóro tous katá to ídos tous• kai íde o Theós óti ítan kaló » .

Aftí tin tríti iméra , kanéna eláttoma den molíni to érgo pou dimioúryise o Theós, i phísi ínai télia, diladí krínetai « kalí ». Se télia atmosphairikí kai yíini katharótita, i yi pollaplasiázi ta proïónta tis. I karpí proorízontai yia ta ónta pou tha zísoun sti yi: tous anthrópous kai ta zóa, ta opía me ti sirá tous tha parágoun karpoús símphona me tin prosopikótitá tous.

Yén. 1: 13: « Kai éyine espéra kai éyine prí, tríti iméra ».

I 4i méra

Yén. 1: 14: « Kai ípe o Theós: As yínoun phostíres sto steréoma tou ouranoú, yia na diakhorízoun tin iméra apó ti níkhta• kai as ínai yia simía kai epokhés, kai yia iméres kai yia khrónia ».

Énas néos diakhorismós emphanízetai: « iméra apó níkhta ». Mékhri aftí tin tétarti iméra, to phos tis iméras den epitinkhanótan apó éna ouránio sóma. O diakhorismós iméras kai níkhtas ipírkhe ídi se mia ikonikí morphí pou dimiouryíthike apó ton Theó. Yia na káni ti dimiouryía Tou anexártiti apó tin parousía Tou, o Theós tha dimiouryísi tin tétarti iméra ouránia sómata pou tha epitrépsoun stous anthrópous na dimiouryísoun imerolóyia me vási ti thési aftón ton somáton sto diastrikó símpan. Étsi tha emphanistoún ta zódia tou Zodiakoú Kíklou, i astroloyía prin apó tin epokhí tis, allá khorís tin trékhousa mantía pou sindéetai me aftín, diladí tin astronomía.

Yén. 1: 15: « Kai as ínai phostíres en to stereómati tou ouranoú, dia na photízoun epí tis yis. Kai éyinen oútos . »

I « yi » prépi na photízetai apó tin « iméra » ópos kai apó ti « níkhta », allá to « phos » tis « iméras » prépi na xeperná aftó tis « níkhtas », epidí ínai i simvolikí ikóna tou Theoú tis alíthias, dimiourgoú ólon ton zontanón ónton. Kai i diadokhí stin táxi « níkhta iméra » prophitévi tin telikí tou níki enantíon ólon ton ekhthrón tou, i opíi ínai epísis kai ekhthrí ton agapiménon kai evloyiménon eklektón tou. Aftós o rólos tou « photismoú tis yis » tha dósi se aftá ta astéria mia simvolikí énnia tis thriskeftikís drásis pou didáski alíthies í psémata pou parousiázontai sto ónoma tou dimiourgoú Theoú.

Yén. 1: 16: « Kai epíisen o Theós tous dío megálous phostíres• ton phostíra ton megálon diá na exousiázi tin iméran, kai ton phostíra ton mikróteron diá na exousiázi tin níkta• kai tous astéres epísis ».

Simióste aftí ti leptoméria: epikaloúmenos « ton ílio » kai « ti selíni », « ta dío megála photistiká sómata », o Theós prosdiorízi ton ílio me tin ékphrasi « o méyistos », enó i eklípsis to apodikníoun, i dío iliakí kai seliniakí díski mas emphanízontai sto ídio méyethos, o énas kalípti ton állon amivaía. Allá o Theós pou ton dimioúryise gnorízi prin apó ton ánthropo óti i mikrí tou emphánisi ophíletai stin apóstasí tou apó ti yi, kathós o ílios ínai 400 phorés megalíteros allá 400 phorés makríteros apó ti selíni. Me aftí tin akrívia epivevaióni kai epivevaióni ton ipértato títlo tou os dimiourgoú Theoú.

Epipléon, se pnevmatikó epípedo, apokalípti to asíngrito «megalío» tou se síngrisi me ti mikrótita tis selínis , simvólou tis níkhtas kai tou skótous. I epharmoyí aftón ton simvolikón rólon tha aphorá ton Iisoú Khristó pou onomázetai « phos » sto Ioánni 1: 9: « Aftó to phos ítan to alithinó phos, to opío, erkhómeno ston kósmo, photízi káthe ánthropo ». As simiósoume óti i arkhaía diathíki tou sarkikoú evraïkoú laoú, khtisméni se éna seliniakó imerolóyio, téthike ipó to simádi mias «skotinís» epokhís• aftó mékhri tin próti kai ti défteri parousía tou Khristoú. Ópos akrivós o eortasmós ton «eortón tis néas selínis», i stigmí pou i exaphanizómeni selíni yínetai aórati, prophítefse tin élefsi tis iliakís epokhís tou Khristoú, tin opía to Mal. 4: 2 singríni me énan « ílio dikaiosínis »: « Allá yia esás pou phováste to ónomá mou, o Ílios tis dikaiosínis tha anatíli me therapía stis phteroúyes tou• tha vyíte kai tha pidíxete san moskhária apó to stávlo , . . . ». Metá tin arkhaía evraïkí diathíki, « i selíni » éyine to símvolo tis psevdokhristianikís pístis, diadokhiká Katholikí apó to 321 kai to 538, sti sinékhia Protestantikí apó to 1843 kai. . . thesmikí Antventistikí apó to 1994.

To edáphio anaphéretai epísis se « ta astéria ». To phos tous ínai adínamo, allá ínai tóso poliárithma pou paróla aftá photízoun ton ouranó ton yíinon nikhtón. « To astéri » yínetai étsi to símvolo ton thriskeftikón angeliophóron pou paraménoun órthii í pou péphtoun ópos to simádi tis « 6is sphrayídas » tou Apost. 6: 13, sto opío i ptósi ton asterión írthe na prophitéfsi stis 13 Noemvríou 1833 stous eklektoús, ti mazikí ptósi tou Protestantismoú yia to étos 1843. Aftí i ptósi aphoroúse parállila tous angeliophórous tou Khristoú pou dékhtikan to mínima ton « Sárdeon » , stous opíous o Iisoús dilóni: « Pernás yia zontanós kai ísai nekrós ». Aftí i ptósi thimátai sto Apost. 9: 1: « O pémptos ángelos sálpise. Kai ída éna astéri pou íkhe pési apó ton ouranó sti yi . To klidí yia tin ávisso dóthike se aftón ». Prin apó tin ptósi ton Protestantón, i Apok. 8: 10 kai 11 thimízi tin oristikí katadíki tou Katholikismoú apó ton Theó: « O trítos ángelos sálpise. Kai épese apó ton ouranó éna megálo astéri, pou kaigótan san dáda , kai épese sto éna tríto ton potamón kai stis piyés ton nerón». To edáphio 11 tou díni to ónoma « Apsénti »: « To ónoma aftoú tou astéra ínai Apsénti • kai to éna tríto ton nerón metatrápike se apsithiá , kai pollí ánthropi péthanan apó ta nerá, epidí pikráthikan ». Aftó epivevaiónetai stin Apok. 12: 4: « I ourá tou ésire to éna tríto ton asterión tou ouranoú kai ta érixe sti yi. O drákontas státhike brostá sti yinaíka pou eprókito na yennísi, yia na katavrokhthísi to paidí tis ótan yennísi ». I thriskeftikí angeliophóri tha pésoun tóte thímata ton ekteléseon ton Gállon epanastatón stin Apok. 8: 12: « O tétartos ángelos sálpise. Kai to éna tríto tou íliou khtipíthike, kai to éna tríto tis selínis, kai to éna tríto ton astéron, óste to éna tríto aftón skotíniase , kai i iméra den élampe yia to éna tríto tis diárkiás tis, kai i níkhta epísis ». I stókhi ton eléfthera skeptómenon epanastatón pou ínai ekhthrikí pros óles tis morphés thriskías ínai epísis, pánta en méri (to éna tríto), « o ílios » kai i « selíni ».

Sti Yén. 15: 5, ta « ástra » simvolízoun to « spérma » pou iposkhéthike ston Avraám: « Kai ton éphere éxo kai ípe: Kítaxe tóra pros ton ouranó, kai métrise ta astéria, an borís na ta arithmísis. Kai tou ípe: Étsi tha ínai to spérma sou ». Prosokhí! To mínima ipodiknií énan megálo arithmó, allá den léi típota yia tin piótita tis pístis aftoú tou plíthous sto opío o Theós tha vri « polloús kalesménous, allá lígous eklektoús » símphona me to Matth. 22: 14. Ta « ástra » simvolízoun kai páli tous eklektoús sto Dan. 12 : 3: « Kai i sophí tha lámpsoun san ti lámpsi ton ouranón• kai aftí pou tha epistrépsoun polloús sti dikaiosíni san ta astéria stous aiónes ton aiónon ».

Yén. 1: 17: « Kai éthesen aftoús o Theós en to stereómati tou ouranoú, dia na photízoun epí tis yis » .

Edó vlépoume, yia énan pnevmatikó lógo, tin epimoní tou Theoú se aftón ton rólo ton ástron: « na photízoun ti yi ».

Yén. 1: 18: « na exousiázi tin iméra kai ti níkhta, kai na khorízi to phos apó to skotádi. Kai íde o Theós óti ítan kaló ».

Edó o Theós epivevaióni ton pnevmatikó simvolikó rólo aftón ton asterión sindéontas tin « iméra kai to phos » aphenós kai ti « níkhta kai to skotádi » aphetérou.

Yén. 1: 19: « Kai éyine espéra kai éyine prí, iméra tétarti ».

I yi borí tóra na epophelithí apó to phos kai ti thermótita tou íliou yia na exasphalísi ti gonimótitá tis kai tin paragoyí phitikón trophón. Allá o rólos tou íliou tha yíni simantikós móno metá tin amartía pou diépraxan i Éva kai o Adám. Mékhri aftí tin trayikí stigmí, i zí vasizótan sti thavmatouryí dínami tis dimiouryikís dínamis tou Theoú. I epíyia zí ékhi organothí apó ton Theó yia aftí ti stigmí pou i amartía tha khtipísi ti yi me óli tis tin katára.

I 5i méra

Yén. 1: 20: « Kai ípe o Theós: As yemísoun ta neá zóa apó zóa, kai as petoún petiná páno apó ti yi sto anikhtó khóro tou ouranoú ».

Tin 5i aftí iméra , o Theós díni sta « ídata » ti dínami na « parágoun se aphthonía zontaná zóa » tóso pollá kai tóso pikíla pou i sínkhroni epistími diskolévetai na ta metrísi óla. Ston pithména tis avíssou, sto apólito skotádi, anakalíptoume mia ágnosti morphí zís apó mikroskopiká phthorízonta zóa pou anavosvínoun, anavosvínoun kai allázoun tin éntasi tou photós, akómi kai to khróma. Omíos, i éktasi tou ouranoú tha lávi tin kínisi tis ptísis ton « poulión ». Edó emphanízetai to símvolo ton « phterón » pou epitrépoun tin kínisi ston aéra sta phterotá sarkiká zóa. To símvolo tha sindethí me ta ouránia pnévmata pou den to khriázontai epidí den ipókintai stous epíyious kai ouránious phisikoús nómous. Kai sta phterotá ídi tis yis, o Theós tha apodósi ston eaftó tou tin ikóna tou «aetoú » pou ipsónetai sto ipsilótero ipsómetro metaxí ólon ton idón ptinón kai iptámenon zóon. O « aetós » yínetai epísis to símvolo tis aftokratorías, tou vasiliá Navoukhodonósora sto Dan. 7: 4 kai tou Napoléonta A΄ stin Apok. 8: 13: « Kítaxa, kai ákousa énan aetó na petái sto méso tou ouranoú , légontas me dinatí phoní: Ouaí, ouaí, ouaí stous katíkous tis yis, exaitías ton állon phonón tis sálpingas ton trión angélon pou prókitai na salpísoun! ». I emphánisi aftoú tou aftokratorikoú kathestótos prophítefse ta tría megála « ouaí » pou tha éplittan tous katíkous ton ditikón khorón, me to símvolo ton trión teleftaíon « salpíngon » tis Apok. 9 kai 11, apó to 1843, tin imerominía pou téthike se iskhí to diátagma tou Dan. 8: 14.

Ektós apó ton «aetó », ta álla « pouliá tou ouranoú » tha simvolízoun tous ouránious angélous, tous kaloús kai tous kakoús.

Yén. 1: 21: « Kai epíisen o Theós ta megála thalássia zóa kai pánta to zontanó zóon pou kinítai, to opíon évgalan ta ídata áphthona, katá to ídos aftón• kai pánta to phterotó ptinó katá to ídos aftoú• kai íden o Theós óti íto kalón ».

O Theós proetimázi ti thalássia zí yia tin katástasi tis amartías, tin epokhí pou ta « megalítera psária » tha kánoun ta mikrótera trophí tous. Aftí ínai i programmatisméni míra kai i khrisimótita tis aphthonías tous se káthe ídos. Ta « phterotá pouliá » den tha xephígoun apó aftín tin arkhí epidí ki aftá tha skotónontai metaxí tous yia trophí. Allá prin apó tin amartía, kanéna thalássio zóo í poulí den vlápti állo. I zí ta zontanévi óla kai sinipárkhoun se télia armonía. Yi' aftó o Theós kríni tin katástasi « kalí» . Ta thalássia « zóa » kai « ptiná » tha paíxoun simvolikó rólo metá tin amartía. I thanatiphóres mákhes metaxí ton idón tha dósoun sti « thálassa » tin énnia tou «thanátou» pou tis díni o Theós stin teletouryía tou loutroú ton Evraíon ieréon. I dexamení pou khrisimopiítai yia ton skopó aftó tha lávi to ónoma « thálassa » se anámnisi tis diélefsis tis «Erithrás Thálassas», kai ta dío prágmata apoteloún proikónisi tou khristianikoú vaptísmatos. Étsi, dínontás tou to ónoma « thirío pou anevaíni apó ti thálassa » stin Apok. 13: 1, o Theós prosdiorízi ti Romaiokatholikí thriskía kai ti monarkhía pou tin ipostirízi os mia ekklisía «nekrón» anthrópon pou skotónoun kai katavrokhthízoun tous yítonés tous san ta psária tis « thalássis ». Omíos, aetí, yerákia kai yerákia tha katavrokhthísoun peristéria kai áloga, lógo tis amartías tis Évas kai tou Adám kai tou polí megalíterou arithmoú anthrópinon apogónon tous mékhri tin éndoxi epistrophí tou Khristoú.

Yén. 1: 22: « Kai evlóyisen aftoús o Theós, légon• Afxánesthe kai plithínesthe, kai yemísate ta ídata ton thalassón, kai as plithinthoún ta petiná epí tis yis ».

I evloyía tou Theoú pragmatopiítai méso tou pollaplasiasmoú, se aftó to plaísio ton thalássion zóon kai ptinón, allá síntoma kai ton anthrópon. I Ekklisía tou Khristoú kalítai epísis na pollaplasiási ton arithmó ton pistón tis, allá edó i evloyía tou Theoú den ínai arketí, epidí o Theós kalí, allá den anangázi kanénan na antapokrithí stin prosphorá tou yia sotiría.

Yén. 1: 23: « Kai éyine espéra kai éyine prí, iméra pémpti ».

As simiósoume óti i thalássia zí dimiouryítai tin pémpti iméra, diakhorizómeni étsi apó ti dimiouryía tis epíyias zís, lógo tou pnevmatikoú tis simvolismoú pou aphorá tin próti morphí tou kataraménou kai apostáti Khristianismoú, o opíos tha antiprosopévi tin katholikí thriskía tis Rómis apó tis 7 Martíou 321, imerominía iiothétisis tis psevdoidololatrikís iméras anápafsis, tis prótis iméras kai «iméras tou íliou», pou argótera metonomástike se Kiriakí, diladí iméra tou Kiríou. Aftí i exíyisi epivevaiónetai apó tin emphánisi tou Romaiokatholikismoú katá tin 5i khilietía kai apó aftón tou Protestantismoú pou emphanízetai katá tin 6i khilietía .

I 6i méra

Yén. 1: 24: « Kai ípe o Theós: As yennísi i yi zóa zontaná katá to ídos tous, ktíni kai erpetá kai thiría tis yis katá to ídos tous• kai éyine étsi ».

I 6i iméra simatodotítai apó ti dimiouryía tis epíyias zís, i opía me ti sirá tis, metá ti thálassa, « paráyi zontaná zóa». katá ta ídi tous, apó vooidí, apó erpetá kai apó thiría tis yis, katá ta ídi tous . « O Theós théti se kínisi mia diadikasía anaparagoyís ólon aftón ton zontanón plasmáton . Tha exaplothoún se óli ti yi. »

Yén. 1: 25: « Kai epíisen o Theós ta thiría tis yis katá to ídos aftón, kai ta ktíni katá to ídos aftón, kai pánta ta erpetá epí tis yis katá to ídos aftón• kai íden o Theós óti íto kalón ».

Aftó to edáphio epivevaióni tin enéryia pou diatákhthike sto prigoúmeno. As simiósoume aftí ti phorá óti o Theós ínai o dimiourgós kai o diefthintís aftís tis khersaías zikís zís pou paráyetai sti yi. Ópos kai me aftá tis thálassas, ta khersaía zóa tha zoun se armonía mékhri tin epokhí tis anthrópinis amartías. O Theós vríski aftí ti zikí dimiouryía « kalí » stin opía dimiourgoúntai simvolikí róli kai tha ta khrisimopiísi sta prophitiká tou minímata metá tin engathídrisi tis amartías. Metaxí ton erpetón, « to phídi » tha paíxi kírio rólo os méso ipokínisis tis amartías pou khrisimopiítai apó ton diávolo. Metá tin amartía, ta zóa tis yis tha katastrépsoun to éna to állo ídos enantíon ídous. Kai aftí i epithetikótita tha dikaioloyísi, stin Apok. 13: 11, to ónoma « thirío pou anevaíni apó ti yi », to opío prosdiorízi tin protestantikí thriskía stin teleftaía tis katástasi, kataraméni apó ton Theó sto plaísio tis telikís dokimasías tis pístis ton Antventistón, dikaioménis apó tin alithiní epistrophí tou Iisoú Khristoú pou ékhi programmatistí yia tin ánixi tou 2030. Ostóso, as simiósoume óti o Protestantismós phéri aftí tin katára agniméni apó ta plíthi apó to 1843.

Yén. 1: 26: « Kai ípe o Theós: As kánoume ánthropo kat' ikóna imón, kath' omíosin imón• kai as exousiázi epáno sta psária tis thálassas, kai epáno sta petiná tou ouranoú, kai epáno sta ktíni, kai epáno se óli ti yi, kai epáno se káthe erpetó pou sérnetai epáno sti yi ».

Légontas « As kánoume », o Theós sindéi me to dimiouryikó tou érgo ton pistó angelikó kósmo pou parakolouthí ti drási tou kai ton periválli yemátos enthousiasmó. Káto apó to théma tou diakhorismoú , edó, omadopiiména stin 6i iméra , tin epíyia zikí dimiouryía kai aftí tou anthrópou pou anaphéretai se aftó to edáphio 26, arithmós tou onómatos tou Theoú, diladí, arithmós pou prokípti apó tin prosthíki ton tessáron evraïkón grammáton «Yod = 10 +, He = 5 +, Wav = 6 +, He = 5 = 26»• grámmata pou sinthétoun to metagramméno ónomá tou «YaHWéH». Aftí i epiloyí ínai akómi pio dikaioloyiméni aphoú, « phtiagménos kat' ikóna Theoú », o « ánthropos » Adám érkhetai na ton ekprosopísi simvoliká stin epíyia dimiouryía os ikóna tou Khristoú. O Theós tou díni ti somatikí kai psikhikí tou ópsi, diladí tin ikanótita na kríni metaxí kaloú kai kakoú, pou tha ton katastísi ipéfthino. Dimiouryiménos tin ídia iméra me ta zóa, o « ánthropos » tha lávi tin epiloyí tis « omióseós » tou: Theós í zóo, diladí « to thirío ». Tóra, epitrépontas ston eaftó tous na parasirthí apó «éna zóo», « to phídi », i Éva kai o Adám tha apokopoún apó ton Theó kai tha khásoun tin « omiótitá » tous . Dínontas ston ánthropo kiriarkhía páno « sta erpetá pou sérnontai sti yi », o Theós proskalí ton ánthropo na kiriarkhísi «sto phídi» kai epoménos na min aphísi ton eaftó tou na didakhthí apó aftón. Alímono yia tin anthropótita, i Éva tha apomonothí kai tha khoristí apó ton Adám ótan parasirthí kai yíni énokhi yia tin amartía tis anipakís.

O Theós empistévetai ston ánthropo óli tin epíyia dimiouryía Tou me tis zoés pou periékhi kai paráyi stis thálasses, sti yi kai ston ouranó.

Yén. 1: 27: « Kai epíisen o Theós ton ánthropon kat' ikóna eaftoú, kat' ikóna Theoú epíisen aftón• ársen kai thíli epíisen aftoús ».

I 6i iméra diarkí ópos kai i álles, 24 óres kai phaínetai óti i dimiouryíes tou ándra kai tis yinaíkas omadopioúntai edó yia ekpaideftikoús skopoús, diladí na sinopsísoun ti dimiouryía tous. Prágmati, i Yénesi 2 askholítai me aftí ti dimiouryía tou anthrópou apokalíptontas pollés práxis pou pithanós epitéfkhthikan se diástima arketón imerón. I istoría aftoú tou kephalaíou 1 apoktá étsi énan

kanonistikó kharaktíra, apokalíptontas tis simvolikés axíes pou o Theós íthele na dósi stis prótes éxi iméres tis evdomádas.

Aftí i evdomáda ínai akómi pio simvolikí, kathós apikonízi to sotírio skhédio tou Theoú. O «ándras» simvolízi kai prophitévi ton Khristó, kai i «yinaíka» simvolízi tin «Eklektí Ekklisía» pou tha anastithí apó aftón. Epipléon, prin apó tin amartía, o pragmatikós khrónos den ékhi kamía simasía, epidí stin katástasi tis teliótitas, o khrónos den metriétai kai i antístrophi métrisi ton «6. 000 etón» tha xekinísi tin próti ánixi pou simatodotítai apó tin próti anthrópini amartía. Me télia kanonikótita, i 12ores níkhtes kai i 12ores iméres diadékhontai i mía tin álli sinekhós. Se aftó to edáphio, o Theós tonízi tin omiótita tou anthrópou pou dimiouryíthike símphona me ti dikí tou ikóna. O Adám den ínai adínamos. ínai yemátos dínami kai dimiouryíthike ikanós na antistéketai stous pirasmoús tou diavólou.

Yén. 1: 28: « Kai evlóyisen aftoús o Theós, kai ípe pros aftoús o Theós• Afxánesthe kai plithínesthe, kai yemísate ti yi, kai katakiriéfsate aftín, kai exousiázete epí ton ikhthíon tis thalássis, kai epí ton petinón tou ouranoú, kai epí pantós zóntos kinouménou epí tis yis ».

To mínima apefthínetai apó ton Theó se óli tin anthropótita, tis opías o Adám kai i Éva ínai ta arkhiká prótipa. Ópos kai ta zóa, étsi kai aftá evlogoúntai kai entharrínontai na anaparágontai yia na pollaplasiásoun tous anthrópous. O ánthropos apoktá apó ton Theó kiriarkhía páno sta ziká plásmata, prágma pou simaíni óti den prépi na epitrépi ston eaftó tou na kiriarkhítai apó aftá, apó sinaisthimatikí adinamía. Den prépi na ta vlápti, allá na zi se armonía mazí tous. Aftó, sto plaísio pou priyítai tis katáras tis amartías.

Yén. 1: 29: « Kai ípe o Theós: Idoú, sas édoka káthe khórto pou káni spóro, to opío ínai páno sto prósopo olókliris tis yis, kai káthe déntro, sto opío ipárkhi karpós déntrou pou káni spóro• aftó tha ínai yia esás trophí ».

Sti dimiouryía ton phitón, o Theós apokalípti óli tin kalosíni kai ti yennaiodoría Tou pollaplasiázontas ton arithmó ton spóron káthe ídous phitoú, oporophóron déntron, dimitriakón, votánon kai lakhanikón. O Theós prosphéri ston ánthropo to prótipo tis télias diatrophís pou proáyi tin kalí somatikí kai psikhikí iyía, evnoïkí yia olókliro ton organismó kai tin anthrópini psikhí, akóma kai símera, ópos kai stin epokhí tou Adám. Aftó to théma ékhi parousiastí apó ton Theó apó to 1843 os apaítisi yia tous eklektoús Tou kai apoktá akómi megalíteri simasía stis éskhates iméres mas, ótan i trophí ínai thíma tis khimías, ton lipasmáton, ton phitopharmákon kai állon pou katastréphoun ti zí antí na tin proágoun.

Yén. 1: 30: « Kai is pánta ta thiría tis yis, kai is pánta ta petiná tou ouranoú, kai is pánta ta erpetá tis yis, is ta opía ipárkhi zí, édoka pásan khlorón khórton is trophín. Kai éyinen oútos . »

Aftó to edáphio parousiázi to klidí pou dikaioloyí tin pithanótita aftís tis armonikís zís. Óla ta zontaná ónta ínai vegan, epoménos den ékhoun kanéna lógo na vláptoun to éna to állo. Metá tin amartía, ta zóa epitíthentai sikhnótera to éna sto állo yia trophí kai sti sinékhia o thánatos tha ta khtipísi óla me ton énan í ton állon trópo.

Yén. 1: 31: « Kai íde o Theós óla ósa íkhe káni, kai idoú, ítan kalá lían. Kai éyine espéra kai éyine prí, iméra ékti . »

Sto télos tis 6is iméras , o Theós ínai ikanopiiménos me ti dimiouryía Tou, i opía, me tin parousía tou anthrópou sti yi, krínetai aftí ti phorá os « polí kalí », enó ítan « kalí » móno sto télos tis 5is iméras .

I próthesi tou Theoú na diakhorísi tis prótes 6 iméres tis evdomádas apó tin 7i katadikníetai apó tin omadopíisí tous se aftó to kephálaio 1 tis Yénesis. Me aftón ton trópo, proetimázi ti domí tis 4is entolís tou thíou nómou tou, tin opía tha parousiási stin epokhí tous stous Evraíous pou eleftheróthikan apó tin aiyiptiakí doulía. Apó ton Adám, i ánthropi íkhan 6 iméres apó tis 7, káthe evdomáda, yia na askholithoún me tis yíines askholíes tous. Yia ton Adám, ta prágmata xekínisan kalá, allá aphoú dimiouryíthike apó aftón, i yinaíka, i « vithós » tou pou tou dóthike apó ton Theó, tha phéri tin amartía stin yíini dimiouryía, ópos tha apokalípsi i Yénesi 3. Apó agápi yia ti sízigó tou, o Adám me ti sirá tou tha phái ton apagorevméno karpó kai olókliro to zevgári tha vrethí na khtipiétai apó tin katára tis amartías. Se aftí tin práxi, o Adám prophitévi ton Khristó, o opíos tha érthi na mirastí kai na plirósi sti thési tou to sphálma tis agapiménis tou Eklektís Ekklisías. O thánatós tou ston stavró, stous própodes tou órous Golgothá, tha litrósi tin amartía pou diaprákhthike kai, nikitís epí tis amartías kai tou thanátou, o Iisoús Khristós tha apoktísi to dikaíoma na epitrépsi stous eklektoús tou na epophelithoún apó tin télia dikaiosíni tou. Borí étsi na tous prosphéri aiónia zí pou kháthike apó tin epokhí tou Adám kai tis Évas. I eklektí tha isélthoun mazí taftókhrona se aftí tin aiónia zí stis arkhés tis 7is khilietías , tóte tha ekplirothí o prophitikós rólos tou Savvátou. Boríte lipón na katalávete yiatí aftó to théma tis ipólipis 7is iméras parousiázetai sto kephálaio 2 tis Yénesis, xekhoristá apó tis prótes 6 iméres pou omadopioúntai sto kephálaio 1.

Yénesi 2

I évdomi méra

Yén. 2: 1: « Étsi telíosan i ouraní kai i yi, kai óli i stratiá tous ».

I prótes éxi iméres khorízontai apó tin « évdomi » epidí to dimiouryikó érgo tou Theoú sti yi kai tous ouranoús plisiázi sto télos tou. Aftó ískhie yia tin topothétisi ton themelíon tis zís pou dimiouryíthike tin próti evdomáda, allá akómi perissótero yia ta 7. 000 khrónia pou prophitévi epísis. I prótes éxi iméres anangélloun óti o Theós tha ergastí se antixoótites antimetopízontas to stratópedo tou diavólou kai tis katastrophikés tou práxis yia 6. 000 khrónia. To érgo Tou tha sinístatai stin prosélkisi ton eklektón Tou kontá Tou yia na tous epiléxi anámesa apó ólous tous anthrópous. Tha tous dósi diáphores apodíxis tis agápis Tou kai tha diatirísi ósous Ton agapoún kai Ton engrínoun se óles tis ptikhés Tou kai se ólous tous tomís. Yiatí ósi den to kánoun aftó tha entakhthoún sto kataraméno stratópedo tou diavólou. O « stratós » pou anaphérthike orízi tis zontanés dinámis ton dío stratopédon pou tha antitakhthoún kai tha polemísoun i mía tin álli sti « yi » kai stous « ouranoús » ópou ta « astéria tou ouranoú » ta simvolízoun. Kai aftí i mákhi yia tin epiloyí tha diarkési 6. 000 khrónia.

Yén. 2: 2: « Kai tin évdomi iméra o Theós telíose to érgo tou, to opío íkhe káni, kai anapáfthike tin évdomi iméra apó ólo to érgo tou, to opío íkhe káni ».

Sto télos tis prótis evdomádas tis yíinis istorías, i anápafsi tou Theoú didáski éna próto máthima: O Adám kai i Éva den ékhoun akómi amartísi, káti pou exiyí ti dinatótita tou Theoú na viósi alithiní anápafsi. I anápafsi tou Theoú, epoménos, exartátai apó tin apousía amartías sta plásmatá Tou.

To déftero máthima ínai pio leptó kai krívetai stin prophitikí ptikhí aftís tis « évdomis iméras », i opía ínai mia ikóna tis « évdomis » khilietías tou megálou sotíriou érgou pou ékhi programmatistí apó ton Theó.

I ísodos stin « évdomi » khilietía, pou onomázetai « khília khrónia » stin Apok. 20: 4-6-7, tha simatodotísi tin oloklírosi tis epiloyís ton eklektón. Kai yia ton Theó kai tous eklektoús Tou, pou tha sothoún zontaní í tha anastithoún, allá óli tha doxastoún, i anápafsi pou tha epitefkhthí tha ínai i sinépia tis níkis tou Theoú en Iisoú Khristó epí ólon ton ekhthrón Tou. Sto evraïkó kímeno, to ríma « anapáftike » ínai «shavat» apó tin ídia ríza me ti léxi « sávvato ».

Yén. 2: 3: « Kai evlóyise o Theós tin évdomi iméra, kai ayíase aftín• epidí, en aftí anapáfthike apó pánton ton érgon aftoú, ta opía éktise kai ékane ».

I léxi Sávvato den anaphéretai, allá i ikóna tis vrísketai ídi ston ayiasmó tis « évdomis iméras ». Kataníste, lipón, tin aitía aftoú tou ayiasmoú apó ton Theó. Prophitévi ti stigmí pou i thisía Tou en Iisoú Khristó tha lávi tin telikí tis antamiví: tin eftikhía na periválletai apó ólous tous eklektoús Tou pou ékhoun martirísi stin epokhí tous tin pistótitá tous sto martírio, ta vásana, tis sterísis, tis perissóteres phorés, akómi kai ston thánato. Kai stin arkhí tis « évdomis » khilietías, óli tha ínai zontaní kai den tha khriázetai pléon na phovoúntai ton thánato. Yia ton Theó kai to pistó Tou stratópedo, boroúme na phantastoúme tin aitía mias megalíteris « anápafsis » apó aftí? O Theós den tha vlépi pléon ósous Ton agapoún na ipophéroun, den tha khriázetai pléon na mirázetai ta vásana tous. Aftí tin « anápafsi » yiortázi káthe « évdomo Sávvato » ton aénaon evdomádon mas. Aftós o karpós tis telikís Tou níkis tha ékhi epitefkhthí me ti níki tou Iisoú Khristoú epí tis amartías kai tou thanátou. Mésa se aftón, sti yi kai anámesa se állous anthrópous, oloklírose éna érgo pou ínai elákhista pisteftó: píre ton thánato yia na dimiouryísi ton eklektó laó tou kai to Sávvato aníngile stin anthropótita apó tin epokhí tou Adám óti tha nikoúse tin amartía yia na prosphéri ti dikaiosíni tou kai tin aiónia zí se ósous ton agapoún kai ton ipiretoún pistá. káti pou i Apok. 6: 2 diakiríssi kai epivevaióni: « Kítaxa, kai idoú, éna lefkó álogo. Kai aftós pou kathótan páno tou íkhe éna tóxo, kai tou dóthike éna stémma, kai vyíke nikóntas kai yia na nikísi ».

I ísodos stin évdomi khilietía simatodotí tin ísodo ton eklektón stin aioniótita tou Theoú, yi' aftó kai, se aftí ti theïkí aphíyisi, i évdomi iméra den klíni me tin ékphrasi « éyine vrádi, eyéneto prí, eyéneto. . . iméra ». Stin Apokálipsí tou pou dóthike ston Ioánni, o Khristós tha epikalestí aftín tin évdomi khilietía kai tha apokalípsi óti tha apotelítai epísis apó « khília khrónia » símphona me tin Apok. 20: 2-4, ópos ta próta éxi pou priyíthikan. Tha ínai mia epokhí ouránias krísis katá tin opía i eklektí tha prépi na krínoun tous nekroús tou kataraménou stratopédou. I mními tis amartías tha diatirithí epoménos se aftá ta teleftaía « khília khrónia » tou megálou Savvátou pou prophitéftike káthe Savvatokíriako. Móno i teleftaía krísi tha katastísi dinató na tethí télos sti sképsi tis amartías ótan, sto télos tis évdomis khilietías, óli i pesméni tha ékhoun katastraphí «sti límni tis photiás tou défterou thanátou ».

O Theós díni exiyísis yia ti yíini dimiouryía Tou

Proidopíisi: Paraplaniméni ánthropi spérnoun amphivolíes parousiázontas aftó to méros tis Yénesis 2 os défteri martiría pou tha antékroue tin aphíyisi tis Yénesis 1. Aftí i ánthropi den ékhoun kataníси tin aphiyimatikí méthodo pou khrisimopíise o Theós. Sti Yénesi 1, parousiázi to sínolo ton próton éxi imerón tis dimiouryías Tou. Sti sinékhia, apó ti Yénesi 2: 4, epistréphi yia na paráskhi prósthetes leptoméries skhetiká me orisména thémata pou den exigoúntai sti Yénesi 1.

Yén. 2: 4: « Aftés ínai i arkhés ton ouranón kai tis yis, ótan dimiouryíthikan ».

Aftés i prósthetes exiyísis ínai apolítos aparaítites epidí to théma tis amartías prépi na lávi tis dikés tou exiyísis. Kai ópos ídame, aftó to théma tis amartías ínai pantakhoú parón stis morphés pou o Theós ékhi dósi sta yíina kai ouránia epitévgmatá tou. I kataskeví tis eptaímeris evdomádas ínai i ídia phoréas pollón mistiríon pou móno o khrónos tha apokalípsi stous eklektoús tou Khristoú.

Yén. 2: 5: « Ótan o Kírios o Theós ékane ti yi kai ton ouranó, kanénas thámnos tou agroú den ipírkhe akóma sti yi, oúte kanéna khórto tou agroú den íkhe vlastísi akóma• epidí, o Kírios o Theós den íkhe vréxi sti yi, oúte ipírkhe ánthropos yia na kallieryísi ti yi ».

Simióste tin emphánisi tou onómatos « Yiakhvé », me to opío o Theós onómase ton eaftó tou katópin aitímatos tou Misí, símphona me tin Éxodo 3: 14-15. O Misís égrapse aftín tin apokálipsi ipó tin ipagórefsi tou Theoú, ton opío onómase « Yiakhvé ». I thía apokálipsi edó antlí tin istorikí tis anaphorá apó tin éxodo apó tin Aíyipto kai ti dimiouryía tou éthnous Israíl.

Píso apó aftés tis phainomeniká loyikés leptoméries krívontai prophitevménes idées. O Theós milái yia tin anáptixi tis phitikís zís, « thámnon kai votánon tou agroú », stous opíous prosthéti « vrokhí » kai tin parousía tou « anthrópou » pou tha « kallieryísi to édaphos ». To 1656, metá tin amartía tou Adám, sti Yénesi 7: 11, « i vrokhí » tou « kataklismoú » tha katastrépsi ti phitikí zí, « thámnous kai votánon tou agroú », kathós kai «ton ánthropo » kai tis « sodiés » tou lógo tis entatikopíisis tis amartías.

Yén. 2: 6: « Allá mia omíkhli anévaine apó ti yi kai pótize olókliro to prósopo tis yis ».

Prin katastrépsi íte tin amartía íte prin apó aftín, o Theós káni ti yi na «psekastí me mia omíkhli se óli tis tin epiphánia ». I drási ínai ípia kai apotelesmatikí kai katállili yia tin anamártiti, éndoxi kai télia agní zí. Metá tin amartía, o ouranós tha stíli katastrophikés kataiyídes kai katarraktódis vrokhés os simádi tis katáras tou.

O skhimatismós tou anthrópou

Yén. 2: 7: « Kai éplase Kírios o Theós ton ánthropo apó khóma tis yis, kai phísixe sta routhoúnia tou pní zís• kai éyine o ánthropos se zontaní psikhí ».

I dimiouryía tou anthrópou vasízetai se énan néo diakhorismó : aftón tou « khómatos tis yis », éna méros tou opíou lamvánetai yia na skhimatísi mia zí phtiagméni kat' ikóna Theoú. Se aftí tin enéryia, o Theós apokalípti to skhédió Tou na apoktísi kai teliká na epiléxi eklektoús yíinis proélefsis, tous opíous tha káni aiónious.

Ótan o Theós ton dimiouryí, o ánthropos apotelí antikímeno idiaíteris prosokhís apó ton Dimiourgó tou. Simióste óti ton « pláthi » apó « to khóma tis yis » kai aftí i monadikí proélefsi prophitévi tin amartía tou, ton thánató tou kai tin epistrophí tou stin katástasi tis « khómatos ». Aftí i theïkí enéryia ínai singrísimi me ekíni enós « angioplásti » pou pláthi éna « pílino skévos ». Mia ikóna pou o Theós tha diekdikísi ston Ier. 18: 6 kai ston Rom. 9: 21 . Epipléon, i zí tou « anthrópou » tha exartithí apó tin « pní » tou pou o Theós emphisá sta « routhoúnia » tou . Epoménos, ínai prágmati i pnevmonikí « pní » kai ókhi i pnevmatikí pní pou pollí sképhtontai. Óles aftés i leptoméries apokalíptontai yia na mas ipenthimísoun póso éfthrafsti ínai i zí tou anthrópou, exartómeni apó ton Theó yia tin parátasí tis. Paraméni karpós enós diarkoús thávmatos, epidí i zí vrísketai móno ston Theó kai móno se Aftón. Me to thío thélimá tou « o ánthropos éyine éna zontanó on . " An i zí enós kaloú í kakoú anthrópou paratathí, ínai móno epidí to epitrépi o Theós. Kai ótan ton khtipísi o thánatos, exakolouthí na ínai i dikí tou apóphasi pou títhetai ipó amphisvítisi.

Prin apó tin amartía, o Adám dimiouryíthike télios kai athóos, katékhontas mia iskhirí zotikótita kai iserkhómenos se mia aiónia zí, peritriyirisménos apó aiónia prágmata. Móno i morphí tis dimiouryías tou prophitévi to tromeró tou peproméno.

Yén. 2: 8: « Tóte o Kírios o Theós phítepse énan kípo stin Edém pros anatolás, kai ekí évale ton ánthropo pou éplase ».

Énas kípos ínai i ikóna tou idanikoú tópou yia ton ánthropo, o opíos vríski ekí óla ta threptiká kai mayeftiká optiká tou stikhía• ipérokha louloúdia pou den maraínontai kai den khánoun poté to áromá tous apó efkháristes mirodiés pollaplasiasménes sto ápiro. Aftí i trophí pou prosphéretai ston kípo den khtízi ti zí tou, i opía, prin apó tin amartía, den exartátai apó tin trophí. I trophí katanalónetai epoménos apó ton ánthropo yia tin apoklistikí tou efkharístisi. I akrívia « o Theós phítepse énan kípo » martirá tin agápi tou yia to plásma tou. Yínetai kipourós yia na prosphéri ston ánthropo aftó to ipérokho méros yia na zi.

I léxi Edém simaíni «kípos ton apoláfseon» kai, lamvánontas ton Israíl os kentrikó simío anaphorás, o Theós topothetí aftín tin Edém anatoliká tou Israíl. Yia tis «apoláfsis» tou, o ánthropos topothetítai se aftón ton ipérokho kípo apó ton Theó, ton Dimiourgó tou.

Yén. 2: 9: « Yiakhvé » Kai apó ti yi ékane o Theós na vlastísi káthe déntro efkháristo stin órasi kai kaló yia trophí• kai to déntro tis zís sto méso tou paradísou , kai to déntro tis gnósis tou kaloú kai tou kakoú .

O kharaktíras enós kípou éngitai stin parousía oporophóron déntron pou prosphéroun tous «étimous pros katanálosi» karpoús tous me pollaplés glikés kai zakharoúkhes yéfsis. Óla aftá vrískontai ekí yia tin apoklistikí efkharístisi tou Adám, pou ínai akóma mónos tou.

Ston kípo ipárkhoun epísis dío déntra me diametriká antítheta kharaktiristiká: to «déntro tis zís » pou katalamváni tin kentrikí thési, « sti mési tou kípou ». Me aftón ton trópo, o kípos kai i ploúsies prosphorés tou sindéontai plíros me aftón. Kontá tou vrísketai to «déntro tis gnósis tou kaloú kai tou kakoú ». Ídi ston orismó tis, i léxi « kakó » prophitévi tin prósvasi stin amartía. Boroúme lipón na katalávoume óti aftá ta dío déntra ínai i ikónes ton dío stratopédon pou tha antiparatethoún sti yi tis amartías: to stratópedo tou Iisoú Khristoú, pou apikonízetai apó to « déntro tis zís », enántia sto stratópedo tou diavólou pou, ópos ipodilóni to ónoma tou «déntrou », ékhi gnorísi í viósi diadokhiká

to « kaló » apó ti dimiouryía tou mékhri tin iméra pou to « kakó » to ékane na stasiási enántia ston Dimiourgó tou• aftó pou o Theós apokalí «amartánontas enantíon tou». Sas ipenthimízo óti aftés i arkhés tou « kaloú kai tou kakoú » ínai i dío epiloyés í dío pithaní antítheti akraíi karpí pou paráyi i plíris elefthería enós « zontanoú óntos ». An o prótos ángelos den to íkhe káni, álli ángeli tha íkhan kai páli epanastatísi, ópos ékhi ídi apodíxi i yíini empiría tis anthrópinis simperiphorás.

Se óles tis yennaiódores prosphorés tou kípou pou etímase o Theós yia ton Adám, ipárkhi aftó to déntro « tis gnósis tou kaloú kai tou kakoú » pou ínai ekí yia na dokimási tin pistótita tou anthrópou. Aftós o óros « gnósi » prépi na yíni kalá katanitós epidí yia ton Theó to ríma « gnorízo » paírni mia akraía énnia tis víosis tou « kaloú í tou kakoú » pou tha vasízetai se práxis ipakís í anipakís. To déntro tou kípou ínai móno to ilikó stírigma tis dokimasías tis ipakís kai o karpós tou metadídi to kakó móno epidí o Theós tou ékhi dósi aftón ton rólo parousiázontás ton os apagórefsi. I amartía den vrísketai ston karpó allá sto yegonós óti ton tróme gnorízontas óti o Theós ton ékhi apagoréfsi.

Yén. 2: 10: « Énas potamós évyaine apó tin Edém yia na potízi ton kípo, kai apó ekí diairoúntan se téssera révmata ».

Parousiázetai éna néo mínima diakhorismoú , akrivós ópos o potamós pou vyaini apó tin Edém khorízetai se « tésseris kládous », aftí i ikóna prophitévi ti yénnisi tis anthropótitas, tis opías i apógoni tha exaplothoún pangosmíos, íte sta téssera simía tou orízonta, íte stous tésseris anémous ton ouranón, se olókliri ti yi. O « potamós » ínai to símvolo enós laoú, me to neró na ínai to símvolo tis anthrópinis zís. Me aftí ti diaíresi « se tésseris kládous », o potamós pou vyaini apó tin Edém tha skorpísi to neró tis zís tou se olókliri ti yi kai aftí i idéa prophitévi tin epithimía tou Theoú na diadósi ti gnósi Tou se olókliri tin epiphániá tis. To skhédió Tou tha oloklirothí símphona me ti Yénesi 10 me ton khorismó tou Nóe kai ton trión yion tou metá to télos tou kataklismoú ton idáton. Aftí i mártires tou kataklismoú tha metadósoun apó yeniá se yeniá ti mnímі tis tromerís theïkís timorías.

Den gnorízoume tin optikí emphánisi tis yis prin apó ton kataklismó, allá prin apó ton khorismó ton laón, i katikiméni yi prépi na emphanizótan os mia eniaía ípiros pou potizótan móno apó aftín tin piyí neroú pou anavlízi apó ton Kípo tis Edém. I simerinés esoterikés thálasses den ipírkhan kai ínai sinépia tou kataklismoú pou kálipse olókliri ti yi yia éna khróno. Mékhri ton kataklismó, olókliri i ípiros ardevótan apó aftá ta téssera potámia kai i parapótamí tous diéniman glikó neró se olókliri tin epipháni tis xirás yis. Katá ti diárkia tou kataklismoú, to Stenó tou Yivraltár kai aftó tis Erithrás Thálassas katérrefsan, proetimázontas étsi ton skhimatismó tis Mesoyíou Thálassas kai tis Erithrás Thálassas pou isévale apó to almiró neró ton okeanón. Na xérete óti sti néa yi ópou o Theós tha engathidrísi ti vasilía tou, den tha ipárkhi thálassa símphona me tin Apokálipsi 21: 1, kathós den tha ipárkhi pia thánatos. I diaíresi ínai i sinépia tis amartías kai i pio éntoni morphí tis tha timorithí apó ta katastrophiká neá tou kataklismoú. Diavázontas aftó to mínima, móno stin prophitikí tou ópsi, i « tésseris kládi » tou potamoú orízoun tésseris laoús pou kharaktirízoun tin anthropótita.

Yén. 2: 11: « To ónoma tou prótou ínai Phisón• aftós ínai pou periválli olókliri ti yi Avilá, ópou ipárkhi khrisáphi ».

To ónoma tou prótou potamoú pou onomazótan Phisón í Phisón simaíni: aphthonía neroú. I periokhí ópou vriskótan i Edém pou phítepse o Theós prépi na ítan ekí pou pigázoun i simeriní Tígris kai Evrátis• yia ton Evráti sto óros Ararát kai yia ton Tígri ston Távro. Sta anatoliká kai sto kéntro tis Tourkías vrísketai akómi i apéranti límni Van, i opía apotelí éna terástio apóthema glikoú neroú. Me

ti theïkí tis evloyía, to áphthono neró evnooúse tin exairetikí gonimótita tou kípou tou Theoú. I yi tis Avilá, phimisméni yia ton khrisó tis, vriskótan, símphona me orisménous, sta vorioanatoliká tis simerinís Tourkías . Ektinótan mékhri tis aktés tis simerinís Yeoryías. Allá aftí i erminía théti éna próvlima, epidí símphona me ti Yénesi 10: 7, o « Avilá » ínai o ídios « yios tou Khous » . « yios tou Kham » kai anaphéretai stin Aithiopía pou vrísketai nótia tis Aiyíptou. Aftó me odiyí na entopíso aftí ti khóra «Khavíla » stin Aithiopía í stin Ieméni, ópou vrískontan ta orikhía khrisoú, ta opía i vasílissa tis Savá proséphere ston vasiliá Solomónta.

Yén. 2: 12: « To khrisáphi ekínis tis yis ínai katharó• ekí vrískontai epísis vdéllio kai ónikhas ».

O « khrisós » ínai to símvolo tis pístis, kai o Theós prophitévi yia tin Aithiopía mia agní písti. Tha ínai ídi i móni khóra ston kósmo pou tha ékhi diatirísi ti thriskeftikí klironomiá tis Vasílissas tis Savá metá tin paramoní tis me ton Vasiliá Solomónta. As prosthésoume epísis sto pleonéktimá tis óti, stin anexartisía tis pou diatírise katá ti diárkia ton aiónon thriskeftikoú skótous pou kharaktírizan tous laoús tis «khristianikís» Ditikís Evrópis, i Aithíopes diatírisan ti khristianikí písti kai ephármosan to alithinó Sávvato pou élavan méso tis sinántisis me ton Solomónta. O Apóstolos Phílippos váptise ton próto Aithíopa Khristianó, ópos apokalíptetai stis Práxis 8: 27 éos 39. Ítan evnoúkhos ipirétis tis vasílissas Kandáki, kai olókliros o laós élave ti thriskeftikí tou didaskalía. Mia álli leptoméria martirá tin evloyía aftoú tou laoú: O Theós tous prostátefse apó tous ekhthroús tous méso tis polemikís drásis pou anélave kai apophásise ikiothelós o diásimos thalassopóros Vásko da Gkáma.

Epivevaiónontas to mávro khróma tou dérmatos ton Aithiópon, i « pétra ónikha » ékhi «mávro» khróma kai apotelítai apó dioxídio tou piritíou• énas epipléon ploútos yia ti khóra aftí, epidí i khrísi tis stin kataskeví tranzístor tin kathistá idiaítera ektimiméni stis méres mas.

Yén. 2: 13: « To ónoma tou défterou potamoú ínai Yión• aftós ínai pou periválli olókliri ti yi Khous ».

As xekhásoume ta «potámia» kai as váloume sti thési tous tous laoús pou simvolízoun. Aftós o défteros laós « periválli ti yi tou Khous », diladí tin Aithiopía. I apógoni tou Sim tha anaptikhthoún sti yi tis Aravías kai mékhri tin Persía. Stin pragmatikótita periválli tin epikrátia tis Aithiopías, epoménos borí na simvolistí kai na kharaktiristí me to ónoma tou « potamoú » « Yikhón» . Stis éskhates iméres mas, aftó to perivállon ínai «mousoulmanikó», i thriskía tis Aravías kai tis Persías. Étsi, i diamórphosi tis arkhís tis dimiouryías anaparáyetai sto télos tou khrónou.

Yén. 2: 14: « To ónoma tou tritou ínai Khiddékel• aftós ínai pou réi anatoliká tis Assirías• o tétartos potamós ínai o Evrátis ».

« Khiddékel » simaíni o «Potamós Tígris» kai o orizómenos laós tha ítan i Indía, simvolizómeni apó tin «Tígri tis Vengális». I Asía kai o anatolikós politismós tis, pou psevdós kharaktirízontai os «i kítrini philí», epoménos prophitéftike kai aphorá kai prágmati vrísketai « anatoliká tis Assirías ». Sto Dan. 12, o Theós khrisimopíise to símvolo aftoú tou anthropophágou « Potamoú » «Tígri» yia na díxi ti dokimasía ton Antventistón pou élave khóra metaxí 1828 kai 1873, lógo ton plíthous pnevmatikón thanáton pou prokálese.

To ónoma « Evrátis » simaíni: anthophóros, karpophóros. Stin prophitía tis Apokálipsis, « o Evrátis » simvolízi ti Ditikí Evrópi kai tis ekvlastísis tis, tin Amerikí kai tin Afstralía, tis opíes o Theós parousiázi os kiriarkhoúmenes apó to romaïkó papikó thriskeftikó kathestós, to opío onomázi me tin póli tou, « Vavilóna ti Megáli ». Aftí i yenealoyía tou Nóe tha ínai aftí tou Iápheth, i opía ektínetai

ditiká pros tin Elláda kai tin Evrópi, kai vória pros ti Rosía. I Evrópi ítan to édaphos ópou i khristianikí písti gnórise óles tis kalés kai kakés exelíxis tis metá tin ethnikí ptósi tou Israíl. Ta epítheta «anthophóros, karpophóros» ínai dikaioloyiména kai símphona me ton ionó, i yii tis Lías, tis anepithímitis yinaíkas, tha ínai perissóteri apó ekínous tis Rakhíl, tis sizígou pou agápise o Iakóv.

Ínai kaló na vrískoume se aftó to mínima tin ipenthímisi óti, pará óles tis telikés thriskeftikés tous diairésis, aftí i tésseris típi yíinon politismón íkhan ton ídio dimiourgó Theó os Patéra, yia na dikaiologoún tin íparxí tous.

Yén. 2: 15: « Kai píre Kírios o Theós ton ánthropo kai ton évale ston kípo tis Edém yia na ton ergázetai kai na ton philái ».

O Theós prosphéri ston Adám mia enaskhólisi pou sinístatai stin « kalliéryia kai phílaxi » tou kípou. I morphí aftís tis kalliéryias mas ínai ágnosti, allá pragmatopiíthike khorís kamía kóposi prin apó tin amartía. Omíos, khorís kamía morphí epithetikótitas se óli tin ktísi, i phílaxí tis aplopiíthike sto épakro. Ostóso, aftós o rólos tou phílaka iponooúse tin íparxi enós kindínou pou síntoma tha épairne mia pragmatikí kai akriví morphí: tin diavolikí apoplánisi tis anthrópinis sképsis se aftón ton ídio kípo.

Yén. 2: 16: « Kai Kírios o Theós próstaxe ton ánthropo, légontas: Apó káthe déntro tou kípou borís na tros eléfthera » .

Plíthos oporophóron déntron ínai eléfthera diathésima ston Adám. O Theós tou parékhi káti perissótero apó tis anánges tou, i opíes sinístantai stin ikanopíisi ton epithimión tou yia phayitó me pikíles yéfsis kai arómata. I prosphorá tou Theoú ínai efkháristi, allá ínai móno to próto méros mias « entolís » pou díni ston Adám. To déftero méros aftís tis « entolís » érkhetai argótera.

Yén. 2: 17: « Apó to déntro ómos tis gnósis tou kaloú kai tou kakoú den tha phas• epidí, tin iméra pou tha phas ap' aftó, sígoura tha pethánis ».

táxi » tou Theoú , aftó to méros ínai polí sovaró, epidí i apilí pou parousiázetai tha epharmostí adisópita mólis oloklirothí kai oloklirothí i anipakí, o karpós tis amartías. Kai min xekhnáte, yia na oloklirothí to érgo tis katholikís diefthétisis tis amartías, o Adám tha prépi na pési. Yia na katanísoume kalítera ti tha simví, as thimithoúme óti o Adám ínai akóma mónos ótan o Theós ton proidopií parousiázontás ton tin « táxi » tou na min phái apó to «déntro tis gnósis tou kaloú kai tou kakoú », diladí na min tréphetai apó tis idées tou diavólou. Epipléon, se éna plaísio aiónias zís, o Theós éprepe na tou exiyísi ti simaíni «na petháni». Epidí i apilí ínai ekí, se aftó to « tha pethánis ». Me líga lóyia, o Theós prosphéri ston Adám éna dásos, allá tou apagorévi éna móno déntro. Kai yia merikoús anthrópous aftí i monadikí apagórefsi ínai aphóriti. tóte ínai pou to déntro krívi to dásos, ópos didáski i parimía. To na tros apó to «déntro tis gnósis tou kaloú kai tou kakoú » simaíni na tréphesai me tis didaskalíes tou diavólou, o opíos ídi empsikhónetai apó éna pnévma antarsías enántia ston Theó kai ti dikaiosíni Tou. Dióti to apagorevméno «déntro » pou topothetítai ston kípo ínai mia ikóna tou prosópou tou, ópos akrivós to «déntro tis zís » ínai mia ikóna tou kharaktíra tou Iisoú Khristoú.

Yén. 2: 18: « Ípe Kírios o Theós: Den ínai kaló na ínai o ánthropos mónos• tha tou káno vithó ómio me aftón ».

O Theós dimioúryise ti yi kai ton ánthropo yia na apokalípsi tin kalosíni Tou kai tin kakía tou diavólou. To sotírio skhédió Tou mas apokalíptetai sta prágmata pou akolouthoún. Yia na katalávete, na xérete óti o ánthropos paízi ton rólo tou ídiou tou Theoú, pou ton káni na sképhtetai, na eneryí kai na milái ópos o ídios sképhtetai, eneryí kai milái. Aftós o prótos Adám ínai mia prophitikí ikóna tou Khristoú, ton opío o Pávlos tha parousiási os ton néo Adám.

Yia na apokaliphthí i poniría tou diavólou kai i kalosíni tou Theoú, ínai aparaítito o Adám na amartísi, óste i yi na kiriarkhithí apó ton diávolo kai ta ponirá tou érga na apokaliphthoún pangosmíos. I énnia tou zevgarioú ipárkhi móno sti yi pou dimiouryíthike yia tin amartía, yiatí to dídimo pou skhimatízetai étsi ipárkhi yia énan pnevmatikó lógo pou prophitévi ti skhési tou theïkoú Khristoú me ti Nímphi tou, i opía orízi tous eklektoús tou. I Eklektí prépi na gnorízi óti ínai kai to thíma kai i opheloúmeni tou sotíriou skhedíou pou proválli o Theós. Ínai to thíma tis amartías pou katésti aparaítito yia ton Theó, óste na borési teliká na katadikási ton diávolo, kai i opheloúmeni tis sotírias kháris tou, epidí, gnorízontas tin efthíni tou yia tin íparxi tis amartías, tha plirósi o ídios to tímima tis exiléosis tis amartías en Iisoú Khristó. Étsi, stin arkhí, o Theós den évriske ti monaxiá kalí kai i anángi tou yia agápi ítan tóso megáli pou ítan étimos na plirósi éna akrivó tímima yia na tin apoktísi. Aftí ti sintrophikótita, aftí ti skhési, pou epitrépi tin kiní khrísi, o Theós tin apokalí « víthia » kai o ánthropos tha khrisimopiísi ton óro ótan epikalítai to thilikó anthrópino antístikhó tou. Stin pragmatikótita, víthia, aftí tha ton káni na pési kai tha ton parasíri stin amartía méso tis agápis. Allá aftí i agápi tou Adám yia tin Éva ínai kat' ikóna tis agápis tou Khristoú yia tous eklektoús tou pou vréthikan amartolí, diladí áxii aióniou thanátou.

Yén. 2: 19: « Kai éplase Kírios o Theós apó ti yi óla ta zóa tou agroú kai óla ta petiná tou ouranoú, kai ta éphere ston Adám yia na di pós tha ta onomási• kai ó, ti éleye o Adám se káthe zontanó plásma, aftó ítan to ónomá tou ».

O anóteros ínai aftós pou díni ónoma se ó, ti ínai katótero apó aftón. O Theós édose ston eaftó tou to ónomá tou kai dínontas ston Adám aftó to dikaíoma, epivevaióni étsi tin kiriarkhía tou anthrópou páno se óla ósa zoun sti yi. Se aftí tin próti morphí yíinis dimiouryías, ta ídi ton zóon ton agrón kai ton ptinón tou ouranoú miónontai kai o Theós ta phérni ston Adám, ópos akrivós tha ta odiyísi aná dío ston Nóe prin apó ton kataklismó.

Yén. 2: 20: « Kai o ánthropos édose onómata se óla ta ktíni, kai sta pouliá tou ouranoú, kai se óla ta thiría tou agroú• yia ton ánthropo ómos den vréthike vithós katállilos yi' aftón ». Ta legómena proïstoriká térata dimiouryíthikan metá tin amartía yia na entínoun tis sinépies tis theïkís katáras pou tha éplitte olókliri ti yi, simperilamvanoménis tis thálassas. Stin epokhí tis athoótitas, i zikí zí apoteloúntan apó « ta ktíni » khrísima ston ánthropo, « ta pouliá tou ouranoú » kai « ta thiría tou agroú », pio anexártita. Allá se aftí tin parousíasi, den ékhi vri anthrópino antístikho epidí den ipárkhi akómi.

Yén. 2: 21: « Tóte Kírios o Theós érixe vathí ípno ston Adám, kai kimíthike• kai píre mía apó tis plevrés tou kai éklise ti sárka antí yia aftín ».

I morphí pou dínetai se aftí ti khirouryikí epémvasi apokalípti peraitéro to sotírio érgo. Ston Mikhaíl, o Theós apoválletai apó ton ouranó, phévyi kai khorízetai apó tous kaloús angélous tou, káti pou ínai o kanónas tou « vathí ípnou » ston opío vithízetai o Adám. Ston Iisoú Khristó, pou yenníthike katá sárka, aphairítai i theïkí plevrá kai metá ton thánato kai tin anástasí tou, stous dódeka apostólous

tou, dimiouryí ton « vithó » tou, apó ton opío píre ti sarkikí ópsi kai tis amartíes tou kai ston opío díni to «Áyio Pnévma» tou. I pnevmatikí simasía aftís tis léxis « vithós » ínai megáli epidí díni stin Ekklisía tou, ston Eklektó tou, ton rólo enós « vithoú » stin pragmatopíisi tou skhedíou tis sotirías kai tis pangósmias katholikís diefthétisis tis amartías kai tis míras ton amartolón.

Yén. 2: 22: « Kai epíisen Kírios o Theós yinaíka apó to plevró pou íkhe pári apó ton ánthropo, kai éphere aftín pros ton ánthropo ».

Étsi, o skhimatismós tis yinaíkas prophitévi aftón tou Eklektoú tou Khristoú. Dióti me tin élefsí tou sti sárka, o Theós skhimatízi tin pistí ekklisía Tou, thíma tis sarkikís tis phísis. Yia na sósi tous eklektoús apó ti sárka, o Theós éprepe na pári morphí sti sárka. Kai epísis, katékhontas aiónia zí mésa Tou, írthe na ti mirastí me tous eklektoús Tou.

Yén. 2: 23: « Kai ípe o Adám: Aftó ínai tóra ostó apó ta ostá mou kai sárka apó ti sárka mou• yinaíka tha onomastí, epidí apó ton ándra elíphthi ».

O Theós írthe sti yi yia na aspastí ton yíino kanóna, óste na borí na pi yia ton Eklektó tou aftó pou ípe o Adám yia to thilikó antístikhó tou, ston opío édose to ónoma « yinaíka ». Aftó ínai pio prophanés sta evraïká, epidí i arsenikí léxi yia ton ándra, «ish», yínetai «isha» yia ti thilikí léxi yia ti yinaíka. Me aftí tin enéryia, epivevaióni tin kiriarkhía tou páno tis. Allá ékhontas aphairethí apó aftón, aftí i « yinaíka » tha yíni aparaítiti yi' aftón, san to « plevró » pou aphairítai apó to sóma tou na théli na epistrépsi se aftón kai na pári ti thési tou. Se aftí ti monadikí empiría, o Adám tha niósi yia ti sízigó tou ta sinaisthímata pou tha niósi i mitéra yia to paidí pou phérni ston kósmo aphoú to kouvalái stin kiliá tis. Kai aftí i empiría vióneta epísis apó ton Theó epidí ta zontaná plásmata pou dimiouryí yíro tou ínai paidiá pou proérkhontai apó aftón• yegonós pou ton kathistá tóso Mitéra óso kai Patéra.

Yén. 2: 24: « Διὰ τοῦτο ἀphísi ἄndras tòn patéra aὐtoῦ kaὶ tὴn mitéra aὐtoῦ kaὶ proskollithísetai tῇ yinaῖkῃ aὐtoῦ, kaὶ ἔstai oἱ ἕnas mía sárka ».

Se aftó to edáphio, o Theós ekphrázi to skhédió Tou yia tous eklektoús Tou, i opíi sikhná tha prépi na diakópsoun tis sarkikés ikoyeniakés skhésis yia na sindethoún me ton Eklektó pou evloyíthike apó ton Theó. Kai min xekhnáte óti, próta, en Khristó Iisoú, o Mikhaíl engatélipse tin idiótitá tou os ouránios Patéras yia na érthi kai na kerdísi tin agápi ton eklektón mathitón Tou sti yi. Aftó sto vathmó pou aparníthike ti khrísi tis theïkís tou dínamis yia na polemísi tin amartía kai ton diávolo. Edó, katalavaínoume óti ta thémata tou khorismoú kai tis kinonías ínai akhórista. Sti yi, o eklektós prépi na khoristí sarkiká apó aftoús pou agapá yia na isélthi se pnevmatikí kinonía kai na yíni «éna» me ton Khristó kai ólous tous eklektoús Tou, kai tous kaloús, pistoús angélous Tou.

I epithimía tou « plevroú » na epistrépsi stin arkhikí tou thési vríski to nóimá tis sti sexoualikí sízefxi ton anthrópon, mia práxi sárkas kai pnévmatos ópou o ándras kai i yinaíka skhimatízoun phisiká mía sárka.

Yén. 2: 25: « O ánthropos kai i yinaíka tou ísan kai i dío yimní kai den drépontan ».

I somatikí yímnia den enokhlí tous pántes. Ipárkhoun opadí tou yimnismoú. Kai stin arkhí tis anthrópinis istorías, i somatikí yímnia den prokaloúse « dropí » . I emphánisi tis « dropís » tha ínai apotélesma tis amartías, san i katanálosi apó to «déntro tis gnósis tou kaloú kai tou kakoú » na boroúse na aníxi to anthrópino mialó kánontás to na nióthi apotelésmata pou mékhri tóte ítan

ágnosta kai agniména. Stin pragmatikótita, o karpós tou apagorevménou déntrou den tha ínai o parágontas aftís tis allayís, tha ínai móno to méso, epidí aftós pou allázi tis axíes ton pragmáton kai ti sinídisi ínai o Theós kai móno Aftós. Ínai Aftós pou tha prokalési to aísthima tis « dropís » pou tha nióthi to amartoló zevgári sto mialó tou yia ti somatikí tou yímnia, i opía den tha ínai ipéfthini• epidí to sphálma tha ínai ithikó kai tha aphorá móno tin anipakí pou epharmóstike, ópos simióthike apó ton Theó.

Sinopsízontas ti didaskalía tis Yénesis 2, o Theós mas parousíase próta ton ayiasmó tis évdomis iméras anápafsis í Savvátou, i opía prophitévi ti megáli anápafsi pou tha dothí stin évdomi khilietía tóso ston Theó óso kai stous pistoús eklektoús Tou. Allá aftí i anápafsi éprepe na kerdithí méso tis epíyias mákhis pou tha diexáyi o Theós enántia stin amartía kai ton diávolo, ensarkónontas ton Iisoú Khristó. I epíyia empiría tou Adám katédixe aftó to sotírio skhédio pou sinélave o Theós. Ston Khristó, éyine sárka yia na dimiouryísi ton eklektó tou apó sárka, o opíos teliká tha lávi éna ouránio sóma parómio me aftó ton angélon.

Yénesi 3

Apokhorismós apó tin amartía

Yén. 3: 1: « To de phídi íto panoúrgon pánton ton thiríon tou agroú, ta opía ékame Kírios o Theós. Kai ípe pros tin yinaíka• Ípe o Theós, Den thélete pháyi apó pantós déndrou tou paradísou? »

To kaiméno to « phídi » íkhe tin atikhía na khrisimopiithí os méntioum apó tous pio « poniroús » angélous pou dimioúryise o Theós. Ta zóa, simperilamvanoménon ton erpetón ópos to « phídi », den miloúsan. I glóssa ítan mia idiaiterótita tis ikónas tou Theoú pou dóthike ston ánthropo. Tonízontas to kaló, o diávolos ton káni na milísi sti yinaíka se mia stigmí pou aftí ínai khorisméni apó ton sízigó tis. Aftí i apomónosi tha ínai miraía yi' aftón, epidí parousía tou Adám, o diávolos tha íkhe megalíteri diskolía na odiyísi ton ánthropo se anipakí stin entolí tou Theoú.

O Iisoús Khristós apokálipse tin íparxi tou diavólou, ton opío onomázi légontas sto Katá Ioánnin 8: 44 óti ínai « o patéras tou psévdous kai phoniás apó tin arkhí ». Ta lóyia tou stokhévoun na klonísoun tis anthrópines vevaiótites, kai sto «Nai í Ókhi» pou apaití o Theós, prosthéti to «allá» í to «ísos» pou aphairoún tis vevaiótites pou dínoun dínami stin alíthia. I entolí pou édose o Theós éyine dektí apó ton Adám, o opíos sti sinékhia ti metédose sti sízigó tou, allá ekíni den ákouse ti phoní tou Theoú pou édose tin entolí. Epísis, i amphivolía tis éngitai ston sízigó tis, ópos: «katálave ti tou ípe o Theós? »

Yén. 3: 2: « Ípe de i yiní pros to phídi• Apó ton karpón ton déntron tou paradísou as pháme ».

Ta stikhía phaínetai na ipostirízoun to epikhírima tou diavólou• aftós silloyízetai kai milái éxipna. I « yinaíka » káni to próto tis láthos apantóntas sto « phídi » pou milái, káti pou den ínai phisioloyikó. Arkhiká, dikaioloyí tin kalosíni tou Theoú, o opíos tous ékhi dósi to dikaíoma na tróne apó óla ta déntra ektós apó to apagorevméno.

Yén. 3: 3: « Apó ton karpó ómos tou déntrou pou ínai sti mési tou kípou, ípe o Theós: Den tha pháte ap' aftón oúte tha ton angíxete, yia na min pethánete ».

I metádosi tou minímatos tis theïkís entolís apó ton Adám ínai emphanís sti phrási « yia na min pethánis ». Aftá den ínai ta akriví lóyia pou ípe o Theós, yiatí ípe ston Adám: « Tin iméra pou tha phas apó aftó, sígoura tha pethánis ». I apodinámosi ton lógon tou Theoú tha entharríni tin oloklírosi tis amartías. Dikaiologóntas tin ipakí tis ston Theó yia « phóvo », i « yinaíka » prosphéri ston diávolo tin efkairía na epivevaiósi aftón ton « phóvo », o opíos, símphona me aftón, den ínai dikaioloyiménos.

Yén. 3: 4: « Tóte to phídi ípe sti yinaíka: Den tha pethánete sígoura ».

Kai o Kírios Pséftis apokalíptetai se aftí ti dílosi pou érkhetai se antíthesi me ta lóyia tou Theoú: « Den tha pethánis ».

Yén. 3: 5: « Exákrivos ómos o Theós óti tin iméra pou tha pháte ap' aftó, tóte tha anikhtoún ta mátia sas, kai tha yínete san thí, gnorízontas to kaló kai to kakó ».

Prépi tóra na dikaioloyísi tin entolí pou édose o Theós, stin opía apodídi mia ponirí kai eyistikí sképsi: O Theós théli na se kratísi stin tapinótita kai tin katoterótita. Théli eyistiká na se empodísi na yínis san aftón. Parousiázi ti gnósi tou kaloú kai tou kakoú os éna pleonéktima pou o Theós théli na kratísi móno yia ton eaftó tou. Allá an ipárkhi pleonéktima sti gnósi tou kaloú, poú ínai to pleonéktima sti gnósi tou kakoú? To kaló kai to kakó ínai apólita antítheta ópos i méra kai i níkhta, to phos kai to skotádi, kai yia ton Theó, i gnósi sinístatai sti víosi í tin análipsi drásis. Stin pragmatikótita, o Theós íkhe ídi dósi ston ánthropo ti dianitikí gnósi tou kaloú kai tou kakoú, epitrépontas ta déntra tou kípou kai apagorévontas aftó pou antiprosopévi to «kaló kai to kakó». Yiatí ínai mia simvolikí ikóna tou diavólou pou víose singekriména diadokhiká to « kaló » kai metá to « kakó » epanastatóntas enántia ston Dimiourgó tou.

Yén. 3: 6: «Kai íden i yiní óti to déndro íto kalón is vrósin, kai óti íto efkháriston is tous ophthalmoús, kai óti íto epithimitón is tin sophían, élaven ek tou karpoú aftoú kai éphaye• kai édose kai is ton ándra aftís, ton met' aftís• kai éphaye ».

Ta lóyia pou vyainoun apó to phídi parágoun to apotélesmá tous, i amphivolía exaphanízetai kai i yinaíka píthetai ólo kai perissótero óti to phídi tis ékhi pi tin alíthia. O karpós tis phaínetai kalós kai optiká efkháristos, allá páno ap' óla, ton kríni « polítimo yia to ánigma tou mialoú ». O diávolos epitinkháni to epithimitó apotélesma, mólis stratolóyise énan akóloutho tis epanastatikís tou stásis. Kai trógontas ton apagorevméno karpó, i ídia yínetai déntro tis gnósis tou kakoú. Yemátos agápi yia ti sízigó tou apó tin opía den ínai étimos na dekhtí na khoristí , o Adám protimá na mirastí ti miraía míra tis, epidí gnorízi óti o Theós tha epharmósi tin thnití tou kírosi. Kai trógontas me ti sirá tou ton apagorevméno karpó, olókliro to zevgári tha ipophéri tin tirannikí kiriarkhía tou diavólou. Par' óla aftá, paradóxos, aftí i pathiasméni agápi ínai kat' ikóna aftoú pou tha niósi o Khristós yia ton Eklektó tou, simphonóntas epísis na petháni yi' aftín. Epísis, o Theós borí na katalávi ton Adám.

Yén. 3: 7: « Aníkhthikan ta mátia kai ton día, kai gnórisan óti ítan yimní• kai érapsan phílla sikís, kai ékanan yia ton eaftó tous podiés ».

Ekíni ti stigmí, ótan i amartía oloklirόthike apó to anthrópino zevgári, árkhise i antístrophi métrisi ton 6. 000 etón pou íkhe skhediási o Theós. Próton, i sinídisí tous metamorphónetai apó ton Theó. Ta mátia pou ítan ipéfthina yia tin epithimía yia ton karpó « efkháristo stin órasi » ínai thímata mias néas krísis ton pragmáton. Kai to pleonéktima pou elpízoun kai anazitoún metatrépetai se mionéktima, kathós nióthoun « dropí » yia ti yímnia tous, i opía mékhri tóte den apoteloúse próvlima, oúte yia aftoús oúte yia ton Theó. I phisikí yímnia pou anakalíphthike ítan móno i sarkikí ptikhí tis pnevmatikís yímnias stin opía vriskótan to anipákouo zevgári. Aftí i pnevmatikí yímnia tous stérise apó ti theïkí dikaiosíni kai i kírosi tou thanátou isílthe mésa tous, étsi óste i anakálipsi tis yímnias tous na ínai to próto apotélesma tou thanátou pou édose o Theós. Étsi, o thánatos ítan i sinépia tis vioménis gnósis tou kakoú• aftó pou didáski o Pávlos ótan léi stin Epistolí pros Romaíous 6: 23: « dióti o misthós tis amartías ínai o thánatos ». Yia na kalípsoun ti yímnia tous, i epanastatiméni síziyi katéphigan se mia anthrópini protovoulía pou sinístato sto « rápsimo phíllon sikís » yia na phtiáxoun « zónes ». Aftí i práxi apikonízi pnevmatiká tin anthrópini prospáthia aftodikaíosis. I « zóni » tha yíni to símvolo tis « alíthias » stin Ephesíous 6: 14. I « zóni » pou phtiákhtike apó « phílla sikís » apó ton Adám vrísketai epoménos se antíthesi, éna símvolo tou psévdous píso apó to opío o amartolós vríski kataphíyio yia na kathisikhási ton eaftó tou.

Yén. 3: 8: « Kai ákousan ti phoní tou Kiríou tou Theoú na perpatái ston kípo katá ti drosiá tis iméras• kai o Adám kai i yinaíka tou kríphtikan apó tin parousía tou Kiríou tou Theoú anámesa sta déntra tou kípou ».

Aftós pou erevná ta inía kai tis kardiés gnorízi ti mólis sinévi kai ti ínai símphono me to sotírio skhédió tou. Aftó ínai móno to próto víma pou tha prosphéri ston diávolo éna pedío yia na apokalípsi tis sképsis tou kai tin ponirí tou phísi. Allá prépi na sinantísi ton ánthropo epidí ékhi pollá prágmata na tou pi. Tóra o ánthropos den viázetai na sinantísi ton Theó, ton Patéra tou, ton Dimiourgó tou, apó ton opío tóra epidióki móno na phíyi, tóso polí phovátai na akoúsi tis epiplíxis tou. Kai poú borí kanís na kriphtí se aftón ton kípo apó to vlémma tou Theoú? Kai edó, to na pistévi óti « ta déntra tou kípou » boroún na ton krípsoun apó to prósopó tou, martirá tin psikhikí katástasi stin opía ékhi periélthi o Adám apó tóte pou éyine amartolós.

Yén. 3: 9: « Kalóntas ómos o Kírios o Theós ton Adám, tou ípe: «Poú ísai? »

O Theós gnorízi polí kalá poú krívetai o Adám, allá tou káni tin erótisi « Poú ísai? » yia na ton vithísi kai na ton parasíri stin exomolóyisi tis amartías tou.

Yén. 3: 10: « Kai ípe: Ákousa ti phoní sou ston kípo, kai phovíthika, epidí ímoun yimnós• kai kríphtika ».

I apántisi tou Adám apotelí apó móni tis mia omoloyía tis anipakís tou, kai o Theós tha ekmetalleftí ta lóyia tou yia na apoktísi ton dikó Tou trópo na parousiási tin empiría tis amartías.

Yén. 3: 11: « Kai ípe Kírios o Theós• Tis sou ípe óti ísai yimnós? Mípos éphayes apó to déntro, apó to opío se próstaxa na min phas? »

O Theós théli na anangási ton Adám na paradekhtí tin enokhí tou. Apó ti mía simperasmatoloyía stin álli, katalíyi na tou théti xekáthara tin erótisi: « Éphayes apó to déntro pou sou ípa na min phas? »

Yén. 3: 12: « Kai o ánthropos ípe: I yinaíka, tin opía mou édoses na ínai mazí mou, aftí mou édose apó to déntro, kai éphaga ».

An kai alithiní, i apántisi tou Adám den ínai éndoxi. Phéri to simádi tou diavólou kai den xéri pléon pós na apantísi nai í ókhi, allá ópos o Satanás, apantá me émmeso trópo, óste na min paradekhtí aplós ti dikí tou terástia enokhí. Phtáni sto simío na ipenthimízi ston Theó to rólo tou stin empiría, aphoú tou édose ti yinaíka tou, tin próti énokhi, nomízi, prin apó aftón. To pio dinató simío tis istorías ínai óti óla ínai alithiná kai o Theós den to agnoí, aphoú i amartía ítan aparaítiti sto skhédió tou. Allá ekí pou káni láthos ínai óti akolouthóntas to parádigma tis yinaíkas, édixe tin protímisí tou yi' aftín is város tou Theoú, kai aftó ítan to megalítero láthos tou. Yiatí apó tin arkhí, i apaítisi tou Theoú ítan na agapithí páno apó óla kai apó ólous.

Yén. 3: 13: « Kai ípe Kírios o Theós sti yinaíka: Yiatí to ékanes aftó? Kai i yinaíka ípe: To phídi me exapátise, kai éphaga ».

O mégas Kritís stréphetai sti yinaíka pou katigorítai apó ton ándra kai edó yia álli mia phorá i apántisi tis yinaíkas ínai símphoni me tin pragmatikótita ton yegonóton: « To phídi me apoplánise kai éphaga ». Epétrepse lipón ston eaftó tis na apoplanithí kai aftí ínai i thanásimi amartía tis.

Yén. 3: 14: « Kai ípe Kírios o Theós pros to phídi: Epidí épraxes toúto, kataraménos na ísai apó óla ta ktíni kai apó óla ta zóa tou agroú• epáno stin kiliá sou tha perpatás, kai khóma tha tros óles tis iméres tis zís sou ».

Aftí ti phorá, o Theós den rotái to « phídi » yiatí to ékane aftó, epidí gnorízi óti khrisimopiíthike os méntioum apó ton Sataná, ton diávolo. I míra pou díni o Theós sto « phídi » aphorá stin pragmatikótita ton ídio ton diávolo. Yia to «phídi » i epharmoyí ítan ámesi, allá yia ton diávolo ítan móno mia prophitía pou tha ekplironótan metá ti níki tou Iisoú Khristoú epí tis amartías kai tou thanátou. Símphona me tin Apok. 12: 9, i próti morphí aftís tis epharmoyís ítan i apélasí tou apó ti vasilía ton ouranón, mazí me tous kakoús angélous tou stratopédou tou. Ríkhtikan sti yi, tin opía den tha áphinan mékhri ton thánató tous, kai yia khília khrónia, apomonoméni stin érimi yi, o Satanás tha sérnontan sti skóni pou kalosórize ósous péthainan exaitías tou kai tis eleftherías pou katakhrástike. Sti yi, kataraméni apó ton Theó, tha simperiphérontan san phídia, tóso phovisméni óso kai prosektikí epidí íkhan nikithí apó ton Iisoú Khristó kai tha éphevgan apó ton ánthropo pou íkhe yíni ekhthrós tous. Tha vlápsoun tous anthrópous pou ínai krimméni stin aoratótita ton ouránion somáton tous, stréphontás tous o énas enantíon tou állou.

Yén. 3: 15: « Ékhthran thélo stísi anaméson sou kai tis yinaikós, kai anaméson tou spérmatós sou kai tou spérmatós tis• aftó théli sou sintrípsi tin kephalín, kai si thélis sintrípsi tin ptérna aftoú ».

Epharmozómeni sto «phídi», aftí i prótasi epivevaióni ti vioméni kai paratiroúmeni pragmatikótita. I epharmoyí tis ston diávolo ínai pio anepaísthiti. I ékhthra metaxí tou stratopédou tou kai tis anthropótitas epivevaiónetai kai anagnorízetai. « To spérma tis yinaíkas pou tha sintrípsi to kepháli tou » tha ínai aftó tou Khristoú kai ton pistón eklektón tou. Aftí tha katalíxi na ton exaphanísi, allá prin apó aftó, i daímones tha ékhoun tin aénai pithanótita na « plíxoun ti phtérna » tis « yinaíkas », tou Eklektoú tou ídiou tou Khristoú, pou apikonízetai yia próti phorá apó aftí ti « phtérna ». Dióti « i

phtérna » ínai to ipomókhlio tou anthrópinou sómatos ópos « o akrogoniaíos líthos » ínai i pétra páno stin opía khtístike o pnevmatikós naós tou Theoú.

Yén. 3: 16: « Pros tin yinaíka ípe: Tha plithíno ipervoliká ton póno sou stin teknopíisi• me pónous tha yennísis paidiá, kai i epithimía sou tha ínai yia ton ántra sou, kai aftós tha se exousiázi ».

Prin yennísi, i yinaíka tha prépi na « ipophéri stis engimosínes tis ». Tha « yennísi me pónous », óla aftá kiriolektiká epiteloúntai kai tiroúntai. Allá kai edó, prépi na simiothí i prophitikí simasía tis ikónas. Sto Ioánnis 16: 21 kai Apok. 12 : 2 « i yinaíka stis odínes tou toketoú » simvolízi tin Ekklisía tou Khristoú stous romaïkoús aftokratorikoús kai sti sinékhia papikoús diogmoús tis khristianikís epokhís.

Yén. 3: 17: « Kai ston Adám ípe: Epidí ipákouses sti phoní tis yinaíkas sou, kai éphayes apó to déntro, yia to opío se próstaxa, légontas: Den tha phas ap' aftó• kataraméni i yi exaitías sou• me lípi tha tros ap' aftó óles tis iméres tis zís sou• »

Epistréphontas ston ánthropo, o Theós tou parousiázi tin alithiní perigraphí tis katástasís tou, tin opía íkhe prospathísi me dropí na krípsi. I enokhí tou ínai plíris kai o Adám tha anakalípsi epísis óti prin ton paradósi, o thánatós tou tha priyithí apó mia sirá katáron pou tha odiyísoun orisménous na protimísoun ton thánato apó ti zí. I katára tis yis ínai káti tromeró kai o Adám tha tin máthi me ton idróta tou prosópou tou.

Yén. 3: 18: « Angáthia kai trivólia tha sou paráyi, kai tha tros ta phitá tou agroú ».

I éfkoli kalliéryia tou Kípou tis Edém ékhi teliósi, kai ékhi antikatastathí apó ton adiákopo agóna enántia sto khórto, ta « váta, ta angáthia » kai ta zizánia pou pollaplasiázontai sto édaphos tis yis. Póso mállon pou aftí i katára tou edáphous tha epitakhíni ton thánato tis anthropótitas, epidí, me tin epistimonikí «próodo», o ánthropos ton eskháton imerón tha dilitiriastí vázontas khimikó dilitírio sto édaphos ton kallieryión tou, yia na exalípsi ta zizánia kai ta epivlaví éntoma. Áphthoni kai éfkola prosvásimi trophí den tha ínai pléon diathésimi éxo apó ton kípo apó ton opío tha ekdiokhthí, mazí me ti sízigó tou, protimómenos apó ton Theó.

Yén. 3: 19: « Me ton idróta tou prosópou sou tha tros psomí, mékhris ótou epistrépsis sti yi, apó tin opía párthikes• epidí, khóma ísai, kai sto khóma tha epistrépsis ».

Aftí i míra pou péphti páno stous anthrópous dikaioloyí ti morphí me tin opía o Theós apokálipse ti dimiouryía kai ton skhimatismó tou akrivós, apó « to khóma tis yis ». O Adám mathaíni me diká tou éxoda kai me diká mas éxoda apó ti apotelítai o thánatos, ópos ton prokalí o Theós. As simiósoume óti o nekrós ánthropos den ínai típota perissótero apó « khóma » kai óti éxo apó aftó to « khóma » den ipárkhi zontanó pnévma pou na anadíetai apó aftó to nekró sóma. To Ekklis. 9 kai álla apospásmata epivevaiónoun aftí tin katástasi tis thnitís katástasis.

Yén. 3: 20: « Kai o Adám kálese to ónoma tis yinaíkas tou Éva• epidí, aftí státhike mitéra ólon ton zontanón ».

Edó yia álli mia phorá, o Adám simatodotí tin kiriarkhía tou páno sti « yinaíka » dínontás tis to ónomá tou « Éva » í «Zí». Éna ónoma pou dikaioloyítai os vasikí pragmatikótita tis anthrópinis istorías.

Ímaste óli makriní apógoni, yenniméni apó tin Éva, tin apoplaniméni sízigo tou Adám, méso tis opías metadóthike kai tha metadothí i katára tou thanátou mékhri tin éndoxi epistrophí tou Iisoú Khristoú stis arkhés tis ánixis tou 2030.

Yén. 3: 21: « Yiakhvé » O Theós éphtiaxe dermátinous khitónes yia ton Adám kai ti sízigó tou kai tous éntise .

O Theós den xekhná óti i amartía ton yíinon sizígon ítan méros tou sotíriou skhedíou Tou, to opío tóra tha lávi mia ekdiloméni morphí. Metá tin amartía, i theïkí sinkhóresi yínetai diathésimi sto ónoma tou Khristoú, o opíos tha thisiastí kai tha stavrothí apó tous Romaíous stratiótes. Se aftí tin enéryia, éna athóo on, apallagméno apó káthe amartía, tha simphoníси na petháni yia na exileothí , sti thési tous, yia tis amartíes ton pistón eklektón Tou. Apó tin arkhí, athóa zóa thanatónontai apó ton Theó, óste ta « dérmatá » tous na kalípsoun ti yímnia tou Adám kai tis Évas. Se aftí tin enéryia, antikathistá ti «dikaiosíni » pou phantázontai i ánthropi me aftín pou tous apodídi to skhédio sotirías tou méso tis pístis. I « dikaiosíni » pou phantázetai o ánthropos ítan móno éna apatiló pséma, kai sti thési tis, o Theós tous apodídi « éna éndima » pou simvolízi tin afthentikí «dikaiosíni» Tou , « ti zóni tis alíthias Tou », i opía vasízetai stin ethelontikí thisía tou Khristoú kai tin prosphorá tis zís Tou yia ti lítrosi óson ton agapoún pistá.

Yén. 3: 22: « Yiakhvé » Kai ípe o Theós: Idoú, o ánthropos éyine san énas apó emás, sto na gnorízi to kaló kai to kakó. Tóra, lipón, as ton empodísoume na aplósi to khéri tou kai na pári apó to déntro tis zís kai na phái kai na zísi yia pánta .

Sto Mikhaíl, o Theós apefthínetai stous kaloús angélous tou pou parakolouthoún to dráma pou mólis élave khóra sti yi. Tous léi: « Idoú, o ánthropos éyine san énas apó emás, yia na gnorízi to kaló kai to kakó ». Tin iméra prin apó ton thánató tou, o Iisoús Khristós tha khrisimopiísi tin ídia ékphrasi se skhési me ton Ioúda, ton prodóti pou tha ton parédide stous thriskevómenous Ioudaíous kai sti sinékhia stous Romaíous yia na stavrothí, aftó sto Ioánnis 6: 70: « O Iisoús apántise se aftoús: Den sas exélexa egó, tous dódeka? Kai énas apó esás ínai diávolos! ». To « emís » se aftó to edáphio yínetai « esís » lógo ton diaphoretikón simphrazoménon, allá i proséngisi tou Theoú ínai i ídia. I ékphrasi « énas apó emás » anaphéretai ston Sataná pou exakolouthí na ékhi eléftheri prósvasi kai eléftheri kínisi stin ouránia vasilía tou Theoú anámesa se ólous tous angélous pou dimiouryíthikan stin arkhí tis yíinis dimiouryías.

I anángi na apotrapí o ánthropos apó to na phái apó to «déntro tis zís » ítan apaítisi tis alíthias yia tin opía o Iisoús írthe na martirísi, símphona me ta lóyia tou ston Romaío éparkho Póntio Piláto. « To déntro tis zís » ítan i ikóna tou Khristoú tou Litrotí, kai to na to phái kanís símaine na tréphetai me ti didaskalía tou kai olókliri tin pnevmatikí tou prosopikótita, diladí na ton lamváni os ipokatástato kai prosopikó sotíra. Aftí ítan i móni proïpóthesi pou tha boroúse na dikaioloyísi to na phái kanís aftó to « déntro tis zís ». I dínami tis zís den ítan sto déntro, allá se aftón pou simvólize to déntro: ton Khristó. Epipléon, aftó to déntro proévlepe tin aiónia zí, kai metá tin propatorikí amartía, aftí i aiónia zí kháthike yia pánta mékhri tin telikí epistrophí tou Theoú en Khristó kai Mikhaíl. To «déntro tis zís » kai ta álla déntra boroúsan epoménos na exaphanistoún, ópos kai o kípos tou Theoú.

Yén. 3: 23: « Kai o Yiakhvé o Theós ton apéstile éxo apó ton kípo tis Edém, yia na kallieryísi ti yi apó tin opía elíphthi ».

To móno pou apoméni ston Dimiourgó ínai na ekdióxi apó ton thavmastó kípo to anthrópino zevgári pou, skhimatisméno apó ton próto Adám (mia léxi pou prosdiorízi to anthrópino ídos: kókkino = aimatiró), ékhi apodikhthí anáxio aftoú me tin anipakí tou. Kai éxo apó ton kípo, i odinirí zí, se éna somatiká kai psikhiká exastheniméno sóma, tha xekiníси yi' aftoús. I epistrophí se mia yi pou ékhi yíni sklirí kai epanastatikí tha ipenthimísi stous anthrópous tin « khomátini » proélefsí tous.

Yén. 3: 24: « Kai édioxe ton Adám, kai évale sta anatoliká tou kípou tis Edém ta kherouvím, pou kounoúsan mia phlegómeni romphaía, yia na philáne tin odó pros to déntro tis zís ».

Den ínai pléon o Adám pou philái ton kípo, allá mállon ángeli pou ton empodízoun na isélthi. O kípos teliká tha exaphanistí lígo prin apó ton kataklismó pou sinévi to 1656 metá tis amartíes tis Évas kai tou Adám.

Se aftó to edáphio ékhoume mia khrísimi diefkrínisi yia ton entopismó tou Kípou tis Edém. I phílakes ángeli topothetoúntai « anatoliká tou kípou », o opíos vrísketai ditiká tou tópou ópou kataphévgoun o Adám kai i Éva. I ipotithémeni periokhí pou parousiázetai stin arkhí aftoú tou kephalaíou sinádi me aftí ti diefkrínisi: o Adám kai i Éva kataphévgoun sti yi nótia tou órous Ararát, kai o apagorevménos kípos vrísketai stin periokhí ton «áphthonon nerón» stin Tourkía kontá sti límni Van, ditiká tis thésis tous.

Yénesi 4

Khorismós lógo thanátou

Aftó to kephálaio 4 tha mas epitrépsi na katanísoume kalítera yiatí ítan aparaítito yia ton Theó na prosphéri ston Sataná kai stous epanastatiménous daímonés tou éna ergastírio epídixis pou apokalípti tin éktasi tis anomías tous.

Ston parádiso, i kakía íkheória epidí ta ouránia ónta den íkhan ti dínami na skotósoun to éna to állo• yiatí óla ítan stigmiaía athánata. Aftí i katástasi, epoménos, den epétrepse ston Theó na apokalípsi to ipsiló epípedo kakías kai sklirótitas yia to opío ítan ikaní i ekhthrí tou. I yi, epoménos, dimiouryíthike me skopó na epitrépsi ton thánato stis pio sklirés morphés tou pou tha boroúse na phantastí to mialó enós óntos ópos o Satanás.

Aftó to kephálaio 4, topothetiméno káto apó ti simvolikí simasía aftoú tou arithmoú 4 pou ínai i pangosmiótita, tha anakalési epoménos tis sinthíkes ton próton thanáton tis epíyias anthropótitas, me ton thánato na ínai o idiaíteros kai monadikós pangósmios kharaktíras tis anámesa se óla ta dimiouryímata pou dimioúryise o Theós. Metá tin amartía tou Adám kai tis Évas, i epíyia zí ítan «

théama ston kósmo kai stous angélous », ópos léyetai stin A΄ Korinthíous 4: 9, o empnefsménos kai pistós mártiras Pávlos, próin Saoúl apó tin Tarsó, prótos entolodókhos dióktis tis ekklisías tou Khristoú.

Yén. 4: 1: « Kai gnórise o Adám tin Éva ti yinaíka tou• kai sinélave, kai yénnise ton Káin• kai ípe: Apéktisa ándra me ti víthia tou Kiríou ».

Se aftó to edáphio, o Theós mas apokalípti tin énnia pou díni sto ríma « gnorízo », kai aftó to simío ínai zotikís simasías stin arkhí tis dikaíosis méso tis pístis, ópos ínai gramméno sto Ioánni 17: 3: « Kai aftí ínai i aiónia zí, na gnorízoun eséna, ton móno alithinó Theó, kai ton Iisoú Khristó, ton opío apéstiles ». To na gnorízoume ton Theó simaíni na ékhoume mia skhési agápis mazí tou, pnevmatikí se aftí tin periptosi, allá sarkikí stin periptosi tou Adám kai tis Évas. Akolouthóntas kai páli aftó to prótipo tou prótou zevgarioú, éna «paidí» yenníthike apó aftí tin sarkikí agápi. Kai prágmati, éna «paidí» prépi epísis na anayennithí stin pnevmatikí skhési agápis mas me ton Theó. Aftí i néa yénnisi lógo tis pragmatikís « gnósis » tou Theoú apokalíptetai stin Apokálipsi 12: 2-5: « Kai ítan éngios, kai ékraxe, mésa stis odínes kai stous pónous tis yénnas. . . . Kai yénnise énan yio, pou tha kiverníси óla ta éthni me siderénia rávdo. Kai to paidí tis arpákhtike ston Theó kai ston thróno tou ». To paidí pou yenniétai apó ton Theó prépi na anaparáyi ton kharaktíra tou Patéra tou, allá aftó den ískhie yia ton próto yio pou yenníthike apó anthrópous.

To ónoma Káin simaíni apóktisi. Aftó to ónoma tou prominíi éna sarkikó kai yíino peprouméno, to antítheto tou pnevmatikoú anthrópou pou tha yíni o mikróteros adelphós tou Ável.

As simiósoume óti stin arkhí tis anthrópinis istorías, i mitéra pou yenná sindéi ton Theó me aftí ti yénnisi epidí gnorízi óti i dimiouryía aftís tis néas zís ínai sinépia enós thávmatos pou teléstike apó ton megálo dimiourgó Theó Yiakhvé. Stis éskhates iméres mas aftó den simvaíni pléon í simvaíni spánia.

Yén. 4: 2: « Kai yénnise ton adelphó tou Ável• kai o Ável ítan voskós, kai o Káin ítan yeorgós ».

Ável simaíni pní. Perissótero apó ton Káin, o Ável, to paidí, parousiázetai os antígrapho tou Adám, tou prótou pou élave pnevmonikí pní apó ton Theó. Málista, méso tou thanátou tou, dolophoniménou apó ton adelphó tou, antiprosopévi tin ikóna tou Iisoú Khristoú, tou alithinoú Iioú tou Theoú, sotíra ton eklektón, tous opíous tha litrósi me to aíma tou.

Ta epangélmata ton dío adelphón epivevaiónoun tis antíthetes phísis tous. Ópos o Khristós, « o Ável ítan voskós » kai ópos o ápistos tou yíinou ilismoú, « o Káin ítan yeorgós ». Aftá ta próta paidiá tis anthrópinis istorías anangélloun to peprouméno pou prophitéftike apó ton Theó. Kai parékhoun leptoméries yia to sotírio skhédió Tou.

Yén. 4: 3: « Kai metá apó lígo kairó, o Káin prósphere ston Kírio prosphorá apó tous karpoús tis yis. »

O Káin gnorízi óti o Theós ipárkhi kai yia na tou díxi óti théli na ton timísi, tou prosphéri « mia prosphorá apó tous karpoús tis yis » - diladí, prágmata pou ékhi paráyi i drastiriótitá tou. Se aftón ton rólo, paírni tin ikóna tou plíthous ton thriskevómenon anthrópon, Evraíon, Khristianón í

Mousoulmánon, pou anadikníoun ta kalá tous érga khorís na baínoun ston kópo na anazitísoun na máthoun kai na katanísoun ti agapá kai ti periméni o Theós apó aftoús. Ta dóra ékhoun endiaphéron móno an ektimóntai apó aftón pou ta lamváni.

Yén. 4: 4: « Kai o Ável éphere apó ta protótoka ton prováton tou kai apó to lípos tous. Kai o Kírios epiphílaxe ton Ável kai tin prosphorá tou. »

O Ável mimítai ton adelphó tou kai, lógo tou epangélmatós tou os piména, prosphéri ston Theó « ta protótoka tou pimníou tou kai to lípos tous ». Aftó ínai eváresto ston Theó epidí vlépi sti thisía aftón ton « prototókon » tin anamenómeni kai prophitevméni ikóna tis dikís tou thisías en Iisoú Khristó. Stin Apok. 1: 5 diavázoume: «. . . kai apó ton Iisoú Khristó, ton pistó mártira, ton protótoko ek nekrón kai ton árkhonta ton vasiliádon tis yis• se aftón pou mas agapá kai mas épline apó tis amartíes mas me to ídio tou to aíma . . . » O Theós vlépi to sotírio skhédió tou stin prosphorá tou Ável kai den borí pará na to vríski efkháristo.

Yén. 4: 5: « Allá den élave ipópsi tou ton Káin kai tin prosphorá tou. O Káin thímose polí kai to prósopó tou skithropástike. »

Se síngrisi me tin prosphorá tou Ável, ínai loyikó o Theós na min édose idiaíteri simasía stin prosphorá tou Káin, o opíos, exísou loyiká, boroúse móno na apoyiteftí kai na lipithí. « To prósopó tou épese », allá as simiósoume óti i enókhlisi ton odíyise sto na « thimósi polí », kai aftó den ínai phisioloyikó, epidí aftí i antídrasi ínai karpós apoyitevménis iperiphánias. O eknevrismós kai i iperiphánia síntoma tha parígagan énan pio sovaró karpó: ti dolophonía tou adelphoú tou Ável, tou thématos tis zílias tou.

Yén. 4: 6: « Kai ípe o Kírios ston Káin: Yiatí ísai thimoménos? Kai yiatí ínai skithropó to prósopó sou? »

Móno o Theós gnorízi ton lógo tis protímisís tou yia tin prosphorá tou Ável. O Káin borí móno na vri tin antídrasi tou Theoú ádiki, allá antí na thimósi, tha prépi na parakalési ton Theó na tou epitrépsi na katalávi ton lógo aftís tis phainomeniká ádikis epiloyís. O Theós ékhi plíri gnósi tis phísis tou Káin, o opíos asinídita paízi yia aftón ton rólo tou poniroú doúlou tou Matthaíou 24: 48-49: « Allá an énas ponirós doúlos pi stin kardiá tou: "O kíriós mou aryí na érthi" kai arkhísi na khtipái tous sindoúlous tou kai na trói kai na píni me tous methisménous. . . » O Theós tou káni mia erótisi stin opía gnorízi polí kalá tin apántisi, allá kai páli, kánontas aftó, díni ston Káin tin efkairía na mirastí mazí tou tin aitía ton dinón tou. Aftá ta erotímata tha paramínoun anapántita apó ton Káin, opóte o Theós ton proidopií yia to kakó pou tha ton katalávi.

Yén. 4: 7: « An ómos práttis to kaló, tha ipsósis to prósopó sou• an ómos práttis to kakó, i amartía tha xaplóni stin pórta, kai i epithimía tis tha ínai yia séna • esí ómos tha tin kiriarkhís » .

Aphoú i Éva kai o Adám ékhoun phái kai ékhoun pári tin idiótita tou diavólou ékhontas « gnorísi to kaló kai to kakó », epanemphanízetai yia na piési ton Káin na skotósi ton adelphó tou Ável. I dío epiloyés, « to kaló kai to kakó », ínai brostá tou. To « kaló » tha ton odiyísi na paraitithí kai na apodekhtí tin epiloyí tou Theoú, akómi kai an den tin katalavaíni. Allá i epiloyí tou « kakoú » tha ton káni na amartísi enantíon tou Theoú, kánontás ton na paraví tin ékti entolí tou: « Ou phonéfsis »• ókhi « ou phonéfsis » ópos tin ékhoun parousiási i metaphrastés. I entolí tou Theoú katadikázi to

énglima, ókhi ti thanátosi enókhon englimatión, tin opía nómize diatássontás tin, kai se aftí tin periptosi, i élefsi tou Iisoú Khristoú den ékhi alláxi típota se aftí ti díkaii krísi tou Theoú.

Simióste ti morphí me tin opía o Theós milái yia tin « amartía » san na miloúse yia mia yinaíka, ópos ípe stin Éva sti Yénesi 3: 16: «I epithimía sou tha ínai yia ton ántra sou, kai aftós tha se kiverná». «Yia ton Theó, o pirasmós « na amartísi » ínai parómios me aftón mias yinaíkas pou théli na apoplanísi ton ántra tis kai aftós den prépi na aphísi ton eaftó tou na « kiriarkhithí » apó aftín, oúte apó aftón. Me aftón ton trópo, o Theós ékhi dósi ston ánthropo tin entolí na min aphísi ton eaftó tou na apoplanithí apó tin « amartía » pou antiprosopévetai apó ti yinaíka.

Yén. 4: 8: « Kai o Káin ípe ston adelphó tou Ável• kai enó ítan sto khoráphi, o Káin sikóthike enantíon tou adelphoú tou Ável kai ton thanátose » .

Pará ti theïkí aftí proidopíisi, i phísi tou Káin tha apodósi karpoús. Metá apó mia antallayí lógon me ton Ável, o Káin, phonikós sto pnévma apó tin arkhí ópos o pnevmatikós tou patéras, o diávolos, « sikóthike páno ston adelphó tou ton Ável kai ton skótose ». Aftí i empiría prophitévi ti míra tis anthropótitas, ópou o adelphós tha skotóni adelphó, sikhná apó kosmikí í thriskeftikí zília, mékhri to télos tou kósmou.

Yén. 4: 9: « Tóte o Kírios ípe ston Káin: Poú ínai o adelphós sou, o Ável? » Ekínos apántise: «Den xéro• mípos ímai phílakas tou adelphoú mou? »

Ópos íkhe pi ston Adám, pou tou krivótan, « Poú ísai? », o Theós léi ston Káin « Poú ínai o adelphós sou o Ável? », pánta yia na tou dósi tin efkairía na omoloyísi to láthos tou. Allá anóita , epidí den borí na agnísi óti o Theós gnorízi óti ton skótose, apantá me thrásos « Den xéro », kai me apístefti alazonía, me ti sirá tou káni ston Theó mia erótisi: « Ímai egó o phílakas tou adelphoú mou? »

Yén. 4: 10: « Kai ípe o Theós: Ti ékanes? I phoní tou aímatos tou adelphoú sou kravgázi pros eména apó ti yi ».

O Theós tou díni tin apántisí tou, pou simaíni: den ísai o phílakás tou epidí ísai o dolophónos tou. O Theós gnorízi kalá ti ékhi káni kai tou to parousiázi me mia ikóna: « i phoní tou aímatos tou adelphoú sou kravgázi pros eména apó ti yi ». Aftós o metaphorikós típos pou díni sto khiméno aíma mia phoní pou kravgázi pros ton Theó tha khrisimopiithí stin Apokálipsi 6 yia na epikalestí stin «5i sphrayída », tin kravyí ton martíron pou thanatóthikan apó tous Romaïkoús papikoús diogmoús tis Katholikís thriskías: Apokálipsi 6: 9-10: « Ótan ánixe tin pémpti sphrayída, ída káto apó to thisiastírio tis psikhés ekínon pou íkhan sphayiastí exaitías tou lógou tou Theoú kai exaitías tis martirías pou íkhan kratísi». Phónaxan me dinatí phoní , légontas: « Éos póte, Kírie, áyie kai alithinó, den tha krínis kai den tha ekdikithís to aíma mas apó ekínous pou katikoún sti yi? » Étsi, to ádika khiméno aíma apaití ekdíkisi apó tous enókhous. Aftí i nómimi ekdíkisi tha érthi, allá ínai káti pou o Theós epiphilássi apoklistiká yia ton Eaftó Tou. Dilóni sto Defteronómio 32: 35: « I ekdíkisi ínai dikí mou kai i antapódosi ótan to pódi tous glistrísi. Dióti i iméra tis simphorás tous ínai kontá, kai o erkhomós tis simphorás tous den tha aryísi ». Ston Isaïa 61: 2, mazí me « to étos tis évnias », « i iméra tis ekdíkisis » ínai sto prógramma tou Messía Iisoú Khristoú: «. . . me éstile . . . yia na kiríxo to étos tis évnias tou Yiakhvé, kai tin iméra tis ekdíkisis tou Theoú mas • yia na parigoríso ólous ósous penthoún • . . . ». Kanís den tha boroúse na katalávi óti i « dimosíefsi » aftoú tou « étos tis évnias » éprepe na khoristí apó tin « iméra tis ekdíkisis » katá 2. 000 khrónia.

Étsi, i nekrí den boroún pléon na klápsoun pará móno sti mnímі tou Theoú, tou opíou i mnímі ínai aperióristi.

To énglima tou Káin axízi díkaii timoría.

Yén. 4: 11: « Kataraménos ísai tóra apó ti yi, i opía ánixe to stóma tis yia na dekhtí to aíma tou adelphoú sou apó to khéri sou ».

O Káin tha katarastí apó ti yi kai den tha thanatothí. Yia na dikaioloyithí aftí i theïkí epiíkia, prépi na paradekhtoúme óti aftó to próto énglima den íkhe prigoúmeno. O Káin den íxere ti símaine na skotóni, kai ítan o thimós pou típhlose káthe loyikó mialó kai ton odíyise se miraía varvarótita. Tóra pou o adelphós tou ínai nekrós, i anthropótita den tha borí pléon na léi óti den íxere ti ínai o thánatos. O nómos pou théspise o Theós stin Éxodo 21: 12 tha tethí tóte se iskhí: « Ópios khtipísi ánthropo thanásima, tha thanatothí ».

Aftó to edáphio parousiázi epísis tin exís ékphrasi: « i yi pou ánixe to stóma tis yia na dekhtí to aíma tou adelphoú sou apó to khéri sou ». O Theós prosopopií ti yi apodídontás tis éna stóma pou aporrophá to aíma pou khíthike páno tis. Sti sinékhia, aftó to stóma tou milái kai tis ipenthimízi ti thanatiphóra práxi pou to móline. Aftí i ikóna tha anaklithí xaná sto Defteronómio 26: 10: « I yi ánixe to stóma tis kai tous katápie mazí me ton Koré, ótan péthanan ósi ítan singentroméni, kai i photiá katéphaye tous diakósious penínta ándres• aftí khrisímefsan os proidopíisi yia ton laó ». Sti sinékhia, tha ínai sto Apost. 12: 16: « Kai i yi víthise ti yinaíka, kai i yi ánixe to stóma tis kai katápie ton potamó pou o drákontas íkhe ríxi apó to stóma tou ». To « potamós » simvolízi tis gallikés katholikés monarkhikés enósis, ton opíon ta idiká dimiouryiména stratiotiká sómata «drákon» katadíoxan tous pistoús Protestántes kai tous kiníyisan akómi kai sta vouná tis khóras. Aftó to edáphio ékhi diplí simasía : tin protestantikí énopli antístasi kai sti sinékhia tin aimatirí Gallikí Epanástasi. Kai stis dío periptósis, i phrási « i yi ánixe to stóma tis » tin apikonízi os dekhómeni to aíma plíthous anthrópon.

Yén. 4: 12: « Ótan kallieryísis ti yi, den tha sou apodídi pléon ta yennímatá tis• tha ísai phigás kai periplanómenos sti yi » .

I timoría tou Káin periorízetai sti yi, tin opía ítan o prótos pou móline khínontas anthrópino aíma páno tis• aftí tou anthrópou, o opíos arkhiká dimiouryíthike kat' ikóna Theoú. Apó tin amartía, diatirí ta kharaktiristiká tou Theoú allá den katékhi pléon tin télia agnótitá tou. I drastiriótita tou anthrópou sinístato kiríos stin paragoyí trophís kalliergóntas ti yi. O Káin tha prépi epoménos na vri álla mésa yia na traphí.

Yén. 4: 13: « O Káin ípe ston Yiakhvé: I timoría mou ínai polí megáli yia na tin ipophéro ».

Pou simaíni: ipó aftés tis sinthíkes, ínai kalítero yia ména na aftoktoníso.

Yén. 4: 14: « Des, símera me édioxes apó prosópou yis• tha kriphtó apó to prósopó sou, phigás kai periplanómenos sti yi• kai ópios me vri, tha me thanatósi ».

Tóra ínai polí omilitikós kai sinopsízi tin katástasí tou os thanatikí katadíki.

Yén. 4: 15: « O Kírios ípe pros aftón• Ópios phonéfsi ton Káin, tha timorithí epptáplasion. Kai évale Kírios simádi ston Káin, yia na min ton phonéfsi ópios ton vri . »

Apophasisménos na kharísi ti zí ston Káin yia tous lógous pou ídi ídame, o Theós tou ípe óti o thánatós tou tha plironótan, diladí, tha « ekdikoúntan », « eptaplásia » . Sti sinékhia, epikalítai « éna simádi » pou tha ton prostatéfsi. Se aftó to vathmó, o Theós prophitévi ti simvolikí axía tou arithmoú «eptá», pou tha ipodilóni to Sávvato kai ton ayiasmó tis anápafsis, o opíos, prophitevménos sto télos ton evdomádon, tha vri tin plíri oloklírosí tou stin évdomi khilietía tou sotíriou érgou tou. To Sávvato tha ínai to simádi tou aníkin ston Dimiourgó Theó ston Iez. 20: 14-20. Kai ston Iez. 9, « éna simádi » topothetítai se ekínous pou aníkoun ston Theó, óste na min thanatothoún tin óra tis theïkís timorías. Télos, yia na epivevaiósi aftí tin arkhí tou prostatevménou khorismoú , stin Apok. 7, « éna simádi », « i sphrayída tou zontanoú Theoú », érkhetai na « sphrayísi ta métopa » ton doúlon tou Theoú, kai aftí i « sphrayída kai simádi » ínai to Sávvato tis évdomis iméras.

Yén. 4: 16: « Kai o Káin vyíke apó tin parousía tou Kiríou kai katíkise sti yi Nod, anatoliká tis Edém ».

Ítan ídi anatoliká tis Edém pou o Adám kai i Éva íkhan aposirthí aphoú ekdiókhthikan apó ton kípo tou Theoú. Aftí i yi lamváni edó to ónoma Nod pou simaíni: pónos. I zí tou Káin tha simadeftí étsi apó psikhiká kai somatiká vásana, epidí i apórripsi makriá apó to prósopo tou Theoú aphíni íkhni akómi kai stin sklirí kardiá tou Káin, o opíos íkhe pi sto edáphio 13, phovoúmenos aftón: « Tha kriphtó makriá apó to prósopó sou ».

Yén. 4: 17: « Kai gnórise ton Káin ti yinaíka tou, kai sinélave kai yénnise ton Enókh. Kai ékhtise mia póli, kai onómase tin póli Enókh apó to ónoma tou yiou tou ».

O Káin tha yíni o patriárkhis tou plithismoú mias pólis stin opía tha dósi to ónoma tou prótou tou yiou: Enókh, pou simaíni: mió , didásko, askó kai arkhízo na khrisimopió káti. Aftó to ónoma sinopsízi óla ósa antiprosopévoun aftá ta rímata kai ínai polí gnostó epidí o Káin kai i apógoní tou engainiázoun éna ídos kinonías khorís Theó, i opía tha sinekhistí mékhri to télos tou kósmou.

Yen. 4: 18: « O Enókh yénnise ton Irád, o Irád yénnise ton Meouyiaíl, o Meouyiaíl yénnise ton Metousaíl kai o Metousaíl yénnise ton Lámekh . »

Aftí i síntomi yenealoyía estiázi skópima ston kharaktíra pou onomázetai Lámekh, tou opíou i akrivís simasía paraméni ágnosti, allá i léxi apó aftí ti ríza aphorá tin didaskalía, ópos to ónoma Enókh, allá kai mia énnia dínamis.

Yén. 4: 19: « O Lámekh píre dío yinaíkes• to ónoma tis mías ítan Adá, kai to ónoma tis állis ítan Sillá ».

Se aftón ton Lámekh vrískoume éna próto simádi tis ríxis me ton Theó, símphona me to opío « o ánthropos tha aphísi ton patéra tou kai ti mitéra tou kai tha enothí me ti yinaíka tou, kai i dío tha yínoun mía sárka » (vl. Yén. 2: 24). Allá ston Lámekh o ándras enónetai me dío yinaíkes kai i tris tha yínoun mía sárka. Saphós o khorismós apó ton Theó ínai oloklirotikós.

Yén. 4: 20: « Kai i Adá yénnise ton Iavál• kai aftós éyine patéras ekínon pou katikoún se skinés kai ekínon pou katikoún me ktíni ».

O Tzampál ínai o patriárkhis ton nomadikón voskón, ópos exakolouthoún na ínai orisméni aravikí laí símera.

Yén. 4: 21: « To ónoma tou adelphoú tou ítan Iouvál• aftós ítan o patéras ólon óson épaizan árpa kai avló ».

O Tzoumpál ítan o patriárkhis ólon ton mousikón pou katékhoun simantikí thési se átheous politismoús, akómi kai símera ópou o politismós, i gnósi kai o kallitékhnis apoteloún ta themélia ton sínkhronon kinonión mas.

Yén. 4: 22: « I Zillá yénnise kai ton Thouvál-káin, pou sphirilátise káthe ídous khálkina kai siderénia ergalía. Adelphí tou Thouvál-káin ítan i Naamá . »

Aftó to edáphio érkhetai se antíthesi me tis epísimes didaskalíes ton istorikón pou ipothétoun óti i Epokhí tou Khalkoú ipírkhe prin apó tin Epokhí tou Sidírou. Stin pragmatikótita, símphona me ton Theó, i próti ánthropi gnórizan pós na sphirilatoún to sídero, kai ísos apó ton ídio ton Adám, epidí to kímeno den léi óti o Thouvál kai o Káin ítan o patéras ekínon pou sphirilatoúsan to sídero. Allá aftés i apokaliphthíses leptoméries mas dínontai yia na katalávoume óti o politismós ipírkhe apó ta próta khrónia. I áthi politismí tous den ítan ligótero ekleptisméni apó ton dikó mas símera.

Yén. 4: 23: « O Lámekh ípe stis yinaíkes tou: Adá kai Sillá, akoúste ti phoní mou! Yinaíkes tou Lámekh, akoúste ta lóyia mou! Skótosa énan ánthropo yia ton travmatismó mou, kai énan néo yia to kakó mou »».

O Lámekh kafkhiétai stis dío sizígous tou óti skótose énan ántra, káti pou ton prosválli stin krísi tou Theoú. Allá me alazonía kai khlevasmó, prosthéti óti skótose epísis énan nearó ándra, káti pou epidinóni tin ipóthesí tou stin krísi tou Theoú kai ton kathistá énan gnísio epanalamvanómeno «dolophóno».

Yén. 4: 24: « O Káin tha ekdikithí eptaplá, kai o Lámekh evdomínta eptaplá. »

Sti sinékhia, khlevázi tin epiíkia pou édixe o Theós ston Káin. Dedoménou óti metá ti thanátosi enós anthrópou, o thánatos tou Káin éprepe na ekdikithí «eptá phorés», metá ti thanátosi enós ándra kai enós nearoú ándra, o Lámekh tha ekdikithí apó ton Theó «evdomínta eptá phorés». Tétia apotrópaia lóyia ínai adianóita. Kai o Theós íthele na apokalípsi stin anthropótita óti i próti ekprósopí tis apó ti défteri yeniá, aftí tou Káin éos tin évdomi, aftí tou Lámekh, íkhan phtási sto ipsilótero epípedo asévias. Kai aftí ínai i epídixí tou yia tis sinépies tou khorismoú apó aftón.

Yén. 4: 25: « Kai gnórise pálin o Adám ti yinaíka tou• kai yénnise yio, kai ekálese to ónomá tou Sith• epidí, ípe: O Theós mou édose állo spérma antí tou Ável, ton opíon ésphaxe o Káin ».

To ónoma Sith, pou prophéretai «kheth» sta evraïká, ipodilóni to themélio tou anthrópinou sómatos. Kápii to metaphrázoun os «isodínamo í apokatástasi», allá den bóresa na vro mia aitiolóyisi yia aftín tin prótasi sta evraïká. Epoménos, diatiró to «themélio tou sómatos» epidí o Sith tha yíni i ríza í to vasikó themélio tis pistís yenealoyías pou i Yénesi 6 tha orísi me tin ékphrasi « iiós tou Theoú », aphínontas stis «yinaíkes», tous epanastatiménous apogónous tis yenealoyías tou Káin pou tis apoplanoún, se antíthesi, tin onomasía « kóres ton anthrópon ».

Ston Sith, o Theós spérni kai anatréphi énan néo « spóro » ston opío o évdomos apógonos, énas állos Enókh, dínetai os parádigma sti Yénesi 5: 21 éos 24. Íkhe to pronómio na isélthi ston parádiso zontanós, khorís na perási apó ton thánato, metá apó 365 khrónia yíinis zís pou ézise pistá ston

dimiourgó Theó. Aftós o Enókh ézise antáxia tou onómatós tou epidí i «didaskalía» tou ítan pros dóxa tou Theoú, se antíthesi me ton sinonómató tou, yio tou Lámekh, yio tis grammís tou Káin. Kai tóso o Lámekh o epanastátis óso kai o Enókh o díkaios ítan o «évdomos» apógonos tis grammís tous.

Yén. 4: 26: « Kai o Sith apéktise epísis yio, kai ton onómase Enós. Tóte árkhisan na epikaloúntai to ónoma tou Kiríou . »

Enós simaíni: ánthropos, thnitós, asevís. Aftó to ónoma sindéetai me tin epokhí pou i ánthropi árkhisan na epikaloúntai to ónoma tou Yiakhvé. Aftó pou théli na mas pi o Theós sindéontas aftá ta dío prágmata ínai óti o ánthropos tis pistís yenealoyías siniditopíise tin poniría tis phísis tou, i opía ínai epipléon thnití. Kai aftí i epígnosi ton odíyise na anazitísi ton Dimiourgó tou yia na Ton timísi kai na Ton latrépsi pistá me trópo pou Tou ínai evárestos.

Yénesi 5

Khorismós méso ayiasmoú

Se aftó to kephálaio 5, o Theós ékhi singentrósi tin yenealoyía pou parémine pistí se aftón. Sas parousiázo ti leptomerí meléti móno ton próton stíkhon pou mas epitrépoun na katanísoume ton lógo aftís tis aparíthmisis pou kalípti tin período metaxí tou Adám kai tou diásimou Nóe.

Yén. 5: 1: « Aftó ínai to vivlío ton yenealoyión tou Adám• ótan o Theós dimioúryise ton ánthropo, kat' ikóna Theoú ton ékane ».

Aftó to edáphio théti to prótipo yia ti lísta me ta onómata ton andrón pou anaphérontai. Óla vasízontai se aftín tin ipenthímisi: « Ótan o Theós dimioúryise ton ánthropo, ton ékane kat' ikóna Theoú ». Prépi epoménos na katalávoume óti yia na bi se aftín ti lísta, o ánthropos prépi na ékhi diatirísi tin « omíosi tou Theoú » tou. Boroúme étsi na katalávoume yiatí onómata tóso simantiká óso aftó tou Káin den baínoun se aftín ti lísta. Dióti den prókitai yia phisikí omiótita allá yia omiótita kharaktíra, kai to kephálaio 4 mólis mas édixe aftó tou Káin kai ton apogónon tou.

Yén. 5: 2: « Ársen kai thíli epíisen aftoús, kai evlóyisen aftoús, kai ekálese to ónoma aftón Adám, tin iméran pou epíisan . »

Kai edó, i ipenthímisi tis evloyías tou Theoú ston ándra kai ti yinaíka simaíni óti ta onómata pou prépi na anapherthoún ékhoun evloyithí apó ton Theó. I epimoní sti dimiouryía tous apó ton Theó ipogrammízi ti simasía pou díni stin anagnórisí tous os Theós, o dimiourgós pou xekhorízi, ayiázi tous ipirétes tou, me to simádi tou Savvátou, enó ta ipólipa tiroúntai katá tin évdomi iméra ólon ton evdomádon tous. I diatírisi tis evloyías tou Theoú me ton ayiasmó tou Savvátou kai i omiótita tou kharaktíra tou ínai i proïpothésis pou apaitoúntai apó ton Theó yia na paramíni o ánthropos áxios na onomázetai « ánthropos ». Ektós apó aftoús tous karpoús, o ánthropos yínetai katá tin krísi tou éna «zóo» pio aneptigméno kai morphoméno apó ta álla ídi.

Yén. 5: 3: « Kai ézisen o Adám ekatón triánta éti, kai eyénnisen iión kat' ikóna aftoú, kat' ikóna aftoú• kai ekálese to ónoma aftoú Sith ».

Prophanós, lípoun dío onómata metaxí tou Adám kai tou Sith: aftá tou Káin (o opíos den ínai apó tin pistí grammí) kai tou Ável (o opíos péthane khorís apogónous). Étsi, katadikníetai o kanónas tis evloyiménis epiloyís. To ídio tha iskhíi kai yia óla ta álla onómata pou anaphérontai.

Yén. 5: 4: « Kai ai imérai tou Adám, aphoú yénnise ton Sith, éyinan oktakósia éti• kai yénnise iioús kai thigatéres ».

Aftó pou prépi na katalávoume ínai óti o Adám « yénnise yious kai kóres » prin kai metá ti yénnisi tou « Sith », allá aftí den ekdílosan tin písti tou patéra í tou «Sith». Entákhthikan stous «ánthropous-zóa» pou ítan ápisti kai asevís pros ton zontanó Theó. Étsi, metaxí ólon óson yenníthikan apó aftón, metá ton thánato tou Ável, o « Sith » ítan o prótos pou diakríthike yia tin písti kai tin pistótitá tou ston Theó Yiakhvé, o opíos dimioúryise kai éplase ton epíyio patéra tou. Álli metá apó aftón, pou paréminan anónimi, borí na akoloúthisan to parádigmá tou, allá paraménoun anónimi epidí i lísta pou epélexe o Theós vasízetai sti diadokhí ton próton pistón andrón kathenós apó tous apogónous pou parousiázontai. Aftí i exíyisi kathistá katanití tin ídi megáli ilikía, «130 khrónia» yia ton Adám ótan yenníthike o yios tou «Sith». Kai aftí i arkhí iskhíi yia kathénan apó tous eklektoús pou anaphérontai sti makrá lísta pou telióni me ton Nóe, epidí i tris yii tou: Sim, Kham kai Iápheth den tha eklegoún, epidí den tha ínai stin pnevmatikí tou omiótita.

Yén. 5: 5: « Óles i iméres pou ézise o Adám ítan enniakósia triánta khrónia• kai péthane ».

Prokhoráo katefthían ston évdomo eklektó, pou onomázetai Enókh• énas Enókh tou opíou o kharaktíras ínai to apólito antítheto apó ton Enókh, yio tou Káin.

Yén. 5: 21: « O Enókh ézise exínta pénte khrónia kai yénnise ton Mathousála ».

Yén. 5: 22: « Kai o Enókh perpátise me ton Theó triakósia khrónia aphótou yénnise ton Mathousála, kai yénnise yious kai thigatéres ».

Yén. 5: 23: « Óles i iméres tou Enókh ítan triakósia exínta pénte khrónia ».

Yén. 5: 24: « Kai o Enókh perpátise me ton Theó• kai den ipírkhe pléon, epidí ton píre o Theós». ".

Me aftí ti singekriméni ékphrasi tis periptosis tou Enókh mas apokalípti o Theós: kai i prokataklismiaíi íkhan ton «Ilía» tous pou analíphthike ston ouranó khorís na petháni. Prágmati, i diatíposi aftoú tou edaphíou diaphéri apó óla ta álla pou teliónoun, ópos kai yia ti zí tou Adám, me tis léxis « tóte péthane ».

Épita érkhetai o Mathousála, o makrovióteros ánthropos sti Yi, 969 khrónia• épita érkhetai énas állos Lámekh apó aftí ti yenealoyía, evloyiménos apó ton Theó.

Yén. 5: 28: « O Lámekh ézise ekatón ogdónta dío khrónia kai yénnise yio ».

Yén. 5: 29: « Kai apokálese to ónomá tou Nóe, légontas: Aftós tha mas parigorísi yia ton kópo mas kai yia ton mókhtho ton kherión mas, pou vyaini apó ti yi, tin opía o Kírios katarástike ».

Yia na katanísoume tin énnia aftoú tou edaphíou, prépi na gnorízoume óti to ónoma Nóe simaíni: anápafsi. O Lámekh sígoura den phantazótan se pio vathmó tha ekplirónontan ta lóyia tou, epidí évlepe « tin kataraméni yi » móno apó tin optikí gonía « ton kópon mas kai tou odiniroú érgou ton kherión mas », léi. Allá stin epokhí tou Nóe, o Theós tha tin katastrépsi lógo tis kakías ton anthrópon pou kouvalái, ópos tha mas epitrépsi na katalávoume i Yénesi 6. Ostóso, o Lámekh, o patéras tou Nóe, ítan énas eklektós pou, ópos kai i spánii eklektí tis epokhís tou, prépi na lipíthike vlépontas tin kakía ton anthrópon yíro tou na afxánetai.

Yén. 5: 30: « Kai ézisen o Lámekh, aphoú yénnise ton Nóe, pentakósia eneníntα pénte khrónia kai yénnise yious kai thigatéres ».

Yén. 5: 31: « Óles i iméres tou Lámekh ítan eptakósia evdomínta eptá khrónia• kai péthane ».

Yén. 5: 32: « Kai ézise o Nóe pentakósia khrónia kai yénnise ton Sim, ton Kham kai ton Iápheth ».

Yénesi 6

O diakhorismós apotinkháni

Yén. 6: 1: « Kai ótan árkhisan na plithínontai i ánthropi páno sto prósopo tis yis, kai yenníthikan s' aftoús kóres, »

Símphona me ta didágmata pou antlíthikan prigouménos, aftó to anthrópino plíthos ínai o zoódis kanónas pou periphroní ton Theó, o opíos epoménos ékhi vásimous lógous na tous aporrípsi ki aftoús. I apoplánisi tou Adám apó ti sízigó tou Éva anaparáyetai se óli aftí tin anthropótita kai ínai i kanonikótita símphona me ti sárka: ta korítsia apoplanoún tous ándres kai aftí apoktoún apó aftoús aftó pou epithimoún.

Yén. 6: 2: « Kai i yii tou Theoú ídan tis thigatéres ton anthrópon óti ítan oraíes, kai píran yia yinaíkes óles tis opíes diálexan ».

Edó ínai pou ta prágmata periplékontai. O diakhorismós metaxí ton ayiasménon kai ton áthriskon apíston katalíyi na exaphanízetai. I ayiasméni, pou loyiká onomázontai edó « iií tou Theoú », péphtoun thímata tis apoplánisis « ton thigatéron ton anthrópon », diladí tis «zikís» anthrópinis omádas. I simmakhíes méso tou gámou yínontai étsi i aitía tis katárrefsis tou diakhorismoú pou epithimí kai epidióki o Theós. Aftí i axékhasti empiría tha ton odiyísi argótera na apagoréfsi stous yious Israíl na paírnoun xénes yinaíkes os sizígous. O kataklismós pou tha ínai i sinépia díkhni póso prépi na tirítai aftí i apagórefsi. Se káthe kanóna, ipárkhoun exairésis, kathós merikés yinaíkes pantréftikan ton alithinó Theó me ton Evraío sízigo ópos i Routh. O kíndinos den ínai óti i yinaíka ínai xéni, allá óti odiyí énan « yio tou Theoú » se paganistikí apostasía, kánontás ton na iiothetísi tin paradosiakí paganistikí thriskía tis proélefsís tou. Epipléon, to antítheto ínai exísou apagorevméno, epidí mia yinaíka «kóri tou Theoú» théti ton eaftó tis se thanásimo kíndino pantrévontas énan «yio

anthrópon» «zóa» kai tis pséftikis thriskías, i opía ínai akómi pio epikíndini yia aftín. Epidí káthe «yinaíka» í «korítsi» ínai «yinaíka» móno katá ti diárkia tis zís tis sti yi, kai i eklektí anámesá tous tha lávoun san ándres éna ouránio áphilo sóma parómio me tous angélous tou Theoú. I aioniótita ínai unisex kai ikóna tou kharaktíra tou Iisoú Khristoú, tou téliou theïkoú protípou.

To próvlima tou gámou exakolouthí na ínai epíkairo símera. Dióti ópios pantrévetai kápion pou den ínai tis thriskías tou katathéti martiría katá tis dikís tou pístis, íte aftí ínai sostí íte láthos. Epipléon, aftí i práxi katadiknii adiaphoría apénanti sti thriskía kai epoménos apénanti ston ídio ton Theó. O eklektós prépi na agapá ton Theó páno ap' óla yia na ínai áxios ekloyís. Ostóso, epidí mia simmakhía me énan xéno ton disarestí, o eklektós pou sinápti aftín yínetai anáxios ekloyís kai i písti tou yínetai alazonikí, mia psevdaísthisi pou tha katalíxi se tromerí apogítefsi. Apoméni éna telikó simpérasma. An o gámos exakolouthí na théti aftó to próvlima, ínai epidí i sínkhroni anthrópini kinonía vrísketai stin ídia katástasi anithikótitas me ekíni tis epokhís tou Nóe. Aftó to mínima ínai epoménos yia tin teleftaía mas phorá, ótan ta psémata kiriarkhoún sta anthrópina mialá, ta opía yínontai entelós klistá sti theïkí «alíthia».

Lógo tis simasías tou yia ton «éskhato kairó» mas, o Theós me odíyise na anaptíxo teleftaía aftó to mínima pou apokalíptetai se aftí tin aphíyisi tis Yénesis. Dióti i empiría ton prokataklismiaíon eklektón sinopsízetai se mia eftikhisméni « arkhí » kai éna trayikó « télos » stin apostasía kai to vdéligma. Tóra, aftí i empiría sinopsízi epísis ekíni tis teleftaías ekklisías tou sti thesmikí tis morphí «Antventistés tis Evdómis Iméras», epísima kai istoriká evloyiméni to 1863 allá pnevmatiká evloyiméni to 1873, sti « Philadélphia », stin Apok. 3: 7, yia tin « arkhí » tis kai « exemiméni » apó ton Iisoú Khristó stin Apok. 3: 14, sti « Laodíkia » to 1994, sto « télos » tis, lógo tis tipikís khliarótitás tis kai lógo tis simmakhías tis me to ikoumenikó ekhthrikó stratópedo to 1995. O khrónos tis éngrisis tou Theoú yia aftón ton khristianikó thriskeftikó thesmó kathorízetai étsi apó «mia arkhí kai éna télos ». Allá ópos akrivós i evraïkí diathíki epektáthike apó tous dódeka apostólous pou epélexe o Iisoús, to érgo ton Antventistón epektínetai apó eména kai apó ólous ekínous pou, lamvánontas aftí tin prophitikí martiría, anaparágoun ta érga pístis pou o Theós arkhiká evlóyise stous protopórous tou Antventismoú to 1843 kai to 1844. Diefkrinízo óti o Theós evlóyise ta kínitra tis pístis tous kai ókhi to prótipo ton prophitikón tous erminión, to opío argótera tha amphisvitoúntan. Me tin praktikí tou Savvátou na yínetai pithanós tipikí kai paradosiakí, to kóskino tis krísis tou Theoú den evloyí pléon típota állo pará tin agápi tis alíthias pou vrísketai stous eklektoús Tou, « apó tin arkhí mékhri to télos » mékhri tin alithiní éndoxi epistrophí tou Khristoú, pou ékhi oristí yia aftí tin teleftaía phorá tin ánixi tou 2030.

Parousiázontas ton eaftó tou stin Apok. 1: 8 os « to Álpha kai to Oméga », o Iisoús Khristós mas apokalípti éna klidí yia tin katanóisi tis domís kai tis ptikhís ipó tin opía mas apokalípti se óli tin Avía Graphí, tin « krísi » tou. Vasízetai pánta se mia paratírisi tis katástasis tis « arkhís » kai se aftó pou emphanízetai sto « télos », mias zís, mias diathíkis í mias ekklisías. Aftí i arkhí emphanízetai sto Dan. 5 ópou i léxis pou ínai gramménes ston tíkho apó ton Theó, « arithmiménos, arithmiménos », akolouthoúmenes apó « ziyisménos kai diaireméno s », antiprosopévoun tin « arkhí » tis zís tou vasiliá Valtásar kai tin óra tou « télous » tou. Me aftón ton trópo, o Theós epivevaióni óti i krísi tou vasízetai ston mónimo élenkho tou ipokiménou pou krínetai. Vriskótan ipó tin paratírisí tou apó tin « arkhí » í « álpha » tou mékhri to « télos » tou , to « oméga » tou.

Sto vivlío tis Apokálipsis kai sto théma ton epistolón pou apefthínontai stis « eptá Ekklisíes» , i ídia arkhí kathorízi « tin arkhí kai to télos » ólon ton emplekómenon « Ekklisión ». Próton, vrískoume tin apostolikí Ekklisía, tis opías i éndoxi « arkhí » anakalítai sto mínima pou paradóthike stin « Épheso » kai sto opío to « télos » tis tin théti ipó tin apilí tis apósirsis tou Pnévmatos tou Theoú lógo tis éllipsis zílou tis. Eftikhós, to mínima pou paradóthike sti « Smírni » prin apó to 303 martirí óti i klísi tou Khristoú yia metánia tha ékhi isakoustí yia ti dóxa tou Theoú. Sti sinékhia, i papikí Romaiokatholikí Ekklisía xekiná stin « Pérgamo » to 538 kai telióni sta « Thiátira » katá tin epokhí tis Protestantikís Metarríthmisis, allá páno ap' óla epísima katá tin epokhí tou thanátou tou Pápa Píou ST', philakisménou sti Valénthia, stin póli mou, sti Gallía, to 1799. Sti sinékhia érkhetai i periptosi tis Protestantikís pístis, tis opías i éngrisi apó ton Theó ínai epísis periorisméni khroniká. I « arkhí » tou anaphéretai sta « Thiátira » kai to « télos » tou apokalíptetai stis « Sárdis » to 1843 lógo tis tírisis tis Kiriakís pou klironomíthike apó ti romaïkí thriskía. O Iisoús den tha boroúse na ínai pio saphís• to mínimá tou, « íste nekrí », den prokalí sínkhisi. Kai tríton, ipó ti « Philadélphia kai Laodíkia », i periptosi tou thesmikoú Antventismoú, tin opía ídame prigouménos, klíni to théma ton minimáton pou apefthínontai stis « eptá ekklisíes » kai tin epokhí ton epokhón pou simvolízoun.

Apokalíptontás mas símera pós ékhi kríni prágmata pou ékhoun ídi oloklirothí, kai apó tin « arkhí » ópos i Yénesi, o Theós mas díni ta klidiá yia na katanísoume pós kríni ta yegonóta kai tis ekklisíes stin epokhí mas. I « krísi » pou prokípti apó ti meléti mas phéri étsi ti « Sphrayída » tou Pnévmatos tis theótitás tou.

Yén. 6: 3: « Tóte ípe o Kírios: Den tha míni to pnévma mou yia pánta me ton ánthropo, epidí ki aftós ínai sárka• allá i iméres tou tha ínai ekatón íkosi khrónia ».

Ligótero apó 10 khrónia apó tin epistrophí tou Khristoú, aftó to mínima apoktá énan ekpliktiká epíkairo kharaktíra símera. To pnévma tis zís pou dóthike apó ton Theó « den tha paramíni ston ánthropo yia pánta, yiatí ínai móno sárka, ómos i iméres tou tha ínai ekatón íkosi ennéa khrónia » . Stin pragmatikótita, aftó den ítan to nóima pou édose o Theós sta lóyia tou. Kataníste me kai kataníste Aftón: O Theós den aparnítai to skhédió tou ton éxi khiliádon etón klísis kai epiloyís ton eklektón. To próvlimá tou éngitai stin terástia diárkia zís pou édose stous prokataklismiaíous apó ton Adám pou péthane se ilikía 930 etón, metá apó aftón, énas állos Mathousálas tha zísi mékhri 969 khrónia. An prókitai yia 930 khrónia pistótitas, aftó ínai ipophertó kai málista efkháristo ston Theó, allá an prókitai yia énan alazonikó kai apotrópaio Lámekh, o Theós theorí óti i anokhí tou yia énan méso óro 120 etón tha ínai iperarketí. Aftí i erminía epivevaiónetai apó tin istoría, aphoú apó to télos tou kataklismoú, i diárkia tis anthrópinis zís ékhi miothí ston méso óro ton 80 etón tis epokhís mas.

Yén. 6: 4: « I yígantes ísan en ti yi en tais imérais ekínais, kai aphótou i iií tou Theoú isílthon pros tas thigatéras ton anthrópon, kai teknopíisan is aftoús• oúti ísan i dinatí ándres, i phimisméni en ti arkhaiótita . »

Éprepe na prosthéso tin akrívia « kai epísis » apó to evraïkó kímeno, epidí i énnia tou minímatos metamorphónetai. O Theós mas apokalípti óti i próti tou prokataklismiaía dimiouryía ítan yigantiaíou meyéthous, o ídios o Adám prépi na íkhe ípsos perípou 4 í 5 métra. I diakhírisi tis epiphánias tis yis allázi kai miónetai. Éna móno víma aftón ton « yigánton » áxize pénte diká mas, kai éprepe na antlísi apó ti yi pénte phorés perissóteri trophí apó énan ánthropo símera. I arkhikí yi epoménos katikíthike grígora kai katikíthike se olókliri tin epiphániá tis. I akrívia « kai epísis » mas didáski óti aftó to lávaro

ton « yigánton » den tropopiíthike apó tis simmakhíes ton ayiasménon kai ton aporriphthénton, « ton yion tou Theoú » kai « ton thigatéron ton anthrópon ». O Nóe ítan epoménos o ídios énas yígantas 4 éos 5 métron, ópos kai ta paidiá tou kai i yinaíkes tous. Tin epokhí tou Misí, aftá ta prokataklismiaía lávara vrískontan akóma sti yi Khanaán, kai ítan aftí i yígantes, i «Anakím», pou tromokratoúsan tous Evraíous kataskópous pou stálthikan sti khóra.

Yén. 6: 5: « Tóte íde o Kírios óti i kakía tou anthrópou ítan megáli sti yi, kai óti káthe phantasía ton sképseon tis kardiás tou ítan móno kakía diarkós ».

Mia tétia paratírisi kathistá tin apóphasí tou katanití. Thimámai óti dimioúryise ti yi kai ton ánthropo yia na apokalípsi aftí tin kakía pou ítan krimméni stis sképsis ton ouránion kai yíinon plasmáton tou. Étsi epitéfkhthike i epithimití apódixi, aphoú « káthe phantasía tis kardiás tous ítan móno kakía óli tin óra ».

Yén. 6: 6: « Kai metanóisen o Kírios óti epíisen ton ánthropon epí tis yis, kai lipíthi en ti kardía aftoú ».

To na gnorízis ek ton protéron ti tha simví ínai éna prágma, allá to na to viónis stin ekplírosí tou ínai káti állo. Kai ótan érkhetai antimétopos me tin pragmatikótita tis kiriarkhías tou kakoú, i sképsi tis metánias, í pio singekriména tis lípis, borí stigmiaía na anadithí sto mialó tou Theoú, tóso megálo ínai to vásanó Tou brostá se aftí tin ithikí katastrophí.

Yén. 6: 7: « Kai ípe o Kírios: Tha exolothréfso ton ánthropo pou dimioúryisa apó prosópou tis yis, apó ánthropo mékhri ktínos, kai erpetó, kai petinó tou ouranoú• epidí, metanóisa óti ta ékana ».

Lígo prin apó ton kataklismó, o Theós paratirí ton thríamvo tou Sataná kai ton daimónon tou páno sti yi kai tous katíkous tis. Yia aftón, i dokimasía ínai tromerí, allá ékhi petíkhi tin epídixi pou íthele. To móno pou apoméni ínai na katastrépsi aftí tin próti morphí zís stin opía i ánthropi zoun polí kairó kai ínai polí iskhirí se yigántia meyéthi. Ta zóa tis yis pou ínai kontá ston ánthropo, ópos ta vooidí, ta erpetá kai ta pouliá tou ouranoú, tha prépi na exaphanistoún yia pánta mazí tous.

Yén. 6: 8: « O Nóe ómos vríke évnia». sta mátia tou Yiakhvé . »

Kai símphona me ton Iez. 14, móno aftós vríke évnia enópion tou Theoú, ta paidiá tou kai i yinaíkes tous den ítan áxia na sothoún.

Yén. 6: 9: « Aftí ínai i yenealoyía tou Nóe• o Nóe ítan ánthropos díkaios, ámemptos stis iméres tou• o Nóe perpátise me ton Theó ».

Ópos o Ióv, o Nóe krínetai « díkaios kai ámemptos » apó ton Theó. Kai ópos o díkaios Enókh brostá tou, o Theós tou apodídi óti « perpatái » mazí tou.

Yén. 6: 10: « O Nóe íkhe tris yious: Sim, Kham kai Iápheth ».

Stin ilikía ton 500 etón, símphona me ti Yénesi 5: 22, « o Nóe yénnise tris yious: ton Sim, ton Kham kai ton Iápheth ». Aftí i yii tha megalósoun kai tha yínoun ándres kai tha pároun sizígous. Epoménos, o Nóe tha ékhi víthia kai tha vithithí apó tous yious tou ótan tha prépi na kataskevási tin kivotó. Metaxí tis yénnisís tous kai tou kataklismoú, tha perásoun 100 khrónia. Aftó apodikníi óti ta «120 khrónia» tou edaphíou 3 den aphoroún ton khróno pou tou dóthike yia na oloklirósi tin kataskeví tis.

Yén. 6: 11: « I yi diephtharméni enópion tou Theoú, i yi yémise adikía ».

I diaphthorá den ínai aparaítita víaii, allá ótan i vía ti simadévi kai ti kharaktirízi, ta vásana tou Theoú tis agápis yínontai éntona kai aphórita. Aftí i vía, sto apokoríphomá tis, ínai tou ídous yia to opío kafkhíthike o Lámekh sti Yénesi 4: 23: « Éskotosa ánthropo yia ton travmatismó mou, kai néo yia ton mólopá mou ».

Yén. 6: 12: « Kai o Theós íde ti yi, kai idoú, ítan diephtharméni• epidí, káthe sárka íkhe diaphthíri tin odó tis epáno sti yi ».

Se ligótero apó 10 khrónia, o Theós tha kitáxi xaná ti yi kai tha ti vri stin ídia katástasi ópos tin epokhí tou kataklismoú, « káthe sárka ékhi diaphthíri ton drómo tis ». Allá prépi na katalávete ti ennoí o Theós ótan milái yia diaphthorá. Yiatí an i anaphorá se aftí ti léxi ínai anthrópini, i apantísis ínai tóses pollés óses kai i apópsis epí tou thématos. Me ton Dimiourgó Theó, i apántisi ínai aplí kai akrivís. Apokalí diaphthorá óles tis diastrophés pou phérnoun o ándras kai i yinaíka stin táxi kai tous kanónes pou ékhi thespísi: Sti diaphthorá, o ándras den analamváni pléon ton rólo tou os ándras, oúte i yinaíka ton rólo tis os yinaíkas. I periptosi tou Lámekh, enós dígamou, apógonou tou Káin, ínai éna parádigma, epidí o theïkós kanónas tou léi: « o ánthropos tha aphísi ton patéra kai ti mitéra tou yia na enothí me ti yinaíka tou ». I emphánisi tis domís ton somáton tous apokalípti ton rólo tou ándra kai tis yinaíkas. Allá yia na katanísoume kalítera ton rólo aftoú pou dóthike os « vithós » ston Adám, i simvolikí tis ikóna tis Ekklisías tou Khristoú mas díni tin apántisi. Pia « víthia » borí na prosphéri i Ekklisía ston Khristó? O rólos tis ínai na afxísi ton arithmó ton sozómenon eklektón kai na simphonísi na ipophéri yi' aftón. To ídio iskhíi kai yia ti yinaíka pou dóthike ston Adám. Steriméni apó ti miïkí dínami tou Adám, o rólos tis ínai na yennísi kai na megalósi ta paidiá tis mékhri aftá, me ti sirá tous, na vroun ikoyénia kai étsi i yi tha katikithí, símphona me tin táxi pou diétaxe o Theós sti Yén. 1: 28: «Kai evlóyise aftoús o Theós, kai ípe pros aftoús o Theós: Afxáneste kai plithíneste kai yemíste ti yi kai kiriéfste aftín , kai exousiázete páno sta psária tis thálassas kai páno sta petiná tou ouranoú kai páno se káthe zontanó prágma pou kinítai páno sti yi ». Sti diastrophí tis, i sínkhroni zí ékhi yirísi tin pláti tis se aftón ton kanóna. I singentroméni zí stis pólis kai i viomikhanikí apaskhólisi ékhoun dimiouryísi mazí tin sinekhós afxanómeni anángi yia khrímata. Aftó ékhi odiyísi tis yinaíkes na engatalípsoun ton rólo tous os mitéres yia na páne na ergastoún se ergostásia í katastímata. Kakoanathremména, ta paidiá ékhoun yíni idiótropa kai apaititiká kai to 2021 parágoun karpó vías kai antistikhoún akrivós stin perigraphí pou édose o Pávlos ston Timótheo sti V' Tim. 3: 1 éos 9. Sas protrépo na aphierósete khróno yia na diavásete, me óli tin prosokhí pou tous axízi, sto sínoló tous, tis dío epistolés pou apefthíni ston Timótheo, prokiménou na vríte se aftés tis epistolés ta prótipa pou éthese o Theós, exarkhís, gnorízontas óti den allázi kai den tha alláxi mékhri tin epistrophí tou en dóxi, tin ánixi tou 2030.

Yén. 6: 13: « Tóte ípe o Theós ston Nóe: To télos káthe sárkas írthe enópión mou• epidí, yémisan ti yi me adikía• idoú, tha tous exolothréfso mazí me ti yi ».

Me to kakó na ékhi edraiothí ametáklita, i katastrophí ton katíkon tis yis paraméni to móno prágma pou borí na káni o Theós. O Theós gnostopií ston móno epíyio phílo tou to tromeró tou skhédio, epidí i apóphasí tou ékhi liphthí kai ékhi oristiká kathoristí. Ínai aparaítito na simiothí i idiaíteri míra pou díni o Theós ston Enókh, ton móno pou isérkhetai stin aioniótita khorís na perási apó ton thánato, kai ston Nóe, ton móno ánthropo pou kríthike áxios na epiviósi apó ton exolothreftikó

kataklismó. Yiatí sta lóyia tou o Theós léi « ékhoun . . . » kai « tha tous katastrépso ». Epidí parémine pistós, o Nóe den yínetai stókhos tis apóphasis tou Theoú.

Yén. 6: 14: « Phtiáxe yia ton eaftó sou mia kivotó apó ritinódes xílo, kai khórise tin kivotó se diamerísmata kai sképasé tin mésa kai éxo me píssa ».

O Nóe prépi na epiviósi, kai ókhi mónos, epidí o Theós théli i zí tis dimiouryías tou na sinekhistí mékhri to télos ton 6. 000 etón epiloyís yia to érgo tou. Yia na diatirithí i epilegméni zí katá ti diárkia tou kataklismoú, tha prépi na kataskevastí mia plotí kivotós. O Theós díni ston Nóe tis odiyíes tou. Tha khrisimopiísi anthektikó sto neró malakó xílo kai i kivotós tha yíni steganí epikalíptontás tin me píssa, ti ritíni pou lamvánetai apó péfka í élata. Tha kataskevási keliá étsi óste káthe ídos na borí na zi xekhoristá yia na apophévgontai i ankhotikés antiparathésis yia ta zóa epí tou plíou. I paramoní stin kivotó tha diarkési énan olókliro khróno, allá to érgo katefthínetai apó ton Theó, yia ton opío típota den ínai adínato.

Yén. 6: 15: « Oúto thélis kámi aftín• to míkos tis kivotoú triakósii píkhis, to plátos aftís penínta píkhis, kai to ípsos aftís triánta píkhis ».

An o « píkhis » ítan aftós enós yíganta, tha boroúse na ínai pénte phorés megalíteros apó aftón ton Evraíon, pou ítan perípou 55 ek. O Theós apokálipse aftés tis diastásis sto prótipo pou gnórizan i Evraíi kai o Misís, i opíi élavan aftín tin istoría apó ton Theó. I kivotós pou kataskevástike íkhe epoménos míkos 165 m. , plátos 27, 5 m. kai ípsos 16, 5 m. I kivotós, se skhíma orthogóniou koutioú, íkhe epoménos epivlitikó méyethos, allá kataskevástike apó ándres ton opíon to ípsos ítan análogo me aftó. Dióti vrískoume, yia to ípsos tis, tris oróphous perípou pénte métron yia ándres pou i ídii metroúsan ípsos metaxí 4 kai 5 métron.

Yén. 6: 16: « Tha phtiáxis éna paráthiro yia tin kivotó , kai tha to kánis énan píkhi psilá. Tha stísis mia pórta sto plái tis kivotoú. Tha khtísis éna káto óropho, éna déftero óropho kai éna tríto óropho . »

Símphona me aftín tin perigraphí, i monadikí « pórta » tis kivotoú topothetíthike sto epípedo tou prótou oróphou « sto plái tis kivotoú ». I kivotós ítan entelós klistí, kai káto apó tin orophí tou trítou oróphou, éna móno paráthiro ípsous kai plátous 55 ekatostón éprepe na paramíni klistó mékhri to télos tou kataklismoú, símphona me ti Yénesi 8: 6. I éniki tis kivotoú zoúsan sto skotádi kai se tekhnitó phos apó lámpes ladioú yia óli ti diárkia tou kataklismoú, diladí, . . .

Yén. 6: 17: « Kai idoú, egó tha phéro kataklismó idáton sti yi, yia na exolothréfso káthe sárka pou ékhi pní zís apó káto apó ton ouranó• kai káthe ti pou ínai páno sti yi tha khathí ».

Me aftí tin katastrophí, o Theós théli na aphísi éna proidopiitikó mínima stous anthrópous pou tha xanakatikísoun ti yi metá ton kataklismó kai mékhri tin éndoxi epistrophí tou Iisoú Khristoú sto télos tou theïkoú érgou ton 6. 000 etón. Káthe morphí zís tha exaphanistí mazí me ton prokataklismiaío kanóna tis. Yiatí metá ton kataklismó, o Theós tha miósi stadiaká to méyethos ton zontanón ónton, anthrópon kai zóon, sto méyethos ton Aphrikanón Pigmaíon.

Yén. 6: 18: « Allá tha stíso ti diathíki mou mazí sou• tha bis stin kivotó, esí kai i yii sou, i yinaíka sou kai i yinaíkes ton yion sou mazí sou ».

Ipárkhoun októ apó aftoús pou diéphigan ton eperkhómeno kataklismó, allá eptá apó aftoús opheloúntai exairetiká apó tin idiaíteri kai atomikí evloyía tou Nóe. I apódixi emphanízetai ston Iez. 14: 19-20 ópou o Theós léi: « Í an stílo epidimía se ekíni ti yi, an xekhíso tin oryí mou enantíon tis me epidimía, yia na exolothréfso apó aftín ánthropo kai thirío, kai o Nóe , o Daniíl kai o Ióv na ínai mésa se aftín, ópos zo egó, léi o Kírios Yiakhvé, den tha sósoun oúte yious oúte kóres, allá tha sósoun tis psikhés tous me ti dikaiosíni tous ». Tha ínai khrísimi yia tin anaplírosi tou plithismoú tis yis, allá mi óntas sto pnevmatikó epípedo tou Nóe, phérnoun tin atéliá tous ston néo kósmo, o opíos síntoma tha phéri tous kakoús karpoús tou.

Yén. 6: 19: « Kai apó káthe zontanó on, káthe sárkas, dío apó káthe ídos tha phéris stin kivotó, yia na ta philáxis sti zí mazí sou, éna arsenikó kai éna thilikó ».

Éna zevgári aná ídos « apó óla ta zontaná » - akrivós o kanónas pou ínai aparaítitos yia tin anaparagoyí - aftí tha ínai i móni epizóntes metaxí tou khersaíou zikoú yénous.

Yén. 6: 20: « Kai apó ptiná katá to ídos tous, kai apó ktíni katá to ídos tous, kai apó káthe erpetó tis yis katá to ídos tou, aná dío apó káthe ídos tha érthoun se séna, yia na ta diatirísis sti zí ».

Se aftó to edáphio, stin aparíthmisí tou, o Theós den anaphéri ta ágria zóa, allá tha anapherthí óti epivivástikan stin kivotó sti Yén. 7: 14.

Yén. 6: 21: « Kai si, láve apó pánton ton trophón, ó, ti tróyetai, kai phílaxon aftó is seaftón, diá na ínai trophí is se kai is aftoús ».

I trophí pou khriazótan yia na thrépsi októ átoma kai óla ta zóa epí tou plíou yia éna khróno prépi na katalámvane megálo khóro stin kivotó.

Yén. 6: 22: « Kai o Nóe ékane étsi, kai ékane símphona me óla ósa o Theós ton íkhe prostáxi ».

Pistá kai me tin ipostírixi tou Theoú, o Nóe kai i yii tou ekteloún to érgo pou tous empistéftike o Theós. Kai edó, prépi na thimómaste óti i yi ínai mia eniaía ípiros pou ardévetai móno apó potámia kai riákia. Stin periokhí tou órous Ararát ópou katikí o Nóe kai i yii tou, ipárkhi móno mia pediáda kai ókhi thálassa. I sínkhroní tou, epoménos, vlépoun ton Nóe na khtízi mia plotí kataskeví sti mési mias ipírou khorís thálassa. Boroúme tóte na phantastoúme ton khlevasmó, ton sarkasmó kai tis prosvolés me tis opíes prépi na katéklisan ti mikrí omáda pou evlóyise o Theós. Allá i khlevastés síntoma tha stamatísoun na khlevázoun ton eklektó kai tha pnigoún sta neá tou kataklismoú ston opío den íthelan na pistépsoun.

Yénesi 7

O telikós diakhorismós tis plimmíras

Yén. 7: 1: « Kai ípe Kírios pros Nóe• Bes stin kivotó, esí kai ólos o íkos sou• dióti se ída díkaio enópión mou se toúti ti yeneá ».

I stigmí tis alíthias phtáni kai o telikós diakhorismós tis dimiouryías epitinkhánetai. Me tin « ísodo stin kivotó », i zoés tou Nóe kai tis ikoyéniás tou tha sothoún. Ipárkhi énas síndesmos metaxí tis léxis « kivotós » kai tis « dikaiosínis » pou o Theós apodídi ston Nóe. Aftós o síndesmos pernái mésa apó ti mellontikí « kivotó tis martirías », i opía tha ínai to ieró kivótio pou tha periékhi ti « dikaiosíni » tou Theoú , ekphrasméni me ti morphí ton dío plakón stis opíes to dákhtiló tou tha kharáxi tis « déka entolés » tou. Se aftí ti síngrisi, o Nóe kai i síntrophí tou apodikníontai ísi, kathós óli epopheloúntai apó ti sotiría baínontas stin kivotó, akómi kai an o Nóe ínai o mónos áxios na taftistí me aftón ton theïkó nómo, ópos ipodikníetai apó ti theïkí akrívia: « Se ída díkaio » . O Nóe ítan epoménos se apóliti simmórphosi me ton theïkó nómo pou íkhe ídi didakhthí stis arkhés tou stous prokataklismiaíous ipirétes tou.

Yén. 7: 2: « Tha páris yia ton eaftó sou eptá zevgária apó káthe katharó zóo, éna arsenikó kai to thilikó tou• kai éna zevgári apó káthe zóo pou den ínai katharó, éna arsenikó kai to thilikó tou » .

Vriskómaste se éna prokataklismiaío plaísio kai o Theós epikalítai ti diákrisi metaxí tou zóou pou taxinomítai os « katharó í akátharto ». Aftó to prótipo ínai epoménos tóso palió óso kai i yíini dimiouryía kai sto Levitikó 11, o Theós ékhi móno ipenthimísi aftá ta prótipa pou kathiérose apó tin arkhí. Epoménos, o Theós ékhi, ópos kai « to Sávvato », vásimous lógous na apaití apó tous eklektoús tou, stis méres mas, ton sevasmó aftón ton pragmáton pou doxázoun tin táxi pou kathiérose yia ton ánthropo. Epilégontas « eptá agná zevgária » yia éna móno « akátharto », o Theós díkhni tin protímisí tou yia tin agnótita, tin opía simatodotí me ti «sphrayída» tou, ton arithmó «7» tou ayiasmoú tis epokhís tou yíinou érgou tou.

Yén. 7: 3: « eptá zevgária ptinón tou ouranoú, arsenikó kai thilikó, yia na diatirísoun zontanoús tous apogónous tous páno se óli ti yi ».

Lógo tis ikónas tous yia tin angelikí ouránia zí, sózontai epísis « eptá zevgária » apó ta « ptiná tou ouranoú ».

Yén. 7: 4: « Dióti éti eptá imérai, kai thélo stíli vrokhín epí tis yis saránta iméras kai saránta niktós, kai thélo exolothréfsi apó prosópou yis pan on zón, ó, ti ékama .

O arithmós « eptá » (7) anaphéretai akóma, ipodilónontas « eptá iméres » pou khorízoun ti stigmí tis isódou ton zóon kai ton anthrópon stin kivotó apó tous prótous katarráktes. O Theós tha prokalési adiákopi vrokhí yia « 40 iméres kai 40 níkhtes ». Aftós o arithmós «40» ínai aftós tis dokimasías. Tha aphorá tis « 40 iméres » tis apostolís ton Evraíon kataskópon sti yi Khanaán kai ta « 40 khrónia » zís kai thanátou stin érimo os apotélesma tis árnisís tous na isélthoun sti yi pou katikítai apó yígantes. Kai me tin énarxi tis epíyias diakonías tou, o Iisoús tha paradothí ston pirasmó tou diavólou metá apó « 40 iméres kai 40 níkhtes » nistías. Tha ipárkhoun epísis « 40 iméres » metaxí tis anástasis tou Khristoú kai tis epiphítisis tou Avíou Pnévmatos tin Pentikostí.

Yia ton Theó, o skopós aftís tis katarraktódous vrokhís ínai na katastrépsi ta « ónta pou ékhi dimiouryísi ». Mas ipenthimízi étsi óti, os Theós o Dimiourgós, i zoés ólon ton plasmáton tou

aníkoun se aftón, íte yia na ta sósi íte yia na ta katastrépsi. Théli na didáxi stis mellontikés yeniés éna pikró máthima pou den prépi na xekhásoun.

Yén. 7: 5: « O Nóe ékane óla ósa ton íkhe prostáxi o Yiakhvé ».

Pistós kai ipákouos, o Nóe den apoyitévi ton Theó kai ektelí óla ósa tou ékhi diatáxi na káni.

Yén. 7: 6: « O Nóe ítan exakosíon etón ótan éyine o kataklismós ton idáton páno sti yi ».

Perissóteres leptoméries skhetiká me tin epokhí tha dothoún, allá aftó to edáphio topothetí ídi ton kataklismó sto 600ó étos tis zís tou Nóe. Apó ti yénnisi tou prótou yiou tou sto 500ó étos tis ilikías tou , ékhoun perási 100 khrónia.

Yén. 7: 7: « Kai o Nóe isílthe stin kivotó, aftós kai i yii tou, i yinaíka tou kai i yinaíkes ton yion tou, yia na xephígoun apó ta neá tou kataklismoú ».

Móno októ ánthropi tha glitósoun apó tin plimmíra.

Yén. 7: 8: « Apó ta kathará zóa kai apó ta mi kathará zóa, apó ta pouliá kai apó óla ta erpetá pou sérnontai sti yi » ,

óla ósa kinoúntai sti yi » baíni stin kivotó yia na sothí. Allá apó pia « yi », prokataklismiaía í metakataklismiaía? O enestótas tou rímatos « kinítai » ipodilóni ti metakataklismiaía yi tis epokhís tou Misí, ston opío apefthínetai o Theós stin istoría tou. Aftí i leptótita tha boroúse na dikaioloyísi tin engatálipsi kai tin plíri exóntosi orisménon teratodón idón, anepithímiton stin anasistathísa yi, an óntos proïpírkhan tou kataklismoú.

Yén. 7: 9: « Kai isílthan dío kai dío stin kivotó pros ton Nóe, énas ándras kai mia yinaíka, kathós o Theós íkhe prostáxi ston Nóe ».

I arkhí aphorá ta zóa, allá kai ta tría anthrópina zevgária pou skhimatístikan apó tous tris yious tou kai tis sizígous tous, kai to dikó tou, to opío aphorá aftón kai ti sízigó tou. I epiloyí tou Theoú na epiléxi móno zevgária mas apokalípti ton rólo pou tha tous dósi o Theós: na anaparágontai kai na pollaplasiázontai.

Yén. 7: 10: « Kai metá eptá iméres ta neá tou kataklismoú épesan páno sti yi ».

Símphona me aftí tin akrívia, i ísodos stin kivotó élave khóra ti dékati iméra tou défterou mína tou 600oú étous tis zís tou Nóe, diladí 7 iméres prin apó ton 17o ipodikníetai sto epómeno edáphio 11. Ítan aftí ti dékati iméra pou o ídios o Theós éklise « tin pórta » tis kivotoú se ólous tous epivaínontes, símphona me tin akrívia pou anaphéretai sto edáphio 16 aftoú tou kephalaíou 7.

Yén. 7: 11: « En to exakosiostó etímo tis zís tou Nóe, en to deftéro miní, tin dékatin évdomin iméran tou minós, tin aftín iméran exerráyisan pásai ai piyíi tis megális avíssou, kai aníkhthisan i katarráktes tou ouranoú » .

O Theós epélexe ti « dékati évdomi iméra tou défterou mína » tou 600oú étous tou Nóe yia na « aníxi tous katarráktes tou ouranoú ». O arithmós 17 simvolízi tin krísi ston arithmitikó kódika tis Vívlou kai ton prophitión tis.

O ipoloyismós pou kathieróthike apó tis diadokhés ton eklektón tis Yénesis 6 topothetí ton kataklismó sto 1656, apó tin amartía tis Évas kai tou Adám, diladí 4345 khrónia prin apó tin ánixi tou étous 6001 tou télous tou kósmou pou tha oloklirothí sto sinithisméno mas imerolóyio tin ánixi tou 2030, kai 2345 khrónia prin apó ton exileotikó thánato tou Iisoú Khristoú pou élave khóra stis 30 Aprilíou tou psevdoús kai paraplanitikoú anthrópinou imeroloyíou mas.

I akólouthi exíyisi tha epanaliphthí sti Yénesi 8: 2. Anapherómenos ston simpliromatikó rólo ton « pigón tis avíssou », se aftó to edáphio, o Theós mas apokalípti óti o kataklismós den proklíthike móno apó vrokhí pou erkhótan apó ton ouranó. Gnorízontas óti « i avíssos » anaphéretai sti yi pou ítan plíros kalimméni apó neró apó tin próti iméra tis dimiouryías, i « piyés » tis ipodilónoun mia ánodo tis státhmis tou neroú pou proklíthike apó tin ídia ti thálassa. Aftó to phainómeno epitinkhánetai me mia allayí sti státhmi tou pithména tou okeanoú, i opía, anevaínontas, anevázi ti státhmi tou neroú mékhri na phtási sto epípedo pou kálipte olókliri ti yi tin próti iméra. Me ti víthisi ton vithón tou okeanoú vyíke i steriá apó to neró tin tríti iméra kai me mia antístrophi enéryia kalíphthike i steriá apó ta nerá tou kataklismoú. I vrokhí pou onomázetai « paráthiro tou ouranoú » ítan khrísimi móno yia na díxi óti i timoría prílthe apó ton ouranó, apó ton ouránio Theó. Argótera, aftí i ikóna tou « parathírou tou ouranoú » tha analávi ton antítheto rólo ton evloyión pou proérkhontai apó ton ídio ouránio Theó.

Yén. 7: 12: « Kai évrexe páno sti yi saránta iméres kai saránta níkhtes ».

Aftó to phainómeno prépi na exéplixe tous ápistous amartoloús. Idiká epidí i vrokhí ítan aníparkti prin apó aftón ton kataklismó. I prokataklismiaía yi ardévontan kai potizótan apó ta potámia kai ta riákia tis• epoménos, i vrokhí den ítan aparaítiti• mia priní drosiá tin antikatéstise. Kai aftó exiyí yiatí i ápisti diskolévontan na pistépsoun ston kataklismó ton idáton pou aníngile o Nóe, tóso me lóyia óso kai me érga, aphoú ékhtise tin kivotó se xirá.

O khrónos ton « 40 imerón kai 40 nikhtón » stokhévi se mia período dokimasías. Me ti sirá tou, o sarkikós Israíl, mólis pou íkhe vyi apó tin Aíyipto, tha dokimastí katá tin apousía tou Misí, o opíos tha kratithí apó ton Theó mazí tou katá ti diárkia aftís tis periódou. To apotélesma tha ínai «to khrisó moskhári» pou tha liósi me ti simphonía tou Aarón, tou adelphoú tou Misí katá sárka. Sti sinékhia, tha ipárxoun i « 40 iméres kai 40 níkhtes » exerévnisis tis yis Khanaán, me apotélesma tin árnisi tou laoú na isélthi exaitías ton yigánton pou tin katikoún. Me ti sirá tou, o Iisoús tha dokimastí yia « 40 iméres kai 40 níkhtes », allá aftí ti phorá, an kai apodinamoménos apó aftí ti makrá nistía, tha antistathí ston diávolo pou tha ton váli se pirasmó kai tha katalíxi na ton engatalípsi khorís na ékhi kataktísi ti níki tou. Yia ton Iisoú, aftó ítan pou ékane tin epíyia diakonía tou dinatí kai nómimi.

Yén. 7: 13: « Tin ídia iméra, o Nóe, o Sim, o Kham kai o Iápheth, i yii tou Nóe, i yinaíka tou Nóe, kai i yinaíkes ton trión yion tou mazí tous, bíkan stin kivotó .

Aftó to edáphio ipogrammízi tin epiloyí ton dío phílon ton anthrópinon yíinon plasmáton. Káthe anthrópino arsenikó sinodévetai apó « ti vithó tou », ti yinaíka tou pou onomázetai « yinaíka ». Me aftón ton trópo, káthe zevgári parousiázetai kat' ikóna tou Khristoú kai tis Ekklisías tou, «tis vithoú tou», tou Eklektoú tou, ton opío tha sósi. Dióti to kataphíyio tis «kivotoú» ínai i próti ikóna tis sotirías pou tha apokalípsi stous anthrópous.

Yén. 7: 14: « aftí, kai káthe thirío katá to ídos tou, óla ta ktíni katá to ídos tous, káthe erpetó pou sérnetai páno sti yi katá to ídos tou, káthe ptinó katá to ídos tou, káthe poulí, káthe ptinó pou ékhi phteroúyes ».

Tonízontas ti léxi « ídos », o Theós ipenthimízi tous nómous tis phísis Tou, tous opíous i anthropótita stin éskhati epokhí mas apolamváni na amphisvití, na paraviázi kai na amphisvití yia ta zóa, akómi kai yia tin anthropótita. Den borí na ipárxi megalíteros iperaspistís tis katharótitas tou ídous apó aftón. Kai apaití apó tous eklektoús Tou na simmerízontai ti theïkí tou gnómi epí tou thématos, yiatí i teliótita tis arkhikís Tou dimiouryías éngitai se aftín tin katharótita kai ton apólito diakhorismó ton idón.

Dínontas émphasi sta phterotá ídi, o Theós iponoí ti yi kai ton aéra tis amartías os vasilía ipotagméni ston Diávolo, o opíos o ídios apokalítai « árkhontas tis exousías tou aéra » stin Ephesíous 2: 2.

Yén. 7: 15: « Kai isílthan stin kivotó pros ton Nóe, aná dío, apó káthe sárka pou ékhi pní zís ».

Káthe zevgári pou epiléyetai apó ton Theó khorízetai apó ta átoma tou ídous tou, óste i zí tous na sinekhistí metá ton kataklismó. Se aftón ton oristikó khorismó , o Theós théti se epharmoyí tin arkhí ton dío drómon pou théti enópion tis eléftheris anthrópinis epiloyís: aftós tou kaloú odiyí sti zí, enó aftós tou kakoú odiyí ston thánato.

Yén. 7: 16: « Kai isílthan, ársen kai thíli, apó káthe sárka, kathós o Theós íkhe prostáxi ston Nóe• kai o Yiakhvé éklise tin pórta ap' éxo . »

O skopós tis anaparagoyís tou « ídous » epivevaiónetai edó apó tin anaphorá « arsenikó kai thilikó ».

Edó ínai i práxi pou díni se aftí tin empiría óli tis ti simasía kai ton prophitikó tis kharaktíra yia to télos tou khrónou tis thías kháris: « Tóte o Yiakhvé éklise tin pórta brostá tou ». Aftí ínai i stigmí pou to pepromény tis zís kai aftó tou thanátou khorízontai khorís pithaní allayí. To ídio tha simví kai to 2029, ótan i epizóntes tis epokhís tha ékhoun káni tin epiloyí na timísoun ton Theó kai to Sávvato tis évdomis iméras, diladí to Sávvato, í na timísoun ti Rómi kai tin Kiriakí tis prótis iméras, símphona me to telesígrapho pou parousiástike me ti morphí diatágmatos apó tin epanastatiméni anthropótita. Ekí páli, « i pórta tis kháris » tha klísi apó ton Theó, « aftón pou aníyi kai aftón pou klíni » símphona me tin Apok. 3: 7.

Yén. 7: 17: « O kataklismós éyine páno sti yi saránta iméres• kai ta neá plithínthikan, kai síkosan tin kivotó, kai ipsóthike páno apó ti yi ».

I apsída anipsónetai.

Yén. 7: 18: « Ta neá plithínthikan polí páno sti yi, kai i kivotós epéplee páno sto prósopo ton nerón ».

I kivotós epipléi.

Yén. 7: 19: « Kai iperískhisan ta neá, kai skepástike káthe psiló vounó káto apó olókliro ton ouranó ».

To xeró khóma exaphanízetai katholiká, vithisméno sto neró.

Yén. 7: 20: « Ta nerá anévikan dekapénte píkhis páno apó ta vouná, kai skepástikan ».

To psilótero vounó ekíni tin epokhí ítan kalimméno apó neró váthous perípou 8 métron.

Yén. 7: 21: « Pánta ósa kinoúntan páno sti yi péthanan, kai ta ptiná kai ta ktíni kai ta thiría, kai óla ta erpetá pou sérnontai páno sti yi, kai óli i ánthropi ».

Óla ta zóa pou anapnéoun aéra pnígontai. I leptoméria yia ta pouliá ínai akómi pio endiaphérousa epidí o kataklismós ínai mia prophitikí ikóna tis Telikís Krísis, stin opía ta ouránia ónta, ópos o Satanás, tha exaliphthoún mazí me ta yíina ónta.

Yén. 7: 22: « Pan ó, ti íkhe pní zís sta routhoúnia, kai pou vriskótan stin xirá, péthane ».

Óla ta zontaná ónta pou dimiouryíthikan ópos o ánthropos, ton opíon i zí exartátai apó tin anapní tou, pnígontai. Aftí ínai i móni skiá páno apó tin timoría tou kataklismoú, yiatí i enokhí varíni apoklistiká ton ánthropo, kai katá kápio trópo, o thánatos athóon zóon ínai ádikos. Allá yia na pníxi entelós tin epanastatiméni anthropótita, o Theós anangázetai na skotósi mazí tous kai ekína ta zóa pou anapnéoun ton aéra tis atmósphairas tis yis ópos aftá. Télos, yia na katanísoume aftín tin apóphasi, skephtíte óti o Theós dimioúryise ti yi yia ton ánthropo pou plástike kat' ikóna Tou kai ókhi yia to zóo pou dimiouryíthike yia na ton periválli, na ton sinodévi kai, stin periptosi ton zóon, na ton ipiretí.

Yén. 7: 23: « Pan on zón exalíphthiken, óstis íto epí prosópou yis, apó anthrópou éos ktínous éos erpetón éos petiná tou ouranoú• exalíphthisan ek tis yis• mónon o Nóe apéminen, kai ósi ísan met' aftoú en ti kivotó . »

Aftó to edáphio epivevaióni ti diaphorá pou káni o Theós anámesa ston Nóe kai tous anthrópinous sintróphous tou, i opíi vrískontai omadopiiméni me ta zóa, óli anapherómeni kai endiapherómeni yia « ti ítan mazí tou». stin kivotó . »

Yén. 7: 24: « Kai ta ídata ískhisan epí tis yis ekatón pentíkonta iméras ».

I « ekatón penínta iméres » xekínisan metá tis 40 iméres kai 40 níkhtes adiákopis vrokhís pou prokálesan ton kataklismó. Ékhontas phtási sto méyisto ípsos ton « 15 pikhón » í perípou 8 métra páno apó « to psilótero vounó » ekíni tin epokhí, i státhmi tou neroú parémine statherí yia « 150 iméres ». Sti sinékhia mióthike stadiaká mékhri tin xíransi pou epithimoúse o Theós.

Simíosi : O Theós dimioúryise ti zí se éna yigántio prótipo pou aphoroúse tous anthrópous kai ta zóa tis prokataklismiaías epokhís. Allá metá ton kataklismó, to érgo tou stokhévi na miósi analoyiká to méyethos ólon ton plasmáton tou, étsi óste i zoés na yennithoún sto metakataklismiaío prótipo. Baínontas sti Khanaán, i Evraíi katáskopi martiroún óti ídan me ta ídia tous ta mátia tsampiá apó staphília tóso megála pou khriázontan dío ántres tou meyéthous tous yia na ta metaphéroun. I míosi tou meyéthous, epoménos, aphorá aparaítita kai ta déntra, ta phroúta kai ta lakhaniká. Étsi, o Dimiourgós den stamatá poté na dimiouryí, epidí me tin párodo tou khrónou, tropopií kai prosarmózi tin epíyia dimiouryía tou stis nées sinthíkes diavíosis pou epiválλontai. Dimioúryise ti mávri khrósi tou dérmatos ton anthrópon pou zoun ektethiméni se iskhirí iliakí aktinovolía stis tropikés kai isimerinés periokhés tis yis, ópou i aktínes tou íliou khtipoún ti yi stis 90 míres. Álla

khrómata tou dérmatos ínai lígo polí lefkó í apaló kai lígo polí khálkino análoga me tin posótita tou iliakoú photós. Allá to vasikó kókkino tou Adám (to Kókkino) lógo tou aímatos vrísketai se óla ta anthrópina ónta.

I Vívlos den prosdiorízi ta leptomerí onómata ton prokataklismiaíon zónton zikón idón. O Theós aphíni aftó to théma mistirióde, khorís idiaíteri apokálipsi, o kathénas ínai eléftheros me ton dikó tou trópo na phantázetai ta prágmata. Ostóso, prótina tin ipóthesi óti, thélontas na dósi se aftí tin próti morphí epíyias zís énan télio kharaktíra, o Theós den íkhe dimiouryísi, ekíni tin epokhí, ta proïstoriká térata ton opíon ta ostá vrískontai símera, apó epistimonikoús erevnités, sto édaphos tis yis. Epísis, prótina tin pithanótita óti dimiouryíthikan apó ton Theó metá ton kataklismó, prokiménou na entíni tin katára tis yis yia tous anthrópous pou, grígora, tha apomakrinthoún xaná apó aftón. Apokóptontas ton eaftó tous apó aftón, tha khásoun étsi tin nimosíni tous kai ti megáli gnósi pou o Theós íkhe dósi apó ton Adám ston Nóe. Aftó, se simío pou se orisména méri tis yis, o ánthropos tha vrethí stin ipovathmisméni katástasi tou «anthrópou ton spilaíon» pou dékhetai epíthesi kai apilítai apó ágria zóa, ta opía se omádes, tha ínai ostóso se thési na katastrépsi me tin polítimi víthia tou phisikoú kakoú kairoú kai tis simponetikís kalís thélisis tou Theoú.

Yénesi 8

O prosorinós diakhorismós ton eníkon tis kivotoú

Yén. 8: 1: « Kai ethimíthi o Theós ton Nóe kai pánta ta thiría kai pánta ta ktíni ta met' aftoú en ti kivotó• kai epígayen o Theós ánemon epí tis yis, kai isíkhasan ta ídata ».

Na íste sígouri, den to xékhase poté, allá ínai alíthia óti aftí i monadikí singéntrosi zoón pou periklíontai stin plotí kivotó káni tin anthropótita kai ta ziká ídi na phaínontai tóso mioména pou miázoun na ékhoun engataliphthí apó ton Theó. Stin pragmatikótita, aftés i zoés ínai apólita asphalís epidí o Theós tis prosékhi san thisavrós. Ínai to pio polítimo apóktimá tou: i próti karpí pou tha xanakatikísoun ti yi kai tha exaplothoún se óli tin epiphániá tis.

Yén. 8: 2: « Ai piyés tis avíssou kai i katarráktes tou ouranoú éphraxan, kai i vrokhí den épephte pléon apó ton ouranó ».

O Theós dimiouryí ta neá tou kataklismoú símphona me tis anánges Tou. Apó poú proérkhontai? Apó ton ouranó, allá páno ap' óla apó ti dimiouryikí dínami tou Theoú. Paírnontas tin ikóna enós phílaka klidarión, aníyi tis simvolikés ouránies píles tou kataklismoú kai érkhetai i óra pou tis klíni xaná.

Anapherómenos ston simpliromatikó rólo ton « pigón tis avíssou » se aftó to edáphio, o Theós mas apokalípti óti o kataklismós den proklíthike móno apó vrokhí pou proerkhótan apó ton ouranó.

Gnorízontas óti « i avíssos » anaphéretai sti yi pou kalíphthike plíros apó neró apó tin próti iméra tis dimiouryías, i « piyés » tis ipodilónoun mia ánodo tis státhmis tou neroú pou proklíthike apó tin ídia ti thálassa. Aftó to phainómeno epitinkhánetai me mia allayí sti státhmi tou pithména tou okeanoú, i opía , anevaínontas, anevázi ti státhmi tou neroú mékhri na phtási sto epípedo pou kálipte olókliri ti yi tin próti iméra. Me ti víthisi ton vithón tou okeanoú i xirá vyíke apó to neró tin 3i iméra kai me mia antístrophi drási i xirá kalíphthike apó ta neá tou kataklismoú. I vrokhí pou onomázetai « paráthiro tou ouranoú » ítan khrísimi móno yia na díxi óti i timoría prílthe apó ton ouranó, apó ton ouránio Theó. Argótera, aftí i ikóna tou « parathírou tou ouranoú » tha analávi ton antítheto rólo ton evloyión pou proérkhontai apó ton ídio ouránio Theó.

Os Dimiourgós, o Theós tha boroúse na íkhe dimiouryísi ton kataklismó en ripí ophthalmoú, katá tin idiotropía tou. Ostóso, protímise na drási stadiaká páno sto ídi dimiouryiméno dimioúryimá tou. Díkhni étsi stin anthropótita óti i phísi ínai sta khéria tou éna iskhiró óplo, éna iskhiró méso pou khiragoyí yia na prosphéri tin evloyía í tin katára tou análoga me to an litouryí yia kaló í yia kakó.

Yén. 8: 3: « Kai ta ídata apéspasan apó tis yis kai éphigan• kai ta ídata kópasan metá 150 imerón ».

Metá apó 40 iméres kai 40 níkhtes adiákopis vrokhís, akolouthoúmenes apó 150 iméres statherótitas stin ipsilóteri státhmi tou neroú, i státhmi tou neroú arkhízi na ipokhorí. Sigá sigá, i státhmi ton okeanón péphti xaná, allá den péphti tóso vathiá óso prin apó tin plimmíra.

Yén. 8: 4: « Ton évdomo mína, ti dékati évdomi iméra tou mína, i kivotós státhike sta vouná Ararát ».

Pénte mínes metá, « stis dékates évdomes tou évdomou mína », i kivotós pávi na epipléi• akoumpái sto psilótero vounó Ararát. Aftós o arithmós «dekaeptá» epivevaióni to télos tis práxis tis theïkís krísis. Apó aftí tin akrívia ínai saphés óti, katá ti diárkia tou kataklismoú, i kivotós den apomakrínthike apó tin periokhíópou tin kataskévasan o Nóe kai i yii tou. Kai o Theós íthele aftí i apódixi tou kataklismoú na paramíni oratí mékhri to télos tou kósmou, stin ídia koriphí tou órous Ararát, i prósvasi stin opía ítan kai paraméni apagorevméni apó tis rosikés kai tourkikés arkhés. Allá ti stigmí pou epélexe, o Theós evnóise ti lípsi aerophotographión pou epivevaíonan tin parousía enós kommatioú tis kivotoú pou íkhe payideftí ston págo kai to khióni. Símera, i doriphorikí paratírisi tha boroúse na epivevaiósi dinamiká aftí tin parousía. Allá i epíyies arkhés den epidiókoun akrivós na doxásoun ton Dimiourgó Theó• simperiphérontai os ekhthrí apénantí tou, kai me káthe dikaiosíni, o Theós tous antapodídi kalá, khtipóntas tous me mia epidimía kai tromokratikés epithésis.

Yén. 8: 5: « Kai ta ídata elakhistopioúntan sinekhós mékhri ton dékato mína• kai ton dékato mína, tin próti iméra tou mína, phánikan i koriphés ton vounón ».

I míosi tis státhmis tou neroú ínai periorisméni epidí metá tin plimmíra i státhmi tou neroú tha ínai ipsilóteri apó aftí tis prokataklismiaías yis. I arkhaíes kiládes tha paramínoun vithisménes kai tha pároun tin ópsi ton simerinón esoterikón thalassón ópos i Mesóyios Thálassa, i Kaspía Thálassa, i Erithrá Thálassa, i Mávri Thálassa k. lp.

Yén. 8: 6: « Kai metá saránta imerón ánixe o Nóe to paráthiro pou íkhe káni stin kivotó ».

Metá apó 150 iméres statherótitas kai 40 iméres anamonís, o Nóe ánixe to mikró paráthiro yia próti phorá. To mikró tou méyethos, énas píkhis í 55 ekatostá, ítan dikaioloyiméno, kathós i móni tou khrísi ítan yia na apeleftheróni pouliá pou tha boroúsan étsi na xephígoun apó tin kivotó tis zís.

Yén. 8: 7: « Éstile to koráki, kai pétaxe éxo kai epéstrepse mékhri pou stégnosan ta neRá apó ti yi .

I anakálipsi tis xirás epikalítai símphona me tin táxi « skótous kai photós » í « níkhtas kai iméras » tis arkhís tis dimiouryías. Epísis, o prótos pou anakálipse ínai o akáthartos « kórakas » , me phtéroma « mávro » san « níkhta ». Eneryí eléfthera anexártita apó ton Nóe, ton eklektó tou Theoú. Simvolízi epoménos tis skotinés thriskíes pou tha energopiithoún khorís kamía skhési me ton Theó.

Pio singekriména, simvolízi ton sarkikó Israíl tis palaiás diathíkis, ston opío o Theós éstelne epanilimména tous prophítes tou, san ta erkhomó kai ta phévgonta tou korakioú, yia na prospathísi na sósi ton laó tou apó tis praktikés tis amartías. San « to koráki », aftós o Israíl, pou teliká aporríphthike apó ton Theó, sinékhise tin istoría tou khorisménos apó aftón.

Yén. 8: 8: « Éstile kai éna peristéri yia na di an ta neRá íkhan kopási apó prosópou yis ».

Me tin ídia sirá, to agnó « peristéri » , me phtéroma « lefkó » san to khióni, apostélletai yia anagnórisi. Topothetítai káto apó to símvolo tis « iméras kai tou photós ». Os ek toútou, prophitévi ti néa diathíki pou themelióthike sto aíma pou khíthike apó ton Iisoú Khristó.

Yén. 8: 9: « I peristerá ómos den vríke tópo na patísi to pódi tis, kai epéstrepse pros aftón stin kivotó, epidí ta neRá ítan páno se olókliri ti yi. Kai áplose to khéri tou, kai tin épiase, kai tin éphere stin kivotó pros aftón . »

Se antíthesi me to anexártito mávro « koráki », to lefkó « peristéri » ínai stená sindedeméno me ton Nóe, o opíos prosphéri « to khéri tou yia na tin pári kai na tin phéri stin kivotó » mazí tou. Ínai mia ikóna tou desmoú pou sindéi ton eklektó me ton Theó tou ouranoú. To « peristéri » tha anapafthí mia méra ston Iisoú Khristó ótan emphanistí enópion tou Ioánni tou Vaptistí yia na vaphtistí apó aftón.

Sas protíno na singrínete aftá ta dío vivliká apospásmata• aftó tou edaphíou: « I peristerá ómos den vríke tópo na akoumpísi to pélma tou podioú tis » me aftó to edáphio apó to Matthaíos 8: 20: « Apekríthi o Iisoús kai ípe pros aftón• Ai alepoúdes ékhoun pholiés, kai ta petiná tou ouranoú pholiés• o Iiós ómos tou anthrópou den ékhi poú na yíri to kepháli tou »• kai aftá ta edáphia apó to Ioánnis 1: 5 kai 11, ópou milóntas yia ton Khristó, tin ensárkosi tou thíou « photós » « tis zís », léi: « To phos lámpi sto skotádi, kai to skotádi den to katálave . . . / . . . Írthe stous dikoús tou, kai i dikí tou den to katálavan ». Akrivós ópos i « peristerá » epéstrepse ston Nóe, epitrépontas ston eaftó tis na tin pári, «stin khíra tou », anastiméni, o Litrotís Iisoús Khristós anévike ston ouranó pros ti theótitá tou os ouránios Patéras, ékhontas aphísi píso sti yi to mínima tis lítrosis ton eklektón tou, ta kalá tou néa pou onomázontai « to aiónio Evangélio » stin Apok. 14: 6. Kai stin Apok. 1: 20: tha tous kratísi « sto khéri tou » stis « eptá epokhés » pou prophitéftikan apó tis « eptá Ekklisíes » ópou tous káni na simmetékhoun ston thío ayiasmó tou « phos » tou, ópos apikonízetai apó tis « eptá likhníes ».

Yén. 8: 10: « Kai perímene álles eptá iméres, kai páli éstile to peristéri éxo apó tin kivotó ».

Aftí i diplí ipenthímisi ton « eptá imerón » mas didáski óti yia ton Nóe, ópos kai yia emás símera, i zí idríthike kai diatákhthike apó ton Theó me vási tin enótita tis evdomádas ton « eptá imerón », mia simvolikí enótita epísis ton « eptá khiliádon » etón tou megálou sotirioloyikoú tou érgou. Aftí i epimoní stin anaphorá aftoú tou arithmoú « eptá » mas epitrépi na katanísoume ti simasía pou tou díni o Theós, i opía tha dikaioloyísi tin epíthesi pou dékhetai idiaítera apó ton diávolo mékhri tin éndoxi epistrophí tou Khristoú, o opíos tha thési télos stin epíyia kiriarkhía tou.

Yén. 8: 11: « Kai to peristéri epéstrepse pros aftón to vrádi, kai na, sto stóma tou ítan éna phíllo eliás komméno. Étsi o Nóe gnórise óti ta neá íkhan kopí apó ti yi ».

Metá apó makrés periódous « skótous » pou anangéllontai apó ti léxi « espéra », i elpída tis sotirías kai i khará tis apelefthérosis apó tin amartía tha érthoun káto apó tin ikóna tis « elaías », diadokhiká tis paliás kai sti sinékhia tis néas diathíkis. Ópos akrivós o Nóe gnórize apó éna « phíllo eliás » óti i elpízousa kai anamenómeni yi tha ítan étimi na ton ipodekhtí, i « iií tou Theoú » tha máthoun kai tha katalávoun óti i vasilía ton ouranón ékhi anikhtí se aftoús apó aftón pou stálthike apó ton ouranó, ton Iisoú Khristó.

Aftó to « phíllo eliás » martiroúse ston Nóe óti i vlástisi kai i anáptixi ton déntron ítan kai páli dinatí.

Yén. 8: 12: « Kai perímene álles eptá iméres, kai exapélise to peristéri• kai den epéstrepse pros aftón ».

Aftó to simádi ítan kathoristikó, epidí apodíknie óti « to peristéri » íkhe epiléxi na paramíni sti phísi, i opía tou prósphere kai páli trophí.

Ópos akrivós to « peristéri » exaphanízetai aphoú paradósi to mínima tis elpídas tou, aphoú dósi ti zí tou sti yi yia na litrósi tous eklektoús tou, étsi kai o Iisoús Khristós, o « Árkhontas tis Irínis », tha engatalípsi ti yi kai tous mathités tou, aphínontás tous eléftherous kai anexártitous na zísoun ti zí tous mékhri tin telikí éndoxi epistrophí tou.

Yén. 8: 13: « En to exakosiostó prótou étous, en to miní próti, en ti próti iméra tou minós, exiránthisan ta ídata apó tis yis. Kai o Nóe aphaírese to kálimma tis kivotoú, kai íde, kai idoú, to prósopo tis yis ítan xiró . »

I xíransi tis yis ínai akóma merikí allá pollá iposkhómeni, étsi o Nóe analamváni na aníxi tin orophí tis kivotoú yia na kitáxi éxo apó tin kivotó kai gnorízontas óti ékhi prosaráxi stin koriphí tou órous Ararát, to óramá tou epektínetai polí makriá kai polí platiá péra apó ton orízonta. Katá tin empiría tou kataklismoú, i kivotós paírni tin ikóna enós ekkolaphthéntos avgoú. Ti stigmí tis ekkólapsis, to ídio to neossó spái to kéliphos sto opío ítan klisméno. O Nóe káni to ídio. « aphairí to kálimma tis kivotoú » to opío den tha ínai pléon khrísimo yia na ton prostatéfsi apó tin katarraktódi vrokhí. Simióste óti o Theós den érkhetai na aníxi tin pórta tis kivotoú pou o ídios íkhe klísi. Aftó simaíni óti den amphisvití oúte allázi to prótipo tis krísis tou apénanti stous yíinous epanastátes yia tous opíous i pórta tis sotirías kai tou ouranoú tha ínai pánta klistí.

Yén. 8: 14: « Kai en to deftéro miní, tin ikostín évdomin iméran tou minós, i yi exiránthi ».

I yi yínetai xaná katikísimi aphoú periorístike plíros stin kivotó yia 377 iméres apó tin iméra tis epivívasis kai to klísimo tis pórtas apó ton Theó.

Yén. 8: 15: « Tóte o Theós mílise ston Nóe, légontas :

Yén. 8: 16: « Vyíte apó tin kivotó, esí kai i yinaíka sou, i yii sou kai i yinaíkes ton yion sou mazí sou ».

Ínai kai páli o Theós pou díni to sínthima yia tin éxodo apó tin « kivotó », aftós pou íkhe klísi ti móni « pórta » stous eníkous tis prin apó ton kataklismó.

Yén. 8: 17: « Vgále mazí sou káthe zontanó plásma pou ínai mazí sou, apó ptiná mékhri ktíni kai káthe erpetó pou sérnetai páno sti yi, kai as exaplothoún páno sti yi, kai as karpothoún kai as plithinthoún páno sti yi ».

I skiní miázi me ekíni tis pémptis iméras tis Evdomádas tis Dimiouryías, allá den ínai mia néa dimiouryía, epidí metá ton Kataklismó, i anasístasi tou plithismoú tis yis ínai mia phási tou prophitevménou érgou yia ta próta 6. 000 khrónia tis istorías tis Yis. O Theós skópeve aftí ti phási na ínai tromerí kai apotreptikí. Édose stin anthropótita thanatiphóres apodíxis yia tis sinépies tis theïkís tou krísis. Mia apódixi pou tha thimithoúme sti V' Pétrou 3: 5-8: « Yiatí den agnooún óti me ton lógo tou Theoú ipírkhan i ouraní sto parelthón, kai i yi skhimatístike apó neró kai mésa sto neró. Me aftá ta prágmata o tóte kósmos, katakliménos apó neró, kháthike. Allá me ton ídio lógo i ouraní kai i yi pou tóra philássontai se apothíki, philagméni apó photiá yia tin iméra tis krísis kai tis katastrophís ton asevón anthrópon». Allá, agapití, min xekhnáte aftó to éna prágma: Ston Kírio mia iméra ínai san khília khrónia, kai khília khrónia san mia iméra . O anangelthís kataklismós tis photiás tha ekplirothí sto télos tis évdomis khilietías me tin efkairía tis teleftaías krísis, me to ánigma ton phlegómenon pigón tou ipóyiou mágmatos pou tha kalípsoun olókliri tin epiphánia tis yis. Aftí i « límni tis photiás » pou anaphéretai stin Apok. 20: 14-15, tha katanalósi tin epiphánia tis yis me tous stasiastikoús ápistous katíkous tis, kathós kai ta érga tous, ta opía íthelan na pronomiopiísoun periphronóntas tin apodedigméni agápi tou Theoú. Kai aftí i évdomi khilietía prophitéftike apó tin évdomi iméra tis evdomádas, aftí símphona me ton orismó « mía iméra ínai san khília khrónia kai khília khrónia ínai san mía iméra ».

Yén. 8: 18: « Kai exílthe o Nóe, aftós kai i yii tou, kai i yinaíka tou, kai i yinaíkes ton yion tou ».

Mólis phígoun ta zóa, i ekprósopi tis néas anthropótitas engatalípoun epísis tin kivotó. Anakalíptoun xaná to phos tou íliou kai ton apéranto, skhedón aperióristo khóro pou tous prosphéri i phísi, metá apó 377 méres kai níkhtes periorismoú se énan stenó, skotinó, klistó khóro.

Yén. 8: 19: « Kai exílthan apó tin kivotó káthe zóo, káthe erpetó, káthe ptinó, kai káthe ti pou kinítai páno sti yi, katá to ídos tou ».

I éxodos tis kivotoú prophitévi tin ísodo ton eklektón sti vasilía ton ouranón, allá móno ósi krithoún agní apó ton Theó tha isélthoun. Stin epokhí tou Nóe, aftó den simvaíni akómi, aphoú i agní kai i akátharti tha zoun mazí stin ídia yi, polemóntas o énas enantíon tou állou mékhri to télos tou kósmou.

Yén. 8: 20: « O Nóe ékhtise éna thisiastírio ston Yiakhvé• píre apó káthe katharó thirío kai apó káthe katharó poulí, kai prósphere olokaftómata páno sto thisiastírio ».

To olokáftoma ínai mia práxi me tin opía o eklektós Nóe díkhni tin evgnomosíni tou ston Theó. O thánatos enós athóou thímatos, stin prokiméni periptosi enós zóou, ipenthimízi ston Dimiourgó

Theó ta mésa me ta opía, en Khristó Iisoú, tha érthi na litrósi tis psikhés ton eklektón tou. Ta agná zóa ínai áxia na antiprosopéfsoun ti thisía tou Khristoú, o opíos tha ensarkósi tin télia agnótita se óli tou tin psikhí, to sóma kai to pnévma.

Yén. 8: 21: « Kai o Kírios ósphrise mia evodía, kai ípe Kírios stin kardiá tou: Den tha katarastó pléon ti yi exaitías tou anthrópou, epidí i phantasía tis kardiás tou anthrópou ínai ponirí apó ti neótitá tou• oúte tha patáxo pléon káthe zontanó on, ópos ékana ».

To olokáftoma pou proséphere o Nóe ínai mia afthentikí práxi pístis kai ipakís. Dióti, an prosphéri thisía ston Theó, ínai se apántisi se mia thisiastikí teletí pou diétaxe, polí prin ti didáxi stous Evraíous pou éphigan apó tin Aíyipto. I ékphrasi « efkháristi osmí » den anaphéretai stin theïkí aísthisi tis ósphrisis allá sto thío Pnévma tou, to opío ektimá tóso tin ipakí tou pistoú eklektoú tou óso kai to prophitikó órama pou díni aftí i teletí sti mellontikí simponetikí thisía tou, en Iisoú Khristó.

Mékhri tin Telikí Krísi, den tha ipárxi állos katastrophikós kataklismós. I empiría mólis apédixe óti o ánthropos ínai katá sárka phisiká kai klironomiká « ponirós », ópos ípe o Iisoús yia tous apostólous tou sto Matthaíos 7: 11: « Eán lipón sis, óntes ponirí , exévrete na dínete agathá is ta tékna sas, póso mállon o Patéras sas o en ouranís théli dósi agathá is tous zitoúntas aftoú» . O Theós tha prépi, epoménos, na damási aftó to « poniró » «zóo », mia ápopsi pou simmerízetai o Pávlos stin A΄ Korinthíous 2: 14, kai díkhnontas ston Iisoú Khristó ti dínami tis agápis tou yi' aftoús, merikí apó aftoús pou onomázontai « ponirí » tha yínoun pistí kai ipákoi anthrópini eklektí .

Yén. 8: 22: « Óso kairó ipárkhi i yi, i sporá kai o therismós, to krío kai i zésti, to kalokaíri kai o khimónas, i iméra kai i níkhta den tha páfsoun ».

Aftó to ógdoo kephálaio telióni me mia ipenthímisi ton enallagón ton apóliton antithéton pou diépoun tis sinthíkes tis yíinis zís apó tin próti iméra tis dimiouryías, katá tin opía, me ti sístasí tou « níkhta kai iméra », o Theós apokálipse tin yíini mákhi metaxí « skótous » kai « photós », i opía teliká tha nikísi méso tou Iisoú Khristoú. Se aftó to edáphio aparithmí aftés tis akraíes enallayés pou ophílontai stin ídia tin amartía, i opía ínai sinépia tis eléftheris epiloyís pou dóthike se aftá ta ouránia kai yíina plásmata, ta opía ínai étsi eléfthera na ton agapoún kai na ton ipiretoún í na ton aporríptoun mékhri tou simíou na ton misoún. Allá i sinépia aftís tis eleftherías tha ínai i zí yia tous opadoús tou kaloú kai tou thanátou kai i exóntosi yia ekínous tou kakoú, ópos mólis édixe o kataklismós.

Ta thémata pou anaphérontai phéroun óla éna pnevmatikó mínima:

« I sporá kai o therismós »: ipodilónoun tin arkhí tou Evangelismoú kai to télos tou kósmou• ikónes pou élave o Iisoús Khristós stis paravolés tou, idiaítera sto Matthaíos 13: 37 éos 39: « Apántise: Aftós pou spérni ton kaló spóro ínai o Iiós tou anthrópou• to khoráphi ínai o kósmos• o kalós spóros ínai i yii tis vasilías• ta zizánia ínai i yii tou poniroú• o ekhthrós pou ta éspire ínai o diávolos• o therismós ínai to télos tou kósmou • i theristés ínai i ángeli ».

« Krío kai zésti »: I « zésti » anaphéretai stin Apok. 7: 16: « Den tha pinásoun pléon oúte tha dipsásoun pléon oúte tha tous katapíni o ílios oúte kanénas káfsonas». «Allá antítheta, to « krío » ínai epísis sinépia tis katáras tis amartías. »

« Kalokaíri kai khimónas »: aftés ínai i dío epokhés ton ákron, i kathemía exísou disáresti me tin álli stin ipervolí tis.

« Iméra kai níkhta »: O Theós ta anaphéri me ti sirá pou tou díni o ánthropos, epidí sto skhédió Tou, ston Khristó érkhetai i óra tis iméras, aftí tis klísis yia ísodo sti khári Tou, allá metá apó aftín tin óra érkhetai aftí tis « níkhtas pou kanís den borí na ergastí » símphona me to Ioánni 9: 4, diladí, yia na alláxi to peproméno tou epidí ínai oristiká kathorisméno yia zí í yia thánato apó to télos tou khrónou tis kháritos.

Yénesi 9

Apokhorismós apó ton kanóna tis zís

Yén. 9: 1: « Kai evlóyise o Theós ton Nóe kai tous yious tou, kai ípe pros aftoús: Afxáneste kai plithíneste, kai yemíste ti yi » .

Aftós tha ínai o prótos rólos pou tha dósi o Theós sta zontaná ónta pou epilékhthikan kai sóthikan apó tin kivotó pou kataskévasan i ánthropi: ton Nóe kai tous tris yious tou.

Yén. 9: 2: « O phóvos sou kai o trómos sou tha ínai páno se óla ta thiría tis yis, kai se káthe petinó tou ouranoú, kai se óla ta zóa pou kinoúntai páno sti yi, kai se óla ta psária tis thálassas• aftá dínontai sto khéri sas ».

I zikí zí ophíli tin epivíosí tis ston ánthropo, yi' aftó kai, akómi perissótero apó ó, ti prin apó ton kataklismó, o ánthropos tha ínai se thési na kiriarkhí páno sta zóa. Ektós apó tin periptosi pou éna zóo khási ton élenkho lógo phóvou í eknevrismoú, katá yenikó kanóna, óla ta zóa phovoúntai ton ánthropo kai prospathoún na phígoun trékhontas ótan ton sinantísoun.

Yén. 9: 3: « Pan kinoúmenon zón éstai trophí imón • os khlorón khórton édoka imín pánta táfta ».

Aftí i allayí sti diatrophí ékhi arketés dikaioloyíes. Khorís na díno ipervolikí simasía sti sirá pou parousiázetai, próton, anaphéro tin ámesi apousía phitikís trophís pou exantlíthike katá ti diárkia tou kataklismoú kai ti yi pou kalíphthike me almirá neá kai éyine merikós stíra, i opía tha anaktísi stadiaká tin plíri gonimótita kai paragoyikótitá tis. Epipléon, i kathiérosi ton evraïkón thisiastikón teletouryión tha apaitísi, se éftheto khróno, tin katanálosi tis sárkas tou thímatos pou thisiástike se éna prophitikó órama tou Avíou Dípnou, ópou to psomí tha phagothí os símvolo tou sómatos tou Iisoú Khristoú kai o khimós tou staphilioú tha pii os símvolo tou aímatós tou. Énas trítos lógos, ligótero diloménos, allá ókhi ligótero alithinós, ínai óti o Theós théli na sintoméfsi ti diárkia zís tou anthrópou. kai i katanálosi tis sárkas pou diaphthíri kai phérni sto anthrópino sóma stikhía katastrophiká yia ti zí tha ínai i vási tis epitikhías tis epithimías kai tis apóphasís tou. Móno i empiría

tis khortophayikís í vegan diatrophís phérni prosopikí epivevaíosi aftoú. Yia na eniskhísoume aftí ti sképsi, simióste óti o Theós den apagorévi ston ánthropo na katanalóni akátharta zóa , parólo pou ínai epivlaví yia tin iyía tou.

Yén. 9: 4: « Móno kréas den tha pháte me tin psikhí tou, me to aíma tou ».

Aftí i apagórefsi tha paramíni se iskhí stin palaiá diathíki símphona me to Levit. 17: 10-11: « Eán tis ek tou íkou Israíl í ek ton xénon pou parikoún metaxí tous phái aíma opioudípote ídous , tha straphó enantíon ekínou pou trói aíma, kai tha ton exolothréfso apó ton laó tou » . Kai sti néa, símphona me tis Práxis 15: 19 éos 21: « Yi' aftó i krísi mou ínai na min enokhloúme ekínous apó ta éthni pou stréphontai ston Theó, allá na tous gráphoume na apékhoun apó mólinsis idólon, apó pornía, apó pnigména kai apó aíma . Dióti o Misís ékhi se káthe póli apó tin arkhaiótita ekínous pou ton kiríttoun, epidí diavázetai stis sinagoyés káthe Sávvato ».

O Theós apokalí « psikhí » olókliro to plásma pou apotelítai apó éna sóma apó sárka kai éna pnévma pou exartátai ex oloklírou apó ti sárka. Se aftí ti sárka, to kinitikó órgano ínai o engéphalos, pou trophodotítai apó to ídio to aíma, to opío katharízetai me káthe anapní apó to oxigóno pou aporrophátai apó tous pnévmones. Sti zontaní katástasi, o engéphalos dimiouryí ta ilektriká símata pou parágoun sképsi kai mními kai diakhirízetai ti litouryía ólon ton állon sarkikón orgánon pou apoteloún to phisikó sóma. O rólos tou «aímatos», o opíos, epipléon, ínai monadikós yia káthe zontaní psikhí, apó to gonidíoma, den prépi na katanalónetai yia lógous iyías, epidí metaphéri ta apóvlita kai tis akatharsíes pou dimiourgoúntai se ólo to sóma, kai yia énan pnevmatikó lógo. O Theós ékhi kratísi yia ton eaftó tou me énan apolítos apoklistikó trópo, yia ti thriskeftikí tou didaskalía, tin arkhí tis pósis tou aímatos tou Khristoú, allá móno sti simvolisméni morphí khimoú staphilioú. An i zí ínai sto aíma, aftós pou píni to aíma tou Khristoú anikodomítai stin ayía kai télia phísi Tou, símphona me tin pragmatikí arkhí óti to sóma ínai phtiagméno apó aftó me to opío tréphetai.

Yén. 9: 5: « Gnórison de imín óti to aíma ton psikhón sas thélo zitísi apó pantós thiríou• kai tin zín anthrópou thélo zitísi apó anthrópou, tou adelphoú aftoú . »

I zí ínai to pio simantikó prágma yia ton Dimiourgó Theó pou ti dimioúryise. Prépi na Ton akoúsoume yia na siniditopiísoume tin oryí pou sinistá to énglima enantíon Tou, tou pragmatikoú idioktíti tis zís pou aphairítai. Os ek toútou, móno Aftós borí na nomimopiísi tin entolí aphaíresis zís. Sto prigoúmeno edáphio, o Theós exousiodótise ton ánthropo na paírni zikí zí yia trophí, allá edó prókitai yia énglima, yia phóno, pou termatízi oristiká mia anthrópini zí. Aftí i aphaireméni zí den tha ékhi pléon tin efkairía na plisiási ton Theó, oúte na martirísi mia allayí simperiphorás eán mékhri tóte den íkhe simmorphothí me to prótipó Tou yia sotiría. O Theós edó théti ta themélia tou nómou tis antapódosis, «ophthalmós antí ophthalmoú, odóntas antí odónta, zí antí zís». To zóo tha plirósi yia ti dolophonía enós anthrópou me ton dikó tou thánato, kai énas ánthropos típou Káin tha skotothí eán skotósi ton dikó tou « adelphó » aímatos típou Ável.

Yén. 9: 6: « Ópios khísi anthrópino aíma, apó anthrópino aíma tha khithí to aíma tou• epidí, o Theós éplase ton ánthropo kat' ikóna eaftoú ».

O Theós den epidióki na afxísi ton arithmó ton thanáton epidí, antithétos, epitrépontas ti thanátosi enós dolophónou, ipoloyízi se éna apotreptikó apotélesma kai óti, lógo tou kindínou pou diatrékhi,

o megalíteros arithmós anthrópon tha máthi na elénkhi tin epithetikótitá tou, óste na min yíni me ti sirá tou dolophónos áxios thanátou.

Móno ósi empnefstoún apó mia pragmatikí kai afthentikí písti boroún na siniditopiísoun ti simaíni na ísai « o Theós éplase ton ánthropo kat' ikóna kai omíosin ». Idiká ótan i anthropótita yínetai teratódis kai apotrópaia, ópos simvaíni símera ston Ditikó kósmo kai pantoú sti yi, parasirméni apó tin epistimonikí gnósi.

Yén. 9: 7: « Kai sis, yínesthe karpí kai plithínesthe, kai exaplothíte epí tis yis kai plithinthíte en aftí ».

O Theós pragmatiká théli aftón ton pollaplasiasmó, kai yia kaló lógo, o arithmós ton eklektón ínai tóso mikrós, akómi kai se skhési me tous klitoús pou péphtoun stin poría, óste óso megalíteros ínai o arithmós ton plasmáton tou , tóso perissóteri tha ínai se thési na vri kai na epiléxi tous eklektoús tou anámesá tous• epidí símphona me tin akrívia pou simiónetai sto Dan. 7: 9, i analoyía ínai éna ekatommírio eklektí yia déka disekatommíria klitoús, í 1 yia 10. 000.

Yén. 9: 8: « Kai o Theós mílise xaná ston Nóe, kai stous yious tou mazí tou, légontas :

O Theós apefthínetai stous tésseris ándres epidí, dínontas kiriarkhía ston ándra ekprósopo tou anthrópinou ídous, tha theorithoún ipéfthini yia ósa ékhoun epitrépsi na yínoun apó tis yinaíkes kai ta paidiá pou títhentai ipó tin exousía tous. I kiriarkhía ínai éna simádi empistosínis pou prosphéri o Theós stous anthrópous, allá tous kathistá apólita ipéfthinous enópion tou prosópou Tou kai tis krísis Tou.

Yén. 9: 9: « Idoú, egó sinápto ti diathíki mou pros eséna kai pros tous apogónous sou metá eséna » .

Ínai simantikó yia emás símera na siniditopiísoume óti ímaste aftó to « spérma » me to opío o Theós sínapse ti « diathíki » tou . I sínkhroni zí kai i sayineftikés tis ephevrésis den allázoun tin anthrópini katagoyí mas. Ímaste i klironómi tis néas arkhís pou édose o Theós stin anthropótita metá ton tromeró kataklismó. I diathíki pou sínapse me ton Nóe kai tous tris yious tou ínai singekriméni. Desmévi ton Theó na min katastrépsi pléon olókliri tin anthropótita me ta neá tou kataklismoú. Metá apó aftín tha érthi i diathíki pou tha sinápsi o Theós me ton Avraám, i opía tha ekplirothí stis dío diadokhikés tis ptikhés, me epíkentro, kiriolektiká khroniká kai pnevmatiká, ti litrotikí diakonía tou Iisoú Khristoú. Aftí i diathíki tha ínai themeliodós atomikí, ópos kai i katástasi tis sotirías pou diakivévetai. Katá ti diárkia ton 16 aiónon pou tha priyithoún tis prótis tou parousías, o Theós tha apokalípsi to skhédió tou yia ti sotiría méso ton thriskeftikón teletón pou ékhoun diatakhthí ston evraïkó laó. Sti sinékhia, metá tin oloklírosi aftoú tou skhedíou pou apokalíphthike ston Iisoú Khristó se ólo tou to phos, yia perípou 16 akómi aiónes i apistía tha diadekhthí tin písti kai yia 1260 khrónia, to pio skotinó skotádi tha vasilévi ipó tin aiyída tou romaïkoú papismoú. Apó to étos 1170, ótan o Pétros Válnto bórese na askísi xaná tin agní kai pistí khristianikí písti, simperilamvanoménis tis tírisis tou alithinoú Savvátou, ligótero photisméni eklektí epilékhthikan, metá apó aftón, sto érgo tis Metarríthmisis pou xekínise allá den oloklióthike. Epísis, móno apó to 1843, méso mias diplís dokimasías pístis, o Theós bórese na vri pistoús eklektoús metaxí ton protopóron tou Antventismoú. Allá ítan akóma polí norís yia na katanísoun plíros ta mistíria pou apokalíptontai stis prophitíes tou. To simádi tis diathíkis me ton Theó ínai aná pása stigmí i simvolí kai i lípsi tou photós tou, yi' aftó to érgo pou gráphο sto ónomá tou, yia na photíso tous eklektoús tou, apotelí, ipó ton títlo « martiría

tou Iisoú », tin teleftaía tou morphí, to simádi óti i diathíki tou ínai prágmati pragmatikí kai epivevaioméni.

Yén. 9: 10: « me káthe zontanó plásma pou ínai mazí sas, apó ptiná mékhri ktíni kai apó káthe thirío tis yis, íte me óla ósa vyíkan apó tin kivotó, íte me káthe thirío tis yis ».

I diathíki pou parousíase o Theós aphorá kai ta zóa, diladí óla ósa zoun kai tha pollaplasiastoún sti yi.

Yén. 9: 11: « Tha stíso ti diathíki mou mazí sou• den tha exolothreftí pléon kamía sárka apó ta neá tou kataklismoú, oúte tha yíni pléon kataklismós yia na katastrépsi ti yi ».

To máthima tou kataklismoú prépi na paramíni monadikó. O Theós tha emplakí tóra se mákhi sóma me sóma epidí o stókhos tou ínai na kataktísi tis kardiés ton eklektón tou.

Yén. 9: 12: « Kai ípe o Theós: Aftó ínai to simío tis diathíkis pou egó stíno anámesa se ména kai se esás kai se káthe zontanó plásma pou ínai mazí sas ston aióna tou aióna: »

Aftó to simádi pou díni o Theós aphorá óla ta zontaná ónta, agná kai akátharta. Den ínai akómi to simádi óti aníkoun sto prósopó Tou, to opío tha ínai to Sávvato tis évdomis iméras. Aftó to simádi ipenthimízi sta zontaná ónta ti désmefsi pou anélave na min ta katastrépsi poté xaná me ta neá tou kataklismoú• aftó ínai to órió tou.

Yén. 9: 13: « Éthesa to tóxo mou sto sínnepho, kai tha ínai yia simío diathíkis metaxí emoú kai tis yis ».

I epistími tha exiyísi ti phisikí aitía íparxis tou ourániou tóxou. Ínai mia aposínthesi tou photinoú phásmatos tou iliakoú photós pou stirízetai se leptá strómata neroú í ipsilí igrasía. Óli ékhoun paratirísi óti to ouránio tóxo emphanízetai ótan vrékhi kai o ílios aplóni tis aktínes tou photós tou. Par 'óla aftá, i vrokhí thimízi ton kataklismó kai to iliakó phos apikonízi to axiólogo, everyetikó kai katapraïntikó phos tou Theoú.

Yén. 9: 14: « Kai ótan singentróso sínnepha páno apó ti yi, to tóxo tha phaní mésa sto sínnepho » :

Ta sínnepha, epoménos, epiníthikan apó ton Theó yia na dimiouryísoun vrokhí móno metá ton kataklismó kai taftókhrona me tin arkhí tou ourániou tóxou. Ostóso, stin apotrópaia epokhí mas, asevís ándres kai yinaíkes ékhoun diastrevlósi kai molíni aftó to théma tou ourániou tóxou, paírnontas aftó to símvolo tis theïkís simmakhías yia na to katastísi to akronímio kai émvlima tis sináthrisis sexoualiká diestramménon. O Theós prépi na vri se aftó énan kaló lógo yia na khtipísi aftí tin apekhthí kai aseví anthropótita pros aftón kai to anthrópino ídos. Ta teleftaía simádia tou thimoú tou síntoma tha emphanistoún, kaígontas san photiá kai katastrophiká san thánatos.

Yén. 9: 15: « Kai tha thimithó ti diathíki mou, tin opía ínai anámesa se ména kai se esás kai se káthe zontanó plásma káthe sárkas• kai ta neá den tha yínoun pléon kataklismós yia na katastrépsoun káthe sárka ».

Diavázontas aftá ta lóyia kalosínis apó to stóma tou Theoú, metró to parádoxo skeptómenos ta skhólia pou borí na káni símera lógo tis anthrópinis diastrophís pou epistréphi sto epípedo ton prokataklismiaíon.

O Theós tha tirísi ton lógo tou, den tha ipárxi állos kataklismós neroú, allá yia ólous tous epanastátes, énas kataklismós photiás epiphilássetai yia tin iméra tis teleftaías krísis• ton opío mas ipenthímise o apóstolos Pétros sti V' Pétrou 3: 7. Allá prin apó aftí tin teleftaía krísi, kai prin apó tin epistrophí tou Khristoú, i pirinikí photiá tou Trítou Pangosmíou Polémou í «6i sálpinga » tis Apok. 9: 13 éos 21, tha érthi, me ti morphí pollaplón kai disíonon thanatiphóron «manitarión», yia na sarósi ta kataphíyia tis anomías pou ékhoun yíni i megáles pólis, protévouses í ókhi, tou planíti Yi.

Yén. 9: 16: « To tóxo tha ínai sto sínnepho, kai tha to vlépo, yia na thimámai tin aiónia diathíki metaxí tou Theoú kai káthe zontanoú ktísmatos káthe sárkas pou ínai páno sti yi ».

Aftí i epokhí ínai polí makriá mas, kai tha boroúse na íkhe aphísi stous néous ekprosópous tis anthropótitas ti megáli elpída na apophígoun ta láthi pou diépraxan i prokataklismiaíi. Allá símera, i elpída den epitrépetai pléon epidí o karpós ton prokataklismioidón emphanízetai pantoú anámesá mas.

Yén. 9: 17: « Kai ípe o Theós ston Nóe: Aftó ínai to simío tis diathíkis pou ékana anámesa se ména kai se káthe sárka pou ínai páno sti yi ».

O Theós tonízi ton kharaktíra aftís tis diathíkis pou ékhi sinaphthí me «káthe sárka». Ínai mia diathíki pou tha aphorá pánta tin anthropótita silloyiká.

Yén. 9: 18: « I iií tou Nóe, pou vyíkan apó tin kivotó, ísan o Sim, o Kham kai o Iápheth. O Kham ítan o patéras tou Khanaán . »

Mas dínetai mia diefkrínisi: « O Kham ítan o patéras tou Khanaán ». Thimithíte, o Nóe kai i yii tou ínai óli yígantes pou ékhoun diatirísi to méyethos ton prokataklismiaíon khrónon. Étsi, i yígantes tha sinekhísoun na pollaplasiázontai, idiká sti yi tis «Khanaán», ópou i Evraíi pou éphigan apó tin Aíyipto tha tous anakalípsoun, pros distikhía tous, aphoú o phóvos pou prokalítai apó to méyethós tous tha tous katadikási na periplanithoún yia 40 khrónia stin érimo kai na pethánoun ekí.

Yén. 9: 19: « Oúti ínai i tris iií tou Nóe, kai apó tous apogónous aftón katikíthike olókliri i yi ».

Simióste óti arkhiká, i prokataklismiaíi íkhan óli énan ándra os katagoyí: ton Adám. I néa metakataklismiaía zí vasízetai se tría átoma, ton Sim, ton Kham kai ton Iápheth. I laí ton apogónon tous tha khoristoún kai tha diairethoún . Káthe néa yénnisi tha sindéetai me ton patriárkhi tis, ton Sim, ton Kham í ton Iápheth. To pnévma tis diaíresis tha vasistí se aftés tis diaphoretikés katavolés yia na antitakhthí metaxí tous stous ándres pou ínai proskolliméni stis progonikés tous paradósis.

Yén. 9: 20: « Kai o Nóe árkhise na kallieryí ti yi kai na phitévi ampelónes ».

Aftí i drastiriótita, i opía ínai, álloste, phisioloyikí, tha ékhi paróla aftá sovarés sinépies. Epidí sto télos tis kalliéryiás tou, o Nóe mazévi ta staphília kai aphoú oxidothí o khimós, píni alkoól.

Yén. 9: 21: « Kai ípie apó to krasí, kai méthise, kai xeyimnóthike sti mési tis skinís tou » .

Khánontas ton élenkho ton práxeón tou, o Nóe pistévi óti ínai mónos, apokalíptetai kai gdínetai entelós.

Yén. 9: 22: «O Kham, o patéras tou Khanaán, íde ti yímnia tou patéra tou kai to aníngile stous dío adelphoús tou éxo. »

Ekíni tin epokhí, to anthrópino mialó ítan akóma polí evaísthito se aftí ti yímnia pou anakálipse o amartolós Adám. Kai o Kham, diaskedázontas kai sígoura lígo khlevázontas, íkhe tin kakí idéa na anaphéri tin optikí tou empiría stous dío adelphoús tou.

Yén. 9: 23: « Tóte o Sim kai o Iápheth píran ton mandía kai ton évalan stous ómous tous, kai pígan pros ta píso kai kálipsan ti yimnótita tou patéra tous• kai epidí ta prósopá tous ítan stramména pros ta éxo, den ídan ti yimnótita tou patéra tous ».

Lamvánontas óles tis aparaítites prophiláxis, ta dío adérphia kalíptoun to yimnó sóma tou patéra tous.

Yén. 9: 24: « Kai o Nóe xípnise apó to krasí tou kai ákouse ti ékane se aftón o neóteros yios tou ».

Étsi, ta dío adérphia éprepe na tou to poun. Kai aftí i katangelía tha enthousíaze ton Nóe, o opíos éniothe óti i timí tou os patéra íkhe iponomeftí. Den íkhe pii skópima alkoól kai íkhe pési thíma mias phisikís antídrasis tou khimoú staphilioú, o opíos oxidónetai me tin párodo tou khrónou kai tou opíou i zákhari metatrépetai se alkoól.

Yén. 9: 25: « Kai ípe: Epikatáratos o Khanaán! Doúlos doúlon tha ínai stous adelphoús tou » .

Stin pragmatikótita, aftí i empiría khrisimévi móno os próskhima yia na prophitéfsi o Dimiourgós Theós yia tous apogónous ton yion tou Nóe. Dióti o ídios o Khanaán den íkhe kamía skhési me tin práxi tou patéra tou, tou Kham. epoménos ítan athóos yia to láthos tou. Kai o Nóe ton katarástike, aftón pou den íkhe káni típota. I diamorphoméni katástasi arkhízi na mas apokalípti mia arkhí tis krísis tou Theoú pou emphanízetai sti défteri apó tis déka entolés tou, pou diavázetai stin Éxodo 20: 5: « Den tha tous proskinísis oúte tha tous latréfsis• epidí, egó, o Yiakhvé, o Theós sou, ímai Theós zilótipos, pou antapodído tin anomía ton patéron sta paidiá mékhri trítis kai tétartis yeniás ekínon pou me misoún ». Se aftí tin phainomenikí adikía krívetai óli i sophía tou Theoú. Yiatí, skephtíte to, o desmós metaxí yiou kai patéra ínai phisikós kai o yios tha paírni pánta to méros tou patéra tou ótan dékhetai epíthesi• me spánies exairésis. An o Theós khtipísi ton patéra, o yios tha ton misísi kai tha iperaspistí ton patéra tou. Katariómenos ton yio, ton Khanaán, o Nóe timorí ton Kham, ton patéra pou anisikhí yia tin epitikhía ton apogónon tou. Kai o Khanaán, apó tin plevrá tou, tha ipostí tis sinépies tou óti ínai yios tou Kham. Sinepós, tha nióthi diarkí disaréskia enantíon tou Nóe kai ton dío yion pou evloyí: tou Sim kai tou Iápheth. Gnorízoume ídi óti i apógoni tou Khanaán tha katastraphoún apó ton Theó yia na prosphéroun ston Israíl, ton laó tou pou apeleftheróthike apó tin aiyiptiakí doulía (énas állos yios tou Kham: o Misraïm), tin ethnikí tou epikrátia.

Yén. 9: 26: « Kai ípe: Evloyiménos o Yiakhvé, o Theós tou Sim, kai o Khanaán as ínai doúlos tous! »

O Nóe prophítefse yia tous yious tou to skhédio pou íkhe o Theós yia ton kathéna apó aftoús. Étsi, i apógoni tou Khanaán tha ipodoulónontan apó tous apogónous tou Sim. O Kham tha epektinótan pros ta nótia kai tha katikoúse stin aphrikanikí ípiro mékhri ti yi tou simerinoú Israíl. O Sim tha epektinótan pros ta anatoliká kai notioanatoliká, katikóntas tis simerinés aravikés mousoulmanikés khóres. Apó ti Khaldaía, to simerinó Irák, katagótan o Avraám, énas katharós Simítis. I istoría epivevaióni óti i Aphrikí tis Khanaán óntos ipodoulóthike apó tous Áraves, apogónous tou Sim.

Yén. 9: 27: « Íthe o Theós na epektíni tin kiriarkhía tou Iápheth, kai na katikí stis skinés tou Sim, kai o Khanaán as ínai doúlos tous! »

O Iápheth tha epektathí pros ta vória, anatoliká kai ditiká. Yia megálo khronikó diástima, o vorrás tha kiriarkhí ston nóto. I ekkhristianisménes vóries khóres tha viósoun tekhnikí kai epistimonikí anáptixi pou tha tous epitrépsi na ekmetalleftoún tis nóties aravikés khóres kai na ipodoulósoun tous laoús tis Aphrikís, apogónous tis Khanaán.

Yén. 9: 28: « Kai ézisen o Nóe metá ton kataklismó triakósia penínta khrónia ».

Epí 350 khrónia, o Nóe boroúse na martirísi ton kataklismó stous sinkhrónous tou kai na tous proidopiísi yia ta láthi ton prokataklismiaíon anthrópon.

Yén. 9: 29: « Kai óles i iméres tou Nóe éyinan enniakósia penínta khrónia• kai péthane ».

To 1656, to étos tou kataklismoú apó tin epokhí tou Adám, o Nóe ítan 600 etón, opóte péthane to 2006 apó tin amartía tou Adám, óntas 950 etón. Símphona me ti Yénesi 10: 25, katá ti yénnisi tou « Palég » to 1757, « i yi diairéthike » apó ton Theó lógo tis empirías tis epanastatikís epanástasis tou vasiliá Nevród kai tou Pírgou tis Vavél. I diaíresi, í o khorismós, ítan sinépia ton diaphoretikón glossón pou édose o Theós stous laoús, óste na khoristoún kai na min skhimatízoun pléon éna enoméno blok enópion tou prosópou kai tou thelímatós tou. O Nóe, epoménos, ézise to yegonós kai ítan ekíni tin epokhí 757 etón.

Tin epokhí tou thanátou tou Nóe, o Ávram íkhe ídi yennithí (to 1948, í 2052 khrónia prin apó ton thánato tou Iisoú Khristoú, pou ítan to étos 30 m. Kh. sto sinithisméno mas psevdimerolóyio), allá vriskótan stin Our, sti Khaldaía, makriá apó ton Nóe pou zoúse vória kontá sto óros Ararát.

Yenniménos to 1948, ótan o patéras tou Thára ítan 70 etón, o Ávram éphiye apó ti Kharrán, yia na antapokrithí stin entolí tou Theoú, se ilikía 75 etón to 2023, 17 khrónia metá ton thánato tou Nóe to 2006. I pnevmatikí anametádosi tis simmakhías étsi exasphalístike kai olokliróthike.

To 2048, se ilikía 100 etón, o Ávram éyine patéras tou Isaák. Péthane se ilikía 175 etón to 2123.

Se ilikía 60 etón, to 2108, o Isaák éyine patéras ton didímon Isáf kai Iakóv, símphona me ti Yénesi 25: 26.

Yénesi 10

O khorismós ton laón

Aftó to kephálaio mas isáyi stous apogónous ton trión yion tou Nóe. Aftí i apokálipsi tha ínai khrísimi epidí stis prophitíes tou, o Theós anaphéretai pánta sta arkhiká onómata ton en lógo periokhón.

Meriká apó aftá ta onómata ínai éfkola anagnorísima me ta simeriná onómata epidí ékhoun diatirísi tis kíries rízes, yia parádigma: « Madái » yia ti Mído, « Thouvál » yia to Tompólsk, « Mesékh » yia ti Móskha.

Yén. 10: 1: « Aftés ínai i yenealoyíes ton yion tou Nóe: Sim, Kham kai Iápheth. Kai yii yenníthikan se aftoús metá ton kataklismó » .

I yii tou Iápheth

Yén. 10: 2: « I yii tou Iápheth ítan: Gómer, Magóg, Madaï, Iaván, Thouvál, Mesékh kai Thirás ».

« Madái » ínai i Midía• « Iaván » ínai i Elláda• « Thouvál » ínai to Tompólsk• « Mesékh » ínai i Móskha.

Yen. 10: 3: « I yii tou Gómer: Askenáz, Ripháth kai Tongárma » .

Yen. 10: 4: « I yii tou Iaván: Elisá, Tarsís, Kitím kai Dodaním » .

« Tarsís » simaíni Tarsós• « Kitím » simaíni Kípros.

Yén. 10: 5: « Apó toúta katíkisan ta nisiá ton ethnón , katá tis khóres tous, katá tis glósses tous , katá tis ikoyéniés tous, katá ta éthni tous » .

I ékphrasi « ta nisiá ton ethnón » anaphéretai sta ditiká éthni tis simerinís Evrópis kai stis megalíteres epektásis tous, ópos i Amerikí kai i Afstralía.

I akrívia « símphona me ti glóssa tou kathenós » tha vri tin exíyisí tis stin empiría tou Pírgou tis Vavél pou apokalíptetai sti Yénesi 11.

I yii tou Kham

Yén. 10: 6: « I yii tou Kham ítan o Khous, o Misraïm, o Phouth kai o Khanaán » .

Khous simaíni Aithiopía• « Misraïm » simaíni Aíyiptos• « Phouth » simaíni Livíi• kai « Khanaán » simaíni to simerinó Israíl í tin arkhaía Palaistíni.

Yén. 10: 7: « I yii tou Khous: Sevá, Avilá, Savthá, Raamá kai Savtheká. I yii tou Raamá: Sevá kai Daidán. »

Yén. 10: 8: « Kai o Khous yénnise ton Nevród• aftós árkhise na yínetai dinatós sti yi » .

Aftós o vasiliás « Nemród » tha ínai o kataskevastís tou « pírgou tis Vavél », lógo tou khorismoú ton glossón apó ton Theó, o opíos khorízi kai apomonóni tous anthrópous se laoús kai éthni símphona me ti Yénesi 11.

Yén. 10: 9: « Ítan dinatós kinigós enópion tou Kiríou• yi' aftó léyetai: San ton Nevród, dinatós kinigós enópion tou Kiríou » .

Yén. 10: 10: « Exarkhís vasílefse sti Vavél, stin Erékh, stin Akkád kai stin Khalné, sti yi Senaár » .

« Vavél » anaphéretai stin arkhaía Vavilóna. I léxi « Akkád » anaphéretai stin arkhaía Akkadía kai ti simeriní póli tis Vagdátis. I léxi « Skinéar » anaphéretai sto Irák.

Yén. 10: 11: « Apó ekíni ti yi prílthe o Assoúr• aftós ékhtise ti Nineví, ti Rekhovóth, ti Khalákh » .

« Assoúr » anaphéretai stin Assiría. I « Nineví » éyine i simeriní Mosoúli.

Yén. 10: 12: « kai i Resén metaxí Nineví kai Khalá• aftí ínai i megáli póli » .

Aftés i tris pólis vrískontan sto simerinó Irák sta vória kai katá míkos tou potamoú Tígri.

Yen. 10: 13: « Kai o Misraïm eyénnise tous Lountím, Anamím, Lekhavím, Naphthoím, »

Yén. 10: 14: « i Pathrousím, i Khaslousím, apó tous opíous prílthan i Philistaíi, kai i Kaphthorím » .

I « Phistílii » anaphérontai stous simerinoús Palaistínious, i opíi exakolouthoún na vrískontai se pólemo me to Israíl, ópos stin paliá simmakhía. Ínai i yii tis Aiyíptou, enós akómi istorikoú ekhthroú tou Israíl mékhri to 1979, ótan i Aíyiptos sínapse simmakhía me to Israíl.

Yén. 10: 15: « O Khanaán yénnise ton Sidóna, ton protótoko, kai ton Khet. »

Yén. 10: 16: « kai i Ievousaíi, i Amorraíi, i Yeryesaíi, »

I léxi « Ievoús » anaphéretai stin Ierousalím. I « Amorraíi » ítan i próti kátiki tis periokhís pou dóthike apó ton Theó ston Israíl. An kai paréminan entós tou yigántiou kanóna, o Theós tous thanátose kai tous exolóthrefse me dilitiriódis sphíkes brostá ston laó Tou yia na eleftherósi ton tópo.

Yén. 10: 17: « i Evaíi, i Arkítes, i Sinaíi, »

« Amartía » simaíni Kína.

Yén. 10: 18: « I Arvadítes, i Zemarítes, i Amathítes. Épita, i ikoyénies ton Khananaíon diaskorpístikan. »

Yén. 10: 19: « Taória ton Khananaíon ítan apó ti Sidóna mékhri ta Yérara, mékhri ti Gáza, kai mékhri ta Sódoma, ta Gómorra, tin Admá kai ti Sevoím, mékhri ti Lasá » .

Aftá ta arkhaía onómata oriothetoún ti yi tou Israíl sti ditikí plevrá tou vorrá ópou vrísketai i Sidóna, sta nótia ópou vrísketai akómi i simeriní Gáza, kai sta anatoliká tou nótou, símphona me ti thési ton Sodómon kai ton Gomórron sti thési tis «Nekrás Thálassas», sta vória ópou vrísketai i Zevím.

Yén. 10: 20: « Oúti ínai i iií tou Kham, katá tas ikoyéniás ton, katá tas glóssas aftón, en tais khórais aftón, en tais ethníais aftón » .

I yii tou Sim

Yén. 10: 21: « Kai ston Sim, ton patéra ólon ton yion tou Éver, kai adelphó tou Iápheth, tou protótokou, yenníthikan yii » .

Yén. 10: 22: « I yii tou Sim ísan: o Elám, o Assoúr, o Arphaxád, o Loud kai o Arám » .

I léxi « Elám » anaphéretai ston arkhaío persikó laó tou simerinoú Irán, kathós kai stous Árious tis vórias Indías. I léxi « Asoúr » anaphéretai stin arkhaía Assiría tou simerinoú Irák. I léxi « Loud » anaphéretai ísos sti Lont sto Israíl. I léxi « Arám » anaphéretai stous Aramaíous tis Sirías.

Yén. 10: 23: « I yii tou Arám: Ous, Oul, Yethér kai Mas » .

Yén. 10: 24: « O Arphaxád yénnise ton Silákh• kai o Silákh yénnise ton Khéver » .

Yén. 10: 25: « Kai ston Éver yenníthikan dío yii• to ónoma tou enós ítan Phalég, epidí stis iméres tou diairéthike i yi • kai to ónoma tou adelphoú tou ítan Ioktán » .

Se aftó to edáphio vrískoume tin akrívia: « epidí stis iméres tou diairéthike i yi ». Se aftón ophíloume ti dinatótita khronolóyisis, sto étos 1757 apó tin amartía tou Adám, tou diakhorismoú ton glossón pou proékipse apó tin prospáthia enopíisis ton epanastatón me tin anéyersi tou Pírgou tis Vavél. Aftí ínai epoménos i epokhí tis vasilías tou vasiliá Nevród.

Yen. 10: 26: « O Iokthán yénnise ton Almodád, ton Seléph, ton Azarmavéth, ton Ierákh, »

Yen. 10: 27: « Khantorám, Ouzál, Díkla, »

Yen. 10: 28: « Ovál, Avimaíl, Sevá, »

Yén. 10: 29: « Ophír, Avilá kai Iováv. Óli aftí ítan i yii tou Ioktán » .

Yén. 10: 30: « Katíkisan apó Misá mékhri Sephár mékhri tin oriní periokhí tis anatolís » .

Yén. 10: 31: « Oúti ínai i iií tou Sim, katá tas ikoyéniás ton, katá tas glóssas aftón, en tais khórais aftón, en tais éthni aftón. »

Yén. 10: 32: « Aftés ínai i ikoyénies ton yion tou Nóe, símphona me tis yeneés tous, símphona me ta éthni tous. Kai apó aftoús prílthan ta éthni pou diaskorpístikan sti yi metá ton kataklismó . »

Yénesi 11

Diakhorismós aná glóssa

Yén. 11: 1: « Kai olókliri i yi ítan mias glóssas kai mias omilías » .

O Theós edó ipenthimízi ti loyikí sinépia tou yegonótos óti óli i anthropótita katáyetai apó éna móno zevgári: ton Adám kai tin Éva. I omiloúmeni glóssa, epoménos, metadóthike se ólous tous apogónous.

Yén . 11: 2: « Kai kathós porévontan apó tin anatolí, vríkan mia pediáda sti yi Senaár, kai katíkisan ekí » .

Sta «anatoliká» tis yis «Skinár» sto simerinó Irák vriskótan to simerinó Irán. Aphínontas psilótera edáphi, i ánthropi singentróthikan se mia pediáda, pou potizótan kalá apó ta dío megála potámia, «ton Evráti kai ton Tígri» (evraïká: Phrát kai Khiddékel) kai ítan évori. Stin epokhí tou, o Lot, o anipsiós tou Avraám, epélexe epísis aftó to méros yia na engatastathí, ótan khórise apó ton thío tou. I megáli pediáda tha evnooúse tin kataskeví mias megális pólis, tis « Vavél », i opía tha parémene diásimi mékhri to télos tou kósmou.

Yén. 11: 3: « Kai ípan o énas ston állon: Eláte, as phtiáxoume plíthes, kai as tis kápsoume sti photiá. Kai íkhan plíthes antí yia pétra, kai ásphalto antí yia koníama . »

I singentroméni ándres den zoúsan pléon se skinés. Anakálipsan tin kataskeví psiménon toúvlon, i opía tous epétrepe na khtízoun mónimes katikíes. Aftí i anakálipsi ítan i arkhí ólon ton póleon. Katá ti diárkia tis doulías tous stin Aíyipto, i kataskeví aftón ton toúvlon, yia na khtísoun ton Ramsí yia ton Pharaó, tha ítan i aitía ton dinón ton Evraíon. I diaphorá ítan óti ta toúvla tous den tha psínontan sti photiá, allá tha ítan phtiagména apó khóma kai ákhiro kai tha stégnonan ston kaftó aiyiptiakó ílio.

Yén. 11: 4: « Kai ípan: Piyainete, as khtísoume yia ton eaftó mas mia póli kai énan pírgo, tou opíou i koriphí tha phtáni mékhri ton ouranó , kai as kánoume ónoma yia ton eaftó mas, yia na min diaskorpistoúme se óli ti yi » .

I yii tou Nóe kai i apógoní tou zoúsan diaskorpisméni se óli ti yi, nomádes, kai pánta se skinés prosarmosménes stis metakinísis tous. Se aftí tin apokálipsi, o Theós estiázi sti stigmí pou, yia próti phorá stin anthrópini istoría, i ánthropi apophásisan na engatastathoún se éna méros kai se mónimes katikíes, apotelóntas étsi ton próto mónimo laó. Kai aftí i próti singéntrosi tous odíyise na enothoún se mia prospáthia na xephígoun apó ton khorismó pou prokálese diamákhes, mákhes kai thanátous. Émathan apó ton Nóe tin kakía kai ti vía ton prokataklismiaíon, se simío pou o Theós anangástike na tous exalípsi. Kai yia na elénxoun kalítera ton kíndino epanálipsis ton ídion lathón, pistévoun óti singentroméni se éna méros, tha kataphéroun na apophígoun aftí ti vía. I parimía léi: i enótita ínai dínami. Apó tin epokhí tis Vavél, óli i megáli kiríarkhi kai i megáles kiriarkhíes ékhoun vasísi ti dínamí tous stin enótita kai ti singéntrosi. To prigoúmeno kephálaio anéphere ton vasiliá Nevród, o opíos ítan prophanós o prótos enotikós iyétis tis anthropótitas stin epokhí tou, akrivós khtízontas ti Vavél kai ton pírgo tis.

To kímeno diefkrinízi: « énas pírgos tou opíou i koriphí angízi ton ouranó ». Aftí i idéa tou «angígmatos tou ouranoú» ipodilóni tin próthesi na enothí kanís me ton Theó ston parádiso yia na tou díxi óti i ánthropi boroún na ta kataphéroun kai khorís aftón kai óti ékhoun idées yia na apophígoun kai na lísoun ta provlímatá tous móni tous. Den ínai oúte perissótero oúte ligótero apó mia próklisi pros ton dimiourgó Theó.

Yén. 11: 5: « Katévi Kírios diá na ídi tin pólin kai ton pírgon, ton opíon ékhtizan i iií ton anthrópon » .

Aftí ínai móno mia ikóna pou mas apokalípti óti o Theós gnorízi to skhédio yia mia anthropótita pou tha zontanépsi yia álli mia phorá apó epanastatikés sképsis.

Yén . 11: 6: « Kai ípe o Kírios: Idoú, o laós ínai énas, kai óli ékhoun mía glóssa• kai aftó ínai pou árkhisan na kánoun• tóra típota den tha tous sterithí apó óla ósa skópevan » .

I katástasi katá tin epokhí tis Vavél zilévetai apó tous sínkhronous ikoumenistés pou onirévontai aftó to idanikó: na skhimatísoun énan eniaío laó kai na miloún mia eniaía glóssa. Kai i ikoumenistés mas, ópos aftí pou singéntrose o Nevród, den endiaphérontai yia to ti sképhtetai o Theós yia aftó to théma. Ki ómos, 1747 khrónia metá tin amartía tou Adám, o Theós mílise kai exéphrase ti gnómi tou. Ópos díkhnoun ta lóyia tou, i idéa tou anthrópinou skhedíou den ton efkharistí kai ton anastatóni. Den ipárkhi, ostóso, zítima na tous exaphanísoume xaná. Allá as simiósoume óti o Theós den amphisvití tin apotelesmatikótita tis proséngisis tis epanastatiménis anthropótitas. Ékhi móno éna mionéktima, kai ínai yi' aftón: óso perissótero singentrónontai, tóso perissótero ton aporríptoun, den ton ipiretoún pléon í, khirótera, ipiretoún pséftikes theótites enópion tou.

Yén. 11: 7: « Eláte tóra, as katevoúme kai as sinkhísoume ti glóssa tous, óste na min katalavaínoun o énas tin omilía tou állou » .

O Theós ékhi ti lísi tou: « As sinkhéoume ti glóssa tous, óste na min katalavaínoun pléon o énas ti glóssa tou állou ». Aftí i enéryia stokhévi na epiphéri éna theïkó thávma. Se mia stigmí, i ánthropi miloún diaphoretikés glósses kai, mi katalavaínontas pléon o énas ton állon, anangázontai na apostasiopiithoún o énas apó ton állon. I enótita pou anazitoúsan diaspátai . O diakhorismós ton anthrópon, to théma aftís tis melétis, exakolouthí na ipárkhi, me epitikhía.

Yén. 11: 8: « Kai o Yiakhvé tous diaskórpise apó ekíthen epí tou prosópou pásis tis yis• kai épafsan na ikodomoún tin póli » .

Ósi miloún tin ídia glóssa érkhontai kontá kai apomakrínontai apó tous állous. Epoménos, metá apó aftí tin empiría ton « glossón », i ánthropi tha engatastathoún se diáphora méri ópou tha idrísoun pólis apó pétra kai toúvla. Tha skhimatistoún éthni kai yia na timorísi ta láthi tous, o Theós tha borési na ta strépsi to éna enantíon tou állou. I prospáthia tis « Vavél » na edraiósi tin pangósmia iríni apétikhe.

Yén. 11: 9: « Yi' aftó onomástike Vavél, epidí ekí o Yiakhvé sínkhise ti glóssa ólis tis yis, kai apó ekí o Yiakhvé tous diaskórpise epáno sto prósopo ólis tis yis » .

To ónoma «Vavél», pou simaíni «sínkhisi», axízi na gnorízoume epidí martirá stous anthrópous pós antédrase o Theós stin prospáthiá tous yia pangósmia énosi: « ti sínkhisi ton glossón ». To máthima íkhe skopó na proidopiísi tin anthropótita mékhri to télos tou kósmou, aphoú o Theós íthele na apokalípsi aftí tin empiría sti martiría tou, pou ipagórefse ston Misí, o opíos étsi égrapse ta próta vivlía tis Avías Graphís tou, tin opía diavázoume akóma kai símera. Étsi, o Theós den khriástike na khrisimopiísi vía enantíon ton epanastatón ekínis tis epokhís. Allá den tha ínai to ídio sto télos tou kósmou ótan, anaparágontas aftí tin pangósmia singéntrosi pou katadikástike apó ton Theó, i teleftaíi epizóntes epanastátes metá ton Tríto Pangósmio Pólemo tha katastraphoún apó tin éndoxi epistrophí tou Iisoú Khristoú. Sti sinékhia, tha prépi na antimetopísoun tin «oryí tou», ékhontas, epipléon, lávi tin apóphasi na skotósoun tous teleftaíous eklektoús tou epidí tha ékhoun paramíni pistí sto Sávvato tou, pou ayiástike apó ti dimiouryía tou kósmou. To máthima pou édose o Theós den tiríthike poté apó tin anthropótita kai sinekhós pantoú sti yi, megáles pólis skhimatístikan

mékhri pou o Theós ékane na katastraphoún apó állous laoús í apó thanatiphóres epidimíes megálou meyéthous.

I apógoni tou Sim

Pros ton Avraám, ton patéra ton pistón kai ton trekhousón monotheïstikón thriskión

Yén. 11: 10: « Aftí ínai i yenealoyía tou Sim• o Sim ézise ekató khrónia kai éyine patéras tou Arphaxád dío khrónia metá ton kataklismó ».

Yios tou Sim, o Arphaxád yenníthike to 1658 (1656 + 2)

Yén. 11: 11: « Kai ézisen o Sim, aphoú yénnise ton Arphaxád, pentakósia éti kai yénnise yious kai thigatéres ».

O Sim péthane to 2158 se ilikía 600 etón (100 + 500)

Yén. 11: 12: « Kai ézisen o Arphaxád triánta pénte éti kai eyénnise ton Silá » .

Yios tou Arphaxád, o Silá yenníthike to 1693 (1658 + 35).

Yén. 11: 13: « Kai ézise o Arphaxád, aphoú yénnise ton Silá, tetrakósia tría khrónia kai yénnise yious kai thigatéres » .

O Árpaksant péthane to 2096 se ilikía 438 etón (35 + 403)

Yén. 11: 14: « Kai ézise o Silá triánta khrónia kai yénnise ton Éver » .

O Émper yenníthike to 1723 (1693 + 30)

Yén. 11: 15: « Kai ézise o Silá, aphoú yénnise ton Éver, tetrakósia tría khrónia kai yénnise yious kai thigatéres » .

O Silá péthane to 2126 (1723 + 403) se ilikía 433 etón (30 + 403).

Yén. 11: 16: « Kai ézisen o Khéver triánta téssera éti kai eyénnise ton Phalég » .

O Péleng yenníthike to 1757 (1723 + 34). Katá ti stigmí tis yénnisís tou, símphona me ti Yénesi 10: 25, « i yi diairéthike » apó tis omiloúmenes glósses pou dimioúryise o Theós yia na diairési kai na khorísi tous anthrópous pou singentróthikan sti Vavél.

Yén. 11: 17: « Kai ézise o Éver, aphoú yénnise ton Phalég, tetrakósia triánta khrónia kai yénnise yious kai thigatéres » .

O Khémper péthane to 2187 (1757 + 430) se ilikía 464 etón (34 + 430).

Yén. 11: 18: « O Phalég ézise triánta khrónia kai yénnise ton Ragáf » .

O Rekhoú yenníthike to 1787 (1757 + 30)

Yén. 11: 19: « Kai ézise o Phalég, aphoú yénnise ton Ragáf, diakósia ennéa khrónia kai yénnise yious kai thigatéres » .

O Péleng péthane to 1996 (1787 + 209) se ilikía 239 etón (30 + 209). Simióste tin apótomi míosi tis zís, pithanós lógo tis exéyersis ston Pírgo tis Vavél pou élave khóra stin epokhí tou.

Yén. 11: 20: « O Ragáf ézise triánta dío khrónia kai yénnise ton Seroúg » .

O Seroúng yenníthike to 1819 (1787 + 32)

Yén. 11: 21: « Kai ézise o Ragáf, aphoú yénnise ton Seroúkh, diakósia eptá khrónia kai yénnise yious kai thigatéres » .

O Rekhoú péthane to 2096 (1819 + 207) se ilikía 239 etón (32 + 207).

Yén. 11: 22: « O Seroúkh ézise triánta khrónia kai yénnise ton Nakhór » .

O Nakhór yenníthike to 1849 (1819 + 30)

Yén. 11: 23: « Kai ézise o Seroúkh, aphoú yénnise ton Nakhór, diakósia khrónia kai yénnise yious kai thigatéres » .

O Seroúng péthane to 2049 (1849 + 200) se ilikía 230 etón (30 + 200)

Yén. 11: 24: « O Nakhór ézise íkosi ennéa khrónia kai yénnise ton Thára » .

O Térakh yenníthike to 1878 (1849 + 29)

Yén. 11: 25: « Kai ézise o Nakhór, aphoú yénnise ton Thára, ekatón dekaennéa khrónia kai yénnise yious kai thigatéres » .

O Nakhór péthane to 1968 (1849 + 119) se ilikía 148 etón (29 + 119).

Yén. 11: 26: « O Thára ézise evdomínta khrónia kai éyine patéras tou Ávram, tou Nakhór kai tou Arrán » .

O Ámpram yenníthike to 1948 (1878 + 70)

O Ávram tha apoktísi ton próto tou nómimo yio, ton Isaák, ótan tha ínai 100 etón, to 2048 , símphona me ti Yénesi 21: 5: « O Avraám ítan ekató etón ótan yénnise ton Isaák, ton yio tou ».

O Ávram tha petháni to 2123 se ilikía 175 etón , símphona me ti Yénesi 25: 7: « Αὐτές εἶναι οἱ ἡμέρες τῆς ζοῆς τοῦ Ἄvraám• ἔzise ἑkatón evdomínta pénte ἔti. » .

Yén. 11: 27: « Aftés ínai i yenealoyíes tou Thára• o Thára yénnise ton Ávram, ton Nakhór kai ton Arrán• o Arrán yénnise ton Lot » .

Simióste óti o Ávram ínai o megalíteros apó tous tris yious tou Thára. Étsi, óntos yenníthike ótan o patéras tou, o Thára, ítan 70 etón, ópos anaphéretai sto edáphio 26 parapáno.

Yén. 11: 28: « Kai apéthane o Arrán enópion tou Thára tou patéra tou sti yi tis yénnisís tou, stin Our ton Khaldaíon » .

Aftós o thánatos exiyí yiatí o Lot argótera tha sinódeve ton Ávram sta taxídia tou. O Ávram ton píre ipó tin prostasía tou.

Stin Our ton Khaldaíon yenníthike o Ávram kai sti Vavilóna ton Khaldaíon odiyíthike se aikhmalosía o epanastatiménos Israíl tin epokhí tou prophíti Ieremía kai tou prophíti Daniíl.

Yén. 11: 29: « Kai o Ávram kai o Nakhór élavan yinaíkes• kai to ónoma tis yinaíkas tou Ávram ítan Sára, kai to ónoma tis yinaíkas tou Nakhór ítan Melkhá, thigatéra tou Arán, patéra tis Melkhás, kai patéra tou Ieskhá . »

I simmakhíes ekínis tis epokhís ítan polí singenikés: o Nakhór pantréftike ti Melkhá, kóri tou adelphoú tou, tou Kharán. Aftós ítan o kanónas kai i ipakí se éna kathíkon pou íkhe os skopó ti diatírisi tis agnótitas tis philís ton apogónon. Me ti sirá tou, o Isaák éstelne ton doúlo tou na anazitísi sízigo yia ton yio tou, ton Isaák, apó tin stení ikoyénia tou Lávan tou Aramaïkoú.

Yén. 11: 30: « Kai i Sára ítan stíra• den íkhe paidiá » .

Aftí i stirótita tha epitrépsi ston Dimiourgó Theó na apokalípsi ti dimiouryikí Tou dínami• aftó kathistóntas tin ikaní na yennísi éna paidí ótan tha ínai skhedón ekató etón ópos o sízigós tis Ávram. Aftí i stirótita ítan aparaítiti se prophitikó epípedo, epidí o Isaák parousiázetai os o típos tou néou Adám pou o Iisoús Khristós tha ensarkósi stin epokhí tou• i dío ándres ítan stin epokhí tous i « iií tis thías ipóskhesis». Epoménos, pánta lógo tou prophitikoú tou rólou os «iioú tou Theoú», den tha epiléxi o ídios ti sízigó tou, epidí en sarkí Iisoú, o Theós ínai aftós pou epiléyi tous apostólous kai tous mathités tou, diladí to Pnévma Patéra pou vrísketai mésa tou kai ton zoopií.

Yén. 11: 31: « Kai o Thára píre ton Ávram ton yio tou, kai ton Lot ton yio tou Arán, ton yio tou yiou tou, kai ti Sára ti níphi tou, ti yinaíka tou Ávram, tou yiou tou. Kai vyíkan mazí apó tin Our ton Khaldaíon yia na páne sti yi Khanaán. Kai írthan sti Kharrán kai katíkisan ekí . »

Óli i ikoyénia, simperilamvanoménou tou Ávram, engatastáthike sto vório tmíma tis khóras, sti Kharrán. Aftí i próti metakómisi tous éphere pio kontá sti yenétira tis anthropótitas. Apokhorístikan apó tis megáles, ídi piknokatikiménes kai epanastatiménes pólis tis évoris kai akmázousas pediádas.

Yén. 11: 32: « Kai i iméres tou Thára éyinan diakósia pénte khrónia• kai o Thára péthane sti Kharrán » .

Yenniménos to 1878, o Téra péthane se ilikía 205 etón to 2083.

Sto télos tis melétis aftoú tou kephalaíou, as simiósoume óti to érgo tis míosis tis diárkias zís sta 120 khrónia vrísketai se kaló drómo pros tin epitikhía. Metaxí ton «600 etón» tou Sim kai ton «148 etón» tou Nakhór í ton «175 etón» tou Avraám, i sintómefsi tis zís ínai emphanís. Se perípou tésseris aiónes argótera, o Misís tha zísi akrivós 120 khrónia. O arithmós pou anaphéri o Theós tha apotelési éna télio montélo.

Stin empiría tou Avraám, o Theós apikonízi ti ínai o ídios próthimos na káni yia na litrósi tis zoés ton eklektón tou, tous opíous epiléyi anámesa apó óla ta anthrópina plásmatá tou análoga me to an

diatiroún tin ikóna tou. Se aftí tin istorikí skiní, o Avraám ínai o Theós os Patéras, o Isaák, o Theós os Iiós, kai i ekplírosi tha yíni ston Iisoú Khristó, kai me tin ethelontikí thisía tou tha yennithí i néa diathíki.

Yénesi 12

Apokhorismós apó tin epíyia ikoyénia

Yén. 12: 1: « Kai ípe Kírios pros Ávram• Éxodos ek tis yis sou, ek tis singenías sou, ek tou íkou tou patéra sou, is yin tin opían egó thélo si díxi ».

Me entolí tou Theoú, o Ávram tha engatalípsi tin epíyia ikoyéniá tou, to spíti tou patéra tou, kai prépi na doúme me aftí ti sirá tin pnevmatikí simasía pou édose o Theós sti Yénesi 2: 24, sta lóyia tou pou élegan: « Yi' aftó, o ánthropos tha aphísi ton patéra tou kai ti mitéra tou, kai tha proskollithí sti yinaíka tou, kai tha yínoun mía sárka ». O Ávram prépi na « aphísi ton patéra tou kai ti mitéra tou » yia na isélthi ston prophitikó pnevmatikó rólo tou Khristoú yia ton opío móno « i Nímphi », i sinélefsi ton eklektón tou, metrái. I sarkikí desmí ínai empódia stin pnevmatikí próodo pou i eklektí prépi na apophígoun, prokiménou na kataphéroun na dimiouryísoun, se mia simvolikí ikóna, « mía sárka » me ton Iisoú Khristó, ton dimiourgó Theó Yiakhvé.

Yén. 12: 2: « Tha se káno megálo éthnos, kai tha se evloyíso• tha megalíno to ónomá sou, kai tha ísai evloyía ».

O Ávram tha yíni o prótos apó tous Patriárkhes tis Vívlou, anagnorisménos apó tous monotheïstés os o «patéras ton pistón». Ínai epísis, sti Vívlo, o prótos doúlos tou Theoú tou opíou i leptoméries tis zís tha parakolouthithoún ektenós kai tha apokaliphthoún.

Yén. 12: 3: « Tha evloyíso ósous se evlogoún, kai tha katarastó ósous se katarioúntai• kai se séna tha evloyithoún óles i philés tis yis ».

Ta taxídia kai i sinantísis tou Ávram tha apotelésoun apódixi aftoú, kai málista ídi stin Aíyipto, ótan o Pharaó íthele na kimithí me ti Sára, pistévontas óti ítan aderphí tou, símphona me ósa ípe o Ávram yia na prostatéfsi ti zí tou. Se éna órama, o Theós tou ípe óti i Sára ítan sízigos enós prophíti, kai paralígo na petháni.

To déftero méros aftoú tou edaphíou, « se séna tha evloyithoún óles i philés tis yis », tha vri tin ekplírosí tou ston Iisoú Khristó, yio tou Davíd apó ti philí Ioúda, yio tou Israíl, yio tou Isaák, yio tou Ávram. Páno ston Ávram tha ikodomísi o Theós tis dío diadokhikés diathíkes tou, i opíes parousiázoun ta prótipa tis sotirías tou. Dióti aftá ta prótipa éprepe na exelikhthoún yia na perásoun apó ton simvolikó típo ston pragmatikó típo• análoga me to an o amartolós ánthropos ézise prin apó ton Khristó í metá apó aftón.

Yén. 12: 4: « Kai o Ávram anakhórise, kathós o Kírios tou íkhe pi, kai o Lot anakhórise mazí tou. O Ávram ítan evdomínta pénte etón ótan anakhórise apó ti Kharrán . »

Sta 75 tou khrónia, o Ávram ékhi ídi mia makrá empiría zís. Aftí i empiría prépi na apoktithí yia na akoúsi kai na anazitísi ton Theó. Aftó yínetai aphoú anakaliphthoún i katáres tis anthropótitas pou ékhoun apokhoristí apó aftón. An o Theós ton kálese, ínai epidí o Ávram ton anazitoúse, epísis, ótan o Theós apokalíptetai se aftón, spévdi na ton ipakoúsi. Kai aftí i sotíria ipakí tha epivevaiothí kai tha ipenthimistí ston yio tou ton Isaák se aftó to edáphio pou anaphéretai sti Yénesi 26: 5: « epidí o Avraám ipákouse sti phoní mou kai tírise tin entolí mou, tis entolés mou, ta diatágmatá mou kai tous nómous mou ». O Ávram tha boroúse na ta íkhe tirísi aftá móno an o Theós tou ta parousíaze. Aftí i martiría apó ton Theó mas apokalípti óti pollá prágmata pou den anaphérontai sti Vívlo ékhoun ekplirothí. I Vívlos mas parousiázi móno mia sínopsi ton makrón ipárxeon ton anthrópinon zoón. Kai i zí enós anthrópou 175 etón, móno o Theós borí na pi ti ézise leptó pros leptó, defterólepto pros defterólepto, allá yia emás, mia sínopsi ton ousiodón ínai arketí.

Étsi, i evloyía tou Theoú pou dóthike ston Ávram vasízetai stin ipakí tou, kai óli mas i meléti tis Vívlou kai ton prophitión tis tha ítan mátaii an den katanooúsame ti simasía aftís tis ipakís, epidí o Iisoús Khristós mas édose ti dikí tou os parádigma légontas sto Katá Ioánnin 8: 29: « Aftós pou me éstile ínai mazí mou• den me áphise móno• epidí, káno pánta ta arestá enópión tou ». To ídio iskhíi kai yia ólous• káthe kalí skhési epitinkhánetai kánontas « aftó pou ínai arestó » se aftón pou thélis na efkharistísis. Yi' aftó i písti, i alithiní thriskía, den ínai káti períploko, allá énas aplós típos skhésis pou yínetai arestós ston Theó kai ston eaftó mas.

Stous éskhatous kairoús mas, to simádi pou anadíetai ínai aftó tis anipakís ton paidión pros tous gonís tous kai tis ethnikés arkhés. O Theós kanonízi aftá ta prágmata yia na káni tous enílikes pou ínai epanastatikí, akháristi í adiáphori apénantí Tou na anakalípsoun ti nióthi o ídios exaitías tis kakías tous . Étsi, i práxis pou dimioúryise o Theós phonázoun polí pio dinatá apó tis kravyés kai tis omilíes, yia na ekphrásoun ti díkaii aganáktisí Tou kai tis díkaies epiplíxis Tou.

Yén. 12: 5: « Kai o Ávram píre ti Sára ti yinaíka tou kai ton Lot ton yio tou adelphoú tou, kai óla ta ipárkhontá tous pou íkhan singentrósi, kai tous doúlous pou íkhan apoktísi sti Kharrán. Kai sikóthikan yia na páne sti yi Khanaán, kai írthan sti yi Khanaán . »

I Kharrán vrísketai vorioanatoliká tis Khanaán. Étsi, o Ávram katefthínetai ditiká apó ti Kharrán kai metá nótia, kai isérkhetai sti Khanaán.

Yén. 12: 6: « Kai o Ávram diílthe dia tis yis mékhri ton tópo pou onomázetai Sikhém, mékhri tis velanidiés Morékh• kai i Khananaíi ísan sti yi ekíni tin epokhí ».

Khriázetai na sas to ipenthimísoume? « I Khananaíi » ínai yígantes, allá ti yínetai me ton ídio ton Ávram? Yiatí o kataklismós ítan akóma polí kontá kai o Ávram tha boroúse kállista na íkhe to méyethos enós yíganta. Baínontas sti Khanaán, den anaphéri tin parousía aftón ton yigánton, káti pou ínai loyikó an o ídios exakolouthí na vrísketai entós aftoú tou kanóna. Katevaínontas nótia, o Ávram diaskhízi ti simeriní Galilaía kai phtáni sti simeriní Samária, sti Sikhém. Aftí i yi tis Samárias tha ínai énas tópos evangelismoú pou evnoítai apó ton Iisoú Khristó. Ekí, tha vri písti anámesa sti «Samarítissa» kai tin ikoyéniá tis, sto spíti tis opías, yia próti phorá, pros megáli tous ékplixi, énas Evraíos epétrepse ston eaftó tou na isélthi.

Yén. 12: 7: « Tóte o Kírios phánike ston Ávram kai ípe: Stous apogónous sou tha dóso aftí ti yi». Kai o Ávram ékhtise ekí éna thisiastírio ston Kírio, pou tou íkhe phanerothí ».

O Theós epiléyi próta ti simeriní Samária yia na phanerothí ston Ávram, o opíos tha ayiási aftí ti sinántisi khtízontas ekí éna thisiastírio, éna prophitikó símvolo tou stavroú ton vasánon tou Khristoú. Aftí i epiloyí ipodilóni mia síndesi me ton mellontikó evangelismó tis khóras apó ton Iisoú Khristó kai tous apostólous tou. Apó aftó to méros o Theós tou anangélli óti tha dósi aftí ti khóra stous apogónous tou. Allá pios, o Ioudaíos í o Khristianós? Pará ta istoriká yegonóta ipér ton Ioudaíon, aftí i ipóskhesi phaínetai na aphorá tous eklektoús tou Khristoú yia ekplírosi sti néa yi• dióti i eklektí tou Khristoú ínai epísis, símphona me tin arkhí tis dikaíosis méso tis pístis, i apógoni pou iposkhéthikan ston Ávram.

Yén. 12: 8: « Kai apó ekíthen éphiye yia éna vounó sta anatoliká tis Vaithíl, kai éstise ti skiní tou, ékhontas ti Vaithíl sta ditiká kai ti Yai sta anatoliká. Ekí ékhtise éna thisiastírio ston Kírio kai epikaléstike to ónoma tou Kiríou . »

Katevaínontas nótia, o Ávram stratopédefse sto vounó anámesa sti Vaithíl kai ti Yai. O Theós kathórise ton prosanatolismó ton dío póleon. Vaithíl simaíni «íkos tou Theoú» kai o Ávram tin topothétise ditiká, ston prosanatolismó pou tha dinótan sti skiní tou martiríou kai ston naó tis Ierousalím, étsi óste ótan émpainan pros tin ayiótita tou Theoú, ton íko Tou, i litourgí na stréphoun tin pláti tous ston anatéllonta ílio pou anatélli apó tin anatolí, tin anatolí. Sta anatoliká vrísketai i póli Yai, tis opías i ríza simaíni: sorós apó pétres, erípio í lóphos kai mnimío. O Theós mas apokalípti tin krísi Tou: apénanti apó tin ísodo ton eklektón ston íko tou Theoú, ipárkhoun móno erípia kai sorí apó pétres sta anatoliká. Se aftí tin ikóna, o Ávram íkhe anikhtoús brostá tou tous dío drómous pros tin elefthería: sta ditiká, ti Vaithíl kai ti zí í, sta anatoliká, ti Yai kai ton thánato. Eftikhós íkhe ídi epiléxi ti zí me ton Yiakhvé.

Yén. 12: 9: « O Ávram sinékhise tis poríes tou, prokhoróntas pros ta nótia ».

As simiósoume óti se aftó to próto pérasma tis Khanaán, o Ávram den piyaini stin «Ievoús», to ónoma tis mellontikís pólis tou Davíd: Ierousalím, i opía étsi agnoítai entelós apó aftón.

Yén. 12: 10: « Kai éyine pína sti yi• kai o Ávram katévike stin Aíyipto yia na parikísi ekí• epidí, i pína ítan megáli sti yi ».

Ópos tha simví, tin epokhí pou o Iosíph, yios tou Iakóv, í Israíl, tha yíni o prótos vezíris tis Aiyíptou, o limós ítan aftós pou odíyise ton Ávram stin Aíyipto. I empiríes tou ekí anaphérontai sta ipólipa edáphia aftoú tou kephalaíou.

O Ávram ínai énas irinikós kai akómi kai phovisménos ánthropos. Phovoúmenos óti tha ton skótonan epidí píre ti yinaíka tou ti Sára, i opía ítan polí ómorphi, apophásise na tin parousiási os aderphí tou, mia misí alíthia. Me aftó to stratiyío, o Pharaó ton ikanopíise kai ton katéklise me agathá pou tha tou édinan ploúto kai dínami. Aftó epitéfkhthike, o Theós khtípise ton Pharaó me pliyés kai émathe óti i Sára ítan yinaíka tou. Sti sinékhia édioxe ton Ávram, o opíos éphiye apó tin Aíyipto ploúsios kai iskhirós. Aftí i empiría prophítefse tin paramoní ton Evraíon i opíi, aphoú ítan sklávi stin Aíyipto, tha tin áphinan, paírnontas mazí tous ton khrisó kai ta ploúti tis. Kai aftí i dínami síntoma tha tou ítan polí khrísimi.

Yénesi 13

O khorismós tou Ávram apó ton Lot

Epistréphontas apó tin Aíyipto, o Ávram, i ikoyéniá tou kai o Lot, o anipsiós tou, epistréphoun sti Vaithíl, ston tópo ópou íkhe aneyíri éna thisiastírio yia na epikalestí ton Theó. Enó vrískontai óli se aftó to méros pou vrísketai anámesa sti Vaithíl kai ti Yai, anámesa ston «íko tou Theoú» kai tin «eripoméni». Metá apó diamákhes metaxí ton ipiretón tous, o Ávram khorízetai apó ton Lot, ston opío díni tin epiloyí tis katéfthinsis pou epithimí na akolouthísi. Kai o Lot ekmetallévetai tin efkairía na epiléxi tin pediáda kai ti gonimótitá tis, iposkhómenos evimería. To edáphio 10 diefkrinízi: « O Lot síkose ta mátia tou kai íde óli tin pediáda tou Iordáni, óti potizótan pantoú. Prin o Yiakhvé katastrépsi ta Sódoma kai ta Gómorra, ítan, mékhri ti Sigór, san ton kípo tou Kiríou, san ti yi tis Aiyíptou» . Me aftón ton trópo, epélexe tin «eripoméni» kai tha tin anakálipte ótan o Theós khtípise me photiá kai thiáphi tis pólis aftís tis kiládas, pou tóra kalíptontan en méri apó ti «Nekrá Thálassa». mia timoría apó tin opía aftós kai i dío kóres tou tha glítonan, khári sto éleos tou Theoú pou tha éstelne dío angélous yia na ton proidopiísoun kai na ton kánoun na phíyi apó ta Sódoma ópou tha zoúse. Diavázoume sto edáphio 13: « I ánthropi ton Sodómon ítan asevís kai megáli amartolí enópion tou Yiakhvé ».

Étsi lipón, o Ávram émine kontá sti Vaithíl, «ton íko tou Theoú» sto vounó.

Yén. 13: 14-18: « Kai ípe o Kírios ston Ávram, aphoú o Lot khorístike apó aftón: Síkose ta mátia sou kai kíta apó ton tópo ópou ísai, pros vorrá kai pros nóto, pros anatolí kai dísi• epidí, óli ti yi pou vlépis, tha ti dóso se séna kai stous apogónous sou yia pánta• tha káno tous apogónous sou san to khóma tis yis , óste an kápios borí na metrísi to khóma tis yis , tha arithmithoún kai i apógoní sou. Síko, perpátise mésa apó ti yi katá míkos kai katá plátos• epidí, se séna tha ti dóso . O Ávram síkose ti skiní tou kai írthe kai katíkise anámesa stis velanidiés Mamvrí, pou ínai kontá sti Khevrón• kai ékhtise ekí éna thisiastírio ston Kírio ».

Ékhontas dósi ston Lot tin epiloyí, o Ávram lamváni to merídio pou o Theós théli na tou dósi kai edó, ananeóni tis evloyíes kai tis iposkhésis tou. I síngrisi tou « spérmatós » tou me to « khóma tis yis », tin proélefsi kai to télos tis anthrópinis psikhís, sómatos kai pnévmatos, símphona me ti Yénesi 2: 7, tha epivevaiothí apó aftí ton « astéron tou ouranoú » sti Yénesi 15: 5.

Yénesi 14

Diakhorismós me vási tin exousía

Tésseris vasiliádes apó tin anatolí érkhontai na polemísoun enántia stous pénte vasiliádes tis kiládas ópou vrískontai ta Sódoma, ópou zi o Lot. I pénte vasiliádes ittóntai kai aikhmalotízontai, mazí me ton Lot. Proidopiiménos, o Ávram spévdi na ton vithísi kai apeleftheróni ólous tous aikhmalótous omírous. As simiósoume to endiaphéron tou epómenou edaphíou.

Yén. 14: 16: « Kai epanéphere ólo ton ploúto• kai epanéphere ton Lot, ton adelphó tou, kai ta ipárkhontá tou, kai tis yinaíkes kai ton laó ».

Stin pragmatikótita, o Ávram parenévi móno yia ton Lot. Allá aphigoúmenos ta yegonóta, o Theós singalípti aftí tin pragmatikótita yia na prokalési tin momphí tou pros ton Lot, o opíos ékane tin kakí epiloyí na zísi stin póli ton asevón.

Yén. 14: 17: « Aphoú o Ávram epéstrepse apó ti níki epí tou Khodollogomór kai ton vasiliádon pou ítan mazí tou, o vasiliás ton Sodómon vyíke na ton proïpantísi stin kiláda Saoué, i opía ínai i kiláda tou vasiliá ».

O nikitís prépi na efkharistithí. I léxi «Shaweh» simaíni: aplós• akrivós, aftó ítan pou apoplánise ton Lot kai epiréase tin epiloyí tou.

Yén. 14: 18: « Kai Melkhisedék o vasiliás tis Salím éphere éxo psomí kai krasí• aftós ítan ieréas tou Theoú tou Ipsístou ».

Aftós o vasiliás tis Sálem ítan « ieréas tou Ipsístou Theoú» . To ónomá tou simaíni «o Vasiliás mou ínai i Dikaiosíni». I parousía kai i parémvasí tou parékhoun apódixi tis sinékhias tis latrías tou alithinoú Theoú sti yi apó to télos tou kataklismoú, i opía paraméni éntona paroúsa stis sképsis ton anthrópon tis epokhís tou Ávram. Allá aftí i látris tou alithinoú Theoú agnooún entelós to sotírio skhédio pou o Theós tha apokalípsi méso ton prophitikón empirión pou ézisan o Ávram kai i apógoní tou.

Yén. 14: 19: « Kai evlóyise ton Ávram, kai ípe: Evloyiménos na ínai o Ávram apó ton Ípsisto Theó, ton Kírio tou ouranoú kai tis yis! »

I evloyía aftoú tou epísimou ekprosópou tou Theoú epivevaióni peraitéro tin evloyía pou o Theós édose apefthías aftoprosópos ston Ávram.

Yén. 14: 20: « Evloyiménos o Ípsistos Theós, pou parédose tous ekhthroús sou sto khéri sou! Kai o Ávram tou édose to dékato apó óla . »

O Melkhisedék evloyí ton Ávram, allá prosékhi na min apodósi ti níki tou se aftón• tin apodídi ston « Ípsisto Theó pou ékhi parédose tous ekhthroús tou sta khéria tou . " Kai ékhoume éna singekriméno parádigma tis ipakís tou Ávram stous nómous tou Theoú, aphoú " édose to éna dékato apó ta pánta " ston Melkhisedék, tou opíou to ónoma simaíni: "O Vasiliás mou ínai i Dikaiosíni". Aftós o nómos tis dekátis epoménos ipírkhe ídi apó to télos tou kataklismoú sti yi kai pithanós akómi kai prin apó ton "kataklismó".

Yén. 14: 21: « O vasiliás ton Sodómon ípe ston Ávram: Dóse mou tous anthrópous kai páre ton ploúto yia ton eaftó sou ».

O vasiliás ton Sodómon ínai evgnómon ston Ávram yia tin apelefthérosi tou laoú tou. Étsi théli na antapodósi vasiliká tis ipiresíes tou.

Yén. 14: 22: « O Ávram apántise ston vasiliá ton Sodómon: Ipsóno to khéri mou pros ton Yiakhvé, ton Ípsisto Theó, ton kírio tou ouranoú kai tis yis• »

O Ávram ekmetallévetai tin katástasi yia na ipenthimísi ston poniró vasiliá tin íparxi tou « Yiakhvé tou Ipsístou Theoú », tou mónou « Kiríou tou ouranoú kai tis yis », yegonós pou ton kathistá ton monadikó idioktíti ólon ton ploúton pou apoktá o vasiliás méso tis kakías tou.

Yén. 14: 23: « Den thélo pári oudén ek pánton ton imón, oúte níma oúte kordóni papoutsioú, dia na mi ipís, Egó ékana ton Ávram ploúsion• egó ómos den ékho oudén. »

Me aftí ti stási, o Ávram martirí ston vasiliá ton Sodómon óti írthe se aftón ton pólemo móno yia na sósi ton anipsió tou, ton Lot. O Ávram katadikázi, ópos o Theós, aftón ton vasiliá pou zi mésa sto kakó, ti diastrophí kai ti vía. Kai tou to káni aftó saphés arnoúmenos ta ploúti pou apéktise áxia.

Yén. 14: 24: « Móno ó, ti éphagan i néi, kai to merídio ton andrón pou írthan mazí mou, tou Anír, tou Eskhól kai tou Mamvrí• aftí tha pároun to merídió tous ».

Allá aftí i epiloyí tou Ávram aphorá móno aftón, ton ánthropo doúlo tou Theoú, kai i ipirétes tou boroún na lávoun to merídió tous apó ton ploúto pou prosphéretai.

Yénesi 15

Diakhorismós méso simmakhías

Yén. 15: 1: « Ístera apó aftá ta prágmata, írthe lógos tou Kiríou ston Ávram se órama, légontas: «Mi phovásai, Ávram• egó ímai i aspída sou, kai i antamiví sou tha ínai polí megáli ».

O Ávram ínai énas irinikós ánthropos pou zi se énan vánafso kósmo, étsi se éna órama o Theós, o phílos tou Yiakhvé, érkhetai na ton kathisikhási: « Egó ímai i aspída sou, kai i antamiví sou tha ínai polí megáli ».

Yén. 15: 2: « Apekríthi de Ávram• Kírie, tí thélis mi dósi? Egó apokhoró áteknos• kai klironómos tou íkou mou ínai o Eliézer o Damaskós ».

Yia polí kairó, o Ávram ipéphere apó tin adinamía tou na yíni patéras lógo tis stirótitas tis Sáras, tis nómimis sizígou tou. Kai gnorízi óti metá ton thánató tou, énas stenós singenís tha klironomísi tin

periousía tou: « O Eliézer tis Damaskoú ». As simiósoume parempiptóntos póso arkhaía ínai aftí i póli, i « Damaskós », sti Siría.

Yén. 15: 3: « Kai ípe o Ávram: Des, den mou édoses spérma• kai ópios yennithí ston íko mou tha ínai klironómos mou ».

O Ávram den katalavaíni tis iposkhésis pou dóthikan stous apogónous tou, ephóson den ékhi paidiá, óntas áteknos.

Yén. 15: 4: « Tóte éyine lógos Kiríou pros aftón, légontas: Den tha ínai klironómos sou aftós o ánthropos, allá aftós pou tha vyi apó ta splákhna sou tha ínai klironómos sou ».

O Theós tou léi óti tha yíni prágmati patéras enós paidioú.

Yén. 15: 5: « Kai évgale aftón éxo kai ípe: Kítaxe tóra pros ton ouranó, kai métrise ta astéria, an borís na ta arithmísis. Kai ípe pros aftón: Étsi tha ínai to spérma sou . »

Me tin efkairía aftoú tou orámatos pou dóthike ston Ávram, o Theós mas apokalípti éna simvolikó klidí yia tin énnia pou díni pnevmatiká sti léxi « astéri ». Arkhiká anaphéretai sti Yénesi 1: 15, o rólos tou « astéra » ínai « na photízi ti yi » kai aftós o rólos ínai ídi aftós tou Ávram, ton opío o Theós kálese kai xekhórise yia aftón ton skopó, allá tha ínai epísis aftós ólon ton pistón pou tha diekdikísoun tin písti kai tin ipiresía tou ston Theó. Simióste óti símphona me to Dan. 12: 3, i idiótita ton « astéron » tha dothí stous eklektoús katá tin ísodó tous stin aioniótita: « I sophí tha lámpsoun san ti lámpsi tou ouranoú, kai aftí pou tha strépsoun polloús sti dikaiosíni tha lámpsoun san ta astéria stous aiónes ton aiónon ». I ikóna tou « astéra » apodídetai aplós se aftoús lógo tis epiloyís tous apó ton Theó.

Yén. 15: 6: « O Ávram pístepse ston Yiakhvé, kai tou to etheórise dikaiosíni ».

Aftó to síntomo edáphio apotelí to epísimo stikhío tou orismoú tis pístis kai tis arkhís tis dikaíosis méso tis pístis. Dióti i písti den ínai típota állo apó photisméni, dikaioloyiméni kai áxia empistosíni. I empistosíni ston Theó ínai themití móno me photisméni gnósi tou thelímatós Tou kai ólon óson Tou arésoun, khorís tin opía kathístatai paránomi. I empistosíni ston Theó sinístatai stin písti óti evloyí móno ósous Ton ipakoún, akolouthóntas to parádigma tou Ávram kai to télio parádigma tou Iisoú Khristoú.

Aftí i krísi tou Theoú ston Ávram prophitévi aftó pou tha phéri se ólous ekínous pou tha eneryísoun ópos aftón, me tin ídia ipakí sti theïkí alíthia pou protáthike kai apaitíthike stin epokhí tous.

Yén. 15: 7: « Kai o Kírios ípe pros aftón• Egó ímai o Kírios, o exígangon se ek tis Our ton Khaldaíon, dia na si dóso táftin tin yin na klironomísis . »

Os proímio stin parousíasi tis diathíkis tou me ton Ávram, o Theós ipenthimízi ston Ávram óti ton éphere apó tin Our ton Khaldaíon. Aftí i diatíposi vasízetai stin parousíasi tis prótis apó tis «déka entolés» tou Theoú pou anaphérontai stin Éxodo 20: 2: « Egó ímai o Yiakhvé, o Theós sou, pou se évgala apó ti yi tis Aiyíptou, apó ton íko tis doulías ».

Yén. 15: 8: « O Ávram apántise: Kírie, Kírie, pós tha xéro óti tha tin klironomíso? »

O Ávram zitái apó ton Yiakhvé éna simádi.

Yén. 15: 9: « Kai o Kírios ípe pros aftón• Páre yia ton eaftó sou mia damála trión etón, mia katsíka trión etón, éna kriári trión etón, éna trigóni kai éna nearó peristéri ».

Yén. 15: 10: « O Ávram píre óla aftá ta zóa, ta ékopse sti mési kai évale to éna kommáti apénanti apó to állo• ta ptiná ómos den ta khórise . »

I apántisi tou Theoú kai i práxi tou Ávram apaitoún exíyisi. Aftí i thisiastikí teletí vasízetai stin idéa tis mirasiás, i opía aphorá kai ta dío méri pou sináptoun mia diathíki, diladí as mirastoúme os dío. Ta zóa pou kóvontai sti mési simvolízoun to sóma tou Khristoú, to opío, óntas éna, tha mirastí pnevmatiká metaxí tou Theoú kai ton eklektón tou. Ta próvata ínai kat' ikóna anthrópou kai Khristoú, allá ta ptiná den ékhoun aftín tin ikóna tou anthrópou pou tha ínai o Khristós pou stálthike apó ton Theó. Yi' aftó, os ouránio símvolo, emphanízontai sti diathíki allá den ínai komména. I exiléosi tis amartías apó ton Iisoú tha ínai evnoïkí móno yia tous epíyious eklektoús, ókhi yia tous ouránious angélous.

Yénesi 15: 11: « Ta arpaktiká órmisan páno sta ptómata• kai o Ávram ta édioxe . »

Sto prophitevméno skhédio tou Theoú, móno ta ptómata ton asevón kai ton epanastatón tha dothoún os trophí sta arpaktiká pouliá katá tin éndoxi epistrophí tou Khristoú Sotíra. Sto télos tou khrónou, aftí i míra den tha aphorá ósous sináptoun diathíki me ton Theó en Khristó kai méso ton nómon Tou. Dióti ta ptómata ton zóon pou ektíthentai étsi ínai megális ayiótitas yia ton Theó kai ton Ávram. I práxi tou Ávram ínai dikaioloyiméni epidí ta yegonóta den prépi na érkhontai se antíthesi me tin prophitía skhetiká me to méllon kai tin telikí míra tis ayiótitas tou Khristoú.

Yén. 15: 12: « Kai kathós édie o ílios, épese vathís ípnos páno ston Ávram• kai idoú, phóvos kai megálo skotádi ton kálipse ».

Aftós o ípnos den ínai phisioloyikós. Ínai énas « vathís ípnos », san aftón ston opío o Theós víthise ton Adám yia na plási mia yinaíka, ti « vithó » tou, apó éna apó ta plevrá tou. Os méros tis diathíkis pou káni me ton Ávram, o Theós tha tou apokalípsi tin prophitikí simasía pou dínetai se aftón ton « vithó », o opíos tha ínai to antikímeno tis agápis tou Theoú en Khristó. Stin pragmatikótita, móno phainomeniká, o Theós ton káni na petháni yia na isélthi stin aiónia parousía tou, prolamvánontas étsi tin ísodó tou stin aiónia zí, diladí stin alithiní zí, símphona me tin arkhí óti kanénas ánthropos den borí na di ton Theó kai na zísi.

To « méga skotádi » simaíni óti o Theós ton tiphlóni os pros tin epíyia zí, prokiménou na kataskevási sto mialó tou ikonikés ikónes prophitikís phísis, simperilamvanoménis tis emphánisis kai tis parousías tou ídiou tou Theoú. Étsi, vithisménos sto skotádi, o Ávram nióthi énan dikaioloyiméno « phóvo ». Epipléon, aftó ipogrammízi tin tromerí phísi tou dimiourgoú Theoú pou tou milái.

Yén. 15: 13: « Kai ípe Kírios pros Ávram• Na xéris óti i apógoní sou tha ínai xéni se yi pou den ínai dikí tous, kai tha doulépsoun kai tha katapiézontai tetrakósia khrónia ».

O Theós anangélli ston Ávram to méllon, to peproméno pou epiphilássetai yia tous apogónous tou.

«. . . i apógoní sou tha ínai xéni se mia yi pou den tha ínai dikí tous »: aftó anaphéretai stin Aíyipto.

«. . . tha ipodoulothoún ekí »: stin allayí enós néou Pharaó pou den gnórize ton Iosíph, ton Evraío pou éyine megálos vezíris tou prokatókhou tou. Aftí i ipodoúlosi tha oloklirothí tin epokhí tou Misí.

«. . . kai tha katapiézontai tetrakósia khrónia »: Aftí den ínai móno i aiyiptiakí katapíesi, allá evrítera i katapíesi pou tha epireási tous apogónous tou Ávram mékhri na katalávoun sti Khanaán, tin ethnikí tous yi pou tous íkhe iposkhethí o Theós.

Yén. 15: 14: « Allá tha kríno to éthnos sto opío tha ipiretísoun, kai ístera apó aftó tha vgoun me pollá ipárkhonta ».

To éthnos-stókhos aftí ti phorá ínai prágmati móno i Aíyiptos, tin opía tha engatalípsoun, ousiastiká paírnontas mazí tous óla ta ploúti tis. Simióste óti se aftó to edáphio, o Theós den apodídi stin Aíyipto tin «katapíesi» pou anaphéretai sto prigoúmeno edáphio. Aftó epivevaióni to yegonós óti ta « tetrakósia khrónia » pou anaphérontai den iskhíoun móno yia tin Aíyipto.

Yén. 15: 15: « Tha anakhorísis stous patéres sou en iríni kai tha taphís se kalá yerámata ».

Óla tha yínoun ópos tou aníngile o Theós. Tha taphí sti Khevrón, sto Spílaio Makhpelá, se yi pou agórase o Ávram óso zoúse apó énan Khettaío.

Yén. 15: 16: « Stin tétarti yeniá tha epistrépsoun edó• epidí, i anomía ton Amorraíon den ékhi oloklirothí akóma ».

Metaxí aftón ton Amorraíon, i Khettaíi ékhoun kalés skhésis me ton Ávram, ton opío theoroún ekprósopo tou megálou Theoú. Étsi, simphonoún na tou poulísoun ti yi yia ton tápho tou. Allá se « tésseris yeniés », diladí « tetrakósia khrónia », i katástasi tha ínai diaphoretikí kai i Khananaïkí laí tha ékhoun phtási sto katóphli tis aniperáspistis apó ton Theó epanástasis kai óli tha exontothoún yia na aphísoun ti yi tous stous Evraíous, i opíi tha tin kánoun ethnikó tous édaphos.

Yia na katanísoume kalítera aftó to katastrophikó skhédio yia tous Khananaíous, prépi na thimithoúme óti o Nóe íkhe katarastí ton Khanaán, o opíos ítan o protótokos yios tou yiou tou, tou Kham. I Yi tis Epangelías katikíthike epoménos apó aftón ton apógono tou Kham, ton kataraméno apó ton Nóe kai apó ton Theó. I katastrophí tous ítan aplós théma khrónou pou órise o Theós yia na oloklirósi ta skhédiá tou sti yi.

Yén. 15: 17: « Kai ótan édise o ílios, éyine skotádi, kai idoú, éna kamíni pou kápnize, kai phlóyes pérasan anámesa sta diaireména zóa ».

Se aftí tin teletí, apagorévetai i photiá pou anávi o ánthropos. Epidí tólmise na paraviási aftín tin arkhí, i dío yii tou Aarón mia méra tha katanalothoún apó ton Theó. O Ávram íkhe zitísi apó ton Theó éna simádi kai aftó érkhetai me ti morphí ouránias photiás pou pernái anámesa sta zóa komména sta dío. Étsi martirí o Theós yia tous ipirétes tou, ópos o prophítis Ilías, enópion ton prophitón ton Váal, pou ipostirízontai apó tin xéni vasílissa kai sízigo tou vasiliá Akhaáv, onómati Iezável. To vomó tis pníyike sto neró, i photiá pou éstile o Theós tha katanalósi to vomó kai to neró pou etímase o Ilías, allá to vomó ton psevdoprophitón tha agnithí apó ti photiá tou.

Yén. 15: 18: « Ekíni tin iméra o Kírios ékane diathíki me ton Ávram, kai ípe: Stous apogónous sou édosa aftí ti yi, apó ton potamó tis Aiyíptou mékhri ton megálo potamó, ton potamó Evráti » .

Sto télos aftoú tou kephalaíou 15, aftó to edáphio to epivevaióni, óti to kírio théma tou ínai prágmati i simmakhía pou khorízi tous eklektoús apó tous állous anthrópous, óste na mirázontai aftí ti simmakhía me ton Theó kai na ton ipiretoún.

Taória tis yis pou iposkhéthike stous Evraíous ipervaínoun aftá pou tha katalávi to éthnos metá tin katáktisi tis Khanaán. Allá o Theós perilamváni stin prosphorá tou tis apérantes erímous tis Sirías kai tis Aravías pou enónoun ton «Evráti » pros ta anatoliká, kathós kai tin érimo Sour pou khorízi tin « Aíyipto » apó to Israíl. Anámesa se aftés tis erímous, i yi tis epangelías paírni tin ópsi enós kípou tou Theoú.

Stin prophitikí pnevmatikí anágnosi, ta « potamí » simvolízoun tous laoús, étsi óste o Theós na borí na prophitéfsi yia tous apogónous tou Ávram, diladí yia ton Khristó pou tha vri tous latreftés tou kai tous eklektoús tou péra apó to Israíl kai tin Aíyipto, sti dísi stin «Evrópi» pou simvolízetai stin Apokálipsi 9: 14 me to ónoma «o megálos potamós Evrátis ».

Yén. 15: 19: « i yi ton Kenaíon, ton Kenezaíon, ton Kadmonitón, »

Yén. 15: 20: « ton Khettaíon, ton Pherezaíon, ton Rephaím » ,

Yén. 15: 21: « ton Amorraíon, ton Khananaíon, ton Yeryesaíon kai ton Ievousaíon ».

Tin epokhí tou Ávram, aftá ta onómata prosdiórizan tis ikoyénies pou singentrónontan se pólis pou apoteloúsan kai katikoúsan sti yi Khanaán. Anámesá tous ítan i Rephaïm, i opíi íkhan diatirísi perissótero apó tous állous to yigántio lávaro ton prokataklismiaíon khrónon ótan o Iisoús tou Naví katélave tin periokhí « tésseris yeniés » í « tetrakósia khrónia » argótera.

O Ávram ínai o patriárkhis kai ton dío diathikón sto skhédio tou Theoú. I apógoní tou méso tis sárkas tha parágoun polloús apogónous pou tha yennithoún ston laó pou ékhi ekleyí apó ton Theó, allá den ékhi ekleyí apó aftón. Os apotélesma , aftí i próti diathíki pou vasízetai sti sárka diastrevlóni to sotírio skhédió tou kai tholóni tin katanóisí tis, epidí i sotiría tha vasízetai apoklistiká stin práxi tis pístis kai stis dío diathíkes. I peritomí tis sárkas den ésose ton Evraío ándra, parólo pou apaitoúntan apó ton Theó. Aftó pou tou epétrepse na sothí ítan ta érga ipakís tou pou apokálipsan kai epivevaíosan tin písti kai tin empistosíni tou ston Theó. Kai ínai to ídio prágma pou kathorízi ti sotiría sti néa diathíki, stin opía i písti ston Khristó zontanévi méso ton érgon ipakís stis entolés, ta diatágmata kai tis theïkés arkhés pou apokalíphthikan apó ton Theó, se olókliri tin Avía Graphí. Se mia ekpliroméni skhési me ton Theó, i didaskalía tou grámmatos photízetai apó ti nimosíni tou pnévmatos. Yi' aftó o Iisoús ípe: « To grámma skotóni, allá to pnévma díni zí ».

Yénesi 16

Diakhorismós me vási ti nomimótita

Yén. 16: 1: « I Sára, i yinaíka tou Ávram, den tou íkhe yennísi paidiá. Íkhe mia Aiyíptia doúli, pou onomazótan Ágar ».

Yén. 16: 2: « Kai ípe i Sára ston Ávram: Des, o Kírios me ékane stíro• éla, parakaló, sti doúli mou• ísos yenníso paidiá ap' aftín ». O Ávram isákouse sti phoní tis Sáras.

Yén. 16: 3: « Tóte i Sára, i yinaíka tou Ávram, píre tin Ágar tin Aiyíptia, tin doúli tis, kai tin édose ston Ávram, ton ándra tis, yia yinaíka, aphoú o Ávram ézise déka khrónia sti yi Khanaán . »

Ínai éfkolo yia emás na epikrínoume aftí tin atikhí epiloyí lógo tis protovoulías tis Sáras, allá kitáxte tin katástasi ópos parousiástike sto evloyiméno zevgári.

O Theós íkhe pi ston Ávram óti éna paidí tha yenniótan apó tin kiliá tou . Allá den tou ípe yia ti Sára, ti sízigó tou, i opía ítan stíra. Epipléon, o Ávram den zítise diefkrinísis apó ton Dimiourgó tou yia tis anakinósis tou. Perímene na tou milísi o Theós símphona me to kiríarkho thélimá tou. Kai edó, prépi na katalávoume óti aftí i éllipsi exíyisis íkhe akrivós os stókho na prokalési aftí tin anthrópini protovoulía me tin opía o Theós dimiouryí éna paránomo antístikho óson aphorá tin ipóskhesi tis evloyías, allá khrísimo, yia na thési brostá sto mellontikó Israíl pou khtístike páno ston Isaák, énan empólemo kai antagonistikó antagonismó, énan antípalo kai akómi kai énan ekhthró. O Theós katálave óti ektós apó tous dío drómous, to kaló kai to kakó pou téthikan prin apó tis epiloyés tou anthrópou, «to karóto kai to mastíyio» ítan kai ta dío aparaítita yia na prokhorísi o anipótaktos «gáidaros». I yénnisi tou Ismaíl, epísis yiou tou Ávram, tha evnísi ton skhimatismó tou aravikoú epitelíou mékhri tin teleftaía tou morphí stin istoría, ti thriskeftikí, to Islám (ipotayí• éna apokoríphoma ironías yia aftón ton phisiká kai klironomiká anipótakto laó).

Yén. 16: 4: « Isílthen is tin Ágar, kai sinélave• idoú óti íto éngios, periphronísasa tin kirían aftís ».

Aftí i periphronitikí stási tis Ágar, tis Aiyíptias, apénanti stin eroméni tis exakolouthí na kharaktirízi tous Áraves mousoulmanikoús laoús símera. Kai me aftón ton trópo, den ékhoun entelós ádiko, dióti o Ditikós kósmos ékhi periphroníси to terástio pronómio na ékhi evangelistí sto ónoma tou theïkoú Khristoú Iisoú. Étsi, aftí i psevdís aravikí thriskía sinekhízi na diakirítti óti o Theós ínai megálos, enó i Dísi ton ékhi svísi apó ta mitróa ton sképseón tis.

I ikóna pou dínetai se aftó to edáphio apikonízi tin akriví katástasi ton éskhaton kairón mas, dióti o Ditikós Khristianismós, akómi kai diastrevloménos, ópos i Saraï, den yenná pléon yious kai vithízetai stin pnevmatikí stirótita tou skótous. Kai i parimía léi: sti yi ton tiphlón, i monóphthalmi ínai vasiliádes.

Yén. 16: 5: « Kai ípe i Sára ston Ávram: «I dropí mou ínai páno sou• édosa tin doúli mou ston kólpo sou• kai ótan íde óti ítan éngios, me periphrónise• o Kírios as kríni anámesa se ména kai se séna » .

Yén. 16: 6: « O Ávram ípe sti Sára: «Idoú, i doúli sou ínai stin exousía sou• káne tis ó, ti sou phaínetai kaló». Kai i Sára tis phérthike áskhima• kai i Ágar éphiye makriá tis ».

O Ávram analamváni tin efthíni yi' aftó kai den katigorí ti Sára óti apotélese tin émpnefsi yia aftí tin paránomi yénnisi. Étsi, apó tin arkhí, i nomimótita epiválli ton nómo tis stin paránomi yénnisi kai, akolouthóntas aftó to máthima, apó tóra kai sto exís, i gámi tha enónoun móno átoma tis ídias stenís ikoyénias, akómi kai sto Israíl tou méllontos kai tin ethnikí tou morphí pou apoktíthike metá tin éxodo apó tin ipodoúlosi tis Aiyíptou.

Yén. 16: 7: « O ángelos tou Yiakhvé tin vríke kontá se mia piyí neroú stin érimo, kontá stin piyí pou ínai sto drómo yia ti Sour ».

Aftí i ámesi antallayí metaxí tou Theoú kai tis Ágar ínai dinatí móno lógo tis evloyiménis thésis tou Ávram. O Theós ti vríski stin érimo Sour, i opía tha yíni to spíti ton nomádon Arávon pou zoun se skinés, anazitóntas sinekhós trophí yia ta próvata kai tis kamíles tous. I piyí neroú ítan to méso epivíosis tis Ágar, kai sinantá tin «piyí ton nerón tis zís», i opía tin entharríni na apodekhtí tin idiótitá tis os ipirétrias kai to paragoyikó tis peproméno.

Yén. 16: 8: « Ípe: Ágar, doúli tis Sáras, apó poú érkhesai? Kai poú piyainis? Aftí apántise: Phévgo apó ti Sára tis kirías mou ».

I Ágar apantá kai stis dío erotísis: Poú pas? Apántisi: Phévgo. Apó poú érkhesai? Apántisi: Apó ti Sára, tin kiría mou.

Yén. 16: 9: « O ángelos tou Yiakhvé tis ípe: Epístrepse stin kiría sou kai tapinósou káto apó to khéri tis ».

O megálos kritís den tou aphíni álli epiloyí, diatázi tin epistrophí kai tin tapinótita, epidí to pragmatikó próvlima proklíthike apó tin periphrónisi pou édixe stin eroméni tou, i opía, ektós apó tin stirótitá tis, paraméni i nómimi eroméni tou kai prépi na ipiretítai kai na yínetai sevastí.

Yén. 16: 10: « O ángelos tou Yiakhvé tis ípe: Tha plithíno tous apogónous sou, óste na min boroún na aparithmithoún se plíthos ».

O Yiakhvé ton entharríni prosphérontás tou éna «karóto». Tou ipóskhetai mia yeniá « tóso poliárithmi pou tha ínai adínato na tin metrísi ». Min kánete láthos, aftó to plíthos tha ínai sarkikó kai ókhi pnevmatikó. Dióti i khrismí tou Theoú tha metadothoún mékhri tin engathídrisi tis néas diathíkis, móno apó tous Evraíous apogónous. Allá phisiká, opiosdípote ilikrinís Áravas borí na isélthi sti diathíki tou Theoú apodekhómenos ta prótipa pou gráphtikan apó tous Evraíous sti Vívlo. Kai apó tin emphánisí tou, to mousoulmanikó Koráni den ékhi ekplirósi aftó to kritírio. Katigorí, epikríni kai diastrevlóni tis vivlikés alíthies pou epikiróthikan apó ton Iisoú Khristó.

Khrisimopióntas yia ton Ismaíl tin ékphrasi pou ékhi ídi khrisimopiithí yia ton Ávram, « tóso pollí pou den tha ínai dinatón na tous metrísi kanís », katalavaínoume óti prókitai móno yia anthrópinous pollaplasiasmoús kai ókhi yia eklektoús yia aiónia zí. I singrísis pou protíni o Theós ipókintai pánta se órous pou prépi na pliroúntai. Parádigma: ta « astéria tou ouranoú » aphoroún opiadípote thriskeftikí drastiriótita pou sinístatai sto « photismó tis yis ». Allá me pio phos? Móno to phos tis alíthias pou nomimopiítai apó ton Theó kathistá éna « astéri » áxio na « lámpi yia pánta » stous ouranoús, símphona me to Dan. 12: 3, epidí tha ítan pragmatiká « nímones » kai tha ékhoun pragmatiká « didáxi dikaiosíni » símphona me ton Theó.

Yén. 16: 11: « O ángelos tou Kiríou tis ípe: «Idoú, ísai éngios kai tha yennísis yio, kai tha kalésis to ónomá tou Ismaíl• epidí, o Kírios ákouse tin talaiporía sou ».

Yén. 16: 12: « Tha ínai san ágrio gaïdoúri• i khír aftoú tha ínai enantíon káthe anthrópou, kai i khír pásis anthrópou tha ínai enantíon aftoú• kai tha katikí brostá se ólous tous adelphoús tou ».

O Theós singríni ton Ismaíl kai tous Áraves apogónous tou me éna « ágrio gaïdoúri », to zóo gnostó yia ton átakto kai pismatári kharaktíra tou• kai epipléon, vánafso epidí onomázetai « ágrio ». Epoménos, den epitrépi ston eaftó tou na eximerothí, oúte na eximerothí, oúte na paraplanithí. Me líga lóyia, den agapá kai den epitrépi ston eaftó tou na agapithí, kai phéri sta gonídiá tou mia epithetikí klironomikótita pros tous adelphoús tou kai tous xénous. Aftí i krísi pou kathieróthike kai apokalíphthike apó ton Theó ékhi megáli simasía, se aftí tin epokhí tou télous, yia na katanísoume ton timoritikó rólo, yia ton Theó, tis thriskías tou Islám, tin opía katapolemoúse o psevdís Khristianismós stis epokhés pou to khristianikó « phos » ítan móno « skotádi ». Apó tin epistrophí tou sti yi ton progónon tou, to Israíl ékhi yíni yia álli mia phorá stókhos tou, ópos kai i khristianiká kharaktirisméni Dísi, pou prostatévetai apó tin amerikanikí dínami, tin opía apokaloún, khorís megálo láthos, «o megálos Satanás». Ínai alíthia óti énas mikrós «Satanás» borí na anagnorísi «ton megálo».

Yennóntas ton Ismaíl, éna ónoma pou simaíni «o Theós ákouse», to paidí tis diamákhis, o Theós dimiouryí énan epipléon diakhorismó mésa stin ikoyénia tou Ávram. Aftó prostíthetai stin katára ton glossón pou dimiouryíthikan stin empiría tis Vavél. Allá an proetimázi ta mésa yia na timorísi, ínai epidí gnorízi ek ton protéron tin epanastatikí simperiphorá ton anthrópon stis dío diadokhikés simmakhíes tou mékhri to télos tou kósmou.

Yén. 16: 13: « Kai apokálese to ónoma tou Kiríou, pou tis íkhe milísi, Átta El Rói• epidí, ípe: Ída káti edó aphoú me íde aftós? »

To ónoma Átta El Rói simaíni: Esí ísai o Theós pou vlépi. Allá ídi, aftí i protovoulía na dósis ston Theó éna ónoma apotelí prosvolí yia tin anoterótitá tou. To ipólipo aftoú tou edaphíou, metaphrasméno me polloús diaphoretikoús trópous, sinopsízetai se aftí ti sképsi. I Ágar den borí na to pistépsi. Aftí, i mikrí doúli, ipírxe antikímeno tis prosokhís tou megálou dimiourgoú Theoú pou vlépi to peproméno kai to apokalípti. Metá apó aftí tin empiría, ti borí na phovátai?

Yénesi 16: 14 « Yi' aftó to pigádi onomástike «Pigádi Lakhaï-Roï»• vrísketai anámesa stin Kádis kai ti Varéd ».

I epíyii tópi ópou o Theós ekdilóthike ínai kosmopolítiki, allá i timés pou tous apodídoun i ánthropi sikhná prokaloúntai apó to idololatrikó tous pnévma, to opío den tous simphilióni mazí Tou.

Yénesi 16: 15 « I Ágar yénnise ston Ávram énan yio• kai o Ávram onómase ton yio tou, pou tou yénnise i Ágar, Ismaíl ».

O Ismaíl ínai prágmati o afthentikós yios tou Ávram, kai idiaítera to próto tou paidí, me to opío tha dethí phisiká. Allá den ínai o yios tis ipóskhesis pou íkhe anakinósi o Theós ek ton protéron. An kai epilékhthike apó ton Theó, to ónoma « Ismaíl » pou tou dóthike, pou simaíni « o Theós apántise », vasízetai kiríos stin talaiporía tis Ágar, thíma ton apopháseon pou élave i eroméni kai aphéntis tis. Allá apó mia défteri ápopsi, vasízetai epísis sto láthos tou Ávram kai tis Sáras, pou pístepsan stigmiaía óti aftós o yios pou sinélave i Ágar, i Aiyíptia, ítan i epivevaíosi, pou simaíni «i apántisi» kai i ekplírosi tis anangelías tou Theoú. Aftó to láthos tha ékhi aimatirés sinépies mékhri to télos tou kósmou.

O Theós ékhi isélthi sto paikhnídi tis anthrópinis sképsis kai yi' aftón to ousiódes ékhi epitefkhthí: to paidí tis diamákhis kai tou singrousiakoú khorismoú ínai zontanó.

Yén. 16: 16: « O Ávram ítan ogdónta éxi etón ótan i Ágar yénnise ston Ávram ton Ismaíl ».

Étsi, o «Ismaíl» yenníthike to 2034 (1948 + 86) ótan o Ávram ítan 86 etón.

Yénesi 17

Khorismós méso peritomís: éna simádi sti sárka

Yén. 17: 1: « Ótan o Ávram ítan eneníntα ennéa etón, o Yiakhvé phánike ston Ávram kai tou ípe: "Egó ímai o Theós o Pantodínamos• perpáta brostá mou kai na ísai ámemptos "».

To 2047, se ilikía 99 etón kai o Ismaíl se ilikía 13 etón, o Ávram dékhetai tin epískepsi en pnévmati apó ton Theó, o opíos tou parousiázetai yia próti phorá os « Pantodínamos Theós» . O Theós proetimázi mia enéryia pou tha apokalípsi aftón ton «pantodínamo» kharaktíra. I emphánisi tou Theoú ínai kiríos lektikí kai akoustikí, epidí i dóxa Tou paraméni aórati, allá mia ikóna tou prosópou Tou borí na phaní khorís na petháni.

Yén. 17: 2: « Tha stíso ti diathíki mou anámesa se ména kai se séna, kai tha se plithíno ipervoliká ».

O Theós ananeóni tin ipóskhesi tou pollaplasiasmoú Tou, kathorízontas aftón ton khróno « mékhri to ápiro », diladí, san « ti skóni tis yis » kai « ta astéria tou ouranoú » pou « kanís den borí na metrísi ».

Yén. 17: 3: « Kai épese o Ávram epí to prósopó tou• kai o Theós mílise pros aftón, légontas ,

Siniditopiόntas óti aftós pou tou milái ínai o «Pantodínamos Theós», o Ávram péphti me to prósopo broúmita yia na min kitáxi ton Theó, allá akoúi ta lóyia tou pou mayévoun olókliri tin psikhí tou.

Yén. 17: 4: « Aftí ínai i diathíki mou, tin opía káno mazí sou: Tha yínis patéras pollón ethnón ».

I diathíki pou éyine metaxí tou Theoú kai tou Ávram eniskhíetai ekíni tin iméra : « Tha yínis patéras plíthous ethnón ».

Yén. 17: 5: « To ónomá sou den tha ínai pléon Ávram, allá Avraám tha ínai to ónomá sou• epidí, se ékana patéra pollón ethnón ».

I allayí tou onómatos tou Ávram se Avraám ínai kathoristikí kai stin epokhí tou o Iisoús tha káni to ídio allázontas ta onómata ton apostólon tou.

Yén. 17: 6: « Tha se káno exairetiká karpophóro kai tha se káno éthni, kai vasiliádes tha proélthoun apó séna ».

O Ávram ínai o prótos patéras ton aravikón ethnón me ton Ismaíl, ston Isaák tha ínai o patéras ton Evraíon, ton yion tou Israíl• kai sti Madiám, tha ínai o patéras ton apogónon tou Madiám, me tous opíous o Misís tha vri ti sízigó tou, ti Sepphóra, kóri tou Iothór.

Yén. 17: 7: « Kai tha stíso ti diathíki mou anámesa se ména kai se séna, kai stous apogónous sou metá apó séna, se óles tis yeneés tous, se aiónia diathíki, yia na ímai Theós se séna kai stous apogónous sou metá apó séna ».

O Theós epiléyi diakritiká ta lóyia tis diathíkis tou, ta opía tha ínai «aiónia» allá ókhi aiónia. Aftó simaíni óti i diathíki pou siníphthi me tous sarkikoús apogónous tou tha ékhi periorisméni diárkia. Kai aftó toório tha epitefkhthí ótan, katá tin próti tou élefsi kai anthrópini ensárkosi, o thíos Khristós tha edraiósi, me ton ekoúsio exilastírio thánató tou, ti vási tis néas diathíkis pou tha ékhi aiónies sinépies.

Se aftó to simío, prépi na yíni katanitó óti óla ta protótoka paidiá ton anthrópon pou stokhopiíthikan kai onomástikan exarkhís khánoun ti nomimótitá tous. Aftí ítan i periptosi me ton Káin, ton protótoko tou Adám, ton Ismaíl, ton protótoko allá nótho yio tou Ávram, kai metá apó aftón, tha simví kai me ton Isáf, ton protótoko tou Isaák. Aftí i arkhí tis apotikhías tou prototókou prophitévi tin apotikhía tis evraïkís sarkikís diathíkis. I défteri diathíki tha ínai pnevmatikí kai tha ophelísi móno tous pragmatiká prosilitisménous idololátres, pará tis apatilés emphanísis pou prokaloúntai apó psevdís anthrópines axiósis.

Yén. 17: 8: « Tha dóso se séna kai stous apogónous sou metá apó séna ti yi stin opía tha ísai xénos, olókliri ti yi Khanaán, se aiónia idioktisía , kai tha ímai Theós tous».

Omíos, i yi Khanaán tha dothí « yia aiónia katokhí », diladí, ephóson o Theós desmévetai apó ti diathíki tou. Kai i apórripsi tou Messía Iisoú tha tin katastísi ákiri, étsi, 40 khrónia metá apó aftí tin oryí, to éthnos kai i protévousá tou Ierousalím tha katastraphoún apó Romaíous stratiótes kai i epizóntes Evraíi tha diaskorpistoún stis diáphores khóres tou kósmou. Dióti o Theós kathorízi énan óro tis diathíkis: « Egó tha ímai o Theós tous ». Epísis, ótan os apestalménos tou Theoú, o Iisoús tha aporriphthí epísima apó to éthnos, o Theós tha ínai se thési na paraviási ti diathíki tou me apóliti nomimótita.

Yén. 17: 9: « Kai ípe o Theós ston Avraám: Esí, ómos, tha tirísis ti diathíki mou, esí kai to spérma sou metá apó séna se óles tis yeneés tous » .

Aftó to edáphio théti télos se óles ekínes tis thriskeftikés axiósis pou kathistoún ton Theó Theó ton monotheïstikón thriskión pou sinarmologoúntai stin ikoumenikí simmakhía, pará tis asimvívastes kai antíthetes didaskalíes tous. O Theós desmévetai móno apó ta diká Tou lóyia pou thétoun ta themélia tis diathíkis Tou, éna ídos simvolaíou pou sináptetai me ósous ton ipakoún apoklistiká. An o ánthropos tirí ti diathíki tou, tin epikiróni kai tin epektíni. Allá o ánthropos prépi na akolouthí ton Theó sto érgo tou, pou vasízetai se dío diadokhikés phásis : i próti ínai sarkikí kai i défteri ínai pnevmatikí. Kai aftó to apóspasma apó tin próti sti défteri théti se dokimasía tin atomikí písti ton anthrópon, kai próta kai kíria, aftí ton Evraíon. Aporríptontas ton Khristó, to evraïkó éthnos paraviázi ti diathíki tou me ton Theó, i opía aníyi tin pórta stous idololátres, kai metaxí ton opíon ósi prosilitízontai ston Khristó iiothetoúntai apó aftón kai kataloyízontai os pnevmatikí yii tou Avraám. Étsi, óli ósi tiroún ti diathíki tou ínai sarkiká í pnevmatiká yii í kóres tou Avraám.

Se aftó to edáphio, vlépoume óti o Israíl, to mellontikó éthnos me aftó to ónoma, prágmati ékhi tin piyí tou ston Avraám. O Theós apophasízi na káni tous apogónous tou énan laó «xekhorisméno» yia mia epíyia epídixi. Aftós den ínai énas sosménos laós, allá i sístasi mias anthrópinis sináthrisis pou antiprosopévi tous epíyious ipopsiphíous yia tin epiloyí ton eklektón pou sózontai apó ti mellontikí khári tou Theoú pou tha apoktithí méso tou Iisoú Khristoú.

Yén. 17: 10: « Aftí ínai i diathíki mou, tin opía tha tiríte, anámesa se eména kai se esás kai sto spérma sou metá apó esás: Káthe arsenikó anámesá sas tha peritmithí » .

I peritomí ínai éna simádi tis diathíkis pou siníphthi metaxí tou Theoú, tou Avraám kai ton apogónon tou, diladí ton sarkikón apogónon tou. I adinamía tis ínai i silloyikí tis morphí, i opía iskhíi yia ólous tous apogónous tou, pou ínai empnefsméni apó tin písti í ókhi, ipákoi í ókhi. Antítheta, sti néa diathíki, i epiloyí méso tis pístis, pou títhetai se dokimasía, tha viothí atomiká apó tous eklektoús, i opíi sti sinékhia tha apoktísoun tin aiónia zí pou diakivévetai se aftí ti diathíki. Prépi na prosthésoume stin peritomí mia disáresti sinépia: I Mousoulmáni ékhoun epísis peritmithí apó ton patriárkhi tous Ismaíl kai dínoun se aftín tin peritomí mia pnevmatikí axía pou tous odiyí na diekdikísoun to dikaíoma stin aioniótita. Ostóso, i peritomí ékhi móno diarkí kai ókhi aiónia sarkiká apotelésmata.

Yén. 17: 11: « Tha kánete peritomí• kai aftó tha ínai simío diathíkis metaxí emoú kai imón » .

Ínai prágmati éna simádi simmakhías me ton Theó, allá i apotelesmatikótitá tou ínai móno sarkikí kai ta edáphia 7, 8 kai to epómeno edáphio 13 epivevaiónoun tin epharmoyí tou móno os « aiónia ».

Yén. 17: 12: « Pása árrena anámesá sas tha peritémnetai se ilikía októ imerón, se óles tis yeniés sas, íte yenniménos sto spíti sas íte apoktiménos me khrímata apó opiondípote xéno, pou den ínai apó ti dikí sas philí » .

Aftó exakolouthí na ínai káti polí periergo, allá pará tin engení diarkí phísi tou, apotelí mia prophitía pou apokalípti to skhédio tou Theoú yia tin 8i khilietía . Aftós ínai o lógos yia tin epiloyí ton «októ imerón», epidí i prótes eptá iméres simvolízoun ton yíino khróno tis epiloyís ton eklektón ton éxi khiliádon etón kai tin krísi tis évdomis khilietías. Organónontas, sti yi, mia stení simmakhía me to evraïkó éthnos kai to arkhikó tou émvrio, ton Ávram, o Theós apokalípti tin ikóna tis mellontikís aioniótitas ton eklektón, apallagménon apó ti sarkikí sexoualikí adinamía pou epikentrónetai stin akroposthía pou ékhi apokopí apó tous ándres. Tóte, ópos akrivós i eklektí tha proérkhontai apó óles tis katavolés ton laón tis yis, allá móno en Khristó, stin palaiá diathíki, i peritomí prépi na epharmózetai akómi kai stous xénous ótan théloun na zísoun me to stratópedo pou epélexe o Theós.

I kíria idéa tis peritomís ínai na didáxi óti stin aiónia vasilía tou Theoú, i ánthropi den tha anaparágontai pléon kai óti i sarkikés epithimíes den tha ínai pléon dinatés. Epipléon, o apóstolos Pávlos singríni tin peritomí tis sárkas tis palaiás diathíkis me aftín tis kardiás ton eklektón sti néa. Ipó aftó to prísma, ipodilóni tin katharótita tis sárkas kai ekíni tis kardiás pou díni ton eaftó tis ston Khristó.

Peritomí simaíni perikopí, kai aftí i idéa apokalípti óti o Theós théli na dimiouryísi mia monadikí skhési me to plásma Tou. Os «zilótipos» Theós, apaití apoklistikótita kai proteraiótita agápis apó tous eklektoús Tou, i opíi prépi, eán khriastí, na perikópsoun tis anthrópines skhésis pou ínai epivlavís yia ti sotiría tous kai na spásoun tous desmoús me prágmata kai anthrópous pou vláptoun ti skhési tous mazí Tou. Se mia prophitikí paidagoyikí ikóna, aftí i arkhí aphorá próta ton sarkikó Israíl

Tou kai metá ton pnevmatikó Israíl ólon ton epokhón, o opíos apokalíptetai ston Iisoú Khristó stin teliótitá Tou.

Yén. 17: 13: « Ópios yenniétai se spíti kai ópios agorázetai me khrímata prépi na peritémnetai• kai i diathíki mou tha ínai sti sárka sas aiónia diathíki ». » .

O Theós epiméni se aftí tin idéa: tóso ta nómima óso kai ta nótha paidiá boroún na sindethoún mazí tou, epidí étsi prophitévi tis día diathíkes tou sotíriou skhedíou tou. . . Sti sinékhia, i epimoní pou kharaktirízetai apó tin epistrophí tis ékphrasis « agorasméni me khrímata » prophitévi ton Iisoú Khristó, o opíos tha ektimithí sta 30 dinária apó tous epanastatiménous thriskevómenous Ioudaíous. Kai étsi, yia 30 dinária, o Theós tha prosphéri tin anthrópini zí tou os lítrosi yia tous Ioudaíous kai tous idololátres eklektoús sto ónoma tis ayías diathíkis tou. Allá i « aiónia » phísi tou simíou tis peritomís anakalítai kai i akrívia « sti sárka sas » epivevaióni ton stigmiaío kharaktíra tou. Dióti aftí i diathíki pou xekiná edó tha ékhi télos ótan o Messías emphanistí « yia na váli télos stin amartía », símphona me to Dan. 7: 24.

Yén. 17: 14: « Ándras aperítmitos, óstis den ékhi peritmithí sti sárka tou, théli exolothrefthí ek tou laoú aftoú• théli paraviási ti diathíki mou ».

I tírisi ton kanónon pou éthese o Theós ínai polí afstirí kai den epitrépi exairésis epidí i paravásis tous diastrevlónoun to prophitikó tou skhédio, kai tha díxi empodízontas ton Misí na isélthi sti Khanaán óti aftó to sphálma ínai polí megálo. I aperítmiti sti sárka den ínai pio nómimi na zoun ston epíyio evraïkó laó apó ó, ti tha ítan i aperítmiti stin kardiá sti mellontikí aiónia ouránia vasilía tou Theoú.

Yén. 17: 15: « Kai ípe o Theós ston Avraám: Den tha apokalís pléon ti Sára to ónoma tis yinaíkas sou Sára, allá to ónomá tis tha ínai Sárra ».

Ávram simaíni patéras enós laoú, allá Avraám simaíni patéras enós plíthous. Omíos, Sára simaíni evyenís allá Sára simaíni pringípissa.

O Ávram ínai ídi o patéras tou Ismaíl, allá i allayí tou onómatós tou Avraám dikaioloyítai apó ton pollaplasiasmó ton apogónon tou ston Isaák, ton yio pou o Theós tha tou anangíli, ókhi ston Ismaíl. Yia ton ídio lógo, i stíra Sára tha anaparáyi kai tha yennísi plíthi méso tou Isaák, tou yiou tis, kai to ónomá tis tha yíni Sára.

Yén. 17: 16: « Tha tin evloyíso, kai tha sou dóso yio apó aftín• tha tin evloyíso, kai tha yíni éthni• vasiliádes laón tha proélthoun apó aftín ».

O Ávram porévetai me ton Theó, allá i kathimeriní tou zí ínai yíini kai vasízetai se yíines phisikés sinthíkes, ókhi se theïká thávmata. Epísis, sto mialó tou, díni sta lóyia tou Theoú tin énnia mias evloyías me tin opía i Sára apéktise énan yio méso tis doúlis tis Ágar.

Yénesi 17: 17: « Kai épese o Avraám me to prósopo epáno sto prósopó tou, kai yélase, kai ípe stin kardiá tou: Tha yennithí paidí se ánthropo ekató etón? Kai i Sárra, eneníntа etón, tha yennísi paidí? »

Siniditopiónτas óti o Theós borí na ennoí óti i Sára tha yíni ikaní na káni paidiá, parólo pou ínai stíra kai ídi 99 etón, yelái mónos tou. I katástasi ínai tóso adianóiti se yíino anthrópino epípedo pou aftí i antanáklasi tis sképsis tou phaínetai phisikí. Kai díni nóima sti sképsi tou.

Yén. 17: 18: « Kai ípe o Avraám ston Theó: Íthe o Ismaíl na zísi enópión sou! »

Ínai saphés óti o Avraám sképhtetai sarkiká kai óti sillamváni ton pollaplasiasmó tou móno méso tou Ismaíl, tou yiou pou ékhi ídi yennithí kai ínai 13 etón.

Yén. 17: 19: « Kai ípe o Theós: Sárra, i yinaíka sou, tha sou yennísi iió, kai tha kalésis to ónomá tou Isaák• kai tha stíso ti diathíki mou pros aftón se aiónia diathíki, kai pros to spérma tou metá aftón ».

Gnorízontas tis sképsis tou Avraám, o Theós ton epiplítti kai ananeóni tin anangelía khorís na aphíni tin paramikrí pithanótita parerminías.

I amphivolía tou Avraám yia ti thavmatouryí yénnisi tou Isaák prophitévi tin amphivolía kai tin dispistía pou tha ekdilósi i anthropótita apénanti ston Iisoú Khristó. Kai aftí i amphivolía tha lávi ti morphí epísimis apórripsis apó tous sarkikoús apogónous tou Avraám.

Yénesi 17: 20 Óso yia ton Ismaíl, se isákousa• idoú, tha ton evloyíso, kai tha ton káno karpophóro, kai tha ton plithíno sphódra• kai tha yennísi dódeka árkhontes, kai tha ton káno megálo éthnos .

Ismaíl simaíni óti o Theós ákouse, epísis, se aftí tin parémvasi, o Theós exakolouthí na dikaioloyí to ónoma pou tou édose. O Theós tha ton káni karpophóro, tha pollaplasiastí kai tha skhimatísi to megálo aravikó éthnos pou apotelítai apó «dódeka príngipes». Aftós o arithmós 12 ínai parómios me tous 12 yious tou Iakóv tis ierís simmakhías tou, tous opíous tha diadekhthoún i 12 apóstoli tou Iisoú Khristoú, allá parómio den simaíni taftósimo, epidí epivevaióni ti theïkí víthia allá ókhi mia sotíria simmakhía skhetiká me to skhédió tou yia aiónia zí. Epipléon, o Ismaíl kai i apógoní tou tha ínai ekhthrikí apénanti se ólous ósous isélthoun stin ierí simmakhía tou Theoú, diadokhiká Evraíous kai metá Khristianoús. Aftós o epivlavís rólos tha epikirósi mia nótho yénnisi me exísou nóthes diadikasíes pou phantázetai i stíra mitéra kai o ipervoliká aftáreskos patéras. Yi' aftó i sarkikí yii tou Avraám tha ínai phorís tis ídias katáras kai teliká tha ipostoún tin ídia apórripsi apó ton Theó.

Ékhontas gnorísi ton Theó kai tis axíes Tou, i apógoni tou Ismaíl boroún na epiléxoun na zísoun símphona me tous kanónes Tou mékhri na isélthoun stin evraïkí diathíki, allá aftí i epiloyí tha paramíni atomikí, ópos i aiónia sotiría pou tha prospherthí stous eklektoús. Omíos, ópos kai me állous anthrópous káthe proélefsis, i sotiría en Khristó tha tous prospherthí kai i odós pros tin aioniótita tha ínai anikhtí se aftoús, allá móno me to ipákouo prótipo tou Khristoú Sotíra, stavroménou, nekroú kai anastiménou.

Yén. 17: 21: « Tha stíso ti diathíki mou me ton Isaák, ton opío tha sou yennísi i Sárra se aftón ton orisméno kairó tou khrónou tou khrónou » .

Ephóson o Ismaíl ítan 13 etón katá ti stigmí aftoú tou orámatos, símphona me to edáphio 27, tha ínai 14 etón ótan yennithí o Isaák. Allá o Theós epiméni se aftó to simío: i diathíki tou tha sinaphthí me ton Isaák, ókhi me ton Ismaíl. Kai tha yennithí apó ti Sára.

Yén. 17: 22: « Kai aphoú telíose na tou milái, o Theós anévike apó ton Avraám ».

I emphanísis tou Theoú ínai spánies kai exairetikés, kai aftó exiyí yiatí i ánthropi den sinithízoun ta theïká thávmata kai yiatí, ópos kai o Avraám, i silloyistikí tous paraméni exartiméni apó tous phisikoús nómous tis yíinis zís. Mólis paradothí to mínimá tou, o Theós aposíretai.

Yén. 17: 23: « O Avraám píre ton Ismaíl ton yio tou, kai ólous ósous yenníthikan sto spíti tou, kai ólous ósous íkhan agorastí me khrímata, káthe arsenikó apó tous ándres tou spitioú tou Avraám• kai tous periétaxe ekíni tin iméra, kathós o Theós ton íkhe prostáxi . »

I entolí pou dóthike apó ton Theó ektelítai amésos. I ipakí Tou dikaioloyí ti simmakhía tou me ton Theó. Aftós o iskhirós aphéntis tis arkhaiótitas agóraze ipirétes kai i idiótita tou doúlou ipírkhe kai den amphisvitoúntan. Stin pragmatikótita, aftó pou tha katastísi to théma amphisvitísimo ínai i khrísi vías kai i kakometakhírisi ton ipiretón. I idiótita tou doúlou ínai epísis aftí ólon ton litroménon tou Iisoú Khristoú, akómi kai símera .

Yén. 17: 24: « O Avraám ítan enenínta ennéa etón ótan peritmíthike ».

Aftí i diefkrínisi mas ipenthimízi óti o Theós apaití ipakí apó tous anthrópous, anexártita apó tin ilikía tous• apó ton neótero éos ton megalítero.

Yén. 17: 25: « O Ismaíl, o yios tou, ítan dekatrión etón ótan peritmíthike ».

Epoménos, tha ínai 14 khrónia megalíteros apó ton adelphó tou Isaák, yegonós pou tha tou díni pragmatikí ikanótita na prokalési kakó ston neótero adelphó tou, ton yio tis nómimis sizígou tou.

Yén. 17: 26: « Tin ídia iméra peritémnontan o Avraám kai o yios tou o Ismaíl » .

O Theós ipenthimízi ston Ismaíl ti nomimótitá tou apénanti ston Avraám, o opíos ínai o patéras tou. I kiní tous peritomí ínai tóso apatilí óso kai i iskhirismí ton apogónon tous pou iskhirízontai ton ídio Theó. Yiatí yia na iskhiristí kanís óti ínai Theós, den arkí na ékhi ton ídio sarkikó patéra ton progónon tou. Kai ótan i ápisti Evraíi iskhirízontai aftí ti síndesi me ton Theó lógo tou patéra tous Avraám, o Iisoús tha aporrípsi aftó to epikhírima kai tha tous apodósi os patéra tous ton diávolo, ton Sataná, patéra tou psévdous kai dolophóno apó tin arkhí. Aftó pou ípe o Iisoús stous epanastatiménous Evraíous tis epokhís tou iskhíi exísou kai yia tous aravikoús kai mousoulmanikoús iskhirismoús mas.

Yén. 17: 27: « Kai ólos o íkos aftoú, kai i yenniméni en to íko aftoú kai i agorasméni me khrímata xénon, peritémnonto mazí tou ».

Metá apó aftó to montélo ipakís, tha doúme óti i atikhíes ton Evraíon pou éphigan apó tin Aíyipto tha proérkhontai pánta apó tin ipotímisi aftís tis ipakís pou o Theós apaití me apólitous órous, se óles tis epokhés kai mékhri to télos tou kósmou.

Yénesi 18

O Khorismós ton Adelphón Ekhthrón

Yénesi 18: 1 : «Tóte o Kírios phánike se aftón anámesa stis velanidiés tis Mamvrí, enó kathótan stin pórta tis skinís tou mésa sti zésti tis iméras ».

Yén. 18: 2: « Kai síkose ta mátia tou kai íde, kai idoú, tris ándres stékontan kontá tou• kai ótan tous íde, étrexe apó tin pórta tis skinís tou se sinántisí tous, kai proskínise mékhri ti yi ».

O Avraám ínai énas ekatókhronos ándras. Xéri óti ínai pléon yéros, allá paraméni se kalí phisikí katástasi, kathós « trékhi na sinantísi » tous episképtes tou. Tous anagnórise os ouránious angeliophórous? Boroúme na to ipothésoume, aphoú « ipoklínetai mékhri to édaphos » brostá tous. Allá aftó pou vlépi ínai «tris ándres» kai boroúme sti sinékhia na doúme stin antídrasí tou tin aísthisi tis afthórmitis philoxenías tou, i opía ínai karpós tou phisikoú storyikoú kharaktíra tou.

Yén. 18: 3: « Kai ípe• Kírie, an tóra vríka évnia enópión sou, mi parélthis, parakaló, apó ton doúlo sou ».

To na apokalí énan episképti «kírio» ítan apotélesma tis megális tapinótitas tou Avraám kai páli den ipárkhi kamía apódixi óti nomízi óti apefthínetai ston Theó. Dióti aftí i epískepsi apó ton Theó se mia entelós anthrópini emphánisi ínai exairetikí, aphoú oúte o Misís tha ékhi tin ádia na di « ti dóxa » tou prosópou tou Theoú símphona me tin Éxodo 33: 20 éos 23: « O Yiakhvé ípe: Den tha borésis na dis to prósopó mou, yiatí kanénas ánthropos den borí na me di kai na zísi. O Yiakhvé ípe: Na énas tópos kontá mou• tha stathís páno ston vrákho. Ótan perási i dóxa mou, tha se válo se mia skhismí tou vrákhou, kai tha se skepáso me to khéri mou mékhri na peráso. Kai ótan yiríso to khéri mou píso, tha me dis apó píso, allá to prósopó mou den tha borí na phaní» . An to órama tis « dóxas » tou Theoú apagorévetai, den apagorévi ston eaftó tou na pári anthrópini emphánisi yia na plisiási ta plásmatá tou. O Theós to káni yia na episkephtí ton Avraám, ton phílo tou, kai tha to káni xaná me ti morphí tou Iisoú Khristoú apó tin emvriïkí tou síllipsi mékhri ton exilastírio thánató tou.

Yén. 18: 4: « As phéroun lígo neró, kai as plínoun ta pódia sas, kai as anapafthoún káto apó aftó to déntro ».

O stíkhos 1 to xekathárise, káni zésti, kai i ephídrosi ton podión ínai kalimméni me khomátini skóni dikaioloyí to plísimo ton podión ton episkeptón. Ínai mia efkháristi prosphorá pou tous yínetai. Kai aftí i prosokhí ínai pros timín tou Avraám.

Yén. 18: 5: « Tha páo kai tha phéro éna kommáti psomí, yia na stiríxo tin kardiá sou• kai ístera tha pas ston drómo sou• epidí, yi' aftó prospernás ton doúlo sou». Aftí apántisan: «Káne ópos ípes ».

Edó vlépoume óti o Avraám den anagnórise aftoús tous episképtes os ouránia ónta. I prosokhí pou tous díkhni apotelí epoménos martiría ton phisikón anthrópinon idiotíton tou. Ínai tapinós, storyikós, evyenikós, yennaiódoros, exipiretikós kai philóxenos• prágmata pou ton kánoun agapitó ston Theó. Se aftí tin anthrópini ptikhí, o Theós engríni kai apodékhetai óles tis protásis tou.

Yén. 18: 6: « Kai o Avraám píye grígora sti skiní tou pros ti Sárra kai ípe: Grígora, tría métra leptó alévri, zimóste to kai kánte pítes ».

I trophí ínai khrísimi yia to sarkikó sóma kai vlépontas tría sómata sárkas brostá tou, o Avraám íkhe etimási trophí yia na ananeósi ti somatikí dínami ton episkeptón tou.

Yén. 18: 7: « Kai étrexe o Avraám sto kopádi tou, kai píre éna moskhári, tripheró kai kaló, kai to édose se énan doúlo• kai éspefse kai to etímase . »

I epiloyí enós tripheroú moskharioú katadiknii peraitéro ti yennaiodoría kai ti phisikí tou kalosíni• tin efkharístisí tou na efkharistí ton plisíon tou. Yia na epitíkhi aftó to apotélesma, prosphéri to kalítero stous episképtes tou.

Yén. 18: 8: « Kai élave voútiro kai gála, kai to moskhári pou íkhe etimastí, kai évale brostá tous. Kai aftós státhike mazí tous káto apó to déntro• kai éphagan . »

Aftá ta orektiká phayitá prosphérontai se perastikoús agnóstous, anthrópous pou den gnorízi allá tous opíous antimetopízi san méli tis dikís tou ikoyénias. I ensárkosi ton episkeptón ínai polí pragmatikí, aphoú tróne to phayitó pou phtiákhnetai yia anthrópous.

Yén. 18: 9: « Tóte tou ípan: «Poú ínai i Sára i yinaíka sou? » Ekínos apántise: «Ínai ekí sti skiní ».

Kathós i dokimasía tou ikodespóti ítan mia epitikhía pros dóxa Theoú kai dikí tou, i episképtes apokalíptoun tin alithiní tous phísi onomázontas ti yinaíka tou «Sára», to ónoma pou tou íkhe dósi o Theós sto prigoúmeno óramá tou.

Yén. 18: 10: « Énas apó aftoús ípe: «Tha epistrépso se séna perípou aftí tin epokhí• kai idoú, i Sárra i yinaíka sou tha apoktísi yio». I Sárra ákouye stin pórta tis skinís píso tou . »

As simiósoume óti stin emphánisi ton trión episkeptón, típota den mas epitrépi na anagnorísoume ton Yiakhvé apó tous dío angélous pou ton sinodévoun. I ouránia zí ekdilónetai edó kai apokalípti tin aísthisi tis isótitas pou vasilévi ekí.

Enó énas apó tous tris episképtes anakinóni tin epikímeni yénnisi tis Sára, akoúi apó tin ísodo tis skinís ti léyetai, kai to kímeno diefkrinízi pios « ítan píso tou », pou simaíni óti den tin íde kai, anthrópina milóntas, den tha boroúse na ékhi epígnosi tis parousías tis. Allá den ítan ántres.

Yén. 18: 11: «O de Avraám kai i Sárra ísan yérontes kai prokhoriméni is tin ilikían, kai i Sárra den imporoúse na elpízi na teknopiísi ».

To edáphio orízi tis phisioloyikés anthrópines sinthíkes pou ínai kinés se óli tin anthropótita.

Yén. 18: 12: « Yélase mésa tis , légontas: Tóra pou ímai griá, tha epithimíso? Kai o kíriós mou ínai yiraiós ».

Simióste xaná tin akrívia: « Yelái mésa tis »• étsi pou kanís den tin ákouse na yelái ektós apó ton zontanó Theó pou erevná sképsis kai kardiés.

Yén. 18: 13: « Tóte ípe o Kírios ston Avraám: Yiatí yélase i Sárra, légontas: “Tha yenníso prágmati paidí, enó ímai griá? ” »

O Theós ekmetallévetai tin efkairía na apokalípsi ti theïkí Tou taftótita, yegonós pou dikaioloyí tin anaphorá tou Yiakhvé, epidí prágmati aftós ínai pou milái ston Avraám me aftí tin anthrópini emphánisi. Móno o Theós borí na gnorízi tis kriphés sképsis tis Sáras kai tóra o Avraám gnorízi óti o Theós tou milái.

Yén. 18: 14: « Ipárkhi káti dískolo yia ton Kírio? Ston orisméno kairó tha epistrépso se séna, aftí ti stigmí• kai i Sárra tha ékhi yio ».

O Theós yínetai afthentía kai ananeóni tin prophitía Tou xekáthara sto ónoma tou Yiakhvé, tis theótitás Tou.

Yénesi 18: 15: « I Sárra ípe psémata, légontas: Den yélasa• epidí, phovótan• ekínos ómos ípe: Ókhi, yélases ».

« I Sára ípe psémata », léi to kímeno, epidí o Theós ákouse tin kriphí tis sképsi, allá kanéna yélio den vyíke apó to stóma tis. Ítan epoménos móno éna mikró pséma pros ton Theó, allá ókhi pros ton ánthropo. Kai an o Theós tin epiplítti, ínai epidí den paradékhetai óti o Theós ékhi ton élenkho ton sképseón tis. To apodiknií aftó phtánontas sto simío na tou pi psémata. Yi' aftó epiméni légontas: « Antítheta (ínai psevdés), yélases ». As min xekhnáme óti o ánthropos pou evloyítai apó ton Theó ínai o Avraám kai ókhi i Sára, i nómimi sízigós tou, i opía epophelítai móno apó tin evloyía tou sizígou tis. I idées tis ékhoun ídi odiyísi stin katára tis yénnisis tou Ismaíl, tou mellontikoú klironomikoú ekhthroú kai antagonistí tou Israíl. Ínai alíthia óti olokliróni éna theïkó érgo.

Yén. 18: 16: « Kai i ándres sikóthikan yia na anakhorísoun, kai érixan mia matiá pros ta Sódoma• kai o Avraám píye mazí tous yia na tous apokhairetísi . »

Ékhontas anazoogonithí, khortastí kai epivevaiósi ston Avraám kai ti Sárra ti mellontikí yénnisi tou nómimou yiou Isaák, i ouránii episképtes apokalíptoun ston Avraám óti i epískepsí tous sti yi ékhi kai mia álli apostolí: aphorá ta Sódoma.

Yén. 18: 17: « Tóte o Kírios ípe: Na krípso apó ton Avraám aftó pou prókitai na káno? . . . »

Edó ékhoume tin akriví epharmoyí aftoú tou edaphíou apó to Amós 3: 7: « Vevaíos o Kírios Yiakhvé den tha káni típota, khorís na apokalípsi to mistikó tou stous doúlous tou tous prophítes ».

Yén. 18: 18: « O Avraám tha yíni sígoura éna megálo kai iskhiró éthnos, kai óla ta éthni tis yis tha evloyithoún se aftón ».

Lógo tis sinithisménis apólias nímatos pou epharmózetai sto epírrima « sígoura », thimámai óti simaíni: me énan orisméno kai apólito trópo. Prin apokalípsi to katastrophikó tou skhédio, o Theós spévdi na kathisikhási ton Avraám yia ti thési tou enópión tou kai ananeóni tis evloyíes pou tha tou khoriyísi. O Theós arkhízi na milái yia ton Avraám sto tríto prósopo yia na ton anipsósi sto epípedo mias megális istorikís prosopikótitas tis anthropótitas. Me aftón ton trópo, díkhni stous sarkikoús kai pnevmatikoús apogónous tou to prótipo pou evloyí kai pou thimátai kai orízi sto edáphio pou akolouthí.

Yén. 18: 19: « Dióti exélexa aftón, dia na prostáxi ta tékna aftoú kai tin ikoyénián aftoú metá aftón, dia na philáttoun tin odón tou Kiríou, na práttoun krísin kai dikaiosínin, kai dia na ektelési o Kírios is ton Avraám ó, ti iposkhéthiken is aftón… »

Aftó pou perigráphi o Theós se aftó to edáphio káni óli ti diaphorá me ta Sódoma, ta opía tha katastrépsi. Mékhri to télos tou kósmou, i eklektí tou tha ínai ópos aftí i perigraphí: i tírisi tis odoú tou Yiakhvé sinístatai stin epharmoyí dikaiosínis kai krísis. alithiní dikaiosíni kai alithiní dikaiosíni pou

o Theós tha vasísi se kímena nómou yia na didáxi ton laó tou Israíl. O sevasmós yia aftá ta prágmata tha ínai i proïpóthesi yia na sevastí o Theós tis iposkhésis tou yia evloyíes.

Yén. 18: 20: « Kai ípe o Yiakhvé: Megáli ínai i kravyí enantíon ton Sodómon kai ton Gomórron, kai megáli ínai i amartía tous ».

O Theós epiphéri aftí tin krísi enantíon ton Sodómon kai ton Gomórron, ton póleon ton vasiliádon pou o Avraám íkhe érthi na sósi ótan dékhtikan epíthesi. Allá ítan epísis sta Sódoma pou o anipsiós tou, o Lot, íkhe epiléxi na engatastathí, me tin ikoyéniá tou kai tous ipirétes tou. Gnorízontas ton desmó proskóllisis pou ékhi o Avraám yia ton anipsió tou, o Theós pollaplasiázi tis morphés prosokhís pros ton ilikioméno ánthropo yia na tou anakinósi tis prothésis tou. Kai yia na to káni aftó, ipoviázetai sto epípedo tou anthrópou yia na exanthropistí óso to dinatón perissótero, óste na topothetithí sto epípedo tis anthrópinis loyikís tou Avraám, tou doúlou tou.

Yén. 18: 21: « Tha katévo, lipón, kai tha do an épraxan símphona me tin anaphorá pou írthe se ména• kai an den ínai étsi, tha xéro ».

Aftá ta lóyia érkhontai se antíthesi me tin katanóisi tou zitímatos apó ti Sára, dióti o Theós den borí na agnísi to epípedo anithikótitas pou ékhi phtási se aftés tis dío pólis tis pediádas kai tin áphthoni evimería tous. Aftí i antídrasi apokalípti ti phrontída pou kataválli yia na diasphalísi óti o pistós ipirétis tou tha apodekhtí ti díkaii piní tis krísis tou.

Yén. 18: 22: « I ándres éphigan kai pígan sta Sódoma. O Avraám ómos státhike enópion tou Kiríou ».

Edó, o diakhorismós ton episkeptón epitrépi ston Avraám na anagnorísi anámesá tous ton zontanó Theó, Yiakhvé, pou ínai parón mazí tou se mia aplí anthrópini emphánisi, i opía entharríni tin antallayí léxeon. O Avraám tha entharrinthí. se simío na emplakí se éna ídos diapragmátefsis me ton Theó yia na epitíkhi ti sotiría ton dío póleon, i mía ek ton opíon katikítai apó ton agapitó tou anipsió Lot.

Yén. 18: 23: «Kai plisíase o Avraám kai ípe: «Tha katastrépsis kai ton díkaio mazí me ton aseví? »

To erótima tou Avraám ínai dikaioloyiméno epidí, stis silloyikés práxis dikaiosínis tis, i anthropótita prokalí ton thánato athóon thimáton, gnostó os paráplevres apólies. Allá an i anthropótita ínai aníkani na káni ti diaphorá, o Theós borí. Kai tha paráskhi apodíxis yi' aftó ston Avraám kai se emás pou diavázoume ti vivlikí martiría tou.

Yén. 18: 24: « Ísos ipárkhoun penínta díkaii mésa stin póli• kai aftoús tha tous exolothréfsis, kai den tha lipithís tin póli yia tous penínta díkaious pou ínai mésa se aftín? »

Stin evyenikí kai storyikí tou psikhí, o Avraám ínai yemátos psevdaisthísis kai phantázetai óti ínai dinatón na vrethoún toulákhiston 50 díkaii ánthropi se aftés tis dío pólis kai epikalítai aftoús tous 50 pithanoús díkaious anthrópous yia na lávi apó ton Theó ti khári ton dío póleon sto ónoma tis télias dikaiosínis Tou, i opía den borí na plíxi ton athóo mazí me ton énokho.

Yén. 18: 25: « Na thanatósis díkaion metá asevoús, diá na yíni o díkaios os asevís• makriá is se! makriá is se! Den théli apodósi dikaiosínin o Kritís pásis tis yis? »

Étsi, o Avraám pistévi óti borí na lísi to próvlima ipenthimízontas ston Theó ti den borí na káni khorís na arnithí tin prosopikótitá tou, i opía ínai tóso sindedeméni me tin aísthisi tis télias dikaiosínis.

Yén. 18: 26: « Kai ípe o Kírios: An vro sta Sódoma penínta díkaious mésa stin póli, tóte tha lipithó olókliri tin póli yia khári tous ».

Me ipomoní kai kalosíni, o Yiakhvé áphise ton Avraám na milísi kai stin apántisí tou simphónise mazí tou: yia 50 díkaious anthrópous i pólis den tha katastraphoún.

Yén. 18: 27: «Kai apekríthi o Avraám kai ípe• Idoú, tólmisa na lalíso pros ton Kírion, o opíos ímai khóma kai stákhti ».

Ínai áraye i sképsi tou « khómatos kai tis stákhtis » óti tha apomínoun asevís ánthropi metá tin katastrophí ton dío póleon stin kiláda? Paróla aftá, o Avraám omoloyí óti o ídios ínai móno « khóma kai stákhti ».

Yén. 18: 28: « Ísos lípsoun pénte apó tous pentíkonta díkaious• tha katastrépsis olókliri tin póli yia pénte? Kai o Kírios ípe: Den tha tin katastrépso, an vro ekí saránta pénte díkaious ».

I tólmi tou Avraám tha ton odiyísi na sinekhísi tis diapragmatéfsis tou miónontas káthe phorá ton arithmó ton eklektón pou pithanós tha vrethoún kai tha stamatísi sto edáphio 32 ston arithmó ton déka dikaíon. Kai káthe phorá o Theós tha khoriyí ti khári Tou lógo tou arithmoú pou prótine o Avraám.

Yén. 18: 29: «Kai o Avraám tou ípe: Ísos vrethoún ekí saránta díkaii. Kai o Kírios ípe: «Khárin aftón ton saránta den tha káno típota » .

Yén. 18: 30: « O Avraám ípe: “As min oryistí o Kírios, kai egó tha milíso• ísos vrethoún ekí triánta díkaii”. Kai o Kírios ípe: “Den tha káno típota, an den vro ekí triánta díkaious ”. »

Yén. 18: 31: « O Avraám ípe: «Díte, tólmisa na milíso ston Kírio• ísos vrethoún ekí íkosi díkaii ánthropi». Kai o Kírios ípe: «Den tha tin katastrépso yia khári ton íkosi » .

Yén. 18: 32: «Kai ípe o Avraám: As mi oryistí o Kírios, kai milíso móno mía phorá• ísos vrethoún ekí déka díkaii• kai ípe o Kírios: Den tha tin katastrépso yia khári déka dikaíon anthrópon ».

Edó telióni i diapragmátefsi tou Avraám, kathós katalavaíni óti ipárkhi énaório péra apó to opío i epimoní tou tha ítan paráloyi. Stamatái ston arithmó ton déka díkaion anthrópon. Pistévi aisiódoxa óti aftós o arithmós díkaion anthrópon prépi na vrethí se aftés tis dío diephtharménes pólis, ésto kai móno na metrísoume ton Lot kai tous singenís tou.

Yén. 18: 33: « Kai o Kírios anakhórise, mólis épafse na milái ston Avraám• kai o Avraám epéstrepse ston tópo tou ».

I epíyia sinántisi dío phílon, o énas ouránios kai pantodínamos Theós kai o állos, ánthropos, skóni tis yis, telióni kai o kathénas epistréphi stis douliés tou. O Avraám sto spíti tou kai o Yiakhvé sta Sódoma kai ta Gómorra, páno sta opía tha pési i katastrophikí tou krísi.

Stin antallayí tou me ton Theó, o Avraám apokálipse ton kharaktíra tou, o opíos ínai kat' ikóna Theoú, kai endiaphéretai na di tin alithiní dikaiosíni na epitinkhánetai, dínontas parállila sti zí tin

iskhirí kai polítimi axía tis. Aftós ínai o lógos yia ton opío i diapragmátefsi tou doúlou tou den boroúse pará na mayépsi kai na kharopiísi tin kardiá tou Theoú, o opíos simmerízetai plíros ta sinaisthímatá tou.

Yénesi 19

Diakhorismós se periptosi éktaktis anángis

Yénesi 19: 1: « Kai i dío ángeli írthan sta Sódoma to vrádi• kai o Lot kathótan stin píli ton Sodómon. Kai kathós tous íde o Lot, sikóthike yia na tous proïpantísi, kai proskínise me to prósopo sti yi . »

Anagnorízoume se aftí ti simperiphorá tin kalí epirrí tou Avraám ston anipsió tou, ton Lot, kathós díkhni tin ídia stokhastikótita pros tous perastikoús episképtes. Kai to káni aftó me akómi megalíteri prosokhí, kathós gnorízi ta kaká íthi ton katíkon tis pólis ton Sodómon, ópou ékhi engatastathí yia na zísi.

Yén. 19: 2: « Kai ípe: Idoú, kírií mou, straphíte, parakaló, sto spíti tou doúlou sas kai dianikteréfste ekí• plínete ta pódia sas, kai sikothíte norís to prí kai piyainete. Aftí ómos ípan: Ókhi, tha dianikteréfsoume ston drómo . »

O Lot theorí kathíkon tou na kalosorízi tous perastikoús sto spíti tou yia na tous prostatévi apó tis anaískhintes kai kakóvoules práxis ton diephtharménon katíkon. Vrískoume ta ídia lóyia kalosorísmatos pou íkhe pi o Ávram stous tris episképtes tou. O Lot ínai prágmati énas díkaios ánthropos pou den ékhi epitrépsi ston eaftó tou na diaphtharí apó ti simvíosi tou me ta diestramména ónta aftís tis pólis. I dío ángeli ékhoun érthi yia na katastrépsoun tin póli, allá prin tin katastrépsoun, théloun na katastrépsoun tin anomía ton katíkon piánontás tous ep' aftophóro, diladí epidikníontas energá tin anomía tous. Kai yia na epitíkhoun aftó to apotélesma, to móno pou ékhoun na kánoun ínai na perásoun ti níkhta sto drómo yia na dekhthoún epíthesi apó tous Sodomítes.

Yén. 19: 3: « O de Lot tous píese tóso polí, óste írthan pros aftón kai bíkan sto spíti tou. Ekínos tous ékane simpósio kai épsise ázima. Kai éphagan . »

O Lot kataphérni na tous písi kai ekíni dékhontai ti philoxenía tou, káti pou tou díni tin efkairía na díxi ti yennaiodoría tou, ópos íkhe káni kai o Avraám prin apó aftón. I empiría aftí tous didáski na anakalípsoun tin ómorphi psikhí tou Lot, enós díkaiou anthrópou anámesa stous ádikous.

Yén. 19: 4: « Den íkhan akómi xaplósi, ótan i ánthropi tis pólis, i ánthropi ton Sodómon, perikíklosan to spíti, néi kai yéri• ólos o laós étrexe mazí ».

I epídixi tis anomías ton katíkon ipervaíni tis prosdokíes ton dío angélon, kathós érkhontai na tous anazitísoun sto spíti ópou tous ipodékhtike o Lot. Simióste to epípedo metádosis aftís tis anomías: « apó paidiá mékhri ilikioménous ». I krísi tou Yiakhvé ínai epoménos apolítos dikaioloyiméni.

Yén. 19: 5: « Kai ekálesan ton Lot kai tou ípan: Poú ínai i ándres pou írthan se séna aftí ti níkhta? Phér' tous éxo pros emás, yia na tous gnorísoume ».

I aphelís ánthropi boroún na exapatithoún apó tis prothésis ton Sodomitón, epidí den prókitai yia aítima gnorimías allá yia gnorimía me ti vivlikí énnia tou órou, ópos sto parádigma «o Adám gnórise ti yinaíka tou kai aftí yénnise yio». I exakhríosi aftón ton anthrópon ínai epoménos oloklirotikí kai khorís therapía.

Yén. 19: 6: « O Lot exílthe pros aftoús is tin thíran tou spitioú kai éklise tin thíran píso tou ».

O tharraléos Lot, pou spévdi o ídios na sinantísi ta apotrópaia ónta kai phrontízi na klísi tin pórta tou spitioú tou píso tou yia na prostatéfsi tous episképtes tou.

Yén. 19: 7: « Kai ípe: Adelphí mou, sas parakaló, mi kánete to kakó » .

O kalós ánthropos protrépi tous asevís na min kánoun to kakó. Tous apokalí «adelphoús» epidí ínai ánthropi san aftón kai ékhi diatirísi mésa tou tin elpída na arpáxi merikoús apó aftoús apó ton thánato ston opío tous odiyí i simperiphorá tous.

Yén. 19: 8: « Idoú, ékho dío thigatéres, i opíes den gnórisan ándra• tha tis phéro éxo se esás, kai tha kánete se aftés ó, ti thélete• móno min kánete típota stous ándres, epidí bíkan káto apó ti skiá tis stéyis mou ».

Yia ton Lot, i simperiphorá ton Sodomitón phtáni se protophaní ípsi se aftí tin empiría. Kai yia na prostatéfsi tous dío episképtes tou, prosphéri akómi kai tis dío akóma parthénes kóres tou sti thési tous.

Yén. 19: 9: « Ípan, Phíye apó edó! Ípan páli, «Aftós o ánthropos írthe os xénos kai tha kríni! Tha sou kánoume khirótera pará aftoús». Kai píesan ton Lot kai plisíasan yia na spásoun tin pórta . »

Ta lóyia tou Lot den iremoún to singentroméno kopádi, kai aftá ta teratódi ónta, léne, etimázontai na tou kánoun khirótera apó ó, ti se aftoús. Sti sinékhia prospathoún na spásoun tin pórta.

Yén. 19: 10: « I ándres, aphoú áplosan to khéri tous, épheran ton Lot mésa sto spíti kai éklisan tin pórta ».

Enó o ídios o tharraléos Lot kindinévi, i ángeli epemvaínoun kai ton phérnoun mésa sto spíti.

Yén. 19: 11: « Kai típhlosan ton laó pou ítan stin pórta tou spitioú, apó ton mikrótero mékhri ton megalítero, óste mátaia kopíasan na vroun tin pórta ».

Éxo, i pio kontiní enthousiasméni ánthropi tiphlónontai• epoménos, i éniki tou spitioú prostatévontai.

Yén. 19: 12: « I ándres ípan ston Lot: “Pion ékhis edó? Gamproús, yious kai thigatéres, kai ólous ósous ékhis stin póli, vgál' tous apó aftón ton tópo ”».

O Lot vríke évnia sta mátia ton angélon kai tou Theoú pou tous éstile. Yia na sothí i zí tou, éprepe na « vyi «tis pólis kai tis kiládas tis pediádas, epidí i ángeli tha katastrépsoun tous katíkous aftís tis kiládas, i opía tha yíni mia periokhí eripíon ópos i póli tis Aï. I prosphorá ton angélon epektínetai se óla ósa tou aníkoun se zontaná anthrópina plásmata. »

Se aftó to théma tou khorismoú , i theïkí entolí na « vgoúme éxo » ínai mónimi. Dióti protrépi ta plásmatá tou na khoristoún apó to kakó se óles tis morphés tou, ópos i psevdokhristianikés ekklisíes. Stin Apok. 18: 4 prostázi tous eklektoús tou na « vgoun éxo». » tis « Vavilónas tis Megális », i opía aphorá próton tin Katholikí thriskía kai défteron tin políplevri Protestantikí thriskía, ipó tin epirrí tis opías ékhoun paramíni mékhri aftí ti stigmí. Kai ópos kai me ton Lot, i zí tous tha sothí móno me tin ámesi ipakí stin entolí tou Theoú. Dióti, mólis ekdothí o nómos pou tha katastísi ipokhreotikí tin Kiriakí anápafsi tin próti iméra, to télos tis periódou dokimasías tha phtási sto télos tou. Kai tóte tha ínai polí argá yia na alláxi kanís gnómi kai thési se aftó to próvlima.

Ephistó tin prosokhí sas edó ston kíndino tis anavolís tis aparaítitis apóphasis. I zí mas ínai éfthrafsti, boroúme na pethánoume apó asthénia, atíkhima í epíthesi, prágmata pou boroún na simvoún an o Theós den ektimísi tin argoporía mas stin antídrasi, kai se aftí tin periptosi, to télos tou khrónou tis silloyikís kháritos kháni káthe simasía tou, epidí ópios petháni prin apó aftó, pethaíni stin adikía tou kai stin katadíki tou apó ton Theó. Ékhontas epígnosi aftoú tou provlímatos, o Pávlos léi stin Evr. 3: 7-8: « Símera, an akoúsete ti phoní tou, mi skliríνete tis kardiés sas ópos stin antarsía. . . ». Ipárkhi lipón pánta mia epígousa anángi na antapokrithoúme stin prosphorá pou káni o Theós, kai o Pávlos ékhi aftí ti gnómi símphona me tin Evr. 4: 1: « As phovithoúme lipón, óso paraméni i ipóskhesi tis isódou stin anápafsí tou, mípos kápios apó esás phaní óti steríthike aftín ».

Yén. 19: 13: « Dióti eprókito na katastrépsoume toúton ton tópon, dióti i kravyí enantíon ton katíkon aftoú ínai megáli enópion tou Kiríou• o Kiríou más éstile na ton katastrépsoume ».

Aftí ti phorá, o khrónos piézi, kai i ángeli gnostopioún ston Lot ton lógo tis parousías tous sto spíti tou. I póli prépi na katastraphí grígora me tin apóphasi tou Yiakhvé.

Yén. 19: 14: « O Lot vyíke éxo kai mílise stous gamproús tou, pou íkhan pári tis kóres tou, légontas: “Sikothíte kai phíyete apó aftón ton tópo, yiatí o Yiakhvé prókitai na katastrépsi tin póli”. Allá sta mátia ton gamprón tou phainótan na astiévetai ».

I gamprí tou Lot sígoura den ítan tóso kakí óso i álli Sodomítes, allá yia ti sotiría, móno i písti metrái. Kai prophanós, den tin íkhan. I pepithísis tou petheroú tous den tous endiépheran, kai i xaphnikí idéa óti o Theós Yiakhvé ítan étimos na katastrépsi tin póli ítan aplós apístefti yi' aftoús.

Yén. 19: 15: « Kai kathós árkhise na ximérone i iméra, i ángeli parótrinan ton Lot, légontas: Síko, páre ti yinaíka sou kai tis dío thigatéres sou pou ínai edó, yia na min khathís stin katastrophí tis pólis ».

I katastrophí ton Sodómon prokalí sparaktikoús khorismoús pou apokalíptoun písti kai éllipsi pístis. I kóres tou Lot prépi na epiléxoun anámesa sto na akolouthísoun ton patéra tous í ton sízigó tous.

Yén. 19: 16: « Kai enó aftós khronotrivoúse, i ándres ton épiasan apó to khéri, kai ti yinaíka tou, kai tis dío thigatéres tou• epidí, o Kírios evdókise na ton lipithí• kai ton odíyisan makriá, kai ton évalan éxo apó tin póli ».

Se aftí tin práxi, o Theós mas díkhni « éna davló vgalméno apó ti photiá ». Yia álli mia phorá, o Theós sózi ton díkaio Lot, mazí me aftón, tis dío kóres tou kai ti sízigó tou. Étsi, apospasméni apó tin póli, vrískontai éxo, eléftheri kai zontaní.

Yén. 19: 17: « Kai aphoú tous évgalan éxo, énas apó aftoús ípe: Phíye yia na sósis ti zí sou• mi kitáxis píso sou, mi mínis se óli tin pediáda• phíye sto vounó, yia na min khathís ».

I sotiría tha vrísketai sto vounó, i epiloyí pou aphínetai ston Avraám. O Lot borí étsi na katalávi kai na metaniósi yia to láthos tou pou epélexe tin pediáda kai tin evimería tis. I zí tou diakivévetai kai tha prépi na viastí an théli na vri asphália ótan i photiá tou Theoú khtipísi tin kiláda. Tou dínetai i entolí na min kitáxi píso. I entolí prépi na liphthí kiriolektiká allá kai metaphoriká. To méllon kai i zí vrískontai brostá stous epizóntes ton Sodómon, yiatí píso tous, síntoma den tha ipárkhoun típota állo pará piraktoména erípia pou tha pirodotoúntai apó thioúkhes pétres pou ríkhnontai apó ton ouranó.

Yén. 19: 18: « O Lot ípe pros aftoús• Okh, Kírie! »

I entolí pou édose o ángelos tromokratí ton Lot.

Yén. 19: 19: « Idoú, vríka khári enópión sou, kai édixes megálo éleos se ména, sózontás me• plin den boró na diaphígo sto vounó, prin me vri i simphorá, kai apolestó ».

O Lot gnorízi tin periokhíópou zi kai xéri óti tha tou pári polí khróno yia na phtási sto vounó. Yi' aftó, parakalí ton ángelo kai tou prosphéri mia álli lísi.

Yén. 19: 20: « Idoú, i pólis aftí ínai arketá kontá yia na kataphígo se aftín, kai ínai mikrí. O, makári na boroúsa na kataphígo se aftín, . . . den ínai mikrí? . . . kai na zísi i psikhí mou! »

Sto télos tis kiládas vrísketai i Zoár, léxi pou simaíni mikrí. Epézise apó tin tragodía tis kiládas yia na khrisiméfsi os kataphíyio yia ton Lot kai tin ikoyéniá tou.

Yén. 19: 21: « Kai ípe pros aftón• Idoú, ékho kai tin évniá mou pros eséna, kai den tha katastrépso tin póli yia tin opía milás ».

I parousía aftís tis pólis exakolouthí na martirá aftó to dramatikó episódio pou epiréase tis pólis tis kiládas tis pediádas ópou vrískontan i dío pólis, ta Sódoma kai ta Gómorra.

Yén. 19: 22: « Viásou kai phíye ekí• epidí, den boró na káno típota mékhri na phtásis ekí. Yi' aftó kai onomázetai Sigór to ónoma ekínis tis pólis ».

O ángelos exartátai tóra apó ti simphonía tou kai tha periméni mékhri na bi o Lot sti Sigór yia na khtipísi tin kiláda.

Yén. 19: 23: « Kai o ílios anétile páno sti yi, ótan o Lot bíke sti Sigór ».

Yia tous Sodomítes mia néa méra phainótan na ximeróni káto apó mia ómorphi anatolí tou ilíou• mia méra san óles tis álles. . .

Yén. 19: 24: « Tóte o Kírios évrexe thiáphi kai photiá apó ton Kírio apó ton ouranó sta Sódoma kai ta Gómorra ».

Aftí i thavmatouryí theïkí enéryia ékhi lávi iskhirí martiría apó tis anakalípsis tou Antventistí arkhaiológou Ron Gouáiat. Aftós entópise tin topothesía tis pólis Gómorra, tis opías i katikíes akoumpoúsan i mía stin álli sti ditikí playiá tou vounoú pou sinorévi me aftín tin kiláda. To dápedo aftoú tou tópou ínai skhimatisméno apó thioúkhes pétres pou, ótan ektíthentai se photiá, exakolouthoún na anaphlégontai símera. To thío thávma epivevaiónetai étsi plíros kai ínai áxio tis pístis ton eklektón.

Se antíthesi me ó, ti sikhná pistévetai kai léyetai, o Theós den khrisimopíise pirinikí enéryia yia na katastrépsi aftín tin kiláda, allá mállon pétres apó thío kai katharó thío, pou ektimátai se katharótita 90%, káti pou ínai exairetikó símphona me tous idikoús. O ouranós den kouvalái sínnepha thíou, epoménos boró na po óti aftí i katastrophí ínai érgo tou Dimiourgoú Theoú. Borí na dimiouryísi opiadípote íli análoga me tis anánges tou, aphoú dimioúryise ti yi, ton ouranó kai óla ósa periékhoun.

Yén. 19: 25: « Katérrefse tis pólis ekínes, óli tin pediáda, kai ólous tous katíkous ton póleon, kai óla ósa phítronan sti yi ».

Ti borí na apomíni se éna méros pou ékhi ipostí vrokhí apó phlegómenes thioúkhes pétres? Típota, ektós apó pétres kai thioúkhes pétres pou exakolouthoún na ipárkhoun.

Yén. 19: 26: « Kai i yinaíka tou Lot kítaxe píso, kai éyine stíli álatos ».

Aftí i anadromikí matiá tis sizígou tou Lot apokalípti lípi kai éna epímono endiaphéron yia aftón ton kataraméno tópo. Aftí i nitikí katástasi den efkharistí ton Theó, kai to káni gnostó metamorphónontas to sóma tis se stíli álatos, tin ikóna tis apólitis pnevmatikís stirótitas.

Yén. 19: 27: «Kai o Avraám sikóthike enorís to prí yia na pái ston tópo ópou státhike enópion tou Kiríou ».

Agnoóntas to dráma pou íkhe ektilikhthí, o Avraám píye sti velanidiá tis Mamvrí ópou íkhe ipodekhtí tous tris episképtes tou.

Yén. 19: 28: « Kai éstrepse to vlémma tou pros ta Sódoma kai ta Gómorra, kai pros óla taória tis pediádas• kai idoú, kapnós anévaine apó ti yi, san kapnós apó kamíni ».

To vounó ínai éna exairetikó simío paratírisis. Apó to ípsos tou, o Avraám epivlépi tin periokhí kai gnorízi poú vrísketai i kiláda ton Sodómon kai ton Gomórron. Enó to édaphos exakolouthí na phléyetai, apó psilá ipsónetai énas kafstikós kapnós pou prokalítai apó to thiáphi kai tin katanálosi ólon ton ilikón pou singentróthikan se mia póli apó ton ánthropo. O tópos ínai katadikasménos se stirótita mékhri to télos tou kósmou. Ipárkhoun móno pétres, pétres, thioúkhes pétres kai aláti, polí aláti, to opío proáyi ti stirótita tou edáphous.

Yén. 19: 29: « Kai ótan o Theós katéstrepse tis pólis tis pediádas, thimíthike ton Avraám, kai ésose ton Lot apó ti mési tis simphorás, me tin opía katéstrepse tis pólis ópou katikoúse o Lot ».

Aftí i diefkrínisi ínai simantikí epidí mas apokalípti óti o Theós ésose ton Lot móno kai móno yia na efkharistísi ton pistó doúlo tou Avraám. Epoménos, den íkhe stamatísi na ton katigorí yia tin epiloyí tis evimeroúsas kiládas kai ton diephtharménon póleón tis. Kai aftó epivevaióni óti óntos sóthike apó

ti míra pou ítan gností sta Sódoma os «dóma vgalméno apó ti photiá», diladí, me exairetiká periorisméno trópo.

Yén. 19: 30: « O Lot éphiye apó ti Sigór kai anévike stin oriní periokhí kai katíkise sto vounó, aftós kai i dío thigatéres tou• epidí, phovótan na katikísi sti Sigór. Kai katíkise se mia spiliá, aftós kai i dío thigatéres tou . »

I anángi yia khorismó yínetai tóra saphís ston Lot. Kai aftós ínai pou apophasízi na min míni sti Sigór, i opía, an kai «mikrí», katikoúntan epísis apó diephtharménous kai amartoloús anthrópous enópion tou Theoú. Me ti sirá tou, piyaini sto vounó kai, makriá apó káthe ánesi, zi me tis dío kóres tou se mia spiliá, éna phisikó asphalés kataphíyio pou parékhetai apó ti dimiouryía tou Theoú.

Yén. 19: 31: « Tóte o presvíteros ípe ston neótero: O patéras mas ínai yérontas, kai den ipárkhi ánthropos sti yi yia na érthi se emás, ópos simvaíni se ólous tous tópous ».

Den ipárkhi típota to ípopto stis protovoulíes pou anélavan i dío kóres tou Lot. To kínitró tous ínai dikaioloyiméno kai engekriméno apó ton Theó, epidí energoún me stókho na dósoun apogónous ston patéra tous. Khorís aftó to kínitro, i protovoulía tha ítan aimomiktikí.

Yén. 19: 32: « Eláte, as potísoume krasí ston patéra mas, kai as kimithoúme mazí tou, yia na kratísoume spérma apó ton patéra mas ».

Yén. 19: 33: « Kai édosan ston patéra tous krasí ekíni ti níkhta• kai i protótoki píye kai kimíthike mazí me ton patéra tis• kai aftós den íxere póte xáplose, oúte póte sikóthike ».

Yénesi 19: 34: « Kai tin epómeni méra ípe i megalíteri sti neóteri: Des, kimíthika me ton patéra mou khthes to vrádi• as ton pioúme krasí kai aftí ti níkhta, kai as páme na kimithoúme mazí tou, yia na kratísoume spérma apó ton patéra mas ».

Yén. 19: 35: « Kai písane ton patéra tous krasí kai ekíni ti níkhta• kai píye i neóteri kai kimíthike mazí tou• kai den íxere póte kimíthike, oúte póte sikóthike . »

I plíris asinidisía tou Lot se aftí tin práxi díni sti diadikasía tin ikóna tekhnitís gonimopíisis pou epharmózetai se zóa kai anthrópous stin éskhati epokhí mas. Den ipárkhi i paramikrí anazítisi yia idoní kai to prágma den ínai pio sokaristikó apó ti sízefxi adelphón stin arkhí tis anthropótitas.

Yén. 19: 36: « I dío kóres tou Lot éminan éngies apó ton patéra tous ».

Aftés i dío kóres tou Lot epidikníoun exairetikés idiótites aftapárnisis yia khári tis timís tou patéra tous. Os anípantres mitéres, tha megalósoun to paidí tous mónes, epísima khorís patéra, kai étsi aparnoúntai na pároun sízigo, sízigo, síntropho.

Yén. 19: 37: « I protótoki yénnise yio kai apokálese to ónomá tou Moáv• aftós ínai o patéras ton Moavitón mékhri símera ».

Yén. 19: 38: « Kai i neóteri yénnise yio, kai ton onómase Ven-Ammí• aftós ínai o patéras ton yion Ammón mékhri símera » .

Stin prophitía tou Daniíl 11: 41, vrískoume anaphorá stous apogónous ton dío yion: « Tha isélthi stin ómorphi yi, kai pollí tha pésoun• allá o Edóm, o Moáv kai o arkhigós ton yion Ammón tha

eleftherothoún apó to khéri tou ». Énas sarkikós kai pnevmatikós desmós tha enósi epoménos aftoús tous apogónous me to Israíl pou idríthike ston Avraám, ti ríza metá ton Khéver tou evraïkoú laoú. Allá aftés i kinés rízes tha prokalésoun diamákhes kai tha straphoún enantíon tou éthnous Israíl. Sto Sophonía 2: 8 kai 9, o Theós prophitévi distikhíes yia ton Moáv kai tous yious Ammón: « Ákousa tis ívris tou Moáv kai tis ívris ton yion Ammón, ótan ívrisan ton laó mou kai iperiphanéftikan enántia sta sínorá tous. Yi' aftó, ópos zo egó! léi o Kírios ton dinámeon, o Theós tou Israíl, o Moáv tha ínai san ta Sódoma, kai i yii Ammón san ta Gómorra, énas tópos apó angáthia, énas lákkos alatioú, kai mia erímosi yia pánta• to ipólipo tou laoú mou tha tous lilatísi, kai to ipólipo tou éthnous mou tha tous klironomísi .

Aftó apodiknii óti i evloyía tou Theoú ítan prágmati móno ston Avraám kai óti den mirástikan ta adérphia tou pou yenníthikan apó ton ídio patéra, ton Thára. An o Lot bórese na epophelithí apó to parádigma tou Avraám, aftó den tha iskhíi yia tous apogónous tou pou yenníthikan apó tis dío kóres tou.

Yénesi 20

Diakhorismós lógo tis idiótitas tou prophíti tou Theoú

Ananeónontas tin empiría me ton Pharaó pou katagráphetai sti Yénesi 12, o Avraám parousiázi ti sízigó tou Sára os aderphí tou ston Avimélekh, vasiliá ton Yeráron (simeriní Palaistíni kontá sti Gáza). Yia álli mia phorá , i antídrasi tou Theoú stin timoría tou apokalípti se aftón óti o sízigos tis Sáras ínai o prophítis tou. I dínami kai o phóvos tou Avraám exaplóthikan étsi se óli tin periokhí.

Yénesi 21

O diakhorismós tou nómimou kai tou paránomou

Khorismós méso tis thisías aftoú pou agapá kanís

Yén. 21: 1: « Kai o Kírios episképhthike ti Sárra, ópos íkhe pi, kai o Kírios ékane sti Sárra ópos íkhe pi » .

Se aftí tin epískepsi, o Theós vázi télos sti makrá stirótita tis Sáras.

Yén. 21: 2: « Kai i Sárra sinélave kai yénnise ston Avraám énan yio sta yiratiá tou, ston orisméno kairó pou tou íkhe milísi o Theós » .

To Isaïas 55: 11 to epivevaióni aftó: « Oúto théli ísthai o lógos mou o exerkhómenos ek tou stómatós mou• den théli epistrépsi is emé mátaios, all' théli ektelési ó, ti thélo, kai théli ektelési ó, ti skopévo ». I ipóskhesi pou dóthike ston Avraám tirítai, epoménos to edáphio dikaiónetai. Aftós o yios érkhetai ston kósmo aphótou o Theós anakínose ti yénnisí tou. I Vívlos ton parousiázi os ton «yio tis ipóskhesis», yegonós pou kathistá ton Isaák prophitikó típo tou messianikoú «Iioú tou Theoú»: tou Iisoú.

Yén. 21: 3: « Kai o Avraám apokálese to ónoma tou yiou tou, pou yenníthike s' aftón, ton opío yénnise s' aftón i Sárra, Isaák » .

To ónoma Isaák simaíni: yelái. O Avraám kai i Sára yélasan kai i dío ótan ákousan ton Theó na anakinóni ton mellontikó yio tous. Enó to yélio tis kharás ínai thetikó, to khlevastikó yélio den ínai. Stin pragmatikótita, kai i dío síziyi íkhan tin ídia antídrasi, óntas thímata anthrópinis prokatálipsis. Yiatí yélasan sti sképsi ton anthrópinon antidráseon ton yíro tous. Apó ton Kataklismó, i diárkia zís ékhi miothí simantiká, kai yia tous anthrópous, i ilikía ton 100 simatodotí prokhoriména yiratiá. tin ilikía ópou líga anaménontai apó ti zí. Allá i ilikía den simaíni típota sto plaísio mias skhésis me ton Dimiourgó Theó pou théti taória ólon ton pragmáton. Kai o Avraám to anakálipse aftó stin empiría tou kai élave, apó ton Theó, ploúto, timí kai patrótita, aftí ti phorá nómimi.

Yén. 21: 4: « Kai o Avraám periétmise ton Isaák ton yio tou, ótan ítan októ imerón, kathós o Theós ton íkhe prostáxi. »

Me ti sirá tou, o nómimos yios peritémnetai. I entolí tou Theoú tirítai.

Yén. 21: 5: « Kai o Avraám ítan ekató etón ótan yenníthike s' aftón o yios tou, o Isaák » .

To prágma ínai axiosimíoto, allá ókhi me ta prokataklismiaía prótipa.

Yén. 21: 6: « Kai ípe i Sárra: O Theós mou édose lógo na yeláo• ópios to akoúsi, tha yelási mazí mou » .

I Sára vríski tin katástasi yelía epidí ínai ánthropos kai thíma anthrópinon prokatalípseon. Allá aftí i epithimía na yelási antanaklá epísis mia aprosdókiti khará. Ópos kai o sízigós tis, o Avraám, tis dínetai i efkairía na yennísi se mia ilikía pou aftó den ínai pléon ephiktó me órous anthrópinis kanonikótitas.

Yén. 21: 7: « Kai ípe: Pios tha éleye ston Avraám: I Sára tha thilási paidiá? Yiatí egó tou yénnisa yio sta yiratiá tou » .

Aftó ínai pragmatiká exairetikó kai entelós thavmatourgó. Exetázontas ta lóyia tis Sáras apó prophitikí skopiá, boroúme na doúme ston Isaák ton yio pou prophitévi ti néa diathíki en Khristó, enó o Ismaíl prophitévi ton yio tis prótis diathíkis. Me tin apórripsi tou Khristoú Iisoú, aftós o phisikós iiós, pou yenníthike katá sárka méso tou simíou tis peritomís, tha aporriphthí apó ton Theó ipér tou khristianoú iioú pou epilékhthike méso tis pístis. Ópos o Isaák, étsi kai o Khristós, o idritís

tis néas diathíkis, tha yennithí thavmatouryiká yia na apokalípsi kai na ekprosopísi ton Theó se anthrópini morphí. Antítheta, o Ismaíl sillamvánetai apoklistiká se sarkikés vásis kai afstirá anthrópines antilípsis.

Yén. 21: 8: « Kai megálose to paidí, kai apogalaktístike• kai o Avraám ékane megálo simpósio tin ídia iméra pou apogalaktístike o Isaák » .

To thilázon moró tha yíni éphivos, kai yia ton Patéra Avraám, aníyetai éna méllon yemáto iposkhésis kai eftikhía, to opío yiortázi me khará.

Yén. 21: 9: « Kai i Sárra íde ton yio tis Ágar tis Aiyíptias, ton opío íkhe yennísi ston Avraám, na yelái• kai ípe ston Avraám :

To yélio sígoura paízi simantikó rólo sti zí tou evloyiménou zevgarioú. I ekhthrótita kai i zília tou Ismaíl pros ton Isaák, ton nómimo yio, ton kánoun na yelái kai na ton koroïdévi. Yia ti Sára, toório tou anektoú ékhi phtási: metá ton koroïdía tis mitéras érkhetai aftós tou yiou• ínai ipervolikós.

Yén. 21: 10: « Dióxe aftí ti doúli kai ton yio tis• yiatí o yios aftís tis doúlis den tha klironomísi mazí me ton yio mou, akóma kai me ton Isaák » .

I aganáktisi tis Sáras ínai katanití, allá kitáxte pio prosektiká mazí mou. I Sára prophitévi tin anaxiótita tis prótis diathíkis, i opía den tha klironomísi me tous eklektoús ti néa, vasisméni stin písti sti dikaiosíni tou Khristoú Iisoú.

Yén. 21: 11: « Kai státhike polí kakó sta mátia tou Avraám exaitías tou yiou tou » .

O Avraám den antidrá ópos i Sára epidí ta sinaisthímatá tou ínai mirasména metaxí ton dío yion tou. I yénnisi tou Isaák den exalíphi ta 14 khrónia storyís pou ton dénoun me ton Ismaíl.

Yén. 21: 12: « Kai ípe o Theós ston Avraám: As min ínai kakó sta mátia sou exaitías tou paidioú kai exaitías tis doúlis sou. Se óla ósa sou ípe i Sárra, ipákouse sti phoní tis• epidí, ston Isaák tha klithí to spérma sou » .

Se aftó to mínima, o Theós proetimázi ton Avraám na dekhtí tin apoxénosi tou Ismaíl, tou megalíterou yiou tou. Aftós o khorismós ínai méros tou prophitikoú skhedíou tou Theoú, kathós prophitévi tin apotikhía tis paliás Mosaïkís diathíkis. Os parigoriá, ston Isaák, tha pollaplasiási tous apogónous tou. Kai i ekplírosi aftoú tou thíou lógou tha yíni me tin engathídrisi tis néas diathíkis ópou i « eklektí » tha « klithoún » apó to mínima tou aióniou Evangelíou tou Theoú en Iisoú Khristó.

Étsi, paradóxos, o Isaák tha ínai o patriárkhis tis palaiás diathíkis kai idiaítera ston Iakóv, ton yio tou, símphona me ti sárka kai to simádi tis peritomís, o Israíl tou Theoú tha edraiothí sta themélia tou. Allá to parádoxo éngitai sto yegonós óti o ídios Isaák prophitévi móno mathímata skhetiká me ti néa diathíki en Khristó.

Yén. 21: 13: « Kai apó ton yio tis doúlis tha káno éthnos, epidí aftós ínai spérma sou » .

O Ismaíl ínai o patriárkhis pollón laón sti Mési Anatolí. Mékhri tin emphánisi tou Khristoú yia ti sotíria epíyia diakonía tou, i pnevmatikí nomimótita aníke apoklistiká stous apogónous aftón ton dío yion tou Avraám. O Ditikós kósmos zoúse stis pollés morphés paganismoú, agnoóntas tin íparxi tou megálou Dimiourgoú Theoú.

Yén. 21: 14: « Kai o Avraám sikóthike enorís to prí, píre psomí kai éna askí neró kai ta édose stin Ágar, vázontás ta ston ómo tis, kai tis édose to paidí, kai tin éstile na phíyi. Kai anakhórise kai periplaníthike stin érimo Virsaveé. »

I parémvasi tou Theoú kathisíkhase ton Avraám. Íxere óti o ídios o Theós tha prostáteve tin Ágar kai ton Ismaíl, kai simphónise na tous apokhoristí epidí empistevótan ton Theó na tous prostatévi kai na tous kathodiyí. Dióti o ídios íkhe prostatefthí kai kathodiyithí apó Aftón mékhri tóte.

Yén. 21: 15: « Kai ótan telíose to neró sto askí, érixe to paidí káto apó énan apó tous thámnous » .

Stin érimo tis Virsaveé, to neró pou parasíretai katanalónetai grígora kai khorís neró, i Ágar vlépi móno ton thánato os tin telikí ékvasi tis átikhis katástasís tis.

Yén. 21: 16: « kai píye kai káthise apénanti, se apóstasi mias volís tóxou• epidí, ípe: As min do to paidí na pethaíni. Kai káthise apénanti, kai ípsose ti phoní tis kai éklapse. »

Se aftí tin akraía katástasi, yia défteri phorá, i Ágar khíni ta dákriá tis enópion tou Theoú.

Yén. 21: 17: « Kai o Theós ákouse ti phoní tou paidioú• kai o ángelos tou Theoú phónaxe stin Ágar apó ton ouranó• kai tis ípe: Ti ékhis, Ágar? Mi phovásai• epidí, o Theós ákouse ti phoní tou paidioú ópou ínai » .

Kai yia défteri phorá, o Theós epemvaíni kai tis milái yia na tin kathisikhási.

Yén. 21: 18: « Síko, síkose to paidí kai páre to stin khíra sou• epidí, tha to káno megálo éthnos » .

Sas ipenthimízo óti to paidí Ismaíl ínai énas éphivos ilikías 15 éos 17 etón, allá paróla aftá ínai éna paidí ipotagméno sti mitéra tou Ágar kai i dio tous den ékhoun pléon neró na pioun. O Theós théli na stiríxi ton yio tis epidí tou epiphilássetai éna iskhiró pepromény.

Yén. 21: 19: « Kai ánixe o Theós ta mátia tis, kai íde éna pigádi neroú• kai píye kai yémise to askí me neró, kai édose sto paidí na pii » .

Íte ítan thávma íte ókhi, aftó to pigádi neroú emphanístike tin katállili stigmí yia na dósi stin Ágar kai ston yio tis mia yéfsi apó ti zí. Kai ophíloun ti zí tous ston iskhiró Dimiourgó pou aníyi í klíni to órama kai tin katanóisi ton pragmáton.

Yén. 21: 20: « Kai o Theós in metá tou paidioú• kai megálose, kai katíkise stin érimo, kai éyine toxótis » .

I érimos epoménos den ítan ádia, aphoú o Ismaíl kinigoúse zóa ta opía skótone me to tóxo tou yia na ta phái.

Yén. 21: 21: « Kai katókisen en ti erímo Pharán• kai i mitéra aftoú élaven aftón yinaíka ek yis Aiyíptou. »

O desmós metaxí ton Ismailitón kai ton Aiyiptíon tha eniskhithí epoménos kai me tin párodo tou khrónou, i antipalótita tou Ismaíl me ton Isaák tha afxithí se simío pou tha tous katastísi mónimous phisikoús ekhthroús.

Yénesi 21: 22: « Kai katá ton kairón ekínon o Avimélekh kai o Phikhól, o arkhigós tou stratoú tou, mílisan ston Avraám, légontas: O Theós ínai mazí sou se óla ósa kánis » .

I empiríes pou prokálese i parousíasi tis Sáras os adelphís tou, i opíes katagráphontai sti Yénesi 20, dídaxan ston Avimélekh óti o Avraám ítan prophítis tou Theoú. Tóra ton phovoúntai kai ton phovoúntai.

Yén. 21: 23: « Kai tóra orkísou mou edó ston Theó, óti den tha pherthís me athémito trópo se ména oúte sta paidiá mou oúte sta paidiá ton paidión mou• símphona me tin kalosíni pou ékana se séna, tha pherthís se ména kai sti yi stin opía paríkises » .

O Avimélekh den théli pléon na ínai thíma ton tekhnasmáton tou Avraám kai théli na exasphalísi apó aftón statherés kai apophasistikés desméfsis yia mia irinikí simmakhía.

Yén. 21: 24: « Kai ípe o Avraám: Orkízomai » .

O Avraám den ékhi kakés prothésis apénanti ston Avimélekh kai os ek toútou borí na simphoníси se aftí ti simphonía.

Yén. 21: 25: « Kai o Avraám epéplixe ton Avimélekh exaitías enós pigadioú neroú pou i doúli tou Avimélekh íkhan pári me ti vía. »

Yén. 21: 26: « Kai o Avimélekh ípe: Den xéro pios ékane aftó to prágma• oúte esí mou to phanéroses• oúte egó to ákousa mékhri símera » .

Yén. 21: 27: « Kai o Avraám píre próvata kai vódia kai ta édose ston Avimélekh• kai ékanan i dío diathíki. »

Yén. 21: 28: « Kai o Avraám xekhórise eptá neará próvata apó to kopádi. »

I epiloyí ton «eptá prováton» apó ton Avraám martirá ti síndesí tou me ton Dimiourgó Theó, ton opío epithimí na sindési me to érgo tou. O Avraám ékhi engatastathí se xéni yi, allá théli o karpós tou kópou tou na paramíni dikós tou.

Yén. 21: 29: « Kai ípe o Avimélekh ston Avraám: Ti ínai aftá ta eptá arniá pou xekhórises? »

Yén. 21: 30: « Kai ípe: Páre aftá ta eptá arniá apó tin khíra mou, yia martiría se ména óti egó éskapsa aftó to pigádi » .

Yén. 21: 31: « Yi' aftó kai onomástike Vir-saveé, epidí ekí orkístikan kai i dío. »

To pigádi tis éridas onomástike apó ti léxi «savá», i opía ínai i ríza tou evraïkoú arithmoú «eptá», kai vrísketai sti léxi «sampát», i opía prosdiorízi tin évdomi iméra, to Sávvató mas, kathayiasméni os evdomadiaía anápafsi apó ton Theó apó tin arkhí tis epíyias dimiouryías Tou. Yia na diatirithí i mními aftís tis simmakhías, to pigádi onomástike étsi «to pigádi ton eptá».

Yén. 21: 32: « Kai ékanan diathíki sti Vir-saveé. Kai sikóthikan o Avimélekh, kai o Phikhól, o arkhigós tou stratévmatós tou, kai epéstrepsan sti yi ton Philistaíon » .

Yén. 21: 33: « Kai o Avraám phítepse éna armiríkio sti Vir-saveé• kai ekí epikaléstike to ónoma tou Yiakhvé, tou aióniou Theoú » .

Yén. 21: 34: « Kai o Avraám paríkise pollés iméres sti yi ton Philistaíon » .

O Theós íkhe diefthetísi yia ton doúlo tou sinthíkes irínis kai galínis.

Yénesi 22

O khorismós tou patéra kai tou monadikoú thisiasménou yiou

Aftó to kephálaio 22 parousiázi to prophitikó théma tou Khristoú pou prosphéretai os thisía apó ton Theó os Patéra. Apikonízi tin arkhí tis sotirías pou proetimástike mistiká apó ton Theó apó tin arkhí kiólas tis apóphasís tou na dimiouryísi elefthera, nímona kai aftónoma antístikha enópión tou. Aftí i thisía tha ínai to tímima pou tha plirósi yia na lávi mia antapódosi agápis apó ta plásmatá tou. I eklektí tha ínai ekíni pou ékhoun antapokrithí stis prosdokíes tou Theoú me plíri elefthería epiloyís.

Yén. 22: 1: « Metá táfta, o Theós évale se dokimasía ton Avraám kai tou ípe: Avraám! Ki ekínos ípe: Idoú egó! »

O Avraám ínai polí ipákouos ston Theó, allá póso makriá borí na phtási aftí i ipakí? O Theós gnorízi ídi tin apántisi, allá o Avraám prépi na aphísi píso tou, os martiría se ólous tous eklektoús, mia aptí apódixi tis ipodigmatikís ipakís tou pou ton kathistá tóso áxio tis agápis tou Theoú tou, o opíos ton kathistá patriárkhi tou opíou i apógoni tha exipsothoún me ti yénnisi tou Khristoú Iisoú.

Yén. 22: 2: « Kai ípe o Theós: Páre tóra ton yio sou ton monoyení sou Isaák, ton opío agapás, kai píyaine sti yi Moriá, kai próspheré ton ekí se olokáftoma páno se éna apó ta vouná, pou tha sou po. »

O Theós skópima piézi páno se ó, ti ponái, staória tou anektoú yia aftón ton ilikioméno ándra áno ton ekató etón. O Theós tou ékhi kharísi thavmatouryiká ti khará na apoktísi énan yio apó aftón kai ti Sára, ti nómimi sízigó tou. Étsi, tha krípsi apó tous yíro tou to apístefto aítima tou Theoú: « Prósphere ton monoyení sou yio os thisía ». Kai i thetikí apántisi tou Avraám tha ékhi aiónies sinépies yia óli tin anthropótita. Dióti, aphoú o Avraám simphonísi na prosphéri ton yio tou, o ídios o Theós den tha borí pléon na aparnithí to sotírio skhédió tou, an boroúse na skephtí na to aparnithí.

As simiósoume ti simasía tis akrívias: « se éna apó ta vouná yia ta opía tha sas po ». Aftó to akrivés méros ínai programmatisméno na dekhtí to aíma tou Khristoú.

Yén. 22: 3: « Kai o Avraám sikóthike enorís to prí, kai samárose to gaïdoúri tou, kai píre mazí tou dío doúlous, kai ton Isaák ton yio tou, kai ékopse xíla yia to olokáftoma, kai anakhórise, yia na pái ston tópo pou tou íkhe pi o Theós. »

O Avraám apophásise na ipakoúsi se aftí tin oryí kai me variá kardiá, orgánose tin proetimasía tis aimatirís teletís pou íkhe diatáxi o Theós.

Yén. 22: 4: « Kai tin trítin iméran síkosen o Avraám ta mátia tou kai íde ton tópon apó makróthen » .

I yi Moriá apékhi tris iméres taxídi apó ton tópo katikías tou.

Yén. 22: 5: « Kai ípe o Avraám stous doúlous tou: Mínete edó me to gaïdoúri• kai egó kai o néos tha páme ekí kai tha proskinísoume, kai tha epistrépsoume se esás » .

I phriktí práxi pou prókitai na diapráxi den khriázetai mártires . epoménos khorízetai apó tous dío ipirétes tou pou tha prépi na periménoun tin epistrophí tou.

Yén . 22: 6: « O Avraám píre ta xíla yia tin olokáftosi kai ta évale páno ston Isaák, ton yio tou, kai sto khéri tou kratoúse ti photiá kai to makhaíri. Kai i dío pígan mazí . »

Se aftí tin prophitikí skiní, akrivós ópos o Khristós tha prépi na kouvalísi to varí «patibulum» sto opío tha karphothoún i karpí tou, o Isaák phortízetai me to xílo to opío, anaphlegméno, tha katanalósi to thisiasméno sóma tou.

Yén. 22: 7: « Tóte o Isaák ípe ston Avraám ton patéra tou kai ípe: «Páter mou! » Ki ekínos ípe: «Idoú egó, yie mou». Kai o Isaák ípe: «Idoú i photiá kai ta xíla• allá, poú ínai to arní yia tin olokáftosi? »

O Isaák ékhi yíni mártiras pollón thriskeftikón thisión kai ékhi díkio na ekplíssetai apó tin apousía tou zóou pou prókitai na thisiastí.

Yén. 22: 8: « Kai ípe o Avraám: Iié mou, o Theós tha promithéfsi ton eaftó tou to arní yia tin olokáftosi » . Kai i dío sinékhisan.

Aftí i apántisi tou Avraám ítan ámesa empnefsméni apó ton Theó, epidí prophitévi me megaloprépia tin terástia thisía stin opía o Theós tha sinainési prosphérontas ton eaftó tou sti stávrosi me anthrópini sárka, kalíptontas étsi tin anángi ton amartolón eklektón yia énan apotelesmatikó kai díkaio Sotíra se theïkí teliótita. Allá o Avraám, apó tin plevrá tou, den vlépi aftó to sotírio méllon, aftón ton rólo tou Khristoú Sotíra pou prophitéftike apó to zóo pou thisiástike ston Yiakhvé, ton pantodínamo dimiourgó Theó. Yia aftón, aftí i apántisi aplós tou epitrépi na kerdísi khróno, tóso polí pou vlépi me trómo to énglima pou tha prépi na diapráxi.

Yén. 22: 9: « Kai ótan éphtasan ston tópo pou tou íkhe pi o Theós, o Avraám ékhtise ekí éna thisiastírio kai évale ta xíla. Kai édese ton Isaák ton yio tou kai ton évale páno sto thisiastírio, páno sta xíla. »

Alímono yia ton Avraám brostá sto thisiastírio, den ipárkhi pléon trópos na kriphtí apó ton Isaák óti aftós ínai pou tha ínai to thisiastikó próvato. An o Patéras Avraám édixe ton eaftó tou ipérokho se aftí tin exairetikí apodokhí, i ipákoi simperiphorá tou Isaák ínai i ikóna aftoú pou tha ínai o Iisoús Khristós stin epokhí tou: ipérokhos stin ipakí kai tin aftapárnisí tou.

Yén. 22: 10: « Tóte o Avraám áplose to khéri tou kai píre to makhaíri yia na skotósi ton yio tou » .

Simióste óti yia na antidrási, o Theós periméni mékhri to télos tis dokimasías, prokiménou na dósi sti martiría ton eklektón tou pragmatikí axía kai afthentikótita. « Me to makhaíri sto khéri », to móno pou apoméni ínai na spháxi ton Isaák ópos ta pollá próvata pou ékhoun ídi thisiastí.

Yén. 22: 11: « Tóte o ángelos tou Kiríou ton phónaxe apó ton ouranó kai ípe: “Avraám, Avraám! ” Ki ekínos ípe: “Oríste! ”»

I epídixi tis ipákois pístis tou Avraám yínetai kai pragmatopiítai télia. O Theós vázi télos sti dokimasía tou ilikioménou ándra kai tou yiou tou, pou ítan tóso áxios yi' aftón kai tin agápi tou.

Párte ton psilá, káthe phorá pou kalítai apó ton Theó í apó ton yio tou, o Avraám apantá pánta légontas: « Idoú, ímai ». Aftí i afthórmiti apántisi pou pigázi apó aftón martirá ti yennaiódori kai anikhtí phísi tou apénanti ston plisíon tou. Epipléon, érkhetai se antíthesi me ti stási tou Adám pou vréthike se mia katástasi amartías kai kríphtike apó ton Theó, se simío pou o Theós anangástike na tou pi: « Poú ísai? »

Yénesi 22: 12: « O ángelos ípe: «Min epivális to khéri sou páno sto paidí, oúte na tou kánis típota• tóra xéro óti phovásai ton Theó, kai den mou arníthikes ton yio sou, ton monoyení sou » .

Me tin epídixi tis pistís kai ipákois pístis tou, o Avraám borí na parousiastí se ólous, kai mékhri to télos tou kósmou, os prótipo alithinís pístis, apó ton Theó, mékhri tin élefsi tou Khristoú, o opíos me ti sirá tou tha tin ensarkósi se theïkí teliótita. Se aftó to prótipo ápsoyis ipakís, o Avraám yínetai o pnevmatikós patéras ton alithinón pistón pou sóthikan apó to aíma pou khíthike apó ton Iisoú Khristó. Se aftí tin empiría, o Avraám mólis épaixe ton rólo tou Theoú Patéra pou tha prosphéri os pragmatikí kai thnití thisía, ton monakhoyió tou, ton Iisoú apó ti Nazarét.

Yén. 22: 13: « O Avraám síkose ta mátia tou kai íde, píso tou éna kriári piasméno apó ta kératá tou se éna piknó dásos. Kai o Avraám píye kai píre to kriári kai to prósphere se olokáftoma antí tou yiou tou. »

Se aftó to simío, o Avraám borí na siniditopiísi óti i apántisí tou ston Isaák, « Yie mou, o Theós tha promithéfsi to arní yia tin olokáftosi », ítan empnefsméni apó ton Theó, epidí « to arní », stin pragmatikótita, «to nearó kriári », prágmati « promithévetai » apó ton Theó kai prosphéretai apó aftón. Simióste óti ta zóa pou thisiázontai ston Yiakhvé ínai pánta arseniká lógo tis efthínis kai tis kiriarkhías pou dínetai ston ánthropo, ton arsenikó Adám. O litrotís Khristós tha ínai epísis arsenikós.

Yén. 22: 14: « Kai o Avraám onómase to ónoma ekínou tou tópou Yiakhvé-Iré. Yi' aftó léyetai mékhri símera: Sto vounó tou Yiakhvé tha phaní ».

To ónoma « Yiakhvé Tziré » simaíni: O Yiakhvé tha phaní. I iiothétisi aftoú tou onómatos ínai mia alithiní prophitía pou anangélli óti sti yi tou Moriá, o megálos aóratos Theós pou empnéi phóvo kai déos tha phaní se mia ligótero tromerí anthrópini emphánisi, yia na phéri kai na epitíkhi ti sotiría ton

eklektón. Kai i proélefsi aftoú tou diorismoú, i prosphorá tou Isaák os thisía, epivevaióni tin epíyia diakonía « tou Arnioú tou Theoú pou aíri tis amartíes tou kósmou ». Gnorízontas to endiaphéron tou Theoú yia ton sevasmó tou yia tous típous kai ta prótipa pou anaparágontai kai epanalamvánontai, ínai pithanó kai skhedón vévaio óti o Avraám prósphere ti thisía tou sto ídio simío ópou, 19 aiónes argótera, o Iisoús eprókito na stavrothí, diladí, stous própodes tou órous Golgothá, éxo apó tin Ierousalím, tin póli, móno yia éna khronikó diástima, ayía.

Yén. 22: 15: « O ángelos tou Yiakhvé phónaxe ston Avraám yia défteri phorá apó ton ouranó, »

Aftí i tromerí dokimasía tha ínai i teleftaía pou tha prépi na ipomíni o Avraám. O Theós vríke se aftón to áxio patriarkhikó prótipo ipákois pístis kai tou to káni gnostó.

Yén. 22: 16: « kai ípe• Orkístika ston eaftó mou, léi o Kírios• epidí, esí ékanes toúto kai den áphises ton yio sou, ton monoyení sou ,

O Theós tonízi aftá ta lóyia « o yios sou, o monoyenís sou yios », epidí prophitévoun ti mellontikí thisía tou en Iisoú Khristó símphona me to Ioánnis 3: 16: « Tóso yiatí agápise o Theós ton kósmo, óste édose ton monoyení tou Ió , yia na min khathí kathénas pou pistévi se aftón, allá na ékhi aiónia zí ».

Yén. 22: 17: « Tha se evloyíso, kai tha plithíno to spérma sou san ta astéria tou ouranoú kai san tin ámmo pou ínai stin akroyialiá• kai to spérma sou tha kiriéfsi tis píles ton ekhthrón tou » .

Prosokhí! I evloyía tou Avraám den klironomítai, ínai móno yia aftón kai káthe ándras í yinaíka apó tous apogónous tou tha prépi, me ti sirá tou, na axízi tin evloyía tou Theoú. Dióti o Theós tou ipóskhetai poliárithmes apogónous, allá metaxí aftón ton apogónon , móno i eklektí pou tha eneryísoun me tin ídia pistótita kai tin ídia ipakí tha evloyithoún apó ton Theó. Boríte lipón na metrísete óli tin pnevmatikí ágnia ton Evraíon pou iperíphana iskhirízontan óti ítan yii tou Avraám kai epoménos yii pou áxizan tin klironomiá ton evloyión tou. O Iisoús tous arníthike díkhnontás tous pétres kai légontas óti apó aftés tis pétres, o Theós borí na dósi apogónous ston Avraám. Kai tous apédose os patéra ókhi ton Avraám, allá ton diávolo.

Katá tin katáktisi tis yis Khanaán, o Iisoús tou Naví tha katalávi tin píli ton ekhthrón tou, i próti apó tis opíes tha pési ítan i póli tis Ierikhó. Télos, me ton Theó, i eklektí áyii tha katalávoun tin píli tou teleftaíou ekhthroú: tis « Vavilónas tis Megális », símphona me diáphores didaskalíes pou apokalíphthikan stin Apokálipsi tou Iisoú Khristoú.

Yén. 22: 18: « Kai en to spérmati sou thélousin evloyithí pánta ta éthni tis yis , dióti ipákousas is tin phonín mou » .

Ínai prágmati « óla ta éthni tis yis », epidí i prosphorá tis sotirías en Khristó yínetai se ólous tous anthrópous, káthe katagoyís kai se ólous tous laoús. Allá aftá ta éthni ophíloun epísis ston Avraám to yegonós óti bóresan na anakalípsoun tous theïkoús khrismoús pou apokalíphthikan ston evraïkó laó pou engatélipse ti yi tis Aiyíptou. I sotiría en Khristó epitinkhánetai me ti diplí evloyía tou Avraám kai ton apogónon tou, pou ekprosopoúntai apó ton evraïkó laó kai ton Iisoú apó ti Nazarét, diladí ton Iisoú Khristó.

Ínai epithimitó na simiothí, se aftó to edáphio, i evloyía kai i aitía tis: i ipakí pou epidokimázetai apó ton Theó.

Yén. 22: 19: « Kai o Avraám epéstrepse stous doúlous tou, kai sikóthikan kai pígan mazí sti Virsaveé• epidí, o Avraám katíkise sti Virsaveé » .

Yén. 22: 20: « Metá táfta, aníngilan is ton Avraám, légontes• Idoú, kai i Melkhá teknopíise iioús is ton Nakhór, ton adelphón sou• »

Ta akóloutha edáphia ékhoun skopó na proetimásoun ti síndesi me ti « Revékka », i opía tha yíni i idanikí sízigos pou epélexe o Theós yia ton pistó kai ipákouo Isaák. Tha proélthi apó tin stení ikoyénia tou Avraám, apógono tou adelphoú tou Nakhór.

Yén. 22: 21: « Ouz o protótokos aftoú, Vouz o adelphós aftoú, Kemoíl o patéras tou Arám »,

Yen. 22: 22: « Kesént, Kházo, Pilntás, Tzintáph kai Bethouél. »

Yén. 22: 23: « Kai Vathoíl yénnise ti Revékka • aftí ínai i októ yii, pou yénnise i Melkhá ston Nakhór, ton adelphó tou Avraám ».

Yén. 22: 24: « I pallakída tou, pou onomazótan Revmá, yénnise ki aftí ton Tevá, ton Gaám, ton Takhás kai ti Maakhá » .

I ekplírosi ton iposkhéseon pou dóthikan ston Avraám

I Yénesi 23 katagráphi ton thánato kai tin taphí tis sizígou tou, Sáras, sti Khevrón, sto Spílaio Makhpelá. O Avraám apoktá énan tápho sto édaphos tis Khanaán, periménontas ton Theó na dósi olókliri ti yi stous apogónous tou perípou 400 khrónia argótera.

Sti sinékhia, sti Yénesi 24, o Avraám diatirí akóma ton rólo tou Theoú. Yia na paramíni khorisménos apó tous topikoús idololátres laoús, tha stíli ton doúlo tou se éna makrinó méros, sti stení tou ikoyénia, yia na vri sízigo yia ton yio tou Isaák kai tha aphísoun ton Theó na epiléxi yia aftoús. Me ton ídio trópo, o Theós tha epiléxi tous eklektoús pou tha apotelésoun ti níphi tou Khristoú, tou Iioú tou Theoú. Se aftí tin epiloyí, o ánthropos den ékhi típota na káni, epidí i protovoulía kai i krísi aníkoun ston Theó. I epiloyí tou Theoú ínai télia, ámempti kai apotelesmatikí, ópos i Revékka i eklektí sízigos, storyikí, éxipni kai ómorphi stin emphánisi, kai páno ap' óla, pnevmatikí kai pistí• to margaritári pou prépi na anazitoún óli i pnevmatikí ándres pou théloun na pároun sízigo.

Iakóv kai Isáf

Argótera, símphona me ti Yénesi 25, i Revékka ínai arkhiká stíra, ópos i Sára, i yinaíka tou Ávram, prin apó aftín. Aftí i kiní stirótita ophíletai sto yegonós óti i dío yinaíkes tha phéroun tin evloyiméni yeniá mékhri ton Khristó, o opíos o ídios tha plastí apó ton Theó sti mítra mias nearís parthénas kopélas pou onomázetai María. Me aftón ton trópo, i yenealoyía tou sotíriou érgou tou Theoú simatodotítai apó ti thavmatouryí tou drási. Ipophérontas apó aftí ti phisikí stirótita, i Revékka epikalítai ton Yiakhvé kai apoktá apó aftón dío dídima pou mákhontai sti mítra tis. Anisikhóntas, rotái ton Theó yia aftó to prágma: « Kai o Yiakhvé tis ípe : Dío éthni ínai stin kiliá sou, kai dío laí tha khoristoún apó ta splákhna sou. O énas apó aftoús tous laoús tha ínai iskhiróteros apó ton állon, kai o megalíteros tha ipiretí ton neótero . » Yennái dídima. Lógo tis éntonis trikhophiïas tou, kai ítan entelós « kókkinos », ex ou kai to ónoma « Edóm » pou dóthike stous apogónous tou, o megalíteros onomázetai « Isáf », éna ónoma pou simaíni «trikhotós». O neóteros onomázetai « Iakóv », éna ónoma pou simaíni: «Apatéras». Ídi ta dío onómata prophitévoun to peproméno tous. O «Trikhotós» tha poulísi ta prototókiá tou ston neótero yia éna zoumeró piáto « rou », diladí kókkines phakés. Poulái aftá ta prototókia, epidí ipotimá tin pragmatikí tou axía. Se apóliti antíthesi, o pnevmatikós «Apatéras» epophthalmiá aftón ton títlo pou den ínai móno timitikós, epidí i evloyía tou Theoú ínai sindedeméni me aftón. O «Apatéras» ínai énas apó ekínous tous víaious anthrópous pou théloun na epiváloun ti vasilía ton ouranón me káthe kóstos yia na tin arpáxoun, kai íkhe aftón katá nou pou mílise o Iisoús yia aftó to théma. Kai vlépontas aftón ton kaftó zílo, i kardiá tou Theoú agalliázetai polí. Kríma lipón yia ton «Trikhotó» kai tóso to kalítero yia ton «Apateóna», epidí aftós

tha yíni «Israíl», me tin apóphasi tou Theoú. Min kánete láthos, o Iakóv den ínai énas sinithisménos apateónas kai ínai énas axiosimíotos ánthropos, epidí kanéna állo vivlikó parádigma den martirá tin apophasistikótitá tou na apoktísi tin evloyía tou Theoú, kai móno yia na epitíkhi aftón ton stókho «apatí». Boroúme lipón óli na ton mimithoúme, kai i pistí ouraní tha kharoún. Apó tin plevrá tou, o Isáf tha ékhi os apogónous tou ton laó tou « Edóm », éna ónoma pou simaíni « kókkinos », me tin ídia ríza kai simasía me ton Adám, aftós o laós tha ínai antípalos tou Israíl, ópos anakínose i theïkí prophitía.

Diefkrinízo óti to khróma «kókkino» ipodilóni tin amartía móno stis prophitikés ikónes tou sotíriou érgou pou apokálipse o Theós kai aftó to kritírio iskhíi móno yia tous ithopioús ton skinothetíseón tou, ópos o «Isáf». Stous skotinoús khrónous tou Mesaíona, ta kokkinomálla paidiá skotónontan, theoroúmena diavoliká. Yi' aftó, diefkrinízo, to kókkino khróma den káni ton sinithisméno ánthropo pio amartoló apó ton melakhrinó í ton xanthó, epidí o amartolós anagnorízetai apó ta kaká érga tis pístis tou. Epoménos, móno se simvolikí axía, to «kókkino», to khróma tou anthrópinou aímatos, ínai símvolo tis amartías, símphona me ton Isaïa 1: 18: « Eláte tóra kai as silloyistoúme! », léi o Yiakhvé. An kai i amartíes sas ínai san kókkino, tha yínoun lefkés san khióni• an kai ínai kókkines san porphiró, tha yínoun san mallí . » Omíos, stin Apokálipsí tou, tin Apokálipsí tou, o Iisoús sindéi to kókkino khróma me anthrópina órgana pou ipiretoún, asinídita í ókhi, ton diávolo, ton Sataná, ton próto amartoló tis zís pou dimioúryise o Theós. Paradígmata: to « kókkino álogo » tis Apok. 6: 4, o « kókkinos í pírinos drákontas » tis Apok. 12: 3 kai to « kókkino thirío » tis Apok. 17: 3.

Tóra pou ékhi aftó to dikaíoma prototokías, o Iakóv, me ti sirá tou, tha zísi empiríes zís pou prophitévoun ta skhédia tou Theoú, os diádokhos tou Avraám.

Áphise tin ikoyéniá tou apó phóvo yia tin oryí tou adelphoú tou Isáf, kai málista dikaioloyiména, símphona me ti Yénesi 27: 24, epidí íkhe apophasísi na ton skotósi, metá tin ipexaíresi tis evloyías tou etimothánatou patéra tou, o opíos «exapatíthike» apó éna tékhnasma pou proerkhótan apó to mialó tis sizígou tou Revékkas. Se aftí tin apagoyí, ta dío onómata ton didímon apokalíptoun ti simasía tous. Dióti, o «Apateónas» khrisimopíise éna trikhotó dérma yia na exapatísi ton Isaák pou íkhe tiphlothí, parousiázontas étsi ton eaftó tou os ton phisiká «trikhotó» megalítero adelphó tou. I pnevmatikí ánthropi alliloïpostirízontai kai i Revékka émiaze perissótero me ton Iakóv pará me ton Isáf. Se aftí tin práxi, o Theós antipháski me tin anthrópini kai sarkikí epiloyí tou Isaák, o opíos protímise ton Isáf, ton kinigó pou tou épherne to thírama pou ektimoúse. Kai o Theós parakhorí ta prototókia se aftón pou ínai pio áxios yi' aftá: ton Iakóv ton Apateóna.

Phtánontas sto spíti tou Lávan, tou thíou tou, adelphoú tis Revékkas, pou miloúse Aramaïká, yia na ergastí yi' aftón, o Iakóv erotévetai ti Rakhíl, ti neóteri allá kai omorphóteri apó tis kóres tou Lávan. Aftó pou den gnorízi ínai óti stin pragmatikí tou zí, o Theós ton vázi na paíxi énan prophitikó rólo pou prépi na prophitéfsi to skhédio sotirías tou. Epísis, metá apó «eptá khrónia» ergasías yia na apoktísi tin agapiméni tou Rakhíl, o Lávan tou epiválli ti megalíteri kóri tou, ti «Lía», kai tou ti díni os sízigo. Yia na apoktísi kai na pantreftí ti Rakhíl, tha prépi na ergastí álla «eptá khrónia» yia ton thío tou. Se aftí tin empiría, o «Iakóv» prophitévi ti tha prépi na ipostí o Theós sto skhédio sotirías tou. Yiatí ki aftós tha káni mia próti simmakhía pou den simmorphónetai me tin epithimía tis kardiás tou, epidí i empiría enós sarkikoú kai ethnikoú Israíl den tha simadeftí apó tin epitikhía kai ti dóxa pou tou axízi i kalosíni tou. I diadokhés ton «Kritón» kai ton «vasiliádon» ékhoun pánta áskhima apotelésmata, pará merikés spánies exairésis. Kai tin epithimití sízigo áxia tis agápis tou, tha tin apoktísi sti défteri

diathíki móno aphoú díxi tin agápi tou kai apokalípsi to skhédio sotirías tou sti diakonía tou Iisoú Khristoú• ti didaskalía tou, ton thánató tou kai tin anástasí tou. Simióste kalá óti i anthrópines kai i theïkés protimísis ínai entelós antístrophes. I agapiméni tou Iakóv ínai i stíra Rakhíl, allá tou Theoú ínai i paragoyikí Lía. Dínontas ston Iakóv, próta, ti Lía os sízigó tou, o Theós káni ton prophíti tou na viósi tin apogítefsi pou tha viósoun kai i dío stin próti tous diathíki. Se aftí tin empiría, o Theós anakinóni óti i próti tou diathíki tha ínai mia tromerí apotikhía. Kai i apórripsi tou Messía Iisoú apó tous apogónous tou epivevaíose aftó to prophitikó mínima. I Lía, i opía den ítan i agapiméni pou epélexe o sízigos, ínai mia ikóna pou prophitévi tous eklektoús tis néas diathíkis, i opíi, paganistikís katagoyís, ézisan yia megálo khronikó diástima stin ágnia tis íparxis tou monadikoú dimiourgoú Theoú. Ostóso, i paragoyikí phísi tis Lías prophítefse mia diathíki pou tha apéphere polloús karpoús pros dóxa tou Theoú. Kai to Isaïas 54: 1 to epivevaióni, légontas: « Khaíre, stíra pou épapses na yennás! Alaláxte dinatá kai agalliáste, esís pou den ékhete thlípsis! Dióti ta paidiá tis érimis yinaíkas tha ínai perissótera apó ta paidiá tis pantreménis yinaíkas, léi o Kírios ». Edó i érimi yinaíka prophitévi, méso tis Lías, ti néa diathíki, kai i pantreméni yinaíka, méso tis Rakhíl, tin paliá evraïkí diathíki.

O Iakóv yínetai Israíl

Ékhontas engatalípsi ton Lávan, ploúsios kai akmázon, o Iakóv kai i ikoyéniá tou epéstrepsan ston adelphó tou Isáf, tou opíou ton díkaio kai ekdikitikó thimó phovótan. Mia níkhta, o Theós emphanístike enópión tou kai polémisan o énas enantíon tou állou mékhri tin avyí. O Theós teliká ton travmátise sto iskhío kai tou ípe óti apó edó kai sto exís tha onomazótan «Israíl», epidí íkhe anadikhthí nikitís stin mákhi katá tou Theoú kai ton anthrópon. Se aftí tin empiría, o Theós íthele na apikonísi tin ikóna tis makhitikís psikhís tou Iakóv ston agóna tou yia písti. Onomasménos Israíl apó ton Theó, apéktise aftó pou epithimoúse kai zitoúse me aftopepíthisi: tin evloyía tou apó ton Theó. I evloyía tou Avraám ston Isaák étsi diamorphóthike méso tis sístasis tou sarkikoú Israíl, o opíos, khtisménos páno ston Iakóv pou íkhe yíni Israíl, síntoma tha yinótan éna phoveró éthnos metá tin éxodo apó tin ipodoúlosi tis Aiyíptou. Me ti khári tou Theoú na ékhi proetimási ton Isáf, ta dío adérphia vréthikan se iríni kai khará.

Me tis dío sizígous tou kai tis dío ipirétriés tous, o Iakóv yínetai patéras 12 agorión kai móno enós koritsioú. Stíra stin arkhí ópos i Sára kai i Revékka, allá idololátris, i Rakhíl apoktá dío paidiá apó ton Theó, ton Iosíph ton megalítero kai ton Veniamín ton mikrótero. Pethaíni yennóntas to déftero paidí tis. Étsi, prophitévi to télos tis palaiás diathíkis, i opía tha termatistí me tin engathídrisi tis néas, vasisménis sto exilastírio aíma tou Iisoú Khristoú. Allá se mia défteri epharmoyí, aftés i thnités sinthíkes prophitévoun tin telikí míra ton eklektón tou, i opíi tha sothoún me tin eftikhí parémvasí tou ótan epistrépsi stin éndoxi theïkí tou ópsi ston Mikhaíl Iisoú Khristó. Aftí i antistrophí tis katástasis ton teleftaíon eklektón prophitévetai apó tin allayí tou onómatos tou paidioú , to opío apokaloúntan « Ven-Oní » í «iiós tis lípis mou» apó tin etimothánati mitéra, metonomázetai apó ton Iakóv, o patéras se « Veniamín » í «iiós tis dexiás plevrás» í evloyiménos yios. Se epivevaíosi, sto Matthaíos 25: 33, o Iisoús Khristós tha váli « ta próvatá tou sta dexiá tou kai ta katsíkia sta aristerá tou ». Aftó to ónoma « Veniamín » epilékhthike apó ton Theó, apoklistiká yia ton prophitikó tou skopó, epoménos yia emás, epidí yia ton Iakóv íkhe mikrí simasía• kai yia ton Theó, i idololátris

Rakhíl den áxize ton óro « dexí khéri ». Aftá ta prágmata skhetiká me to télos tou kósmou anaptíssontai stis exiyísis tis Apok. 7: 8.

O axiothávmastos Iosíph

Stin istoría tou Israíl, o rólos pou díni o Theós ston Iosíph tha ton odiyísi na kiriarkhísi páno stous adelphoús tou, i opíi, exoryisméni apó tin pnevmatikí tou kiriarkhía, ton pouloún se Áraves empórous. Stin Aíyipto, i ilikrínia kai i aphosíosí tou ton kánoun na ektimátai, allá i sízigos tou kiríou tou, thélontas na ton kakopiísi, tou antistáthike kai o Iosíph tha vrethí sti philakí. Ekí, exigóntas ta ónira, ta yegonóta tha ton odiyísoun stin ipsilóteri thési káto apó ton Pharaó: prótos Vezíris. Aftí i anípsosi vasízetai sto prophitikó tou khárisma, ópos sinévi kai me ton Daniíl metá apó aftón. Aftó to khárisma ton káni ektimiméno apó ton Pharaó, o opíos tou empistévetai tin Aíyipto. Katá ti diárkia enós limoú, i adelphí tou Iakóv tha páne stin Aíyipto kai ekí, o Iosíph tha simphiliothí me tous kakoús adelphoús tou. O Iakóv kai o Veniamín tha enothoún mazí tous kai étsi engathístantai i Evraíi stin Aíyipto, stin periokhí tis Yesén.

I Éxodos kai o Pistós Misís

Sklávi, i Evraíi tha vroun ston Misí, to Evraío paidí tou opíou to ónoma simaíni «sosméno apó ta nerá», tou Nílou, anathremméno kai iiothetiméno apó tin kóri tou Pharaó, tin eleftherótria pou proetímase o Theós.

Kathós i sinthíkes doulías skliraínoun kai epidinónontai, o Misís skotóni énan Aiyíptio yia na iperaspistí énan Evraío kai phévyi apó tin Aíyipto. To taxídi tou ton odiyí sti Madiám tis Saoudikís Aravías, ópou zoun i apógoni tou Avraám, mazí me ti défteri sízigó tou, tin Ketoúra, tin opía pantréftike metá ton thánato tis Sáras. Pantrévontas ti Sepphóra, ti megalíteri kóri tou petheroú tou, Iothór, 40 khrónia argótera, o Misís sinantá ton Theó enó vóski ta kopádia tou kontá sto Óros Khorív. O Dimiourgós tou emphanízetai me ti morphí mias lamperís vátas pou kaíyetai allá den katanalónetai. Apokalípti to skhédió tou yia ton Israíl kai ton stélni stin Aíyipto yia na kathodiyísi ton laó tou sti diaphiyí.

Déka pliyés tha ínai aparaítites yia na anangastí o Pharaó na aphísi eléftherous tous polítimous sklávous tou. Allá i dékati ínai aftí pou tha apoktísi megáli prophitikí simasía. Dióti o Theós thanatóni óla ta protótoka tis Aiyíptou, anthrópous kai zóa. Kai tin ídia iméra, i Evraíi yiortázoun to próto Páskha stin istoría tous. To Páskha prophítefse ton thánato tou Messía Iisoú, tou « protótokou » kai tou « Arnioú tou Theoú », agnoú kai ámomou pou prosphérthike se thisía ópos to «arní » pou sphákhtike tin iméra tis exódou apó tin Aíyipto. Metá ti thisía tou Isaák pou zítise o Theós apó ton Avraám, to Páskha tis exódou apó tin Aíyipto ínai i défteri prophitikí anangelía tou thanátou tou Messía (Khrisménou) Iisoú, í, me ellinikoús órous, tou Iisoú Khristoú. I Éxodos apó tin Aíyipto élave

khóra tin 14i iméra tou prótou mína tou étous, yíro ston 15o aióna p. Kh. , í perípou 2500 khrónia metá tin amartía tis Évas kai tou Adám. Aftá ta stikhía epivevaiónoun ton khróno ton «400 etón» ton « tessáron yeneón » pou dóthike apó ton Theó os kathistérisi stous Amorraíous, katíkous tis yis Khanaán.

I iperiphánia kai to epanastatikó pnévma tou Pharaó tha exaphanistoún mazí me ton strató tou sta neá tis «Erithrás Thálassas», i opía étsi vríski to nóimá tis epidí klíni páno tous aphoú aníxi yia na epitrépsi stous Evraíous na isélthoun sti yi tis Saoudikís Aravías, méso tou nótiou ákrou tis aiyiptiakís khersonísou. Apophévgontas ti Madiám, o Theós odiyí ton laó tou stin érimo sto Óros Siná, ópou tha parousiási ton nómo tou ton «Déka Entolón». Enópion tou enós alithinoú Theoú, to Israíl ínai tóra éna morphoméno éthnos pou prépi na dokimastí. Yia ton skopó aftó, o Misís kalítai kontá tou sto Óros Siná, kai o Theós ton kratái étsi yia 40 iméres kai níkhtes. Tou díni tis dío plákes tou nómou kharagménes me to theïkó tou dákhtilo. Sto stratópedo tou evraïkoú laoú, i paratetaméni apousía tou Misí entharríni epanastatiká pnévmata pou askoún píesi ston Aarón kai teliká ton kánoun na dekhtí to liósimo kai to plásimo enós « khrisoú moskharioú ». Aftí i empiría apó móni tis sinopsízi ti simperiphorá apénanti ston Theó ton epanastatikón laón ólon ton epokhón. I árnisí tous na ipotakhthoún stin exousía tou tous odiyí na protimoún na amphiválloun yia tin íparxí tou. Kai i pollaplés timoríes tou Theoú den allázoun típota. Metá apó aftés tis 40 iméres kai níkhtes dokimasías, o phóvos ton yigánton tis Khanaán tha katadikási ton laó na periplaniétai stin érimo yia 40 khrónia kai, móno o Iisoús tou Naví kai o Khálev apó aftí ti dokimasméni yeniá tha borésoun na isélthoun sti yi tis epangelías pou prosphéri o Theós perípou 2540 khrónia apó tin amartía tou Adám.

I protagonistés stin istoría tis Yénesis ínai i ithopií se mia parástasi pou organónetai apó ton Dimiourgó Theó. Káthe énas apó aftoús metadídi, yia prophitikoús í állous skopoús, éna máthima, kai aftí i idéa tou theámatos epivevaióthike apó ton apóstolo Pávlo, o opíos léi stin A΄ Korinthíous 4: 9: « Dióti mou phaínetai óti o Theós mas ékane apostólous teleftaíous apó ólous, katadikasménous se thánato, san na légame, aphoú yíname théama ston kósmo, stous angélous kai stous anthrópous ». Éktote, i angeliophóros tou Kiríou, Élen Gouáit, égrapse to diásimo vivlío tis me títlo «I Megáli Diamákhi». I idéa tou « theámatos » epivevaiónetai, epoménos, allá metá ta «astéria» tou ieroú vivlíou, ínai i sirá tou kathenós mas na paíxi ton dikó tou rólo, gnorízontas óti, ékhontas máthi apó tis empiríes tous, ékhoume analávi to kathíkon na mimithoúme ta kalá tous érga, khorís na anaparágoume ta láthi tous. Yia emás, ópos kai yia ton Daniíl (O Kritís mou ínai o Theós), o Theós paraméni «Kritís mas», simponetikós, sígoura, allá «O Kritís» pou den káni exaíresi yia kanénan.

I empiría tou evraïkoú ethnikoú Israíl ínai katastrophikí, allá den ínai perissótero apó ekíni tis khristianikís pístis tis epokhís mas, i opía katélixe se ektetaméni apostasía. Aftí i omiótita den prépi na prokalí ékplixi, dióti o Israíl tis palaiás diathíkis ítan móno énas mikrókosmos, éna dígma, ton anthrópon pou katikoún se olókliri ti yi. Yi' aftó i alithiní písti ítan tóso spánia ekí óso kai sti néa diathíki pou khtístike páno ston Sotíra kai « Pistó Mártira » Iisoú Khristó.

Apó tin Avía Graphí yeniká

Olókliri i Vívlos, ipagorevméni kai sti sinékhia empnefsméni apó ton Theó stous anthrópinous ipirétes Tou, metaphéri prophitiká mathímata, apó ti Yénesi mékhri tin Apokálipsi. I dróntes pou epélexe o Theós mas parousiázontai ópos pragmatiká ínai stin alithiní tous phísi. Allá yia na kataskevási prophitiká minímata se aftó to aénao théama, o Dimiourgós Theós yínetai o Organotís ton yegonóton. Metá tin éxodo apó tin Aíyipto, o Theós díni ston Israíl tin eléftheri ptikhí tou ourániou nómou tou yia 300 khrónia, tin epokhí ton «kritón» pou telióni yíro sto 2840. Kai se aftí tin elefthería, i epistrophí stin amartía, ipokhreóni ton Theó na timorísi ton laó tou «eptá phorés», tous opíous paradídi teleftaíous stous Philistaíous, tous klironomikoús ekhthroús tous. Kai «eptá phorés», eyíri «apeleftherotés». I Vívlos léi óti, se aftí tin epokhí, « o kathénas ékane ó, ti íthele ». Kai aftí i epokhí tis apólitis eleftherías ítan aparaítiti yia na apokaliphthí o karpós pou éphere o kathénas. To ídio iskhíi kai ston « éskhato kairó » mas. Aftá ta triakósia khrónia eleftherías pou simadéftikan apó ti sinekhí epistrophí ton Evraíon stin amartía, o Theós protíni na ta singrínoume me ta triakósia khrónia tis zís tou díkaiou Enókh, ton opío mas parousiázi os ipodigmatikó prótipo ton eklektón tou, légontas: « O Enókh perpátise triakósia khrónia me ton Theó, épita den ipírkhe pia epidí o Theós ton píre »• mazí tou, kánontás ton na isélthi prótos stin aioniótitá tou ópos, metá apó aftón, o Misís kai o Ilías, kai i áyii pou anastíthikan me ton thánato tou Iisoú, prin apó ólous tous állous eklektoús, simperilamvanoménon ton apostólon tou Iisoú Khristoú• óli tha metamorphothoún í tha anastithoún tin teleftaía iméra.

Metá tin epokhí ton «kritón», írthe i epokhí ton vasiliádon kai edó yia álli mia phorá, o Theós díni stous dío prótous ithopioús tou énan prophitikó rólo pou epivevaióni to mínima tis proódou tou kakoú pros to telikó kaló, diladí, apó ti níkhta, í to skotádi, pros to phos. Étsi aftí i dío ándres, o Saoúl kai o Davíd, prophitévoun to sinolikó skhédio tou skhedíou sotirías pou ékhi proetimastí yia tous yíinous eklektoús, diladí tis dío phásis í dío diadokhikés áyies diathíkes. Simióste to mazí mou, o Davíd yínetai vasiliás móno me ton thánato tou vasiliá Saoúl, ópos akrivós o thánatos tis paliás aiónias diathíkis epitrépi ston Khristó na edraiósi ti néa tou diathíki, ti vasilía tou kai tin aiónia kiriarkhía tou.

Ékho ídi anaphéri aftó to théma, allá sas ipenthimízo óti i epíyies monarkhíes den ékhoun theïkí nomimótita epidí i Evraíi zítisan apó ton Theó na ékhi énan vasiliá « san ta álla éthni » sti yi, tous «idololátres». Aftó simaíni óti to prótipo aftón ton vasiliádon ínai tou típou ton satanikón kai ókhi theïkón axión. Óso, yia ton Theó, o vasiliás ínai evyenikós, tapinós stin kardiá, yemátos aftapárnisi kai simpónia, kathistóntas ton eaftó tou ipiréti ólon, tóso sklirós, iperíphanos, eyistís kai periphronitikós ínai aftós tou diavólou, kai apaití na ipiretí apó ólous. Pligoménos ádika apó tin apórripsí tou apó ton laó tou, o Theós ékane dektó to aítimá tou kai, distikhós, tou édose énan vasiliá símphona me ta kritíria tou diavólou kai óles tis adikíes tou. Apó tóte kai sto exís, yia ton laó tou Israíl, allá móno yia aftón , i vasilikí exousía apéktise ti theïkí tis nomimótita.

O prophorikós í graptós lógos ínai to méso antallayís metaxí dío atómon. I Vívlos ínai o lógos tou Theoú me tin énnia óti yia na metadósi ta mathímatá Tou sta yíina plásmatá Tou, o Theós ékhi singentrósi martiríes pou ipagorévontai í empnéontai stous ipirétes Tou. Martiríes pou taxinomoúntai, epilégontai kai omadopioúntai apó aftón me tin párodo tou khrónou. Den prépi na mas ekplíssi i atélia tis dikaiosínis pou ékhi kathierothí sti yi, epidí apokomméni apó ton Theó, i ánthropi boroún na themeliósoun ti dikaiosíni tous móno sto grámma tou nómou. Tóra, o Theós mas léi méso tou Iisoú óti « to grámma thanatóni, allá to pnévma díni zí », aftó to grámma. I áyies graphés tis Vívlou boroún epoménos na ínai móno « mártires » ópos ipodikníetai stin Apok. 11: 3,

allá se kamía periptosi «krités». Anagnorízontas óti to grámma tou nómou den ínai se thési na apodósi mia díkaii krísi, o Theós apokalípti mia alíthia pou vasízetai apoklistiká sti theïkí phísi tou prosópou Tou. Móno Aftós borí na apodósi mia díkaii krísi, yiatí i ikanótitá Tou na analíi tis mistikés sképsis tou mialoú ton plasmáton Tou tou epitrépi na gnorízi ta kínitra ekínon pou kríni, prágmata kriphá kai ágnosta se álla plásmata. I Vívlos epoménos parékhi móno ti vási yia tis martiríes pou khrisimopioúntai yia krísi. Katá ti diárkia ton « khiliádon etón » tis ouránias krísis, i eklektí áyii tha apoktísoun prósvasi sta kínitra ton psikhón pou krínontai. Me ton Iisoú Khristó, tha ínai étsi se thési na apodósoun mia télia krísi pou kathístatai aparaítiti, kathós i telikí etimigoría kathorízi ti diárkia tou khrónou ton pathón pou ipésti o défteros thánatos. Aftí i gnósi tou pragmatikoú kinítrou tou enókhou mas epitrépi na katanísoume kalítera tin epiíkia tou Theoú pros ton Káin, ton próto epíyio dolophóno. Símphona me ti móni martiría pou parousiázetai me epistolí sti Vívlo, o Káin odiyíthike sti zília apó tin epiloyí tou Theoú na evloyísi tin prosphorá tou Ável kai na periphronísi aftín tou Káin, khorís o teleftaíos na gnorízi ton lógo aftís tis diaphorás, i opía ítan pnevmatikí kai akóma ágnosti. Étsi ékhoun ta prágmata, i zí apotelítai apó amétrites paramétrous kai sinthíkes pou móno o Theós borí na anagnorísi kai na kríni en gnósi tou. Ostóso, i Vívlos paraméni yia tous anthrópous to móno vivlío pou parousiázi me epistolés tis vásis tou nómou pou kríni tis práxis tous, enó periméni tis mistikés tous sképsis na apokaliphthoún stous eklektoús ayíous ston ouranó. Tóra, o rólos tis epistolís ínai na katadikási í na kríni ti drási. Yi' aftó, stin Apokálipsí tou, o Iisoús ipenthimízi stous anthrópous ti simasía ton « érgon » tous kai spánia milái yia tin písti tous. Ston Iákovo 2: 17, o apóstolos Iákovos ipenthímise stous anthrópous óti « khorís érga i písti ínai nekrí », epivevaiónontas epísis aftí tin ápopsi, o Iisoús milái móno yia kalá í kaká « érga » pou parágontai apó tin písti. Kai yia na dimiouryithoún apó tin písti, aftá ta érga ínai apoklistiká ekína pou i Vívlos didáski os theïkoús nómous. I kalés práxis pou ektimá i Katholikí Ekklisía den lamvánontai ipópsi, epidí ínai érga anthropistikoú kharaktíra kai émpnefsis.

Stous éskhatous kairoús, i Vívlos periphronítai plíros kai i anthrópini kinonía parousiázi mia mistiriódi, pangosmiopiiméni, pséftiki ópsi. Tóte ínai pou i léxi « alíthia » pou kharaktirízi tin Avía Graphí, ton lógo tou zontanoú Theoú, kai yenikótera, to pangósmio skhédió tis, apoktá plíri simasía. Epidí i periphrónisi yia aftí ti monadikí « alíthia » odiyí tin anthropótita na khtízetai páno se psémata se ólous tous skhesiakoús, vlásphimous, thriskeftikoús, politikoús í ikonomikoús tomís.

Aftó to árthro gráphetai to Sávvato tis 14is Avgoústou 2021, ávrio, 15 Avgoústou, se megáles singentrósis, ta thímata pou exapatíthikan apó tin psevdí thriskía tha apotísoun phóro timís stin pio epitikhiméni satanikí mistikopíisi tis kariéras tis, apó ti khrísi tou « phidioú » os méntioum stin « Edém »: tin emphánisí tou stin ikóna tis «parthénou Marías». I pragmatikí den ítan pléon parthéna, aphoú metá ton Iisoú, yénnise yious kai kóres• adelphoús kai adelphés tou Iisoú. Allá to pséma pethaíni sklirá kai antistéketai akómi kai sta kalítera vivliká epikhirímata. Den ékhi simasía, metá apó aftón ton 15o Avgoústou, aftí i oryí tha ékhi móno októ eortasmoús, to polí, yia na enokhlísi ton Theó kai na prokalési ti díkaii oryí tou, i opía tha pési sta kephália ton enókhon . As simiósoume óti se aftí tin emphánisi, epilékhthikan paidiá yia na epikirósoun to órama tis «parthénou». Ínai tóso athóa óso léne kai iskhirízontai? Yenniméni amartolí, i athoótita tous apodídetai lanthasména, allá den boroún na katigorithoún yia sinenokhí. To órama pou élavan aftá ta paidiá ítan polí pragmatikó, allá o diávolos ínai epísis éna polí pragmatikó epanastatikó pnévma, kai o Iisoús Khristós aphiérose pollá apó ta lóyia tou se aftón yia na proidopiísi tous ipirétes tou yi' aftón. I istoría martirá tin apatilí, sayineftikí tou dínami, i opía odiyí ston « déftero thánato » ta sayinevména kai exapatiména thímatá tou. I latría tou diavólou méso tis papikís kai tis Romaiokatholikís Ekklisías katangélletai apó ton Theó

se aftó to edáphio apó tin Apok. 13: 4: « Kai proskínisan ton drákonta, epidí édose exousía sto thiríο • kai proskínisan to thiríο, légontas: Pios ínai ómios me to thiríο? Pios borí na káni pólemo mazí tou? » Stin pragmatikótita, móno metá to télos aftís tis « latrías » tou «thiríou » pou periórize kai katadíoke tous alithinoús ayíous pou epélexe o Iisoús Khristós, se mia epokhí anokhís pou epivlíthike apó tis peristásis, aftí i latría paratáthike me ta sayineftiká mésa ton emphaníseon tis diavolikís «parthénou». mias « yinaíkas » yia na antikatastísi to « phídi » aphoú to « phídi » íkhe sayinéfsi ti « yinaíka » pou íkhe sayinéfsi ton ántra tis. I arkhí paraméni i ídia kai exakolouthí na ínai exísou apotelesmatikí.

Óra yia tin telikí epiloyí

Aftí i meléti ton thíon apokalípseon oloklirónetai me mia análisi tou vivlíou tis Yénesis, to opío mas apokálipse pios ínai o Theós se óles tis ptikhés tou kharaktíra Tou. Mólis ídame póso apophasistikós ínai stin apaítisí tou yia ipakí apó ta plásmatá Tou, ipovállontas ton Ávram se mia exairetikí dokimasía pístis ótan ítan skhedón ekató etón. Epoménos, aftí i theïkí apaítisi den khriázetai pléon na apodikníetai.

Katá tin teleftaía epiloyí pou protáthike apó ton Theó apó tin ánixi tou 1843, kai pio singekriména apaitítai apó tis 22 Oktovríou 1844, i tírisi tou Savvátou apaitítai apó ton Theó os apódixi tis agápis pou tou antapodídoun i alithiná eklektí áyii tou. I pangósmia pnevmatikí katástasi parousiázetai étsi me ti morphí enós móno erotímatos pou apefthínetai se óla ta méli ton thriskeftikón organóseon, apoklistiká ton Khristianón.

I erótisi pou se skotóni í se káni na zis yia pánta

Ékhi énas aftokrátoras, énas vasiliás í énas pápas tin exousía kai tin exousiodótisi na alláxi ta lóyia pou ípe kai égrapse o Theós í kat' ipagórefsí tou, ópos ékane o Misís?

Ékhontas provlépsi ta pánta, akómi kai aftó to erótima, o Iisoús édose tin apántisí tou ek ton protéron, légontas sto Matthaíos 5: 17-18: « Mi nomísete óti írtha na kataryíso ton nómo í tous prophítes• den írtha na kataryíso, allá na ekpliróso. Dióti alithós sas léo, mékhri na parélthi o ouranós kai i yi, oúte éna yióta í mía keraía den tha parélthi apó ton nómo, mékhri na yínoun óla » . O ídios Iisoús anakínose epísis óti ta lóyia tou tha mas krínoun, sto Ioánnis 12: 47-49: « An kápios akoúsi ta lóyia mou kai den ta philáxi, egó den ton kríno• epidí, den írtha na kríno ton kósmo, allá na sóso ton kósmo• ópios me aporrípti kai den dékhetai ta lóyia mou, ékhi kápion pou ton kríni• ton lógo pou mílisa, aftós tha ton kríni tin éskhati iméra • epidí, den mílisa apó mónos mou• allá o Patéras pou me éstile mou édose entolí ti na po kai ti na lalíso » .

Aftí ínai i katanóisi tou Theoú yia ton nómo Tou. Allá to Dan. 7: 25 apokálipse óti i próthesi na ton « alláxi » eprókito na emphanistí sti khristianikí epokhí, légontas yia tin Romaiokatholikí papikí exousía: « Tha milísi lóyia enantíon tou Ipsístou, kai tha talaiporísi tous ayíous tou Ipsístou, kai tha skephtí na alláxi kairoús kai nómous • kai i áyii tha dothoún sto khéri tou yia kairó, kai kairoús, kai misó kairó ».

Mia oryí pou tha stamatísi kai tin opía tha xéri pós na timorísi díkaia símphona me to edáphio 26 pou akolouthí: « Tóte tha érthi i krísi, kai tha aphairésoun tin kiriarkhía tou, kai tha katastraphí kai tha ekmidenistí yia pánta». Aftí i prophitikí « kairí » í khrónia anangélloun ti dioktikí vasilía tou pou olokliróthike yia 1260 khrónia, apó to 538 éos to 1798.

Aftí i « krísi » olokliránetai se diáphora stádia.

I próti phási ínai proparaskevastikí• ínai to érgo tou diakhorismoú kai tou ayiasmoú tis «Antventistikís» pístis pou kathiérose o Theós apó tin ánixi tou 1843. O Antventismós diakhorízetai apó tin Katholikí kai tin Protestantikí thriskía. Stin Apokálipsi, aftí i phási aphorá tis epokhés « Sárdis, Philadélphias kai Laodíkias » stin Apok. 3: 1-7-14.

I défteri phási ínai ektelestikí: « i kiriarkhía tou tha aphairethí ». Aftí ínai i éndoxi epistrophí tou Iisoú Khristoú pou anaménetai yia tin ánixi tou 2030. I eklektí Antventistés isérkhontai stin aioniótita khorisméni apó tous anáxious Katholikoús, Protestántes kai Antventistés epanastátes pou pethaínoun sti yi. I drási lamváni khóra sto télos tis « Laodikías » epokhís tis Apok. 3: 14.

I tríti phási ínai aftí tis krísis ton pesónton nekrón, i opía títhetai se epharmoyí apó tous eklektoús pou ékhoun isélthi stin ouránia vasilía tou Theoú. Ta thímata ékhoun yíni i krités kai xekhoristá , krínetai i zí kathenós apó tous epanastátes kai apangélletai mia telikí piní análoyi me tin enokhí tous. Aftés i pinés kathorízoun ti diárkia tou khrónou « vasanismoú » pou tha proklithí apó tin enéryia tou « défterou thanátou » tous. Stin Apokálipsi, aftó to théma ínai to théma tis Apokálipsis 4, 11: 18 kai 20: 4• aftó apó to Dan. 7: 9-10.

Tétarton, sto télos tis évdomis khilietías, to megálo Sávvato yia ton Theó kai tous eklektoús Tou en Khristó, érkhetai i ektelestikí phási ton pinón pou apangélthikan apó ton Khristó kai tous eklektoús Tou. Sti yi tis amartías, ópou anastaínontai, i katadikasméni epanastátes exontónontai, « yia pánta », apó « ti photiá tis défteros thánatos . " Stin Apokálipsi, aftí i ektelestikí krísi í «éskhati krísi» ínai to théma tis Apok. 20: 11-15.

Ti stigmí tis telikís epiloyís, dío asimvívastes thriskeftikés antilípsis, epidí ínai exairetiká antíthetes metaxí tous, khorízontai oristiká . I eklektí tou Khristoú akoún ti phoní tou kai prosarmózontai stis apaitísis tis epokhís tou, ótan tous milái kai tous kalí. Stin álli thési vrískontai i Khristianí pou akolouthoún paradósis pou ékhoun kathierothí thriskeftiká edó kai aiónes, san i alíthia na ítan zítima khrónou kai ókhi nimosínis, silloyismoú kai martirías. Aftí i ánthropi den ékhoun katalávi ti antiprosopévi « i néa diathíki » pou aníngile o prophítis Ieremías ston Ier. 31: 31 éos 34: « Díte, érkhontai iméres, léi o Kírios, katá tis opíes tha káno mia néa diathíki me ton íko Israíl kai me ton íko Ioúda, ókhi símphona me ti diathíki pou ékana me tous patéres tous tin iméra pou tous épiasa apó to khéri yia na tous vgálo apó ti yi tis Aiyíptou, ti diathíki tin opía paravíasan, an kai ímoun sízigos yi' aftoús, léi o Kírios. Allá aftí ínai i diathíki pou tha káno me ton íko Israíl metá apó ekínes tis iméres, léi o Kírios: Tha válo ton nómo mou mésa tous kai tha ton grápso stis kardiés tous • kai tha ímai Theós tous, kai aftí tha ínai laós mou. Den tha didáski pléon kanís ton plisíon tou í ton adelphó tou, légontas: Gnórise ton Kírio! Yiatí óli tha me gnorízoun, apó ton mikrótero mékhri ton megalítero, léi o Kírios. Yiatí tha sinkhoríso tin anomía tous kai den tha thimámai pléon tin amartía tous . Pós borí o Theós na petíkhi « na grápsi stin kardiá»? » tou anthrópou i agápi yia ton ieró nómo tou, káti

pou o kanónas tis palaiás diathíkis den íkhe kataphéri na epitíkhi? I apántisi se aftó to erótima, kai i móni diaphorá metaxí ton dío diathikón, érkhetai stin ptikhí tis epídixis tis theïkís agápis pou epitéfkhthike me ton exileotikó thánato tou anaplirotí Iisoú Khristoú ston opío ensarkóthike kai apokalíphthike. Tóra, o thánatos tou Iisoú den írthe yia na thési télos stin ipakí, allá antítheta, édose stous eklektoús lógous na díxoun akómi pio ipákouous ston Theó pou ínai ikanós na agapá tóso dinatá. Kai ótan kerdízi tin kardiá tou anthrópou, o stókhos pou epidióki o Theós epitinkhánetai. apoktá énan eklektó katállilo kai áxio na mirastí tin aioniótitá tou.

To teleftaío mínima pou sas ékhi parousiási o Theós se aftó to érgo ínai to théma tou khorismoú . Aftó ínai to zotikó simío pou káni óli ti diaphorá metaxí tou eklektoú kai tou klitoú. Stin kanonikí tou phísi, o ánthropos den théli na diatarássetai stis siníthiés tou kai stis antilípsis tou yia ta prágmata. Ostóso, aftí i diatarakhí kathístatai aparaítiti epidí, sinithisménos sto kathieroméno pséma, yia na yíni o eklektós tou, o ánthropos prépi na apospastí kai na ektrapí yia na prosarmostí stin alíthia pou tou díkhni o Theós. Tóte ínai pou o khorismós apó aftó kai apó ekína pou o Theós den engríni kathístatai aparaítitos . O eklektós prépi na epidíxi tin ikanótitá tou na amphisvití singekriména tis idées tou, tis siníthiés tou kai tous sarkikoús tou desmoús me ónta ton opíon to peproméno den tha ínai poté i aiónia zí.

Yia tous eklektoús, i thriskeftikí proteraiótita ínai kátheti. O stókhos ínai i dimiouryía enós iskhiroú desmoú me ton Dimiourgó Theó, akómi kai an aftó simaíni simvivasmoús stis anthrópines skhésis. Yia tous amartoloús, i thriskía ínai orizóntia. Proteraiopioún ton desmó pou ékhi dimiouryithí me állous anthrópous, akómi kai an aftó simaíni simvivasmó ston Theó.

Antventismós tis Evdómis Iméras: Énas Khorismós, éna Ónoma, mia Istoría

I teleftaíi eklektí tis khristianikís pístis singentrónontai pnevmatiká yia na skhimatísoun to Israíl ton « 12 philón » tis Apok. 7. I epiloyí tous olokliróthike méso mias sirás dokimasión pístis vasisménon sto endiaphéron pou édixe o prophitikós lógos pou anangélli sto Dan. 8: 14 tin imerominía 1843. Éprepe na simatodotísi tin epanénarxi tou Khristianismoú apó ton Theó, pou mékhri tóte ekprosopoúntan apó tin Katholikí písti apó to 538 kai apó tin Protestantikí písti apó tin epokhí tis Metarríthmisis apó to 1170. To edáphio tou Dan. 8: 14 erminéftike os anangelía tis éndoxis epistrophís tou Khristoú, tis élefsís tou pou prokálese tin «prosdokía» tou, sta latiniká «adventus» ex ou kai to ónoma Antventistís pou dóthike stin empiría kai stous opadoús tis metaxí 1843 kai 1844. Phainomeniká, aftó to mínima den miloúse yia to Sávvato, allá móno phainomeniká, epidí i epistrophí tou Khristoú tha simatodotísi tin ísodo stin évdomi khilietía, diladí, to megálo Sávvato pou prophitéftike, káthe evdomáda, apó to Sávvato tis évdomis iméras: to Sávvato ton Evraíon. Agnoóntas aftí ti síndesi, i próti Antventistés anakálipsan ti simasía pou díni o Theós sto Sávvato móno metá apó aftí tin período dokimasías. Kai ótan tin katálavan, i protopóri dídaskan statherá tin alíthia tou Savvátou pou anakalítai sto ónoma tis ekklisías pou skhimatístike, «tis évdomis iméras». Allá me tin párodo tou khrónou, i klironómi tou érgou den édinan pléon sto Sávvato ti simasía pou tou díni o Theós, sindéontas aftó to aítima me tin epokhí tis epistrophís tou Iisoú Khristoú antí na to sindésoun me tin imerominía 1843 pou ipodikníetai apó tin prophitía tou Daniíl. I anavolí mias tóso themeliódous theïkís apaítisis ítan éna láthos tou opíou i sinépia ítan, to 1994, i apórripsi apó ton Theó tis

orgánosis kai ton melón tis, ta opía parédose sto stratópedo ton antartón pou íkhe ídi katadikastí apó to 1843. Aftí i thliverí empiría kai aftí i apotikhía tou teleftaíou epísimou thesmoú tis khristianikís pístis martiroún aftí tin adinamía tou psevdoús Khristianismoú na apodekhtí ton diakhorismó ton anthrópinon desmón . I éllipsi agápis yia ti theïkí alíthia kai epoménos yia ton ídio ton Theó ínai to zítima, kai aftó ínai to apólito máthima stin istoría tis khristianikís pístis pou boró na sas po, yia na sas didáxo kai na sas proidopiíso, sto ónoma tou Pantodínamou Theoú, Yiakhvé-Mikhaíl-Iisoú-Khristoú.

Télos, exakolouthóntas na miláme yia to ídio théma, epidí mou kóstise to tímima enós odiniroú pnevmatikoú khorismoú, sas ipenthimízo aftó to edáphio apó to Matthaíos 10: 37 kai, epidí ta edáphia pou prigoúntai aftoú sinopsízoun saphós ton diakhoristikó kharaktíra tis alithinís khristianikís pístis, ta anaphéro óla apó to edáphio 34 éos to edáphio 38:

« Mi nomísete óti írtha na válo iríni sti yi. Den írtha na válo iríni, allá mákhaira. Dióti írtha na dikháso ánthropo enántia ston patéra tou, kai kóri enántia sti mitéra tis, kai níphi enántia stin petherá tis. Kai ekhthrí tou anthrópou tha ínai i ídii i íki tou. Ópios agapái patéra í mitéra perissótero apó ména den ínai áxios mou . Kai ópios agapái yio í kóri perissótero apó ména den ínai áxios mou. Ópios den sikóni ton stavró tou kai den me akolouthí den ínai áxiós mou ». Aftó to edáphio 37 dikaioloyí tin evloyía tou Avraám. Martírise óti agapoúse ton Theó perissótero apó ton sarkikó yio tou. Kai ipenthimízontas se énan adelphó ton Antventistón to kathíkon tou, parathétontás tou aftó to edáphio, i drómi mas khórisan kai élava mia idiaíteri evloyía apó ton Theó. Tóte me apokálese phanatikó aftós o «adelphós» kai apó ekíni tin empiría, akoloúthise to paradosiakó monopáti ton Antventistón. Aftós pou me míise ston Antventismó kai ta ophéli tis khortophayías argótera péthane apó ti nóso tou Álsaïmer, enó egó ímai akóma kalá stin iyía mou, zontanós kai drastírios stin ipiresía tou Theoú mou, se ilikía 77 etón, kai den kataphévgo oúte se yiatroús oúte se phármaka. Ston Dimiourgó Theó kai stis polítimes simvoulés Tou aníki óli i dóxa. Alithiná!

Yia na sinopsísoume tin istoría tou Antventismoú, prépi na thimithoúme ta akóloutha yegonóta. Me aftó to ónoma «Antventistís», o Theós singentróni tous teleftaíous ayíous tou metá apó mia makrá kiriarkhía tis Katholikís pístis, i opía nomimopíise, thriskeftiká , tin Kiriakí pou kathiérose me to paganistikó tis ónoma «iméra tou akataníkitou íliou» apó ton Konstantíno A΄ stis 7 Martíou 321. Allá i próti Antventistés ítan Protestántes í Katholikí pou timoúsan me evlávia tin klironomiméni khristianikí Kiriakí. Epoménos, epilékhthikan apó ton Theó lógo tis simperiphorás tous, ékhontas agalliási me tin epistrophí tou Iisoú Khristoú, i opía tous anakinóthike diadokhiká yia tin ánixi tou 1843 kai stis 22 Oktovríou 1844. Móno metá apó aftí tin epiloyí tous parousiástike to phos tou Savvátou. Epísis, i erminíes tous yia tis prophitíes tou Daniíl kai tis Apokálipsis periíkhan terástia sphálmata, ta opía diorthóno se aftó to érgo. Khorís gnósi tou Savvátou, i protopóri kataskévasan ti theoría tis legómenis «erevnitikís» krísis , tin opía den bóresan poté na amphisvitísoun, akómi kai aphoú tous dóthike to phos tou Savvátou. Yia ósous den gnorízoun, sas ipenthimízo óti símphona me aftí ti theoría, apó to 1843, épita to 1844, o Iisoús ston ouranó exetázi ta vivlía ton martirión yia na epiléxi tous teleftaíous eklektoús tou pou prépi na sothoún. Ostóso, i saphís anagnórisi tis amartías tis Kiriakís édose éna akrivés nóima sto mínima tou Dan. 8: 14, akómi kai stin kakós metaphrasméni morphí tou « katharismoú tou ayiastiríou ». Kai aftí i kakí metáphrasi dimioúryise álites antiparathésis, epidí aftí i ékphrasi aphoroúse próta ap' óla tin epítefxi méso tou exilastíriou thanátou tou Iisoú Khristoú símphona me ta Evr. 9: 23: « Ítan lipón aparaítito, epidí i ikónes ton pragmáton stous ouranoús éprepe na katharistoún me aftá ta prágmata, na katharistoún kai ta ídia

ta ouránia me thisíes anóteres apó aftés » . Dióti o Khristós den isílthe se naó phtiagméno apó khéria, mímisi tou alithinoú, allá ston ídio ton ouranó, yia na emphanistí tóra enópion tou Theoú yia emás ». Étsi, óla ósa éprepe na katharistoún ston ouranó katharístikan me ton thánato tou Iisoú Khristoú: i dierevnitikí krísi epoménos den ékhi pléon kanéna loyikó nóima. Metá ton thánato kai tin anástasi tou Iisoú, kamía amartía í amartolós den isérkhetai ston ouranó yia na ton molíni xaná, epidí o Iisoús kathárise to ouránio ipóyió tou odigóntas ton Sataná kai tous angelikoús akoloúthous tou sti yi, símphona me tin Apok. 12: 7 éos 12 kai idiaítera to edáphio 9: « Kai ekdiókhthike o megálos drákontas, to arkhaío phídi, pou onomázetai Diávolos kai Satanás, pou planá olókliro ton kósmo• ekdiókhthike sti yi , kai i ángelí tou ekdiókhthikan mazí tou » .

To déftero láthos tou epísimou Antventismoú prílthe epísis apó tin arkhikí ágnia tou rólou tou Savvátou kai apéktise megáli simasía polí argótera. I Antventistés ékhoun esphalména estiási tin prosokhí tous stin epokhí tis teleftaías, apólitis dokimasías tis pístis, i opía stin pragmatikótita tha aphorá móno ósous tha ínai akóma zontaní katá tin epokhí tis alithinís epistrophís tou Iisoú Khristoú. Singekriména, ékhoun esphalména skephtí óti i Kiriakí tha yíni « to kháragma tou thiríou » móno katá tin epokhí aftís tis teleftaías dokimasías, kai aftó exiyí tin anazítisi philías me ósous askoún tin Kiriakí, tin opía stin pragmatikótita katarástike o Theós apó tin arkhí tis. I apódixi pou díno ínai i íparxi ton «eptá salpíngon» tis Apokálipsis 8, 9 kai 11, i prótes éxi apó tis opíes proidopioún tous anthrópous metá to 321, se óli ti khristianikí epokhí, yia tin praktikí tous stin amartía tis Kiriakís pou katadikástike apó ton Theó. Aftó pou íkhe ídi apokalípsi to Dan. 8: 12 légontas: « O stratós eleftheróthike me tin kathimeriní thisía , exaitías tis amartías • to kéras érixe tin alíthia sto édaphos kai pétikhe stis prospáthiés tou». Aftí i « amartía » ítan ídi, i praktikí tis Kiriakís pou klironomíthike politiká apó ton Konstantíno A΄ apó to 321 kai dikaioloyíthike thriskeftiká apó tin papikí Rómi apó to 538, « to kháragma tou thiríou » pou anaphéretai stin Apok. 13: 15, 14: 9-11, 16: 2. To 1995, aphoú ekdílose tin apórripsi tou prophitikoú photós pou prótina metaxí 1982 kai 1991, o epísimos Antventismós diépraxe to sovaró láthos na káni simmakhía me tous diloménous kai apokaliphthéntes ekhthroús tou Theoú. To parádigma ton poliárithmon momphón pou apífthine o Theós ston arkhaío Israíl yia tis simmakhíes tou me tin Aíyipto, simvolikí ikóna tis tipikís amartías, se aftí tin práxi agnoítai entelós• yegonós pou kathistá to sphálma ton Antventistón akómi megalítero.

Stin pragmatikótita, mólis siniditopíisan ton rólo tou Savvátou kai ti simasía pou tou díni os Dimiourgoú Theoú, i Antventistés tha éprepe na íkhan saphós prosdiorísi tous thriskeftikoús tous ekhthroús kai na íkhan philakhthí apó opiadípote adelphikí simmakhía mazí tous. Dióti, epidí to Sávvato ínai i « sphrayída tou zontanoú Theoú » tis Apok. 7: 2, diladí to vasilikó simádi tou Dimiourgoú Theoú, i antípalós tou, i Kiriakí , tha boroúse na ínai móno « to simádi tou thiríou » tis Apok. 13: 15.

Ipenthimízo edó óti i aitíes tis ptósis tou epísimou thesmikoú Antventismoú ínai pollaplés, allá i kíria kai pio sovarí anisikhía ínai i árnisi tou photós pou ríkhnetai stin alithiní metáphrasi tou Daniíl 8: 14 kai i periphrónisi pou epidikníetai pros tin olokaínouryia exíyisi tou Daniíl 12, to máthima tis opías sinístatai stin anádixi tis theïkís nomimótitas tou Antventismoú tis Evdómis Iméras . Épita, érkhetai to láthos óti den enapóthesan tin elpída tous stin epistrophí tou Iisoú Khristoú pou anakinóthike yia to 1994, ópos íkhan káni i protopóri tou érgou to 1843 kai to 1844.

I kíries krísis tou Theoú

Aphoú oloklirόthike i dimiouryía tis yis kai ton ouranón, tin ékti iméra o Theós topothetí ton ánthropo sti yi. Kai lógo tis anipákois simperiphorás tis anthropótitas, kai epoménos tis amartías, o Theós tha tin ipováli diadokhiká, katá ti diárkia tis eptakhiaíonis istorías tis, stis pollés krísis Tou. Se káthe mía apó aftés tis krísis, epiphérontai allayés kai yínontai antiliptés me singekriméno kai orató trópo. I ipervolés pou akolouthí i anthropótita apaitoún aftés tis theïkés paremvásis, skopós ton opíon ínai na tin epanaphéroun sto monopáti tis alíthias pou engrínetai apó tin kiríarkhi krísi Tou.

I krísis tis palaiás diathíkis .

1i Krísi: O Theós kríni tin amartía pou diépraxan i Éva kai o Adám, i opíi katarástikan kai ekdiókhthikan apó ton « Kípo tis Edém ».

2i Krísi: O Theós katastréphi tin epanastatiméni anthropótita me ta nerá tou pangósmiou « kataklismoú ».

3i krísi : O Theós khorízi tous anthrópous me vási tis diaphoretikés glósses metá tin anéyersi tou « pírgou tis Vavél ».

4i Krísi: O Theós káni diathíki me ton Ávram, o opíos sti sinékhia yínetai Avraám. Ekíni tin epokhí, o Theós katastréphi ta Sódoma kai ta Gómorra, tis pólis ópou askítai i akraía amartía• i apekhthís kai vdelirí « gnósi » .

5i krísi : O Theós eleftheróni ton Israíl apó ti doulía stin Aíyipto, o Israíl yínetai éna elέfthero kai anexártito éthnos sto opío o Theós parousiázi tous nómous Tou.

6i krísi : Yia 300 khrónia, ipó tin kathodíyisí tou kai méso tis drásis 7 eleftherotikón kritón, o Theós eleftheróni ton Israíl pou íkhe kataliphthí apó tous ekhthroús tou exaitías tis amartías.

7i Krísi: Katópin aitímatos tou laoú, kai yia tin katára tou, o Theós antikathístatai apó tous epíyious vasiliádes kai tis makrés dinastíes tous (vasilís tou Ioúda kai vasiliádes tou Israíl) .

8i krísi: O Israíl ektopízetai sti Vavilóna.

9i Krísi: To Israíl aporrípti ton theïkó «Messía» Iisoú – Télos tis palaiás diathíkis. I néa diathíki xekiná me télia dogmatiká themélia.

10i Krísi: To ethnikó krátos tou Israíl katastréphetai apó tous Romaíous to 70 .

I krísis tis néas diathíkis .

Anaphérontai stin Apokálipsi me tis « eptá sálpinges ».

1i krísi: Varvarikés isvolés metá to 321 metaxí 395 kai 538 .

2i krísi: Engathídrisi tou kiríarkhou papikoú thriskeftikoú kathestótos to 538.

3i krísi : i Thriskeftikí Pólemi: phérnoun tous Katholikoús enantíon ton metarrithmistón Protestantón pou apodokimázi o Theós: « i ipokrités » tou Dan. 11: 34.

4i Krísi: O gallikós epanastatikós atheïsmós anatrépi ti monarkhía kai termatízi ton Romaiokatholikó despotismó .

5i krísi: 1843-1844 kai 1994.

– I arkhí: To diátagma tou Dan. 8: 14 títhetai se iskhí – apaití tin oloklírosi tou érgou pou ékhi analávi i Metarríthmisi apó ton Píter Válnto, to télio parádigma, apó to 1170. I protestantikí písti péphti kai o Antventismós yenniétai nikiphóra: I thriskeftikí praktikí tis Romaïkís Kiriakís katadikázetai kai aftí tou Savvátou dikaioloyítai kai apaitítai apó ton Theó en Iisoú Khristó apó to 1843. To érgo tis metarríthmisis étsi oloklirónetai kai telióni.

– To télos: « emetiméni » apó ton Iisoú, péthane thesmiká to 1994, símphona me to mínima pou apefthínthike sti « Laodíkia ». I krísi tou Theoú xekínise me ton íko tis na ipoválletai se mia miraía dokimasía prophitikís pístis. Apodokimasméni, i próin eklektí entákhthike sto stratópedo ton Katholikón kai Protestantón epanastatón.

6i Krísi: I « 6i Sálpinga » ekplirónetai me ti morphí tou Trítou Pangosmíou Polémou, aftí ti phorá pirinikoú, pou perigráphetai sto Dan. 11: 40-45. I epizóntes organónoun tin telikí pangósmia kivérnisi kai kathistoún ipokhreotikí tin próti iméra anápafsis me diátagma. Os apotélesma, i évdomi iméra anápafsis tou Savvátou, to Sávvato, apagorévetai, arkhiká apagorévetai vási kinonikón kiróseon kai teliká timorítai me thánato me néo diátagma.

7i Krísi: Prin apó tin epokhí ton eptá teleftaíon pligón pou perigráphontai stin Apokálipsi 16, tin ánixi tou 2030, i éndoxi epistrophí tou Khristoú vázi télos stin parousía tou anthrópinou politismoú sti yi. I anthropótita exontónetai. Móno o Satanás tha paramíni philakisménos stin érimi yi, tin «ávisso» tis Apokálipsis 20, yia « khília khrónia ».

8i Krísi: I eklektí Tou, aphoú analíphthikan ston ouranó apó ton Iisoú Khristó, prokhoroún stin krísi ton asevón nekrón. Aftí ínai i krísi pou anaphéretai stin Apok. 11: 18.

9i Krísi: I Éskhati Krísi• i asevís nekrí anastaínontai yia na ipostoún ton kanóna tou « défterou thanátou » lógo tis «límnis tis photiás » pou kalípti ti yi kai katanalóni mazí tous óla ta íkhni ton érgon pou ophílontai stin amartía.

10i Krísi : I molisméni yi kai i ouraní ananeónontai kai doxázontai. Kalosoríste tous eklektoús sti néa aiónia vasilía tou Theoú!

Theïkó apó to A os to O, apó to Áleph os to Tav, apó to Álpha os to Oméga

I Vívlos den ékhi típota kinó me álla vivlía pou gráphtikan apó anthrópous ektós apó tin optikí tis epiphánia. Epidí stin pragmatikótita, vlépoume móno tin epiphániá tis, tin opía diavázoume símphona me tis simvásis graphís pou ínai idikés yia tis glósses ton Evraïkón kai ton Ellinikón , stis opíes mas metadóthikan ta arkhiká kímena. Allá katá ti singraphí tis Vívlou, o Misís khrisimopíise

arkhaïká Evraïká, ta grámmata tou alphavítou ton opíon ítan diaphoretiká apó ta simeriná grámmata, ta opía antikatastáthikan grámma pros grámma katá ti diárkia tis exorías sti Vavilóna, khorís na prokalésoun kanéna próvlima. Allá ta grámmata ítan kolliména to éna páno sto állo khorís na khorízoun tis léxis, káti pou den diefkóline tin anágnosi. Allá píso apó aftó to mionéktima vrísketai to pleonéktima tou skhimatismoú diaphoretikón léxeon análoga me tin epiloyí tou grámmatos pou epilékhthike yia na simatodotísi tin arkhí tis. Aftó ínai dinató kai ékhi apodikhthí, yegonós pou apodiknii óti i Vívlos ínai pragmatiká polí páno apó tis dinatótites tis anthrópinis phantasías kai epítefxis. Móno i sképsi kai i mnímí tou aperióristou Dimiourgoú Theoú tha boroúsan na íkhan sillávi éna tétio érgo. Dióti aftí i paratírisi pollaplón anagnóseon tis Vívlou apokalípti óti káthe léxi pou emphanízetai se aftín epilékhthike kai empnéfstike apó ton Theó stous diáphorous singraphís ton vivlíon tou se óli tin párodo tou khrónou mékhri to teleftaío, tin Apokálipsí tou.

Yíro sto 1890, énas Rósos mathimatikós, o Iván Pánin, apédixe tin íparxi arithmitikón psiphíon se diáphores ptikhés tis domís ton vivlikón kiménon. Dióti ta evraïká kai ta elliniká ékhoun kinó to yegonós óti ta grámmata ton alphavíton tous khrisimopioúntai epísis os arithmí kai arithmí. I apodíxis pou ékane o Iván Pánin ékhoun epidinósi simantiká tin enokhí ton anthrópon pou den paírnoun sta sovará ti Vívlo tou Theoú. Dióti, an kai aftés i anakalípsis den ékhoun kamía epídrasi sto na kánoun tous anthrópous ikanoús na agapoún ton Theó, paróla aftá tous aphairoún káthe nomimótita na min pistévoun stin íparxí tou. O Iván Pánin apédixe pós o arithmós «eptá» ítan pantakhoú parón se olókliri ti domí tis Vívlou kai aftó idiaítera sto próto kiólas edáphio tis, sti Yén. 1: 1. Ékhontas apodíxi o ídios óti i évdomi iméra to Sávvato ínai i « sphrayída tou zontanoú Theoú » tis Apok. 7: 2, aftó to érgo epivevaióni móno ta stikhía pou anakálipse aftós o lamprós mathimatikós, o opíos prosséphere se apaititikoús epistímones, tis epokhís tou kai tis dikís mas, adiamphisvítites epistimonikés apodíxis.

Apó tin epokhí tou Yvan Panin, i sínkhroni plirophorikí ékhi analísi ta 304. 805 símvola ton grammáton pou apoteloún tin Avía Graphí tis mónis paliás simmakhías kai éna loyismikó prosphéri amétrites diaphoretikés anagnósis topothetóntas káthe grámma se mia terástia skakiéra, tis opías i dinatótites efthigrámmisis xekinoún me mia móno orizóntia grammí ton 304. 805 grammáton mékhri na epitefkhthí teliká mia móno kátheti grammí aftón ton 304. 805 grammáton. Kai metaxí aftón ton dío akraíon efthigrammíseon vrískontai óli i amétriti endiámesi sindiasmí. Anakalíptoume minímata pou aphoroún ton yíino kósmo, ta diethní tou yegonóta kai ta onómata arkhaíon kai sínkhronon laón kai i dinatótites ínai terásties epidí i móni epitaktikí anángi ínai na diatirithí éna ídio diástima (apó to 1 éos to n…) metaxí káthe grámmatos ton léxeon pou skhimatízontai. Ektós apó tis orizónties kai káthetes efthigrammísis, ipárkhi to plíthos ton pláyion efthigrammíseon, apó páno pros ta káto kai apó káto pros ta páno, apó dexiá pros ta aristerá kai apó aristerá pros ta dexiá.

Epoménos, khrisimopiónta tin ikóna tou okeanoú, epivevaióno óti i gnósi mas yia ti Vívlo vrísketai sto epípedo tis epiphániás tou. Ó, ti ékhi kriphtí tha apokaliphthí stous eklektoús katá tin aioniótita stin opía prókitai na isélthoun. Kai o Theós tha ekplíxi xaná tous agapiménous tou me tin terástia, aperióristi dínamí tou.

Aftés i ekthamvotikés epidíxis distikhós den ínai ikanés na alláxoun tis kardiés ton anthrópon étsi óste na agapísoun ton Theó « me óli tin kardiá tous, me óli tin psikhí tous, me óli ti dínami tous, me ólo to nou tous » (Deft. 6: 5• Matth. 22: 37)• símphona me to díkaio aítimá tou. I yíini empiría tha to ékhi apodíxi, i epiplíxis, i epiplíxis kai i timoríes den allázoun tous anthrópous, yi' aftó to lógo, to

sotírio skhédio tou Theoú stirízetai apó tin arkhí tis eléftheris zís se aftó to edáphio: « i télia agápi diókhni ton phóvo » (A' Ioánni 4: 18). I epiloyí ton eklektón stirízetai stin epídixi mias télias agápis yia ton Theó, ton ouránio Patéra tous. Se aftí tin « télia agápi », den ipárkhi pléon anángi yia nómo í entolés, kai o prótos pou katálave aftó to prágma ítan o yéros Enókh, o opíos édixe ston Theó tin agápi tou « perpatóntas» mazí tou, prosékhontas na min káni típota pou na ton disarestí. Dióti to na ipakoúi kanís simaíni na agapái, kai to na agapái simaíni na ipakoúi yia na dósi efkharístisi kai khará ston agapiméno. Sti theïkí Tou teliótita, o Iisoús írthe me ti sirá tou yia na epivevaiósi aftó to máthima tis « alithinís » agápis metá ta próta anthrópina prótipa, ton Avraám, ton Misí, ton Ilía, ton Daniíl, ton Ióv kai polloús állous ton opíon ta onómata ínai gnostá móno ston Theó.

Paramorphósis lógo tou khrónou

Den ipárkhi oúte mía glóssa sti yi pou na min ékhi ipostí exelíxis kai metaskhimatismoús pou prokaloúntai apó to diestramméno pnévma tis anthropótitas. Kai se aftó to théma, ta evraïká den ékhoun xephíyi apó aftí tin anthrópini diastrophí, étsi óste to evraïkó kímeno pou theoroúme protótipo na min ínai típota perissótero apó to protótipo ton graptón tou Misí se mia merikós paramorphoméni katástasi. Ophílo aftín tin anakálipsi sto érgo tou Iván Pánin kai sto yegonós óti stin ékdosi tou evraïkoú kiménou pou khrisimopíise to 1890, sti Yénesi 1: 1, psiphiopií ti léxi Theós me ton evraïkó óro "elokhím". Sta evraïká, to "elokhím" ínai o plithintikós tou "elokhá" pou simaíni theós ston enikó. Ipárkhi mia tríti morphí: "El". Khrisimopiítai yia na sindési ti léxi Theós me onómata: Daniíl, Samoíl, Vaithíl k. lp. Aftí i óri pou dilónoun ton alithinó Theó lamvánoun kephalaío grámma stis metaphrásis mas yia na simatodotísoun ti diaphorá metaxí tou alithinoú Theoú kai ton pséftikon paganistikón theón ton anthrópon.

I Vívlos orthós kai epímona tonízi to yegonós óti o Theós ínai «énas», yegonós pou ton kathistá «elokhím», to móno alithinó «elokhím». Yi' aftó, apodídontas ston eaftó tou ti léxi «elokhím» ston plithintikó, sti Yénesi 1 kai alloú, o Theós mas stélni éna mínima me to opío orthós iskhirízetai óti ínai ídi o Patéras plíthous zoón pou proïpárkhoun tis dimiouryías tou yíinou sistímatos í diástasís mas, kai ólon ton zoón pou tha emphanistoún sti yi. Aftés i ídi dimiouryiménes ouránies zoés ítan ídi diaireménes apó tin amartía pou emphanístike sto próto eléfthero plásma tou. Orízontas ton eaftó tou me ti léxi «elokhím», o dimiourgós Theós epivevaióni tin exousía tou páno se óla ósa zoun kai yennioúntai apó aftón. Me aftí tin idiótita argótera, en Khristó Iisoú, tha ínai se thési na sikósi tis amartíes tou plíthous ton eklektón tou kai na sósi, móno me ton exilastírio thánató tou, plíthi anthrópinon zoón. I léxi «elokhím», plithintikós, epoménos prosdiorízi ton Theó sti dimiouryikí tou dínami páno se óla ósa zoun. Aftós o óros prophitévi epísis tous pollaploús rólous pou tha paíxi sto skhédio sotirías tou, sto opío ínai ídi kiríos kai diadokhiká, « Patéras, Iiós kai Áyio Pnévma » pou tha eneryísi metá to váptisma yia na katharísi kai na ayiási tis zoés ton eklektón tou. Aftós o plithintikós aphorá epísis ta diáphora onómata pou tha phéri o Theós: Mikhaíl yia tous angélous tou• Iisoús Khristós yia tous anthrópinous eklektoús tou pou litróthikan me to aíma tou.

Os parádigma ton paramorphóseon pou ophílontai stin anthrópini diastrophí, díno aftó tou rímatos «evlogó», pou ekphrázetai sta evraïká me ti ríza «brq», kai tou opíou i epiloyí phoniénton tha katalíxi na metaphrázetai os «evlogó» í «katariémai». Aftí i diastrevloméni paramórphosi diastrevlóni

tin énnia tou minímatos pou aphorá ton Ióv, ston opío i sízigós tou léi stin pragmatikótita « evlogó ton Theó kai pethaíno » kai ókhi « katarastíte ton Theó kai pethaínete », ópos protínoun i metaphrastés. Éna állo parádigma ípoulis diastrevloménis allayís, sti gallikí glóssa i ékphrasi «sígoura», pou arkhiká símaine me énan orisméno kai apólito trópo, ékhi apoktísi stin anthrópini sképsi tin énnia tou «ísos», i opía ínai entelós antítheti. Kai aftó to teleftaío parádigma axízi na anapherthí epidí tha apoktísi simasía kai tha ékhi sovarés sinépies. Sto lexikó «petit Larousse», simíosa mia allayí skhetiká me ton orismó tis léxis «Kiriakí». Parousiazómeni os i próti iméra tis evdomádas stin ékdosi tou 1980, éyine i évdomi iméra stin ékdosi tou epómenou étous. Ta paidiá tou Theoú tis alíthias prépi epoménos na ínai epiphilaktiká apénanti stis exeliktikés simvásis pou ékhoun kathierothí apó tous anthrópous, epidí, se antíthesi me aftoús, o mégas dimiourgós Theós den allázi kai i axíes tou den metavállontai, ópos akrivós i táxi ton pragmáton kai o khrónos pou kathiérose apó tin ídrisi tou kósmou.

Ta kaká érga tis anthropótitas ékhoun epireási akómi kai to evraïkó kímeno tis Vívlou, ópou ta phoníenta apodídontai ádika khorís sinépies yia ti sotiría, allá yia na prostatéfsi tin epísimi ekdokhí tou, o Theós ékhi proetimási, méso tis arithmitikís methódou, ta mésa yia na diakríni to alithinó kímeno apó to psevdés. Aftó tha mas epitrépsi na epalithéfsoume kai na epivevaiósoume tin íparxi poliárithmon arithmitikón psiphíon pou kharaktirízoun móno tin afthentikí vivlikí ekdokhí, tóso sta evraïká óso kai sta elliniká, ton opíon ta símvola den ékhoun tropopiithí apó ton 2o aióna p. Kh.

To Pnévma apokathistá tin alíthia yia ti dikaíosi méso tis pístis (méso tis pístis tou)

Mólis anéphera tis paramorphósis tou vivlikoú kiménou, prágmata pou ophílontai stous pollaploús metaphrastés ton protótipon graphón. Yia na photísi ton laó tou stous éskhatous kairoús, to Pnévma tis alíthias apokathistá tin alíthia tou, katefthínontas to mialó ton eklektón tou pros ta kímena ópou exakolouthoún na ipárkhoun simantikés paramorphósis. Aftó akrivós epitéfkhthike aftó to Sávvato tis 4is Septemvríou 2021, se simío pou tou édosa to ónoma «kristállino Sávvato». Íkha aphísi tin epiloyí tou thématos pou tha meletithí se mia adelphí apó ti Rouánta me tin opía mirazómaste diadiktiaká tin poría ton Savváton mas. Prótine ti «dikaíosi méso tis pístis». I meléti mas éphere pragmatiká simantikés anakalípsis pou kánoun tin katanóisi aftoú tou thématos polí saphí.

Sti Vívlo, stin Aʹ Pétrou 1: 7, to Pnévma simvolízi tin písti me katharó khrisó: « óste i dokimasía tis pístis sas, pou ínai pio polítimi apó to khrisáphi pou phthíretai, an kai dokimázetai me photiá, na vrethí pros épaino kai dóxa kai timí katá tin apokálipsi tou Iisoú Khristoú ». Katalavaínoume ídi apó aftí ti síngrisi óti i písti, i alithiní písti, ínai káti exairetiká spánio. Vótsala kai pétres vrískontai pantoú, káti pou den iskhíi yia ton khrisó.

Sti sinékhia, apó edáphio se edáphio, máthame próta óti: « khorís písti adínaton ínai na evarestísi kanís ston Theó », símphona me to Evr. 11: 6: « Khorís de písti adínaton ínai na evarestísi kanís aftón• dióti ópios prosérkhetai ston Theó prépi na pistévi óti ipárkhi kai óti ínai misthapodótis se ekínous pou ton anazitoún me epimélia». Dío didaskalíes sindéontai me tin písti: i písti stin íparxí tou, allá kai i vevaiótita óti evloyí « aftoús pou ton anazitoún me ilikrínia», mia simantikí leptoméria

stin opía den borí na exapatithí. Kai epidí o stókhos tis pístis ínai na ton evarestísi, o eklektós tha antapokrithí stin agápi tou Theoú ipakoúontas se óles tis diatáxis kai tis entolés tou pou parousiázi sto ónoma tis agápis tou yia ta plásmatá tou. O karpós aftoú tou desmoú agápis, pou enóni san magnítis ekínous pou agapoún o énas ton állon kai agapoún ton Theó en Khristó, mas parousiázetai stin periphimi didaskalía pou anaphéretai stin A΄ Kor. 13, i opía perigráphi tin alithiní agápi pou evarestí ton Theó. Metá apó aftí tin anágnosi, sképhtika to ókhi ligótero diásimo mínima pou dínetai sto Avvakoúm 2: 4: «. . . o díkaios tha zísi méso tis pístis tou ». Allá, se aftó to edáphio, i metáphrasi pou protíni o Lois Segond mas léi: « Idoú, i psikhí tou ipsónetai, den ínai efthía se aftón• allá o díkaios tha zísi apó tin písti tou ». Yia polí kairó, aftó to edáphio mou éthete éna próvlima pou den íkha prospathísi na epilíso. Pós borí énas ánthropos « phouskoménos » apó iperiphánia na krithí « díkaios » apó ton Theó? Aftós pou, símphona me tis Parimíes 3: 34, Iak. 4: 6 kai A΄ Pétrou 5: 5, « antistéketai stous iperíphanous, allá díni khári stous tapinoús »? I lísi emphanístike vrískontas sto evraïkó kímeno ti léxi « ápistos » antí tis léxis « phouskoménos » pou anaphéretai sto Segond kai me ékplixi vríkame, se mia «Katholikí» ékdosi tou Vigouroux, tin kalí kai tóso loyikí metáphrasi pou káni to mínima tou Pnévmatos apólita saphés. Dióti, stin pragmatikótita, to Pnévma empnéi ton Avvakoúm me éna mínima se éna íphos pou ékhi ídi empnefstí apó ton Vasiliá Solomónta me ti morphí ton parimión tou, stis opíes théti se antíthesi paramétrous apóliton antithéton. edó, ston Avvakoúm, « apistía » kai « písti ». Kai símphona me ton Vigouroux kai ti latinikí Voulgáta, ti vási tis metáphrasís tou, to edáphio ékhi os exís: « Idoú, aftós pou den pistévi den tha ékhi (mia) díkaii psikhí mésa tou• allá o díkaios tha zísi me tin písti tou » . Apodídontas ta dío méri tou edaphíou sto ídio théma, o Lois Segond diastrevlóni to mínima tou Pnévmatos kai i anagnóstes tou empodízontai na katanísoun to alithinó mínima pou dóthike apó ton Theó. Ékhontas diorthósi aftó, tha anakalípsoume tóra pós o Avvakoúm perigráphi me akrívia tis dokimasíes ton «Antventistón» tou 1843-1844, tou 1994, kai tin telikí imerominía skhetiká me tin alithiní telikí epistrophí tou Khristoú, tin ánixi tou 2030. Prágmati, aftó to prósphato néo phos pou kathorízi tin epistrophí tou Khristoú yia to 2030 mas epitrépi na katanísoume kalítera kai na epalithéfsoume tis diadokhikés empiríes ton Adventistón pou ékhoun ídi epivevaiothí, stin Apok. 10: 6-7, me tin ékphrasi: « den tha ipárxi álli kathistérisi . . . allá to mistírio tou Theoú tha ekplirothí ». Yia aftín tin epídixi, paírno to kímeno tou Avvakoúm 2 apó tin arkhí tou, paremvállontas ta epexiyimatiká skhólia.

Ékdosi L. Segond tropopiiméni apó eména

Stíkhos 1: « Tha ímai se várdia kai tha stathó páno ston pírgo• tha agripnó, yia na do ti tha mou pi o Yiakhvé kai ti tha apantíso stin epikhirimatoloyía mou » .

Episimánete ti stási «anamonís» tou prophíti pou tha kharaktirísi ti dokimasía ton Antventistón, to Pnévma mas léi sto mínima tou Dan. 12: 12: « Makários ópios periméni mékhri 1335 iméres ». Yia na katalávoume, i énnia aftoú tou « epikhirímatos » mas dínetai sto prigoúmeno kephálaio ópou to próvlima pou éthese o Avvakoúm ínai i parátasi tis evimerías ton asevón sti yi: « Tha adiási lipón to díkhti tou kai tha spháxi ta éthni yia pánta, khorís na lipithí? » (Avvakoúm 1: 17). Se aftón ton stokhasmó kai tin amphisvítisi, o Avvakoúm apikonízi ti simperiphorá ólon ton anthrópon pou kánoun tin ídia paratírisi mékhri to télos tou kósmou. Epísis, o Theós tha parousiási tin apántisí tou ipodikníontas prophitiká to théma tis epistrophís tou Iisoú Khristoú, i opía tha thési oristiká télos stin kiriarkhía ton asevón, ton periphronitikón, ton ápiston, ton ápiston kai ton epanastatón.

Stíkhos 2: « Lógos Kiríou írthe se ména kai ípe: Grápse tin prophitía• kháraxé tin se plákes, yia na diavázetai efkherós » .

Metaxí 1831 kai 1844, o William Miller parousíase graphímata pou sinopsízoun tis anakinósis tou pou prophítevan tin epistrophí tou Iisoú Khristoú yia tin ánixi tou 1843 próta kai sti sinékhia yia to phthinóporo tou 1844. Metaxí 1982 kai 1994, prótina epísis kai exakolouthó na protíno stous Antventistés kai se állous anthrópous, se téssera graphímata, ti sínopsi ton néon prophitikón phóton pou empnéontai apó ton Kírio tis Alíthias yia ton « éskhato kairó » mas. An i pragmatikés sinépies pou sindéontai me aftí ti dokimasía tou 1994 yínontan katanités móno metá ton kathorisméno khróno, ópos sinévi to 1844, i imerominía kai o ipoloyismós tis epikirónontai mékhri símera apó to Pnévma tou zontanoú Theoú.

Stíkhos 3: « Dióti áfti ínai prophitía tis opías o kairós ínai ídi prosdiorisménos » .

Aftí i óra pou ékhi oristí apó ton Theó ékhi apokaliphthí apó to 2018. Me stókho tin imerominía tis epistrophís tou Iisoú Khristoú, aftí i kathorisméni óra ínai i ánixi tou 2030.

« Perpatái pros to télos tis kai den tha pi psémata » .

I epistrophí tou nikiphórou Khristoú tha ekplirothí ston éftheto khróno kai i prophitía pou tin anangélli « den tha pi psémata ». O Iisoús Khristós tha epistrépsi me vevaiótita tin ánixi tou 2030.

« An kathisterísi, perímené to, yiatí sígoura tha simví. »

An i imerominía ékhi oristí apó ton Theó, yi' aftón, i alithiní epistrophí tou Khristoú tha pragmatopiithí se aftí tin kathorisméni óra pou móno aftós gnórize mékhri to 2018. I protinómeni kathistérisi, « an kathisterísi », borí epoménos na aphorá móno tous anthrópous, epidí o Theós diatirí to dikaíoma na khrisimopií psevdís anakinósis yia tin epistrophí tou Iisoú Khristoú, i opíes tha tou epitrépsoun na dokimási, diadokhiká, to 1843, to 1844, to 1994 kai mékhri tin teleftaía mas phorá, tin písti ton Khristianón pou diekdikoún ti sotiría tou, i opía tou epitrépi na epiléxi tous eklektoús tou. Aftés i psevdís anamenómenes anakinósis yia tin epistrophí tou Iisoú Khristoú khrisimopioúntai apó ton Theó, yia na diakhorísoun mékhri to télos tou kósmou, « to kaló sitári apó to ákhiro, ta próvata apó ta katsíkia », tous pistoús apó tous ápistous, « tous pistoús apó tous ápistous », tous eklektoús apó tous pesóntes.

To edáphio epivevaióni tin parámetro ton Antventistón tis « prosdokías », i opía paraméni éna perigraphikó stikhío ton teleftaíon ayíon, pou xekhorízoun kai sphrayízontai apó tin praktikí tou alithinoú Savvátou tis évdomis iméras apó to phthinóporo tou 1844, to télos tis défteris díkis ton Antventistón. Se aftó to edáphio, to Pnévma tonízi tin énnia tis vevaiótitas pou kharaktirízi aftí tin epistrophí tou Khristoú, nikiphórou, eleftherotí kai ekdikití.

Ékdosi Vigouroú

Stíkhos 4: « Idoú, ópios den pistévi den tha ékhi díkaii psikhí mésa tou• allá o díkaios tha zísi apó tin písti tou » .

Aftó to mínima apokalípti tin krísi pou epiválli o Theós stous anthrópous pou ipókintai stis tésseris dokimasíes ton Antventistón, i opíes sindéontai me tis imerominíes 1843, 1844, 1994 kai 2030. I etimigoría tou Theoú ínai afstirí se káthe mía apó tis epokhés. Méso prophitikón anakinóseon, o

Theós apokalípti tous « ipokrités » Khristianoús pou apokalíptoun tin « ápisti » phísi tous , periphronóntas tis prophitikés anakinósis ton eklektón angeliophóron tou, diladí ton prophitón tou. Se apóliti antíthesi, o eklektós doxázi ton Theó lamvánontas ta prophitiká tou minímata kai ipakoúontas stis nées odiyíes pou apokalíptoun. Aftí i ipakí, pou krínetai apó ton Theó os « apodektí », krínetai taftókhrona áxia diatírisis tis dikaiosínis pou apodídetai sto ónoma tou Iisoú Khristoú.

Móno aftí i ipákoi písti «apó agápi» yia ton Theó theorítai áxia na isélthi stin aioniótita pou érkhetai. Móno aftós pou to aíma tou Khristoú pléni apó tis amartíes tou sózetai « méso tis pístis tou ». «Epidí i antapókrisi tis pístis ínai prosopikí , aftós ínai o lógos yia ton opío o Iisoús apefthíni ta minímatá tou, atomiká , stous eklektoús tou, yia parádigma: Matth. 24: 13: « Ópios ómos ipomíni mékhri télous, tha ínai « sozómenos ». I písti borí na yíni silloyikí an plirí éna móno prótipo. Allá prosokhí! I anthrópini iskhirismí ínai paraplanitikí, epidí móno o Iisoús apophasízi pios tha sothí í pios tha khathí símphona me tin krísi tou yia tin písti pou epidikníoun i ipopsíphii pou epithimoún na isélthoun ston parádiso.

Sinopsízontas, se aftá ta edáphia tou Avvakoúm, to Pnévma apokalípti kai epivevaióni ti stení kai árrikti síndesi metaxí tis « pístis » kai ton «érgon » pou paráyi• káti pou ékhi ídi thési o apóstolos Iákovos (Iák. 2: 17: « Étsi kai i písti, an den ékhi érga, ínai nekrí kathaftín ».)• prágma pou iponoí to yegonós óti apó tin arkhí tou evangelismoú, to théma tis pístis parexiyíthike kai parerminéftike. Merikí, ópos símera , tis apédidan móno tin ptikhí tis pístis, agnoóntas ti martiría ton érgon pou tis dínoun tin axía kai ti zí tis. I simperiphorá ton anthrópon, stous opíous o Theós káni gnostés tis anakinósis tou yia tin epistrophí tou Iisoú Khristoú, apokalípti tin alithiní phísi tis pístis tous. Kai ti stigmí pou o Theós ekkhéi to megálo tou phos stous teleftaíous ipirétes tou, den ipárkhi pléon kamía dikaioloyía yia ósous den katanooún tis nées apaitísis pou ékhi thespísi o Theós apó to 1843. I sotiría me khári sinekhízetai, allá apó ekíni tin imerominía, ophelí móno tous eklektoús pou epilékhthikan apó ton Iisoú Khristó, méso tis martirías ton pragmatikón epidíxeon tis agápis pou tou dínoun. Arkhiká, to Sávvato ítan to simádi aftís tis theïkís evloyías, allá apó to 1844, poté den eparkís apó móni tis, epidí i agápi yia tin prophitikí tou alíthia, pou apokalíphthike metaxí 1843 kai mékhri to 2030, ítan pánta apaitoúmeni apó ton Theó. Stin pragmatikótita, ta néa phóta pou lamvánontai apó to 2018 ékhoun stení skhési me to Sávvato tis évdomis iméras, to opío ékhi yíni i prophitikí ikóna tis évdomis khilietías pou tha xekinísi me tin epistrophí tou Iisoú Khristoú tin ánixi tou 2030. Apó to 2018, i «dikaíosi méso tis pístis» ékhi singekrimenopiithí kai ophelí tous klitoús pou yínontai eklektí ekdilónontas tin agápi tous yia ton Theó kai óla ta paliá kai néa phóta tou pou apokalíphthikan sto ónoma tou Iisoú Khristoú, ópos didásketai sto Matthaíos 13: 52: « Kai tous ípe: Yi' aftó, káthe grammatéas pou ékhi didakhthí ta skhetiká me ti vasilía ton ouranón ínai san ikodespótis pou vgázi apó ton thisavró tou prágmata néa kai paliá ». Aftós pou agapá ton Theó den borí pará na agapá na anakalípti ta skhédia kai ta mistiká Tou, ta opía yia polí kairó paréminan krimména kai ágnosta stous anthrópous.

O Avvakoúm kai i Próti Parousía tou Messía

Aftí i prophitía ekpliróthike epísis yia ton evraïkó ethnikó Israíl, ston opío aníngile tin próti élefsi tou Messía. O khrónos aftís tis élefsis kathorístike kai anangélthike sto Dan. 9: 25. Kai to klidí yia ton ipoloyismó tis vréthike sto vivlío tou Ésdra, kephálaio 7. Simvaíni i Evraíi na katétaxan to vivlío tou Daniíl sta istoriká vivlía kai na priyíthike tou vivlíou tou Ésdra. Allá me aftón ton trópo o prophitikós

tou rólos mióthike kai éyine ligótero oratós ston anagnósti. O Iisoús ítan o prótos prophítis pou epéstise tin prosokhí ton apostólon kai ton mathitón tou stis prophitíes tou Daniíl.

I anakinothísa kathistérisi, « an kathisterísi, perímené tin », íkhe epísis tin ekplírosí tis, epidí i Evraíi perímenan énan ekdikitikó messía kai eleftherotí ton Romaíon, vasizómeni ston Isaïa 61 ópou to Pnévma léi yia ton Khristó sto edáphio 1: « To Pnévma tou Kiríou Yiakhvé ínai páno mou, epidí o Yiakhvé me ékhrise yia na phéro kalá néa stous praís• me éstile na yiatrépso tous sintetrimménous stin kardiá, na kiríxo elefthería stous aikhmalótous kai apelefthérosi stous philakisménous ». Sto edáphio 2, to Pnévma kathorízi: « Yia na kiríxo to étos tis évnias tou Yiakhvé kai tin iméra tis ekdíkisis tou Theoú mas • na parigoríso ólous ósous penthoún ». I Evraíi den gnórizan óti metaxí tou «étous tis évnias » kai tis «iméras tis ekdíkisis », tha éprepe na perásoun akómi 2. 000 khrónia yia na odiyísoun ton laó stin epistrophí tou Khristoú, nikiphórou, eleftherotí kai ekdikití, símphona me ton Isaïa 61: 2. Aftó to máthima phaínetai kathará sti martiría pou anaphéretai sto Louká 4: 16-21: « Kai írthe sti Nazarét,ópou íkhe anatraphí• kai, ópos íkhe i siníthiá tou, bíke sti sinagoyí tin iméra tou Savvátou. Kai sikóthike na diavási, kai tou dóthike to vivlío tou prophíti Isaïa. Kai aphoú to ánixe, vríke to mérosópou ítan gramméno: To Pnévma tou Kiríou ínai páno mou, epidí me ékhrise na kiríxo kalá néa stous phtokhoús• me éstile na therapépfso tous sintetrimménous stin kardiá, na kiríxo elefthería stous aikhmalótous kai anáktisi tis órasis stous tiphloús, na apeleftheróso tous travmatisménous, na kiríxo to efprósdekto étos tou Kiríou». Épita tílixe to vivlío, to édose ston ipiréti kai káthise. «Stamatóntas tin anágnosí tou edó, epivevaíose óti i próti tou élefsi aphoroúse móno aftó to « étos évnias » pou aníngile o prophítis Isaïas. To edáphio 21 sinekhízi, légontas: « Ta mátia ólon óson ítan sti sinagoyí ítan karphoména páno tou. Tóte árkhise na tous léi: «Símera aftí i graphí ekpliróthike sta aftiá sas». «I agniméni kai adiávasti « iméra ekdíkisis » orístike apó ton Theó yia tin ánixi tou 2030, yia ti défteri parousía tou, aftí ti phorá me óli tou ti theïkí dínami. Allá prin apó aftí tin epistrophí, i prophitía tou Avvakoúm eprókito na ekplirothí « prósphata », méso ton dokimasión ton «Antventistón» tou 1843-1844 kai tou 1994, ópos mólis ídame. »

I telikí aphiérosi

Antimetópise tin alíthia

Tin ánixi tou 2021, tin arkhí tou theïkoú étous, i ploúsia allá psevdós khristianikí ditikí anthropótita mólis epédixe tin prothimía tis na diatirísi tis zoés ton ilikioménon, akómi kai me to kóstos tis ethnikís ikonomikís katastrophís. Aftós ínai o lógos yia ton opío o Theós tha tin paradósi ston Tríto Pangósmio Pólemo, o opíos tha aphairési plíthos zoón anthrópon ólon ton ilikión, gnorízontas óti den ipárkhi therapía í emvólio katá aftís tis défteris theïkís timorías. Brostá mas, se 8 khrónia, tha ínai to étos 6000 tis yíinis dimiouryías, to télos tou opíou tha simatodotithí apó tin epistrophí tou Iisoú Khristoú. Thriamveftís kai nikitís, tha odiyísi tous litroménous tou, tous zontanoús eklektoús tou kai ekínous pou tha anastísi, sti vasilía ton ouranón kai tha katastrépsi káthe anthrópini zí sti yi, stin opía tha aphísi móni, apomonoméni sto skotádi, ton epanastatiméno ángelo tis arkhís, ton Sataná, ton diávolo.

I písti stin arkhí ton 6. 000 etón ínai aparaítiti yia tin apodokhí aftoú tou prográmmatos. I akrivís ipoloyismí pou vasízontai stous arithmoús pou dínontai sti Vívlo katéstisan adínati lógo mias «asáphias» skhetiká me tin imerominía yénnisis tou Avraám (mia eniaía imerominía yia tous tris yious

tou Thára: Yén. 11: 26). Ostóso, i akolouthía ton anthrópinon yeneón apó ton Adám mékhri tin epistrophí tou Khristoú epivevaióni tin proséngisi aftoú tou arithmoú ton 6. 000. Dínontas písti se aftón ton strongiló, akriví arithmó, apodídoume aftín tin epiloyí se éna «nímon» on, diladí ston dimiourgó Theó, piyí káthe nimosínis kai zís. Símphona me tin arkhí tou «Savvátou» pou anaphéretai stin tétarti entolí tou, o Theós édose ston ánthropo «éxi iméres» kai éxi khiliádes khrónia yia na káni ólo to érgo tou, allá i évdomi iméra kai i évdomi khilietía ínai khróni anápafsis «ayiasméni» (xekhorisméni) yia ton Theó kai tous eklektoús Tou.

To periekhómeno aftoú tou vivlíou ékhi katadíxi óti i písti pou evarestí ton Theó ikodomítai apó tin « éxipni í sophí » simperiphorá ton eklektón Tou, i opíi ekmetallévontai óla ósa léi, prophitévi í sképhtetai o Theós (vl. Daniíl 12: 3: « Kai i sophí tha lámpsoun san ti lámpsi tou stereómatos, kai aftí pou tha epistrépsoun polloús sti dikaiosíni san ta astéria stous aiónes ton aiónon ». Me aftón ton trópo, dikaiónoun tin epiloyí tou Theoú na tous káni na epophelithoún apó ti litrotikí Tou dikaiosíni, pou phaneróthike ston Iisoú Khristó.

Yia na klíso aftó to érgo, lígo prin apó to eperkhómeno dráma, tha íthela na aphieróso, me ti sirá mou, se óla ta alithiná paidiá tou Theoú pou tha to diavásoun kai tha to ipodekhtoún me písti kai khará, aftó to edáphio apó to Katá Ioánnin 16: 33, to opío mou aphieróthike apó dío diaphoretikés piyés me tin efkairía tis váptisís mou stis 14 Iouníou 1980. To éna sto pistopiitikó váptisís mou apó to ídrima kai to állo ston prólogo tou vivlíou «Iisoús Khristós», to opío mou dóthike me tin efkairía aftí apó ton tóte síndouló mou, skhedón stin ilikía pou o Iisoús prósphere ti zí tou os thisía: « Aftá sas ta ípa, yia na ékhete iríni en emí. Ston kósmo tha ékhete thlípsis• allá na ékhete thárros, egó ékho nikísi ton kósmo ».

Samoíl, o evloyiménos doúlos tou Iisoú Khristoú, «Alithós! »

I Teleftaía Klísi

Kathós gráphο aftó to mínima, sto télos tou 2021, o kósmos exakolouthí na apolamváni mia pangósmia thriskeftikí iríni pou ínai axiosimíoti kai ektimátai. Ostóso, vasizómenos sti gnósi mou yia tis apokriptographiménes prophitikés apokalípsis pou proetímase o Theós, epivevaióno, khorís tin paramikrí amphivolía, óti énas tromerós Pangósmios Pólemos proetimázetai kai prókitai na oloklirothí ta epómena 3 éos 5 khrónia. Parousiázontás ton me to simvolikó ónoma « ékti sálpinga » stin Apok. 9, to Pnévma mas ipenthimízi óti ídi pénte tromerés timoríes ékhoun érthi yia na timorísoun tin engatálipsi tis pístis sto áyio Sávvato kai stis álles diatáxis tou pou den tiríthikan apó tis

7 Martíou 321. Aftés i timoríes tou athánatou Theoú ékhoun ektínetai se páno apó 1600 khrónia anthrópinis istorías organoménis se éna theïkó thriskeftikó prógramma. I ékti timoría Tou érkhetai na proidopiísi, yia mia teleftaía phorá, ton Khristianismó pou ínai énokhos apistías apénantí tou. Khorís ton Theó kai to sotírio skhédió Tou, i anthrópini zí den ékhi nóima. Yi' aftó, epidí i « sálpinges » ékhoun énan stadiakó kharaktíra pou apokalíptetai kat' analoyía sto Levitikó 26, i dolophonikí éntasi tis « éktis » tha phtási se koriphés phríkis pou i anthropótita phovótan kai trómaze edó kai kairó. I « ékti sálpinga » aphorá ton telikó Pangósmio Pólemo pou tha exalípsi plíthi anthrópon, « to éna tríto tis anthropótitas » símphona me tin Apok. 9: 15. Kai aftí i analoyía borí kiriolektiká na epitefkhthí se énan pólemo ópou 200. 000. 000 énopli, ekpaidevméni kai exoplisméni epangelmatíes makhités tha antimetopísoun o énas ton állon, símphona me tin akrívia pou dínetai stin Apok. 9: 16: « O arithmós ton ippéon tou stratoú ítan dío miriádes miriádon• ákousa ton arithmó tous »• diladí, 2 x 10000 x 10000. Prin apó aftí tin teleftaía síngrousi, katá ti diárkia tou 20oú aióna , i dío pangósmii pólemi tou 1914-1918 kai tou 1939-1945 ítan simádia pou aníngilan ti megáli timoría pou érkhetai na váli télos stin epokhí ton eléftheron kai anexártiton ethnón. O Theós den paríkhe pólis kataphiyíou yia tous eklektoús Tou, allá mas áphise endíxis arketá saphís óste na engatalípsoume tis periokhés pou stokhévi katá proteraiótita i theïkí tou oryí. Tha katefthíni ta khtipímata pou prépi na yínoun apó tous anthrópous pou kaloúntai yia aftó to érgo. Allá kanénas apó aftoús den tha ínai énas apó tous eklektoús Tou. I ápisti í i ápisti epanastátes pou ínai diaskorpisméni se óli ti yi tha ínai ta órgana kai ta thímata tis theïkís tou oryís. O Défteros Pangósmios Pólemos éphere tous Ditikoús laoús enantíon ton thriskión tous Khristianikoús kai antagonistikoús. Allá ston eperkhómeno Tríto, to kínitro yia tis singroúsis tha ínai ousiastiká thriskeftikó, antitithémenes antagonistikés thriskíes pou den ítan poté simvatés metaxí tous apó dogmatikís ápopsis. Móno i iríni kai to empório epétrepsan se aftí tin psevdaísthisi na anaptikhthí. Allá tin óra pou epélexe o Theós, símphona me tin Apok. 7: 2-3, i daimonikí pangosmiótita pou singratítai apó tous angélous tou Theoú tha apeleftherothí yia na « vlápsi ti yi kai ti thálassa » í, ta símvola apokodikopioúntai, « na vlápsi » «tous Protestántes kai tous Katholikoús» pou ínai ápisti ston Iisoú Khristó. Polí loyiká, i ápisti khristianikí písti apotelí ton kírio stókho tis oryís tou díkaiou Krití Iisoú Khristoú. Ópos akrivós stin Palaiá Diathíki, to Israíl timoríthike yia tis sinekhís apistíes tou mékhri tin ethnikí tou katastrophí to étos 70. Parállila me aftí tin « ékti sálpinga », i prophitía tou Dan. 11: 40 éos 45, epivevaióni, epikaloúmeni « tris vasiliádes », tin emplokí ton trión thriskión tou monotheïsmoú: tou evropaïkoú katholikismoú, tou aravikoú kai tou mangrempianoú islám kai tis rosikís orthodoxías. I síngrousi telióni me mia antistrophí tis katástasis lógo tis parémvasis tou amerikanikoú protestantismoú, o opíos den katonomázetai os vasiliás, allá protínetai os paradosiakós pithanós ekhthrós tis Rosías. I exálipsi ton antagonistikón dinámeon aníyi tin prósvasi stin teleftaía tou kiriarkhía ipó ton títlo « tou «thirío pou anevaíni apó ti yi », pou perigráphetai stin Apok. 13: 11. Tha prépi na simiothí óti se aftó to telikó plaísio, i amerikanikí protestantikí písti ékhi yíni mionótita, me tin Romaiokatholikí písti na apotelí tin pliopsiphía, lógo ton diadokhikón ispanóphonon metanastéfseon. To 2022, o próedrós tis, irlandikís katagoyís, ínai o ídios Katholikós, ópos o Tzon Kénenti, o dolophoniménos próedros.

Stin Apok. 18: 4, ston Pantodínamo Theó, o Iisoús Khristós prostázi ólous ósous pistévoun kai elpízoun se aftón, tous eklektoús tou, na « vgoun apó ti Vavilóna ti Megáli ». Taftisméni me stikhía se aftó to érgo me tin papikí Romaiokatholikí Ekklisía, i « Vavilóna » krínetai kai katadikázetai lógo « ton amartión tis ». Me tin istorikí klironomiá ton « amartión tis », i enokhí tou Katholikismoú epektínetai stous Protestántes kai tous Orthódoxous pou dikaiologoún me ti thriskeftikí tous praktikí tin Kiriakátiki anápafsi pou klironómisan apó ti Rómi. I éxodos apó ti Vavilóna sinepáyetai tin

engatálipsi «ton amartión tis », i pio simantikí apó tis opíes, epidí o Theós tin kathistá éna anagnoristikó « simío »: tin iméra tis evdomadiaías anápafsis, tin próti iméra tis evdomádas tis theïkís táxis, tin Kiriakí ton Romaíon.

Se aftó to mínima, dedoménis tis epígousas anángis tis epokhís, protrépo tous yious kai tis kóres tou Theoú na engatalípsoun ti vória periokhí tis Gallías me epíkentro tin protévousá tis, to Parísi. Dióti síntoma tha khtipithí apó tin oryí tou Theoú, ipophérontas « pir ex ouranoú », aftí ti phorá pirinikí, ópos i póli ton « Sodómon » me tin opía ti singríni, stin Apokálipsí tou, stin Apok. 11: 8. Tin onomázi epísis me to ónoma « Aíyiptos », mia simvolikí ikóna tis « amartías », lógo tis epanastatikís stásis tis áthriskis désmefsís tis pou antitíthetai ston Theó, ópos o Pharaó stin istorikí aphíyisi tis Exódou tou evraïkoú laoú. Se mia polemikí katástasi, me tous drómous komménous kai apagorevménous, tha ínai adínato na engatalípsi kanís tin stokhevméni periokhí kai na xephíyi apó to thanatiphóro dráma.

Samoíl doúlos tou zontanoú Theoú, Iisoú Khristoú

Ósi tha thelísoun na anakalípsoun, próta, ti parousiázetai sto télos aftoú tou érgou, tha diskoleftoún na katalávoun yiatí ímai tóso pepisménos yia tin ametákliti phísi tis epikímenis katastrophís tis Gallías kai tis Evrópis. Allá ósi to ékhoun diavási, apó tin arkhí mékhri to télos tou, tha ékhoun singentrósi, katá ti diárkia tis anágnosis, tis apodíxis pou sissorévontai, sinekhós, se simío pou tous epitrépoun na mirastoún, teliká, tin aklóniti pepíthisi óti to Pnévma tou Theoú ékhi khtísi mésa mou kai se ólous ósous aníkoun se Aftón• stin alíthia. Se AITON aníki óli i DOXA.

I mónes kakés ekplíxis tha ínai ósi pismatiká arnoúntai na anagnorísoun tin asíngriti dínamí tou, tin pliopsiphía kai tin ikanótitá tou na kathodiyí ta pánta símphona me to skhédió tou mékhri tin télia oloklírosí tous.

Klíno aftó to érgo edó, allá i émpnefsi pou sinekhízi na mou díni o Iisoús simiónetai kai katagráphetai diarkós me ti morphí minimáton pou parousiázontai sto érgo « To ouránio mánna ton teleftaíon Antventistón peripatitón », ek tou opíou tris diadokhikí «tómi» perípou khilíon selídon ínai ídi diathésimi ton Októvrio tou 2025.

Thimámai óti o Iisoús Khristós diakírixe stin Apokálipsi 2: 26: « Se aftón pou niká kai philái ta érga mou mékhri télous , se aftón tha dóso exousía páno sta éthni». Pia ínai lipón ta « érga » tou Iisoú Khristoú pou prépi na « philakhthoún mékhri télous »? Paírnoun ti morphí tis apokálipsis tis krísis tou se óla ta thémata tis zís, diladí se óla ósa aphoroún ti thriskía, tin politikí kai tin ikonomía• se óla ta thémata pou aphoroún ton Dimiourgó Theó kai ta plásmatá tou. Ótan anakinóni atikhía, organóni tis kakés politikés, stratiotikés, ikonomikés kai thriskeftikés epiloyés pou odigoún se katastrophés.

O Theós kafkhiétai óti apokalípti stous eklektoús Tou tin krísi Tou yia óles tis ptikhés tis zís. Me aftón ton trópo, kalí tous pistoús Tou angélous na martirísoun óti den thétiória stin kalosíni Tou pros ekínous pou Ton timoún kai Ton agapoún, tous alithinoús eklektoús Tou pou litróthikan me ti khári pou apoktíthikan méso tou thanátou kai tis anástasis tou Iisoú Khristoú.

Min steríte, lipón, apó ton eaftó sas aftó to exairetikó pronómio pou sas prosphéretai doreán apó tous photisménous kai photisménous doúlous tou. To « mánna » ínai i alithiní ouránia trophí pou prosphéri o ouránios Patéras sta paidiá pou agapá kai yia ta opía, en Khristó Iisoú, etimázi mia thési stin ouránia vasilía Tou.

Sto « mánna » tha anakalípsete ti singekriméni morphí tis « martirías tou Iisoú », i opía veltiónetai sinekhós kai, páno ap' óla, prosphéretai os telikó dóro apó ton ouranó, i anangelía tis éndoxis epistrophís tou yia tin erkhómeni ánixi tou étous 2030.

To « mánna » ipogrammízi ta érga tou Patéra, tou dimiourgoú Theoú pou organóni tis anthrópines zoés símphona me tin atomikí tous eléftheri epiloyí.

An o Theós paraméni aóratos sta anthrópina mátia, aftó simvaíni yia na ton anazitísoun i eklektí Tou, i opíi étsi diakrínontai apó állous epanastatikoús, ápistous í ápistous anthrópous. I písti stin íparxí Tou den ínai «ópio tou laoú», allá simádi mias sophís nimosínis pou kharaktirízi tous pragmatiká eklektoús pou ínai áxii na litrothoún apó ton Iisoú Khristó.